कविकुलगुरु - कालिदास - संस्कृत - विश्वविद्यालयः

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
https://kksu.co.in/

Digitization was executed by NMM

https://www.namami.gov.in/

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
https://egangotri.wordpress.com/

M-2882

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पुर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम सवंत)	Additional Particulars / Remark
भक्तिमालामृत	बापुशास्त्री नंदुरबारकर	काव्य भक्ती	पूर्ण	–	३/12	७९५	मराठी	कागद	15	47		

प्रस्तावना.

आलिकडे लोकांत संस्कृत, प्राकृत, हिंदुस्थानी आदिकरून बहुतेक ग्रंथ प्रसिद्ध झाले आहेत. तशाच प्रकारचा हा एक ग्रंथ महानुभवी ईश्वरपरायण प्रेमस्निग्धांतःकरण श्रीनाभाजी यांनीं भक्तगुणानुवाद आपण गावे आणि लोकांकडूनही गाववावे, ह्मणून व सार्वकाल भवसमुद्रामध्यें बुडणाऱ्या लोकांच्या उद्धारार्थ केला, आणि याचें नांव भक्तमाला असें ठेविलें. हा हिंदुस्थानी भाषेनें मूलछप्पाछंदांत तात्पर्यरूपानें केला आहे. तो संक्षिप्त असल्यामुळें दुर्बोध, याकरितां त्यावर मूलकवितरूप टीका श्रीमत्प्रियादास यांनीं लोकांना शीघ्र बोध व्हावा ह्मणून त्याच (हिंदुस्थानी) भाषेंत केली आहे. तथापि ही भाषा न जाणणाऱ्या आबालवृद्धांनासुद्धा या ग्रंथाची मातब्बरी समजून यांतील भक्तांच्या प्रेमळ व मधुर कथा समजाव्या, याकरितां श्रीमार्तंड बुवा यांनीं भक्तिप्रेमामृत नामक हा ओवीबद्ध टीकाग्रंथ केला. तो आह्मी मोठ्या प्रयत्नानें खानदेशस्थ तळोदेग्रामवासी श्रीखंडूबुवा महाराज यांच्या द्वारा संपादन करून छापून प्रसिद्ध केला आहे. या ग्रंथांतील हिंदुस्थानी अंश प्रासादिक आहे हें तावडतोब समजावें ह्मणून त्याचे निरनिराळे शब्द तोडून यथामति शुद्ध करून त्याच्या आरंभीं व शेवटीं भ्रांति न व्हावी ह्मणून थोडथोडी जागा सोडिली आहे; त्यावरून लोकांच्या लक्षांत सहज येईल. ग्रंथ फार मोठा आहे, याचा प्रत्येक छप्पा निरनिराळा छापिला असतां घेणारांस जड जाईल; याकरितां एक संपतांच दुसरा अशा क्रमानें छापिले आहेत. या कामांत रा० रा० माधवराव वाडेकर, रा० रा० शंकर हरि डाक्टर वगैरे मंडळी यांनीं फारच मदत केली. त्यांचे उपकार माझ्यानें प्रसिद्ध केल्यावांचून राहवत नाहीं. ग्रंथ छापतेवेळीं नजरचुकीमुळें स्थलविशेषीं जे दोष घडले असतील ते हंसक्षीरविवेचनन्यायानें टाकून सारग्राही विद्वज्जन यांतील गुण घेवोत अशी त्यांस प्रार्थना आहे.

बापुशास्त्री नंदुरबारकर.

अथ भक्तमालाअनुक्रमणिका ॥

छप्पा.	भगवद्भक्तांचीं नांवें.	पत्र.
१	मंगलाचरण, प्रियादासांस टिकेची आज्ञा, कवितरचनेचें वर्णन, शृंगाररसहित भक्तिवर्णन, पंचरसवर्णन, भक्तितरूचें वर्णन, छप्पारचनेचें वर्णन, भक्तमालमहात्म्य, नाभाजीकृतमंगलाचरण, भक्तिमाळ करण्याची आज्ञा, नाभाजीची जन्मकथा, व, दशावतारांचें मंगलाचरण.	१
२	रामचरणचिन्हवर्णन.	६
३	शिव व अजामेळाचें चरित्र.	७
४	जयविजयांचें च०	९
५	हनुमंत, बिभीषण, शबरी, जटायू, अंबरीष, विदुर, सुदामा, चंद्रहास, मैत्रेय, चित्रकेतु, कुंती व द्रौपदीचें च०	११
६	श्रुतदेवाचें चरित्र.	२७
७	वाल्मिक, श्वपचवाल्मिक, रुक्मांगद, मुचकुंद, चंद्रभागा, हरिश्चंद्र, सुरथसुधन्वा, शिबि, भरतदधीचि, विंध्यावली, मयूरध्वज, व अलर्कांचें च०	२८
८	रंतिदेव व गुहकाचें च०	३६
९	नवयोगेश्वरांचें चरित्र.	३८
१०	परिक्षिती, शुकाचार्य, प्रऱ्हाद, अक्रूर, व बळीचें च०	,,
११	हरिप्रसादरसज्ञनामावळी.	४१
१२	ध्याननिष्ठभक्तनामावळी.	,,
१३	अष्टादशपुराणांची नामावळी.	,,
१४	अष्टादशस्मृतींची नामावळी.	,,
१५	रामसचिवनामावळी.	४२
१६	रामसहचरनामावळी.	४२
१७	नवनंदनामावळी.	,,
१८	हरिप्रियगोपगोपीनामावळी.	४३
१९	कृष्णअनुगनामावळी.	,,
२०	सप्तद्वीपस्थ भक्तांस नमन.....	,,
२१	नवखंडांतील देवभक्तनामावळी.	४४
२२	श्वेतद्विपस्थभक्तांचें च०	,,
२३	अष्टमहानागनामावळी.	४५
२४	चतुर्व्यूहमहाभक्तमहिमा व निंबादित्यचरित्र.	४६
२५	चारीसांप्रदाय व श्रीसंप्रदायवर्णन.	,,
२६	बाहत्तरअनुजसंप्रदायउत्पत्ति व [illegible]मानुज च०	४७
२७	रामानुजाच्या चार गुरुबंधूंच [illegible] मावळी	४

छप्पा.	भगवद्भक्तांचीं नांवें.	पत्र.
२८	लालाचार्य च०	४९
२९	पादपद्माचार्य च०	५१
३०	रामानुजशिष्यपरंपरा.	५२
३१	रामानंदाच्या शिष्यांची नामावळी.	५३
३२	अनंतानंदाचे शिष्यांची नामावळी व श्रीरंगसरावगी च०	,,
३३	पयहारी कृष्णदास व नेपाळचा राजाचें चरित्र.	५४
३४	पयहारीचे शिष्यांची नामावळी.	५७
३५	सुमेरदास व कील्हदासाचें च०	,,
३६	अग्रदासाचें च०	५९
३७	शंकराचार्यांचें च०	६०
३८	नामदेवचरित्र.	६१
३९	जयदेवचरित्र.	६८
४०	श्रीधरचरित्र.	७७
४१	बिल्वमंगलचरित्र.	७८
४२	विष्णुपुरी.	८२
४३	ज्ञानदेव, त्रिलोचनवाणी व वल्लभाचार्यचरित्र.	८३
४४	उग्रसेनराय, नाटकवाला व रतीवंतीबाईचें चरित्र.	८९
४५	पुरुषोत्तमराय, कर्माबाई, सिलपिल्ल, उभयबाई, जमीदारकन्या, नृपकन्या, पतिप्रीत्यर्थ पुत्रास विषदिलें व सत्संगार्थ पुत्रास विष दिलें.	९१
४६	महाजन, हंसभक्त व महाजनसदावर्तीचें चरित्र.	९९
४७	भुवनचव्हान, चतुर्भुजपंड्या, कर्मध्वज, जयमल्लराय, ग्वालभक्त व श्रीधराचें च०	१०५
४८	हरिपाल, साक्षीगोपाळ, उभयविप्र, व डाकूरचे रामदासबुडानाचें च०	११२
४९	जसुस्वामी, नंददास, आल्हुभक्त व वारांगनांचें चरित्र.	११७
५०	राममध्यस्थिकेलेला विप्र.....	१२१
५१	भागवतराजाचें च०	१२२
५२	अंतर्निष्ठराजाचें च०	१२३
५३	गुरुनिष्ठावर्णन.	१२४
५४	रोहिदासचरित्र.	१२५
५५	कबीरचरित्र.	१३०
५६	पिपाजीरायाचें च०	१३७
५७	धनाजाटाचें च०	१६२
५८	सेनानापिक च०	१६५
५९	सुखानंदजीचें च०	१६६
६०	सुरसुरानंदाचें च०	,,
६१	सुरसुरीबाईचें च०	१६७
६२	नरहरियानंदाचें च०	,,
६३	पद्मनाभाचें च०	१६८
६४	तत्वाजीवाचें च०	१६९
६५	माधवदासचरित्र.	१७१
६६	रघुनाथगुंसाईचें च०	१७९
६७	नित्यानंद व महाप्रभुकृष्णचैतन्य च०	१८०
६८	सुरदासजीचें च०	१८१
६९	परमानंदाचें च०	१८२
७०	केशवभट्टजीचें च०	,,
७१	श्रीभट्टकवीचें च०	१८६
७२	हरिव्यासाचें च०	,,
७३	दिवाकरभट्टाचें च०	१८८

छप्पा.	भगवद्भक्तांचीं नांवें.	पत्र.
७४	विठ्ठलनाथजी व त्रिपुरदास च०	१८८
७५	विठ्ठलनाथांच्यापुत्रांचें च०	१९०
७६	कृष्णदासाचें च०	,,
७७	श्रीवर्धमानमंगलच०	१९४
७८	खेमगुंसाईच०	,,
७९	विठ्ठलदासांचें च०	,,
८०	हरिरामहटिले च०	१९८
८१	कमलाकरभट्टजींचें च०	१९९
८२	नारायणभट्टजींचें च०	,,
८३	वल्लभकथ्थकाचें च०	२००
८४	रूपसनातनचरित्र.	२०१
८५	हरिवंशजीचें च०	२०७
८६	हरिदासांचें च०	२०९
८७	व्यासजीचें च०	२१२
८८	जीवगुंसाइजीचें च०	२१९
८९	गोपालभट्ट, अलिभगवानजी, विपुलविठ्ठल, लोकनाथ, मधुगुंसाइजी, थानेश्वरी, कृष्णदासब्रह्मचारी, कृष्णदासपंडित व भूगर्भगुंसाईचें च०	२२०
९०	रसिकमुरारीचरित्र.	२२४
९१	सदनाकसाई व काशीश्वरगुंसाई च०	२२९
९२	खोजीजू व राकाबंकाच०	२३२
९३	लड्डुभक्त, संतभक्त व त्रिलोकसोनारच०	२३५
९४	घाटमाचें च०	२३८
९५	भक्तिपालकभक्तनामावळी.	२३९
९६	प्रतापरुद्राचें च०	२४०
९७	गोविंदजीचें च०	,,
९८	चतुर्भुजसंत, गुंजामाळी व साची सून यांचें च०	२४४
९९	गणेशदेराणीचें च०	२४६
१००	नरवाहनच०	२४८
१०१	गोपाळदासच०	२४९
१०२	लाखाभक्तच०	२५०
१०३	नरसीमेहसाचें चरित्र.	२५४
१०४	जसोधरच०	२७०
१०५	नंददासच०	२७१
१०६	जनगोपाळचरित्र.	,,
१०७	माधवदासच०	,,
१०८	अंगदभक्तचरित्र.	२७२
१०९	चतुर्भुजच०	२७७
११०	मीराचरित्र.	२८०
१११	प्रथीराय व अंधविप्रच०	२८५
११२	जैमल्ल व मधुकर्षराजाचें च०	२८८
११३	खेमालरतनराजाचें च०	२९०
११४	रामरैनीराजाचें च०	२९१
११५	रामरैनीच्या स्त्रीचें चरित्र.	२९२
११६	किशोरदासाचें च०	२९२
११७	हरिदासराजाचें च०	२९४
११८	चतुर्भुजच०	,,
११९	कृष्णदासकवि च०	२९७
१२०	संतदासच०	,,
१२१	सुरदासमदनमोहनच०	२९८
१२२	कासायनीचें च०	३०१
१२३	मुरारिदासाचें च०	३०२
१२४	तुळसीदासाचें च०	३०४
१२५	मानदासच०	३१०
१२६	गिरिधरनाथच०	३११

छप्पा.	भगवद्भक्तांचीं नांवें.	पत्र.
१२७	गोकुलनाथच०	३११
१२८	बनवारीचें च०	३१३
१२९	मिश्रश्रीनारायणदासाचें च०	,,
१३०	राघवदासाचें च०	३१४
१३१	हरिदासजीचें च०	,,
१३२	परशरामजीचें च०	३१५
१३३	गदाधरभटजीचें च०	३१६
१३४	कर्मानंदाची, आल्हुकोल्हुची व नारायणदासाची कथा.	३२०
१३५	पृथ्वीरायाचें च०	३२५
१३६	सिवाकाबाचें च०	३२६
१३७	रत्नावतीचें च०	३२७
१३८	जगन्नाथविप्राचें च०	३३६
१३९	मथुरादासाचें च०	,,
१४०	नृतकनारायणदासाचें च०	३३७
१४१	हरिगुणविशदकरणार भक्तनामावळी.	३३९
१४२	जैतारनविदुराचें च०	,,
१४३	स्वामी चतुरोनगनाची कथा.	३४०
१४४	केवळाचें चरित्र.	३४२

छप्पा.	भगवद्भक्तांचीं नांवें.	पत्र.
१४५	अग्रदासाचे शिष्यांची नामावळी	३४६
१४६	लाहांचे शिष्यांची नामावळी.	,,
१४७	कान्हरभक्तच०	,,
१४८	निंबाखेताची कथा.	३४७
१४९	तुंबरभगवानच०	,,
१५०	जैमालभक्ताचें च०	३४८
१५१	हरिदासवाणीचें च०	३४९
१५२	गोपाळदासविष्णुदासाचें च०	३५०
१५३	किल्हदासाचे शिष्यनामावळी.	३५२
१५४	नाथभट्टाचें च०	,,
१५५	कर्मेतीबाईचें च०	,,
१५६	खड्गसेनाचें च०	३५६
१५७	गंगाग्वालाचें च०	३५७
१५८	सोतीभक्ताचें च०	३५८
१५९	लालदासाचें च०	,,
१६०	माधवग्वालाचें च०	३५९
१६१	प्रयागदासाचें च०	,,
१६२	प्रेमनिधीचें च०	,,
१६३	राघवदासाचें च०	३६२

छप्पा.	भगवद्भक्तांचीं नांवें.	पत्र.
१६४	संतसेवकनामावळी.	३६३
१६५	हरिभक्तिणी स्त्रियांची नामावळी.	,,
१६६	कन्हरदासच०	,,
१६७	केशवलटेरेच०	३६४
१६८	केवलरामाचें च०	,,
१६९	आसकरनराजाचें च०	३६५
१७०	हरिवंशजीचें च०	३६७
१७१	कल्याणदासाचें च०	३६८
१७२	विठ्ठलदासाचें च०	,,
१७३	संतसन्मानीभक्तनामावळी.	,,
१७४	हरिदास, जगदेव व हरिदासबंधु गोविंदजी च०	३६९
१७५	कृष्णदाससोनाराचें च०	३७२
१७६	प्रबोधानंदाचें च०	३७३
१७७	द्वारकादासाचें च०	,,
१७८	पूर्णदासाचें च०	३७४
१७९	लक्ष्मणभटजीचें च०	,,
१८०	कृष्णदासाचें च०	,,
१८१	गदाधरीदासाचें च०	३७५

छप्पा. भगवद्भक्तांचीं नांवें. पत्र.
१८२ नारायणदासाचें च० .... ३७७
१८३ भगवानदास, मीरमाधव व रसाखानच० ३७८
१८४ कल्याणसिंहाचें च० .... ३८०
१८५ सोभूरामाचे बंधू माधवदास यांचें च० ३८१
१८६ आत्मारामजीचें च० .... „
१८७ गोविंददासाचें च० .... „

छप्पा. भगवद्भक्तांचीं नांवें. पत्र.
१८८ ज़गतसिंहाचें च० .... ३८२
१८९ गिरिधरग्वालाचें च० .... ३८३
१९० गोपालीबाईचें च० .... ३८४
१९१ रामदासाचें च० .... „
१९२ रामरायजीचें च० .... ३८५
१९३ भगवंतदास व माधवदासाचें च० .... „

छप्पा. भगवद्भक्तांचीं नांवें. पत्र.
१९४ लालमतीचें च० .... ३८८
१९५ संतथोरपणाचा निर्णय. .... „
१९६ संतांचेहरीप्रीतीचें वर्णन. .... „
१९७ फळश्रुतिकथन. ३८९
१९८ दामोदरस्वामी व खंडोबाचरित्र. ३९२

एकंदर कथा भक्तांच्या ३०३.

॥ इति भक्तमाला अनुक्रमणिका समाप्त ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूपरमदयाळ ॥ ज्यातेंदीनाचीबहूकळवळ ॥ माझेनिमुखेंभक्तमाळ ॥ वदविलीअधिकारनसतांकांहीं ॥ १ ॥ आतांतयाचेचिकृपेकरून ॥ भक्तमालेचेंमाहात्म्यपूर्ण ॥ निजमुखानेंकरितोंकथन ॥ मूलतयाचेंपरिसिजे ॥ २ ॥ प्रियादासजीचेपौत्र ॥ वैष्णवदासनामेंपवित्र ॥ तेहींमाहात्म्यवर्णिलेंस्वतंत्र ॥ चोपाईछंदेंकरूनी ॥ ३ ॥ त्यावरीहीकरितोंटीका ॥ महाराष्ट्रभाषेकरूनिदेखा ॥ जीऐकतांचिप्रीतीसम्यका ॥ भक्तिमालेवरीउपजतसे ॥ ४ ॥ ॥ मू०दो० ॥ श्रीनारायणदासज्जु किनी भक्तकि माल ॥ पुनि ताकी टीका करी प्रियादास सुरसाल ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ ॥ नाभाजीहेचिनारायणदास ॥ भक्तमालयेहींकेलीसुरस ॥ पुन्हात्यावरीप्रियादास ॥ परमरसाळटीकाकरी ॥ ५ ॥ ॥ मू०दो० ॥ ताको साधुनको कहे कहत महातमबानि ॥ लै ग्रंथनि मत अधुनिक न रचे रसकी खानि ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मोठेमोठेमहात्मेजाण ॥ आपुल्यावाणीकरूनपूर्ण ॥ ज्यासाधूंचेंकरितीवर्णन ॥ त्यांसीचयेहींगाइलें ॥ ६ ॥ थोरथोरांच्यामतेंकरून ॥ निर्मिलीहेरसाचीखाण ॥ आधुनिकग्रंथांचेंमतघेऊन ॥ नाहींरचिलीहेभक्तिमाला ॥ ७ ॥ ॥ मू०दो० ॥ भक्तनकी महिमा कही कपिल ऋषभ भगवान् ॥ नारायण अरु सौनिकजन मे कहा करू बखान ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तजनांचेंमाहात्म्यसत्य ॥ वर्णिलेंश्रीमद्भागवतांत ॥ कपिलमुनीतृतीयस्कंधांत ॥ निजमुखेंगायनकरितेझाले ॥ ८ ॥ पंचमस्कंधींऋषभदेव ॥ संतांचेंमाहात्म्यवर्णितीअपूर्व ॥ एकादशस्कंधींबहुतआव ॥ संतांचेंवर्णनकरिताकृष्ण ॥ ९ ॥ नवमस्कंधींनारायण ॥ अहंभक्तपराधीन ॥ दुर्वासासीकरीनिवेदन ॥ निजभक्तांतेंवर्णोनियां ॥ १० ॥ प्रथमस्कंधींशौनकादिक ॥ सूतवक्त्याचेंकरोनिकौतुक ॥ संतांचेंमाहात्म्यगाइलेंसम्यक ॥ यापरीवर्णिलेथोरथोरीं ॥११॥ कपिलआणिऋषभजाण ॥ श्रीकृष्णआणिनारायण ॥ शौनकादिकहीसंतांचेंकरितीगायन ॥ तेथेंमीकायकरूंवर्णना ॥ १२ ॥ ॥ मू०दो० ॥ सबसंसार सुआरसी जनमहिमा प्रतिबिंब ॥ रतिदृगबिन सूझे नही ज्यो अंधेको बिंब ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हातोंसकळहीसंसार ॥ केवळदर्पणअसेसुंदर ॥ यांतसज्जनमहिमाअपार ॥ प्रतिबिंबितवसतसे ॥ १३ ॥ हरीचेठाईंरतीजाण ॥ हेचिपाहिजेदृष्टीपू

र्ण ॥ संतमहिमायादृष्टीविण ॥ नदिसेजेवींसूर्यअंधा ॥ १४ ॥ ॥ मू०दो० ॥ ओरशास्त्रके श्रवणको अतिफल हरि निर्धार ॥
सो याके श्रोता अहो महिमा अगम अपार ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ इतरशास्त्रश्रवणाचेंफल ॥ अतिशयेंनिर्धारेंहरीचकेवळ ॥ तो
चिश्रीहरितमालनीळ ॥ भक्तिमालेचामुख्यश्रोता ॥१५॥ यावरोनिऐसेंवाटतेंसार ॥ याचामहिमाअगम्यअपार ॥ त्रिभुवनींज्याचेंभाग्य
थोर ॥ होयतोअधिकारीश्रवणाचा ॥ १६ ॥ ॥ मू०दो० ॥ भयो चहे हरिपातिको सोई सुनि हरिखाई ॥ तहां दोइ इतिहास
हैं सुनियो चित्त लगाई ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीहरीच्यानिजपंक्तींत ॥ जोकोणीजनहोऊंइच्छित ॥ तोचिहोवोनिआनंदयुक्त ॥
होईलसादरश्रवणासी ॥ १७ ॥ यामाहात्मींदोनइतिहास ॥ चित्तकरोनियांसावकाश ॥ श्रवणकरावेपरमसुरस ॥ असतीतेकथनकरितों
कीं ॥१८॥ ॥ मू०चो० ॥ श्रीप्रियादासजूके सुमित्रवर ॥ श्रीगोवर्धननाथ नामकर ॥ ते श्रीभक्तमालरंग छाये ॥ पढिसांभरिकी राम
ति गये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मूलभक्तमालिकेवर ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकासुंदर ॥ जेहींकेलीतेप्रियादासथोर ॥ महाहरिभक्त
जाहले ॥ १९ ॥ तयांचेपरममित्रवर ॥ श्रीगोवर्धननामेंसुंदर ॥ भक्तमालेच्यारंगांतफार ॥ तयांचेंअंतरव्यापिलेंसे ॥ २० ॥
प्रेमामाजीनिमग्नहोऊन ॥ भक्तिमालेचेंकरितीगायन ॥ पढिसांभरिगावींजाण ॥ एकदागेलेयात्रेसी ॥ २१ ॥ ॥ मू०चो० ॥ मगमे श्री
गोविंददेव जो ॥ तिनके दरसनको गमने जो ॥ तहां श्रीराधारमनपुजारी ॥ हरिप्रिय रसिक अनन्य सुभारी ॥ २ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ मार्गामाजीएकसंस्थान ॥ श्रीगोविंददेवाचेंजाण ॥ तयाचेंप्रेमेंघ्यावयादर्शन ॥ गोवर्धननाथगेलेतेथ ॥ २२ ॥ तेथीलपुजा
रीराधारमण ॥ श्रीहरीचेप्रियकरपूर्ण ॥ अनन्यत्वेंभारीकरितीसेवन ॥ परमरसिकअसती ॥ २३ ॥ ॥ मू०चो० ॥ तिनसु तिन्हे रा
खे अटकाय ॥ भक्तमालसुनवेको चाय ॥ होन लगी तहां भक्तसुमाल ॥ जहां बिराजत गोविंदलाल ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भ
क्तिमालेच्याश्रवणाविषयीं ॥ परमोत्साहतयाचेहृदयीं ॥ गोवर्धननाथजीसीपाहीं ॥ घेतलेठेवूनआग्रहें ॥ २४ ॥ तेहींत्याचेंप्रेमपाहून ॥
गोविंदजीचेमंदिरींआपण ॥ भक्तिमालेचेंकरितीगायन ॥ ऐकावयाजनबहुयेती ॥ २५ ॥ ॥ मू०चो० ॥ कछुकदिना तो बाचत

भये ॥ पुनि सांभरिकी रामति गये ॥ यही कोल कीनो निर्धार ॥ पूरन करिहे बंगदति वार ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसिया
परीकांहींदिन ॥ भक्तिमालेचेंकेलेंगायन ॥ संपूर्णतीनहोतांजाण॥ गोवर्धननाथगेलेसांभरीसी ॥ २६ ॥ राधारमणपुजाऱ्यास ॥ ऐसें
कबूलकेलेंसुरस ॥ सांभरीहूनयेतेवेळेस ॥ भक्तमालपूर्णकरूंयेथें ॥ २७ ॥ ॥ मू०चो० ॥ रामति कर बगदे जब सही ॥ कालिह क
था तब कहिहे कही ॥ कहांते रही संभार सु नाही ॥ तब श्रीजू निसि स्वप्नजु माही ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सांभरीसीयात्राकरू
न ॥ परतोनितेथेंआलेआपण ॥ पुन्हामिळवुनीश्रोतेसज्जन ॥ भक्तमालगावयाबैसले ॥ २८ ॥ कोठवरीकथाआलीजाण ॥ गोवर्धन
नाथानराहिलेंस्मरण ॥ नित्यतेकरितीपारायण ॥ यायोगेंध्याननराहिलें ॥ २९ ॥ सर्वश्रोत्यांसीकरितीप्रश्न ॥ परीनकथेचीकोणाआठव
ण ॥ ह्मणतीविसावाआजिघेऊन ॥ विचारेंकरूनआठवूं ॥ ३० ॥ मगतेदिवशींराहिलेंपुराण ॥ तोंकायकरीजगज्जीवन ॥ स्वप्नामाजीप्र
गटहोऊन ॥ कथाभागातेंसुचवी ॥ ३१ ॥ ॥ मू०चो० ॥ कही पूजारीजीसो यही ॥ हमने सुनि मन देके सही ॥ श्रीरैदासभक्तकी
अहो ॥ कथा भई अब आंगे कहो ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ राधारमणपुजारीजाण ॥ गोविंदजीचाभक्तपूर्ण ॥ तयाचेस्वप्नींप्रगट
होऊन ॥ कायआपणबोलती ॥ ३२ ॥ मींआपुलेंमनदेऊन ॥ भक्तिमालेचेंकेलेंश्रवण ॥ रैदासभक्ताचेंचरित्रजाण ॥ तेथवरकथाआली
से ॥ ३३ ॥ त्यापुढेंआतांकरावेंगायन ॥ माझेंवेधलेंअंतःकरण ॥ निजभक्तांचेचरित्रींजाण ॥ प्रीतीअत्यंतजडलीसे ॥ ३४ ॥ ॥
मू०दो० ॥ सुनि पूजारीके दृगन पानी बह्यो अपार ॥ याके श्रोता आपहे यह कीनो निर्धार ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पुजाऱ्या
नेंतेंकरितांश्रवण ॥ कंठआलासेगहिंवरोन ॥ नयनांतूनऐसेंवाहेजीवन ॥ जयाचापारनसेची ॥ ३५ ॥ अंतरींनिर्धारकेलापूर्ण ॥ याचा
श्रोताजगज्जीवन ॥ भक्तिमालहीधन्यधन्य ॥ अगाधमाहात्म्यअसेईचें ॥ ३६ ॥ सर्वांसीसांगेप्रीतीकरून॥ करितीजयजयकारसज्जन॥
एकचिआनंदझालापूर्ण ॥ वेधलेंमनभक्तिमालेसी ॥ ३७ ॥ ॥ मू०चो० ॥ पुनि दूजो इतिहास सुनो अब ॥ प्रियादास टीका की
नो जब ॥ तब श्रीव्रजपरकंमा गये ॥ फिरतफिरत होंडल जा छये ॥७॥ ॥टी०ओ०॥ ऐसाइतिहासझालाएक ॥ पुनरपिसादरहोऊ

नदेख ॥ दुसराइतिहासअसेसम्यक ॥ परमकौतुकत्यामाजी ॥ ३८ ॥ जेव्हांप्रियादासानेंदेख ॥ भक्तिमालेवरभक्तिपूर्वक ॥ टीकाकेली
असेसम्यक ॥ परमसंतोषझालातेणें ॥ ३९ ॥ तेवेळींभक्तीकरोनिजाण ॥ व्रजप्रदक्षणाकरावयालागुन ॥ प्रियादासजीगेलेआपण ॥
शतावधीसंतबरोबरी ॥४०॥ यात्राकरीतफिरतफिरत ॥ होडलगांवींझालेप्राप्त ॥ तेथेंतयांचेंरमलेंचित्त ॥ ह्मणोनिआपणराहिले ॥ ४१ ॥
॥ ॥ मू०चो० ॥ तहां श्रीलालदास सुमहंत ॥ जनसेवीअनन्य रसवंत ॥ सब समाज तिन राख्योसही ॥ भक्तमाल कहिये
यह कही ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ लालदासजीनामेंमहंत ॥ तेथेंरहातहोतेसंत ॥ सज्जनसेवीमहारसवंत ॥ अनन्यभक्तश्रीहरीचा
॥ ४२ ॥ त्यानेंपरमप्रीतीकरून ॥ सर्वसज्जनांसहवर्तमान ॥ प्रियादासासीआग्रहेंकरून ॥ ठेऊनघेतलेंसंस्थानीं ॥ ४३ ॥ करजोडोनिक
रीविनंती ॥ भक्तमालेचीबहूप्रीती ॥ कृपाकरोनीतरीमजवरती ॥ गायनकरोनिऐकविजे ॥ ४४ ॥ ॥ मू०चो० ॥ भक्तमाल तहां
होन सु लागी ॥ सुननि लगे सब लोग सभागी ॥ एकदिन निसि तहां आये चोर ॥ सबैबस्तु लीनी ठकठोर ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्रियादा
सेंपरिसतांविनवण ॥ तयाचीप्रीतीपाहोनिपूर्ण ॥ भक्तमालेसीकरितीगायन ॥ नित्यपुराणहोऊंलागलें ॥४५॥ कोणीजेतेथेंभाग्यवंत ॥ श्र
वणकरावयायेतीनित्य ॥ तोंकायझालेंअकस्मात ॥ चमत्कारपरिसावा ॥४६॥ लालदासजीच्यामठांत ॥ एकेदिवसींरात्रीआंत ॥ दाहापांच
जणचोरयेत ॥ सावडोनिघेतसकळवस्तु ॥४७॥ ॥मू०चो०॥ ठाकुरहूंको लेते गये ॥ हरिही किये कौतुकनये ॥ प्रात भये सबही दुख छाये ॥
प्रियादासहूं अति अकुलाये ॥१०॥ ॥ टी०ओ० ॥ त्यामाजीदेवहीगोळाकेले ॥ सत्वरनिघोनिचोरगेले ॥ देवेंचिनवीनकौतुककेलें ॥ ना
तरीछळीलकोणभक्तां ॥४८॥ तोंजाहलाप्रातःकाळ ॥ मंगलारतीसीयेतीसकळ ॥ पाहतीतोंमंदिरामाजीदयाळ ॥ राधिकारमणनसेचि ॥४९॥
सर्वहीवस्तूंसहवर्तमान ॥ चोरासवेंगेलेदयाघन ॥ सर्वांसीझालेंदुःखगहन ॥ लालदासरुदनकरीतसे ॥५० प्रियादासहीकरीतळमळ ॥ अतिश
येंसीहोयव्याकुळ ॥ ह्मणेहोतअसतांभक्तमाळ ॥ हाकायअनर्थजाहला ॥५१॥ ॥मू०चो०॥ कथा कही न रसोई कीनी ॥ बहुरो या दुखमे म
ति दीनी ॥ ठाकुरको राजत न प्यारे ॥ जाते चोरन संग पधारे ॥११॥ ॥ टी०ओ ॥ परमअंतरींखेदहोऊन ॥ भक्तमालवाचणेंदिलेंसोडून ॥

बहूतदुःखामाजीपूर्ण ॥ मतीलोटूनदीधलीसे ॥ ५२ ॥ मनींह्मणतसेहीभक्तमाळ ॥ श्रीहरीसीनआवडेनिर्मळ ॥ ह्मणोनिचोरासवेंकेवळ ॥ निघोनिगेलेवाटतें ॥ ५३ ॥ जरीहेहरीसीनआवडेटीका ॥ धिग्धिग्आपणालागोनिदेखा ॥ कायमुखआतांदाविजेलोकां ॥ प्राणसत्वरसोडावे ॥ ५४ ॥ ऐसाअंतरींविचारकरून ॥ खानपानादिदिलेंसोडून ॥ स्वयंपाकहीनकेलाजाण ॥ खिन्नहोऊनबैसले ॥५५॥ ॥ ॥मू०चो०॥तबतोश्रीमहंत यो कही ॥ हरितो त्यागि गये मो सही॥तुमहू त्याग करोंगे जोपे ॥ मेरीगत कहां व्हैहे तोपे॥१२॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेव्हांलालदासमहंतयेऊन ॥ प्रियादासाचेधरीचरण ॥ मुखानेंबोलेविनंतीकरून ॥ हेंकायआपणकरीतसा ॥५६॥ श्रीहरीमजलाटाकोनिगेले ॥ यावरीतुह्मीहीत्यागोनिवहिले ॥ जातसांतरीआजियेवेळे ॥ गतीकायमाझीहोईलकीं ॥ ५७ ॥ ॥ मू०चो० ॥ तातें हरिइछा मन दीजे ॥ कथा कहो रु रसोई कीजे ॥ तब श्रीप्रियादास यों कही ॥ अबतो कथा न कहि हे सही ॥१३॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ इकडेकांहींनलक्षदेऊन ॥ हरिइच्छेवरीठेविजेमन ॥ चोरचिलागलेगोडमजहून ॥ ह्मणोनिसोडूनगेलेमजला ॥५८॥ तरीतुह्मीचकृपाकरून ॥ मजदीनासीकरिजेपावन ॥ श्रीभक्तमालाकरावीगायन ॥ पाकसारूनिभोजनकीजे ॥ ५९ ॥ तेव्हांप्रियादास ऐसेंबोलती ॥ नवाचणेंभक्तमालानिश्चिती ॥ श्रीहरीच्यानआवडेचित्तीं ॥ मगकांवृथाचिवाचावें ॥ ६० ॥ ॥ मू०चो० ॥ श्रीनाभाजू यों वरनी पुन ॥ जो जनको प्यारे हरिके गुन ॥ त्यों जनके गुन प्यारे महा ॥ है हरिहूंको कहिये कहा ॥ १४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ परीएकआश्चर्यवाटेपूर्ण ॥ ऐसेंनाभाजीनेंकेलेंवर्णन ॥ भगवद्भक्तासीजैसेजाण ॥ श्रीहरीचेगुणआवडती ॥ ६१ ॥ तैसियाचपरीश्रीहरीप्रती ॥ भक्तांचेगुणमहाआवडती ॥ आजिकायहेझालीरीती ॥ कांहींनबोलवेमजआतां ॥ ६२ ॥ ॥ मू०चो० ॥ ये अब सभी झूट झलकात ॥ ताते कहां सु मिथ्या बात ॥ यो सबदिन सब भूखे रहे ॥ हरि तब चोरनसो यो कहे ॥ १५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ निजभक्ताचेगुणबहुत ॥ श्रीहरीसीगोडलागत ॥ आतांहेंसर्वहीअसत्यवाटत ॥ ऐसियाप्रकारावरोनियां ॥ ६३ ॥ नाभाजीजे बोलिलेगोष्ट ॥ यावरूनमिथ्यावाटेस्पष्ट ॥ यापरीदिनभरकरीतकष्ट ॥ प्रियादासराहिलेउपवासीं ॥ ६४ ॥ तैशाचपरीहोवोनिखिन्न ॥ उ

पवासींराहिलेसकळसज्जन ॥ तोंकायतिकडेझालेंजाण ॥ सादरश्रवणकरावें ॥ ६५ ॥ रात्रौचोरानींचोरीकरून ॥ जेहरीसीगेलेघेऊन ॥
अपुलाल्याघरींजाऊन ॥ नित्यकृत्यसारूननिजले ॥ ६६ ॥ तोंकायकरीजगज्जीवन ॥ स्वप्नींसर्वांच्याप्रगटहोऊन ॥ ऐसियापरीकरीभा
षण ॥ जेणेंतेदुर्जनभयपावती ॥६७॥ ॥मू०चो०॥ मोंहि जहांको तहां करि आवो ॥ नातरु तुम बहुते दुख पावो ॥ दुहरे दुःख पेरहे हमप
र ॥ चोहर दुःख डारुंगो तुमपर ॥१६॥ ॥टी०ओ०॥ जेथोनिमजलाचोरूनआणिलें ॥ तेथेंचिनेऊनघालावहिलें ॥ नातरीसकळहीतुह्मीये
वेळे ॥ दुःखबहुतपावाल ॥ ६८ ॥ तुह्मीचोरोनियेथेंआणिलें ॥ दुप्पटमजवरीदुःखपडलें ॥ जरीनपोहोंचवोनद्यालवहिलें ॥ चौपटतुह्मां
वरीघालीनदुःखा ॥ ६९ ॥ ॥ मू०चो० ॥ एक मोभक्त रहे दुख माही ॥ पुनि मे भक्तमाल सुनि नाही ॥ सुनि यह चोर उठे अ
धिरात ॥ ठाकुरको लै हरषत गात ॥ १७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकतेंऐसियापरीदुःख ॥ भक्तउपाशींराहिलेसकळिक ॥ दुसरेंभक्तमा
लसम्यक ॥ नाहींसंपूर्णऐकिली ॥ ७० ॥ ऐसेंस्वप्नपडतांसत्वर ॥ घाबरोनियांउठलेचोर ॥ कोणासीहीनधरवेधीर ॥ प्रेमानेंअंतरव्यापि
लें ॥ ७१॥ ह्मणतीसंतांचामहिमाउद्भट ॥ आपणतयांशींकरितांकपट ॥ स्वप्नींभेटलावैकुंठपीठ ॥ जोकांदुर्घटयोगियांसी ॥७२॥ जरीकां
भावेंकरितांसेवन ॥ कायफलप्राप्तहोईलजाण ॥ याचापारनपावेपूर्ण ॥ धन्यमहिमानसंतांचें ॥७३॥ मगमिळोनियांसकळचोर ॥ ठेवोनिपा
लखीमाजीश्रीधर ॥ चालिलेहोडलगांवींसत्वर ॥ हर्षितगात्रतेधवां ॥७४ ॥ ॥मू०चो०॥ गावत बजवत नाचत आये ॥ संग सबै साम
ग्रीलाये ॥ प्रात होन पायो नहि सहि ॥ इक द्विज आइ सबनिसो कही ॥१८॥ ॥टी०ओ०॥ अनेकवाद्येंवाजवीत ॥ प्रेमेंकरोनिगातनाच
त ॥ होडलगांवीझालेप्राप्त ॥ परमानंदेंकरोनियां ॥ ७५ ॥ जितुकीसामुग्रीहोतीनेली ॥ तितुकीसर्वहीसवेंआणिली ॥ प्रातःकाळनहो
तासमूळीं ॥ गांवाजवळींपातले ॥७६ ॥ तोंसकळांसीयेतांदुरोन ॥ एकाविप्रानेंपाहिलेंजाण ॥ लगबगेंतोधांवतयेऊन ॥ सांगेसकळहीसंतां
सी ॥७७॥ ॥मू०चो०॥ चोर सिहारे ठाकुर लावत ॥ गावत बजवत नाचत आवत ॥ सुनि साधु निपट हरषाये ॥ गावत नाचन सन्मुख
धाये ॥ १९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तुमच्यादेवासीघेऊनसत्वर ॥ प्रेमेंवाद्येंवाजवीतसुंदर ॥ गातनाचतयेतीचोर ॥ गांवाच्याजवळीपातले

॥ ७७ ॥ ऐसेंविप्रांचेंऐकतांवचन ॥ परमहर्षेंकरोनिसज्जन ॥ अंगवस्त्रातेंउडवीतजाण ॥ गातनाचतपुढेंधांवले ॥ ७८॥ ॥ मू०चो०॥
सुधिबुधि गये प्रेममे छये ॥ जाइ पाइपर लपटत भये ॥ चोर कछू कही सकत न बतिया ॥ दृग भरि आवत फाटत छतिया ॥२०॥ ॥
॥टी०ओ०॥ शुद्धिबुद्धीविसरोनिजाण ॥ प्रेमामाजीझालेनिमग्न ॥ देवाच्याआणिचोराच्याजाण ॥ पायांवरलोळतीजावोनियां ॥७९॥
ऐसेंसंतांचेंप्रेमपाहून ॥ आणिजेंहरीनेंदिधलेंस्वप्न ॥ मनींतयाचाआठवहोऊन ॥ गहिवरूनआलेंचोरांसी ॥ ८० ॥ कांहींतयासीनबोल
वेबोल ॥ नेत्रींभरोनियेतसेजळ ॥ हृदयफाटोनिजातसेकेवळ ॥ प्रेमाचागोंधळमातला ॥ ८१ ॥ ॥ मू०चो० ॥ आसु पोछि कछुक
जब कहे ॥ सुधि आये पुनिपुनि जकि रहे ॥ कहन लगे हरि यह है कही ॥ दुहरे दुःख परे मो सही ॥ २१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ म
गकांहींअश्रुपुसोन ॥ चोरजोंसांगतीवर्तमान ॥ तोंदेवभक्ताचेंप्रेमआठवोन ॥ पुनरपिस्तब्धराहती ॥ ८२ ॥ ऐसियाचपरीकथितांवृत्त ॥
वारंवारतेराहतीस्तब्ध ॥ मगआवरोनियांप्रेमअद्भुत ॥ सांगूंलागलेवृत्तांतासी ॥ ८३ ॥ स्वप्नींहोवोनिश्रीहरीप्रगट ॥ ऐसीआह्मांसीकथि
लीगोष्ट ॥ मजवरीदुःखपडलेंदुप्पट ॥ तेणेंमजचैननपडेची ॥ ८४ ॥ ॥ मू०चो० ॥ तुमे चौहरे दुःख अव भलो ॥ व्हैं नातरु मोही
लै चलो ॥ एकतो भयो दुःख अति यही ॥ मेरे जन रहे भूषे सही ॥ २२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तरीतुह्मांवरीदुःखचौपट ॥ आतांउत्तम
होईलस्पष्ट ॥ नातरीमजलाघेऊनझटपट ॥ होडलगांवासीचलावें ॥ ८५ ॥ एकहेंअतिशयेंदुःखझालें ॥ माझेसज्जनउपाशींराहिले ॥ ते
णेंमीअंतरींबहुतळमळें ॥ कायतेंसांगूंतुह्मांसी ॥८६॥ ॥मू०चो०॥ दूजो बडो दुःख इह लहो ॥ भक्तमाल हम सुनी न अहो ॥ सुनि यह
बात सबै मुरझाये ॥ भई मूरछा हिये सिराये ॥ २३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दुसरेंथोरहेंपावलेंदुःख ॥ अहोमींनऐकिलीभक्तमालसम्यक ॥
मध्येंचिखंडितराहिलीदेख ॥ नाहींसंपूर्णजाहली ॥ ८७ ॥ सकळांनींतेंऐकतांगोष्ट ॥ प्रेमेंव्याकुळहोवोनिउद्भट ॥ भूवरीमूर्च्छितपडलेनी
ट ॥ परमसुखहृदईजाहलें ॥ ८८ ॥ ॥ मू०चो० ॥ गृह लाये बड उत्सव कीनो ॥ सबको मन हरिचरितन भीनो ॥ याके श्रोता
है हरि आप ॥ सबनि जानि यह तजिदयी ताप ॥ २४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ उत्साहकरोनियांपरम ॥ घरींआणिलेमेघश्याम ॥ हरी

च्याचरित्रामाजीउत्तम ॥ सकळाचेंमनभीजलें ॥ ८९ ॥ याचाश्रोताश्रीहरीआपण ॥ सर्वांनींजाणोनिघेतलेंपूर्ण ॥ भक्तिमालेवरीजडलें मन ॥ सोडोनिदीधलेंविकल्पतापा ॥ ९० ॥ ॥मू०दो० ॥ हाथकंकनही आरसी कहा दिखाऊं माहि ॥ हरि श्रोता बिनु सबनिकेयों मन अटके नाही ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हातामाजीअसतांकंकण ॥ कासयादाविलेंपाहिजेदर्पण ॥ श्रीहरीश्रोताअसल्यावांचुन ॥ मनसकळांचेंनवेधेइतुकें ॥ ९१ ॥ कैसाहीकांअसोदुर्जन ॥ भक्तिमालेचेंहोतांदर्शन ॥ तत्काळद्रवेअंतःकरण ॥ श्रीहरीश्रोताह्मणूनी ॥ ९२ ॥ असोहेवर्णिलेइतिहासदोन ॥ यावरूनिश्रोताश्रीहरीपूर्ण ॥ भक्तिमालेचेंमाहात्म्यजाण ॥ कितीह्मणूनवर्णावें ॥ ९३ ॥ ॥ मू०चो० ॥ श्रोतावक्ताके फल सोई ॥ कापे कही आवतहै जोई ॥ जो लिखाइ उर राखे याही ॥ अंतमे कृष्णप्राप्त होइ ताही ॥ २५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तमालजोकरीलपठण ॥ आणिकरीलजोकोणीश्रवण ॥ त्याचेंइतुकेंफलसंपूर्ण ॥ होईलवर्णनकोणाचेनी ॥ ९४ ॥ परंतुनुसतीचपोथीलिहून ॥ जोकोणीहृदयींधरीलठेवून ॥ श्रीकृष्णाचीप्राप्तीपूर्ण ॥ अंतींहोईलतयासी ॥ ९५ ॥ ॥ मू०चो० ॥ तहां एक सुनियो इतिहास ॥आयो कोउ प्रियादासजी पास ॥ तिन कहि भक्तमाल जो आय ॥ हे प्रभु दीजे मोहि लिखाय ॥ २६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तिमालेचेंपुस्तकलिहून ॥ कोणपावलावैकुंठसदन ॥ याविषयींएकइतिहासजाण॥ असेतोश्रवण करावा ॥ ९६ ॥ कोणीएकनरअज्ञानकेवळ ॥ प्रियादासजीच्यायेऊनजवळ ॥ जोडोनियांनिजहस्तकमळ ॥ यापरीबोलिलातयांसी ॥ ९७ ॥ आपणालागींभक्तमाल ॥ मुखपाठजरीयेतअसेल ॥ तरीतेमजलालिहूननिर्मळ ॥ कृपाकरोनिदीजेप्रभू ॥ ९८ ॥ ॥ मू०चो० ॥ तिननि ताहि कहि हां सुखरास ॥ कहन सुनन करिहो अभ्यास ॥ तिन कहि मै न कछू कहिजानो ॥ सुनिवेहूकी गति न पहिचानो ॥ २७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐकोनितयाच्यावचनासी ॥ प्रियादासाच्याहर्षमानसीं ॥ तयासीह्मणतीहेसुखराशी ॥ बरें मीतुजलासांगतों ॥ ९९ ॥ घोकणेंजरीतूंघेघोकून ॥ अथवाकरूनघेईश्रवण॥ जोकांअभ्यासआहेकरण ॥ तोमीतुजलासांगतों॥१००॥ तोह्मणेकैसेंकरावेंपठण ॥ हेंनकांहींमीजाणेंपूर्ण ॥ आणिकवण्यापरीकीजेश्रवण ॥ गतीनओळखेंयाचीमी ॥ १ ॥ ॥ मू०चो० ॥ आ

प कही तो करिहो कहा ॥ तिन इक बात कही तब महा ॥ हे महाराज मे सो व्यवहारी ॥ ग्रहकामनमें अटको भारी ॥ २८॥ ॥
टी०ओ० ॥ तुह्मीतोनिश्चयकरालकथन ॥ त्यासीमीकायकरूंजाण ॥ महाआश्चर्याचीगोष्टतेणें ॥ केलीनिवेदनप्रियादासा ॥ २ ॥ अ
होमहाराजऐकासत्वरी ॥ सदासक्तमीअसेंव्यवहारीं ॥ घरकार्यांतगुंतलोंभारी ॥ नसेक्षणभरीअवधीमज ॥ ३ ॥ ॥ मू०चो० ॥ साधु
संगको नहि कोउ घरी ॥ ताते मे यह मनमे धरी ॥ मरतीबार हियेपे धरिहो ॥ इतने साधुन संग उबरिहों ॥२९॥ ॥ टी०ओ० ॥
कांहींसत्संगधरिजेनिका ॥ ऐसीकोणतीनसेचिघटिका ॥ त्यावरोनिमीमनींनेटका ॥ ऐसाविचारधरिलासे ॥ ४ ॥ भक्तिमालेचेंपु
स्तकजाण ॥ आपणापासूनघ्यावेंलिहून ॥ अंतकाळींच्यासमयींपूर्ण ॥ धारणकरीनहृदयावरी ॥ ५ ॥ इतुक्याचकींयोगेंकरून ॥ संत
संगतीघडेलपूर्ण ॥ निजधामासीहोईलगमन ॥ यमपाशबंधनेंतुटतील ॥ ६ ॥ ॥ मू०चो० ॥ सुनि यह बात नेत्र भरि आये ॥ ब
हुत बढाई करी सुख छाये ॥ ताको पोथी दई लिखाय ॥ सो ले घर गमन्यो सुख पाय ॥३०॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्रियादासेंतेंऐकतां
वचन ॥ तत्काळआलेनेत्रभरून ॥ अंतःकरणींसुखव्यापून ॥ स्तवनबहूतकेलेंत्याचें ॥७ ॥ ह्मणतीजैसानिश्चयपूर्ण ॥ तैसाचिपावेलज
गज्जीन ॥ मगतयासीपोथीलिहून ॥ भक्तिमालेचीदीधली ॥ ८ ॥ मगतोमोठेंसुखपावोन ॥ गेलापुस्तकघरींघेऊन ॥ जैसातयाचानिश्च
यपूर्ण ॥ तैसेंचिघडूनआलेंतया ॥ ९ ॥ ॥ मू०चो० ॥ ग्रहकारजमे अटक्यो भारी ॥ आई ताहि मीच भयकारी ॥ जमके दूत
न आय दबायो ॥ दयो त्रास पुनि कंठ रुकायो ॥ ३१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यावतआपुल्याजन्मपर्यंत ॥ गुंतलाभारीग्रहकार्यार्थ ॥
तोंतयासीआलाअंत ॥ जोकांभयंकरजगासी ॥११०॥ यमरायाचेदूतआले ॥ बळेंकरोनियांतयादाबिलें ॥ ऐसियाप्रकारानेंत्रासिलें ॥
त्वरेंरोधिलेंकंठासी ॥ ११ ॥ ॥ मू०चो० ॥ बेटा पोते ढिंग बिललात ॥ नैननसे दे कही सुबात ॥ भक्तिमालकी पोथी लाये ॥
मो छातीसो देहु लगाये ॥ ३२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंपाहूनित्याचेंनिदान ॥ पुत्रादीनातूजवळयेऊन ॥ दीर्घस्वरानेंकरितीरुदन ॥
ह्मणतीसांडूनचालिलां ॥ १२ ॥ कंठावरोधझालाह्मणोन ॥ यासीकांहींनबोलवेवचन ॥ मगनेत्रांच्याखुणेकरून ॥ उत्तमगोष्टसांगीत

ली ॥ १३ ॥ भक्तिमालेचीपोथीआणून ॥ माझेहृदयासीठेवालावून ॥ एवढाउपकारकरापूर्ण ॥ तेणेंमीपावनहोईनकीं ॥ १४ ॥ ॥
मू०चो० ॥ तेउ लाय पोथीरसभरी ॥ मरतपिताके हियमे धरी ॥ धरत हि यमके दूत भजे यों ॥ सुरनके आये कायर ज्यों ॥३३॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंतयाचेंवचनऐकोन ॥ पुत्राप्तादिसकळधांवोन ॥ रसभरिततीपोथीजाण ॥ भक्तिमालेचीआणिली ॥ १५ ॥
मरणोन्मुखजोंझालापिता ॥ तयाचेहृदयावरीतत्त्वता ॥ ठेविलेंभक्तिमालग्रंथा ॥ तोंकायझालाचमत्कार ॥ १६ ॥ पुस्तकठेवितांहृदया
वरी ॥ यमदूतऐसेपळालेदूरी ॥ जैसेशूरासीरणाभीतरी ॥ येतांचिपळतीभेकड ॥१७॥ ॥ मू०चो० ॥ कंठ खुलो नैननी जल ढाऱ्यो ॥
हरेकृष्णगोविंद उचारो ॥ पुनि सब भक्त न दरसन दीनो ॥ हिये मांझ आनंद सु भौनो ॥ ३४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तत्काळकंठ
झालामोकळा ॥ नेत्रांतूनअश्रुवाहतीढळढळां ॥ हरेकृष्णगोविंदतयेवेळा ॥ मुखानेंकेलाउच्चार ॥ १८ ॥ तोंकायचमत्कारझालाजाण ॥
सकळसंतांनींदिलेंदर्शन ॥ हृदयामाजीआनंदपूर्ण ॥ व्यापोनिगेलातेधवां ॥ १९ ॥ ॥ मू०चो० ॥ सुत हरखे पुनि पूछी अहो ॥
कहा भयो सो हमसो कहो ॥ तिन कहि जमदूतनि दुख दीनो ॥ भक्तनि आय उवार मै लीनो ॥ ३५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसापाहो
नितोप्रकार ॥ पुत्रादिकांसीआनंदफार ॥सर्वहीमिळोनिपुसतीसत्वर ॥ कायझालेंतेंसांगाआह्मां ॥१२०॥ तेव्हांतोसांगेसर्वकौतुक ॥ यम
दूतांनींदिधलेंदुःख ॥ भगवद्भक्तांनींयेऊनसम्यक ॥ घेतलेंमजलासोडवोनी ॥ २१ ॥ ॥ मू०चो० ॥ नामदेव रैदास कबीर ॥ धना
सेन पीपा अतिधीर ॥ ठाडे मोसो कहतहे बात ॥ हमरे संग अवो हे तात ॥ ३६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नामदेवरैदासकबीर ॥ धना
सेनपीपाअतिधीर ॥ उभेराहोनिमजसमोर ॥ कायतेगोष्टबोलती ॥ २२ ॥ आम्हुचियासंगेंप्रेमळा ॥ तुवांचलावेंयेचिवेळा ॥ ऐसेंह्मणती
वेळवेळां ॥ परमप्रीतीकरूनी ॥ २३ ॥ ॥ मू०चो० ॥ सो मे अब उनके संग जैंहो ॥ जमदूतनको मुख न चितैंहो ॥ यह कही रा
मकृष्ण उच्चारत ॥ नैंन मूंदि हरि उरमे धारत ॥ ३७ ॥ टी०ओ० ॥ तरीमीत्यांच्यासवेंआपण ॥ प्रेमेंआतांकरीनगमन ॥ यमदूतां
चेंवदनजाण ॥ नपाहेंचिकदापी ॥ २४ ॥ ऐसेंसर्वांसीभाषणकरून ॥ रामकृष्णनामउच्चारून ॥ नयनझांकोनिहरीचेंध्यान ॥ हृदयामा

जीजोकरी ॥ २५ ॥ ॥ मू०चो० ॥ प्राण त्यागि हरिसो मिलि गयो ॥ बेटनिको अतिही सुख भयो ॥ तबते तिननि नेम यह भज्यो ॥ तिन कोऊ कुलमे तन तज्यो ॥३८॥ ॥ टी०ओ० ॥ तितुक्यामाजीप्राणसोडून ॥ हरीचेरूपांतझालालीन ॥ पुत्रादिकांसीतेंपाहून ॥ अत्यंतसुखजाहलें ॥२६॥ तयादिवसापासोनिजाण ॥ तेहींनियमहाकेलाधारण ॥ कुलामाजीजोपावेनिधन ॥ जेव्हांत्यजीतनिजदेहा ॥ २७ ॥ ॥ मू०चो० ॥ तिन हिय धन्यो ग्रंथ यह लह्यो ॥ तुलसी चरणामृत सुख दयो ॥ तिनको कुटुंब बननको आयो ॥ जिननि सबै यह चरित सुनायो ॥ ३९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तमालहासुंदरग्रंथ ॥ हृदयावरीतेधारणकरीत ॥ वदनींतुलसीचरणामृत ॥ प्रेमेंकरोनिदेतगेले ॥ २८ ॥ तैशाचपरीकितीएकांचा ॥ उद्धारझालाकुलपुरुषांचा ॥ एकदापरिवारत्याकुलींचा ॥ यात्रेसी आलावृंदावनीं ॥२९॥ वैष्णवदासह्मणतीआपण ॥परिवारभेटलातोआह्मांयेऊन ॥ तेहींहेंसकळचरित्रजाण ॥ संतसमाजींऐकविलें ॥१३०॥ ॥ ॥मू०चो०॥ सो हम लिखन कियोहे सही ॥ ओर कहो महिमा कहां रही ॥ शेषसहस्रमुख जिन गावे गुणि ॥ सोउ पुनि चरणरेणु जाचे सुनि ॥ ४० ॥ ॥टी०ओ०॥ ऐसेंतेंआह्मींप्रत्यक्षऐकिलें ॥ ह्मणोनिमाहात्म्यांतलिहोनठेविलें ॥ याहूनविशेषमहिमावहिलें ॥ सांगाकायतोराहिला ॥ ३१ ॥ सहस्रमुखेंकरोनिशेष ॥ जयाचेसद्गुणगाईविशेष ॥ तोचिपरिसाश्रीजगन्निवास ॥ याचितपदरजभक्तांचें ॥ ॥३२॥ ॥ मू०चो० ॥ आपते अधिक दासको गावे ॥ जनकी महिमा का कहि आवे ॥ अब याके श्रोता वक्ता सुनि ॥ उत्तम दोइ न्यून इकमे पुनि ॥ ४१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आपणाहूनिश्रीहरिअधिक ॥ दासांचीकीर्तीगाईसम्यक ॥ तेव्हांसंतांचामहिमा देख ॥ कितीह्मणोनवर्णवेहो ॥ ३३ ॥ भक्तिमालेचाश्रोतावक्ता ॥ दोन्हीउत्तमअसतीतत्त्वता ॥ जरीत्यामाजीएकासन्यूनता ॥ तेणेंप्रेमाचाभंगहोय ॥ ३४ ॥ ॥ मू०छ० ॥ पछपात धनचाहनी पुनि श्रोताहिन जाने ॥ प्रश्न ताहि उत्तर न देहि फेरि नहि सन्माने ॥ मूर्तिबांधिकेबात मूर्ख हिय धरि न सके पुनि ॥ सबैशास्त्र पढि लिये सार नाहिन लीनो गुन ॥ पूछत बात रिसाय अति छिमा नाहि जाके दिले ॥ बहुत पाप श्रोता करे तो ऐसो वक्ता मिले ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रोत्यावक्त्याउभयतांत ॥ एकविपरीत

असल्यासत्य ॥ त्यामाजीनठसेभावार्थ ॥ ऐकातेंलक्षणसांगतों ॥ ३५ ॥ नसांगतांचितात्पर्यार्थ ॥ निजबोलाचाधरीपक्षपात ॥ धनाशा
स्थापोनियांचित्तांत ॥ पुराणकथीतोहीनवक्ता ॥ ३६ ॥ श्रोत्याचेंनजाणतांअंतःकरण ॥ भलतेंचकांहींकरीभाषण ॥ प्रश्नकरितांतया
लागून ॥ नदेउत्तरसन्मानेंसी ॥ ३७ ॥ एखादामूर्खश्रोताजाण ॥ ज्यासीनसत्वरउमजेभाषण ॥ स्पष्टार्थाचीमूर्तिबांधून ॥ ठसवूंनशकेउ
रींत्याच्या ॥ ३८ ॥ सकलहीशास्त्रेंकेलींपठण ॥ त्यांतीलसारनघेतलेगुण ॥ एखादीगोष्टपुसतांजाण ॥ क्रोधअत्यंतभरेज्यासी ॥ ३९ ॥
जयाचियाअंतःकरणांत ॥ क्षमानसेचियत्किंचित ॥ श्रोताकरीजेदोषबहुत ॥ यापरीवक्तामिळेत्यासी ॥ १४० ॥ ॥ मू०चो० ॥ हम
रा दोष कहे वक्ताके ॥ पुनि ओर सु बरनो श्रोताके ॥ ४२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वैष्णवदासबोलेवाचे ॥ आम्हुच्यासारिख्याहीनव
क्त्याचे ॥ दोषइतुकेकथिलेसाचे ॥ आतांश्रोत्याचेवर्णनकरितों ॥ ४१ ॥ ॥ मू०छं० ॥ अन्यमना दृग लोल पदनछेदक असमंज
स ॥ स्थित अधीर श्रुतमंद पलक झपके निद्राबस ॥ प्रश्नप्रसंग न मिले मधुर अनुमोदन अक्रिय ॥ वाद रसिकछहर अनभिज्ञ अ
लापित अप्रिय ॥ रसिकअनन्यबिसासमति बादअनुभव सकृत ॥ दशदोषरहित श्रोता मिले तो उज्वल रस बरषे अमृत ॥ २ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ करितबैसलाअसतांश्रवण ॥ दुसरीकडेधांवेमन ॥ तेणेंतरलितहोतीनयन ॥ हीनतोश्रोताजाणावा ॥ ४२ ॥ वक्ताउच्चारी
कांहींपद ॥ येरूतयाचाकरीछेद ॥ एकतोकेवळमूर्खशुद्ध ॥ कांहींचउमजनसेत्यासी ॥ ४३ ॥ अतिशयेंसीचंचळएक ॥ धीरनधरोनि
बैसेसम्यक ॥ बधिरश्रवणासीनसेठीक ॥ आणीकलक्षणपरिसावें ॥ ४४ ॥ निद्रेच्यावश्यहोऊनिपाहीं ॥ पापण्यालावूनडुकल्याघेई ॥ क
थाऐकतांप्रसंगकांहीं ॥ नमिळेप्रश्नकरावया ॥ ४५ ॥ कांहींउत्तमअर्थऐकून ॥ नकरीचमधुरअनुमोदन ॥ एकतोऐसाश्रोतादुर्जन ॥ क
थारसभंगकरीतसे ॥ ४६ ॥ श्रोतावक्तारसिकविशेष ॥ व्यापोनिराहिलाअसतांसुरस ॥ नजाणतांमुख्यतात्पर्यास ॥ अप्रियभाषणेंवा
दघाली ॥ ४७ ॥ कोणीभावार्थीश्रोतारसिक ॥ अनन्यविश्वासेंऐकतांसम्यक ॥ विपरीतअनुभवदावोनिदेख ॥ तयाच्यामतींतवादघा
ली ॥ ४८ ॥ यापरीचेहेमहादशदोष ॥ येणेंसींरहीतजोश्रोतासुरस ॥ कीर्तनामाजीमिळतांविशेष ॥ निर्मलअमृतरसवर्षे ॥ ४९ ॥ श्रो

तावक्तादोन्हीसुरस ॥ असतांओढवेरंगविशेष ॥ श्रुतीनेंवर्णिलेंज्याफळास ॥ तेंसंपूर्णमिळेतेथें ॥ १५० ॥ ॥ मू०चो० ॥ श्रीप्रिया
दास अतिही सुखकारी ॥ भक्तमालटीका बिस्तारी ॥ तिनकौ पौत्र परम रंगभीनो ॥ नाम वैष्णवीदास सु कीनो ॥ तिन गुरुसाधुकृपाते
कीनी ॥ भक्तिमालमाहात्म्य कहि दीनी ॥ ४३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ असोहेंभक्तिमालेचेंमाहात्म्य ॥ जेहींवर्णनकेलेंउत्तम ॥ त्याचीपरं
पराआणीकनाम ॥ परिसाकथनकरीतसें ॥ ५१ ॥ श्रीप्रियादाससज्जनथोर ॥ तेहींजनांसीअतिसुखकर ॥ भक्तिमालेचीटीकासुंदर ॥
उत्तमप्रकारेंविस्तारिली ॥५२॥ तयाचेनातूभक्तउत्तम ॥ याचिरंगांतरंगलेपरम ॥ वैष्णवदासतयाचेंनाम ॥ सज्जनींमिळूनठेविलें ॥५३॥
तिहींसद्गुरूसाधुकृपेनें ॥ तीन्हीकथात्याकेल्यावर्णन ॥ भक्तिमालेचेंमाहात्म्यपूर्ण ॥ दिधलेंकथोनसर्वही ॥५४॥ ॥ मू०दो० ॥ भक्ति
मालके गंधको लेत भक्त अलि आय ॥ भेक बिमुख ढिंगही रहे रहे कीच लपटाय ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तिमालेचासुगंधसुं
दर ॥ धांवोनिघेतीभक्तभ्रमर ॥ अभक्तमंडूकराहोनिजवळ ॥ विकल्पकर्दमींलोळती ॥ ५५ ॥ ॥ मू०चो० ॥ जो या महात्म्यमे
चित लावे ॥ सोतो परमधाम पद पावे ॥ जब श्रीभक्तमाल मन देय ॥ ताते येही निरंतर सेय ॥ ४४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जो
यामाहात्मींलावीलचित्त ॥ परमधामपदपावेलसत्य ॥ आणीकएकऐकारीत ॥ आश्चर्यकारकअसेकीं ॥ ५६ ॥ जेवेळींआपुल्याप्रीती
करून ॥ श्रीभक्तमालेसीदेईलमन ॥ मगतोनिरंतरकरीलसेवन ॥ नसोडीतिजलाकदापी ॥ ५७ ॥ असोयापरीमाहात्म्यवहिलें ॥ वैष्ण
वदासेंवर्णनकेलें ॥ त्यावरीटीकासद्गुरुबळें ॥ मार्तंडदीनेंवर्णिली ॥ १५८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ इति श्रीभक्तमालमाहात्म्यं समाप्तम् ॥

॥ अथभक्तमालाष्टक ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ समस्तभक्तवर्यजींतमूर्तिमंतराहती ॥ ईश्वरासबहुतमान्यह्मणोनिईसबोलती ॥ पाठमात्रकेलियाजिभक्तिरूपदा
यिका ॥ नमोनमोप्रसन्नहोइमातभक्तमालिका ॥ १ ॥ अग्रदासकीलदासदासनाभाजीकृती ॥ मूळछप्पछंदबंधप्रथमहीअसेकृती ॥ ईश
भक्तिहेंचिहेमशोधनैकपट्टिका ॥ नमोनमोप्रसन्नहोइंमातभक्तमालिका ॥ २ ॥ गंभिरार्थविशदव्हावयाकबीतछंदिका ॥ प्रियादा
सभक्तराजत्यांचिहीकृतीटिका ॥ यमकअलंकारअनुप्रासरसदीर्घिका ॥ नमोनमोप्रसन्नहोइमातभक्तमालिका ॥ ३ ॥ विनाभक्तमा
लभक्तिरूपअतिदूरअसे ॥ ऐसेंहेंवचनसंतबोलुनीविनवीतसे ॥ भवसमुद्रपारव्हावयासदीर्घनाविका ॥ नमोनमोप्रसन्नहोइमातभक्तमालि
का ॥ ४ ॥ नियमनित्यजोधरूनिभक्तमालवाचकू ॥ आपणचिदेवत्याजवळिहोययाचकू ॥ अशीअभीष्टअर्थजीस्ववाचकासदायिका ॥ न
मोनमोप्रसन्नहोइमातभक्तमालिका ॥ ५ ॥ भक्तमालपुस्तकासवंदुनीकरीपुजा ॥ नाहिंत्यासमानआनपुण्यवानहोइजा ॥ त्यासवंदुनीह्म
णाबापाहिंयातुंबालका ॥ नमोनमोप्रसन्नहोइमातभक्तमालिका ॥ ६ ॥ अंतकाळआलियाज्यावक्षसिश्रीभक्तमाळ ॥ ठेवितांचिपुण्यवा
नपाहतोतिभक्तमाल ॥ भक्तमाळमहात्म्यकामधेनुयांतसाक्षिका ॥ नमोनमोप्रसन्नहोइमातभक्तमालिका ॥ ७ ॥ श्रीभक्तमालभक्तमालना
मजोजपेसदा ॥ त्यासनर्कवासनानस्वप्निंहीदिसेकदा ॥ भक्तमालहीअसेहोभुक्तिमुक्तिदायिका ॥ नमोनमोप्रसन्नहोइमातभक्तमालिका
॥ ८ ॥ भक्तमालअष्टकापठंतिजेसदानर ॥ अभीष्टत्यांसद्यावयाप्रसन्नतोचिश्रीवर ॥ श्रीखंडुबावापादपद्मरसिकहाअसेभ्रमर ॥ बापुशा
स्त्रिनामज्याचेंजोडितोतुह्मांकर ॥ ९ ॥ इतिश्रीभक्तमालाष्टकसंपूर्ण ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ आरतीश्रीवृंदावनविहारीची ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ जयदेवजयदेवजयवृंदावनवासी ॥ भक्तजनप्रियदेवानमितोंचरणासी ॥ धृ० ॥ १ ॥ यमुनापुलिनेरम्ये कदंबतरुचरणीं ॥ वेणूवाजवितोजोजवळीतीरमणी ॥ जयदेव० ॥ २ ॥ मधुरस्वरमनमोहितधेनूहुंबरती ॥ हमारशब्देंवत्सेंधांवोनीयेती ॥ जयदेव० ॥ ३ ॥ मोरमुगुटपीतांबरकासेकसियेला ॥ संतमंडळीजवळीऐकतिमुरलीला ॥ जयदेव० ॥ ४ ॥ कर्णींकुंडलजोडाविचित्रपुष्पांचा ॥ हस्तींकंकणजोडातैसाबाजूचा ॥ जयदेव० ॥ ५ ॥ वृक्षींपक्षीमुनिवरस्वरमोहितठेले ॥ कितीकमत्स्यहोऊनियमुनेवरी आले ॥ जयदेव० ॥ ६ ॥ जयदेवपीपानामाकबीररोहिदास ॥ आलेइतुक्यामाजीअनंतहरिदास ॥ जयदेव० ॥ ७ ॥ सेवाघडोह्मणोनीअवघेतेझाले ॥ सुगंधयुक्तेंपुष्पेंनाभ्यातेंकळलें ॥ जयदेव० ॥ ८ ॥ तेणेंभक्तिगुणामधिंरचियेलीमाळा ॥ खंडूदासतियेतेंअर्पींगोपाळा ॥ जयदेव० ॥ ९ ॥ विद्यारामतनूद्भवमधुकरमीझालों ॥ सद्गुरुपदारविंदींशरणागतआलों ॥ जयदेव० ॥ १० ॥ भक्तमालिके अंतींआरतिकृष्णाची ॥ जोगाइलत्याभेटीहोइलकृष्णाची ॥ जयदेव० ॥ ११ ॥ समाप्त ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ श्रीसद्गुरुभ्योनमः ॥ अनंतकोटिसाधुभ्योनमः ॥ श्रीशंकरायनमः ॥ श्रीरामचंद्रायनमः ॥
श्रीएकाजनार्दनायनमः ॥ ओवी ॥ ॐनमोगणपतिआदिकर्ता ॥ सकलजीवांसीबुद्धिदाता ॥ प्रसन्नहोवोनिकृपावंता ॥ हरिभक्त
कथाप्रकाशवीं ॥ १ ॥ श्रुतिस्मृतिअवयवांग ॥ षड्दर्शनहेभुजाभाग ॥ पदबंधहेंचिवस्त्रसांग ॥ तर्कसवेगफरशतुझा ॥ २ ॥ नीतिहा
चिअंकुशदेख ॥ वेदांतहातींशोभेमोदक ॥ बोधरूपीदंतएक ॥ बुद्धीसीविवेकदेईमज ॥ ३ ॥ नमोसरस्वतीआदिमाता ॥ ब्रह्मींउद्भव
असेतत्त्वता ॥ कृपाकरोनिमजअनाथा ॥ मुखींसंतकथावदवावी ॥ ४ ॥ नमोसद्गुरुगंगाधरा ॥ अविद्याकल्पनापापहरा ॥ सद्विद्ये
च्यादातारा ॥ मजपामराउद्धरीं ॥ ५ ॥ गर्जेगर्जोनितुझेंनाम ॥ गायनकरीजोसप्रेम ॥ धन्यतयाचानरजन्म ॥ तोचिउत्तमरत्नवंशहेमीं ॥ ६ ॥
तूंहस्तठेविसीज्याचेशिरीं ॥ तोचिपावेअविनाशपुरी ॥ आतांकृपाकरोनिमजवरी ॥ वदवींवैखरींसंतचरित्रें ॥ ७ ॥ नमोवैष्णवाग्र्यत्र्यं
बकेश्वरा ॥ मंत्रपंचाक्षरीजपद्वारा ॥ प्राप्तकेलेमजरघुवीरा ॥ संतचरित्रातेवींवदवीं ॥ ८ ॥ नमोजानकीरामचंद्रा ॥ तुझेंनामदातावायु
कुमरा ॥ उभयांसीनमोनमागतोंवरा ॥ निजभक्तवरासुखेंगावें ॥ ९ ॥ नमोसप्तशृंगनिवासिनी ॥ तुझेंलक्षबहुपुराणीं ॥ अद्यापिवक्रता
दिसेवदनीं ॥ तेंप्रेममजलाअर्पावें ॥ १० ॥ नमोजीएकाजनार्दना ॥ तुझेउद्बोधमाझेमना ॥ मजवरीद्रवोनिकरुणाघना ॥ सज्जनचरि
त्रागावर्वी ॥ ११ ॥ नमोअनंतकोटिसंत ॥ तुमचेचरित्राचानलागेअंत ॥ भक्तिमालानुसारयत्किंचित ॥ गाईनत्वरितकृपाकरा ॥ १२ ॥
दयावंततुह्मीसमदृष्टी ॥ माझियाअपराधांच्याकोटी ॥ त्याघालोनिसर्वपोटीं ॥ निजकथाहोटींवदवाव्या ॥ १३ ॥ यापरीनमिलेमीअने
क ॥ नानानामेंपरीवस्तुएक ॥ तोपितामातागंगाअवश्यक ॥ नमितांविवेकसंतभजनीं ॥ १४ ॥ पूर्वीअग्रदासकृपेकरोन ॥ नाभाजी
करीसंतवर्णन ॥ तेंचिप्रियादासमुखेंजाण ॥ आज्ञादेवोनविस्तारिलें ॥ १५ ॥ ॥ मूलकवित ॥ ॥ महाप्रभूकृष्णचैतन्यमनहर
नजूके चरनको ध्यान मेरे नाम मुख गाइये ॥ ताहींसमे नाभाजूने आज्ञा दई लई धारी टीका विस्तारी भक्तमालको सुनाइये ॥ कीजिये
कबितबंध छंद अति प्यारो लगे जगे जगमाहीं कही बानी बिरमाइये ॥ जानो निज मती ऐपे सुन्यो भागवत शुक द्रुमनी प्रवेश कियो

ऐसेई कहाइये ॥ १ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ ॥ प्रियादासजीएकदाजाण ॥ महाप्रभूश्रीकृष्णचैतन्य ॥ जोसर्वांचेंकरीमनहरण ॥
तयाचेंध्यानकरीतबैसे ॥ १६ ॥ मुखींसद्गुरूचेंनामघेत ॥ तोंनाभाजीप्रगटलेमनांत ॥ प्रियादासासीआज्ञाकरीत ॥ येरूधरीतहृदयींप्रेमें
॥ १७ ॥ भक्तिमालेच्याविस्तारासी ॥ करवावेंश्रवणसर्वजगासी ॥ कवितबंधछंदेंसी ॥ प्रियकरजगेंसीप्रकाशे ॥ १८ ॥ प्रियादासतें
करीविनंती ॥ माझीतोंप्राज्ञाआहेकिती ॥ वर्णावयासीसंतकीर्ति ॥ कायसामर्थ्यदीनाचें ॥ १९ ॥ नाभाजीह्मणेपरिसलीसम्यक ॥
भागवतींकथाअलोलिक ॥ व्यासासीपुत्रजाहलाशुक ॥ जन्मतांचिवनसेविलें ॥ २० ॥ व्यासमागोनिमारीहांका ॥ मुखदावींरेम
जबालका ॥ तैंस्थावरजंगमींप्रवेशोनिदेखा ॥ शुकप्रत्युत्तरदेतसे ॥ २१ ॥ तैसेंचितुझेहृदयींजाण ॥ प्रवेशोनियांसंतजन ॥ करितील
आपुलेगुणवर्णन ॥ निश्चयेंकरूनजाणपां ॥ २२ ॥ यापरीआज्ञापरिसोन ॥ प्रियादासजीआनंदोन ॥ नाभाजीसीवंदनकरोन ॥ कवि
त्ववर्णनकरितसे ॥ २३ ॥ ॥ मूलकवित ॥ ॥ रची कविताई सुखदाई लगे निपट सुहाई ओ सचाई पुनरुक्ति ले मिटाईहें ॥ अ
क्षरमधुरताई अनुप्रास जमकाई अतिछबिछाई मोदझरीसी लगाईहें ॥ काव्यकी बढाई निजमुख न भलाई होति नाभाजू कहाई
याते प्रौढके सुनाईहें ॥ हृदयसरसाई जोपे सुनिये सदाई यह भक्तिरसबोधिनी सो नाम टीका गाइहें ॥ २ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ ॥
प्रियादासह्मणेतेसमयीं ॥ मीजेंकवित्वकरींपाहीं ॥ तेंसर्वांसीबहुसुखदाई ॥ अतिशयेंसीआवडे ॥ २४ ॥ जेंसत्यत्वेंशोभेपाहीं ॥ पुन्हापु
न्हाभाषणज्यांतनाहीं ॥ अक्षरांतबहूमधुरताई ॥ अनुप्रासयमकेंउत्तम ॥ २५ ॥ यापरीकविताविस्तारली ॥ आनंदामृतातेंवर्षली ॥
जैसेमेघवर्षाकाळीं ॥ संततवर्षतीजलधारा ॥ २६ ॥ आपुल्याकाव्याचेंआपण ॥ नवर्णीमीश्रेष्ठपण ॥ हृदयींनाभाजीप्रगटोन ॥ तेंचिक
वनकरितसे ॥ २७ ॥ ज्यांचेंकांहृदयअतिसरस ॥ तेचियोग्ययेथेंश्रवणास ॥ इतरजेकांअभक्तवायस ॥ ग्राम्यगीतपरिसोतकीं ॥ २८ ॥
असोभक्तिरसबोधिनी ॥ याटीकेसीनामठेवोनी ॥ गातसेंमीऐकाश्रवणीं ॥ शृंगारसहितभक्तिरूपा ॥ २९ ॥ ॥ मूलकवित ॥ ॥
श्रद्धाई फुलेल ओ उवटनो श्रवनकथा मैलअभिमान अंगअंगनी छुटाइये ॥ मनन सुनीर अन्हवाई अंगुछाई दया नवीन बसन पन

सोंधों ले लगाइये ॥ आभरन नाम हरिसाधुसेवा करनफूल मानसी सुनथ संग अंजन बानाइये ॥ भक्तिमहारानीको सिंगार चारु बीरी चाह रहे जो निहारि लहे लालप्यारी गाइये ॥ ३ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ ॥ ज्याभक्तीसीश्रद्धाफुलेल ॥ तेंचिअंगासीलाविलेंतेल ॥ कथाश्रवणउटणेंविमळ ॥ होण्यालागींमर्दिलें॥ ३० ॥ तेणेंकरूनअभिमानमळ ॥ अंगोअंगींचासुटेतत्काळ ॥ वरीमननाचेंजलनिर्मळ ॥ घालोनिन्हाणिलेंभक्तीसी ॥ ३१ ॥ दयाहेंचिनवीनवसन ॥ तेंचिशरीरींकेलेंवेष्टन ॥ निश्चयाचेंजेंसदृढपण ॥ तेंचिसौभाग्यभाळींलेइलें ॥ ३२ ॥ रामनामाचेंआभरणसकळ ॥ प्रभूसंतसेवाकर्णफूल ॥ मानसिकजेंध्यानसोज्ज्वळ ॥ नथसुरेखरेखिली ॥ ३३ ॥ संतसंगाचेंअंजन ॥ घालितांचिशोभलेनयन ॥ ज्यांच्याकटाक्षबाणेंकरून ॥ श्रीहरीतेंवश्यकेलें ॥ ३४ ॥ यापरीसर्वअलंकारयुक्त ॥ भक्तीमहाराणीशोभत ॥ प्रीतीहेंचितांबूलमुखांत ॥ प्रेमाचारंगउमटला ॥ ३५ ॥ ऐसियापरीजेहरिभक्ती ॥ तीवरीजोठेवीआसक्ती ॥ तोचिधन्यहोयजगतीं ॥ सफलतयाचानरजन्म ॥ ३६ ॥ त्यासीचराधाकृष्णप्राप्त ॥ होतीलनिश्चयेंकरूनित्वरित ॥ हेंचिकवितींआनंदभरित ॥ प्रियादासजीगातसे ॥ ३७ ॥ ॥ मूलकवित ॥ ॥ शांत दास्य सख्य वात्सल्य ओ सिंगार चारु पांचो रससार विस्तार नीके गायेहैं ॥ टीकाको चमत्कार जानोगे विचार मन इनके सरूपमे अनूप ले दिखायेहैं ॥ जिनके न अश्रुपात पुलकितगात कहूं तिनहू को भाव सिद्ध वोरे सो छकायेहैं ॥ जोलो रहे दूरि रहे विमुखता पूरि हियो होय चूरिचूरि नेकु श्रवन लगायेहैं ॥ ४ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ ॥ ज्याभक्तीच्याअंगींबहुवस ॥ नवधादशधाप्रकारेंरस ॥ त्यांमाजीजेपांचविशेष ॥ रससारउत्तमअसती ॥ ३८ ॥ त्यांसीचउत्तमप्रकारेंकरून ॥ यामाजीगाइलेविस्तारून ॥ ऐकातयांचेंनामाभिधान ॥ हरीसीबहुतजेआवडती ॥ ३९ ॥ शांतदास्यसख्यवात्सल्य ॥ तैसाचिशृंगाररसअमौल्य ॥ हेचिटीकेंतगाइलेनिर्मळ ॥ विस्तारेंकरूनजाणावे ॥ ४० ॥ आणिटीकेचाबहुचमत्कार ॥ जाणालमानसींकरितांविचार ॥ यापंचरसांचेंस्वरूपसुंदर ॥ अनुपमकरूनीदाविलें ॥ ४१ ॥ जगींजेह्मणवितीपूर्णअभक्त ॥ जयांसीऐकतांहरिकथामृत ॥ नेत्रींनवाहतीअश्रुपात ॥ कधींहीरोमन्नुठतीदेहीं ॥ ४२ ॥ तेहीयाटीकेचेंकरितांश्रवण ॥ भावसागरांतहोतीनिमग्न ॥

आश्चर्ययुक्तकरितीस्नान ॥ प्रेमळपूर्णह्मणविती ॥ ४३ ॥ परीयाभक्तिमालेहून ॥ दूरिजोंवरीराहेजाण ॥ तोंवरीविन्मुखतावाहेपूर्ण ॥ भक्तीचेंलक्षणनकळेचि ॥ ४४ ॥ जरीकिंचितहीलक्षदेवोन ॥ याटीकेसीकरीलश्रवण ॥ तरीअंतरींचुरचुरून ॥ लागेलगोडहरिभक्ति ॥४५॥

॥ मूलकवित ॥ ॥ पंचरस सोई पंचरंगफूल याकि नीके पियके पहिराइवेको रचिके बनाईहें ॥ वैजयंती दाम भाववती अलि नाभानाम लाई अभिराम शाममती ललचाइहें ॥ धारी उर प्यारी किंहु करत न न्यारी अहो देखो गति न्यारी ढरी पाइनिको आईहें ॥ भक्तीछबिभार ताते नमित श्रृंगार होत होत वस लखे जोई याते जानि पाईहें ॥ ५ ॥

॥ टीकाओवी ॥ ॥ पंचरसहेंपंचरंगीफूल ॥ याचीरचलीसेउत्तममाळ ॥ हरीचेकंठींसर्वकाळ ॥ घालावीह्मणोनकेलीसे ॥ ४६ ॥ तेचिकींमाळवैजयंती ॥ जीकांविराजेभाववती ॥ नाभामाळीघेऊनहातीं ॥ हरीचेसन्मुखपातला ॥ ४७ ॥ हरीनेंतीमाळपाहून ॥ प्रीतीनेंतिजवरीधांवलेंमन ॥ हृदयावरीकेलीधारण ॥ कधींहीवेगळीठेवीना ॥ ४८ ॥ पहामाळेचेंमहिमान ॥ येवढेंपावोनियांस्थान ॥ अधोमुखनम्रहोऊन ॥ हरीचेचरणींलोळतसे ॥४९॥ किंवाभक्तिभारझालाबहुत ॥ ह्मणोनियांतेवणवीहोत ॥ माळेसीपाहोनिजोवश्यहोत ॥ त्यासीचप्राप्तहोतसे ॥५०॥

॥ मूलकवित ॥ ॥ भक्तितरुपोधाही बिघन डर छेरिहूंको वारदे विचार बारि सीचो सतसंगसो ॥ लग्योइ बढन गोदा चंहूंदिस कटन सो चटन अकासजस फेल्यो बहुरंगसो ॥ संतउर आलवाल सोभित बिसाल छाया जिये जीवजाल ताप गये यो प्रसंगसो ॥ देखो बढवारि जांही अजाहूकि संका हूति ताहि पेड बांधे झूले हाथी जीते जंगसो ॥ ६ ॥

॥ टीकाओवी ॥ ॥ बहुशानरदेहभूमींतजाण ॥ होतसेभक्तितरुउत्पन्न ॥ परीतोजोंवरीअसेलहान ॥ तोंवरीरक्षणकेलापाहिजे ॥ ५१ ॥ शेळीह्मणजेअजामाया ॥ तेचिभक्षोनिकरीवायां ॥ विचारहाबारदबांधोनियां ॥ करावेंरक्षणभक्तीचें ॥ ५२ ॥ नातरीऐसेंकरीविघ्न ॥ जोकोणीकरूंबैसेभजन ॥ तयासीरुचीनउपजवीजाण ॥ भजनकरितांरोंकीतसे ॥ ५३ ॥ तेथेंहाविचारकरावाजाण ॥ केवळदेहहाभजनाकारण ॥ यावीणहेंव्यर्थजिण ॥ ह्मणोनिभजनींलागावें ॥ ५४ ॥ त्यावरीहीकरितांभजन ॥ मायाप्रेरीअस्वस्थपण ॥ अहोयेसमयींस्थिरनसेमन ॥ उदईकभजनकरूंआतां ॥ ५५ ॥ तेथेंहाचि

विचारजाण ॥ नाहींआयुष्याचेंप्रमाण ॥ पुढेंकार्याचीघालीअडचण ॥ भजनींत्वराकरीतसे ॥ ५६ ॥ तैंविचारहाचिविशेष ॥ कोणता
हीभक्षितांत्वरेंरस ॥ त्यांतीलपावेनास्वादरस ॥ ह्मणोनिसावकाशभजावें ॥ ५७ ॥ तंवतेदंभातेंउपजवी ॥ आपुलेंभजनजनांदावी ॥ ते
थेंयोजावीहीयुक्तिबरवी ॥ हरिविणदुजेनीकार्यनसरे ॥ ५८ ॥ मगतेलोटीअभिमानीं ॥ मजसमभजनींनसेकोणी ॥ तेथेंहाविचारआ
णिजेमनीं ॥ अंतरींप्रेरकहरिकर्ता ॥ ५९ ॥ त्यावरीवांछीतसेफळ ॥ सिद्धिदावोनिकरीविकळ ॥ प्रभूवांचूनिनश्वरसकळ ॥ विचारहाते
थेंयोजावा ॥ ६० ॥ यापरीविचाराचीबारद ॥ पाणीघालणेंतोसत्संगविमद ॥ वाढीलागेतैंवृक्षविशद ॥ फूटल्याशाखाचहूंदिशे ॥ ६१ ॥
त्यावाढल्याआकाशपरियंत ॥ यशरूपेंपसरल्याबहुत ॥ अनेकरंगतेपानेंशोभत ॥ संतउरआलवालविलसतसे ॥ ६२ ॥ पहावृक्षाचाथोर
पणा ॥ जेथेंशेळीचीशंकाजाणा ॥ तेथेंबांधितांहीमत्तवारणा ॥ यत्किंचितहीहालेना ॥ ६३ ॥ जात्याभिमानकुलाभिमान ॥ कर्माभि
मानज्ञानाभिमान ॥ अहंकोहंसोहंभान ॥ अजिंक्यवारणहेचिजाणा ॥ ६४ ॥ यांचेनितोनहालवेवृक्ष ॥ साक्षातयेवोनिजगन्निवास ॥
बैसेत्याचियाछायेस ॥ परमविश्रांतीपावतसे ॥ ६५ ॥ ॥ मूलकवित ॥ ॥ जाको जो सरूप सो अनूप ले दिखाइ दियो कियो
यो कबित पटमिहि मध्य लालहे ॥ गुनपे अपार साधु कहे अंक चारिहिमे अर्थ विस्तारि कविराज टकसारहे ॥ सुनि संतसभा झूमि रही
अलिश्रेनि मानो घूमि रही कहे यह कहांधो रसालहे ॥ सुनेहे अगर अब जानेमे अगर सही चोबा भये नाभा सो सुगंध भक्तिमालहे ॥ ७ ॥
॥ टीकाओवी ॥ ॥ आतांनाभाजीचेंऐकावर्णन ॥ ज्याचेंजेंस्वरूपकेलेंकथन ॥ प्रत्यक्षअनुपमदिलेंदाऊन ॥ जेवींसूक्ष्मपटांतररत्नशो
भे ॥ ६६ ॥ ऐसाकवित्वाचाप्रकार ॥ गुणेंकरोनिजोअपार ॥ साधूबोलतीअक्षरेंचार ॥ परीविस्तारबहूअर्थाचा ॥ ६७ ॥ कवींमाजीहा
विशाळ ॥ कवित्वज्याचेंटांकशाळ ॥ एकाक्षरेंरोकडविपुल ॥ तैसाचिविस्तारअर्थाचा ॥ ६८ ॥ ज्याचियाश्रवणींसंतचतुर ॥ मोहित
झालेजैसेभ्रमर ॥ ह्मणतीकितीहेंआहेरसाळ ॥ जयाचापारनलागेचि ॥ ६९ ॥ म्याहीऐकिलेबहुतरस ॥ परीत्यातजाणिलेहेचिसुरस ॥
नाभाजीचोबाझालेविशेष ॥ भक्तिमालहासुगंधज्याचा ॥ ७० ॥ ॥ मूलकवित ॥ ॥ बडे भक्तिमान निसिदिनि गुन गान

करे हरे जगपाप जाप हियो परिपूरहे ॥ जानी सुख मानी हरि संत सनमान सचे बचेऊं जगतरीति प्रीति जानि मूरहे ॥ तऊ दुराराध्य कोऊ कैसेके आराध्य सके समजो न जात मन कंप भयो चूरहे ॥ सोभित तिलक भाल माल उर राजे ऐपे बिना भक्तमाल भक्तिरूप अतिदूरहे ॥ ८ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ ॥ मोठेमोठेभक्तिमान ॥ गुणगातातीहरीचेनिशिदिन ॥ जगाचेंकरितीपापहरण ॥ हृदयपरिपूर्णस्वानंदें ॥ ७१ ॥ सर्वगतहरीजाणून ॥ जेसर्वदासंतुष्टमान ॥ हरिसंतांचाकरितीमान ॥ जगरीतीहूनजेवेगळे ॥७२॥ प्रीतीच्छिसुळींजयासाध्य ॥ तयासीहीहेदुराराध्य ॥ इतरांसीकैसेनिआराध्य ॥ ऐसीहेश्रेष्ठभक्तिमाला ॥ ७३ ॥ जाणूंबैसतीजेलक्षलाऊन ॥ परीमनहोतसेकंपायमान ॥ हृदयामाजीचुरचुरहोऊन ॥ तटस्थतातेपावती ॥ ७४ ॥ तिलकेंकरूनिशोभेभाळ ॥ हृदयींविराजेतुळसीमाळ ॥ परीपाहिल्याविणभक्तिमाळ ॥ भक्तिरूपअतिदूरअसे ॥ ७५ ॥ ॥ नाभाजीकृतमंगलाचरण ॥ ॥ मूलपद ॥ ॥ नमो नमो श्रीभक्तिसुमाल ॥ जाके सुनत महातम नासत उरझलकत राधानंदलाल ॥ गदगदसुर पुलकत अंगअंगनी लोचनबरसत असुवनि जाल ॥ उतरिजात अभिमानव्यालबिख लेत जिवाइ सुरस तिहिकाल ॥ १ ॥ होति प्रीति हरिभक्तजननिसो लेत सीत हरिचरनप्रक्षाल ॥ तजत कुसंग लेत सतसंगति भाल जगत कोउ अद्भुतभाल ॥ २ ॥ निसिवासर अरु सोवत जागत रोमरोमव्है करत निहाल ॥ श्रीअग्रनरायनदासप्रियाप्रियप्रगटी जीवनि रसिक रसाल ॥ ३ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ ॥ उत्तमहेश्रीभक्तिमालपूर्ण ॥ वारंवार ईसीमाझेंनमन ॥ जीचेंजनांसीहोतांश्रवण ॥ तमाचानाशहोतसे ॥ ७६ ॥ हृदयामाजीप्रत्यक्षनिर्मळ ॥ शोभतसेराधानंदलाल ॥ गदगदकंठभरोनिकेवळ ॥ शब्दनिघतसेतेवेळां ॥ ७७ ॥ रोमांचितहोतसेसर्वगात्र ॥ दोनींभरोनियेतीनेत्र ॥ केवळअश्रुजालवर्षत ॥ प्रेमअद्भुतलोटतसे ॥ ७८ ॥ अभिमानरूपीजोसर्पविख्यात ॥ त्याचेंविषउतरोनिसर्वजात ॥ तत्काळजीवांसीजिवंतकरीत ॥ आत्मस्वरूपओळखवी ॥ ७९ ॥ हरिभक्तजनांचेठायींसत्य ॥ अतिशयेंसीप्रीतिहोत ॥ हठानेंचरणप्रक्षाळित ॥ तीर्थप्रसादघेतसे ॥ ८० ॥ दुःसंगाचाकरीत्याग ॥ रात्रंदिवसधरीसत्संग ॥ ऐसेंकांहींअद्भुतभाग्य ॥ उठेजागोनिमस्तकींचें ॥ ८१ ॥ निद्रेंतआणिजाग्रतींत ॥ रात्रंदिवसप्रेमदा

टत ॥ तन्नहोवोनिरोमांचित ॥ आनंदवीतश्रीहरीतें ॥ ८२ ॥ अग्रदासाच्याकृपेजाण ॥ नारायणदासाच्यामुखेंकरून ॥ राधाकृष्णा
चीकेवळजीवन ॥ भक्तिमालाहेप्रगटली ॥ ८३ ॥ रसिकजनांसीरसाळपरम ॥ जीवापासोनिआवडेउत्तम ॥ ह्मणोनिअंतरींयेऊनिप्रेम ॥
करितसेनमनभक्तिमालेसी ॥ ८४ ॥ ॥ मूलदोहा ॥ भक्त भक्ति भगवंत गुरू चतुर नाम वपु एक ॥ इनके पद वंदन करे नासे
विघन अनेक ॥ १ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ आणीकऐकामंगलाचरण ॥ श्रवणींगोडअमृताहून ॥ भक्तभक्तिदेवगुरुजाण ॥ नांवेंचारप
रीएकतन्न ॥ ८५ ॥ याचेंकरितांपदवंदन ॥ नाशपावतीअनेकविघ्न ॥ ह्मणोनियांकरितसेंनमन ॥ ग्रंथपरिपूर्णव्हावया ॥ ८६ ॥ ॥
मूलकवित ॥ ॥ हरिगुरुदासनिसों साच्यो सोई भक्त सही गही एक टेक फेरि उरते न टरिहे ॥ भक्तिरसरूपको सरूप यहै छबिसार
चारु हरिनाम लेत असुवनि झरिहे ॥ वही भगवंत संत प्रीतिकों बिचार करे धरे दूरि ईसताहू पांडवनिसो करीहे ॥ गुरू गुरुताईकी
सचाइ लेदिखाइ जहां गाई श्रीपैहारीजुकी रीति रंगभरीहे ॥ ९ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ हरिगुरुहरिदासांचेठायीं ॥ खरेपणावसेज्याचे
हृदयीं ॥ ज्याचानिश्चयनढळेकहीं ॥ तोचिकींभक्तजाणावा ॥ ८७ ॥ सर्वदावसेहृदयींध्यान ॥ हरिनामाचेंमुखींगर्जन ॥ प्रेमाश्रुअखं
डनयनींहून ॥ भक्तिस्वरूपतेंचिखरें ॥ ८८ ॥ भक्तप्रीतीचाकरीविचार ॥ अपुलेंईशत्वठेवीदूर ॥ नीचपणेंसेवीजोपंडुकुमर ॥ तोचिईश्वर
जाणावा ॥ ८९ ॥ अपुल्यागुरुपणाचीसत्यता ॥ शिष्यासीजेणेंदाविलीतत्त्वता ॥ पैंहरीचीरीतिआणाचित्ता ॥ पूर्णरंगभरलाजीमाजी ॥ ९० ॥
॥ ॥ मूलदोहा ॥ मंगल आदि विचारि रह्यो वस्तु न ओर अनूप ॥ हरि जिनको जश गावत हरिजन मंगलरूप ॥ २ ॥ सबसंतन नि
रनय कियो मथि श्रुति पुरान इतिहास ॥ भजिवेको दोऊ सुघर कै हरि कै हरिदास ॥ ३ ॥ श्रीगुरुअग्रदेव आज्ञा दई भक्तिनिको ज
स गाई ॥ भवसागरके तरनको नाहिन ओर उपाई ॥ ४ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ प्रथमकरितांमंगलविचार ॥ अन्यवस्तुनदिसेचिथो
र ॥ ज्यांचेंयशगाईहरीनिरंतर ॥ मंगलरूपतेसज्जनची ॥ ९१ ॥ सर्वसंतांनींनिर्णयकेले ॥ श्रुतिपुराणइतिहासादिमथिले ॥ दोघेचिभ
जनायोग्यनिवडिले ॥ श्रीहरीकिंवाहरिदास ॥ ९२ ॥ हरिभक्तयशगावयाची ॥ आज्ञाश्रीगुरूअग्रदेवाची ॥ भवसागरींतरण्याची ॥

अणीकयुक्तिअसेना ॥ ९३ ॥ ॥ मूलकवित ॥ मानसीसरूपमें लगेहें अग्रदास जबे करत बयार नाभा मधुर संभारसो ॥ चढ्यो
हो जहाजपैंजु शिष्यएक आपदामें कऱ्यो ध्यान खिच्यो मन छूट्यो रूपसारसों ॥ कहत समरथ गयो वोहित बहुत दूरि आवो छ
बि पूरि फिरि ढरै ताही ढारसो ॥ लोचन उघारिकें निहारि कह्यो बोल्यो कोन वही जोन पाल्यो सीत दैंदै सुकुवार सों ॥ १० ॥
टीकाओवी ॥ ॥ कोणेएकेसमयास ॥ जयपुरनिकटींगलथ्यास ॥ एकांतींमानसपूजेस ॥ श्रीअग्रदासबैसले ॥ ९४ ॥ तयेसमयींनाभाभ
क्त ॥ निकटउभाभक्तियुक्त ॥ हळूहळूवाराघालित ॥ प्रेमभरितहोऊनी ॥ ९५ ॥ तंवकोणीएकसावकार ॥ अग्रदासाचाअसेकिंकर ॥
मालभरोनीजहाजावर ॥ समुद्रांतजातसे ॥ ९६ ॥ एकाएकींजहाजडगमगलें ॥ सावकाराचेंमनघाबरलें ॥ सद्गुरूचेंस्मरणकेलें ॥ तेणें
ध्यानविसरलेअग्रदास ॥ ९७ ॥ मनींह्मणतीकायझालें ॥ नाभाजीनेंतैंविनविलें ॥ आपुलेंमानसबहुदूरगेलें ॥ संकटींभक्ततारावया ॥ ९८ ॥
तंवतोशिष्यसावकार ॥ अंतरींस्मरतांचिगुरुवर ॥ जहाजचालिलेंतैंसत्वर ॥ इकडेनाभाजीविनवीतसे ॥ ९९ ॥ ह्मणेजीआपुलेंआलेंम
न ॥ ऐसेंत्याचेंपरिसतांवचन ॥ सद्गुरूतेव्हांसावधहोऊन ॥ मानसपूजनसारिती ॥ १०० ॥ उघडोनियांमगलोचन ॥ ह्मणतीकोणरेबो
लिलावचन ॥ येरूह्मणेसीतदेऊन ॥ पाळिलाजोकुमारकीं ॥ १ ॥ ॥ मूलकवित ॥ अचिरज दयो नयो ईहांलों प्रवेस भयो मनसु
खछायो जान्यो संतनि प्रभावकों ॥ आज्ञा तब दई यह भई तोपें साधुकृपा उनहीको रूप गुन कहो हिय भावकों ॥ बोल्यो करजो
रि याको पावतन ओर छोर गाउ रामकृष्ण नही पाउ भक्तिदावको ॥ कही समुझाइ वेइ हृदैं आइ कहे सब जिन ले दिखाइ दई
सागरमें नावको ॥ ११ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ तेव्हांह्मणतीअग्रदास ॥ नवीनदीधलेंआश्चर्यास ॥ येथवरयाचाझालाप्रवेश ॥ मनींसंतो
षेंव्यापिलें ॥ २ ॥ मगह्मणतीहासंतप्रभाव ॥ ह्मणोनियाचाऐसाआव ॥ तयातेंबोलतीसद्गुरूदेव ॥ आज्ञापरिसिजेबालका ॥ ३ ॥ तु
जवरीझालीसंतकृपा ॥ त्याचेचिवर्णिजेगुणरूपा ॥ अंतरींधरिजेभावसोपा ॥ तेणेंभवकूपालंघिसी ॥ ४ ॥ नाभाजीविनवीजोडोनिक
र ॥ कवण्यापरीमीवर्णूंकिंकर ॥ नसांपडेचियाआधार ॥ भक्तप्रभावनआकळे ॥ ५ ॥ रामकृष्णाचेंगाईनचरित्र ॥ व्यासवाल्मीकांचा

त्यासआधार ॥ तेव्हांबोलतीसद्गुरुवर ॥ चिंताअंतरींकरूंनको ॥ ६ ॥ जेंहीकांहृदयींवसोन ॥ जहाजदिधलेंदाखवोन ॥ कथितीलअंतरींतेचियेऊन ॥ आपुलेंचरित्रआपणचि ॥ ७ ॥ ऐसीआज्ञाहोतांचिजाण ॥ नाभाजीहृदयींआनंदोन ॥ करूंलागलेसंतगुणवर्णन ॥ जेणेंपावनजगहोय ॥ ८ ॥ तेनाभाजीकोठीलकोण ॥ अग्रदासाचीकृपाजाण ॥ त्यावरीव्हावयाकायकारण ॥ तेंसंपूर्णपरिसावें ॥ ९ ॥ मूलकवित ॥ हनूमानबंसहीमें जनम प्रसिद्ध जाकों भयो दृगहीन सो नवीन बात धारिये ॥ उमरि बरस पांच मानिकें अकाल आंच माता बन छोडि गई विपत्ती विचारिये ॥ कील्ह वो अगर ताहि डगर दरस दियो लियो यो अनाथ जानि पूछो सो उचारिये ॥ बडे सिद्ध जल ले कमंडलसों सीचे नैन चैन भयो खुले चख जोरिको निहारिये ॥ १२ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ दक्षिणेसतैलंगदेशांत ॥ गोदावरीसमीपउत्तरभागांत ॥ रामभद्राचलविख्यातपर्वत ॥ वनवाससमयींरामराहिले ॥ ११० ॥ रामदासनामेंविख्याततेथ ॥ महाभक्तआणितैसाचिपंडित ॥ त्यासीलोकह्मणतीहनुमंत ॥ अंशरूपेंहाजाहला ॥ ११ ॥ त्यापासोनिजालाजोपरिवार ॥ सर्वहीरामयशगाणार ॥ तद्देशासीगायकनर ॥ तेचिविख्यातअसती ॥ १२ ॥ त्याहनुमंताचेवंशींजाण ॥ नाभाजीहेझालेउत्पन्न ॥ व्यवहारार्थत्याचेवडिलजाण ॥ ग्वाल्हेरीयेऊनराहिले ॥ १३ ॥ तंवतोपितापावलानिधन ॥ नाभाजीअसेनेत्रहीन ॥ माताकरीतसेपालन ॥ झालाकुमरपांचवर्षांचा ॥ १४ ॥ तद्देशींकाळपडिला ॥ माताघेऊनकुमाराला ॥ प्राप्तजालीजयपुराला ॥ तोंतेथेंहीअन्ननमिळेचि ॥ १५ ॥ गलथ्यासमीपनिकटवन ॥ बालकासतेथेंबैसवोन ॥ मातागेलीचुकावोन ॥ पोसवेनाह्मणोनि ॥ १६ ॥ क्षुधितआणिनेत्रहीन ॥ करीतसेतैंबाळरुदन ॥ तोकील्हआणिअगरजाण ॥ त्याचिमार्गानेंनिघाले ॥ १७ ॥ तोबालकदेखिलाहीनदीन ॥ हृदयआलेंकळवळोन ॥ उभयतांहीसमीपयेऊन ॥ वर्तमानपूसती ॥ १८ ॥ कोठीलकोणतूंरेबाळ ॥ कांपडिलासीयेथेंविकळ ॥ येरूवर्तमानसांगेसकळ ॥ मातेनेंविव्हळसोडिलें ॥ १९ ॥ मोठेसिद्धतेदोघेजण ॥ दयाआलीतेंपरिसोन ॥ कमंडलूचेंजलघेऊन ॥ केलेंसिंचनबाळावरी ॥ १२० ॥ तोंतयातेंदिसूंलागलें ॥ अरोगसर्वहीशरीरझालें ॥ उभयांसीसन्मुखदेखिलें ॥ केवळहरिहरआलेकीं ॥ २१ ॥ बाळासीझालेंपरमसुख ॥

नाभाजी चरित्र

ज्यासीउपमानदिसेआणिक ॥ नारदासीपहातांध्रुवबाळक ॥ जैसाअलोलिकहर्षपावला ॥ २२ ॥ ॥ मूलकवित ॥ ॥ पाई परि
आसु आए कृपा करि संग ल्यायो कील्ह आज्ञा पाइ मंत्र अगर सुनायोहे ॥ गलते प्रगट साधु सेवा सो बिराजमान जानी उन
मान ताहि टहल लगायोहे ॥ चरन प्रछालि संत सीतसो अनंत प्रीति जानी रसरीति ताते हृदैं रंग छायोहे ॥ भई बढवारि ताको
पावे कोन पारावार जैसो भक्तिरूप सो अनूप गिरा गायोहे ॥ १३ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ कील्हदासअग्रदासातेंपाहून ॥ उभय
तांचेहीचरणींपडोन ॥ बाळकरीतसेदीर्घरुदन ॥ उभयतांआश्वासितीनाभींह्मणोनि ॥ २३ ॥ तेंचित्यासीनामाभिधान ॥ संतींठेविलें
नाभाह्मणून ॥ उभयतांनींहीकृपाकरून ॥ निजाश्रमासीअणिला ॥ २४ ॥ अग्रदासासीविनवोन ॥ कील्हदासबोलतीवचन ॥ बाळ
नठेविजेसंस्कारहीन ॥ उपदेशयासीकरावा ॥ २५ ॥ कील्हदासाच्याआज्ञेवरून ॥ अग्रदासेंउपदेशिलेंजाण ॥ नारायणदासनामा
भिधान ॥ त्याबाळकासीठेविलें ॥ २६ ॥ गलत्यासीसाधुफारयेती ॥ त्याचियेचरणींअतिशयरती ॥ बाळाचीजाणोनितैंगुरुमूर्ति ॥ सं
तसेवनींलाविलें ॥ २७ ॥ नारायणदासनिष्ठायुक्त ॥ संतचरणांतेंप्रक्षाळित ॥ तेंचितीर्थप्राशनकरीत ॥ उच्छिष्टभक्षितअतिप्रेमें ॥ २८ ॥
सद्गुरुचरणींमनाचीवोढी ॥ संतप्रसादींअतिआवडी ॥ त्यांतीलयासीमिळालीगोडी ॥ व्यापिलाहृदयींरंगतेणें ॥ २९ ॥ द्वादशवर्षेंक
रितांसेवन ॥ नाभाजीसत्रिकाळज्ञालेंज्ञान ॥ त्याचियाथोरपणाचाजाण ॥ पावतीनपारावारकोणी ॥ १३० ॥ जैसेंकांभक्तीचेंअसेध्या
न ॥ तैसेंचिरूपाचेंकेलेंवर्णन ॥ अनुपमगाइलेंयथामतीन ॥ सत्संगप्रभावहाअसे ॥ ३१ ॥ ॥ मूलछप्पा ॥ ॥ जैजै मीन
वराह कमठ नरहरि बलिवामन ॥ परसराम रघुवीर कृष्ण कीरति जगपावन ॥ बुद्ध कलंकी व्यास पृथु हरि हंस मन्वंतर ॥
जज्ञ ऋषभ हयग्रीव ध्रुववरदेन धन्वंतर ॥ बद्रीपति दत्त कपिलदेव सनकादिक करुणा करो ॥ चोवीसरूप लीलारुचिर श्रीअग्र
दासपद उर धरो ॥ १ ॥ टीकाओवी ॥ ॥ जयजयाजीमत्स्यावतार ॥ कूर्मआणिसूकरवर ॥ नरहरीबलिगर्वहर ॥ परशरामस
हावा ॥ ३२ ॥ रघुवीरआणिश्रीकृष्ण ॥ ज्यांचीकीर्तिजगपावन ॥ बुद्धकलंकीपराशरनंदन ॥ पृथुहरिअवतारतेरावा ॥ ३३ ॥ हंसमनु

आणियज्ञ ॥ ऋषभहयग्रीवजाण ॥ ध्रुवासीवरदअवतारपूर्ण ॥ अणिधन्वंतरीविसावा ॥ ३४ ॥ कपिलआणिबद्रिनाथ ॥ सनकादिक आणिश्रीदत्त ॥ चोवीसरूपेंहरिविख्यात ॥ करुणाकरोकींमजवरी ॥ ३५ ॥ यांचीजेरुचिरलीलाजाण ॥ अणिअग्रदासगुरूचेचरण ॥ हेंचिमाझेंइष्टपूर्ण ॥ ह्मणोनिहृदयींधरिलेंसे ॥ ३६ ॥ ॥ मूलकवित ॥ ॥ जिते अवतार सुखसागर न पारावार करें विस्तार लीला जीवनउद्धारकों ॥ जाहि रूपमांझ मन लागे जाको पागे तंही जागे हिय भाव व ही पावे क्यौं न पारको ॥ सबही हे नित्य ध्यान करत प्रकासे चित्त जैसें रंक पावे वित्त जोपे जाने सारकों ॥ केसनकुटीलताइ ऐसें मी न सुखदाई अगर सुरीति भाई बसो उरहारकों ॥ १४ ॥ ॥ टीकाओवी ॥ ॥ हेसर्वअवतारसुखसागर ॥ यांचानसेचिपारावार ॥ करोनीयांलीलाविस्तार ॥ केलाउद्धारजीवांचा ॥ ३७ ॥ ज्याचेंज्यारूपींमनलागलें ॥ त्यासीत्यारूपेंप्रभुपावले ॥ भक्तांचेहृदयभावेंभरले ॥ जागेजाहलेअंतरीं ॥ ३८ ॥ ऐसेहे प्रभुअवतार ॥ यांचाकोणीनपावेपार ॥ सर्वहीध्यातीनिरंतर ॥ करितीप्रकाशअंतरीं ॥ ३९ ॥ जैसेंरंकासीपावल्यावित्त ॥ जेवींतोहोयआनंदयुक्त ॥ तेवींहरिचरणींज्याचीप्रीत ॥ तोचिएकजाणतसारहें ॥ १४० ॥ मीनावतारहाबहुसुखदाई ॥ ज्याचियाकेशींकुटिलताई ॥ परीभक्तरक्षणींअटलताई ॥ आवडेहेरीतीअग्रदासा ॥ ४१ ॥ जैसाउरावरीशोभेहार ॥ तैसाहाश्रीहरीनिरंतर ॥ हृदयींवसोकींकरुणाकर ॥ अग्रदासजीविनवीतसे ॥ ४२ ॥ नानायातीचेभक्तजाण ॥ विकलावाटेलकरितांसेवन ॥ ह्मणोनिचोवीसअवतारचिंतन ॥ केलेसंशय छेदावया ॥४३॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ प्रथमछप्पागोडहा ॥१४४॥ ॥७॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ ओंनमोसद्गुरुगंगाधरा ॥ पतितपावनतूंहोसीखरा ॥ मार्तंडाच्याधरोनिकरा ॥ भक्तिपंथासीलाविलें ॥१॥ आजितुझ्याकृपेकरून ॥ प्रथमछप्प्याचेंकेलेंवर्णन ॥ आतांदुसऱ्याछप्पाचेंकथन ॥ होतसेतवइच्छेकरूनियां ॥२॥ ॥ ॥ मूलछप्पा ॥ चरनचिन्ह रघुवीरके संतनि सदा सहाइका ॥ अंकुश अंबर कुलिश कमल जव धुजा धेनुपद ॥ शंख चक्र सुस्तिक जंबुफल कलशसुधाहृद ॥ अर्धचंद्र षडकोन मीन बिंदु ऊर्ध्वरेखा ॥ अष्टकोन त्रैकोन इंद्रधनु पुरुष विशेषा ॥ सीतापतिपद

नित वसत एते मंगलदाइका ॥ चरनचिन्ह० ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रघुवीराचेंचरणचिन्ह ॥ संतांसीसदासाह्यजाण ॥ तयाचेंमी
करितोंकथन ॥ पृथक्पृथक्नामेंपरिसावें ॥ ३ ॥ अंकुशअंबरकुलिशकमल ॥ यवध्वजाधेनूपदविमल ॥ शंखचक्रस्वस्तिकजंबूफल ॥
अमृतकलशअर्धचंद्र ॥ ४ ॥ मीनबिंदुऊर्ध्वरेखा ॥ षट्कोनअष्टकोनत्रिकोनदेखा ॥ इंद्रधनुआणिपुरुषजेकां ॥ विशेषेंकरूनियांशोभती
॥ ५ ॥ सीताकांतचरणींसुरेख ॥ हींचिन्हेंवसतीअलोलिक ॥ त्रैलोक्यासीमंगलदायक ॥ सुखकारकभक्तांसी ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥
संतनसहाईकाज धारे नृपराजरामचरणसरोजनिमें चिन्ह सुखदाइ ये ॥ मनहि मतंग मतवारो हाथ आवे नाहि ताके लियें अंकुश ले
धाऱ्योहिये धाइये ॥ शठता सतावे सीत तातेही अंबर धऱ्यो हऱ्यो जनशोक ध्यान कीने सुखदाइये ॥ ऐसेही कुलिस पापपरवतके
फोरिवेको भक्तिनिधिजोरिवेको कंज मन लाइये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ चरणकमलींऐसींचिन्हें ॥ नृपराजरामेंकेलींधारणें ॥ सज्ज
नाच्यासाह्याकारणें ॥ सुखदायकसर्वांसी ॥ ७ ॥ कोणत्याहेतुकोणतेंचिन्ह ॥ तेंपरिसावेंलक्षदेऊन ॥ अंतरींकरोनियामनन ॥ धरावें
ध्यानचरणाचें ॥ ८ ॥ मनहेंचिउन्मत्तहस्ती ॥ कोणाच्याहीनयेहातीं ॥ त्याकारणेंअंकुशाप्रती ॥ चरणींधारणकेलेंसे ॥ ९ ॥
ह्मणोनिकरात्याचेंध्यान ॥ तैसीचशठतासीतजाण ॥ त्याचेंकरावयानिवारण ॥ अंबरधारणकेलेंसे ॥ १० ॥ तयांचियाध्यानें
करून ॥ शोकाचेंहोतसेहरण ॥ सुखदायकहोतसेजाण ॥ संतजनांसीसर्वदा ॥ ११ ॥ पापपर्वतांचेंछेदन ॥ करावयातेंवज्रजाण ॥
भक्तिनिधीजोडावयाजाण ॥ मानसींपद्मआणावें ॥ १२ ॥ ॥ मू०क० ॥ जवकों हेत सुनों सदा दाता सबविद्याकों सुम
तिकों संपत्तिकों सुखकों निवासहे ॥ छिनमेंसभीतहोत कलिकी कुचालि देखि धुजा सों बिशेष जानो अभैको विश्वासहे ॥ गोपद
सु व्हेहे भवसागर सुनागर जन जोपे नेकु हियेको लगावे मिटे त्रासहे ॥ कपट कुचालि मायाजाल सब जीतिवेकों शंखकों दरस
कियो जोपे अनायासहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यवाचाहेतुपरिसातत्त्वता ॥ सर्वविद्येचासदादाता ॥ सुमतीआणिसंपत्तीदेता ॥
सुखाचेंकेवळघरअसे ॥ १३ ॥ कुचालकलीचीपाहोन ॥ सभीतहोतीक्षणक्षण ॥ विश्वासेंसीअभयाकारण ॥ ध्वजाविशेषेंजाणवी ॥

॥ १४ ॥ गोचरणाचाहेतुपरिसा ॥ भवसागरहोयगोष्पदसा ॥ किंचित्हृदयींआणितांदासा ॥ नासतीत्राससर्वही ॥ १५ ॥ कपटकुमार्गमायाजाळ ॥ हेंचिजिंतावयासीसकळ ॥ शंखाचेंदर्शनकेल्याविमळ ॥ जनतरतीलअप्रयासें ॥ १६ ॥ ॥ मू०क० ॥ कामहूनिसाचरके मारिवेकों चक्र धऱ्यों मंगलकल्यानहेत स्वस्तिकहु मानिये ॥ मंगलीक जंबूफल फल चारुहूकों फल मनकामना अनेक पूरन हो ध्यानिये ॥ कलस ओ सुधाको सरसहरिभक्तिभऱ्यो नैनपुट पान कीजे जीजे मन आनिये ॥ भक्तिको बढावे ओ घटावे तीनितापनिको अर्धचंद्रधारन ये कारनहूं जानिये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कामक्रोधादिनिशाचर ॥ यांसमारावयाधरिलेंचक्र ॥ सुमंगलादिकल्याणकर ॥ याहेतुस्वस्तिकमानावें ॥ १७ ॥ मंगलरूपजेंजंबूफल ॥ चारीफलांचेंहीहेंचिफल ॥ मनाच्याकामनाज्याज्या सकळ ॥ होतातीपूर्णध्यानकरितां ॥ १८ ॥ अमृताचाजोकांकलश ॥ हरिभक्तीनेंभरलासरस ॥ नयनपुटानेंप्राशितांविशेष ॥ अविनाशप्राप्तीमनींआणा ॥ १९ ॥ हरिभक्तीचीहोतसेवृद्धी ॥ त्रैतापाचीघटेसमृद्धी ॥ अर्धचंद्रधारणींहेचिसमृद्धी ॥ मनींसज्जनींजाणावें ॥२०॥ ॥ ॥ मू०क० ॥ विषयभुजंगबलमीक तनमाहि वसे दासनकों न डसे ताते जतन अनुसऱ्योहे ॥ अष्टको न षडकोन त्रयकोन यंत्र किये जिये जोइ जाने जाके ध्यान उर भऱ्योहे ॥ मीन बिंदु रामचंद्रकीनो वसीकरनप्राय ताहिते निकाय जनमन जात हऱ्योहे ॥ संसारसागरको पारावार पावे नाहि ऊर्ध्वरेखा दासनिकों सेतबंध कऱ्योहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विषयहेचिभुजंग ॥ वल्मीकतेंदेहसांग ॥ यामाजीवसोनियांचांग ॥ सुरनरांदंशकरिताती ॥ २१ ॥ भक्तांनडसावेंह्मणून ॥ अनुसरलेंचिहायत्न ॥ अष्टकोनषट्कोनत्रैकोन ॥ यंत्रकेलेंपादपद्मीं ॥ २२ ॥ आपुलेंहृदयभरोन ॥ याचेंजयांनींकेलेंध्यान ॥ विषयभुजंगापासोन ॥ वांचला तोचिजाणावें ॥ २३ ॥ मीनआणिबिंदूचेंधारण ॥ रामचंद्रेंकेलेंवशीकरण ॥ कैसाहीतोअसोखळजन ॥ पहातांचिमनहरतसे ॥ २४ ॥ भयंकरहासंसारसागर ॥ याचानपावेपारावार ॥ दासांसीऊर्ध्वरेखासुंदर ॥ सेतुबंधकेलासे ॥ २५ ॥ ॥ मू०क० ॥ धनुषपदमाहि धऱ्यों हऱ्यों सोक ध्यानिनिकों मानिनिकों माऱ्यों मान रावनादि साखीहे ॥ पुरुष जो विशेष पदकमल बसायो राम हेत अ

भिराम सुनों शाम अभिलाखिये ॥ सुधे मन सूधे बैन सूधिकर तू ति सब ऐसों जन होइ मेरों याहि ते जु राखिये ॥ जोपे बुधवंत
रसवंत रूपसंपतिमे करिले ॥ विचार सब निसिदिन भाखिये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पदींधनुष्यकेलेंधारण ॥ ध्यात्याचेंकेलेंशोक
हरण ॥ मानीजनांचामारिलामान ॥ रावणादिकसाक्षीपैं ॥ २६ ॥ विशेषेंसीपुरुषचिन्ह ॥ पदींवसावयाहेंचिकारण ॥ प्रभूचीइच्छाम
नींहून ॥ तेचिसज्जनेंपरिसावी ॥ २७ ॥ सुधेंमनसुधीवाणी ॥ सुधीज्याचीसर्वकरणी ॥ ऐसाजोमाझाहोतसेजनीं ॥ तयाचेचरणींराखी
तसें ॥ २८ ॥ बुद्धिवंतआणिजोरसवंत ॥ रूपसंपत्तीचाविचारकरीत ॥ ध्याननिष्ठअहोरात्र ॥ तोचिहेंसुखवर्णीलजिव्हे ॥ २९ ॥ श्री
रामाचेंचरणचिन्ह ॥ तयाचेंमीकेलेंवर्णन ॥ येणेंकरोनियांनिर्विघ्न ॥ भक्तिप्रेमामृतपावेल ॥ ३० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरस
बोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ दूसराछप्पागोडहा ॥३१॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ ॐनमोसद्गुरुगंगाधरा ॥ व्यापोनिअससीतूंचराचरा ॥ तवपदींठेवितीनिर्धारा ॥ त्यां
सीतूंखरादीससी ॥ १ ॥ शब्दब्रह्मतूंचिविशद ॥ तेथेंसुशब्दकुशब्दनसेभेद ॥ ह्मणोनिक्षमाकरोनिअपराध ॥ भक्तिप्रेमामृतबोलवीं ॥ २ ॥
मू०छ० ॥ विधि नारद शंकर सनकादिक कपिलदेव मनुभूप ॥ नरहरिदास जनक भीषम बलि शुक मुनि धर्मसरूप ॥ अंतरंग अ
नुचर हरिजूके जो इनको जस गावे ॥ आदिअंतलों मंगल तिनको श्रोता वक्ता पावे ॥ अजामेलप्रसंग यह निरनें परमधरमके
जान ॥ इनकी कृपा अरु पुनि समुझे द्वादशभक्त प्रधान ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विधिनारदआणिशिव ॥ सनकादिककपिलदे
व ॥ मनुभूपआणिदैत्यराव ॥ प्रल्हादनरहरिदासजाणा ॥ ३ ॥ जनकबलीआणिभीष्म ॥ शुकदेवआणियमधर्म ॥ हेहरीचेअनुचरपर
म ॥ अंतरंगभक्तजाणाहो ॥ ४ ॥ आदिअंतजेंमंगल ॥ ऐसेंजयाचेंयशविमल ॥ प्रेमेंयातेंजेगातील ॥ कल्याणपावतीलश्रोतेवक्ते ॥५॥
परमधर्माचानिर्णय ॥ अजामिळाचाप्रसंगहोय ॥ ब्रह्मादिकांज्याचानकळेठाय ॥ यमदूतअपमानपावले ॥ ६ ॥ हेद्वादशभक्तप्रधान ॥
ज्यावरीकरितीकृपाजाण ॥ अंतरंगतयासीकळेज्ञान ॥ इतरांदुर्लभत्रिभुवनीं ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ द्वादश प्रसिद्धि भक्तराजकथा

भागवत अति सुखदाई नानाविधिकरि गाइये ॥ शिवकी ज्ञु बात एक बहुधा न जानें कोऊ सुनि रस साने हियो भाव उरझायेहे ॥ सीताके बियोग राम बिकल बिपिन देखि शंकर निपुन सतीबचन सुनायेहे ॥ कैसें ये प्रवीन इस कौतुक नवीन देखों मनेंहु करत अंग बैसेहु बनायेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ द्वादशभक्तांच्यावार्ता ॥ भागवतींप्रसिद्धअसतीकथा ॥ नानाप्रकारेंगाइलेंतिचरिता ॥ अतिसुखदायकसर्वांसी ॥ ८ ॥ ॥ कथाशिवाची ॥ श्रीशिवजीचेंएकचरित ॥ बहुधाकोणानसेमाहित ॥ जेंकांपरिसतां प्रेमयुक्त ॥ हृदयींभावप्रगटतसे ॥ ९ ॥ पूर्वींत्रेतायुगींजाण ॥ रामावतारभक्तभूषण ॥ पितृवचनेंवनाभिगमन ॥ दीनोद्धारणेंकेलेंसे ॥ १० ॥ दंडकवनींगोदेतटीं ॥ श्रीरामराहिलेपंचवटी ॥ संगेंबंधूवधूगोरटी ॥ जानकीदेवीअसेहो ॥ ११ ॥ रावणेंहोऊनसंन्यासी ॥ कपटेंहरिलेंजानकीसी ॥ तीच्यावियोगेंश्रीरामासी ॥ दुःखबहुतजाहलें ॥ १२ ॥ व्याकुळहोवोनिशोधीविपिना ॥ पुसेपशुपक्षीतृणपाषाणा ॥ उमेसींसहतेंकैलासराणा ॥ गगनमार्गेंजातसे ॥ १३ ॥ शिवेंपाहोनिश्रीरामातें ॥ सप्रेमदंडवतघालीत्यातें ॥ तोंभवानीपुसेशंकरातें ॥ नमनकोणातेंकरीतसा ॥ १४ ॥ येरूह्मणेपूर्णब्रह्म ॥ तोहाअसेकींश्रीराम ॥ त्यातेंकरीतसेंमीप्रणाम ॥ तूंहीनमनकरींस्त्रिये ॥ १५ ॥ भवानीह्मणेजगत्पाळा ॥ ब्रह्मह्मणसीतूंयानरबाळा ॥ स्त्रीविरहेंहाझालाहावळा ॥ होऊनिबावळाफिरतसे ॥ १६ ॥ आजिकौतुकपहानवीन ॥ कैसातुमचाईशप्रवीण ॥ त्याचेंकरोनियांहेलन ॥ विटंबनकरितेंमी ॥ १७ ॥ शंकरह्मणेएकआतां ॥ येणेंपावसीतूंअनर्था ॥ नजाणसीह्याश्रीरघुनाथा ॥ जोवेदार्थानाकळे ॥ १८ ॥ यापरीशंकरेंहटकिलें ॥ परीसतीनेंनऐकिलें ॥ मगतैसेंचिअंगकेलें ॥ जगदंबेनेंतेधवां ॥ १९ ॥ ॥ मू०क० ॥ सीताहीसो रूप वेश लेशहू न फेरफार रामजू निहारि नेकु मनमे न आईहे ॥ तब फिरि आइकें सुनाइ दई संकरकों अति दुख पाइ बहु बिधि समुझाईहे ॥ इष्टको सरूप धऱ्यो तातें तन परिहऱ्यो पऱ्यो बडो सोच मति अति भरमाईहे ॥ ऐसे प्रभु भाव पगे पोथिनिमें जगमगे लगे मोकों प्यारें यह बात रीझि गाईहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सीतेसारिखेंरूप जाण ॥ दक्षकन्यातेंधरीआपण ॥ जयावेषामाजीन्यून ॥ यत्किंचितहीनसेकीं ॥ २० ॥ यापरीरूपधरोनिचोख ॥ सतीपावलीरामास

न्मुख ॥ तंवतोराघवहोयविन्मुख ॥ जोसर्वांतरसाक्षीअसे ॥ २१ ॥ येरूह्मणेजीरागआला ॥ क्षणएकम्यांविनोदकेला ॥ क्षमाकरणेंजी
कृपाळा ॥ अंगिकारिजेप्रियकांते ॥ २२ ॥ ऐसेंबोलोनिलवलाहीं ॥ सतीलागेरामपायीं ॥ तंवतोबोलेतूंकांआई ॥ शंकरसुखीअसे
कीं ॥ २३ ॥ परिसतांचिऐसेंवचन ॥ उमाझालीलज्जायमान ॥ वंदूनिराघवाअधोवदन ॥ शिवाचेनिकटपावली ॥ २४ ॥ शंकरेंसती
सीपूसिलें ॥ येरूसर्वहीनिवेदिलें ॥ शंकरेंतात्काळवंदिलें ॥ जानकीसमतूंमायमाझी ॥ २५ ॥ पहाशिवाचाभावचांग ॥ इष्टाचेंरूपधरि
लेंसांग ॥ ह्मणोनिकेलास्त्रियेचात्याग ॥ ऐसाअनुरागरामचरणीं ॥ २६ ॥ सतीपावतांहेंअनिष्ट ॥ चित्तींजाहलेबहूकष्ट ॥ मतिअत्यंत
होऊनिभ्रमिष्ठ ॥ निजदेहातेंत्यजूंपाहे ॥ २७ ॥ मगदक्षमखींतनूत्यजिली ॥ पर्वताघरींमगजन्मली ॥ राघवाज्ञेंशंकरेंप्रणिली ॥ यापरी
रामींएकनिष्ठा ॥ २८ ॥ ऐसाश्रीशंकराचाभाव ॥ ज्याचापुराणींप्रसिद्धप्रभाव ॥ गोडलागलामजअपूर्व ॥ ह्मणोनिगौरवेंकथागाइली ॥ २९ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ चलेजात मग उभैं खेरे शिवदीठि परे करे सो प्रनाम हियें भक्ति लागि प्यारीये ॥ पारवती पूछे कियें कोनकों
जु कहो मोसों दीसत न जन कोऊ तब सों उच्चारिये ॥ बरख हजारदस बीते तहां भक्त भयों नयो ओरु व्हैहे दूजिठोर बीतें धारि
ये ॥ सुनिके प्रभाव हरिदासनिसों भाव बढ्यो रह्यो कैसे जात चढ्यो रंग अति भारिये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अणीकपरिसाए
कचरित्र ॥ पार्वतीसहितश्रीशंकर ॥ बैसोनियांवृषभावर ॥ मार्गक्रमणाकरितातीं ॥ ३० ॥ तंवदृष्टीपडलेदोनखेडे ॥ अंतरींभक्तीफार
आवडे ॥ वहनाखालींउतरोनिकोडे ॥ दंडवतप्रणामशिवकरी ॥ ३१ ॥ ऐसापाहोनिचमत्कार ॥ पार्वतीविनवीजोडोनिकर ॥ कोणा
सीकेलाजीनमस्कार ॥ दृष्टीसीनरकोणीनपडे ॥ ३२ ॥ तंवबोलिलापंचवदन ॥ यात्रिभुवनींदुर्लभसज्जन ॥ येथेंतयाचेंअधिष्ठान ॥ ह्म
णोनिनमनकेलेंअसे ॥ ३३ ॥ दाहासहस्रवर्षेंजाण ॥ याठाईंगेलेहोऊन ॥ श्रीहरीचाप्रियकरजाण ॥ भक्तझालासेहेप्रिये ॥ ३४ ॥ अ
णीकयादुसरेठाईं ॥ दाहासहस्रवर्षैंलोटल्यापाहीं ॥ श्रीहरीचेलीनपाईं ॥ ऐसासज्जनहोईल ॥ ३५ ॥ यापरीशिवाचीनिष्ठानिरखुन ॥ सं
तांचाहीप्रभावपरिसून ॥ हृदयभरलेंप्रेमेंकरून ॥ सज्जनींभाववाढला ॥ ३६ ॥ ऐसेंपरिसोनियांचरित्र ॥ मजहीकैसेंराहवलेंजात ॥ हृद

यींरंगभरलाअद्भुत ॥ प्रियादासजीबोलतसे ॥ ३७ ॥ ॥ कथाअजामिळाची ॥ ॥ मू॰क॰ ॥ धन्यो पितु मात नाम अजामेल साच भयो अ
जामल रह्यो छुटी तिया सुभजातकी ॥ कियो मद्यपान सों सयान गही दूरि डाऱ्यो गाऱ्यो तन वहीसों ज्जु कीनो लैकें पातकी ॥ करि परिहा
स कांहू दुष्टनें पठाये साधु अये घर देखि बुद्धि आइगई सातुकी ॥ सेवा करि सावधान संतनि रिझाइ लियो नारायननाम धन्यो गर्भ
बाल बातकी ॥ ४ ॥ ॥ टी॰ओ॰ ॥ कोणीयेकविप्रबाळ ॥ पितरींनामठेविलेंअजामिळ ॥ परीतोसत्यचिअजामळ ॥ तेंचिचरित्रप
रिसाहो ॥ ३८ ॥ कोणेयेकेदिवसीं ॥ पुष्पेंदर्भआणावयासी ॥ अजामिळगेलावनासी ॥ तोंदंपत्यासीपाहिलें ॥ ३९ ॥ यवनीआणि
यवन ॥ करोनियांमद्यपान ॥ क्रीडाकरितीनग्नहोऊन ॥ पाहतांविप्रमनविटाळलें ॥ ४० ॥ स्त्रीआणिस्त्रैणाच्यासंगती ॥ कैसाहीअसो
कांधीरमती ॥ तयाचीपालटोनजायवृत्ती ॥ ह्मणोनिभागवतींवर्जिले ॥ ४१ ॥ तेसमईंतोब्राह्मण ॥ स्वधर्मस्वस्त्रियेतेंत्यागुन ॥ तयायव
नींसींहोयनिमग्न ॥ पातकीपूर्णजाहला ॥ ४२ ॥ मातापितरींसोडूनदीधला ॥ स्वजातियांनींतोत्यागिला ॥ ग्रामस्थांनींबाहेरघातला ॥
मगतोराहिलायवनीघरीं ॥ ४३ ॥ अनेककुकर्मकरून ॥ त्यायवनीचेंकरीपोषण ॥ तिचेउदरींहोयसंतान ॥ संसारपूर्णवाढला ॥ ४४ ॥
तंवकोणेयेकेकाळीं ॥ तेथेंपातलीसंतमंडळी ॥ ग्रामींप्रवेशोनितेवेळीं ॥ राहावयास्थळविचारिती ॥ ४५ ॥ तोंग्रामस्थकांहींदुष्टजन ॥
सज्जनांचेंकरितीहेलन ॥ अजामिळाचेंदावितीस्थान ॥ ह्मणतीजीतेथेंरहावें ॥ ४६ ॥ परिसोनियांऐसेंवचन ॥ तेथेंपातलेसाधुसज्जन ॥
अजामिळेंत्यांपहातांजाण ॥ सात्विकबुद्धीजाहली ॥ ४७ ॥ उठोनियांसत्वरआपण ॥ सज्जनांच्यापुढेंजाऊन ॥ करोनियांसाष्टांगनम
न ॥ आदरेंआणिलेघरासी ॥ ४८ ॥ स्त्रीपुत्रांतेंदूरकरून ॥ घरदीधलेंसारऊन ॥ उपचारदेतसेआणून ॥ जेंजेंलागेजयासी ॥ ४९ ॥
ऐसियापरीकरितांसेवन ॥ अंतरींद्रवलेतेव्हांसज्जन ॥ त्याचेनपाहतांदोषगुण ॥ कृपाकरितीतयावरी ॥ ५० ॥ ह्मणतीएकेरेअजामिळा ॥
तुझीकवणावरीप्रेमकळा ॥ सत्यबोलरेतूंयेवेळां ॥ अंतरींशंकाठेऊंनको ॥ ५१ ॥ ऐसेंआश्वासनहोतांजाण ॥ तैंतोबोलेनिःशंकहोऊन ॥ आ
पुलेंनिवेदीसर्वआचरण ॥ प्रीतीचेंकारणकथीतसे ॥ ५२ ॥ अहोयायवनीचेउदरीं ॥ जेकांबालकवासकरी ॥ प्रीतीअत्यंततयावरी ॥

माझीअसेकींस्वामिया ॥ ५३ ॥ ऐसेंत्याचेंपरिसोनिवनच ॥ कायबोलतीतेव्हांसज्जन ॥ होईलतूंतेंपुत्रनिधान ॥ नामनारायणठेवीं
त्याचें ॥ ५४ ॥ यापरीतयासीबोलोनिसज्जन ॥ तेथोनित्यांहींकेलेंगमन ॥ इकडेनवमासहोतांपूर्ण ॥ यवनीतेंपुत्रजाहला ॥ ५५ ॥
संतवचनींविश्वासोन ॥ नामठेविलेंनारायण ॥ अतिप्रीतीनेंकरीलालन ॥ अजामिळविप्रतयाचें ॥ ५६ ॥ ॥ मू०क० ॥ आइ गह्यो
काल मोहजालमें लपटि रह्यो महाविकराले जमदूतही दिखाइये ॥ वही सुत नारायननाम जो कृपाकें दियो लियो सों पुकारि
सुर आरत सुनाइये ॥ सुनतही पारषद आये ताहिठौर दौरि तोरि डारे पास कह्यो धर्म समुझाइये ॥ हारे लें बिडारे जाइ
पतिपें पुकारे कही सुनो बचन मोरे मतीजावो हरिगाइये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ॥ पुढेंपातलाअंतकाळ ॥ सन्मुखदिसतीदूत
विक्राळ ॥ परीव्यापिलेंहृदयींमोहजाळ ॥ तेणेंतळमळकरीतसे ॥ ५७ ॥ तंवतोसज्जनींकृपाकरोन ॥ जयासीदीधलेंनामाभिधान ॥ त्या
पुत्रासीकरीपाचारण ॥ हेनारायणाधांववेगीं ॥ ५८ ॥ ऐसेंपरिसतांदीनवचन ॥ वैकुंठींचानारायण ॥ तेणेंधाडिलेपार्षदगण ॥ पातलेधांऊ
नतयाठाया ॥ ५९ ॥ पाशबंधातोडोनिटांकिती ॥ यमकिंकरांतेंदूरकरिती ॥ त्यांहींप्रश्नकरितांह्मणती ॥ यमधर्मतूह्मांसांगेल ॥ ६० ॥
तैंकांहींचउपायनचले ॥ मगतेयमसदनासीआले ॥ धर्मरायासीनिवेदिलें ॥ अजामिळाचेंचरित्र ॥ ६१ ॥ दूतांसीबोलेयमधर्मवचन ॥
कवणाहीमिसेंअंतींजाण ॥ जीवांसीघडल्याहरिकीर्तन ॥ तेथेंगमननकरावें ॥ ६२ ॥ हरिनामाचेंमाहात्म्यपूर्ण ॥ जाणतीद्वादशभक्त
प्रधान ॥ इतरांसीवर्मनकळेजाण ॥ मायेनेंजनव्यापिलेंसे ॥ ६३ ॥ ऐसेंद्वादशभक्तमहिमान ॥ आणिनाममाहात्म्यगूढजाण ॥ केलें
याचेंनिरूपण ॥ सद्गुरूकृपेकरोनियां ॥ ६४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
तिसराछप्पागोडहा ॥ ६५ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ नमोसद्गुरुगंगाधरा ॥ महापातकीमीअसेंखरा ॥ पतितपावनतूंउदारा ॥ करींअंगिका
रादयाळा ॥ १ ॥ भक्तिप्रेमामृतग्रंथ ॥ मजकरायानसेसामर्थ्य ॥ वदवोनियांतूंचिवाक्यार्थ ॥ मनोरथमाझासिद्धकरीं ॥ २ ॥ ॥ मूल

छप्पा ॥ मोचित्तवृत्ति नित तहां रहो जहां नारायनपदपार्षद ॥ विष्वक्सेन जय विजय प्रबल बल मंगलकारी ॥ नंद सुनंद सुभद्र भद्र जगआमैहारी ॥ चंड प्रचंड बिनीत प्रनीत कुमुद कुमुदाक्ष करुनालय ॥ सील सुशील सुसेन भावभक्तनि प्रतिपालय ॥ लक्ष्मीपती प्रीननप्रवीन भजनानंद भक्तनि हृद ॥ मोचित्त० ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ चित्तवृत्तीमाझीहोवोनिरंक ॥ तेथेंराहोकींनित्यनिःशंक॥ नारायणचरणाचेसेवक ॥ जेकांपार्षदमुख्यत्वें ॥ ३ ॥ जयविजयविष्वक्सेन ॥ प्रबलबलहेदोघेगण ॥ मंगलकारीपांचहीजाण ॥ सदा सर्वदाजगासी ॥ ४ ॥ नंदआणिसुनंद ॥ भद्रआणिसुभद्र ॥ ह्याजगाचेंपापअशुद्ध ॥ हरणजेकांकरितातो ॥ ५ ॥ चंडप्रचंडहेविनीत ॥ सर्वदाहीजेकांपुनीत ॥ कुमुदाक्षकुमुदहेसत्य ॥ करुणेचेंसदनअसती ॥ ६ ॥ शीलसुशीलसुसेन ॥ भावभक्तीचेंकरितीपालन ॥ लक्ष्मीपतीजोनारायण ॥ तयातेंसर्वदातोषविती ॥ ७ ॥ यापरीसेवेसीप्रवीण ॥ भजनानंदींसदानिमग्न ॥ आणिहरिभक्तांचेहृदयींजाण॥ तोचिआनंदवोपिती ॥ ८ ॥ भक्तांमाजीविशद ॥ श्रेष्ठत्वेंजयाचीहद्द ॥ ऐसेसोळापार्षद ॥ तत्पदींवृत्तिसदावसो ॥ ९ ॥ ॥ मू०क० ॥ पारषद मुख्य कहे सोरह सुभावसिद्धी सेवाहीकि रिद्धि हिये राखी बहु जोरिकें ॥ श्रीपतीनारायनके प्रीननप्रवीन महा ध्यान करें जन पालें भाव दृगकोरिकें ॥ सनकादिक दियो श्राप प्रेरिकें दिवायो आप प्रगटव्है कह्यो पियो सुधा जिमि घोरिकें ॥ गहि प्रतिकूलताई जोपे यही मनभाई यातें रीति हद गाई धरि रंग बोरिकें ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ असंख्यहरीचेपार्षदगण ॥ त्यांतमुख्यत्वेंसोळाजण ॥ अखंडकरणेंहरिसेवन ॥ स्वभावसिद्धीहेजयांची ॥ १० ॥ वारंवारघडेहरिसेवन ॥ हेचिरिद्धिज्यांचीजाण ॥ हृदयींठेविलीजोडून ॥ प्रीतीकरोनसर्वदा ॥ ११ ॥ श्रीपतीजोनारायण ॥ त्याचेंतोषवितीजेअंतःकरण ॥ ऐसियासेवेंतजेकांप्रवीण ॥ अखंडध्यानहेंचिज्यांचें ॥ १२ ॥ श्रीहरीचामुख्यधर्म ॥ जनांचेंपालनहेंचिकर्म ॥ तदनुसारजनांचेंशर्म ॥ सुदृष्टीनेंतेकरिती ॥ १३ ॥ आणीकदुसराआशयजाण ॥ हेषोडशहीपार्षदजन ॥ हरीच्यानेत्रकटाक्षावरून ॥ वोळखूनभावसेवाकरिती ॥ १४ ॥ कोणेएकेसमयकाळीं ॥ श्रीहरीअसतांएकांतस्थळीं ॥ तोंसनकादिकतयेवेळीं ॥ हरिदर्शनासीपातले ॥ १५ ॥ जयविजयविनवितीतयांतें ॥ क्षणभरीउभेराहावें

येथें ॥ श्रीहरीपातलियासभेतें ॥ मगदर्शनातेंजावेंजी ॥ १६ ॥ ऐकतांचिऐसेंवचन ॥ सनकादिकांसीकोपदारुण ॥ ह्मणतीदर्शनारो
कितांजाण ॥ तरीजन्मघडोमृत्युलोकीं ॥ १७ ॥ ऐसीपरिसतांश्रापवाणी ॥ जयविजयझालेउद्विग्नमनीं ॥ ह्मणतीहेअन्यायावीणकरणी ॥
धांवदयाळाश्रीहरे ॥ १८ ॥ जाणोनियांऐसेंसंकट ॥ श्रीहरीतेथेंझालेप्रगट ॥ सनकादिकांसीदेऊनभेट ॥ जयविजयांतेंसमजाविती
॥ १९ ॥ वत्सहोपरिसामाझेंवचन ॥ मद्भक्तसनकादिकहेपूर्ण ॥ शांतीदयेचेजेआयतन ॥ निर्मत्सरकींसर्वदा ॥ २० ॥ निरपराधीतु
ह्मीजाण ॥ कांहींकारणालागुन ॥ मीचबोलवींशापवचन ॥ सत्यसत्यहेंजाणावें ॥ २१ ॥ जाणोनिहरीच्यामनोगता ॥ जयविजयत्याव
चनार्था ॥ अमृतमिश्रितमानोनिसर्वथा ॥ कर्णद्वारेंप्राशिती ॥ २२ ॥ असोनिआपणाप्रतिकूलता ॥ परीअवलंबितीतेंचितत्त्वता ॥
जेंकांहींआवडेहरीच्याचित्ता ॥ तेंचिप्रियकरतयांतें ॥ २३ ॥ यापरीसेवेचीहद्द ॥ याचरित्रेंझालीविशद ॥ ह्मणोनिहृदयींगावोनिशुद्ध ॥
प्रेमरंगांतबुडवोनठेविली ॥ २४ ॥ ॥ क्षेपकक० ॥ नरक जो देही तो न निदरि विमुख हूजे स्वर्ग जो देही तो न हर्षि सराहि
ये ॥ रद्दकरि डारे तों न कीजिये कलेस जिय करे जों कबूल तोंन फूलिके उमहिये ॥ जिहींअंग रंग होइ तिहीं अंग रंगहूजे ये
दिलसनेही नेही नीकैकै निवाहिये ॥ चित्तक्यो न चाह मरौ आपु चाह चूल्हे परो प्रीतम जो चाहे चाह सोइ चाह चाहिये ॥ २ ॥
टी०ओ० ॥ सेवाभक्तीचेंश्रेष्ठपण ॥ हेंचिमुख्यत्वेंजाणापूर्ण ॥ जेंस्वामीसीआवडेजाण ॥ अंगिकारावेंसुखेंतेंचि ॥ २५ ॥ जरीकांआप
णासीदेईलनरक ॥ अनादरोनत्यासीनहोइजेविन्मुख ॥ कृपेनेंअर्पिल्याहीस्वर्गसुख ॥ हर्षेंपूर्णपणमानूंनये ॥ २६ ॥ अपमानोनिजरीकरी
दूर ॥ तरीपालटूंनद्यावेंअंतर ॥ त्यासीहीआपणव्हावेंसादर ॥ जीवांसीक्लेशकरूंनये ॥ २७ ॥ स्वामीजीच्यायेवोनिमना ॥ जेंजेंकांहीं
वोपीलआपणा ॥ तेंतेंप्रसन्नचित्तेंजाणा ॥ अंगिकारोनिघेइजे ॥ २८ ॥ ज्यारंगांतस्वामीचेंअंग ॥ होईलतिकडेचिअपुलेंसवेग ॥ रंगा
माजीदेइजेचांग ॥ निजशरीरसर्वस्वें ॥ २९ ॥ अपुल्याचित्तापासोन ॥ ज्यासींराखणेंस्नेहपूर्ण ॥ त्याच्याउत्तमप्रकारेंकरून ॥ स्नेहाचा
निर्वाहकरावा ॥ ३० ॥ स्वामीच्यागोष्टजीआलीचित्तीं ॥ लयपाऊंतीनद्यावीनिश्चितीं ॥ अपुल्याइच्छेचीसर्वहीरीती ॥ पडेलतरीतेपडो

चुलींत ॥ ३१ ॥ प्रियतमासीजेंजेंआवडे ॥ तेंचिइच्छिजेआपणकोडें ॥ हेंचिआपुल्याचित्तींनिवाडे ॥ रात्रंदिवसपाहिजेल ॥ ३२॥ ऐ
सियापरीचहेसोळापार्षद ॥ हरीचीसेवाकरितीविशद ॥ जयविजयांचीकथाप्रसिद्ध ॥ वर्णनकरोनदाविली ॥ ३३ ॥ सद्गुरूच्याकृपेक
रून ॥ ध्यानांतयेतीअर्थगहन ॥ तेचिठेवीतसेंलिहून ॥ अंतरींसज्जनींजाणावें ॥ ३४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीका
ख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ चतुर्थछप्पागोडहा ॥ ३५ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ नमोश्रीगंगाधरसद्गुरु ॥ माझेंमनउन्मत्तकुंजरु ॥ ज्ञानांकुशाचाकरूनिमारू ॥ संत
सेवनींलावावें ॥ १ ॥ मागिलियाछप्प्यांत ॥ वर्णिलेंपार्षदांचेंचरित्र ॥ आतांपुढेंचालिलाग्रंथ ॥ सद्गुरूकृपेकरोनी ॥ २ ॥ ॥ छप्पा ॥
हरिवल्लभ सब प्रार्थों जिन चरनरेनु आसा धरी ॥ कमला गरुड सुनंद आदि षोडश प्रभुपदरती ॥ हनूमंत जांबुवंत सुग्रीव बिभीष
ण शबरी खगपती ॥ ध्रुव उद्धव अंबरीष विदुर अक्रूर सुदामा ॥ चंद्रहास चित्रकेत ग्राह गज पांडवनामा ॥ कोषारव कुंती वधु पट
एंचत लज्जा हरी ॥ हरिवल्लभ०॥ ५॥ ॥ टी०ओ०॥ श्रीभगवंताचेजेप्रियकर ॥ सर्वांसप्रार्थितोंजोडोनिकर ॥ हरिपदरजाचीनिरंतर ॥
आशाधरिलीअसेज्यांहीं ॥ ३ ॥ कमलाआणिखगेश ॥ सुनंदादीहेषोडश ॥ हरीचेचरणींरतिविशेष ॥ असेजयांचीसर्वदा ॥ ४ ॥ हनू
मंतआणिजांबुवंत ॥ बिभीषणआणिकपिनाथ ॥ शबरीजटायुविख्यात ॥ श्रीरामचरणींरतसदा ॥ ५ ॥ ध्रुवउद्धवअंबरीष ॥ विदुरअक्रूर
सुदामादास ॥ चित्रकेतअणिचंद्रहास ॥ नक्रगजपांडवहरीचे ॥ ६ ॥ मैत्रेयआणिकुंती ॥ द्रौपदीतेमहासती ॥ जीचीलज्जाहरणार्थ
कुमती ॥ वस्त्रफेडितांहरिप्रगटे ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ हरिके जे वल्लभ हैं दुर्लभ भवनमांझ तिनहीकी पदरेनु आसा जिय करीहे ॥
जोगी जती तपी तासों मेरो कछु काज नाहिं प्रीती परतीती रीति मेरी मती हरीहे ॥ कमला गरुड जांबवान सुग्रीव आदि सबै
स्वादरूप कथा पोथिनिमें धरीहे ॥ प्रभुसों सचाई जग कीरती चलाई अति मेरे मन भाई सुखदाई रसभरीहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ०॥
श्रीहरीचेजेवल्लभ ॥ त्रिभुवनींहेअसतीदुर्लभ ॥ तयांच्यापदाचाव्हावालाभ ॥ हेचिमीआशाकरीतसें ॥ ८ ॥ योगीतपस्वीआणियती ॥

गरजत्यांचीनसेमजप्रती ॥ प्रीतीप्रतीतीरीतीमती ॥ हरिवल्लभांनींहरिलीसे ॥ ९ ॥ लक्ष्मीउत्पन्नहोतांचिजाण ॥ सुरनरांसीअव्हेरून ॥
श्रीहरीचेसेविलेचरण ॥ आत्मरतनिस्पृहजरीप्रभू ॥ १० ॥ गरुडेंहरिभजनेंकरून ॥ सुरवरकेलेशक्तिहीन ॥ शेखींश्रीहरीतेंजिंकोन ॥
निरभिमानसेवाकरी ॥ ११ ॥ लीलानाटकीरघुनंदन ॥ समरींसंकटेंसोसिताजाण ॥ सर्वहडबडलेवानरगण ॥ जांबवंतमनींढळेना
॥ १२ ॥ नागपाशींआह्मामरण ॥ सुग्रीवाआज्ञापीरघुनंदन ॥ किष्किंधेससैन्यतूंकरींगमन ॥ तरीतोनिश्चईढळेना ॥ १३ ॥ यापरीसर्वही
भक्तभूप ॥ जयांच्याकथास्वादरूप ॥ अनेकपुराणींअमूप ॥ व्यासेंवर्णोनिठेविल्या ॥ १४ ॥ यापरीप्रभूसीसत्यताठेविली ॥ तेणेंकीर्ति
विस्तारिली ॥ माझ्यामनाअतिआवडली ॥ सुखकरआणिरसभरीत ॥१५॥ ॥मू०क०॥ रतन अपार क्षीरसागर उद्धार किये लिये
हितचाइकें बनाइ माला करीहे ॥ सबसुखसाज रघुनाथमहाराजजुके भक्ति सो बिभीषणजु आनि भेट धरीहे ॥ सभाहीकी चाह अव
गाह हनूमानगरें डारि दई सुधि भई मति अरबरीहे ॥ रामबिन काम कोन फोरि मनी दीनि डारि खोलि तुचा नामही दिखायो
बुद्धि हरीहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ०॥ कथाहनुमंताची ॥ ॥ रावणेंक्षीरसागरांतून ॥ आणिलींअपाररत्नेंकाढोन ॥ त्यांतूनिउत्तम
निवडून ॥ प्रीतीनेंमालाकरविली ॥ १६ ॥ परंतुतेनकंठींघातली ॥ तैसीचअनुच्छिष्टराहिली ॥ बिभीषणेंतेपुढेंअणिली ॥ अयोध्येसभेटी
रामाच्या ॥१७॥ जोसर्वसुखाचासाज ॥ परीशोभेतोमहाराज ॥ सारीतसेभक्तकाज ॥ तोबिभीषणपातला ॥१८॥ साष्टांगकरोनिदंडवत॥
मालाघेऊनभक्तियुक्त ॥ प्रभूपुढेंभेटठेवित ॥ आत्यादरेंकरोनियां ॥ १९ ॥ अमोल्यमालेसीपहातां ॥ सभेसीआलीतटस्थता ॥ ह्मणतीत्रि
भुवनींहीपहातां ॥ ऐसीरत्नमालानसांपडे ॥ २० ॥ बिभीषणाचीजेवस्त ॥ ग्रहणनकरीरघुनाथ ॥ तरीअह्मासीदेवोरमानाथ ॥ सर्वांसी
इच्छाजाहली ॥ २१ ॥ तोंआवडीजनकबाळा ॥ करींघेवोनिरत्नमाला ॥ पहातांराघवनेत्रकमळा ॥ अंतरींगमलाभावतीच्या ॥२२॥ ज
याचेअंतरींवसेआशा ॥ तोचिनावडेश्रीजगदीशा ॥ नैराश्यपाहोनिहनुमंतदासा ॥ माळत्याकंठींघातली ॥ २३ ॥ कंठींपडतांरत्नहार ॥
मारुतीमनींकरीविचार ॥ सन्मुखअसतांजानकीवर ॥ सर्वांचेंअंतरहरिलेंइणें ॥ २४ ॥ तरीयारत्नांतरघुनंदन ॥ असेकींनसेपाहूंनिरखू

न ॥ तेथूनउड्डाणकरून ॥ वृक्षींजाऊनबैसला ॥ २५ ॥ एकरत्नातेंफोडून ॥ त्यांतपाहेविलोकून ॥ नपाहतांराघउजाण ॥ दुसराछेदून
पाहतसे ॥ २६ ॥ दहापांचऐसेफोडिले ॥ अंतरींनराघवापाहिलें ॥ मारुतीचेंमनखवळलें ॥ ह्मणेहीमाळापापिणी ॥ २७ ॥ श्रीरामाचें
मनोहरध्यान ॥ सकळांसीपहातांप्रेमेंकरून ॥ तोंसर्वांचेंअंतःकरण ॥ चंचळकेलेंइयेनें ॥ २८ ॥ ह्मणोनिमारुतीखवळला ॥ चूर्णकेलीसे
रत्नमाळा ॥ तेपाहोनितेव्हांसकळां ॥ बहूतहळहळवाटली ॥ २९ ॥ ह्मणतीरामेंअयोग्यकेलें ॥ अपात्रासीदानदीधलें ॥ हेंजानकीतेंक
ळोसरलें ॥ मगविचारिलेंहनुमंता ॥ ३० ॥ ह्मणेम्याप्रीतीकरून ॥ माळदीधलीतुजलागोन ॥ कैसीटाकिलीतीफोडून ॥ कायअवगुण
पाहिला ॥ ३१ ॥ मायपरिसगेमाझीमात ॥ माळेंतनसेचिश्रीरघुनाथ ॥ यापरीतीतेंजाणोनिव्यर्थ ॥ चूर्णकरूनटाकिली ॥ ३२ ॥ तंव
त्याबोलेजनकबाळी ॥ जडवस्तूंतनसेवनमाळी ॥ रत्नमाळाह्मणोनिफोडिली ॥ तरीनिजदेहातेंत्यागावें ॥ ३३ ॥ मारुतीबोलेऐकमा
ये ॥ माझादेहवृथानोहे ॥ रघुनाथअखंडहृदयींराहे ॥ कौतुकपाहेंलवलाहीं ॥ ३४ ॥ सीतेसीयापरीबोलून ॥ उदरफाडिलेंनखेंकरून ॥
तोंजानकीसहरघुनंदन ॥ हृदयकमळींशोभतसे ॥ ३५ ॥ सर्वहीत्वचेवरीजाण ॥ रामहींअक्षरेंदोन ॥ सर्वपाहतीअवलोकुन ॥ आश्च
र्यचित्तींकरिताती ॥ ३६ ॥ ह्मणतीमारुतीऐसाभक्त ॥ दुसरानसेचित्रैलोक्यांत ॥ धिक्धिक्अमुचाभक्तिपंथ ॥ विषयींचित्तसर्वदा ॥३७॥
यापरीहनुमंताचीभक्ती ॥ पाहतांसर्वांचीहरिलीवृत्ती ॥ तेपरिसतांमाझीहीमती ॥ स्तब्धहोउनीठेलीसे ॥ ३८ ॥ ॥ कथाबिभीषणा
ची ॥ ॥ मू०क० ॥ भक्ति सो बिभीषनकी कहे ऐसो कोंन जन ऐपे कछु कही जाती सुनो चित्त लाइकें ॥ चलत जहाजपर अ
टकिबिचार कियो कोउ अंगहीननर दियो ले बहाइकें ॥ जाइ लग्यो टापू ताही राक्षसिन गोदलियो मोद भरि राजापास गये कि
लकाइकें ॥ देखत सिंघासनते कूदि परे नैन भरे याहिके अकार राम देखे भाग पाइकें ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ बिभीषणभक्तीचें
वर्णन ॥ करीलऐसाकोणजन ॥ परंतुकिंचितकरितोंकथन ॥ चित्तलाऊनीपरिसावें ॥ ३९ ॥ कोणीएकसावकार ॥ मालभरोनीजहा
जावर ॥ समुद्रींजातअसतांसत्वर ॥ तोंतेंमध्येंचिअडकलें ॥ ४० ॥ सर्वहीगेलेतैंघाबरून ॥ ह्मणतीआह्मासीआलेंमरण ॥ समस्तींविचा

रमगकेलाजाण ॥ एकाचेंबळिदानकरावें ॥ ४१ ॥ जहाजांतपाहतीविलोकून ॥ तोंएकदेखिलाकुष्ठीजन ॥ दिधलेंतयासीजळींलोटु
न ॥ तेणेंजहाजचालिलें ॥ ४२ ॥ परीसागरींनबुडतांजाण ॥ वाहतचितोजातसेजन ॥ जलकीटकींकुष्ठभक्षण ॥ करितांनिरोगीजाह
ला ॥ ४३ ॥ तंवतोएक्याटापूसी ॥ जाऊनिलागलाभाग्येंसी ॥ त्यातेंपाहोनियांराक्षसी ॥ उचलोनिओंटींतघेतला ॥ ४४ ॥ आनंदें
पाहतीटकमक ॥ ह्मणतीहेंतोचमत्कारिक ॥ बिभीषणरायासीसन्मुख ॥ द्यावेंह्मणोनीचालिले ॥ ४५ ॥ येऊनियांसभेप्रती ॥ परस्परांत
हास्यकरिती ॥ ह्मणतीराजयापहावयाव्यक्ती ॥ अलोलिकमिळालीसे ॥ ४६ ॥ बिभीषणेंतोपहातांनर ॥ सप्रेमनेत्रींभरलेंनीर ॥ सिंहा
सनाच्याखालेंसत्वर ॥ उडीटाकिलीतयानें ॥ ४७ ॥ याचिसारिखाआकार ॥ ह्मणेमीपाहिलारघुवीर ॥ त्याचिजातीचाहाहीनर ॥ भा
ग्येंकरूनपावलों ॥ ४८ ॥ ॥ मू०क०॥ रचि सो सिंहासनपे लै बैठायो ताही छन राक्षसन रीझि देत मानी सुभघरीहे ॥ चाहत
मुखारविंद अतिही आनंद भरी ढरकत नैन नीर टेकि ठाडो छरीहे ॥ तऊ न प्रसन्न होत छिनछिन छीन जोती हूजिये कृपाल म
ती मेरी अति डरीहे ॥ करो सिंधुपार मेरे यही सुखसार दिये रतन अपार लाये वाहिठोर फरीहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रचोनि
यांसिंहासन ॥ तयासीकरोनिनमन ॥ वरीबैसवोनिजाण ॥ राक्षसांसीवदतसे ॥ ४९ ॥ ह्मणेतुह्मींउत्तमकेलें ॥ रामजातिस्थासीआ
णिलें ॥ राक्षसांसीतयेवेळे ॥ देणगीबहुतदीधली ॥ ५० ॥ शुभघडीमानीतेसमयीं ॥ अतिआनंदभरलाहृदयीं ॥ प्रेमाश्रुवाहतीनेत्रींदो
हीं ॥ अद्भुतभक्तीतयाची ॥ ५१ ॥ मुखकमळींयावीसुप्रसन्नता ॥ ह्मणोनितोषवावयाचित्ता ॥ चोबदारहोऊनियांतत्त्वता ॥ बडेजावक
रीतउभाराहे ॥ ५२ ॥ तरीतोहोईनासुप्रसन्न ॥ क्षीणहोतसेक्षणक्षण ॥ ह्मणेकृपाळावांचवींप्राण ॥ भ्यालीफारमतीमाझी ॥ ५३ ॥ बिभी
षणह्मणेकायमर्जी ॥ तंवतोबोलेहेचिअर्जी ॥ पारव्हावयाचागर्जी ॥ सागरांतूनिमीअसें ॥ ५४ ॥ येणेंचिमजलासुखसार ॥ हेंऐकतां
चिसत्वर ॥ बिभीषणानेंरत्नेंअपार ॥ तयाचेपदरींबांधिलीं ॥ ५५ ॥ राक्षसांसीकायवदला ॥ आणिलेंतिजेथूनियाजला ॥ ठेवोनिते
थेंयावेळा ॥ आज्ञापितांतेतैसेंकरिती ॥ ५६ ॥ पूर्वींसागरींलोटितांजाण ॥ काष्ठाचीफळीयालागून ॥ मिळालीतीतेंआलिंगोन ॥ वाहा

ततेथेंपातला ॥ ५७॥ तयाफळीवरीबैसोन ॥ कैसापारपावेलजाण ॥ ह्मणोनियांबिभीषण ॥ काययुक्तीकरीतसे ॥ ५८ ॥ ॥ मू०
क० ॥ रामनाम लिखि सीसमध्य धरि दियो याकों यहै जलपार करे भाव साचों पायोहे ॥ ताहि ठोर बैठो मानो नयो अरु रूप
भयो गयो जो जहाज सोइ फेरि करि आयोहे ॥ लियो पहिचानि पुछो सबसों बखान कियो हियो हुलसायो सुनि बिनयकें च
ढायोहे ॥ पऱ्यो नीर कुदि नेंकु पायो न प्रवेश कियो हऱ्यो मन देखि रघुनाथनाम भायोहे ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रामनामलि
हून ॥ मस्तकींदिधलेंठेवोन ॥ यासीहेंचिपारजाण ॥ करीलनिश्चयेंजलाच्या ॥ ५९ ॥ रामनामाचाभावसत्य ॥ बिभीषणासीझालाप्रा
प्त ॥ ऐसियाभक्ताचीघडलीसंगत ॥ मतीपालटलीतयाची ॥ ६० ॥ सागरतीरावरीबैसोन ॥ पहातसेकायाविलोकून ॥ तंवतेदिसेदैदी
प्यमान ॥ मनींआनंदजाहला ॥ ६१ ॥ ज्यावरूनिलोटिलेंयातें ॥ तेंचिजहाजआलेंतेथें ॥ ओळखिलेंसकळांनींयातें ॥ वर्तमानत्यातें
पूसती ॥ ६२ ॥ तंवतोजेंकांझालेंचरित्र ॥ सकळांसीहीकरीविदित ॥ परिसतांचिविनययुक्त ॥ आनंदेंजहाजांतचढविती ॥ ६३ ॥
तोह्मणेतुह्मीतोंमजसींलोटिलें ॥ जेणेंकांमाझेप्राणरक्षिले ॥ बिभीषणेंमस्तकींनामदीधलें ॥ तेंचितारीलमजलागीं ॥ ६४ ॥ ऐसेंतयासी
बोलुन ॥ उडीटाकिलीजहाजांतून ॥ समुद्रावरीकरीगमन ॥ किंचितहीअंगनभिजेचि ॥ ६५ ॥ ऐसाचमत्कारपाहोन ॥ मनसर्वांचेंगे
लेंहरून ॥ रामनामाचामहिमापूर्ण ॥ अंतःकरणींठसावला ॥ ६६ ॥ यापरीरामनामाचामहिमा ॥ आणीकबिभीषणाचाप्रेमा ॥ नवर्णवे
चिआगमानिगमा ॥ आधारेंयत्किंचितगाइलें ॥ ६७ ॥ ॥ कथाशबरीची ॥ ॥ मू०क० ॥ बनमें रहति नाम सीबरी कहत सब
चाहत टहल साधु तन नूनताईहे ॥ रजनीके सेस ऋषिआश्रम प्रवेश कियो लकरिन बोझ धरी आवे मनभाईहे ॥ न्हाइवेको मग
झारि कांकरनि बीनि डारि बेगि उठि जाइ कोउ जोत न लखाईहे ॥ उठत सवारे कहे कोनधों बुंहारि गयो भयो हिये सोच कोऊ
बडो सुखदाईहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जातीचीजेकांभिल्लीण ॥ वनींजीचेंनित्यराहाण ॥ शबरीऐसेंनामाभिधान ॥ सर्वहीजनबो
लती ॥ ६८ ॥ तिचेंइच्छितसेमन ॥ कींसेवावेसंतजन ॥ परीआपुलीजातीहीन ॥ मगकाययुक्तीकरीतसे ॥ ६९ ॥ शुष्ककाष्ठेंमेळवो

न ॥ तयांचाभाराबांधोन ॥ मागिल्यारात्रींउठोन ॥ ऋषिआश्रमींप्रवेशकरी ॥ ७० ॥ तेथेंठेऊनकाष्ठभार ॥ आपणनिघालीसत्वर ॥
आनंदेंव्यापिलेंअंतर ॥ यापरीनिरंतरसेवाकरी ॥ ७१ ॥ नित्यज्यामार्गेंकरून ॥ ऋषिजातीस्नानालागुन ॥ तोमार्गठेवीझाडून ॥ कं
करवेंचूनफेंकीतसे ॥ ७२ ॥ यापरीकार्यसारून ॥ वेगींजातसेनिघोन ॥ कोणाच्याहीदृष्टीजाण ॥ कधींहीनपडेकामिनी ॥ ७३ ॥ प्रा
तःकाळींऋषीउठती ॥ अंगणींकाष्ठभारपहाती ॥ स्नानाचीवाटजोंअवलोकिती ॥ तंवतेनिर्मळकेलीसे ॥ ७४ ॥ ॥ मू०क० ॥ बडेइ
असंग वें मातंग रसरंग भरे धरे देखि बोझ कह्यो कोन चोर आयोहे ॥ करें नित चोरि अहो गहो वाहि एक दिन बिना पाये प्री
ति बाकि मन भरमायोहे ॥ बैठे निसि चौकि देत शिष्य सब सावधान आइगई गहीलई कापे तन नाथोहे ॥ देषतहीं ऋषि जल
धारा बही नैंन निते बैननिसों कह्यो जात कहा कछु पायोहे ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीवर्ततांनित्यच्यानित्य ॥ सर्वहीचित्तीं
आश्चर्यकरीत ॥ कोणसुखदाईअसेअद्भुत ॥ परस्परांतबोलती ॥ ७५ ॥ सर्वांवरिष्ठऋषीमतंग ॥ जयाचीवृत्तीमोठीअसंग ॥ भरिलासेभक्तिरस
रंग ॥ जयाचेअंतरींसर्वदा ॥ ७६ ॥ तयाचियादृष्टीसमोर ॥ पडतांचितोकाष्ठभार ॥ ह्मणेकोणयेतसेचोर ॥ सेवाचोरूनिनित्यकरी ॥ ७७ ॥
एकेदिवसींकोणीजाण ॥ रात्रींबैसोनिसावधान ॥ तयाप्रेमळासीधरून ॥ मजसन्मुखआणावें ॥ ७८ ॥ तोजनमिळाल्यावांचून ॥ नकळेतया
चेंप्रेमलक्षण ॥ माझेंभ्रमितझालेंअसेमन ॥ यापरीसेवनपाहोनी ॥ ७९ ॥ मतंगऋषीचेशिष्यरात्रीं ॥ बैसोनिसावधअवलोकिती ॥ तंव
तेकाष्ठभाराप्रती ॥ घेऊनशबरीपातली ॥ ८० ॥ ऋषिसवेगेंधांऊन ॥ धरिलेंबळेंतिजलागून ॥ तंवतेझालीअधोवदन ॥ शरीरींकंपसुट
ला ॥ ८१ ॥ तंवतोगलबलाऐकतां ॥ मतंगऋषिआलेतत्त्वता ॥ शबरीलागींनेत्रींपहातां ॥ अश्रुधाराचालिली ॥ ८२ ॥ सर्वांसी
आपणबोलती ॥ पहाहेअसेहीनजाती ॥ परीकेवढ्याअधिकाराचीप्राप्ती ॥ इजलागींझालीसे ॥ ८३ ॥ ॥ मू०क० ॥ दीठिहू न सों
हि होति मानी तन गोत छोत परि जाइ सोचसोत कैसेकें निकारिये ॥ भक्तिको प्रताप ऋषि जानत निपट नीकें केउ कोटि वि
प्रताइ यापे वारिडारिये ॥ दियो वास आश्रममें श्रवनमें नाम दियो कियो मुनि रोस सबै कीनी पांती न्यारीये ॥ शीबरीसों कह्यो

तुम रामदरसन करो मैंतो परलोक जात आज्ञा प्रभु पारिये ॥ ८ ॥

॥ टी०ओ० ॥ तोंशबरीसीदाटलागहिंवर ॥ ह्मणेमीजातिहीनवर ॥ विप्राच्यादृष्टीहीसमोर ॥ नसावीतेशरीरस्पर्शझाला ॥८४॥ यापरीमानीअपराध॥ सेवाहीकरितीलविप्रबंध ॥ ह्मणोनिहोऊनीसद्गद ॥ दीर्घस्वरेंरडतसे ॥ ८५ ॥ शोकसरितेच्याप्रवाहांत ॥ शबरीजातसेवाहत ॥ मुनिवरअंतरींविचारित ॥ इजलाकैसेंकाढावें ॥ ८६ ॥ भक्तीचाप्रतापगहन ॥ मातंगऋषिजाणतीपूर्ण ॥ कोटिकोटिविप्रताइजवरून ॥ ओवाळोनियांटाकावी ॥ ८७ ॥ यापरीचित्तींविचारून ॥ शबरीलागींआश्वासोन ॥ आश्रमींदीधलेंनिवासस्थान ॥ श्रवणींनामसमर्पिलें ॥ ८८ ॥ आश्रमांतठेविलीभिल्लिणी ॥ तेणेंकोपलेसर्वहीमुनी ॥ मातंगऋषीलागुनी ॥ जातीबाहेरटाकिलें ॥ ८९ ॥ नजाणतीभक्तिलक्षण ॥ हृदयींतयांचेअहंपण ॥ परीमातंगमुनीतेंजाण ॥ मानापमानसारिखे ॥ ९० ॥ यापरीलोटतांबहुदिन ॥ मातंगबोलतीशबरीकारण ॥ अयोध्येचाराजारघुनंदन ॥ पूर्णब्रह्मसनातनजो ॥ ९१ ॥ पितरांच्याआज्ञेवरून ॥ रामसेवीलदंडकवन ॥ पंचवटीसीराहीलजाण ॥ दशमुखकरीलतैंस्त्रीहरणा ॥ ९२ ॥ तीचियाशोधालागुन ॥ येथेंयेईलरघुनंदन ॥ तयाचेंतूंघेईदर्शन ॥ सप्रेमभावेंकरूनियां ॥ ९३ ॥ ऐसीआज्ञापरिसोनी ॥ सद्गुरूतेंविनवीभिल्लिणी ॥ यापरीमजलासांगुनी ॥ कोठेंआपणजातसा ॥ ९४ ॥ सद्गुरुह्मणतीऐकवचन ॥ आमुचेंआलेंदेहावसान ॥ आतांपरलोकासीकरूंगमन ॥ राघवींतूंमनठेवोनिराहें ॥ ९५ ॥ तंवतीह्मणेपरिसाविनंती ॥ असतांअंगींयोगशक्ती ॥ सांडोनिरामदर्शनप्राप्ती ॥ किमर्थपरलोकींजातसा ॥ ९६ ॥ सद्गुरुबोलेतिजलागोन ॥ प्रभूआज्ञेचेंकरावेंपालन ॥ ऐसेंबोलोनितीतेंवचन ॥ नामस्मरणींदेहसोडिला ॥ ९७ ॥

॥ मू०क० ॥ गुरूको बियोग हियें दारुन ले सोक दियो जियो नही जात तऊ रामआस लागीहे ॥ न्हाइवेको घाट निसि जातही बुहारि सब भई यों अबार ऋषि देखि बिथा पागिहे ॥ छुयो गयो नेकु कंहु खीजत आनेकभांति करिकें विवेक गयौ न्हान यह भागीहे ॥ जल सो रुधिर भयो नानाक्रिमी भरिगयो नयो पायो सोच तोंहु जानें न अभागीहे ॥ ९ ॥

॥ टी०ओ० ॥ सद्गुरुवियोगेंकरून ॥ शबरीहृदयींशोकदारुण ॥ सोडूंपाहतीपंचप्राण ॥ परीरामदर्शनेच्छेंवांचली ॥ ९८ ॥ जैसापूर्वीलअनुक्रम ॥ त्याप

रीचसेवाकरीपरम ॥ ऋषीस्नानाचामार्गउत्तम ॥ झाडोनिरात्रींठेवीतसे ॥ ९९ ॥ एकेदिवसींझालाउशीर ॥ स्नानासीचालिलाऋषींचा
भार॥ शबरीसीपाहतांसत्वर ॥व्यथाअंतरींपावले॥१००॥आजिदिवसींप्रातःकाळीं॥दृष्टीपडलीहेचांडाळी ॥ तोंएकऋषीसीतयेवेळीं ॥
स्पर्शकिंचितजाहला ॥ १ ॥ अर्धीचमर्कटविपरीतजाण ॥ त्यावरीकेलेंमद्यपान॥ वरीहोतांवृश्चिकदंशन॥ मगकोणतयाचेगुणवर्णी॥ २ ॥
मातंगऋषीच्यावरून ॥ शबरीवरीक्रोधजाण ॥ विटाळहोतांचिब्राह्मण॥ अपशब्दबहूतबोलती ॥ ३ ॥ मगत्यावरीविवेककरूनी ॥ ऋषी
जातीस्नानालागुनी ॥ शबरीपळालीतेथूनि ॥ राहिलीजाऊनिअन्यस्थाना ॥ ४ ॥ स्नानासगेलेजोंऋषिवर ॥ तोंजळाचेंझालेंरुधिर ॥
कीडेनींभरिलेंसरोवर ॥ करितीआश्चर्यसर्वही ॥ ५ ॥ ह्मणतीविपरीतहेंकायझालें ॥ कोणतेंकर्मआडवेंआलें ॥ शबरीछलनाचेंपापफळ
लें ॥ हेंनेणतीचअभागी ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ लावे बनबेर लागी रामकी वो शेर फल चाखे धरि राखे फिर मीठे उनजोगहे ॥
मारगमें रहे जाई लोचन बिछाइ कभूं आवें रघुराइ दृग पावें निजभोगहे ॥ ऐसेंही बहुतदिन बीते मग जोवतही आइगये ओचका
सु मिठे सबसोंगहे ॥ ऐपे तनन्नन ताई आइ सुधि छिपि जाई पूछें आप सौरि कंह्य ठाडे सबलोकहे ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अ
सोसद्गुरूवचनेंकरून ॥ शबरीआठवीरामचरण ॥ आतांयेईलश्रीरघुनंदन ॥ ह्मणोनिलगबगकरीतसे ॥ ७ ॥ पाहुणेरामालागींजाण ॥ शब
रीशोधूनसकलवन ॥ रानबोरेंआणीतोडोन ॥ पक्कपक्कतेंपाहोनियां ॥ ८ ॥ अंबटकिंवामधुर ॥ चाखोनपाहेसत्वर ॥ जेणेंसंतोषेरघुवर ॥
निवडूनशेरभरठेविलीं॥ ९ ॥ उठोनियांनित्यच्यानित्य ॥ मार्गींजाऊनउभीराहत ॥ नहालतांनेत्रपात ॥ रामागमनअनुलक्षी ॥११०॥
पाहोनियांकमलमुख ॥ नेत्रपावतीलनिजसुख ॥ केव्हांयेईलरघुतिलक ॥ ह्मणोनितगमगकरीतसे ॥ ११ ॥ यापरीशबरीमार्गपहात ॥
दिवसलोटोनिगेलेबहुत॥ तोंअकस्मातआलेरघुनाथ ॥ तेणेंतगमगराहिली ॥१२॥ तंवतीतेंझालीआठवण ॥ माझेंशरीरजातिहीन ॥ विम
लकीर्तिरघुनंदन॥ कैसीसन्मुखजाऊंमी॥१३॥ शबरीबैसेलपोन ॥ तेथेंजेउभेअसतीजन॥ तयांसीपुसेरघुनंदन ॥ शबरीकोठेंअसेहो ॥१४॥
॥ मू०क० ॥ पूछिपूछि आये तंह्य शबरीअस्थान जहां कहां वह भागवती देख्यों दृग प्यासेहे ॥ आइगई आश्रमेंजानिकेपधारे

आप दूरिहितें साष्टांग करी चख भासेहे ॥ खकि उठाइ लई बिथा तन दूरि गई नई नैंन नीर झरी परें प्रेमपासेंहे ॥ बैठे सुख पाई फल खाइकें सराहे वेइ कह्यो कहा कहों मेरे मग दुख नासेहे ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विचारीतवारंवारलोकांतें ॥ भक्तकल्पद्रुमपातलेतेथें ॥ शबरीचेंस्थानअसेजेथें ॥ श्रीमुखेंकायबोलती ॥ १५ ॥ भागवतीतीकोठेंभक्त ॥ अहोदावाहोमजलात्वरित ॥ माझेनेत्रअसतीतृषित ॥ तियेतेंपहाण्यालागुनी ॥ १६ ॥ आश्रमींपातलेरघुवर ॥ हेंजाणोनिशबरीसत्वर ॥ लगबगेंपातलीसमोर ॥ दुरूनिसाष्टांगकरीतसे ॥ १७ ॥ नधरतनसांवरत ॥ देहपडिलासेदंडवत ॥ पहातांतीचेंप्रेमअद्भुत ॥ करुणाकरचकितजाहले ॥ १८ ॥ प्रेमेंभुललारघुवर ॥ नपाहेचिकुलविचार ॥ लगबगेंधांऊनीसत्वर ॥ उचलोनिहृदयींलाविली ॥ १९ ॥ उचलोनिधरितांकरुणाकर ॥ व्यथासर्वहीझालीदूर ॥ कुलाचीशंकाहोतीथोर ॥ तेहीनिवटिलीतियेची ॥ १२० ॥ तथापिजलझरीयुक्तनयन ॥ नवीनतयाचेंऐसेंकारण ॥ प्रेमपाशांतपडिलेजाण ॥ देवभक्तउभयतां ॥ २१ ॥ मगप्रेमातेंआवरून ॥ सावधबैसलेरघुनंदन ॥ तेव्हांशबरीकरीविनवण ॥ कांहींआहारकरितीलकीं ॥ २२ ॥ तेंऐकोनिह्मणेरघुवीर ॥ बहूदिसांचाअसेंक्षुधातुर ॥ योजिलासीउत्तमविचार ॥ आणींसत्वरफळांतें ॥ २३ ॥ शबरीउठोनितत्काळ ॥ ओंटींतआणिलेंबदरीफळ ॥ जेंकांउच्छिष्टशुष्ककेवळ ॥ भक्तीचास्वादपरीजया ॥ २४ ॥ आपुल्याहस्तेंकरूनि ॥ बोरेंवोपीरामवदनीं ॥ एकएकफलातेंभक्षुनी ॥ मिष्टतावर्णीदयाळू ॥ २५ ॥ ह्मणेहेऐसेंमधुरफळें ॥ कधींहीमीनाहींभक्षिलें ॥ मार्गश्रमदूरझाले ॥ तृषीनेंधालेंअंतर ॥ २६ ॥ शबरीह्मणेजीरघुनाथा ॥ चाखूनपाहिलेंमीप्रथमता ॥ गोडगोडनिवडोनितत्त्वता ॥ तुह्माकारणेंठेविलेंजी ॥२७॥ भिल्लिणीचेंपरिसोनिवचन ॥ संकोचेंव्यापिलालक्ष्मण ॥ करुणाकरसंतोषोन ॥ वारंवारस्तवीतसे ॥ २८ ॥ ॥ मू०क० ॥ करतहें सोच सब बैठे ऋषि आश्रममें जलको बिगार सो सुधार कैसें कीजियें ॥ आवत सुनेहें बनपथ रघुनाथ कहूं आवें जब कहें याको भेद कहिदीजिये ॥ इतनेंही मांझ सुनी शबरीकें बिराजे आनि गयो अभिमान चलौ पग गही लीजिये ॥ आये खुन साइ कही नीर कोउ पाइ कहो गहो पग भीलिनिकें छुवों सुछ भीजियें ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ इकडेसर्वहीऋषीश्वर ॥ आश्रमींबैसोनियां

एकत्र ॥ खेदकरितातीपरस्पर ॥ कायविचारकरावा ॥ २९ ॥ सरोवरझालेंरक्तयुक्त ॥ अणीकजळतेंदूरबहुत ॥ जातांयेतांकष्टहोत ॥ क
र्मींतअंतरपडतसे ॥ १३० ॥ कैसेनिहेंहोईलशुद्ध ॥ ह्मणोनिविचारकरितीप्रबुद्ध ॥ तोंपरिसिलेंकीर्तिविशुद्ध ॥ श्रीरघुनाथयेतसे ॥ ३१ ॥
याचिवनमार्गेंकरून ॥ येतसेरघुनंदन ॥ ज्याचियाचरणस्पर्शेंकरून ॥ शिळेचीनारीजाहली ॥ ३२ ॥ त्यासीनिवेदूंहाविचार ॥ सां
गेलतोयाचाप्रकार ॥ तोंपरिसिलेंकींरघुवीर ॥ शबरीआश्रमापातले ॥ ३३ ॥ ह्मणतीआतांकायकरावें ॥ शबरीघरासीकैसेंजावें ॥ अ
भिमानातेंतरीसोडावें ॥ कार्यसाधावेंआपुलें ॥ ३४ ॥ राघवाचेधरावेचरण ॥ ह्मणोनिआलेसर्वब्राह्मण ॥ तंवशबरीजवळीरघुनंदन ॥ प
हातांकोपोनबोलती ॥ ३५ ॥ अरेतूंदिससीकर्मभ्रष्ट ॥ पूर्वपुण्यपरीअसेश्रेष्ठ ॥ ह्मणोनियांकार्यउत्कृष्ट ॥ तुझेनिहातेंहोतसे ॥ ३६ ॥ आ
मुचेआश्रमींसरोवरहोय ॥ तेंजाहलेंकृमिरक्तमय ॥ त्याच्याशुद्धीचाआह्मांउपाय ॥ कांहींतरीसांगबापा ॥ ३७ ॥ हांसोनिबोलेरघूत्तम ॥
औषधीजवळीअसतांउत्तम ॥ मजसीउपायपुसतांपरम ॥ परिसासुगमनिवेदितों ॥ ३८ ॥ तरीशबरीचेधरावेपाय ॥ चरणतीर्थातेंघेऊन
पाहा ॥ सरोवरींटाकितांलवलाह्या ॥ निर्मळजीवनहोईलकीं ॥ ३९ ॥ यापरीश्रीवाक्यपरिसतां ॥ गळालीऋषींचीअहंता ॥ जळोअमु
चीकर्मठता ॥ जगन्नाथासीनोळखिलें ॥ १४० ॥ धन्यशबरीचेंप्रेमवर ॥ वश्यकेलासेकरुणाकर ॥ अनुतापयुक्तऋषीश्वर ॥ नमनाधांव
लेभिल्लिणीच्या ॥ ४१ ॥ शबरीहोवोनीसंकोचित ॥ दयाघनातेंविनवीत ॥ हेतोंब्राह्मणश्रेष्ठअद्भुत ॥ कैसेंविपरीतकरवितां ॥ ४२ ॥ मी
चिसरोवरींजाऊन ॥ करितेंचरणप्रक्षालन ॥ प्रभूच्यावाक्येंकरून ॥ निर्मळजीवनहोईलकीं ॥ ४३ ॥ राघवातेंमगनमून ॥ नमस्कारो
निऋषिगण ॥ सरोवरींप्रक्षाळितांचरण ॥ शुद्धजीवनजाहलें ॥ ४४ ॥ प्रेमासीवश्यजगन्नाथ ॥ नपाहेचिजातपात ॥ भक्ताचामहिमा
अद्भुत ॥ वाढवीयावरूनजाणावें ॥ ४५ ॥ ॥ कथाजटायूची ॥ ॥ मू०क० ॥ जानकीहरन कियो रावन मरनकाज सुनि सी
ताबानि खगराज दोऱ्यो आयोहे ॥ बडीपे लराइ लीनी देहवारि फेरि दीनी राखे प्रान राममुख देखिवो सुहायोहे ॥ आये आप गो
द सीस धारी दृग धार सींच्यो दई सुधी लई गती तनहू जरायोहे ॥ दशरथव्रत मान कियो जलदान यह अतिसनमान निजरूप

धाम पायोहे ॥ १३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जानकीतेंरावणहरून ॥ लंकेसीजातअसेजाण ॥ रामहस्तेंसकुलमरून ॥ वैकुंठभवनपहावया ॥ ४६ ॥ तोमार्गींजातअसतां ॥ हारामह्मणोनिह्मणेसीता ॥ ऐसेंतेंवाक्यश्रवणींपडतां ॥ जटायुधांवोनआलासे ॥ ४७ ॥ करोनियांप्रचंडसमर ॥ रावणासीकेलेंजर्जर ॥ तेणेंयोजोनिकपटविचार ॥ जटायूसीबोलतसे ॥ ४८ ॥ राघवाचीआणसत्य ॥ सांगतुजलाकैसेनिमृत्य ॥ शंकराचीमजलाशपथ ॥ आपुलेंमरणकथीनमी ॥ ४९ ॥ ऐकतांराघवाचीशपथ ॥ जटायुबोलिलात्रिसत्य ॥ अह्मापक्षियांपक्षघात ॥ होतांचमृत्युजाणरे ॥ १५० ॥ जेणेंपक्षयेतीहातीं ॥ ऐसीयोजोनियांयुक्ती ॥ माझियापादांगुष्ठाप्रती ॥ छेदितांमृत्युरावणह्मणे ॥ ५१ ॥ जटायुतेव्हांसत्वरगती ॥ छेदूंगेलाअंगुष्ठाप्रती ॥ रावणेंपक्षधरोनिहातीं ॥ उपडोनियांटाकिले ॥ ५२ ॥ जटायुपडिलानिश्चेतन ॥ रावणसीताजायघेऊन ॥ केवळरामदर्शनालागुन ॥ प्राणठेवीखगपती ॥ ५३ ॥ तंवतोसीताशुद्धीकरीत ॥ तेथेंपातलाश्रीरघुनाथ ॥ जटायूसपाहूनअव्यवस्थ ॥ करुणाकरविलपतु ॥ ५४ ॥ जटायूचेंमस्तक ॥ अंकींघेऊनसम्यक ॥ ह्मणेतातामीकुलकलंक ॥ झालेंदुःखदपितरांसी ॥ ५५ ॥ रघुनाथह्मणेजीताता ॥ वांचवितोंतुह्मासिआतां ॥ दोघेकरूंरावणघाता ॥ यावरीजटायुबोलतसे ॥५६॥ रामकाजींदेहपडिला ॥ रामासन्मुखप्राणचालिला ॥ ऐसीयोगियादुर्लभवेळा ॥ अंतकाळींनसांपडे ॥ ५७ ॥ सीताशुद्धीतेंमगकथून ॥ राघवमुखातेंअवलोकुन ॥ जानकीराघवउच्चारून ॥ उत्तमगतीसपावला ॥ ५८ ॥ सोडितांचिजटायुप्राण ॥ शोककरीतसेरघुनंदन ॥ मगचंदनकाष्ठेंमेळऊन ॥ तयाचेंदहनकरीतसे ॥ ५९ ॥ मानोनिदशरथासमान ॥ राघवेंदिधलेंनीरदान ॥ जटायुलाहोनिअतिसन्मान ॥ स्वस्वरूपपदपावला ॥ १६० ॥ ऐसाभक्तमहिमाजाण ॥ श्रीहरीसेवेवेंचितीप्राण ॥ ऐसियाभक्तांलागोन ॥ स्वकरेंगतीदेईप्रभू ॥६१॥ कथाअंबरीषरायाची ॥ ॥ मू०क० ॥ अंबरीषभक्तकीज्जु रिस कोऊ करे ओर बडो मति बोर किंहु जात नही भाखिये ॥ दुर्वासी ऋषि छलन सिख सुनी नही काहु साधु मानी अपराध सिरजटा खेंचि नाखिये ॥ लई उपजाइ कालकृत्या विकराल रूप भूप महाधीर रह्यो ठाडो अभिलाखिये ॥ चक्र दुख मानि ले कृसानुतेज राखि करी परी भीर ब्राह्मनकों भागवत साखिये ॥ १४ ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ अंबरीषराजापरमभक्त ॥ सप्तद्वीपांचेंराज्यकरीत ॥ श्रीहरीसेवनींअत्यंतरत ॥ कायावाचामनेंकरूनि ॥ ६२ ॥ त्याचीबरोबरीजाण ॥ जोकोणीह्मणेमीकरीन ॥ तोमोठाचिमतिहीन ॥ कैसाह्मणोनिनबोलवे ॥ ६३ ॥ तेंचिश्रवणकराआख्यान ॥ परिसोनिअंबरीषमहिमान ॥ दुर्वासमत्सरेंमनींव्यापून ॥ करावयाछलनचालिला ॥६४॥ राजाएकादशीव्रतकरीत ॥ साधनद्वादशीतेंसाधित ॥ समयलक्षोनितोमनांत ॥ दुर्वासतेथेंपातला ॥६५॥ पहातांचिनृपवरेंजाण ॥ षोडशोपचारेंकेलेंपूजन ॥ ऋषिह्मणेशीघ्रघालींभोजन ॥ क्षुधाबहुतलागली ॥ ६६ ॥ भूपविनवीसत्वरगती ॥ समयअसेबैसापात्रीं ॥ येरुह्मणेयमुनेप्रती ॥ स्नानकरूनियेतसों ॥६७॥ ऐसेंरायासीबोलोन ॥ यमुनातीरींपातलाब्राह्मण ॥ स्नानसारोनिअर्घ्यदान ॥ समयजाणोनकरीत॥६८॥तेणेंलागलीबहूतवेळ ॥ राजाअंतरींकरीतळमळ ॥ पाहोनियांतोसंकटकाळ ॥ विप्रमंडळींतप्रश्नकरी ॥ ६९ ॥ विप्राचानघडेअतिक्रम ॥ द्वादशीचाहीनढळेनेम ॥ वेदशास्त्रांसीमान्यपरम ॥ ऐसातोधर्ममजसांगा ॥ १७० ॥ विप्रबोलतीजलप्राशन ॥ करोनीसाधावेंपारण ॥ विप्राचानघडेअपमान ॥ येणेंकरोनिनृपवरा ॥७१॥ ब्राह्मणांच्याआज्ञेवरून ॥ राजाकरीतीर्थप्राशन ॥ तोंदुर्वासऋषीचेंआगमन ॥ होतांचिवर्तमानसमजला ॥ ७२ ॥ दुर्वासहोवोनिकोपायमान ॥ ह्मणेरेशठामजलागुन ॥ उपेक्षोनिसाधिलेंपारण ॥ शिक्षादारुणपावसी ॥ ७३ ॥ अंबरीषह्मणेअत्रिकुमरा ॥ विचारोनियांविप्रवरा ॥ पावोनिवेदशास्त्राधारा ॥ मगमीपारणासाधिली ॥ ७४ ॥ ध्यानींसर्वहीहेंआणावें ॥ माझेअपराधक्षमाकरावे ॥ यापरीविनवोनिलवलाहें ॥ धरीतसेपायमुनीचे ॥ ७५ ॥ परीतोदुर्वासमहाहट्टी ॥ नाइकेचिकांहींउत्तमगोष्टी ॥ अपराधमानोनिउठाउठी ॥ क्रोधानें आपटीजटेतें ॥ ७६ ॥ कालकृत्याकेलीनिर्माण ॥ जीचेंभयंकररूपदारुण ॥ तेधांवलीरावअनुलक्षोन ॥ भूपआळवीप्रभुवरा ॥ ७७ ॥ ह्मणेकांहींअपराधनसतां ॥ कांकोपलासीरेभगवंता ॥ ऐसेंबोलोनियांतत्त्वता ॥ तटस्थभूपतीउभाराहे ॥ ७८ ॥ अंबरीषरक्षणाकारणें ॥ चक्रठेविलेंहोतेंहरीनें ॥ संकटजाणोनिसुदर्शनें ॥ प्रगटिलेंनिजतेजअद्भुत ॥ ७९ ॥ कालकृत्येसीभस्मकेलें ॥ विप्रह्मणोनिदुर्वासारक्षिलें ॥ याचीसाक्षभागवतबोले ॥ ब्रह्मण्यप्रभूह्मणोनी ॥१८०॥ ॥ मू०क० ॥ भाज्यो दसुंदिशा सब लोक लोकपाल पास गयो नयो तेज

चक्र चूनि कियें डारेहे ॥ ब्रह्मा शिव कहि यह गहि तुम टेव बुरी दासनिको भेद नही जान्यों बेद धारेहे॥ पहुंचे बैकुंठ जाई कह्यो दुःख अकुलाई हाइहाइ राखो प्रभु खरो तन जारेहे ॥ मेंतो हों अधीन तीनिगुनको न मान मेरें भक्तबाच्छल्यगुन सबहीकों टारेहे ॥ १५ ॥

॥ टी०ओ० ॥ परीदैदीप्यमानसुदर्शन ॥ धांवलेंदुर्वासावरीजाण ॥ येरूकरीतसेपलायन ॥ दशदिशेंसीतेधवां ॥ ८१ ॥ लोकपालांसीजायशरण ॥ ह्मणेमाझेवांचवाप्राण ॥ नवीनतेजेंहेंसुदर्शन ॥ भस्ममजलाकरूंपाहे ॥ ८२ ॥ लोकपालपाहूनसुदर्शना ॥ उभेराहूनकरितीनमना ॥ दुर्वासातेंबोलतीवचना ॥ हेंकार्यनोहेआमुचेनि ॥ ८३ ॥ मगतोधांवेसत्यलोकातें ॥ दुर्वासविनवीपितामहातें ॥ निवारींउग्रसुदर्शनातें ॥ दग्धदेहातेंकरीतसे ॥ ८४ ॥ तंवतोबोलेसत्यनाथ ॥ मजसहीतब्रह्मांडबहुत ॥ भृकुटीमात्रेंजोरचीत ॥ तयाचेंशस्त्रमजनावरे ॥ ८५ ॥ लक्ष्मीआवडेज्याप्राणाहून ॥ तिजहूनअधिकनसेआन ॥ भक्तांचाद्वेषकरितांजाण ॥ तिजहीसत्वरत्यागीतसे ॥ ८६ ॥ तेथोनिहोवोनियांउदास ॥ मगमुनीपातलाकैलासास ॥ ह्मणेशंकरानिवारींचक्रास ॥ दग्धदेहासकरीतसे ॥ ८७ ॥ उमाधवह्मणेमुनिवरा ॥ ज्याचीमायाअतिदुस्तरा ॥ सुरनरादीविधिहरा ॥ तयाच्याशस्त्रानरोकवे ॥ ८८ ॥ होतांचिमहाप्रळयकाळ ॥ नाशपावेब्रह्मांडघोळ ॥ ननाशतीचभक्तप्रेमळ ॥ जेकांपूज्यसर्वांसी ॥ ८९ ॥ हरिहरांचीहेचिबडबड ॥ तुह्मीहेधरिलीवाईटखोड ॥ दासांच्याभेदाचानिवाड ॥ नजाणावेदकळूनही ॥१९०॥ मगमुनीपावोनिपस्तावा ॥ वैकुंठासीकरीधांवा ॥ ह्मणेश्रीहरीदेवाधिदेवा॥ तव भक्तिभावानजाणेंमी ॥ ९१ ॥ नानाप्रकारेंकरोनीविवेक ॥ प्रार्थीजाऊनवैकुंठनायक ॥ आपुलेंसर्वनिवेदीदुःख ॥ अत्यंतव्याकुळहोवोनि ॥ ९२ ॥ श्रीहरीचेधरीपाय ॥ मुखानेंकरीहायहाय ॥ मजलारक्षींवैकुंठराय ॥ चक्रदेहातेंजाळीतसे ॥ ९३ ॥ वदेहरीमीभक्तांधीन ॥ शरणागतपालकअर्तिनाशन ॥ तिसराअसेब्रह्मण्यगुण ॥ याचाहीअभिमानमजनसे ॥ ९४ ॥ भक्तवात्सल्यहामहागुण ॥ सकळासीही देतटाळून ॥ मीस्वतंत्रनसेंचिजाण ॥ भक्तांनींहृदयग्रस्तकेलें ॥ ९५ ॥

॥ मू०क० ॥ मोकों अति प्यारे साधु उनकी अगाध मति कऱ्यो अपराध तुम सह्यो कैसें जातहे ॥ धाम धन बाम सुत प्राण तन त्याग करें ढरें मेरि ओर निशिभोर मोसों बातहे ॥ मेरे

उन संत बिनु ओर कछु साची कहों जावो वाही ठोर यातें मिटे उतपातहे ॥ बडेई दयाल सदा दीनप्रतिपाल करे नूनता न धरे कंहू भक्ति गातगातहे ॥ १६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अतिप्रियतेमजलासाधु ॥ जयांचीकांबुद्धीअगाधु ॥ तयांचाकेलातुह्मीअपराधु ॥ साहिलाकैसाजाईलतो ॥ ९६ ॥ स्त्रीपुत्रग्रहधन ॥ प्राणदेहदूरकरोन ॥ मजकडेजेवळलेजाण ॥ अहर्निशींमजविणगोष्टनसे ॥ ९७ ॥ ऐसियासंतांवांचोन ॥ मजलानसेकांहींआन ॥ सत्यसांगतोंतेस्थळींजाण ॥ गेलियाउत्पातनाशती ॥ ९८ ॥ जेकांअसतीमोठेदयाळ ॥ करितीदीनांचासदाप्रतिपाळ ॥ न्यूनतानधरितीअळुमाळ ॥ गात्रोगात्रींवसेभक्तिज्यांच्या ॥ ९९ ॥ ॥ मू०क० ॥ व्हैकरी निरास ऋषि आयो नृपपास चल्यो गर्भसों उदास पग गहें दीन भाख्योहे ॥ राजा लाज मानि मृदु कही सनमान कऱ्यो ढऱ्यो चक्र ओर कर जोरि अभिलाख्योहे ॥ भक्ति निसिकाम कबूं कामना न चाहत हें चाहत हे विप्र दूरि कऱ्यो दुःख चाख्योहे ॥ देखिकें विकलताई सदा संत सुखदाई आई मनमांझ सबै तेज ढापि राख्योहे ॥ १७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ निराशहोऊनदुर्वासऋषी ॥ येऊन पातलानृपापाशीं ॥ गर्वरहितधरीचरणासी ॥ मुखींदीनताभाकीतसे ॥ २०० ॥ दुर्वासलागतांचिचरणीं ॥ अंबरीषलाजलाअंतःकरणीं ॥ द्विजाचासन्मानकरोनी ॥ मृदुवचनानींआश्वासिलें ॥ १ ॥ मगपाहोनिसुदर्शना ॥ करजोडोनिकरीनमना ॥ राजाभाकीतसे करुणा ॥ दीनवदनाकरोनि ॥ २ ॥ भक्तिनिष्कामअसेवृत्ती ॥ कधींनइच्छीकामनाचित्तीं ॥ परीरक्षावेंब्राह्मणाप्रती ॥ हेचिइच्छामजअसे ॥ ३ ॥ दुर्जनांचेप्राणहरावे ॥ गोब्राह्मणांप्रतीरक्षावें ॥ संतसज्जनांसीपाळावें ॥ हेंचितुमचेंब्रीदकीं ॥ ४ ॥ तुमच्यातेजेंकरून ॥ व्याकुळझालासेब्राह्मण ॥ जाऊंपहातीपंचप्राण ॥ तयाचेंरक्षणकरावें ॥ ५ ॥ यापरीचक्रासीप्रार्थोन ॥ नृपह्मणेमीअनेकपुण्य ॥ आचरलों असेलतेणेंकरून ॥ दुःखविहीनविप्रहोवो ॥ ६ ॥ रायाचीपाहूनविकलता ॥ सज्जनांसीसदासुखदाता ॥ आलेंसुदर्शनाचेचित्ता ॥ निजतेजझांकूनठेविलें ॥ ७ ॥ यापरीजेहरीसीशरण ॥ तयांसंरक्षीनारायण ॥ सज्जनद्वेषेंदुःखजाण ॥ दुर्वासापरीभोगिती ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ एक नृपसुता सुनि अंबरीषभक्ति भाव भऱ्यो हिय भाव ऐसों वर करि लिजीये ॥ पितासों निसंक व्हैकें

कही पति कियो मैंहि बिनै मांनि मेरि बेगि चिठी लिखि दीजिये ॥ पाती लैकें चल्यो विप्र छिप्र वही पुरी गयो नयो चाव जान्यो ऐपे कैसें तिया धीजिये ॥ कहो तुम जाइ रानि बैठी सत आइ मोकों बोल्यो न सुहाइ प्रभुसेवामांझ भीजिये ॥ १८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अणीकदुसरीपरिसाकथा ॥ कोणीएकरायाचीसुता ॥ तिणेंपरिसोनिअंबरीषवार्ता ॥ भक्तिभावचित्ताभरिलासे ॥ ९ ॥ हृदयींधरिलाऐसाभाव ॥ पतीकरावाअंबरीषराव ॥ निःशंकहोवोनिस्वयमेव ॥ पित्यालागोनविनवीतसे ॥२१०॥ माझीमानावीविनंती ॥ म्याकेलाअंबरीषपती ॥ पत्रलिहोनब्राह्मणाहातीं ॥ देऊनसत्वरपाठवावें ॥ ११ ॥ कन्येचेंजाणोनिमनोगत ॥ पितासंतोषलाचित्तांत ॥ पत्रदेवोनियांत्वरित ॥ ब्राह्मणासीधाडिलें ॥ १२ ॥ पत्रघेऊनचालिलाविप्र ॥ अंबरीषनगरींपातलाक्षिप्र ॥ सभेसीजातांचिसत्वर ॥ पूजनादररावकरी ॥ १३ ॥ विप्रह्मणेरेक्षितिपती ॥ क्षणेकचलावेंएकांतीं ॥ ऐसीपरिसतांवचनोक्ति ॥ अंतर्गृहींरावआला ॥ १४ ॥ ब्राह्मणेंदेवोनिपत्रिका ॥ विनवीतसेनरनायका ॥ जीवेंभावेंकरूनिकन्यका ॥ तुझियाचरणींविनटली ॥ १५ ॥ पत्रिकेंतीलजाणोनिभाव ॥ ब्राह्मणाचापाहोनिआव ॥ नवीनआश्चर्यजाणोनिराव ॥ विप्राप्रतीबोलतसे ॥१६॥ आपणआज्ञापितातेंसत्य ॥ परंतुम्हीजातअसेअसत्य ॥ कैसेंविश्वासावेंतीतें ॥ तरीएकविनंतीपरिसावी ॥ १७ ॥ परतजावोनिआपण ॥ तीसीसांगावेंमाझेंवचन ॥ बैसल्यातशंभरराण्यायेऊन ॥ बोलणेंहीगोडनलागेमजला ॥ १८ ॥ श्रीहरीसेवेंतदेहचित्त ॥ भिजलेंअसेहोसदोदित ॥ तेणेंकरोनिनसेफावत ॥ विषयसेवनींमजलागीं ॥ १९ ॥ ॥ मू०क० ॥ कही नृपसुतासों ज्जु कीजियें जतन कौंन योंन जिमि गयो आयो काम नाही बियाको ॥ फेरिकें पठायो सुष पायो मैंतो जान्यो वह बडो धर्मज्ञ वाके लोभ नाही तियाको ॥ बोलि अकुलाई मन भक्तिही रीझाइ लियो कियो पति मुख नही देखों ओर पियाको ॥ जाइकें निसंक यह बात तुम मेरि कहो चेरि जो न करो तोपे लेवो पाप जियाको ॥ १८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अणीकएकसांगातिजर्सी ॥ लग्नकरावेंकोणकायेंसी ॥ यौवनऐसेंगेलेंमजर्सी ॥ कामहीमजसीनआला ॥ २२० ॥ यापरीतयासीबोलोन ॥ परतविलासेतैंब्राह्मण ॥ तंवतोसत्वरयेवोन ॥ कथीवर्तमाननृपकन्ये ॥२१॥ ब्राह्मणेंसां

गतांचिवृत्त ॥ सुखपावलेंतीचेंचित्त ॥ ह्मणेमीजाणीतलेंसत्य ॥ मोठाधर्मज्ञतोअसे ॥ २२॥ स्त्रीलोभनसेतयाचेचित्तीं ॥ ऐसातोअसेपुण्य
मूर्ती ॥ मगतीहोऊनकाकुलती ॥ ब्राह्मणाप्रतीविनवीतसे ॥ २३ ॥ पुनरपिजाऊनीआपण ॥ मजविशींकरावीविनवण ॥ कींआपुल्या
भक्तीनेंचिजाण ॥ घेतलेंरिझवोनमनमाझें ॥ २४ ॥ आतांआपुल्यावांचून ॥ दुसऱ्यापतीचेंनदेखेंवदन ॥ हेंचिवाक्यममनिःशंकहोऊ
न ॥ करानिवेदनविप्रवर्या ॥ २५ ॥ जरीनकरालमजकांता ॥ तरीमीविषघेईनआतां ॥ आपुल्याकरीनदेहपाता ॥ हेंचिनृपनाथाकळ
वावें ॥ २६ ॥ ॥ मू०क० ॥ कही विप्र जाई सुनि चाई भहराइ गयो दयो ले खड्ग यासों फेरे फेरी लीजिये ॥ भयोज्जु विवाह उ
तसाह कहू मात नाहि आई पुर अंबरीष देखि छबि भीजिये ॥ कह्यो नव मंदिरमें झारिकें वसेरा देवों देहु सब भोग विभौ नाना
सुख कीजिये ॥ पूरबजनम कोऊ मेरे भक्तिगंध हूती यातें सनबंध पायो यहै मान धीजिये ॥ १९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पुनरपिवि
प्रतोजाऊन ॥ अंबरीषासीकरीविनवण ॥ नवरालजरीसतीलागुन ॥ तरीतेप्राणत्यागितसे ॥ २७ ॥ यापरीनिश्चयऐकतां ॥ आश्चर्य
वाटेनृपचित्ता ॥ अंतरींकळवळोनितत्त्वता ॥ खड्गविप्रासीदिधलें ॥ २८ ॥ खड्गविवाहक्षत्रियांसी ॥ कथिलासेश्रुतिशास्त्रेंसी ॥ विवाह
लावोनिखड्गेंसी ॥ तयास्त्रियेसीआणावें ॥ २९ ॥ आणीकविप्रासवेंजाण ॥ सेनाप्रधानआप्तजन ॥ लग्नसमारंभालागुन ॥ अंबरीषरायें
धाडिले ॥ २३० ॥ समारंभघेऊनित्वरित ॥ विप्रपातलानिजनगरांत ॥ विवाहोत्साहझालाबहुत ॥ आनंदकोठेंतोमावेना ॥३१॥ मगते
थोनिवरातनिघाली ॥ अंबरीषनगरासीपातली ॥ रायासीपाहोनिवहिली ॥ अंतरींनिवालीनोवरीते ॥ ३२ ॥ अंबरीषसांगेप्रधाना ॥
नवीनमंदिरअसेजाणा ॥ स्वच्छकरोनितयास्थाना ॥ तेथेंहीललनाराहवावी ॥ ३३ ॥ आणीकजेकांभोगवैभव ॥ नानाप्रकारचेद्यावेस
र्व ॥ तेभोगोनिराजवैभव ॥ स्त्रियेनेंआनंदकरावा ॥ ३४ ॥ निष्कामजाणोनिनृपनाथा ॥ नोवरीभावीअपुल्याचित्ता ॥ कांहींपूर्व
जन्मींतत्त्वता ॥ भक्तिगंधहोतामजलागीं ॥ ३५ ॥ त्याचियोगेंकरूनियां ॥ संबंधझालासेयाराया ॥ माझेबुद्धीचियाठाया ॥ हेंचिअ
नुमानवागतसे ॥ ३६ ॥ ॥ मू०क० ॥ रजनीके सेस पतीभौं नमे प्रवेश कियो लियो प्रेम साथ ढिग मंदिरकें आईये ॥ बाहरी

टहल पात्र चौका करि रीझि रही गही कौंन जाइ जामें होत न लखाइये ॥ आवतही राजा देखि लगे न निमेख कहूं कौंन
चोर आयो मेरि सेवा ले चुराइये ॥ देखि दिन तीनि फिरि चीन्हीकें प्रवीन कही ऐसो मन जोपे प्रभु माथें पधराइ
ये ॥ २० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आतांकांहींतरीसेवन ॥ सद्गुरूचेंकरावेंजाण ॥ जेणेंकींआपणालागून ॥ प्रेमामृतपानमिळेकीं ॥ ३७ ॥
एकेदिवशींअर्धरात्रीं ॥ पतीभवनींप्रवेशलीसती ॥ प्रेमघेवोनियांसांगातीं ॥ मंदिरानिकटपातली ॥ ३८ ॥ बाहेरीलसेवाजाण ॥ करी
तसेसडासंमार्जन ॥ पूजापात्रांचेंकरीउद्धर्चन ॥ प्रेमांतनिमग्नहोतसे ॥ ३९ ॥ यावरीनिघोनजातनिवाडे ॥ कोणाच्याहीदृष्टीनपडे ॥
अंबरीषजोंयेईनिवाडे ॥ पंचपंचउषःकाळीं ॥ १४० ॥ तेणेंतीसेवापहातां ॥ टकलागलीसेनृपनाथा ॥ ह्मणेकोणचोरयेऊनतत्त्वता ॥ मा
झीहेसेवाचोरिली ॥ ४१ ॥ यापरीझालेतीनदिवस ॥ आश्चर्यवाटेनृपचित्तास ॥ कोणहाचोरयेतसेतयास ॥ आजिरात्रीसधरीनमी॥४२॥
शेजआरतीकरोन ॥ राववैसेकरीतजागरण ॥ तंवतेमहासतीयेवोन ॥ सेवाकरीतप्रेमभरें ॥ ४३ ॥ पाहोनितिचेंप्रेमचिन्ह ॥ सुखजाहलें
रायालागुन ॥ तियेतेंह्मणेधन्यधन्य ॥ सेवेंतप्रवीणअससी ॥ ४४ ॥ जरीतूझेंऐसेंमनी ॥ प्रभूमूर्तीसीतरीस्थापूनी ॥ करावीसेवाअनुदिनीं ॥
सप्रेमभावेंकरोनियां ॥ ४५ ॥ ॥ मू०क०॥ लई बात मानी मानो मंत्र ले सुनायो कान होतही बिहांन सेवा नीकी पधराईहे ॥
करती सिंगार फिरि आपही निहारी रहे लहे नही पार दृग झरीसी लगाईहे ॥ भई बढवारी राग भोगसों अपार भाव भक्ति
विस्तार रीति पुरी सब छाईहे ॥ नृपहु सुनत अब लागि चोंप देखिवेकी आयो ततकाल मती अति अकुलाईहे ॥ २१ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ ऐसेंपरिसोनपतिवचन ॥ सतीघालीसाष्टांगनमन ॥ ह्मणेसद्गुरूआज्ञाप्रमाण ॥ तरीमजपावननामद्यावें ॥ ४६ ॥ ऐसेंपरि
सोनियांराव ॥ पाहोनितीचासद्भाव ॥ मंत्रदीधलाकरूनिगौरव ॥ मस्तकींहस्तठेविला ॥ ४७ ॥ श्रवणींमंत्रपडतांचि ॥ वृत्तीपालटली
सतीची ॥ स्मृतीविसरलीदेहाची ॥ भक्तीचारंगवाढला ॥ ४८ ॥ सद्गुरूतेंवंदूनी ॥ निजसदनासीयेऊनी ॥ वैष्णवब्राह्मणबोलाऊनि ॥
अर्चाकेलीप्रभूची ॥ ४९ ॥ स्वहस्तेंकरीशृंगार ॥ न्याहाळोनिपाहेवारंवार ॥ हरिरूपाचानलागेपार ॥ नेत्रींजलधाराचालिल्या॥२५०॥

यापरीसेवितांनित्यनित्य ॥ प्रेमावाढलाअद्भुत ॥ रागभोगतैंअपारकरीत ॥ भावभक्तीकरूनिया ॥ ५१ ॥ संतसभाविस्तारून ॥ चरणींघुंघुरेबांधोन ॥ करकमलींबीनघेऊन ॥ गाऊनिदेवाआळवीतसे ॥ ५२ ॥ तिचेकीर्तीचाविस्तार ॥ नगरींतव्यापिलाघरोघर ॥ हेंऐकतांचिनृपवर ॥ ह्मणेलागलीचोपभक्तीची ॥५३॥ तत्काळराजाउठोनि ॥ स्त्रियेचेसत्वरपातलाभुवनीं ॥ वारंवारगहिंवरेंकरूनी ॥ हृदयभरूनीयेतसे ॥ ५४ ॥ ॥ मू०क० ॥ हरेहरे पाव धरे पौरियान मनें करे खरे अरबरे कब देखों भागभारीकों ॥ गये चली मंदिरलों सुंदरी न सुधि अंग रंग भीजि रही दृग लाई रहें झरीकों॥बीन ले बजावे गावे लालन रिझावे त्योंत्यों अति मन भावे कहे धन्य यह घरीकों ॥ द्वारपैं न रह्यो जाइ गये ललचाइ ढिंग भई उठि ठाडि देखि राजागुरुहरीकों ॥ २२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ राजाविचारीमनांत ॥ मजपहातांअवचित ॥ इचाप्रेमाहोईलखंडित ॥ ह्मणोनिहळूहळूपायठेवी ॥ ५५॥ द्वारपाळेंरायासीपहातां॥ भीतरीजोंकळवावीवार्ता ॥ तंवतोराजानिवारीतत्त्वता ॥ विघ्नप्रेमांतनकाकरूं ॥५६॥ परंतुरायाचेंअंतर ॥ कळवळलेंनराहेस्थिर॥ ह्मणेऐसीभाग्यवंतनार ॥ केव्हांनेत्रींपाहीनमीं ॥ ५७ ॥ राजाप्रवेशलाभीतरी ॥ परीतेनसेदेहावरी ॥ रंगेंभिजलीसेअंतरीं ॥ नेत्रींजलझरीलाविली ॥ ५८ ॥ करकमळेंवाजवीबीन ॥ मुखकमळेंकरीगायन ॥ श्रीहरीसीरिझवीजाण ॥ सप्रेममनहोऊनि॥ ५९ ॥ जंवजंववाढेतिचाप्रेमा ॥ तंवतंवआवडेनृपोत्तमा ॥ मनींह्मणेहेमेघश्यामा ॥ धन्यघटिकाआजिची ॥ २६० ॥ द्वारापासींनराहवे ॥ लगबगेंजोंजवळीजाये ॥ तंवतेसत्वरउभीराहे ॥ साष्टांगेंपायवंदिले ॥ ६१ ॥ प्रथमतोअसेभर्ता ॥ दूसरेंतोराज्यकर्ता ॥ तिसरेंतोज्ञानदाता ॥ चौथीहरीरूपतासहजेंची ॥ ६२ ॥ ॥ मू०क०॥ बैसेही बजावो बीन tाननी नवीन लैकें झीन सुर कान परें जात मति खोइयें ॥ जैसें रंग भीजि रही कही सो न जाती मोपें ऐपें मन नैन चैन कैसे करि गोइयें॥ करिकें आलाप चारी फेरिके संभारि तान आइगयो ध्यान रूप ताहि मांझ भोइये ॥ प्रीतिरसरूप भई राती सब बीती गई नई कछु रीती अहो जामे नहि सोइये ॥ २३ ॥ ॥ टी०ओ०॥ राजाह्मणेपुरेनमन ॥ तैसाचवाजवींगेबीन ॥ नवीनवींघेऊनतान ॥ जगज्जीवनाआळवीं ॥ ६३ ॥ तुझ्याप्रेमळसुराचीधुन ॥ कर्णीं

पडतांचिगेजाण ॥ मतीजातसेहरून ॥ पातलोंह्मणोनयेठाईं ॥ ६४ ॥ जैसीरंगांतभिजलीसहोती ॥ तेंनवर्णवेचिमाझेमति ॥ सुखझालेंम
ननयनांप्रती ॥ तेंचिपुनरपिसुखद्यावें ॥ ६५ ॥ यापरीऐकतांपतीचेंवचन ॥ पुनरपिसतीवाजवीबीन ॥ आलापयुक्तकरीगायन ॥ गात
सेतानसांभाळोनि ॥ ६६ ॥ यापरीकरितांगायन ॥ अंतरींप्रगटलेंध्यान ॥ त्याचिरूपामाजीनिमग्न ॥ कायावाचामनेंझाली ॥ ६७ ॥
अहाकैसीनवीनरीति ॥ प्रीतिरसरूपभासेसती ॥ क्षणसमगेलीसर्वराती ॥ निद्रानेत्रींनयेतीच्या ॥ ६८ ॥ ॥ मू०क० ॥ बात सुनी
रानी ओर राजा गये नई ठोर भई शिरमोर अब कोन बाकी सरहे ॥ हमहू ले सेवा करे पतिमति बस करें धरें नित ध्यान विषैंबुद्धि
राखि धरहे ॥ सुनिकें प्रसन्न भये अति अंबरीष ईस लागि चोंप फेलि गई भक्ति घरघरहे ॥ बढे दिनदिन चाव ऐसोंई प्रभावको प
लटें सुभाव होत अनंदको भरहे ॥ २४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंपाहोनिप्रेमअद्भुत ॥ संतोषलासेतैंनृपनाथ ॥ घरासीजायहोतांप्रभात ॥
कळलीहेमातसर्वराणियां ॥ ६९ ॥ नवीनराणीच्याघरीं ॥ राजागेलाअर्धरात्रीं ॥ तीचीपावेकोणबरोबरी ॥ झालीसिरजोरतेआतां
॥ २७० ॥ तिचीपाहोनियांभक्ती ॥ वश्यझालाअसेनरपती ॥ आपणहीकरूंतेचिरीती ॥ ह्मणोनिभजनींविनटल्या ॥ ७१ ॥ अंतरीं
विषयबुद्धीजाण ॥ ठेविलीसेजतनकरून ॥ वरीवरीत्याकरितीध्यान ॥ वश्यव्हावयानरनाथु ॥ ७२ ॥ सर्वस्त्रियाकरितीभजन ॥ तेपरि
सोनिवार्ताजाण ॥ अंबरीषहोयअतिप्रसन्न ॥ ह्मणेसर्वांसीचोपलागली ॥ ७३ ॥ रायाआवडतीभगवत्पर ॥ यावार्तेचाहोयविस्तार ॥ भ
क्तीकरितीघरोघर ॥ वाढलाप्रकारदिवसोदिवसीं ॥ ७४ ॥ ऐसासत्संगाचाप्रभाव ॥ सर्वांचाहीपालटेस्वभाव ॥ प्रेमींनिमग्नअंबरीषराव ॥
होतसेभरआनंदाचा ॥ ७५ ॥ कथा ॥ विदुरजीची ॥ मू०क० ॥ न्हाती बिदुररानि अंगनि पखारि करि आइ गये द्वार कृष्ण बोलिके
सुनायोहे ॥ सुनतही सुर सुधी डारि ले निदरि मानो राख्यो मदभरि दौरि आनिकें चितायोहे ॥ डारि दियो पीतपट कटि लपटाय लियो
हियो सकुचायो वेस वेगिही बनायोहे ॥ बेठी ढिग आई केरा छीलि छीलिका खवाय आयो पति खीज्यो दुःख कोटिगुन पायोहे ॥ २५ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ पांडवींक्रमोनीवनवास ॥ मगभोगिलाअज्ञातवास ॥ स्वज्ञातीचानहोनाश ॥ ह्मणोनीउपाययोजिला ॥ ७६ ॥ समजावयादुर्यो

धनासी ॥ कृष्णपातलाशिष्टाईसी ॥ परीतोनायकेसामासी ॥ सज्जनद्वेषीकलिरूप ॥ ७७ ॥ हरीचीकरोनिअवज्ञा ॥ पूजितोंमीह्मणेप्राज्ञा ॥
कृष्णेंनमानोनितेसंज्ञा ॥ विदुरगृहासीपातला ॥ ७८॥ घरींनसेचिविदुरभक्त॥ एकलीकांताअसेघरांत ॥ तेहीकवाडलावोनिनिश्चित ॥
नग्नहोऊनन्हातसे ॥ ७९ ॥ अंगींलावोनियांउटण ॥ काढीतसेमळनिपटून ॥ तोंद्वारींयेवोनियांकृष्ण ॥ विदुरालागींहाकमारी ॥२८०॥
तोशब्दऐकतांचिजाण ॥ स्त्रियेनेंटाकिलेंदेहभान ॥ सर्वलज्जेचीनिर्भयताघेऊन ॥ कृष्णसन्मुखपातली ॥ ८१ ॥प्रेमभक्तीचाजाणोंमद ॥
भरूनिठेविलाहोताविशद ॥ तोचिवेगेंआणोनित्वरित ॥ श्रीकृष्णासीदाविला ॥ ८२ ॥ नग्नपहातांतेव्हांसती ॥ कृष्णनाथेंसत्वरगती ॥
तीवरीपीतांबरझोंकिती ॥ येरीनेंकटीसीगुंडाळिला ॥ ८३ ॥ अंतरींमगसंकोचुन ॥ घेतलेंलुगडेंनेसुन ॥ अंगणींघालोनिपीठासन ॥
त्यावरीकृष्णाबैसविलें ॥ ८४ ॥ घरासीआलाकरुणाकर ॥ कायकरावापाहुणेर ॥ शोधूनपाहेजोंसर्वघर ॥ पांटीभरकेळींनिघालीं ॥८५॥
तेघेवोनियांतांतडी ॥ जवळीबैसेलवडसवडी ॥ प्रभूतेंन्याहाळीअत्यंतआवडी ॥ देहभानतेणेंविसरली ॥ ८६ ॥ केळांचींसालेंकाढून ॥
अर्पीकृष्णातेंआवडीकरून ॥ शेषप्रसादह्मणऊन ॥ गीदआपणखातसे ॥ ८७॥ भावाचाभुकेलादेवजाण ॥ तेचिखातसेप्रीतीकरून ॥
तोंविदुरआलाबाहेरून ॥ तेंपाहूनआश्चर्यकरी ॥ ८८ ॥ मगतोकांतेवरीकोपून ॥ ह्मणेतूंआहेसिचांडाळीण ॥ श्रीकृष्णासीसालेंअर्पून ॥
गीदआपणखातसे ॥ ८९ ॥ पतीचेंवचनऐकोन ॥ तेउठलीदचकोन ॥ नेत्रींपाहेविलोकुन ॥ सालडेंकृष्णखातसे ॥ २९० ॥ विपरीतऐ
सेंपहातां ॥ कोटिगुणदुःखपावलेंचित्ता ॥ दुराचारीमीमहातत्त्वता ॥ कृष्णासीसालेंअर्पिलीं ॥ ९१ ॥ ॥ मू०क० ॥ प्रेमकों बिचारि
आप लागे फलसार देन चैंन पायो हियें नारि बडी दुःखदाईहे ॥ बोले रीझि शाम तुम कीनो बडो काम ऐपे स्वाद अभिराम बैसी
वस्तु मे न पाईहे ॥ तिया सकुचाइ कर काटि डारों हाइ प्रानप्यारेकों खवाय छीलि छीलिका न भाईहे ॥ हितहीकी बात दोउ को
ऊ पार पावे नाहि नीकें ले लडावे सोई जांने यह गाईहे ॥ २६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विदुरसद्गदहोऊन ॥ जवळीबैसेमगयेऊन ॥
केळींअपुलेकरेंसोलून ॥ प्रभूसीगीदअर्पीतसे ॥ ९२ ॥ श्रीहरीनेंमुखींघालितां ॥ सुखजाहलेंविदुरचित्ता ॥ मोठीदुःखदाईहेकांता ॥ प्र

भूसीसालेंअर्पिलींइणें ॥ ९३ ॥ केळांचीगोडीपाहोनिउत्तम ॥ विदुरासीबोलेमेघश्याम ॥ तुह्मीमोठेंहेंकेलेंकाम ॥ स्वादहीअभिरामअसे
यांचा ॥९४॥ परंतुसतीनेंअर्पिलेंसाल ॥ प्रेमरसेंतीपरमरसाळ ॥ विदुरातैसीवस्तुअळुमाळ ॥ आजिपरियंतमजनमिळाली ॥९५॥ यापरी
प्रभूकरीस्तवन ॥ परीसतीचेंमनउद्विग्न ॥ अत्यंतसंकोचितहोऊन ॥ ह्मणेकरतोडूनटाकावे ॥९६॥ हायहायप्राणप्रियकरा ॥ तुजसालखा
ऊंघातलेंउदारा ॥ मजसारिखीअतिशयकठोरा ॥ दुसरीकोणीहीनसेलकीं ॥९७॥ सालेंखाऊंघालतेसमई ॥ जेकांझालीप्रेमनवाई ॥ मा
गूनअनुतापजोजालाकांहीं ॥ पारदोंचाहीकोणीनपावे ॥९८॥ अतिशयेंसीप्रेमेंकरून ॥ जोकांअर्चीहरीलागुन ॥ तोचियांतीलसारजाण ॥
जाणेलइतरांकळेना ॥ ९९ ॥ यांतीलहेचिसारगोष्टी ॥ प्रभूसीआवडेप्रेमवृष्टी ॥ हेंचिमीसारजाणोनिसृष्टी ॥ कथाहेसुंदरगाइलीसे ॥३००॥
कथासुदामाची ॥ ॥ मू०क० ॥ बडो निसकाम सेर चूनहूं न धाम ढिग आई निजबाम प्रीति हरीसों जनाईहे ॥ सुनि सोच
पऱ्यो हियो खऱ्यो अरबऱ्यो मन गाढो लैकें कऱ्यों बोल्यो हांजू सरसाईहे ॥ जावो एक बार वह वदन निहारि आवो जोपे कछु
पावो ल्यावो मोकों सुखदाईहे ॥ कही भली बात सबलोकमे कलंक व्हैंहे जानियति याहि लिये कीनी मित्रताईहे ॥ २७ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ सुदामाविप्रभक्तउत्तम ॥ पीडिलासेदरिद्रेंपरम ॥ परीतोमोठाचिनिष्काम ॥ याच्ञानकरीकोणासी ॥ १ ॥ यापरीत्याक्रमितां
दिवस ॥ कितीएकपडतीउपवास ॥ कांतापतिव्रतातेहीउदास ॥ नदेईत्रासपतीसी ॥ २ ॥ एकेदिवसींपतिव्रता ॥ प्रसन्नपाहोनिपति
चित्ता ॥ करजोडोनिह्मणेप्राणनाथा ॥ विनंतीएकपरिसावी ॥ ३ ॥ मथुरावासीकृष्णचंद्र ॥ तोतरीतुमचाबालमित्र ॥ स्मरणअसेकींन
सेअणुमात्र ॥ जोकांपात्रदयेचा ॥ ४ ॥ यापरीसुचवितांकांता ॥ विप्रासीविचारपडिलाचित्ता ॥ हृदयींघाबरलाखराचितत्त्वता ॥ ह्म
णेहेआतांकायबोले ॥ ५ ॥ संकटींनटांकावाकृष्ण ॥ ह्मणोनिझालासेमनींउद्विग्न ॥ परीहेबहुतांदिवसांविनवण ॥ करितीह्मणोनहोवदे ॥ ६ ॥
पतीनेंदेतांअनुमोदन ॥ मगतीबोलेसरसावोन ॥ द्वारावतीसीएकदाजाऊन ॥ श्रीकृष्णवदनपाहूनयावें ॥ ७ ॥ तोकांहींजेंदेईलतुह्मा ॥
घेऊनयावेंतेंनिजधामा ॥ तेणेंसुखहोईलअह्मा ॥ दरिद्रमहिमाघटेल ॥ ८ ॥ तंवबोलेसुदामाविप्र ॥ भलाकथिलाकांतेविचार ॥ जेणेंकलंक

होईलफार ॥ सर्वहीलोकनिंदिती ॥ ९ ॥ ह्मणतीयाचिकरितांमित्र ॥ श्रीमंतकेलाकृष्णनाथ ॥ दरिद्रेंपीडितांबहुत ॥ कामायेईलआपु
ल्या ॥ ३१० ॥ ॥ मू०क० ॥ तिया सुनी कहे कृष्णरूप क्यो न चहें जाहि दहे दुख आपहीसों बचन सुनायेहे ॥ आइ सुधी
प्यारेकी विचारे मती टारे तब धररे पग मग झूमि द्वारावति अयेहे ॥ देखिकें विभूति सुख उपजो अद्भुत कोऊ चल्यो मुखमाधुरि
के लोचन तिसायेहे ॥ डरपति हियो डौढी लांधि मन गाढो कियो लियो कर चाह तब तहां पहुंचायेहे ॥ २८ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ यापरीपरिसतांवचन ॥ कांताकरीतसेविनवण ॥ कृष्णरूपासीपहावयामन ॥ कैसेंनइच्छीतुमचें ॥ ११ ॥ जयाचेंघेतांचिदर्श
न ॥ सहजेंचिहोयदुःखदहन ॥ ऐसेंपरिसवोनवचन ॥ धरूनिमौनउभीराहे ॥ १२ ॥ तीचेंऐकोनियांवचन ॥ हृदयींआठवलाश्रीकृष्ण ॥
मगसर्वहीविचारटाळोन ॥ जावयाब्राह्मणसिद्धजाला ॥ १३ ॥ स्त्रियेसीह्मणेराजदर्शन ॥ नघ्यावेंरिक्तहस्तेंकरून ॥ ह्मणोनकांहींतरीदे
आणोन ॥ मगमीजाईनद्वारके ॥ १४ ॥ तेव्हांतीशोधोनियांपाहे ॥ घरांतकांहींचवस्तुनोहे ॥ सेजारणीपासोनिलवलाहें ॥ मुष्टीभर
पोहेआणिले ॥ १५ ॥ पदरींघ्यावेजोंबांधोन ॥ तंवतेंधडवस्त्रनसेचिजाण ॥ तैसेंचिघेतलेंगुंडाळोन ॥ मनींउद्विग्नहोतसे ॥ १६ ॥ परी
श्रीकृष्णदर्शनींआवडी ॥ ह्मणोनिजातसेतांतडी ॥ जातांजातांलवडसवडी ॥ द्वारकेमाजीपातला ॥ १७ ॥ अप्रतिमवैभवपाहोनी ॥
अद्भुतसुखउपजलेंमनीं ॥ जातसेत्वरेंतृषितलोचनीं ॥ श्रीमुखमाधुरीपहावया ॥ १८ ॥ जनांसीपुसोनिवारंवार ॥ विप्रपातलाहरीचेंद्वा
र ॥ तेथीलपाहोनिसैन्यसंभार ॥ भीतीनेंअंतरग्रासिलें ॥ १९ ॥ ह्मणेमजभीतरीजातां ॥ द्वारपाळमारितीलतत्त्वता ॥ ह्मणोनितोभीत
भीतचित्ता ॥ देवढीलंघिताजाहला ॥ ३२० ॥ ऐसेंमनकरोनिगाढें ॥ प्रवेशलाभीतरीनिवाडें ॥ द्वारपेंकरींधरोनिकोडें ॥ इच्छेप्रमाणेंपोंह
चविलें ॥ २१ ॥ ॥ मू०क० ॥ देख्यो शाम आयो मित्र चित्रवत रहे नेंकु हितको चरित्र दोरि रोइ गरें लागेहे ॥ मानों एक त
न भयो लयो ऐसें लाई छाति नयो यह प्रेम छूटें नाहि अंग पागेहे ॥ आई दुबराई सुधि मिलनि छुटाइ तातें आनें जल रानी पग
धोये भाग जागेहे ॥ सेज पधराई गुरुचरचा चलाइ सुखसागर बढाई आई अति आनुरागेहे ॥ २९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तंवत्याप

हातांचिकृष्णचंद्र ॥ ह्मणेमाझाआलाबाळमित्र ॥ किंचितराहोनियांतटस्थ ॥ प्रियकरचरित्रकरिताझाला ॥ २२ ॥ सवेगधांवोनिउठाउ
ठी ॥ सुदाम्यासीघातलीमिठी ॥ सद्गदहोवोनियांकंठीं ॥ फुंदफुंदोनिरडतसे ॥ २३ ॥ गळांपडतांचिसत्वर ॥ जाणोंझालेंएकशरीर ॥ ऐ
साधरिलाहृदयींविप्र ॥ तोप्रकारकायसांगूं ॥ २४ ॥ नवीनतयाचाप्रेमभर ॥ जयाचानपडेचिअंतर ॥ प्रेममयचिझालेंशरीर ॥ ऐसेंमज
लावाटतें ॥ २५ ॥ सुदामाचीअशक्तता ॥ तेआठवलीकृष्णचित्ता ॥ दुःखपावेलमजआंवळितां ॥ ह्मणोनिआलिंगनसोडिलें ॥ २६ ॥
मगबैसविलेसिंहासनीं ॥ उष्णउष्णजळआणीरुक्मिणी ॥ चरणधूतसेचक्रपाणी ॥ तीर्थमस्तकींवंदीतसे ॥ २७ ॥ आजिमहद्भाग्यमा
झें ॥ पावनकेलेंचरणरजें ॥ ऐसेंबोलोनिअधोक्षजें ॥ सुखसेजेसीनिजविलें ॥ २८ ॥ आपुल्याहस्तेंचरणचुरी ॥ बालपणींच्यागोष्टीकरी॥
आपणउभयतांगुरूघरीं ॥ नित्यसेवाकरीतसों ॥ २९ ॥ गुरुमातेनेंउभयतांसी ॥ धाडिलेंकाष्ठेंआणावयासी ॥ विपिनींजातांआपणा
सी ॥ तोंअस्तमानजाहला ॥ ३३० ॥ काष्ठेंवेंचितांआपणाला ॥ तोंझंझावातसुटला ॥ महापर्जन्यहीलागला ॥ विजाकडकडचमक
ती ॥ ३१ ॥ निबिडपडलाअंधकार ॥ भयाभीतझालेंअंतर ॥ आपआपणापडलाविसर ॥ आत्ममार्गविसरलों ॥ ३२ ॥ तोंसंदीपनगु
रूसिआठवलें ॥ घाबरलींअसतीलवनींबाळें ॥ सद्गदहोवोनिविपिनींआले ॥ बोलावीतसेआपणासी ॥ ३३॥ सद्गुरुवाक्यश्रवणींपडतां ॥
स्वस्थवाटलेंआपल्याचित्ता ॥ मगधांऊनियांतत्त्वता ॥ सद्गुरूचरणींविनटलों ॥ ३४ ॥ हृदयींधरीमगसद्गुरुनाथ ॥ मस्तकींठेवीकृपाह
स्त ॥ तेणेंजाहलोंकृतकार्यार्थ ॥ आत्मनगरापातलों ॥ ३५ ॥ माझाप्रपंचबहुवाढला ॥ तुमचाविवाहकींझालानझाला ॥ कितीसंततीअ
सेतुह्माला ॥ सर्वहीमजलासांगावें ॥ ३६ ॥ सुदामाकरीसर्वनिवेदन ॥ तोंआठवलीदोघांसगुरुखूण ॥ अतिअनुरागलेचित्तींजाण ॥ वृ
द्धीझालीसुखसागरा ॥ ३७ ॥ ॥ मू०क० ॥ चिरवा छिपाये कांख पूछें कहा लाये मोकों अति सकुचाये भूमी तकै दृग भीजेहे ॥
खेंचि लई गांठि मूठि एक मुखमांझ दई दूसरीहु लेत स्वाद पायो आप रीझेहे ॥ गह्यो कर रानी सुखसानी प्यारी वस्तु यहै खावो
वाटीमानों श्री सुदामा प्रेम धीजेहे ॥ शामजू बिचारी दीनी संपति अपार बिदा भये यें न जांनी सार बिछुरनि छीजेहे ॥ ३० ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ विप्रेंऐश्वर्यपाहोनिबहुत ॥ पोह्यांचीगांठोडीलपवित ॥ तोंत्यापुसेकृष्णनाथ ॥ कायआह्मासीआणिलें ॥ ३८ ॥ तं
वतोहोवोनिसंकोचित ॥ अधोवदनेंभूमिपहात ॥ जळेंकरोनीनेत्रभीजत ॥ अतिशयलज्जितजाहला ॥ ३९ ॥ करुणाकरह्मणेकांलाज
सी ॥ भावयुक्तपदार्थआवडेमजसी ॥ भक्तिविरहितयज्ञभागासी ॥ ग्रहणमीनकरींसर्वथा ॥ ४० ॥ ऐसेंबोलोनिवेगेंसी ॥ बळेंवोढीगांठो
डीसी ॥ प्रेमेंकरूनिसोडीतिजसी ॥ अंतरींपोहेपाहिले ॥ ४१ ॥ घेवोनियांएकमुष्टी ॥ वदनींघालीजगजेठी ॥ अंतरींपावोनिसंतुष्टी ॥
प्रेमेंगोडीवर्णीतसे ॥ ४२ ॥ मगदूसरीमुष्टीघेऊन ॥ वदनींघालीजोंजगज्जीवन ॥ रुक्मिणीमातातंवयेवोन ॥ हस्तधरिलाप्रभूचा ॥ ४३॥
ऐसीप्रियवस्तुदेवराया ॥ खावीसर्वांसीवांटोनियां ॥ सुदाम्याच्याप्रेमेंभुलोनियां ॥ गेलांतअमुचीशुद्धिनाहीं ॥ ४४ ॥ एकमुष्टीखातांज
गज्जीवन ॥ पुरीदीघलीद्वारकेसमान ॥ दुजीभक्षितांमजदेतीलजाण ॥ ह्मणोनिरोकिलेंरुक्मिणीनें ॥ ४५ ॥ सुदामासीनकळतांसत्वरी॥
सोन्याचीदीधलीसुदामपुरी ॥ त्यामाजीसंपत्तीदिल्याभारी ॥ मगनिरोपितीतयातें ॥ ४६ ॥ श्रीकृष्णानेंदीधलेंफार ॥ हेंनजाणेचिविप्र
वर ॥ कृष्णविरहेंव्याकुळफार ॥ होऊनिअंतरींजातसे ॥ ४७ ॥ ॥ मू०क० ॥ आये निजग्राम वहै अति अभिराम भयो नयो पुरद्वारि
कासो देखि मती गईहे ॥ तिया रंग भीनि संग सतन सहेलि लीनी कीनी मनहारि यो प्रतीती उर भईहे ॥ करे हरिध्यान रूपमाधुरिको
पान वहैं राखे निजप्रान जाकें प्रीति नीत नईहे ॥ भोगकी न चाह ऐसें तननिरवाह करें ढरे सोइ चाल सुखजाल रसमईहे ॥३१ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ स्वपुरींपातलाजोंविप्रोत्तम ॥ तंवतेपाहेअतिअभिराम ॥ द्वारकेसमाननवीनग्राम ॥ पहातांबुद्धीगडबडली ॥ ४८ ॥ पुरींत
जोंप्रवेशेतेवेळां ॥ नदिसेचिआपुलीपर्णशाळा ॥ गौशाळाअश्वशाळा ॥ गजशाळादेखिल्या ॥ ४९ ॥ जनांसीपुसेजोंसत्वरी ॥ तंवते
बोलतीसुदामपुरी ॥ परिसोनिविप्रआश्चर्यकरी ॥ तोंसेवकेंराणीसीनिवेदिलें ॥ ३५० ॥ ऐश्वर्यांतनिमग्नकांता ॥ दासीसेवितीशतानु
शता ॥ तीणेंतेपरिसतांचीवार्ता ॥ धांवतआलीलागवेगें ॥ ५१ ॥ पुढेंसत्वरधांवल्यादासी ॥ सर्वहीआळवितीविप्रासी ॥ तंवतोअंतरीं
होयउदासी ॥ नपाहेचितयांकडे ॥ ५२ ॥ तोंचरणींविनटलीकांता ॥ विनवीतसेप्राणनाथा ॥ आपुलीचपुरीहेऐश्वर्यता ॥ श्रीकृष्णनाथेंकृ

पाकेली ॥५३॥ परिसोनिहर्षेंमहामती ॥ ऐश्वर्यभोगीयथानुगती ॥ कृष्णदर्शनाचीहेप्रतीती ॥ निश्चयचित्तींदृढझाला ॥५४॥ हृदयींधरूनि कृष्णध्यान ॥ रूपमाधुरीचेंकरीपान ॥ तेथेंचिठेवीजडोनिप्राण ॥ नित्यनवीनप्रीतीजया ॥५५॥ भोगींनठेवोनियांमन ॥ देहनिर्वाहकरीऐसेन ॥ रसमईसुखेंजेभरलीपूर्ण ॥ त्याचालीनेंचालतसे ॥५६॥ प्रेमेंकिंचितकांहींअर्पितां ॥ कोटिगुणेंहरीफळेतत्त्वता ॥ ऐसीप्रेमाचीप्रीती भगवंता ॥ तेचिहेकथागाइली ॥ ५७ ॥ ॥ कथाचंद्रहासाची ॥ ॥ मू० क० ॥ हूतो नृप एक ताको सुत चंद्रहास भयो परि यो विपत्ति धाई लाई ओर पुरहे ॥ राजाको दिवान ताकें रही घर आनि बाल आपने समान संग खेले रस दूरहे ॥ भयो ब्रह्मभोज कोऊ ऐसोइ संजोग बन्यो आये वें कुमार जंहा विप्रनिको सूरहे ॥ बोलि उठे सबै तेरी सुताकोजु पति यहै हुवो चाहे जानि सुनि गयो लाज घुरहे ॥ ३२ ॥ टी० ओ० ॥ मेधावीनामेंनृपती ॥ केरलदेशाचाअधिपती ॥ चंद्रहासपुत्रतयाप्रती ॥ बत्तीसलक्षणीजाहला ॥ ५८ ॥ तीनवरुषांचाजालाबाळ ॥ परचक्रतोंआलेंप्रबळ ॥ रणींमेधावीपावलाकाळ ॥ सहगमनातेंकरीराणी ॥ ५९ ॥ सर्वराज्यझालेंविध्वंस ॥ धात्रीघेऊनत्याबाळास ॥ भ्रमतसेदेशोदेश ॥ कुंतलपुरासतोंआली ॥ ६० ॥ तेथीलरायाचाप्रधान ॥ दुष्टबुद्धीनामाभिधान ॥ त्याचेसदनींराहिलीजाण ॥ दासीहोऊनतयाची ॥ ६१ ॥ तोंअल्पदिवसेंकरून ॥ धात्रीपावलीयमसदन ॥ चंद्रहासमातृपितृहीन ॥ होऊनदीनफिरतसे ॥ ६२ ॥ यापरीनिरखोनिबाळा ॥ सद्गुरुनारदतेथेंआला ॥ तयादेवोनिशालिग्रामशिळा ॥ पूजाविधानसांगीतलें ॥ ६३ ॥ अर्धींबत्तीसलक्षणीभला ॥ वरीसद्गुरुकृपेंरंगला ॥ सर्वजनांसीप्रियकरजाला ॥ लालनपालनकरितीत्याचें ॥ ६४ ॥ आपुल्यासमानआणीकबाळ ॥ तयाच्यासंगेंखेळेखेळ ॥ अंतरींप्रगटलादीनदयाळ ॥ तोरसदूरइतरांसी ॥ ६५ ॥ ब्राह्मणभोजनाचाप्रसंग ॥ प्रधानागृहींझालासांग ॥ तोऐसाघडोनिआलायोग ॥ चमत्कारपरिसावा ॥६६॥ करोनियांदीर्घस्वर ॥ विप्रपढतीवेदमंत्र ॥ तोशब्दऐकोनिहेकुमार ॥ धांवलेमौजपहावया ॥ ६७ ॥ त्यांसवेंचंद्रहासहीआला ॥ विप्रींतेजःपुंजपाहिला ॥ सचिवासीह्मणतीरेभला ॥ तवजामातहोईलहा ॥ ६८ ॥ विप्रवाक्यऐसेंपरिसोनि ॥ दुष्टबुद्धीलाजलामनीं ॥ ह्मणेदासीच्यापुत्रालागुनी ॥ माझीकन्याजाईलकाय ॥६९॥

॥ ॥ मू०क० ॥ पऱ्यो सोच भारी कहा कऱ्यो यों बिचारि अहो सुताजो हमारी ताको पति ऐसो चाहिये ॥ डारों याहि मारि याकों
यहै हे विचार तब बोलि नीच जन कह्यो मारो हिये दाहिये ॥ लैंके गये दरी देखी बालछबी पुरी हमजोन परो धूरि दुख ऐसो अ
वगाहिये ॥ बोले अकुलाई तोहि मारेंगे सहाइ कोंन मागों एक बात जब कहों तब बाहिये ॥३३॥ ॥टी०ओ०॥ बहुतअंतरींखेदपा
वला ॥ कायविचारकरावायाला ॥ माझियेसुकुमारकन्येला ॥ ऐसादरिद्रीकांतमिळे ॥ ७० ॥ आतांयाचाहाचिविचार ॥ यासीमार
वावेंसत्वर ॥ मगबोलाऊनमारेकर ॥ त्यांसीआज्ञाकरीतसे ॥ ७१ ॥ वनींनेवोनिहाबाळ ॥ यासीदाखवावाकाळ ॥ माझेंहृदयहेंविशाळ ॥
याचेनियोगेंजळतसे ॥७२॥ ऐसेंमारेकरीपरिसोन ॥ वनींगेलेतयाघेऊन ॥ सुंदरबाळछबीपाहोन ॥ तयांचेंमनकळवळलें ॥७३॥ परस्परें
बोलतीबोल ॥ अमुच्यावेव्हारींपडोधूळ ॥ ऐसियापरीवधोनिबाळ ॥ दुःखअंतरींवहावें ॥ ७४ ॥ गहिवरोनिबोलतीतत्त्वता ॥ बाळकातु
जवधितोंआतां ॥ कोणतूझीकरीलसाह्यता ॥ चंद्रहासऐकतांदचकला ॥ ७५ ॥ सद्गुरूच्याकृपेकरून ॥ बाळासीआठवलाजगज्जीवन ॥
वधिकांसीमगकरीविनवण ॥ सुचवीनतेव्हांमगहाणा ॥७६॥ ॥ मू०क० ॥ मानि लीनो बोलि सो कपोलमध्य गोल एक गंडकीको
सुत काढि सेवा नीकी कीनीहे ॥ भयो तदाकार यो निहारि सुखभार भरी नैंननकी कोरहीसों आज्ञा वध दीनीहे ॥ गिरे मुरझाइ दया
आई कछू भाइ भरें ढरें प्रभुओर मति आनंदसों भीनीहे ॥ हुति छटी अंगुरी सु काटि लई दूषनहो भूषनही भयो जाइ कही साच चीन्ही
हे ॥ ३४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मारकींवचनकेलेंमान्य ॥ चंद्रहासेंमगत्वराकरून ॥ शालिग्रामकाढिलामुखांतून ॥ गंडकीपुत्रह्मणतीजया
॥७७॥ वनींजेमिळालेउपचार ॥ तेणेंचिपूजिलासारंधर ॥ मगहोवोनितदाकार ॥ अंतरींसुखभारसांठविला ॥७८॥ मारकांसीकरूनिनेत्रसं
ज्ञा ॥ वधावयासीदीधलीआज्ञा ॥ तंवत्यासकळांचीपालटेप्रज्ञा ॥ दयायेऊनमूर्च्छितपडिले ॥ ७९ ॥ बाळाचाजोंपहातीआव ॥ हृदयीं
प्रगटलादेवाधिदेव ॥ आणिकचिवधिकांभरिलाभाव ॥ आनंदेंमतीरंगली ॥ ३८० ॥ यासीवश्यवैकुंठनायक ॥ आपणवधितांमहापा
तक ॥ विचारकरोनिमगसम्यक ॥ सहावीअंगोळीतोडिली ॥ ८१ ॥ यांहींजरीकेलेंदूषण ॥ तेंतयासीझालेंभूषण ॥ पाईषडांगुलीअशु

भचिन्ह ॥ तेअनायासेंनष्टजाली ॥ ८२ ॥ मारेकरीजाऊनतत्त्वता ॥ वधाचेंचिन्हअंगुलीदावितां ॥ प्रधानेंहृदयींमानिलीसत्यता ॥
चंद्रहासनिर्भयवनींवसे ॥ ८३ ॥ ॥ मू० क० ॥ वहे देशभूमिमें रहत लघु भूप ओर ओर सुख सबै एक सुतचाह भारीहे ॥
निकस्यो विपिन आनि देखि याहि मोद मानि कीनी खग छाह घेरि मृगपाति सारिहे ॥ दोरिके निसंक लियो पाइ निधि रंक
जियों कियो मनभायो सो बधायो श्रीबारीहे ॥ कौऊदिन बीते भये नृप चित्त चीतें दियो राजको तिलक भाव भक्ती विस्तारीहे ॥ ३५ ॥
॥ टी० ओ० ॥ चंदनावतीचाकलिंदराव ॥ सामान्यभूपींत्याचागौरव ॥ तयासीसर्वहीसुखवैभव ॥ परीपुत्रइच्छाभारीअसे ॥ ८४ ॥ रा
ज्यनावडेपुत्राविण ॥ हृदयामाजीउदासहोऊन ॥ वनींनिघालामृगयेलागुन ॥ तोंचंद्रहासबाळापाहिलें ॥ ८५ ॥ तेथेंपाहिलाचमत्कार ॥
वनगाईपाजवितीक्षीर ॥ मृगीअणोनिदेतीनीर ॥ पक्षीछायाकरिताती ॥ ८६ ॥ ज्याचासखाश्रीहरी ॥ त्यावरविश्वकृपाकरी ॥ सत्यअसेंहेसंतवै
खरी ॥ निर्वैरसिंहादिरक्षितीतया ॥ ८७ ॥ कुलिंदें अंतरींमोदमानिला ॥ धांवोनिनिःशंकबाळउचलिला ॥ जेवींसांपडेनिधीरंकाला ॥ त्यापरीझा
लाहर्षतया ॥ ८८ ॥ सदनींअणोनियांबाळा ॥ स्त्रीचेवोसंगींजोंघातला ॥ तीचेस्तनींपान्हाआला ॥ पाजीवेल्हाळाहर्षभरें ॥ ८९ ॥ जैसामा
नसींहोताभाव ॥ तैसाकेलामहोत्साव ॥ याचकांचाकरूनिगौरव ॥ संपत्तीबहूतलुटविली ॥ ९० ॥ कांहींदिवसलोटल्यावर ॥ चंद्रहास
झालाथोर ॥ कलिंदेंचित्तींकरूनिविचार ॥ राज्यतिलकदीधला ॥ ९१ ॥ चंद्रहासपावतांराज्यभार ॥ केलाभक्तिभावाचाविस्तार ॥
विष्णुअर्चनघरोघर ॥ संतसेवनहोतसे ॥ ९२ ॥ ॥ मू० क० ॥ रहे जाके देस सो नरेश कछु पावे नाहीं बांहबल जोर दियो सचि
व पठाइकें ॥ आयो घर जानि कियों अति सनमान सो पिछानि लियो वहै बाल मान्यो छलछाइकें ॥ दई लिखि चीठी जाहु मेरे
सुतहाब दीजे कीजें वही बात जाकों आयो लेलिखाइके ॥ गये पुरपास बाग सेवा मति पग करी भरी दृग नींद नेकु सोयो सुख
पाइके ॥ ३६ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ ज्याच्यादेशींयाचेंनगर ॥ तयासीनपावेचिकरभार ॥ संतसेवनींजालाततपर ॥ तेणेंकुंतलेश्वरकोप
ला ॥ ९३ ॥ सवेंदेऊनियांसैन्य ॥ धाडिलादुष्टबुद्धीप्रधान ॥ सत्वरतोक्रोधेंकरून ॥ चंदनावतीसपातला ॥ ९४ ॥ कुंतलेशाचाप्रधान ॥ घरींयेतसे

जाणोन ॥ चंद्रहाससामोराजाऊन ॥ अतिसन्मानेंआणिला ॥९५॥छलबुद्धीजयासीयोजून ॥ नीचाहातींकरविलेंहनन ॥ तोचिहाअसेनृपनं
दन ॥ दुष्टबुद्धीनेंवोळखिला ॥९६॥ ह्मणेहाजिवंतअसतां ॥ माझीकन्यावरीलतत्त्वता ॥ मगएकचिठीलिहिलीतत्त्वता ॥ यासीसत्वरविषद्यावें
॥९७॥चंद्रहासासीविनविलें ॥ त्याचेहातींपत्रदीधलें ॥ ह्मणेसत्वरजाऊनवहिलें ॥ गुप्तममपुत्रासीदेइजे॥९८॥तयासीसांगेंवर्तमान॥ जेंमीआ
णिलेंपत्रलिहोन ॥ तेंचिगोष्टकरावीजाण ॥ त्वरेंकरोनिपितृआज्ञा ॥ ९९ ॥ ऐसेंपरिसतांआज्ञावचन ॥ चंद्रहासनिघेवेगेंकरून ॥ एक
टाचअश्वावरीबैसोन ॥ कुंतलपुरानिकटपातला ॥ ४०० ॥ तोंजाहलामध्यान्हकाळ॥ बगीचापाहोनियांनिर्मळ॥ पूजूनियांदीनदयाळ॥
नित्यनेमसकळसारिला ॥१॥ मार्गक्रमितांझालेश्रम ॥ नेत्रींनिद्राव्यापिलीपरम ॥ तेथेंपावोनियांआराम ॥ निद्राकिंचितलागली ॥२॥
॥ ॥ मू०क० ॥ खेलती सहेलिनिसों आइ वाहि बागमांझ करि अनुराग भई न्यारी देखि रीझिये ॥ पागमधी पाती छबी मति
झुकि खेचि लई बांचि खोलि लिख्यो विख देन पिता खीजिये ॥ विषया सु नाम अभिराम दृग अंजनसो विषया बनाइ मन भाई
रस भीजिये ॥ आई मिलि आलिनिमें लालनको ध्यान हिये पिये मद मानो ग्रह आई तब धीजिये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
दुष्टबुद्धीचेंतेंउपवन ॥ तंवतयाचीकन्यारत्न ॥ आपुल्यासहचरीसहवर्तमान ॥ खेळततेथेंपातली ॥ ३ ॥ तीणेंपाहिलेंनृपनंदना ॥ प्रीती
उपजलीतीच्यामना ॥ टाळोनिआलीसर्वअंगना ॥ पाहोनिवदनारीझली ॥ ४ ॥ चंद्रहासाच्यापागोट्यांत ॥ तीणेंतेंपहातांचिपत्र ॥
त्याच्यास्वरूपींझालीमस्त ॥ झुकोनिपुढेंपत्रओढिलें ॥ ५ ॥ खोलोनियांवाचेसुंदर ॥ निजपित्याचेंपाहिलेंअक्षर ॥ यासीविषद्यावें
सत्वर ॥ मदनपुत्रासीलिहिलें ॥ ६ ॥ कन्येसीझालाविषाद ॥ माझापितातोमहामंद ॥ कैसाविपरीतलिहिलाशब्द ॥ विचारतीणेंमग
योजिला ॥ ७ ॥ माझेंजेंकांविषयानाम ॥ यासमईहेंचिउत्तम ॥ मगनेत्रांजनेंलिहिलाक्रम ॥ विषपुढेंअक्षरयाकेला ॥ ८ ॥ मनींवाटलें
गोडबहुत ॥ भिजलीत्याच्याप्रेमरसांत ॥ येऊनमिळालीसखिआंत ॥ परीहृदयींध्यानपतीचें ॥ ९ ॥ जाणोकेलेंमदप्राशन ॥ कोणाशीं
कांहींनकरीचभाषण ॥ ग्रहींपातलीवेगेंकरून ॥ चंद्रहासींविश्वासपूर्णजाला ॥ १० ॥ ॥ मू०क० ॥ उठ्यो चंद्रहास जिहिपास

लिख्यो लायो आयो देखि मन भायो गाढे गरेसों लगायोहे ॥ दई कर पाति बात लिखीसो सुहाति बोली विप्र घरी एक मांझ ब्याह उघरायोहे ॥ करी ऐसी रीती डारे बडे नृप जीती श्री देतगई बीति चाव पारपै न पायोहे ॥ अयो पिता नीच सुनि घूमि आई मीच मानों बानो लखि दूलहको सूल सरसायोहे ॥ ३८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ इकडेतोजागृतहोतांचिजाण ॥ अश्वावरीकरीआरोहण ॥ वेगेंठाकिलेंसचिवसदन ॥ अंतरींसत्वरप्रवेशला ॥ ११ ॥ जयासीलिहिलेंहोतेंपत्र ॥ तयासीजाऊनभेटलासत्वर ॥ मदनेंपहातांतोसकुमार ॥ मनासीगोडवाटला ॥ १२ ॥ तयासीगाढआलिंगिलें ॥ येरेंहस्तींपत्रओपिलें ॥ मदनानेंवाचितांभलें ॥ परमानंदजाहला ॥ १३ ॥ पत्रींलिहिलाजोमजकूर ॥ तोमजअतिप्रियकर ॥ सत्वरबोलाऊनियांविप्र ॥ त्याचिघडीलग्नकाढिलें ॥ १४ ॥ ऐसीकेलीविवाहरीती ॥ थक्कितझालेमोठेनृपती ॥ धनबहूदीधलेंविप्रांप्रती ॥ ऐसाउत्साहजाहला ॥ १५ ॥ मदनेंउत्साहकेलाफार ॥ त्याचानपावेपारावार ॥ तृप्तकेलेयाचकभार ॥ सन्मानेंइतरतोषविले ॥ १६ ॥ इकडेदुष्टबुद्धीनेंकायकेलें ॥ कुलिंदरायासीबंदीघातलें ॥ सर्वहीत्याचेंनगरलुटिलें ॥ तेंद्रव्यआणिलेंराजभेटी ॥ १७ ॥ मार्गींपरिसलीविवाहवार्ता ॥ तेणेंमूर्च्छाआलीतत्त्वता ॥ जाणोंमरणचिपावलाआतां ॥ ऐसीत्याव्यथाजाहली॥१८॥ क्रोधेंगृहींआलासत्वर ॥ नमनासीयेतीवधूवर ॥ बाणापहातांफाटलेंअंतर ॥ जाणोंतोशूळखोंचला ॥ १९ ॥ ॥ मू०क० ॥ बेव्यो ले येकांत सुत करी कहा भ्रांत यह कऱ्यो सो वृत्तांत कर पाति ले दिखाईहे ॥ बाची आंच लागी मेतो बडोइ अभागी एपे मारो मति पागी बेटी रांडहु सुहाइहे ॥ बोलि नीचजाति बात कही तुम आवो मठ जावें तहां कोऊ मारि डारो मोहि भाईहे ॥ चंद्रहासजू सो भाख्यो देवी पूजि आवो आज्ञु मेरी कुल पूजि सदा रीति चली आईहे ॥ ३९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आशीर्वादनदेतांतयासी ॥ हस्तींधरोनियांपुत्रासी ॥ सत्वरनेवोनिएकांतासी ॥ ह्मणेहेभ्रांताकायकेलें ॥ ४२० ॥ तंवत्यावृत्तांतसांगेपुत्र ॥ आपुलेंचिपहावेंहस्ताक्षर ॥ तेणेंपत्रदाविलेंसत्वर ॥ वाचितांअंतरपोळलेंयाचें ॥२१॥ ह्मणेमीमोठाअभाग्य ॥ मगमनींविचारीदुर्भाग्य ॥ कन्येचेंजळोकींसौभाग्य ॥ परीहाअयोग्यमारीनमी ॥ २२ ॥ मगबोलाऊनिमारेकरी ॥ तयांलागोनिआज्ञाकरी ॥ तुह्मीजावेंदेवीमंदिरीं ॥ नग्नशस्त्रकरींबैसावें ॥ २३ ॥ जोकोणीतेथेंये

ईलदर्शना ॥ तयाच्यातुह्मीकरावेंहनना ॥ हेंचिआवडेमाझियामना ॥ ऐकतांवचनातेनिघाले ॥ २४ ॥ इकडेचंद्रहासासीसांगेआपण ॥
आजियावेंदेवीपूजाकरून ॥ अमुच्याकुलींकार्यीतींपूजन ॥ चालतआलीसेरीतीसदा ॥ २५ ॥ ॥ मू०क० ॥ चलेई करन पूजा देशप
ती राजा कही मेरे सुत नाही राज वाहीको ले दीजिये ॥ सचिवसुवनसोंज्ञु कह्यो तुम लावो जावो पावो नही फेरि समे अब काम की
जिये ॥ दोऱ्यो सुख पाई चाई मगहीमे लियो जाई दियो सो पठाई नृप रंगमाहि भीजिये ॥ देवी अपमाने ते न डरो सनमान करों जा
त माऱ्यो डाऱ्यो यासो भाख्यो भूप लीजिये ॥ ४० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंपरिसतांआज्ञावचन ॥ चालिलापूजनकरावयाजाण ॥ अ
द्भुतजालेंतोंवर्तमान ॥ संतसज्जनपरिसातें ॥ २६ ॥ तद्देशींचाजोनृपती ॥ अनुतापझालातयाप्रती ॥ बहूभोगिलीविभवसंपत्ति ॥ आतांत
पार्थीवनींजावें ॥ २७॥ तरीआपणानाहींसंतान ॥ दुष्टबुद्धीजोआपुलाप्रधान ॥ तयाचाजामातबत्तीसलक्षण ॥ तयासीअर्पणराज्यकरावें
॥ २८ ॥ दुष्टबुद्धीसीपहातांजाण ॥ तोंतयाचादेखिलानंदन ॥ तयासीकरीतसेआज्ञापन ॥ शीघ्रआणावेंचंद्रहासा ॥ २९ ॥ माझेमान
सींयेचिवेळीं ॥ छत्रधरावेंत्याचेमौळी ॥ मजनावडेअन्यकाळीं ॥ आतांचिकार्यहेंकरावें ॥४३०॥ ऐसीआज्ञापरिसतांमदन ॥ लगबगधां
वेहर्षपावोन ॥ ह्मणेसर्वहीराज्यभारजाण॥ आपुल्यास्वाधीनहोतसे ॥ ३१ ॥ तोंमार्गींचंद्रहासभेटला ॥ जातसेदेवीपूजनाला ॥ प्रधान
पुत्रेंविनविला ॥ इच्छानृपाळाभेटीची ॥ ३२ ॥ यावरीचंद्रहासबोलेवचन ॥ मीनदेवीचाकरींअपमान ॥ तोह्मणेभीतीनधरापूर्ण ॥ करि
तोंसन्मानमीतीचा ॥ ३३॥ यापरीचंद्रहासाविनवोन॥ धाडिलेंकरायाराजदर्शन॥ भूपेंतयासीपहातांजाण ॥ प्रेमरंगांतभीजला॥ ३४ ॥
कुंतलपतीवेगेंउठोन ॥ चंद्रहासासिआलिंगोन ॥ ह्मणेबाळाहेंराज्यसंपूर्ण ॥ केलेंअर्पणतुजलाकीं ॥ ३५ ॥ तत्काळबोलाऊनिविप्र ॥ रा
ज्याभिषेककेलाक्षिप्र ॥ सिंहासनींस्थापीनृपवर ॥ उत्साहसम्यकबहुकरी॥३६॥इकडेप्रधानसुततेवेळां ॥ देवीपूजायासीचालिला॥ मंदिरीं
प्रवेशतांतयेवेळां ॥ चांडाळेंमारिलालागवेगें ॥ ३७ ॥ ॥ मू०क० ॥ काहु आनि कहीसुत माऱ्यो तेरो नीचनिने सीचन शरीर जल
दृगझरी लागीहे॥ चल्यो ततकाल देखि गिरो व्है बिहाल सीस पाथरसो होरि मऱ्यो ऐसोंही अभागीहे॥ सुनि चंद्रहास चलि बेगि मठ

पास आयो ध्याये पद देवताके काटे अंग रागीहे ॥ कह्यो तेरो दोखी याहि क्रोध करी मान्यो मेही उठें दोऊ दीजे दान जिये बडभागीहे॥४१॥
टी०ओ०॥ तेंकृत्यकोणीजनेंदेखिलें॥ दुष्टबुद्धीसीयेऊनकथिलें॥ चांडाळेंतवपुत्रावधिलें॥ ऐकतांलोळेभूमीवरी॥३८॥कर्धींहीनसेद्रवशरीरीं॥
आर्द्रकरायातेंजलधारीं॥ह्मणोनीचिनेत्रींलागलीझरी॥ ऐसेंमजलागींवाटतें॥३९॥मंदिरींधांवतयेतत्काळ॥ मृतदेखोनमदनबाळ॥ अत्यंतहो
वोनियांविव्हळ॥ मूर्च्छापन्नपडियेला॥४४०॥ हातींघेवोनिएकशिळा॥ हाणूनघेतलीनिजकपाळा॥ पंचप्राणवोपिलेकाळा॥ ऐसाचिअभा
ग्यतोअसे॥४१॥ नगरामाजीफांकलीमात॥ सचिवनिमालापुत्रासहित॥ चंद्रहासाच्याकर्णींपडत॥ मगतोलगबगेंधांवला॥४२॥ मंदि
रामाजीप्रवेशोन॥ वंदेश्रीपदाचेंकरोनिध्यान॥ मजनिमित्तहेपावलेमरण॥ तरीमीदेईनप्राणआपुला॥ ४३ ॥ मगघेवोनिखड्गमुष्टी॥
त्वरेंजोंठेवितांनिजकंठीं॥ प्रगटोनिदेवीउठाउठी॥ धरोनिहस्ताबोलतसे॥ ४४ ॥ अरेहातुझामहाअपराधी॥ उपजवोनिविपरीतबुद्धी॥
मारविलाम्यांदुष्टबुद्धी॥ पुत्रासहीतनिजक्रोधें॥ ४५ ॥ जरीतूंअससीमातेप्रसन्न॥ तरीमजद्यावेंहेंवरदान॥ उभयतांसीउठवावेंपूर्ण॥
ह्मणोनीचरणधरीतसे॥४६॥ देवीनेंकरोनिकृपावलोकन॥ उभयतांसीहीदिलेंजीवदान॥ जगींतोमोठाभाग्यवान॥ करीउपकारअप
कान्यासी॥ ४७॥ ॥ मू०क०॥ कन्यो ऐसो राज सब देश भक्तराज कन्यो ढिगको समाज ताकी बात कहा भाषियें॥ हरि
हरिनाम अभिराम धामधाम सुने ओर काम नाही सेवा अति अभिलाषियें॥ काम क्रोध लोभ मद आदि दैके दूरि करे जिये नृप
पाइ ऐसो नैननिमे राखियें॥ कही जिती बात आदि अंतलों सुहाति हियें पढे उठि प्रात फल जैमिनिमै साषिये ॥४२॥ ॥
टी०ओ०॥ चंद्रहासेंऐसेंराज्यकेलें॥ भक्तराजसर्वहीदेशझाले॥ सन्निकटजेअसतीभले॥ कायगोष्टत्यांचीसांगावी॥ ४८॥ हरिहरि
हेंनामस्मरण॥ घरोघरींउठेहेचिधुन॥ प्रेमयुक्तहोतसेकीर्तन॥ श्रवणींयेतसेसर्वदा॥ ४९॥ अणीकदुसरेंनसेचिकाम॥ सर्वदाअर्चिती
मेघश्याम॥ तुझेसेवनींमनोधर्म॥ असोहेदेवामागती॥४५०॥ कामक्रोधलोभमदादी॥ ह्यासर्वदूरकेल्याव्याधी॥ ऐसाचंद्रहासरावसद्बु
द्धी॥ चिरंजीवराहोसर्वदा॥ ५१॥ ऐसामिळाल्यानृपपावन॥ नेत्रींठेवावाजतनकरोन॥ यापरीइच्छितीसर्वहीजन॥ माझेहीमनींतें

चिवसे ॥ ५२ ॥ हीजीगोष्टसर्वकथिली ॥ आद्यंतहृदयींमजआवडली ॥ जोहेंपढेलप्रातःकाळीं ॥ त्याचेंफळसाक्षीजैमिनीअसे ॥ ५३ ॥
॥ मू०क० ॥ कोषारवनाम सो बखान कियो नाभाजुने मैत्रै अभिराम ऋषि जानि लीजे बातमे ॥ आज्ञा प्रभु दई जाहु विदुर
हे भक्त मेरो करो उपदेश रूप गुन गातगातमे ॥ चित्रकेत प्रेमकेत भागवतख्यात जाते पलव्यो जनम प्रतिकूल फूलघातमे ॥ अ
क्रूरआदि ध्रुव भये सब भक्तभूप उद्धवसे प्यारेजूकी ख्यात पातहे ॥ ४३ ॥ ॥ कथामैत्रेयाची ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोषारवना
माभिधान ॥ नाभाजीनेंकेलेंवर्णन ॥ मैत्रेयऋषीतेंअभिरामपूर्ण ॥ गोष्टीवरूनजाणावे ॥ ५४ ॥ निजधामाजाताकृष्णनाथ ॥ निजतत्त्व
मैत्रेयासीअर्पित ॥ विदुरतोमाझापरमभक्त ॥ उपदेशीतयातेंआज्ञापी ॥ ५५ ॥ भगवत्स्वरूपगुणकथा ॥ मैत्रेयेंविदुरासीबोधितां ॥ तया
चेअंतरींभिन्नलीतत्त्वता ॥ सर्वगतहरीतेंपहाताहोय ॥ ५६ ॥ ऐसातोअंतरंगसत्य ॥ मैत्रेयऋषीपरमभक्त ॥ तयाचीकथाभागवतांत ॥
शुकदेवेंबहुतवर्णिली ॥ ५७ ॥ ॥ कथाचित्रकेतूची ॥ ओवी ॥ चित्रकेतुगंधर्वराजा ॥ येणेंप्रेमाचीउभविलीध्वजा ॥ भागवतांतया
च्यासुंदरमौजा ॥ विख्यातवर्णिल्याअसती ॥ ५८ ॥ पार्वतीबोलिलीशापवचन ॥ दैत्ययोनींततुजघडोजनन ॥ परिपूर्णतयाचेंसमाधा
न ॥ किंचितहीमननढळेचि ॥ ५९ ॥ पुढेंतोझालावृत्रासुर ॥ प्रतिकूळकाळझालाफार ॥ इंद्रेंकरितांवज्रप्रहार ॥ परीतोनिमग्नप्रेमरसीं ॥४६०॥
॥ कथासमुदायाची ॥ अक्रूरादिभक्तध्रुव ॥ हेभक्तराजझालेसर्व ॥ हरीचासखालाडकाउद्धव ॥ ज्याचीप्रख्याभागवतींपत्रोपत्रीं॥६१॥
॥ ॥ मू०क० ॥ कुंती करतूति ऐसि करें कोन भूत प्रानी मागत बिपत्ति जासों भाजें सबजनहे ॥ देख्यो मुख चाहों लाल देखे
बिन हिये साल हूंजिये कृपाल नहि दीजे वास बनहे ॥ देखे विकलाई प्रभु आंखि भरि आई फेरि घरहूकों ल्याई कृष्णप्रान तन
धन हे ॥ श्रवण बियोग सुनी तनक न रह्यो गयो भयो वपु न्यारो अहो यही साचो पनहे ॥ ४४ ॥ ॥ कथाकुंतीची ॥ कुंतीसा
रिखीअद्भुतकरणी ॥ कोणीनकरीभूतप्राणी ॥ जीपासूनदूरहोइजेजनीं ॥ तेविपत्तिमागेभगवंता ॥ ६२ ॥ पांडवांराज्यपटींबसऊन ॥
द्वारकेजातांकृष्णभगवान ॥ कुंतीतयाआडहोऊन ॥ कायहरीसीविनवीतसे ॥ ६३ ॥ अह्मासीनकोराज्यसंपत्ति ॥ जेणेंजासीतूंद्वारके

प्रती ॥ तेचिदेईवनवासविपत्ती ॥ वारंवारश्रीपतीभेटेजेणें ॥ ६४ ॥ सर्वदापहावेंवदनकमळ ॥ पाहिल्यावीणतेप्यारेलाल ॥ माझेहृद
यींवाढेसळ ॥ तरीहेकृपाळवनवासदेई ॥ ६५ ॥ विकळतातीचीपाहोन ॥ प्रभूचेआलेनेत्रभरून ॥ घरासीआणिलापरतोन ॥ तनधन
प्राणकृष्णजीचा ॥ ६६ ॥ पुढेंकृष्णाचेंनिजधामागमन ॥ कुंतीचेश्रवणींपडतांचिजाण ॥ क्षणनराहवलागेलाप्राण ॥ झालादेहांतूनवेग
ळा ॥ ६७ ॥ श्रीकृष्णचिंतनधनप्राण ॥ हासत्यझालाजीचापण ॥ ऐसेंतीचेंप्रेमगहन ॥ कितीमहिमानवर्णावें ॥ ६८ ॥ ॥ मू० क० ॥
द्रौपदीसतीकी बात कहें ऐसो कोन पटु खैंचतही पटपट कोटिगुन भयेहे ॥ द्वारिकाको नाथ जब बोली तब साथहूते द्वारिकासों फेरि
आये भक्तबानी नयेहे ॥ गये दुर्वासाऋषि बनमे पठाये नीच धर्मपुत्र बोले बिनै आवे पन लयेहे ॥ भोजन निवारि तिया आइ कही
सोच पऱ्यो चाहे तन त्याग्यो कह्यो कृष्ण कहू गयेहे ॥ ४५ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ द्रौपदीसतीचाकीर्तिपक्ष ॥ वर्णीलऐसाकोणदक्ष ॥
धर्मराजेंखेळोनिअक्ष ॥ आपणासहहरविलेंस्त्रीधनराज्या ॥ ६९ ॥ मगसुयोधनेंमहानष्टें ॥ सभेआणिलीसतीकष्टें ॥ बंधुहस्तेंफेडवीपटें ॥
तंवकोटिगुणेंतेझालीं ॥ ४७० ॥ सतीजैंआळवीद्वारकानाथ ॥ तेवेळींहरीजवळीवर्तत ॥ तीचाकरावयासत्यवचनार्थ ॥ द्वारकेजाऊनपु
न्हाआले ॥ ७१ ॥ वनवासींअसतांपांडवजाण ॥ सूर्यदत्तस्थालीयोगेंकरून ॥ लक्षावधीहोतसेविप्रभोजन ॥ तेणेंदुर्योधनमनींझुरे ॥ ७२ ॥
रात्रौस्थालींतननिपजेअन्न ॥ ऐसेंजाणोनिदुष्टदुर्योधन ॥ दुर्वासऋषीचेंकरोनिसेवन ॥ मध्यरात्रीभोजनाधाडिलें ॥ ७३ ॥ निद्रिस्तअस
तांपांडवजाण ॥ हरहरशब्देंकरितीगर्जन ॥ धर्मराजआलाविनीतहोऊन ॥ करीतस्तवनब्राह्मणाचें ॥ ७४ ॥ तोंदुर्वासतयानिवारी ॥
स्तवनोपचारनकरींभारी ॥ आधींभोजनघालिसीनजरी ॥ भस्मकरीनशापेंपणमाझा ॥ ७५ ॥ ऐसेंऋषीचेंऐकतांवचन ॥ धर्मराजहोयकं
पायमान ॥ द्रौपदीयेऊनतैंकरीविनवण ॥ ह्मणेकांउद्विग्नप्राणनाथा ॥ ७६ ॥ येरूह्मणेनसेचिअन्न ॥ अत्यंतक्षुधितअसतीब्राह्मण ॥
हाचिमजविचारपडिलाजाण ॥ तरीमीतनूत्यागितोंआतां ॥ ७७ ॥ तंवतेद्रौपदीकरीविनवण ॥ सदारक्षीजोआपणालागुन ॥ तोका
यकृष्णदूरगेलाजाण ॥ ह्मणोनियांप्राणसोडितां ॥ ७८ ॥ ॥ मू० क० ॥ सुन्यो भागवतिको बचन भक्ति भाव भऱ्यो कऱ्यो मन

आये शाम पूजे हिये कामहे ॥ आवतही कही मोही भूख लागी देवो कछु महा सकुचायो मागे प्यारो नही धामहे ॥ विश्वके भरनहार धरेहे अहार आजु हमसो दुरावो कही बानी अभिरामहे ॥ लग्यो साकपत्र पत्र जलसंग पाई गये पूरन त्रिलोकी विप्र गनै कोन नामहे ॥ ४७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भागवतीचेंपरिसतांवचन ॥ भरिलाभक्तिभावेंकरून ॥ दृढकरोनिधर्मैंठेविलेंमन ॥ सतीनें दयाघनआठविला ॥ ७९ ॥ तत्काळआलेमेघश्याम ॥ हृदयींचापूर्णजालाकाम ॥ तंवतोविनीतहोऊनिपरम ॥ ह्मणेमजभूकलागली ॥ ८० ॥ कांहींतरीदेसतीसीमागतां ॥ महासंकोचेंव्यापिलेंचित्ता ॥ लाडक्यानेंमजखावयामागतां ॥ आश्रमींआतां कांहींचनसे ॥ ८१ ॥ मगकायबोलेविश्वंभर ॥ आजिमजसीठेविसीअंतर ॥ आश्रमींतूझ्याअसेआहार ॥ ऐसेंप्रियकरवचनबोले ॥ ८२ ॥ द्रौपदीह्मणेतुझीआण ॥ स्थालीठेविलीस्वच्छकरून ॥ कृष्णह्मणेगेसत्वरआण ॥ कैसीतीनिर्मळपाहूंदे ॥ ८३ ॥ सतीनें स्थालीशीघ्रआणिली ॥ सव्यनेत्रेंदेवेंनिहाळिली ॥ शाकपत्रनिघालेंतेवेळीं ॥ द्रौपदीचेकरींठेवीप्रभू ॥ ८४ ॥ मगह्मणेगेमाझियेपाणी ॥ ठेऊनिसंकल्पेंसोडपाणी ॥ आज्ञेप्रमाणेंकरितांकरणी ॥ कृष्णेंमुखांतघातलें ॥ ८५ ॥ उदरींजातांदेढेंकर ॥ तृप्तीनेंधालेंचराचर ॥ ऐसाजाहलाचमत्कार ॥ तेथेंदुर्वासाकोणपुसे ॥ ८६ ॥ दुर्वासगेलास्नानाला ॥ तोतेथेंचित्ततृप्तझाला ॥ भगवद्भक्तांचाछळकेला ॥ ह्मणोनिपळालाआशीर्वाददेत ॥ ८७ ॥ धर्मह्मणतसेश्रीकृष्णासी ॥ आमुच्यायोगेंबहुकष्टसी ॥ कायउतराई०व्हावेंतुजसी ॥ ह्मणोनिपायांसीलागला ॥ ८८ ॥ देवह्मणेमाझेंहेंचिकाम ॥ भक्तांचेराखावेमनोधर्म ॥ याचिलागींसगुणरूपउत्तम ॥ युगानुयुगींधरीतसें ॥ ८९ ॥ देवभक्तांचेंप्रेमगहन ॥ शेषहीकरूंनशकेवर्णन ॥ तेथेंएकमुखेंमीजाण ॥ कितीमहिमानवर्णावें ॥४९०॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ पांचवाछप्पागोडहा ॥ ४९१ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ नमनमाझेंसद्गुरुनाथा ॥ मजसारिख्यादीनअनाथा ॥ वदनींवदवोनिभक्तकथा ॥ भक्तीच्यापंथालाविसी ॥ १ ॥ मागिल्याछप्प्याच्याशेवटीं ॥ दुर्वासेंपांडवाघातलेंसंकटीं ॥ तयासीभेटोनिजगजेठी ॥ सर्वहीजगासतृप्तके

लें ॥ २ ॥ ॥ मू०छ० ॥ पदपंकज बंदो सदां जिनिके हरि नित उर बसें ॥ जोगेश्वर श्रुतदेव अंग मुचकुंद प्रियव्रत जेता ॥ पृथू परिछत शेष सूत शौनक परचेता ॥ सतरूपा त्रय सुता सुनीत सती सबही मदालस ॥ यज्ञपत्नि बृजनारि कियें केसो अपने बस ॥ ऐसे नरनारी जिते तिनहीकें गाऊ जस ॥ पदपंकज० ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ त्याचियापदपंकजासीवंदन ॥ सर्वदामाझें असोजाण ॥ ज्याचियाहृदयींनारायण ॥ सर्वहीकालवसतसे ॥ ३ ॥ श्रुतदेवआणियोगेश्वर ॥ अंगमुचुकुंदभक्तवर ॥ प्रियव्रतजेतापृथू थोर ॥ परीक्षितीसुतसनकादी ॥ ४ ॥ शेषआणिप्रचेता ॥ शतरूपातीच्यात्रयसुता ॥ सतीमदालसासुनीता ॥ सर्वहीतत्त्वतामहाभक्त ॥ ५ ॥ यज्ञपत्नीव्रजांगना ॥ स्ववशकेलेंजिहींनारायणा ॥ ऐसेनरनारीजितुकेजाणा ॥ त्यांचियायशामीगातसें ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ जिनहीके हरि उर नित बसे तिनहीके पदरेनु चैन देन आभरन कीजिये ॥ योगेश्वरआदि रसस्वादमे प्रवीन महा विप्र श्रुतदेव ताकी बात कही दीजिये ॥ आये हरि घर देखि गयो प्रेम भरि हियो ऊंचो कर करि पट फेरि मत भीजिये ॥ जिते साधु संग तिन्हे बिनै न प्रसंग कियो कियो उपदेश मोसो बढियाव लीजिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ज्याचियाहृदयींनारायण ॥ नित्यही वसतसेजाण ॥ तयाचेंपदरजसुखासीकारण ॥ शरीरींआभरणकरावें ॥ ७ ॥ योगेश्वरादीभक्तजाण ॥ रसस्वादींमहाप्रवीण ॥ श्रुतदेव जोकांब्राह्मण ॥ तयाचीगोष्टकथोनिदेतों ॥ ८ ॥ एकेदिवसींजनकनगरीं ॥ सज्जनघेऊनिबरोबरी ॥ भेटायाआलेश्रीहरी ॥ हेंश्रुतदेवासीश्रुतझालें ॥ ९ ॥ श्रुतदेवआणिजनक ॥ हरीसीभेटायाआलेसन्मुख ॥ यथोपचारेंपूजोनिसम्यक ॥ उभयतांहीविनविती ॥ १० ॥ जनकह्मणेमाझ्याधामा ॥ श्रुतदेवविनवीमाझ्याआश्रमा ॥ चलावेंजीमेघश्यामा ॥ अवश्यह्मणेउभयतांसी ॥ ११ ॥ सनकादिकांसहवर्तमान ॥ द्विधाप्रगटोनियांजाण ॥ एकेसमयींचिश्रीकृष्ण ॥ दोघांचेसदनींपातले ॥ १२ ॥ आश्रमींयेतसेश्रीकृष्ण ॥ श्रुतदेवेंपाहिलेंदुरोन ॥ हृदयगेलेंप्रेमेंभरून ॥ देहभानविसरलाआनंदें ॥ १३ ॥ अंगवस्त्रघेऊनियांकरीं ॥ ऊर्ध्वहस्तकरोनिफेरी ॥ नाचतसेआनंदेंकरी ॥ मतिरंगांतभीजली ॥ १४ ॥ ऐसापाहोनिप्रेमरंग ॥ धांवोनिआलाश्रीरंग ॥ गळांपडोनियांसवेग ॥ तयासीसावधकरीतसे ॥ १५ ॥ अ

रेश्रुतदेवासावधहोईं ॥ मत्संगेंसाधूआलेतेपाहीं ॥ विनयादिप्रसंगकेलानाहीं ॥ बुडालासिडोहींप्रेमाच्या ॥ १६ ॥ प्रेमळामाझ्याहोनी
बहुवस ॥ यांचाआदरकरावाविशेष ॥ येणेंमीआतुडेंहृषीकेश ॥ सत्यसत्यजाणश्रुतदेवा ॥ १७ ॥ श्रुतदेवाचापूर्णप्रेमा ॥ आणिदेवा
आवडेसंतमहिमा ॥ यागोष्टीचीहेचिगरिमा ॥ प्रियादासेंगाइलीसे ॥ १८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥
महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सहावाछप्पागोडहा ॥ १९ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ नमोसद्गुरुगंगाधरा ॥ माझेमस्तकींठेवोनिकरा ॥ संतमहिमामाझेनिगिरा ॥ बोलवींदयाळा
कृपेनें ॥ १ ॥ मागिल्याछप्प्यांतवहिलें ॥ श्रुतदेवाचेंप्रेमगाइलें ॥ सद्गुरुकृपेकरोनिभलें ॥ पुढेंचालतसेग्रंथहा ॥ २ ॥ ॥ मू०छ० ॥
अंघ्रिअंबुजपांसुको जनमजनम हों जाचिहों ॥ प्राचीनबर्हि सत्यव्रत रहूगन सगर भगीरथ ॥ बालमीक मिथिलेश गये जेजे गोविंदपथ
॥ रुक्मांगद हरिचंद्र भरथ दधीच उदारा ॥ सुरथ सुधन्वा सिबर सुमति अति बलकी दारा ॥ नील मोरध्वज ताम्रध्वज अलरक
कीरति रांचिहों ॥ अंघ्रिअंबुज० ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेजेसंतमहामति ॥ त्यांचियापदकमलरजाचीप्राप्ति ॥ जन्मोजन्मींमजप्रति
॥ घडोहेंचिमागतसें ॥ ३ ॥ प्राचीनबर्हीसत्यव्रत ॥ रहूगणसगरभगीरथ ॥ वाल्मीकमिथिलेशमहंत ॥ भगवन्मार्गींजेजेगेले
॥ ४ ॥ रुक्मांगदहरिश्चंद्र ॥ भरतदधीचीमहाउदार ॥ सुरथसुधन्वाशिबीनृपवर ॥ अतिशयसन्मतिजयांची ॥ ५ ॥ बलीचीकांताभक्तसहज
॥ नीलध्वजमयूरध्वज ॥ अलर्कआणिताम्रध्वज ॥ जगांतव्याप्तकीर्तीजयांची ॥ ६ ॥ मू०क० ॥ जनम पुन जनमको
मेरे कछु सोच अहो संतपदकंजरेनु सीसपर धारिये ॥ प्राचीनबर्हि आदि कथा प्रसिद्धि जग उभयबालमीककरि बात जियते न टारिये
॥ भये भीलसंग भील रिषिसंग रिषि भये भये रामदरसन लीला विसतारिये ॥ जिन्हे जग गाई कहुं सकै न अघाइ चाई भाइ
भरि हियो भरि नैन भरी डारिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अनेकजन्मघडोसहज ॥ त्याचाखेदहीनसेचिमज ॥ परीसंतचरणकमलरज ॥
मस्तकींपडोतसर्वदा ॥ ७ ॥ प्राचीनबर्हीआदिभक्त ॥ यांच्याकथाजगींविख्यात ॥ उभयवाल्मीकांचीपरिसाकीर्त ॥ जीवींहूनदूरकरूं

नका ॥ ८ ॥ प्रथमवाल्मीकाचीकथा ॥ भिल्लासमागमेंवनींअसतां ॥ तोचिव्यापारकरोनितत्त्वता ॥ आपुल्याकुटुंबापोशीतसे ॥ ९ ॥ तोंनारदऋषीसीपडलीगांठ ॥ येणेंतयाचीरोकिलीवाट ॥ याचेंकर्मपाहूनिअचाट ॥ दयेनेंश्रेष्ठबोलतसे ॥ १० ॥ हेंकर्मकरिसीजयासाठीं॥ तेतुजसाह्यहोतीलसंकटीं ॥ ऐसेंविचारूनयेउठाउठी ॥ तोंवरीमीयेथेंअसें ॥ ११ ॥ वाल्मीकेंसर्वांसीपूसिलें ॥ तंवतेहींयासीदूरकेलें ॥ याचेंमानसअनुतापलें ॥ मगपायधरिलेनारदाचे ॥ १२ ॥ रामनामनारदेंओपिलेंकर्णीं ॥ तंवतोसमर्थनसेउच्चारणीं ॥ मगघातुकशब्देंमाराह्मणोनि ॥ तयालागूनिउपदेशिलें ॥ १३ ॥ उलटेअक्षरींपुरश्चरण ॥ सर्वहीपातकझालेंदहन ॥ रघुनाथाचेंघडलेंदर्शन ॥ केलाविस्ताररामलीलेचा ॥ १४ ॥ शतकोटिरामायण ॥ जगींसर्वहीकरितीगायन ॥ कोणाचेंनतृप्तीपावेमन ॥ अधिकचिआवडीभरतसे॥१५॥ हृदययेतसेगहिवरून ॥ वाहतसेनेत्रींजीवन ॥ ऐसेरामगुणकेलेकथन ॥ धन्यवाल्मीकऋषिजाला ॥ १६ ॥ ॥ मू०क० ॥ हूतो बालमीक एक सुपच सु नाम ताकों शाम ले प्रगट कियो भारतमे गाइयें ॥ पांडवनि मध्य मुख्य धर्मपुत्र राजा आप कीनो जज्ञ भारी ऋषी आये भूमि छाइयें ॥ ताको अनुभाव सुभ संखसो प्रभाव कहे जोपे नहि बाजे तो आपुरनता आईये ॥ सोइ बात भई वहू बाज्यो नाहि सोच पऱ्यो पूछें प्रभुपास याकी नूनता बताइये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वाल्मीकनामेंश्वपचएक ॥ होताइंद्रप्रस्थींसम्यक ॥ तयाप्रगटकरीश्रीनायक ॥ भारतींहेकथागाइलीसे ॥ १७ ॥ पांडवांमाजीजोज्येष्ठ ॥ धर्मपुत्रअसेश्रेष्ठ ॥ तेणेंकेलायज्ञवरिष्ठ ॥ ऋषीमहंत सर्वआले ॥ १८ ॥ यज्ञभूमीगेलीव्यापून ॥ ऐसासमुदायजालापूर्ण ॥ यज्ञाच्याअनुभवार्थजाण ॥ शंखएकपूजूनिठेविला ॥ १९ ॥ यज्ञाचीजाहल्यापूर्णता ॥ शंखनादव्हावातत्त्वता ॥ जरीनतोहोयवाजता ॥ आलीअपूर्णतासमजावी ॥ २० ॥ तैसीचतेघडलीमात ॥ यज्ञजाहलापरिसमाप्त ॥ परीतोकांहींनशंखवाजत ॥ तेणेंविचारांतधर्मपडिला ॥ २१ ॥ मगतोविनवीकृष्णनाथा ॥ यज्ञाचीनझालीपूर्णता॥ कायकारणअसेतत्त्वता ॥ अह्मासीसमर्थासांगावें ॥ २२ ॥ ॥ मू०क० ॥ बोले कृष्णदेव याको सुनो सब भेव ऐपे नीके मानि लेवो बात दूरि समुझाइये ॥ भागवत संत रसवंत कोऊ जेयों नाहि रिखिनि समूह भूमि चहुदिस छाइये ॥ जोपे कहो भक्ति नाहि

नाहि कैसे कहो गहो गास एक ओर कुलजातिसो बहाईये ॥ दासनिको दास अभिमानकी न बास कंहू पूरनकी आस तोपे ऐ
सो ले जिमाइये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगत्याबोलेकृष्णनाथ ॥ यांतीलपरिसासर्वहीभेद ॥ परीहेगोष्टमानावीसत्य ॥ यांतीलस
मजदूरअसे ॥ २३ ॥ तरीपरिसादेवोनिचित्त ॥ कोणीभागवतसंतरसवंत ॥ जेविलानाहींयज्ञाआंत ॥ ह्मणोनीअपूर्णजाहला ॥ २४ ॥
तंवधर्मराजकरीविनंती ॥ हेभूव्यापिलीअसेमहंतीं ॥ ब्रह्मऋषीदेवऋषींच्यापंक्ती ॥ चारीदिशेंसीथाटल्या ॥ २५ ॥ तरीकाययासीनसेभ
क्ती ॥ देवबोलेहळूचयुक्ती ॥ नाहींनह्मणवेमजप्रती ॥ एकगांठचित्तींअसेयांच्या ॥ २६ ॥ जातीकुलाच्याप्रवाहीं ॥ सर्वहीवाहूनगेलेपा
हीं ॥ यांतूनवेगळाकोणीनाहीं ॥ अभिमानेंसर्वहीगोंविले ॥ २७ ॥ जोकांमाझाभागवतखास ॥ तोसर्वभूतांचादासानुदास ॥ तेथेंअ
भिमानाचानसेचिवास ॥ सत्यतूंजाणयुधिष्ठिरा ॥ २८ ॥ जरीयज्ञकरणेंअसेपूर्ण ॥ ऐसियाभक्ताघालींभोजन ॥ तैंधर्मराजकरीविनवण ॥
हेंतूंदुर्घटसांगितलें ॥ २९ ॥ ॥ मू०क० ॥ ऐसो हरिदास पुरआसपास दीखे नाहीं बास बिन कोऊ लोकलोकनिमें पाइयें ॥ तेरेइ
नगरमांझ निसिदिन भोर सांझ आवे जाई ऐपे कांहुं बात न लखाइयें ॥ सुनि सब सोच परे भाव अचिरज भरे हरे मन नैन आसु
बेगिही जताइयें ॥ कहा नाम कहा ठाम जहां हम जाइ देखें लेखें करि भाग धाई पाइ लपटाईये ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आमु
च्यापुरीच्याआसपास ॥ निरभिमानऐसादास ॥ त्याचानदिसेचिरहिवास ॥ लोकांतरींमिळेलकोणी ॥ ३० ॥ हेंपरिसोनिकृष्णहांसला ॥
तुझेचिनगरींअसेभला ॥ निशिदिनींसकाळींसांजवेळा ॥ येतजातसेतुझेघरीं ॥ ३१ ॥ परीतोकोणाच्यालक्षांत ॥ नपडेचिगामाझाभ
क्त ॥ ऐसीपरिसतांचिमात ॥ पडिलेविचारांतसर्वही ॥ ३२ ॥ सद्भावेंआश्चर्यैंभरले ॥ सकळींकृष्णातेंविनविलें ॥ आमुचेमननेत्रतेणेंहरिले ॥
आजीचसत्वरदावातया ॥ ३३ ॥ कायनामकोठेंघर ॥ आह्मीतेथेंजाऊंसत्वर ॥ आपुलेंभाग्यमानोनिथोर ॥ धांवोनिआकळूंचरणत्याचे
॥ ३४ ॥ ॥ मू०क० ॥ जिते मेरे साधु कभू चाहें न प्रकास भयो करों जो प्रकास माने महादुखदाईयें ॥ मोको पऱ्यो सोच
जज्ञ पूरनकी लोंच हियें लिये वाको नाम जिनि गाम तजि जाइयें ॥ ऐसे तुम कहो जामे रहो न्यारे प्यारे सदा हमही

लिबाइ ल्यावे नीकैकै जिमाइये ॥ जावो बालमीकघर बडो अवलीक साधु कियो अपराध हम दियो जो बताइये ॥ ५ ॥ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ कृष्णह्मणेपरीएककठिण ॥ माझेजेसाधुअसतीजाण ॥ कधींनइच्छितीप्रगटहोन ॥ सत्यतूंजाणयुधिष्ठिरा ॥ ३५ ॥ तयांसीजरीप्रगटितांपूर्ण ॥ तेमहादुःखदमानितीलजाण ॥ हाचिविचारमजलागुन ॥ पडिलाअसेकींजाणपां ॥ ३६ ॥ यज्ञपूर्णतेचीइच्छापरम ॥ जरीतयाचेंध्यावेंनाम ॥ तरीतोनजावोसांडोनिग्राम ॥ कायकरावेंधर्मराया ॥ ३७ ॥ जरीतूंऐसेंह्मणसीयादवा ॥ तरीएक विचारअसेबरवा ॥ प्राणप्रियादेवाधिदेवा ॥ आपणरहावेंवेगळेंचि ॥ ३८ ॥ तरीसांगावेंनामाभिधान ॥ आह्मीचत्याच्याकडेजाऊन॥ उत्तमप्रकारेंयेथेंआणुन ॥ तयासीभोजनघालूंदेवा ॥ ३९ ॥ तरीवाल्मीकनामेंश्वपचजाण ॥ तयाचेघरींजावेंतूर्ण ॥ मोठानिष्कपटसाधू पूर्ण ॥ जीवप्राणतोअसेमाझा ॥ ४० ॥ मीजेंतयासीदाविलें ॥ हेतयाचेअपराधकेले ॥ युधिष्ठिरातूंजाणवहिलें ॥ परमभक्तमाझेगुप्तअसती ॥ ४१ ॥ ॥ मू०क० ॥ अर्ज्जुन वो भीमसेन चलेंइ निमंत्रनिको अंतर उघारि कही भक्तिभाव दूरहे ॥ पहुंचे भवन जाइ चहुंदिसि फिरि आइ परे भूमि झूमि घर देख्यो छबिपूरहे॥ आये नृपराजनिकों देखि तजे काजनिको लाजनिसो कापिकापि भयो मन चूरहे ॥ पावनको धारियेजु झूटनिको डारियेजु पापग्रह टारियेजु कीजे भाग भूरिहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंनिमंत्रणेंद्यावयालागुन ॥ चालिलेभीमआणिअर्ज्जुन ॥ तयांसीहटकीजगज्जीवन ॥ अंतरशुद्धअसेकीं ॥४२॥ उंचनीचजातिकल्पना ॥ सहसाआणूंनयेमना ॥ घरपहातांचिकरोनिप्रदक्षिणा ॥ साष्टांगनमनद्वादशकरावे ॥४३॥ ऐसीकरावीविनवण ॥ जेणेंवश्यतोहोयजाण ॥ थोडेंचिकथिलेंमीआचरण ॥ भक्तिभावदूरअसेकीं ॥ ४४॥ मगतेउभयतांलीनहोऊन ॥ जाऊनठाकलेतयाचेंभवन ॥ चहूंदिशेप्रदक्षीणाकरून ॥ नम्रत्वेंभूवरीलोटले ॥ ४५ ॥ आज्ञानुसारकरोनिनमन ॥ भीतरीप्रवेशोनिपाहतीजाण ॥ तोंशोभतसेतुळसीवन ॥ देवस्थाननिर्मळत्वें॥४६॥ वाल्मीकआसनींबैसोन ॥ करीतसेमानसपूजन ॥ तोंवरीहेकरजोडोन ॥ नम्रत्वेंउभेराहिले ॥ ४७ ॥ तेणेंमानसपूजनसारिलें ॥ तोंजवळीनृपांतेंपाहिलें ॥ सर्वहीकाजदूरठेविलें ॥ लज्जेनेंकापतउभाराहे ॥ ४८ ॥ मानसींअत्यंतखिन्नझाला ॥ माझेंआचरणकळलेंनृपाळा ॥

कायशिक्षाकरितीलमजला ॥ ह्मणोनीथरथरांकांपतसे ॥ ४९ ॥ तंवहेविनवितीनम्रभावें ॥ आमुचेंसदनपावनकरावें ॥ आपुलेंउच्छिष्टतेथें
टाकावें ॥ आमुचेटाळावेपापग्रह ॥५०॥ तेथवरयेवोनियांयोग्य ॥ आमुचेंथोरकरावेंभाग्य ॥ तंवतोह्मणेहेंकींअयोग्य ॥ मीतोकिंकरअसेंआ
पुला ॥ ५१ ॥ ॥ मू०क० ॥ झूटनि ले डारो सदा द्वारको बुहारो नही ओरको निहारो आजु यही सांचो पनहे ॥ कहो कहां जैवो
कछु पाछे ले जिमावो हम जानि गये रीति भक्ति भाव तुमतनहे ॥ तवतो लजानो हिय कृष्णपे रिसानो नृप चाहो सोइ ठानो मेरे
संग कोऊ जनहे ॥ भोरही पधारो अब यही उर धारो ओर भूलि न विचारो कही भलो जोपे मनहे ॥ ७ ॥ ॥ टी० ओ० ॥
अपुल्याउच्छिष्टेंहोयपालन ॥ सदांद्वाराचेंकरीमार्जन ॥ आणिकाचेंनपाहेवदन ॥ आजिवरीसत्यपणहाचिअसे ॥ ५२ ॥ आपुलेपंक्ती
करावेंभोजन ॥ मीकाययोग्यअसेंजाण ॥ जरीआपुलेंऐसेंमन ॥ तरीमागूनघालिजेअन्नभोजना ॥ ५३ ॥ तंवहेउभयतांकरितीविनं
ती ॥ आह्मीजाणोनिहेगेलोंरीती ॥ तुमचेठाईंवसेभावभक्ति ॥ ऐसियावैराग्येंदिसतसे ॥ ऐसेंपरिसतांचिवचन ॥ ५४ ॥ तंवतोझाला
लज्जायमान ॥ अंतरींकृष्णावरीरुसोन ॥ ह्मणेहेदेवाकायकेलें ॥ ५५ ॥ हेतोंसर्वांतथोरनृपती ॥ वाटेलतैसेंमाझेनिकरविती ॥ कोणजन
आहेमजसंगती ॥ जेहेंनिवारितीसंकटमाझें ॥ ५६ ॥ तोंभीमार्ज्जुनकरितीविनंती ॥ प्रभातेंयेणेंभोजनाप्रती ॥ आतांहेंचिराखावेंचित्तीं ॥
चुकोनिदुसरेंकल्पूंनये ॥ ५७ ॥ जरीतुमचेंऐसेंचिमन ॥ तरीबरेंमीउदईकयेईन ॥ दोघींकरोनिसाष्टांगनमन ॥ धर्माचेनिकटपातले ॥५८॥
॥ ॥ मू० क० ॥ कही सब रीति सुनि धर्मपुत्र प्रीति भई करी ले रसोइ कृष्ण द्रौपदी सिखाईहे ॥ जेतिक प्रकार सब बिंजन सु
धारि करो आजु तेरे हाथनकी होती सफलाईहे ॥ लाये जो लिवाइ कहे बाहिर जिमाइ देवो कही प्रभू आप लावो अंकभरि भाइहे ॥
आनिके बेठायो पाकसालामे रसाल ग्रास लेत बाज्यो संख हरि दंडकी लगाइहे ॥८॥ ॥ टी०ओ० ॥ सर्वहीनिवेदिलीत्याचीरीती ॥
परिसोनिधर्माउपजलीप्रीती ॥ द्रौपदीउठोनिमगउत्तररात्री ॥ पाकनिष्पत्तीकरीतसे ॥ ५९ ॥ निकटबैसोनिकृष्णनाथ ॥ द्रौपदीलागीं
शिकवित ॥ जितुकेप्रकारचेअसतीपदार्थ ॥ चतुरपणेंतेसर्वकरीं ॥ ६० ॥ आजवरीकेलीहस्तलाघवता ॥ त्याचीआजचिआहेस

फलता ॥ जेंतोषवावेंमाझ्याभक्ता ॥ तेणेंमीसंतुष्टहोतसें ॥ ६१ ॥ भीमार्जुनमगजाऊन ॥ त्यासीआणिलेंबोलाऊन ॥ बाहेरघालावें
यासीभोजन ॥ ऐसाविचारकरिताती ॥ ६२ ॥ देवह्मणेमीकथिलाविचार ॥ कींभक्तिभावआहेदूर ॥ धर्माजावोनितूंसत्वर ॥ अंतर्गृ
हांतआणत्यासी ॥ ६३ ॥ धर्मराजमगजावोन ॥ त्यासीभेटेगळांपडून ॥ अतिशयेंसीप्रीतीकरून ॥ बैसवीआणोनपाकशाळे ॥ ६४ ॥
सुवर्णाचेंताटठेविलें ॥ त्यांतसर्वहीपदार्थवाढिले ॥ धर्मरायेंतयाविनविलें ॥ भोजनकरावेंह्मणोनी ॥ ६५ ॥ येणेंअर्पोनियांदेवास ॥ ए
कमेळवोनिसर्वरस ॥ वदनामाजीघालितांग्रास ॥ शंखनादतेव्हांजाहला ॥ ६६ ॥ प्रतिग्रासासिहोतसेनाद ॥ कोपोनिशंखावदेगोविं
द ॥ खंडितखंडितकरिसीशब्द ॥ तुजमीदंडलावीनकीं ॥ ६७ ॥ ॥ मू०क० ॥ सीतसीतप्रति क्यों न बाज्यो कछु लाज्यो कहा भ
क्तिको प्रभाव नाहीजानत यो जानिये ॥ बोल्यो अकुलाइ जाइ पूछो आज द्रौपदीको मेरो दोस नाहि यह आप मन आनिये ॥
मानि सांच बात जाति बुद्धि आई देखि याहि सबही मिलाइ मेरी चातुरी बिहानिये ॥ पूछेते कहीहे बालमीक मे मिलायो याते
आदिप्रभु पायो पांऊ स्वाद उन मानिये ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्रतिप्रतिग्रासाप्रती ॥ शंखानतुझेनादहोती ॥ कांहींलज्जावाटूंदेचि
त्तीं ॥ किंवानजाणसीभक्तिप्रभाव ॥ ६८ ॥ ऐसेंचिमजलाजाणवलें ॥ तोशंखव्याकुळहोवोनिबोले ॥ द्रौपदीसीआजिविचाराभलें ॥
हादोषमाझानसेचि ॥ ६९ ॥ मनामाजीहेंआणावें ॥ द्रौपदीलागींविचारावें ॥ तंवतीविनवीनम्रभावें ॥ गोष्टहीसत्यमानिली ॥ ७० ॥
याचेंभोजनपाहतांवहिलें ॥ सर्वहीअन्नएकचिकेलें ॥ तेणेंमाझ्यामनींआलें ॥ जातिधर्मअसेयाचा ॥ ७१ ॥ म्याजेकेलीचतुरता ॥ तेतो
सर्वहीगेलीवृथा ॥ तैंवाल्मिकापुसतीतत्त्वता ॥ मगतोवार्ताकथीतसे ॥ ७२ ॥ मेळविलेंमीयाहेतूनें ॥ हेंअन्नपावलेंदेवाकारणें ॥ परिप्रथ
मपदार्थकोणप्रीतीनें ॥ घेतलातेणेंहेंनेणूं ॥ ७३ ॥ ईश्वरउच्छिष्टाविणें ॥ इतरातेंमनींआणणें ॥ स्वादतयाचाआपणघेणें ॥ तेंनिंद्यजिणें
यालोकीं ॥ ७४ ॥ यालागींअन्नमात्र ॥ करोनियांएकत्र ॥ केलेंसर्वचिपवित्र॥ हाचिहेतुअसेमाझा ॥ ७५ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन॥
सर्वहीझालेहर्षसंपन्न ॥ शंखनादसततझालागहन ॥ धन्यमहिमानसंतांचें ॥ ७६ ॥ ॥ कथारुक्मांगदाची ॥ ॥ मू०क० ॥ रुक्मां

गदबाग सुभ गंध फूल पागि रह्यो करि अनुराग देववधू लेन आवही ॥ रहिगई येक कांटो चूभ्यो पग बेंनागके सुनि नृप
मालि पास आयो सुख पावही ॥ कहो को उपाइ स्वर्गलोकको पठाइ दीजे करे एकादशी जल धारे कर जावही ॥ व्रतको तो नाम
यह ग्राम कोऊ जानें नाही कीनोही अजान काल्हि लावो गुन गावही ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रुक्मांगदराजाविख्यात ॥ सू
र्यवंशींअयोध्यानाथ ॥ वैष्णवांमाजीमहाभक्त ॥ एकादशीव्रतसाधिलेंजेणें ॥ ७७ ॥ तयाचेंजेंविहारस्थान ॥ एकतेथेंअसेउपवन ॥ शु
भगंधपुष्पेंव्यापिलेंगहन ॥ इंद्राचेंमनलुब्धलेंतेथें ॥ ७८ ॥ तयापुष्पांवरअतिप्रीती ॥ आणावयाधाडीअप्सरांप्रती ॥ नित्ययेऊनत्यापुष्पें
नेती ॥ वनरक्षकासीनकळतां ॥ ७९ ॥ रावआज्ञापीतयासी ॥ चोरआणावेधरूनवेगेंसी ॥ येरूपहातांअहर्निशीं ॥ कोणीतयासीदिसे
ना ॥ ८० ॥ एकेदिवसींचमत्कारझाला ॥ अप्सरानेतअसतांफुलाला ॥ एकीचेचरणींतोरूतला ॥ वांग्याचाकांटातेधवां ॥ ८१ ॥ स
र्वींहींठांकिलेंस्वर्गभुवन ॥ ईचेनीनकरवेऊर्ध्वगमन ॥ अशुभस्पर्शेंझालेंपतन ॥ तोंवनपाळेंपाहिलेंतीतें ॥ ८२ ॥ तेणेंरायासीकेलेंनिवे
दन ॥ तोंरुक्मांगदआलाधांऊन ॥ दिव्यकामिनीरत्नपाहोन ॥ अंतरींसुखपावला ॥ ८३ ॥ तिजलागींपुसतसेवार्ता ॥ कोणकोठील
कोठेंअसता ॥ येरूवदेमीदेवकांता ॥ इंद्रेंपुष्पार्थधाडिलें ॥ ८४ ॥ नित्यचेंनित्यतूझेवनीं ॥ अह्मीयेतसोंबहुतजणी ॥ वांग्याचाकांटाला
गलाचरणीं ॥ तेणेंमजपतनजाहलें ॥ ८५ ॥ ऐसेंपरिसतांवर्तमान ॥ दयाआलीरायालागुन ॥ जेणेंतूंपावसीस्वर्गभुवन ॥ ऐसाउपाय
मजसांगावा ॥ ८६ ॥ येरूह्मणेएकादशीव्रत ॥ घडलेंअसेलजागरणेंसहित ॥ तेणेंहोवोनियांदयावंत ॥ तेंपुण्यमजलाअर्पावें ॥ ८७ ॥
तेंजलमाझेकरींपडता ॥ तत्काळजाईनमीऊर्ध्वपंथा ॥ परिसतांआश्चर्यवाटलेंचित्ता ॥ ह्मणेहेंनायकिलेंव्रतकधीं ॥ ८८ ॥ कायनामअसे
व्रताचें ॥ कोणीहीनगरींनजाणतीसाचें ॥ परिसोनिअप्सराविनवीवाचे ॥ एकविचारऐसाकरावा ॥ ८९ ॥ कालचेदिवसींउपवास ॥
जागरणघडलेंअसेलज्यास ॥ मजपासींअणावेंतयास ॥ गुणमीगाईनतूमचे ॥ ९० ॥ ॥ मू०क० ॥ फेरी नृप डोंडी सुनि बनिककी
लोंडी भूखी रही कनोडी निसि जागी उन मारिये ॥ राजा ढिग आइ करि दियो व्रतदान भई तिया यो उडान निजलोकको पधा

रिये ॥ महिमा अपार देखि भूपने विचार याको कोऊ अन्न खाइ ताको बांधि मारि डारिये ॥ याहिके प्रभाव भाव भक्ती बिस्तार भयो नयो चोज सुनो सब पुरीले उधारिये ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ०॥ भूपेंडांगोरापुरींतपिटिला ॥ कालउपवासीकोणीराहिला ॥ जागरणघडलेंअसेलज्याला ॥ तेणेंआह्मासीभेटावें ॥ ९१ ॥ तोंएकवणिकाचीदासी ॥ यजमानानेंताडिलेंतिजसी ॥ अहर्निशींबैसलीउपवासी ॥ निद्रानआलीतियेतें ॥ ९२ ॥ तीणेंहेंपरिसतांवचन ॥ नृपासमक्षआलीधांऊन॥ रायासीकथींवर्तमान ॥ तेणेंतोआनंदपावला ॥ ९३ ॥ तीचेहस्तींदेऊंनजीवन ॥ एकादशीपुण्यसंकल्पून ॥ अप्सरेचेकरींवोपितांजाण ॥ तंवऊर्ध्वगमनकरितीझाली ॥ ९४ ॥ तेतों पावलीआपल्यालोका ॥ एथेंआश्चर्यजालेंलोकां ॥ एकादशीमहिमाअपारदेखा ॥ नृपासीविश्वासजाहला ॥ ९५ ॥ मगरुक्मांगदेंकेलाविचार ॥ एकादशीसजोकरीलआहार ॥ तयासीधरोनिमीसत्वर ॥ जीवघातकरीनत्याचा ॥ ९६ ॥ ऐसारायाचाप्रभाव ॥ विस्तार पावलाभक्तिभाव ॥ नवीनचमत्कारपरिसाअपूर्व ॥ उद्धारिलीसर्वपुरीआपुली ॥ ९७ ॥

॥ कथामुचुकुंदराजाची ॥

॥ मू०क० ॥ एकादशीव्रतकी सचाइ ले दिखाइ राजा सुताकी निकाइ सुनो नीके चित्त लाइके ॥ पिता घर आयो पति भूखने सतायो अति मांगे तियापास नही दियो यह भाइके ॥ आजु हरिवासर सो तासर न पूजे कोऊ डर कहा मीचको यो मानी सुख पाइके ॥ तजे उन प्रान पाये वेगि भगवान बधूहिये सरसान भई कह्यो पन गाइके ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकादशीव्रताचीसत्यता ॥ मुचुकुंदेंदाविलीतत्त्वता ॥ पशुपक्ष्यादिमानवांसमस्तां ॥ त्रिदिनात्मकव्रतकरवी ॥ ९८ ॥ दशमीसएकभुक्तठेवणें ॥ एकादशीसमानवांअन्नदेणें ॥ पशूंलागींचारानघालणें ॥ कणनअर्पणेंपक्षियांसी ॥ ९९ ॥ ऐसामुचुकुंदवैष्णवदेखा ॥ आपणतरोनितारीलोकां ॥ वश्यकेलेंवैकुंठनायका ॥ एकादशीव्रतेंकरोनी ॥ १०० ॥

॥ कथाचंद्रभागेची ॥ मुचुकुंदरायाचीकन्यका ॥ चंद्रभागानामेंदेखा ॥ इंद्रसेनरायाच्याबाळका ॥ शोभनालागुनीदीधली ॥ १ ॥ तीच्याभक्तीचीउत्तमता ॥ परिसास्वस्थकरोनिचित्ता ॥ एकेदिनींशोभनजामाता ॥ श्वशुरगृहासीपातला ॥ २ ॥तयेदिवसींदशमीअसे ॥ नगरींडांगोरापिटीतसे ॥ एकभुक्तरहावेंआजिदिवसें ॥ उदईकउपवासक

रावा ॥ ३ ॥ व्रतभंगकोणीकरीलइतर ॥ पिताअसोकींअथवापुत्र ॥ रायासीकळतासमाचार ॥ तरीशिक्षानृपवरकरीलकीं ॥ ४ ॥ ऐसेंप
रिसतांआज्ञावचन ॥ शोभनझालासेउद्विग्न ॥ मजतोंनराहवेअन्नेंविण ॥ करावेंआपणकैसेंआतां ॥ ५ ॥ दुसरेदिवसींप्रातःकाळीं ॥ अ
न्नमागेस्त्रियेजवळी ॥ क्षुधेनेंगांजिलोंयेवेळीं ॥ अत्यंतव्याकुळहोतसें ॥ ६ ॥ परीचंद्रभागानदेचिअन्ना ॥ अंतरींतीच्याहेचिभावना ॥
आजिहरिवासरआहेजाणा ॥ केवींमीभोजनादेऊंतुह्मा ॥ ७ ॥ गृहस्थाश्रमींचाविचार ॥ आल्याअतिथाचाआदर ॥ तोतूंपतीचाकरि
सीअनादर ॥ कायहाधर्मचांगला ॥ ८ ॥ तंवतीह्मणेआमुचेनगरीं ॥ आजिअतिथीआलियाघरीं ॥ पूजाकरितीसर्वोपचारीं ॥ परीनघा
लितीभोजना ॥९॥ मगतोसांगेएकभीती ॥ अन्नेंवीणमाझेप्राणनराहती ॥ येरूसंतोषमानीचित्तीं ॥ होईलसुगतीआजिमेल्या ॥११०॥
तंवत्याशोभनेंसोडिलाप्राण ॥ चंद्रभागेचेमनींसमाधान ॥ हेंजाणोनियांजगज्जीवन ॥ सत्वरपावलातिजलागीं ॥ ११ ॥ मंदराचळा
च्याशिखरींनिश्चित ॥ सुवर्णमयरत्नखचित ॥ वैडूर्यमाणिकेंमंडित ॥ शोभिवंतनगरदेखा ॥ १२ ॥ कल्पतरूचीदाटछाई ॥ कामधेनूस
मानगाई ॥ परीसचिंतामणीतेही ॥ पृथ्वीवरीलोळताती ॥ १३ ॥ अमरपुरीच्यासमसमान ॥ दोघांसरहावयादिलेंस्थान ॥ पतीसहचं
द्रभागादिव्यदेहहोऊन ॥ अक्षय्यसुखसमाधानपावली ॥१४॥ देवनातुडेयाज्ञिकांयोगियां ॥ नातुडेजपीतपीविरागीज्ञानियां ॥ भक्त्याह
मेकयाग्राह्यः ॥ भागवतींगर्जोनिबोलतसे ॥ १५ ॥ ॥ मू० क० ॥ सुनो हरिचंदकथा बिथाबिन द्रव्य दियो तथा नही राखि बेचि
सुत तिया तनहे ॥ सुरथसुधन्वाजूसो दोषके करत मरे शंख लिखित विप्र भयो मेलो मनहे ॥ इंद्र वो अगिनि गये शिबीपे परिच्छा लेन
काटि दियो मांस रीझि साचो जानो पनहे ॥ भरतदधीचि आदि भागवत बीच गाये सबनि सुहाये जिन दियो तन धनहे ॥
॥ १४ ॥ ॥ कथाहरिश्चंद्राची ॥ ॥ टी०ओ० ॥ परिसाहरिश्चंद्राचीकथा ॥ स्वर्गीराज्यदिलेंगाधिसुता ॥ तेंसत्यकरोनियांतत्त्वता ॥
वनासीनिघालाआपण ॥ १६ ॥ विश्वामित्रेंछळिलेंअपार ॥ परीतोनढळेचिसत्वधीर ॥ विकोनिआपणाआणिस्त्रीपुत्र ॥ दक्षिणादाना
वरदीधली ॥ १७ ॥ ऐसीविपरीतभोगिलीअवस्था ॥ त्यांतकांहींचनराहिलीतथा ॥ परीतोनाणीचअंतरींव्यथा ॥ तेणेंवैकुंठनाथायेणेंघ

डलें ॥ १८ ॥ हरिश्चंद्रासीभेटोनिजाण ॥ केलेंतयासीराज्यींस्थापन ॥ अंतींदिधलेंसायुज्यसदन ॥ ऐसेंमहिमाननिश्चयाचें ॥ १९ ॥ ॥
कथासुरथसुधन्वाची ॥ चंपकनगरींराजाहंसध्वज ॥ सुरथसुधन्वादोघेत्याचेआत्मज ॥ भगवद्भक्तजाणोनिअधोक्षज ॥ संकटकाळींतयां
रक्षी ॥ १२० ॥ अश्वमेधकरीजैंयुधिष्ठिर ॥ अश्वरक्षणींयोजिलापार्थवीर ॥ देशोदेशींहिंडतांसत्वर ॥ चंपकनगरापातला ॥ २१ ॥ कृ
ष्णदर्शनाचालाभभला ॥ जाणोनिहंसध्वजेंअश्वधरिला ॥ सैन्यसमूहसर्वहांकिला ॥ तीव्रतरआज्ञाकरोनि ॥ २२ ॥ आजिसर्वांहींबाहेरनि
घावें ॥ कोणीहीसदनींनराहावें ॥ जयासीहेआज्ञानकरवे ॥ तप्ततैलींपतनघडेतया ॥ २३ ॥ सर्वसैन्यतत्काळनिघालें ॥ सुधन्व्यासीविघ्नवोढव
लें ॥ ऋतूचाचतुर्थदिनह्मणोनिभलें ॥ कांतेनेंप्रार्थिलेंऋतुकामा ॥ २४ ॥ सुधन्वाकरीविचारजाण ॥ इजसीनदेतांभोगदान ॥ महद्दोषघडेल
ह्मणऊन ॥ तीचीमनकामनापूर्णकेली ॥ २५ ॥ बंधुसमागमेंजावेंह्मणोन ॥ सुरथहीराहिलाअसेजाण ॥ प्रातःकाळींउभयतांजन ॥ सन्नद्धबद्धर
णींआले ॥ २६ ॥ तंवहंसध्वजरावकोपला ॥ ह्मणेआज्ञाभंगइहींकेला ॥ तप्ततैलींदोघांसीघाला ॥ सचिवांतेवेळांआज्ञापिलें ॥ २७ ॥ तैल
कढईततापऊन ॥ सुरथसुधन्वांसीलोटिलेंजाण ॥ तंवतेनिभर्यचित्तहोऊन ॥ श्रीकृष्णस्मरणकरिताती ॥ २८ ॥ अच्युतामुकुंदानाराय
णा ॥ भक्तपाळकाजगज्जीवना ॥ यापरीकरितांनामस्मरणा ॥ स्नेहसीतळजाहलें ॥ २९ ॥ रायेंचमत्कारतोपाहिला ॥ बाहेरीकाढिलें
उभयतांला ॥ तंवतेधांवलेकरीतगलबला ॥ शंखआणिलिखितउपाध्ये ॥ १३० ॥ ह्मणतीप्रधानेंकपटकेलें ॥ कडकडीतनाहींतेलतापलें ॥
ह्मणोनीदोघेस्वस्थराहिले ॥ रायाहेंनकळेतुजलागीं ॥ ३१ ॥ रावह्मणेजैसेंतुमचेमनीं ॥ तैसीचसमक्षकरावीकरणी ॥ येरूस्वहस्तेंप्रज्वा
ळोनिवन्हि ॥ कडकडीततैलतापविलें ॥ ३२ ॥ पुनरपीसुरथसुधन्वाधरून ॥ कडकडीततैलांतलोटिलेंजाण ॥ तंवतेकरितीनामस्मरण ॥
तेणेंतेंशीतळतेलझालें ॥ ३३ ॥ शंखलिखितेंतेंपाहिलें ॥ ह्मणेहेंकैसेंविपरीतघडलें ॥ परीक्षार्थश्रीफळत्यांतटाकिलें ॥ तत्काळझालेंतेंदुभा
ग ॥ ३४ ॥ यापरीछळितांभगवद्भक्ता ॥ कोपआलातैंजगन्नाथा ॥ एकभागबैसलाशंखमाथा ॥ लिखिताचेमाथांदुजाबैसे ॥ ३५ ॥
तयाच्याप्रहारेंकरून ॥ उभयतांझालेगतप्राण ॥ सुरथसुधन्वांलागींजाण ॥ रायेंधांवोनकाढिले ॥ ३६ ॥ सुरथसुधन्वाकैसेसज्जन ॥

आनंदमानितीवांचल्याप्राण ॥ शंखलिखितपावलेमरण ॥ तेणेंतेखिन्नजाहले ॥ ३७ ॥ भक्तांसीसंकटपडतांजाण ॥ दयेनेंरक्षीजगज्जीव
न ॥ सर्वांभूतींदयासमान ॥ ऐसेंमहिमानभक्तांचें ॥ ३८ ॥ ॥ कथाशिबिराजाची ॥ शिबीचेंकैसेंदातेपण ॥ तेपरीक्षापहावीआपण॥
इंद्रआणिहुताशन ॥ दोघेजणचालिले ॥ ३९ ॥ अग्नीहोवोनिकपोता ॥ पुढेंपळतसेसभयता ॥ तयाभक्षावयामागेतत्त्वता ॥ श्येनहोवो
निइंद्रधांवे ॥ १४० ॥ शिबिरायाच्यासभेआंत ॥ कपोताआलाभयाभीत ॥ शिबिरायाच्यामागेंलपत ॥ तंवत्याझडपायाश्येनआला ॥
॥ ४१ ॥ शरणागताचेंकरावेंपालन ॥ ऐसेंशिबीचेहृदयींजाण ॥ श्येनपक्ष्याचेंकरीनिवारण ॥ तंवतोबोलेमनुजवाणी ॥ ४२ ॥ रायागृ
हस्थाश्रमींचाविचार ॥ आल्याअतिथाकरावाआदर ॥ तूंतोएकाचाकरिसीअंगिकार ॥ एकाचाअव्हेरकरितोसी ॥ ४३ ॥ कपोताचें
करिसीरक्षण ॥ माझेंतोंभक्ष्यकेलेंसिहरण ॥ शिबीवदेयाचिभारेंजाण ॥ अन्यमांसतुजदेतों ॥ ४४ ॥ माझेंतोंप्रियकरहेंचिमांस ॥ दुस
ऱ्याचीमजनसेचिआस ॥ जरीकांतुझाआग्रहबहुवस ॥ याभारेंमांसदेईंतुझें ॥ ४५ ॥ शिबीह्मणेमजहेंहेंचिमानलें ॥ मांसतुजमीदेतोंआपु
लें ॥ परीशरणागतारक्षीनभलें ॥ हाचिमाझापणअसे ॥ ४६ ॥ मगसत्वरआणोनियांतुला ॥ एकापारड्यांतकपोताठेविला ॥ निजमां
सकापोनितयेवेळा ॥ दुजेपारड्यांतठेवितसे ॥ ४७ ॥ तंवतोवन्हिरूपीकपोता ॥ जडझालाअसेतत्त्वता ॥ सर्वतनूचेंमांसठेवितां ॥ परी
त्यासमतानभरेचि ॥ ४८ ॥ मगछेदावयाआपुलाकंठ ॥ सिद्धझालासेनृपश्रेष्ठ ॥ तंवइंद्रअग्निहोऊनिप्रगट ॥ धरितीहस्ततयाचा ॥ ४९ ॥
उभयतांप्रसन्नहोवोनियां ॥ पूर्ववतकेलीत्याचीकाया ॥ सत्यपणशिबीतेंजाणोनियां ॥ जगज्जीवनेंकृपाकेली ॥ १५० ॥ ॥ कथाभर
तदधीचीची ॥ भरतदधीचीचीकीर्ति ॥ गाइलीश्रीमद्भागवतीं ॥ सर्वांसीतेथेंजडलीप्रीती ॥ सहजतनुसंपत्तीदिलीजेंहीं ॥५१॥ वृत्रासुरा
च्यावधालागुन ॥ इंद्रेंयाचितांअस्थीजाण ॥ तत्प्रीत्यर्थदेहसोडिलापूर्ण ॥ दधीचीऋषीनेंतत्त्वता ॥ ५२ ॥ भरतेंसंपत्तीराज्यसोडून ॥
हरिभजनालागींसेविलेंवन ॥ ऐसेउभयतांभक्तपूर्ण ॥ जिहींजगज्जीवनवश्यकेला ॥ ५३ ॥ ॥ कथाविंध्यावलीची ॥ ॥ मू०क० ॥
विंध्यावलि तियासी न देखी कहुं तिया नैंन बांध्यो प्रभु पिया देखि कियो मन चौगुनों ॥ करि अभिमान दान देन बैठ्यो तुम

हीकों कियो अपमान मैंतो मान्यो सुख सो गुनों ॥ त्रिभुवन छीनि लिये दिये बैरि देवतानि प्राणमात्र रहे हरी आनो नहि ओगुनों ॥ ऐसि भक्ति होइ जोपे जागी रहो सोइ अहो रहे भवमांझ ऐपे लागे नही औगुनों ॥ १४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ बलीचीकांताविंध्यावली ॥ कोठेंहीनतीसमनारीदेखिली ॥ जीच्यानेत्रांपुढेंवनमाळी ॥ पतीतेंबांधीवरुणपाशें ॥ ५४ ॥ परंतुतीणेंअंतःकरणीं ॥ संतोषकेलाअसेचौगुणी ॥ ह्मणेहेदयाळाचक्रपाणी ॥ उत्तमकरणीकेलीहे ॥ ५५ ॥ तुमचेंअवघेंब्रह्मांडजाण ॥ तेथेंकरोनिहाअभिमान ॥ बैसलासेद्यावयादान ॥ केवढेंमूर्खपणसांगावें ॥ ५६ ॥ याचाकेलाजोअपमान ॥ तेणेंमीमानिलेंसुखशतगुण ॥ ऐसेंतीचेंऐकतांवचन ॥ श्रीहरीप्रसन्नजाहले ॥ ५७ ॥ बळीचेंसोडोनिपाशबंधन ॥ तद्गृहींराहिलेदासहोऊन ॥ यांतीलऐसेंमुख्यकारण ॥ संतसज्जनपरिसाकीं ॥ ५८ ॥ हरीनेंकपटेंहरोनित्रिभुवन ॥ देवादिकवैरियांदिलेंजाण ॥ ऐसापतीचाकेलाअपमान ॥ प्राणमात्रकेवळराहिले ॥५९॥ परीतीआपुल्याहृदयींसाचे ॥ अवगुणकांहींनाणीहरीचे ॥ निष्कृत्रिमभगवद्भक्तीचें ॥ हेंचिलक्षणअसेकीं ॥ १६० ॥ ऐसीभक्तीज्यासीअसेल ॥ तोचिजागृतसदावागेल ॥ भवामाजीतोजरीराहील ॥ भवगुणएकहीनलागेत्यासी ॥ ६१ ॥ ॥ कथामयूरध्वजाची ॥ ॥ मू०क० ॥ अर्जुनकें गर्व भयो कृष्णप्रभु जानि लियो दियो रस भारि याहि रोग जों मिटाइयें ॥ मेरो एक भक्त आइ तोकों ले दिखाउं ताहि भये विप्र वृद्ध संग बाल चलि जाइयें ॥ पहुंचत भाग्यो जाइ मोरध्वज राजा कंहा बेगि सुधी देवो कांहु वात यों जनाइयें ॥ सेवा प्रभु करों नेंक रहो पाव धरे जाइ कहो तुम बैठो कही आगिसी लगाइयें ॥ १५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अर्जुनासीगर्वझाला ॥ भक्तमजसमनसेभला ॥ हाभावकृष्णेंजाणोनिघेतला ॥ मगयोजिलाउपायतयासी ॥ ६२ ॥ अहंरोगाचाकरायानाश ॥ तयासीदीधलामोठारस ॥ अर्जुनमाझापरमदास ॥ तुजलागींएकदावितों ॥ ६३ ॥ आपणझालेवृद्धब्राह्मण ॥ सवेंबालकझालाअर्जुन ॥ रत्नपुरात्वरेंआलेजाण ॥ रायाचेभुवनींप्रवेशले ॥ ६४ ॥ राजसभेमाजीजाऊन ॥ दूतांसीसांगतीवर्तमान ॥ शुद्धीद्यावीत्वरेंकरून ॥ मयूरध्वजरायाआमुची ॥ ६५ ॥ कोठेंरावतोबैसलादावा ॥ तोंगोष्टकोणीजाणवीतेव्हां ॥ राजाकरीतसेभगवत्सेवा ॥ क्षणभरीआपणथांबा

वें ॥ ६६ ॥ पीठासनावरीबैसावें ॥ आतांचिरावयेतसेभावें ॥ तंवविप्रकोपोनिह्मणेजावें ॥ शीघ्रसांगावेंरायासी ॥ ६७॥ कायतूंस्वस्थबै
सलासी ॥ माझ्याअग्निलागलातनूसी ॥ विप्रव्यथेसीनजाणसी ॥ राज्यतूंकरिसीकशाचें ॥ ६८ ॥ ॥ मू०क० ॥ चले अनखाइ
पाइ गही अटकाइ जाई नृपकों सुनाइ ततकाल दोरे आयेहें ॥ बडी कृपा करी आज्ञु फरी वेली चाह मेरी निपट नवेली फल पा
यो यातें पायेहे ॥ दीजे आज्ञा मोहि सोइ कीजे सुख लीजे वहि पीजे बानी रस मेरे नैन ले सिरायेहें ॥ सुनि क्रोध गयो मोद भ
यो सो परिक्षा हिये लिये चित्त चाव ऐसें बचन सुनायेहे ॥ १६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ त्याचेंसेवनकरितांतुह्मासी ॥ बुद्धीझालीत्याज
ऐसी ॥ तुह्मीकायसांगालरायासी ॥ ह्मणोनिकोपेंसीविप्रनिघे ॥ ६९ ॥ तेव्हांतेसेवकधांवले ॥ ब्राह्मणाचेचरणींलागले ॥ विनवोनि
यांअटकाविलें ॥ जावोनिनिवेदिलेंरायासी ॥ १७० ॥ ऐसेंरायेंपरिसतांवचन ॥ तत्काळआपणआलाधांऊन ॥ विप्रांसीकरोनिसाष्टां
गनमन ॥ हस्तजोडोनिविनवीतसे ॥ ७१ ॥ आजिमोठीकृपाकेली ॥ माझीमनोरथवेलीफळली ॥ नवीनउत्तमफळेंपावली ॥ आपुल्या
दर्शनेंकरोनिया ॥ ७२ ॥ माझेपूर्वजकृतार्थझाले ॥ आजिउत्तमगतीतेंपावले ॥ आतांजेंमानसींअसेलवहिलें ॥ तेंचिपैंआज्ञामजद्यावी
॥ ७३ ॥ जेणेंआपुलीमिटेलव्याधी ॥ तेंमीकार्यकरीनआधीं ॥ तेणेंमातेंसुखसमाधी ॥ ब्राह्मणश्रेष्ठापावेल ॥ ७४॥ आपुल्याजीदर्शनें
करून ॥ तृप्तझालेतिमाझेनयन ॥ आतांआपुलेंअमृतवचन ॥ प्राशनकरीनश्रवणद्वारें ॥ ७५ ॥ ऐसेंपरिसतांक्रोधगेला ॥ ब्राह्मणासी
आनंदझाला ॥ हृदयींचित्तउद्गारघेतला ॥ कींपरीक्षापहावीरायाची ॥ ७६ ॥ मगवृद्धब्राह्मणेंसरसाऊन ॥ ऐसेंऐकविलेंरायावचन ॥ तें
ऐकावेंचित्तदेऊन ॥ कायचमत्कारजाहला ॥ ७७ ॥ ॥ मू०क० ॥ देवेकी प्रतिज्ञा करो करीज्ञु प्रतिज्ञा हम जांहिभांति सुख तुमे
सोइ मोकों भाईहे ॥ मिल्यो मग सिंह यह बालकको खाये जात कही खावो मोहि नही यही सुख दाईहे ॥ कांहुभांति छांडो नृप
अधो जो शरीर आवे तोहि याहि तजों कही बात मो जनाईहे ॥ बोलि उठि तिया अरधंगि मोहि जाय देवो पुत्र कहे मोकों ले
वो ओर सुधी आईहे ॥ १७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जेंमागालतेंदेईनप्राज्ञा ॥ ऐसीरायाकरींप्रतिज्ञा ॥ मगमीतूतेंकरीनआज्ञा ॥ केली

जीप्रतिज्ञारावबोले ॥ ७८ ॥ ज्यायोगानेंआपणासुख ॥ तेंचिमजलाआवडेदेख ॥ विप्रतैंहोवोनिअधोमुख ॥ गहिंवरेंरायासीबोलतसे ॥
॥ ७९ ॥ मार्गींयेतांसिंहमिळाला ॥ तेणेंधरिलेंयाबाळाला ॥ भक्षावयासीसिद्धझाला ॥ मगमीतयालाप्रार्थिलें ॥ १८० ॥ सिंहामाझें
करींभक्षण ॥ सोडींबाळातोनायकेवचन ॥ ह्मणेमीयातेंचिखाईन ॥ हाचिसुखदायकमजलागीं ॥ ८१ ॥ दीनत्वेंमीआळवींतयाला ॥
कोण्याप्रकारेंसोडिसीबाळा ॥ मगतोमजलादुर्घटबोलिला ॥ कायमीतुजलारायासांगूं ॥ ८२ ॥ नृपाचेंअर्धेंशरीरमजला ॥ पावेलतरी
ह्यासोडीनबाळा ॥ जतावोनिमजसींगोष्टीबोलिला ॥ वचनमीदेऊनआलोंत्यासी ॥ ८३ ॥ ऐसेंपरिसतांचिवचन ॥ रायाचीकांतासती
पूर्ण ॥ तेह्मणेमीअर्धांगीजाण ॥ नेवोनिमजलाद्यावेंत्यासी ॥ ८४ ॥ तंवतोसत्पुत्रताम्रध्वज ॥ वदेमीरायाचेंअंगसहज ॥ तरीघेवोनि
जावेंमज ॥ तयासीअर्पणकरावें ॥ ८५ ॥ उभयतांचेंपरिसतांवचन ॥ अंतरींदचकलातोब्राह्मण ॥ मगह्मणेआणीकआठवण ॥ आली
असेतेपरिसावी ॥ ८६ ॥ ॥ मू०क० ॥ सुनो एक बात सुत तिया ले करोत गात चीरें धीरें भीरें नाही पीछे उन भाखिये ॥
कीनो वाहि भांति अहो नासालगि आयो जब ढऱ्यो दृग नीर भीर वाके रन चाखिये ॥ चले अनखाई गही पाइ सो सुनाये बेन
नैंनजल वायो अंगकाम किही नाखिये ॥ सुनि भरि आयो हियो निज तन शाम कियो दियो सुखरूप बिथा गई अभिलाखिये ॥ १८ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ आणीकएकगोष्टपरिसात्वरित ॥ स्त्रीपुत्रेंकरींघेवोनिकरवत ॥ रायाचेंअर्धांगचिरावेंसत्य ॥ हृदयींधैर्यातेंधरूनि
यां ॥ ८७ ॥ कोणीहीकरूंनयेरुदन ॥ खोटीभीडधरूंनयेजाण ॥ निंदेचेंमागेंनकरावेंभाषण ॥ तरीचबाळकवांचेलहा ॥ ८८ ॥ ऐसेंप
रिसतांवचन ॥ रावझालासुखसंपन्न ॥ जन्मासवेंचिअसेमरण ॥ परीसार्थकहोतसेआजी ॥ ८९ ॥ सर्वांचेंकरोनिसांतवन ॥
आपणबैसोनिपद्मासन ॥ स्त्रीपुत्रांसीबोलिलावचन ॥ आनंदेंछेदनकरामाझें ॥ १९० ॥ स्त्रीपुत्रानींघेवोनिकरवत ॥ मस्तका
पासोनिनासिकापरियंत ॥ छेदितांवामनेत्रींउदकवाहत ॥ तेंपाहूनब्राह्मणकायबोले ॥ ९१ ॥ अरेत्वांमाझीभीडकेली ॥ वृथाआ
पुलीतनुछेदिली ॥ अंतरींअसेदुःखवल्ली ॥ तेतोंनिघालीनेत्रावाटे ॥ ९२ ॥ ऐसाविकल्पीदेहजाण ॥ यासीनचाखीव्याघ्रआपण ॥

यापरीरायासीबोलोन ॥ कोपेंकरूनिचालिला ॥ ९३ ॥ मगतैसेंचिशिरबांधोन ॥ मयूरध्वजआलाधांवून ॥ ब्राह्मणाचेधरिलेचरण ॥
कायतेंवचनपरिसवी ॥ ९४ ॥ सव्यांगआपणाझालेंअर्पण ॥ वामांगनिरर्थकपडेलजाण ॥ ह्मणोनिजळवाहिलेंनयनांतून ॥ समर्थेंहेंक्ष
माकरावी ॥ ९५ ॥ ऐसेंपरिसितांचिवचन ॥ हृदयींआलेगहिंवरून ॥ प्रगटहोवोनियांश्रीकृष्ण ॥ रायासीआलिंगनदीधलें ॥ ९६ ॥
आलिंगनदेतांचिनृपनाथा ॥ सुखरूपजालासेतत्त्वता ॥ सर्वहीदूरझालीव्यथा ॥ श्रीहरीबोलेमागकांहीं ॥ ९७ ॥ ॥मू०क०॥ मोपेतो
न दियो जाइ निपट रिझाइ लियो तऊ रीझि दिये बिना मेरे हिये सालहे ॥ मागों बर कोटि चोट बदलो न चूकतहे सूकतहे सुख
सुधि आये वही हालहे ॥ बोल्यो भक्तराज तुम बडे महाराज कोऊ थोरोइ करत काज मानों कृत जालहे ॥ एक मोकों दीजें दान
दियोजु बखानो बेगि साधुपे परिछा जिनि करो कलिकालहे ॥ १९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अत्यंतरिझवोनघेतलेंपाहें ॥ मजलातोंतितु
केंनदिलेंजाय ॥ परिशैल्ययुक्तजालेंमाझेंहृदय ॥ रीझदिल्यावांचूननराहवे ॥ ९८ ॥ जरीकोटिवरमागीतले ॥ तरीनचुकेचिघायाचेब
दले ॥ सुखतोंसुकूनजातसेवहिलें ॥ शुद्धीतेदशेचीयेतांचि ॥ ९९ ॥ तंवबोलिलाभक्तराज ॥ तुह्मीतोमोठेमहाराज ॥ थोडेंसेंजरीकरिता
काज ॥ परीतेंबहुतमानितां ॥ २०० ॥ आजिमजलादेइजेदान ॥ दीधलेंसत्वरबोलेचिद्घन ॥ तरीकलिकालहाआहेकठिण ॥ परीक्षान
करावीसाधूची ॥ १ ॥ ऐसामयूरध्वजाचामहिमा ॥ पाहूनिअर्जुनासवाढलाप्रेमा ॥ निरभिमानविनवीमेघश्यामा ॥ आमुचेनिदयाळा
कांहींनघडे ॥ २ ॥ ॥ कथाअलर्काची ॥ ॥ मू०क०॥ अलरक कीरतिमे राच्यो नित साचो हिये किये उपदेशहू न छूटे बिषै वा
सना ॥ मातामदालसाकी बडी ये प्रतिज्ञा सुनों आवे जो उदरमाझ फेरि गर्भ आस ना ॥ पतिकीनिहोरो ताते रह्यो छोटो कोरो
ताको ले गये निकसि मिलि कासीनृप सासना ॥ मुद्रिका उघारि ओ निहारि दत्तात्रयजूको भये भवपार करी प्रभूकी उपासना
॥ २० ॥ ॥ टी० ओ० ॥ अलर्कराजाअसेविख्यात ॥ तयाच्यारंगलोंमीकीर्तीत ॥ सर्वदाज्याचेंहृदयसत्य ॥ महाभक्तश्रीहरीचा ॥
॥ ३ ॥ पूर्वीतयासीकरितांउपदेश ॥ नसुटेचिविषयांचीआस ॥ त्यांतीलजोकांसारांश ॥ तोसावकाशपरिसावा ॥ ४ ॥ मदालसात्या

चीमाता ॥ तियेचीपरिसावीवार्ता ॥ बाळपणींचतीब्रह्मवेत्ता ॥ ऐसीपूर्णतातीचेअंगीं ॥ ५ ॥ तीचीएकप्रतिज्ञामोठी ॥ परिसाकींजोये
ईलपोटीं ॥ पुनरपितयासीगर्भअटाटी ॥ नसेचिसत्यजाणावें ॥ ६ ॥ तोनकरीचसंसारवेव्हार ॥ ऐसेंजयासीमानेलतर ॥ तेणेंचिमाझा
अंगिकार ॥ करावास्त्रीकामेंकरोनी ॥ ७ ॥ ऐसातीचापरिसोनिपण ॥ कोणीनवरितीराजनंदन ॥ कुवलयाश्वराजाविषईजाण ॥
तेणेंहेंकबूलकरोनिवरिली ॥ ८ ॥ तोंसहापुत्रझालेतियेस ॥ जन्मतांचितयांकरीउपदेश ॥ तत्काळहोवोनितेउदास ॥ शुकसमवनाससर्वगे
ले ॥ ९ ॥ कुवलयाश्वचित्तींचिंतावला ॥ कोणीअधिकारीनसेवंशाला ॥ तोंतीससप्तमगर्भराहिला ॥ रायेंयोजिलाविचारएक ॥ २१० ॥
तियेसीजोबाळकझाला ॥ तोतत्काळदूरदेशींनेला ॥ इकडेसावधहोतांचितिजला ॥ मृतबालकउपजलाह्मणोनिकथिलें ॥ ११ ॥ बाळा
चेंकेलेंजातकर्म ॥ अलर्कतयाचेंठेविलेंनाम ॥ द्वादशवर्षेंवाढलापरम ॥ सर्वविद्येंतनिपुणझाला ॥ १२ ॥ एकेदिवसींनृपतत्त्वतां ॥ जा
णोनिसंतोषयुक्तकांता ॥ सर्वसांगोनियांवार्ता ॥ पुत्रासीदाविताजाहला ॥ १३ ॥ तंवतीनेंनेऊनएकांतीं ॥ पुत्राउपदेशिलीब्रह्मस्थिती ॥
तीसमक्षत्याचीजडलीवृत्ती ॥ बाहेरयेतांचिविषईनटला ॥ १४ ॥ वारंवारकरीऊपदेश ॥ एकांतींतोहोयसावकाश ॥ बाहेरीयेतांचितया
स ॥ विषईवृत्तीजडतसे ॥ १५ ॥ मगतीणेंमानसींविचारकेला ॥ ह्मणेहाआर्धींपतीनेंपाहिला ॥ ह्मणोनिधाकुटाकोराराहिला ॥ तेंका
ययोजिलाउपायतीणें ॥ १६ ॥ जयाचेदृष्टीचाऐसायोग ॥ त्याकितीअसेलविषयरंग ॥ आपुलाघडोनियांकींसंग ॥ व्यर्थचितोकांराहा
वा ॥ १७ ॥ केलापतीसीमगउपदेश ॥ तत्काळजाहलातोउदास ॥ अलर्काअर्पोनिसर्वदेश ॥ उभयतांवनासचालिले ॥ १८ ॥ परीतीसी
लागलीतळमळ ॥ कोरारहातसेधाकुटाबाळ ॥ सोन्याचाताईतकरोनिसोज्ज्वळ ॥ त्यांतएकमंत्रलिहूनठेविला ॥ १९ ॥ तोताईतअल
र्कासीदीधला ॥ ह्मणेहादंडासीबांधींवहिला ॥ संकटींसोडोनिपहावेंयाजला ॥ मध्येंचिसोडितांमरणपावसी ॥ २२० ॥ मगपतीसहवना
सिगेली ॥ साहीबाळांचीआठवणकेली ॥ तंवतेतत्काळप्रगटझालीं ॥ तयांसीआज्ञापीमदालसा ॥ २१ ॥ तुमचातोबंधुधाकुटा ॥ पडिला
असेसंसारवाटा ॥ करोनियांतयासींतंटा ॥ निजात्मपेठाआणावें ॥ २२ ॥ तंवतेविनवितीअहोमाते ॥ जोउपदेशिलानजायवृतें ॥ तो

कैसेंनिवळवेलआम्हुतें ॥ मदालसायुक्तीसांगेत्यासी ॥ २३ ॥ काशीरायआपुलाप्रतिस्पर्धी ॥ गांठोनियांतयासीआधीं ॥ हेंचिसांगावी
कींव्याधी ॥ बंधूनेंराज्यबळकाविलें ॥ २४ ॥ तयांसींयुद्धतोकरीलबहुत ॥ तेणेंहोईलतोपदच्युत ॥ तैंहोवोनिअनुतापयुक्त ॥ करीलसे
वनश्रीहरीचें ॥ २५ ॥ यापरीआज्ञापिलेंमाया ॥ जाऊनभेटलेतेकाशिराया ॥ श्रवणींवोपूनआपुल्याकार्या ॥ ह्मणतीयुद्धार्थसिद्धव्हावें
॥ २६ ॥ सर्वांचेंराज्यअसोनिवहिलें ॥ बारावर्षैंएकटेंनिभोगिलें ॥ समभागहिस्साकरितांभलें ॥ साहीजणींभोगिजेबहात्तरवर्षीं ॥ २७ ॥
तरीतयासिकरोनिखिस्सा ॥ आम्हुचाभोगींतूंचिहिस्सा ॥ ऐसेंबोलोनियांसहसा ॥ साहीजणेंगुप्तजालीं ॥ २८ ॥ सन्नद्धहोवोनिकाशी
श्वर ॥ अलर्काचेंवेढिलेंनगर ॥ युद्धकरोनियांघोरांधर ॥ तयालागोनिपळविलें ॥ २९ ॥ एकटाचिअलर्कअन्हवाणी ॥ धांवतफिरतसेघो
रवनीं ॥ क्षुधेतृषेनेंव्याकुळहोऊनी ॥ वारंवारमूर्च्छितपडतसे ॥ २३० ॥ ऐसेंसंकटींपडतांजाण ॥ मातेचेंतयासीआलेंस्मरण ॥ बाहूचीमु
द्रिकापाहेखोलून ॥ तोंदत्तात्रयाचामंत्रअसे ॥ ३१ ॥ तयामंत्राचेंकरितांपठण ॥ साक्षात्अवधूताचेंझालेंदर्शन ॥ मस्तकींहस्तपडतांचि
जाण ॥ भवपारतत्काळजाहला ॥ ३२ ॥ मगतोएकाग्रकरोनिमना ॥ केलीप्रभूचीउपासना ॥ सप्रेमअर्चिलेंजगज्जीवना ॥ ह्मणोनिप्रि
यादासेंवर्णिलें ॥ ३३ ॥ यापरीहेंसंतचरित्र ॥ वर्णावयामीनसेंचिपात्र ॥ सद्गुरुकृपेंहोतसेमात्र ॥ जेंकांपवित्रश्रवणांसी ॥ ३४ ॥ मूलभ
क्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सातवाछप्पागोडहा ॥ २३५ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पण० ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ नमोजीसद्गुरुनाथा ॥ माझेमस्तकींठेवोनिहाता ॥ मुखेंवदवावीसंतकथा ॥ हेंचि
आतांमागतसें ॥ १ ॥ मागिल्याछप्प्याच्याअंतीं ॥ गाइली अलर्काचीकीर्ति ॥ त्यांतमदालसेचीख्याती ॥ अनायासेंवर्णिलीसे ॥ २ ॥
मू०छ० ॥ तिन चरनधूरि मो भूरि सिर जेजे हरिमाया तरे ॥ रिभु इक्ष्वाकु अरु ऐल गाधि रघु अंग शुची शतधन्वा ॥ अमूरति
अरु रंतिदेव उत्तंग भूरि देवल वैवस्वत मन्वा ॥ नहुष ययाती दिलीप पुरु जदु गुह मांधाता ॥ पिप्पल निमि भरद्वाज दक्ष सर्वां
ग वै संघाता ॥ संजय शमीक उत्तानपाद याज्ञवल्क्य जस जग भरे ॥ तिनचरन० ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ त्यांचियाचरणाचीधू

री ॥ पुष्कळअसोमाझेशिरीं ॥ जेजेहरिमायासहजेंकरी ॥ तरलेतिसद्गुरुप्रसादें ॥ ३ ॥ ऋभुइक्ष्वाकुआणिऐल ॥ गाधीरघुअंगनिर्मल ॥
शतधन्वाअमूर्तिसुशील ॥ रंतिदेवदयाळप्रगटअसे ॥ ४ ॥ उत्तंकभूरिदेवल ॥ वैवस्वतमनुनहुषप्रबळ ॥ ययातीदिलीपपुण्यशीळ ॥ गु
हतोप्रेमळसर्वजाणती ॥ ५ ॥ पुरुयदुपिप्पल ॥ निमिभरद्वाजधर्मशीळ ॥ शरभंगादिसमुदायसकळ ॥ भक्तीचेकेवळस्तंभजाणा ॥ ६ ॥
संजयआणिशमीक ॥ उत्तानपादयाज्ञवल्क्य ॥ जयाचेंयशपुण्यदायक ॥ सर्वजगांतभरलेंअसे ॥ ७ ॥ ॥ कथारंतिदेवाची ॥ ॥ मू०
क० ॥ अहो रंतदेव नृप संत दुशकंतवंश अतिहि प्रसंसो अकासवृत्य लईहे ॥ भूखेंकों न देखि सके आवे सो उठाइ देत नेत नही
करे भूखे देह छीन भईहे ॥ चालीस ओर आठ दिन पाछें जल अन्न आयो दियो विप्र शूद्र नीच स्वान यह नईहे ॥ हरिही नि
हारे उनमांझ तब आये प्रभु भाये जग दुख जिते भोगों भक्ति छईहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अहोरंतिदेवनृपतीसंत ॥ जन्मलादु
ष्यंतवंशांत ॥ जयाचीअत्यंतप्रशंसाजगांत ॥ आकाशवृत्तीजेणेंधरिली ॥ ८ ॥ याञ्चानकरीकोणाप्रती ॥ निष्कामधान्यकणपडलेअस
ती ॥ तेचिवेंचूनआपणाप्रती ॥ उदरपूर्तिकरीतसे ॥ ९ ॥ समईंकोणीआलियाक्षुधित ॥ कनवाळुत्वेंपाहूंनसकत ॥ जेंअसेलतेंतयासी
देत ॥ नाहींनकरीतकोणासी ॥ १० ॥ ऐसियायोगेंपडेउपोषण ॥ तेणेंदेहझालासेक्षीण ॥ एकेसमईंअष्टेचाळीसदिन ॥ अन्नेंवीणक्रमि
लेतेणें ॥ ११ ॥ तोंकांहींसेंमिळालेंअन्न ॥ तयाचास्वयंपाककेलाजाण ॥ स्त्रीसहजोंबैसेकरूंभोजन ॥ तोंएकब्राह्मणपातला ॥ १२ ॥
बहुदिवसांचामीउपवासी ॥ अन्नकांहींतरीघालामजसी ॥ येणेंतत्काळवाढिलेंतयासी ॥ तेणेंतोतृप्तीसीपावला ॥ १३ ॥ विप्रगेलियामागु
न ॥ नृपबैसेजोंकरूंभोजन ॥ तोंएकपातलाशूद्रजाण ॥ ह्मणेमीरायाक्षुधितअसें ॥ १४ ॥ कांहींतयासीदीधलेंअन्न ॥ तेणेंतोतृप्तीपाव
लापूर्ण ॥ कांहींजेंउरलेंतयाचेंसेवन ॥ पत्नीसहरावकरूंबैसे ॥१५॥ तोंअतिशयकृशक्षुधातुर ॥ झोकजातातीवारंवार ॥ जोकांजातीचाम
हार ॥ तेथेंयेऊनमूर्च्छितपडिला ॥ १६ ॥ हस्तेंमुखासीदावीखूणा ॥ कांहींतरीघालावेंभोजना ॥ नृपतीअत्यंनकळवळोनिजाणा ॥ उरलें
जेंअन्नतयादीधलें ॥ १७ ॥ तेणेंतेंअन्नभक्षून ॥ सत्वरगेलासावधहोऊन ॥ दंपतीअन्नपात्रेंधुवोन ॥ तेंजलप्राशनासिद्धजाले ॥ १८ ॥

तोंएकरोगिष्ठश्वानआलें ॥ अंतरींक्षुधेनेंव्याकुळझालें ॥ तयाचेसन्मुखयेऊनपडलें ॥ नयनमुखवासलेंप्राणजाया ॥ १९ ॥ तोंरंतिदेवस
त्वरधांऊन ॥ अन्नाचेंजलतयाकरवीप्राशन ॥ तेणेंतोझालासावधान ॥ रावतेंपाहोनआनंदला ॥ २० ॥ पाहाहोकैसीनवीनरीती ॥ अ
न्नतोंघालितीविप्रयाती ॥ खाऊंघातलेंयेणेंसर्वांप्रती ॥ कैसीहेवृत्तीतयाची ॥ २१ ॥ तरीकायवर्णावेंरंतिदेवा ॥ सर्वभूतींपाहेदेवाधिदे
वा ॥ ऐशातयाच्याजाणोनिभावा ॥ दीधलेंदर्शनजगज्जीवनें ॥ २२ ॥ श्रीहरीवदेमागवरदान ॥ रंतिदेवविनवीधरूनिचरण ॥ जगीं
जितुकेंदुःखजाण ॥ सर्वमीभोगींवरद्यावा ॥ २३ ॥ ऐसेंतयाचेंपरिसोनिवचन ॥ आनंदलाश्रीजगज्जीवन ॥ कायरायाचेंदयाळूपण ॥
पूर्णभक्तिव्यापिलीअसे ॥ २४ ॥ ॥ कथागुहकाची ॥ ॥ मू०क० ॥ भीलनिको राजा गुह राम अभिराम प्रीति भयो वनवास
मिल्यो मारगमें आइकें ॥ करो यह राज जु बिराजि सुख दीजे मोकों बोले चेन साजि तज्यो आज्ञा पितु पाइकें ॥ दारुन वियोग
अकुलाइ दृग अश्रुपात पाछे लोहु जात तब सके कोन गाइकें ॥ रहे नैन मूंदि रघुनाथ बिन देखे कहा अहा प्रेमरीती मेरें हिये
रहि छाइकें ॥ २ ॥ ॥टी०ओ०॥ भिल्लांचाराजागुहक ॥ राघवींत्याचीप्रीतीसम्यक ॥ वनवासीझालाजैंरघुनायक ॥ मार्गींतयासीये
ऊनभेटला ॥ २५ ॥ मानसींअत्यंतआनंदला ॥ वनवेषीपाहूनपुसेप्रभूला ॥ राघवेंवृत्तांतसर्वकथिला ॥ तेणेंतोपावलादुःखअंतरीं ॥२६॥
ह्मणेहेंराज्यसर्वमाझें ॥ याचेंआपणचिघ्यावेंओझें ॥ येणेंचिमजलासंतोषदीजे ॥ विराजमानहोइजेआतांची ॥ २७ ॥ मगतयासीरघुना
थबोले ॥ पितृआज्ञापावोनिवहिलें ॥ सर्वहीसुखसाजातेंत्यागिलें ॥ हेंमित्रवर्याजाणपां ॥ २८ ॥ ऐसेंतयातेंसांतऊन ॥ श्रीरामकरीवन
प्रयाण ॥ गुहकत्यावियोगेंकरून ॥ अत्यंतव्याकुळहोतसे ॥ २९ ॥ नेत्रींचालिलेअश्रुपात ॥ दूरवरगेलातोंरघुनाथ ॥ हंबरडाफोडोनियां
बोभात ॥ नेत्रांतूनरक्तवाहूंलागलें ॥ ३० ॥ ऐसातयाचाअत्यंतप्रेमा ॥ कोणगाऊंसकेत्याचामहिमा ॥ त्यावरीनदेखतांमेघश्यामा ॥ गु
हकेंनेत्रासीझांकिलें ॥ ३१ ॥ आतांतेव्हांचिखोलीननयन ॥ जेव्हांभेटेलमजरघुनंदन ॥ प्राणसखापाहिल्यावांचून ॥ ब्रह्मांडभयंकरदिस
तसे ॥ ३२ ॥ श्रीप्रियादासजीकरितीस्तुती ॥ अहाकायहेंप्रेमरीती ॥ माझीव्यापूनराहिलीछाती ॥ तितुकीमुखाप्रतीबोलवेना ॥ ३३ ॥

मू०क० ॥ चौदहबरस पाछे आये रघुनाथ नाथ साथके जे भील कहे आये प्रभु देखिये ॥ बोल्यो अब पांऊ कहा होत न प्रतीति क्योंहु प्रीती करि मिले राम कही मोकों पेखिये ॥ परस पिछाने लपटाने सुखसागर समाने प्रान पाये मानो भाल भाग लेखिये ॥ प्रेमकीज्ञु बात क्योहुं बानिमे समात नाहि अति अकुलात कहो कैसेके विशेषिये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पुढेंलोटल्याचवदावर्ष ॥ परतोनिआलाजगन्निवास ॥ गुहकासीज्यांचासहवास ॥ तेभिल्लतयाससांगती ॥ ३४ ॥ गुहकातूझाआलानाथ ॥ राघवासीपहावेंत्वरित ॥ तोह्मणेगेलासीताकांत ॥ अतांकोठेंमीतयापाहूं ॥ ३५ ॥ रामेंवीणनुघडींनेत्रपाती ॥ ह्मणोनितुह्मीयोजिलीयुक्ती ॥ तुमच्यावचनाचीप्रचीती ॥ कैसेनिहोईलमजलागीं ॥ ३६ ॥ पाहूनितयाचेंप्रेमलक्षण ॥ प्रीतीनेंभेटलेरघुनंदन ॥ गुहकामीतुझासखाजाण ॥ मजलागोनिओळखावें ॥ ३७ ॥ स्पर्शहोतांचिरघुनाथाचा ॥ ओळखिलासखातोजीवाचा ॥ बळकटगळांपडोनित्याच्या ॥ सुखसागरींजाहलानिमग्न ॥ ३८ ॥ मस्तकींचेंथोरभाग्यलेखिलें ॥ जाणोंमेलियाप्राणमिळाले ॥ ऐसेंतयाचेमनींझालें ॥ कायतोआनंदसांगावा ॥ ३९ ॥ त्याच्याप्रेमाचीगोष्टबहुत ॥ वाणीमाजीनाहींसमावत ॥ तेस्मरतांहृदयअतिव्याकुळहोत ॥ विशेषकैसेनिवर्णावें ॥ ४० ॥ सद्गुरुकृपेकरून ॥ किंचितहोतसेवर्णन ॥ तितुकेंचिगायनेंकरून ॥ तुष्टतीसज्जनमजवरी ॥ ४१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ आठवाछप्पागोडहा ॥ ४२ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ नमोसद्गुरुमाउली ॥ करीकृपेचीसाउली ॥ जेणेंसंतकथाजायवर्णिली ॥ माझियामुखेंकरूनियां ॥ १ ॥ मागिलियाछप्प्यात ॥ गुहकाचेंप्रेमअद्भुत ॥ परीतेंवर्णिलेंसंकलित ॥ तेंहीसद्गुरुकृपेनें ॥ २ ॥ ॥मू०छ० ॥ निमि अरु नवयोगेश्वरा पादत्रानकी हों सरन ॥ कवि हरी करभाजन भक्तरत्नाकर भारी ॥ अंतरिछ अरु चमस अनन्यता पद्धत उद्धारी ॥ प्रबुद्ध प्रेमकी रासि भूरिदा आविरहोता ॥ पिप्पल द्रुमिलप्रसिद्ध भवाब्धिपारके पोता ॥ जयंतिनंदन जगतके त्रिविधतापअमै हरन ॥ निमि अरु नव० ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ निमिआणिनवयोगेश्वरपूर्ण ॥ तयांच्यापादत्राणामीशरण ॥ जिहींजगा

त्याउपकारार्थजाण ॥ प्रश्नोत्तरमिशेंबोधकेला ॥ ३ ॥ कवीनेंसागीतलेभागवतधर्म ॥ हरीनेंवर्णिलेंभागवतपरम ॥ करभाजनेंकथिलेंभ
जनवर्म ॥ ऐसेहेभारीभक्तरत्नाकर ॥ ४ ॥ अंतरिक्षबोलेमायेचेंलक्षण ॥ चमसवदेअभक्तांचेंनिदान ॥ तद्धयेंव्हावेंहरीसीअनन्य ॥ पद्धती
हेतेणेंप्रगटकेली ॥ ५ ॥ प्रबुद्धमायेचातरुणोपाव ॥ कथिलात्यांतीलहाचिभाव ॥ हरीसीकरावाप्रेमगौरव ॥ ह्मणोनिप्रेमाचीराशीतो ॥६॥
आविर्होत्राचाप्रकार ॥ तेणेंगाइलाकर्मविस्तार ॥ सर्वत्रींदाविलापरमेश्वर ॥ बहुउदारतोअसे ॥ ७ ॥ पिप्पलमुनिजोमान्यश्रेष्ठ ॥ क
थिलीनारायणाचीनिष्ठा ॥ द्रुमिलेंवर्णिलीअवतारप्रतिष्ठा ॥ भवाब्धिपारपावावयानौकाचिते ॥ ८ ॥ ऐसेहेजयंतीनंदन ॥ त्रिविधतापा
चेंशमन ॥ अखिलपातकाचेंहरण ॥ सर्वहीजगताचेंकरितीहो ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्र
भाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ नववाछप्पागोडहा ॥ १० ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ नमोसद्गुरुताता ॥ तूंचिबोलविसीयाग्रंथा ॥ तुजवीणसाह्यनसेआतां ॥ सत्यसत्यवा
र्ताबोलतसें ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ पदपराग करुणा करो ये नियंता नवधाभक्तिकें ॥ श्रवण परिक्षित सुमति व्याससावक कीर
तन ॥ सुटि सुमिरन प्रल्हाद पृथु पूजा कमला चरननि मन ॥ वंदन सुफलकसुवन दास दीपती कपीश्वर ॥ सख्यत्वें पार्थ समर्पन आ
त्मा बलिधर ॥ उपजीवि इन नामके एते त्राता अगतिकें ॥ पदपराग० ॥ १० ॥ ॥ टी० ओ० ॥ ज्याचियापदाचापरिमळ ॥ करु
णाकरोनिपुष्कळ ॥ जेनवधाभक्तीचेकेवळ ॥ नियंतेचिजाणअसती ॥२॥ श्रवणींपरीक्षितासुमती ॥ व्यासपुत्राकीर्तनींस्थिती ॥ प्रल्हादा
स्मरणींअत्यंतप्रीती ॥ पूजनींभक्तीपृथुराया ॥ ३ ॥ लक्ष्मीचेंचरणींमन ॥ अक्रूरासीआवडेवंदन ॥ दास्यत्वेंमारुतीदेदीप्यमान ॥ सुखपावे
अर्जुनसख्यभावें ॥ ४ ॥ बलीनेंकेलेंआत्मार्पण ॥ ऐसेनवहीभक्तपूर्ण ॥ नामाचेंचिजयांजीवन ॥ सर्वहेत्रातेअनाथांचे ॥ ५ ॥ ॥ क
थापरीक्षितीची ॥ ॥ मू० क० ॥ श्रवनरसिक कहु सुने न परिक्षितिसे पानहु करत लागे कोटिगुनी प्यासहे ॥ मुनिमनमांझ क्योंहु
आवत न ध्यावतहु वही गर्भमध्य देखि आयो रूपरासहे ॥ कही शुकदेवजूसो ठेव मेरी लीजे जानी प्रान लागे कथा नही तक्षकको

त्रासहे ॥ कीजियें परिक्षा उर आनि मति सानि अहो बानी बिरमानी जहां जीवन निरासहे ॥ १ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ श्रवणकरणा
रांमाजीरसिक ॥ परीक्षितीसमनायकिलाअणिक ॥ कथारसपानकरितांहीसम्यक ॥ कोटिगुणेंतृषालागतसे ॥ ६ ॥ ध्यानहीकरितांअने
करीती ॥ जोनप्रगटेचिमुनींचेचित्तीं ॥ तोरूपराशीलक्ष्मीपती ॥ गर्भींचपाहुनीआलाराव ॥ ७ ॥ भागवतपरिसतांनिवाडे ॥ शुकासीवि
नवीवाडेकोडें ॥ माझियेजाणोनिघेइजेचाडें ॥ प्राणासमआवडेभगवत्कथा ॥ ८ ॥ मन्मतीमिळालीकथावैभवीं ॥ हृदयींआणोनिपरीक्षा
करावी ॥ तक्षकाचात्रासनसेचिजीवीं ॥ परीहेंचिएकसंकटमजअसे ॥ ९ ॥ जेकांआपुलीवाणीउत्तम ॥ जेव्हांकींपावेलहीविश्राम ॥ नाइ
कतांभगवद्गुणनिर्भ्रम ॥ जीवनींनिराशातत्काळमाझी ॥ १० ॥ ऐसातोरावपरीक्षिती ॥ कथाश्रवणींअत्यंतप्रीती ॥ जैंनाइकिजेभगव
त्कीर्ति ॥ तैंचमरणअसेतया ॥ ११ ॥ ॥ कथाशुकाचार्याची ॥ ॥ मू० क० ॥ गर्भतेंनिकसि चले बनहीमो कीनो वास व्याससे
पिताकों नही उत्तरहूं दियोहे ॥ दशमश्लोक सुनि गुन मति हरिगइ नई भई रीती पढि भागवत लियोहे ॥ रूप गुण भर सह्यो जात कै
सेकरि आए सभां नृप ढरी भीज्यो प्रेमरस हियोहे ॥ पूछे भक्तभूप ठोरठोर परें भोंर जाइ गाइ उठे जबै मानो रंग झर कियोहे ॥ २ ॥
॥ ॥ टी०ओ०॥ जननीच्यागर्भांतूनी ॥ बाहेरनिघतांशुकमुनी ॥ गृहत्यागूनचालिलेवनीं ॥ तेथेंचिविजनींवासकेला ॥ १२ ॥ व्यासा
सारिखाज्याचापिता ॥ प्रेमेंजाहलाहाकामारिता ॥ परीउत्तरनदिलेंतत्त्वता ॥ पावलाऐक्यत्वेंबोधासी ॥ १३ ॥ व्यासाचेमनींबहुहौस ॥
कैसेनिपहावेंपुत्रमुखास ॥ तरीशुकासीपाजावाप्रेमरस ॥ तेणेंतोआपणासभेटेल ॥ १४ ॥ मगपौरजनांच्याबाळकांसी ॥ पढविलेंमहाभा
गवतासी ॥ तयांतेंनिरोपीजाऊनवनासी ॥ शुकासमक्षगायनकरा ॥ १५ ॥ तंवतेबाळकतैसेंचिकरिती ॥ भागवतशुकासमक्षगाती ॥
दशमस्कंधींपूतनेसिगती ॥ दीधलीश्लोकतोऐकिलायेणें ॥ १६ ॥ श्लोक ॥ पूतनालोकबालघ्नीराक्षसीरुधिराशना ॥ जिघांसयापिहरये
स्तनंदत्वापसद्गतिं ॥ १ ॥ ॥ पूतनालोकांचेबाळमारी ॥ राक्षसीरक्तप्राशनकरी ॥ हरीसीमारायाझडकरी ॥ स्तनपानजीनेंकरविलें
॥ १७ ॥ जेणेंतीपावलीउत्तमगती ॥ तेशुकेंपरिसिलीश्लोकोक्ति ॥ ऐसेभगवद्गुणऐकोनिमती ॥ गडबडोनिगेलीतयाची ॥ १८ ॥ नवी

नतेसमईजाहलीरीती ॥ विसरोनिआपुलीब्रह्मस्थिती ॥ भगवद्गुणींजडलीप्रीती ॥ तेंचिकारणपरिसावें ॥ १९ ॥ नातुडेपढतांब्रह्मज्ञान ॥
नावळेसाधितांयोगसाधन ॥ नमिळेकरितांहोमहवन ॥ जपतपदानेंजोनाकळे ॥ २० ॥ तोकोणत्याहीमिसेंलागल्याध्यान ॥ तयासी
आतुडेजगज्जीवन ॥ तरीत्याचेंचिकरावेंकीर्तन ॥ सप्रेमभावेंकरोनियां ॥ २१ ॥ मनींऐसाकरोनिविचार ॥ बाळकासीपुसेसत्वर ॥ को
णीहेंतुह्मासशिकविलेंसार ॥ तंवतेसांगतीव्यासदेवें ॥ २२ ॥ शुकाचार्यतेथोनिउठले ॥ व्यासपित्यासीशरणगेले ॥ सर्वहीभागवतअवग
तकेलें ॥ सप्रेममेळेंगातसे ॥ २३ ॥ हरिगुणरूपाचाभर ॥ व्यापूनगेलाअभ्यंतर ॥ कैसेनिसाहिलाजायतोभार ॥ विसावियास्थळकोठें
नमिळे ॥ २४ ॥ यावरीफिरतफिरतभूवरी ॥ पातलापरीक्षितीसभेमाझारी ॥ पाहूनिरायाचीआर्तताभारी ॥ भिजलेंअंतरप्रेमरसें ॥२५॥
मगबैसोनिदिवससात ॥ परिसवीरायातेंभागवत ॥ जागोजागपुसेभक्तनाथ ॥ संशयचक्रांतपडेजेव्हां ॥ २६ ॥ करावयासंशयनिवार
ण ॥ जेव्हांशुकदेवगाईहरिगुण ॥ जाणोंप्रेमरंगाचीझडीपूर्ण ॥ केलीसेजाणाव्यासपुत्रें ॥२७॥ ॥ कथाप्रल्हादाची ॥ ॥ मू॰क॰ ॥
सुमिरन सांचो कियो लियो देखि सबहीमे एक भगवान कैसें काटे तरवारहे ॥ काटिवो खडग जल बोरिवो सकति जाकी ता
हिकों निहारे चहूं ओरसो अपारहे ॥ पूछेतें बतायो खंब तहांही दिखायो रूप प्रगट अनूप भक्तबानिहिसों प्यारहे ॥ दुष्ट डार्‍यो
मारि गरें आतै लई डारि तऊ क्रोधको न पार कही कियो यों बिचारहे ॥ ३ ॥ ॥ टी॰ ओ॰ ॥ प्रल्हादेंकेलेंसत्यस्मरण ॥ सर्व
तत्त्वींएकभगवान ॥ अंतर्दृष्टींघेतलेंपाहून ॥ कैसेनिछेदीतरवारतया ॥ २८ ॥ खड्गाचेंकार्यछेदनकरण ॥ जलाचेंकार्यबुडवून
देण ॥ जयाचेशक्तीनेंहोतसेजाण ॥ त्यासतोपाहेचहूंकडे ॥ २९ ॥ तंवतोपाहतांअपार ॥ न्यूननसेचितिळभर ॥ ऐसाप्रल्हा
दभगवत्पर ॥ पाहूनिहिरण्यकशिपूकोपला ॥ ३० ॥ हातींघेवोनियांखड्ग ॥ प्रल्हादासीबोलेसवेग ॥ ह्यास्तंभाआंतश्रीरंग ॥ आ
हेकींनाहींसांगरे ॥ ३१ ॥ प्रल्हादवदेजेथेंभाव ॥ तेथेंचिवसेदेवाधिदेव ॥ ऐसेंपरिसतांचिहाणीघाव ॥ तोंनृसिंहरूपप्रगटलें ॥ ३२ ॥
भक्तवचनाचीआवडीतया ॥ अनुपमहरीनेंदाविलीकाया ॥ कनककशिपुअंकींघेवोनियां ॥ मारिलाउदरविदारोनी ॥ ३३ ॥ उदरांती

लकाढोनिआंतडें ॥ आपुलेकंठींघालीनिवाडे ॥ त्यावरीअंतरींक्रोधवाढे ॥ पारावारजयाचानसेचि ॥ ३४ ॥ कायहाकेलासेविचार ॥
आतांचिकरणेंकींसंहार ॥ भयेंकांपतीसुरासुर ॥ दृष्टीसमोरनयेती ॥ ३५ ॥ ॥ मू०क० ॥ डरे शिवआदि कहुं देख्यो नहि क्रोध
ऐसो आवत न ढिग कोऊ लछमीहुं त्रासहे ॥ तवतो पठायो प्रहलाद अहलाद महा अहा भक्तिभाव पग्यो आयो प्रभु पासहे ॥ गोदमें
उठाय लियो सीसपर हाथ दियो हियो हुलसायो कही बानी बिनैरासहे ॥ आई जग दया लगी पऱ्यो श्रीनृसिंहजूको अऱ्यो यों
छुटावो करो मायाज्ञान नासहे ॥४॥ ॥ टी०ओ०॥ शिवादिकपावलेभीती ॥ ह्मणतीऐसाक्रोधनिश्चिती ॥ नाहींदेखिलाकल्पांतीं ॥
जवळीकोणीहीयेईना ॥ ३६ ॥ सन्मुखजातांलक्ष्मीस ॥ तेंरूपपाहोनिवाटलात्रास ॥ सर्वांहींस्तऊनिप्रल्हादास ॥ नरहरीसन्मुखधाडिलें
॥ ३७ ॥ तंवतोचालिलानिर्भय ॥ चित्तींआल्हादनसमाय ॥ भावभक्तींतहोयतन्मय ॥ नरहरीजवळीपातला ॥ ३८ ॥ प्रभूनेंप्रल्हादाप
हातां ॥ ओंटींतउचलूनघेतलेंतत्त्वता ॥ हस्तठेवीत्याचेमाथा ॥ हृदयींआनंदवाढला ॥ ३९ ॥ अंतरींशांतहोऊन ॥ विनयराशीबोलेवचन ॥
कुलपवित्रझालेंतुझेन ॥ कांहींवरदानआणीकमागें ॥ ४० ॥ सकृपपाहोनिजगज्जीवना ॥ जगाचीदयाआलीमना ॥ वेळोवेळप्रार्थीसिं
हानना ॥ हेंचिएकमजलादेइजे ॥ ४१ ॥ यापरीमागेकरोनिहट्ट ॥ मायीकज्ञानजेंआहेप्रगट ॥ करोनियांतयातेंसपाट ॥ सर्वांसीमुक्त
करावें ॥ ४२ ॥ ऐसातोप्रल्हादमहाभक्त ॥ प्रभूचेस्मरणींअत्यंतरत ॥ सर्वांभूतींदयावंत ॥ आवडताजिवलगश्रीहरीचा ॥ ४३ ॥ ॥ क
थाअक्रूराची ॥ ॥ मू०क० ॥ चले अकरूर मधुपुरीते विसूर नैन चली जलधारा कब देखों छबि पूरकों ॥ सगुन मनावे एक देखिवोइ
भावे देह सुधी बिसरावे लोट्यो लखि पगधूरिको ॥ वंदन प्रवीन चाह निपट नवीन भई दई शुकदेव कही जीवनकी मूरिको ॥ मिले
रामकृष्ण झिले पाइकें मनोरथकों हिले दृगरूप किये चूरिचूरिचूरिको ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कंसेंआणायारामकृष्ण ॥ गोकुळाधा
डिलाश्वफल्कनंदन ॥ अक्रूरनिघालामथुरेहून ॥ प्रेमेंनिमग्नहोतसे ॥ ४४ ॥ नयनांतूनचालिलीजळधारा ॥ अखंडवाहतसेझरझरां ॥ क
धींमीपाहीननंदकुमारा ॥ सुंदरत्वेंपूर्णतनूज्याची ॥ ४५ ॥ मार्गींहोतीजैंशुभशकुन ॥ ह्मणेमजहोईलकृष्णदर्शन ॥ हेंचित्याआवडेजी

वींहून ॥ देहभानगेलाविसरोनी ॥ ४६ ॥ गोकुळाभोंवतेरजःकण ॥ त्यांवरीहरीचेंचरणचिन्ह ॥ पाहोनिगडबडांलोळेआपण ॥ प्रेमांत
निमग्नहोवोनी ॥ ४७ ॥ दर्शनींआवडीहोतीगहन ॥ हरीचेंपाहूनचरणचिन्ह॥ अत्यंतप्रीतीउपजेनवीन ॥ नमनींप्रवीणजाहला॥४८॥
कृष्णपदकमळाचीधूळी ॥ तेचित्याचीजीवनमुळी ॥ ऐसीनमनींप्रीतीजडली ॥ शुकदेवभागवतींबोलिले ॥ ४९ ॥ ऐसातोवंदनप्रवी
ण ॥ नंदसदनींपातलाजाण ॥ तोंत्याभेटलेरामकृष्ण ॥ प्रेमांतनिमग्नजाहला ॥ ५० ॥ सर्वहीमनोरथझालेपूर्ण ॥ हृदयींआनंदवाढला
जाण ॥ प्रभूतेंपाहेन्याहाळोन ॥ कोंदूनिनेत्रींरूपभरिलें ॥ ५१ ॥ ॥ कथाबलीची ॥ ॥ मू०क० ॥ दियो सरबसु करि अति अनु
राग बली पागि गयो हियो प्रहलाद सुधि आईहे ॥ गरु भरमावे नीती कहि समुझावे बोल उरमे न आवे किती भीती उपजाइहे॥
कह्यो जोइ कियो साचो भाव पन लियो अहो दियो डर हरिहूने मति न चलाइहे ॥ रीझे प्रभु रहे द्वार भये बस हारि मानि श्रीशु
क बखानि प्रीति रीति सोइ गाइहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ बळीचेंतेजवाढलेंगहन ॥ सर्वहीदेवजाहलेदीन॥ त्यांहींप्रार्थितांजगज्जीव
न ॥ त्याकारणेंवामनजन्मघेतला ॥ ५२ ॥ सत्वरजाऊनबलिसदना ॥ त्रिपादभूमीयाचोनिजाणा ॥ आकळोनिघेतलेंत्रिभुवना ॥ परी
तोबळिराणाअंतरींनढळे ॥ ५३ ॥ कायवानूंबळीचेंमहिमान ॥ अत्यंतअनुरागयुक्तजाण ॥ जेणेंसर्वस्वदिधलेंदान ॥ जगज्जीवनालागो
नी ॥ ५४ ॥ हृदयींहाचिआठवआला ॥ कींपितामहज्याचेचरणींलागला ॥ आजितोमाझेसदनींपातला ॥ ह्मणोनिझालाप्रेमनिमग्न
॥ ५५ ॥ शुक्राचार्यभ्रमघालीचित्तीं ॥ दायादेंयोजिलीहीकपटयुक्ती ॥ आपणहीकरावीतैसीरीती ॥ यापरीराजनीतीअसेराया ॥५६॥
जरीयासीदेशीलदान ॥ सर्वहीवैभवाचेंकरीलहरण ॥ मगतूंहोसीलअत्यंतदीन ॥ माझेंहेंवचनसत्यमानीं ॥ ५७ ॥ माझेंवाक्यनधरिसी
चित्तीं ॥ तरीतुजहोईलपदच्युती ॥ यापरीबोलोनिशापोक्ती ॥ बळीतेंभीतीउपजवी ॥ ५८ ॥ परीतोनिश्चईनढळे ॥ गुरुवाक्यनहृदयीं
आणिलें ॥ आपणजेंवामनावचनदिधलें ॥ तेंचिसत्यकेलेंबलिरायें ॥ ५९ ॥ ऐसादृढराखिलाभाव ॥ सर्वहीहरोनियांनिजवैभव ॥ वरु
णपाशेंबांधीदेव ॥ परीतोचित्तींनढळेचि ॥ ६० ॥ ऐसातयाचापाहोनिभाव ॥ अत्यंतरिझलेदेवाधिदेव ॥ हारमानोनिस्वयमेव ॥ द्वार

पाळहोऊनिराहिले ॥ ६१ ॥ श्रीशुकेंवर्णिलीजीभागवतीं ॥ तेचिमीगाइलीप्रीतीरीती ॥ नातरीबलिरायाचीकीर्ती ॥ माझियेमतीनवर्णवे ॥६२॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ दहावाछप्पागोडहा ॥ ६३ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ तुझियेचरणींमाझामाथा ॥ मजवरीकृपाकरोनिआतां ॥ संतमहिमाबोलवीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ हरिप्रसादरसस्वादके भक्त इते परवान ॥ शंकर शुक सनकादि कपिल नारद हनुमाना ॥ विष्वक्सेन प्रहलाद बलि रु भीषम जग जाना ॥ अर्जुन ध्रुव अंबरीष बिभीषन महिमा भारी ॥ अनुरागी अकरूर सदा उद्धव अधिकारी ॥ भगवंतभुक्तअवशिष्ठकी कीरतिकहन सुजान ॥ हरिप्रसाद० ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीहरीचाप्रसाद ॥ त्याचाजाणती जेरसस्वाद ॥ इतुकेभक्तअसतीविशद ॥ जेकांप्रमाणिकअनुभवें ॥ २ ॥ शंकरशुकसनकादिक ॥ कपिलनारदकपिनायक ॥ विष्वक्सेनप्रल्हादबलीदेख ॥ भीष्मादिकांसीजगजाणती ॥ ३ ॥ अर्जुनध्रुवअंबरीष ॥ बिभीषणादिकांचामहिमाविशेष ॥ अनुरागीअक्रूरप्रसादास ॥ सर्वदाउद्धवअधिकारी ॥ ४ ॥ भगवंतभुक्तअवशिष्ट ॥ त्याचीकीर्तीजेवरिष्ठ ॥ तीचेकथनींहेचिउत्कृष्ट ॥ अनुभवेंस्पष्टजाणती ॥ ५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ अकरावाछप्पागोडहा ॥ ६ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुराया ॥ माझेंनमनतुझियेपायां ॥ मजवरीकरोनियांदया ॥ संतमहिमाबोलवीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ ध्यान चतुर्भुज चित्त धन्यो तिन्हें सरन हों अनुसरों ॥ अगस्त पुलस्ती पुलह चमन वसिष्ठ सौभरि ऋषी ॥ कर्दम अत्रि रुचीक गर्ग गौतम व्याससिषि ॥ लोमस भृगु दालभ्य अंगिरा श्रृंगी प्रकाशि ॥ मांडव विश्वामित्र दुर्वासा सहस्रअठांसी ॥ यावलि जामदग्नि मयादर्श कस्यप परवत पाराशर पदरज धरो ॥ ध्यान०॥१२॥ ॥ टी०ओ०॥ चतुर्भुजाचेंध्यान ॥ ज्यांहींचित्तींकेलेंधारण ॥ तयांसीव्हावयाशरण ॥ मीअनुसरलोंअसेंकीं ॥२॥ अगस्तीपुलस्तिपुलहश्रेष्ठ॥ च्यवनसौभरिऋषीवसिष्ठ॥ कर्दमअत्रीऋचीकवरिष्ठ ॥ गौतमगर्गसशिष्यव्यास ॥ ३ ॥ बकदाल्भ्यभृगुलोमश ॥ अंगिराश्रृंगीचाप्रगटप्रकाश ॥ मांडव्यकौशिकआ

णिदुर्वास ॥ अठ्यांशींसहस्रवालखिल्य ॥ ४ ॥ याज्ञवल्क्यजमदग्नि ॥ मायादर्शीकश्यपमुनी ॥ पर्वतपाराशरादिकांनमुनी ॥ धरितोंमस्तकींपदरजा ॥ ५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ बारावाछप्पागोडहा ॥ ६ ॥ ॥

श्रगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ करींधरूनियांमजपतिता ॥ कांहींचअधिकारनसतां ॥ बळेंभक्तिपंथालाविसी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ साधनसाध्य सत्रहपुरान फलरूपी श्रीभागवत ॥ ब्रह्म विष्णु शिव लिंग पदम स्कंद विस्तारा ॥ वामन मीन वराह अग्नि कूरम उदारा ॥ गरुड नारदी भविष्य ब्रह्मवैवर्त श्रवन शुचि ॥ मार्कंड ब्रह्मांड कथा नाना उपजे रुचि ॥ परम धरम श्रीमुखकथित चतुरश्लोकी निगमसत ॥ साधनसाध्य० ॥ १३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जेकांविख्यातसत्रापुराण ॥ तेसर्वअसतीजयाचेंसाधन ॥ साध्यत्वेंफलरूपीजाण ॥ श्रीभागवतअसेकीं ॥ २ ॥ दशसहस्रब्रह्मपुराण ॥ एकेचाळीससहस्रविष्णुपुराण ॥ शाहत्तरहजारशिवपुराण ॥ लिंगपुराणसहस्रअकरा ॥ ३ ॥ पद्मपुराणपंचाणवसहस्र ॥ स्कंदपुराणाचाविस्तार ॥ एकशेंएक्याशींहजार ॥ दशसहस्रवामनपुराणअसे ॥ ४ ॥ चवदासहस्रमत्स्यपुराण ॥ चोवीससहस्रवाराहपुराण ॥ पंधरासहस्रअग्निपुराण ॥ कूर्मपुराणसहस्रसतरा ॥ ५ ॥ दुःसंगेंहोतीपातकभार ॥ तेसर्वहीकरोनिदूर ॥ जनातेंकरितीधर्मतत्पर ॥ ऐसेहेउदारअसती ॥ ६ ॥ एकोणीससहस्रगरुडपुराण ॥ पंचवीससहस्रनारदपुराण ॥ चवदासहस्रभविष्यपुराण ॥ ब्रह्मवैवर्तसहस्रअठरा ॥ ७ ॥ जगींजेजीवअसतीअपवित्र ॥ यांचेंहोतांचिश्रवणमात्र ॥ तेसर्वहीहोतीपवित्र ॥ ऐसींहींपुराणेंअसती ॥ ८ ॥ मार्कंडेयपुराणनवहजार ॥ ब्रह्मांडपुराणबारासहस्र ॥ जयांतकथाअसतीफार ॥ रुचीउपजेश्रवणकरितां ॥ ९ ॥ अठरासहस्रभागवत ॥ सर्वहीगणनाकरितांयुक्त ॥ चारलक्षसंख्याहोत ॥ अष्टादशपुराणेंमिळोनी ॥ १० ॥ ज्यामाजीपरमधर्मजाण ॥ श्रीमुखेंजींकेलींकथन ॥ तेंचतुःश्लोकीभागवतपूर्ण ॥ निगमशतेंनिघालींजेथुनी ॥ ११ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ तेरावाछप्पागोडहा ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्प० ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरू ॥ तुजसमनसेदुजाउदारू ॥ मजसारिखापातकीनरू ॥ तयासुख

सागरुदेऊंपहासी ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ दशआठस्मृती जिन उच्चरी तिन पदसरसिज भाल मो ॥ मनुस्मृति अत्रेय वैष्णवी हार्तिक
जामी ॥ याज्ञवल्क्य अंगिरा शनैश्वर साम्रृतक नामी ॥ कात्यायनि सांडिल्य गौतमि वसिष्ठी दाखी ॥ सुरगुरु आसा तापी पराश
रकृत मुनिभाखी ॥ आशापासउदारधी परलोक लोकसाधनसो ॥ दशआठ ॥ १४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अठरास्मृतींचाउच्चार ॥ ज्याहींकेला
सविस्तर ॥ तयाचेंपदकमलसुंदर ॥ माझेमस्तकींअसोकीं ॥ २ ॥ मनुस्मृतिआत्रेयस्मृती ॥ वैष्णवीआणिहारितकस्मृती ॥ याम्यआणि
याज्ञवल्क्यस्मृती ॥ अंगिरास्मृतीतेसातवी ॥ ३ ॥ शनैश्वरआणिसंवर्तकस्मृती ॥ यासर्वहीउत्तमअसती ॥ कात्यायनीआणिशांडिल्य
स्मृती ॥ गौतमीस्मृतीतेबारावी ॥ ४ ॥ वासिष्ठीआणिदक्षस्मृती ॥ बार्हस्पतीआणिआसास्मृती ॥ तापीआणिपाराशरीस्मृती ॥ कर्तेयां
चेमुनिवर ॥५॥ इहलोकआणिपरलोक ॥ याचेसाधनींलावावयालोक ॥ ज्यांचीउदारमतीअसेदेख ॥ जेकांआशापाशछेदिती ॥६॥ ऐसेहे
स्मृतींचेकर्ते ॥ सर्वहीपापांचेहर्ते ॥ धर्मशास्त्रींयापरते ॥ नसतीवक्तेआणिक ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्या
त ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ चवदावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुराया ॥ शरणआलोंतुझियापायां ॥ मजवरीकरुणाकरूनियां ॥
संतसेवनींलावावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ पावें भक्ति अनपाइनी जे रामसचिवसुमिरन करें ॥ सृष्टी विजई जयंत नीतिपर शुचि रवि
नीता ॥ राष्ट्रविवर्धन निपुनसुराष्ट्र परम पुनीता ॥ असोक सदा आनंद धर्मपालक तत्त्ववेत्ता ॥ मंत्रीवर्य सुमंत चतुर्जग मंत्री जे
ता ॥ अनायास रघुपति प्रसन्न भवसागरदुस्तर तरें ॥ पावें भक्ति० ॥ १५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकाग्रकरोनियांमन ॥ जेरामसचिवा
चेंस्मरण ॥ अनपाइनीभक्तीपावतीपूर्ण ॥ हेंसत्यवचनजाणावें ॥२॥ सृष्टीविजईआणीजयंत ॥ उभयतांहेशुचिष्मंत ॥ नीतियुक्तसदा
वर्तत ॥ भूर्तींविनीतसर्वदा ॥ ३ ॥ राष्ट्रविवर्धननिपुणबहुत ॥ सुराष्ट्रतोपरमपुनीत ॥ शोकरहितसदाआनंदभरित ॥ धर्मपालकतत्त्ववे
त्ते ॥ ४ ॥ चतुरत्वेंअत्यंतबोलके ॥ जगामाजीमंत्रीजितुके ॥ तयांमाजीश्रेष्ठत्वनेटकें ॥ सुमंताअंगींवसतसे ॥ ५ ॥ ह्यासर्वहीसचिवां

सीपूर्ण ॥ अनायासेंराघवप्रसन्न ॥ भवसागरदुस्तरजाण ॥ सहजानुवृत्तीतरलेती ॥ ६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ पंध्रावाछप्पागोडहा ॥ ७ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरुमाझादयाळु ॥ मनाचाअत्यंतकनवाळु ॥ जाणोनिअज्ञानबाळु ॥ मजवरी कृपाळुहोतसे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ शुभदृष्टिवृष्टि मोपर करो जे सहचर रघुवीरके ॥ दिनकरसुत हरिराज बालिबछ केसरिऔरस ॥ दधिमुख दुविद मयंद रिछपति सम को पौरस ॥ उल्का सुभट सुसेन दरीमुख कुमुद नील नल ॥ सरभाग वै गवाछ पनस गंधमादन अतिबल ॥ पद्म अठारह जूथपाल रामकाज भद्र भीरके ॥ शुभदृष्टि० ॥ १६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जेरघुवीराचेसहचर ॥ शुभदृष्टीचीवृष्टीमजवर ॥ सर्वदाकरोतकरुणाकर ॥ अनाथमजलाजाणोनी ॥ २ ॥ सुग्रीवआणिअंगद ॥ हनुमंतआणिद्विविद ॥ दधिमुख आणिमैंद ॥ जांबवंतसमानबलसर्वांचें ॥ ६ ॥ उल्कासुभटतैसासुषेण ॥ दरीमुखकुमुदनलनीलजाण ॥ शरभंगगवाक्षगंधमादन ॥ पनसादिबलवंतअतिशयें ॥ ४ ॥ अठरापद्मवानरदळ ॥ त्यांतीलमुख्यहेयूथपाळ ॥ रामकार्यालागींचपळ ॥ महावीरकल्याणकर्ते ॥ ५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सोळावाछप्पागोडहा ॥ ६ ॥ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदयाळा ॥ हरोनिदुरितदुष्काळा ॥ प्रगटकरोनिभजनसुकाळा ॥ मज अनाथाजीवविसी ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ व्रज बडे गोपपरजन्यके सुत नीके नवनंद ॥ धरानंद ध्रुवनंद तृतीय उपनंद सुनागर ॥ चतुर्थ तहां अभिनंद नंद सुखसिंधु उजागर ॥ सुटि सुनंद पशुपाल निर्मल निश्चय अभिनंदन ॥ करमा धरमा नंद अनुज विदित वल्लभ जगवंदन ॥ आसपास वा बगरके जंहा बिहरत पशुप सुछंद ॥ व्रज बडे० ॥ १७ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ व्रजामाजीजेवरिष्ठ ॥ परजन्यगोपाचेसुतश्रेष्ठ ॥ नवहीनंदनामेंप्रगट ॥ उत्तमप्रकारेंअसती ॥ २ ॥ धरानंदआणिध्रुवनंद ॥ तिसरासुनागरउपनंद ॥ चवथातेथेंअभिनंद ॥ नंदतोसुखसिंधुप्रगटसर्वां ॥ ३ ॥ सहावासुनंदसुंदर ॥ पशुपाळनंदअसेथोर ॥ निश्चयत्वेंशुद्धअंतर ॥ जेकांसुखकरसर्वां

सी ॥ ४ ॥ जगासीवंद्यत्वेंथोर ॥ जेकांसर्वांसीप्रियकर ॥ कर्मानंदधर्मानंदअहीर ॥ दोघेंहेअनुजविदितअसती ॥ ५ ॥ आसपासव्रज
सीमेंत ॥ जेथेंसर्वहीआनंदभरित ॥ हेपशुपाळस्वछंदेंविहरत ॥ परमानंदपुत्रज्यांचा ॥ ६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनी
टीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सतरावाछप्पागोडह्वा ॥ ७ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरुमाझाकल्पतरू ॥ विचित्रतयाचाअसेप्रकारू ॥ हरोनियांकल्पनामेरू ॥ सुख
सागरींबुडवींमातें ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ बाळ वृद्ध नर नारि गोप हों अरथि उन पादरज ॥ नंदगोप उपनंद ध्रुव धरानंद महरि
जसोदा ॥ कीरतदा वृषभानकुवरी सहचरि विहरत मनमोदा ॥ मधु मंगल सुबल सुबाहु भोज अर्जुन श्रीदामा ॥ मंडल ग्वाल
अनेक शामसंगी बहुनामा ॥ घोषनिवासनकी कृपा सुरनर वांछित आदि अज ॥ बाल वृद्ध० ॥ १८ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ व्रजवा
सीबालवृद्ध ॥ नरनारीगोपवृंद ॥ त्यांचेचरणरजाचाप्रसिद्ध ॥ भिकारीमीअसेंजाणा ॥ २ ॥ नंदगोपआणिउपनंद ॥ ध्रुवनंदतैसाचिध
रानंद ॥ महरीयशोदाअसेप्रसिद्ध ॥ जेकांजननीश्रीहरीची ॥ ३ ॥ आणिजेकीर्तिदाइनी ॥ वृषभानाचीनंदिनी ॥ आनंदयुक्तअंतःकर
णीं ॥ हरीसीअनुसरूनविहरतसे ॥ ४ ॥ मधुआणिमंगल ॥ सुबाहुआणिसुबल ॥ भोजआणिअर्जुनसुशील ॥ श्रीदामादिमित्रश्रीहरी
चे ॥ ५ ॥ व्रजमंडलाचेआसपास ॥ गोपपाळअसतीविषेश ॥ हरीचेसंगींबहुवस ॥ कितीमीनामेंवदूंत्यांचीं ॥ ६ ॥ घोषनिवासीजेजे
जीव ॥ तयाचीकृपावांछितीसर्व ॥ सुरनरादीब्रह्मदेव ॥ हाचिउपावकरिताती ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीका
ख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ अठरावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ वरदहस्तठेऊनमाथा ॥ मजसुखेंबोलवींसंतकथा ॥ हेंचि
वरदानमागतसें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ व्रजराजसुवनसंग सदन वन अनुग सदा ततपर रहे ॥ रक्तक पत्रक ओर पत्री सबही मन
भावे ॥ मधुकंठो मधुवर्त रसाल बिसाल सुहावे ॥ प्रेमकंद मकरंद आनंद सदा चंद्रहासा ॥ पयद बकुल रसदान सारदा बुद्धिप्रकासा ॥

सेवासमय विचारिकें चारु चतुर चितकी लहें ॥ व्रजराज० ॥ १९ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ व्रजपतीतनयश्रीहरी ॥ त्यासवेंवनीं
आणिघरीं ॥ जेकांतत्परसेवेवरी ॥ अनुसरोनिराहतीसर्वदा ॥ २ ॥ रक्तकआणिपत्रक ॥ तैसाचिपत्रीसेवक ॥ हेतोंसर्वहीसम्यक ॥ मना
पासोनिआवडती ॥ ३ ॥ मधुकंठतोरसाळ ॥ तैसाचिमधुवर्तविशाळ ॥ जयासीआवडेघननीळ ॥ जेकांप्रियकरश्रीहरीसी ॥ ४ ॥ प्रे
मकंदाचामकरंद ॥ यशोदानंदनबालमुकुंद ॥ तयासीदेतीसदाआनंद ॥ जेवींकमलिनीसीचंद्रकळा ॥ ५ ॥ पयदआणिबकुलदास ॥ रस
दानकरितीविशेष ॥ जयाचाबुद्धिप्रकाश ॥ शारदेसमानअसेकीं ॥ ६ ॥ ऐसेहेउत्तमचतुरसेवक ॥ विचारूनिसेवासमयदेख ॥ नआज्ञापि
तांचिसम्यक ॥ मनांतीलआशयजाणोनिघेती ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्ति
प्रेमामृत ॥ एकोणिसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ दयाळूमाझीसद्गुरुमाता ॥ संसारकर्दमींमजखेळतां ॥ बळेंचिउचलोनीतत्त्वता ॥ प्रेम
पान्हापाजीतसे ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ सप्तद्वीपमें दास जे ते मेरे सिरताज ॥ जंबु ओर म्लेंछ साल्मली बहुत राजऋषि ॥ कुस
पवित्र पुनि क्रौंच कोन महिमा जाने लखि ॥ साक बिपुल बिस्तार प्रसिद्ध नामी अति पुहकर ॥ परवत लोकालोक ओक टापू कंचनधर ॥
हरिभृत्य वसत जेजे जहां तिनसो नितप्रति काज ॥ सप्तद्वीप० ॥ २० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सप्तद्वीपांमाजीवास ॥ असेजयाचातेहरि
दास ॥ मजलागोनियांविशेष ॥ वेद्यत्वेंश्रेष्ठअसती ॥ २ ॥ जंबुआणिम्लेंछद्वीप ॥ शाल्मलिद्वीपपुण्यरूप ॥ राजऋषीअसतीअमूप ॥
जेकांदासश्रीहरीचे ॥ ३ ॥ कुशद्वीपअसेपवित्र ॥ तैसेंचिक्रौंचद्वीपवर ॥ जयाचामहिमाअपार ॥ लक्षांतकोणाचेयेईलतो ॥ ४ ॥ शाक
द्वीपाचाबहुविस्तार ॥ जेंकांद्वीपनामेंपुष्कर ॥ अतिशयेंसीजेंतोसुंदर ॥ असेप्रसिद्धसर्वांसी ॥ ५ ॥ लोकालोकादीपर्वतअपार ॥ आणी
कटापूजेकांचनधर ॥ तयांसीस्थानत्वेंहेचिआधार ॥ सप्तद्वीपअसती ॥ ६ ॥ जेजेद्वीपींजयांचावास ॥ तेतेजगदीशाचेदास ॥ त्यांसी
चमाझेंकार्यविशेष ॥ नित्यप्रतिअसेहो ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरस०विसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयश्रीसद्गुरुमाये ॥ कृपाकटाक्षेंमजलापाहें ॥ द्वैताग्नीमाजीजळताहें ॥ ऐक्यत्व जळेंशीतळकरीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ मध्यद्वीपनवखंडमे भक्त जेते ममभूप ॥ इलावर्त आधीस संकर्षण अनुग सदासिव ॥ रमनक मच्छ मनु दास हिरण्य कूर्म अर्जुन इव ॥ कुरु वराह भूभृत्य वरिष हरिसिंघ प्रल्हादा ॥ किंपुरुष राम कपि भरत नारायण वीना नादा ॥ भद्रा सुग्रीवहय भद्रश्रव केतु काम कमला अनूप ॥ मध्यद्वीप० ॥ २१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मध्यद्वीपांतीलनवखंड ॥ तयांमाजीजेभक्तउदंड ॥ तितुकेमाझेभूपप्रचंड ॥ पातकदरिद्रनिवटावया ॥ २ ॥ इलावर्तखंडविशेष ॥ संकर्षणतयाचाअधीश ॥ सदाशिवजयाचादास ॥ रात्रंदिवससेवाकरी ॥ ३ ॥ रमणखंडींमत्स्यदेव ॥ दास्यत्वेंमनुघेतअनुभव ॥ हिरण्यखंडींकूर्मासीवैभव ॥ अर्जुनदासतयाचा ॥ ४ ॥ वर्षाखंडींस्वामीनृसिंह ॥ प्रल्हादसारीसेवासमूह ॥ कुरुखंडींदेववराह ॥ पृथ्वीतयाचीदासअसे ॥ ५ ॥ किंपुरुषखंडींरघुनंदन ॥ अनुचरतयाचाहनूमान ॥ भरतखंडींनारायण ॥ नारदसेवाकरीत्याची ॥ ६ ॥ भद्रासुखंडींहयग्रीव ॥ दासतयाचाभद्रश्रव ॥ केतुमालखंडींकामदेव ॥ लक्ष्मीअनुपमसेवाकरी ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकविसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुमाउली ॥ करींकृपेचीसाउली ॥ त्रिविधतापेंतापली ॥ हेचित्तवृत्तीदयाळा ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ स्वेतद्वीपमे दास जे श्रवन सुनो तिनकी कथा ॥ श्रीनारायणको बदन निरंतर ताही देखें ॥ पलक परे जो बीच कोटि जमजातन लेखें ॥ तिनके दरसनकाज गयो तहां बीनाधारी ॥ शाम दई तहां सेन उलटी अब नहि अधिकारी ॥ नारायणी अख्यान दृढ तहां प्रसंग नाहिन तथा ॥ स्वेतद्वीपमे दास जे० ॥ २२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्वेतद्वीपांतीलजेदास ॥ तयांचीहेकथासुरस ॥ श्रवणकरावीसावकाश ॥ कर्णद्वारेंकरोनी ॥ २ ॥ नारायणाचेंवदन ॥ सदाकरितीअवलोकन ॥ मध्येंचिपातेंलवतां जाण ॥ कोटियमयातनेसमलेखिती ॥ ३ ॥ त्यांचियादर्शनालागुनी ॥ तेथेंगेलेनारदमुनी ॥ प्रभूनेंखुणेदिलेपरतवोनी ॥ तुह्माअधि

कारनसेयावया ॥ ४ ॥ येथेंनारायणाचेंआख्यान ॥ आणीकप्रसंगनसेचिजाण ॥ सर्वांचाएकनिश्चयपूर्ण ॥ यांतनसेचितथाकांहीं ॥५॥
॥ मू०क० ॥ श्वेतद्वीपवासी सदा रूपके उपासि गये नारद बिलासी उपदेश आस लागीहे ॥ दई प्रभू सेन जिनि आवो इहि ऐन
दृग देखे सदा चेन मति गति अनुरागीहे ॥ फिरे दुख पाइ जाइ कही श्रीबैकुंठनाथ साथ लिये चले लेखो भक्ति अंग पागीहे ॥
देख्यो एक सर खग रह्यो ध्यान धरि रिखि पूछे हरि कह्यो कहो बडो बडभागीहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जेकांश्वेतद्वीपवासी ॥
नारायणाचेसदाउपासी ॥ यापरीवर्णीवैकुंठवासी ॥ नारदासमक्षएकवेळां ॥ ६ ॥ यापरीपरिसतांवचनासी ॥ नारदतोमोठाविलासी ॥
तयाउपदेशावेंआशाऐसी ॥ धरोनितेथेंचालिला ॥ ७ ॥ तंवद्वीपरक्षकाकारण ॥ नारायणकरीआज्ञापन ॥ येऊंनद्यावेनारदाजाण ॥
एथीलआख्यानसांगोनी ॥ ८ ॥ तोंनारदआलेत्वरेंकरून ॥ रक्षकरोंकितीतयालागोन ॥ जरीकांनारदनामाभिधान ॥ तरीनआपण
एथेंयावें ॥ ९ ॥ श्रीनारायणावांचून ॥ आणिकानआमुचेपहातीनयन ॥ येणेंचिसर्वदासुखसंपन्न ॥ सर्वत्रजनअसती ॥ १० ॥ म
तीसीएथेंचिअनुराग ॥ हेचिआमुचीगतीसांग ॥ नारदाचेतोंअनेकमार्ग ॥ एकहीभक्तीनसेची ॥ ११ ॥ ऐसेंतेंवाक्यपरिसोनी ॥ नार
दपरतेखेदपावोनी ॥ वैकुंठभुवनासजावोनी ॥ श्रीनिवासानिवेदिलें ॥ १२ ॥ मजसीजीचानलागेपार ॥ ऐसीजयाचीभक्तीअपा
र ॥ तरीतयाचानिर्धार ॥ कैसेनिमजलाकळेलकीं ॥ १३ ॥ हरीनेंतेव्हांआश्वासून ॥ चालिलेनारदासवेंघेऊन ॥ ह्मणतीभक्तीपहालक्षो
न ॥ कैसीशरीरींभिन्नलीसे ॥ १४ ॥ उभयतांगुप्तरूपेंकरून ॥ श्वेतद्वीपींप्रवेशलेजाण ॥ तोलांबरुंददीडयोजन ॥ सरोवरएकपाहिलें
॥ १५ ॥ तोंएकविशाळपक्षीजाण ॥ त्यांतकरीतबैसलाध्यान ॥ नारदेंपुसतांहरीलागून ॥ थोरभाग्यवंतहाहरीसांगे ॥ १६ ॥ ॥ मू०
क० ॥ वरष हजार बीते भये नही चित्त चीते प्यासोइ रहत ऐपे पानि नही पीजिये ॥ पावे जो प्रसाद जब जीभसो सवाद लेत
लेत नही ओर याकी मति रस भीजिये ॥ लीजे बात मानि जल पान करि डारि दियो चोच भरि दृग भर बुद्धि मधि धीजिये ॥ अ
चिरज देखि चख लगे न निमेख किहुं चहु दिसि फिर्‍यो अब सेवा याकी कीजिये ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हातोंअसेतृषातुर ॥ यासी

जाहलींवर्षेंहजार ॥ परीचित्ताचानढळेनिर्धार ॥ उदकप्राशननकरीची ॥ १७ ॥ श्रीहरीचापावल्याप्रसाद ॥ त्याचाचिजिव्हेनेंघेतसेस्वा
द ॥ आणीकरसनघेईस्वापद ॥ भक्तिरसांतमतीभीजली ॥ १८ ॥ प्रसादसेवितांनघडेस्मरण ॥ ह्मणोनितेवेळींपरिसेभजन ॥ नसेवीच
कांहींनामावीण ॥ तरीतुह्मीकीर्तनआरंभा ॥ १९ ॥ सत्यमानावेंमाझेंवचन ॥ तुह्मासीचमत्कारदावितोंपूर्ण ॥ मगहरीनेंकरोनिजलप्रा
शन ॥ उच्छिष्टसरोवरींटाकिलें ॥ २० ॥ मगतोपक्ष्यांचानायक ॥ चंचूमाजीभरीउदक ॥ नयनांमाजीवैकुंठनायक ॥ प्रेमसुखबुद्धीमा
जी ॥ २१ ॥ बहुदिवसांचातृषित ॥ सरोवरआटिलेंसमस्त ॥ तेंदेखोनिनारदतटस्थ ॥ पातेंनहालतांपाहातसे ॥ २२ ॥ भावेंप्रदक्षिणा
करोनित्वरित ॥ तयासीघालीदंडवत ॥ आणिश्रीहरीतेंविनवित ॥ आतांमीराहतोंयेथेंचि ॥ २३ ॥ फिरलोंमीचारीदिशा ॥ भक्तनपा
हिलायाजऐसा ॥ याचेचिचरणींलागलीआशा ॥ सेवाकरावीवाटतसे ॥ २४ ॥ ॥ मू०क० ॥ चलो आगे देखो कोऊ रहे न परेखो
भाव भक्ति करि लेखो गये दीप हरि गाइये ॥ आयो एक जन धाय आरतीसमें बिहाई खेचि लिये प्रान फेरि बंधु याकी आइये ॥
वही इन कही पति देखों नही मही पऱ्यो चऱ्यो याको जीव तन गिऱ्यो मन भाइये ॥ ऐसे पुत्र आदि आये सांचे हितमे दिखाये फेरिकें
जिवाये रिखिगाये चितलाइये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नारदासबोलेरुक्मिणीवर ॥ पुढेंचलावेंजीसत्वर ॥ एकूनएकपाहावेंसमग्र ॥ वे
गळाकोणीनराहावा ॥ २५ ॥ कैसातयाचाभक्तिभाव ॥ याचाघेइजेअनुभव ॥ ऐसेंबोलोनिदेवाधिदेव ॥ द्वीपामाजीप्रवेशले ॥ २६ ॥
तेथेंसर्वहीकीर्तनतत्पर ॥ पाहोनिनारदाआल्हादथोर ॥ नारायणाचेंठाकिलेंमंदिर ॥ उभयतांद्वारींबैसले ॥ २७ ॥ नारदासीबोलेवैकुंठ
नायक ॥ आरतीचीवेळाआलीसेसम्यक ॥ जेकोणीदर्शनायेतीललोक ॥ सांगावेंआरतीहोवोनिगेली ॥ २८ ॥ तोआरतीचाजाणोनि
समय ॥ धांवोनियेतसेजनसमुदाय ॥ द्वारींएकजोआलालवलाह्य ॥ तोंनारदेंकथिलेंआरतीजाली ॥ २९ ॥ ऐसेंपरिसतांचिवचन ॥
तत्काळआकर्षूनघेतलेप्राण ॥ तयाचीस्त्रीआलीमागोन ॥ तैसेंचितियेसीनारदुसांगे ॥ ३० ॥ भूवरीपडिलाप्राणनाथ ॥ तोनपाहिलाप्रे
मयुक्त ॥ आरतीझालीऐकतांत्वरित ॥ तत्काळजीवपळाला ॥ ३१ ॥ देहपडलाभूमीवरी ॥ नारदमनींआश्चर्यंकरी ॥ ह्मणेयाचेंतोंप्रेम

भारी ॥ देहादिसंबंधाविसरले ॥ ३२ ॥ तोंआलेतयाचेपुत्रादिक ॥ मृतपितरांसीनदेखतांदेख॥ आरतीविचारितीसम्यक ॥ जाहलीए
कताप्राणसोडिले ॥ ३३ ॥ यापरीपडिलेअनेकजण ॥ नारदह्मणेहेजगज्जीवन ॥ मजसोडवींयाहत्येपासून ॥ परिसोनश्रीहरीहांसले
॥ ३४ ॥ ऐसेंहेंत्यांचेंसत्यप्रेम ॥ तुजलागींमीदाविलेंउत्तम ॥ आणीकहीचमत्कारपरम ॥ भक्तीचाउल्हासदावितों ॥ ३५ ॥ आरती
चासमयअसेदेख ॥ ह्मणोनिठोकावीदीर्घहांक ॥ ऐसेंसांगतांवैकुंठनायक ॥ तैसाचिनारदगर्जतसे ॥ ३६ ॥ ऐसीपरिसतांचिगर्ज
ना ॥ पडिलेतितुकेपावोनिचेतना ॥ धांवोनिगेलेदेवसदना ॥ श्रीनारायणापहाती ॥ ३७ ॥ नारदेंपाहतांचमत्कार ॥ गहिंवरोनिप्रेमें
अंतर ॥ श्वेतद्वीपवासीचेगुणअपार ॥ चित्तलावोनिगातसे ॥ ३८ ॥ ऐसातयांचाभक्तिभाव ॥ दावीनारदासीदेवाधिदेव ॥ आपुलाउ
द्धारव्हावयाहेंवैभव ॥ सद्गुरुकृपेनेंगाइलें ॥ ३९॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
बाविसावाछप्पागोडहा ॥ ४० ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुमहाराजा ॥ माझियाकरावेंपूर्णकाजा ॥ जेणेंमीवर्णींसंतसमाजा ॥
ऐसीबुद्धिमजद्यावी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ उरग अष्टकुल द्वारपाल सावधान हरिधाम थिति ॥ इलापत्र सुखअनंत अनंत कीरति
विस्तारत ॥ पद्म संकूपन प्रगट ध्यान उरते नहि टारत ॥ अश्रुकमल वासुकी अजित आज्ञाअनुवर्ती ॥ करकोटक तक्षक सुभट
सेवा सिर धरती ॥ आगमोक्तशिवसंहिता अगर एकरस भजन रति ॥ उरग० ॥ २३॥ ॥टी०ओ०॥ सर्पकुलामाजीवरिष्ठ ॥ महा
नागअसतीआठ ॥ क्षीरसागरामाजीउत्कृष्ट ॥ श्रीहरीचेंधामअसे ॥ २ ॥ द्वारपालकत्वेंविशेष ॥ तेथेंचितयांचारहिवास ॥ सावधान
होवोनिअहर्निश ॥ करितीसेवाश्रीहरीची ॥ ३ ॥ ज्याचेकीर्तीचाविस्तारअनंत ॥ सुखअनंतआणिनामेंअनंत ॥ तैसाचिइलापत्रवि
ख्यात ॥ हरीचीकीर्तीविस्तारिती ॥ ४ ॥ पद्मआणिसंकूपन ॥ प्रगटहरीचेंकरितीध्यान ॥ हृदयींधरिलाजोआकळून ॥ ढळोंनदेतीत
यातें ॥ ५ ॥ अश्रुकमलआणिवासुकी ॥ जेअजिंक्ययासकळलोकीं ॥ प्रेममयुक्तसकौतुकीं ॥ सदाअनुवर्तीआज्ञेचे ॥ ६ ॥ कर्कोटकआ

णितक्षक ॥ आज्ञेसीवोडवतीमस्तक ॥ सेवेमाजीसुभटदेख ॥ ऐसेहेअनुचरश्रीहरीचे ॥ ७ ॥ आगमोक्तशिवसंहितेंत ॥ जैसाभजनप्रकारअसेलिखित ॥ एकरसेंहेतैसेचिवर्तत ॥ केवळआगरप्रेमाचे ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ तेविसावाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरू ॥ माझाकोठेंनसेनिर्धारू ॥ निराधारियातूंआधारू ॥ करुणाकरावीमजवरी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ चोवीस प्रथम हरि वपु धरे त्यों चतुर्व्यूह कलजुग प्रगट ॥ श्रीरामानुज उदार सुधानिधि अवनि कल्पतरु ॥ विष्णुस्वामी वोहि सिंधुसंसारपारकर ॥ मध्वाचारज मेघ भक्तिसर ऊसर भरिया ॥ निंबादित्य आदित्य कुहर अज्ञानज्ञ हरिया ॥ जनम करम भागवत धरम संप्रदाय थापी अघट ॥ चोवीस० ॥ २४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पूर्वींजैसाश्रीहरी ॥ चोवीसरूपांतेंप्रगटकरी ॥ तैसाचकलियुगामाझारी ॥ चतुर्व्यूहत्वेंप्रगटला ॥ २ ॥ श्रीरामानुजमहाउदार ॥ प्रेमामृताचेकेवळसमुद्र ॥ भूवरीकरावयादीनोद्धार ॥ कल्पतरूचिजाहले ॥ ३ ॥ संसारसिंधूपासोनी ॥ पारकरावेंदीनालागुनीं ॥ विष्णुस्वामीसंतजनीं ॥ नौकाचिकेवळजाहले ॥ ४ ॥ कलियुगाचियामुळें ॥ भक्तिसरोवरशुष्कजालें ॥ तेंभरावयालागींवहिलें ॥ मेघचिझालेमध्वाचार्य ॥ ५ ॥ अज्ञानरूपीअंधारजाण ॥ त्याचेंकरावयासिहरण ॥ निंबादित्यसूर्यनारायण ॥ केवळदूसराउगवला ॥ ६ ॥ यापरीचवघेभक्तपरम ॥ जन्मापासोनिहेंचिकर्म ॥ स्थापिलासंप्रदायभागवतधर्म ॥ नघडेजेंकलियुगींतेंचिघडिलें ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ निंबादित्य नाम जातें भयो अभिराम कथा आयो एक दंडी ग्राम न्योतो करि आयेहें ॥ पाककों अबार भई संध्या मानि लई जती रतीहू न पांऊ बेदबचन सुनायेहें ॥ आगनमें निंब तापें आदित्य दिखायो वाही भोजन करायो पाछे निशिचिन्ह पायेहें ॥ प्रगट प्रभाव देखि जान्यो भक्ति भाव जग दाव याइ नाम पऱ्यो हऱ्यो मन गाएहें ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ निंबादित्यहेंनाम ॥ कैसेनिपडिलेंअभिराम ॥ तोचिकथाभागउत्तम ॥ चित्तदेवोनिपरिसावा ॥ ८ ॥ कोणीएकपरदेशी ॥ निंबादित्याच्याग्रहासी ॥ आमंत्रणलावोनिसंन्यासी ॥ येऊनियांबैस

ला ॥ ९ ॥ उशीरझालास्वयंपाका ॥ सायंकाळसमयहोयनेटका ॥ रात्रीभोजननकरणेंदेखा ॥ ह्मणोनियतिवरचालिला ॥ १० ॥ तंवनिंबादित्यधरीचरण ॥ यतीपरिसवीवेदवचन ॥ रात्रीनतिळभरीसेविजेअन्न ॥ संन्यासियानेंजाणपां ॥ ११ ॥ निंबादित्यकरितीविनणव ॥ अद्यापिनाहींअस्तमान ॥ प्रगटदिसताहेसूर्यनारायण ॥ तुह्माकारणेंदावितों ॥ १२ ॥ अंगणामाजीपश्चिमदिशे ॥ एकनिंबाचावृक्षअसे ॥ तयाच्याशिखरींविशेषें ॥ यतीसीसूर्यदाविला ॥ १३ ॥ मगतयासीआदरेंन ॥ स्वस्थकरविलेंभोजन ॥ यतीजोंकरीकरप्रक्षालन ॥ पाहेतोंरात्रबहूझाली ॥ १४ ॥ पाहोनितयाचाप्रगटप्रभाव ॥ जाणोनिघेतलाभक्तिभाव ॥ जगींजन्मोनियांडाव ॥ येणेंचिपूर्णसाधिला ॥ १५ ॥ निंबादित्येंचमत्कारदावोन ॥ यतीचेंकेलेंमानसहरण ॥ धरीतसेधांवोनिचरण ॥ येरूउचलोनिघेतसे ॥ १६ ॥ निंबावरदाविलाआदित्य ॥ ह्मणोनियांनामनिंबादित्य ॥ जगामाजीपडिलेंजनात ॥ यापरीमहिमाजयाचा ॥ १७ ॥ भक्तिप्रभावहापाहोन ॥ माझेंहीहरिलेंअंतःकरण ॥ ह्मणोनियांकेलेंगायन ॥ प्रियादासह्मणतसे ॥ १८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ चोविसावाछप्पागोडहा ॥ १९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुअनादी ॥ तुझेपासोनिसांप्रदायसिद्धी ॥ त्याचियेवर्णनींमजलाबुद्धी ॥ प्रकाशोनियांदेइजे ॥ १ ॥ ॥ मू० दो० ॥ श्रीरमापति रामानुज विष्णुस्वामि त्रिपुरारि ॥ निंबादित्य सनकादिका मधुकर गुरुमुखचारि ॥ १ ॥ ॥ टी० ओं० ॥ रमेसीउपदेशीजगन्निवास ॥ तेथोनिपरंपराजेजेशिष्य ॥ अनुजसांप्रदायह्मणतीत्यास ॥ बहुप्रकारेंतोवाढला ॥ २ ॥ लक्ष्मीनेंतयासीमार्गदाविला ॥ ह्मणोनिश्रीपद्धतीह्मणतीत्याला ॥ आणिशंकरासीउपदेशकेला ॥ नारायणेंजोएकांतीं ॥ ३ ॥ तेथोनिपरंपराविस्तारझाला ॥ प्रकाशसांप्रदायह्मणतीत्याला ॥ शंकरेंतयासीमार्गदाविला ॥ त्रिपुरारिपद्धतीह्मणोनिह्मणती ॥ ४ ॥ सनकादिकेंप्रजापतीला ॥ जाऊनियांप्रश्नकेला ॥ नसुचेचिउत्तरतयाला ॥ अंतरींप्रार्थिलाश्रीहरी ॥ ५ ॥ मगहंसरूपेंश्रीहरी ॥ प्रगटोनितयासीबोधकरी ॥ तेथोनिपरंपरावाढेभूवरी ॥ स्वरूपसांप्रदायतोचिजाणा ॥ ६ ॥ सनकादिकयोगेंबोधरीती ॥ ह्मणोनिसन

कादिकह्मणतीपद्धती ॥ आणिनाभिकमळातप्रजापती ॥ भ्रमतांउपदेशिलेंनारायणें ॥ ७ ॥ परंपरावाढलीजेतेथोनी ॥ चैतन्यसांप्रदाय
त्यालागोनी ॥ सर्वहीबोलतीयात्रिभुवनीं ॥ बहुतविस्तरतयाचा ॥ ८ ॥ विधीनेंसर्वत्रांबोधकेला ॥ ब्रह्मपद्धतीह्मणोनह्मणतीत्याला ॥
चारीमार्गीतचतुर्धाप्रगटला ॥ श्रीहरीत्याचींपरिसानामें ॥ ९ ॥ रमापद्धतीमाजीरामानुज ॥ त्रिपुरारिपद्धतींतविष्णुस्वामीसहज ॥ सन
कादिकपद्धतींतनिंबादित्यसतेज ॥ मध्वाचार्यप्रगटेब्रह्मपद्धती ॥ १० ॥ श्लोकः पाद्मे ॥ कलौखलुभविष्यंतिचत्वारःसांप्रदायकाः ॥ श्री
ब्रह्मरुद्रसनकाद्यावैष्णवाःक्षितिपावनाः ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ संप्रदायशिरोमणि सिंधुज्या रच्यो भक्तवितान ॥ विष्वक्सेन मुनिवर्य
सपुन षटकोप पुनीता ॥ बोपदेव भागवत लुप्त उद्धऱ्यो नवनीता ॥ मंगलमुनि श्रीनाथ पुंडरीकाक्ष परम जस ॥ राममिश्र रसरास
प्रगट परताप परांकुश ॥ यामुनि मुनि रामानुज तिमिरहरन उदै भान ॥ संप्र० ॥ २५ ॥ ॥टी०ओ०॥ संप्रदायशिरोमणीपूर्ण ॥ लक्ष्मी
नेंरचिलेजाण ॥ भक्तीसीराहावयालागुन ॥ केवळमंडपघातले ॥ ११ ॥ मननशीलांमाजीश्रेष्ठ ॥ विष्वक्सेनपरमवरिष्ठ ॥ पुढेंतयाचाशि
ष्यप्रगट ॥ षट्कोपपवित्रजाहला ॥ १२ ॥ त्यापुढेंत्याचाशिष्यदेखा ॥ बोपदेवतोअसेनेटका ॥ भागवतजेंगुप्तलोकां ॥ उद्धरोनिकाढिलें
लोण्यासारिखें ॥१३॥ तयाचाशिष्यमंगलमुनी ॥ श्रीनाथनामेंत्याचेसेवनीं ॥ पुंडरीकाक्षलागेत्याचेभजनीं ॥ परमयशस्वीजोअसे॥१४॥
शिष्यतयाचाराममिश्र ॥ प्रेमरसाचीराशीसुंदर ॥ प्रगटप्रतापज्याचाथोर ॥ तोपरांकुशशिष्यत्याचा ॥ १५ ॥ यामुनाचार्यमुनीत्याचेजा
ण ॥ रामानुजतयाचेशिष्यपूर्ण ॥ अज्ञानअंधकारकरावयाहरण ॥ केवळसूर्यजाहले ॥ १६ ॥ तयाचामहिमापूर्ण ॥ पूढिल्याछप्प्यांत
होईलवर्णन ॥ श्रीसद्गुरूच्याकृपेकरोन ॥ बुद्धीसीस्फुरणहोतसे ॥ १७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महा
राष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ पंचविसावाछप्पागोडहा ॥१८॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपरमानंदा ॥ जगज्जीवनाआनंदकंदा ॥ पतितपावनाजगद्वंद्या ॥
मजअनाथातारावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ सहस्रआस्य उपदेश करि जगत उद्धरन जतन कियो ॥ गोपुर व्है आरूढ उचेंसुर मंत्र उ

उचान्यो ॥ सूते नर परे जाग बहत्तर श्रवननि धान्यो ॥ तितनेइ गुरुदेवपद्धति भई न्यारी न्यारी॥ कुरतारक शिष्य प्रथम भक्तिवपु मंगलकारी ॥ कृपणपाल करुणासमुद्र रामानुजसम नहि वियो ॥ सहस्रआस्य० ॥२६॥ ॥टी० ओ० ॥ सहस्रमुखाचाअवतार ॥ रामानुजमहाउदार ॥ उपदेशकरोनिजगदोद्धार ॥ करावयाजेणेंयत्नकेला ॥ २ ॥ चढोनियांगोपुरावर ॥ दीर्घस्वरेंकेलामंत्रोच्चार ॥ निद्रिस्तजागेजालेनर ॥ बाहात्तरजनींश्रवणींधरिला ॥ ३ ॥ सद्गुरूच्यावाक्यानुवर्ती ॥ तितुक्यावेगळ्यावेगळ्यापद्धती ॥ बाहात्तरशिष्य तेसंतमूर्ति ॥ कुलतारकजाहले ॥ ४ ॥ भक्तिमार्गस्थापावयालागोन ॥ कलियुगामाजीप्रथमचिजाण ॥ मूर्तिमानकींभक्तीचपूर्ण ॥ मंगलकारकअवतारज्याचा ॥ ५ ॥ पालनकर्तादीनांचा ॥ जोकांसमुद्रकरुणेचा ॥ रामानुजासमानसाचा ॥ कोणीनजन्मलायाजगीं ॥६॥ ॥मू०क०॥ आस्य सो वदन नाम सहस हजार मुख सेसअवतार जानो वही सुधी आईहे॥ गुरुउपदेश मंत्र कह्यो नीकें राख्यों मंत्र जपतही शामजूनें मूरति दिखाईहे॥ करुनानिधान कही सब भगवान पावे चढि दरबाजे सो पुकान्यो धुनि छाईहे॥ सुनि सीख लियो यो बहत्तरिही सिद्ध भये नये भक्ति चोज यह रीति लेकें गाईहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आस्यहेंनामवदनाचें ॥ सहस्रह्मणजेहजारमुख ज्याचें ॥ तोचिशेषावतारसाचें ॥ रामानुजमहंतअसेकीं ॥७॥ सहस्रमुखांचामीअवतार॥ सहस्रधाभक्तीचाविस्तार ॥ करावाहीहरीचीआज्ञामजवर ॥ हेआठवणआलीतया ॥ ८ ॥ मगसद्गुरूसीगेलेशरण ॥ मंत्रोपदेशकेलातेणें ॥ वरीबोलिलेशिक्षावचन ॥ सद्भावेंहृदयींमंत्र राखी ॥ ९ ॥ सद्गुरुवचनादेऊनमान ॥ भावयुक्तमंत्रजपतांचिजाण ॥ प्रसन्नहोऊनिजगज्जीवन ॥ तत्काळदर्शनदीधलें ॥ १० ॥ पूर्वींचीचहोतीठेवण ॥ सद्गुरूनेंदावितांखूण ॥ चित्तींपावलेसमाधान ॥ आनंदपूर्णजाहला ॥ ११ ॥ पहाकैसेंकरुणानिधान ॥ आपणाजेंसुखझालेंपूर्ण ॥ तेंचिसर्वांसीव्हावेंजाण ॥ ह्मणोनिउपायकरीतसे ॥ १२ ॥ ग्रामस्थांसांगेकरुणाकर ॥ आजिआकाशवाणीहोईलदुर्धर ॥ त्यामाजीजोहोयमंत्रोच्चार ॥ श्रवणींपडतांचिपाठकरा ॥ १३ ॥ जपकरितांचितयाचा ॥ श्रीभगवंतपावेलसाचा ॥ ऐसीतयांसीबोलोनिवाचा ॥ कायतैंकृत्यकरीतसे ॥ १४ ॥ रात्रौचढोनिगोपुरावर ॥ सहस्रमुखेंकरीदीर्घस्वर ॥ त्यामाजीकेलामंत्रोच्चार ॥ तेध्वनीसर्वत्र

व्यापिली ॥ १५ ॥ जागेजाहलेनारीनर ॥ त्यांमाजीज्याचेंभाग्यथोर ॥ त्याचेचिश्रवणींमंत्रोच्चार ॥ सद्गुरूकृपेजाहला ॥ १६ ॥ त्यामं
त्राचेंकरितांपठण ॥ बाहात्तरसिद्धझालेजाण ॥ पावलेपूर्णसमाधान ॥ तेथोनिभक्तीविस्तारझाला ॥ १७ ॥ नवीनचिभक्तीचाचमत्कार ॥
दाविलाऐसेंकरुणाकर ॥ पाहोनिमाझेंमोहिलेंअंतर ॥ ह्मणोनिहेरीतीगाइली ॥ १८ ॥ ॥ मू०क० ॥ गये नीलाचल जगन्नाथजूके
देखिवेकों देख्यो अनाचार सब पंडा दूरि कियेहे ॥ संग ले हजार शिष्य रंगभरि सेवा करें धरें हिये भाव गूढ मत्त दरसायेहे ॥ बो
ले प्रभु वेइ आवें करें अंगिकार मेतो प्यारहीकों लेत कभ्रू ओगुन न लियेहे ॥ तऊ दृढ कीनी फिरि कही नही कान कीनी लीनी
बेदबानी बिधि कैसें जात छियेहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आणीकएकचमत्कार ॥ श्रोतींपरिसावासादर ॥ द्रविडदेशांतराहणार ॥
रामानुजस्वामीहोते ॥ १९ ॥ एकदांकोणीएकेकाळीं ॥ सवेंघेऊनिशिष्यमंडळी ॥ यात्राकरीतभूमंडळीं ॥ रामानुजमहंतफिरतसे ॥ २० ॥
जगन्नाथाचेंघ्यावयादर्शन ॥ नीलाचलासीगेलेजाण ॥ नयनभरिदेखिलाजगज्जीवन ॥ सप्रेमदंडवतकरीतसे ॥ २१ ॥ तेथीलपहातांपू
जोपचार ॥ तोंसर्वदेखिलाअनाचार ॥ मगपुजारियासीकरोनिदूर ॥ उत्तमयोजनाकरीतसे ॥ २२ ॥ सहस्त्रावधीशिष्यसवें ॥ त्यांतील
कांहींठेविलेसेवे ॥ तेतोंप्रेमभरेंसद्भावें ॥ सेवाकरितीविधियुक्त ॥ २३ ॥ हृदयींधरोनियांभाव ॥ गूढमताचेंदावितीवैभव ॥ परीतोतयां
चासर्वआव ॥ जगन्नाथासीनावडे ॥ २४ ॥ श्रीहरीबोलेरामानुजा ॥ मजतोंनावडेतुमचीपूजा ॥ तेचिपूजकयेवोनिमाझा ॥ अंगिकार
करोतकीं ॥ २५ ॥ तेजेंमजवरीप्रेमठेविती ॥ तोचिलाडमीघेतसेंप्रीती ॥ तयांचेअवगुणजेअसती ॥ नाणिलेचित्तींमीकदा ॥ २६ ॥
परीनायकेरामानुजा ॥ तेचिविधीनेंकरवीपूजा ॥ तेंनावडेचिगरुडध्वजा ॥ पुनरपिस्वभक्ताविनवीतसे ॥ २७ ॥ तेश्रीहरीचीविनवणी ॥
रामानुजनायकेचिकरणीं ॥ ह्मणेजेबोलिलीवेदवाणी ॥ तोविधीकैसाखंडिलाजाय ॥ २८ ॥ ॥ मू०क० ॥ जोरावर भक्तसों बसाई
नही कही किती रतीहूं न लावे मन चोज दरसायोहे ॥ गरुडकों आज्ञा दई सोई मानिलई उन सीखनी समेत निजदेश छोडि
आयोहे ॥ जागिकें निहारे ठोर ओरही मगन भये दयो यो प्रगटकर गूढभाव पायोहे ॥ बैही सब सेवा करे शाममन हरें सदा धरें

सांचो प्रेम हिये प्रभुजू दिखायोहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सर्वांतेंशिक्षीवैकुंठनाथ ॥ परीहट्टापेटल्याभगवद्भक्त ॥ तेथेंकाव्हूनचलेचिकिं
चित ॥ अहंभक्तपराधीनगर्जतसे ॥ २९ ॥ श्रीहरीसमजावीनानारीती ॥ रतिमात्रतोनाणीचचित्तीं ॥ जगन्निवासेंमगतयाप्रती ॥ आणी
कचिदाविलाचमत्कार ॥ ३० ॥ गरुडालागींबोलाऊन ॥ श्रीहरीकरीआज्ञापन ॥ निद्रिस्तअसतांरामानुजालागुन ॥ शिष्यासहवर्तमा
नघेऊनजावें ॥ ३१ ॥ तोताद्रीपर्वतानिकट ॥ तेथेंचियाचाअसेमठ ॥ मजतोंझालेंपरमसंकट ॥ नकळतांयातेंठेवोनियेंई ॥ ३२ ॥ ऐसें
बोलतांजगद्वंद्य ॥ येरूकरोनिशिरसावंद्य ॥ रामानुजासहशिष्यवृंद ॥ स्वदेशांतसोडोनिआला ॥ ३३ ॥ तंवतेसर्वहीजाग्रतहोऊन ॥ पहा
तातीजोंविलोकून ॥ तोंआणीकचिदिसलेंस्थान ॥ सर्वहीआश्चर्यकरिताती ॥ ३४ ॥ अच्युताशयलक्षांतआणून ॥ रामानुजझालेप्रेम
निमग्न ॥ शिष्यांसीदावितीप्रगटकरोन ॥ गूढभावहरीचापावलोंमी ॥ ३५ ॥ तेथीलजेसर्वजन ॥ त्यांहींचकरोनियांसेवन ॥ हरिलेंश्री
हरीचेंमन ॥ वेदोक्तविधाननावडेतया ॥ ३६ ॥ ज्यांहींहृदयींसत्यप्रेम ॥ धरिलेंसेसदानिःसीम ॥ तयांसीचवश्यमीमेघश्याम ॥ यावरो
निस्पष्टदाविलेंआह्मां ॥ ३७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सव्विसावाछ
प्पागोडहा ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥छ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुरघुनंदना ॥ निवटोनियांअहंरावणा ॥ सोडवोनिसद्बुद्धीअंगना ॥
आपणामाजीमिळवावी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ चतुर महंत दिग्गज चतुर भक्तिभूमि दाबे रहे ॥ श्रुतिप्रज्ञा श्रुतिदेव रिषभ पुहकर
इभ ऐसे ॥ श्रुतधामा श्रुतिउदधि पराजित वामन जैसे ॥ श्रीरामानुज गुरुबंधु बिदित जग मंगलकारी ॥ शिवसंहिताप्रनीत ज्ञान
सनकादिक सारी ॥ इंदिरापद्धति उदारधी सभासाषि सारंग कहे ॥ चतुर महंत० ॥ २७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जैसेचारमहादिग्गज ॥
तैसेहेचतुरमहंतराज ॥ भक्तिहेचिभूमिसहज ॥ दावोनिबैसलेढळोंनदेती ॥ २ ॥ श्रुतिप्रज्ञाआणिश्रुतदेव ॥ संतांतजयांचेंथोरवैभव ॥
जैसादिग्गजांमाजीपुष्कराआव ॥ तैसेहेदोघेसिद्धजाणा ॥ ३ ॥ जेणेंपराजितकेलेंत्रिभुवन ॥ ऐसात्रिविक्रमावतारवामन ॥ तैसेश्रुति

धामाश्रुतिउदधिजाण ॥ उभयतांभक्तिबळेंजाह्ले ॥४॥ गुरुबंधुश्रीरामानुजाचे ॥ मंगलकारीजेयाजगाचे ॥ सर्वांसीमाहीतअसतीसाचे ॥ चौघेहीसंतमहाभक्त ॥ ५ ॥ जोशिवसंहिताप्रणीत ॥ त्याचेहेमार्गेंअनुवर्तत ॥ ज्ञानजयांचेंपाहतांबहुत ॥ सनकादिमुनिवरांसारिखें ॥ ६ ॥ इंदिरापद्धतींतहेमोठेसंत ॥ जयांचीउदारबुद्धीअसेबहुत ॥ भ्रमरह्मणतीसंतसभेंत ॥ सारग्राहीह्मणोनियां ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सत्ताविसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयसद्गुरुदेवाधिदेवा ॥ तुझेचरणींसदृढभाव ॥ सदासर्वदामाझाराहो ॥ हेंचिदयाळा मागतसें ॥१॥ ॥मू॰छ॰॥ आचारजजामातकी कथा सुनत हरि होइ रति ॥ कोऊ मालाधारी मृतक वह्यो सरितामें आयो ॥ दाहकृत्य जो बंधु न्योति सब कुटुंब बुलायो ॥ नाक संकोच बिप्र बहुरि पुरते हरिजन आये ॥ जेवत देखें सबनि जात कांहू नहि पाये ॥ लालाचारज लक्षधा प्रचुर भई महिमा जगत ॥ श्रीआचार॰ ॥ २८ ॥ ॥ टी॰ ओ॰ ॥ आचार्याच्याजावयाची ॥ श्रवणींपरिसाकथासाची ॥ अनुतापहोयऐकतांची ॥ श्रीहरिचरणींप्रीतीजडे ॥ २ ॥ कोणीमालाधारीप्रेत ॥ आलेंसरितेमाजीवाहत ॥ तयाचेंकेलें दाहकृत्य ॥ जैसेंकींआपुल्याबंधूचें ॥ ३ ॥ ग्रामवासीसकळांजाण ॥ तयांसीजाऊनदेआमंत्रण ॥ नाकमुरडितीसर्वब्राह्मण ॥ वैकुंठींहूनिहरिजनतैंआले ॥ ४ ॥ सर्वांनींपाहिलेंभोजनकरितां ॥ परीनभेटलेपरतजातां ॥ लालाचार्याचीमहिमातत्त्वता ॥ जगतींतलक्षधादाटलीसे ॥ ५ ॥ ॥ मू॰क॰ ॥ आचारजको जामात बात ताकी सुनो नीके पायो उपदेश संत बंधुकर मानियें ॥ कीजे कोटिगुणी प्रीत ऐपे नवीन रीती ताते इति करो याते घटती न आनियें ॥ मालाधारी तन साधु सरितामे वह्यो आयो लायो घर फेरिकें बिनाम सब जानिये ॥ गावत बजावत ले नीरतीर दाह कियो हियो दुख पायो सुख पायो समाधानिये ॥ १ ॥ ॥ टी॰ओ॰ ॥ कोणीएकब्राह्मणपवित्र लालाचार्यहेत्याचेपुत्र ॥ पढावयासीवेदशास्त्र ॥ आचार्यापाशींराहिले ॥ ६ ॥ शुद्धभावार्थेंकरोन ॥ आचार्याचेंकरीसेवन ॥ पाहूनि निर्मळअंतःकरण ॥ सद्गुरुउपदेशकरीतसे ॥ ७ ॥ आणीकआपुलीकन्यादेत ॥ यापरीआचार्याचाजामात ॥ उत्तमप्रकारेंदेऊनचित्त ॥

कथातयाचीपरिसावी ॥ ८ ॥ करोनियांघरजामात ॥ पांचवर्षेंठेविलाघरांत ॥ सदनासीजावयाआज्ञादेत ॥ लालाचार्यासीतेधवां ॥९॥
ह्मणेरेवत्सागृहींजावें ॥ सज्जनांलागोनिसेवावें ॥ येरूविनवीतसेभावें ॥ आपणाहूनसज्जनकोणमोठा ॥ १० ॥ मजसीआपुलावियोगन
व्हावा ॥ येथेंचिराहीनकरोनिसेवा ॥ हेंचिमागतसेंसद्गुरुदेवा ॥ यावरीइच्छाआपुली ॥ ११ ॥ मगसद्गुरुबोलतीवचन ॥ येथेंराहतांतुज
लागोन ॥ नघडेचिवत्सासंतसेवन ॥ महिमाहीत्यांचानकळेची ॥१२॥ सर्वजनआह्माकरितीनमन ॥ त्यांततूंहीकरिसीवंदन ॥ परीसर्व
भूतींहोणेंलीन ॥ येणेंहाकित्तानवळेची ॥ १३ ॥ तरीसेवावेसंतजन ॥ जेणेंवशहोयजगज्जीवन ॥ लालाचार्यपरिसोनिवचन ॥ सद्गुरू
सीविनवीतसे ॥ १४ ॥ कैसेतेअसतीसज्जन ॥ तयांचेंसांगावेंलक्षण ॥ तेव्हांसद्गुरूहांसोन ॥ कायवचनबोलती ॥ १५ ॥ वत्सासंतांचेंल
क्षण ॥ नकळेभगवत्कृपेवांचून ॥ तुजसीएकसांगतोंखूण ॥ तेथेंचिदृढपणराखावें ॥ १६ ॥ तुळसीमाळाजयाचेकंठीं ॥ नाणावेतयाचेगुण
दोषदृष्टी ॥ शरणजावेंउठाउठी ॥ बंधूसमानमानावे ॥ १७ ॥ श्लोकःस्कांदे ॥ तुलसीकाष्ठजांमालांकंठस्थांवहतेतुयः ॥ सचांडालोप्यना
चारीमामेवैतिनसंशयः ॥ १ ॥ कोटिगुणेंकरावीप्रीती ॥ मोठीहेकठिणअसेरीती ॥ मीजेंसांगतोंतेंसर्वजाणती ॥ परीहेंकोणाचेनिनहोय
॥ १८ ॥ याकारणेंऐसीकरावीसेवा ॥ ज्यांतन्यूनतेचाटांकनयावा ॥ अंतरींराखोनियांभावा ॥ संतवैभवाकरावें ॥ १९ ॥ ऐसेंहोतां
चिआज्ञापन ॥ सद्गुरूचेवंदोनिचरण ॥ सकुटुंबतेथोनिकरोनिप्रयाण ॥ स्वगृहासीपातला ॥ २० ॥ ज्यापरीगुरूनेंकथिलीरीती ॥ त्या
हूनविशेषकरीतसेप्रीती ॥ कांहींएकदिवसलोटल्यावरती ॥ कायचमत्कारजाहला ॥ २१ ॥ लालाचार्याचीजाया ॥ नदीसगेलीवस्त्रधु
वावया ॥ प्रेतवाहतयेतसेलवलाह्या ॥ तुळशींचीमाळातयाच्याकंठीं ॥ २२ ॥ ईनेंतेंपाहूनतेधवां ॥ ह्मणेपतीचाविनोदकरावा ॥ सदनीं
जाऊनह्मणेधांवा ॥ बंधूतुमचेवाहतयेती ॥२३॥ लालाचार्यपोथीलिहित ॥ बैसलेहोतेवोसरींत ॥ हेवार्ताऐकतांचित्वरित ॥ गहिंवरोनिनदी
सीपातले ॥ २४ ॥ नदीमाजीजोंपाहिलेंप्रेत ॥ तुळशींचीमाळागळांशोभत ॥ लगबगेंउडीटाकिलीत्वरित ॥ तोंपाहतांकाहींनयेची ॥२५॥
लालाचार्यतैंबुडूंलागले ॥ तीरींजेलोकहोतेभले ॥ उडीटांकोनिवरीकाढिले ॥ तैंह्मणतीजातसेबंधूमाझा ॥ २६ ॥ मगतेलोकहांसोन ॥

प्रेतासीकाढितीओढून ॥ येणेंपाठीवरीघेवोन ॥ निजसदनासीआणिलें ॥ २७ ॥ उत्तमप्रकारेंविमानबांधोन ॥ त्यामाजीतयासीबैस
वोन ॥ गावांतीलसंतबोलाऊन ॥ मिरवणूककाढिली ॥ २८ ॥ भजनासहवाद्यवाजवीत ॥ नदीतीरीं आणिलेंमिरवत ॥ चितारचोनि
सुंदरतेथ ॥ दहनकृत्यकरीतसे ॥ २९ ॥ मगह्मणतसेबंधुराया ॥ पूर्वींमजवरीदावितांपाया ॥ वाहोंनदेतोंतरीलवलाह्या ॥ ह्मणोनिदुःख
करीतसे ॥ ३० ॥ परीएकगोष्टबरीजाली ॥ बंधूचीकायादृष्टीपडली ॥ तेणेंउत्तरक्रियासुधारली ॥ ह्मणोनिसुखसमाधानपावला ॥३१॥
॥ ॥ मू०क० ॥ कियो सो महोछो ज्ञाति विप्रनिको न्योति दियो लियो आये नाहि मानि संका दुख दाहिये ॥ भये इकठोरे
माया कीने सब बोरे कछु कहें बात ओरे मेरो देह वही अहीहे ॥ यातें नही खात वाकी जानत न जाति पाति बडो उतपात घर
लाइ जाइ दाहिये ॥ मग अवलोक उत्त पऱ्यो सुन सोच हिये जिये आइ पूछे गुरु कैसेके निवाहिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ उत्त
रक्रियादानधर्म ॥ केलासेमहोत्साहपरम ॥ भोजनाबोलाविलेसर्वग्राम ॥ विप्रांसीजाऊनिनिमंत्रिले ॥ ३२ ॥ विप्रांनींआमंत्रणघेऊनदे
खा ॥ नंतरमानसींआणिलीशंका ॥ जेकांपरमदुःखदायका ॥ परमार्थासीविघ्नअसे ॥ ३३ ॥ मायेनेंकेलेविक्षिप्तपूर्ण ॥ सर्वहीएकाजा
गींमिळोन ॥ अनेकप्रकारेंबोलतीब्राह्मण ॥ तोहीप्रकारअवधारा ॥ ३४ ॥ नदींतवाहतआलेंप्रेत ॥ नजाणोंतयाचीजातपात ॥ मोठा
चिकेलाउत्पात ॥ घरींआणोनिजाळिलेंयेणें ॥ ३५ ॥ सर्वहीबोलतीआपआपणां ॥ आह्मीतोनजाऊंभोजना ॥ इकडेपाकसिद्धकरोनि
जाणा ॥ वाटपाहतसेलालाचार्य ॥ ३६ ॥ तोंऐकिलेंवर्तमान ॥ भोजनानयेतीब्राह्मण ॥ आपणजाऊनकरीविनवण ॥ ह्मणेमजपावनक
रावें ॥ ३७ ॥ तंवविप्रबोलतीकर्मनष्टा ॥ मुखनदाखवींआम्हुतेंभ्रष्टा ॥ नानापरीकरोनिचेष्टा ॥ लालाचार्याधिःकारिती ॥ ३८ ॥ येरू
चित्तींखेदपावोनी ॥ विचारकेलाअंतःकरणीं ॥ सद्गुरूसपुसावेंजावोनी ॥ कैसेनिनिर्वाहकरितीलयाचा ॥ ३९ ॥ ॥ मू०क० ॥
चले श्रीआचारजजूपे वारिजबदन देखि करि साष्टांग बात कही सो जनाइयें ॥ जावोजू निसंक वे प्रसादको न जाने रंक जाने
जे प्रभाव आवे वेगि सुखदाइयें ॥ देखे नभ भूमि द्वार ऐहे निरधार जन वैकुंठनिवासी पांति ढिंग व्हैके आइये ॥ इन्हे अब जान

देवो जिन कछु कहो अहो करो हांसि जबे घर जाइ निज पाइये ॥ ३ ॥ ॥टी०ओ० ॥ तेथोनिसत्वरचालिला ॥ आचार्याच्यासं
न्मुखपातला ॥ मुखपद्मपहातांचितेवेळा ॥ प्रेमेंसाष्टांगनमनकरी ॥ ४० ॥ जेकांहींवर्तलीहोतीगोष्ट ॥ गुरूचेश्रवणींघातलीस्पष्ट ॥
अंतरींप्रसन्नहोऊनिश्रेष्ठ ॥ तयासीनिरोपसांगती ॥ ४१ ॥ वत्सानिःशंकजावेंघरीं ॥ दृढचित्तठेवींनिर्धारीं ॥ प्रसादाचामहिमाभारी ॥
तेकायरंकजाणतीबा ॥ ४२ ॥ श्लोकःस्कांदे ॥ महाप्रसादेगोविंदेनाम्निब्रह्मणिवैष्णवे ॥ स्वल्पपुण्यवतांराजन्विश्वासोनैवजायते ॥ १ ॥ प्र
सादाचामहिमाथोर ॥ जेकांजाणतीवैष्णववीर ॥ तेसुखदाईयेऊनसत्वर ॥ भोजनकरितीलस्वस्थचित्तें ॥ ४३ ॥ आतांसत्वरजाऊनी ॥
पात्रेंवाढावींसदनीं ॥ गुरूतेंवंदोनितेक्षणीं ॥ लालाचार्यघरींआले ॥ ४४ ॥ सत्वरपात्रेंमगमांडोन ॥ तयांवरीवाढिलेंअन्न ॥ नभींभ्रूवरी
द्वारपाहोन ॥ यावेंमहाराजह्मणतसे ॥ ४५ ॥ ज्यांचाप्रसादावरीनिर्धार ॥ आलेतेवैकुंठवासीनर ॥ मानववेषेंकरूनसत्वर ॥ सर्वांचेसम
क्षघरांतगेले ॥ ४६ ॥ तयांलागींअवलोकून ॥ परस्परांतबोलतीब्राह्मण ॥ लालाचार्यैंपहाजाऊन ॥ अन्यगांवींचेविप्रआणिले ॥ ४७ ॥
आतांयासीजाऊंद्यावें ॥ कोणीहीकांहींनबोलावें ॥ परतघरासीजातांवैभवें ॥ करावीचेष्टामगयांची ॥ ४८ ॥ ॥मू० क० ॥ आये
देखि पारषद गयो गिरि भ्रूमि सदहद करी कृपा यह जानि निज जनकों ॥ पायो ले प्रसादस्वाद कही अहलाद भयो नयो लयो
मोद जान्यो सांचो संतपनकों ॥ बिदा व्है पधारे नभ मगमे सिधांरे विप्र देखत विचारें द्वार बिथा भई मनकों ॥ गयो अभिमान आनि
मंदिर मगन भये नये द्रग लाज बीनबीनि लेत कनको ॥ ४ ॥ ॥टी०ओ० ॥ असोवैकुंठींचेपार्षदगण ॥ लालाचार्यैंपहातांजाण ॥
साष्टांगदंडवतकरीनमन ॥ गहिवरेंकंठदाटला ॥ ४९ ॥ सद्गदविनवीकरजोडून ॥ मजवरीकृपाकेलीपूर्ण ॥ मातेंआपुलाजनजाणोन ॥
दीधलेंदर्शनमजलागीं ॥ ५० ॥ तेव्हांसर्वहीप्रसन्नहोऊन ॥ स्वस्थचित्तेंकरितीभोजन ॥ स्वादपावोनिकरितीवर्णन ॥ उत्तमपदार्थजाह
ले ॥ ५१ ॥ परिसोनिसकळांचेंभाषण ॥ लालाचार्यासीआनंदपूर्ण ॥ नवीनचिसुखपावलाजाण ॥ सत्यसंतपणजाणिलेंतेणें ॥ ५२ ॥
मगतेपार्षदतृप्तझाले ॥ उत्तमस्वादेंमनींतोषले ॥ संपतणाचेंसत्यत्वभलें ॥ अनुभवाआलेंह्मणतीआह्मा ॥ ५३ ॥ लालाचार्यासीमगपुसोन ॥

दिव्यरूपेंविमानींबैसोन ॥ सर्वांसमक्षनभमार्गेंजाण ॥ केलेंगमनवैकुंठासी ॥ ५४ ॥ इकडेमार्गींवाटपाहत ॥ मिळोनिबैसलेविप्रसमस्त ॥
विमानपाहिलेंतोंअकस्मात ॥ पार्षदगणबैसोनिचालिले ॥ ५५ ॥ मगअंतरींपावोनिव्यथा ॥ व्यर्थगांजिलेंह्मणतीभक्ता ॥ द्वारापासींजा
वोनितत्त्वता ॥ निरभिमानशिरलेअंतरीं ॥ ५६ ॥ सहस्रावधीपार्षदगण ॥ जेविलेतयांचेंउच्छिष्टअन्न ॥ पाहोनिझालेअधोवदन ॥ लज्जेनें
नयनवरीनकरिती ॥ ५७ ॥ पात्रावरीपडिलेकण ॥ महाप्रसादतोजाणून ॥ सकळहीभक्षितीवेंचवेंचोन ॥ सप्रेमचित्तींहोऊनी ॥ ५८ ॥
॥ ॥मू०क०॥ पाई लपटाइ अंग धूरिमे लुटाये कहें करो मनभाये ओर दिन बहु भाष्योहे ॥ कही भक्तराज तुम कृपामे समाज पायो गायो
जो पुराननमे रूप नैन चारुयोहे ॥ छांड्यो उपहास अब करो निजदास हमे पूजि जियआस मन अति अभिलाख्योहे ॥ किये ये प्रसंस
मानो हंस ये परम कोऊ ऐसे जस लाखभाति घरघर राख्योहे ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ लालाचार्यांचेसलज्जहोऊन ॥ चरणसर्वंहीधरि
तीधांऊन ॥ लालाचार्यहीलज्जितजाण ॥ निरभिमानमार्गेंसरे ॥ ५९ ॥ तोंतयाच्याचरणधुळींत ॥ सकळहीतेगडबडलोळत ॥ मुखेंदी
नताअतिभाकित ॥ ह्मणतीआह्मावरीकृपाकीजे ॥ ६० ॥ भक्तराजतैंकरीविनवण ॥ ऐसेंकैसेंबोलतांवचन ॥ अहोतुमच्याकृपेकरोन ॥
ऐसासमाजमीपावलों ॥ ६१ ॥ अहोपुराणामाजीपूर्ण ॥ जेवर्णिलेविष्णुपार्षदजाण ॥ तयांचेंरूपनेत्रेंकरून ॥ तुमच्यायोगेंमीचाखिलें
॥ ६२ ॥ विप्रह्मणतीसांडींउपहास ॥ आतांआह्मांकरींनिजदास ॥ पूर्णकरावीजीवींचीआस ॥ हेंचिमनअत्यंतइच्छीतसे ॥ ६३ ॥ अ
नुतापयुक्तपाहोनित्यांसी ॥ सर्वांसीलालाचार्यउपदेशी ॥ आपणासारिखेकेलेत्यांसी ॥ ऐसेकृपाळूसंतजन ॥ ६४ ॥ मगपरस्परांतक
रितीस्तवन ॥ जाणोंकोणीहापरमहंसपूर्ण ॥ ऐसेंयशलक्षप्रकारेंकरोन ॥ घरोघरींजनवर्णिती ॥ ६५ ॥ निर्विकल्पसंतांचेंसेवन ॥ कोणी
जोकांकरीलजन ॥ त्यासीअनुभवऐसाचिपूर्ण ॥ सद्गुरुकृपेनेंहोईल ॥ ६६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥
महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ अठ्ठाविसावाछप्पागोडहा ॥ ६७ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुकरुणाकरा ॥ मच्चित्तविषयांतूनआवरा ॥ संतसेवनींसरसेंकरा ॥ हेंचि

छप्पा २९

उदारामागतसें ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ श्रीमारगउपदेशकृति श्रवन सुनो अख्यान शुचि ॥ गुरु गमन कियो परदेश शिष्य सुरघुनी दृढाई ॥ इक मज्जन इक पान एक हृदै वंदना कराई ॥ गुरु गंगामे प्रवेश शिष्यकों वेगि बुलायो ॥ विष्णुपदी भय जानि कमलपत्रन पर धायो ॥ पादपदम तादिन प्रगट सबै प्रसन्न मन परम रुचि ॥ श्रीमारग० ॥ २९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीमार्गींजयासी उपदेश ॥ तयाचीतोंकृतीविशेष ॥ श्रवणींपरिसावीसुरस ॥ पवित्रआख्यानएकअसे ॥ २ ॥ कोणीएकसद्गुरुजाण ॥ तीर्थयात्रेकरितांगमन ॥ शिष्यांसीआज्ञापिलेंपूर्ण ॥ मद्रूपगंगेसीमानावें ॥ ३ ॥ एकतोंकरितीस्नान ॥ एकतोंकरितीजलपान ॥ एकतोंहृदयींधरोनिध्यान ॥ गंगेसिवंदनकरीतसे ॥ ४ ॥ सद्गुरुयेवोनितेवेळां ॥ गंगेमाजीप्रवेशकेला ॥ शिष्यतोंवेगींपाचारिला ॥ गुरुगंगाह्मणोनिभीतसे ॥ ५ ॥ गंगेवरीकमलपत्र ॥ त्यावरीतोचालेविचित्र ॥ पादपद्महेंनामपवित्र ॥ त्यादिवसापासोनिप्रगटलें ॥६॥ जेकांतीरवासीजन ॥ सर्वहीजालेप्रसन्नमन ॥ अतिप्रीतिझालीउत्पन्न ॥ सकलहीनमनकरिताती ॥७॥ कथापादपद्माची ॥ ॥ मू०क०॥ देवधुनीतीरसौं कुटीर बहु साधु रहे रहे गुरुभक्त एक न्यारो नहि व्हैसके ॥ चले प्रभु गांव जिनि तजो बलिजाव कही करो दास सेवा गंगामेही कैसे छ्वैसके ॥ क्रिया सब कूप करे विष्णुपदी ध्यान धरे रोस भरे संतश्रेनिभावनही भ्वैसके ॥ आये ईस जानि दुख मानि सो बखानि कियो आनि मन जानि बात अंगकैसे ध्वैसके ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ०॥ गंगातीरींकरोनिमठ ॥ अनुजसांप्रदाईसाधुश्रेष्ठ ॥ बहुततेथेंराहतीसुभट ॥ एकउत्कृष्टगुरुभक्तअसे ॥ ८ ॥ सद्गुरुचालिलेतीर्थयात्रे ॥ सेवेसियोजिलेसर्वपात्रे ॥ कांहींननिरोपिलेंचियातें ॥ तेणेंतोअंतरींव्याकुळ ॥ ९ ॥ माझाकरोनियांत्याग ॥ यात्रेसीसद्गुरुजातीसवेग ॥ मजतोंनसाहवेचिवियोग ॥ ह्मणोनितगमगकरीतसे ॥ १० ॥ तंवसद्गुरुजावयानिघाले ॥ येणेंतैंएकांतींविनविले ॥ मजसीनसांडिजेवहिलें ॥ ह्मणोनिअलायबलायघेतसे ॥ ११ ॥ त्याचेअंतरींचाभाव ॥ सत्यजाणतीसद्गुरुदेव ॥ यासीसांडितांस्वयमेव ॥ निर्जीवदेहहोईलयाचा ॥ १२ ॥ मगतयासीकरितीआज्ञा ॥ मद्रूपमानींजान्हवी धन्या ॥ तियेचीनकरावीअवज्ञा ॥ सद्भावेंसेवाकरावी ॥ १३ ॥ यापरीएकांतींनिरोपोनी ॥ सद्गुरुचालिलेतीर्थालागुनी ॥ सर्वहीशिष्य

समजलेमनीं ॥ यावरीअवकृपापूर्णअसे ॥ १४ ॥ आह्मांसर्वांसेवनींयोजिले ॥ यासीतोंकाहींचननिरोपिलें ॥ आणित्यागोनियांनिघाले ॥ अभक्तह्मणोनियाजला ॥ १५ ॥ सद्गुरूचाऐसाभाव ॥ चालावयासंस्थानवैभव ॥ त्याचाजाणोनिसत्यभाव ॥ संतसेवनार्थठेविला ॥ १६ ॥ सर्वत्रांसीविकल्पेंठकविले ॥ ह्मणोनितयांसीहेंगुह्यनकळे ॥ असोसद्गुरुतीर्थासगेले ॥ मागेंचमत्कारकायझाला ॥ १७ ॥ मनींराखोनिसद्गुरुवचन ॥ भागीरथीसीनलावीचरण ॥ नकरीगंगेचेंस्नानपान ॥ अवज्ञाकैसीकरूंसके ॥ १८ ॥ स्नानादिक्रियासंपूर्ण ॥ कूपावरीचकरीजाण ॥ सदागंगेचेंहृदयींध्यान ॥ हेंवर्मकोणानकळेची ॥ १९ ॥ ऐसाआचारपाहोनियाचा ॥ संतसमुदायबोलतीवाचा ॥ हातोअत्यंतविकल्पीसाचा ॥ भक्तिभावयासीनघडेची ॥२०॥ ऐसेतेपावोनियांकोप ॥ ह्मणतीहाकेवळपापरूप ॥ प्राशीनागंगेचेंआप ॥ ज्यालागींसुरनरवांछिती ॥ २१ ॥ ऐसाहापातकीदेखा ॥ यासीकोणीहीशिऊंनका ॥ यापरीनिंदितांसर्वलोकां ॥ परीतोअंतरींनढळेची ॥ २२ ॥ तोंसद्गुरुआलेयात्रेहूनी ॥ याच्याकृत्याचेंदुःखमानोनी ॥ सर्वशिष्यभेटलेपुढेंजाऊनी ॥ सद्गुरूकारणेंनिवेदिलें ॥ २३ ॥ हातोंविक्षिप्तझालाकेवळ ॥ सर्वथावर्जिलेंगंगाजळ ॥ स्नानपानादिक्रियासकळ ॥ कूपावरीचकरीतसे ॥ २४ ॥ ऐसेंसद्गुरूनेंपरिसोनिवचन ॥ लक्षांतआणिलेंकरोनिध्यान ॥ जेंमीकेलेंआज्ञापन ॥ तोतदनुसारवर्ततसे ॥ २५ ॥ भागीरथीतेमत्समान ॥ कैसेंतोतनूचेंकरीलमार्जन ॥ कायहेजाणतीविकल्पीजन ॥ धन्यधन्यभावार्थतयाचा ॥ २६ ॥

॥ मू०क० ॥ चले लेके न्हान संग गंगमे प्रवेश कियो रंग भरि बोले सो अंगोछा बेगि लाइये ॥ करत बिचार सोचसागर न पावे पार गंगाजु प्रगट कह्यो कंजनपर आइये ॥ चलेई अधर पग धरे सो मधुर जाइ प्रभु हात दियो लियो तीर भीर छाइये ॥ निकसत धाइ चाइ पाइ लपटाई गये बडो परताप यह निसिदिनि गाइये ॥ २ ॥

॥ टी०ओ० ॥ मगसद्गुरुमठासीआले ॥ येरूधांवोनिनमनकेलें ॥ सप्रेमगुरूनेंआलिंगिलें ॥ विस्मितझालेशिष्यसर्व ॥ २७ ॥ मगसद्गुरूनेंविचारकेला ॥ सर्वांचाविकल्पपाहिजेगेला ॥ गंगास्नानासीतयेवेळां ॥ जातांतयासीआज्ञापिती ॥२८॥ माझेंध्यावेंवस्त्रोपवस्त्र ॥ सकळविनवितीजोडोनिकर ॥ तोतंवअसेमहाअपवित्र ॥ गंगेसीयाजलानन्यावें ॥२९॥ तंवतेवचननायकोन॥

सद्गुरुचालिलेत्वरेंकरोन ॥ तोहीप्रियकरवस्त्रेंघेऊन ॥ मागेंमागेंजातसे ॥ ३० ॥ सद्गुरुगंगेंतप्रवेशले ॥ पन्नासहातदूरगेले ॥ स्नानसा
रोनितयेवेळे ॥ अंतरींसच्छिष्यआठविला ॥ ३१ ॥ प्रेमरंगांतहोऊननिमग्न ॥ सच्छिष्यासीकरितीपाचारण ॥ वस्त्रेंदेईरेआणोन ॥ त्वरेंकरोन
मजलागीं ॥३२॥ ऐसेंऐकतांचिउत्तर ॥ चित्तींकरोनिपहातांविचार ॥ दुःखसागरासीपारावार ॥ तेसमर्थीनसेचितयाच्या ॥ ३३॥ अहो
जरीनायकावेंवचन ॥ तरीहोतसेआज्ञालंघन ॥ गंगेसीजरीलावावाचरण ॥ तरीतेंस्वरूपसद्गुरूचें ॥ ३४ ॥ परमदुःखझालेंमानसीं ॥ कां
हींनसुचेतयासी ॥ जाणोनिसंकटसमयासी ॥ गंगामानसींकळवळली ॥ ३५ ॥ प्रत्यक्षआपणप्रगटोन ॥ तीरापर्यंतगुरूपासोन ॥ क
मळांचेंघातलेंअंथरूण ॥ तयासीह्मणेरेयेवत्सा ॥ ३६ ॥ वचनऐकोनितेवेळां ॥ त्यासीआनंदबहूझाला ॥ हळूहळूठेवीतपाउलाला ॥ ते
व्हांतोपावलासद्गुरूपाशीं ॥ ३७ ॥ वस्त्रदेऊनितत्त्वत्ता ॥ पद्मालागींनतुडवितां ॥ मधुरपाउलेंठेवीततत्त्वता ॥ ऐलतीरासीपावला ॥ ३८ ॥
ऐसापाहतांचमत्कार ॥ जनांचीभीडदाटलीफार ॥ सर्वहीकरितीजयजयकार ॥ सप्रेमअंतरसद्गुरूचें ॥ ३९ ॥ बाहेरनिघतांचित्यासी ॥
अत्यंतउत्सावेमानसीं ॥ सर्वहीझोंबलेपायांसी ॥ ह्मणतीमोठाहातुमचाप्रताप ॥ ४० ॥ पादपद्माचार्यजाण ॥ पडिलेंतयाचेंनामाभिधा
न ॥ सकळहीकीर्तिनिशिदिन ॥ गातातीप्रेमेंकरोनियां ॥ ४१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभा
षेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकोणतिसावाछप्पागोडहा ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुजगन्नाथा ॥ जाणसीमाझीतूंभवव्यथा ॥ कृपाकरोनिमजअनाथा ॥
भक्तिपंथासीलावावें ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ श्रीरामानुजपद्धतिप्रताप अवनि अमृतव्है अनुसऱ्यो ॥ देवाचारज द्वितीय महामहिमा
हरियानंद ॥ तिनके राघवानंद भये भक्तनको मानंद ॥ पत्रावलंब पृथ्वी करीव काशी आस्थाई ॥ चारि बरन आश्रम सबहीकों भ
क्ति दृढाई ॥ तिनके रामानंद प्रगट विश्व मंगल जिही वपु धऱ्यो ॥ श्रीरामानुज० ॥ ३० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीरामानुजभक्तिस्वरू
प ॥ तयाचेपद्धतीचाप्रताप ॥ जन्ममरणादिहरायापाप ॥ भूवरीप्रवेशलाअमृतरूपें ॥ २ ॥ संतातरामानुजहेआर्य ॥ तयांचेशिष्यदेवा

चार्य ॥ त्यांचेहरियानंदद्वितीय ॥ जयांचाथोरमहिमाअसे ॥ ३ ॥ तयाचाराघवानंदजाला ॥ भक्तांसीमानदेतसेभला ॥ भूभागनेत्रीं
सर्वपाहिला ॥ ज्यापरीपहातीपत्रासी ॥ ४ ॥ यापरीयात्राकरून ॥ काशीमाजीमगराहून ॥ चारीआश्रमचारीवर्ण ॥ सर्वांसीभक्तीदृ
ढलाविली ॥ ५ ॥ तयाचेरामानंदनिर्मळ ॥ जेकांप्रगटविश्वमंगळ ॥ याचिकारणेंदेहविशाळ ॥ धरिलाअमंगळहरावया ॥ ६ ॥ रामानं
दापुढेंविस्तार ॥ संतजाहलेथोरथोर ॥ नामेंतयांचींसविस्तर ॥ पुढिल्याछप्प्यांतगाइलीं ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनी
टीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ तिसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ तारावेंजीमजअनाथा ॥ भवसागरांतपडलोंआतां ॥ तु
जविणदयाळाकोणकाढी ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ श्रीरामानंदरघुनाथ ज्यो द्वितीय सेत जगतरन कियो ॥ अनंतानंद कबीर सुखा
सुरसुरा पद्मावत नरहरी ॥ पीपा भावानंद रैदास धना सेन सुरसुर कीधर हरि ॥ ओरा शिष्य प्रशिष्य एकते ऐक उजागर ॥ विश्व
मंगल अधार भक्तिदशधाके आगर ॥ बहुतकाल वपु धारिके प्रनतजननिकों पार दियो ॥ श्रीरामानंद० ॥ ३१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
कपिसमुदायतरावयासी ॥ राघवेंबांधिलेंसेतूसी ॥ तैसेंचिजगतरावयासी ॥ सांप्रदायसेतूरचियेला ॥ २ ॥ ऐसेश्रीरामानंदस्वामी ॥ त
यांचेशिष्यनामीनामी ॥ जयांचीकीर्तीधामोधामीं ॥ तयांचींनामेंपरिसावीं ॥३॥ अनंतानंदआणिकबीर ॥ सुखाआणिसुरसुरानार ॥ तिस
रीपद्मावतीसुंदर ॥ नरहरीआणिपीपाजीराजा ॥ ४ ॥ भावानंदआणिरोहिदास ॥ धनाजाटसेनानाहूसुरस ॥ सुरसुरआणिकीधरदास ॥
तैसाचिहरिदासश्रेष्ठजाणा ॥ ५ ॥ ऐसेचिअनेकजालेशिष्य ॥ आणितयांचेशिष्यप्रशिष्य ॥ एकाहोनिएकविशेष ॥ कीर्तीनिंप्रख्यातअ
सती ॥ ६ ॥ विश्वाचेंजेंमंगल ॥ तयासीआधारकेवळ ॥ दशधाभक्तीचेंमूळ ॥ ऐसेश्रीरामानंदजाणा ॥ ७ ॥ बहुतकाळदेहधरून ॥ श
रणजेआलेप्रणतजन ॥ तयांसीभवसमुद्रांतून ॥ पारकरोनिदीधलें ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ म
हाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एक्तिसावाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ हेसद्गुरुदीनदयाळ ॥ त्रिविधतापेंमीतापलोंकेवळ ॥ भवकंदाचेंमूळसमूळ ॥ छेदूनटाकींज्ञानशस्त्रें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ अनंतानंदपदपरसकै लोकपालसे ते भये ॥ जोगानंद गणेश करमचंद अल्हु पैहारी ॥ सारी रामदास श्रीरंग अवधि गुण महिमा भारी ॥ तिनके नरहरि उदित मुदित महामंगल तन ॥ रघुवर यदुवर गाय विमलकीरति सच्यो धन ॥ हरिभक्तिसिंधुवेला रचे पानिपद्म जा सिर दये ॥ अनंतानंदपद० ॥ ३२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अनंतानंदाचेचरण ॥ तयांसीजेगेलेशरण ॥ तेतेलोकपाळांसमान ॥ मृत्युलोकांतजाहले ॥ २ ॥ जोगानंदआणिगणेश ॥ करमचंद्रतैसाअल्हुदास ॥ श्रीरंग सारीरामदास ॥ कृष्णदासपैहारीविख्यातअसे ॥ ३ ॥ कायसांगूंत्याचागरिमा ॥ जयाचाअसेथोरमहिमा ॥ गुणाचीतोकेवळसीमा ॥ ऐसेहेभक्तराजअसती ॥४॥ ऐसेचितयाचेनरहरीभक्त ॥ भक्तिमार्गांतसर्वदाउदित ॥ आनंदाचेमेघचिसत्य ॥ मंगलकारकतनूज्यांची ॥५॥ रघुवरदासभक्तपूर्ण ॥ यदुवरासीजेणेंगाऊन ॥ विमलकीर्तिहेंचिधन ॥ संचयकरूनठेविलें ॥ ६ ॥ ज्याशिरींठेविलेंकरकमळास ॥ केवळहरिभक्तिसमुद्रास ॥ वेळाचिरचिलीतेसत्पुरुष ॥ ऐसेअनंतानंदजाणा ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ धोसा एक गांव तहां श्रीरंग सु नाम रहे बनिकसरावगीकी कथा ले बखानिये ॥ रहतो गुलाम गयो धर्मराजधाम तुहां भयो बडो दूत कही येरे सुनि बानिये ॥ आये बनजारे लेन देखि तु दिखावे चैन बैल शृंगमध्य पेठि मान्यो पहिचानिये ॥ बिन हरिभक्त सब जगतकी यही रीती भयो हरिभक्ति श्रीअनंत पद ध्यानिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जयपुरप्रांतांत ॥ धोसागांवअसेख्यात ॥ श्रीरंगनामेंतेथ ॥ सरावगीवाणीरहातसे ॥ ८ ॥ तयाचीएकसुंदरकथा ॥ वर्णनकरीतसेंमीआतां ॥ जीचेंजनासीश्रवणकरितां ॥ अनुतापचित्ताहोतसे ॥ ९ ॥ त्याचेघरींएकहोतासेवक ॥ मरोनिपावलातोयमलोक ॥ पूर्वपुण्यकांहींहोतेंसम्यक ॥ तेणेंतोदूतझालातेथें ॥१०॥ विक्राळरूपतोधरून ॥ यमपाशहातींघेऊन ॥ भूवरीकरोनिपर्यटन ॥ आयुष्यहीनजीवांनेतसे ॥ ११ ॥ तोएकदांफिरतफिरत ॥ आपुल्याकार्याधोसागांवांत ॥ श्रीरंगरहातहोताजेथ ॥ तेथेंयेऊनपोहोंचला ॥ १२ ॥ पूर्वीलयजमानजाणोन ॥ आपुलेंरूपप्रगटकरोन ॥ करीतसेतयासीनमन ॥ श्रीरंगघाबरेपाहताती ॥१३॥

तयासीबोलेहातजोडोन ॥ आपणभयंकरअहातकोण ॥ येरूदेवोनिआश्वासन ॥ नररूपपूर्वीलप्रगटिलें ॥ १४ ॥ श्रीरंगमगओळखोन ॥ विचारीतसेतयालागोन ॥ ऐसाझालासीतूंकैसेन ॥ तेणेंसाकल्यनिवेदिलें ॥ १५ ॥ येथेंकांआलासिपाशधरा ॥ तोह्मणेवाण्याऐकउत्तरा ॥ समोरउतरलाजोवणजारा ॥ त्यांतीलअधिकाऱ्यान्यावयाआलों ॥ १६ ॥ तयासीबोलेश्रीरंग ॥ सुखरूपतोदिसेनिरोग ॥ दूतह्मणे बैलसोडितोसवेग ॥ भांडतीलमगतेपरस्परें ॥ १७॥ सोडवावयातयासीजाण ॥ वणजारायेईलधांवोन ॥ वृषभश्रृंगींमीबैसोन ॥ उदरफाडोनिमारीनतया ॥ १८ ॥ पूर्वींतुझेंभक्षिलेंअन्न ॥ याकारणेंमीभेटलोंजाण ॥ हुशारकरावेंतुजलागोन ॥ विषईनिमग्नफारअससी ॥ १९ ॥ धनाभिमानेंहोतीउन्मत्त ॥ देहाभिमानेंमोहांतपडत ॥ तयांचीगतीऐसीचहोत ॥ वणजाऱ्यावरूनओळखावें ॥ २० ॥ ऐसेंबोलोनिगुप्त झाला ॥ तिकडेएकचिहल्लाझाला ॥ शिंगलागोनिवणजारामेला ॥ तेणेंघाबरलाश्रीरंग ॥ २१ ॥ दूताचीकरीआठवण ॥ तंवतोभेटलायेवोन ॥ श्रीरंगतयासोकरीविनवण ॥ ह्मणेमीकैसेनवांचेंसांगा ॥ २२ ॥ तोह्मणेकरावीजीहरिभक्ती ॥ तेथेंनचालेयमदूतगती ॥ सर्वजगाचीहेचिरीती ॥ भक्तीवांचोनिहोतसे ॥ २३ ॥ तरीतूंसावधहोऊन ॥ संसारामाजीनठेवींमन ॥ सद्गुरूसीजावेंशरण ॥ भवपारतेतुजकरतील ॥२४॥ ऐसेंबोलोनितोगुप्तहोत ॥ श्रीरंगेंसोडोनिसरावगीमत ॥ संसारींहोऊनउदासभूत ॥ अनंतानंदासीशरणगेला ॥ २५ ॥ तेणेंमस्तकींहस्तठेविला ॥ श्रीरंगतत्काळपूर्णझाला ॥ भगवद्भक्तहोवोनिभला ॥ सद्गुरुपदकमळाध्यातसे ॥ २६ ॥ ॥ मू०क० ॥

सुतकों दिखाइ देत भूत नित स्त्रक्यो जात पूछे कहि बात तन वाहि ठोर स्वायोहे ॥ आयो निस मारवेको धायो यह रोस भऱ्यो देवो गती मोकों उन बोलिके सुनायोहे ॥ जातको सुनार परनारी लग प्रेत भयो लयो तेरो शरण मे ढूंढ जग पायोहे ॥ दीनो चरनामृत ले कियो दिव्यरूप वाको अतिही अनूप सुनो भक्तिभाव गायोहे ॥ २ ॥

॥ टी० ओ० ॥ आणीकपरिसाचमत्कार ॥ संतजनांचामहिमाथोर ॥ जयासीनसेचिअधिकार ॥ पूर्णपदतयासीतेदेती ॥ २७ ॥ श्रीरंगस्वामीचासुत ॥ जेस्थानींनिद्राकरित ॥ तेथेंएकअसेभूत ॥ तेंतयासीदृष्टीपडे ॥ २८ ॥ कांहींनकरितांउपद्रव ॥ यासीबोलोनिदावीआव ॥ कोणासीसांगसीमा

ज्ञाप्रभाव ॥ तरीमीमारीनतुजला ॥ २९ ॥ तयाचियाधाकेंकरून ॥ कृशजाहलाश्रीरंगनंदन ॥ परीनकोणाकथीवर्तमान ॥ यापरीलोटलेदिवसबहु ॥ ३० ॥ एकेदिवसींसहजेकरीं ॥ श्रीरंगजीतयाविचारी ॥ कोणलागलारोगशरीरीं ॥ कृशतूंतेणेंजाहलासी ॥ ३१ ॥ तंवतोकांहींनबोलेवचन ॥ श्रीरंगदेतसेआश्वासन ॥ निर्भयसांगतूंरोगचिन्ह ॥ तयाचेंनिवारणकरीनमी ॥ ३२ ॥ मगतोनिर्भयहोऊन ॥ सर्वहीकथीवर्तमान ॥ श्रीरंगह्मणेमीकरीनशयन ॥ रात्रीचेठाईआजितेथें ॥ ३३ ॥ पुत्राचियेशयनस्थानीं ॥ श्रीरंगजीनिजलेजाउनी ॥ भूतप्रगटलेंतोंतेक्षणीं ॥ येरूउठोनिबैसतसे ॥ ३४ ॥ श्रीरंगाचेंतेजपहातां ॥ पळतसेतैंपिशाचतत्त्वता ॥ येरूरागेंभरोनिभूता ॥ मारावयासीधांवला ॥ ३५ ॥ तंवतेंपिशाचआलेंशरण ॥ हातजोडोनिकरीविनवण ॥ गतीदेइजेमजलागोन ॥ जेणेंप्रेतत्वसुटेमाझें ॥ ३६ ॥ आपुलेंकांहींजेंपूर्ववृत्त ॥ परिसविलेंतेंसाद्यंत ॥ ह्मणेमीहोतोंसोनारजात ॥ परस्त्रीलंपटदुरात्मा ॥ ३७ ॥ तीणेंचिमाझाघातकेला ॥ ह्मणोनिप्रेतत्वआलेंमजला ॥ याकारणेंयेथेंवासकेला ॥ पूर्वीलहेंस्थानअसेमाझें ॥ ३८ ॥ जगतांतपाहिलेंशोधोन ॥ परीनदेखिलातुजसमान ॥ अनन्यभावेंमीअसेंशरण ॥ अनाथाकारणेंउद्धरीं ॥ ३९ ॥ श्रीरंगजीनेंदयेकरून ॥ चरणामृतदिधलेंत्यालागोन ॥ तत्काळदिव्यरूपहोऊन ॥ वैकुंठभुवनापावला ॥ ४० ॥ ऐसाअत्यंतअनुपम ॥ संतांचामहिमाअसेरम्य ॥ परिसतांभक्तिभावउत्तम ॥ उपजेह्मणोनिगाइला ॥ ४१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ बत्तिसावाछप्पागोडहा ॥ ४२ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुमहामीना ॥ कल्पांतींरक्षिसीआपुल्याजनां ॥ भवसिंधूंतबुडालोंजाणा ॥ मजदीनातेंउद्धरीं ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ निर्वेदअवधि कलि कृष्णदास अन्न परिहरि पयपान कियो ॥ जो जाके सिर कर धर्‍यो तासु कर तर नहि अड्यो ॥ अर्प्यों पद निर्वान सोच निर्भय करि छांड्यो ॥ तेजःपुंज बल भजन महामुनि ऊर्ध्वरेता ॥ सेवत चरनसरोज राइ राणा भुविजेता ॥ दाहिनाबस दिनकर उदै संतकमलहिय सुख दियो ॥ निर्वेद० ॥ ३३ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ निर्वेदाचीअवधि ॥ कृष्णदासजीकलीमधीं ॥ परिहरोनिअन्नउपाधी ॥ दुग्धप्राशनकरीतसे ॥ २ ॥ हस्तठेविलाज्याचेभाळीं ॥ तयासीमानी

चंद्रमौळी ॥ कींडुसन्याचियाकरातळीं ॥ तयाचाहस्तनाडला ॥ ३ ॥ अर्पोनियांपदनिर्वाण ॥ त्यासीसोडिलेंनिर्भयकरोन ॥ कृष्णदा
साचामहिमापूर्ण ॥ कोणाचेनिनवर्णवे ॥ ४ ॥ तेजःपुंजदेदीप्यमान ॥ बलजयाचेअंगींभजन ॥ क्षणमात्रहरीचेंनढळेमनन ॥ महामुनी
ऊर्ध्वरेता ॥ ५ ॥ पृथ्वीवरीजितुकेजन ॥ रायापासूनरंकजाण ॥ सर्वहीतयाचेसेवितीचरण ॥ महामान्यऐसेजगद्गुरु ॥ ६ ॥ तद्देशींदाहिनाआ
डनाव ॥ तयावंशांतझालाउद्भव ॥ सूर्यवतजयाचाप्रभाव ॥ संतहृत्कमलासुखदिलें ॥ ७ ॥ ॥ मू० क० ॥ ज्याके शिर कर धन्यो ता तर
न ओव्यो हाथ दीनो बडो बर राजा कुल्हको जु साखिये ॥ परवतकंदरामे दरसन दीन्यो आनि दियो भाव साधु
हरिसेवा अभिलाखिये ॥ गिरी जो जलेबी थारमांझतें उठाइ बाल भयो हिये साल बिनअरपित चाखिये ॥ लेकरि खडग
ताहि मारन उपाय कियो जीयो संत ओट फिर मोलकरि राखिये ॥ १ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ कृष्णदाससाधूथोर ॥ जयाचे
मस्तकींठेविलाकर ॥ याचनेलागोनितोनर ॥ नकरीहस्तकोणापुढें ॥ ८ ॥ नेपाळप्रांतींचानृपतीपूर्ण ॥ थोरवरदिधलात्यालागोन ॥ त
याचीकुलपरंपराजाण ॥ अद्यापिसाक्षदेतसे ॥ ९ ॥ नेपाळाजवळीपहाडांत ॥ अडचणीमाजीगुहागुप्त ॥ पयःपानकरोनितेथ ॥ कृष्णदा
साराहातहोते ॥ १० ॥ दुग्धपानाचीयोजना ॥ ठेवीतसेमनात्माकान्हा ॥ एकधेनूसीसुटोनिपान्हा ॥ धांवोनितेथेंयेतसे ॥ ११ ॥ गुहेस
मीपशिळेशीजाण ॥ खड्डाअसेउखळासमान ॥ आपुल्याचारीस्तनांतून ॥ त्यामाजीसोडीदुग्धधारा ॥ १२ ॥ दोनशेरदुग्धदेवोनी ॥ धे
नूयेतसेआपुल्यासदनीं ॥ पालनकर्ताबैसेदोहनीं ॥ तोंदुग्धनमिळेतयातें ॥ १३ ॥ नित्यहोतसेयापरी ॥ गुराख्यासतोरागेंभरी ॥ दुग्ध
काढोनिनेतोसिघरीं ॥ रिकामीकरोनिधाडितोसी ॥ १४ ॥ तोंगुराखीबोलेशपथ ॥ दुग्धनकाढींमीकिंचित ॥ कैसेनिहाचमत्कारहोत ॥
त्याचामीशोधकरीन ॥ १५ ॥ गुराखीसावधहोवोनिचित्तीं ॥ तेधेनूचीठेवीपाळती ॥ माध्यान्हींगाईजलप्राशिती ॥ मगसर्वबैसतीएक
जागीं ॥ १६ ॥ परीतेधेनूनबैसे ॥ पर्वतींचढेआवेशें ॥ मागेंमागेंतोजातसे ॥ चोरोनियांगुराखी ॥ १७ ॥ कठिणमार्गेंकरोनियां ॥ गुहे
सीपोहोंचलीलवलाह्या ॥ शिळेवरीउभीराहूनियां ॥ सोडिल्यातेव्हांदुग्धधारा ॥ १८ ॥ त्याउखळातेंभरोन ॥ गायतेगेलीनिघोन ॥ गुरा

खीतैसाचिबैसलाजाण ॥ चमत्कारपहावया ॥ १९ ॥ दिवसआलातीनप्रहर ॥ कृष्णदासतैंआलेबाहेर ॥ दुग्धप्राशोनिसत्वर ॥ गुहेमाजीं
चालिले ॥ २० ॥ गुराखीधांवोनिकरीनमन ॥ हातजोडोनिकरीविनवण ॥ नित्यदुग्धासीमीआणीन ॥ जरीमजआज्ञाहोईलजी ॥ २१॥
कृष्णदाससंज्ञेकरोन ॥ आणावेंऐसेंदावीखूण ॥ येरूमानसींआनंदोन ॥ निजसदनासीपातला ॥ २२ ॥ प्रातःकाळींउठोन ॥ दूधदोनशेरता
पऊन ॥ वनासीगेलाघेवोन ॥ ठेविलेंनेवोनगुहेपाशीं ॥ २३ ॥ तेदिवसापासोनगाय ॥ गुहेपाशींनजाय ॥ गुराख्यासीआश्चर्यहोय ॥
ह्मणेहेमोठेसिद्धपुरुष ॥ २४ ॥ अंतरींधरोनिभावना ॥ गुराखीचालवींसेवना ॥ यापरीबारावर्षेंजाणा ॥ तयासीसेवितांलोटलीं
॥ २५ ॥ तोंकायजाहलेंएकवेळा ॥ तीनप्रहरपर्जन्यपडला ॥ नदीसीमहापूरआला ॥ वनासीजावयामार्गनमिळे ॥ २६ ॥
तगमगवाटेगुराखियास ॥ उपाशींराहिलेसत्पुरुष ॥ चिंतातुरनदीतटास ॥ सायंकाळपर्यंतबैसला ॥ २७ ॥ तोंनदीचापूरउतरला ॥
परंतुअंधारनिबिडपडला ॥ हातींकांकडालावोनिघेतला ॥ पर्वतींरिघालागुराखी ॥ २८ ॥ तद्देशींचानृपतीभला ॥ उंचमहालीं
होताबैसला ॥ पर्वतावरीजातांदेखिला ॥ दीपघेऊनगुराख्यासी ॥ २९ ॥ रायासीआश्चर्यवाटलें ॥ एवढ्याअंधारांतयेवेळे ॥ को
णजातसेहेंतोंनकळे ॥ महाधीटपुरुषहा ॥ ३० ॥ तंवतोगुराखीगुहेसीगेला ॥ दुग्धठेओनिपरतआला ॥ तेंदेखोनिद्वारपाळा ॥ रावसांगो
निधाडीतसे ॥ ३१ ॥ हातींकांकडाघेवोनी ॥ जोयेतसेगिरीवरोनी ॥ तयामानवाओळखोनी ॥ मजपाशींआणासूर्योदयीं ॥ ३२ ॥
द्वारपाळेंआज्ञाशिरींधरोन ॥ गुराखीठेविलाओळखून ॥ प्रातःकाळहोतांचिजाण ॥ तयाचेसदनींपातला ॥३३॥ गुराख्यासीसवेंघेऊन ॥ रा
यासमक्षनेलाजाण ॥ तैंएकांतींरायेंनेऊन ॥ तयालागींविचारिलें ॥ ३४ ॥ जैसेंहोतसेवर्तमान ॥ गुराखीसाद्यंतकरीकथन ॥ आजिस
मागमेंमीयेईन ॥ रावतयासीबोलिला ॥ ३५ ॥ मगकोणासीनकळतां ॥ दोनप्रहरदिवसयेतां ॥ रावत्यावनासीतत्त्वता ॥ जावोनियां
पोहोंचला ॥ ३६ ॥ मगगुराख्यासवेंजाण ॥ गेलापर्वतवळंघोन ॥ बैसलेदोघेजाऊन ॥ गुहेसमोरतेधवां ॥ ३७ ॥ दिवसयेतांतीनप्रहर ॥
कृष्णदासआलेबाहेर ॥ तेजतयांचेंपाहोनिनृपवर ॥ करजोडोनिउभाराहे ॥ ३८ ॥ रावनबोलेघाबरोन ॥ तोंगुराखीकरीविनवण ॥ सद्गु

रुदर्शनालागोन ॥ आम्रुचाभूपतीआलासे ॥ ३९ ॥ कृष्णदाससंज्ञेकरून ॥ शिळेवरीबसावेंदावीखूण ॥ तेआज्ञाशिरींधरोन ॥ रावशि
ळेवरीबैसला ॥ ४० ॥ गुहेंतजोंगेलेकृष्णदास ॥ बाहेरनआलेसप्तदिवस ॥ भूपतीधरोनिनिश्चयास ॥ तैसाचिबैसलाराहिला ॥ ४१ ॥ तया
चानिश्चयपाहोनी ॥ कृष्णदासआठवेदिनीं ॥ गुहेबाहेरयेवोनी ॥ रायासीदर्शनदीधलें ॥४२॥ रावकरीसाष्टांगनमन ॥ कृष्णदासतयासी
करीप्रश्न ॥ कायइच्छीतुझेंमन ॥ तेंचिआतांमागावें ॥ ४३ ॥ मगभूपतीकरोनिनमन ॥ ह्मणेद्यावेंजीहेंचिवरदान ॥ बहुतराज्यमजला
गोन ॥ निष्कंटकअसावें ॥ ४४ ॥ कृष्णदासबोलिलेतेअवसरीं ॥ रायाबैसलासतूंजेशिळेवरी ॥ आतांचिकींहेउडेलअंबरीं ॥ दृष्टीनेंपाहें
तेंचहूंकडे ॥ ४५ ॥ जितुकीदृष्टीभूमीपडेल ॥ तितुकेंराज्यतुजपावेल ॥ ऐसेंबोलतीजोंदयाळ ॥ तोंतत्काळशिळाउडे ॥ ४६ ॥ अर्धयो
जनगेलीवर ॥ चहूंकडेपाहेनृपवर ॥ तोंतेचिवेळींभूवर ॥ पूर्वस्थानींशिळाआली ॥ ४७ ॥ संतांचामहिमापाहानेटका ॥ जितुकीरायें
देखिलीभूमिका ॥ अद्यापितितुकेंराज्यदेखा ॥ निष्कंटकपरंपराचालतसे ॥ ४८ ॥ असोकृष्णदासाआलीदया ॥ ह्मणेमायेनेंठकविलेंरा
या ॥ मजलाप्रसन्नपाहोनियां ॥ राज्यादिवैभवमागीतलें ॥ ४९ ॥ अंतरींद्रवोनिदयाघन ॥ रायासीदेतीवरदान ॥ तुझेवंशींहोतीलसज्ज
न ॥ साधूचेंसेवनघडेलतयां ॥५०॥ नपाहोनिदोषगुण ॥ सज्जनांचेंतूंकरींसेवन ॥ प्रेमेंहरीचेंकरींपूजन ॥ यापरीभावदीधलाराया ॥५१॥
॥ श्लोकः आगमे ॥ मालातिलकसंचिन्हैःसंयुक्तोयःप्रदृश्यते ॥ सचांडालोपिमहीपालपूजनीयोनसंशयः ॥ १ ॥ मगमस्तकींहस्तठे
विला ॥ नाममंत्रकर्णीओपिला ॥ गुहेमाजीप्रवेशकेला ॥ भूपतीनिघालावंदोनी ॥ ५२ ॥ यापरीहोवोनिकृतार्थ ॥ नगरासीपात
लानृपनाथ ॥ संतहरिसेवनहाचिस्वार्थ ॥ तेथेंचिभावार्थदृढजडला ॥ ५३ ॥ जयाचेशरीरींमालातिलक ॥ तयाचासर्वस्वेंहोतसेसेवक ॥
अन्नवस्त्रपुरवीअनेक ॥ मागतीतैसेंधनदेई ॥ ५४ ॥ एकदासहस्त्रावधीआलेसंत ॥ त्यांमाजीमोठेमोठेमहंत ॥ सामोराजावोनिनृपनाथ ॥
निजनगरांतआणिले ॥ ५५ ॥ सर्वोपचारेंकरीपूजन ॥ भोजनकरविलेंपंचपक्वान्न ॥ नैवेद्याचेंताटवाढोन ॥ देवाचेमंदिरींनेतसे
॥ ५६ ॥ चारवर्षांचाराजकुमर ॥ फिरतसेरायाबरोबर ॥ बाळाचेंलक्षखाण्यावर ॥ कधींहेंमजलामिळेलकीं ॥ ५७ ॥ ताटांतोनिजिले

बीएक ॥ पृथ्वीवरीपडतादेख ॥ बाळानेंउचलोनिसम्यक ॥ मुखामाजीघातली ॥ ५८ ॥ ऐसेंभूपतीपाहोन ॥ मनींजाहलाअत्यं
तखिन्न ॥ प्रभूसीनअर्पितांभक्षिलेंयेणें ॥ अधर्मीसंतानबरेंनव्हे ॥ ५९ ॥ मगरायानेंकाढोनिखड्ग ॥ वधावयालागलासवेग ॥ तंव
धांवोनिबाळलगबग ॥ संतसमाजींप्रवेशला ॥ ६० ॥ सज्जनींपाठीसींघातला ॥ रावह्मणेहाअधर्मीजन्मला ॥ मारण्यायोग्यअसे
भला ॥ तंवसंतबोलतीतयातें ॥ ६१ ॥ आम्हुच्याहापाठीसींआला ॥ तरीआम्हुचाचिबाळझाला ॥ नगवसेहामहाकाळा ॥ कायतो
पाडतुझाअसे ॥ ६२ ॥ संतींबाळातेंआम्हुचाह्मणतां ॥ रायाच्याआनंदझालाचित्ता ॥ मगमंदिरींयेवोनितत्त्वतां ॥ हरीसीअर्पि
लानैवेद्य ॥ ६३ ॥ मगकरोनिसंतभोजन ॥ सर्वांसीअर्पिलेंवस्त्रधन ॥ संतजोंबाळासदेतीपरतोन ॥ रावह्मणेहाअसेतुमचा ॥
॥ ६४ ॥ संतबहुप्रकारेंसमजाविती ॥ परीतोनायकेकवण्यारीती ॥ मगमोलघेऊनिबाळाप्रती ॥ रायालागोनिदीधलें ॥ ६५ ॥ ॥
मू०क० ॥ नृपसुत भक्त बडो अबलो बिराजमान साधूसनमानमे न दूसरो बखानिये ॥ संतवधू गर्भ देखि उभय पनवारे दिये कही
गर्भ इष्ट मेरो ऐसी उर आनिये ॥ कोऊ बेषधारी सो व्योहारी पगदासनको कही कृपा करी कहा जाने ओर प्रानिये ॥ ऐपे तजि
वो क्रिया देखि जग बुरो होत जोति बहु दई दाम राममति सानिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोचिकींरायाचापुत्र ॥ दिवसेंकरो
निझालाथोर ॥ तयासीअर्पोनिराज्यभार ॥ भूपतीगेलानिजधामा ॥ ६६ ॥ प्रियादासासमक्षजाण ॥ राज्यावरहोतानृपनंदन ॥ ह्मणो
निऐसेंबोलिलेवचन ॥ विराजमानतोअसेअद्यापि ॥ ६७॥ ऐसासाधूंचाकरीमान ॥ सर्वस्वआपुलेंअर्पितांजाण ॥ यत्किंचितहीअनुमा
न ॥ नसेचिअंतरींजयाच्या ॥ ६८ ॥ ऐसेंकेलेंसंतसेवन ॥ साधूंच्यागर्भाचेंकरीपूजन ॥ वर्णावयासीत्यासमान ॥ दुसरासज्जननसेचि
॥ ६९ ॥ यापरीतोमहाभक्त ॥ संतसेवनींसदासक्त ॥ तयाचेवर्तणुकेचीमात ॥ चित्तदेवोनिपरिसावी ॥ ७० ॥ एकदाएककामिनी॥
साधूचावेषघेवोनी ॥ येवोनिबैसलीभोजनीं ॥ पात्रेंदोनवाढाह्मणे ॥ ७१ ॥ माझियाजीगर्भांत ॥ दुसराजीवअसेवर्तत ॥ तयासीजेवा
यात्वरित ॥ दुसरेंपात्रमांडावें ॥ ७२ ॥ परीरायाचेकामदार ॥ तियेचाक्रुरितीधिःकार ॥ हेंपाहोनिनृपवर ॥ टाकीआपणदोनपात्रें ॥

॥ ७३ ॥ ह्मणेसंतांचागर्भजाण ॥ तेंचिमाझेंइष्टपूर्ण ॥ ऐसेंहृदयींआणोनिवूर्ण ॥ यापरीअव्हेरकरूंनये ॥ ७४ ॥ तेथेंउभेराहूनिआपण ॥ दोनीपात्रांतभरिलेंअन्न ॥ उभयतांचीदक्षिणादेऊन ॥ सुखसंपन्नतिसीकेलें ॥ ७५ ॥ आणीकएकपरिसाकथा ॥ रावमंदिरींजावोनिस्वता ॥ आपणचिवाचीभागवता ॥ ऐकावयामिळतीबहुजन ॥ ७६ ॥ शास्त्रीपंडितवैदिक ॥ सभोंवतेबैसतीसम्यक ॥ तोंएकवेषधारीचर्मक ॥ दूरउभाराहोनिऐकतसे ॥ ७७ ॥ परीतयाचापूर्णभाव ॥ हेंअंतरींजाणोनिराव ॥ भागवतांतीलगूढभाव ॥ त्याकडेपाहोनकथीतसे ॥ ७८ ॥ आणितयाचीकरीविनवण ॥ परिसावेंजीकृपाकरोन ॥ यांतीलसारांशआपुलेसमान ॥ दुसराप्राणीकोणजाणे ॥ ७९ ॥ ऐसेंपरिसतांवचनासी ॥ चर्मकलज्जितहोयमानसीं ॥ विषमवाटेपरीपंडितांसी ॥ ह्मणतीरावतोमूर्खअसे ॥ ८० ॥ आह्मीशास्त्रीमहापंडित ॥ नकळेआह्मासीभागवतार्थ ॥ चर्मकासिह्मणोनिविनवित ॥ कृपाकरोनिश्रवणकरा ॥ ८१ ॥ तयाचाव्यापारकरावाजोडा ॥ रायासीतोचिमिळालाजोडा ॥ अभिमानानेंफुगोनितडतडा ॥ रायासीवांकुल्यादाविती ॥ ८२ ॥ त्यांचेमनींचाकुभाव ॥ जाणोनिअंतरींनरदेव ॥ एकेदिवशींकरीलाघव ॥ प्रारंभकरितांपुराणासी ॥ ८३ ॥ हातजोडोनिविनवीसकळां ॥ कालचाकथाभागकायझाला ॥ जयातेंमाहीतअसेलभला ॥ तेणेंसाद्यंतनिवेदिजे ॥ ८४ ॥ ऐसेंरायेंबोलतांवचन ॥ सर्वहीधरोनिराहिलेमौन ॥ तंवतोचर्मकउल्हासोन ॥ ह्मणेमजआज्ञाद्यावीजी ॥ ८५ ॥ पहिलेचदिवसापासोन ॥ जेंकांआपणकथिलेंपुराण ॥ साद्यंततेंनिवेदनकरीन ॥ जरीमजआज्ञाद्यालजी ॥ ८६ ॥ शास्त्रीपंडितरोषपावोन ॥ ह्मणतीहानीचशाहाणपण ॥ मिरवीतरीकरींरेकथन ॥ पंधरादिवसांचीगतकथा ॥ ८७ ॥ ऐकतांचिऐसेंवचन ॥ चर्मकसरसावलाजाण ॥ तोरावबोलेपंडितांकारण ॥ पुस्तकपाहोनऐकावें ॥ ८८ ॥ विप्रबैसलेपोथ्याघेऊन ॥ चर्मककरीतसेनिरूपण ॥ कथाभागनराहतांजाण ॥ साद्यंतनिवेदनकेलेंतेणें ॥ ८९ ॥ मगभूपतीविनवीपंडितां ॥ बोलामीकोणासांगिजेकथा ॥ सकळहीकरितीखालतीमाथा ॥ कांहींचतत्त्वतानबोलती ॥ ९० ॥ रायेंचर्मकापाचारूनियां ॥ ह्मणेतूंआपुलीत्यजावीक्रिया ॥ सर्वहीजगयेणेंकरोनियां ॥ निंद्यत्वेंतुजलादूरकरिती ॥ ९१ ॥ जोतावयालागुन ॥ त्यासीदीधलीजमीन ॥ वरीखर्चावयाकारण ॥ द्रव्यहीकांहींदीधलें

॥९२॥ तनूवरीदीधलेमाळातिलक ॥ श्रवणामाजीनामसम्यक ॥ रामरूपींमतीसविवेक ॥ निमग्नकरोनिदीधली ॥ ९३ ॥ कृष्णदासकृ
पेकरोन ॥ ऐसारायाचामहिमापूर्ण ॥ ह्मणोनिभवतरावयाजाण ॥ करावेंसेवनसज्जनांचें ॥ ९४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबो
धिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ तेतिसावाछप्पागोडहा ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुकूर्मरूपा ॥ पृष्ठींवाहसीसप्तद्वीपा ॥ ज्यापरीसहजेंमस्तकींपुष्पा ॥ धरि
तांकष्टकांहींनहोती ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ पैहारीपरसादते शिष्य सबै भये पारकर ॥ कील्ह आगर केवल चरनव्रत हटीनरायन ॥
सूरज पुरुषा पृथु तिपुर हरी भक्तपरायन ॥ पद्मनाभ गोपाल टेक टीला गदाधारी ॥ देवा हेम कल्यान गंगा गंगासम नारी ॥ विष्णु
दास कन्हर रंगा चांदम शिबरी गोविंदपर ॥ पैहारी० ॥ ३४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पयहारीप्रसादेंकरून ॥ सकलशिष्यजाहलेपूर्ण ॥
भवपारकर्तेंजगाकारण ॥ एकाहूनएकथोरदेखा ॥ २ ॥ कील्हदासअग्रदास ॥ हेकेवळचरणाचेदास ॥ तेंचिव्रतअसेतयांस ॥ हटीन
रायनतैसेचि ॥ ३ ॥ सूरजआणिपुरुखा ॥ पृथुतैसाचित्रिपुरनेटका ॥ भक्तिपरायणऐसेदेखा ॥ केवळहद्दजाहली ॥ ४ ॥ पद्मनाभआ
णिगोपाळदास ॥ भक्तीचीटेंकअसेविशेष ॥ तैसेचिसज्जनटीलादास ॥ गदाधरीदासपूर्णजाणा ॥ ५ ॥ देवाआणिहेमा ॥ तैसीचिक
ल्याणीउत्तमा ॥ गंगाचीऐसीगरिमा ॥ गंगेसमानयोग्यअसे ॥ ६ ॥ विष्णुदासआणिकान्हर ॥ रंगाआणिचांदनथोर ॥ त्यापरीशि
बरीगोविंदपर ॥ हेसर्वसज्जनजाहले ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
चौतिसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुआदिसूकरा ॥ वधोनिहिरण्याक्षदैत्यवरा ॥ उद्धरोनिदंतींधरिलीध
रा ॥ तैसेंमजपामरातारावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ गांगेय मृत्यु गंज्यो नही त्यौ कील्ह करन नहि कालबस ॥ रामचरनचित्तवन
रहत निसिदिन लो लागी ॥ सर्वभूत सिर नमित्त सूर भजनानंद भागी ॥ सांख्यजोग मति सुदृढ कियो अनुभव हस्तामल ॥ ब्र

ह्मरंध्र करि गौंन भये हरितन करनीबल ॥ सुमेरदेवसुत जग बिदित भुव विस्तान्यो बिमल जस ॥ गांगेय० ॥ ३५ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ भीष्माचार्यगंगानंदन ॥ त्याचेचिहातींत्याचेंमरण ॥ मृत्यूनेंआपणतयालागोन ॥ नाहींगांजिलेंसर्वथा ॥ २ ॥ त्यापरीचमृत्यूचीगती ॥ कील्हदासाचेअसेहातीं ॥ अंतकाळाच्यावशवर्ती ॥ नाहींजाहलेसर्वथा ॥ ३ ॥ आपणसर्वदाराहेवनीं ॥ चित्तठेविलेंरामचरणीं ॥ रात्रंदिवसहेंचिमनीं ॥ ध्यानजयासीलागलें ॥ ४ ॥ सर्वाभूतींनम्रशिर ॥ भजनानंदीमहाशूर ॥ ऐसाभाग्यवंतमहाथोर ॥ ज्यापरीसज्जनवर्णितीग्रंथीं ॥ ५ ॥ सांख्ययोगामाजीनिपुती ॥ जेणेंकेलीसुदृढमती ॥ अनुभवकेलाऐशारीती ॥ जेवींकांहस्तींआंवळा ॥६॥ ब्रह्मरंध्रमार्गेंकरून ॥ देहसोडोनिकेलेंगमन ॥ हरिस्वरूपजालापूर्ण ॥ आपुल्याकरणीच्याबलानें ॥ ७ ॥ सुमेरदेवाचासुत ॥ जगामाजीअसेविख्यात ॥ निर्मळयशपृथ्वींत ॥ विस्तारलेंअसेज्याचें ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ श्रीसुमेरदेवपिता सूवे गुजरात हूते भयो तनपात सो बिमान चढि चलेहे ॥ बैठे मधुपुरीकील्ह मानसिंहराजा ढिग देखे नभतात उठि कही भले भलेहे॥ पूछे नृप बोले कासों कैसेकें प्रकासों कहो कह्यो हट परे सुन अचरज रलेहे ॥ मानस पठाये सुधि लाये सांच आंच लागी करो साष्टांग बात मानी भाग फलेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कील्हदासाचेतात ॥ सुमेरदेवनामेंविख्यात ॥ गुजराथींहोतेरहात ॥ त्याचादेहपातजाहला ॥ ९ ॥ मगदिव्यरूपहोवोनी ॥ चढोनियांदेवयानीं ॥ सत्वरजातअसतांगगनीं ॥ तोंमथुरेवरीविमानआलें ॥ १० ॥ मानसिंहराजायात्रेस ॥ आलाहोतामधुपुरीस ॥ तैसेचआलेकील्हदास ॥ उभयतांचीभेटजाहली ॥ ११ ॥ उभयतांकरीतबैसलेभाषण ॥ तितुक्यांतहेंआलेंविमान ॥ कील्हदासअंतरींसमजोन ॥ लगबगेंउठोनबाहेरआले ॥ १२ ॥ वरुतेंपाहोनतेवेळे ॥ मुखानेंह्मणेभलेभले ॥ ऐसेंह्मणोनिउगेराहिले ॥ येऊनबैसलेपूर्वस्थळीं ॥ १३ ॥ राजाविनवीधरोनिचरण ॥ भलेभलेऐसेंबोलिलावचन ॥ तयाचेंऐसेंकायकारण ॥ प्रगटकरोनिसांगावें ॥ १४ ॥ रायेंकरितांबहूतहठ ॥ तयाकरोनिदाविलेंप्रगट ॥ विमानींबैसोनिआमुचेश्रेष्ठ ॥ निजधामासीआजिगेले ॥ १५ ॥ गुजराथप्रांतींवसतिस्थान ॥ सुमेरदेवनामाभिधान ॥ हेंआमुचेंगुह्यप्रकरण ॥ तुह्मासीकायसांगावें ॥ १६ ॥ तयासीमीबोलिलोंभले ॥ ऐकोनि

रायाआश्चर्यझालें ॥ सांडणीस्वारमगतेचिवेळे ॥ वर्तमानआणायाधाडिला ॥ १७॥ गुजराथींजाऊनस्वारआला ॥ ह्मणेसत्यवर्तमानअसेभला ॥ मगरावअंतरींअनुतापला ॥ नमस्कारकेलासाष्टांग ॥ १८ ॥ आपणजेंकांबोलिलांवचन ॥ अनुभवेंसत्यमजलामान्य ॥ दीनासीआपुलेंझालेंदर्शन ॥ महाभाग्यफळलेंआजिमाझें ॥ १९ ॥ ॥ मू०क० ॥ ऐसे प्रभु लीन नही कालके अधीन बात सुनिये नवीन चाहे रामसेवा कीजिये ॥ धरीहि पिटारि फूल माल हात डाऱ्यो तहां व्याल कर काव्यो कह्यो फेरि काटि लीजिये ॥ ऐसेही कटायो वार तीनि हुलसायो हियो कियो न प्रभाव नेंकु सदा रस पीजिये ॥ करिके समाज साधुमध्य यों बिराजे प्राण तजै दशै द्वार जोगी थके सुनि जीजिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगमानसिंहनित्ययेऊन ॥ कील्हदासाचेंघेईदर्शन ॥ ह्मणेजीकांहींघेइजेवेतन ॥ तेणेंमीपावनहोईनकीं ॥ २० ॥ कील्हदासविचारीमनांत ॥ यायोगेंरायाचेव्हावेंअंकित ॥ अंतरपडेलहरिभजनांत ॥ ह्मणोनिमान्यनकरीचतो ॥ २१ ॥ ऐसेप्रभूचेठाईलीन ॥ जेजनराहतीकालाधीन ॥ तेरायाचेंघेऊनवेतन ॥ पराधीनकैसेराहती ॥ २२ ॥ तयाचीएकलीलानवीन ॥ चित्तदेऊनिकरावेंश्रवण ॥ एकदांविचारकेलाजाण ॥ श्रीरामसेवनकरावें ॥ २३ ॥ गांवांतजनांचेउपद्रवहोत ॥ ह्मणोनिजाऊनिराहिलेवनांत ॥ आपुल्याहातेंउपचारसमस्त ॥ लावोनिपूजनाबैसावें ॥ २४ ॥ फुलेंतुळसीतोडोन ॥ तयाचेहारगुंफोन ॥ टेपारीमाजीझांकोन ॥ जवळीआपुल्याठेवावें ॥ २५ ॥ तोंकोणेएकेदिवसीं ॥ कील्हदासबैसलेपूजेसी ॥ पुष्पांचेहारघ्यावयासी ॥ टेपारींतहातघातला ॥ २६ ॥ पुष्पांच्यासुगंधेंकरोन ॥ त्यांतबैसलासर्पयेऊन ॥ कील्हदासेंहारकाढितांजाण ॥ करासीदंशकेलातेणें ॥ २७॥ कील्हदासविचारीअंतरीं ॥ सर्पासीआलाक्रोधभारी ॥ यासीशांतकरावेंझडकरी ॥ आपुल्याअंगासीडसवोनियां ॥ २८ ॥ हातींधरोनिमगतयास ॥ ह्मणेयथेच्छकरावादंश ॥ तोंसर्पासीयेऊनआवेश ॥ त्रिवारकेलादंशतेणें ॥ २९ ॥ मगजाहलातेजहीन ॥ कील्हदासेंऐसेंपाहून ॥ तयासीदीधलेंसोडून ॥ हृदयींआनंदवाटला ॥३०॥ सर्पदंशाचाप्रभावकांहीं ॥ किंचितहीतयासीझालानाहीं ॥ सर्वदारामनामामृतपाहीं ॥ प्राशितांहालाहलबाधीना ॥ ३१॥ मगकोणेएकेदिवसीं ॥ कील्हदासविचारीमानसीं ॥ सोडावेंनश्वरदेहासी ॥ निजधामासी

चलावें ॥ ३२ ॥ संतसमाजमगबोलाऊन ॥ यथेच्छतयांचेंकरोनिपूजन ॥ बैसवीकरीतनामस्मरण ॥ मध्यें विराजमानआपणझाले ॥ ॥ ३३ ॥ मगयोगारूढहोवोन ॥ दशमद्वारेंसोडिलाप्राण ॥ ज्यासाठींथकलेयोगीजन ॥ परीहेवाटनमिळालीत्यासी ॥ ३४ ॥ जयजयकारकरितीसंत ॥ परिसोनियोगियांआश्चर्यहोत ॥ ऐसेकील्हदासझालेसमर्थ ॥ महिमाअद्भुतअसेज्यांचा ॥ ३५॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ पस्तिसावाछप्पागोडहा ॥ ३६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुनरहरी ॥ अभिमानदैत्यासंहारीं ॥ सद्भावप्रल्हादारक्षणकरी ॥ अनाथमजलाजाणोनि ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीअग्रदास हरिभजन बिन काल वृथा नही बीतयो ॥ सदाचार जों संत प्रीत जैसे करि आये ॥ सेवा सुमिरन सावधान चरन राघव चित लाये ॥ प्रसिद्ध वागसो प्रीति सुहृथ कृत करत निरंतर ॥ रसना निर्मल नाम मनो वरषत धाराधर ॥ श्रीकृष्णदास कृपा करी भक्तदत्त मन बच क्रम करि अटल दियो ॥ श्रीअग्रदास० ॥ ३६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीअग्रदासऐसेसमर्थ ॥ हरिभजनावीणकाळव्यर्थ ॥ लोटिलानाहींयत्किंचित ॥ सर्वदाआसक्तचित्ततेथें ॥ २ ॥ जैसेपूर्वींप्रीतियुक्त ॥ करीतआलेसाधुसंत ॥ त्याचिसदाचारेंवर्तत ॥ अन्यथापाउलनटाकी ॥ ३ ॥ सेवनआणिस्मरण ॥ त्यामाजीसदासावधान ॥ श्रीराघवाचेचरण ॥ चित्तामाजीठेविले ॥ ४ ॥ एकबागअसेप्रख्यात ॥ तयावरीअत्यंतप्रीत ॥ आपुल्याहातेंसर्वकृत्य ॥ तयाचेंनिरंतरकरीतसे ॥ ५ ॥ प्रभूचेंनिर्मळनामसुंदर ॥ जिव्हेचेठाईंनिरंतर ॥ जाणोवर्षेंधाराधर ॥ अणुमात्रखंडननव्हेचि ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णदासेंकृपाकरोन ॥ जेंकांवोपिलेंभक्तिनिधान ॥ तेठाईंकायावाचामन ॥ अढळकरोनिदीधलें ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ दरसनकाज महाराज मानसिंघ आयो छायो बागमांहि बैठे द्वार द्वारपाल है ॥ झारिके पतौवा गये बाहिर ले डारिवेको देखि भीरभार रहे बेठिये रसालहे ॥ आये देखि नाभाजुने उठि साष्टांग करी भरी जल आखें चले असुवनि जालहे ॥ राजा मग चाह हारि आनिके निहारे नैन जानी आप जानीभये दासनि दयालहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कील्हदासाचेगुरुबंधु ॥ अग्रदासकरुणासिंधु ॥ अमेरीनिकटप्रसिद्ध ॥ गलथा

स्थानींराहातसे ॥ ८ ॥ अग्रदासाचेंसंस्थान ॥ तेंचिमुख्यगादीचेंठिकाण ॥ मोठेमोठेसंतजन ॥ येवोनितेथेंराहती ॥ ९ ॥ तैसेचितयां
चेसांप्रदाई ॥ शतावधीराहतीतेठाई ॥ इतुकीमहंतीअसतांपाहीं ॥ निरभिमानवर्ततीअग्रदास ॥ १० ॥ रघुनाथाचेंसेवन ॥ अंगेंचिक
रितीआपण ॥ प्रभूकारणेंविहारस्थान ॥ उत्तमबगीचाकेलाअसे ॥ ११ ॥ त्याबागाचीदेखरेख ॥ आपुल्याहस्तेंकरीसम्यक ॥ तोंदर्शनक
रायालागींदेख ॥ अमेरीचारावआला ॥ १२ ॥ महाराजमानसिंह ॥ दूरठेऊनिसेनासमूह ॥ शेंपन्नाससेवकांसह ॥ बागाजवळीपात
ला ॥ १३ ॥ बागाचीशोभापाहून ॥ अंतरींझालातल्लीन ॥ श्रीरामाचेंविहारस्थान ॥ ह्मणोनिदुरोनवंदनकरी ॥ १४ ॥ पूर्वींचरायाला
गींसमजलें ॥ अग्रदासजीबागांतगेले ॥ द्वारपाळजेथेंहोतेबैसले ॥ तेथेंचिबैसलेआपण ॥ १५ ॥ तोंबागांतीलपालाझाडून ॥ तया
चामोठभाराबांधून ॥ अग्रदासजीमस्तकींघेऊन ॥ आलेबाहेरीटाकावया ॥ १६ ॥ द्वारींपाहिलामानसिंहराजा ॥ परीनिःशंकत्यजो
निलज्जा ॥ अग्रदाससारीदेवकाजा ॥ जेवींकांसामान्यजनकरी ॥ १७ ॥ रायेंतयासीपाहिलें ॥ परीत्यानाहींओळखिलें ॥ ह्मणेहेसामा
न्यजनभले ॥ असेलबागाचारक्षक ॥ १८ ॥ रायाच्यासमागमेंबहूलोक ॥ अग्रदासजीनेंपाहोनिदेख ॥ अंतरींविचारीसम्यक ॥ येथेंचि
आपणबैसावें ॥ १९ ॥ भीतरीसर्वांसीनेतां ॥ बागाचीखराबीहोयतत्त्वता ॥ एकटेनेतांजरीनृपनाथा ॥ तरीतेंसर्वथाश्लाघ्यनोहे ॥ २० ॥
भूतींसमानभगवद्भाव ॥ त्यामाजीकैसाश्रेष्ठराव ॥ ऐसेरसाळअग्रदासदेव ॥ बाहेरीचबैसलेतरुतळीं ॥ २१ ॥ बाहेरीआलेअग्रदास ॥
नाभाजीनेंपाहोनित्यांस ॥ उठोनिसाष्टांगनमनास ॥ सप्रेमभावेंकरीतसे ॥ २२ ॥ नेत्रींभरोनिआलेंजळ ॥ अश्रुपातहोतसेसढळ ॥ इक
डेमार्गपहातवाडवेळ ॥ रावतिष्ठतबैसलाहोता ॥ २३ ॥ अंतरींबहुतचिंतावला ॥ नभेटतीचकींमहंतमजला ॥ तंवतोंपाहिलेंनाभाजी
ला ॥ गुरूपुढेंउभेकरजोडोनी ॥ २४ ॥ सत्वरतेथेंमगयेऊन ॥ अग्रदासापाहेन्याहाळोन ॥ हेचिमहंतऐसेंजाणोन ॥ साष्टांगदंडवतकरी
तसे ॥ २५ ॥ करजोडोनिउभाराहे ॥ सद्गुरूच्याचरणापाहे ॥ नेत्रींअश्रुढळढळांवाहे ॥ सप्रेमहोयअंतरीं ॥ २६ ॥ तयाचेअंगींसद्भावपू
र्ण ॥ अग्रदासेंअंतरींजाणोन ॥ सप्रेमहृदयींकळवळोन ॥ त्यावरीप्रसन्नजाहले ॥ २७॥ हस्तठेवोनियांमाथां ॥ कृतार्थकेलेंकींनृपनाथा ॥

त्याचिपरीजनांसमस्तां ॥ करुणाकरेंउद्धरिलें ॥ २८ ॥ ऐसीतयाचीसमानदृष्टी ॥ अभिमानतोनसेचिपोटीं ॥ मगउठोनियाउठाउठी ॥ रामसेवेसीकरीतसे ॥ २९॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ छत्तिसावाछप्पागोडहा ॥ ३० ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुवामना ॥ निरसिलेंबळीच्याअभिमाना ॥ तैसेंचिमाझ्यानिवटोनिमाना ॥ आपुल्याचरणांजवळीठेवीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कलयुगधर्मपालक प्रगटे आचारज संकर सुभट ॥ उच्छृंखल अज्ञान जिते अनईश्वरबादी ॥ बौध कुतर्की जैन ओर पाखांडहे आदि ॥ बिमुखनिको दियो दंड ऐंचि सनमारग आने ॥ सदाचारकी सीव विश्व कीरतिहि बखाने ॥ ईश्वरअंसअवतार मही मर्यादा मांडी अघट ॥ कलियुग० ॥ ३७॥ ॥ टी०ओ०॥ कलियुगामाजीधर्मेपालक ॥ प्रगटलेशंकराचार्यसम्यक ॥ प्रख्यातअसेजयांचालौकिक ॥ महासुभटतत्त्ववेत्ते ॥२॥ जेकांअत्यंतउच्छृंखळ ॥ जयांसीअज्ञानाचें बळ ॥ ऐसेअनीश्वरवादीप्रबळ ॥ आणीकहीबौद्धकुतर्की ॥ ३॥ तैसेचिजैनआणिपाखंड ॥ आदिकरोनिविन्मुखउदंड ॥ तयासीदेऊनमहादंड ॥ बळेंचिसन्मार्गींआणिले ॥४॥ आचार्यांचाऐसामहिमा ॥ सदाचाराचीकेवळसीमा ॥ कीर्तीजयांचीनिःसीमा ॥ सर्वहीविश्ववर्णीतसे ॥ ५ ॥ ईश्वरांशअवतारं ॥ ऐसेशंकराचार्यथोर ॥ ज्यांणींयामृत्युलोकावर ॥ अघटमर्यादाबांधिली ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ बिमुखसमूह लेके किये सनमुख शाम अति अभिराम लीला जग बिस्तारीहे ॥ सेवरा प्रबल बासे केवरा जो फेलि रहे गहे नही जाइबादि सुचिबात धारीहे ॥ तजिके सरीर काहु नृपमे प्रवेश कियो दियो करि ग्रंथ मोहमुद्गर सु भारीहे ॥ शिष्यनिसो कह्यो कभू देहमे आवेश जानो तबही बखानो आय सुनि कीजे न्यारीहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ शंकराचार्यअवतारपूर्ण ॥ प्रगटोनिधर्माचें केलेंस्थापन ॥ विन्मुखजनांचेसमूहजाण ॥ बळेंचिसन्मुखकेलेकीं ॥ ७ ॥ जगज्जीवनघनश्याम ॥ तयासीअत्यंतअभिराम ॥ यापरीलीलाउत्तम ॥ जगामाजीविस्तारिली ॥ ८ ॥ छप्प्यांतवर्णिलेनास्तिकजन ॥ तयांच्यामताचेंकरायाखंडण ॥ आचार्यभूवरीविचरतीआप

ण ॥ महेश्वरनगरासपातले ॥ ९ ॥ तेथेंमंडनमिश्रनामेंजैन ॥ जयासरस्वतीअसेप्रसन्न ॥ सर्वजैनांचागुरुपूर्ण ॥ अंशधारीऐसेंह्मणतीत
या ॥ १० ॥ त्याचियायोगेंकरूनिजैन ॥ भूवरीप्रबळजाहलेजाण ॥ जेवींघरांतकेवडाजाण ॥ विस्तारल्यानजायआकळिला ॥ ११ ॥
त्यामंडनमिश्रालागोन ॥ आचार्यभेटोनियांआपण ॥ शास्त्रचर्चाकरोनिजाण ॥ तयासीमौनपाडिलें ॥ १२ ॥ मगमंडनमिश्रेंआपण॥
सरस्वतीचेंकेलेंस्मरण ॥ तंवतीअंतरग्रहांतोन ॥ कोकशास्त्राचाप्रश्नकरी ॥ १३ ॥ शंकराचार्यब्रह्मचारी ॥ परमहंसधर्मधारी ॥ ह्मणोनि
तयानसेनिर्धारीं ॥ अभ्यासकोकशास्त्राचा ॥ १४ ॥ मगआचार्यकरितीकरार ॥ कांहींदिवसींदेईनउत्तर ॥ तेगोष्टहृदयींधरोनिसत्वर॥
ग्रामांतरासीनिघाले ॥ १५ ॥ एकदोनशिष्यसवेंघेतले ॥ एकाथोरशहरासीआले॥ तोंतेथेंयापरीवृत्तऐकिलें॥इतक्यांतभूपतीमृतझाला
॥ १६ ॥ तैंआचार्येंदेहसांडून ॥ रायाच्यादेहांतप्रवेशलेजाण ॥ दुःखकरीतअसतांसर्वजन ॥ भूपतीउठोनबैसला ॥ १७ ॥ एकचिझा
लाजयजयकार ॥ सर्वहीहर्षलेनारीनर ॥ अलंबुदेशींचाराज्यभार ॥ सुखेंकरोनिचालतसे ॥१८॥ रायासीदाहावीसकलत्रेंजाण ॥ एक
त्यामाजीगुणनिधान ॥ कोकशास्त्रांतअसेनिपुण ॥ तीवरीआचार्यप्रीतीठेविती ॥ १९ ॥ तियेसीवेळोवेळकरोनिप्रश्न ॥ कोकशास्त्रघेत
लेंजाणोन ॥ मोहमुद्गरनामेंग्रंथजाण ॥ रसभरीतकेलातेव्हां ॥ २० ॥ परीतीरायाचीकांताचतुर ॥ तिणेंओळखूनियांवेव्हार ॥ ह्मणेहा
कोणीयोगेश्वर ॥ पूर्वींचानृपवरनसेची ॥ २१ ॥ परीहापचावाआपणासी ॥ ह्मणोनिनकळतांरायासी॥ बोलाऊनियांप्रधानासी ॥ का
यआपणसांगतसे ॥ २२ ॥ गांवांतजावोनियेचिवेळीं ॥ सर्वत्रघेईघरधांडोळी ॥ नरप्रेतसांपडल्यातेवेळीं ॥ तयाचेंदहनकरावें ॥ २३ ॥
आज्ञामानोनिप्रधानें ॥ तत्काळनगरांतीलशोधीसदनें ॥ आचार्येंपूर्वींचयाकारणें ॥ बंदोबस्तकरोनिठेविला ॥ २४ ॥ देहत्यागावयाचे
वेळे ॥ आचार्येंशिष्यासीऐसेंकथिलें ॥ माझीहेतनूयत्नबळें ॥ षण्मासजतनकरावी ॥ २५ ॥ आणीकएकश्लोककरून ॥ शिष्यालागीं
दिधलाजाण॥ कथिलेंकींतनूसीपीडितांपूर्ण ॥ रायासीश्लोकहाऐकवावा ॥ २६ ॥ ऐकतांचितुमचेंवचन ॥ तत्काळतोदेहसोडीन ॥
आपुल्यादेहामाजीजाण ॥ प्रवेशकरीननलगतां ॥ २७ ॥ शिष्यांनींआज्ञातेचिमानून ॥ खोलींतठेविलादेहनेऊन ॥ द्वारासीबुजवो

नियांजाण ॥ रक्षितीसावधानसर्वदा ॥ २८ ॥ ॥ मू०क ॥ जानिके अवेस तन शिष्यने प्रवेश कियो रावलेमे देखि सो श्लोक ले
उचाऱ्योहे ॥ सुनत हों तज्यो तन निजतन आइ लियो कियो सो प्रनाम दासपन पूरो पाऱ्योहे ॥ सेवरा हराये बादि आये नृपपास
ऊंचि छातीपर बेठि एक मायाफंद डाऱ्योहे ॥ जल चढि आयो नाव भाव ले दिखायो कहे चढो नही बूडो आप कौतुक सो धाऱ्योहे ॥ २॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंप्रधानजनशोधकरोत ॥ जेथेंआचार्याचेंप्रेत ॥ येवोनियांतेथेंत्वरित ॥ खोलीचेंद्वारखोदिती ॥ २९ ॥ स्वामी
चेतन्नसीउपद्रवआला ॥ शिष्येंजाणोनियांतेवेळां ॥ राजमंदिरींप्रवेशकेला ॥ रायाच्यासन्मुखपातले ॥ ३० ॥ रायासीपाहोनिसमोर ॥
त्याश्लोकाचाकेलाउच्चार ॥ आचार्येंपरिसतांचिउत्तर ॥ नृपदेहाचात्यागकेला ॥ ३१ ॥ आपुल्यादेहींकेलाप्रवेश ॥ पाहोनिसंतोषले
शिष्य ॥ नमनकरितीआचार्यास ॥ सद्गुरुप्रसन्नजाइले ॥३२॥ आनंदेंशिष्यांसीबोलतीवचन ॥ जगींजेंवर्णितीदासपण॥ तुह्मीचतेंपार
पाडिलेंतजाण॥पावालआनंदआशीर्वादें ॥ ३३ ॥ मगतेथोनिआचार्यनिघाले॥सत्वरमहेश्वरासीआले॥ मंडनमिश्रासीभेटोनिवहिलें॥
सरस्वतीसजिंकिलीतत्काळ ॥ ३४ ॥ देशोदेशींचेजैनलोक ॥ मतवादीजेअधिकाधिक ॥ मंडनमिश्रेंआणिलेसकळिक ॥ परीतेअप
जयपावले ॥ ३५ ॥ मगतेसर्वहीमिळोन ॥ रायापासींगेलेजाण ॥ आपुलीफिर्यादकरितीकथन ॥ आचार्येंआज्ञागांजिलें ॥ ३६ ॥ या
परीरायेंपरिसतां ॥ आचार्यालागोनितत्त्वता ॥ बोलाऊंधाडिलेंक्षणनलगतां ॥ स्वामीजवळीदूतआले ॥ ३७ ॥ तयांचेंपरिसोनिवर्तमा
न ॥ आचार्येंअंतरींसुखमानोन ॥ रायापासींनलगतांक्षण ॥ येवोनियांपोहोंचले ॥ ३८ ॥ आचार्यजोंतेथेंपाहाती ॥ तोंसर्वहीवादीमि
ळालेती ॥ ह्मणेहेमूर्खनायकती ॥ महद्दंडदिल्यावांचोनियां ॥ ३९ ॥ स्वामीचेंतेजपाहोन ॥ रावउठलाखडबडोन ॥ वंदोनिचरणानम्र
होवोन ॥ सर्ववर्तमाननिवेदिलें ॥४०॥ आचार्यह्मणतीतैंरायास॥ येथेंतोगलबलाअसेबहुवस ॥ वरच्यामजल्यावरीसावकाश ॥ बैसोनि
वादपरिसावा ॥ ४१ ॥ स्वामीनेंजैसेंकथिलें ॥ रायानेंतैसेंचिकेलें ॥ सातवेमजलींजाऊनबैसले ॥ सर्वहीनास्तिकांसमवेत ॥ ४२ ॥
तंवतोंएकमायाजाळ॥शंकराचार्यटाकीप्रबळ॥अकस्मातनदींतवाढलेंजळ॥ग्रामतेसकळबुडाले॥ ४३ ॥जेथेंसर्वहीहोतेबैसले ॥ तेथपर्यंत

पाणीआलें ॥ तेव्हांहेसकळघाबरले ॥ तोंएकपाहिलेंआश्चर्य ॥४४॥ मोठीएकनाववाहतआली ॥ त्याठायासीयेऊनभिडली ॥ रावधांवोनितये
वेळीं ॥ नावेवरीचढतसे ॥४५॥ स्वामीनेंतयासीधरिलेंतत्त्वता ॥ अरेनबुडसीतूंनृपनाथा ॥ कौतुकपाहींरेआतां ॥ कायचमत्कारहोतसे ॥४६॥
॥६१॥ ॥मू०क०॥ अचारज कही यो चढावो इन सेवरानि राजाने चढाये गिरे ढुक उडिगयेहे ॥ तवतो प्रसन्न नृप पाइ पऱ्यो भाव भऱ्यो कह्यो
जोइ कऱ्यो धर्म भागवत लयेहे ॥ भक्तिही प्रवार पाछे मायाबाद डारि दीनो कीन्हो प्रभु कह्यो किते बिमुखहूं भयेहे ॥ ऐसे सो गंभीर
संत धीर वह रीति जाने प्रीतिहिमे साने हरिरूपगुन नयेहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आचार्यबोलेरायासी ॥ नावेंतचढवावेंसर्वांसी ॥
रायेंसकळजैनांसी ॥ नौकेवरीबैसविले ॥ ४७ ॥ तोंनिमिषनलगतांतेचिक्षणीं ॥ नाहींसेंझालेंनौकापाणी ॥ कोठेंतेमेलेपडोनी ॥ याचा
हीपत्तानलागला ॥ ४८ ॥ ऐसापाहोनिचमत्कार ॥ प्रसन्नहोवोनितैंनृपवर ॥ चरणांवरीपडेसत्वर ॥ अंतरींभावदाटला ॥ ४९ ॥ आचा
र्येंजेसेंकथिलेंत्यातें ॥ त्याचिमार्गेंभूपतीवर्तें ॥ आणीकदेशांतरींनास्तिकहोते ॥ आणवोनिमारिलेतेसर्व ॥ ५० ॥ मगसर्वजगतीमाजी
जाण ॥ भागवतधर्माचेंकेलेंस्थापन ॥ भक्तीचाप्रचारझालापूर्ण ॥ यमाचेंसदनकोणीनपाहे ॥ ५१ ॥ तेव्हांश्रीहरीपडिलेसंकटीं ॥ येणें
तोंबुडविलीजगराहाटी ॥ आचार्याजवळीउठाउठी ॥ भेटोनिश्रीहरीविनवीतसे ॥ ५२ ॥ सर्वांसीआपणकेलेंसन्मुख ॥ कोणीनठेविला
तुह्मीविन्मुख ॥ येथोनिमायेचेंआटपलेंकौतुक ॥ आत्यंतिकप्रळयहोईलआतां ॥ ५३ ॥ मगआचार्येंशाक्तवाद ॥ जनांमाजीटाकिलावि
शद ॥ प्रभूचेंमनोगतकेलेंसिद्ध ॥ कितीएकविन्मुखजाहले ॥ ५४ ॥ यापरीआचार्यगंभीर ॥ जेपूर्णसंतमहाधीर ॥ तयांचेरीतीचाप्रका
र ॥ तेचिएकनरजाणती ॥ ५५ ॥ श्रीहरीचेरूपगुण ॥ त्यांतराहतीअनुसरून ॥ प्रीतीमाजीसदालीन ॥ होऊनिजेजनवर्तती ॥ ५६ ॥
मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सदतिसावाछप्पागोडहा ॥५७॥ ॥ ६१ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुफरशधरा ॥ सहस्रार्जुनअभिमानखरा ॥ त्याच्यानिवटोनिविकल्पक ॥६१॥
रा ॥ निर्विकल्पपुराधाडिलें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ नामदेवप्रतिज्ञा निर्वही ज्यो त्रेता नरहरिदासकी ॥ बालदशा विठ्ठल पानि जा

के पय पीयो ॥ मृतक गौ जिवाई परचो असुरनिको दीयो ॥ सेज सलिलते कांढि पहिले जैसीही होती ॥ देवल उलट्यो देखि सकुचि रहे सबही सोती ॥ पंढरीनाथकृति अनुग ज्यों छानी सुकर छाई दासकी ॥ नामदेव० ॥ ३८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नामदेव भक्ताचीप्रतिज्ञा ॥ सत्यकरणेंलागलीसर्वज्ञा ॥ जेवींत्रेतायुगींप्रल्हादसंज्ञा ॥ स्तंभांतप्रगटणेंलागलें ॥ २ ॥ बालदशेमाजीपूर्ण ॥ नामयाच्याहट्टेंकरून ॥ विठ्ठलेंआपल्याकरेंजाण ॥ दुग्धप्राशनकेलेंज्याचें ॥ ३ ॥ गायजेमारूनटाकिली ॥ तीतेंजेणेंजिवंतकेली ॥ प्रचीती असुरातेंदाविली ॥ मगतेशरणरिघाले ॥ ४ ॥ जलांतोनिसेजपलंग ॥ नामदेवेंकाढिलेंअनेग ॥ जैसापूर्वीलहोतासांग ॥ त्यापरीचसर्व दीसती ॥ ५ ॥ महादेवाचेंदेऊळ ॥ जेणेंकींफिरविलेंसमूळ ॥ आपणामानीतहोतेनिर्मळ ॥ लज्जितहोऊनबैसलेते ॥ ६ ॥ भक्तवत्सलपंढरीनाथ ॥ ज्यापरीसेवककरितीकृत्य ॥ त्यापरीआपुल्याहस्तेंनिश्चित ॥ नामदेवाचेंछपरछाविलें ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ छीपी बामदेव हरी देवजूको भक्त बडो ताकि एक बेटि पतिहीन भई जानिये ॥ द्वादशबरषमांझ भयो तन कही पिता सेवा सावधानमन नीके करि आनिये ॥ तेरे जे मनोरथ हैं पूरन करन येइ जोपे दत्तचित्त व्हैके मेरि बात मानिये ॥ करत टहल प्रभु बेगिही प्रसन्न भये कीनी कामवासना सु पोषी उनमानिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दक्षिणेमाजीपंढरपुरांत ॥ वामदेवनामेंशिंपीख्यात ॥ श्रीहरीचामोठाभक्त ॥ सर्वदानिरतहरिपाईं ॥ ८ ॥ तयासीएकलेंकजाणा ॥ परीतेजाहलीपतिहीना ॥ वामदेवासीदुःखनाना ॥ तियेसीपाहोनहोतसे ॥ ९ ॥ बारावर्षाचीझालीपूर्ण ॥ कालानुरूपआलेंयौवन ॥ वामदेवानेंऐसेंपाहून ॥ कन्येसीकायबोलती ॥ १० ॥ राउळामाजीजाऊन ॥ उत्तमप्रकारेंकरून ॥ मनठेवोनिसावधान ॥ हरीसीध्यानींआणावें ॥ ११ ॥ जेजेतुझेमनोरथ ॥ पूर्णकरीलतेपंढरीनाथ ॥ जरीसर्वस्वेंअर्पिसीचित्त ॥ माझीहीगोष्टसत्यमानीं ॥ १२ ॥ पित्याचेंवचनमानोन ॥ राउळींचराहिलीजाऊन ॥ रात्रंदिवसकरीसेवन ॥ एकहीक्षणविसंबेना ॥ १३ ॥ पंढरीनाथासीविनवण ॥ वारंवारकरीआपण ॥ मातापिताभ्रतारपूर्ण ॥ सर्वस्वजाणतूंचिअससी ॥ १४ ॥ तरीदेहींच्याउठतीवासना ॥ त्यात्यापूर्णकरींतूंकामना ॥ तियेचानिश्चयपाहूनिजाणा ॥ पंढरिनाथप्रसन्नझाले ॥ १५ ॥ तीचीजीहोतीकाम

वासना ॥ पंढरीनाथेंतीकेलीपूर्णा ॥ गर्भसंभवहोतांचिजाणा ॥ कन्येनेंअत्यंतसुखमानिलें ॥ १६ ॥ ॥ मू०क० ॥ विधवाको गर्भ
ताकी बात ठोरठोर चलो दुष्टशिर मोरनकी भई मन भाइये ॥ चलतचलत बामदेवजुके कान परी करी निरधार प्रभु आपआपना
इये ॥ भयोंजु प्रगट बाल नाम नामदेव धर्‍यो कर्‍यो मनभायो सब संपत्ति लुटाइये ॥ दिनदिन बढ्यो कछु ओर रंग चढ्यो भक्तिभाव
अंग मढ्यो कढ्यो रूप सुखदाइये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विधवेसीगर्भराहिलापोटीं ॥ घरोघरींचालिल्यागोष्टी ॥ सिरमोरहोऊनि
करितीचावटी ॥ वामदेवासमक्षदुष्टजन ॥ १७ ॥ अरेहावामदेवकैंचासाधु ॥ आह्मासीवाटेपूर्णभोंदु ॥ कन्येनेंलाविलाअसतांबाधु ॥ ज
नांमाजीसुखदावीतसे ॥ १८ ॥ यापरीबोलतीअनेक ॥ मोठाहालवीतहोतानाक ॥ आमुच्याचित्तानुसारसम्यक ॥ गोष्टहीघडोनआली
से ॥१९॥ यापरीगोष्टफुटतफुटत ॥ वामदेवाचेकर्णीपडत ॥ तयाचानिर्धारपरीअत्यंत ॥ ह्मणेश्रीहरीनेंकृपाकेली ॥२०॥ तियेसीमीजैसाक
थिलाप्रकार ॥ तैसीतीझालीसेवातत्पर ॥ ऐसाआनंदमानोनिथोर ॥ कन्येलागुनपुसतसे ॥२१॥ तंवतीसांगेवर्तमान ॥ तुझियावचनेंमीगेलें
शरण ॥ विठ्ठलेंकृपाकरोनिआपण ॥ अंगिकारमाझाकेलाकीं ॥ २२ ॥ वामदेवेंऐसेंपरिसतां ॥ बहुतआनंदवाटलाचित्ता ॥ नऊमासतैंपूर्णभ
रतां ॥ प्रसूतझालीतेधवां ॥२३॥ तंवतोंप्रगटलेंपुत्ररत्न ॥ वामदेवाआनंदपूर्ण ॥ दानधर्मकरोनिजाण ॥ उत्साहबहुततैंकेला ॥२४॥ गांवींचेबो
लाऊनिब्राह्मण ॥ नामदेवठेविलेंनामाभिधान ॥ मनासारिखेंझालेंपूर्ण ॥ ह्मणोनिसंपत्तिसर्वलुटविली ॥२५॥ मगतोबाळदिवसेंदिवस ॥ वाढूंला
गलासेविशेष ॥ आणिकचिरंगचढलातयास ॥ देऊनचित्तासपरिसावें २६ भक्तिभावेंकरून ॥ सर्वहीशरीरव्यापिलेंजाण ॥ सुखदायकतैंस्वरू
पपूर्ण ॥ हृदयामाजीप्रगटलें ॥२७॥ ॥ मू०क० ॥ खेलत खिलोना प्रीति रीति सब सेवाहीकी पट पहरावे पुनि भोगकों लगावही ॥ घंटा ले ब
जावे नीके ध्यान मन ल्यावे त्योंत्यों अतिसुख पावे नैन नीरभरि आवही ॥ बारबार कहे नामदेव वामदेवजूसो देवो मोहि सेवा मांझ अतिही
सुहावही ॥ जाउ एक गांव फिरी आवो दिन तीन मध्य दूधको पिवावो मति पीवो मोहि भावही ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ खेळहीतयाचाअति
विचित्र ॥ विकतआणूनदेवाचेंचित्र ॥ सर्वहीसेवेचीसुंदरपवित्र ॥ प्रीतीरीतीकरीतसे ॥२८॥ चित्रासीनेसवीधोतर ॥ नानापरीकरीउपचा

र ॥ डाळेंमुर्मुरेंठेऊनसमोर ॥ नैवेद्यअर्पणकरीतसे ॥२९॥ घंटावाजवीडावेहातीं ॥ सव्यकरानेंकरीआरती ॥ उत्तमप्रकारेंकरोनिचित्तीं ॥
देवाचेंध्यानलावीतसे ॥ ३० ॥ जोंजोंहृदयींप्रगटेध्यान ॥ तोंतोंअतिसुखपावेमन ॥ नेत्रींयेतसेउदकभरोन ॥ गहिवरेंकंठदाटतसे ॥
॥ ३१ ॥ यापरीनामदेवखेळेखेळ ॥ वामदेवासविनवीवेळोवेळ ॥ नित्यपूजितांतुह्मीघननीळ ॥ सेवातेनिर्मळमजद्यावी ॥ ३२ ॥ तेमज
आवडेजीवाहून ॥ ऐकतांवामदेवआनंदोन ॥ ह्मणेमीएक्यागांवींजाईन ॥ तेव्हांतूंसेवनकरींवत्सा ॥ ३३ ॥ तीनदिवसांतमीयेईन ॥
तेव्हांतूंराउळींजाऊन ॥ देवासीकरवींदुग्धप्राशन ॥ तूंचिमध्येंपिऊंनको ॥३४॥ अतिशयेंप्रीतीकरून ॥ देवासीकरावेंअर्पण ॥ हेंचिआवड
तेंमजलापूर्ण ॥ सावधानमनठेवीं ॥ ३५ ॥ ॥ मू०क० ॥ कोन वह बेर जिंहि बेर दिन फेरि होइ फेरि फेरि कहे वह बेर नही आ
ईहे ॥ आई वह बेर ले कराहीमांझ हेरि दूध डाऱ्यो ज्ञुगसेर मन नीकैकै बनाइहे ॥ चोंपनीके ढेर लागी निपट ओसेर द्रग आयो नी
र घेरि जिनि गिरे घुटि जाइहे ॥ माता कहे टेर करि बडी ते अबेर अब करो मति झेर आज्ञु चित्त दे ओटाइहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ ऐसेंबोलतांवामदेवा ॥ चटपटलागलीनामदेवा ॥ आतांतीवेळयेईलकेव्हां ॥ ह्मणोनीतगमगकरीतसे ॥ ३६ ॥ कधींतीवेळयेई
लसुरस ॥ नानानेंजोकथिलादिवस ॥ वारंवारविचारीतयास ॥ सकाळींसायंकाळींदोनप्रहरां ॥ ३७ ॥ नानातीवेळआलीनाहीं ॥
यापरीविचारितांतयासीपाहीं ॥ तंवतीआलीवेळलवलाहीं ॥ वामदेवगांवासीनिघाले ॥ ३८ ॥ नामदेवासीझालाआनंद ॥ मगघेऊन
दोनशेरदूध ॥ कढईमाजीटाकोनिविशद ॥ आणीकहीमसालेमेळविले ॥ ३९ ॥ सावधकरोनीमन ॥ तापवीतबैसलाआपण ॥ प्रीतीचा
खटकावाढतसेपूर्ण ॥ जोंजोंतेजवळीयेतवेळा ॥ ४० ॥ ऐसावाढलाप्रेमभर ॥ नेत्रींभरोनीआलेंनीर ॥ खालींनसांडितांअरुवार ॥ हळूह
ळूदूधघोंटीतसे ॥ ४१ ॥ तेणेंकरोनीउशीरझाला ॥ हाकमारीतसेमायतेवेळां ॥ नामयातूंखेळतबैसला ॥ उशीरकायकरितोसी ॥ ४२ ॥
उशीरनकरोनितत्त्वता ॥ स्वस्थआपुल्याकरोनिचित्ता ॥ दुग्धतापवोनिआतां ॥ राउळासीवत्साजायवेगीं ॥ ४३ ॥ ॥ मू०क० ॥ च
ल्यो प्रभुपास ले कटोरा छबिरासी तामे दूधसो सुवास मध्य मिश्री मिलाइये ॥ हियमे हुलास निज आज्ञताको त्रास ऐपे करे जोपे

दास मोहि महासुखदाइये ॥ देख्यो मृदुहास कोटिचांदनीको भास कियो भावकों प्रकास मति अतिसरसाइये ॥ प्याइवेकी आस करी ओट कछु भन्यो स्वास देखिकें निरास कह्यो पीवोजु अघाइये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगदूधसत्वरतापऊन ॥ वाटीमाजीघातलेंजाण ॥ ऐसेतोप्रेमराशीपूर्ण ॥ आणीकहीमसालेटाकीतसे ॥ ४४ ॥ जेजेपदार्थसुवासिक ॥ ऐसेतेमेळवीअनेक ॥ आणीकमिश्रीटाकोनिसम्यक ॥ सिद्धकरोनिघेतलें ॥ ४५ ॥ तैसेंचघेऊनपूजासाहित्य ॥ राउळामाजीजातसेत्वरित ॥ हृदयामाजीआनंदबहुत ॥ परीएकशंकायेतसे ॥ ४६ ॥ मीतोंअसेंअज्ञानबालक ॥ अंगिकारनकरितीलवैकुंठनायक ॥ जरीमजमानितीलदाससम्यक ॥ तरीमहासुखदायकहोईलकीं ॥ ४७ ॥ यापरीकरीचिंतन ॥ राउळामाजीप्रवेशेजाण ॥ तोंप्रभूतेंपाहिलेंहास्यवदन ॥ कोटिचांदण्यांचाभासझाला ॥ ॥ ४८ ॥ तेणेंनामदेवाअतिउल्हास ॥ हृदयींकेलाभावप्रकाश ॥ श्रीहरीच्यापूजनास ॥ मतीअत्यंतअनुसरली ॥ ४९ ॥ प्रेमेंकरूनकेलेंपूजन ॥ नैवेद्याचीवेळयेतांजाण ॥ दुग्धाचीवाटीपुढेंठेऊन ॥ पडदाआडकरोनिबैसला ॥ ५० ॥ कांहींवेळहोतांचिजाण ॥ नामापाहेडोंकाऊन ॥ पंढरीनाथेंदुग्धप्राशन ॥ नाहींकेलेंचिसर्वथा ॥ ५१ ॥ ऐसेंदोनचारवेळकेलें ॥ परीदूधहरीनाहींप्याले ॥ नामयानेंउच्छ्वासटांकिले ॥ ऐसीनिराशतापाहोनी ॥ ५२ ॥ मगदेवासीयेकाकुलती ॥ कृपाकरावीजीमजवरती ॥ दुग्धप्राशोनिनिगुती ॥ तृप्तहोइजेदयाळा ॥ ॥ ५३ ॥ जरीतूंदेवाराहसीउपाशीं ॥ गोडनलागेमाझेमानसीं ॥ नानारागेंभरतीलमजसीं ॥ अरेतूंउपवासींठेविलेंदेवा ॥ ५४ ॥ ॥ मू०क० ॥ ऐसे दिन बीते दोई राखि हिये बात गोइ रह्यो निसि सोइ ऐपे नींद नही आवही ॥ भयोजू सवारो फेरि वैसेही सुधारि लियो हियो कियो गाढो जाइ धन्यो पियो भावही ॥ बारबार पियो कहूं अब तुम पिवो नाहीं आवे भोर नाना गरे छुरी दे दिखावही ॥ गही लियो कर जिनि करी ऐसी पीवो मैतो पीवेको लगेइ नेक राखो सदा पावही ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दुग्धनप्राशीजगज्जीवन ॥ नामदेवजालाअत्यंतखिन्न ॥ घरींआलाउदासहोऊन ॥ अन्नजलप्राशननकरीच ॥ ५५ ॥ यापरीगेलेदिवसदोन ॥ हृदयींठेविलीगोष्टलपवोन ॥ रात्रींनिद्राकरितांजाण ॥ झोंपतेकांहींनयेचि ॥ ५६ ॥ तिसरेदिवशींप्रातःकाळेंसी ॥ पुनरपितैसेंचिदुग्धासी ॥ तयार

करोनिराउळासी ॥ दृढहृदयासीकरूनजाय ॥ ५७ ॥ राउळामाजीजाऊन ॥ नित्यच्याप्रमाणेंजाण ॥ करूनदेवाचेंपूजन ॥ दुग्धतेंपुढेंठेविलें ॥ ५८ ॥ देवासीह्मणेप्यावेंदूध ॥ जेणेंमजलाहोयआनंद ॥ तुह्मीआपुलासोडिजेछंद ॥ कृपाकरोनिमजवरी ॥ ५९ ॥ वारंवार तेदोनदिवस ॥ प्यावेंजीऐसेंविनवींतुह्मांस ॥ आजितोंनकरींमजउदास ॥ अगत्यप्राशनकरावें ॥ ६० ॥ उदईकनानायेतीलजाण ॥ मजलागोनिकरितीलताडण ॥ देवासीघातलेंउपोषण ॥ ह्मणोनिरागेंभरतीलमज ॥ ६१ ॥ देवतोंकांहींनदेईउत्तर ॥ नामयादाटलागहिवर ॥ प्राणद्यावयासीमगसत्वर ॥ सुरीहातातघेतली ॥ ६२ ॥ नामयाजोंघालीकंठीं ॥ गडबडोनियांतैंजगजेठी ॥ हातधरिलाउठाउठी ॥ ह्मणेरेऐसेंनकरींबाळका ॥ ५३ ॥ करितोंमीदुग्धप्राशन ॥ ह्मणोनिवाटीउचलोन ॥ मुखासीलावितांपूर्ण ॥ नामाअत्यंतसंतोषला ॥६४॥ सर्वदुग्धजोंकरितीप्राशन ॥ देवाचाहस्तधरीआपण ॥ ह्मणेमजनानानित्यजाण ॥ शेषप्रसाददेतहोते ॥ ६५ ॥ अवघेंचतूंकरिसीप्राशन ॥ कांहींनठेविसीमजलागून ॥ ऐसेंतयाचेंपरिसोनिवचन ॥ देवखदखदांहांसले ॥ ६६ ॥ ॥ मू०क० ॥ आये बामदेव पाछे पूछे नामदेवजूसो दूधको प्रसंग अति रंगभरी भाषिये ॥ मोसो न पिछानि दिन दोइ हानि भई तब मानी डर प्रान तज्यो चाहो अभिलाखिये ॥ पियो सुख दियो जब नेकु राखि लियो मेतो जीयो सुनि बाते कही प्यायो कोन साखिये ॥ धन्यो पै न पीवे आन्यो प्यायो सुख पायो नाना यामे ले दिखायो भक्तवस रस चाखिये ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीदूधपाजोन ॥ नामयाघरींआलाजाण ॥ तोंगांवींहूनवामदेवआपण ॥ निजघरासीपातले ॥ ६७ ॥ नामदेवासीपुसेआपण ॥ देवासीदूधपाजिलेंजाण ॥ तंवतोअतिरंगांत भरोन ॥ सप्रेमहोऊनिसांगतसे ॥ ६८ ॥ दोनदिवसमीगेलोंभलें ॥ परीनदेवेंओळखिलें ॥ तैसेचिउपवासीराहिले ॥ महाअनर्थजाहला ॥ ६९ ॥ तुमचीभीतीमानोन ॥ सिद्धजालोंत्यजायाप्राण ॥ ऐसेंपहातांजगज्जीवन ॥ प्यावयादुग्धसिद्धझाला ॥ ७० ॥ श्रीहरीकरी दुग्धप्राशन ॥ मजसंतोषदिधलापूर्ण ॥ मगदेवाचाहातधरोन ॥ प्रसादराखोनघेतला ॥ ७१ ॥ तेणेंमाझेवांचलेप्राण ॥ वामदेवआश्चर्य करीजाण ॥ कैसाचमत्कारजालापूर्ण ॥ नयनींतोआपणपहावा ॥ ७२ ॥ नामदेवासीह्मणेआपण ॥ कशावरोनिकेलेंप्राशन ॥ या

सीसाक्षीअसेकोण ॥ तूंचिलबाडाप्यालासी ॥ ७३ ॥ नामदेवह्मणेचमत्कार ॥ आजिपहावातुह्मीसमोर ॥ मगघेऊनिपूजोपचार ॥ वामदेवाबरोबरचालिला ॥ ७४ ॥ राउळासीजाऊन ॥ देवाचेंकरोनिपूजन ॥ दुग्धाचीवाटीपुढेंठेऊन ॥ आडआपणबैसला ॥ ७५ ॥ देवनकरीचदुग्धप्राशन ॥ नामदेवबैसलाअडोन ॥ कालच्यासारिखेंआजिकरीन ॥ ऐकोनवचनदेवहांसे ॥ ७६ ॥ मगश्रीहरीदूधप्याला ॥ तेणेंवामदेवसुखपावला ॥ नामयातेंहृदयींधरिला ॥ करींतूंचिबाळानित्यपूजन ॥ ७७ ॥ यामाजीऐसेंदाविलेंलक्षण ॥ भक्तांसीवश्यजगज्जीवन ॥ नामयाचेंराखायावचन ॥ प्रगटोनिआपणदूधप्याले ॥ ७८ ॥ ॥ मू०क० ॥ नृप सो मलेंछ बोलि कही मिले साहिबको दीजिये मिलाइ करामाती दिखराइये ॥ होइ करामात तोपे काहेको कसब करे भरे दिन ऐपे बाटि संतनसो खाइये ॥ ताहिके प्रताप आप इहालो बुलाये हमे दीजिये जिवइ गाइ घर चलि जाइये ॥ दई ले जिवाइ गाइ सहजसुभावहीमे अतिसुख पाइ पाइ पऱ्यो मनभाइये ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कांहींदिवसांनंतर ॥ ज्ञानदेवाच्याबरोबर ॥ यात्राकरावयासत्वर ॥ नामदेवजीनिघाले ॥ ७९ ॥ तोंउत्तरेकडेकुरुक्षेत्र ॥ उभयतांतेथेंपातलेपवित्र ॥ तेथीलसर्वआटपोनितंत्र ॥ मथुरेसीजावयानिघाले ॥ ८० ॥ तोंमार्गींपातलेदिल्लींत ॥ गांवाच्याबाहेरउतरोनित्वरित ॥ स्नानभोजनादिसारोनितेथ ॥ कीर्तनकरीतउल्हासें ॥ ८१ ॥ नामदेवाचीरसाळवाणी ॥ तेजनांच्यापडतांचकर्णीं ॥ लक्षावधीमिळालेप्राणी ॥ श्रवणकरावयातेधवां ॥ ८२ ॥ आनंदेंवाजवितीटाळ्या ॥ नामेंगर्जतीवेळोवेळां ॥ धाकपडतसेकळिकाळा ॥ यापरीआरोळ्याठोकिती ॥ ८३ ॥ थोरतोंजालागलबला ॥ बादशाहाच्याकर्णींगेला ॥ वजिरासीपुसेतेवेळां ॥ कैसेनिहल्लाहोतसे ॥ ८४ ॥ तंवतोहोताहिंदुवजीर ॥ नम्रहोवोनिबोलेउत्तर ॥ जैसेंआपुल्यांतपीरपैगंबर ॥ तैसेहेअह्मांतसंतसाधु ॥ ८५ ॥ पंढरीनाथाचासाक्षात्कार ॥ नामदेवासीअसेथोर ॥ याच्याहस्तेंकरोनिश्रीवर ॥ प्रीतीनेंदुग्धप्राशिती ॥ ८६ ॥ ऐसेंतयाचेंपरिसोनिउत्तर ॥ अश्चर्यपावोनिम्लेंछवर ॥ नामदेवाआणवोनिसत्वर ॥ कीर्तनकरवीसभेमाजी ॥ ८७ ॥ सर्वहीझालेभयाभीत ॥ नामदेवनिःशंककीर्तनकरित ॥ बादशाहपाहोनिझालाचकित ॥ कायतेंबोलतनामदेवा ॥ ८८ ॥ तुह्माकारणेंदेवभेटला ॥ ऐसामीलौकिकऐकिला ॥ त्यासीभेटऊनदेइजेमजला ॥ करामतआपुलीदाखवावी ॥ ८९ ॥ नामदेवतयासी

कायबोलत ॥ आह्मांतअसतीजरीकरामत ॥ तरीतंबुरीकशासीगळ्यांत ॥ घालोनिहेंकसबकरीतफिरतों ॥ ९० ॥ गांवोगांवींकरोनि
फेरी ॥ भिक्षामागोनिघरोघरीं ॥ जेंकांहींमिळेलपरोपरी ॥ संतांप्रतीवांटोनिखातसें ॥ ९१ ॥ बादशाहतयासीबोलत ॥ श्रीहरीकैसेंदूध
पीत ॥ तोचिप्रतापपाहावयात्वरित ॥ एथपरियंतआपणाबोलाविलें ॥ ९२ ॥ जरीनभेटवालदेवासी ॥ तरीआजिगांठीआहेमजसीं ॥
बोलाऊनियांमगदूतांसी ॥ धेनुएकआणविली ॥ ९३ ॥ मगसत्वरखड्गेंकरोन ॥ धेनूसीटाकिलेंमारोन ॥ नामयासीह्मणेइसींउठवोन ॥
सुखेंमगसदनासीजाइजे ॥ ९४ ॥ ऐसाअनर्थहोतांचिजाणा ॥ नामाआठवोनिजगज्जीवना ॥ दीनवदनेंभाकीकरुणा ॥ ह्मणेयासंकटीं
पाववेगीं ॥ ९५ ॥ ऐसेंऐकतांदीनवचन ॥ तत्काळभेटलेजगज्जीवन ॥ कोणासीदृष्टीनपडतांजाण ॥ दीधलेंआश्वासननामदेवा ॥९६॥
मगश्रीहरीचेसंज्ञेकरोन ॥ गाईसीहस्तस्पर्शतांजाण ॥ तंवतेउठलीखडबडोन ॥ एकचिआनंदजाहला ॥ ९७ ॥ सहजस्वभावेंकरून ॥
गाईसीउठवितांचिपूर्ण ॥ सुखपावलाबादशाहतेणें ॥ नामयागर्जतहरिनामें ॥ ९८ ॥ अनुतापपावोनियवन ॥ नामदेवाचेधरीचरण ॥
माझेअपराधक्षमापूर्ण ॥ समर्थेंआपणकरावे ॥ ९९ ॥ ॥ मू०क० ॥ लेवो देस गांव याते मेरो कछु नाम होइ चाहिये न कछु
दई सेज मनिमईहे ॥ धरिलइ सीस दे ये संग दसबीस नर नाही कर आये जलमांझ डारि दईहे ॥ भूप सुनि चौकि पऱ्यो लावो
फेरि आये कहो कही नेकु आनिके दिखावो कीजे नईहे ॥ जलते निकासि बहु भाति गही डारि तट लीजिये पिछानि देखि सुधि
बुधी गईहे ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कांहींअंगिकारावेंवैभव ॥ आणीकघ्यावेदेशगांव ॥ जेणेंमाझेंहोईलनांव ॥ ऐसीमजवरीकरींद
या ॥ १०० ॥ तैंनामदेवबोलतीवचना ॥ आह्मासीकांहींनसेवासना ॥ ऐसेंतयासीबोलोनिजाणा ॥ तेथोनिसत्वरनिघाले ॥ १ ॥ ते
व्हांबादशाहानेंसवेग ॥ रत्नजडितआणोनिपलंग ॥ यावरीनिजवावेपांडुरंग ॥ ह्मणोनिलगबगेंदेतसे ॥ २ ॥ मनुष्यांचेमस्तकींदेऊन ॥
तयासीरक्षावयाजाण ॥ दहावीसधाडिलेपठाण ॥ सर्वहीनामयाजवळीआले ॥ ३ ॥ नामयासीकळलेंवर्तमान ॥ तयांसीबोलतसेहांसो
न ॥ अरेत्रिभुवनाचाराजापूर्ण ॥ आमुचाजगज्जीवनअसेकीं ॥ ४ ॥ कायउणेंअसेतयास ॥ ह्मणोनिआपिलेंशेजेस ॥ जरीरायाचाआ

ग्रहबहुवस ॥ जामदारखान्यांतठेवावी ॥ ५ ॥ ऐसेंबोलोनियांतयांसी ॥ यमुनेंतटाकिलेंशेजेसी ॥ निरोपदीधलादूतासी ॥ पावलीह्म
णोनसांगाराया ॥ ६ ॥ मगसर्वहीपरतोनिदूत ॥ साकल्यरायासीनिवेदित ॥ तेणेंबादशाहासखेदबहुत ॥ अमोलिकवस्तुव्यर्थगेली ॥७॥
पुनरपिबादशाहसांगेदूतां ॥ परतोनिजावेंतेथेंआतां ॥ तैसाचिपलंगकरिवणेंतत्त्वता ॥ तरीतोपहावयाआणिजे ॥ ८ ॥ नामयासीकरा
विनवण ॥ एकदातयासीपाहोन ॥ पुनरपिदेऊंआणोन ॥ कारणकींदुसराकरविणें ॥ ९ ॥ आज्ञानुसारदूतआले ॥ नामदेवासीयेऊनवं
दिलें ॥ बादशाहवाक्यासीनिवेदिलें ॥ तंवहेहांसलेखदखदां ॥ ११० ॥ अजूनिबादशाहाचेंकुटिलपण ॥ नाहींचगेलेंकींसंपूर्ण ॥ मगय
मुनेंतउडीटाकोन ॥ त्यासमानअनेकपलंगकाढिले ॥ ११ ॥ सर्वहीतीरासीठेऊन ॥ दूतांसीह्मणेघ्याओळखून ॥ बादशाहासीकळलें
वर्तमान ॥ शुद्धबुद्धसर्वहीविसरला ॥ १२ ॥ ॥ मू०क० ॥ आनि पर्‍यो पाइ प्रभुपासते बचाइ लीजे कीजे एक बात कभू साधु
न दुखाइये ॥ लई यही मानि फेरि कीजिये न सुधी मेरि लीजिये गुननि गाइ मंदिरलो जाइये ॥ देखि द्वार भीर पगदासी कटि
बांधी धीरकर सो उछीर करि चाहे पद गाइये ॥ देखि लीनी वेई काहु दीनी पांचसात चोट कीनी धकाधुकी रिस मनमे न आ
इये ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अनुतापयुक्तधांवला ॥ नामयाचेचरणींलागला ॥ ह्मणेमीअपराधथोरकेला ॥ परमात्माकोपलाअसे
ल ॥ १३ ॥ प्रभूच्याक्रोधापासोन ॥ आतांवांचवावेंमजलागोन ॥ नामदेवतयासीबोलेवचन ॥ तुजमीउपायसांगतों ॥ १४ ॥ राज्य
मदेंकरोनिजाण ॥ कधींनछळावेसाधुजन ॥ आपुल्याइष्टांचेंकरावेंभजन ॥ तेणेंजगज्जीवनतुष्टेल ॥ १५ ॥ आणीकएकऐकवचन ॥ पु
नरपिमाझेंनकरींस्मरण ॥ कधींनधाडावेंबोलावण ॥ बादशाहेंमान्यसर्वकेलें ॥ १६ ॥ तेथोनिनिघालेभजनकरीत ॥ नामदेवयात्राकरी
तकरीत ॥ अवढयानागनाथासीत्वरित ॥ शिवरात्रिपर्वासीपातले ॥ १७ ॥ रात्रींकरावेंजागरण ॥ आणिहरीचेगुणगायन ॥ ह्मणोनिमं
दिरामाजीजाण ॥ नामदेवजावयाविचारकरी ॥ १८ ॥ तोंद्वारासींभीडपाहोन ॥ ह्मणेजातीलजोडेगमाऊन ॥ मगअंगवस्त्रांतगुंडाळोन ॥
कटीलागोनबांधिले ॥ १९ ॥ परीतेपोकळहस्तींबांधिले ॥ तेणेंकरोनितेजालेढिले ॥ नामयासीगर्दींतनकळे ॥ मंदिरासन्मुखतैसाचिआ

ला ॥ १२० ॥ प्रेमयुक्तकरीकीर्तन ॥ नाचतसेआनंदेंकरोन ॥ दिलाबांधिलाब्रह्मणोन ॥ जोडासुटोनपडोंपाहे ॥ २१ ॥ सर्वजनतल्लीनप्रेमात
झाले ॥ परीतेंब्राह्मणांविषमवाटलें ॥ तोंकटीसीयाच्याजोडेपाहिले ॥ धांवोनिआलेकोपयुक्त ॥ २२ ॥ तेचिजोडेघेऊनियां ॥ सातपांचमारि
लेनामया ॥ धक्काबुक्कीकरोनियां ॥ तयासीबाहेरकाढिलें ॥ २३ ॥ पहासाधूचेंलक्षण ॥ येवढाझालाअपमान ॥ परीतयाचाक्रोधजाण ॥ किंचि
तहीमनांतनआला ॥२४॥ ॥ मू॰क॰॥ बेठे पिछवारे जाई कीनिजू उचित यह लीनि जो लगाइ चोट मेरे मन भाइये ॥ कान देके
सुनो अबचाहत न ओर कछु ठोर मोको यही नितनेम पद गाइये ॥ सुनतही आन करी करुना बिकल भये फेऱ्यो द्वार इते गही
मंदिर फिराइये ॥ जेतिक वे सोति मोतिआवसी उतरि गई भई हिये प्रीति गहे पाव सुखदाइये ॥ ११ ॥ ॥ टी॰ओ॰ ॥ मगमंदिरा
चेमागेंजाऊन ॥ नामदेवकरीतबैसलेकीर्तन ॥ श्रीहरीसीआळवोन ॥ ह्मणेहेंउत्तमकेलेंदेवा ॥ २५ ॥ ब्राह्मणेंजेकांजोडेमारिले ॥ मीतेशि
रसावंद्यकेले ॥ मनासीगोडबहुतवाटलें ॥ समाधानझालेंचित्तासी ॥ २६ ॥ आतांसावधानकरूनकान ॥ माझीविनंतीकरावीश्रवण ॥
आतांइच्छानसेचिजाण ॥ आणीककांहींगोष्टीची ॥ २७ ॥ परीऐसाचिदेइजेठाव ॥ जेथेंकोणाचानसेउपद्रव ॥ तुझेसद्गुणगायनींभाव ॥
नित्यअसोजीदयाळा ॥ २८ ॥ ऐसेंनामयाचेंकरुणावचन ॥ पंढरींतपरिसोनिजगज्जीवन ॥ दयेनेंहृदयींकळवळोन ॥ तत्काळधांवोनआ
लेकीं ॥२९॥ तेथेंयेऊनघननीळें ॥ शिवाचेंमंदिरफिरविलें ॥ नामदेवाचेसन्मुखकेलें ॥ शिवसदनाचेंद्वारतेव्हां ॥१३०॥ तोंनवलक्षपताका
जाण ॥स्वर्गींहूनआल्यानलगतांक्षण ॥ नामदेवआनंदेंकरीकीर्तन ॥ जयजयकारपूर्णहोतसे ॥ ३१ ॥ बाहेरपहातीजोंब्राह्मण ॥ तोंनामदे
वकरीकीर्तन ॥ येथेंहाकैसाआलाजाण ॥ देखतीतोंमंदिरफिरलेंदिसे ॥३२॥ मोत्यांचीआबउतरोनिजाय ॥ तैसेंविप्रांचेहृदयींहोय ॥ मोठे
मोठेपंडितपाय ॥ नामदेवाचेयेवोनिधरिती ॥ ३३ ॥ नामयाचावर्णितीलौकिक ॥ ह्मणतीतुजवश्यवैकुंठनायक ॥ अवतरलासीसुखदा
यक ॥ अह्मांपतितांकारणें ॥ ३४ ॥ यापरीयात्राकरोन ॥ पंढरीसीआलेजाण ॥ तेथेंहीचरित्रेंआन ॥ वारंवारअनेकहोताती ॥ ३५ ॥
॥ ॥ मू॰क॰ ॥ ओचकही घरमांझ सांझही अगिनि लागि बडो अनुरागि रहि गई सोई डारिये ॥ कहे अहो नाथ सब कीजिये

ज्जु अंगिकार हसे सकुमार हरी मोहिको निहारिये ॥ तुमरो भवन ओरु सके कोन अइ इंहां भये यो प्रसन्न छांनि छाइ आप सारि
ये ॥ पूछे आनि लोग कोने छाई हो छवाइ लीजे दीजे जोइ भावे तन मन प्रान बारिये ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अवचितांए
केदिनीं ॥ नामदेवनसतांसदनीं ॥ घरासीलागलाअग्नी ॥ सेजारीधांवोनिसर्वआले ॥ ३६ ॥ बाहेरजोंकाढितीवस्तभाव ॥ तितुक्यांत
आलेनामदेव ॥ ह्मणतीहेंकायकरितांसर्व ॥ देवाचेंदेवासीअर्पावें ॥ ३७ ॥ आपुल्याहातेंमगउचलोन ॥ अग्नीमाजीटाकीआपण ॥ ह्म
णेहेदेवाकृपाकरोन ॥ अंगिकारकरावायाचाही ॥ ३८ ॥ ऐसेंचरित्रकरोन ॥ राउळामाजीआलाजाण ॥ तयासीपाहोनजगज्जीवन ॥
हास्यवदनजाहले ॥ ३९ ॥ सर्वंठीकाणींपहासीमजला ॥ हाकायनामयाबोधतुजला ॥ देवातुजविणमाझ्याघराला ॥ कोणमग्दूरजाळूं
शके ॥ १४० ॥ ऐकतांचिऐसेंवचन ॥ पंढरीनाथझालेप्रसन्न ॥ नामयानिद्रितअसतांजाण ॥ स्वहस्तेंछपरछाविलेंत्याचें ॥ ४१ ॥ दुसरे
दिवसींलोकपुसती ॥ कोणींहेंछपरछाविलेंराती ॥ मागेलतेंदेऊंत्याप्रती ॥ दाविजेआह्मासीनामदेवा ॥ ४२ ॥ नामदेवजनांसीबोलेव
चन ॥ छावणारावरोनितनुमन ॥ प्राणटाकावेओवाळून ॥ तेव्हांतोछपरछावील ॥ ४३ ॥ ॥ मू०क० ॥ सुनो ओर परचे जे आये
न कबितमांझ बांझ भई माता क्यो न जो न मति पागीहे ॥ हूतो एक साह तुलादानको उछाह भयो दयो पुर सबे रहो नामदेव
रागीहे ॥ लेवोजू बुलाइ एकदोइतो फिराइ दिये तीसरेसो आप कहा कहो बडभागीहे ॥ कीजियेज्जु कछु अंगिकार मेरो भलो होइ
भयो भलो तेरो दीजे जोपे आस लागीहे ॥ १३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आणीकएकपरिसाचर्चा ॥ छप्प्यांतनसेजियेचीपरचा ॥ अंत
रींभावराखोनिसाचा ॥ चित्तदेवोनिपरिसावें ॥ ४४ ॥ ऐसियाकथेमाजीमती ॥ जयाचीनजडेचनिश्चिती ॥ वृथाप्रसवलीतयाप्रती ॥
वांझकांनजाहलीत्याचीमाता ॥ ४५ ॥ कोणीएकसावकारनेटका ॥ पंढरीसीआलादेखा ॥ भेटोनिपंढरीनायका ॥ आणीकहीयात्रास
र्वंकेली ॥ ४६ ॥ मगबोलावोनिसर्वजन ॥ तराजूंतघालोनिसुवर्ण ॥ आपुलेंकेलेंतुलादान ॥ दीधलेंवांटोनसर्वांसी ॥ ४७ ॥ आणीक
विचारीतसेसकळां ॥ घेतल्यावांचूनियांनिराळा ॥ पंढरींतकोणीनाहींराहिला ॥ तंवतेह्मणतीअसेएक ॥ ४८ ॥ परीतोआहेवैराग्यशी

ळ ॥ द्रव्यनघेचिअळुमाळ ॥ सावकारह्मणेयेतीलदयाळ ॥ नामयासीधाडिलेंबोलावणें ॥ ४९ ॥ तंवतोह्मणेमीनयेचिजाण ॥ दूसरेनेंधाडिलेंपाचारण ॥ परीतोनयेचिनिस्पृहपूर्ण ॥ सावकारआपणचिगेलातेथें ॥१५०॥ नामदेवासीकरोनिनमन ॥ हातजोडोनिकरीविनवण ॥ आपणमोठेभाग्यवान ॥ मजवरीकृपाकरावी ॥ ५१ ॥ थोडेंचिदेतसेंमीधन ॥ अंगिकारावेंजीआपण ॥ तेणेंचिमाझेंकल्याण ॥ होईलजाणदयाळा ॥ ५२ ॥ तुझेंतोंजाहलेंकल्याण ॥ आणीकजरीइच्छीमन ॥ आशाबद्धजेअसतीजाण ॥ तयांसीदक्षिणादेइजे ॥ ५३ ॥ आशाबद्धमाझेंनसेमन ॥ आणिकायमीआहेंब्राह्मण ॥ हरीचेंनामआमुचेंधन ॥ त्यावीणआणीककांहींनजाणों ॥ ५४ ॥ सावकारघालीलोटांगण ॥ पूर्णकरावामाझापण ॥ नामदेवजीतेव्हांआपण ॥ आलेतयाच्याबिऱ्हाडासी ॥ ५५ ॥ ॥ मू०क० ॥ जाके तुलसीहे ऐसे तुलसीके पत्रमांझ लिख्यो आधो राम नाम यासो तोलि दीजिये ॥ कहा परिहास करो ढरो व्है दयाल देखि होत कैसो ख्याल याकों पूरो करो रीझिये ॥ लायो एक कांटो ले चढियो पात सोना संग भयो बडो रंग सम होत नाही छीजिये ॥ लइ सो तराजु जासो तुले मन पाचसात जातिपातिहूंको धन धऱ्यो पैन धीजिये ॥ १४ ॥ ॥टी०ओ० ॥ सावकारासीबोलेवचन ॥ तुळसीपत्रींआमुचेंधन ॥ तयाच्याभारेंद्यावेंसुवर्ण ॥ तेणेंसुखहोयआह्मातें ॥ ५६ ॥ सावकारह्मणेनामदेवा ॥ परिहासआतांसोडावा ॥ दयाळूहोवोनिघेइजेवैभवा ॥ तुळसीपत्रांतकितीभरे ॥ ५७ ॥ नामदेवह्मणेइतुकेंचिपुरे ॥ तुळसीदळघेऊननिजकरें ॥ रामनामअर्धेंलिहिलेंत्वरें ॥ ह्मणेकायचमत्कारहोतोपहा ॥ ५८ ॥ सावकारेंकांटाआणोन ॥ तुळसीदळत्यांतठेवोन ॥ रतिभारसुवर्ण ॥ तोलावयासीटाकिलें ॥ ५९ ॥ परीतुळसीच्यादळासमान ॥ नभरेचितेंकांहींसुवर्ण ॥ तोळाभरहीटाकितांजाण ॥ नयेचितयाच्यातुकासी ॥ १६० ॥ मगटाकिलेदहापांचतोळे ॥ बराबरीनउतरतीतोलें ॥ तराजूलाविलातयेवेळे ॥ सोनेंटाकिलेंदाहापांचशेर ॥ ६१ ॥ परीतोलांतनभरेतेवेळां ॥ पांचसातमणांचाधकालाविला ॥ जातीपासूनतयेवेळा ॥ सुवर्णआणिलेंउधार ॥६२॥ मणोगणतीहीसुवर्ण ॥ नभरेचितोलामाजीपूर्ण ॥ आणीकसर्वहीटाकिलेंधन ॥ परीतेंबराबरउतरेना ॥ ६३ ॥ ॥ मू०क० ॥ पऱ्यो सोच भारि दुःख पावे नरनारि नामदेवजू बिचारी ए

क काम ओर कीजिये ॥ जिते व्रत दान ओ अस्नान कीये तीरथमे करिये संकल्प यापे जल डारि दीजिये ॥ करेहूं उपाय पात पला भूमि गाडे पाई रहे वे खिसाइ कह्यो इतनोहि लीजिये ॥ लेके कहां धरे सरवरहू न करे भक्तिभावसो ले भरे हिये मति अति भीजिये ॥ १५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सावकारासीचिंताथोर ॥ दुःखपावलेनारीनर ॥ नामदेवमगसांगतीविचार ॥ आणीकएककार्य करावें ॥ ६४ ॥ जितुकेंकेलेंव्रतदान ॥ आणितीर्थादिकांचेंस्नान ॥ तेंसंकल्पोनिसर्वहीपुण्य ॥ तराजूंतपाणीटाकावें ॥ ६५ ॥ नामदेवाचेआज्ञेप्रमाणें ॥ सर्वहीतेणेंओतिलेंपुण्य ॥ परीतुलसीचेंपारडेंजाण ॥ भूमींतगढोनबैसलें ॥ ६६ ॥ तैंसावकारहोवोनिखिन्न ॥ ह्मणे इतुकेंचिघ्यावेंधन ॥ कोठेंमीठेऊंघेऊन ॥ तुळसीचीसमतानपावेची ॥ ६७ ॥ आणीकएकसांगतोंयुक्ती ॥ पंढरीयेवोनितुह्माप्रती ॥ कितीदिवसझालेनिश्चिती ॥ तेंमजलागींसांगावें ॥ ६८ ॥ तोह्मणेदिवसपाचझाले ॥ आह्मासीयेथेंयेऊनभले ॥ नामदेवसांगेतेवेळे ॥ राहूं द्यादिवसचारतुह्मांसी ॥ ६९ ॥ एकदिवसाचेंपुण्य ॥ पारड्यातसोडावेंजाण ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ सावकारतैसेंचिकरिताझाला ॥ १७० ॥ तुळसीचेंपारडेंउंचझालें ॥ जयजयकारेंसर्वगर्जले ॥ भक्तिभावेंहृदयींभरले ॥ सावकारेंनमिलेंनामदेवासी ॥ ७१ ॥ अभिमानजाऊनतेवेळीं ॥ सावकाराचीमतीरंगली ॥ अत्यंतप्रेमांतभिजली ॥ नामयाचेचरणींलोळतसे ॥ ७२ ॥ ॥ मू०क० ॥ कियो रूप ब्राह्मणको दूबरो निपट अंग भऱ्यो हिये रंग व्रतपरचेको लीजिये ॥ भई एकादशी अन्न मांगत बहूत भूको आजतो न देहो भोर चाहो जितो लीजिये ॥ कऱ्यो हट भारि मिली दोउ ताको सोर पऱ्यो समझावे नामदेव याको कंहा खीजिये ॥ बीते जाम चारि मरि रहे यो पसारि पाइ भावपे न जाने दइ हत्या नही छीजिये ॥ १६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकेदिवसींजगन्निवास ॥ वृद्धब्राह्मणाचाघेऊनवेष ॥ शरीरेंअत्यंतहोऊनिकृश ॥ नामदेवाजवळीपातले ॥ ७३ ॥ एकादशीव्रतसांग ॥ नामदेवकरीअभंग ॥ त्यारंगांत भरोनिश्रीरंग ॥ आलेपरीक्षापहावया ॥ ७४ ॥ तेदिवसींएकादशीव्रत ॥ नामदेवासीअन्नमागत ॥ तीनदिवसांचामीउपोषित ॥ जीवदानमजद्यावें ॥ ७५ ॥ नामदेवविनविताहे ॥ आजिएकादशीव्रतआहे ॥ फराळासमागालतेंपाहें ॥ आणूनतुह्मासीदेतोंमी ॥ ७६ ॥

उदईकआहेपारण ॥ मागालतितुकेंदेईनअन्न ॥ विप्रह्मणेमाझेप्राण ॥ नराहतीतोंवरी ॥७७॥ ऐसेंबोलतांआलीमूर्च्छना ॥ सर्वेंचिसाव
धहोऊनजाणा ॥ ह्मणेरेकसायादेईअन्ना ॥ अतिशयहट्टकरीतसे ॥ ७८ ॥ मगतोपडलामूर्च्छापन्न ॥ एकचिगलबलाझालाजाण ॥ ते
थेंमिळोनिअनेकजन ॥ नामदेवाससमजाविती ॥ ७९ ॥ अरेहामरतोब्राह्मण ॥ कांनदेसीयासीअन्न ॥ ऐसेंसांगतीरागेंभरून ॥ नाम
देवतयांसीबोलतसे ॥ १८० ॥ एकादशीसभक्षिल्याअन्न ॥ तेंहोयगोमांसासमान ॥ जरीआजविप्राचाजाईलप्राण ॥ तरीपुण्यदिवसअ
सेकीं ॥ ८१ ॥ यापरीवादघालितां ॥ चारप्रहरझालेनलगतां ॥ विप्रेंपायपसरिलेतत्त्वता ॥ नेत्रींअर्धचंद्रीलागली ॥ ८२ ॥ तत्काळ
तेणेंसोडिलेप्राण ॥ मगनामदेवाबोलतीजन ॥ कैसारेतूंसाधुपूर्ण ॥ भगवद्भावभूतींनसेची ॥ ८३ ॥ अरेतूंपंचमहापातकी ॥ ब्रह्महत्या
झालीनेटकी ॥ कोणीनशिवावेंयासकीं ॥ राउळामाजीयेऊंनद्यावें ॥ ८४ ॥ नामासर्वांचेवंदीपाय ॥ यासीकांहींअसेउपाय ॥ जेणेंहा
टळेअपाय ॥ तेंप्रायश्चित्तमजसांगा ॥८५॥ तंवबोलतीसकळब्राह्मण ॥ यासीतोंप्रायश्चित्तदेहांतजाण ॥ ऐसेंऐकतांनलगतांक्षण ॥ नाम
देवसर्पणआणवी ॥ ८६ ॥ ॥ मू०क० ॥ रचिके चिताको विप्र गोद लैके बैठे जाई दियो मुसुक्याइ मे परिछा लीनी तेरीहे ॥
देखि सो सचाइ सुखदाई मन भाई मेरे भये अंत्रध्यान परे पाइ प्रीति हेरिहे ॥ जागरनमांझ हरिभक्तनको प्यास लागि गये लेन जल
प्रेत आनि कीनी फेरीहे ॥ फेटते निकासि ताल गायो पद ततकाल बडेई कृपाल रूप धऱ्यो छबि हेरिहे ॥ १७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
तेंप्रेतपाठीसीबांधोन ॥ चंद्रभागेसीआणून ॥ आपुल्याहस्तेंचितारचून ॥ त्यावरीआपणबैसला ॥ ८७ ॥ प्रेतासीनिजवोनिसम्यक ॥
स्वांकावरीघेतलेंमस्तक ॥ आपुल्याहस्तेंअग्नीदेख ॥ लावोनिघेतसेतेधवां ॥ ८८ ॥ लोकसर्वहीपहातीतमाशा ॥ ह्मणतीबरीझालीयाचीदु
र्दशा ॥ तंवहास्यआलेंजगदीशा ॥ कायहेंनामयाकरितोसी ॥ ८९ ॥ व्रताचीपरीक्षापहावयापूर्ण ॥ नामयामीऐसेंकेलेंविंदान ॥ तंव
तूंमांडिलेंसिनिर्वाण ॥ नामाह्मणेहेंउत्तमझालें ॥ १९० ॥ तुझ्यासमागमेंजाण ॥ होतसेमाझेनिजप्रयाण ॥ स्वस्थराहेंएकक्षण ॥ चम
त्कारकायहोतोपहा ॥ ९१ ॥ तैंखडबडोनिदेवउठले ॥ नामयामाझेंअंगपोळलें ॥ तंवतोनिजवीतैसेंचिबळें ॥ मगनामयासहनिघालेबा

र ॥ ९२ ॥ नामयासीपोटींधरून ॥ कायबोलेजगज्जीवन ॥ तुझ्याव्रताचीसत्यतापूर्ण ॥ आजिमीदृष्टीपाहिली ॥ ९३ ॥ नामयातूंसुखदा
यक ॥ आवडसीमनासीसम्यक ॥ ऐसेंबोलोनिवैकुंठनायक ॥ अंतरध्यानजाहले ॥ ९४ ॥ नामदेववंदीपाय ॥ अहोजीदेवापंढरीराय ॥ ऐ
सीप्रीतीलवलाहें ॥ निरंतरअसोंद्यावी ॥९५॥ तटस्थजाहलेसर्वजन ॥ नामयाचेवंदितीचरण ॥ जयजयकारेंगर्जन ॥ एकसरेंचिकरिताती
॥ ९६ ॥ एकदातीर्थयात्राकरीतकरीत ॥ राहिलेएक्याखेड्यागावांत ॥ तेथेंसंतमिळोनिसमस्त ॥ हरिजागरहोतआनंदें ॥९७॥ तोंदोनप्रहर
रात्रजाहली ॥ एकासंतासतृषालागली ॥ तेथेंकोणाच्याहीजवळी ॥ पाणीनव्हतेंचितेवेळे ॥९८॥ जलआणावयालागोन ॥ नामदेवचालि
लेआपण ॥ गांवींच्यालोकांपुसतांजाण ॥ गांवाबाहेरविहीरदाविली ॥९९॥ मगनामदेवअंधारांत ॥ विहिरीसीपातलेशोधकरित ॥ परीती
भयंकरअद्भुत ॥ राहतसेप्रेतएकतेथें ॥२००॥ दिवसाहीतयाविहिरीवरी ॥ कोणीनजातीनरनारी ॥ नामदेवउतरलेनिर्भयकरी ॥ तयांसीमा
हीतनसेचितें ॥१॥ हेजोंनिघतीघेवोनिउदक ॥ तोंपिशाचेंठोकिलीमहाहाक ॥ नामस्मरणामुळेंदेख ॥ नायकिलीचतीनामयानें ॥२॥ बाहेरी
निघोनिभूत ॥ रूपधरोनिअद्भुत ॥ नामयासीआडवीत ॥ जाऊंनदेततयासी ॥३॥ सर्वांभूतींभगवद्भाव ॥ हेंनामयासीचसाजेवैभव ॥ भूता
सीह्मणेहेदेवाधिदेव ॥ कायहेंरूपप्रगटिलें ॥४॥ जरीतुमचीऐसीमर्जी ॥ तरीयाचरूपासिकरूंअर्जी ॥ टाळखोविलाहोतामाजी ॥ ह्मातांतस
त्वरघेतलातो ॥ ५ ॥ मगसप्रेमअंतरींहोऊन ॥ तेथेंचिआरंभिलेंभजन ॥ विक्राळरूपाचेंकरीवर्णन ॥ आनंदेंपदगातसे ॥ ६ ॥ तया
च्याभजनेंकरोन ॥ प्रसन्नजालेजगज्जीवन ॥ पिशाच्यामाजीप्रवेशोन ॥ चतुर्भुजदर्शनदीधलें ॥ ७ ॥ नामयासीआनंदजाहला ॥ क
डकडोनिदेवासीभेटला ॥ सत्संगेंकरोनितेवेळां ॥ भूताचाजाहलाउद्धार ॥ ८ ॥ यापरीसंतांचेंचरित्र ॥ पावनहोतीभूतमात्र ॥ ज्यां
चेनिसर्वजगपवित्र ॥ येन्हवींदेवासीकोणपुसतें ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रे
मामृत ॥ अठतिसावाछप्पागोडहा ॥ २१० ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुरघुवीर ॥ देवादिकांसीदेवोनिधीर ॥ निवटिलासीदशशिर ॥ तेवींअ

हंकारनिवर्टींमाझा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ जयदेवकीनृपचक्रवर्ति खंडमंडलेश्वर आनि कवि ॥ प्रचुर भयो तिहुलोक गीतगोविंद करी उजागर ॥ कोककाव्य नवरससरससिंगारको आगर ॥ अष्टपदीअभ्यास करे तिहि बुद्धि बढावे ॥ राधारमन प्रसन्न सुनत तहां निश्रय आवे ॥ संतसरोरुहखंडको पदमावतिसुखजनक रवि ॥ जयदेव० ॥ ३९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कवींमाजीजयदेव ॥ जालाचक्रवर्तीराव ॥ इतरकवींचेंवैभव ॥ मंडलेश्वरकोणीखंडपती ॥ २ ॥ गीतगोविंदग्रंथ ॥ जनांमाजीविख्यात ॥ तीहींलोकांतझालाव्याप्त ॥ रसिकलोकगाताती ॥ ३ ॥ कोकशास्त्रांतीलनवरस ॥ ज्यामाजीशोभतीसरस ॥ श्रृंगारभरलासेविशेष ॥ सदाप्रेमळासनावडे ॥ ४ ॥ अष्टपदीचाअभ्यास ॥ जेकोणीकरितीविशेष ॥ तयांच्याबुद्धीचाप्रकाश ॥ दिवसेंदिवसवाढतसे ॥५॥ याचेंजेकरितीगायन ॥ तेथेंकरावयाश्रवण ॥ अवश्ययेतसेराधारमण ॥ प्रसन्नहोऊनअंतरीं ॥ ६ ॥ पद्मावतीसीजेंसुख ॥ त्यासुखाचाजोजनक ॥ संतपद्मदलातोषदायक ॥ जयदेवकवीसूर्यजाणा ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ किंदुबिल्वग्राम तामे भये कविराजराज भऱ्यो रसराज हिये मन मनचाखिये ॥ दिन दिन प्रतिरूखरूखतर जाइ रहे गहे एक गुदरी कमंडलको राखिये ॥ कहि देवे बिप्रसुता जगन्नाथदेवजूको भयो वाको समय चल्यो देन प्रभु भाखिये ॥ रसिक जयदेव नाम मेरोइ सरूप ताहि देवो ततकाल अहो मेरी कहो साखिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पूर्वदिशेससमुद्रतीरीं ॥ किंदुबिल्वनामेंनगरी ॥ जयदेवस्वामीभक्तभारी ॥ तेथेंसर्वदाराहातसे ॥८॥ शुकाचार्यांचाअवतार ॥ भागवतींनवर्णिलाराधाविहार ॥ तियेचेंवर्णावयाचरित्र ॥ जयदेवस्वामीजाहले ॥ ९ ॥ जयामाजीराधाविलास ॥ ऐशाअष्टपद्याकेल्यासुरस ॥ अप्सरागातीइंद्रसभेस ॥ तोएकदाचमत्कारजाहला ॥ १० ॥ अष्टपदीचेंकरितांगायन ॥ तोंत्यांतनिघालेंशीसमंडन ॥ तेथीलभावराधेचेचरण ॥ कृष्णाचेमस्तकींशोभती ॥ ११ ॥ तेथेंबैसलेहोतेनारद ॥ तयांसीवाटलाविषाद ॥ हेतोंशब्दअसतीअशुद्ध ॥ अप्सराह्मणतीऐसेंचिअसे ॥ १२ ॥ मगतेथोनिनारदनिघाले ॥ कैलासींशिवाजवळीआले ॥ नमूनविचारितीतेवेळे ॥ अहोहींअक्षरेंकैसींअसती ॥ ॥ १३ ॥ शिवह्मणेपुसावेंनंदीसी ॥ नारदजोंविचारीतयासी ॥ तेणेंवासोनिसुखासी ॥ नारदासीदावीतसे ॥ १४ ॥ तोंदांतावरीखोद

लीं ॥ अक्षरेंदिसतीउमटलीं ॥ नारदजोंपाहेतेवेळीं ॥ तोंगीतगोविंदलिहिलाअसे ॥ १५ ॥ नारदपाहेवाचोन ॥ तोंतैसेंचिलिहिलेंसीस
मंडन ॥ यापरीगीतगोविंदजाण ॥ ब्रह्मांडांतव्यापिलासे ॥ १६ ॥ ऐसातोकविराजराज ॥ हृदयींभरलारसराज ॥ सदासेवोनिसंतस
माज ॥ मनामाजीराखिती ॥ १७ ॥ ऐसेजयदेववैराग्यशीळ ॥ अल्पवयांतसोडूनआप्तजाळ ॥ निर्मुक्तवनामाजीनिर्मळ ॥ वृक्षाखालीं
राहातसे ॥ १८ ॥ नित्यच्यानित्यवैराग्यधारी ॥ एकेकावृक्षाचाआश्रयकरी ॥ जेणेंकरोनियांअंतरीं ॥ जागेचाअभिमाननयेची॥१९॥
अंगावरीगोधडीएक ॥ तैसाचिकमंडलुसम्यक ॥ त्यावीणकांहींनसेचिआणिक ॥ निष्कलंकराहातसे ॥ २० ॥ बाळपणापासोनब्रह्मचा
री ॥ श्रीकृष्णाचीउपासनाकरी ॥ स्त्रियांसीनपाहेचिनिर्धारीं ॥ नउच्चारीशब्दस्त्रीवाचक ॥ २१ ॥ अखंडकरीकृष्णस्मरण ॥ तेंचिसर्वदा
अंतरींध्यान ॥ जगन्नाथापासोनिजाण ॥ वीसकोशींस्थानअसेत्याचें ॥ २२ ॥ कोणीएकब्राह्मण ॥ असेतोसंततिविहीन ॥ तेणेंजग
न्नाथासीजाण ॥ नवसपूर्णकेलासे ॥ २३ ॥ जरीमजहोईलसंतान ॥ तरीतेंतुह्मासीकरीनअर्पण ॥ तोंजगन्नाथाच्याकृपेकरून ॥ कन्या
एकजाहलीसे ॥ २४ ॥ सर्वगुणसंपन्न ॥ रूपेंकरूनशोभायमान ॥ विप्रह्मणेहेंऐसेंरत्न ॥ करीनअर्पणजगन्नाथा ॥ २५ ॥ तंवतेजाहली
उपवर ॥ तेंपाहोनिविप्रवर ॥ जगन्नाथासीसत्वर ॥ कन्येसींसहपातला ॥ २६ ॥ प्रभूसीकरीतविनवण ॥ धरणेंबैसलातोब्राह्मण ॥ त
यासीलोटतांदिवसदोन ॥ स्वप्नींजगन्नाथप्रगटले ॥ २७ ॥ ब्राह्मणासीआश्वासून ॥ कायबोलतीजगज्जीवन ॥ अरेसंतांमाजीरसिकपू
र्ण ॥ जयदेवनामेंअसेकीं ॥ २८ ॥ तोमाझाचिअवतार ॥ तयासीकन्यादेईंसत्वर ॥ जरीतोकरीलअव्हेर ॥ तरीआज्ञामाझीसांगावी ॥
॥ २९ ॥ ॥ मू०क० ॥ चलो द्विज तहां जहां बेठे कविराजराज अहो महाराज मेरी सुता यह लीजिये ॥ कीजिये बिचार अ
धिकारविस्तार जाके ताहिको निहारि सुकुमारि यह दीजिये ॥ जगन्नाथदेवजुकी आज्ञा प्रतिपाल करो टरो मती धरो हिये नातो
दोख भीजिये ॥ उनको हजार सो हे हमको पहार एक ताते फिरी जावो तुह्मे कहां कही खीजिये ॥ २ ॥ ॥ ब्राह्मणह्मणेहेदया
ळ ॥ जयदेवआहेवैराग्यशीळ ॥ कैसाअंगिकारकरील ॥ स्त्रीमुखकमलनपाहेचि ॥ ३० ॥ जगन्नाथह्मणेमाझीआज्ञा ॥ तयासीसांगावी

हेचिसंज्ञा ॥ बरेंह्मणोनिसर्वज्ञा ॥ ब्राह्मणतेथोनिनिघाला ॥ ३१ ॥ मगजेथेंहोतेकविराज ॥ तेथेंतोपातलाद्विजराज ॥ विनवीतसेहेंम
हाराज ॥ याकन्येचाअंगिकारकरावा ॥ ३२ ॥ एकदोनवेळांद्विजवर ॥ प्रार्थितांनदेचिउत्तर ॥ विप्रह्मणेनकराअव्हेर ॥ तेव्हांजयदेव
हांसले ॥ ३३ ॥ ह्मणतीरेब्राह्मणा ॥ पात्रापात्रव्यवंचना ॥ करोनिदेइजेदाना ॥ वृथावल्गनाकायकरिसी ॥ ३४ ॥ पहाहीकन्या
सुकुमार ॥ इयेतेंपाहींसुंदरवर ॥ आह्मीवनवासीनमिळेआहार ॥ कैसेनिसंसारहोईलईचा ॥ ३५ ॥ विप्रह्मणेहेंमजठाउक ॥ परीआज्ञाक
रीवैकुंठनायक ॥ तेचिहृदयींधरूनसम्यक ॥ अंगिकारईचाकरावा ॥ ३६ ॥ विकल्पनधरोनिचित्तीं ॥ आज्ञापाळावीनिगुती ॥ नातरी
पापलागेलनिश्चिती ॥ जगन्नाथाचीअवज्ञाकरितां ॥ ३७ ॥ जयदेवह्मणेजगन्नाथा ॥ सोळाहजारअसतीकांता ॥ आणीकएकीसीअं
गिकारितां ॥ तयासीकष्टनपडती ॥ ३८ ॥ आह्मासीतेएकचिजाण ॥ वाटतसेपर्वतासमान ॥ तरीब्राह्मणाकृपाकरोन ॥ तेथेंचिसत्व
रजाइजे ॥ ३९ ॥ ऐसासोडोनिजगन्नाथ ॥ वृथाकांकरिसीअनर्थ ॥ यापरीबोलोनिविप्राप्रत ॥ विन्मुखहोवोनिबैसला ॥ ४० ॥ ॥
मू०क० ॥ सुतासो कहत तुम बेठि रहो याहि ठोर आज्ञा शिरमोर मेरे नही जात टारिये ॥ चल्यो अनखाइ समझाइ हारे बातनिसो
मन तू समझि कहां कीजे सोच भारिये ॥ बोले द्विजबालकीसो आपनो बिचार करो धरो हिये ध्यान मोपे जातन संभारिये ॥ बो
ली कर जोरी मेरो जोर न चलत कछु चाहो सोइ होहु यह बारि फेरि डारिये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसाचमत्कारपाहोन ॥ द्वि
जअंतरींसंतापोन ॥ ह्मणेहानायकेहट्टीजाण ॥ आतांआपणकायकरावें ॥ ४१ ॥ तीनदिवसकेलेंउपोषण ॥ तेव्हांजगन्नाथेंदिधलेंस्वप्न ॥
आतांवारंवारजाण ॥ माझेनिनिराहारनकरवे ॥ ४२ ॥ मगकन्येसीबोलत ॥ तूंयेथेंचिबैसलीराहेंस्वस्थ ॥ मजलानाहींटाळवत ॥ सिरसावंद्यप्र
भुआज्ञा ॥ ४३ ॥ यापरीतियेसीबोलोन ॥ रागेंरागेंचाललाउठोन ॥ जयदेवलचांडमानोन ॥ पुन्हातयातेंपाचारी ॥ ४४ ॥ अहोतुह्मीचित्तीं
समजा ॥ कायह्याकरीतसागमजा ॥ कांहींतरीमनींउमजा ॥ देवाचीआज्ञाजरीखरी ॥ ४५ ॥ माझेजवळीनाहींवस्त्र ॥ जलप्राशनानसेपात्र ॥
खावयानसेअन्नमात्र ॥ कायहेंविचित्रकरितांतुह्मी ॥ ४६ ॥ यापरीबहुतसमजाविलें ॥ परीत्याब्राह्मणेंनाहींऐकिलें ॥ कन्येसीसोडोनिगेलाबळें ॥

छप्पा ३९

जयदेवथकलेबोलतां॥४७॥ह्मणेकायहेंआलेंलचांड ॥ मजवरीकोसाळलेंब्रह्मांड॥ संसारसांडितांहीउदंड ॥बळेंचिवितंडगळांपडे॥४८॥मगत्या
विप्रकन्येसिबोलत ॥ तूंहृदयींध्यानधरोनिस्वस्थ ॥ विचारोनिपाहेंचित्तांत ॥ शाहणीचतुरदीससी ॥४९॥सर्वदामीसेवींवन ॥ खावयापुरतेंन
मिळेअन्न ।कैसेनितुझेंकरीनपालन ॥ पह्माविचारोनिमानसीं ॥५०॥तंवतीबोलेजोडोनिकर ॥ माझातोंकांहींचनसेजोर ॥ पिताअसतांशिरा
वर ॥ मगविचारकायकरूं ॥५१॥आजिवरीऐकिलेंपितृवचन ॥ आतांमीसेवीनआपुलेचरण ॥ शास्त्रींपाहेंविचारून ॥ आधारयाविणमजन
से ॥ ५२ ॥ जन्मासवेंचिलागलेंनिधन ॥ हेंमजलाठाऊकअसेचिपूर्ण ॥ जेंहोणेंअसेलतेंहोवोजाण ॥ परीहेचरणनसोडीं ॥ ५३ ॥ ॥
मू०क० ॥ जानी जब भई तिया कियो प्रभु जोर मोपे तोपे एक झोपडीकी छाया करी लीजिये ॥ भई तब छाया शामसेवा पधरा
इ लई नई एक पोथी मे बनाउ मन कीजिये ॥ भयोज्ञु प्रगट गीत सरस गोविंदजूको मानमे प्रसंग सीसमंडनको दीजिये ॥ ए
ही एक पद मुख निकसत सोच पऱ्यो धऱ्यो कैसे जात लाल लिख्यो मति रीझिये ॥ ४ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ तिचानिश्चयपाहो
नितत्त्वता ॥ ह्मणेहेमनोभावेंजाहलीकांता ॥ भलेरेदेवाजगन्नाथा ॥ मजवरीहेंबळेंचिलाधलें ॥ ५४ ॥ मगतियेचेंकेलेंपाणिग्रहण ॥ ह्म
णेतूंआपल्यासरहावयाकारण ॥ छपरीचीछायाकरींजाण ॥ जेणेंकींसंसारहोयतुझा ॥ ५५ ॥ तंवमिळोनिभाविकजन ॥ छपरीदिधली
बांधोन ॥ तेथेंउभयतांराहतीजाण ॥ हरीचेंभजनकरोनी ॥ ५६ ॥ स्त्रियेसीलागावेंभक्तिलक्षण ॥ ह्मणोनिमांडिलेंहरिसेवन ॥ शालि
ग्राममूर्तिठेवोनिजाण ॥ नानापरीउपचारकरीतसे॥५७॥ आणिपद्मावतीससांगितलें ॥ सेवाकरावीवेळचेवेळे॥ आपणराहोनिनिराळे ॥
आणीकचिइच्छिलेंमनामाजी ॥ ५८ ॥ कांहींतरीनवीन ॥ ग्रंथकरावाउत्पन्न॥ मगराधाकृष्णलीलावर्णन ॥ गीतगोविंदकरीतसे ॥५९॥
तोझालाअत्यंतसुरस ॥ तत्काळजगींहोतप्रकाश ॥ आणीकएकत्यांतझालेंविशेष ॥ तोहीचमत्कारपरिसावा ॥ ६० ॥ कांहींएकलीलेव
रून ॥ राधेलागींचढलामान ॥ तैंश्रीहरीकरितीविनवण ॥ तेचिअष्टपदींतगातसे ॥ ६१ ॥ तेप्रसंगींचेंकृष्णभाषण ॥ स्मरगरलखंडनं ॥
ममशिरसिमंडनं ॥ देहिपदपल्लवमुदारं ॥ ६२ ॥ यापरीअष्टपदींतजाण ॥ अक्षरेंनिघालींमुखांतून ॥ जयदेवराहिलेस्तब्धहोऊन ॥ कैसें

हेंपोथींतलिहावें ॥ ६३ ॥ देवाचेमस्तकींराधेचेपाय ॥ तेणेंप्रभूसीगौणत्वहोय ॥ तैंजयदेवासीनसुचेउपाय ॥ पोथीबांधोनठेविली ॥ ६४ ॥
तंवजयदेवाच्याकवित्वावरी ॥ बहुतचिरिझलेश्रीहरी ॥ मगआपणप्रगटोनिनिजकरीं ॥ तैसेंचिलिहोनिठेवीतसे ॥ ६५ ॥ यापरीतोगीत
गोविंद ॥ जयासीमानदेपरमानंद ॥ त्रिभुवनामाजीझालाविशद ॥ सर्वांचीमतीरिझतसे ॥ ६६ ॥ ॥ मू०क० ॥ नीलाचलधाम
तामे पंडित नृपति एक करी वही नाम धरी पोथी सुखदाईये ॥ द्विजनि बुलाइ कहीवही है प्रसिद्धी करो लिखिलिखि पठो देशदे
शनि चलाइये ॥ बोले मुसुकाइ विप्र छिप्र सो दिखाइ दई नई यह कोई मति अति भरमाइये ॥ धरि दोउ मंदिरमे जगन्नाथदेवजुके
दीनी यह डारी वह हार लपटाइये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जगन्नाथाचेंधामशुद्ध ॥ नीलाचलनामेंप्रसिद्ध ॥ तेथीलराजापंडितप्रबु
द्ध ॥ तेणेंएकग्रंथनिर्मिला ॥ ६७ ॥ आपुल्याबुद्धिपूर्वक ॥ चतुरपणेंसुखदायक ॥ ग्रंथकेलासेसम्यक ॥ नामगीतगोविंदठेविलें ॥ ६८ ॥
बोलाऊनिशास्त्रीपंडित ॥ हस्तजोडोनिविनवित ॥ ह्मणेहाग्रंथकराविख्यात ॥ देशोदेशींलिहोनपाठवा ॥ ६९ ॥ तंवशास्त्रींपंडितहांसो
न ॥ ह्मणतीरायाएकवचन ॥ जयदेवनामेंभक्तपूर्ण ॥ तेणेंगीतगोविंदकेलासे ॥ ७० ॥ मगतोग्रंथआणोन ॥ रायालागींदावितीजाण ॥
ह्मणतीहाप्रसिद्धझालापूर्ण ॥ तुझियाग्रंथासीकोणमानी ॥७१॥ जरीतूंरायाकेलासिसरस ॥ नवीनह्मणोनिमानितीलनिरस ॥ सर्वहीजनां
च्यामतीस ॥ भ्रमअत्यंतपावेल ॥ ७२ ॥ जरीजगदीशकरीलअंगिकार ॥ तरीसर्वहीमानितीलनारीनर ॥ नातरीकरितीलअव्हेर ॥ आ
सुचेनिप्रख्यातनोव्हेची ॥ ७३ ॥ रावह्मणेऐसेंचिसत्य ॥ तरीदोनीघेवोनियांग्रंथ ॥ जगन्नाथापुढेंनिश्चित ॥ आतांजावोनिठेवितों
॥ ७४ ॥ ज्याग्रंथाचाअंगिकार ॥ कृपेनेंकरितीलजगदीश्वर ॥ तयासीचमानूंआह्मीथोर ॥ ह्मणोनिनृपवरमंदिरींआला ॥ ७५ ॥ देवा
सीकरोनिदंडवत ॥ समोरठेविलेदोनीग्रंथ ॥ आपुल्याहातेंनृपनाथ ॥ मंदिरासिकुलूपघालीतसे ॥ ७६ ॥ दुसरेदिवसींप्रातःकालीं ॥
मंगलआरतीचियेवेळीं ॥ रायेंआपुल्याकरकमळीं ॥ कुलूपद्वाराचेंखोलिलें ॥ ७७ ॥ सर्वहीपहातीतेवेळा ॥ रायाचाग्रंथदूरफेंकिला ॥ ज
यदेवाचियाग्रंथाला ॥ हारखुंडाळोनिजवळीठेवी ॥ ७८ ॥ ऐसापहातांचमत्कार ॥ सर्वहीकरितीजयजयकार ॥ आपुल्याग्रंथाचादेखतां

अव्हेर ॥ रायाचेंमुखकमळउतरलें ॥ ७९ ॥ ॥ मू०क० ॥ पऱ्यो सोच भारी नृप निपट खिसानो भयो गयो उठी सागरमे बूडो
यह बातहे ॥ अति अपमान कियो कियो मे बखान सोई गोइ जात कैसे आच लांगी गातगातहे ॥ आज्ञा प्रभु दई मती बूडे तु
समुद्रमांझ दूसरो न ग्रंथ वैसो वृथा तनपातहे ॥ द्वादशश्लोक लिखि दीजे सर्गद्वादशमे ताहिसंग चले जाकी ख्यात पातपातहे ॥६॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ रायाचेंचित्ततेवेळे ॥ थोरखेदातेंपावलें ॥ कांहींनसुचेचितळमळे ॥ अत्यंतखिन्नजाहला ॥ ८० ॥ तेथोनिगेलाउठो
न ॥ ह्मणेसमुद्रांतद्यावाप्राण ॥ आतांहेचिगोष्टजाण ॥ उत्तमअसेकींयेवेळे ॥ ८१ ॥ म्याजोवर्णिलाग्रंथ ॥ तयासीअव्हेरीजगन्नाथ ॥
हाकेवढाघडलाअनर्थ ॥ अत्यंतअपमानजाहला ॥८२॥ सर्वजनांतझालेंप्रगट ॥ कैसेनिगुप्तराहीलगोष्ट ॥ सकलदेहामाजीउद्भट॥ आग
लागोनिगेलीसे ॥ ८३ ॥ समुद्रतीरींजावोन ॥ उडीजोंटाकीनृपनंदन ॥ तैंप्रगटोनिजगज्जीवन ॥ रायालागींरोकीतसे ॥८४॥ प्रभूआज्ञा
पीरायासी ॥ वृथाकांसमुद्रींबुडसी ॥ जयदेवकृताच्यासरेसी ॥ दूसराग्रंथनपावे ॥८५॥ वृथाकरिसीआत्महत्या ॥ तंवरावबोलेहेजगन्नाथा ॥ तु
झेसभेंतमाझीअनादरता ॥ तरीमुखमीआतांकायदाऊं ॥ ८६ ॥ ऐसारायाचाजाणोनिभाव ॥ कृपेनेंवळलादेवाधिदेव ॥ तयाच्याग्रंथाचेंक
रोनिगौरव ॥ बाराश्लोकघेतले ॥८७॥ जयदेवाच्याग्रंथांत ॥ बारासर्गअसतीख्यात ॥ तयाएकएकासर्गांत ॥ एकेकश्लोकलिहिला ॥८८॥
तेंऐसाचमत्कारजाहलातत्त्वता ॥ जितुकेठाईंग्रंथहोता ॥ तितुकेठिकाणींपत्रेंपाहतां ॥ तेश्लोकत्यांतप्रगटले॥ ८९ ॥ ऐसेंकरितांजगज्जी
वन ॥ गीतगोविंदासवेंजाण ॥ तेहीश्लोकझालेमान्य ॥ भूपतीसंतोषपावला ॥ ९० ॥ ॥ मू०क० ॥ सुता एक मालिकी
जु बेंगनकी वारीमांझ तोरे वनमाली गावे कथा सर्गपाचकी ॥ डोले जगन्नाथ पाछे काछे अंग मिही झगा आछे
कही घुमे सुधि आवे विरहआचकी ॥ फट्यो पट देखि नृप पूछी अहो भयो कहां जानत न हम अब कहो बात
साचकी ॥ प्रभूही जनाई मन भाई मेरे वही गाथा लाये वह बालकीकों पालकीमे नाचकी ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
आणीकपरिसाकौतुक ॥ जगन्नाथींएकमाळ्याचीलेंक ॥ तिणेंएकदामंदिरींसम्यक ॥ अष्टपदीप्रीतीनेंऐकिली ॥ ९१ ॥ त्यांतीलकांहीं

अक्षरें ॥ गातसेतीसुस्वरें ॥ धीरसमीरेयमुनातीरे ॥ वसतिवनींवनमाली ॥ ९२ ॥ भाजीविकावयालागून ॥ जाणेंआहेसकाळींउठोन ॥ रात्रीचेठाईंउठोन ॥ शेतांतूंनवांगींतोडीतसे ॥ ९३ ॥ परीतिचेमुखींतोचिछंद ॥ पांचव्यासर्गींतीलविशद ॥ अष्टपदीचेचरणशुद्ध ॥ सुस्वरकंठानेंगातसे ॥ ९४ ॥ तिचेंतेंबालस्वरेंगायन ॥ ऐकावयासीजगज्जीवन ॥ मागेंमागेंफिरेआपण ॥ अंगांतबारीकझगाअसे ॥ ९५ ॥ जोंजोंतीकरीगायन ॥ तोंतोंजगन्नाथासीजाण ॥ त्याचरित्राचीहोयआठवण ॥ विरहाग्नीनेंहृदयपोळतसे ॥ ९६ ॥ देहाचीविसरलेआठवण ॥ तैंवांग्यांचेकांटेलागोन ॥ झगाफाटलासंपूर्ण ॥ तोंमंगलारतीचीवेळझाली ॥ ९७ ॥ लगबगेंदेवमंदिरींआले ॥ तोंपंड्यानेंकवाडउघडिलें ॥ झगाफाटलाहेंपाहिलें ॥ रायासीकळविलेंतेधवां ॥ ९८ ॥ भूपतीआलाधांवोन ॥ देवासीकरोनिसाष्टांगनमन ॥ विनवीतसेकरजोडून ॥ झगाकैसेनिफाटला ॥ ९९ ॥ कांहींनकळेआह्मांलागुन ॥ सत्यसांगावेंकृपाकरोन ॥ तेव्हांजगन्नाथहांसोन ॥ कायरायासीबोलतसे ॥ १०० ॥ एकमाळ्याचीकन्याजाण ॥ गीतगोविंदांतीलआख्यान ॥ पांचव्यासर्गींतीलकरीगायन ॥ तेणेंमाझें मनवश्यझालें ॥ १ ॥ तिच्यामागेंफिरतांजाण ॥ झगाफाटलातेणेंकरोन ॥ ऐसेंबोलतांजगज्जीवन ॥ जयजयकारसर्वकरिती ॥ २ ॥ मगत्यामाळ्याच्यामुलीसजाण ॥ पालखीमाजीबैसवोन ॥ वाजतगाजतमिरवोन ॥ जगदीशाजवळीआणिलें ॥ ३ ॥ ॥ मू०क० ॥ फेरी नृप डोंडी यह ओडि बात जानी महा कहा राजा रंक पढे नीकी ठोर जानिके ॥ अछर मधुर ओरु मधुर सुरनिहीसो गावे जब लालप्यारी ढिगही ले मानिके ॥ सुनि यह रीती एक मुगलने धारि लई पढे चढे घोरे आगे शामरूप ठानिके ॥ पोथीको प्रताप सर्ग गावतहे देववधु आपहीसु रीझे लिख्यो निजकर आनिके ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगरायासीहोवोनिआनंद ॥ दौंडीफिरवीतसेविशद ॥ अहोजयासीअसेलप्रेमछंद ॥ तेणेंहीआज्ञामानावी ॥ ४ ॥ हीगोष्टमानोनिमहागूढ ॥ अंतरींभावधरावासुदृढ ॥ राजारंकआणिपंडितमूढ ॥ जेगीतगोविंदगाताती ॥ ५ ॥ त्यांहींपाहोनिस्थानसुंदर ॥ आणिअक्षरेंउच्चारोनमधुर ॥ रागयुक्तमंजुलस्वर ॥ मेळवोनिगायनकरावें ॥ ६ ॥ तात्पर्यत्यांतीलहेंमानावें ॥ राधाप्यारीसीघेऊनसवें ॥ श्रवणकरायासीवैभवें ॥ श्रीकृष्णनाथजवळीयेत

से ॥ ७ ॥ यापरीदौंडीफेरिली ॥ तेदेशोदेशींवार्तागेली ॥ तीएक्याफकिरेंऐकिली ॥ प्रीतीउपजलीतयासी ॥ ८ ॥ लाहोरदेशाचाराहणार ॥ मुगलजातीचाफकीर ॥ मीरमाधवनामसुंदर ॥ भगवानदासाचाशिष्यअसे ॥ ९ ॥ त्यानेंहीरीतीऐकोन ॥ तयाचेंलालुचलेंमन ॥ मगसुंदरअसावेंस्थान ॥ ह्मणोनिघोड्यावरीखोगीरघातला ॥ ११० ॥ ह्मणेहाजातीचानर ॥ यावरीबैसतीलराधावर ॥ ऐसाकरोनियांविचार ॥ आपणबैसोनिनिघाला ॥ ११ ॥ मगमधुरस्वरेंकरून ॥ गीतगोविंदकरीगायन ॥ प्रेमयेतसेंगहिवरोन ॥ तेणेंदेहभानविसरला ॥ १२ ॥ गीतगोविंदाचेंगायन ॥ करीतयाचेंप्रेमगहन ॥ तेंपाहोनिजगज्जीवन ॥ गुप्तवेषेंसवेंफिरतसे ॥ १३ ॥ याच्याचित्तींचाहाचिहेत ॥ कींघोड्यावरीबैसतीलवैकुंठनाथ ॥ ह्मणोनिडोळेखोलोनिजोंपहात ॥ तोंरुक्मिणीकांतनयेची ॥ १४ ॥ मगअतिशयेंआलेंगहिवरोन ॥ ह्मणेमीजातीचाअसेंयवन ॥ ह्मणोनिनयेतीजगज्जीवन ॥ तैंपदगावोनिदेवाआळविलें ॥ १५ ॥ ऐसेंहेंपदऐकोन ॥ अंतरींकळवळेदयाघन ॥ चतुर्भुजरूपेंप्रगटोन ॥ पुढेंयेवोनबैसले ॥ १६ ॥ मीरमाधवेंतयासीपाहतां ॥ बहुतचिआनंदझालाचित्ता ॥ तोकितीह्मणोनिनवर्णवेतत्त्वता ॥ मुख्यगीतगोविंदमहिमाऐसाअसे ॥ १७ ॥ आणीकएकऐकागोष्ट ॥ विक्रमराजासर्वांसीप्रगट ॥ एकदांतयाच्यासभेसीस्पष्ट ॥ कोणीदेवयेवोनिबैसला ॥ १८ ॥ तयासीवाटावेंनवीन ॥ ह्मणोनिरावगायकाकडोन ॥ गीतगोविंदाचेंकरवीगायन ॥ तोंदेवह्मणतीनित्यऐकतों ॥ १९ ॥ इंद्राच्यासभेमाजीजाण ॥ नित्यअप्सराकरितीगायन ॥ ऐकोनिरायाचेंतटस्थमन ॥ ह्मणेधन्यमहिमानग्रंथाचें ॥ १२० ॥ कायवर्णूंग्रंथप्रतापनेटका ॥ स्वर्गींदेवांच्यागातीबायका ॥ ज्यामाजीश्रीहरीचरिझूनदेखा ॥ येऊनअक्षरेंस्वकरेंलिही ॥ २१ ॥ ॥ मू०क० ॥ पोथीकीतो बात सब कही मे सुहात हिये सुनो ओर बात जामे अति अधिकाइये ॥ गाठिमे सुहुर मग चलतमे ठग मिले कहो कहा जात जहां तुम चली जाइये ॥ जानि लइ आप खोलि द्रव्य पकराइ दियो लियो चाहो जोइ सोई सोइ मोको लाइये ॥ दुष्टनि समझि कही कीनी इन विद्या अहो आवे जो नगर इन्हे बेगि पकराइये ॥ ९ ॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तिमालेंतीलगोष्ट ॥ सर्वजयदेवाचीवर्णिलीस्पष्ट ॥ आणीकएकआवडलीप्रगट ॥ जीमाजीअत्यंतमहिमाअसे ॥

॥ २२ ॥ कोणीएकजयदेवाचाशिष्य ॥ गुरूसीआग्रहकरोनिविशेष ॥ आपुल्यानेऊनग्रामास ॥ षोडशोपचारेंपूजिले ॥ २३ ॥ मगस
द्गुरूचीकेलीबोळवण ॥ नेघेतीचतयासीदेताधन ॥ तैंगुरुसत्वेंमोहरारथांतभरोन ॥ त्यामाजीबैसवोनवाटेलावी ॥ २४ ॥ तयांचेंकरावयार
क्षण ॥ शिपाईसवेंदिधलेदोन ॥ तंवतयांचेघरींकांहींकार्यजाण ॥ तेस्वामीसीविनवणकरितातीं ॥ २५ ॥ आह्मासीसुटीनदेयजमान ॥
जरीस्वामीनिरोपितीलदयाकरोन ॥ तरीआह्मीयेतोंघरींजाऊन ॥ जयदेवह्मणतीसुखेंजावें ॥ २६ ॥ मध्येंचगेलेशिपाईसोडोन ॥ तोंपुढें
लागलेंदुर्धरवन ॥ तेव्हांदोनचोरयेवोन ॥ जयदेवासीगांठिलें ॥ २७ ॥ जयदेवपुसेतयांसी ॥ कोठेंजाणेंआहेतुह्मासी ॥ तंवतेविनवि
तीस्वामीसी ॥ जिकडेतुह्मासीजाणेंतेथेंचिआह्मां ॥ २८॥ तयांचेअंतरींचाभाव ॥ जाणोनिगेलेजयदेव ॥ मगतयांसीबोलतीस्वयमेव ॥
अहोतुह्मीसात्विकदिसतां ॥ २९ ॥ तुह्मीकरावयाजातांव्यापार ॥ तरीमाझेपाशींहीद्रव्यफार ॥ हेंतुह्मीघेऊनिसत्वर ॥ वाटेलतोव्यवहार
करावा ॥ १३० ॥ जोकांहींनफामिळेलतुह्मां ॥ थोडासाआणोनिदेइजेआह्मां ॥ ऐसेंतेबोलोनिमहात्मा ॥ सर्वहीद्रव्यसोंपीतसे ॥ ३१ ॥
तंवतेदुर्जनदुष्टमती ॥ आणीकचिसमजलेआपुलेचित्तीं ॥ ह्मणतीयेणेंकेलीकपटयुक्ती ॥ शेवटींआपणासीदेईलदगा ॥ ३२ ॥ नगरामा
जीजाऊन ॥ आपणासीनकळतांजाण ॥ अधिकाऱ्यासीसांगोन ॥ देईलधरोनउभयतांतें ॥ ३३ ॥ ॥ मू०क० ॥ एक कहे डारो
मारी भलो हे बिचार यही एक कहे मारो मती धन हाथ आयोहे ॥ जोपे ले पिछानि कंहु कीजिये निदान कहा हाथपाव काटि
बडे गाढ पधरायो हे ॥ आयो तहां राजा एक देखिके विवेक भयो छयो उजियारो ओ प्रसन्न दरसायोहे ॥ बाहीर निकसि मानो
चंद्रमा प्रकाररासि पूछो इतिहास कह्यो ऐसो तन पायोहे ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकह्मणेटाकावेमारून ॥ हाचिउत्तमविचारदि
सतोजाण ॥ एकह्मणेआपुल्याहातींआलेंधन ॥ मगवृथायालागोनकांमारावें ॥ ३४ ॥ जरीयासीद्यावेंजीवदान ॥ कधींतरीहाधरील
ओळखून ॥ आतांहेंचिकरावेंनिदान ॥ हातपायतोडोनटाकावे ॥ ३५ ॥ मगजयदेवासीओढून ॥ त्याचेहातपायतोडोन ॥ मोठासाखा
डापाहोन ॥ त्यामाजीलोटोनदीधलें ॥ ३६ ॥ ऐसेंचरित्रकरोन ॥ चोरगेलेद्रव्यघेऊन ॥ स्वामीखाड्यातआनंदेंकरोन ॥ श्रीकृष्णस्मरणक

रीतपडिले ॥ ३७॥ तोंतेथेंएकनृपवर ॥ करावयापातलावनविहार ॥ नामस्मरणऐकिलेंसुंदर ॥ श्रवणासीप्रियकरवाटलें ॥३८॥ कोठेंहोतसे
नामस्मरण ॥ नृपतीपाहेलक्षलावोन ॥ तंवत्याखाड्यामाजीप्रभापूर्ण ॥ दैदीप्यमानपाहिली ॥३९॥ मनासीजालाविवेक ॥ येऊनपाहातसेन
रनायक ॥ तोंप्रसन्नवदनेंसम्यक ॥ जयदेवस्वामीबैसले ॥१४०॥ बाहेरकाढोनिजोंपाहिलेंत्यांसी ॥ तोंचंद्रमासमानप्रकाशराशी ॥ भूपविनवी
जोडोनिकरासी ॥ ह्मणेहातपायकैसेनितुटले ॥ ४१ ॥ जयदेवतयासीबोलतीवचन ॥ ऐसाचिअसेंमीजन्मापासून ॥ पहाकैसेसाधुदयाघन ॥
कोणाचाहीअपराधनबोलती ॥४२॥ ॥मू०क० ॥ बडोइ प्रभाव मानि सके को बखानि अहो मेरे कोऊ भूरि भाग दरसनकीजिये ॥ पालखी
बैठाय लिये किये सब ढूंढि नीके जीके भारा भये कछु आज्ञा मोहि दीजिये ॥ करो हरिसाधुसेवा नाना पकवान मेवा आवे जोइ संत तिन्हे
देखि देखि भीजिये ॥ आये वेई ठग मालातिलक चिलक किये किलकिके कही बडे बंधु लखि जीजिये ॥११॥ ॥ टी०ओ० ॥ पाहोनिज
यदेवाचाआव ॥ रायाचेचित्तींउपजलाभाव ॥ ह्मणेस्वामीचादिसतोमोठाप्रभाव ॥ करीलवर्णनकोणयाचें ॥ ४३ ॥ अहोमाझेंथोरभाग्य ॥
दर्शनाचाघडलायोग ॥ आतांपावनकरावेंचांग ॥ ह्मणोनिप्रार्थीस्वामीतें ॥ ४४ ॥ मगपालखीमाजीबैसऊन ॥ नगरांतमिरवीतआणि
लेजाण ॥ अनेकवैद्यबोलाऊन ॥ हातपायांचेंदुःखबरेंकेलें ॥ ४५ ॥ मगशरणरिघोनचरणास ॥ स्वामीचाघेतलाउपदेश ॥ ह्मणेकांहींसे
वाविशेष ॥ आज्ञापिजेदयाळा ॥ ४६ ॥ स्वामीबोलतीतयालागोन ॥ श्रीहरीचेंकरावेंपूजन ॥ संतसाधूंचेंकरींसेवन ॥ नानाप्रकारेंप्री
तियुक्त ॥ ४७ ॥ तऱ्हेतऱ्हेचेंपक्वान्न ॥ मेवामिठाईवस्त्रधन ॥ जोकोणीयेईलसाधुजन ॥ तयासीप्रीतीनेंअर्पावें ॥ ४८ ॥ पहातांचिसंत
जन ॥ तत्कालतयांसीरिघावेंशरण ॥ यापरीआज्ञापितांजाण ॥ त्याहूनिविशेषरावकरी ॥ ४९ ॥ लौकिकझालादेशोदेशीं ॥ हीवार्ता
कळलीत्याठकासी ॥ मगमाळातिलककरोनिदेहासी ॥ तयानगरासीपातले ॥ १५० ॥ तेथेंऐसासांप्रदायजाण ॥ आधींजयदेवघेतसेद
र्शन ॥ मगरायासीकळऊन ॥ साधूचासन्मानहोतसे ॥ ५१ ॥ हेठकजोंमंदिरींप्रवेशले ॥ जयदेवस्वामीनेंपाहिलें ॥ आनंदेंकरोनितेवे
ळे ॥ सिंहासनाखालींउडीटाकी ॥ ५२ ॥ तयांसीकरीसाष्टांगनमन ॥ ह्मणेआजिमाझेंभाग्यगहन ॥ जेभेटलेतिबंधुजन ॥ केवळमजजीवन

प्राप्तजाहलें ॥५३॥ ॥ मू०क०॥ नृपति बुलाइ कही हिये हरिभाव भरे ढरे तेरे भाग अब सेवाफल लीजिये ॥ गयो ले महलमांझ टहल ल
गाये लोग लागे होन भोग जिय संका तन छीजिये ॥ मागे बारबार विदा राजा नहीजान देत अति अकुलाये कही स्वामी धन
दीजिये ॥ दैके बहुभातिसो पठाये संग मानसहु आवो पहुचाइ तब तुमपर रीझिये ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ०॥ रायासीबोलाऊनसत्वर ॥
ह्मणेरेतुझेंभाग्यथोर ॥ साक्षातआलेसारंगधर ॥ हृदयींआपुल्यामानावें ॥ ५४ ॥ चित्तींआणावेंनरदेवा ॥ आजिवरीजेकेलीसेवा ॥ ति
येच्याफलाचाठेवा ॥ संपूर्णतुजलाप्राप्तझाला ॥५५॥ स्वामीचेंऐकतांचिवचन ॥ रायासीआलेंगहिवरोन ॥ मगसाष्टांगकरोनिनमन ॥ रं
गमहालांतघेऊनगेला ॥ ५६ ॥ रात्रंदिवसकरीसेवा ॥ नानाप्रकारेंमिठाईमेवा ॥ सेवकलावोनिकरीवैभवा ॥ परीगोडनलागेतयासी ॥ ५७ ॥
जयदेवासपाहिल्यापासोन ॥ दोघेहीझालेचिंतेंतमग्न ॥ दिवसेंदिवसतनुहोतसेक्षीण ॥ खानपानगोडलागेना ॥ ५८ ॥ वारंवारमागती
निरोप ॥ परीतयांसीजाऊंनेदीचभूप ॥ तेणेंतयांसीवाढलाविकल्प ॥ ह्मणतीआपुलेंपापफळाआलें ॥ ५९ ॥ मगरायासीयेतीकाकुळती ॥
आह्मासीजाऊंद्यावेंनिगुती ॥ भूपतीपुसेसद्गुरूप्रती ॥ तंवतेचित्तींजाणवले ॥ १६० ॥ ह्मणेहेभितीआपुलेचित्तीं ॥ मगसांगतसेरायाप्र
ती ॥ यासीदेइजेधनसंपत्ती ॥ आणिवस्त्रादिकबहुतअर्पावें ॥ ६१ ॥ रक्षावयाद्यावेसवेंजन ॥ आणिआपुल्याहद्दीपर्यंतजाण ॥ पोहोंच
वावयाजावेंआपण ॥ तेव्हांहेतुजवरीतुष्टतील ॥६२॥ बहुतनराहतीसाधुजन ॥ आजितुझेंभाग्यगहन ॥ इतुकेदिवसराहिलेह्मणोन ॥ आतां
बोळवणसत्वरकरीं ॥६३॥ स्वामीचेंऐकोनिवचन ॥ भूपेंदेऊनबहुतधन ॥ तयांचीकेलीबोळवण ॥ बहुतसन्मानकरोनी ॥६४॥ मगतेचि
त्तींआनंदले ॥ मानितीआजिप्राणवांचले ॥ नाहींतरीकोणतेवेळे ॥ जयदेवआह्मासीमारविता ॥ ६५ ॥ ॥मू०क०॥ पूछे नृपनर को
ऊ तुमरी न सरवरी जिते आये साधु ऐसी सेवा नही भईहे ॥ स्वामीजूसो नातो कहां कहो हम खाइ हाहा राखिये दुराई यह बात
अति नईहे ॥ हुते इकठोर नृपचाकरीमें तहां इन कियोंइ बिगारु मारि डारो अज्ञा दईहे ॥ राखे हम हितु जानि ले निदान हाथ पा
व वाहीके इसान हम अब भरि लईहे ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पुढेंमार्गींजातांजातां ॥ रायाचेदूतपुसतीवार्ता ॥ तुमचेसमानयोग्य

ता ॥ कोणाचीहीनपाहिली ॥ ६६ ॥ जितुकेयेतातिसाधुजन ॥ तितुक्यांचाहीहोतसेमान ॥ तुमच्यापरीकोणाचेंसेवन ॥ नझालेंजी
दयाळा ॥ ६७ ॥ स्वामीजीचेंआणितुमचें ॥ काहींनातेंअसेजीसाचें ॥ आह्मासीसत्यसांगावेंवाचे ॥ हाहाखातसोंतुह्मासी ॥ ६८ ॥
तंवतेह्मणतीसांगूंस्पष्ट ॥ परीकोणासीनकरावेंप्रगट ॥ नवीनचितीअसेगोष्ट ॥ वर्तमानपरिसावें ॥ ६९ ॥ स्वामीचेंआणिआमुचेंस्थान ॥
एक्याचनगरींहोतेंजाण ॥ तेथीलरायाचेंकरोनिसेवन ॥ आपुलानिर्वाहकरीतहोतों ॥१७०॥ तोंजयदेवेंकाहींअपराधकेला ॥ तेणेंरायासी
कोपआला ॥ आह्मासीआज्ञापीतेवेळां ॥ नेऊनमारावेंवनींयासी ॥ ७१ ॥ मगमारावयासीवनींआणिले ॥ परीदयेनेंआमुचेंहृदयद्रव
लें ॥ तैंप्राणराखोनिहातपायतोडिले ॥ टाकोनिदीधलेखाड्यांत ॥ ७२ ॥ तोचिउपकारआठऊन ॥ आह्मासीदिधलेंबहुतधन ॥ तेणेंझा
लेंमनप्रसन्न ॥ भरपाईआतांपावलों ॥ ७३ ॥ ॥ मू०क० ॥ फाटि गई भूमि सब ठग वे समाई गए भये ये चकित दौर स्वामीजूपे
आयेहे ॥ कही जिती बात सुनि गातगात कापि उठे हातपाव मीडे भये ज्योके त्यों सुहायेहे ॥ अचिरज दोऊ नृपपास जा प्रका
श किये जिये ये सुनि आये वाहिठोर धायेहे ॥ पूछे बारबार सीस पाइनिमे घोरि रहे कहिये उघारि कैसे मेरे मन भायेहे ॥ १३ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ सज्जनांचेंकेलेंछळण ॥ पूर्वीचेंतेंपापदारुण ॥ वरीबोलिलेतेंअसत्यवचन ॥ तेणेंजगज्जीवनक्षोभला ॥ ७४ ॥ तैंपृ
थ्वीगेलीफाटोन ॥ दोघांसीझालेंअधःपतन ॥ पुनरपिगेलीभूमीमिळोन ॥ रायाचेसेवकतटस्थझाले ॥ ७५ ॥ परतोनिआलेधांवत ॥
स्वामीसीघालितीदंडवत ॥ साकल्यवर्तमाननिवेदित ॥ तैंजयदेवमनांतदचकले ॥ ७६ ॥ थरथरांदेहकांपत ॥ आवेशेंहातपायचोळित॥
तंवतेझालेपूर्ववत ॥ राजदूतआश्चर्यकरिती ॥७७॥ मगरायापासींजावोन ॥ सांगतीदोनीवर्तमान ॥ हातपायआलेऐकतांजाण ॥ राया
सीआनंदजाहला ॥ ७८ ॥ तैंसत्वरआलाधांवोन ॥ स्वामीचेवारंवारधरीचरण ॥ ह्मणेजीआतांकृपाकरोन ॥ उघडवर्तमानसांगावें
॥ ७९ ॥ वृत्तांतकरावयाश्रवण ॥ आर्तझालेंसेमाझेंमन ॥ मगचरणावरीमस्तकठेवोन ॥ ह्मणेमीआतांनउठें॥ १८० ॥ ॥ मू०क० ॥
राजा अति अर गही कही सब बात खोलि निपट अमोल यह संतनिको भेसहे ॥ कैसो अपकार कऱ्यो तऊ उपकार करै

ढरे रीती जापनीही सरस सुदेसहे ॥ साधुता न तजे कभू जैसे दुष्ट दुष्टता न यही जानि लीजे मिले रसिकनरेशहे ॥ जान्यो जब नाम ठाम रहौ इहां बलिजांव भयो मे सनाथ प्रेम भक्ति भई देसहे ॥ १४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ राजाबैसलाअडोन ॥ अत्यंतआग्रहेंकरून ॥ मगस्वामीनेंसर्ववर्तमान ॥ जन्मापासोनिनिरोपिलें ॥ ८१ ॥ मगरायासीआलेंगहिवरोन ॥ संतांचेंस्वरूपकळलेंपूर्ण ॥ हृदयामाजीआनंदोन ॥ ह्मणेअत्यंतअमोलमहिमायांचा ॥ ८२ ॥ अहोकैसाहीकरितांअपकार ॥ परीसंतकरितीउपकार ॥ आपुलामार्गतिळभर ॥ नढळतीचसर्वथा ॥ ८३ ॥ आजिमाझासर्वदेश ॥ स्वामीच्यायोगेंझालासरस ॥ अहोऐसेंसंकटपडतांज्यास ॥ साधुताआपुलीनसोडिती ॥ ८४ ॥ ऐसेंचिपहातांदुष्टजन ॥ दुष्टतानसोडितीजाण ॥ असोरसिकजनांचेईशपूर्ण ॥ मिळालेजाणिजेमहद्भाग्यें ॥ ८५ ॥ जयदेवऐसेंकळलेंनाम ॥ आणिरहावयाचाकिंदुबिल्वग्राम ॥ कांतापद्मावतीपरम ॥ पतिव्रतासर्वहेंसमजलें ॥ ८६ ॥ मगस्वामीसीघालीदंडवत ॥ प्रेमानेंअलायबलायघेत ॥ ह्मणेजीकृपाकरोनिस्वस्थ ॥ येथेंचिआतांरहावें ॥ ८७ ॥ तुमच्यायोगेंमीसनाथ ॥ सर्वहीदेशझालापुनीत ॥ प्रेमभक्तीकरोनियुक्त ॥ व्यापोनिगेलासेदयाळा ॥ ८८ ॥ ॥ ॥ मू०क० ॥ गयो जा लिवाइ लाइ कविराजराजतिया कियो ले मिलाप आप रानी ढिग आईहे ॥ मन्यो एक भाइ वाको भई यो भोजाइ सती कोउ अंग काटि कोउ कूदि परी धाइहे ॥ सुनतही नृपवधु निपट अचंभो भयो इनके न भयो फेरि कही समुझाईहे ॥ प्रीतीकी न रीति यह बडी विपरीति अहो छूटे तन जबै प्रियाप्रान छूटि जाइहे ॥ १५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगकिंदुबिल्वासीआपण ॥ स्वताभूपतीजाऊन ॥ मोठ्याथाटानेंमिरवतजाण ॥ पद्मावतीसीनगरांतआणिली ॥ ८९ ॥ मगराणीसीकळतांजाण ॥ सामोरांआलीतेचिक्षण ॥ पद्मावतीसीकरोनिनमन ॥ भेटोनिमंदिरानेतसे ॥ १९० ॥ राणीआणिभूपती ॥ प्रेमभावधरोनिचित्तीं ॥ उभयतांचेंसेवनकरिती ॥ तोंएकचमत्कारजाहला ॥ ९१ ॥ एकेदिवशींतृतीयप्रहरीं ॥ पद्मावतीबैसलीसहजेकरीं ॥ तोंराणीयेऊनशेजारीं ॥ बैसलीगोष्टीसांगत ॥ ९२ ॥ भोंवतींशतावधीदासीजन ॥ तिष्ठतहोत्याकरीतसेवन ॥ तोंराणीचाबंधूएकजाण ॥ दूरदेशींरहात

होता ॥ ९३ ॥ तंवत्याचेंआलेंवर्तमान ॥ कींतोपावलादेवसदन ॥ तयाच्याचौघीस्त्रियाजाण ॥ त्यासवेंप्राणत्याहींदिला ॥ ९४ ॥ एकीनेंकेलेंसहगमन ॥ एकीनेंघेतलागळाकापोन ॥ एकमेलीविहिरींतपडोन ॥ एकीनेंविषखाऊनप्राणदिला ॥ ९५ ॥ ऐसेंऐकतांचिवर्तमान ॥ बंधुमेल्याचेंदुःखगहन ॥ परीभावजयांचेंऐकोनिसतीपण ॥ सर्वहीतटस्थराहिल्या ॥ ९६ ॥ परीआश्चर्यनकरीपद्मावती ॥ राणीसमजलीआपुलेचित्तीं ॥ यांणींऐकिलेंनसेलनिश्चिती ॥ ह्मणोनिपुनरपिसांगतसे ॥ ९७ ॥ वारंवारसांगेसमजावोन ॥ तैंपद्मावतीबोलेहांसोन ॥ यांतकायआश्चर्यअसेजाण ॥ सतीपणापूर्णनसेहा ॥ ९८ ॥ ऐसानसेचिसतीधर्म ॥ हातोंकेवळअसेअधर्म ॥ करोनियांविपरीतकर्म ॥ बळेंचिप्राणदेइजे ॥ ९९ ॥ पतीचेंऐकतांचिनिधन ॥ तत्काळआपणदेइजेप्राण ॥ तेणेंचिसतीचेंसतीपण ॥ इतरतेविटंबनादेहाची ॥ २०० ॥

॥ मू०क० ॥ ऐसि एक आपु कही राजासो यही लेके जावो बाग स्वामी नेकु देखो वाके प्रीतिको ॥ निपट विचारि बुरी देत मेरे गरे छुरी तिया हट मानि करी ऐसेही प्रतीतिको ॥ आनि कहे आप पाए कही यांहि भाति आइ बेठि ढिग तिया देखि लोटि गई रीतिको ॥ बोलि भक्तवधु आज्ञु वेतो हे बहूत नीके तुम कहां ओचकही पावतहो भक्तिको ॥ १६ ॥

॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंपद्मावतीचेंऐकोनिवचन ॥ राणीतियेचेंकरीस्तवन ॥ ऐशाएकआपणचिपूर्ण ॥ परीमनांतविपरीतआणिलें ॥ १ ॥ कैसेंईचेंसतीपण ॥ पाहीनमीआतांपूर्ण ॥ मगरायासीसांगोनिवर्तमान ॥ ह्मणेएकतुह्मीकरावें ॥ २ ॥ आपणजातांवनविहारासी ॥ सवेंआजिनेइजेस्वामीसी ॥ जयदेवगेलेनिजधामासी ॥ ऐसेंआह्मासीसांगूनधाडा ॥ ३ ॥ कैसीप्रीतीअसेपूर्ण ॥ पद्मावतीचीपाहूंजाण ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ रावचित्तांतगडबडला ॥ ४ ॥ ह्मणेहेंअत्यंतनिंद्यपण ॥ विपरीतविचारदेसोडोन ॥ आजिमाझ्याकंठींजाण ॥ सुरीचकेवळघालिसी ॥ ५ ॥ ऐसेंरायाचेंऐकतांभाषण ॥ राणीधरोनराहिलीमौन ॥ मगकांहींदिवसलोटतांजाण ॥ वारंवारविनवणतेचिकरी ॥ ६ ॥ स्त्रियेचाआग्रहपाहोन ॥ तैसेंचिभूपतीकरीजाण ॥ स्वामीसीपालखींतबैसवोन ॥ नेलेवनविहारकरावया ॥ ७ ॥ मगतैसीचकेलीप्रतीती ॥ सांगोनधाडिलेंस्त्रियेप्रती ॥ देवाज्ञाजाहलीस्वामीप्रती ॥ निजधामासीतेगेले ॥ ८ ॥ अंतर्गृहांतयेवोन ॥ दूतसां

गतीवर्तमान ॥ दासीनेंऐकोनिधांवलीजाण ॥ राणीसीनिवेदनसर्वकेलें ॥ ९ ॥ तंवतेपूर्वींचयेवोन ॥ पद्मावतीजवळीबैसलीजाण ॥ ऐ
सीहीवार्ताकरितांचिश्रवण ॥ अंगधरणीसीटांकिलें ॥२१०॥ राणीकरीहायहाय ॥ ह्मणेहेंविपरीतझालेंकाय ॥ दीर्घस्वरेंमोकलोनिधाय ॥
रुदनकरीततेधवां ॥ ११ ॥ पद्मावतीसमजावीतीसी ॥ कल्याणआहेजीस्वामीसी ॥ वृथाकांआपुलेमानसीं ॥ महद्भयासीपावतां ॥ १२ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ भइ लाज भारि पुनि फेरिके संभारी दिन बीति गये कोउ तब तब वही कीनीहै ॥ जानि गइ भक्तवधू छाहत परि
छा लियो कही आछु पाए सुनि तजी देह भीनीहै ॥ भयो मुख सेत रानि राजा आये जानि यह रची चिता जरो मती भई
मेरी हीनीहै ॥ भइ सुधी आपको जु आये बेगि दोरि इंहा देखि मृत्यप्राय नृप कही मरी दीनीहै ॥ १७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ राणीसीलज्जावाटलीगहन ॥ ह्मणेपूर्वींकोणीयेवोन ॥ वर्तमानयासीनिवेदिलें ॥ १३ ॥ मगकांहींदिवसलोट
ल्यावरी ॥ पुनरपिराणीतैसेंचिकरी ॥ पद्मावतीसमजलीअंतरीं ॥ ह्मणेहीपरीक्षापहातसे ॥ १४ ॥ दोनतीनवेळांऐसेंकेलें ॥ राणीचेंम
नींकपटआलें ॥ आतांऐसेंचिकरीनवहिलें ॥ जेंअसेतिच्यामानसीं ॥ १५ ॥ तंवतीएकदातैसेंचिजाण ॥ धांवतआलीघाबरोन ॥ प
द्मावतीसीसांगेवर्तमान ॥ स्वामीनिजधामपावले ॥ १६ ॥ ऐसेंराणीनेंसांगतांजाण ॥ पद्मावतीतत्काळसोडीप्राण ॥ प्रेमरंगांतझाली
निमग्न ॥ तनुअचेतनपडलीसे ॥ १७ ॥ राणोनेंऐसेंपहातां ॥ मुखावरीआलीश्वेतता ॥ ह्मणेम्याकेलेंअनर्था ॥ कळतांनृपनाथाकरीलका
य ॥ १८ ॥ तंवरावहीविहारकरून ॥ सदनासीयेतांचिजाण ॥ तयासीकळलेंवर्तमान ॥ लगबगेंधांवोनतेथेंआला ॥ १९ ॥ ह्मणेहेंस्त्रि
येनेंकायकेलें ॥ माझेमुखासीकाळेंलाविलें ॥ आतांकायजनांतदाऊंभलें ॥ स्त्रीबुद्धीनेंप्रळयजाहला ॥ २२० ॥ स्त्रीयेचेबुद्धीलागोन ॥ गु
रुद्वेषीजाहलोंपूर्ण ॥ माझीमतीजाहलीहीन ॥ देहांतप्रायश्चित्तघेईनआतां ॥२१॥ तत्काळचितारचोन ॥ रायेंचेतविलाअग्न ॥ उडीटाकावी
जोंआपण ॥ तोंवर्तमानकायझालें ॥२२॥ पद्मावतीचेंस्मरण ॥ जयदेवासीझालेंजाण ॥ अंतर्गृहांतवेगेंकरोन ॥ येवोनस्त्रियेतेंपाहती ॥ २३ ॥
तंवतेपडलीमृतप्राय ॥ ह्मणतीईसझालेंकाय ॥ तोंकरजोडोनविनवीराय ॥ करूनिउपायम्याचिमारिलें ॥२४॥ ह्याचिपातकालागोन ॥ देहांत

प्रायश्चित्तघेतोंजाण ॥ मगस्वामीसीकरोनिनमन ॥ उडीअग्नींतटाकूंपाहे ॥२५॥ स्वामीनेंतयाचाधरिलाहात ॥ होणारतेंनचुकेचिसत्य ॥ वृथाकाजाळितोसिजीवित ॥परीतोरावनायके ॥२६॥ ॥मू०क० ॥बोल्यो नृप आज्ञु मोहि मरेइ बनत अब सब उपदेश लैके धूरिमे मिलायोहे॥ कह्यो बहुभाति ऐपे आवत न शांति किंदु गाइ अष्टपदी सुर दियो तन जीयोहे॥ लाजनको मान्यो राजा चाहे आप घात कियो जियो नही जात भक्तिलेसहू न आयोहे ॥ करी समाधान निजग्राम आये किंदुबिल्व जैसो कछु सुन्यो यह परच्यो ले गायोहे॥१८॥ ॥टी०ओ० ॥ आजिमजमेल्यावांचोन ॥ कुसंगहानसुटेचिजाण ॥ आपणउपदेशिलेंजेंज्ञान ॥ तेंसर्वहीधुळींतमेळविलें ॥ २७ ॥ बहुतप्रकारेंकरून ॥ जयदेवकरितीसांतवन ॥ परीतोशांतीनधरीचजाण ॥ त्यजायाप्राणसिद्धजाहला ॥ २८ ॥ अहोमीझालोंविषयाधीन ॥ स्त्रियेनेंकेलेंमजलाश्वान ॥ जैसेंतीसांगेआज्ञावचन ॥ मीतिच्याआधीनवर्ततसें ॥ २९ ॥ कैसेनिलोकांतदाऊंवदन ॥ उत्तमहेंचित्यजावाप्राण ॥ मगजयदेवतयासीबोलेवचन ॥ चमत्कारएकपहाराया ॥ २३० ॥ ऐसेंतयासीसांतऊन ॥ मगपद्मावतीसीउचलोन ॥ तुळसीपार्शीठेविलेंजाण ॥ वीणासत्वरआणविला ॥ ३१ ॥ पायांसीचाळबांधोन ॥ तंबुराहातींघेवोन ॥ अष्टपद्यांचेंकरितीगायन ॥ राधारमणारिझविती ॥ ३२ ॥ प्रेमयुक्तकरितांगायन ॥ सर्वप्रेमांतझालेमग्न ॥ तोंपद्मावतीवेगेंउठोन ॥ टाळघेवोनिउभीराहे ॥ ३३ ॥ स्वामीच्याबरोबर ॥ देतसेमंजुळस्वर ॥ तोपाहोनिचमत्कार ॥ जयजयकारसर्वकरिती ॥ ३४ ॥ परीलज्जान्वितनृपनाथ ॥ आपुलाकरूंपाहेघात ॥ अहोठेवोनिकायजीवित ॥ परमस्त्रैणअसेंमी ॥ ३५ ॥ ऐशापरीपावोनिसंगती ॥ भक्तीचालेशनउपजलाचित्तीं ॥ जयदेवतयासमजाविती ॥ प्रारब्धगतीनढळेचि ॥ ३६ ॥ अत्यंतअसतांसंघट्टन ॥ जनांसीनराहेभावपूर्ण ॥ नित्यप्रगटेसूर्यनारायण ॥ तयासीनमनकोणीनकरिती ॥ ३७ ॥ तरीतूंकरावेंभगवद्भजन ॥ सर्वदासेवावेसंतजन ॥ आह्मासीनिरोपद्यावाजाण ॥ निजनगरासीजावया ॥ ३८ ॥ देहासीनकरावेंदहन ॥ पुनरपिनरदेहनमिळेजाण ॥ अंतरींदृढभावराखोनिपूर्ण ॥ भगवद्भजनकरीतजा ॥ ३९ ॥ यापरीरायाचेंसमाधान ॥ करोनित्यासीविचारोन ॥ निजदेशासीआलेजाण ॥ किंदुबिल्वग्रामजेथें ॥ २४० ॥ प्रियादासह्मणतीआपण ॥

जैसेंमीचरित्रकेलेंश्रवण ॥ तैशाचिप्रकारेंकरोन ॥ केलेंसेगायनतेंग्रंथीं ॥ ४१ ॥ ॥ मू०क० ॥ देवधुनीसोतहो अठारहकोस अश्रमते सदा अस्नान करे धरे जोगताईको ॥ भयो तन वृद्ध तऊ छांडे नही नित्यनेम प्रेम देखि भारि निसि कही सुख दाईको ॥ आवो जिनि ध्यान करो करो जिनि हट ऐसो मानी नही आऊ मेही जानो कैसे आइको ॥ फूले देखो कंज जब कीजियो प्रतीती मेरी भई वाहीभांति सबै अबलो सुहाइको ॥ १९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ स्वामीच्याआश्रमापासोन ॥ अठराकोसांवरीपूर्ण ॥ गंगेचाप्रवाहअसे जाण ॥ तेथेंस्नानासीनित्यजाती ॥ ४२ ॥ ऐसीयोग्यताकरीधारण ॥ गंगेचेठाईंभावपूर्ण ॥ तोंकांहींकाळेंकरून ॥ आलेंवृद्धपणदेहासी ॥ ४३ ॥ परीआपुलानित्यनेम ॥ नसोडीचतोभक्तोत्तम ॥ ऐसेंतयाचेंभारीप्रेम ॥ पाहोनिगंगाकळवळली ॥४४॥ रात्रीस्वप्नांतप्रगटोन ॥ कायतयासीबोलेवचन ॥ जयदेवातूंकरूनिसेवन ॥ मजलागींसुखदीधलें ॥ ४५ ॥ आतांतुझावृद्धापकाळ ॥ स्नानासीयेतांहोसीविकळ ॥ तरीहेनेमसोडोनिसकळ ॥ हृदयींध्यानकरींमाझें ॥ ४६ ॥ गंगेसीजयदेवबोलतीआपण ॥ नेमनसर्वथासोडींजाण ॥ कधींतरीदेहा असेमरण ॥ मार्गांतमेलियाउत्तमअसे ॥ ४७ ॥ गंगाह्मणेऐसानकरींहट्ट ॥ परीजयदेवतियेसीबोलतीस्पष्ट ॥ सर्वथानसोडींनेमसुभट ॥ देहाचीगरजमजनाहीं ॥ ४८ ॥ नाइकेचिकांहींजयदेव ॥ ऐसातयाचापाहोनिभाव ॥ गंगाह्मणेमीस्वयमेव ॥ येथेंचिआतांयेतसें ॥ ॥ ४९ ॥ जयदेवगंगेसीविनवीआपण ॥ जाहलेंयेथेंआगमन ॥ कैसेनिआह्मासमजेलपूर्ण ॥ त्याचेंहीनिदानसांगावें ॥ २५० ॥ गंगाह्मणेह्यानगरानिकट ॥ सरोवरजेंअसेस्पष्ट ॥ त्यामाजीमीहोईनप्रगट ॥ त्याचेंलक्षणपरिसावें ॥ ५१ ॥ सरोवराचेंवाढेलजळ ॥ माझि यासमानहोईलनिर्मळ ॥ तयामाजीप्रफुल्लितकमळ ॥ उत्पन्नहोतीलएकाएकीं ॥५२॥ यापरीदृष्टीपडतांजाण ॥ माझेंसमजावेंआगमन ॥ ऐसेंजयदेवासीबोलोन ॥ गुप्तजाहलीतेधवां ॥ ५३ ॥ जयदेवप्रभातेंउठोन ॥ सकळांसीसांगेवर्तमान ॥ सरोवरपाहतीजोंयेवोन ॥ तों तैसेंचितेथेंजाहलें ॥ ५४ ॥ अद्यापपर्यंतजाण ॥ तैशाप्रकारेंकरोन ॥ साक्षात्कारअसेपूर्ण ॥ तयासरोवरामाझारी ॥ ५५ ॥ भक्तासी वश्यजगज्जीवन ॥ तेथेंइतरांचापाडकोण ॥ ह्मणोनिसंतांचेंकरावेंसेवन ॥ अलभ्यलाभघडेलतेणें ॥५६॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्ति

रसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकोणचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ २५७ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्प० ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुकृष्णदयाळा ॥ तूंभोगभोगूनिराहसीनिराळा ॥ तेवींयाभवांतूनवेगळा ॥ मजलागींकृपाळाकादावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीधर श्रीभागोतमे परमधर्म निरनय कियो ॥ तीनिकांड येकत्व सानि केउ अज्ञ बखानत ॥ करमठ ज्ञानी ऐंचि अर्थको अनरथ बानत ॥ परमहंस संहिता बिदित टीका विस्तार्‍यो ॥ षडशास्त्रअविरुद्ध वेदसंमत ही विचार्‍यो ॥ परमानंदप्रसादते माधौ सुकर सुधारि दियो ॥ श्रीधर० ॥ ४० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीधरस्वामीमहाभक्त ॥ श्रीभागवतावरीटीकाकरीत ॥ ज्यांतपरमधर्मसाद्यंत ॥ निर्णयकेलाजयानें ॥ २ ॥ कर्मकांडउपासनाकांड ॥ आणितिसरेंज्ञानकांड ॥ यांचें निवटोनिभेदबंड ॥ एकत्वकरोनिगाइलें ॥ ३ ॥ तीनींकांडांतीलअर्थप्रौढ ॥ जोकांजाणावयापरमगूढ ॥ तयासीकरोनियांउघड ॥ केलेंवर्णनजयानें ॥ ४ ॥ कर्मठेंस्थापिलेंकर्मजाण ॥ वेदांतींवर्णिलेंज्ञानपूर्ण ॥ बळेंचिअर्थाचाअनर्थकरोन ॥ स्वमतवर्णितटीकेमाजी ॥ ५ ॥ ऐशाटीकाझाल्याबहुत ॥ परीपरमहंससंहिताविदित ॥ तदनुसारकरोनिअर्थ ॥ टीकेचाविस्तारकेलाजेणें ॥ ६ ॥ षड्शास्त्रांसीजेअविरुद्ध ॥ वेदाच्यासंमतेंजोप्रबुद्ध ॥ त्याचिविचारेंकरोनिसिद्ध ॥ टीकाविशदजाहली ॥ ७ ॥ जयाचेसद्गुरुपरमानंद ॥ तयांचायावरीपूर्णप्रसाद ॥ त्यायोगेंबिंदुमाधवेंविशद ॥ स्वकरेंसुधरोनिदीधली ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ पंडितसमाज बडेबडे भक्तराज जिते भागवतटीका करी आपसमे रीझिये ॥ भयोज्जु विचार कासीपुरी अविनाशमांझ सभाअनुसार जोव सोइ लिखि दीजिये ॥ ताकोतो प्रमान भगवान बिंदुमाधौज्जु हे साधो यही बात धरि मंदिरमे लीजिये ॥ धरे सब जाई प्रभु सुकर बनाइ दियो कियो सर्वोपर लै चल्यो मति धीजिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ देशोदेशावरीसहज ॥ बहुतपंडितांचासमाज ॥ मोठेमोठेभक्तराज ॥ भागवतावरीजिहींटीकाकेल्या ॥ ९ ॥ विजयध्वजीचतुर्धरीजाण ॥ मधुसूदनीआदिकरून ॥ सर्वहीआपुल्याटीकेचेंवर्णन ॥ करोनिआपसांतरीझती ॥ १० ॥ परीहेश्रीधरनिरभिमान ॥ आपुल्याटीकेचेंनकरितीवर्णन ॥ माझीतोंबुद्धीकितीजाण ॥ जगज्जीवनकर्तायाचा ॥ ११ ॥ मगसर्वहीमि

ळोनिजाहलाविचार ॥ कींकाशीपुरीअविनाशीथोर ॥ तेथेंआपणजावोनिसत्वर ॥ टीकेचानिर्णयकरावा ॥ १२ ॥ सर्वहीपंडितमिळोन ॥ सभानुसारजीहोईलमान्य ॥ तेटीकेचेंकरोनिलेखन ॥ सर्वलोकांसीदेइजे ॥ १३ ॥ मगतेयेऊनकाशींत ॥ सर्वहीमेळवोनिपंडित ॥ सभेमाजीटीकासमस्त ॥ आणोनिठेवितीतेधवां ॥ १४ ॥ वाचोनिपहातीतेपंडित ॥ जैसेंजयाचेंअसेमत ॥ तेत्याटीकेसीमान्यकरीत ॥ वादघालितीपरस्परें ॥ १५ ॥ ह्मणतीयायोगेंजाण ॥ कोणताग्रंथनहोयमान्य ॥ तरीयासीकरावेंप्रमाण ॥ जेणेंकींसर्वजनमानिती ॥ १६ ॥ तरीबिंदुमाधवभगवान ॥ यागोष्टीचेंकरोशोधन ॥ सर्वहीह्याटीकानेऊन ॥ मंदिरांतठेऊनदेइजे ॥ १७ ॥ तोचिविचारकरोनिपक्का ॥ मंदिरांतठेविल्यासर्वटीका ॥ कुलुपेंलावोनियांदेखा ॥ सर्वहीबाहेरनिघाले ॥ १८ ॥ मगश्रीधराच्याटीकेवरी ॥ बिंदुमाधवेंआपुलेकरीं ॥ सर्वहीटीकेच्याठेवोनिवरी ॥ मान्यऐसेंलिहोनिदिलें ॥ १९ ॥ प्रातःकाळींसर्वहीमिळोन ॥ पहातीजोंकुलुपेंखोल्लून ॥ तोंश्रीधराचीटीकामान्य ॥ जगज्जीवनेंकेलीसे ॥ २० ॥ ऐसेंपाहोनितेवेळीं ॥ सर्वांचीहीमतीरंगली ॥ जयजयकारेंपिटिलीटाळी ॥ तेचिटीकाप्रगटली जगामाजी ॥ २१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ चाळिसावाछप्पागोडहा ॥ २२ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुबौद्धनाथा ॥ तुवांनिवटोनिसकलमता ॥ एकचिस्थापिलेंभक्तिपंथा ॥ तेमार्गींतत्त्वतामजलावीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कृष्णकृपाको परप्रगट बिल्वमंगल मंगलसरूप ॥ करुणामृत सुकवित्त उक्ति अनुच्छिष्ट उच्चारी ॥ रसिकजननि जीवनि हृदै हारावलि धारी ॥ हरि पकरायो हात बहुरि तंहा लियो छुटाई ॥ कहा भयो कर छूटे वदो तो हियते जाई ॥ चिंतामनीसंग पाइके व्रजवधुकेलि बरनी अनूप ॥ कृष्णकृपा० ॥ ४१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीकृष्णकृपेकरून ॥ बिल्वमंगलभक्तजाण ॥ मंगलस्वरूपधरोन ॥ झालाप्रगटलोकांमाजी ॥ २ ॥ ग्रंथकेलाकरुणामृत ॥ कविताकेवळअसेअमृत ॥ जेंकोणीनवर्णिलें चरित ॥ तेंचिअनुच्छिष्टबोलिला ॥ ३ ॥ जेकोणीअसतीरसिकजन ॥ तयांचेंहेंकेवळजीवन ॥ जिहींहृदयींमाळेसमान ॥ केलेंधार

कवित्वयाचें ॥ ४ ॥ हरीनेंआपुलाहात ॥ देवोनियाचियाहातांत ॥ सोडवितानसोडित ॥ बळेंचिसोडऊनघेतला ॥ ५ ॥ तैंबिल्वमंग
लबोलेवचन ॥ निजकरघेतलासोडऊन ॥ यांतकायपराक्रमकेलाजाण ॥ हृदयांतूननिघणेंकठिणअसे ॥ ६ ॥ ॥ श्लोक ॥ हस्तमुत्क्षिप्य
यातोसिबलात्कृष्णकिमद्भुतं ॥ हृदयाद्यदिनिर्यासिपौरुषंगणयामिते ॥ १ ॥ जरीजालहृदयांतून ॥ तरीचतुह्मासिमान्नूंपूर्ण ॥ प्रेमरज्जूनेंबांध
लेजाण ॥ ऐसेंदेवासीबोलिला ॥ ७ ॥ चिंतामणीचापावोनिसंग ॥ ऐसातयासीचढलारंग ॥ गोपवधूंचीलीलासांग ॥ जेणेंअनुपमवर्णिली
॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ कृष्णाबैनातीर एक द्विज मतिधीर रहे व्है गयो अधीर संग चिंतामनी पाइकें ॥ तजी लोकलाज हिये वाहिको
ज़ु राज भयो निसिदिन काज वहै रहे घर जाइकें ॥ पिताको सराध नेकु रह्यो मन साधि दिनसेसमे आवेस चल्यो अति अकुलाइ
कें ॥ नदी चढी रही भारी पैये न अवारि नाव भाव भऱ्यो हियो जियो जात न धिजाइकें ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दक्षिणदेशां
तउत्तम ॥ कृष्णावेणीचासंगम ॥ तेथेंमाहुलीनामेंग्राम ॥ असेविख्यातसर्वांसी ॥ ९ ॥ तेथेंएकब्राह्मण ॥ वेदशास्त्रसंपन्न ॥ बुद्धिवंतअ
सेजाण ॥ बिल्वमंगलनामत्याचें ॥ १० ॥ संगमाचेपैलपारीं ॥ तेथेंएकअसेनगरी ॥ तियेसीलोकपरिचारीं ॥ माहुलीऐसेंचिबोलती
॥ ११ ॥ तेथेंएकवेश्याजाण ॥ चिंतामणीनामेंकरून ॥ तियेचेंरूपपाहोन ॥ बिल्वमंगलगर्केझाला ॥ १२ ॥ तिच्याअवयवांवर ॥ ब्रा
ह्मणझालाअधीर ॥ सर्वस्वेंसोडिलेंघरदार ॥ लोकलज्जाहीत्यागिली ॥ १३ ॥ तयाच्याहृदयींजाण ॥ तिचेंचिराज्यझालेंपूर्ण ॥ रात्रंदि
नतिचेंकरोनिसेवन ॥ तेथेंचिआपणरहातसे ॥ १४ ॥ घरींहोतेंबहुतधन ॥ सर्वहीतियेसीकेलेंअर्पण ॥ मगतेंसरल्यावरीजाण ॥ तिये
चाश्वानहोवोनिराहे ॥ १५ ॥ कोणेएकेदिवसीं ॥ वेश्येचियाकार्यासी ॥ बिल्वमंगलबाजारासी ॥ आलाअसेकींतत्त्वता ॥ १६ ॥ तों
तयाचाएकपुत्र ॥ येऊनभेटलासत्वर ॥ पित्यासीकरोनिनमस्कार ॥ ह्मणेसदनासीचलाआजी ॥ १७ ॥ आजोबांचेंअसेश्राद्ध ॥ आप
णयेऊनकरावेंसिद्ध ॥ ऐसातयाचाऐकोनिशब्द ॥ बिल्वमंगलदचकला ॥ १८ ॥ ह्मणेहेंआलेंसंकट ॥ चिंतामणीचीपडेलतूट ॥ नजाता
नदिसेनीट ॥ येईनह्मणोनीबोलिला ॥ १९ ॥ मगचिंतामणीसीविचारोन ॥ निघालापरीवियोगगहन ॥ तैंहृढतरकरोनियांमन ॥ घरा

येवोनिश्राद्धकरी ॥ २० ॥ विप्रांसीघालोनिभोजन ॥ मागोनिआपणसेवीअन्न ॥ तेणेंजाहलेंअस्तमान ॥ तोंपर्जन्यपडलातेदिवसीं ॥ २१ ॥ कृष्णेसीआलामहापूर ॥ बिल्वमंगलचिंतातुर ॥ चिंतामणीचाविरहज्वर ॥ देहामाजीव्यापिला ॥ २२ ॥ त्याआवेशेंचालिला ॥ हृदयींअत्यंतव्याकुळझाला ॥ नदीचेतीरींजोंआला ॥ तोंधडाडोनिपूरवाहातसे ॥ २३ ॥ तेवेळींकांहींनमिळेचिनाव ॥ परीयासीतियेचाभरलाभाव ॥ बाहेरनिघूंपहातसेजीव ॥ तेणेंअत्यंतघाबरला ॥ २४ ॥ ॥ मू०क० ॥ करत बिचार वारिधारमे न रहे प्रान तातें भली धार मित्रसन्मुखतो जाइये ॥ परे कूदि नीर कछु सुधि न शरीरकी हे वही एक पीर कब दरसन पाइये ॥ पावत न पार तन हारि भयो बूडिवेको मृतक निहारी मानी नाव मन भाइये ॥ लगेइ किनारे जाई चल्यो पग धाई चाइ आये पट लागे आधि निसि सो विहाइये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विचारकरीतसेजाण ॥ पोंहतांयेतसेमजलागोन ॥ परीयाधारेंतजाईलप्राण ॥ तेव्हांचिबुडेनक्षणनलगतां ॥ २५ ॥ जरीमीयेथेंराहीन ॥ तिच्यावियोगेंजाईलप्राण ॥ तरीजावोअथवाराहोजीवन ॥ कृष्णेंतउडीटाकावी ॥ २६ ॥ जरीदैववशेंकरून ॥ पारगेलोंउतरोन ॥ तरीमित्राच्यासन्मुखजाईन ॥ ऐसेंबोलोनउडीटाकी ॥ २७ ॥ देहाचीकांहींनसेचिशुद्धी ॥ वेश्येचेठाईंजडलीबुद्धी ॥ केव्हांमीपाहीनरूपनिधी ॥ हृदयींतळमळकरीतसे ॥ २८ ॥ ऐसाकरीतविचार ॥ लगबगेंपोंहेसत्वर ॥ परीकांहींनपडेचिपार ॥ थकलेंशरीरतयाचें ॥ २९ ॥ तेव्हांतयासीबुडतांबुडतां ॥ एकतैंप्रेतलागलेंहाता ॥ ह्मणेमित्रवर्येंतत्त्वता ॥ नावसत्वरधाडिली ॥ ३० ॥ मनामाजीसंतोषोन ॥ प्रेतावरीबैसलाब्राह्मण ॥ पारपावलानलगतांक्षण ॥ मगतेथोनिसत्वरचालिला ॥ ३१ ॥ मनींपावोनिपरमोत्साह ॥ पातलातिचेघरींभूदेव ॥ तोंकपाटेंलागलींसर्व ॥ अर्धरात्रलोटलीसे ॥ ३२ ॥ ॥ मू०क० ॥ अजगर घुमि झुमि भूमिको परस कियो लियोइ सहाइ चढ्यो छातपर जाइकें ॥ ऊपर किवार लगे पऱ्यो कूदि आंगनमे गिऱ्यो यों गरत रागी जागी सोर पाइकें ॥ दीपक बराय जोपे देखे बिल्वमंगल हे बडोइ अमंगल तूं कियो कहा आइकें ॥ जल अन्हवाय स्वके पट पहिराइ हाइ कैसे करि आयो जलपार द्वार धाईके ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तंवघराचेभोंवतेंपाहतसे ॥ जावयामार्गकोठेंनदिसे ॥ तोंमाडीव

रोनिलोंबतसे ॥ भूमीपर्यंतअजगर ॥ ३३ ॥ बहुतआनंदवाटलाचित्ता ॥ पहाहोकैसीइयेचीमित्रता ॥ मजलाभीतरीयावयातत्त्वता ॥
दोरसोडोनिठेविलासे ॥ ३४ ॥ गर्कअंधारपडलासेजाण ॥ महासर्पासीनोळखोन ॥ वरीचढलातयावरोन ॥ तोंवरचींहीकवाडेंसर्वलाग
लीं ॥ ३५ ॥ मार्गनदिसेखालींजावया ॥ मगउडीटाकिलीतेथोनियां ॥ तैंअंगणामाजीयेवोनियां ॥ पडलाखाड्यांतमोरीच्या ॥ ३६ ॥
शब्दऐकतांचिथोर ॥ जागेझालेनारीनर ॥ दीपलावोनिसत्वर ॥ चिंतामणीयेवोनपाहातसे ॥ ३७ ॥ तंवदेखिलाबिल्वमंगल ॥ ह्मणेतूं
मोठाअमंगल ॥ इतुकेरात्रींउतावेळ ॥ काययेऊनकेलेंसि ॥ ३८ ॥ रेंद्यानेंसर्वशरीरमाखलें ॥ मगतयासीस्नानघातलें ॥ नेसायाकोरेंडेंव
स्त्रदीधलें ॥ सदनांतनेलेंतयासी ॥ ३९ ॥ मगचिंतामणीघाबरोन॥ तयासीपुसेवर्तमान ॥ अंधारपडलागहन ॥ इतुकेरात्रींकांआलासि
॥ ४० ॥ नदीसीआलामहापूर ॥ कैसेनितूंपावलासीपार ॥ घराचेंलागलेंअसतांद्वार ॥ माडीवरकैसेनिआलासी ॥ ४१ ॥ ॥
॥ मू०क ॥ नवका पठाइ द्वार नाव लटकाइ देखि मेरे मन भाई मैतो तबै लई जानिकें ॥ चलो देखों अहो यह कहांधो
प्रलाप करे देख्यो बिखधर महा खीजी अपमानिकें ॥ जैसो मन मेरे हाडचामसों लगायो तैसो शामसो लगावे तोपे जानि
ये सयानकें ॥ मैतो भये भोर भजो जुगलकिशोर अब तेरी तूहि जानें चाहों करो मनमानिकें ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
बिल्वमंगलबोलेवचन ॥ तुझियावियोगेंकरून ॥ माझाजाऊंपाहेप्राण ॥ ह्मणोनिरात्रींधांवलों ॥ ४२ ॥ परीजैसातुजवरीमाझा
जीव ॥ तैसाचिमजवरीतुझाभाव ॥ तरावयानदींतधाडिलीनाव ॥ माडीवरोनिदोरसोडिला ॥ ४३ ॥ ऐसेंसाहित्यपाहोन ॥
संतोषपावलेंमाझेंमन ॥ तेव्हांमीघेतलेंओळखोन ॥ हेंसर्वलक्षणप्रीतीचें ॥ ४४ ॥ चिंतामणीआश्चर्यकरीत ॥ अहोकायहाबोलेअ
नर्थ ॥ पाहूंचलामीकैसातेथ ॥ दोरसोडोनिठेविला ॥ ४५ ॥ वरीजोंपाहेयेवोन ॥ तोंमहाभुजंगलोंबेजाण ॥ मगतियेसीक्रोधयेवोन ॥
धिःकारोनिबोलतसे ॥ ४६ ॥ अरेतूंमहाविषयीपूर्ण ॥ देहाचेंकांहींनसेचिभान ॥ जरीसर्पदंशहोताजाण ॥ तत्काळमरणतूंपावतासी
॥ ४७ ॥ ज्यापरीहाअसेदोर ॥ तैसीचनावअसेलसुंदर ॥ अरेतूंअसोनिद्विजवर ॥ कायहेंमूर्खाकरितोसि ॥ ४८ ॥ माझियाअस्थिचर्मा

वर ॥ जैसेंमनतूंलाविलेंसुंदर ॥ यापरीप्रभूसींलावितांअंतर ॥ तरीचशाहाणपणजाणतें ॥ ४९ ॥ ऐसीहेअमोलकाया ॥ विषयासाठींजातसे
वांयां ॥ मीतोंसकाळींउठोनियां ॥ राधाकृष्णासिभजेन ॥ ५० ॥ आतांतुझीतेव्यवस्था ॥ तूंचिजाणेंरेसर्वथा ॥ जेंवाटेलत्याकरींअर्था ॥
मनाच्याइच्छेकरोनी ॥ ५१ ॥ ॥ मू०क० ॥ खुलिगइ आंखे अभिलाखे रूपमाधुरिकों चाखे रसरंग वो उमंग अंग न्यारिये ॥
बीन ले बजाइ गाई बिपिननि कुंज क्रीडा भयो सुख पुंज जापे कोटिविषे वारिये ॥ बीति गइ राती प्रात चले आपआपकोज्ञ हि
ये वही जाप द्रग नीर भरि डारिये ॥ सोमगिरिनाम अभिराम गुरु कियो आनि सकै को बखानि लालभुवन निहारिये ॥ ५ ॥ ॥
॥ टी०ओ० ॥ यापरीतिणेंधिक्कारितां ॥ विप्रासीवैराग्यउपजलेंतत्त्वता ॥ इसीहीअनुतापझालाचित्ता ॥ उभयतांचींनेत्रेंउघडलीं ॥५२॥
दोघांसीहीइच्छाउपजलीफार ॥ राधाकृष्णाचेंरूपमधुर ॥ जेंपाहावेंदृष्टीभर ॥ त्यारसरंगांतनिमग्नझालें ॥ ५३ ॥ त्याचिरंगाचाप्रेमभर ॥
रोमांचितजाहलेंशरीर ॥ तंवतीबीनघेऊनसत्वर ॥ रासक्रीडेसीगातसे ॥ ५४ ॥ प्रेमयुक्तकरितांगायन ॥ ऐसाआनंदझालागहन ॥ कीं
कोटिविषयांचेंसुखजाण ॥ ओवाळूनटाकावेंत्यावरी ॥ ५५ ॥ यापरीक्रमिलीसर्वरात्र ॥ प्रातःकाळहोतांचिसुंदर ॥ आपुल्याआपुल्या
मार्गेंसत्वर ॥ दोघेहीजणनिघाले ॥ ५६ ॥ परीहृदयामाजीतोचिछंद ॥ कधींभेटेलतोगोविंद ॥ बहुवाढलाप्रेमकंद ॥ नेत्रींभरोनिजलवाहे
॥ ५७ ॥ सोमगिरिनामेंसुंदर ॥ तयालागींतोद्विजवर ॥ शरणजाऊनिसत्वर ॥ केलासद्गुरुतयासी ॥ ५८ ॥ ऐसातोझालाबिल्वमंगल ॥
जगींजोव्याप्तपूर्णमंगल ॥ तयासीपाहेसर्वकाळ ॥ कोणतोअधिकारवर्णूशके ॥ ५९ ॥ ॥ मू०क० ॥ रहे सो बरस रससागरमगन भये न
एनए चोजके श्लोक पढि जीजिये ॥ चले वृंदावन मन कहे कब देखों जाई आये मगमांझ एक ठोर मति भीजियें ॥ पऱ्यो बडो सोर द्दग
कोरके न चाहें काहू तंहा सर तिया न्हात देखि आखें रीझिये ॥ लगे वाके पाछे काछकाछेकी न सुधी कछु गइ घर आछे रहे द्वार त
न छीजिये ॥६॥ ॥टी०ओ० ॥ सद्गुरूचेंकरोनिसेवन ॥ एकवर्षराहिलाजाण ॥ परीप्रेमरसांतनिमग्न ॥ सर्वकालरहातसे ॥६०॥ नवेंनवेंउत्त
मकौतुकें ॥ मुकुंदाआळवीकरोनिश्लोकें ॥ तयाचेंपठणकरोनिनिकें ॥ प्रेमसुखानेंकाळघालवी ॥६१॥ मगऐसेंइच्छीतयाचेंमन ॥ कधींमी

पाहीनवृंदावन ॥ तैंसद्गुरूसीकरोनिनमन ॥ बिल्वमंगलनिघाला ॥ ६२ ॥ मार्गींतयातेंकरितागमन ॥ राधाकृष्णाचेंकरिताभजन ॥
तोंएकेठिकाणींविपरीतजाण ॥ मतीतयाचीरंगली ॥ ६३ ॥ तयासीनावडतीविषयभोग ॥ परीनेत्रांमाजीपूर्वयोगें ॥ दृश्यविषयांचेनि
संगें ॥ मदनेंघालाघातला ॥ ६४ ॥ मार्गींलागलेंएकनगर ॥ तेथेंउत्तमसरोवर ॥ तयाचियेघांटावर ॥ एकसुंदरीनाहातबैसली ॥ ६५ ॥
तियेसीपहातांजाण ॥ नेत्रांमाजीप्रीतीगहन ॥ उपजतांचितोब्राह्मण ॥ जवळीयेवोनिउभाराहे ॥ ६६ ॥ जवळीपहातांचिद्विजा ॥
तियेसीउपजलीबहुतलज्जा ॥ सारोनितेथीलसर्वकाजा ॥ सत्वरसदनाजातसे ॥ ६७ ॥ तैंबिल्वमंगललागवेगें ॥ जातसेतिच्यामागेंमा
गें ॥ कोणताबाणाबाळगिलाअंगें ॥ तेकांहींशुद्धीनसेचि ॥ ६८ ॥ तंवतेशिरलीसदनांत ॥ सत्वरदरवाजालावोनिघेत ॥ ब्राह्मणतेथेंचि
उभाराहत ॥ तिजवरीप्रेमराखोनी ॥ ६९ ॥ ॥ मू०क० ॥ आयो वाको पति द्वार देखे भागवत ठाडे बडो भागवत पूछि वधूसों
जनाइये ॥ कहीज्ञु पधारो पाव धारो ग्रह पावनको पावनि पखारो जल धारो सीस भाइये ॥ चले भौंनमांझ मनआरत मिटाइवे
को गाइवेको जोइ रीती सोइको बताइये ॥ नारिसों कह्यो हो तु सिंगार करि सेवा कीजे लीजे यों सुहाग जामे वेगि प्रभु पाइ
ये ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ बाहेरोनितिचाआलानाथ ॥ असेतोपरमभागवत ॥ द्वारापासींजोंपहात ॥ तोंभगवद्भक्तउभाअसे ॥ ७० ॥
सत्वरघरांतयेऊन ॥ स्त्रियेसीपुसेवर्तमान ॥ बाहेरीकैसेउभेसज्जन ॥ घरांतकांनआणिले ॥ ७१ ॥ तीह्मणेहाकैंचासाधू ॥ केवळअसेजी
विषयांधू ॥ माझ्यारूपाचाधरोनिछंदू ॥ उभायेऊनद्वारापासीं ॥ ७२ ॥ ऐसेंतियेचेंऐकोनवचन ॥ धिःकारूनिबोलेयजमान ॥ तुजन
कळेसन्महिमाजाण ॥ वृथावल्गनकरूंनको ॥ ७३ ॥ मगसत्वरबाहेरयेऊन ॥ तयासीकरीसाष्टांगनमन ॥ ह्मणेजीमजवरीकृपाकरोन ॥
भीतरीआपणचलावें ॥ ७४ ॥ हेंगृहकरावेंपावन ॥ चरणांचेंकरीनप्रक्षालन ॥ तीर्थमस्तकींकरीनधारण ॥ हेंवचनतयासीमानलें ॥
॥ ७५ ॥ मनाचेंनाशावयाआर्त ॥ बिल्वमंगलशिरेघरांत ॥ जेलोकांसीगावयाउत्तमरीत ॥ तेचिकरूनदाखवावया ॥ ७६ ॥ यजमा
नेंघरांतनेवोन ॥ षोडशोपचारेंकेलेंपूजन ॥ षड्रसपक्वान्नेंघालोनिभोजन ॥ रंगमहालांतनिजविला ॥ ७७ ॥ पूर्णभक्ततोयजमान ॥ कां

तेसीकायबोलेवचन ॥ स्त्रियेतूंउत्तमशृंगारकरून ॥ जाऊनिसेवाकरींत्याची ॥ ७८ ॥ जैसेंइच्छितीलतेसज्जन ॥ तैसेंचितयांचेंकरींसेवन ॥ तयांसीकरोनिघेइजेप्रसन्न ॥ तेणेंजगज्जीवनशीघ्रतुष्टे ॥ ७९ ॥ ॥ मू०क० ॥ चलीहै सिंगार करि थारमे प्रसाद लेकें उंची चित्र सारी जंहां बैठे अनुरागीहै ॥ झनक मनक जाइ जोरी कर ठाडी रही गहि मति देखि देखि नूनवृत्य भागीहै ॥ कही जुग सुइ लावौ लाइ दइ गहि हाथ फोरि डारि आखें अहो बडी ये अभागीहै ॥ गई पतिपास स्वास भरत न बोलि आवे बोलि दुख पाइ आये पाइ परे रागीहै ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जैसेंपतीचेंआज्ञावचन ॥ त्याहूनविशेषशृंगारकरून ॥ चालिलीभक्तिभावेंकरून ॥ ताटांतप्रसादघेऊनी ॥ ८० ॥ वरचेमाडींचित्रशाळेंत ॥ अनुरागीबैसलेहोतेजेथ ॥ टमकतझमकतगेलीतेथें ॥ हातजोडोनिउभीराहे ॥८१॥ तियेच्याभक्तीचाआव ॥ आणियजमानाचापूर्णभाव ॥ तेंपाहतांचिभूदेव ॥ मतीतयाचीपालटली ॥ ८२ ॥ पूर्ववृत्तीचाझालाआठव ॥ ह्मणेहानेत्रानेंसाधिलाडाव ॥ तरीमारोनियासीचघाव ॥ मुळींहूनठावपुसावा ॥ ८३ ॥ मगतियेसीह्मणेदोनसुया ॥ आणोनिदेईगेलवलाह्या ॥ आज्ञापरिसतांचिजावोनियां ॥ सुयाआणोनिदीधल्या ॥ ८४ ॥ दोनसुयादोनहातांत ॥ बिल्वमंगलघेऊनित्वरित ॥ उभयनेत्रांतेंफोडित ॥ ह्मणेहेमोठेअभाग्यअसती ॥ ८५ ॥ ऐसापाहतांचमत्कार ॥ स्त्रियेसीदाटलागहिवर ॥ पतीजवळीयेतसत्वर ॥ श्वासभरोनिआलासे ॥ ८६ ॥ कंठयेतसेभरोन ॥ बोलतांनबोलवेवचन ॥ तैसेंचिसर्ववर्तमान ॥ पतीलागींनिवेदिलें ॥ ८७ ॥ प्रेमळेंऐसेंऐकतांवचन ॥ हृदयामाजीदुःखपावोन ॥ लगबगेंआलाधांवोन ॥ पायांवरीपडेत्याच्या ॥ ८८ ॥ ॥ मू०क० ॥ कियो अपराध हम साधु को दुखायो अहो बडे तुम साधु हम साधु नाम धर्‍योहै ॥ रहो अज्ञु सेवा करै करी तुम सेवा ऐसी तैसी नहि काहु मांझ मेरौ उर हर्‍योहै ॥ चले सुख पाइ द्रग भूतसे छुटाइ दिये हियेहीकि आंखिनिसो अबे काम पर्‍योहै ॥ बैठे बनमध्य जाइ भूखे जानि आप आये भोजन कराइ चलौ छाया दिन ढर्‍योहै ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आह्मीअपराधकेलादेख ॥ साधूलागींदिधलेंदुःख ॥ हेंक्षमाकरावेंवैकुंठनायक ॥ ह्मणोनिहायकरीतसे ॥ ८९ ॥ बिल्वमंगलबोलेत्यासी ॥ साधुनामहेंअसेमजसी ॥ परीमोठेंसाधुत्वतुह्मापासीं ॥ आलेंअनुभवासीमाझिया ॥ ९० ॥ उभयतां

छप्पा
४१

विनवितीकरजोडून ॥ आपणानदिसेनेत्रेंकरून ॥ तरीयेथेंचिरहावेंआपण ॥ करूंसेवनसर्वप्रकारें ॥९१॥ तुह्मीसेवनकेलेंजैसें ॥ कोणाचे
निनघडेतैसें ॥ माझेंहृदयसंतोषें॥ भरोनिगेलेंज्यायोगें॥९२॥ यापरीतयासीबोलोन॥ बिल्वमंगलनिघालातेथोन॥ हृदयामाजीआनंदो
न॥ह्मणेहेदेवाबरेंकेलें ॥ ९३ ॥ सर्वहीजेभूतमात्र ॥ यांसीपहावयाकारणनेत्र ॥ भलेंदेवानेंकरोनचरित्र ॥ यापासोनिसोडविलें ॥ ९४ ॥
आतांजेकांअंतर्दृष्टी ॥ तीसींचपडलेंकामशेवटीं ॥ तरीजोकाव्याप्तसकलसृष्टी ॥ तयाचेठाईलावीन ॥ ९५ ॥ दोनचारकोसकेलेंगमन ॥
तीव्रउष्णलागेवरून ॥ मगवनांतचिछायापाहोन ॥ क्षुधाक्रांतबैसले ॥ ९६ ॥ तेंजाणोनिजगज्जीवन ॥ कृपेनेंधांवलेकळवळोन ॥ पांथ
स्थाचेमिषेंकरोन ॥ तेथेंयेवोनउतरले ॥ ९७ ॥ स्वयंपाकसिद्धकरोन ॥ बिल्वमंगलासीबोलेआपण ॥ अहोतुह्मीदिसतांब्राह्मण ॥ करावें
भोजनपंक्तीसी॥ ९८॥ मगतयासीघालोनभोजन ॥ ह्मणेयेथेंतोंआलेंऊष्ण ॥ दिवसपरतलासेजाण ॥ तरीचलावेंछायेंतबैसावया॥ ९९॥
॥ ॥ मू०क० ॥ चले ले गहाइ कर छाया घन तरु तर चाहत छुटायो हात छोडे कैसे नीकोहै॥ जोंजों बल करें त्योंत्यों तजत न
येऊ अरेलियौई छुडाइ गह्यौ गाढौ रूप हीकोहै ॥ ऐसेही करत वृंदावन घन आइ लियौ पियौ चाहै रस सब जगलाग्यो फीकोहै ॥
भई उतकंठा भारी आये श्रीविहारीलाल मुरली बजाइके सु कियो भायौ जीकोहै ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगतयासीहस्त
देऊन ॥ घेऊनचालिलेजगज्जीवन ॥ तेणेंतोंघेतलेंओळखोन ॥ ह्मणेहरीवीणपालनकोणकरी ॥ १०० ॥ तंवझाडाखालींयेवोनियां ॥
सघनछायापाहोनियां ॥ तेथेंतयासीबैसवोनियां ॥ हातसोडोनजाऊंपाहे ॥ १ ॥ श्रीहरीमिळालाअनायासें ॥ मगतोहातसोडीलकैसें ॥
जोंजोंहासोडवीआवेशें॥ तोंतोंत्वेषेंबळकटधरी ॥ २॥ मगदेवानेंहातफुगवोन॥ तत्कालघेतलासोडवोन॥ तेंबिल्वमंगळबोलेआपण॥ यांत
कायपराक्रमथोरकेला ॥ ३ ॥ मजलानिर्बळजाणोन ॥ हातघेतलासोडऊन॥ परीहृदयांतूनिनिघणेंकठीण॥ बळकटधरोनठेविलेंसे ॥ ४ ॥
यापरीनित्ययेऊन ॥ श्रीहरीतयाचेंकरीपालन॥ तेव्हांतेंवृंदावनसघन ॥ बिल्वमंगळेंगांठिलें ॥ ५॥ तेथीलपाहोनप्रेमरस ॥ सर्वहेंजगवा
टलेंनिरस ॥ ह्मणेहासर्वदाप्यावासुरस॥ ह्मणोनिइच्छाकरीतसे॥ ६ ॥ तोंउत्कंठाउपजलीभारी ॥ कींपहावाकेव्हांश्रीविहारी ॥ मगविचारी

तपातलामंदिरीं ॥ परीश्रीहरीकांहींदिसेना ॥ ७ ॥ दर्शनालागींतळमळी ॥ तेव्हांश्रीहरीवाजवीमुरली ॥ तैंनादरंगांतवृत्तीमुरली ॥ आ
लाजवळीत्यासुमारें ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ खुलिगये नैन जो कमल रविउदय भये देखि रूपरासी वाढी कोटिगुनी प्यासहै ॥
मुरली मधुरसुर राख्यो मदभरि मानो ढरि आयो काननमे आननमे भासहै ॥ मानिके प्रताप चिंतामनी मनमांझ भइ चिंतामनिजै
ति आदि बोले रसरासहै ॥ करुनामृत ग्रंथ हृदैग्रंथको बिदारि डारै बांधै रसग्रंथ पंथ जुगलप्रकाशहै ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जे
वींसूर्यउदयहोतां ॥ कमलेंविकासतीतत्त्वतां ॥ तेवींश्रीहरीतेंपाहतां ॥ दिव्यनेत्रझालेत्याचे ॥ ९ ॥ रूपाचीराशीभगवंत ॥ पायांपासू
नमस्तकापर्यंत ॥ बिल्वमंगलपाहेसाद्यंत ॥ परीकोटिगुणेंतृषावाढली ॥ १० ॥ श्रीहरीचेंदेहुडेंठाण ॥ मुरलीचेवरीशोभेवदन ॥ कैसाभा
सहोतसेजाण ॥ तेंचिव्याख्यानपरिसावें ॥ ११ ॥ मुरलीचामधुरसुरपूर्ण ॥ जाणोंतोठेविलामदभरोन ॥ तोचिरसआलावाहोन ॥ वृंदा
वनांतव्यापिला ॥ १२ ॥ त्याचिरसाचापूर्णवास ॥ श्रीमुखावरीदिसेभास ॥ तेणेंब्राह्मणासुखविशेष ॥ ह्मणेहाप्रतापचिंतामणीचा ॥१३॥
मगतेंरूपहृदयींसांठवोन ॥ वनामाजीबैसलायेऊन ॥ मनींचिंतामणिआठवोन ॥ करुणामृतग्रंथआरंभिला ॥ १४ ॥ आरंभींचत्याग्रंथीं॥
चिंतामणिर्जयति ॥ ऐसींअक्षरेंबोलेप्रीती ॥ तोरसराशीकेवळ ॥ १५ ॥ ऐसातोकरुणामृतग्रंथ ॥ भावेंतयाचापाहतांअर्थ ॥ तत्काळतो
डोनिदाकित ॥ हृदयग्रंथीसीतेधवां ॥ १६ ॥ प्रेमरसाचीबांधेग्रंथी ॥ आणिअनुसरेतेचिपंथीं ॥ जेणेंमार्गेंशीघ्रप्राप्ती ॥ राधाकृष्णाचीहो
तसे ॥ १७ ॥ ॥ मू०क० ॥ चिंतामनि सुनी बनमांझ रूप देख्यो लाल व्हैगई निहाल आइ नेह नातौ जानिके ॥ उठि बहु मान
कियो दियौ दूधभातदोना दै पठावे नित हरि हितू जन मानिके ॥ लियो कैसे जाय तुह्मे भाइ सौ दियो जो प्रभु लेहो नाथहात
सों जो दे है सनमानिके ॥ बैठे दोऊ जन कोउ पावे नही एक कन रीझे स्यामघन दीनौ दूसरोहूं आनिके ॥ १२ ॥ ॥टी०
ओ० ॥ ऐशापरीग्रंथकेला ॥ वृंदावनींघालवीकाळा ॥ यमुनातीरींहर्षसुमेळा ॥ भजनकरूनराहतसे ॥ १८ ॥ तंवचिंतामणीवेश्याजा
ण ॥ तियेसीकळलेंवर्तमान ॥ कींबिल्वमंगलेंपूर्ण ॥ वृंदावनींहरिरूपपाहिलें ॥ १९ ॥ बहुतझालीप्रसन्न ॥ ह्मणेत्याचेंघ्यावेंदर्शन ॥ पू

वींचेंनातेंजाणोन ॥ बिल्वमंगलाजवळीआली ॥ २० ॥ परस्परांचीझालीभेटी ॥ तोआनंदनसमायेसृष्टीं ॥ उपकारआठवोनपोटीं ॥ करितीवंदनयेरयेरां ॥ २१ ॥ येरयेरांचेंकरितीस्तवन ॥ तुमच्यायोगेंहेंप्राप्तीजाण ॥ मगब्राह्मणेंकरोनबहुमान ॥ प्रसादतियेसीदेतसे ॥ ॥ २२ ॥ बिल्वमंगलाचेनयन ॥ ज्यादिवसापासोनगेलेजाण ॥ तेव्हांपासोनजगज्जीवन ॥ भोजनाचीसोयआपणकरी ॥ २३ ॥ वृंदावनींयेतांत्यासी ॥ देवआज्ञापीपुजाऱ्यासी ॥ नित्यदूधभातप्रसादासी ॥ बिल्वमंगलासीनेऊनदेणें ॥ २४ ॥ मगनित्यद्रोणभरदूधभात ॥ पुजारीतयासीआणूनदेत ॥ तोंचिंतामणीअसतांतेसमयांत ॥ महाप्रसादप्राप्तजाहला ॥ २५ ॥ मगबिल्वमंगलेंआपण ॥ प्रसादाचेंवर्तमान ॥ तियेसीसर्वसांगोन ॥ प्रसादअर्धादेतसे ॥ २६ ॥ चिंतामणीविनवीआपण ॥ तुह्मासीमानोनप्रियकरजन ॥ प्रसाददेतसेजगज्जीवन ॥ तोमाझेनेंकैसाघेववे ॥ २७ ॥ जैसातुह्मावरीप्रसन्नहोऊन ॥ प्रभूदेतप्रसादआणोन ॥ यापरीमाझासन्मानकरोन ॥ स्वकरेंप्रसाददेईलजरी ॥ २८ ॥ तोचिप्रसादकरीनग्रहण ॥ ऐसेंबोलतांगहिवरून ॥ आलेंह्मणेहेजगज्जीवन ॥ कांनमजवरीकृपाकरी ॥ २९ ॥ जेव्हाहीनकरीप्रसादभक्षण ॥ विप्रहीतेव्हांनकरीग्रहण ॥ उपासींबैसलेदोघेजण ॥ एकहीकणनखाती ॥ ३० ॥ ऐसेंतयांचेंपाहोनप्रेम ॥ कृपेनेंकळवळेमेघश्याम ॥ मगआपुल्याहस्तेंप्रसादउत्तम ॥ आणोनतियेसदेतसे ॥ ३१ ॥ श्रीहरीचेंझालेंदर्शन ॥ उभयतांजयजयकारकरोन ॥ आनंदेंप्रसादकरितीभक्षण ॥ कायमहिमानवर्णूंत्यांचें ॥ ३२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ १३३ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुकलंकीराया ॥ कलीचेअंतींप्रगटोनियां ॥ दुष्टम्लेंच्छांतेंनिवटोनिया ॥ सत्वस्थापनाकरिसीवूं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कलि जीवजंजाली कारनै विष्णुपुरी बड निधि सची ॥ भगवतधर्म उतंग आनधर्म आन न देखा ॥ पीतर पटितर बिगत निखक ज्यौं कुंदनदेखा ॥ कृष्णकृपा करि वेल फलत सतसंग दिखायो ॥ कोटिग्रंथको अर्थ तेरह विरंचनमे गायो ॥ महासमुद्रभागौततै भक्तिरतन राजी रची ॥ कलि जीव० ॥ ४२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कलीमाजी

जंवजाळात ॥ जीवपडलेअसंख्यात ॥ त्यांचियाउद्धाराविष्णुपुरीसमर्थ ॥ जेणेंकींथोरनिधीसांठविला ॥ २ ॥ निधीतोचिभागवतधर्म ॥
तोचिथोरत्वेंस्थापिलापरम ॥ आणीकजेकांसाधनधर्म ॥ त्यांकडेमुखहीनकेलें ॥ ३ ॥ सर्वहीधर्मकांचनासमान ॥ शिळेवरीपरीक्षापाह
तांजाण ॥ इतरतेनिघालेखोटेंपूर्ण ॥ कुंदनकनकासमरेखायाची ॥ ४ ॥ याचिरेखेचाझालामान ॥ इतरत्याझाल्याकळाहीन ॥ जेवींधनु
रेखाओढीलक्ष्मण ॥ त्यापुढेंरावणदीनझाला ॥ ५ ॥ कृष्णचैतन्याचीकृपाकेवळ ॥ त्याचियोगेंहीफळलीवेळ ॥ सत्संगहेंचिप्रगटलेंफळ ॥
तेचिसन्मणिमालाजाहली ॥ ६ ॥ जीचियातेराव्याअध्यायांत ॥ कोटिग्रंथांचागाइलाअर्थ ॥ विष्णुपुरीऐसेंसमर्थ ॥ तयाचामहिमाकि
तीवानूं ॥ ७ ॥ भागवतरत्नाकरसमुद्र ॥ त्यामाजीशोधोनिसत्वर ॥ भक्तिरत्नांतेंकाढोनसत्वर ॥ गुरूसीप्रियकरमाळरची ॥ ८ ॥ ॥
मू०क० ॥ जगन्नाथक्षेत्रमांझ बैठे महाप्रभूजू वे चहूंओर भक्तभूप भीर अति छाईहै ॥ बोले विष्णुपुरी पुरीकासीमध्य रहे याते जानि
पत मोक्षचाह नीकी मन आइहै ॥ लिखी प्रभु चीठी आप मणि गणमाल एक दीजिये पठाइ मोहि लागत सुहाईहै ॥ जानि लई
बात निधी भागवत रतनदाम दई पठै आदि मुक्ती खोदिके वहाईहै ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महाप्रभूकृष्णचैतन्य ॥ याचेशिष्य
विष्णुपुरींसज्जन ॥ काशीमाजीरहातीजाण ॥ श्रीहरीचेंभजनकरोनी ॥ ९ ॥ जगन्नाथक्षेत्रामाजी ॥ महाप्रभुएकदांसहजीं ॥ बैस
लेअसतांसंतसमाजीं ॥ थोरथोरभक्तमिळाले ॥ १० ॥ भीडजहालीअत्यंत ॥ तंवकोणीबोलतीसंत ॥ ऐसाहाआनंदहोतसेअद्भुत ॥
परीविष्णुपुरीयेथनराहे ॥ ११ ॥ सद्गुरूचीसेवाजोडे ॥ आणिऐसासत्संगघडे ॥ परीतयासीमुक्तीआवडे ॥ ह्मणोनराहतसेकाशींत ॥
॥ १२ ॥ विष्णुपुरीचाअधिकारजाण ॥ महाप्रभुजाणतीसंपूर्ण ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ कायआपणबोलती ॥ १३ ॥ अहोकाशी
माजीमोठीपेंठ ॥ सर्वहीमालयेतीउद्भट ॥ तरीरत्नमालएकउत्कृष्ट ॥ विष्णुपुरीकडोनमागवावी ॥ १४ ॥ मगबोलाऊनशिष्यदोन ॥ त
यांचिठ्ठीदिधलीलिहोन ॥ कींमजलाप्रियकरऐसीजाण ॥ रत्नमालाएकपाठऊनदेणें ॥ १५ ॥ तंवतेदोघेशिष्यसत्वर ॥ काशींतयेवोनझड
कर ॥ जेथेंसद्गुरूचाप्रियकर ॥ तयासीयेऊनभेटले ॥ १६ ॥ विष्णुपुरींतयांसीपाहतां ॥ साष्टांगदंडवतघालीतत्त्वता ॥ ह्मणेजीआज्ञाका

यसमर्था ॥ सत्वरअनाथानिवेदावी ॥ १७ ॥ तंवतेहींतयासीदीधलेंपत्र ॥ येरूजोंपाहेतोंसद्गुरुअक्षर ॥ मस्तकींवंदोनिसत्वर ॥ वाचिलें
समग्रतेधवां ॥ १८ ॥ त्यांतीललक्षांतआणोनअर्थ ॥ मगशोधोनिनिधीभागवत ॥ सन्मणिमालाकरोनिग्रंथ ॥ पाठऊनिदेतसद्गुरूकडे
॥ १९ ॥ ज्यामाजीभक्तीचमुख्यप्रधान ॥ सत्संगतीहेमहामान्य ॥ मुक्तीचेंतोंमूळउपडोन ॥ प्रवाहकरोनिटाकिला ॥ २० ॥ मगतेशि
ष्यदोघेजण ॥ तोग्रंथआलेघेवोन ॥ सद्गुरूपुढेंठेवोन ॥ करजोडूनिउभेराहती ॥ २१ ॥ महाप्रभूनेंतेवेळां ॥ सर्वसंतकरोनिगोळा ॥ तयां
तेंदावीसन्मणिमाला ॥ ह्मणेविष्णुपुरीनेंहेधाडिली ॥ २२ ॥ सज्जनेंतियेसीपाहतां ॥ विष्णुपुरीसीवर्णितीतत्त्वता ॥ अहोत्यामुक्तीना
वडेसर्वथा ॥ आह्मीलाविलावृथाबोलत्यासी ॥ २३ ॥ ऐसेंसंतांचेंमहिमान ॥ एकाएकींनकळेजाण ॥ जैंसद्गुरुकृपाहोयपूर्ण ॥ तेव्हांचि
लक्षांतयेतसे ॥ २४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटी० ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभ० ॥ बेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ २५ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुहयग्रीवा ॥ तुवांराखिलेंवेदवैभवा ॥ तेवींनिवटोनिमाझ्याभवा ॥ सप्रेमभा
वाराखावें ॥ १ ॥ ॥मू०छ०॥ विष्णुस्वामिसंप्रदाय दृढज्ञानदेव गंभीरमती ॥ नाम तिलोचन शिष्य सूर ससि सदृश उजागर ॥ गिरा
गंग उनहारि काव्यरचना प्रेमाकर ॥ आचारज हरीदास अतुलबल आनंद दाइन ॥ तिहिमारग वल्लभ विदित पृथु पद्धति पराइन ॥ नवधा
प्रधान सेवा सुदृढ मन वच क्रम हरिचरन रति ॥ विष्णुस्वामि० ॥४३॥ ॥टी०ओ०॥ विष्णुस्वामीसांप्रदाय ॥ त्यामाजीसदृढज्ञानदेव ॥
जयाचीगंभीरबुद्धीभाव ॥ भक्तिवैभवथोरज्याचें ॥ २ ॥ नामदेवआणित्रिलोचन ॥ उभयतांशिष्यजयाचेपूर्ण ॥ सूर्यचंद्रांच्यासदृशजाण ॥
प्रगटप्रभावअसेज्याचा ॥ ३ ॥ जैसेगंगकवीप्रख्यात ॥ तैसीचतयांचीवाणीअमृत ॥ काव्यरचनाकेलीअद्भुत ॥ प्रेमाचेआकरकेवळजाणा
॥ ४ ॥ सज्जनांचेआचार्यकेवळ ॥ हरिदासांसीअतुर्बळ ॥ ज्याचेनियोगेंसर्वकाळ ॥ आनंददायकजेसर्वां ॥ ५ ॥ त्याचिमार्गींतझालेंअद्भुत ॥
वल्लभाचार्यअसतीविदित ॥ पृथुरायाच्यापद्धतींत ॥ जेकांतत्परसर्वदा ॥ ६ ॥ नवधाभक्तीमाजीप्रधान ॥ करितीकृष्णाचेंसुदृढसेवन ॥
कायावाचामनेंकरून ॥ प्रीतीसंपूर्णहरिचरणीं ॥ ७ ॥ ॥ मू० क० ॥ विष्णुस्वामिसंप्रदाय बडेई गंभीरमति ज्ञानदेव नाम ताकि

बात सुनी लिजिये ॥ पिता ग्रह त्यागि आइ ग्रहन संन्यास कियो दियो बोलि झुंठ तिया नही गुरु कीजिये॥अई सुनि वधू पाछे
कह्यो जान्यो मिथ्यावाद भुजनि पकरि मेरे संग करि दीजिये ॥ आइ सो लिवाइ जाति अतिही रिसाइ दियो पांतिमेते डारि
रहे दूरि नही छीजिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ॥ कथाज्ञानदेवाची ॥ ॥ विष्णुस्वामीसांप्रदायात ॥ ज्ञानदेवनामेंथोरभक्त ॥ ज
याचीगंभीरमतीबहुत ॥ तयाचीगोष्टपरिसावी ॥ ८ ॥ गंगातीरींक्षेत्रअद्भुत ॥ आपेगांवअसेविख्यात ॥ तेथीलकुळकर्णीगोविंदपंत ॥
असेनिजभक्तहरीचा ॥ ९ ॥ निराबाईत्याचीकांता ॥ परमभाविकपतिव्रता ॥ तियेचेउदरींजन्मतत्त्वता ॥ विठोबानामतयाचें ॥ १० ॥
तोचिज्ञानदेवाचापिता ॥ वेदशास्त्रसंपन्नहोता ॥ परीअनुतापहोवोनिचित्ता॥ तीर्थयात्राकरीतफिरे ॥ ११ ॥ तोंपातलेआळंदींत॥ तेथें
ब्राह्मणसिदोपंत ॥ तेणेंआग्रहकरोनिबहुत ॥ आपुलेघरींराहविले ॥ १२ ॥ तोंस्वप्नींयेवोनिपंढरीनाथ ॥ सिदोपंतासीआज्ञाकरीत ॥
अरेयाविप्रासीसालंकृत ॥ कन्यादानकरावें ॥ १३ सिदोपंतजागृतहोऊन ॥ विप्रासीसांगेवर्तमान ॥ विठोबाह्मणेजरीस्वप्न ॥ होईलम
जलातरीखरें ॥ १४ ॥ तोंतैसाचिझालाचमत्कार ॥ स्वप्नींभेटोनिसारंगधर ॥ ह्मणेकन्येचाअंगिकार ॥ करावासत्वरआज्ञामाझी ॥१५॥
ईचेउदरींअवतार ॥ घेतीलब्रह्माहरिशंकर ॥ चतुर्थआदिमायासाचार ॥ प्रगटेलनिश्चयेंजाणपां ॥ १६ ॥ ऐसेंसांगतांजगज्जीवन ॥ विठो
बाकरीपाणिग्रहण ॥ परीअंतरींउदासीन ॥ संसारींचैनपडेना ॥ १७ ॥ स्त्रियेचेंनांवरुक्मिणी ॥ सदासावधपतिसेवनीं ॥ परीहावैराग्यें
करोनी ॥ तियेसीसांडोनिकाशीसगेला ॥ १८ ॥ शरणजाऊनसद्गुरूस॥ ह्मणेमजद्यावासंन्यास ॥ तंवसद्गुरूपुसतीतयास॥ कुटुंबतुह्मास
असेकीं ॥१९॥ स्त्रियेचीहोतांआठवण ॥ ह्मणेहेपरमार्थाकेवढीअडचण॥ मगतिजवरीअंतरींकोपोन ॥ सद्गुरूसीआपणकायबोले॥२०॥
ह्मणेमजकांहींनाहींपाश ॥ सद्गुरूमानोनिविश्वास ॥ तयासीदिधलासंन्यास ॥ पुढेंचमत्कारकायझाला ॥ २१ ॥ तोंसद्गुरुनिघालेयात्रे
सी ॥ फिरतफिरतआळंदीसी॥ येऊनिअश्वत्थछायेसी॥ विश्रांतीसीबैसले॥२२॥ तंवत्याविठोबाचीललना ॥ पतीचीप्राप्तिव्हावयाजाणा॥
तयाअश्वत्थाकरीप्रदक्षिणा ॥ तोंस्वामीसीपाहोनिनमनकरी ॥ २३ ॥ स्वामीआशीर्वाददेती ॥ अष्टपुत्रासौभाग्यवती ॥ हेंऐकतांचि

विनवीसती ॥ पुत्रकैसेनिहोतीदयाळा ॥ २४ ॥ स्वामीपुसतीवर्तमान ॥ तिणेंकेलेंसर्वनिवेदन ॥ स्वामीमानसींदचकलेपूर्ण ॥ ह्मणतिह्मा
अनर्थम्यांचिकेला ॥२५॥ तियेच्यापित्यासीबोलाऊन ॥ ह्मणेयाकन्येसीघेऊन ॥ काशीसयावेंआपण ॥ तुमचाजामाततुह्मांदेतों ॥२६॥
ऐसेंतयासीबोलोन ॥ तैसेचिकाशीसगेलेआपण ॥ तोंहेकन्यापित्यासीघेऊन ॥ मागोमागयेऊनपोहोंचली ॥ २७ ॥ मगसद्गुरूनेंतेवेळे॥
विठोबासीबोलाविलें॥ ह्मणेहीसांगकोणवहिलें ॥ तैंतोबहुतसंकोचला ॥ २८॥ रुक्मिणीकरीविनवण ॥ आतांवडीलमाझेआपण ॥ पती
सीकरावेंमजआधीन ॥ पाणिग्रहणकरोनी ॥ २९ ॥ स्वामीतयासीबोलतीवचन ॥ माझीआज्ञाकरोनिप्रमाण ॥ स्त्रियेचाआंगिकारक
रोन ॥ सुखेंसंसारकरावा ॥ ३० ॥ तेव्हांतेरुक्मिणी ॥ पतीसीसवेंघेऊनी ॥ आळंदीसयेवोनी ॥ सुखेंसंसारकरीतसे ॥ ३१ ॥ संन्यासी
करीगृहस्थाश्रम ॥ ऐसातयाचापाहोनिधर्म ॥ ब्राह्मणह्मणतीकेवळअधर्म ॥ तयासीवाळीतटाकिलें ॥ ३२ ॥ ऐसातयांचाविकल्पभाव ॥
जाणोनिविठोबासोडीगांव ॥ राहिलेपाहोनिदूरठाव ॥ जातीचीगरजनठेविली ॥ ३३ ॥ ॥ मू० क० ॥ भये तीनि पुत्र ता
मे मुख्य बडो ज्ञानदेव ताकी कृष्णदेवजूसो हियकी सचाईहै ॥ वेद न पढावे कोई कहे सब जाति गई लई करी स
भा अहो कहा मन आईहै ॥ बिनसो ब्रह्मत्व कही श्रुतिअधिकार नाही बोल्यो यो निहारि पढे भैंसा ले दिखाईहै ॥ देखि
भक्ति भाव चाव भयो आनि गहे पाव कियो ईसभाव वही गही दीनताईहै ॥ २ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ पुढेंजाहलेपुत्रतीन ॥ चवथेंझालें
कन्यारत्न ॥ सद्गुरुआज्ञेचामहिमापूर्ण ॥ उदरींअवतारजन्मले ॥ ३४ ॥ दिवसेंदिवसझालेथोर ॥ मौंजीबंधनाचाकैसाप्रकार ॥ मगविप्र
सभाकरोनिसत्वर ॥ तयांसिविठोबाविचारी ॥ ३५ ॥ मजलासांगाप्रायश्चित्त ॥ बाळकांचीपुढेंकैसीरीत ॥ तंवतेशास्त्रेंपाहोनिबोलत ॥
देहांतप्रायश्चित्तअसेतुह्मा ॥ ३६ ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ तत्काळविठोबाअनुतापोन ॥ योगासनारूढहोवोन ॥ केलेंविसर्जनदेहाचें ॥
॥ ३७ ॥ तैंरुक्मिणीकरीसहगमन ॥ मगहेचवघेबालकजाण ॥ त्यामाजीमुख्यज्ञानदेवपूर्ण ॥ हरीसींहृदयांतूनप्रेमठेवी ॥ ३८ ॥ ब्रा
ह्मणालागूनपुसती ॥ आम्हुचीआतांकायगती ॥ पैठणाजावेंतेसांगती ॥ पत्रतेथीलआणावें ॥ ३९ ॥ मगतेजाऊनपैठणा ॥ तेथीलमेळ

ऊनब्राह्मणां ॥ ह्मणतीकरोनिमौंजीबंधना ॥ वेदपाठआह्मासीसांगावा ॥ ४० ॥ त्यांहींपाहोनिधर्मशास्त्र ॥ यांसीदेतीप्रतिउत्तर ॥ पढा
वयासीअधिकार ॥ वेदशास्त्रांचानसेतुह्मां ॥ ४१ ॥ आणिविचारितीभूदेव ॥ तुह्मांचवघांचेंकायनांव ॥ निवृत्तीनाथज्ञानदेव ॥ सोपा
नमुक्ताईसांगती ॥ ४२ ॥ ऐकोनिसर्वहीहांसले ॥ भ्रष्टांचींहींनामेंकोणीठेविलीं ॥ तंवकोणीबोलेतयेवेळे ॥ नामांतकायविशेषअसे॥४३॥
हाआमुचापाण्यासीआलारेडा ॥ ज्ञानदेवह्मणतीयाहीमूढा ॥ ह्मणोनिकायअधिकारगाढा ॥ यामूर्खासीअसेकीं ॥ ४४ ॥ ज्ञानदेवतया
सीह्मणेऐका ॥ सर्वांभूतींब्रह्मदेखा ॥ रेड्यासीज्ञानदेवनामसुरेखा ॥ ठेवितांविपरीतकायअसे ॥ ४५ ॥ तयासीबोलतीब्राह्मण ॥ सर्वांभू
तींब्रह्मपूर्ण ॥ परीश्रुतीचाअधिकारपूर्ण ॥ रेड्यासीकायअसेकीं ॥ ४६ ॥ ज्ञानदेवह्मणेकायकठीण ॥ यातिभेदब्रह्मींनसेचिजाण ॥ रेडा
हीकरीलवेदपठण ॥ मगतयाचेमस्तकींहस्तठेवी ॥ ४७ ॥ तंवरेडाकरीवेदपठण ॥ रात्रंदिवसतीनदिन ॥ स्वरेंसींयुक्तसलक्षण ॥ ऐकोनि
ब्राह्मणतटस्थझाले ॥४८॥ सर्वांसीउपजलाभक्तिभाव ॥ मानसींजाहलाउत्साव ॥ सप्रेमधांवोनिभूदेव॥ ज्ञानदेवाचेपायधरिती ॥४९॥
तुह्मीतोंसाक्षात्ईश्वर ॥ अघटितदाविलाचमत्कार ॥ ऐसातयाचामहिमाअपार ॥ जयजयकारसर्वकरिती ॥ ५० ॥ ऐसेंज्ञानदेवाचेंचरि
त्र ॥ श्रवणांमाजीआलेंपवित्र ॥ दोघेजेशिष्यजाहलेथोर ॥ त्यांचीहीगोष्टपरिसावी ॥ ५१ ॥ ॥ मू०क० ॥ भये उभय शिष्य ना
मदेव श्रीतिलोचनजू सूर ससि नाही कियो जगमे प्रकाशहै ॥ नामाकीतो बात सुनि आए सुनो दुसरेकी सुनेई बनत भक्तकथा
रसरासहै ॥ उपजे वनिककुल सेवे कुल अच्युतकों ऐपे नही बने एक तिया रहे पासहै ॥ टहलुवा न कोऊ साधुमननिकी जानिलेय
यही अभिलाख सदा दासनिकों दासहै ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ज्ञानदेवापासोन ॥ उभयशिष्यझालेपूर्ण ॥ नामदेवआणित्रिलोच
न ॥ कायमहिमानवर्णूंत्यांचें ॥५२॥ सूर्यचंद्रेंवसोनिमंडळा ॥ इतुकानाहींप्रकाशकेला ॥ जितुकाजगांतप्रकाशझाला ॥ यादोघांचाग्रु
रुकृपे ॥ ५३ ॥ नामदेवाचीगोष्ट ॥ पूर्वींचतुह्मीऐकिलीस्पष्ट ॥ आतांदुसऱ्याचीऐकाप्रगट ॥ चित्तदेऊनयेवेळां ॥५४॥ ऐश्याकांहींभक्त
कथा ॥ प्रेमरसाच्याराशीतत्त्वता ॥ ऐकावेंचिवाटतेंचित्ता ॥ ह्मणोनिगायनकरीतसे ॥५५॥ वाण्याच्याकुलांतझालाजन्म ॥ त्रिलोचनऐ

सेंविख्यातनाम ॥ अच्युतकुलाचीसेवाउत्तम ॥ रात्रंदिवसकरीतसे ॥ ५६ ॥ नित्यच्यानित्यसाधुसंत ॥ शेंपन्नासयेतातितेथ ॥ त्रिलो
चनतयांचीसेवाकरित ॥ परीतृप्तीनवाटेतयासी ॥ ५७ ॥ मीआणिकमाझीकांता ॥ दोघांचेनीसेवेचीनघडेपूर्णता ॥ ऐसाएकसेवकन
सेचितत्त्वता ॥ ज्यायोगेंसेवनउत्तमघडे ॥ ५८ ॥ तैसेतेबहुतमिळतीसेवक ॥ परीसंतांच्यामनींचेंजाणेसम्यक ॥ ऐसाकोणीमिळावाएक ॥
हाचिअभिलाषचित्तींत्यांच्या ॥ ५९ ॥ ऐसेंजाणोनिवैकुंठनायक ॥ ह्मणेमीदासांचाहोईनसेवक ॥ तयांचीइच्छापुरवीनदेख ॥ करीन
सेवनसंतांचें ॥ ६० ॥ ॥ मू०क० ॥ आये प्रभु टहलुवारूप धरि द्वारपर फटी एक कामरी पन्हैयां टूटी पाईहै ॥ निकसत पूछे
अहो कहांते पधारे आप बाप महतारी औरु देखिये न गाईहै ॥ बाप मह तारी मेरे कोउ नही सांची कहौ गहौ जो टहल
तोपे मिलत सुभाईहै ॥ अर्नमिलबातकों दिजिये जनाय वह खाउं पांचसातसेर उठत रिसाइहै ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
मगसेवकाचेंरूपधरोन ॥ द्वारापाशींजगज्जीवन ॥ उभेराहिलेयेवोन ॥ अंगावरीधूळमार्गाची ॥ ६१ ॥ अंगावरीकामळाफाटका ॥
पायांमाजीजोडातुटका ॥ ऐसावेषपाहोनिनेटका ॥ बाहेरआलात्रिलोचन ॥ ६२ ॥ तयासीविचारीतुह्मीकोण ॥ कोठूनजा
हलेंतुमचेंयेणें ॥ मायबापपाहिलेनाहींजाण ॥ तरीसर्ववृत्तांतसांगावा ॥ ६३ ॥ तयासीबोलतीजगज्जीवन ॥ मायबापादिआप्त
जन ॥ कोणीचमजलानसतीजाण ॥ हेंसत्यवचनतुह्मासीबोलतों ॥ ६४ ॥ त्रैलोक्यामाजीराहोन ॥ तुह्मासारिख्यांचेंकरींसेवन ॥ जरी
मजठेवालकृपाकरोन ॥ तरीमजएकवचनद्यावें ॥ ६५ ॥ माझीएकगोष्टअसेकठिण ॥ कोठेंनमिळेमजलागोन ॥ तुह्मासीदेतोंसांगोन ॥
परीहेंप्रगटनकरावी ॥ ६६ ॥ माझीतोक्षुधाऐसीअसे ॥ पांचसातशेरअन्नलागतसे ॥ एक्याबैठकीसइतुकेंखातसें ॥ यापरीजेवितसेंचार
दांनित्य ॥ ६७ ॥ खाण्याविषईंसाचार ॥ कोणीकरीलकुरकुर ॥ तरीमीरुसोनसत्वर ॥ उठोनजाईनतेधवां ॥ ६८ ॥ ॥ मू०क० ॥
चारिही बरनकी ज्यु रीति सब मेरे हाथ साथहू न चाहो करों नीकें मन लाइके ॥ भक्तनिकी सेवा सोतौ करत हो जनम गयो न
यो कछू नाहि डारे वरख बिताइके ॥ अंत्रजामी नाम मेरो चेरो भयो तेरौ होंतौ बोल्यो भक्तभाव खावै निसंक अघाइके ॥ काम

री पन्हैया सब नई करि दई औरु मीडिके न्हवायौ तन मेलको छुडाइके ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ परीसेवाऐसीकरीनउत्तम ॥ चारीवर्णचारीआश्रम ॥ यांच्यारीतीचेंसर्वधर्म ॥ हातवटींतअसेमाझ्या ॥ ६९ ॥ आणिघरचेंकामसर्वजाणें ॥ झाडणेंसारवणेंसडाटाकणें ॥ दळणेंकांडणेंपाणीभरणें ॥ व्यापारकरणेंबाहेरचा ॥ ७० ॥ सोबत्याचीआशानसेचिमजला ॥ सहस्रजनलागतीज्याकामाला ॥ तेंमीएकटाकरीनवहिला ॥ प्रीतीनेंमनलावोनी ॥ ७१ ॥ तयासीबोलेत्रिलोचन ॥ जितुकेंतूंवदलासिकामकरीन ॥ तितुक्याचीगरजनसेचिजाण ॥ करिसीसंतसेवनतरीचभलें ॥ ७२ ॥ हेंएककामकरिसीजरी ॥ तरीचरहावेंआम्रुचेघरीं ॥ तैंबोलतसेश्रीहरी ॥ हेंतोंजीवनचिअसे हो ॥ ७३ ॥ भक्तांचेंकरितांसेवन ॥ माझातोगेलाजन्मजाण ॥ हीकांहींगोष्टनसेनवीन ॥ वर्षाचींवर्षेंलोटलींयांत ॥ ७४ ॥ ऐसेंतयाचें वाक्यऐकतां ॥ त्रिलोचनासीआनंदचित्ता ॥ ह्मणेतुमचेंनामतत्त्वता ॥ कायअसेतेंसांगावें ॥ ७५ ॥ येरूबोलेमाझेंनाम ॥ अंतर्यामीअसेउत्तम ॥ तुमचासेवकजाहलोंपरम ॥ करावेंपालनमाझेंआतां ॥ ७६ ॥ ऐसातयाचापाहोनिआव ॥ यासीदाटलाभक्तिभाव ॥ ह्मणेजीरहावेंतुमचाचिठाव ॥ निःशंकपोटभरखावोनी ॥ ७७ ॥ मगजोडाआणिकांबळी ॥ नवीनदेतसेतयेवेळीं ॥ तयाचेंशरीरमर्दोनिमळी ॥ स्वकरेंकाढीत्रिलोचन ॥ ७८ ॥ सत्वरपाणीतापवोन ॥ तयासीघातलेंमंगलस्नान ॥ शरीरावरधूळहोतीजाण ॥ तीसर्वहीदूरकेली त्याची ॥ ७९ ॥ ॥ मू०क० ॥ बोल्यो घरदासीसों तु रहे याकि दासि होइ देखि यो उदासि देत ऐसो नहीपावनो ॥ खाइ सो खवावो सुख पावो नित नित हिये जिये जगमाही जोलो मिलि गुन गावनो ॥ आवत अनेक साधु भावत टहलु हिये लिये चाव दाबै पाव सबनि लडावनो ॥ ऐसेही करत मास तेरह बीतीत भये गये उठी आपनेंकु वातकों चलावनो ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० आणिस्त्रियेसीबोलेआपण ॥ रहावेंयाचीदासीहोऊन ॥ जरीयासीघालितांभोजन ॥ तूंतेंउदासीनपाहिलें ॥ ८० ॥ तरीहाजाईलउठोन ॥ पुनरपिऐसानमिळेजाण ॥ जितुकेंहाखाईलअन्न ॥ तितुकेंभोजनघालावें ॥ ८१ ॥ नित्यनित्ययेतीलसाधुजन ॥ तयांचेंहाप्रेमें करीलसेवन ॥ तेणेंमीहृदयींसुखपावेन ॥ ऐसाजनउत्तमपहातहोतों ॥ ८२ ॥ आतांजोंवरीआपुलेंजीवन ॥ जगामाजीअसेजाण ॥

अंतर्यामीआपणमिळोन ॥ सज्जनांचेगुणगातजावे ॥ ८३ ॥ तोंअनेकयेतीनित्यसाधु ॥ सेवकांहोतसेपरमानंदु ॥ हृदयींउत्साहमानो
निविशडु ॥ करीतसेवनसंतांचें ॥ ८४ ॥ पायधुणेंस्नानघालणें ॥ रांगोळीपत्रावळीवाढणें ॥ उष्टेंकाढणेंधोतरेंधुणें ॥ सेजमांडोनपायदा
बी ॥ ८५ ॥ यापरीअनेकप्रकारेंसेवन ॥ करोनिसज्जनांसीकरीप्रसन्न ॥ परीवारंवारयेवोनिमागेभोजन ॥ बाईसीचैनपडोंनेदी ॥ ८६ ॥
प्रतिभोजनासातशेरअन्न ॥ त्यायोगेंबाईसीचुलीपासोन ॥ फुरसतनसेचिएकक्षण ॥ मगतीकाययुक्तीकरी ॥ ८७ ॥ विसावाघ्यावयाकां
हींतरी ॥ तयासीह्मणेगाईझडकरी ॥ चरावयानेईवनांतरीं ॥ खावयाभाकरीघेवोनिजा ॥ ८८ ॥ परीतोनाटकीलीलाधारी ॥ गाईसो
डोनिनेल्याबाहेरी ॥ कृपेनेंतृप्तकरोनिझडकरी ॥ क्षणभरेंघरासीपातला ॥ ८९ ॥ सत्वरमागेखावयासी ॥ नघेऊंदेविसाव्यासी ॥ बाई
जोंपाहेजनावरांसी ॥ तोंसर्वहीतृप्तदिसती ॥ ९० ॥ मगस्वयंपाककरोन ॥ तयासीघालीभोजन ॥ पुन्हाकांहींलोटल्यादिन ॥ कामतया
सीसांगतसे ॥ ९१ ॥ येथोनिशंभरकोसांवर ॥ कन्येचेंअसेसासर ॥ तेथेंतूंजावोनझडकर ॥ घेवोनियावेंतियेसी ॥ ९२ ॥ तुजकरोनिदे
तेंखावया ॥ मणभरलाडूकरोनियां ॥ अंतर्यामीसीदेवोनियां ॥ परदेशासीधाडिलें ॥ ९३ ॥ आतांपंधरावीसदिवस ॥ विसावाहोईल
जीवास ॥ ऐसेंजोंमानीचित्तास ॥ तंवकन्येसीघेऊनिआला ॥ ९४ ॥ जोक्षणामाजीउघड ॥ जगाचीकरीघडामोड ॥ तयासीकायहेंअ
वघड ॥ दोनघटकेंतपरतआला ॥ ९५ ॥ बाईसीमागेखावया ॥ पुन्हाहीदेतसेकरोनियां ॥ आणीककामसांगेतया ॥ जयाबहुतजनला
गती ॥ ९६ ॥ आमुचेंमोडलेंसेछपर ॥ हेंकरोनिद्यावेंझडकर ॥ तेणेंऐकतांचिसत्वर ॥ घटकाभरांतकरोनिदिलें ॥ ९७ ॥ ज्यासीशंभर
माणसेंलागतां ॥ एकदिवसांतनह्रोयतत्त्वता ॥ तेंकामकरीक्षणनलागतां ॥ पुनरपिखावयामागतसे ॥ ९८ ॥ वेदमंत्रेंकरोन ॥ ऋषिदे
तातिअवदान ॥ परीतेंनघेजगज्जीवन ॥ भाविकाअन्नमागतसे ॥ ९९ ॥ ऐसाभावाचाभुकेला ॥ सांडोनिआपुल्यामहत्त्वाला ॥ तया
चाकिंकरहोऊनिभला ॥ वारंवारखावयामागतसे ॥ १०० ॥ ऐसियापरीसेवाकरीत ॥ तेरामहिनेराहिलेतेथ ॥ थोडीकुरकुरऐकतांत्वरि
त ॥ मगउठोनिजाततेधवां ॥ १ ॥ ॥ मू०क० ॥ एकदिन गईही परोसिनिकें भक्तवधू पूछि लई बात आहो काहेकों मली

नहें ॥ बोली मुसकाइ वे टहलुवा लिवाइ लाये कहू न अघाइ खोटि पीसि तन छीनहें ॥ काहूंसों न कहो यह गहो मनमाझ येरी तेरीसों सुनेगो जोपे जात रहे भीनहै ॥ सुनि लई यही नेकु गये उठि हुती टेक दुखहु अनेक जैसें जलबिन मीनहे ॥७॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंऐसाचमत्कारझाला ॥ त्रिलोचनकांताएकवेळां ॥ शेजारणीच्यासदनाला ॥ सहजेकरीगेलीसे ॥ २ ॥ तंवतेह्मणेकांहोसाजणी ॥ कांनकरिसीतूंवेणीफणी ॥ नयेसीआमुच्याघरालागोनी ॥ मळअंगावरीकितीझाला ॥ ३ ॥ कांहींतुजरोगअसेजाण ॥ ह्मणोनिनकरिसीमंगलस्नान ॥ केशांच्याजटावळल्याजाण ॥ कायकारणसांगमातें ॥ ४ ॥ देहहीअत्यंतझालाक्षीण ॥ तंवतेबोलतसेहांसोन ॥ कायसांगोंगेमायबहिण ॥ बोलायासारिखेंनसेची ॥ ५ ॥ आमुचेघरधन्यांनींसेवक ॥ कोठोनिआणिलाअसेएक ॥ तयासीलागतसेबहुभूक ॥ दिनभरीखातांनसेतृप्ती ॥ ६ ॥ अष्टौप्रहरधान्यदळितां ॥ तयासीखावयाकरोनिदेतां ॥ क्षणभरविसावानसेतत्त्वता ॥ त्यायोगेंकायाक्षीण झाली ॥ ७ ॥ परीहेबाईआतांगोष्ट ॥ कोणापाशींतूंनकरींप्रगट ॥ मौनधरोनियांउद्भट ॥ मनांतचिठेवींआपुल्या ॥ ८ ॥ वाहतेंमीतुझी आण ॥ दूतासीहेंकळतांभाषण ॥ तरीतत्काळजाईलउठोन ॥ नराहेजाणआमुचेघरीं ॥ ९ ॥ परीतोअंतर्यामीजाण ॥ त्याणेंकिंचितहेंऐकोन ॥ तत्काळगेलातोउठोन पहिलीचटेंकहोतीत्याची ॥ ११० ॥ त्रिलोचनतयासीहांकमारी ॥ तंवतोकांहींनसेचिघरीं ॥ मगस्त्रियेलागोनिविचारी ॥ कोठेंतूंकामासीधाडिलें ॥ ११ ॥ तंवतीह्मणेएकचुकलें ॥ शेजारणीजवळीकांहींबोलिलें ॥ तेंजरीत्याणेंअसेलऐकिलें ॥ तरीतोगेलाअसेलकीं ॥ १२ ॥ ऐसेंतियेचेंऐकतांवचन ॥ जैसाकांपाण्यावांचोनिमीन ॥ तैसातगमगेत्रिलोचन ॥ ह्मणेहाअनर्थ कायझाला ॥ १३ ॥ ॥ मू० क० ॥ बीते दिन तीन अन्न जल करी हीन भये ऐसो सो प्रवीन अहो फेरि कहां पाइये ॥ बडी तु अभागी बात काहेकों कहन लागी रागी साधूसेवामे सु कैसें करि लाइये ॥ भइ नभबानी तुम खावो अन्न पानी यह मैही मति ठानी मोको प्रीती रीती भाइये ॥ मैतो हों आधीन तेरे घरहीमे रहों लीन जोपे कहो सदा सेवा करिवेकों आइये ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अंतर्यामीवांचोन ॥ त्रिलोचनासीनपडेचैन ॥ नसेवीचउदकअन्न ॥ तीनदिवसपर्यंत ॥ १४ ॥ वारंवारहोतसेखिन्न ॥ ह्मणे

ऐसाप्रवीणजन ॥ पुनरपिकोठेंनमिळेजाण ॥ आणिस्त्रियेसीरागेंभरी ॥ १५॥ अगेतूंअभाग्यआहेसमोठी ॥ कायकारणेंतयाचीगोष्टी॥
विपरीतबोलिलीसकरंटी ॥ जेणेंतोउठाउठीउठोनिगेला ॥ १६ ॥ अनेकप्रकारचेसेवकमिळती ॥ परीसंतसेवेचीअतिप्रीती ॥ ऐसाकोठ्ठ
नआणूंनिगुती ॥ ह्मणोनिचित्तींहळहळे ॥ १७ ॥ जैसेंतयानेंसोडिलेंअन्न ॥ कांताहीतयाचीनकरीभोजन ॥ ऐसेंपाहतांचिनिर्वाण ॥
तैंआकाशवाणीजाहली ॥ १८ ॥ तुह्मीनकरावीतळमळ ॥ सुखेंसेवावेंअन्नजल ॥ माझ्यामतीसीआलेंकेवळ ॥ आलोंमीघननीळह्मणो
नी ॥ १९ ॥ तुमचीपाहिलीऐसीरीती ॥ साधुसेवेचीअत्यंतप्रीती ॥ तेमजआवडलीनिश्चिती ॥ ह्मणोनिसेवकजाहलों ॥ १२० ॥ अ
सेंमीतुमच्याआधीन॥ गृहामाजीचराहेंलीन ॥ जरीतूंह्मणसीसर्वदाजाण ॥ येईनसेवनकरावया ॥ २१ ॥ ॥ मू०क० ॥ कीने हरि दा
स मैतो दासहूं न भयो नेकु बडो उपहास मुख जगमे दिखाइयै ॥ कहे जन भक्त कहा भक्ती हम करी कहो अहो आज्ञनताइ रीति
मनमे न आईयै ॥ उनकीतो बात बनी आवे सब उनहीसो गुनहीको लेत मेरे औगुन छीपाइयै ॥ आये घरमांझ तऊ मूढ मै न
जानि सक्यो आवे अब क्यौहुं धाइ पाई लपटाईयै ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ हायहायकरीत्रिलोचन ॥ ह्मणे
मीश्रीहरीकडोन ॥ सेवकपणकरविलें ॥ २२ ॥ आपणतयाचाव्हावेंसेवक ॥ सर्वहीसेवाकरावीसम्यक ॥ तेंतोंकांहींनझालेंदेख ॥ वैकुंठ
नायककष्टविला ॥ २३ ॥ जगामाजीविशेष ॥ माझातोंजाहलाउपहास ॥ जेणेंवैकुंठनिवासीयास ॥ करोनिदासकष्टविलें ॥ २४ ॥
आतांआपुल्यामुखास ॥ कायमीदाऊंलोकांस ॥ यापरीहोऊनिउदास ॥ खेदबहुतकरीतसे ॥ २५ ॥ लोकह्मणतीभक्तसत्तम ॥ कोणती
भक्तीमीकेलीउत्तम ॥ केवढीमाझीमूर्खतापरम ॥ अंतर्यामीतेंनोळखिलें ॥ २६॥ जेणेंपहिलेंचिकथिलेंमातें ॥ मायबापकोणीचनसेचिमा
तें ॥ मीनजाणिलेंत्याअर्थातें ॥ मायेकरूनिभ्रूलालों ॥ २७॥ जयाचेंचरित्रअघटित ॥ क्षणभरांतगाईकेल्यात्रस्त ॥ शतावधिजनेंजेंनहोय
त्वरित ॥ तेंएकदिवसांतछपरछाविलें ॥ २८॥ जेणेंशंभरकोसजाऊन ॥ दोनघटकेंतकन्याआणिलीजाण॥ यापरीअद्भुतहीरीतीपाहून ॥
किंचितहीमनांतनुमजलोंमी ॥ २९ ॥ तयाच्याथोरपणाचीगोष्ट ॥ त्यासीचघडोनियेतसेप्रगट ॥ माझेतोंअवगुणअसोनिस्पष्ट ॥ तेलपवो

निगुणघेतसे ॥ १३० ॥ ऐसातोपतितपावन ॥ माझियाघरासियेवोन ॥ केवढाअसेंमीमूर्खजाण ॥ कांहींचतयासीनोळखिलें ॥ ३१ ॥
आतांपुनरपिकैंचाजाण ॥ घरासीयेईलजगज्जीवन ॥ जरीआलियाधांवोनिचरण ॥ बळकटधरीनलवलाहें ॥ ३२ ॥ ॥ कथावल्लभाचा
र्याची ॥ ॥ मू०क० ॥ हियमे सरूप सेवा करि अनुराग भरे ढरे ओर जीवनिकी जीवनकों दीजिये ॥ सोइ ले प्रकास घरघरनि
बिलास कियो अतिही हुलास फल नैननिको लीजिये ॥ चातुरी अबधि नेकु आतुरी न होति क्योंहु चंहुदिस नाना राग भोग
सुख कीजिये ॥ वल्लभजू नाम लियो पृथु अभिराम रीती गोकुलमे धाम जानि सुनि अति रीझिये ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥
वल्लभाचार्यहेपूर्णभक्त ॥ पूर्वीलराहणेंद्रविडदेशांत ॥ परीत्याह्मणतीगोकुलस्थ ॥ तयाचेंकारणपरिसावें ॥ ३३ ॥ पूर्वींयशोदानंदेंजा
ण ॥ ज्यापरीहरीचेंकेलेंलालन ॥ त्यापरीआचार्यकरीसेवन ॥ ह्मणोनिगोकुलस्थबोलतीतया ॥ ३४ ॥ तयाच्याआवडीलागोन ॥ गो
वर्धननाथप्रगटलेपूर्ण ॥ हल्लींउदेपूरप्रांतींजाण ॥ नाथद्वारास्थानविख्यातअसे ॥ ३५ ॥ वल्लभाचार्यांचेपुत्र ॥ विठ्ठलनाथजाहलेथोर ॥
तयांसीझालेआठकुमर ॥ तयांचींसंस्थानेंवेगळालीं ॥ ३६ ॥ त्याझाल्यागाद्याआठविख्यात ॥ ऐसेवल्लभाचार्यसमर्थ ॥ जयांचियाहृद
यांत ॥ कृष्णस्वरूपसर्वदा ॥ ३७ ॥ अनुरागभरेंकरोन ॥ श्रीकृष्णाचेंकरीसेवन ॥ ऐसेंकरीतसेआचरण ॥ ज्यायोगेंकल्याणसर्वजीवां
॥ ३८ ॥ भवसमुद्रामाजीजाण ॥ सर्वहीजीवझालेनिमग्न ॥ तयांसीद्यावयाजीवन ॥ ऐसेंआचरणआरंभिलें ॥ ३९ ॥ वैराग्यनावडेको
णास ॥ सकळांसीआवडेभोगविलास ॥ त्याचाचघरोघरींकरोनिप्रकाश ॥ भक्तिपंथासजनलाविले ॥ १४० ॥ कायतयाचेंकरूंवर्णन ॥
श्रीहरीचेंकरावयासेवन ॥ जयासीआनंदपूर्ण ॥ त्याविणक्षणभरनराहे ॥ ४१ ॥ अनेकप्रकारेंशृंगार ॥ करोनिनटवीनंदकुमार ॥ तया
सीपाहोनिवारंवार ॥ नेत्रांचेंफळघेतसे ॥ ४२ ॥ चतुरतेचीअवधीचकेवळ ॥ कोणत्याहीगोष्टीचीतळमळ ॥ हृदयींनसेचिअळुमाळ ॥ से
वेसीसादरसर्वदा ॥ ४३ ॥ नानारागभोगकरून ॥ श्रीकृष्णासीकरावेंअर्पण ॥ मगसुखेंतयांचेंकरावेंसेवन ॥ हामार्गचहूंदिशेप्रगटकेला
॥ ४४ ॥ श्रीहरीचेवल्लभपूर्ण ॥ नंदादिगोपाळअसतीजाण ॥ तेंचिआपणानामाभिधान ॥ प्रेमेंकरोनठेविलें ॥ ४५ ॥ ज्यापरीपृथुरायें

केलेंपूजन ॥ त्यापरीचअभिरामरीतीपूर्ण ॥ गोकुलमाजीजयाचेंस्थान ॥ जोकांप्रियकरसर्वांसी ॥ ४६ ॥ जयाचेंऐकतांचिनाम ॥ स
ज्जनासीदाटेप्रेम ॥ अंतरींरिझोनियांपरम ॥ करितीप्रणामतयासी ॥ ४७ ॥ ॥ मू०क० ॥ गोकुल देखिवेको गयो एक साधू सूधो
गोकुल मगन भयो रीती कछु न्यारिये ॥ छोकरके वृछपर बटुवा झुलाइ दियो कियो जाई दरसन सो भयो सुख भारिये ॥ देखे
आइ नाहि प्रभु फेरि आप पास आयो चिंतासो मलीन देखि कही जा निहारिये ॥ बैसोइ सरूप कई गई सुधी बोल्यो आनि ली
जिये दिछानि कही सेवा नित धारिये ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोणीएकसाधूसज्जन ॥ आचार्यांचीकीर्तिऐकोन ॥ विकल्पीझा
लेंतयाचेंमन ॥ ह्मणेहेंआचरणकैसेंहो ॥ ४८ ॥ वैराग्यमार्गसोडोन ॥ अनेकराजभोगकरोन ॥ श्रीहरीचेंकरीसेवन ॥ तयाचेंद
र्शनघेऊंह्मणे ॥४९॥ ऐसाविचारकरोन ॥ तत्काळतैसाचिगेलाजाण ॥ गोकुलपाहतांचिझालानिमग्न ॥ ह्मणेहेरीतीवेगळीचअसे॥१५०॥
तैंआपुल्यादेवाचीपिशवी ॥ शमीच्यावृक्षासीअटकवी ॥ शौचादिसारोनिअघवी ॥ गोकुळामाजीप्रवेशला ॥ ५१ ॥ पिशवीघ्यावीउ
चलोन ॥ तयासीनराहिलीआठवण ॥ आचार्यांचेंघेतांदर्शन ॥ मनासीआनंदथोरझाला ॥ ५२ ॥ आचार्येंकरोनिआदर ॥ बहुतके
लासेसत्कार ॥ तयासीप्रार्थीजोडोनिकर ॥ ह्मणेजीभोजनकरावें ॥ ५३ ॥ तोंतयादेवाचेंझालेंस्मरण ॥ मगप्रसादाचाअव्हेरकरोन ॥ तैसाचि
निघालानविचारोन ॥ त्याशमीजवळीपातला ॥ ५४ ॥ तोंपिशवीतेथेंसांपडली ॥ साधूचीवृत्तीआनंदली ॥ पूजनकरावयातेवेळीं ॥
यमुनातीरींबैसला ॥ ५५ ॥ पिशिवीजोंपाहेखोलोन ॥ त्यामाजीनसेचिजगज्जीवन ॥ उद्विग्नझालेंतयाचेंमन ॥ ह्मणेश्रीहरीकोठेंगेला
॥ ५६ ॥ कैसाहाझालाचमत्कार ॥ आचार्यांसीपुसावाविचार ॥ पुनरपितेथेंसत्वर ॥ वल्लभजीजवळीपातला ॥ ५७ ॥ आचार्येंतयासी
पाहिलेंजाण ॥ तोंचिंतेकरूनिझालामलिन ॥ ह्मणेकांजाहलासिउद्विग्न ॥ सर्ववर्तमानकथिलेंतेणें ॥ ५८ ॥ आचार्यतयासीसांतवीव
चनें ॥ जैसेंघरींआमुच्यातुमचेंयेणें ॥ तैसेंचिदेवाजवळीपाहुणे ॥ आलेअसतीलतुमचेदेव ॥ ५९ ॥ तरीपाहावेंजाऊन ॥ ऐसेंतयाचेंऐ
कतांवचन ॥ मंदिरातपाहेजोंयेऊन ॥ तोचमत्कारतेथेंपाहिला ॥ १६० ॥ आपुल्यादेवासमसमान ॥ अनेकरूपेंपाहिलींजाण ॥ विसरोनि

गेलाशुद्धीपूर्ण ॥ ह्मणेमजदेवकैसामिळे ॥ ६१ ॥ मगवल्लभाचार्यासिगेलाशरण ॥ ह्मणेमाझादेवमजलागोन ॥ द्यावाजीआताकृपाकरो
न ॥ तेव्हाआचार्यहांसले ॥ ६२ ॥ अहोतुमचेंथोरवैराग्य ॥ ओळखूनघ्यावाजीश्रीरंग ॥ नित्यसेवाकरितांसांग ॥ देवाचीओळखनसे
कीं ॥ ६३ ॥ ॥ मू० क० ॥ खुलिगई आंखे अभिलाखें पहिचानि कीजे दीजे जू बताइ मोहि पावे निजरूपहै ॥ कही जाइ
वाही ठोर देखो प्रेम लेखो हिये लिये भाव सेवा करो मारग अनूपहै ॥ देखिके मगन भयो लयो उर धारि हरि ननै भरि आये
जान्यो भक्तिको सरूपहै ॥ निसिदिन लग्यो पग्यो जग्यो भाग पूरनहो पूरन चमत्कार कृपा अनुरूपहै ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
ऐसेंऐकताचिवचन ॥ तयाचीदृष्टीउघडलीपूर्ण ॥ आचार्यासीअनन्यशरण ॥ होऊनिआपणकायबोले ॥ ६४ ॥ अहोजीइच्छाहेचिआ
तां ॥ ओळखीकरोनिद्यावीतत्त्वता ॥ तोमार्गदाविजेकृपावंता ॥ निजरूपजेणेंमीपावें ॥ ६५ ॥ आचार्यह्मणेत्याचिजागा ॥ जाऊनि
पहावेंश्रीरंगा ॥ परीनिमग्नहोऊनिप्रेमरंगा ॥ भावठेवावाअंतरीं ॥ ६६ ॥ हाचिमार्गअसेपरप ॥ जेसेवाकरावीसप्रेम ॥ प्रेमावीणजेमार्ग
उत्तम ॥ परीतेअधमजाणावे ॥ ६७ ॥ यापरीसाधूनेंऐकतांवचन ॥ सप्रेमभावहृदयींधरोन ॥ पूर्वस्थळींजोंआलाधांऊन ॥ पाहेतोंबट
व्यातदेवअसे ॥६८॥ मगप्रेमांतजालानिमग्न ॥ हृदयींधरिलाजगज्जीवन ॥ अश्रूनेंभरोनिआलेनयन ॥ भक्तीचेंस्वरूपओळखिलें ॥६९॥
मगत्याचिमार्गालागोन ॥ रात्रंदिवसकरीसेवन ॥ भगवत्स्वरूपपावलाजाण ॥ जागलेंपूर्णभाग्यत्याचें ॥ १७० ॥ सर्वहापूर्णचमत्कार ॥
सज्जनांचेकृपानुसार ॥ जनांसीवाढेप्रेमभर ॥ जेणेंसारंगधरसांपडे ॥ ७१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥
महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ त्रेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ १७२ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुमेघश्यामा ॥ तुझियेचरणींपूर्णप्रेमा ॥ मजलादेइजेविश्रामधामा ॥
दयाउत्तमाकरोनियां ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ संत साखि जाने सबै प्रगट प्रेम कलियुगप्रधान ॥ भक्तदास एक भूप श्रवन सीताह
रन कीनो ॥ मारिमारि करि खडग वाजि सागरमे दीनो ॥ नृसिंहको अनुकरन होइ हिरनाकुस मार्‍यो ॥ वहै भयो दशरथ राम

विछुरे तन डाऱ्यो ॥ कृष्ण दाम बांधे सुनें तिहि छन दीने प्रान ॥ संत साखि० ॥ ४४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जयाचेसाक्षीसाधुसज्ज
न ॥ इतरहीजाणतीसकळजन ॥ कलियुगामाजीमुख्यप्रधान ॥ जेप्रेमाचेंनिधानप्रगटले ॥ २ ॥ एकभूपतिभक्तदास ॥ तेणेंऐकिलाइ
तिहास ॥ कींरावणेंधरूनिकपटवेष ॥ केलेंहरणजानकीचें ॥ ३ ॥ हातींघेऊनिखड्गास ॥ मारमारकरीतविशेष ॥ बाकदेऊनिघोड्यास ॥
सागरामाजीरिघाला ॥ ४ ॥ एकऐसाभक्तपूर्ण ॥ नरसिंहाचेंरूपधरून ॥ हिरण्याक्षटाकिलामारोन ॥ देहभानविसरोनी ॥ ५ ॥ तोचि
जाहलादशरथ ॥ रामासीप्रवेशतांवनांत ॥ त्याविरहेंकरोनित्वरित ॥ निजदेहातेंसोडिलें ॥ ६ ॥ आणिएकबाईरतिवंत ॥ उखळासिबां
धिलाकृष्णनाथ ॥ ऐकतांचिव्याकुळहोवोनिबहुत ॥ तेक्षणींचप्राणसोडिला ॥ ७ ॥ ॥ मू०क०॥ संत साखी जाने कलीकालमे प्रगट
प्रेम बडोई असंत जाके भक्तिसो अभावहै ॥ हूतो एक भूप रामरूप ततपर महा रामहीकी लीला गुन सुनै करि भावहै ॥ विप्रसो
सुनावे सीताचोरिको न गावे हियो खरो भरि आवे वह जानत सुभावहे ॥ पऱ्यो द्विज दुखि निजसुवन पठाइ दियो जाने न सु
नायो भरमायो कियो घावहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कलिकालामाजीस्पष्ट ॥ पावावयावैकुंठपीठ ॥ प्रेमचिकारणअसेस्पष्ट ॥ याहू
निश्रेष्ठसाधननसे ॥ ८ ॥ याचाअनुभवघेऊन ॥ साक्षबोलतीसंतजन ॥ यांतीलसूक्ष्मभावपूर्ण ॥ तेचिएकजाणती ॥ ९ ॥ इतरजेकांअ
संतजन ॥ जयांचियाहृदयींजाण ॥ भक्तीचाअभावअसेपूर्ण ॥ तयांहेंकारणनुमजेचि ॥ १० ॥ असोएकहोताभूपती ॥ उग्रसेननामें
असेख्याती ॥ रामरूपींजडलीप्रीती ॥ त्यामाजीतत्परसर्वदा ॥ ११ ॥ आणीकदेवताउपेक्षून ॥ केवळराघवाचेलीलागुण ॥ सप्रेमभावें
करोन ॥ नित्यश्रवणकरीतसे ॥ १२ ॥ परीरायाचाऐसास्वभाव ॥ ऐकतांरामाचागौणभाव ॥ खरोखरीहृदयींभरतसेआव ॥ अत्यंत
व्याकुळहोतसे ॥ १३ ॥ कथाजोवाचीब्राह्मण ॥ तोहेरायाचीजाणेखूण ॥ सीताहरणाचेंनकरीगायन ॥ सर्वहीप्रसंगपरिसवी ॥ १४ ॥
तंवतोएकदाब्राह्मण ॥ दुःखीजालारोगेंकरून ॥ आपुल्यातनयालागोन ॥ पुराणासीपाठविलें ॥ १५ ॥ परीऐसास्वभावरायाचा ॥ त
यासीमाहीतनसेसाचा ॥ कथावाचितांतयाचीवाचा ॥ सीताहरणप्रसंगबोलिली ॥ १६ ॥ ऐसाऐकतांचिकथाभाग ॥ रायासीआवेश

चढलासवेग ॥ हस्तामाजीघेऊनिखड्ग ॥ पुराणिकासीपुसतसे ॥ १७ ॥ कोठेंतोगेलारावण ॥ पुराणीकबोलेघाबरून ॥ दक्षिणसमुद्रींलंकेंतजाण ॥ गेलापळोननृपवरा ॥ १८ ॥ ऐसेंऐकतांचितेक्षणीं ॥ घावघातलासेनिशाणीं ॥ सर्वहीसेनासज्जकरोनी ॥ समुद्राजवळीपातला ॥ १९ ॥ ॥ मू०क० ॥ मारिमारि करी कर खरग निकासि लियो दियो घोरो सागरमे सो अवेश आयोहे ॥ मारो याहि काल दुष्ट रावन बिहाल करौ पावनको देखो सीता भाव दृढ छायोहे ॥ जानकीरवन दोऊ दरसन दीनो आनि बोले बिनप्रान कीयो नीच फल पायोहे ॥ सुनि सुख भयो गयो सोक सब दारुन जो रूपकी निहारि नयो फेरिके जिवायोहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सागरपाहोनिअगाध ॥ सर्वहीसेनाराहिलीस्तब्ध ॥ परीआवेशरायासुबद्ध ॥ मारमारकरीतपुढेंसरसे ॥ २० ॥ खड्गकरोनियांनग्न ॥ सागरींअश्वलोटिलाजाण ॥ तयाचेहृदयींऐसापूर्ण ॥ आवेशभरोनिआलासे ॥ २१ ॥ दुष्टरावणाव्याकुळकरोन ॥ येचिकाळींमारीनजाण ॥ पाहीनसीतासतीपावन ॥ दृढभावपूर्णव्यापिला ॥ २२ ॥ ऐसेंपाहतांप्रेमउद्भट ॥ जानकीरमणापडलेंसंकट ॥ तत्काळउभयतांहोऊनिप्रगट ॥ येऊनिदर्शनदीधलें ॥ २३ ॥ रायालागींबोलेवचन ॥ अरेतूंकोठेंकरितोसिगमन ॥ रावणतोकेलाप्राणहीन ॥ आलोंमीघेऊनजानकीतें ॥ २४ ॥ ज्यापरीनीचेंकपटकेलें ॥ त्यापरीतयासीफळआलें ॥ ऐसेंऐकतांचितेवेळे ॥ सुखजाहलेंरायासी ॥२५॥ वियोगाचेंदुःखदारुण ॥ सर्वहीगेलाविसरोन ॥ उभयतांचेंरूपपाहोन ॥ आनंदपूर्णपावला ॥ २६ ॥ पहाहोकैसेंप्रेमगहन ॥ सिद्धजाहलाद्यावयाप्राण ॥ तैंप्रगटोनिजानकीरमण ॥ पुनरपिनूतनजीवविला ॥ २७ ॥ ॥ मू०क०॥ नीलाचलधाम तहां लीलाअनुकरन भयो श्रीनृसिंहरूप धारि साचे मारि डाऱ्योहे ॥ कोउ कहे द्वेस कोऊ कहत आवेश तोपे करो दशरथ कियो भाव पूरो पाऱ्योहे ॥ हूती येक बाई कृष्णरूपसो लगाइ मती कथामे न आई सुत सुनी कह्यो धाऱ्योहे ॥ बांधे जसुमति सुनि औरे भई गति करि दई सांची रति तन तज्यो मानो बाऱ्योहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जगन्नाथजगविश्राम ॥ तयाचेंनीलाचलधाम ॥ तेथेंएकभक्तउत्तम ॥ लीलाधारीजाहला ॥२८॥ दशावतारादिलीलाउत्तम ॥ करीतसेतोभक्तसत्तम ॥ जैसेंश्रीहरीनेंकेलेंकर्म ॥ तैसेंचिकरूनिदावितसे ॥२९॥

एकदानृसिंहरूपेंनटला ॥ तोंतैसाचिआवेशआला ॥ जोहिरण्यकशिपूहोताकेला ॥ तयासीमारिलेंप्रत्यक्ष ॥ ३० ॥ लोकींजाहलाहाहा
कार ॥ अहोहाकायचमत्कार ॥ तंवकोणीबोलतीहोतेंवैर ॥ ह्मणोनितयासीमारिलें ॥ ३१ ॥ ऐसातयासीलावितीदोष ॥ परीजेभावा
र्थीहोतेविशेष ॥ ह्मणतीतेंप्रभूचाआवेश ॥ ऐसेंपरस्परांतबोलती ॥ ३२ ॥ रायासीकळलेंवर्तमान ॥ तेणेंमेळऊनिसर्वजन ॥ तयांचावि
चारघेऊन ॥ ऐसान्यायसिद्धकेला ॥ ३३ ॥ जैसालीलेंतघेतसेवेष ॥ तैसाचियासीभरेआवेश ॥ तरीरघुवीरनिघालावनास ॥ आजिते
लीलाकरवावी ॥ ३४ ॥ यासीकरावेंदशरथ ॥ पाहूंकैसाआवेशभरत ॥ मगसर्वहीमिळोनित्वरित ॥ रघुवीरजनककेलेंतया ॥ ३५ ॥
मगलीलेसीआरंभझाला ॥ दशरथेंसर्वांचाविचारघेतला ॥ रामराज्याचानिश्चयकेला ॥ तोंकैकयेनेंविघ्नघातलें ॥ ३६ ॥ माझेमजपूर्वी
लदेईवर ॥ वनासीधाडावाश्रीरघुवीर ॥ भरतासिदेइजेराज्यभार ॥ ऐकतांव्याकुळरावझाला ॥ ३७ ॥ सत्वशीळरघुनंदन ॥ सत्यकराया
तातवचन ॥ आपणकरीवनाभिगमन ॥ दशरथेंसुमंतसवेंदीधला ॥ ३८ ॥ तेणेंजानकीरामलक्ष्मण ॥ रथावरीसत्वरबैसवोन ॥ गंगेप
र्यंतपोहोंचवोन ॥ वर्तमानयेऊनकथीराया ॥ ३९ ॥ तंवजोदशरथझालाहोता ॥ तेणेंतेंवर्तमानसर्वऐकतां ॥ रामवियोगेंकरोनितत्त्व
ता ॥ प्राणक्षणनलगतासोडिले ॥ ४० ॥ सर्वहीपहातीयेऊन ॥ तंवतोपडलाअचेतन ॥ मगतेह्मणतीधन्यधन्य ॥ पूर्णभावकरूनदावि
ला ॥ ४१ ॥ पहाहोयाचेंकैसेंप्रेम ॥ दशरथाहूनअसेउत्तम ॥ रायासीपुत्रस्नेहपरम ॥ याचीतोअनुपमप्रीतीदेखा ॥ ४२ ॥ ॥ कथार
तिवंतिबाईची ॥ ॥ कोणीएकबाईमहाभक्त ॥ रतिवंतीनामेंविख्यात ॥ कृष्णाचेठाईअत्यंत ॥ लाविलीमतीजियेनें ॥ ४३ ॥
प्रतिदिनींप्रीतियुक्त ॥ श्रवणकरीश्रीभागवत ॥ तोंएकदाभगवद्भक्त ॥ तियेचेसदनींपातले ॥ ४४ ॥ रतिवंतीलागलीतयांच्यासेवना ॥
पुत्रासिधाडिलापुराणश्रवणा ॥ ह्मणेरेएकाग्रकरोनिमना ॥ साद्यंतयेऊनिसांगमज ॥ ४५ ॥ तेणेंतैसेंचिकेलेंश्रवण ॥ हृदयींराखीकरोनि
मनन ॥ निजसदनासीयेऊन ॥ मातेसीनिवेदनसर्वकरी ॥ ४६ ॥ होतेंदामोदरआख्यान ॥ कृष्णाचेअपराधपाहोन ॥ यशोदेनेंक्रोधें
करून ॥ तयासीउखळींबांधिलें ॥ ४७ ॥ रतिवंतीहेंकरिताश्रवण ॥ अत्यंतव्याकुळझालीजाण ॥ कृष्णाचेठायींरतिपूर्ण ॥ तीसत्यकरोन

दाविली ॥ ४८ ॥ तत्काळदेहासीसोडोन ॥ श्रीहरीजवळीपातलीजाण ॥ ऐसेंवाटतेंकृष्णावरून ॥ तनुओंवाळूनटाकिली ॥ ४९ ॥ आलेजेहोतेसंतजन ॥ त्यांहींहाचमत्कारपाहोन ॥ जयजयकारेंकरोनिजाण ॥ करितीवर्णनप्रेमतीचें ॥ ५० ॥ मातेहूनिप्रेमगहन ॥ यशोदाहरीसीकरीबंधन ॥ इनेंतेंकरितांश्रवण ॥ दुःखेंकरोनिप्राणसोडी ॥ ५१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ चव्वे चाळिसावाछप्पागोडहा ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदीनदयाळ ॥ मजवरीहोऊनिकृपाळ ॥ बुद्धीसीदेईंनिश्चयबळ ॥ जयाचेंफळप्रेमअसे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ प्रसाद अवज्ञा जानिके पानि तज्यो एकै नृपति ॥ हों कहा कहो बनाइ बात सबही जग जाने ॥ करते दोना भयो शाम सौरभ रुचि माने ॥ छप्पनभोगते पहिल खीचरी करमाको भावे ॥ सिल्लपिल्लेके कहत कुंवरिपैं हरि चलि आवे ॥ भक्तनिहित सुत विख दियो भूपनारि प्रभु राखिपती ॥ प्रसाद अवज्ञा० ॥ ४५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आपुल्याहस्तेंकरून ॥ प्रसादअवज्ञाजाणोन ॥ कराचेंकेलेंछेदन ॥ ऐसाएकनृपतीजाहला ॥ २ ॥ कायमीसांगूंवर्णोंनिगोष्ट ॥ सकळहीजगतजाणेस्पष्ट ॥ जयाच्याहस्तापासोनिप्रगट ॥ दवणामरुवाजाहला ॥३॥ तयाचासुगंधजगज्जीवना ॥ बहुतआवडेकरुणाघना ॥ छप्पन्नभोगांच्यापहिलेंजाणा ॥ खिचडीकर्माबाईचीआवडे ॥ ४ ॥ सिल्लपिल्लनामेंकरून ॥ देवासीहांकमारितांपूर्ण ॥ उभयतांकन्येपाशींजाण ॥ आलेचालोन श्रीहरी ॥ ५ ॥ उभयतांरायाच्याकांता ॥ सत्संगहेतूनेंतत्त्वता ॥ विषपाजिलेंआपुल्यासुता ॥ तयाचीपतप्रभुराखी ॥ ६ ॥ ॥ कथापुरुषोत्तमाची ॥ ॥ मू०क० ॥ प्रसादकी अवज्ञाते तज्यो नृप कर एक करिके विवेक सुनो जैसी भाति भईहै ॥ खेले नृप चौपरीको अयो प्रभुभुक्तसेस दाहिनेसे फासे वायो छुयो मती गईहै ॥ लेगये रिसाइके फिराइ महादुःख पाइ उठो नरदेव गेह गयो सुनि नईहै ॥ लियो अनसन हाथ तज्यो इही छिन तब साचो मेरो पन बोलि विप्र पूछि लईहै ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोणीएकनृपनंदन ॥ प्रसादअवज्ञाजाणोन ॥ अनुतापेंविवेककरून ॥ आपुलाहस्ततोडिला ॥ ७ ॥ जयाप्रकारेंजाहलीकथा ॥ तेपरिसावीदेऊनचित्ता ॥ ज

गन्नाथक्षेत्रींतत्त्वता ॥ चतुर्भुजनामेंभूपजाहला ॥ ८ ॥ मोठातोअसेभक्तपरम ॥ तयाचाअसेनित्यनेम ॥ आरतीचीवेळपाहोनिउत्तम ॥ जग
दीशाच्यादर्शनाजातसे ॥ ९ ॥ एकेदिवसींमाध्यान्हकाळीं ॥ भूपतिदर्शनागेलादेउळीं ॥ तोंकोणाचीपूजाआलीतेवेळीं ॥ तेणेंआरती
सउशीरझाला ॥ १० ॥ रायेंचौपटमांडोन ॥ खेळतबैसलाआपण ॥ तोंत्यानादामाजीजाण ॥ आरतीगेलीहोवोनियां ॥ ११ ॥ प्रभू
चाप्रसादघेऊन ॥ पुजारीदेतसेसकळांलागुन ॥ रायासीजोंदेतांजाण ॥ तंवतोनिमग्नखेळामाजी ॥ १२ ॥ उजव्याहातांतफांसेअस
ती ॥ ह्मणोनिडावाकेलापुढती ॥ पुजारीह्मणेयाचीमती ॥ भ्रष्टजाहलीवाटते ॥ १३ ॥ तयासीकोपयेऊन ॥ रायासीप्रसादनदेऊन ॥
तैसाचिगेलापरतोन ॥ खेळहीनृपतीचाआटपला ॥ १४ ॥ मगविचारीपुजारियासी ॥ कितीउशीरअसेआरतीसी ॥ तंवतेबोलतीराया
सी ॥ आरतीकेव्हांचहोवोनिगेली ॥ १५ ॥ तुह्मांलागींप्रसाददेतां ॥ आपणप्रेरिलेंडाव्याहाता ॥ तेअवज्ञापाहोनितत्त्वता ॥ प्रसादन
दिलातुह्मासी ॥ १६ ॥ यापरीतयाचेंवचनऐकतां ॥ महादुःखझालेंनृपनाथा ॥ अनुतापहोऊनितत्त्वता ॥ गृहासीगेलाउठोनी ॥ १७ ॥
हृदयामाजीनपडेचैन ॥ ह्मणेमीमोठामतिमंदहीन ॥ हातींचेफांसेटाकोन ॥ कैसाप्रसादनघेतला ॥ १८ ॥ श्लोक ॥ प्रसादंजगदीशस्य
अन्नपानादिकंचयत् ॥ ब्रह्मवन्निर्विकारंहियथाविष्णुस्तथैवतत् ॥ १ ॥ ऐसेंतयाचेंप्रेमगहन ॥ अद्भुतचरित्रकेलेंनवीन ॥ चित्तदेऊनक
राश्रवण ॥ प्रेमाचेंचिन्हऐसेंअसे ॥ १९ ॥ उपवासीराहिलादिवसतीन ॥ मगएकविचारसुचलाजाण ॥ ह्मणेहाअपराधहस्तेंकरून ॥ घड
लासेपूर्णमजलागीं ॥ २० ॥ तरीडावाहस्तअसेभला ॥ प्रसादालागींपुढेंसरला ॥ उजवाद्यूतींनिमग्नझाला ॥ तरीहाअपराधीपूर्णअसे
॥ २१ ॥ अहोआतांयेचिक्षण ॥ दूरकरावेंयालागोन ॥ तरीचमाझेंखरेपण ॥ येईलदिसोनमजलागीं ॥ २२ ॥ मगबोलाऊनिब्राह्मण ॥
भूपविचारीसभाकरून ॥ सेवकेंअपराधकेल्याजाण ॥ कायतोदंडकरावात्यासी ॥ २३ ॥ तोंबोलतीसर्वब्राह्मण ॥ तयाचेंकरावेंशिरछेद
न ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ अंतरींप्रसन्नरावझाला ॥ २४ ॥ ॥ मू०क० ॥ काटे हात कोन मेरो रहे गहि मौन याते पूछत सचि
व कहा सोच यो विचारिये ॥ आवे एक प्रेत मो दिखाई नित देत निसि डारिकै झरोखा कर सोर करि भारिये ॥ सोऊ ढिग आइ

रहो आपको छिपाइ तब डारे हात आनि जब तबहि काटि डारिये ॥ कही नृप भले चौकि देतमे घुमायो भूप डाऱ्यो उठि आनि छेद न्याऱ्यो कियो बारिये ॥२॥ ॥ टी०ओ०॥ म्हणेटाकावाहस्ततोडून ॥ परीएकविचारपडलागहन ॥ आपुल्याडाव्याहस्तेंकरून ॥ घावनहाणवेतयासी ॥ २५ ॥ माझातोडीलहातकोण ॥ म्हणोनिराहिलाधरोनिमौन ॥ रायासीपाहोनिचिंतानिमग्न ॥ पुसेप्रधानतयासी ॥ २६ ॥ विनवोनिम्हणेजीनृपनाथा ॥ आपुल्याहृदयींकोणचिंता ॥ ऐसेंतयाचेंवचनऐकतां ॥ नरनाथेंयुक्तीयोजिली ॥ २७ ॥ प्रधानासीबोलेवचन ॥ कायमीसांगूंतुजलागोन ॥ मोठेंचिसंकटअसेजाण ॥ तेणेंमजचैनपडेना ॥ २८ ॥ जेस्थानींमीनिद्राकरीत ॥ तेथें रात्रींयेतसेप्रेत ॥ मजभयंकररूपदावित ॥ हातघालीगवाक्षांतुनी ॥२९॥ शब्दकरीतसेभयंकर ॥ तेणेंमाझेंकांपेअंतर ॥ जरीतयाचातोडिसीकर ॥ तेव्हांचिअन्नसेवीनमी ॥ ३० ॥ तोप्रधानकरीविनवण ॥ आजिमीजवळीकरीनशयन ॥ आपणराहावेंगुप्तलपोन ॥ चमत्कारदुरोनपहावा ॥३१॥ जेव्हांपिशाचयेऊन ॥ हातघालीलधान्यांतून ॥ तेव्हांचिमीनलगतांक्षण ॥ टाकीनतोडोनिएकघावें ॥३२॥ ऐसाऐकतां वाक्यार्थ ॥ शाबासीदेतसेनृपनाथ ॥ तेरात्रीसीप्रधानतेथ ॥ चौकीदेतबैसला ॥ ३३ ॥ तोंकांहींसीरात्रीजाहली ॥ प्रधानासीनिद्राआली ॥ तोंभूपयेवोनितेवेळीं ॥ करीभयंकरगर्जना ॥ ३४ ॥ प्रधानतत्काळजागाझाला ॥ रायेंगवाक्षींहातघातला ॥ येणेंलगबगेंघावहाणिला ॥ निराळापाडिलातोडोनी ॥ ३५ ॥ ॥ मू०क० ॥ देखिके लजानो कहा कियो मे अयानो नृप कही प्रेतमानो नही प्रभुसो बिगारिये ॥ कही जगन्नाथदेव लै प्रसाद जावो वहा लावो हाथ वावो बाग सोइ उर धारिये ॥ चले तहां धाइ भूप आगें मिल्यो आइ हाथ निकस्यो लगाइ हिये भयो सुख भारिये ॥ लाये कर फूल ताके भये फूल दोनाके नितही चढत अंग गंध हरिप्यारिये॥३॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भूपतीजाहलाप्रसन्न ॥ सचिवासिभेटलायेऊन ॥ तेणेंरायाचाकरपाहोन ॥ लज्जायमानजाहला ॥ ३६ ॥ म्हणेमी मूर्खअत्यंत ॥ कैसेंकेलेंविपरीत ॥ रायाचाचितोडिलाहात ॥ म्हणोनिदुःखकरीतसे ॥ ३७ ॥ भूपतीकरीसांतवन ॥ अरेमीनसेंचिमानव जाण ॥ केवळमानावाप्रेतगण ॥ प्रभूचाअपराधीम्हणोनियां ॥ ३८ ॥ मगसाद्यंतवर्तमान ॥ तयालागींनिवेदून ॥ हाकरदेवाचाअप

राधीजाण ॥ तयासीनेऊनभेटवावा ॥ ३९ ॥ ऐसेंरायाचेंप्रेमपाहोन ॥ अंतरींचकितझालाप्रधान ॥ तोहस्तपालखींतघालोन ॥ देवाचे
भेटीसनेतसे ॥ ४० ॥ तयाच्यासंगेंनिघालाराव ॥ इकडेकळवळलादेवाधिदेव ॥ पुजाऱ्यासीस्वयमेव ॥ कायआज्ञाकरीतसे ॥ ४१ ॥
भूपतीमाझापरमभक्त ॥ अपराधीह्मणोनितोडिलाहात ॥ तरीप्रसादघेऊनत्वरित ॥ नेऊनद्यावातयासी ॥ ४२ ॥ तयाचाजोतुटलाहात॥
माझियातोनजरबागांत ॥ आणोनिपुरावाजमिनींत ॥ उठात्वरितयेचिवेळीं ॥ ४३ ॥ जगदीशाचेंआज्ञावचन ॥ पुजारीआपुलेहृदयीं
धरोन ॥ तेथेंचालिलेधांवोन ॥ प्रसादघेऊनतेवेळीं ॥ ४४ ॥ तोपालखींतघालोनिहात ॥ दर्शनायेतसेनृपनाथ ॥ पुजारीआलेऐकोनि
त्वरित ॥ सन्मुखधांवोनभेटला ॥ ४५ ॥ तोंत्यांहींप्रसादपुढेंकेला ॥ भूपतीप्रेमेंकरूनभुलला ॥ प्रसादघ्यावयातेवेळां ॥ सरसाविलातुटका
हस्त ॥ ४६ ॥ तोतत्काळहस्तउगवला ॥ रायेंप्रेमानेंप्रसादघेतला ॥ आपुल्याहृदयासीलाविला ॥ संतोषजाहलाबहूत ॥ ४७ ॥ ऐसा
चमत्कारपाहोन ॥ जयजयकारकरितीसर्वजन ॥ पुजारिकानेंहस्तघेऊन ॥ पुरलानेऊनबागामाजी ॥ ४८ ॥ तंवतोतत्काळउगवला ॥
दवणामरुव्याचावृक्षझाला ॥ तयाचींपुष्पेंजगदीशाला ॥ नित्यच्यानित्यचढताती ॥ ४९ ॥ तयांच्यापुष्पांचासुवास ॥ बहुतआवडेज
गदीशास ॥ ऐसाप्रेमळांचामहिमाविशेष ॥ श्रीहरीवशहोतसे ॥५०॥ कथाकर्माबाईची ॥ ॥ मू०क० ॥ हुति एक बाइ ताको करमा
सु नाम जानिबिना रीति भाति भोग खीचरी लगावहीं ॥ जगन्नाथदेव आई भोजन करत नीके जिते लागे भोग तामें यह अति भावही ॥
गयो तहां साधु मानि बडो अपराध करे भरे वह स्वास सदाचार ले सिखावही ॥ भई यो अबार देखे खोलिकें किवार तोपै जूठिनि लगीहे मुख
धोयेबिनआवही ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कर्माबाईनामेंकरूनी ॥ होतीएकभक्तभामिनी ॥ अत्यंतप्रेमतियेचेमनीं ॥ प्रभूचेठिकाणींसर्वदा
॥५१॥ जगन्नाथापासोन ॥ कोसभरीतिचेंस्थान ॥ आचारविचारकांहींचजाण ॥ ठाऊकनसेचितीजला ॥५२॥ जैसेंतान्हुल्याबाळकासी ॥
क्षुधालागेप्रभातेंसी ॥ जननीआधींउठोनित्यासी ॥ खावयाकरूनिदेतसे ॥५३॥ तयापरीचप्रेमाबाई ॥ सत्वरउठोनिलवलाहीं ॥ मुखमा
र्जनादिनकरितांपाहीं ॥ देवासीखिचडीअर्पीतसे ॥५४॥ तिचेंपाहोनिसत्यप्रेम ॥ आपणयेऊनमेघश्याम ॥ हृदयींधरोनिआवडीपरम ॥

प्रीतीनेंभोजनकरीतसे ॥ ५५ ॥ नानाप्रकारचेभोगजाण ॥ जगन्नाथासीहोतीअर्पण ॥ परीत्यासर्वपदार्थांहून ॥ देवासीआवडेहेखिच
डी ॥ ५६ ॥ तंवकोणीएकसाधुजन ॥ जगन्नाथाच्यायात्रेलागुन ॥ आलातयामार्गावरून ॥ तोंसायंकाळजाहलातेथें ॥ ५७ ॥ कर्मा
बाईच्यासदनीं ॥ साधुराहिलायेऊनी ॥ तिनेंतयाचाआदरकरोनी ॥ भोजनघालोनिनिजविलें ॥ ५८ ॥ त्यानेंतियेसीघडलाजागर ॥ प्र
भातींउठावयाझालाउशीर ॥ तोंजगन्नाथप्रभूयेऊनसत्वर ॥ तियेसीजाग्रतकरिताती ॥ ५९ ॥ अगेउठगेकर्माबाई ॥ मजलाक्षुधालाग
लीपाहीं ॥ खिचडीकरोनिलवलाहीं ॥ भोजनघालींसत्वर ॥ ६० ॥ तंवतेउठोनिसत्वरा ॥ ह्मणेदेवाधिदेवासारंगधरा ॥ एकेदिवशींहो
तांउशीरा ॥ बहुतहावळाजाहलासी ॥ ६१ ॥ मजलाएकवाटतेशंका ॥ सर्वतुजमानतीवैकुंठनायका ॥ नानापरीचेभोगदेखा ॥ भावेंअ
र्पणकरिताती ॥ ६२ ॥ तेसर्वहीदूरठेवोन ॥ मानमान्यतासोडोन ॥ भलतेचसमईंमजयेवोन ॥ खावयाअन्नमागसी ॥ ६३ ॥ देवह्मणे
हेपंचाईत ॥ सर्वहीदूरठेवोनत्वरित ॥ क्षुधालागलीअसेबहुत ॥ आधींमजखिचडीकरोनिदे ॥ ६४ ॥ मगतीलगबगेंउठोन ॥ सत्वरखिच
डीशिजवोन ॥ जगन्नाथासीघालीभोजन ॥ सप्रेमवदनन्यहाळी ॥ ६५ ॥ यापरीहरीचेंजाहलेंभोजन ॥ गुप्तजाहलेनलगतांक्षण ॥ क
र्माबाईपुनरपिजाण ॥ येऊनशयनकरीतसे ॥ ६६ ॥ बाहेरउतरलाजोसाधु ॥ तेणेंतोउभयतांचासंवाद ॥ एकोनवाटलामनींविषादु ॥ ह्म
णेहेंविपरीतहोतसे ॥ ६७ ॥ कांहींपूर्वीलपुण्येंकरोन ॥ साक्षातयेवोनिजगज्जीवन ॥ इजलाखावयामागेअन्न ॥ परीहेविपरीतकरीतसे
॥ ६८ ॥ मुखमार्जनादिस्नानविहीन ॥ जगन्नाथासीघालीभोजन ॥ यापरीअंतरींखेदकरोन ॥ श्वासभरोनटाकीतसे ॥ ६९ ॥ तोंप्रातः
काळहोतांचिपाहीं ॥ बाहेरआलीकर्माबाई ॥ तंवतोसाधुखवळोनिहृदयीं ॥ कायतियेसीबोलत ॥ ७० ॥ अगेतूंआचारभ्रष्ट ॥ साक्षात
येतसेवैकुंठपीठ ॥ तूंतोंसेजेहूनउठोनिनीट ॥ तयासीखिचडीकरोनिघालिसी ॥ ७१ ॥ जंवनप्रगटेजगज्जीवन ॥ तोंवरीआधींचउठोनि
आपण ॥ शौचादिसर्वसारोन ॥ सडासंमार्जनकरावें ॥ ७२ ॥ मगकरोनियांस्नान ॥ सोंवळ्यानेंखिचडीकरोन ॥ श्रीहरीसीघालावें
भोजन ॥ तेणेंतूंपावनहोशील ॥ ७३ ॥ ऐसेंसाधूचेंऐकतांवचन ॥ कर्माबाईकरीमान्य ॥ मगतोजगन्नाथाचेंघ्यावयादर्शन ॥ गेलानि

घोनतेसमई ॥ ७४ ॥ दुसरेदिवशींकर्माबाई ॥ रात्रीसउठोनिलवलाहीं ॥ साधूचेआज्ञानुसारपाहीं ॥ आचारविचारकरीतसे ॥ ७५ ॥
तेणेंखिचडीसीजाहलाउशीर ॥ बहुतखोळंबलासारंगधर ॥ भोजनजोंकरूंबैसलासत्वर ॥ तोंमंगलआरतीचीवेळझाली ॥ ७६ ॥ पंडेउघ
डितीकवाड ॥ तोंश्रीहरीसीझालीतांतड ॥ खिचडीखातखातलवडसवड ॥ तैसेचिमंदिरांतप्रगटले ॥ ७७ ॥ तोंकांहींसांडलीझग्यावर ॥
मुखासीलागलीअसेफार ॥ तैसाचिभरलाअसेकर ॥ घाईनेंमुखनप्रक्षाळिलें ॥ ७८ ॥ पंडेजोंपाहतीदेवासी ॥ तोंउच्छिष्टनिरखिलेंवदना
सी ॥ बहुतआश्चर्यवाटलेंत्यांसी ॥ ह्मणेहेंकायजाहलें ॥ ७९ ॥ ॥ मू०क० ॥ पूछी प्रभु भयो कहा कहिये प्रगट खोलि बोलिहू
न आवे हमे देखि नई रीतिहे ॥ करमा सु नाम एक खीचरी खवावे मोही मेहूं नित पाऊं जाई जानी सांचो प्रीतिहे ॥ गयो मेरो
संत रीति भांति सो सिखाइ आयो मत्त मो अनंत विन जाने यों अनीतिहे ॥ कही वाही साधुसों ज्ु साधि आवो वहि बात जा
इकें सिखाई हिय आई बडी भीतिहे ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंरायासीकळलेंवर्तमान ॥ तोहीआलानलगतांक्षण ॥ मगउभयतांदे
वासीकरोनिनमन ॥ हातजोडोनिविनवित ॥ ८० ॥ अहोहेंदेवाकायझालें ॥ प्रगटकरोनिसांगावहिलें ॥ आह्मासीहेंनजायबोलविलें ॥
नवीनचिरीतीपाहोनियां ॥ ८१ ॥ तंवबोलिलेजगज्जीवन ॥ एककर्माबाईनामेंजाण ॥ तेनित्यमजलाभावेंकरून ॥ खिचडीखाऊंघाली
तसे ॥ ८२ ॥ तिचीजाणोनिसत्यप्रीती ॥ मीहीजातोंनित्यप्रती ॥ खिचडीखातसेंप्रभातीं ॥ परमआवडीकरोनियां ॥ ८३ ॥ तेथेंमाझा
संतगेला ॥ आचारविचारतीसशिकविला ॥ त्यायोगेंखिचडीसउशीरलागला ॥ हिरमोडझालाउभयतांचा ॥ ८४ ॥ माझेंतोंमतअनंत
जाण ॥ तयासाधूनेंहेंनजाणोन ॥ अनीतीऐसेंतियेसह्मणोन ॥ विकल्पअंतरींघातला ॥ ८५ ॥ तरीतोयेथेंअसेआला ॥ तयाचाशोध
करोनिवहिला ॥ सांगोनिधाडावेंतियेजवळा ॥ पूर्ववतआपुलाकरींभाव ॥ ८६ ॥ प्रभूचेंऐसेंऐकोनिवचन ॥ रायेंतयाचाशोधकरोन ॥
सर्वसांगोनिवर्तमान ॥ प्रेमाबाईकडेधाडिला ॥ ८७ ॥ तेणेंतेथेंजावोनिसत्वर ॥ प्रेमाबाईसीजोडोनिकर ॥ ह्मणेमीकथिलाजोआचार ॥
तोतरीविचारब्राह्मणाचा ॥ ८८ ॥ हरीचीआज्ञाआठवोन ॥ अंतरींमहाभयपावोन ॥ तियेसीबहुप्रकारेंकरून ॥ समजाविलेंत्यासाधूनें ॥

॥ ८९ ॥ मुख्यहरीसीआवडेप्रेम ॥ तैसेनावडतीइतरधर्म ॥ प्रेमाबाईचेखिचडीचानेम ॥ अद्यापपर्यंतचालतसे ॥ ९० ॥ ॥ मू०क० ॥
सिल्लपिल्ले भक्त उभै बाइ सोइ कथा सुनो एक नृपसुता एक सुता जमीदारकी ॥ आये गुरु घर देखि सेवा ढिग बेठि जाइ कही ल
ल चाई पूजा कीजे सुकुवारकी ॥ दियो सिलट्टक एक नाम कहि दियो वही कीजिये लगाइ मन मति भव पारकी ॥ करत कर
त अनुराग बढी गयो भारि बडीये विचित्र रीति यही सोभासारकी ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सिल्लपिल्लकरोनिसंज्ञा ॥ नामठेविलें
कींसर्वज्ञा ॥ भक्तजाहल्यादोघीकन्या ॥ तेकथाश्रवणकरावी ॥ ९१ ॥ कोणीएकनरनायक ॥ तयाचीकन्याअसेएक ॥ जमीदारक
न्याआणिक ॥ सखीतियेचीअसेहो ॥ ९२ ॥ एकदासद्गुरूरायाचे ॥ घरासीआलेतयाचे ॥ रायेंआग्रहकरोनिवाचे ॥ राहोनिघेतलेंतयां
सी ॥ ९३ ॥ सद्गुरुहरीचेंकरितीसेवन ॥ पहावयासीतेथेंयेऊन ॥ दोघीकन्याबैसतीआपण ॥ रंगलेंमनतयांचें ॥ ९४ ॥ अंतःकरणींऐसें
वाटलें ॥ आपणहीदेवासीपूजूंभलें ॥ ह्मणोनिसद्गुरूसीविनविलें ॥ अहोजीदेइजेदेवआह्मा ॥ ९५ ॥ गुरूनेंपाहोनिबाळपण ॥ शालिग्रा
माच्याशिलेसमान ॥ शिळेचेतुकडेआणोन ॥ उभयतांलागोनदीधले ॥ ९६ ॥ दोघीविचारितीनामाभिधान ॥ शिळेपासोनिजेंउत्पन्न ॥
ह्मणोनिसिल्लपिल्लनामजाण ॥ सद्गुरूतयांसीसांगती ॥ ९७ ॥ आणीकयापरीआज्ञापिती ॥ भवपारहोण्याचीअसेमती ॥ तरीमनलावो
निअतिप्रीती ॥ करावेंसेवननिष्ठेनें ॥ ९८ ॥ ऐसेंऐकतांसद्गुरुवचन ॥ दोघीहीपूजितीमनलावोन ॥ ऐसेंसद्भावेंकरितांआचरण ॥ अनु
रागबहुतवाढला ॥ ९९ ॥ शोभासारश्रीभगवंत ॥ तयाचीहेविचित्ररीत ॥ पाषाणपूजितांप्रीतियुक्त ॥ जाहलेप्रसन्नदोघींसी ॥ १००॥
तोवृत्तांतकैसाझाला ॥ दोघींचाकथाभागपरिसावेगळा ॥ प्रेमाचाभुकेलाघनसांवळा ॥ तयाचीलीलाअगम्यअसे ॥ १ ॥ ॥ मू०
क० ॥ पाछिले कबित्तमांझ दुहुनकी एकै रीती सुनो न्यारिन्यारि नीके मन दीजिये ॥ जमीदारसुता ताके भये उभै भाइ रहे आ
पसमे बैर ग्राम मान्यो सुवे छीजिये ॥ तामे गई सेवा इन बडोई कलेस कीयो जियो नही जात खान पान कैसे कीजिये ॥ रहे
समुझाइ याही कछू न सुहाई तब कही जाइ लावो तेरे दोऊ सम धीजिये ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मागिलियाकवितीं ॥ दोघीं

चीगाइलीएकरीती ॥ आतांमनदेऊनपरिसाप्रीतीं ॥ वेगळालीकीर्तितयांची ॥ २ ॥ जमीदाराचेंकन्यारत्न ॥ तियेसीदोघेबंधुजाण ॥
तयांचेंआपसांतवैरह्मणोन ॥ वेगळ्यागावांतराहती ॥ ३ ॥ हीजयापाशींराहातसे ॥ तयाचीवृत्तीशांतअसे ॥ दुसऱ्याचेचित्तींकलीवसे॥
तयानेंमाणसेंमेळविली ॥ ४ ॥ याचियाग्रामींयेऊन ॥ बहुतधूळधामकरोन ॥ सर्वहीवस्तुनेल्यालुटोन ॥ तेणेंहाखिन्नजाहला ॥ ५ ॥
तयामाजीयाकन्येची ॥ पेटारीगेलीपूजेची ॥ तेणेंगडबडलीवृत्तिइची ॥ मोठेचक्केशकरीतसे ॥६॥ आतांशिल्लपिल्लांवांचोन ॥ कैसेंमीकरूं
खानपान ॥ माझेआतांराहतीप्राण ॥ अट्टहासेंरुदनकरीतसे ॥ ७ ॥ बंधुसमजावीवाडेकोडे ॥ परंतुइसीकाहींनआवडे ॥ मगतोह्मणे
त्याबंधूकडे ॥ जावोनिरोकडेंआणपूजा ॥ ८ ॥ आम्हुचेंआपसांतवैरजाण ॥ परीतुजलाउभयतांसमान ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥
निघालीतेथोनलगबगें ॥ ९ ॥ ॥ मू०क० ॥ गइ वाहि गांव जहा दुसरो सो भाइ रहे बैठ्यो हो अथाईमांझ कही वही बातहे ॥
लेहु जू पिछानि तंहा बैठे इकठोरे प्रभु बोलि उठ्यो कोऊ बोलि लीजे प्रीति गातहे ॥ भई आखि राति लगी फाटिवेको छाती
सो पुकारी सुर आरतसो मानो तन पातहे ॥ हियेआइ लागे सब दुःख दूरि भागे कोऊ बडे भाग जागे घर आई न समातहे ॥८॥
॥ ॥टी०ओ० ॥ मगमोठ्यानेंआक्रोशकरित ॥ तयागांवासीगेलीत्वरित ॥ जेथेंतोबंधूहोतारहात ॥ तयाचेसदनींपातली ॥ ११० ॥
तंवतोबैसलाचावडींत ॥ त्याजवळीजावोनिहातजोडित ॥ ह्मणेजेंकेलेंतेंउत्तमबहुत ॥ व्हावेंकृपान्वितमजवरी ॥ ११ ॥ माझेशिल्लपिल्ल
महाराज ॥ लुटेमाजीआलेतसहज ॥ तरीतेकाढोनिद्यावेमज ॥ त्याविणनराहेजीवमाझा ॥ १२ ॥ बंधूह्मणेतोढीगपडिला ॥ त्यामाजी
देवअसेलबैसला ॥ ओळखूनघेईगेआपणआपुला ॥ मगमनुष्यदीधलासवेंतिच्या ॥ १३ ॥ मनुष्यढिगाजवळीनेऊन ॥ ह्मणेघेआपुलादे
वनिवडोन ॥ ढीगजोंपाहिलापर्वताप्रमाण ॥ त्यायोगेंहेक्षीणजाहली ॥ १४ ॥ तोंकोणीजनतेथेंबोलत ॥ जरीतुजअंगींप्रीतीसत्य ॥ त
रीदेवासीबोलाऊनत्वरित ॥ आपणाजवळीघेइजे ॥ १५ ॥ ऐसेंतिणेंऐकतांवचन ॥ कंठींआलेंगहिवरोन ॥ नेत्रजैसेपडतीतुटोन ॥ बहु
तअधीरजाहली ॥ १६ ॥ छातीलागलीफाटावया ॥ आर्तस्वरेंआक्रंदोनियां ॥ ह्मणेयेमाझ्यासिल्लपिल्लराया ॥ अनाथजाणोनियांमज

लागीं ॥ १७ ॥ यापरीआर्तस्वरकेला ॥ जाणोंदेहांतहोतसेवहिला ॥ तोशब्दवैकुंठामाजीपोहोंचला ॥ कळवळोनिधांवलामेघश्याम
॥ १८ ॥ सर्वहीपूजेचासरंजाम ॥ त्यासुद्धांनिघालामेघश्याम ॥ येऊनभेटलातीससप्रेम ॥ परमप्रीतीनेंतेधवां ॥ १९ ॥ तियेसीभेटतांसा
रंगधर ॥ सर्वहीदुःखपळालेंदूर ॥ महद्भाग्यजागलेंसुंदर ॥ जयजयकारसर्वकरिती ॥१२०॥ मगतीआपुल्याघरींजाय ॥ शरीरींआनंदन
समाय ॥ उभयतांबंधुधरोनिपाय ॥ तीसंगेंभजनींलागले ॥ २१ ॥ ॥ मू०क० ॥ सुनो नृपसुताबात भक्ति गातगात पगी भजी
सब बिखैवृत्ति सेवा अनुरागिहे ॥ व्याहि ही बिमुखघर आयो लेन वहै बर खरी अरबरी कोई चित चिंता लागीहे ॥ करी दई संग
भरी आपनेहि रंग चली अलिहू न कोउ एक वही जासो रागीहे ॥ आयो ढिग पति बोलि कियो चाहे रती याकी औरे भई ग
ति मति आवो बिथा पागीहे ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तयानृपकन्येचीकथा ॥ श्रवणकरादेवोनिचित्ता ॥ जिचेसर्वदेहींपूर्णता ॥
भक्तिप्रेमाचीजाहली ॥ २२ ॥ सर्वहीविषयझालेदूर ॥ सर्वदाव्रतस्थसेवातत्पर ॥ हृदयींअनुरागाचाभर ॥ नामनिरंतरवाचेसी ॥ २३ ॥
तिचेंपित्यानेंलग्नकेलें ॥ अभक्ताच्याघरींदीधलें ॥ देवधर्मसोंवळेंओंवळें ॥ जेकांहींचनजाणती ॥ २४ ॥ तियेसीन्यावयानवराआला ॥ ति
णेंऐसावृत्तांतऐकिला ॥ आत्मासत्यचिगडबडोनिगेला ॥ चित्तासीचिंतालागली ॥ २५ ॥ पित्यानेंमहोत्सवेंजाण ॥ पतीच्यासवेंदि
धलीकरोन ॥ परीतेआपुल्यारंगांतमग्न ॥ हृदयींध्यानशिलपिल्लांचें ॥ २६ ॥ पित्यानेंमाणसेंदिधलींबहुत ॥ परीतिनेंसर्वहीधाडिलेपर
त ॥ कोणीएखादीसखीसांगात ॥ नाहींघेतलीतियेनें ॥ २७ ॥ जेथेंतियेचाअत्यंतभाव ॥ तोसवेंघेतलाशिलपिल्लदेव ॥ तयाचीसेवाक
रीअपूर्व ॥ तेंपाहूनपतीसीविषमवाटे ॥ २८ ॥ एकांतपाहोनिराती ॥ तिचेजवळीआलापती ॥ बोलतसेतोलाऊनिप्रीती ॥ परीतीउत्त
रकांहींनदे ॥ २९ ॥ पतीअंगावरीटाकीहात ॥ तियेसींरतीकरूंपहात ॥ तिचीतोंजाहलीविपरीतगत ॥ झिडकाऊनिरहातदूरउभी ॥
॥ १३० ॥ पतीतेंविनवीनानापरी ॥ तीह्मणेमजहूनिरहावेंदूरी ॥ अत्यंतव्यथाझालीशरीरीं ॥ चैनत्यामुळेंनपडेचि ॥ ३१ ॥ ॥ मू०
क० ॥ कोन बह बिथा ताको कीजिये जतन बेगि बडो उदवेग नेकु बोलि सुख दीजिये ॥ बोलिवो जो चाहो तोपे करो हरिभक्ति

हिये विन हरिभक्ति मेरो अंग जिन छीजिये ॥ आयो रोस भारी तब मनमे बिचारी वा पिटारि मेञ्जु कछु सोइ लैंके न्यारो कीजि
ये ॥ करी वही बात मूसी जलमांझ डारि दई नई भई ज्वाला जियो जात नही खीजिये ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पतीह्मणेकोण
तीव्यथा ॥ सांगोनिदेइजेसर्वथा ॥ आणोनियांवैद्यजाणता ॥ सत्वरप्रयत्नकरीनमी ॥ ३२ ॥ तुवांमनींधरिलाराग ॥ तेणेंमजलाबहुउद्वे
ग ॥ थोडेंसेंकांहींबोलसवेग ॥ संतोषदेइजेमजलागीं ॥ ३३ ॥ तीह्मणेजरीऐसीइच्छा ॥ तरीपुरवावीमाझीवांछा ॥ श्रीहरीचीभक्तीस्वे
च्छा ॥ हृदयामाजीकरावी ॥ ३४ ॥ हरिभक्तीकेल्यावांचोन ॥ स्पर्शनकरावामजलागोन ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ पतीसीरोषफार
आला ॥ ३५ ॥ कोठोनकाढिलीभगवद्भक्ती ॥ ज्यायोगेंनासेविषयासक्ती ॥ लंगोटीअभागीजेघालिती ॥ त्यांहींहामार्गधरावा ॥३६॥
मगतोअत्यंतदुराचारी ॥ आपुल्यामनींऐसेंविचारी ॥ माहेरूनआणिलीजेपेटारी ॥ तीमाजीजेंकांहींअसेइचें ॥ ३७ ॥ तरीतीपेटारीघेऊ
नसत्वर ॥ इचेपासोनिकरावीदूर ॥ यापरीदुष्टेंकरोनिविचार ॥ तैसीचगोष्टकेलीतेणें ॥ ३८ ॥ तिसीपाहोनझोंपलागली ॥ दुष्टेंपेटारीतें
चोरिली ॥ नदीमाजीनेऊनटाकिली ॥ एकेकनिराळीकरोनिवस्तु ॥ ३९ ॥ तेव्हांतीजाग्रतहोऊन ॥ पेटारीपाहेविलोकून ॥ तंवतेदृष्टी
नपडतांजाण ॥ अत्यंतव्याकुळजाहली ॥ १४० ॥ हृदयामाजीझालीज्वाळा ॥ जाऊंपाहेजीवतेवेळां ॥ वारंवारगहिवरोनयेतसेगळा ॥
पतीवरीआगळाकोपकरी ॥ ४१ ॥ ॥ मू०क० ॥ तज्यो जल अन्न अब चाहत प्रसन्न कियो होत क्यो प्रसन्न ताको सरबसु लि
योहे ॥ पहुंचे भवन आई दई सो जत्ताइ बात गात अति छीन देखि कहा हट कियोहे ॥ सास समझावे कछु हाथसो खवावे या
को बोल्योहू न भावे तब धरकत हियोहे ॥ कहे सोइ करे अब परे पाइ तेरे हम बोलि जब वेइ आवें तोहि जात जियोहे ॥ ११ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ तिणेंसोडिलेंखानपान ॥ कोणासींहीनकरीभाषण ॥ पतीकरूंइच्छीप्रसन्न ॥ परीतेंकैसेनहोयसुखी ॥ ४२ ॥ तिचें
सर्वस्वहरणकेलें ॥ देहात्यासीदुःखदीधलें ॥ पुढेंनगरासीयेऊनिभलें ॥ प्रवेशलेसदनामाजी ॥ ४३ ॥ आपुल्यास्त्रियेचावृत्तांत ॥ स्वज
नांसीनिवेदीसाद्यंत ॥ सकळहीजोंयेऊनपहात ॥ तोंदेखिलींगात्रेंक्षीणतिचीं ॥ ४४ ॥ अगेकायहाकेलाहट्ट ॥ ह्मणोनिसासूकरीवटवट ॥

परीतेनायकेनिबरघट्ट ॥ यावरीसासूआर्जवकरी ॥ ४५ ॥ तियेसीहृदयींधरून ॥ आपुल्याहातेंघालीभोजन ॥ परीनरुचेएकहीजाण ॥ ध
रोनिमौनबैसलीसे ॥ ४६ ॥ तेव्हांसासूचेंहृदयधडकत ॥ ह्मणेमीतुझ्यापायांपडत ॥ तूंजेंह्मणसीलतेंकरीनत्वरित ॥ सत्यसत्यवचनादेतसें
॥ ४७ ॥ तेव्हांतीबोलेवचन ॥ माझेंदेवमजलागोन ॥ मिळाल्यावांचोनमाझेंजीवन ॥ नराहेचिसर्वथा ॥ ४८ ॥ ॥ मू०क० ॥ अये वाहि
ठोर भोर अइ तन भूमि गिऱ्यो गिऱ्यो जल नैन सुर आरत पुकारीहे ॥ भक्तिबस श्याम जैसे कामवस कामी नर आइ लागे छातीसो जु
संगसो पिटारीहे ॥ देखि पति सासु आदि जागत बिबाद मिव्यो बादिही जन मग यो नेकु न संभारीहे ॥ किये सब भक्त हरी
साधुसेवामांझ पगे जगे कोऊ भाग घर बधू यो पधारीहे ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ ॥ ऐसातिचापाहोनिआग्रह ॥ कोणासीहीनकरवेनिग्रह ॥
पतीह्मणेमीपेटारीसह ॥ मार्गींनदींतलोटिलेंदेवा ॥ ४९ ॥ आतांतेथेंनचालेउपाव ॥ तुजलागींतोदावितोंठाव ॥ कृपाकरीलजरी
देवाधिदेव ॥ तरीतेंसर्वसांपडेल ॥ १५० ॥ यापरीतिसीबोलोन ॥ तयेस्थानींआणिलीजाण ॥ तिणेंपाहोनिअगाधजीवन ॥
मूर्च्छायेऊनपडेभूमी ॥ ५१ ॥ नेत्रावाटेवाहेनीर ॥ आक्रोशेंउच्चारीआर्तस्वर ॥ हेशिल्लपिल्लमहाराजकरुणाकर ॥ अनाथासीभेटदेइजे
॥ ५२ ॥ यापरीतिचाआर्तस्वर ॥ वैकुंठासीपावेसत्वर ॥ कळवळोनिधांवेश्यामसुंदर ॥ जोभक्तांचेआधीनसर्वदा ॥ ५३ ॥ कामवश
जैसाकामीजन ॥ होतसेस्त्रियेच्यास्वाधीन ॥ तैसाश्रीहरीभक्तीकरोन ॥ होतसेआधीनदासांच्या ॥ ५४ ॥ पेटारीसहयेऊन ॥
तिसीभेटलेजगज्जीवन ॥ परमानंदझालातिजलागोन ॥ जयजयकारेंगर्जतसे ॥ ५५ ॥ ऐसीतिचीगतीपाहोन ॥ वादसर्व
हीगेलातुटोन ॥ पतीसासूआदिकरोन ॥ चित्तींअनुतापकरिताती ॥ ५६ ॥ वादघालितांआमुचाजन्म ॥ गेलाकांहींनकेलाधर्म ॥
ऐसानरदेहपावोनिउत्तम ॥ कांहींचसार्थकनकेलें ॥ ५७ ॥ ऐसाअनुतापकरोन ॥ सर्वहीतिसीगेलेशरण ॥ तिनेंकेलेभक्तपूर्ण ॥ साधुह
रिसेवेंतगर्कझाले ॥ ५८ ॥ परस्परांतह्मणतीभलें ॥ कोणआमुचेंभाग्यउदेलें ॥ ह्मणोनिनोवरीऐसीबळें ॥ आमुच्याघरासीपातली ॥ ५९ ॥
पहाहोकैसेंश्रेष्ठप्रेम ॥ वशहोयजेणेंमेघश्याम ॥ तैसाचिसत्संगमहिमाउत्तम ॥ दुर्जनहीभजनींलागती ॥ १६० ॥ ॥ मू०क० ॥ भक्तनिके

हेत सुत विख दियो उभै बाइ कथा सरसाइ बात खोलिके जताइये ॥ भयो एक भूप ताके भक्तसों अनेक आवे आयो भक्तभूप
तासो लगनि लगाइये ॥ नितही चलत ऐपे चलन न देत राजा बितें यो बरसमांझ कह्यो भोर जाइये ॥ गई आस टूटि तन छू
टिवेकि रीति भई लइ बात पूछि रानी सबै ले जनाइये ॥ १३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तांच्याहेतूकरून ॥ विषदिधलेंपुत्राकारण ॥
दोनींकथासरसजाण ॥ स्पष्टकरोनिदावितों ॥ ६१ ॥ भूपतीझालाकोणीएक ॥ त्याचेसदनींभक्तअनेक ॥ येतीत्यांचाआदरसम्यक ॥
भावपूर्वककरीतसे ॥ ६२ ॥ संतचरणींनिष्ठाअत्यंत ॥ तोंकोणीआलाभक्तमहंत ॥ त्याचानेमकींतीनरात्र ॥ कोणाचेसदनींनराहणें ॥
॥ ६३ ॥ सर्वेंशिष्यशतावधी ॥ नृपजावोनिभेटलाआधीं ॥ दर्शनेंगेलीसकलव्याधी ॥ परमानंदपावला ॥ ६४ ॥ तयाचाकरोनिआ
दर ॥ वाड्यांतठेवीनेऊनसत्वर ॥ रायाचीप्रीतीजडलीफार ॥ सेवेसीतत्परसर्वदा ॥ ६५ ॥ तीनदिवसलोटल्यावरी ॥ महंतजावयाकरी
तयारी ॥ भूपतीविनवीजोडिल्याकरीं ॥ उदईकसद्गुरुजातील ॥ ६६ ॥ यापरीनित्यकरितीतयारी ॥ भूपतीआडवापडतसेद्वारीं ॥ त्या
चाआग्रहपाहोनिभारी ॥ राहतीदयाळुसंततेव्हां ॥ ६७ ॥ यापरीलोटलेंवर्षएक ॥ महंतमानसींकरितीविवेक ॥ मायेमाजीगुंतलोंदेख ॥
निघावेंसम्यकएथोनियां ॥ ६८ ॥ मागीलदोनघटिकादिवस ॥ भूपतीगेलाकचेरीस ॥ महंतनिघोनितेवेळेस ॥ गांवाबाहेरराहिले ॥ ६९ ॥
रायेंऐकतांवर्तमान ॥ तेथेंपातलानलगतांक्षण ॥ संतह्मणतीनिश्चयेंकरून ॥ प्रभातेंएथोनिजाऊंजी ॥ १७० ॥ ऐसेंतयांचेंऐकतांवचन ॥
रायाचीआशागेलीतुटोन ॥ देहासीसोडूंपाहेप्राण ॥ व्याकुळहोवोनिघरींआला ॥ ७१ ॥ मंचकावरीकरीशयन ॥ परीकांहींनपडेचैन ॥
राणीविचारीयेऊन ॥ आजिकांउद्विग्नजाहलां ॥ ७२ ॥ भूपतीव्याकुळबोलेकुंथत ॥ उदईकयेथोनिजातीमहंत ॥ माझातेणेंहोयदेहांत ॥
निश्चयेंकरोनिजाणावें ॥ ७३ ॥ ॥ मू०क० ॥ दियो सुत बिख रानि जानी नृप जीवे नाही संत हे स्वतंत्र सो इन्हे कैसे रा
खिये ॥ भये बिन भोर वधु सोर करी रोय उठी भोइगई रावलमे सुनी साधु भाखिये ॥ खोलि डारि कटी पट भवनमे प्रवेश कियो
लियो देखि बालकको नील तन साखिये ॥ पूछो भूप तियासो ज्ञु सांच कही कियो कहा कही तुम चल्यो चाहो नैन अभिला

खिये ॥ १४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंतिणेंऐकतांवचन ॥ क्षणमात्रझालीउद्विग्न ॥ मगएकअंतरींविचारयोजून ॥ रायासीबोलेस्वस्थ
निजा ॥ ७४ ॥ उदईकमीऐसेंकरीन ॥ संतराहतीआपुल्याआपण ॥ ऐसेंरायासीसांतऊन ॥ निष्ठेचेंपूर्णपणदावीतसे ॥ ७५ ॥ रायाचा
एकुलताएकबाळ ॥ चारपांचवर्षांचाअसेकोमळ ॥ तोखेळतहोतासाधूंजवळ ॥ दोनप्रहररात्रींघराआला ॥७६॥ राणीविचारीआपुल्या
मानसीं ॥ स्वतंत्रपणअसेसंतांसी ॥ रावतोसोडूंपाहेतनूसी ॥ कैसेंसज्जनांराहवोनिघेऊं ॥ ७७ ॥ तरीपुत्रमारावाविषपाजोन ॥ विपरी
तवार्तासंतऐकोन ॥ तत्काळमंदिरींयेतीलजाण ॥ तेरादिवसराहतील ॥ ७८ ॥ ऐसाविचारकरोन ॥ बाळकहृदयींआलिंगोन ॥ आ
धींकरवोनिस्तनपान ॥ मगतयासीविषपाजी ॥७९॥ अतिसकुमारनृपनंदन ॥ तत्कालत्याचागेलाप्राण ॥ प्रातःकाळहोण्याच्यापूर्वींच
जाण ॥ राणीनेंकल्लोळमांडिला ॥ १८० ॥ दीर्घस्वरेंकरीरुदन ॥ नगरांतवार्ताफांकलीजाण ॥ घरोघरींआकांतकरितीजन ॥ दुःखस
मुद्रलोटला ॥ ८१ ॥ कोणीतोंवर्तमानऐकोन ॥ महंतांसकथिलेंजावोन ॥ सिद्धहोतेजावयालागोन ॥ हेंऐकतांकंबरसोडिली ॥८२॥
रायासीदुःखांतसोडोन ॥ आपणजावेंहेंदिसेगौण ॥ राहावयाचाविचारकरोन ॥ राजमंदिरींप्रवेशकेला ॥८३॥ बाळासीपाहतीविलोकू
न ॥ हिरवानिळापडलापूर्ण ॥ ह्मणतीविषाचेंदिसेलक्षण ॥ रायालागोनविचारिती ॥ ८४ ॥ भूपह्मणेमजलागोन ॥ कांहींठाऊकनसे
जाण ॥ माझातोंआपुल्यावियोगेंकरून ॥ प्राणदेहांतूनजाऊंपाहे ॥ ८५ ॥ मगराणीसविचारितीवृत्तांत ॥ कैसेंझालेंगेसांगसत्य ॥ दोन
प्रहररात्रपर्यंत ॥ खेळतहोताआह्मांपाशीं ॥ ८६ ॥ साधूंसींनबोलावेंअसत्य ॥ ह्मणोनिसांगेतीसाद्यंत ॥ अहोजीआपुल्यावियोगेंकांत॥
देहआपुलासोडूंपाहे ॥ ८७ ॥ रायासीतुमचेंव्हावयादर्शन ॥ बाळासीमारिलेंविषदेवोन ॥ आतांराहालतेरादिन ॥ तोंवरीआनंदनृप
नाथा ॥ ८८ ॥ पुढेंतुह्मीनिघालजावया॥ तेव्हांप्राणांतहोईलराया ॥ तेव्हांमीमरेनविषघेऊनियां ॥ पुन्हायेवोनियांराहालआपण॥८९॥
पुनरपिआपणगेलिया ॥ भूपसोडीलआपुलीकाया ॥ तरीआह्मीआधींमेलिया ॥ तेंदुःखदृष्टीसीनपडे ॥ १९० ॥ आपणकरूंपाहतांगम
न ॥ दर्शनइच्छितीआसुचेनयन ॥ विषद्यावयाचेंहेंचिकारण ॥ निश्चयेंकरूनजाणावें ॥ ९१ ॥ ॥ मू०क० ॥ छाति खोलि रोये

संत बोलहू न आवे मुख सुख भयो भारि भक्तिरीति कछु न्यारिये ॥ जानीहुनि जातिपाति जाको सो बिचार कहा अहा रससागर
सो सदा उर धारिये ॥ हरिगुन गाइ साखि संतनि बताइ दियो बालक जिवाइ लागि ठोर वह प्यारीये ॥ संगके पठाइ दिये रहे जे
वे भीजे हिये बोले आपु जाउ जोन मारिके बिडारिये ॥ १५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंतिचेंऐकोनिवचन ॥ संतांसीआलेंगहिंवरोन॥
मोकळेंहृदयकरोन ॥ रुदनकरितीप्रेमभावें ॥ ९२ ॥ शब्दननिघेमुखावाटे ॥ अत्यंतसुखहृदयींदाटे ॥ ह्मणतीभक्तिसुलभवाटे ॥ परीहेरी
तीवेगळीच ॥ ९३ ॥ मजलाऐसेंजाणोनिपडत ॥ जात्यादिविचारकायसाएथ ॥ रससागरकेवळहृदयांत ॥ यापरीसर्वदाधरावा ॥९४॥
सर्वसंतासीसाक्षीकरून ॥ महंतबोलतसेगर्जोन ॥ जेथेंसद्भावऐसापूर्ण ॥ तेथेंश्रीहरीशीघ्रपावे ॥ ९५ ॥ चमत्कारपहाह्मणोन ॥ महंतें
आरंभिलेंभजन ॥ गावोनिश्रीहरीचेसद्गुण ॥ बाळकतत्काळउठविला ॥ ९६ ॥ सर्वहीकरितीजयजयकार ॥ महंततेव्हांकरीनिर्धार ॥ ह्म
णेआतांहेंस्थानसुंदर ॥ एथेंचिनिरंतरराहणेंआह्मां ॥ ९७ ॥ मगसकळांसीदिधलानिरोप ॥ तुह्मीयात्रेसीजावेंसुखरूप ॥ परीजेजाणती
भक्तिस्वरूप ॥ प्रेमार्द्रहृदयजयांचें ॥ ९८ ॥ तेह्मणतीहेसद्गुरुराया ॥ कोठेंजाणेंह्मांसोडोनिपायां ॥ जरीदिधलेंदवडोनियां ॥ तरीनजा
ऊंयेथोनी ॥ ९९ ॥ ॥मू०क० ॥ सुनो चित्त लाइ कही दुसरो सुहाइ हिये जिये जगमाहि जोलो संतसंग कीजिये ॥ भक्त नृप एक
सुता ब्याही सो अभक्त महा जाके घरमांझ जन नाम नही लीजिये ॥ पल्यो साधुसीतसोज्ञु शरीर दृग रूप पले जीभ चरनामृतके
स्वादहीसो भीजिये ॥ रह्यौ कैसें जाइ अकुलाइ न बसाइ कछु आवे पुर प्यारे तब बिख सुत दीजिये ॥ १६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्रियादास
ह्मणतीआपण ॥ दुजीतैसीचकथाजाण ॥ बहुतआवडेहृदयांतून ॥ तीचित्तदेऊनपरिसावी ॥२००॥ जोंवरीजगांतअसेजीवन ॥ तोंवरी
सत्संगकरावाजाण ॥ देहाचेंसार्थकहेंचिपूर्ण ॥ मजलागींऐसेंवाटतें ॥१॥ एकतोंराजामहाभक्त ॥ संतसेवनींतत्परबहुत ॥ घरींजेयेतीसाधू
महंत ॥ तयांचाआदरकरीतसे ॥२॥ साधूंचेचरणप्रक्षाळून ॥ तेंजलठेवीसांठवोन ॥ आणिसंतांचेंउच्छिष्टअन्न ॥ तेंजमाकरोनठेवीतसे ॥ ३ ॥
त्याचेंनित्यकरोनिपूजन ॥ सकुटुंबआपणकरीसेवन ॥ आणीकराजकीयकांहींअन्न ॥ नकरीसेवनसर्वथा ॥ ४ ॥ तयालागोनएकक

न्या ॥ परमभक्ततीअसेधन्या ॥ दैवयोगेंतीसतीमान्या ॥ अभक्ताघरींविवाहिली ॥ ५ ॥ ऐसातोअसेमहाअभक्त ॥ ज्याचियासदनींजनसमस्त ॥ नामनघेतीस्वप्नांत ॥ मुखावाटेचुकोनिही ॥ ६ ॥ यथाराजातथाप्रजा ॥ कोणीनभजेअधोक्षजा ॥ पुरोहितेंयेवोनिवोजा ॥ निश्चयकेलात्यानृपासी ॥ ७ ॥ भूपतीतोअसेअभक्त ॥ वधूच्यापित्यासीनसेचिविदित ॥ मगकन्येसीकोठूनमाहित ॥ लग्नसमारंभमांडिला ॥ ८ ॥ मगवरासीआणोन ॥ लग्नलाविलेंसमारंभानें ॥ परीवराच्यालक्षणावरून ॥ अभक्तसर्वांसीकळोंसरलें ॥ ९ ॥ मगकन्येचीबोळवणकरितां ॥ कायतुजपाहिजेह्मणेपिता ॥ दासदासीधनवस्त्रआतां ॥ मागसीतेंदेईन ॥ २१० ॥ कन्याह्मणेजीसमर्थपती ॥ तयाघरींहेसर्वसंपत्ती ॥ परीमीएकमागेंतुजप्रती ॥ तेंनिश्चयेंसिदेइंजे ॥ ११ ॥ संतोच्छिष्टमहाप्रसाद ॥ तैसेंचित्यांचेंचरणतीर्थ ॥ वारंवारधाडिजेत्वरित ॥ त्याविणदुसरेंनसेवींमी ॥ १२ ॥ पित्यानेंतेंकेलेंमान्य ॥ देतजाईनमीपाठवोन ॥ मगएकदासीसवेंसज्जन ॥ करोनिदिधलीतियेच्या ॥ १३ ॥ मगतीआपुल्यासदनींगेली ॥ अत्यंतपडद्यामाजीराहिली ॥ परीमनातेंतळमळलागली ॥ दिसेनाकोठेंभक्तिमार्ग ॥ १४ ॥ श्रवणामाजीनपडेकीर्तन ॥ दृष्टीनपडतीसाधुसज्जन ॥ यापरीलोटलेबहुतदिन ॥ तोंएकनंदनजाहला ॥ १५ ॥ सर्वहीलोकआनंदले ॥ सत्संगावीणपरीतीतळमळे ॥ यापरीबारावर्षलोटले ॥ विपरीतकेलेंतिणेंमग ॥ १६ ॥ जिचेबाळकपणापासोन ॥ संतांच्याउच्छिष्टप्रसादेंकरून ॥ निजदेहाचेंझालेंपालन ॥ नयनांसीलालनदर्शनाचें ॥ १७ ॥ चरणामृताच्यास्वादांत ॥ जिचीजिव्हारंगलीबहुत ॥ ऐशासतीसीअभक्तघरांत ॥ कवण्यापरीकाळकंठे ॥ १८ ॥ अंतरींकरीहायहाय ॥ परंतुकांहींनचलेउपाय ॥ ह्मणेयेतीलजरीसंतपाय ॥ तेवेळींअपायकरीनपुत्रा ॥ १९ ॥ मगदासीसठेवीसांगोन ॥ नगरामाजीशोधठेवून ॥ जेवेळींयेतीलसाधुजन ॥ तेंवर्तमानसांगमज ॥ २२० ॥

॥ मू०क० ॥ आये पुर संत आइ दासिने जनाइ कही सहि कैसे जाति सुत विख लैके दियोहे ॥ गये वाके प्रान रोइ उठी किलकारि सब भूमि गिरे आनि हूक भयो जात हियोहे ॥ बोली अकुलाइ एक जीवेको उपाय जोपे कियो जाइ पिता मेरे कैउबार कियोहे ॥ कहे सोइ करे दृग भरे लावो संतनिको कैसे होत संत पूछौ चेरी नाम लियोहे ॥ १७ ॥ ॥ टी०

ओ० ॥ तंवनगरामाजीआलेसंत ॥ दासीयेऊनकथीवृत्तांत ॥ तेव्हांतिचेमानसींबहुत ॥ दर्शनेच्छालागली ॥ २१ ॥ दृष्टीनपडतीचसं
तपाय ॥ तियेसीकैसेंसहनहोय ॥ मगयोजिलातिनेंअपाय ॥ निजपुत्रासीविषपाजिलें ॥ २२ ॥ तत्काळत्याचागेलाप्राण ॥ तेव्हांतीउ
ठलीआक्रंदोन ॥ ऐकतांधांवलेसकळजन ॥ पाहतीतोंबाळनिमाला ॥ २३ ॥ रावप्रधानपौरजन ॥ मूर्च्छितपडलेव्याकुळहोऊन ॥ दु
खंडहोऊंपाहेजाण ॥ वक्षस्थळसकळांचें ॥ २४ ॥ अत्यंतविरहेंकरोन ॥ सर्वांचेजाऊंपाहतीप्राण ॥ तेव्हांतेबोलिलीकरीतरुदन ॥ एक
जीवविण्यासीउपायआहे ॥ २५ ॥ जरीतुह्मीकरालसत्वर ॥ तरीउठेलहातुमचाकुमर ॥ माझ्यापितृगृहींवारंवार ॥ कितीदाउपायकेला
हा ॥ २६ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ भूपतीतत्काळजवळयेऊन ॥ ह्मणेजेंसांगसीलतेंमीकरीन ॥ नेत्रभरोनआलेत्याचे ॥ २७ ॥ तीह्म
णेतुह्मीआणासंत ॥ तेपुत्रासीकरितीलजिवंत ॥ तेंऐकोनिराजाचिंताग्रस्त ॥ ह्मणेतेसंतकैसेअसती ॥ २८ ॥ किंवातीकांहींअसेअव
धी ॥ दृष्टीनपाहिलेआह्मीकधीं ॥ स्पष्टआह्मासीसांगआधीं ॥ तीह्मणेदासीहीजाणतसे ॥ २९ ॥ ॥ मू०क० ॥ चली ले लिवाइ
चेरी बोलिवो सिखाइ दियो देखिके धरनि परी पाइ गहि लीजिये ॥ कीनी वही रीति दृग धारा मानो प्रीति संत करी यो प्रतीति
ग्रह पावनको कीजिये ॥ चले सुख पाइ दासी आगेही जनाई जाहि आइ ठाढी पौरि पाइ गहे मती भीजिये ॥ कही हरे बात मेरे
जानौ पिता मात मैतो अंगमे न मात आजु प्रान बारि दीजिये ॥ १८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दासीह्मणेमीजाणतेंपूर्ण ॥ रायासीचा
लावेंलागेलजाण ॥ तीसवेंनिघालारावतत्क्षण ॥ दासीघेऊनचालिली ॥२३०॥ मार्गीरायासीशिकवीरीती ॥ संतआपुल्याछंदेंवागती ॥
भूवरीपडोनितयाप्रती ॥ साष्टांगदंडवतघालावे ॥ ३१ ॥ पायधरावेबळकटरीती ॥ बहुतकरावीतयांविनंती ॥ अत्यंतदाखवावीप्रीती ॥
पुत्राचेंवर्तमाननवदावें ॥ ३२ ॥ दाखवोनिप्रेमभारी ॥ आणावेंतयासीआपुल्याघरीं ॥ यापरीशिकवीपरोपरी ॥ रायानेंअंतरींदृढध
रिलें ॥ ३३ ॥ जेथेंउतरलेहोतेसंत ॥ तेस्थळींपातलानरनाथ ॥ साष्टांगघालोनिदंडवत ॥ जोडोनिहातउभाराहे ॥ ३४ ॥ अंतरींपुत्रा
च्यावियोगेंकरून ॥ रायाच्यानेत्रींहूनवाहेजीवन ॥ सज्जनेंमानोनिप्रीतिलक्षण ॥ कृपेनेंकळवळोनपूसती ॥ ३५ ॥ कायतेंरायाइच्छीम

न ॥ येरूह्मणेजीकृपाकरोन ॥ माझेंसदनकरावेंपावन ॥ हेंऐकतांसज्जनउठले ॥ ३६ ॥ अंतरींसंतोषपावोन ॥ रायाचेघरींजातीसज्जन ॥ तोंदासीनेंपुढेंजावोन ॥ वर्तमानराणीसीनिवेदिलें ॥ ३७ ॥ तेव्हांराणीप्रेमेंकरोन ॥ सर्वहीलज्जातैंसोडोन ॥ उभीराहिलीद्वारींयेऊन ॥ तंवतेसज्जनपातले ॥ ३८ ॥ सतीसाष्टांगकरीनमन ॥ बुद्धीरंगांतझालीमग्न ॥ हळूचकथिलेंवर्तमान ॥ कांहींजेंआपणकेलेंहोतें ॥ ३९ ॥ अहोजीमाझींमातापिता ॥ तयांसीतुह्मीसर्वजाणतां ॥ संतह्मणतीहोजाणोंतत्त्वता ॥ मोठीचधन्यताअसेत्यांची ॥ २४० ॥ येरीह्मणेमीतयांचीसुता ॥ तेथेंमीसेवीतहोतेंसंतां ॥ येथेंतेंदुर्लभझालेंतत्त्वता ॥ ह्मणोनिपुत्राविषपाजिलें ॥ ४१ ॥ भूपतीजाहलाशोकांतमग्न ॥ मगमीतयासीबोलिलेंवचन ॥ बाळासीउठवितीलसज्जन ॥ ह्मणोनहेंदर्शनमजजाहलें ॥ ४२ ॥ आजिमाझ्याशरीरांत ॥ आनंदनाहींसमावत ॥ ओंवाळोनिप्राणत्वरित ॥ सांडावाऐसेंवाटतें ॥ ४३ ॥ ॥ मू०क० ॥ रीझि गये संत प्रीति देखिके अनंत कह्यो होइगीजुवही सो प्रतिज्ञा तेजु करीहे ॥ बालक निहारि जानि बिख निरधार कियो दियो चरनामृतको प्रानसंज्ञा धरीहे ॥ देखत बिमुख जाइ पाइ ततकाल लिये किये तब सिष्य साधुसेवा मती हरीहे ॥ ऐसे भूपनारि पति राखी सब साखी जन रहे अभिलाखि तोपे देखो यह घरीहे ॥ १९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीतिचीपाहोनप्रीत ॥ अंतरींरिझोनिगेलेसंत ॥ मुखानेंस्तुतीकरोनिबहुत ॥ बोलतीतियेसीकायतेव्हां ॥ ४४ ॥ अगेतूंजेप्रतिज्ञाकेली ॥ तेचिसिद्धीसीजायवहिली ॥ ऐसेंबोलोनितयेवेळीं ॥ मंदिरामाजीप्रवेशले ॥ ४५ ॥ बाळासीपाहताविलोकून ॥ विषाचानिर्धारकेलापूर्ण ॥ तिचेंवचनसत्यमानोन ॥ बाळासीतीर्थपाजिलें ॥ ४६ ॥ वदनामाजीतीर्थपडतां ॥ बाळसावधझालेंतत्त्वता ॥ विन्मुखांनींऐसाचमत्कारपाहतां ॥ तत्काळचरणासीलागले ॥ ४७ ॥ अनन्यभावेंझालेशरण ॥ सज्जनेंतयांसीउपदेशून ॥ संप्रदायसर्वसांगोन ॥ केलेशिष्यसकळांसी ॥ ४८ ॥ सकळांचीवृत्तीपालटली ॥ साधुसेवेंतमतीहरिली ॥ यापरीहरीनेंपतराखिली ॥ उभयतांराजस्त्रियांची ॥ ४९ ॥ ऐसाजाहलाचमत्कार ॥ यातेंजाणतीजनअपार ॥ मुख्यपाहिजेमनींनिर्धार ॥ त्यांसीहेघटकादृष्टीपडे ॥ २५० ॥ हरीचेचरणींइच्छाथोर ॥ धरोनिराहतीमानवचतुर ॥ तयांसीहाचमत्कार ॥ संतकृपेनेंदृष्टीपडे ॥ ५१ ॥ मूलभक्ति

मालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ पंचेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ ५२ ॥ श्रीत्र्यंबके० ॥ ७ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुकरुणाघना ॥ मजलातारींपतीतपावना ॥ तुझियाचरणांसोडोनि
वासना ॥ नजावीसर्वथादुसरीकडे ॥ १ ॥ एकएकपहाकैसेभक्त ॥ जयांचानिश्चयपरमाद्भुत ॥ तैसामजजवळीनसेकिंचित ॥ पतीत
जाणोनिमजतारीं ॥ २ ॥ ॥ मू०छ० ॥ आसै अगाध दौउभक्तकों हरितोखन अतिशय कियो ॥ श्रीरंगनाथको सदन करन
बहु बुद्धि बिचारी ॥ कपट धर्म रचि जैन द्रव्यहित देह बिसारी ॥ हंसपकरनेकाज बधिक बानो धरि आये ॥ तिलकदामकी सकुच
जानि तिहि आप बंधाये ॥ सुतवध हरिजन देखिके दे कन्या आदर दियो ॥ आसै अगाध० ॥ ४६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जयां
चाआशयअगाध ॥ ऐसेदोघेभक्तप्रबुद्ध ॥ हरीसंतुष्टव्हावयाविशद ॥ अतिशयप्रकारकेलाजिहीं ॥ ३ ॥ श्रीरंगनाथाचेंमंदिर ॥ कराव
याचीइच्छाफार ॥ बहुबुद्धीसीकरोनिविचार ॥ अघटितकर्मकेलेंतेव्हां ॥ ४ ॥ कपटधर्मासीरचोन ॥ द्रव्यासाठींझालेजैन ॥ देहाचेंवि
सरोनिगेलेभान ॥ रंगनाथासीसुखव्हावया ॥ ५ ॥ पारधीहंसांधरावया ॥ आलासाधुहोवोनियां ॥ तिलकमाळेसीसंकोचूनियां ॥ जा
णतआपणाधरविलें ॥ ६ ॥ साधूनेंजयाचापुत्रमारिला ॥ जेणेंआपुल्यानेत्रींपाहिला ॥ कन्यादेऊनआदरकेला ॥ जावयाखेदसंतांचा
॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ आसै सो अगाध दोऊ भक्त मामाभानैजेको दियो प्रभु पोख ताकी बात चित्त धारिये ॥ घरतेंनिकसि
चले बनको विवेक रूप मूरति अनूप बिन मंदिर निहारिये ॥ दक्षिनमे रंगनाथ नाम अभिराम जाको ताको लै बनावे धाम काम
सब टारिये ॥ धनके जतन फिरे भूमिपै न पायो कहूं चहूंदिस हेरि देख्यो भयो सुख भारिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जयाचा
आशयअगाध ॥ ऐसेजेकांभक्तप्रबुद्ध ॥ मामाभाचेतेदोघेविशद ॥ जगींप्रख्यातअसती ॥८॥ जयांच्यामनोरथासम्यक ॥ पुष्टीकरणवैकुंठ
नायक ॥ करीतेकथाअलोलिक ॥ परिसालक्षलावोनियां ॥ ९ ॥ मामाभाचेदोघेजण ॥ परस्परांतस्नेहीपूर्ण ॥ परमार्थाचालाभजाण ॥ व्हा
वाह्मणोनप्रपंचसोडिला ॥ १० ॥ अंतःकरणापासोन ॥ प्रपंचांतूनउडालेंमन ॥ उभयतांहीसेवोनिवन ॥ आनंदेंकरोनभजनकरिती ॥

॥ ११ ॥ फिरतांफिरतांकरितीविचार ॥ भगवत्सेवेंतहेंलागोशरीर ॥ तोंद्रविडदेशांतवनींसुंदर ॥ श्रीरंगमूर्तिपाहिली ॥ १२ ॥ तीवरी
कांहींनसेछाया ॥ कोणीचनाहींपूजावया ॥ ऐसीव्यवस्थापाहोनियां ॥ उपजलीदयादोघांसी ॥ १३ ॥ तेमूर्तिदक्षिणदिशेंत ॥ श्रीरंग
नामेंअसेख्यात ॥ लावण्येंसुंदरअसेबहुत ॥ रामेश्वरमार्गींदर्शनघडे ॥ १४ ॥ उभयतांनींकेलाविचार ॥ येथेंबांधावेंमंदिरसुंदर ॥ ज्यामा
जीअसावेसर्वप्रकार ॥ मोठाचिविस्तारजयाचा ॥ १५ ॥ जैसेंहोतेंआपुलेमनीं ॥ तैसेंदैवेंआलेंघडोनी ॥ आतांधंदासर्वसोडोनी ॥ धन
जोडण्यासीलागावें ॥ १६ ॥ मगप्रयत्नादोघेनिघाले ॥ चारीदेशांमाजीफिरले ॥ मनासारिखेंधननमिळालें ॥ उभयतांपावलेकाशीसी
॥ १७ ॥ गंगेच्याघांटासींयेवोन ॥ दोघेबैसतीखिन्नहोऊन ॥ ह्मणतीवर्षभरीफिरतांजाण ॥ सहस्त्रवरीधनमिळालें ॥ १८ ॥ आपणाजैसें
मंदिरबांधणें ॥ कोट्यावधित्यासीद्रव्यलावणें ॥ नघडेतरीहेंव्यर्थजिणें ॥ कायहेप्राणठेवोनी ॥ १९ ॥ तरीघेवोनिथोरपाषाण ॥ उभय
तांच्यागळाबांधोन ॥ गंगेमाजीजावेंबुडोन ॥ ऐसाजोंविचारकरिताती ॥ २० ॥ तोंएकऐकिलेंवर्तमान ॥ उभयतांसीआनंदपूर्ण ॥
जाहलात्याचेंकायकारण ॥ लक्षलावोनिपरिसावें ॥२१॥ ॥ मू०क०॥ मंदिर सरावगीको प्रतिमा सो पारसकी आरस न कियो वेद
नूनहूं बतायोहे ॥ पावे प्रभू सुख हम नरकहु गये तो कहा धरक न आइ जाइ कान ले फुकायोहे ॥ ऐसि करी सेवा जासो हरी मती
केवराज्यों से वरासमाज सब नीकेंके रिझायोहे ॥ दियो सोपि. भार तब लेवैको विचार करे हरै कोन राह भेद राजनिपै पायोहे ॥
॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ येथेंसरावगीचेंअसेमंदिर ॥ त्यामाजीपरिसाचीमूर्तिसुंदर ॥ उभयतांसीआल्हादफार ॥ करितीविचारचोर
ण्याचा ॥ २२ ॥ जरीहेमूर्तिसांपडेल ॥ मनासारिखेंकार्यहोईल ॥ परीहेंआतांकैसेंघडेल ॥ नास्तिकमंदिरींजाऊंनये ॥ २३ ॥ मामाह्म
णेहेवेदाज्ञा ॥ कैसाप्रवेशकरावाप्राज्ञा ॥ तंवतोह्मणेकरितांअवज्ञा ॥ नरकांतपडणेंलागेल ॥ २४ ॥ असोपावेलसुखभगवंत ॥ तेंचिआ
ह्मासीकरणेंकृत्य ॥ जरीघडल्याहीनरकपात ॥ तयाचीभीतीनसेआह्मां ॥ २५ ॥ उभयतांसीतेंमानलें ॥ निःशंकहोऊनितयेवेळे ॥ सराव
गीचेमंदिरींगेले ॥ परीतेत्यांसीयेऊंनदेती ॥ २६ ॥ मगहेउभयतांतयांविनविती ॥ आह्मासीतुमचीआवडेपद्धती ॥ शरणह्मणोनिपायांपड

ती ॥ उपदेशघेतीतयांचा ॥ २७॥ मुख्यजोकांअसेमहंत ॥ तयाचीसेवाकरितीबहुत ॥ जैसाकेवडासुगंधेंवळवित ॥ त्यापरीतयातेंवश्य
केलें ॥ २८॥ पाहोनिदोघांचेंआचरण ॥ सरावगीसमाजझालाप्रसन्न ॥ ह्मणतीमहंतांवृद्धपण ॥ गादीवरस्थापनकरूंयांसी ॥ २९ ॥ ऐसा
विचारकरोन ॥ उभयतांसीओपिलेंस्थान ॥ गादीवरदिलेंबैसवोन ॥ जाहलीसत्ताउभयतांची ॥ ३० ॥ तेव्हांचोरीचाकरितीविचार ॥ मू
र्तिमोठीलहानद्वार ॥ तेणेंजाहलेचिंतातुर ॥ कायकरावेंयेथेंआतां ॥ ३१ ॥ मगतेविचारितीमहंता ॥ हरिहरमताचीबहुतसत्ता ॥ जरीआ
ह्मासीसंकटपडतां ॥ कवण्यापरीमूर्तिकाढावी ॥ ३२॥ ऐसेंतयांचेंऐकतांवचन ॥ महंतबहुतझालेप्रसन्न ॥ ह्मणतीतुह्मीतोबहूतसुज्ञ ॥ सर्व
हीगूढविचारितां ॥ ३३ ॥ महंतसांगेवाडेंकोडें ॥ राजानामेंअसेगौड ॥ आपुल्यामंदिराचासर्वनिवाड ॥ तोएकसमूळजाणतो ॥ ३४ ॥
ऐसेंवचनऐकतांचकानीं ॥ तयागौडासीबोलाऊनी ॥ धनवस्त्रादिबहूदेवोनी ॥ मेजवानीकेलीआदरें ॥ ३५ ॥ यापरीत्यासीकरोनिप्रस
न्न ॥ मूर्तिकाढणेंविचारितीलक्षण ॥ तोह्मणेआमच्यावंशींजाण ॥ एकासीमाहीतराहातसे ॥ ३६ ॥ तरीमजलागींअसेमाहित ॥ तुह्मा
सीसांगतोंमीसाद्यंत ॥ परीकोणांहेनकराविदित ॥ ह्मणोनिवचनघेतलें ॥ ३७ ॥ मंदिराच्याकळसाजवळी ॥ तेथेंअसेएकभवरकळी ॥
शंभरपेंचतयातळीं ॥ तेफेरिताकळसदूरहोय ॥३८॥ मोठेंतेथेंपडतसेद्वार ॥ तेथोनिकाढावीमूर्तिसत्वर ॥ यापरीभेदपावोनिचतुर ॥ करितीवि
चारचोरीचा ॥३९॥ ॥ मू०क० ॥ मामा रह्यो भीतर ओ ऊपरसो भानजो हो कलसभंवरकली हाथसों फिरायोहे ॥ जेवरा ले फासी दियो
मूरति सो खेंचि लई ओर बार वहू आप नीके चढि आयोहे ॥ कियो हों जो द्वार तामे फूलि तन फसि बेठ्यो अति सुख पाइ तब बोलिकें सुना
योहे ॥ काढि लेवो सीस इस भेखकीन निंदा करे भरे अंकवारि मन कीजिये सवायोहे ॥३॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकेदिनींउभयतांमिळून ॥
मूर्तिकाढिलीतेउपटोन ॥ रात्रींसर्वहीनिद्रापन्न ॥ पाहोनचोरीसआरंभिलें ॥ ४० ॥ मामाराहिलाभीतरी ॥ भाचाचडलाशिखरावरी ॥
भवरकळीतेंसत्वरफेरी ॥ तंवतेंशिखरदूरझालें ॥ ४१ ॥ मगवरोनिदोरसोडिला ॥ तेणेंमूर्तीचागळाबांधिला ॥ बाहेरकाढिलीतयेवेळां ॥
पुनरपिटाकिलादोरआंत ॥ ४२ ॥ मगतोदोरबळकटधरोन ॥ मामाआलावर्तीचढोन ॥ देहफुगलाआनंदेंकरून ॥ द्वारींअडकलाननिघवे

॥ ४३ ॥ बहुतांपरीकेलाउपाय ॥ परीबाहेरीननिघेकाय ॥ ह्मणेतूंमूर्तिघेऊनिजाय ॥ आतांनपाहेंवाटमाझी ॥ ४४ ॥ ऐसेतयासीऐकवीबोल ॥ जेणेंचित्तासीलागेतळमळ ॥ कापोनिमाझेंशिरकमळ ॥ घेवोनिपळयेथोनियां ॥ ४५ ॥ नातरीओळखितांमजजन ॥ ह्मणतीलकैसावैष्णवपूर्ण ॥ द्रव्याचाअत्यंतलोभधरून ॥ सरावगीहोऊनचोरीकरी ॥४६॥ तरीतूंनिःशंककापींगळा ॥ पोटासींधरूनिमूर्तियेवेळां ॥ सत्वरनिघोनिजांईप्रेमळा ॥ साधींआपुल्याकार्यासी ॥ ४७ ॥ मनोरथआपुलासिद्धझाला ॥ देहजाईलतरीजावोभला ॥ अनुमानकरिसीलयेवेळां ॥ तरीस्वार्थपरमार्थबुडेल ॥ ४८ ॥ मनकरोनियांसवाई ॥ हेंकार्यसाधींलवलाहीं ॥ नेत्रभरोनिआलेपाहीं ॥ तयेसमईभाच्याचे ॥ ४९ ॥ ॥ मू०क० ॥ काटि लियो सीस ईस इछाको विचार कियो जियो नही जात तऊ चाह मती पागीहे ॥ जोपे तन त्याग करों कैसें आससिंधु तरो वाही ओर आयो तहां नीम खुदी लागीहे ॥ भयो सोक भारि हमे व्हैगई आवारी काहु ओरने बिचारी देखे वही बडभागीहे ॥ भरि अंकवारि मिले मंदिर संवारिझिले खिले सुख पाइ नैन जाने सोई रागीहै ॥ ४ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ देवाचीइच्छाऐसीह्मणून ॥ मनामाजीविचारकरून ॥ मामाचेंघेतलेंशिरकापोन ॥ सत्वरतेथोनपळाला ॥ ५० ॥ परीमामाच्यावियोगेंकरून ॥ देहातेंसोडूंपाहतीप्राण ॥ परीदेवाच्यामंदिरींनिमग्न ॥ बुद्धीह्मणोनिवांचला ॥ ५१ ॥ जरीमीदेहत्यागकरीन ॥ आशेचासमुद्रकैसातरेन ॥ श्रीरंगाचेंमंदिरबांधेन ॥ सत्वरजावोनयेधवां ॥ ५२ ॥ रात्रंदिवसकरीगमन ॥ क्षुधेतृषेचीनसेआठवण ॥ इकडेकळवळलाजगज्जीवन ॥ ह्मणेमजनिमित्तहामेला ॥ ५३ ॥ मगगुप्तरूपेंशिरआणोन ॥ मामाच्याधडासीदेलावोन ॥ सत्वरतेथोनिकाढोन ॥ श्रीरंगाजवळीठेविला ॥ ५४ ॥ हरीचालागतांअमृतहस्त ॥ जैसाकोणीउठेनिद्रित ॥ तैसासावधहोऊनिपहात ॥ तोंश्रीरंगासीजवळीदेखिलें ॥ ॥ ५५ ॥ मगआनंदेंगांवांतजावोन ॥ कर्जआणिलेंकाढोन ॥ शिल्पकारांसीमेळऊन ॥ पायाखोदिलामंदिराचा ॥ ५६ ॥ मागोनिआलाभाचाधांवत ॥ पायाखोदिलानयनींपहात ॥ तयाजाहलेंदुःखबहुत ॥ ह्मणेहेंविपरीतकायजाहलें ॥५७॥ बहुतआह्मासीलागलाउशीर ॥ कोणीभाग्यवंतबांधीमंदिर ॥ मामानेंहीसोडिलेंशरीर ॥ इकडेश्रीरंगदूरझाला ॥ ५८ ॥ ह्मणोनिआक्रंदेंरडूंलागला ॥ जनांसीविचा

रीवेळोवेळां ॥ कोणसत्पुरुषयेवोनिभला ॥ कामलाविलेंमंदिरासी ॥ ५९ ॥ जोंपाहेतोंतोभाग्यवंत ॥ जयाचेंमस्तकतोडिलेंत्वरित ॥ ऐ
सेंपाहतांआनंदभरित ॥ गळांपडतपरस्परें ॥ ६० ॥ मगश्रीरंगाचेंमंदिर ॥ मनासारिखेंकेलेंसुंदर ॥ उभयतांचेंरंगलेंअंतर ॥ आनंदफार
जाहला ॥ ६१ ॥ संपूर्णमंदिरपाहोन ॥ सुखपावलेत्यांचेनयन ॥ जेकोणीप्रेमींअसतीपूर्ण ॥ तेचिअनुभवजाणतीत्यांचा ॥ ६२ ॥ बा
राकोसांचेंमंदिरविस्तृत ॥ बागसरोवरेंविहिरीत्यांत ॥ सप्तद्वारेंगोपुरासहित ॥ दीर्घविशाळनिर्मिलीं ॥ ६३ ॥ श्रीरंगाचीकरोनिस्थाप
ना ॥ उपचारींलावोनियोजना ॥ भक्तिभावानेंकरितीसेवना ॥ तोमार्गअद्यापिचालताहे ॥ ६४ ॥ वारंवारउत्साहहोती ॥ अनेकया
त्रातेथेंमिळती ॥ जेपरिसाचीमूर्तिहोती ॥ मंदिराच्यापायांतठेविलीते ॥ ६५ ॥ ॥ कथाहंसभक्ताची ॥ ॥ मू०क० ॥ कोडि भयो
राजा कियो जतन अनेक ऐपे एकहू न लागे कह्यो हंसनि मंगाइये ॥ बधिक बुलाइ कही वेगिही उपाइ करो जहां तहों ढूंढि अ
हो इहां लगी लाइये ॥ कैसे करि लावे वेतो रहे मानसरमांझ लावोगे छुटोगे तब जने चार जाइये ॥ देखतही उडी जात जातिको
पिछानि लेत साधुसो न डरे जानि भेष ले बनाइये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोणीएकराजासुभट ॥ तयासीजालेंगलितकुष्ठ ॥ अने
कउपायकेलेउद्भट ॥ एकहीलागूनजाहला ॥ ६६ ॥ मगबोलाऊनसर्ववैद्य ॥ तयांसीबोलेकठोरशब्द ॥ तुह्मासीवेतनेंदेतोंबहुविध ॥ त्या
चाउपयोगकायअसे ॥ ६७ ॥ मजलाजाहलामहारोग ॥ बरानव्हेचितोसवेग ॥ वेतनकशासीद्यावेंमग ॥ तरीतेंसर्वबंदकरितों ॥ ६८ ॥
मगवैद्यांनींविचारकेला ॥ नमिळेऔषधीजेकोणाला ॥ द्यावीसांगोनितेरायाला ॥ जेणेंउपायखुंटेल ॥ ६९ ॥ मगसर्वहीरायाविनवि
ती ॥ औषधीनमिळेआह्माप्रती ॥ रावह्मणेतेसांगानियुती ॥ देईनआणोनमीतुह्मां ॥ ७० ॥ राजहंसाचेंपाहिजेतैल ॥ तेणेंचिहेंकुष्ठजाई
ल ॥ रायेंऐकतांचितत्काळ ॥ पारधीसर्वबोलाविले ॥ ७१ ॥ तयांसीबोलेआज्ञावचन ॥ तुह्मीसत्वरउपायकरोन ॥ जागोजागींवनेंधुं
डोन ॥ राजहंसधरोनिआणा ॥ ७२ ॥ हंसनआणालजरीसम्यक ॥ तरीतुमचेंतोडीनमस्तक ॥ यापरीआज्ञाऐकतांदेख ॥ पारधीरा
यातेंविनविती ॥ ७३ ॥ कैसेनिआणावाराजहंस ॥ मानससरोवरींत्यांचावास ॥ राजाक्रोधेंबोलेतयांस ॥ सहामहिनेप्रयासकरोनिआ

णा ॥ ७४ ॥ जरीआणालराजहंस ॥ तरीचमुक्तताहोयतुह्मांस ॥ नातरीमुकालस्वप्राणास ॥ ऐकतांभयानेंतेनिघाले ॥ ७५ ॥ रायालागींविनवोन ॥ घेतलेंखर्चासीमागोन ॥ दोनसहस्ररुपयेघेवोन ॥ गेलेपळोनदेशांतरा ॥ ७६ ॥ तयांमाजीचौघेजण ॥ धैर्यवंतनिघालेपूर्ण ॥ ह्मणतीरायाचेंअन्नखावोन ॥ समयावरीपळणेंठीकनाहीं ॥ ७७ ॥ ऐसेंकरोनिदृढमन ॥ शोधीतचालिलेवनोपवन ॥ दिनभरीकरितअसावेंगमन ॥ वृक्षावरीचढोननिजावेंरात्रीं ॥ ७८ ॥ सहामहिनेफिरोन ॥ नानापरीचेंशोधिलेंवन ॥ निश्चयनढळेतयांचापूर्ण ॥ त्यायोगेंजाणफळमिळालें ॥ ७९ ॥ तोंएकसुंदरलागलेंवन ॥ त्यामाजीप्रवेशलेचौघेजण ॥ रात्रहोतांचिवृक्षींचढोन ॥ पाहतीचमत्कारवनाचा ॥ ८० ॥ एकतेथेंगुहासुंदर ॥ त्यांतोनिनिघेऋषिबाहेर ॥ परीतोअसेवैष्णववीर ॥ तयाच्यादर्शनाहंसयेती ॥ ८१ ॥ एकामागेंएकजोडी ॥ मानससरोवराहूनतांतडी ॥ येवोनियांलवडसवडी ॥ नमस्कारकरितीऋषीतें ॥ ८२ ॥ चारघटिकाबैसोन ॥ पुनरपिजातीउडोन ॥ पारधीहंसांतेंओळखून ॥ युक्तीनेंधरावयापातले ॥ ८३ ॥ तंवतेजातीउडोन ॥ पारधीअंतरींझालेखिन्न ॥ विचारकरितीसर्वमिळोन ॥ ह्मणतीसाधूसीहेनभीती ॥ ८४ ॥ आपुलीहेओळखूनजाती ॥ तत्काळराजहंसउडोनिजाती ॥ संतांचावेषघेऊनिनिघती ॥ युक्तीनेंत्यांप्रतीधरावें ॥ ८५ ॥ ॥ मू०क० ॥ गये जहां हंस संत बानो सो प्रसंस देखि जानिके बंधाये राजापास लैके आयेहे ॥ मानि मतिसार प्रभू वैदको सरूप धारि पूछिके बजार लोग भूपढिंग लायेहे ॥ काहेको मंगाये पंछी अछी हम देह करै छांडि दीजे इन्हे कही नीठि करी पायेहे ॥ ओखदी पिसाइ अंगअंगनि मिलाइ किये नीके सुख पाइ कही उनकों छुडायेहे ॥ ६ ॥ ॥टी०ओ० ॥ मगशिरगोळाउगाळून ॥ तिलकमुद्रादिलावोन ॥ संतांचासुवेषघेऊन ॥ हंसांच्याजवळीपातले ॥ ८६ ॥ कपटीवेषओळखून ॥ सर्वहंसगेलेउडोन ॥ परीएकजोडासाधुपूर्ण ॥ तैसाचिबैसोनिराहिला ॥ ८७ ॥ तंवतेपारधीजवळआले ॥ तेव्हांस्त्रियेसीहंसबोले ॥ कपटवेषीहेधरितीबळें ॥ तरीचलावेंयेथोनयां ॥ ८८ ॥ तियेचीपरीक्षापाहेहंस ॥ परीबोलिलीवाक्यसुरस ॥ कपटीजरीहाप्रभूचावेष ॥ अपमानयाचाकरूंनये ॥ ८९ ॥ ॥ दोहा ॥ हंस कहे सुनि हंसिनी सुनो पुरातम साखि ॥ बधिक भेद जाने नही पति बानेकी रा

खि ॥ १ ॥ अपमानकरिताउणेपण ॥ येईलउपासनेलागोन ॥ जब्बासवेंचिलागलेंमरण ॥ मगभीतीधरावीकासया ॥९०॥ पारधीऐसेंओळ
खोन ॥ संतवेषातेंदृढमानोन ॥ तयाचेजवळीजावोन ॥ मस्तकठेवितीचरणावरी॥९१॥तेणेंतत्काळपक्षधरिले ॥ उभयतांसीझोळींतटाकिले॥
रायापार्शीयेऊनठाकिले ॥ पक्षीठेविलेपुढेंत्याच्या ॥९२॥ सुवर्णाच्यापिंजऱ्यांत ॥ रावतयांसीठेवोनिदेत ॥ पारध्याइनामदेवोनिबहुत ॥ धा
डीवैद्यांसिबोलावणें॥९३॥नपाहोनिआपुल्यामरणा ॥ हंसानेंरक्षिलीउपासना ॥ सारमतीहेपाहोनिजाणा ॥ जगज्जीवनासंकटपडलें ॥९४॥
माझियाप्रेमळभक्तालागुन ॥ कपटेंपारधीआणीधरून ॥ भूपतीआतांकरीलहनन ॥ दीनवत्सलताव्यर्थमाझी ॥९५॥ तेंवैद्याचेंरूपधरोन ॥ ते
थेंपातलेजगज्जीवन ॥ खांदींऔषधाचेंपोतेंजाण ॥ घेऊननिघालेचोहाटा ॥९६॥ जोकोणीरोगीदृष्टीपडे ॥ त्यासीदेवोनिऔषधनिवाडें ॥
एकाक्षणांतवाडेंकोडें ॥ निरोगीकरीतयासी ॥ ९७ ॥ ऐसापाहोनिचमत्कार ॥ लोकहाटीचेमिळालेफार॥ सर्वहीविनवितीजोडोनिकर॥
ह्मणतीरायासीरोगझाला ॥ ९८ ॥ जरीतोरोगकरालदूर ॥ तरीआह्मांवरीउपकारथोर ॥ देवह्मणेजीचलासत्वर ॥ निरोगीक्षणांतकरीन
त्या ॥ ९९ ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ रायाजवळीआलेघेऊन ॥ तेणेंऐकतांचिवर्तमान ॥ आदरेंकरोननेलाभीतरी ॥ १०० ॥ तेथें
पिंजऱ्यांतहंसपाहिले ॥ रायासीह्मणेहेकांआणिले ॥ भूपह्मणेयाचेंतैलभलें ॥ कुष्ठजावयाकरणार ॥१॥ तेव्हांबोलेदेवहांसोन ॥ अरेयादीनां
सीदेसोडोन ॥ क्षणांततुजलाबरेंकरीन ॥ औषधाचागुणपाहेंमाझ्या ॥२॥ भूपह्मणेप्रयत्नेंकरोन ॥ हंसमिळालेमजलागोन ॥ तेमीकैसेदेवूं
सोडोन ॥ निरोगीझाल्यावांचोनियां ॥ ३ ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ तत्काळऔषधीकाढोन ॥ खलामाजीचूर्णकरोन ॥ करीमर्दनराव
अंगीं ॥ ४ ॥ मगरायासीस्नानघातलें ॥ तत्काळदिव्यशरीरझालें ॥ ऐसेंपाहतांतयेवेळे ॥ रायासीझालेंपरमसुख ॥ ५ ॥ देवबोलेमग
रायासी ॥ आधींसोडिजेयापक्ष्यांसी ॥ रायेंवंदोनियांआज्ञेसी ॥ तत्काळहंसांसीसोडिलें ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ लेवो भूमि गांव ब
लिजाव या दयालताकी भाग भाल जाके ताको दरसन दीजिये ॥ पायो हम सब अब करो हरीसाधुसेवा मानुषजनम जाकी सफल
ता कीजिये ॥ करि ले नीदेश देश भक्तिविस्तार भई हंससहितसार जानि हिये धरि लीजिये ॥ बधिकनि जानी जासो खगनी प्रतीती

कीनी ऐसो भेक छाडिये न राख्यो मति भीजिये ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वैद्याचेठाईंजडलाभाव ॥ ह्मणेघेइजेभूमींगांव ॥ तुमच्याकरुणेवरूनजीव ॥ वाटतेंटाकावाओवाळूनीं ॥ ७ ॥ जयाचेभाळींभाग्यपूर्ण ॥ तयासीदर्शनदेतांआपण ॥ तरीजीआतांकृपाकरोन ॥ अंगिकारकांहींकरावा ॥ ८ ॥ रायासीबोलेश्रीहरी ॥ आह्मीपावलोंसर्वतरी ॥ आतांएकतूंकामकरीं ॥ ईश्वरसाधूंसीसेवावें ॥ ९ ॥ नरजन्माचीसार्थकता ॥ करोनिघेईंनृपनाथा ॥ यापरीबोलोनितत्त्वता ॥ श्रीहरीगुप्तजाहले ॥ ११० ॥ रायालागींआश्चर्यफार ॥ ह्मणेहाकैसाझालप्रकार ॥ हंसधरण्याचामगविचार ॥ पारध्यालागींविचारिला ॥ ११ ॥ पारध्यांनींतैंसाद्यंत ॥ रायालागींकथिलेंवृत्त ॥ चित्तीं अनुतापलातोनरनाथ ॥ ह्मणेमहाभक्तहंसहोते ॥ १२ ॥ वैष्णवांचावेषपाहोन ॥ हंसआलेध्यावयादर्शन ॥ तंवह्याडुष्टेंआणिलेधरोन ॥ तयांचियारक्षणादेवआला ॥ १३ ॥ मजलागींएकाक्षणांत ॥ तत्काळकेलेंरोगरहित ॥ परीनओळखिलातोअनंत ॥ परमअंधमीजाहलों ॥ १४ ॥ दुसराजरीवैद्यअसता ॥ देशगांवतरीकांहींघेता ॥ येणेंतगादाकरोनितत्त्वता ॥ राजहंसांसीसोडविलें ॥ १५ ॥ माझ्यानेत्रांवरी झांपडें ॥ कैसेंहोतयासमईपडे ॥ ह्मणोनिराजादुःखेंरडे ॥ बहूअनुतापजाहला ॥ १६ ॥ प्रभूनेंआज्ञाकेलीजैसी ॥ हरिसंतसेवाकरीतैसी ॥ रायाच्यायोगेंसर्वदेशीं ॥ भक्तीचाविस्तारजाहला ॥ १७ ॥ परस्परांतकरितीनिर्धार ॥ जाणेहंसाचेंजोहितसार ॥ हृदयींधरावातोनिरंतर ॥ यापरीसकळभक्तीकरिती ॥ १८ ॥ पारधीउमजलेआपुलेचित्तीं ॥ पक्ष्यानेंजयार्चीकेलीप्रतीती ॥ तोवेषकैसासोडावानिगुती ॥ ह्मणोनितैसेचिसंतझाले ॥ १९ ॥ सत्संगाचामहिमाऐसा ॥ अनुतापजाहलातयांकैसा ॥ संतसेवेचीलागलीआशा ॥ रंगलीमतीतैंसकळांची ॥ १२० ॥ ॥ कथामहाजनसदावर्तीची ॥ ॥ मू०क० ॥ महाजन सुनो सदाव्रती ताको भक्तपन मनमै विचार सेवा कीजे चित्तलाइके ॥ आवत अनेक साधु निपट अगाध मती साध लेत जैसे आवे सुबुद्धि मिलाइके ॥ संत सुख मानि रही गयो घरमांझ सदा सुतसों सनेह नित खेले संग जाइके ॥ इच्छा भगवान मुख्य गौन लोभ जानि मारि डाऱ्यो धूरि गाडि ग्रह आयो पछिताइके ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महाजनरायाचापुरोहित ॥ सदावर्तीनामेंअसेख्यात ॥ त्याचेंभक्तिपणअसेअद्भुत ॥ परिसावेंचि

त्तदेवोनियां ॥ २१ ॥ मनामाजीकेलाविचार ॥ चित्तलावोनिनिरंतर ॥ साधूंचीसेवाकरावीसुंदर ॥ ऐसेंह्मणोनिआरंभिली ॥ २२ ॥
सदावर्तीचाऐकोनिलौकिक ॥ त्यामार्गेंयेतीसाधूअनेक ॥ महाजनसेवाकरीसम्यक ॥ अगाधमतीकरोनियां ॥ २३ ॥ नानाप्रकृतीचे
येतीसंत ॥ तमोगुणीकोणीअसतीअद्भुत ॥ रजोगुणानेंकोणीयुक्त ॥ कोणीतेकेवळसत्वगुणी ॥ २४ ॥ ऐसेगुणदोषदृष्टीपडोन ॥ परी
तिकडेनघालीचमन ॥ सद्बुद्धीविशेषमेळऊन ॥ प्रसन्नठेवीसंतांसी ॥ २५ ॥ तोंएकपुरुषपोटभरावया ॥ संतांचावेषघेऊनियां ॥ महाज
नांच्याआलाठाया ॥ तेणेंलवलाह्याआदरकेला॥२६॥त्यासंतांचेंपूजनकरोनी॥ राहोनिघेतलेआपुल्यासदनीं ॥ तैसीचपूजाप्रतिदिनीं ॥
आदरेंकरोनिकरीतसे ॥ २७ ॥ साधूचेअंतरींवाटलेंसुख ॥ एथेंचिह्मणेराहावेंसम्यक ॥ तैंसदावर्तीभावपूर्वक ॥ आनंदेंकरोनिठेवीतसे ॥
॥ २८ ॥ मनामाजीसंतोषला ॥ येतसेकधींकधींसंतमेळा ॥ परीनित्यपूजनकरावयाभला ॥ हासाधूराहिलाआपुलेघरीं ॥ २९ ॥ मग
तोसाधूदिवसबहुत ॥ सदावर्तीच्याराहेघरांत ॥ तयालागींएकअसेसुत॥ साधूचाअत्यंतलळात्यासी ॥ १३० ॥ त्यासवेंफिरेबाजारांत ॥
सर्वदात्याचेजवळीखेळत ॥ बाळावरीदागिनेअसतीबहुत ॥ झालेंविपरीततेंऐका ॥ ३१ ॥सदावर्तीचीपहावीपरीक्षा॥ ऐसेंवाटलेंश्रीजग
दीशा ॥ अत्यंतहीनलोभआशा ॥ साधूच्यामानसाउपजली ॥ ३२ ॥ ह्मणेबाळावरीबहुतनग ॥ हरणकरावेआजिसांग ॥ बाळासीघे
ऊनिमगसवेग ॥ गांवाच्याबाहेरपातला ॥ ३३ ॥ दागिनेघेतलेकाढोन ॥ ह्मणेहावडिलांसांगेलजाऊन॥ ह्मणोनितयाचाघेतलाप्राण ॥
रेतींतगाडोनटाकिला ॥ ३४ ॥ दागिनेहीदिधलेपुरोन ॥ घरासीआलानलगतांक्षण ॥ परीतेंमनींपापआठवोन ॥ पश्चात्तापकरीतसे ॥ ३५ ॥
॥ ॥मू०क०॥ देखे महातारी मगबेटा कहां रह्यो पगि बीते चारि जाम तऊ धाममे न आयोहे॥ फेरी नृप डोंडी जाकै संत संग आप लोंडी
कह्यो यो पुकारि सुत कोने बिरमायोहे॥ बेगि दे बताइ दीजे आभरन दियो लीजे कही सो संन्यासी यह माऱ्यो मन लायोहे ॥ दई ले दि
खाइ देह बोल्यो याको गही लेहु याहीने ही माऱ्यो पुत्र माऱ्यो नीके पायोहे॥९॥ ॥टी०ओ०॥ माझेंयेणेंकेलेंपोषण ॥ याचाविश्वासघात
करून ॥ पुत्राचामीघेतलाप्राण ॥ निजलाउदासह्मणोनी ॥३६॥ सायंकाळझालातत्त्वता ॥ साधूजवळीपुत्रनपाहता ॥ सदनामाजीशो

धीमाता ॥ नमिळतांविचारीसाधूतें ॥ ३७ ॥ अहोजीतुमच्याबरोबर ॥ बाळफिरतहोतासत्वर ॥ लोटोनिगेलेचारीप्रहर ॥ अझोनिघरा
सीकांनआला ॥ ३८ ॥ तरीतोकोठेंअसेराहिला ॥ साधूह्मणेमीनाहींपाहिला ॥ मगतेमाताकरीदुःखाला ॥ सदावर्तीलानिवेदी ॥३९॥
तोहीगेलाघाबरून ॥ नगरांतबाळशोधिलाजाऊन ॥ पत्तानलागतांतैंधांऊन ॥ रायालागोनकळविलें ॥ १४० ॥ तेव्हांदौंडीपिटवीराय ॥
महाजनतयासंगेंजाय ॥ कपटीसाधूहीलवलाहें ॥ शोधायानिघेतयासवें ॥ ४१ ॥ आणीकएकनिघालीदासी ॥ हातींघेऊनकांक
ड्यासी ॥ तेव्हांपुकारकेलीऐसी ॥ दीर्घस्वरेंकरोनियां ॥४२॥ कोणीलपविलेंअसेबाळास ॥ तरीदागिनेतयासबक्षीस ॥ आमुचाआणो
निद्यावाआह्मास ॥ भयचित्तासधरूंनये॥४३॥यापरीदौंडीपिटतपिटत ॥ नगराच्यातेबाहेरयेत ॥ तेथेंसंन्यासीएकराहात ॥ उंचटेंकड्यावरी
जाणा ॥ ४४ ॥ तेणेंऐकोनिवर्तमान ॥ टेंकडीच्यातळींउतरोन ॥ कपटीसाधूसीओळखून ॥ सदावर्तीसीबोलतसे ॥४५॥ यासाधूनेंबा
ळमारिलें ॥ टेंकडीवरोनिमीपाहिलें ॥ याचिनाल्यांतअसेपुरिलें ॥ नगहींठेविलेगाडोनी॥४६॥द्वितीयप्रहरींकेलावध ॥ ह्मणोनिखोदोनिदा
वीविशद ॥ महाजनेंतोऐकतांशब्द ॥ सर्वहीमनांतसमजला ॥४७॥ साधूकडेपाहेविलोकून ॥ तंवतोझालाअत्यंतखिन्न ॥ महाजनह्मणे
हाउदासीन ॥ होतांचिसेवनव्यर्थमाझें ॥ ४८ ॥ तेव्हांमहाजनकायबोले ॥ अरेहासंन्यासीधरावहिलें ॥ यानेंचिमाझेंबाळमारिलें ॥ चो
खराचिसांपडला ॥ ४९ ॥ हेतोंसाधूशीलवंत ॥ स्वभावमजलाअसेविदित ॥ यांसीहापापाचाशब्दलावित ॥ ह्मणोनिबंधनकेलेंत्या ॥
॥ १५० ॥ ॥ मू०क० ॥ बोल्यो अकुलाइ मेतो दियोहे बताइ मोको देवोज्जु छुडाइ नही झूट कछू भाखिये ॥ लेवो मति नाम साधू
जो उपाधि मेव्यो चाहो जावो उठी ओर कहू मानि छोरि नाखिये ॥ आइके विचार कियो जानी सकुचायो हियो बोलि उठी तिया सुत दैकै
नीके राखिये ॥ पऱ्यो वधूपाइ तेरी लीजिये बलाइ पुत्रसोकको मिटाइ ओर खरी अभिलाखिये॥१०॥ ॥टी०ओ०॥ तेव्हांतोबोलेघाबरून॥
सत्यतुह्मासीदिलेंदाऊन ॥ कांहींनकेलेंमीखोटेंभाषण ॥ द्यावेंसोडोनमजलागीं ॥ ५१ ॥ महाजनह्मणेतूंघेतलाप्राण ॥ साधूचेंघेसीतूंनामाभि
धान ॥ तुजलामारीनफांशींदेऊन ॥ तेव्हांहायहायतोकरी ॥५२॥ यावरीतयासीमहाजनह्मणे ॥ जरीहेउपाधीदूरकरणें ॥ आणीकठिकाणीं

जाऊनराहाणें॥ देईसोडोनहट्टहा॥५३॥ऐसेंतयासीकबूलकरोन॥ पळवोनिदिधलेंतेथोन॥ पुत्रालागींअग्निदेऊन॥ आपुल्याघरासीपातला
॥५४॥परीसाधूतोअंतरींखिन्न॥ मुखतयाचेंगेलेंसुकोन॥ घराजाऊनिकरीशयन॥ निद्रानलागेपरीत्यासी॥५५॥ ऐसेंत्याचेंपाहोनिलक्षण॥
महाजनासीनपडेचैन॥ पुत्राचीनकरीआठवण॥ सर्वहीलक्षसाधूकडे॥५६॥ मनामाजीकरीविचार॥ साधूससंकोचझालाफार॥ तरीत्यागी
लहाआपुलेंशरीर ॥ किंवापळोनजाईलकीं॥५७॥ महाजनकरीतळमळ॥ निद्रानलागेअळुमाळ॥ तेंव्हांकांतायेऊनजवळ॥ ह्मणेजीहळहळ
कांकरितां ॥ ५८ ॥ तेंव्हांतोह्मणेपुत्रदुःख ॥ मजलाकांहींनसेचिदेख॥ परीसंन्याशाचेबोलसम्यक ॥ साधूच्याहृदयींबैसले ॥ ५९ ॥ त्या
योगेंसांडूंपाहेप्राण ॥ कींयेथोनिजाईलपळोन॥ ऐसेंसाधूनेंकेलियाजाण॥ येईलउणेपणउपासने ॥ १६० ॥ याचीसाधूसीपडोविस्मृती ॥
ऐसीकांहींअसेयुक्ती ॥ तेंव्हांबोलेतीमहासती ॥ उपायनिगुतीअसेएक ॥ ६१ ॥ आपुलीकन्यातयासीअर्पितां ॥ होईलसाधूसीप्रसन्न
ता ॥ घरजांवईकरोनितत्त्वता ॥ घरींचतयासीठेविजे ॥ ६२ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन॥ अत्यंतहर्षलामहाजन ॥ प्रेमानेंस्त्रियेचेधरीचर
ण ॥ ह्मणेगेघेइजेबलायतुझी ॥ ६३ ॥ खरीसंतांचीतूंउपासक ॥ येणेंहोईलतोनिःशंक ॥ माझाहीनाशिलापुत्रशोक ॥ होईलसुखबहुआ
तां ॥ ६४ ॥ ॥ मू०क० ॥ बोलिलियो संत सुता कीजियेजु अंगिकार दुखसो अपार काहू बिमुखको दीजिये ॥ बोल्यो मुरझाइ
मैंतो मान्यो सुत हाइ मोपे जियोहू न जाई मेरो नामही न लीजिये ॥ देख्यो साधुताइ धरी सीसपे बुइ इन रतीहू न होस कियो
मेरूसम रीझिये॥ देई बेटी व्याही कही मेन्यो उरदाह मिव्यो कीजिये निवाह जगमाहि जोलो जीजिये ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
मगसाधूसीबोलाऊन ॥ साष्टांगतयासीघालीनमन ॥ हातजोडोनिकरीविनवण ॥ ह्मणेजीविनंतीपरिसावी ॥ ६५ ॥ बाळपावलामृत्यु
सदन ॥ आतांकांहींतोनयेपरतोन ॥ तरीतुमचेनीवंशवर्धन ॥ माझियेकन्येसीअंगिकारा ॥ ६६ ॥ मनामाजीनधरादुःख ॥ अर्पावेंत्या
सीजोअसेविन्मुख ॥ मजलागोनिद्यावेंसुख ॥ अंतरींप्रसन्नहोऊनी ॥ ६७ ॥ साधूऐकोनिमनींलाजला ॥ खिन्नहोवोनिकायबोलिला ॥
मीतोतुमचापुत्रमारिला ॥ प्राणांतमजलाहोऊंपाहे ॥ ६८ ॥ माझेंनआतांघेइजेनाम ॥ साधूकैंचामीपापीपरम ॥ तुमचेंखाऊनिअन्नउत्त

म ॥ विश्वासघातमीकेला ॥ ६९ ॥ तुमच्यासारिखेसंतसुरस ॥ ऐकण्यांतनाहींआलेविशेष ॥ प्रत्यक्षमारिलेंमीपुत्रास ॥ परीविश्वासनढळेतुमचा ॥ १७० ॥ महाजनह्मणेजीहरहर ॥ कायआपणबोलतांउत्तर ॥ तुमच्यासारिखासज्जनसुंदर ॥ पाहण्यांतमाझ्यानसेची ॥७१॥ अपराधकरितांडुसरानर ॥ खोटेपणघेतांआपुल्यावर ॥ पातकनसतांरतिभर ॥ मेरूसमअंतरींमानिता॥७२॥ यापरीत्याचेंकरोनिस्तवन ॥ बळकटधांवोनिधरीचरण ॥ तेव्हांकांहींतोनबोलेवचन ॥ धरोनिमौनराहिला ॥ ७३ ॥ मुहूर्तपाहोनिमहाजन ॥ तयासीओपीकन्यादान ॥ घरचाकारभारदेसोंपऊन ॥ तेणेंतोप्रसन्नजाहला ॥७४॥ महाजनह्मणेहृदयांत ॥ दाहहोतातोझालाशांत ॥ जोंवरीजगींआहेजीवित ॥ तोंवरीनिर्वाहकरावायेथें ॥७५॥ ॥ मू०क०॥ आये गुरु घर सुनि दीजेंकी न सरीबडे संत सुखदाइ साधुसेवा ले बताईहे ॥ कह्यो सुत कहां आज्ञु पायो सुत कैसि भाति कहिको बखाने जग मीच लपटाइहे ॥ प्रभूने परिछा लई सोइ हमे आज्ञा दई चलिये दिखावो जहां देहको जराईहे ॥ गयो वाहिठोर सिरमोर हरिध्यान कियो जियो मिल्यो आयो दासकीरती बढाईहे ॥ १२ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीसुखविलेंसज्जनास ॥ वरीलोटलेतेरामास ॥ घाबरोनितैंजगन्निवास ॥ त्याच्यागुरूसस्वप्नींभेटले ॥ ७६ ॥ कथोनिसर्ववर्तमान ॥ ह्मणेमहाजनाच्याघरींजावोन ॥ त्याच्यापुत्रासीदेउठवोन ॥ साह्यमीपूर्णअसेंदेखा ॥ ७७ ॥ तेव्हांसद्गुरूघरासिआले ॥ महाजनेंत्याचेंपूजनकेलें ॥ धनवस्त्रकितीतयाअर्पिलें ॥ उपमाकांहींनमिळेतया ॥७८॥ किंचिततुह्मांदावितांप्रमाण ॥ कैसेंकपव्याचेंकेलेंसेवन ॥ यावरोनिजाणासद्गुरुअर्चन ॥ कितीकतेंकेलेंअसेलहो ॥ ७९ ॥ यापरीसारोनिगुरुपूजन ॥ पात्रेंमांडिलींकरायाभोजन ॥ तेव्हांसद्गुरुबोलेवचन ॥ आणीकपात्रएकमांडा ॥ १८० ॥ कोठेंतोतुमचाआहेपुत्र ॥ तयासीपाचाराभोजनासत्वर ॥ महाजनविनवीजोडोनिकर ॥ ह्मणेजीनिधनपावलातो ॥ ८१ ॥ सद्गुरुबोलेखेदेंकरून ॥ निधनव्हावयाकायकारण ॥ तोह्मणेजगकाळाधीन ॥ पुत्रमरणाचेंनवलकाय ॥ ८२ ॥ सद्गुरुबोलतीहांसोन ॥ तुजवरीवोळलाजगज्जीवन ॥ सत्वपरीक्षातुझीपाहून ॥ मजलाआज्ञादिधलीसे ॥ ८३ ॥ पुत्रासीकोठेंकेलेंदहन ॥ दाखवावेंतेंमजलास्थान ॥ मगतयासीसवेंघेऊन ॥ श्मशानभूमीसीपावले ॥ ८४ ॥ तोऐकोनिचमत्कार ॥ लोकमिळालेपहावयाफार ॥ साधना

माजीजेशिरमोर ॥ हरीचेंध्यानसद्गुरूकरी ॥ ८५ ॥ मगदेवाचेंतीर्थघेऊन ॥ त्याभूमीवरीकेलेंसिंचन ॥ मगबाळातेंकरीपाचारण ॥ तंव
तोप्रगटलाएकाएकीं ॥ ८६ ॥ प्रथमगुरूसीकरीनमन ॥ मगसंतांचेवंदीचरण ॥ नंतरपित्यासीभेटेयेऊन ॥ जयजयकारजनसर्वकरिती
॥ ८७ ॥ यापरीसाधूंचेंमहिमान ॥ वाढवीतसेजगज्जीवन॥ गुरूसंतांचेंजेकरितीसेवन ॥ त्यांवरीकृपेनेंवळतसे ॥ ८८ ॥ मूलभक्तिमालि
काग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ शेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ १८९ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुकृपामूर्ति ॥ माझियामनाचीपुरवींआर्ति ॥ भक्तिमालेचीव्हावीपूर्ति ॥
हेचिमीविनंतीकरीतसें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ चारोज्जुग चत्रभुज सदा भक्तगिरा साची करन ॥ दारुमइ तरवारि सारुमयी रची भु
वनकी ॥ देवाहित सित केस प्रतिज्ञा राखी जनकी ॥ कमध्वजके कपि चारु चितापर काष्ठ लाये ॥ जयमलके युद्धमाहि अश्व च
ढि आपन घाये ॥ घृतसहित भैस चौगुनि श्रीधर संगसायकधरन ॥ चारोज्जुग चत्र० ॥ ४७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ चारीयुगांतजग
ज्जीवन ॥ करीभक्तांचेंसत्यवचन ॥ दारुमईझणतांभुवनचव्हान ॥ सारूमईतरवारझालीत्याची ॥ २ ॥ देवापंडाचेंहितकरावया ॥ शुभ्र
केशउगवेदेवराया ॥ आपुल्याजनांवरीकळवळूनियां ॥ श्रीहरीप्रतिज्ञाराखीतसे ॥ ३ ॥ कमध्वजाच्याचितेवरस्पष्ट ॥ मारुतीसुंदरआणि
काष्ठ ॥ जयमल्लाच्यायुद्धींस्पष्ट ॥ बैसोनिधांवलेघोड्यावरी ॥ ४ ॥ घृतासहितचौगुणकरून ॥ ह्मैसीग्वालाच्यादिल्याआणोन ॥ श्रीधर
स्वामीच्यासवेंजाण ॥ करीधारणसायकांचें ॥ ५ ॥ ॥ कथाभुवनचौहानाची ॥ ॥ मू०क० ॥ सुनो कलिकाल बात ओरहेपुरा
णख्यात भुवनचौहान जहां रानाकी दुहाईहे ॥ पट्टा जुगलाख खात सेवा अभिलाख साधु चल्योइ सिकार नृप भीर संग धाइहै ॥
मृगी पाछें परे करे टूक हति ग्याभन जो आइगई दया कही काहैकों लगाईहे ॥ कहे मोकों भक्त क्रिया करौं मे अभक्तनिकी दारू
तरुवारि धरौ यहै मन भाईहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पूर्वीलपुराणांतअसतीस्पष्ट ॥ कलिकालांतीलपरिसागोष्ट ॥ भुवनचव्हानवी
रसुभट ॥ उदेपुरांतवस्तीज्याची ॥ ६ ॥ तयापुरांतज्याचीसत्ता॥ त्याराणाजीपासूनतत्त्वता॥ दोनलक्षांचापट्टासर्वथा ॥ नेमणूकअसेज

यासी ॥ ७ ॥ जीसरकारचीचाकरीपडे ॥ तीचतयासीकरणेंघडे ॥ आणिसंतांचीसेवाआवडे ॥ मनापासोनिजयासी ॥ ८ ॥ कोंणीये
तीजेसाधुसंत ॥ तयांचीसेवाकरीअनंत ॥ ऐसापाहोनित्याचाभावार्थ ॥ साधुसकळहीह्मणतीत्यातें ॥ ९ ॥ एकदाराणाजीचीस्वारी ॥
शिकारीसनिघालीवनांतरीं ॥ हजारोंसेनाबरोबरी ॥ भुवनचव्हानहीसवेंजाय ॥ १० ॥ शिकारखेळतांतयेवेळीं ॥ तोंएकहरिणीसांपड
ली ॥ भोंवतींस्वारांनींघेरिली ॥ त्यामाजीभुवनचव्हानहोते ॥ ११ ॥ तेव्हांराणाजीबोलेवचन ॥ ज्याकडोनहरिणीजायनिघोन ॥ र
जपूतपुत्रतोनव्हेजाण ॥ नपुंसकमानूंतयासी ॥ १२ ॥ तोंहरिणीगेलीघाबरून ॥ जिकडेहोतेभुवनचव्हान ॥ तयासीनिघालीउल्लंघो
न ॥ तत्काळतरवारयेणेंहाणिली ॥ १३ ॥ उदरासीलागलाप्रहार ॥ तंवतीहोतीगरोदर ॥ मरोनिबालकपडेबाहेर ॥ हरिणीतडफडोनप्रा
णसोडी ॥ १४ ॥ उभयतांचेझालेतुकडे ॥ भुवनचव्हानपाहोनितिकडे ॥ मनामाजीबहुहडबडे ॥ दयेनेंरडेतयेवेळीं ॥ १५ ॥ गर्भिणी
च्यालागोनिपाठी ॥ बळेंचिमारिलेंकशासाठीं ॥ कोणतीगतीहोईलशेवटीं ॥ नसेचिपोटींभूतदया ॥ १६ ॥ सर्वमजह्मणतीभक्तराज ॥
तैसीक्रियामीनकरींसहज ॥ नपुंसकपणाचीवाटोनिलाज ॥ अभक्तांसारिखेंकर्मकेलें ॥ १७ ॥ श्लोक ॥ वैष्णवानांत्रयंकर्मदयाजीवेषुना
रद ॥ श्रीगोविंदेपराभक्तिस्तदीयानांसमर्चनं ॥ १ ॥ ऐसाअनुतापझालाफार ॥ ह्मणेसोडावारोजगारजर ॥ दोनसहस्रपदरींनर ॥ पाह
तीलद्वारकोणाचें ॥ १८ ॥ तरीज्यायोगेंघडेहिंसा ॥ तेंनठेवावेंजवळीसहसा ॥ तरवारकाष्ठाचीकरोनिसुरसा ॥ ठेवितांमनासीगोडवाट
लें ॥ १९ ॥ त्यावरीकित्येकदिवसलोटले ॥ एकदाभुवनजीभोजनाबैसले ॥ कोणीभाऊबंदभेटीसआले ॥ दिवाणखान्यांतबैसलेते ॥
॥ २० ॥ ॥ मू०क० ॥ अरु एक भाई ताने देखि तरवारि दारु सक्यो न संभारि जाइ रानाकों जनाइहै ॥ नृप न प्रतीति करे
करे यह सोह नाना बानो प्रभु देखि तेज बात न चलाईहे ॥ ऐसेंही बरख एक कहत बितीत भयो कहे मोहि मारि डारो जोपे मे
बनाईहे ॥ करी गोठकुंड जाइ पाइके प्रसाद बैठे प्रथम निकासि आप सबनि दिखाईहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेथेंअसतीशस्त्रेंसंपू
र्ण ॥ तोंएकबंधूपाहेखोल्डन ॥ सर्वहीशस्त्रेंपाहतांजाण ॥ तरवारकाष्ठाचीपाहिली ॥ २१ ॥ सर्वदाठेवीजेबरोबर ॥ लांकडाचीतेअसेतरवा

र ॥ त्यासीनझालेंसहनसत्वर ॥ निघालारायासीसांगावया ॥ २२ ॥ दोनलक्षांचापावतोपट्टा ॥ शस्त्रपहावेंतोंऐसीथट्टा ॥ ह्मणोनिजा
तसेपिशुनकरंटा ॥ भाऊबंदकीसाधावया ॥ २३ ॥ दुसराकोणीअसतासज्जन ॥ गोष्टठेवितातीलपवोन ॥ परीतोमोठाअसेदुर्जन ॥ निवे
दीजाऊनरायासी ॥२४॥ परीतोराणाजीअसेसुज्ञ ॥ सत्यनमानीचयाचेंवचन ॥ पायांवरीहाहातठेवोन ॥ शपथाखाईनानाप्रकारें ॥२५॥
रायेंऐकोनित्याचीगोष्ट ॥ भुवनजीसीनवदेस्पष्ट ॥ प्रभुकृपेचेंतेजउद्भट ॥ पाहोनिशंकेवैष्णवीबाणा ॥ २६ ॥ यापरीरायासीकरितांवि
वेक ॥ गेलेंलोटोनियांवर्षएक ॥ परीत्याखलासीनवाटेसुख ॥ रायासीविनवीपरोपरी ॥ २७ ॥ अहोभुवनाच्याद्वेषेंकरून ॥ जरीमीसां
गेनबनाऊन ॥ तरीअसत्यहेंपडतांवचन ॥ घेईलप्राणमगमाझा ॥२८॥ मगराणाजीचवताळून ॥ ह्मणतीऐसेंदेलिहून ॥ तत्काळतेणेंलि
हिलेंपूर्ण ॥ तैंरायासीखरेंवाटलें ॥ २९ ॥ तथापिभुवनचव्हानासी ॥ स्पष्टनविचारीरावत्यासी ॥ मगगोठकेलावनप्रदेशीं ॥ सर्वसरदारां
बोलाविले ॥ ३० ॥ तेथेंहोतेंउत्तमकुंड ॥ लोकमिळालेअसतीउदंड ॥ मालपुवाजिलेबीश्रीखंड ॥ नानाप्रकारेंपदार्थकरिती ॥ ३१ ॥
मोठ्याआनंदेंकेलेंभोजन ॥ एकजागींबैसतीजमोन ॥ अनेकप्रकारेंकरितीभाषण ॥ शस्त्रांच्यागोष्टीनिघाल्या ॥ ३२ ॥ अहोआपु
लाल्यातरवारी ॥ काढोनिदावाम्यान्याबाहेरी ॥ तेव्हांराणाजीपहिलेंझडकरी ॥ आपणसर्वांसीदावीतसे ॥३३॥ ॥ मू०क०॥ क्रमसो
निहारि कही भुवन बिचार कहा कह्यो चाहे दारु मुख निकसत सारुहे ॥ काढिके दिखाइ मानो बीज्जुरी चमचमाई आई मनमांझ
बोल्यो वाकौ मारौ भारहे ॥ भक्त कर जोरिकै बचायो आज्जु मारिये क्यों कही बात झूट नही करी करतारहे ॥ पट्टा दूनादून पावे आवो
मति सूजराको मेही घर आऊं होइ मेरो निस्तारहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगराणाजीक्रमेंकरून ॥ सर्वतरवारीपाहेनिरखून ॥ तेव्हां
भुवनजीकडेपाहोन ॥ तयालागोनविचारिलें ॥ ३४ ॥ तेव्हांतोमनींकरीविचार ॥ वेळाफजितीचीआलीसत्वर ॥ तरीबोलावेंसत्यउत्तर
॥ ह्मणोनिसन्मुखसरसावला ॥ ३५ ॥ बोलूंजोंपाहेदारुमय ॥ मुखींहूननिघालेंसारुमय ॥ मनासीवाटेतैंविस्मय ॥ ह्मणेहेंदेवाका
यकेलें ॥ ३६ ॥ तरीजैसेंकाढिलेंवचन ॥ तेंपूर्णकरावेंकृपाकरोन ॥ यापरीदेवासीआळवोन ॥ स्तब्धहोऊनबैसला ॥ ३७ ॥

राणाजीआपुल्याकरेंकरून ॥ तयाचीतरवारकाढीआपण ॥ सर्वांलागोनदावितांजाण ॥ तोंविजेच्यासमानचमकली ॥ ३८ ॥ तया
च्याप्रकाशेंकरून ॥ सर्वांचेझांकोनिगेलेनयन ॥ कितीएकपडलेमूर्च्छापन्न ॥ मगसत्वरम्यान्यांतघातली ॥ ३९ ॥ ह्मणेराणाजीसावध
होऊन ॥ ऐसेंनपाहिलेंशस्त्ररत्न ॥ तयादुर्जनाकडेपाहोन ॥ क्रोधेंआरक्तनेत्रकरी ॥ ४० ॥ याचाकराहोशिरश्छेद ॥ कैसाबोलिलाअस
त्यशब्द ॥ तेव्हांभुवनहोवोनिसद्गद ॥ रायासीआपणविनवीतसे ॥ ४१ ॥ रावह्मणेहाभूमिभार ॥ तोह्मणेसत्यचिबोलिलाउत्तर ॥ मा
झीलज्जाराखीश्रीधर ॥ तोचिकर्तायागोष्टीचा ॥ ४२ ॥ मगतरवारीचेंवर्तमान ॥ सर्वहीरायासीकरीनिवेदन ॥ त्यादुर्जनाचेरक्षिलेप्राण ॥
यापरीसज्जनपरोपकारी ॥ ४३ ॥ आणीकहीबोलेआपण ॥ महाराजयाच्यायोगेंकरून ॥ सुदर्शनाचेंझालेंदर्शन ॥ हाउपकारथोरयाचा
॥ ४४ ॥ यापरीरायासीबहूसमजावी ॥ तयालागोनिइनामदेववी ॥ महत्संकटापासोनिसोडवी ॥ यापरीलाघवीसंतदेखा ॥ ४५ ॥ ते
व्हांराणाजीप्रसन्नहोऊन ॥ ह्मणेचारलक्षांचापट्टापूर्ण ॥ तुह्मासीपावेलआजिपासोन ॥ दरबारांतमुजऱ्यासीनयावें ॥ ४६ ॥ तुमच्यासद
नासीयेऊन ॥ मीचदर्शनघेतजाईन ॥ तेणेंभवसिंधुनिस्तरोन ॥ पारपावेनआपुल्याकृपें ॥ ४७ ॥ ॥ कथाचतुर्भुजपंड्याची ॥ ॥
॥ मू०क० ॥ दरसन आयो राना रूपचतुर्भुजजूके रहे प्रौढी प्रभु हार सीस लपटायेहे ॥ बेगि दे उतारिकरि लैके गरे डारि दियो
देखि बार कह्यौ धौरो धौरे ये अयेहे ॥ कहतता कहिगई सहि नही जात अब महीपति डारे मारी हरिपद ध्यायेहे ॥ अहो रषीकेश
करो मेरे लिये सेत केस लेसहून भक्ति कही किये देख्यो छायेहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ चतुर्भुजाचेंसंस्थान ॥ उदेपुरप्रांतींअसे
जाण ॥ मोहनभोगाचानैवेद्यपूर्ण ॥ खंडोगणतीलागेजया ॥ ४८ ॥ देवापंडानामेंपुजारी ॥ चतुर्भुजाचेंअर्चनकरी ॥ एकदाराणाजी
चीस्वारी ॥ दर्शनासीआलीतेथें ॥ ४९ ॥ तोंदेवाचानैवेद्यहोऊन ॥ दरवाजालागोनझालेंशयन ॥ पंड्यानेंप्रसादाचाहारघेऊन ॥ मस्त
कींगुंडाळोनबैसलासे ॥ ५० ॥ तितुक्यांतराणाजीआलेपाहुन ॥ लगबगेंतोचिहारकाढोन ॥ राणाजीसीप्रसादह्मणोन ॥ गळ्यांतघालो
नदीधला ॥ ५१ ॥ तेव्हांराणाजीप्रसन्नझाले ॥ सप्रेमहारालागींवंदिलें ॥ तोंत्यांतपांढऱ्याकेंसांसीपाहिलें ॥ पंड्यासीविचारिलेंकेंसकै

सा ॥ ५२ ॥ तेव्हांतोबोलेघाबरोन ॥ शुभ्रकेंसअसतीदेवालागुन ॥ राणाजीह्मणेकोपयेऊन ॥ असत्यमजपुढेंकैसाबोलिला ॥ ५३ ॥
तरीमीउदईकशीघ्रयेऊन ॥ देवासीपाहेनन्यहाळून ॥ नदिसतांपांढरेकेंसजाण ॥ पारपत्यकरीनमीतुझें ॥ ५४ ॥ यापरीतेथेंबोलोन ॥
राणाजीगेलेमंदिरांतून ॥ तेवेळींपंडाजाहलाखिन्न ॥ ह्मणेमीबोलतांकायबोलिलों ॥ ५५ ॥ आतांतेंमजलाकठीणझालें ॥ कैसेंसाहिलें
जाईलवहिलें ॥ महिपतिमारोनिटाकीलपहिलें ॥ तेव्हांआठविलेंभगवत्पदा ॥ ५६ ॥ अहोजगज्जीवनाहृषीकेशी ॥ कांहींचनकरींमीसे
वेसी ॥ दीनअनाथजाणोनिमजसीं ॥ ऐसियासमयासीरक्षिजे ॥ ५७ ॥ केवळआपुल्यापोटालागून ॥ तुझेंमीदेवाकरितोंपूजन ॥ तेंही
नकरींलक्षलावोन ॥ क्षमाकरोनरक्षींआतां ॥ ५८ ॥ यापरीविनंतीकरीबहुत ॥ तीनप्रहरलोटलीरात्र ॥ तेव्हांतळमळोनियांअत्यंत ॥ केंस
करींश्वेतह्मणेदेवा ॥ ५९ ॥ यापरीबहुतव्याकुळपाहून ॥ कृपेनेंद्रवलाजगज्जीवन ॥ ह्मणेरेपंड्यासत्वरयेऊन ॥ पहाहेमजलाकेशआले
॥ ६० ॥ ॥ मू०क० ॥ मानि राजा त्रास दुःखराशि सिंधु बूड्यो हूतो सुनिके मिठास बानि मानो फेरि जियोहे ॥ देखि
सेत वार जानी कृपा मो अपार करी भरि आखि नीर सेवालेस मे न कियोहे ॥ बडेइ दयाल सदा भक्ति प्रतिपाल करे मैतो
हो अभक्त ऐपे हियो सकुचायोहे ॥ झूटे सनबंधहूते नाम लीजे मेरो हीजू ताते सुख साजे यह दरसाई दियोहे ॥ ५ ॥ ॥
॥ टी०ओ० ॥ देवारायाचात्रासमानून ॥ दुःखराशीच्यासिंधूंतपूर्ण ॥ अगदींचगेलाहोताबुडून ॥ तोंपरिसिलीअत्यंतगोडवाणी ॥६१॥
मजलाऐसेंवाटतेंजाण ॥ केवळपरतलेत्याचेप्राण ॥ तेव्हांलगबगेंसावधहोऊन ॥ देउळामाजीप्रवेशला ॥ ६२ ॥ तेणेंजोंपा
हिलाहृषीकेश ॥ तोंशरीरींव्यापिलेशुभ्रकेश ॥ देवापंड्यासीहोयसंतोष ॥ मजवरीअपारकृपाकेली ॥ ६३ ॥ नेत्रभरोनिआलेते
व्हां ॥ ह्मणेहेदयाळादेवाधिदेवा ॥ लेशमात्रहीनकेलीसेवा ॥ परीहेदयाळुताकेवढीअसे ॥ ६४ ॥ सदाप्रतिपालनकरीभक्तांचें ॥ ऐसेंबोलतां
मनींसंकोचे ॥ ह्मणेमीअभक्तबोलतांवाचे ॥ भक्तह्मणोनिकायबोलिलों ॥ ६५ ॥ पुनरपिबोलेकरूनविचार ॥ प्रभूमजकळलातुझाप्रका
र ॥ खोट्याहीसंबंधेंकरोनिनर ॥ जरीकांघेईलनाममाझें ॥ ६६ ॥ तरीतोपावेलसुखराशी ॥ वश्यमीहोईनहृषीकेशी ॥ प्रगटदाविलेंतूंहे

जगासी ॥ मजवरीकृपाकरोनियां ॥ ६७ ॥ ॥ मू०क० ॥ अयो भोर राना सेत बारसो निहारि रह्यो केश काहु ओरके लै पंडाने लगायेहे ॥ एचि लियो एक तामे खेचिके चढाई नाक रुधिरकी धारा नृप अंग छिरकायेहे ॥ गिऱ्यो भूमि मुरछा व्है तनकी न सुधि कछू जाग्यो जाम बीते अपराध कोटि गायेहे ॥ यह अब दंड राज बैठे सो न आवै इहां आबलौंहूं आन मानि करे जे सिखायेहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंजाहलाप्रातःकाळ ॥ मंगलआरतीचीसाधोनिवेळ ॥ दर्शनासीआलातोनृपाळ ॥ न्यहाळोनिपाहेतोचतुर्भुजासी ॥ ६८ ॥ तोंशरीरावरीश्वेतकेश ॥ पाहोनिरायासीआलारोष ॥ कोणाचेआणोनिरोमविशेष ॥ पंड्यानेंदेवासीलाविले ॥ ६९ ॥ राणाजीनेंतयेवेळां ॥ एकहृदयींचाकेशउपटिला ॥ दुःखजाहलेंश्रीघननीळा ॥ नासिकावरतीचढविली ॥ ७० ॥ रक्ताचीतेथोनिधारानिघाली ॥ राणाजीच्याशरीरींपडली ॥ अपराधजाणोनितेचिवेळीं ॥ अत्यंतव्याकुळजाहला ॥ ७१ ॥ मूर्च्छायेवोनपडलाभूतळीं ॥ देहाचीशुद्धीनाहींराहिली ॥ दोनप्रहरतयेवेळीं ॥ तैसाचिपडिलाराहिला ॥ ७२ ॥ नंतरहोवोनिसावधान ॥ देवासीकरोनिसाष्टांगनमन ॥ उभाराहिलाकरजोडोन ॥ कंपायमानहोतसे ॥ ७३ ॥ ह्मणेजीकृपाळाजगज्जीवना ॥ माझ्याअपराधांचीनव्हेचिगणना ॥ पतितपावनाकरुणाघना ॥ कायमीआतांसुखदावूं ॥ ७४ ॥ हेजगज्जीवनाजगजेठी ॥ अपराधांचियामाझ्याकोटी ॥ क्षमाकरोनिघालीं पोटीं ॥ तेणेंशेवटींगतीमजला ॥ ७५ ॥ यापरीअपराधगाईउदंड ॥ मगआपणासीकरीदंड ॥ आजिपासोनिआज्ञाप्रचंड ॥ वंशपरंपराएकअसे ॥ ७६ ॥ आजिपासोनिगादीवर ॥ जेकांहोतीलछत्रधर ॥ चतुर्भुजाचेतेंहींसमोर ॥ नदाखवावेंवदनआपुलें ॥ ७७ ॥ यापरीघातलीशपथ ॥ अद्यापवरीतेचालत ॥ गादीवरीजेहोतीनाथ ॥ तेह्याशिक्षेनेंवागती ॥ ७८ ॥ ॥ मू०क० ॥ भये चारि भाइ कर चाकरी वे रानाज्जुकी तामे एक भक्ति करे बनमे बसेरोहे ॥ आइके प्रसाद खावे फेरि उठि जाइ तहां कहे नेकु चल्यो तो महीना लीजे तेरोहे ॥ जाके हम चाकर हैं रहत हजूर सदां मरे तो जरावे कोन वही जाको चेरोहे ॥ छूव्यो तन बन राम आज्ञा हनुमान आये कियो दाग धुवा लगी प्रेत पार ने रोहे ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोणीरजपूताचेपुत्र ॥ चौघेबंधुहोतेएकत्र ॥ त्यांमाजीधाकु

टापरमपवित्र ॥ भगवद्भक्तजाहला ॥ ७९ ॥ उदेपुरच्याराण्यापासीं ॥ पिढीजातचाकरीत्यासी ॥ दरमाहाअसेतोतिघांसी ॥ चौथाउदा
सरहातसे ॥ ८० ॥ कामध्वजत्याचेंनाम ॥ भजनींविनटलानिष्काम ॥ वनामाजीकरीविश्राम ॥ धनधामत्यासीनावडे ॥ ८१ ॥ एक
रामाचेंवनींमंदिर ॥ अश्वत्थवृक्षतयासमोर ॥ तेथेंबसतसेनिरंतर ॥ मनींरघुवीरआठवोनी ॥ ८२ ॥ एकवेळांघरींयेऊन ॥ नित्यकरीतसे
भोजन ॥ एकदांतिघेबंधूमिळोन ॥ तयालागोनबोधिती ॥ ८३ ॥ कामध्वजाबंधुराया ॥ आमुच्याबरोबरचलोनियां ॥ मुजराकरोनि
येईराया ॥ दरमाहातुझाचालेल ॥ ८४ ॥ तूंतोंकांहींनकरींचाकरी ॥ आह्मीसांभाळूंपरोपरी ॥ चिठायेईलतोघेईपदरीं ॥ तेणेंसंसारींन
फाहोय ॥ ८५ ॥ कामध्वजतयासीदेउत्तर ॥ आह्मीजयाचेअसोंचाकर ॥ त्यापाशींराहतोंनिरंतर ॥ फुरसतक्षणभरनसेचि ॥ ८६ ॥
नराचीकरितांचाकरी ॥ अभिमानबैसेशरीरीं ॥ कामादिषड्रिपुवाढतीभारी ॥ हिंसादिअसत्यबोलणेंलागे ॥ ८७ ॥ तेव्हांबं
धूंसीरागयेऊन ॥ ह्मणतीखावयापाहिजेअन्न ॥ तरीतेंमिळेलकैसेंजाण ॥ धनावांचूनसांगआह्मा ॥ ८८ ॥ कामध्वजह्मणेमातृज
ठरीं ॥ जेणेंरक्षिलेंनानापरी ॥ बाहेरयेतांचिसत्वरी ॥ मातेचेस्तनींदुग्धनिर्मिलें ॥ ८९ ॥ तोचिमजलादेईलअन्न ॥ त्यासीचनित्यकरि
तोंनमन ॥ दुसऱ्यासीमुजरानकरींजाण ॥ सत्यहेंभाषणअसेमाझें ॥ ९० ॥ द्रव्यधनादिनकोमज ॥ तुमचीहीमजलानसेगरज ॥ ति
घांबंधूंसीवाटलेंचोज ॥ ह्मणतीकेवळमूर्खहा ॥ ९१ ॥ पुन्हातयासीबोलतीवचन ॥ जरीतुझागेलियाप्राण ॥ शेवटींतैंआह्मावांचोन ॥ दे
हाचेंदहनकोणकरी ॥ ९२ ॥ जयाचेंमीकरितोंसेवन ॥ तोचिजाळीलरघुनंदन ॥ बंधुह्मणतीहामूर्खपूर्ण ॥ याचेंपालनकरीतजावें ॥९३॥
घरींसांगीतलेंसकळांसी ॥ कामध्वजयेईलज्यावेळेसी ॥ पोटभरघालावेंअन्नयासी ॥ आणिकवस्त्रासीदेइजे ॥ ९४ ॥ यावरीकांहींलोटले
दिन ॥ प्रालब्धाच्यायोगेंकरून ॥ कामध्वजपावलानिधन ॥ वनींअश्वत्थवृक्षातळीं ॥ ९५ ॥ हेंजाणोनिरघुनंदन ॥ राखावयाभक्तवच
न ॥ हनुमंतासीआज्ञापोन ॥ तयाचेंदहनकरविलें ॥ ९६ ॥ मारुतीनेंयेऊन ॥ चंदनकाष्ठेंमेळऊन ॥ पिंपळाखालींचितारचून ॥ तयासी
अग्नीदीधला ॥ ९७ ॥ तोंतयापिंपळावर ॥ ब्रह्मराक्षसबहात्तर ॥ राहतहोतेनिरंतर ॥ तोंचमत्कारजाहला ॥ ९८ ॥ कामध्वजाचालाग

तांधूर ॥ सकळांचाझालाउद्धार ॥ एकगेलाहोताबाहेर ॥ ब्रह्मराक्षसफिरावया ॥ ९९ ॥ तोहीजोंआलामागोनी ॥ तेथेंसोबतीनदिसे
कोणी ॥ वरीजोंपाहेविलोकूनी ॥ बैसोनिविमानींतेचालिले ॥ १०० ॥ मनामाजीकरीविचार ॥ यांचाजाहलाकेवींउद्धार ॥ तेथेंजों
खालींपाहेसत्वर ॥ तोंचितासन्मुखदेखिली ॥ १ ॥ मगह्मणेयाधूम्रेंकरून ॥ गेलेसकळहीउद्धरोन ॥ मीचराहिलोंभाग्यहीन ॥ ह्मणोनिरु
दनकरीतसे ॥ २ ॥ तोंगाईचारावयादेख ॥ गुराख्यांचेआलेबाळक ॥ तेहीतयाचाऐकोनिशोक ॥ वर्तमानपुसतीयेऊनी ॥ ३ ॥ तंव
तोह्मणेकामध्वज ॥ निजधामासीगेलाआज ॥ तयाचेंशरीररघुराज ॥ हनुमंताहातींजाळवी ॥ ४ ॥ तयाच्याधूम्रेंकरून ॥ एक्याहत्तर
पिशाचजाण ॥ तत्काळगेलेउद्धरोन ॥ भाग्यहीनमीराहिलों ॥ ५ ॥ परंतुचितेंतआहेअग्नी ॥ जरीरेतुह्मीकृपाकरोनी ॥ काष्ठेंआणाल
मेळवोनी ॥ चितेवरीजरीटाकाल ॥ ६ ॥ तेव्हांनिघेलधूम्रत्यांतून ॥ तोचिलागतांमजलागोन ॥ तेणेंमीजाईनउद्धरोन ॥ बैसोनविमा
नींनिजधामा ॥ ७ ॥ जरीहेंतुह्मीकरालकाज ॥ द्रव्यतुह्मासीदेईनआज ॥ लोभेंतेह्मणतीकरूंसहज ॥ आह्मासीधनदाखवावें ॥ ८ ॥
यावरीतोह्मणेतयांसी ॥ गांवाजवळबुरुजापाशीं ॥ चारहांडेमोहरेंसी ॥ भरलेअसतीतयाजागीं ॥ ९ ॥ परंतुतुमच्याआपसांत ॥ कलह
होईलघेतांबहुत ॥ ह्मणोनिरायासीकरावेंविदित ॥ वर्तमानसांगोनिआमुचें ॥ ११० ॥ एकहांडाद्यारायासी ॥ बाकीचेंवांटीलतोतुह्मासी ॥
कारणकायमगकलहासी ॥ सांगेयापरीबालकां ॥ ११ ॥ मगतींबाळकेंजाऊन ॥ काष्ठेंआणितीमेळऊन ॥ चितेवरीटाकितांजाण ॥ उद्धा
रजाहलातयाचा ॥ १२ ॥ रायापाशींतींबाळेंजाऊन ॥ सांगतीसर्वहीवर्तमान ॥ कामध्वजाचेबंधूजाण ॥ बैसलेहोतेनृपाजवळी ॥ १३ ॥
वर्तमानहेंत्यांहींऐकिलें ॥ मनामाजीआश्चर्यकेलें ॥ रायेंपुसतांतयेवेळे ॥ तयासीनिवेदिलेंसर्वही ॥ १४ ॥ कामध्वजाचेंकरितीवर्णन ॥
ह्मणतीहोताभक्तपूर्ण ॥ ह्मणोनियांजानकीजीवन ॥ तयाचेंवचनसत्यकरी ॥ १५ ॥ ॥ कथाजयमल्लाची ॥ ॥ मू० क० ॥ मेरतो प्रथम
बास जैमल नृपती ताको सेवा अनुराग नेकु खटको न भावई ॥ करे घरी दश तामे कोऊ जो खबरि देत लेत नाही कान ओर ठोर मर
वावई ॥ हूतो एक भाई बैरि भेद यह पाइ लियो कियो आनि घेरो माता जाइके सुनावही ॥ करे हरि भली प्रभु घोरा असवार भये मा

रि फौज सबै कहे लोग सचु पावही ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मेरत्यामाजीप्रथमवास ॥ जयमल्लनृपतीह्मणतीत्यास ॥ प्रभूच्यासेवेंतबहु
तसुरस ॥ अनुरागयुक्तकरीतसे ॥ १६ ॥ सेवाकरावयाचेवेळां ॥ तयासीनसाहवेगलबला ॥ ह्मणोनिबागांतनिर्मीदेउळा ॥ तेस्थळींको
णायेऊंनदे ॥ १७ ॥ दहाघटिकापर्यंत ॥ कैसेंहीकार्यपडोअद्भुत ॥ रायासीकथितांवृत्तांत ॥ कर्णींनायकततेवेळीं ॥ १८ ॥ यावरी
कोणीयेऊन ॥ बळेंचिरायासीबोलेवचन ॥ त्यासीदुसरेजार्गींनेऊन ॥ शिरच्छेदनकरवीतसे ॥ १९ ॥ ऐसारायाचापाहोनिहेत ॥ दहाघ
टकादिवसपर्यंत ॥ कोणीनजातीत्याबागांत ॥ पडतांहीसंकटसांगावया ॥ १२० ॥ कोणीएकअसेभाउबंद ॥ वैरपणानेंचालवीद्वंद्व ॥
तेणेंजाणोनिहाघेतलाभेद ॥ तेवेळींयेऊनगांवघेरिले ॥ २१ ॥ प्रधानादिकांसीहेंकळतां ॥ तेणेंसेनेचीकेलीसिद्धता ॥ परीरायाचीआज्ञा
नसता ॥ युद्धकरावेंकैसेनी ॥ २२ ॥ शत्रुतोंजाहलेजोरावार ॥ उल्हाटयंत्रांचाभडमार ॥ करोनिरोधिलेंनगरद्वार ॥ हाहाकारसर्वजा
हला ॥ २३ ॥ प्रधानगेलेहडबडोन ॥ ह्मणतीरायासीवर्तमान ॥ कैसेंकरावेंनिवेदन ॥ ह्मणोनिसंकटपडिलेंतया ॥ २४ ॥ जरीरा
यासीसांगोंजाऊन ॥ तत्काळआमुचाघेईलप्राण ॥ मगरायाच्यामातेसीजाऊन ॥ करितीनिवेदनतियेसी ॥ २५ ॥ तिणेंऐसेंसंकटऐक
तां ॥ बागातगेलीराजमाता ॥ हाकमारोनिनृपनाथा ॥ सर्ववृत्तांतसांगतसे ॥ २६ ॥ शत्रूचेंसैन्ययेऊन ॥ नगरघेतलेंवेढोन ॥ आतां
अंतरींरिघोन ॥ हाणाहाणकरूंपाहती ॥ २७ ॥ मंदिराबाहेरउभेराहून ॥ निजपुत्रासीकेलेंकथन ॥ मगनिघोनिगेलीआपण ॥ तोंजय
मल्लआंतूनकायबोले ॥ २८ ॥ पूजेमाजीलागलेंमन ॥ सहजनिघालेंमुखांतून ॥ भलेंकरीलजगज्जीवन ॥ मातेनेंवचनतेंऐकिलें ॥ २९ ॥
प्रधानासीतेंसांगोन ॥ माताबैसलीघरींयेऊन ॥ भक्तांचेंकरावयासत्यवचन ॥ जगज्जीवनसिद्धझाला ॥ १३० ॥ जयमल्लाचावेषघेऊन ॥
बाहेरीलगबगेंयेऊन ॥ अश्वआणारेत्वरेंह्मणोन ॥ आज्ञापीतसेसेवकांसी ॥ ३१ ॥ तोंजयमल्लाचाघोडा ॥ सेवकेंआणिलादडदडा ॥ श्री
कृष्णजीलवडसवडा ॥ वळंघलेहोतयावरी ॥ ३२ ॥ एकलेचिमगआपण ॥ नगराचेंद्वारखोलोन ॥ लगबगेंबाहेरीनिघोन ॥ परसैन्यांतमिसळले
॥ ३३ ॥ आधींमारिलेगोलंदाज ॥ तेणेंतोफाघेतल्यासहज ॥ मगमारिलासैन्यसमाज ॥ नलगतांक्षणतेवेळीं ॥ ३४ ॥ मुख्यशत्रूसीघा

वहाणोन ॥ तयासीपाडिलेमूर्च्छापन्न ॥ मंदिरींआलेमगपरतोन ॥ सोडोनिअश्वघरांतगेले ॥ ३५ ॥ तोंरायाचीपूजाझाली ॥ बाहेर आलातयेवेळीं ॥ बंदीजनादीहर्षमेळीं ॥ पवाडेगातीविजयाचे ॥ ३६ ॥ पुढेंयेऊनिप्रधान ॥ जयमल्लाचेंकरीस्तवन ॥ ह्मणेजीरायाआपुल्यासमान ॥ शूरआह्मासीनदिसे ॥ ३७ ॥ जयमल्लत्यासीबोलेवचन ॥ आजिकांमाझेंमांडिलेंस्तवन ॥ तेह्मणतीआपणनलगतांक्षण ॥ सहस्रावधीसैन्यमारिलें ॥ ३८ ॥ आह्मीतोंगेलोंघाबरून ॥ तेवेळींरक्षिलेंयेऊनआपण ॥ रावह्मणेहेंअसत्यवचन ॥ मीतोंपूजनकरीतहोतों ॥ ३९ ॥ प्रधानबोलतीलवलाहीं ॥ सत्यआपणचिआलांपाहीं ॥ आतांह्मणतांकैसेंनाहीं ॥ हेचिनवलाईवाटतसे ॥ १४० ॥ ॥ ॥ मू०क० ॥ देखे हाफे घोरा अहो कौन असवार भयो आंगे जवे देखो कही नही वैरी पऱ्योहे ॥ बोल्यो सुख पाइ आज्जु सावरो सिपाइ कोन अकेलेहि फौज मारि मेऱ्यो मन हऱ्योहे ॥ तोहिको दिखाइ दई मेरे तरसत नैन बैननिसो आनी वही स्याम प्रभु ढऱ्योहे ॥ पूछिके पठाइ दियो बाने पन यह लियो कियो इन दुःख करै भली बुऱ्यो कऱ्योहे ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रायासीहीआश्चर्यवाटलें ॥ बाहेरयेऊनजोंपाहिलें ॥ घोडाहापतसेश्रमबळें ॥ तेणेंअत्यंतचाकाटला ॥ ४१ ॥ ह्मणेमाझ्याघोड्यावर ॥ कोणतोजाहलाअसेस्वार ॥ दुसराघोडाआणोनिसत्वर ॥ बैसोनत्यावरनिघाला ॥ ४२ ॥ नगराबाहेरयेऊन ॥ भोंवतापाहेविलोकून ॥ तोंअनेकसैन्यगतप्राण ॥ पडिलेंजावयावाटनसे ॥ ४३ ॥ राजाह्मणेहाअसेकोण ॥ तोचिवैरीह्मणतीप्रधान ॥ पुढेंजोंपाहतीविलोकून ॥ तोंमुख्यवैरीचपडलासे ॥ ४४ ॥ घोड्याखालींमगउतरोन ॥ त्याच्याजवळीआलाजाण ॥ जयमल्लासीपाहोनितेणें ॥ कायआपणबोलतसे ॥ ४५ ॥ कोणतोआजिधाडिलाशिपाई ॥ सांवळीतनुसुंदरपाहीं ॥ सैन्यमारूनितेंलवलाहीं ॥ माझियामनासीहरोनिगेला ॥ ४६ ॥ तरीमजवरीकृपाकरोनियां ॥ त्याचेंदर्शनदेलवलाह्या ॥ ह्मणोनितयाच्याधरीपायां ॥ प्रेमेंफुंदोनियांरडतसे ॥ ४७ ॥ तयाचेभाषणावरून ॥ जयमल्लगेलासमजोन ॥ ह्मणेमीइतुकेंचिकेलेंभाषण ॥ जगज्जीवनकरीलभलें ॥ ४८ ॥ तेवढ्याचएकावचनासाठीं ॥ धांवोनिआलातोजगजेठी ॥ शत्रूसीह्मणेरेपुण्यकोटी ॥ ह्मणोनिदर्शनझालेंतुला ॥ ४९ ॥ सखयादिधलेंतुजलादर्शन ॥ इतुकेदिनमीकरितोंसेवन ॥ प

रीतळमळतीमाझेनयन ॥ जगज्जीवननभेटे ॥१५०॥ सर्वपुसोनितयालक्षण ॥ मगतयाचेधरिलेचरण ॥ निजनगरामाजीनेऊन ॥ आदर
बहूतकेलात्याचा ॥ ५१ ॥ मगतयासीबोळविलें ॥ हृदयत्याचेंहीअनुतापलें ॥ सदनासीयेऊनतयेवेळे ॥ हरीचेसेवनींलागला ॥ ५२ ॥
इकडेमागेंजयमल्लासी ॥ खेदवाटलाबहुचित्तासी ॥ ह्मणोनिअंतरींकरीदुःखासी ॥ ह्मणेंहेकष्टलासीदयाळा ॥ ५३ ॥ आतांजेंभलेंवाईट
केलें ॥ क्षमाकरावीतेघननीळें ॥ यापरीश्रीहरिभक्तांवळले ॥ मानदेवोनियांवचनासी ॥ ५४ ॥ ॥ कथाग्वालभक्ताची ॥ ॥ मू०
क० ॥ भयो एक ग्वाल साधु सेवा सो रसाल करै परै जोई हाथ लैके संतनि खवावही ॥ पायो पकवान बनमध्य गयो खवाइवे
को आइवेकी ढील चौर भैसि सो चुरावही ॥ जानिके छिपाई बात मातासो बनाइ कही दई विप्र भूखे घृतसंग फिरि आवही ॥
दिनहो दिवारिकोसे उन पहिरायो हास आई घर जानि लिये राभिके सुनावही ॥ १० ॥ ॥टी०ओ०॥ कोणीगवळ्याचाबाळक॥
झालासेपरमभाविक ॥ साधूंचीसेवासम्यक ॥ रसाळपणेंकरीतसे ॥ ५५ ॥ तयाचापितानिधनपावला ॥ घरचाकारभारहातींआला ॥
मगजेंसांपडेलतेवेळां ॥ नेऊनसाधूलादेतसे ॥ ५६ ॥ तेव्हांघरच्यामाणसांनीं ॥ याचास्वभावजाणोनी ॥ निघेजेंदहींदूधलोणी ॥ तें
लपवोनिठेविती ॥ ५७ ॥ तथापितयांसीचुकावोन ॥ दुग्धादिनेतसेचोरोन ॥ संतांचेमुखांतकरीअर्पण ॥ तेणेंजगज्जीवनतुष्टतसे ॥
॥ ५८ ॥ एकदागाईचारावयासी ॥ ग्वालबालगेलावनासी ॥ तोंसंतांनींगांठिलेंत्यासी ॥ देभोजनासीह्मणतीआह्मा ॥ ५९ ॥
ग्वालेंतयांचेंऐकोनिउत्तर ॥ ह्मणेजीथांबावेंक्षणभर ॥ तेथोनिनिघालाझडकर ॥ घरासीआलाअन्नआणावया ॥ १६० ॥ तोंघरींकांहींहो
तासण ॥ मातेनेंरात्रभरजागोन ॥ केलेंहोतेंबहुपक्वान्न ॥ पांटींतभरोनठेविलेंसे ॥ ६१ ॥ हाजोंप्रवेशलाघरीं ॥ मातागेलीहोतीबाहेरी ॥
येणेंतेपांटीझडकरी ॥ घेऊनिवनासीपातला ॥ ६२ ॥ साधुसंतांसीबैसवोन ॥ यथेच्छघातलेंतयांभोजन ॥ मगतेसर्वप्रसन्नहोऊन ॥
आशीर्वाददेऊननिघाले ॥ ६३ ॥ साधूंच्यासेवेसीहालागला ॥ इकडेचोरांनींह्मशीनेल्या ॥ ग्वालानेंबहुतशोधकेला ॥ परी
नलागलपत्ताकोठें ॥ ६४ ॥ मगअंतरींकरीविचार ॥ ह्मशीतोंघेऊनगेलेचोर ॥ मातेसीकायकरावेंउत्तर ॥ फारसंतापयेईलतीतें ॥

॥ ६५ ॥ ह्मणेलचोरानेंह्मशीनेतां ॥ तेवेळींकोठेंगेलासिहोता ॥ मगमीकायसागूंतत्त्वता ॥ ह्मणोनिपडलासंकटांत ॥ ६६ ॥ मग लबाडीरचोनिमनीं ॥ घरासीआलाअस्तमानीं ॥ माताविचारीतयालागोनी ॥ ह्मशीकोठेंरेंआहेती ॥ ६७ ॥ ह्मणेएकगरीबब्राह्मण ॥ त्याघरींलागलेंबहुततृण ॥ चारमहिन्यासाठींजाण ॥ तयासीह्मशीओपिल्या ॥ ६८ ॥ ताकपाणीतेणेंखावें ॥ घृतआणोनिआह्मासिद्यावें ॥ ऐसेंकबूलकरोनिवैभवें ॥ मगमीआलोंघरासी ॥ ६९ ॥ चारमहिनेलोटल्यावरी ॥ देईलपोहोंचऊनआपुल्याघरीं ॥ जननीबोलेतयावरी ॥ बरेंकेलेंरेपुत्रराया ॥ १७० ॥ त्यावरीलोटलेचारमास॥ दिवाळीचाआलादिवस ॥ माताह्मणेनिजपुत्रास॥ ह्मशीपूजेसीआणबापा ॥ ७१ ॥ तेव्हांतोपडलासंकटीं ॥ वनासीगेलाउठाउठी ॥ अंतरींह्मणेहेजगजेठी ॥ कायमातेसीसांगूंआतां ॥ ७२ ॥ इकडेजेणेंनेल्याह्मशी ॥ तेणेंदिवाळीच्यापूजनासी ॥ अलंकारघातलेतयांसी ॥ हांसळ्यागळ्यांतघातल्या ॥ ७३ ॥ शालजोड्यादिपाटांबर ॥ लेवोनियांकाढिल्याबाहेर ॥ तेथेंप्रगटोनिसारंगधर ॥ ह्मशींलागूनभडकाविलें ॥ ७४ ॥ मगत्यापळोनपाहतीरान ॥ तंवतेंपूर्वीलनित्यचेंस्थान ॥ तेव्हांघराचीझालीआठवण ॥ प्रेमानेंधांवतमगआल्या ॥ ७५ ॥ शब्दहंबरडेऐकवीत ॥ येऊनमीनल्यात्यासदनांत ॥ पाहोनिधांवलाग्वालभक्त ॥ आनंदेंबोलतमातेसी ॥ ७६ ॥ पहाकैसासात्विकब्राह्मण ॥ इतुकेदिवसांचेंघृतविकून ॥ त्याचेदागिनेवस्त्रघेऊन ॥ ह्मशीवरघालूनधाडिल्या ॥७७॥ ऐसेंवचनऐकोनिमाय ॥ हृदयींआनंदनसमाय ॥ मुख्यभक्तांचेंवैकुंठराय ॥ असत्यवचननपडूंदे ॥७८॥ ॥

॥ कथाश्रीधराची॥ ॥ मू०क० ॥ भागवतटीका करि श्रीधर सुजानि लेहु ग्रहमे रहत करै जगत व्योहारहे ॥ चलेजात मग ठग मिलै कहे कौन संग संग रघुनाथ मेरो जीवन आधारहे ॥ जानी इन कोइ नाही मारिवो उपाइ करे धरे चाप बान आवे वही सुकुवारहे ॥ आये घर लाये पूछे शामसो सरूप कहां जानि वेतो पार किये आप डाऱ्यो भारहे ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भागवतावरीकेली टीका ॥ तेचिश्रीधरस्वामीदेखा ॥ तयांचेंएकचरित्रऐका ॥ भावपूर्वकलक्षलावोनी ॥७९॥ आपुलेघरींराहून ॥ जगव्यवहाराप्रमाण ॥ प्रपंचकरीतसेजाण ॥ आणिभजनश्रीहरीचें ॥ १८० ॥ वाढलाबहुतलौकिक ॥ शिष्यजाहलेतैंअनेक ॥ तंवकोणीएकभाविक ॥

प्रार्थोनिनेतनिजसदनीं ॥ ८१ ॥ एकमुक्कामतयाचागांव ॥ नेलेस्वामीसीधरोनिभाव ॥ सांगपूजिलेकरोनिभाव ॥ दक्षणासहस्त्रधनदि
लें ॥ ८२ ॥ मगएकघोडाकरून ॥ स्वामीनिघालेतेथून ॥ चोरांनींतीबातमीठेवून ॥ मार्गींतयेऊनगांठिले ॥ ८३ ॥ श्रीधरस्वामीसी
विचारिती ॥ कोणअसेजीतुह्मासंगतीं ॥ तेह्मणतीअसेरघुपती ॥ तोचिआधारजीवनमाझा ॥ ८४ ॥ तेव्हांचोरसमजलेचित्तीं ॥ को
णीचनसेयासंगतीं ॥ अडचणपाहोनिएकांतीं ॥ मारोनियासीलुटावें ॥ ८५ ॥ ऐसाकरितांविचार ॥ तोंउभयतांपातलेधनुर्धर ॥ ल
क्ष्मणआणिरघुवीर ॥ मागेंपुढेंचालती ॥ ८६ ॥ सज्जोनियांचापींबाण ॥ सुकुमारचालिलेदोघेजण ॥ चोरपाहोनिह्मणतीकोण ॥ इतुक्या
माजीहेपातले ॥ ८७ ॥ तरीहेदोघेगेल्यावरी ॥ यासीमारोनिकरूंचोरी ॥ ऐसाविचारकरीतचिघरीं ॥ श्रीधरस्वामीच्यापातले ॥ ८८ ॥
मगतेचोरकरितीविचार ॥ हेधनुर्धरजातीलबाहेर ॥ तेव्हांघालाघालूंसत्वर ॥ ह्मणोनिबैसलेद्वारापाशीं ॥ ८९ ॥ परीतेकैंचेबाहेरयेती ॥
भक्तांचेघरींसर्वदाराहती ॥ श्रीधरस्वामीकांहींकार्यार्थीं ॥ घराबाहेरनिघाले ॥ १९० ॥ तोंद्वारापाशींचोरबैसले ॥ श्रीधरस्वामीतयांबो
ले ॥ येथेंआपणकैसेंबैसले ॥ घरांतआलेतकांनाहीं ॥ ९१ ॥ ऐसीतयाचीपाहोनिशांती ॥ चोरांचीतैंपालटेवृत्ती ॥ स्वामीलागोनिसत्य
बोलती ॥ आह्मीतोंचोरअसोंकीं ॥ ९२ ॥ तुह्मासीमारोनिकरावीचोरी ॥ ऐसाहेतुआमुचेअंतरीं ॥ तंवतेदोघेधनुर्धारी ॥ सवेंचालती
तुमच्या ॥ ९३ ॥ आतांहेजातीलह्मणोन ॥ घरापर्यंतआलोंजाण ॥ भीतरीगेलेजेदोघेजण ॥ बाहेरअद्यापीनयेती ॥ ९४ ॥ ऐसीतयां
चीपरिसोनिवाणी ॥ श्रीधरसमजलेआपुलेमनीं ॥ माझियावचनेंचापपाणी ॥ येऊनिपारपाडिलें ॥ ९५ ॥ अरेह्यासंसारासाठीं ॥ श्रम
विलामीजगजेठी ॥ तरीयावरीपडोमाती ॥ ह्मणोनिचित्तींअनुतापे ॥ ९६ ॥ मगब्राह्मणपाचारोनी ॥ संसारदिधलालुटवोनी ॥ मना
चाभारटाकोनी ॥ चित्तवृत्तीस्वस्थकेली ॥ ९७ ॥ पाहोनचोरांनींचमत्कार ॥ अनुतापानेंरंगलेंअंतर ॥ सर्वत्यागोनिनिजवेव्हार ॥ स्वा
मीचेशिष्यजाहले ॥ ९८ ॥ असोश्रीहरीदयाघन ॥ निजभक्तांचेंराखीवचन ॥ चारीयुगांतऐसाचिपूर्ण ॥ नेमचालतआलाअसे ॥ ९९ ॥
मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीका० ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रे० ॥ सत्तेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ २०० ॥ ॥ ४७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जैसीवत्सापाशींगाय ॥ पान्हाफुटोनिधांवतजाय ॥ तैसेंभजकडेसद्गुरुराय ॥ येऊनिअपायदूरकरीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भक्त निसंग भगवान नित ज्यो गऊ बछ गोहन फिरे ॥ निहिकिंचन एक दास तासके हरिजन आये ॥ बिदित बटोहि रूप भये हरि आप लुटाये ॥ साखी देन को शाम खुरदहा प्रभुहि पधारे ॥ रामदासके सदन राइ रनछोर सिधारे ॥ आयुध छा ततन अनुगके बलिबंधन आपु वपु धरे ॥ भक्त नि० ॥ ४८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आपुल्याभक्ताच्याबराबर ॥ सर्वदाफिरेसारंगधर ॥ वत्सामागेंजैसीनिरंतर ॥ पान्हायेऊनफिरेधेनू ॥ २ ॥ कोणीएकदासअकिंचन ॥ त्याघरींआलेभगवज्जन ॥ स्पष्टपांथस्थरूपहोऊन ॥ हरीनेंआपणालुटविलें ॥ ३ ॥ साक्षीद्यावयाश्यामघन ॥ खुद्दप्रभूगेलेआपण ॥ रामदासाच्याघरींजाण ॥ रणछोडरायपावले ॥ ४ ॥ दासाचेदेहींशस्त्रघात ॥ त्यासाठींराहिलेद्वारकानाथ॥ जैसाबळीच्याबंधनार्थ ॥ द्वारपाळदेहआपणधरी ॥५॥ ॥ ॥ कथाहरिपाळाची ॥ ॥ मू०क० ॥ भक्तनिके संग भगवान ऐसे फिर्‍यो करे जैसे वछ संग फिरै नेहवती गाईहे ॥ हरिपाल नाम विप्रधाममे जनम लियो कियो अनुराग साधु दई श्री लुटाईहे ॥ केतिक हजार लै बजारके करज खाये गरज न सरे कियो चोरिको उपावहे ॥ बिमुखको लेत हरिदासको न दुख देत आये घर संत तियां संग बतराईहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आपुलियाभक्तासवें ॥ ऐसाभगवंतफिरेभावें ॥ जैसीस्नेहयुक्तगायधांवे ॥ वत्साच्यामागेंसर्वदा ॥ ६ ॥ अवढ्यानागनाथाजवळ ॥ ब्राह्मणदंपत्यराहेनिर्मळ ॥ तयाचेघरींजन्मलेंबाळ ॥ नामहरिपाळतयाचें ॥ ७ ॥ दिवसेंदिवसवाढूंलागला ॥ संतांचेठाईंप्रेमकळा ॥ द्रव्यनेऊनवेळोवेळा ॥ सज्जनांलागोनिदेतसे ॥ ८ ॥ पुढेंकांहींकाळेंकरून ॥ पितामातापावलेनिधन ॥ लक्षावधीघरींहोतेंधन ॥ सावकारीतेणेंचालतसे ॥९॥ येणेंव्यवहारसर्वसोडिला ॥ संतचरणींअनुरागकेला ॥ सहस्त्रावधीधनतेवेळां ॥ साधुसेवेसीलुटविलें ॥ १० ॥ घरचेंजेव्हांसरलेंधन ॥ तेव्हांआणीककर्जकाढोन ॥ पहिल्यायाच्यालौकिकावरून ॥ देतीउधारजनतेव्हां ॥ ११ ॥ कितीकसहस्त्रकर्जकाढिलें॥ त्यासीपरतकांहीं नदीधलें ॥ तेव्हांसर्वहीलोकसमजले ॥ उधारकोणीहीनदेती ॥ १२ ॥ जेव्हांयाचेंनसरेकार्य ॥ स्त्रियेसीह्मणेकरावेंकाय ॥ तरीचोरीचा

करूउपाय ॥ तेणेंचिअपायनासेलकीं ॥ १३ ॥ कांताह्मणेनगरांत ॥ जरीचोरीकरालयेथ ॥ तरीवडिलांचालौकिकार्थ ॥ जाईलव्यर्थप
तिराया ॥१४॥ तेव्हांआपुलेंसोडोनिघर॥ वनांतजाऊनटेंकडीवर ॥ रहावयासीएकछपर ॥ घालोनितेथेंवासकरिती ॥१५॥ तयाटेंकडी
खालोन ॥ जेकोणीजातीलजन ॥ तयांसीघेतसेलुटोन ॥ संतांसीअर्पणकरीतसे ॥ १६ ॥ यापरीलोटलेबहुदिवस ॥ तोंज्ञानदेवनिघा
लेयात्रेस ॥ सर्वेंघेऊनिनामयास ॥ त्याचिमार्गानेंजातसे ॥ १७ ॥ हरिपाळाचाऐसानेम ॥ वैष्णवपाहतांकरीप्रणाम ॥ तयाचाआदर
करोनीउत्तम ॥ सप्रेमभावेंसेवाकरी ॥ १८ ॥ वैष्णवीधर्मावांचोन ॥ जेकांयेतीविन्मुखजन ॥ तयांसीघेतसेलुटोन ॥ तोंझालेंदर्शनज्ञा
नदेवाचें ॥ १९ ॥ हरिपाळसत्वरधांवोन ॥ उभयतांचेधरीचरण ॥ आणीकसर्वेंजेसंतजन ॥ त्यांसीहीनमनकरीतसे ॥ २० ॥ शताव
धीसंतांसहवर्तमानी ॥ ज्ञानदेवासीआणीसदनीं ॥ तोंकांतायेवोनिसांगेकानीं ॥ घरांतसेवेसीकांहींनसे ॥ २१ ॥ तेव्हांहरिपाळह्मणे
कांते ॥ स्नानसंध्यातूंकरवींयांतें ॥ जावोनिआणितोंमीद्रव्यातें ॥ सांपडेलशिकारकोणीतरी ॥ २२॥ दोनप्रहरपर्यंत ॥ स्नानसंध्याकरि
तीलसंत ॥ तोंवरीनमिळतांकांहींवित्त ॥ मगमीजीवितनराखेंची ॥ २३ ॥ करोनिऐसानिर्धार॥ येऊनबैसलामार्गावर॥ तोंलोटतआले
दोनप्रहर ॥ परंतुकोणीचयेईना ॥ २४ ॥ हरिपाळासीनपडेचैन ॥ भुकेलेजातीलसंतजन ॥ तरीधिक्कारआपणापूर्ण ॥ कासयाप्राणठे
वावे ॥ २५ ॥ ॥ मू०क० ॥ बैठे कृष्णरुकमिनी महल तहां सोच पऱ्यो हऱ्यो मन साधुसेवा साहरूप कियोहे ॥ पूछि चले कहा
कही भक्तहे हमारो एक मेहुं आऊ आवो आये जहां पूछि लियोहे ॥ आज्ञु मग चल्यो जात बडो उतपात मध्य कोऊ पहुचाइ देवो
ले रूपया दियोहे ॥ करो समाधान संत मे लिवाइ जाउ इहै जाइ बनमांझ देखि बहु धन जियोहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्राण
द्यावयाझालासिद्ध ॥ तोंरखुमाबाईच्यामंदिरांत ॥ बैसलेहोतेपंढरीनाथ ॥ एकाएकींव्यग्रझाले ॥ २६ ॥ साधूच्यासेवेकरून ॥ प्रभूचें
आकळलेंमन ॥ तैंसावाचेंरूपधरून ॥ अंगींदागिनेलेइले॥ २७ ॥ मंदीलबांधिलाशिरोभागीं ॥ भरगच्चीचाझगाअंगीं ॥ दारुकासि
सांगेलागवेगीं ॥ रथसवेगींआणमाझा ॥ २८ ॥ ऐसाहरीचापाहोनिथाट ॥ रुक्मिणीनेंघेतलाहट्ट ॥ आजिकोणाचीघेतसांभेट ॥ तया

चेनिकटमजन्यावें ॥ २९ ॥ ऐसाकोणताभक्तथोर ॥ त्यासाठींनटलांरूपसुंदर ॥ लक्षावधीचेअलंकार ॥ द्रव्यहीअपारघेतलें ॥ ३० ॥
देवह्मणेऐसाचिभक्त ॥ त्याच्याभक्तीसमीआसक्त ॥ रुक्मिणीह्मणेमीहीत्वरित ॥ येतेंतयाच्याभेटीसी ॥ ३१ ॥ रुक्मिणीच्याऐसेंमनीं ॥
राजासावकारअसेलकोणी ॥ तरीतोकरीलमेजवानी ॥ आपुलाहीआदरकरील ॥ ३२ ॥ लक्षावधीचेतेव्हांनग ॥ आपुल्याअंगींलेईसवे
ग ॥ चलावेंह्मणेपांडुरंग ॥ रथावरीमगबैसविली ॥ ३३ ॥ क्षणनलागतांतेवेळीं ॥ हरिपाळाचेपातलेजवळी ॥ भ्रमितहोवोनितयेवेळीं ॥
मार्गचुकलोंह्मणतसे ॥ ३४ ॥ तोंहरिपाळेंयांसीपाहिलें ॥ अंतःकरणासुखवाटलें ॥ जवळयेवोनितेवेळे ॥ उभाराहूनपाहातसे ॥ ३५ ॥
तोंत्यापुसतीपाडुरंग ॥ आह्मीतोंचुकलोंअसोंमार्ग ॥ यारानांतऐकतोंसवेग ॥ लुटमारबहुतहोतसे ॥ ३६ ॥ जरीआह्मासीमार्गदावि
सी ॥ तरीएकरुपयादेऊंतुजसी ॥ तंवतोह्मणेजीद्यात्वरेंसी ॥ मार्गमीतुह्मासीदावितों ॥ ३७॥ तयासीरुपयादीधलादेवें॥ क्षणभरीह्मणेतो
थांबावें ॥ शस्त्रघेऊनयेतोंवैभवें ॥ पुढेंहामार्गकठीणअसे ॥ ३८ ॥ ऐसेंतयासीबोलोन ॥ सत्वरटाकीआपुलेंसदन ॥ स्त्रियेसीह्मणेरुपयादे
ऊन ॥ साखरपाणीपाजसंतां ॥ ३९ ॥ हरीनेंधाडिलीअसेशिकार ॥ त्यापाशींअसेबहुभांडार ॥ तेंलुटोनिआणितोंसत्वर ॥ संतांचाआद
रकरावया ॥ ४० ॥ तंवतेइकडेरुक्मिणीमाता ॥ देवासीह्मणेहेपंढरीनाथा ॥ कोठेंतोभक्तराहिलासमर्था ॥ ज्यासाठींइतुकाथाटकेला ॥
॥ ४१ ॥ कैसाचुकलातोमार्ग ॥ तेव्हांबोलेपांडुरंग ॥ तोचिहाभक्तअंतरंग ॥ येतसेसवेगशस्त्रघेऊनी ॥ ४२ ॥ तुह्मीतोंकेलाथाटफार ॥
तेणेंनकेलाकांहींआदर ॥ देवह्मणेआतांचिसत्वर ॥ बहुमानकरीलतुमचा ॥ ४३ ॥ ऐसेंजोंउभयतांकरितीभाषण ॥ हरिपाळआलानल
गतांक्षण ॥ यासीसमागमेंघेऊन ॥ आडरानांतनेतसे ॥ ४४ ॥ रथाच्यासवेंकरीगमन ॥ दृष्टीनेंपहातसेन्यहाळून ॥ तंवपाहिलेंबहुतध
न ॥ जीवासीसुखवाटलें ॥ ४५ ॥ ॥ मू०क० ॥ देखि जो निहारि माला तिलक न सदाचार होयगे भंडार धन जोपे इतो ला
योहे ॥ लीजिये छिनाइ येंहि वार कहे डारि देवे दियो सब डारि छला छिग्रुनीमे छायोहे ॥ अंग्रुरी मरोरी कही बडो तू कठोर अहो
तोको कैसे छांडो संत जैवे मोको भायोहे ॥ प्रगट दिखायो रूप सुंदर अनूप वहे मेरो भक्तभूप लैकै छातीसो लगायोहे ॥ ३ ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगसावकारासीपहात ॥ तोंतिलकमालानाहींदिसत ॥ नामस्मरणहीनसेमुखांत ॥ सदाचारकांहींदिसेना ॥४६॥
पुन्हातयासीविचारीआपण ॥ तुमचीउपासनाअसेकोण ॥ देवेंरथाचापडदाउघडोन ॥ ह्मणेहेउपासनाकांतामाझी ॥ ४७ ॥ तेव्हांहरिपाळ
करीविचार ॥ यापाशींधनाचाभांडार ॥ जरीइतुकाआणिलासत्वर ॥ लुटोनिघेइजेयेचिवेळीं ॥ ४८ ॥ तेव्हांकाढोनिधनुष्यबाण ॥ देवा
च्याहृदयींलावीजाण ॥ ह्मणेसर्वहीदेटांकोन ॥ नातरीप्राणघेईनतुझा ॥४९॥ तोंपांडुरंगथरथरांकांपती ॥ ह्मणेहेंसर्वहीघेनिश्चिती ॥ परी
माझियाकांतेप्रती ॥ तिळभरीहातलाऊंनको ॥ ५० ॥ तंवतोह्मणेइतुकेनग ॥ कैसीघेऊनजाईलसवेग ॥ तिजकडेपाहेकरूनिराग ॥ दा
गिनेलगबगेंकाढीमाता ॥ ५१ ॥ रुक्मिणीह्मणेमीबरीचठकलें ॥ थाटहरीचापाहोनिआलें ॥ विपरीतकर्मऐसेंघडलें ॥ कांहींनचलेयुक्ती
माझी ॥ ५२ ॥ जेणेंअगणितमारिलेदैत्य ॥ तोहीश्रीहरीयासीकांपत ॥ कायमीकरावेंआतायेथ ॥ धनवस्त्रदेततयालागीं ॥ ५३ ॥ तों
श्रीहरीच्याअंगुलीप्रती ॥ एकमुद्रिकाराहिलीहोती ॥ हरिपाळेंपाहोनसत्वरगती ॥ बोटासीमुरडोनीकाढीतसे ॥ ५४ ॥ अररदेवेंशब्दके
ला ॥ ह्मणेरेकरिसीकायचांडाळा ॥ मुक्कामींजातांखर्चावयाला ॥ येवढीमुद्रिकाराहोंदे ॥ ५५ ॥ तंवतोह्मणेइतुक्यांत ॥ माझेजेवतीअने
कसंत ॥ हेंचिआवडेमाझ्यामनांत ॥ काढोनिघेतलवलाहें ॥ ५६ ॥ सर्वधनवस्त्रघेवूनी ॥ हरिपाळगेलानिजसदनीं ॥ प्रेमेंलागलासंत
सेवनीं ॥ इकडेरुक्मिणीह्मणेदेवा ॥ ५७ ॥ हाचितुझाभक्तचतुर ॥ थोडाचकेलायेणेंआदर ॥ नाहींघेतलाप्राणसत्वर ॥ सौभाग्यथोरहो
तेंमाझें ॥ ५८ ॥ देवह्मणेतुजनसेमाहित ॥ चालतोकैसादावितोंभक्त ॥ आपणबैरागीझालेत्वरित ॥ बैरागीणकरीतरुक्मिणीसी ॥५९॥
हातींघेऊनिएकतारा ॥ हरिभजनाचीलाविलीधारा ॥ हरिपाळाच्यापातलेघरा ॥ तंवतोसामोराधांवला ॥ ६० ॥ घालोनिसाष्टांगदंड
वत ॥ उभयतांचेधरोनिहात ॥ आपुल्यासदनामाजीनेत ॥ प्रक्षाळीचरणप्रेमभावें ॥ ६१ ॥ दोघांसीघालोनिमंगलस्नान ॥ पंचपक्वान्नें
करवीभोजन ॥ देवखुणावीरुक्मिणीकारण ॥ पहाआचरणभक्ताचें ॥ ६२ ॥ यावरीझालियाभोजन ॥ उभयतांसीकरवीशयन ॥ चर
णचुरीतबैसेआपण ॥ तोंदेवचरित्रकायकरी ॥ ६३ ॥ वारंवारहोतसेविकळ ॥ झोंपनलागेचिअळुमाळ ॥ तेंपाहोनियांहरिपाळ ॥ हात

जोडोनिपुसतसे ॥ ६४ ॥ कायआपणाअसेदुःख ॥ जेणेंनलाभेनिद्रासुख ॥ तेव्हाबोलेजगज्जनक ॥ कायबातुजसांगावें ॥ ६५ ॥ आह्मीहोतोंबहुधनवंत ॥ याचिमार्गेंहोतोंजात ॥ तोंचोरयेऊनिएकत्वरित ॥ इतुक्यांतआह्मासीलूटिलें ॥ ६६ ॥ एकराहिलीहोतीअंगुळी ॥ त्यास्तवमाझेंबोटमुरगाळी ॥ हरिपाळासीदावीतेवेळीं ॥ तेणेंतोअंतरींदचकला ॥ ६७ ॥ मनींह्मणेहाकोणपुरुष ॥ तेव्हांयाचाकैसावेष ॥ तरीहाअसेहृषीकेश ॥ तैंनेत्रांसपाणीआलें ॥ ६८ ॥ हरिपाळबोलेधरोनिचरण ॥ जेणेंछळिलेंतोमीचजाण ॥ बहुतअपराधकेलागहन ॥ ह्मणोनिरुदनकरीतसे ॥ ६९ ॥ कृपेकरोनीजगज्जीवन ॥ प्रगटहोऊनिदिलेंदर्शन ॥ सुंदरस्वरूपअनुपमजाण ॥ पहातांचिमननिवालें ॥ ७० ॥ तयासीबोलेसारंगधर ॥ तुझेंराखावयाअंतर ॥ मीचझालोंसावकार ॥ तेव्हांतोविकळजाहला ॥७१॥ ह्मणेहेदेवासारंगधर॥ तुजसींअपराधकेलाथोर॥ फुंदफुंदोनिरडेफार॥ बहुतहळहळकरीतसे ॥७२॥ तैंहरिपाळासीउचलोन॥ पांडुरंगदेआलिंगन॥ ह्मणेमीझालों सुप्रसन्न॥ कांहींवरदानमागयेव्हां ॥७३॥ तेव्हांहरिपाळविनवीआपण॥ सर्वहीजगाचेंजोजीवन॥ तोतूंभेटलासीआनंदघन॥ याहूनआतां कायमागूं ॥७४॥ जरीतूंदेसीवरदान॥ तरीजयांचेंहरिलेंधन॥ तयांसीदेईचतुर्गुण॥ संतसेवेतेंमजदेई॥ ७५॥ तथास्तुह्मणेघननीळ॥ ज्ञानदेवादिभक्तसकळ॥ जयजयकारेंभरितीनिराळ॥ आनंदकल्लोळजाहला॥७६॥हरिह्मणेहाभक्तमाझा॥ सकळभक्तांचाअसेराजा॥ मगहरिपाळ आणिसंतसमाजा ॥ घेऊनिपंढरीपातले ॥ ७७ ॥ ॥ कथाउभयविप्राची ॥ ॥ मू०क० ॥ गौडदेशवासी उभै विप्र ताकी कथा सुनो एक वैस वृद्ध जाति वृद्ध छोटो संगहे ॥ और और ठौर फिरि आये फिरि आये बन तन भयो दुखी कीनी टहल अभंगहे ॥ रीझ्यो बडो द्विज निज सुता तोकों दई आहो रहो नही चाहो मेरे लई बिनै रंगहे ॥ साखी दे गुपाल अब बात प्रतिपाल करो ठरो कुल ग्राम भाम पूछो सो प्रसंगहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ बंगाल्यांतीलराहणार ॥ कोणीदोघेभाविकविप्र ॥ एकवयानेंअसेथोर ॥ दुसराधाकुटातरुणअसे ॥७८॥ उभयतांहोऊनसांगातीं॥ तीर्थयात्रेलागींफिरती॥ नानाक्षेत्रेंपाहोनियेती ॥ वृंदावनासीतेधवां॥७९॥ तंवजोवृद्धब्राह्मणहोता ॥ तयाचेदेहींझालीव्यथा ॥ ब्रह्मचाऱ्यानेंतेव्हांतत्त्वता ॥ सेवाबहुतकेलीत्याची ॥ ८० ॥ कांहींएकदिवसांनींजा

ण ॥ निरोगीझालातोब्राह्मण ॥ तेव्हांब्रह्मचाऱ्यासीआपण ॥ ह्मणेतूंसेवनबहुतकेलें ॥८१॥ तरीम्यांओपिलेंकन्यादान ॥ तुवांकरावेंपा
णिग्रहण ॥ येरूह्मणेमजनलगेजाण॥ ब्रह्मचर्यव्रतमाझेंअसे ॥ ८२ ॥ इच्छाहीमानसींनसेकांहीं ॥ नपडावेंजीयाआग्रहीं ॥ विप्रह्मणेकीं
लवलाहीं ॥ माझातोनिश्चयपूर्णझाला ॥ ८३ ॥ यापरीबहुतविनयकेला ॥ ब्रह्मचारीतेव्हांवळला ॥ बरेंह्मणोनिअंगिकारकेला ॥ परी
यागोष्टीलाकोणसाक्षी ॥८४॥ जरीतुवांकन्यानदिधली ॥ माझ्याव्रताचीहोळीझाली ॥ ब्राह्मणह्मणेतयेवेळीं ॥ गोपाळसाक्षयागोष्टीतें ॥
॥ ८५ ॥ आतांवचनाचेंकरींपालन ॥ माझ्यासवेंकरावेंगमन ॥ जेथेंकांकुळगांवसदन ॥ तयास्थानासीचलावें ॥ ८६ ॥ ब्रह्मचाऱ्यासी
सवेंघेऊन ॥ आपुल्यागांवींआलाब्राह्मण ॥ कांताविचारीसवेंहाकोण ॥ कथीवर्तमानसर्वतीतें ॥ ८७ ॥ ॥ मू०क० ॥ बोल्यो छो
व्यो विप्र छिप्र दीजिये कही जो बात तिया सुत कहे अहो सुता याके जोगहे॥ द्विज कहे नाही कैसे करो मैतो देन कही कही कहो
भूलि गयो बिथाको प्रयोगहे ॥ भई सभा भारी पूछे साखी नरनारी श्रीगुपालबनबारी ओरु कोन तुछ लोगहे॥ लेवोजू लिखाई जौ
पे साखी भरे आइ तोपे ब्याही बेटी दीजे लीजे करो सुखभोगहे ॥५॥ ॥ टी०ओ० ॥ कांताकांहींनबोलेझडकरी॥ संकोचपावलावृ
द्धअंतरीं ॥ दुसरेदिवसींब्रह्मचारी ॥ कायतयासीबोलतसे ॥ ८८ ॥ वृंदावनींजेंकथिलेंवचन॥ सत्वरदेईतेंमजलागोन ॥ तेवेळींस्त्रीपुत्रां
कारण ॥ वृद्धब्राह्मणपुसतसे ॥ ८९ ॥ तेव्हांबोलतीकांतापुत्र ॥ कैंचाबैरागीआणिलाविचित्र ॥ ज्यासीनमिळेअन्नवस्त्र ॥ काययायो
ग्यकन्याअसे ॥ ९० ॥ तेव्हांबोलेवृद्धब्राह्मण ॥ नाहींकैसेंकरूंजाण ॥ देऊंकेलीअसेपूर्ण ॥ पुत्रह्मणेजीऐसेंबोला ॥ ९१ ॥ तुह्मासीजें
केलानेम ॥ व्यर्थेच्यायोगेंपडलाभ्रम ॥ ब्रह्मचाऱ्यासीवाटलेंविषम ॥ ह्मणेहेविपरीतकायबोलती ॥ ९२ ॥ ब्रह्मचर्यमाझेंकेलेंभ्रष्ट ॥ आ
तांमीकांहींनायकेंगोष्ट ॥ उभयतांचापडलाहट्ट ॥ पंचाईतमगमांडिली ॥ ९३ ॥ वृद्धब्राह्मणाचासुत ॥ होतारायाचाआश्रित ॥ तेव्हांस
र्वहीवृत्तांत ॥ जाऊनिसांगतरायापाशीं ॥ ९४ ॥ वृद्धेंएक्याजोगड्यासी ॥ कन्यादेऊंकेलीत्यासी ॥ कांहींकरोनीउपायासी ॥ तुह्मीया
गोष्टीसीदूरकरा ॥ ९५ ॥ रायेंतेव्हांसभाकरून ॥ केलेंदोघांसीपाचारण ॥ त्यासींन्यायानेंबोलेआपण ॥ तुमच्यागोष्टीसीकोणसाक्षी

॥ ९६ ॥ नरअसेअथवानारी ॥ तेव्हांबोलेब्रह्मचारी ॥ वृद्धहीतैसाचिविनंतीकरी ॥ गोपालवनविहारीसाक्षीअसे ॥ ९७ ॥ ऐशापुरुषाचीअसेसाक्ष ॥ ज्यापुढेंतुच्छसर्वहीमानुष ॥ तेव्हांमहीपतीबोलेत्यास ॥ साक्षीसीयेथेंआणातया ॥ ९८ ॥ जरीतोयेथेंयेऊन ॥ तुमचीसाक्षभरेलजाण ॥ जिचानिश्चयकेलापूर्ण ॥ कन्यातीअर्पणकरूंतुला ॥ ९९ ॥ मगत्याकन्येसीघेऊन ॥ सुखभोगादिकरावेंपूर्ण ॥ तेव्हांरायासीबरेंह्मणून ॥ निघेतेथूनब्रह्मचारी ॥ १०० ॥ ॥ मू०क० ॥ आयो वृंदाबन बनवासी श्रीगुपालजू सो बोल्यो चल्यो साखी देव लईहे लिखाइके ॥ बीते केउ जाम तब बोले शाम सुंदरजु प्रतिमा न चले तोपे बोल्यो क्योंजु भाइके ॥ लागे जब संग जुगसेर भोग धन्यो रंग आधे आध पावे चल्यो नूपुर बजाइके धुनि तेरे कान पर पाछे जिनि डीठि करे करे रहो वाही ठोर कही मे सुनाइके॥ ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगवृंदावनांतयेऊन ॥ गोपालजीसीभेटोन ॥ ह्मणेसाक्षीद्यावयाकारण ॥ चलावेंआपणमजसवें ॥ १ ॥ रायानेंमजपासोन ॥ घेतलेंअसेलिहोन ॥ ऐसेंप्रभूसीबोलोन ॥ तेथेंधरणेंबैसला ॥ २ ॥ यापरीबैसलाकांहींदिवस ॥ संकटपडलेंश्रीहरीस ॥ तेव्हांबोलतीतयास ॥ प्रतिमाकैसीचालेलकीं ॥ ३ ॥ ब्रह्मचारीह्मणेआपण ॥ माझियावरीहोऊनप्रसन्न ॥ जैसीप्रतिमाबोलेजाण ॥ गमनतैसेंचिकरील ॥ ४ ॥ बनवारीजीमगहांसोन ॥ तयाच्यासवेंनिघालेजाण ॥ आणीकएकतयापासोन ॥ कबूलकरोनीघेतलें॥५॥ क्षुधालागतांमजलागोन ॥ दोनशेरखावयापाहिजेअन्न ॥ ब्रह्मचाऱ्यानेंबरेंह्मणून ॥ भिक्षामागोनआणिली ॥ ६ ॥ प्रेमरंगतयासीचढला ॥ पाककरोनियांतयेवेळां ॥ नैवेद्यहरीचेपुढेंठेविला ॥ ह्मणेजीवांटाकरावा ॥ ७॥ अर्धाभक्षावाआपण ॥ अर्धाद्यावामजलागोन ॥ तैंहांसोनिजगज्जीवन ॥ तैसेंचिकरोनिजेविले ॥ ८ ॥ विप्रह्मणेमाझ्यासवें ॥ हस्तधरोनिजीचलावें ॥ प्रभुतयासीह्मणेगौरवें ॥ मागेंमागेंचलेनमी ॥ ९ ॥ तोह्मणेतूंपळोनिजासी ॥ मजलाकैसामगसांपडसी ॥ शंकरादियोगीध्यानासी ॥ आणितांनयेसीतूंदेवा ॥११०॥ देवह्मणेरेसत्यजाण ॥ तुझ्यामागेंकरीनगमन ॥ नूपुराचाशब्दपूर्ण ॥ श्रवणींतुझ्यापडेलकीं ॥ ११ ॥ परीतूंमागेंनपहावें ॥ तरीमीयेतोंतुझ्यासवें ॥ जरीपाहसीलकांहींलाघवें ॥ तेस्थळींचउभाराहीनमी ॥ १२ ॥ तुजहेंदिधलेंऐकवोन ॥ यांतनपडावेंकांहींन्यून ॥ ऐसेंतया

छप्पा ४८

सीकबूलकरोन ॥ जगज्जीवननिघाले ॥ १३ ॥ ॥ मू०क० ॥ गये ढिग ग्राम कही नेकु तो चिताउ रहे चितये ते ठाडे दियो मृदु
मुसकाइके ॥ लावो जा बुलाइ कही आइ देखो आये आप सुनतही चौकि सब ग्राम आयो धाइके ॥ बोलिके सुनाइ साखी पूजी
हिये अभिलाख लाखभाति रंग भऱ्यो उर भाइके ॥ आयो न सरूप फेरि बिनै करि राख्यो घेरि भूप सुखढेर दियो अबलौ बजाइ
के ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जाऊनियांग्रामाजवळ ॥ तयासीबोलेघननीळ ॥ मागेंपाहींरेअळुमाळ ॥ तेव्हांतोमागेंपाहतसे ॥ १४ ॥
मागेंकरितांअवलोकन ॥ उभेराहिलेमनमोहन ॥ विप्रह्मणेआज्ञेवरून ॥ मागेंमीदेवापाहिलें ॥ १५ ॥ मृदुहास्यतेव्हांकरून ॥ त्यासी
बोलेजगज्जीवन ॥ कांहींमर्यादाराखींपूर्ण ॥ रायाच्यासभेंतनन्यावें ॥ १६ ॥ तूंचतेथेंजाऊन ॥ करींरायासीपाचारण ॥ ह्मणावेंआलेखुद्द
आपण ॥ पहावेंयेथेंयेवोनिया ॥ १७ ॥ तेव्हांनिघालाब्रह्मचारी ॥ नृपाच्यायेतसभेमाझारीं ॥ ह्मणेजीआलेतश्रीहरी ॥ चलावेंझडकरीभे
टावया ॥ १८ ॥ ऐसेंऐकतांवचनास ॥ रावदचकलाचित्तास ॥ त्वरेंधांवलादर्शनास ॥ प्रेमतयासदाटलें ॥ १९ ॥ नगरांतवार्ताफांक
ली ॥ कींसाक्षीसआलेवनमाळी ॥ ऐकतांचिधांवततेवेळीं ॥ सर्वहीगांवतेथआला ॥ १२० ॥ तोंजाहलीआकाशवाणी ॥ अरेयाब्रह्मचा
ऱ्यालागुनी ॥ वृद्धब्राह्मणेंवचनदेऊनी ॥ कन्यादीधलीसत्यअसे ॥ २१ ॥ ऐसाऐकतांमहानाद ॥ सर्वहीबोलतीजयशब्द ॥ जैसेकींह्म
णतीगोविंद ॥ तेंचिआह्मासीवंद्यअसे ॥ २२ ॥ आनंदेंपूजितीनरनारी ॥ स्नेहउपजलासकळांअंतरीं ॥ अद्भुतरंगभरलाभारी ॥ सकळां
सीगोडवाटलें ॥ २३ ॥ तेव्हांतीमूर्तीपरतोनी ॥ नाहींचआलीवृंदावनीं ॥ रायानेंआग्रहकरोनी ॥ तेथेंचिठेऊनघेतली ॥ २४ ॥ मोठ्या
समारंभेंजाण ॥ ब्रह्मचाऱ्याचेंकेलेंलग्न ॥ आणीकउत्तममंदिरबांधोन ॥ साक्षीगोपाळास्थापिलें ॥ २५ ॥ करूनिअनेकउपचार ॥ प्रभूसी
सुखदिलेंफार ॥ अद्यापितेथीलविस्तार ॥ त्याचिप्रकारेंचालतसे ॥ २६ ॥ जेकोणीजातीजगन्नाथा ॥ तेपूर्णकरावयासीयात्रा ॥ सा
क्षीगोपालासीतत्त्वता ॥ येवोनियांसाक्षठेविती ॥ २७ ॥ याकथेचेंतात्पर्यजाण ॥ योगियांनाकळेजोजगज्जीवन ॥ तोभक्तांच्याहोयस्वा
धीन ॥ ह्मणोनिसज्जनसेवावे ॥ २८ ॥ ॥ कथारामदासबोढाण्याची ॥ ॥ मू०क० ॥ द्वारकाके ढिगही डाकोर एक गांव रहै रहै

रामदासभक्त भक्ति जाको प्यारीये ॥ जागरन एकादसी करे रनछोरजूके भयो तन वृद्ध आज्ञा दई नही धारिये ॥ बोले भरमाइ तेरो आइवो सह्यो न जाइ चलो घर धाइ तेरे लावो गाडी भारीये ॥ खिरकीजु मंदिरके पाछे तहां ठाडि करो भरो अंकवार मोको बेगीही पधारिये ॥ ८ ॥

॥ टी०ओ० ॥ द्वारकेच्याजवळीदेख ॥ दोनशतकोसांवरीसम्यक ॥ डाकोरनामेंगांवएक ॥ असेप्रख्यातभूवरी ॥ २९ ॥ रामदासनामेंभक्तउत्तम ॥ जयासीभक्तीआवडेपरम ॥ जागरणाचाकरीनेम ॥ एकादशीससर्वदा ॥१३०॥ द्वारकेसीरणछोडनाथ ॥ तयाचेचरणींजडलीप्रीत ॥ पंध्रादिवसांवारीकरित ॥ एकादशीसाधीतेथेंची ॥ ३१ यापरीकरितांनेमास ॥ बहुतलोटोनिगेलेदिवस ॥ वृद्धत्वआलेंतोंदेहास ॥ पडतीसायासजातांयेतां ॥ ३२ ॥ कृपाळूपणेंद्वारकानाथ ॥ भेटोनितयासीस्वप्नांत ॥ ह्मणतीज्ञालासीवृद्धबहुत ॥ आतांनयावेंदर्शनासी ॥ ३३ ॥ ऐसीप्रभूनेंआज्ञाकेली ॥ परीतेयेणेंनाहींमानिली ॥ तैसाचिद्वारकेघरटीघाली ॥ एकादशीसीयेतसे ॥ ३४ ॥ तेव्हांअंतरींकळवळोन ॥ तयासीबोलेजगज्जीवन ॥ तुझेंयेणेंमजलासहन ॥ होतनाहींरेप्रेमळा ॥ ३५ ॥ रामदासह्मणेहेकृपाघन ॥ जरीजाईलवाटेंतप्राण ॥ चिंतानसेतेमजलाजाण ॥ ह्मणोनियेणेंनसोडीं ॥ ३६ ॥ ऐसापाहोनिआग्रह ॥ कायबोलेलीलाविग्रह ॥ तुझेंआतांपाहतोंगृह ॥ चालमीयेतोंबरोबरी ॥ ३७ ॥ बैसलीतुजवरीआवडी ॥ तरीतूंजावोनितांतडी ॥ मजलान्यावयाआणींगाडी ॥ उशीरआतांकरूंनको ॥ ३८ ॥ रामदासजीह्मणेतेव्हां ॥ तुजठाऊकअसेदेवा ॥ गाडीकैसीमीआणूंएव्हां ॥ विपत्तीबहुतमाझेघरीं ॥ ३९ ॥ आणीकतुझ्यामंदिराजवळ ॥ रक्षणारतेअसतीपुष्कळ ॥ दरवाजेलागलेअसतीसकळ ॥ अंतरींप्रवेशहोयकैसा ॥ १४० ॥ आणीकमूर्तींतेअसेभारी ॥ उचलावीतेकैसीझडकरी ॥ तेव्हांबोलिलेश्रीहरी ॥ तुजलामीयुक्तीसांगतों ॥ ४१ ॥ माझेमंदिराचेपिछाडी ॥ खिडकीपाशींआणूनगाडी ॥ उभीकरावीलवडसवडी ॥ मगमीतांतडीयेईन ॥ ४२ ॥ घेवोनिमजलाओंटींत ॥ शीघ्रठेवावेंगाडींत ॥ रामदासतेव्हांबोलत ॥ परीकोठोनिमीआणूंगाडी ॥ ४३ ॥ देवह्मणेरेकैसीतरी ॥ गाडीआणरेझडकरी ॥ मगतोनिघालासत्वरी ॥ आपुल्यागांवासीपातला ॥ ४४ ॥

॥ मू०क० ॥ करि वाहिभांति आयो जागरन गाडि चढी जानी सब वृद्ध भयो थ

की पावगतीहे ॥ द्वादशीकी आधिराति लैके चल्यो मोद गात भूषन उतारि धरे जाके साची रतीहे ॥ मंदिर उघारि देखे परीहे
उजारि तहां दौरे पाछे जानि देखि कही कोन मतीहे ॥ वापीपधराइ हांकि जाइ सुख पाइ रहो गहो चलो जाति आनि मान्यो
घाव अतीहे ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगशेजाऱ्यापासोन ॥ एकगाडीआणिलीजीर्ण ॥ वृद्धबैलमेळवीदोन ॥ तयांजोडोननिघाला
॥ ४५ ॥ एकादशीच्यापर्यंत ॥ रामदासआलाद्वारकेंत ॥ लोकपाहोनिबोलतीसमस्त ॥ गाडींतकैसाआजिआला ॥ ४६ ॥ तेव्हांअं
तरींलोकसमजला ॥ रामदासबहुवृद्धझाला ॥ ह्मणोनिगाडींतबैसोनिआला ॥ गतीपांयांचीथकलीसे ॥ ४७ ॥ मगरात्रीजागरणासी ॥
रामदासआलामंदिरासी ॥ नेत्रींपाहतांचिदेवासी ॥ परस्परांसीखुणाझाल्या ॥ ४८ ॥ मगअर्धरात्रींद्वादशीस ॥ गाडीघेऊनिरामदास ॥
मंदिराच्यामागीलबाजूस ॥ खिडकीजवळउभाराहे ॥ ४९ ॥ कुलूपनिघोनिखालींपडे ॥ उघडोनिगेलींतैंकवाडें ॥ तेव्हांरामदासवाडेंको
डें ॥ मंदिरामाजीप्रवेशला ॥ १५० ॥ नेत्रींपाहतांचिरामदासा ॥ लगबगझालीहृषीकेशा ॥ तयाच्यावोसंगींसहसा ॥ उठोनिआलेपु
ष्पप्राय ॥ ५१ ॥ रामदासआनंदभरित ॥ हृदयींधरोनिद्वारकानाथ ॥ निघालापरीअलंकारसमस्त ॥ काढोनिठेवीदेवाचे ॥ ५२ ॥
सत्यजयाचीप्रेमदशा ॥ आणिककांहींनसेआशा ॥ केवळघेऊनिश्रीजगदीशा ॥ निघालातेथोनिसत्वर ॥ ५३ ॥ तोंजाहलाप्रातःका
ळ ॥ कांकडारतीचीझालीवेळ ॥ कवाडउघडोनिपाहतीसकळ ॥ तोंआसनींघननीळनसेची ॥ ५४ ॥ करितीसर्वहीविचार ॥ कोणयेथें
आलाचोर ॥ मगह्मणतीकींतोचिचोर ॥ गाडींतबैसोनिकालआला ॥५५॥ रामदासाचाकरितीशोध ॥ गांवांतकोठेंनसेचिविशद ॥ मग
होवोनिसन्नद्धबद्ध ॥ मागेंतयाच्याधांवले ॥ ५६ ॥ वीसकोसांचेंहोतेंअंतर ॥ नित्यच्यानित्यधांवतांसत्वर ॥ डाकुरापाशींपावतांविप्र ॥
तिहींयेवोनगांठिला ॥ ५७ ॥ मागेंजवळीपाहोनिहल्ला ॥ रामदासआपणतैंघाबरला ॥ ह्मणेरेदेवाहेघननीळा ॥ कोणतीबुद्धीकरूंआतां
॥ ५८ ॥ तेव्हांबोलेजगज्जीवन ॥ तयांचारस्ताचुकवोन ॥ विहिरींतमजलादेठेऊन ॥ तैसेंचिविप्रमगकरी ॥ ५९ ॥ आडमार्गानेंविहिरींत ॥
ठेऊनदिधलाद्वारकानाथ ॥ मगहोवोनिआनंदभरित ॥ मार्गानेंगाडीचालवी ॥ १६० ॥ पूजारीपाहोनिह्मणतीयाजला ॥ धरारेधराहाचोर

चालिला ॥ एकखवळोनिपुढेंआला ॥ मारिलाभालातयासी ॥६१॥ ॥ मू०क० ॥ देखे चहुदिस गाडी कहूंपे न पाये हरी पछितायो करि
कहे भक्तके लगाईहै ॥ बोलि उठ्यो एक यह और यह गयो हतो देखे जाइ बावरीको लोहु लपटाइहे ॥ दासकोजु डारी चोट ओटि लई अंगमे
ही नही मैतो जाहु विजयमूरती बताइहै ॥ मेरी सर सोनो लेहु कही जण तोलि देहु मेरें कहा बोल्यो बारी तियाके जताइहे ॥ १० ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ धावलागतांचित्यासी ॥ पडेरामदासपृथ्वीसी ॥ पाहतांचहूंकडूनगाडीसी ॥ कोठेंहीहरीसीनपाहिलें ॥ ६२ ॥ प
श्चात्तापकरोनिह्मणती ॥ उगेंचहाणिलेंभक्ताप्रती ॥ तोंएकबोलोनिउठेनिश्चिती ॥ आडमार्गेंहागेलाहोता ॥ ६३ ॥ तिकडेपहावयाजा
तीतांतडी ॥ तोंएकतेथेंपाहिलीबावडी ॥ आंतजोंपाहतीसर्वतांबडी ॥ रक्तानेंभरलीदिसतसे ॥ ६४ ॥ भक्तासीजोहाणिलाघाव ॥ आपु
ल्याअंगींतोघेईदेव ॥ विहिरींतउतरोनिपुजारीसर्व ॥ देवासीकाढितांबाहेरनये ॥ ६५ ॥ आंतोनिऐसीनिघेवाणी ॥ नजायमीद्वारकेला
गोनी ॥ तेथेंसमुद्रींपहाशोधोनी ॥ विजयमूर्तिअसेएक ॥ ६६ ॥ त्यामूर्तीचेंकरास्थापन ॥ ऐसेंश्रीहरीबोलेवचन ॥ परीतेनायकतीपुजा
रीजन ॥ आग्रहकरितीबहुदेवा ॥ ६७ ॥ तेव्हांबोलेजगज्जीवन ॥ माझेभारघेइजेसुवर्ण ॥ तथास्तुह्मणतीपूजकजन ॥ ह्मणतीहाअकिं
चनभक्तअसे ॥ ६८ ॥ रामदासगेलागडबडोन ॥ हळूचदेवासीबोलेआपण ॥ इतुकेंमजपाशींकोठेंसुवर्ण ॥ तेव्हांजगज्जीवनकायबोले
॥ ६९ ॥ तुझ्यास्त्रियेच्यानाकांतजाण ॥ बाळीमाजीआहेसुवर्ण ॥ तेंचिसत्वरतूंजाऊनिआण ॥ रामदासतैंकरीतैसें ॥ १७० ॥ ॥
मू०क० ॥ लगे जब तोलिवेको बारि पाछे डारि दई नई गति भई पला उठे नही बारिको ॥ तबतो खिसाने भये सबै उठी घर ग
ये कैसे सुख पावे फिरो मतिही मुरारिको ॥ घरही बिराजे आप कह्यो भक्तिको प्रताप जोइ करे जोपे फुरे रूप लालप्यारिको ॥
बलबंध नाम प्रभू बांधे बली भयो तब आयुधकों छत सुनि आये चोट मारिको ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रामदासेंतत्काळ ॥ बा
ळीआणिलीउतावेळ ॥ मगलावोनियांतोल ॥ देवासीलागलेतोलावया ॥ ७१ ॥ पुजाऱ्यांनुचलेअधोक्षज ॥ रामदासतयाउचलीसह
ज ॥ पारड्यांतठेवितांझालेंचोज ॥ तोचमत्कारऐकावा ॥ ७२ ॥ तैंलागलेतोलावया ॥ आधींठेविलेंदेवराया ॥ मगतेबाळीआणोनि

यां ॥ दुसरेपारड्यांतघातली ॥ ७३ ॥ नवीनचिगतीझालीतेथें ॥ जयापारड्यांतदेवहोते ॥ उंचझालेंतेंचिवरतें ॥ बाळीचेंपारडेंतळीं
बैसलें ॥ ७४ ॥ ऐसाचमत्कारपाहोन ॥ तेव्हांपुजारीझालेखिन्न ॥ डांकुरांतीलसर्वजन ॥ जयजयकारेंगर्जती ॥ ७५ ॥ पुजारीगेलेद्वा
रकेसी ॥ सुखपावेलकैसेंत्यांसी ॥ मुख्यदेवाचीचमतीऐसी ॥ फिरलीअसेजयाकडे ॥ ७६ ॥ रामदासासीबहुआनंद ॥ घरासीआलेआ
नंदकंद ॥ भक्तांच्यामागेंऐसामुकुंद ॥ धेनूच्यासमानधांवतसे ॥ ७७ ॥ प्रियादासह्मणेऐसाप्रबळ ॥ भक्तीचाप्रतापजोकरील ॥ त्याव
रीराधानंदलाल ॥ प्रसन्नहोवोनिफिरेमागें ॥ ७८ ॥ पूर्वीबळीसीकेलेंबंधन ॥ तेणेंचिपावलेबंधआपण ॥ बलिबंधनहेंनामाभिधान ॥ तें
पासोनपडलेंदेवा ॥ ७९ ॥ तैसेंचविप्रेंआणितांदेव ॥ ऐकोनिधांवलेपंडेसर्व ॥ तयासीयेवोनिमारिलाघाव ॥ तेणेंअपूर्वझालेंदेखा ॥
॥ १८० ॥ तयाशस्त्राचालागतांघाव ॥ आपुल्याअंगींसाहेदेव ॥ त्याक्षताचाशरीरींभाव ॥ अद्यापवरीदिसतसे ॥ ८१ ॥ भक्तांसीजें
होयदूषण ॥ तेंचिआपणाकरीभूषण ॥ जैसापावलाबलीचेंबंधन ॥ तैसाघावहाअंगींवाहे ॥ ८२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबो
धिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ अठ्ठेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ १८३ ॥ श्रीत्र्यंबके० ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपरब्रह्मा ॥ तूंचिआधारहोसीआह्मा ॥ आमुच्याजरीपहावेंकर्मा ॥ त
रीउत्तमागतीनसे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ बछहरनपीछे बिदित सुनो संत अचिरज भयो ॥ जसुस्वामिके वृषभ चोरि वृजवासी
लाये ॥ तैसेइ दिये शाम बरख दिन खेत जुताये ॥ नामा जो नंददास मुई इक बछ जिवाई ॥ आंब आल्हुको नये प्रसिद्धि जग
गाथा गाई ॥ वारमुखीके मुगटको श्रीरंगनाथको सिर नयो ॥ ४९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अघटितलीलावत्सहरण ॥ त्यामागेंआश्चर्य
झालेंनवीन ॥ जगींप्रख्यातअसेजाण ॥ करावेंश्रवणसंतजनीं ॥ २ ॥ जसुस्वामीचेबैल ॥ चोरयेऊनिउतावेळ ॥ चोरीकरोनिनेलेसक
ळ ॥ तैसेंचिघननीळकरीपुन्हा ॥ ३ ॥ वर्षभरजोतिलेखेतीस ॥ आणिजोनामेंनंददास ॥ मृत्युपावल्यावासरीस ॥ जिवंतकेलेंजयानें ॥
॥ ४ ॥ आल्हूसाठींआंबेलवले ॥ हेंतोंप्रसिद्धजगींझालें ॥ तेंचिचरित्रमीगाइलें ॥ आणीकएकपरिसावें ॥ ५ ॥ वारांगनाजीनायकीण ॥

देवासीमुगुटकरीजाण ॥ तोश्रीरंगनाथेंआपण ॥ मस्तकलवोनघेतला ॥ ६ ॥ ॥ कथाजसुस्वामीची ॥ ॥ मू०क०॥ जसु नाम स्वामी गंगाजमुनाके मध्य रहे साधुसेवा करे ताको खेती उपजावही ॥ चौरि गये बैल ताकी इनको न सुधी कछु तैसे दिये शाम हल जूते मन भावही ॥ आये वृजबासी पैंठ वृषभ निहारि कही इहै कोन लायो घर जाइ देखि आवही ॥ ऐसे बार दोइ चारि फिरे उन ठीक होत पूछी पुनि ल्याये आये इन्है पै न पावही ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ गंगायमुनांचामध्यभाग ॥ अंतरवेदीह्मणतीजग ॥ तेथेंजयाचीवस्तीसांग ॥ जसुस्वामीनामत्याचें ॥ ७ ॥ त्यातेंचह्मणतीजनजसवंत ॥ साधुसेवेचीइच्छाबहुत ॥ त्याचिहेतूलागींसत्य ॥ शेतीनिपजवीसर्वदा ॥ ८ ॥ जेंकांहींनिघेधान्यत्यांत ॥ साधुसंतांलागींदेत ॥ एकदांचरित्रझालेंअद्भुत ॥ बैलचोरांनींचोरिले ॥ ९ ॥ यासीकांहींनसेशुद्धी ॥ परीश्रीहरीकार्यसाधी ॥ तैसेचिबैलतयेसंधी ॥ उत्पन्नकरोनिठेविले ॥ १० ॥ जसुस्वामीनित्यजाण ॥ त्याबैलांसीहलजोतून ॥ खेतीकरीतसेपूर्ण ॥ मनासीआवडेज्यापरी ॥ ११ ॥ तयादेशांतचालऐसी ॥ चोरांसीह्मणतीव्रजवासी ॥ जसुस्वामीच्याशेतीसी ॥ पुनरपिआलेएकदां ॥ १२ ॥ चोरीसीलोटलेंवर्षएक ॥ पाहूंआतांकायकौतुक ॥ गाईच्यागोठणीपाहतीसम्यक ॥ तोंतैसेचिबैलदेखिले ॥ १३ ॥ ह्मणतीआतांचिहोतेघरीं ॥ येथेंआणिलेकोणीझडकरी ॥ तेव्हांसदनींयेवोनिसत्वरी ॥ पाहतीतोंबैलआहेती॥१४॥ ह्मणतीकैसेंनवलझालें ॥ पुन्हाघराहूनयेथेंआले ॥ तंवतैसेचिबैलदेखिले ॥ जसुस्वामीच्यागोठणी ॥ १५ ॥ सारखीचरंगदेहाकृती ॥ पाहोनिविस्मितझालेचित्तीं ॥ दोनचारदायेतीजाती ॥ ह्मणतीहेंकायजाहलें॥१६॥ जसुस्वामीतें विचारिती ॥ कधींतुमच्यागोठणीनिश्चिती ॥ बैलांचीचोरीझालीहोती ॥ तंवतेह्मणतीनसेकीं ॥ १७ ॥ तेव्हांचित्तींआश्चर्यकरोन ॥ जसुस्वामीसीबोलतीवचन ॥ आह्मीतुमचेबैलचोरोन ॥ नेलेतयासीवर्षझालें ॥ १८ ॥ पहादावितोंआणोन ॥ मगसदनासीजाऊन ॥ बैलांसीजोंआलेघेऊन ॥ तोंयेथीलवृषभगुप्तझाले ॥ १९ ॥ जसुस्वामीतेबैलपाहोनी ॥ आपुलेपहावयागेलेगोठणी ॥ तेथेंकांहींनदिसेनयनीं ॥ चोरांसीयेऊनिमगबोलती ॥ २० ॥ तुह्मीचकांहींकृत्यकेलें ॥ इतुक्यांतगोठणीहोतेभले ॥ तेव्हांअंतरींचोरसमजले ॥ ह्मणतीहेंसाधिलेंदेवांनीं ॥ २१ ॥ ॥ ॥

छप्पा ४९

॥ ॥ मू०क० ॥ बडोइ प्रभाव देख्यो तैसे प्रभु बैल दिये भयो हिये भाव आइ पाइ नमे परेहे ॥ निपट अधीन दीन भाषि अ
भिलाष जानि दयाके निधान स्वामी सिष्य लैके करेहे ॥ चोरी त्यागि दई अति सुधि बुधि भई नई रीति गही लई साधु पंथ
अनुसरेहे ॥ अन्न पहुचावे दूध दही दे लडावे आवे संत गुन गावै वे अनंत सुख भरेहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ थोरपाहोनिप्रभा
व ॥ चोरांचेअंतरींउपजेभाव ॥ ह्मणतीसाह्यहोवोनिदेव ॥ तैसेचिबैलदीधले ॥ २२ ॥ चित्तींअनुतापहोवोन ॥ मगतेचोरयेऊन ॥ ज
सुस्वामीचेधरितीचरण ॥ ह्मणतीअनन्यशरणअसों ॥ २३ ॥ फारचिदावितीदीनपण ॥ ह्मणतीआह्मीपातकीपूर्ण ॥ तरीदयाळाकृपाक
रोन ॥ उद्धारकरावाआमुचा ॥ २४ ॥ पाहोनिचोरांसीअनन्यशरण ॥ स्वामीकेवळदयानिधान ॥ तयांच्यामस्तकींकरठेऊन ॥ उपदेश
देवोनशिष्यकेले ॥ २५ ॥ तेहींचोरीचीसोडिलीव्याधी ॥ अत्यंतजाहलीशुद्धबुद्धी ॥ सद्गुरूच्याकृपावबोधीं ॥ नव्याचिधरिलेंरीतीस
॥ २६ ॥ साधूचामार्गअवलंबून ॥ दूधदहींआणीकअन्न ॥ अर्पितीगुरूसीआणोन ॥ संतांचेंसेवनकरावया ॥ २७ ॥ जेजेकोणीयेती
संत ॥ त्यांतेंपूजितीप्रकारेंबहुत ॥ गुणतयांचेचिगातीसतत ॥ तेणेंअनंतसुखपावले ॥ २८ ॥ ॥ कथानंददासाची ॥ ॥ मू०क० ॥
निकट बरेली गांव तामे सो हवेली रहे नंददास विप्र भक्त साधु सेवा रागीहे ॥ करै द्विज दोष तासो मुई एक बछिया लें डारी द
ई खेतमांझ गारी जक लागीहे ॥ हत्याको प्रसंग करे संतजनहूसो लरे हिंदुसो न मारे यह बडोइ अभागीहे ॥ खेतपर जाय वही
लई है जिवाइ देखि दोषी परे पाइ भक्तिभाव मती पागीहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नंददासब्राह्मणथोर ॥ गंगेच्यापैलतीरावर ॥
बासबरेलीगांवसुंदर ॥ राहण्याचेंघरअसेतेथें ॥ २९ ॥ ब्राह्मणांचींघरेंशंभर ॥ सकुटुंबराहतीनिरंतर ॥ त्यांतचिनंददासाचेंघर ॥ भगवद्भ
क्तअसेहो ॥ ३० ॥ तेथेंविप्रांचीऐसीरीती ॥ भिक्षामागोनिनिर्वाहकरिती ॥ नंददासकरीभगवद्भक्ती ॥ त्यायोगेंभजतीसर्वजन ॥ ३१ ॥
साधुसेवेचीअतिप्रीती ॥ इतरजनहीअनुकूलहोती ॥ हेंपाहोनिविप्रचित्तीं ॥ बहुसंतापतीतेधवां ॥ ३२ ॥ ह्मणतीहाकेवळमूर्ख ॥ यासी
चभजतीसर्वलोक ॥ आह्मीविद्वानअसोनिसम्यक ॥ भिक्षामागतोंघरोघरीं ॥ ३३ ॥ तरीकांहींकरोनिचेष्टा ॥ याचीभंगावीसर्वप्रतिष्ठा ॥

यापरीविचारिताबुद्धिभ्रष्टा ॥ तोंवासरीमेलेलीपाहिली ॥ ३४ ॥ रात्रीचेठाईंउठोनित्वरित ॥ नंददासाच्याशेताआंत ॥ वासरीतेथेंनेऊ
नटाकित ॥ गलबलाकरितीतेधवां ॥ ३५ ॥ नंददासासीहांकमारिती ॥ अनेकप्रकारेंशिव्यादेती ॥ अरेतूंकेवळपापमूर्ति ॥ गोहत्यारी
अससी ॥ ३६ ॥ वासरीयेतांशेतांत ॥ तिचाकेलाप्राणघात ॥ आमुच्यादेशांतूनिनिश्चित ॥ नीघचांडाळायेवेळे ॥ ३७ ॥ नंददासके
वळसाधुजन ॥ त्यासींभांडतीसर्वब्राह्मण ॥ अरेतूंअससीशुद्धयवन ॥ हिंदुकायतोगायमारी ॥ ३८ ॥ अरेअभाग्याथोरपापिष्ठा ॥ अन
र्थाच्याकरिसीचेष्टा ॥ मुखनदाखवींआह्मांभ्रष्टा ॥ यापरीअनेकबोलती ॥ ३९ ॥ नंददासेंहेंऐकोन ॥ तयांसीविचारीयेऊन ॥ कोठेंवा
सरीपडलीजाण ॥ दावायेवेळेमजलागीं ॥ ४० ॥ विप्रह्मणतीकैसेंढोंग ॥ आपणमारोनिधेनूसांग ॥ दाखवाह्मणोनिबोलेसवेग ॥ बरेंये
नष्टातुजदावितों ॥ ४१ ॥ नंददासासीनेऊन ॥ धेनूदिधलीदावोन ॥ येरूसत्वरजवळजाऊन ॥ कायतियेसीबोलती ॥ ४२ ॥ येथेंतुवां
दिधल्याप्राण ॥ मजवरीयेतेंतेंनिदान ॥ तरीआणीकजागींजाऊन ॥ सुखेंप्राणासीसोडावें ॥ ४३ ॥ नंददासाच्यामुखांतून ॥ ऐसेंनिघतां
चिवचन ॥ तत्काळतेवासरीउठोन ॥ निघालीतेथोनतेधवां ॥ ४४ ॥ दोनचारशेतेंओलांडोन ॥ तेथेंजाऊनसोडीप्राण ॥ ऐसेंपाहतांवि
न्मुखजन ॥ पडतीयेऊनचरणावरी ॥ ४५ ॥ विपरीतझालीत्यांचीमती ॥ भक्तिभावांतजडलीप्रीती ॥ संप्रदायघेऊननिश्चिती ॥ भगव
द्भजनींलागले ॥ ४६ ॥ ॥ कथाआल्हजीची ॥ ॥ मू०क० ॥ चले जात आल्ह मग लगे बाग दीठि पर्‍यो करी अनुराग ह
रिसेवा विस्तारिये ॥ पकि रहे आंब मांगे मालियास भोग लिये कहो लीजे कही झुकी आई सब डारिये ॥ चल्यो दौरि राजा ज
हां जाइके सुनाइ बात गात भई प्रीति आये खुटत पाव धारिये ॥ आवतही लोटि गयो मैतो ज्ञु सनाथ भयो दयो ले प्रसाद भ
क्ति भाव ईस भारीये ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आल्हदाससंतनिर्मळ ॥ करीतफिरतीयात्रासकळ ॥ एकदांएक्यागांवाजवळ ॥ बा
गउत्तमपाहिला ॥ ४७ ॥ तेथेंसुंदरवाहेपाणी ॥ गोडवाटलेंयाचेमनीं ॥ ह्मणेएथेंचिउतरोनी ॥ प्रभूचेंपूजनकरावें ॥ ४८ ॥ मगकरोनि
यांस्नान ॥ वृक्षाच्याखालींबैसोन ॥ श्रीहरीचेंकरीपूजन ॥ प्रेमभावेंकरोनियां ॥ ४९ ॥ तेथेंआंब्याचेंझाडहोतें ॥ पिकलेलेआंबेलागले

त्यातें ॥ मनींह्मणेहेश्रीहरीतें ॥ अर्पणकरावेंनिश्चित ॥ ५० ॥ मगमाळ्यासीबोलाऊन ॥ नम्रपणेंमागेआपण ॥ दोनचारआंबेतोडोन ॥
नैवेद्यासीदेइजे ॥ ५१ ॥ तेव्हांमाळीबोलेवचन ॥ तुझीइच्छागेलीजाण ॥ पुढेंदेवाचेंनांवकरून ॥ खावयाआपणामागसी ॥ ५२ ॥ ज
रीपाहिजेदेवास ॥ तरीपाहायाआम्रवृक्षास ॥ आंबेलागलेबहुवस ॥ करावेअर्पणसर्वही ॥ ५३ ॥ तेणेंआवेशेंकेलेंभाषण ॥ आल्हदासें
सत्यमानोन ॥ तत्काळशंखोदकेंकरून ॥ केलेंप्रोक्षणवृक्षासी ॥ ५४ ॥ तोंजाहलाचमत्कार ॥ फांद्यावृक्षासीअसतीफार ॥ सर्वहीलवोनि
येतीसमोर ॥ आंबेझडझडांटाकिती ॥ ५५ ॥ आल्हासन्मुखतेवेळां ॥ सर्वआंब्यांचाढीगझाला ॥ हेंपाहोनिमाळीतेवेळां ॥ धांवतगेलानृ
पाजवळी ॥ ५६ ॥ जेथेंबैसलाहोताराव ॥ त्यासीवृत्तांतकथीसर्व ॥ ऐकतांअंगींप्रेमभाव ॥ उपजलातेव्हांरायासी ॥ ५७॥ तत्काळअन
वाणीधांवत ॥ आलासेबागांतनृपनाथ ॥ येतांचिपायांवरीपडत ॥ आल्हदासाचेतयेवेळीं ॥ ५८ ॥ करजोडोनिकरीस्तवन ॥ ह्मणेमी
आजझालोंधन्य ॥ तेव्हांस्वामीप्रसन्नहोऊन ॥ देतीप्रसादरायासी ॥ ५९ ॥ रायानेंतेआंबेघेऊन ॥ सर्वसैन्यासीदेवांटोन ॥ सर्वहीप्रसा
देंझालेपावन ॥ आल्हुदासासीशरणआले ॥ ६० ॥ उपदेशदिधलासर्वांस ॥ भक्तिभावप्रगटेत्यांस ॥ यापरीकृपाळूजगदीश ॥ पावेभक्तांस
पदोपदीं ॥ ६१ ॥ ॥ कथावारांगनेची ॥ ॥ मू०क० ॥ वेश्याको प्रसंग सुनो अति रसरंग भऱ्यो भऱ्यो घर धन अहो ऐपे कोन कामको ॥
चले मग संतजन ठोर सुछ आई मन छाई भूमि आसनसो लोभ नही दामको ॥ निकसी झमकि द्वार हंससे निहारि सब को न भाग
जागे भेद नही मेरे नामको ॥ मोहोरनि पात्र भरि ले महंत आगे धऱ्यो ढऱ्यो जल नैन कही भोग करो शामको ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
वारांगनेचाएकप्रसंग ॥ मनलावोनिऐकासांग ॥ अत्यंतज्यामाजीरसरंग ॥ भरिलाअसेप्रेमाचा ॥ ६२ ॥ कर्नाटकप्रांतांत ॥ रंग
पट्टणअसेख्यात ॥ तेथेंवेश्याहोतीराहत ॥ रूपेंअत्यंतसुंदरअसे ॥ ६३ ॥ गायनांतजैसीगंधर्व ॥ जिसीअनकूलसर्ववैभव ॥
घरपाहतांअसेअपूर्व ॥ बागसरोवरेंज्यामाजी ॥ ६४ ॥ जवळीजीचेबहुधन ॥ परीत्याचाउपयोगकोण ॥ असोहरीच्याकृपेकरून ॥ स
त्संगतीसींजाहला ॥ ६५ ॥ कोणीएकमोठेमहंत ॥ शतावधीज्यांसवेंसंत ॥ श्रीरंगाच्यादर्शनार्थ ॥ रंगपट्टणींपातले ॥ ६६ ॥ मार्गी

बहुतझालेश्रम ॥ पाहतीघ्यावयाविश्राम ॥ तोंयावेश्येचेंपाहिलेंधाम ॥ ह्मणतीहेंउत्तमअसेकीं ॥ ६७ ॥ दोनीद्वारेंमोकळींहोती ॥ अंतर्यामीशिरोनिपाहती ॥ तोंनिर्मळजळाचेपाटवाहती ॥ कारंजेशोभतीठाईंठाईं ॥ ६८ ॥ अनेकतऱ्हेचेवृक्षशोभती ॥ फळपुष्पेंकरोनिडोलती ॥ ठाईंठाईंचौकअसती ॥ शाळादिसतीबहुतेथें ॥ ६९ ॥ परीकोणीहीनसेजन ॥ ह्मणतीयाचेंकायकारण ॥ असोपरंतुउत्तमस्थान ॥ ह्मणोनिआसनघातलें ॥ ७० ॥ मोठ्यांचावाडापाहोन ॥ ह्मणालराहिलेआशेकरून ॥ तरीद्रव्याचालोभजाण ॥ किंचितमनांतनसेची ॥ ७१ ॥ मगसर्वांनींकरोनिस्नान ॥ कोणीकरितीविष्णुपूजन ॥ कोणीकरितीभगवद्भजन ॥ करितीगीतापाठकोणी ॥ ७२ ॥ एकचिजाहलागलबला ॥ वेश्येचेकर्णींशब्दगेला ॥ झरोक्यांतूनितेवेळा ॥ खालींदृष्टीनेंपाहातसे ॥ ७३ ॥ तोंशतावधीसाधुजन ॥ करीतबैसलेआहेतभजन ॥ ऐसेंपाहोनितिचेंमन ॥ प्रेमरंगांतबुडालें ॥ ७४ ॥ कागाचेघरींहंसआले ॥ त्यांसीपाहोनिऐसेंमानिलें ॥ कोणतेंआजिभाग्यउदेलें ॥ तेंकांहींनकळेमजलागीं ॥ ७५ ॥ माझियानामाचाभेद ॥ नाहींकळलायांसीविशद ॥ ह्मणोनिझालेंघरहेंशुद्ध ॥ तरीआपणहीपावनव्हावें ॥ ७६ ॥ जामदारखानामगखोलोन ॥ काढोनिमोहरासहस्रदोन ॥ चांदीच्यातबकांतठेवोन ॥ निघालीआपणदर्शना ॥ ७७ ॥ टमकतझमकतबाहेरआली ॥ महंतांच्याजवळीगेली ॥ ताटमोहरांचेंतयेवेळीं ॥ समोरठेवोनिउभीराहे ॥ ७८ ॥ महंतजोंपाहतीवर ॥ तोंजोडोनीदोनीकर ॥ नेत्रींवाहतसेनीर ॥ सप्रेमअंतरउभीअसे ॥ ७९ ॥ महंतह्मणतीहेंकाय ॥ वेश्यावदेजाणतीपाय ॥ द्वारकानाथयादवराय ॥ त्यासीनैवेद्यकरायाचा ॥ ८० ॥ ॥ मू० क० ॥ पूछि तुम कोन काके भौनमे जनम लियो कियो सुनि मौन मह्रा चिंता जिय धरीहे ॥ खोलिके निसंक कहो संका जिनि आनो मन कही बारमुखी ऐपे पाइ आइ परीहे ॥ भऱ्योहे भंडार धन करो अंगिकार आशु करिये विचार जोपे तोपे यह धरीहे ॥ एक हे उपाइ हाथ रंगनाथजूके अहो कीजिये मुकुट जामे जातिमती हरीहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेव्हांतीतेंमहंतपुसती ॥ अहोतुमचीकोणयाती ॥ कोणाचेघरींजन्मलेती ॥ समूलवृत्तांतसांगावा ॥ ८१ ॥ ऐसेंतिणेंऐकतांवचन ॥ तेव्हांधरोनिराहेमौन ॥ जीवामाजीचिंताधरून ॥ दुः

खांतनिमग्नजाह्लली ॥ ८२॥ ह्मणेआतासांगतांयाती॥ तत्काळउठोनिसंतजाती॥ गहिंवरोनिआलेंतियेप्रति ॥ मगरुदनासीआरंभिलें ॥
॥ ८३ ॥ तेणेंसमजलेमनींमहंत ॥ कांहींन्यूनतादिसेयेथ ॥ ह्मणतीशंकानाणींमनांत ॥ प्रगटनिःशंकसांगावें ॥ ८४ ॥ सप्रेमअंतरपा
होन ॥ महंतझालेसुप्रसन्न ॥ तैंतीबोलेकरजोडोन ॥ अहोवारांगनामीअसें ॥ ८५॥ महापातकीमीअसेंपूर्ण॥ आपणसाधूपतितपावन॥
माझाउद्धारकराह्मणोन ॥ पडलीयेऊनचरणावरी ॥ ८६ ॥ अपराधमाझेघालोनिपोटीं ॥ परिसावीमाझीएकगोष्टी ॥ धनमजपासींचार
कोटी ॥ अंगिकारत्याचाकरावा ॥ ८७ ॥ तेंव्हांमहंतबोलतीवचन ॥ आह्माद्रव्याचेंकायकारण ॥ यामाजीबहुतअनर्थजाण ॥ नघडे
भजनश्रीहरीचें ॥ ८८ ॥ जरीतूंह्मणसीआह्मादिलें॥ तरीतेंआम्हुचेंद्रव्यझालें॥ सांभाळोनियांठेवींवहिलें॥ आम्हुचेंह्मणोनियेधवां॥८९॥
ऐसेंऐकतांउद्विग्नहोय ॥ महंतपाहोनिबोलतीकाय ॥ जरीतुजअंतरींसंशयहोय ॥ तरीएकउपायसांगतों ॥ ९० ॥ जरीकेलाऐसाविचा
र ॥ आह्माअर्पणेंसर्वभांडार ॥ तरीहेघटिकानयेसत्वर ॥ तुजलासांगतोंतेंकार्यकरीं ॥ ९१ ॥ तरीएकउपाययासीआहे॥ श्रीरंगनाथजी
सीपाहे ॥ मुगुटकरावालवलाहें ॥ सर्वहीतुझ्याद्रव्याचा ॥ ९२ ॥ तुझेजातीचीजेकांमती ॥ दूरहोईलयेणेरीती ॥ मुगुटघालऊंतुझेहातीं॥
सत्यनिश्चितींजाणावें ॥ ९३ ॥ ॥ मू०क० ॥ विप्रहू न छुवे जाको रंगनाथ कैसे लेत देत हम हाथ तोको रहे इंहाकीजिये ॥ कि
योइ बनाई सब घरको लगाइ धन बनी ठनी चली थारमध्य धरी दीजिये॥संतआज्ञा पाइके निसंक गई मंदिरमे फिरी यो ससंक धृग
तियाधर्म भीजिये ॥ बोले आप याको लाइ आइ पहराइ जाइ दियो पहिराइ नयो सीस मती भीजिये ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
तेंव्हांविनंतीतेकरी ॥ रंगनाथाचेंसोंवळेंभारी ॥ विप्रहीनशिवतीसत्वरी ॥ तेथेंमजलाकोणपुसे ॥ ९४ ॥ महंतह्मणतीऐसेंनघडे॥ तुझ्या
चिहस्तेंकरींनिवाडे ॥ रंगनाथासीवाडेंकोडें ॥ मुगुटघालीनपाहाकीं ॥ ९५ ॥ ऐसेंतीतेंआश्वासून ॥ तेथेंचिमहंतराहेआपण ॥ सर्वही
सोनारबोलाऊन ॥ ह्मणेआतांचिकामलावा ॥ ९६ ॥ मगतयावेश्येनेंजाण ॥ अनेकसावकारबोलाऊन ॥ हिरेमाणिकेंरत्नेंपूर्ण ॥ विक
तघेतलींतेधवां ॥ ९७॥ सर्वघरचेंलावीधन ॥ आणीकआपुलावाडाविकून ॥ मुगुटासीकामलाविलेंजाण ॥ सर्वहीसोनारबोलाउनी ॥

॥ ९८ ॥ साहामहिन्यांनंतर ॥ सिद्धझालामुगुटसुंदर ॥ तोंवरीराहिलेकरुणाकर ॥ प्रेमेंकरोनिवेश्येच्या ॥ ९९ ॥ मातफांकलीगांवांत ॥
कळलारायासीवृत्तांत ॥ तिजवरीत्याचीहोतीप्रीत ॥ ह्मणेविपरीतकायझालें ॥ १०० ॥ इजलाहोतांसत्संगती ॥ गेलीपालटोनिपूर्ववृ
त्ती ॥ तिचीनिराशाझालीचित्तीं ॥ असोहेवदंतीकायकीजे ॥ १ ॥ मुगुटाचेंकामझालेंपूर्ण ॥ त्यामहंतेंऐसेंपाहून ॥ पुजारीब्राह्मणबो
लाऊन ॥ साहित्यपूजेचेंलाविलें ॥ २ ॥ पंचामृतादिउपचार ॥ आणीकमहावस्त्रेंसुंदर ॥ दागदागिनेअंगावर ॥ धाडिलेसत्वररंगना
था ॥ ३ ॥ गांवींचेसंतबोलाऊन ॥ दिंड्यापताकालावोनिजाण ॥ गातनाचतकरीतभजन ॥ महंतआपणनिघाले ॥ ४ ॥ सहस्रावधी
मिळालेलोक ॥ पुढेंवाजतीवाद्येंअनेक ॥ ब्रह्मानंदजाहलाएक ॥ कितीतेंकौतुकवर्णावें ॥ ५ ॥ तैंवेश्येतेंअलंकारून ॥ उत्तमवस्त्रेंनेसऊ
न ॥ कनकताटींमुगुटजाण ॥ देतीमस्तकींठेवोनितीच्या ॥ ६ ॥ मगतीवेश्यागातनाचत ॥ साधुजनांच्यामंडळीआंत ॥ सप्रेमयुक्तहोऊनि
चालत ॥ आलीमिरवतमंदिराशी ॥ ७ ॥ मंदिराच्यादारापाशीं ॥ उभीराहिलीमर्यादेसी ॥ साधुह्मणतीनिःशंकतेसी ॥ मंदिरामाजी
चलावें ॥ ८ ॥ संतांच्याआज्ञेकरोनिनिर्मळ ॥ निःशंकपातलीदेवघराजवळ ॥ तोंविटाळशीझालीतत्काळ ॥ परतलीमाघारीतेधवां ॥ ९ ॥
साधुह्मणतीकांसशंक ॥ तीह्मणेमाझेंफळलेंपातक ॥ धिःकारस्त्रियेच्याधर्मासदेख ॥ विटाळशीसम्यकझालेंकीं ॥ १० ॥ ह्मणोनिगहिव
रेंकरीरुदन ॥ कळवळोनिसंतांबोलेमोहन ॥ तिजलाचयेथेंजवळआणोन ॥ मुगुटघालोनदेइजे ॥ ११ ॥ महंतेंतिचाकरधरोन ॥ देवापा
शींनेलीजाण ॥ ह्मणतीमुगुटदेघालोन ॥ आपुल्याहस्तेंकरोनियां ॥ १२ ॥ मुगुटतीजोंघालूंपाहे ॥ देवाचेंमस्तकदूरराहे ॥ तेथवरीहस्त
लवलाहें ॥ तिचेनपुरतीतेधवां ॥ १३ ॥ तेव्हांमहंतकरजोडोन ॥ देवासीविनंतीकरीआपण ॥ अहोजीरंगनाथइणेंपूर्ण ॥ सर्वस्वहीअर्प
णकेलेंतुह्मां ॥ १४ ॥ आतांइचामुगुटघ्यावया ॥ कायसंकोचवाटेदेवा ॥ थोडेंसेंमस्तकलवोनियां ॥ कृपेनेंकरावाअंगिकार ॥ १५ ॥
ऐसेंऐकतांतैंमस्तक ॥ खालींकरीजगन्नायक ॥ वेश्येनेंआपुलेहातींसम्यक ॥ घातलामुगुटतेधवां ॥ १६ ॥ बुद्धीसकळांचीतयेवेळीं ॥ प्रेम
रंगामाजीबुडाली ॥ जयजयकारेंवाजलीटाळी ॥ हर्षसमेळींतेधवां ॥ १७ ॥ ऐसाश्रीहरीदीनदयाळ ॥ नपाहेचियातिकुळ ॥ एकसद्भा

वपाहिजेनिर्मळ ॥ तेणेंघननीळवशहोय ॥ १८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृ
त ॥ एकुणपन्नासावाछप्पागोडहा ॥ १९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदीनदयाळा ॥ सर्वस्वेंमाझापाळिसीलळा ॥ जेवींमाताआपुल्याबा
ळा ॥ वेळोवेळादूधपाजी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ ओरज्जुगनिते कमलनैन कलज्जुग बहुत कृपा करी ॥ बीच दिये रघुनाथ भक्तसंग
ठगिया लागे ॥ निर्जनवनमे जाइ दुष्ट कर्म किये अभागे ॥ बीच दिये सो कहा राम कहि नारि पुकारी ॥ अये सारंगपानि सोक
सागरतें तारी ॥ दुष्ट किये निर्जीव सब दास प्रानसंज्ञा धरी ॥ ओरज्जु० ॥ ५० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आणीकतीनीयुगांहून ॥ कली
माजीकमलनयन ॥ बहुतकृपाकरीजाण ॥ तेंचिआख्यानपरिसावें ॥ २ ॥ भक्तांच्यासवेंचोरलागतां ॥ मध्यस्थीदिलेंश्रीरघुनाथा ॥ नि
र्जनवनींजाऊनितत्त्वता ॥ दुभार्ग्येंदुष्टकर्मकेलें ॥ ३ ॥ मध्यस्थीदिलारघुनंदन ॥ कोठेंयेवेळींगेलाह्मणोन ॥ कांताबोलावीआक्रंदोन ॥
तेव्हांधनुर्धरधांवले ॥ ४ ॥ शोकसागरांतूनितारी ॥ त्यादुष्टांतेंनिर्जीवकरी ॥ आपुल्याप्राणसंज्ञेसीधरी ॥ निजनिर्धारींदासतेव्हां ॥ ५ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ विप्र हरिभक्त करी गोनो चल्यो तिया संग जाके दूनो रंग जाकी बात ले जनाइये ॥ मग ठग मिले द्विज पूछे आहो
कहां जात जहां तुम जात यामे मन न पत्याइये ॥ पंथको छुटायो चाहे बनमे लिवाइ जाई कहे अति सुध्यो पेंडो उरमे न आइये ॥
बोले बीच राम तऊ हिये नेकु धकधकी कही उही भाम शाम नाम कहा पाइये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोणीब्राह्मणभगवद्भक्त ॥
संसारआणिपरमार्थ ॥ साधोनियांदोनीराहात ॥ तोंलग्नतयाचेंजाहलें ॥ ६ ॥ आपुल्यागांवांहूनिदूर ॥ कांहींमुक्कामअसेसासर ॥ एक
दालग्नझाल्यावर ॥ गेलास्त्रियेसीआणावया ॥ ७ ॥ सासराहोतातोधनवान ॥ याचादिधलागोनाकरून ॥ बहुतअर्पिलेंवस्त्रधन ॥ मग
स्त्रीघेऊनह्मानिघे ॥ ८ ॥ एकभाड्याचेंघोडेंकरून ॥ त्यावरीसर्वभरिलेंधन ॥ वरीस्त्रियेसीबैसवोन ॥ सवेंआपणचालतसे ॥ ९ ॥ जैसेंभ
क्तीचेंयासीअंग ॥ त्याहूनस्त्रियेसीदुप्पटरंग ॥ तेगोष्टीचापरिसाप्रसंग ॥ प्रगटकरोनिदावितों ॥ १० ॥ मार्गींस्त्रियेसीघेऊनजातां ॥ तोंचोरां

नींगांठिलेंतत्त्वता ॥ शस्त्रधारीतेउभयतां ॥ विप्राच्यासवेंचालती ॥ ११ ॥ सासुरवाडीमिळालेंधन ॥ हेंसमजलेंत्यांलागोन ॥ ह्मणोनि
तेथेंआलेधांवून ॥ चोरीचेंसंधानपाहती ॥ १२ ॥ तयांसीविचारीब्राह्मण ॥ तुह्मीकोठेंकरितांगमन ॥ तेव्हांतेह्मणतीजेथेंआपण ॥ जा
तांतेथेंचिजातसों ॥ १३ ॥ ऐसेंतयांचेंऐकतांवचन ॥ विप्राचेंशंकितझालेंमन ॥ ह्मणेहाआतांमार्गसोडून ॥ दुसऱ्यामार्गानेंचलावें ॥ १४ ॥
जरीहाजवळचाहोतामार्ग ॥ परीहालागलादुष्टसंग ॥ तरीहेलपटापडोसांग ॥ राजवाटेनेंजाऊंआतां ॥ १५ ॥ इकडेचोरांचीइच्छाऐसी ॥
सोडऊंपाहतीराजवाटेसी ॥ वनींघेऊनिजावेंयासी ॥ ह्मणोनिविप्रासीबोलती ॥ १६ ॥ अहोजीयावनांतून ॥ नीटचिरस्तापडेजाण ॥
आपुलेंकैसेंशंकितमन ॥ कोणतेंसंकटवाटतें ॥ १७ ॥ आह्मीउभयतांशस्त्रधर ॥ असतांतुमच्याबरोबर ॥ कांहोकांपतेंतुमचेंअंतर ॥ च
लासत्वरयाचिमार्गें ॥ १८ ॥ परंतुतयाब्राह्मणास ॥ यांचावाटेअविश्वास ॥ तोंचोरह्मणतीतयास ॥ भलतेंचित्तासआणूंनका ॥ १९ ॥
जरीतुह्मासीवाटतेशंका ॥ आमुच्यातुमच्यामध्येंदेखा ॥ साक्षीठेविलेंरघुनायका ॥ यत्किंचितधोकामानूंनये ॥ २० ॥ तथापिब्राह्मणांधुक
धुक ॥ तेव्हांतीभामिनीबोलेसम्यक ॥ ऐसामध्यस्थमिळतोठीक ॥ याहूनिदुसराकोणअसे ॥ २१ ॥ ॥ मू०क० ॥ चले लागि संग
अब रंगको कुरंग कऱ्यो तिया पर रीझे भक्ति साची इन जानीहै ॥ गये बनमध्य ठग लोभ लगी माऱ्यो विप्र छिप्र लैकें चले ब
धू अति बिलखानीहै ॥ देखे फिरि फिरि पाछे कहे कहा देखो माऱ्यो तवतो उचाऱ्यो देखो वाही बिच प्रानीहै ॥ आये राम प्यारे
सब दुष्ट मारि डारे साधु प्रान दे उवारे हित रीति यो वखानीहै ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रामठेऊनिजामीन ॥ आपुल्यासवेंकरिती
गमन ॥ तुह्मीवैष्णवअसोनिपूर्ण ॥ कल्पनाकैसीआणितां ॥ २२ ॥ हरीचेनामींरंगलेअसतां ॥ कैसाकुरंगकरिताआतां ॥ ऐसेंस्त्रियेचें
वाक्यऐकतां ॥ विप्रप्रसन्नजाहला ॥ २३ ॥ सत्यसत्यतुह्मीभक्ती ॥ रामनामींऐसीप्रीती ॥ पूर्णजाणलेंमाझेचित्तीं ॥ धन्यत्रिजगतींतूंए
क ॥ २४ ॥ मगतोअंतरींब्राह्मण ॥ रामींविश्वासठेवोन ॥ चोरासवेंकरीगमन ॥ घोरवनांतगेलेतें ॥ २५ ॥ विप्रासीतृषालागलीबहुत ॥
ह्मणोनिएकानाल्याआंत ॥ पाणीपियावयासीजात ॥ तोंचोरहीसवेंपातले ॥ २६ ॥ तेव्हांठकानेंलोभेंकरोन ॥ त्याविप्राचाघेतलाप्रा

ण ॥ बाहेरआलेनलगतांक्षण ॥ स्त्रियेसीघेऊनचालिले ॥ २७ ॥ तेव्हांतीअंतरींतळमळे ॥ चोरांसीपुसेतेकोठेंगेले ॥ तंवतेह्मणतीमृत्यु
पावले ॥ चालतूंवहिलेंआमुचेघरीं ॥ २८ ॥ आतांझालीसआमुचीकांता ॥ चित्तींकांहींनकरींचिंता ॥ परीतियेसीबहुव्याकुळता ॥
मागेंवारंवारपाहतसे ॥ २९ ॥ चोरह्मणतीकायपाहसी ॥ आह्मीमारिलेंतवपतीसी ॥ तोंतेकामिनीबोलेत्यांसी ॥ अरेमीतयासीनपाहि
लें ॥ ३० ॥ अवलोकितेंमीत्यासीजाण ॥ तुह्मांआह्मातजोसाक्षीपूर्ण ॥ कोठेंतोगेलारघुनंदन ॥ ह्मणोनिगहिंवरतिसीदाटला ॥ ३१ ॥
ऐसीपाहतांतिचीचेष्टा ॥ कळवळोनिआलेंरघुश्रेष्ठा ॥ तत्काळप्रगटोनितटतटा ॥ सर्वहीदुष्टांमारिले ॥ ३२ ॥ तिचेजवळीयेऊनिराम ॥
ह्मणेगेझालातुजविश्राम ॥ तोंतीह्मणेहेंतुमचेंकाम ॥ युगायुगांतकरीतआलां ॥ ३३ ॥ रामहोऊनिसुप्रसन्न ॥ सर्वेतिसीमगघेऊन ॥ जेथें
पडलाहोताब्राह्मण ॥ तयास्थानासीपातले ॥ ३४ ॥ विप्रावरीअमृतहस्त ॥ फिरवितीतैंश्रीरघुनाथ ॥ तत्काळजाहलातोजिवंत ॥ करी
प्रणिपातराघवा ॥ ३५ ॥ तीनींयुगांहूनिबहुत ॥ कलियुगींभक्तांचेंकरीहित ॥ तयाचीहेरीतीसांप्रत ॥ वर्णनकरोनिदाविली ॥ ३६ ॥
मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ पन्नासावाछप्पागोडहा ॥ ३७॥ ॥ ६ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ माझ्ानरजन्मजातोवृथा ॥ तरीतूंकृपाकरोनिआतां ॥
भक्तीच्यापंथामजलावीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ एक भूप भागोतकी कथा सुनत हरि होइ रति ॥ तिलकदाम धरि कोइ ताहि गुरुगो
विंद जाने ॥ षडदरसनि अभाव सर्वथा घट करि माने ॥ भांडभक्तको भेष हासहित भांडकुल लाये ॥ नरपतिके दृढ नेम ताहिपै पाइ
धुवाये ॥ भांड भेक गाढ्यो गह्यो दरस परस उपजी भगति ॥ एक भूपभा० ॥ ५१ ॥ ॥टी०ओ० ॥ कोणीएकराजाभागवत ॥ त्या
चीश्रवणींऐकतांमात ॥ हरीचेठाईंरतीसत्य ॥ होतसेत्वरितजाणावें ॥ २ ॥ कोण्याहीजातीचाअसोजन ॥ तिलकमालेसीकरीधारण ॥
त्यासीगुरुगोविंदसमान ॥ भूपतीपूर्णमानीतसे ॥ ३ ॥ षड्दर्शनादिसाधन ॥ सर्वथामानीतसेन्यून ॥ तयाचेठाईंअभावपूर्ण ॥ करीतसेसे
वनसंतांचें ॥ ४ ॥ भांडहोऊनिभक्तवेष ॥ रायाचाकरायाउपहास ॥ आपुलेंसाहित्यघेऊनिविशेष ॥ हाहाहूहूकरीतआले ॥ ५ ॥ परंतुरा

याचादृढनेम ॥ त्यातेंचिसाधुमानीउत्तम ॥ होवोनिअंतरींसप्रेम ॥ चरणप्रक्षाळीतयाचे ॥ ६ ॥ त्यासीरायाचेंहोतांदर्शन ॥ आणीकतें
सेंचिझालेंस्पर्शन ॥ भांडासीभक्तीउपजलीपूर्ण॥ तोचितैंवेषदृढकेला ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ राजा भक्तराज डोंमभांडको न काज होइ
भोइगई याकें धन हरिजनकों दीजिये ॥ आये भेखधारि ले पुजाइ नाचे दैके ताल नृपति निहारि कही यो निहाल कीजिये ॥ भो
जन कराई भरि मोहोरनि थार लाये आगे धरि बिनय करी आजू यह लीजिये ॥ भई भक्तिरासि बोले आवै वास भावे नाहि बाह ग
हे रहे कैसें चले मति भीजिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ०॥ कोणीभूपतीभक्तराज ॥ संतसेवनींप्रीतीसहज ॥ नगरींयेतांसंतसमाज ॥ अत्या
दरेंपूजीतसे ॥ ८ ॥ कांहींद्रव्याचेंपडेअंतर ॥ केलातेणेंमगविचार ॥ राज्यांतीलपाहेभांडार ॥ कितीकउत्पन्नअसेकीं ॥ ९ ॥ तोंदोनको
टिद्रव्यजाण ॥ वर्षासहोतसेउत्पन्न ॥ पन्नासलक्षतयांतून ॥ नटभांडाकडेलागलें ॥ १० ॥ मगह्मणेहाऐवज ॥ वृथाजातोवाटेमज ॥ तरी
करोनियांबंदसहज ॥ संतांचेसेवनींलावावा ॥ ११ ॥ याचेचित्तींजडलाभाव ॥ संतसेवनावीणसर्व ॥ व्यर्थहेंराज्यादिकवैभव ॥ ह्मणोनि
गौरवकरीसाधूचा ॥ १२ ॥ एककोटींतराज्यभार ॥ चालवीतसेतोभक्तचतुर ॥ दुसरेकोटीचाहाविचार ॥ संतसेवनकरीतसे ॥ १३ ॥ ते
व्हांभांडनटादिकांस ॥ अन्ननमिळेखावयास ॥ संतांवांचोनिइतरांस ॥ भिक्षाहीराज्यांतनमिळेचि ॥ १४ ॥ तेव्हांतिहींकेलाविचार॥
वेषसंतांचाघ्यावासत्वर ॥ रायेंपूजितांएकंदर ॥ उडवावीभगलतयाची ॥ १५ ॥ ऐशापरीविचारकरून ॥ सहस्रावधीआलेमिळोन ॥
तिलकमाळाधारणकरून ॥ रायाचेसदनींपातले ॥ १६ ॥ रायेंऐकतांवर्तमान॥ कींद्वारींआलेतिसंतजन॥ तत्काळसामोराजावोन ॥ आ
दरकरोनिआणिले ॥ १७ ॥ आसनावरीबैसवोन ॥ सकळांचेंहीकरीपूजन ॥ चरणतीर्थकेलेंप्राशन ॥ तोंनवलविंदानतेकरिती ॥ १८॥
हाहाहूहूकरोन ॥ नाचतीटाळ्यावाजऊन ॥ ऐसाहीचमत्कारपाहोन ॥ रायाचानिश्चयनढळेची ॥ १९ ॥ मनींसर्वांसीओळखिले ॥ परीत
यांसीमानीभले ॥ असोनिहीनीचयेवेळे॥ भक्तजाहलेश्रीहरीचे ॥२०॥ माझेइष्टांचाघेतलावेष ॥ तरीयांसीपूजूंविशेष ॥ द्रव्यदेऊनिबहुवस॥
आशासर्वांचीपूर्णकरूं ॥ २१ ॥ जोंवरीचेष्टाहोतेकरीत ॥ उभातोवरीजोडोनिहात ॥ नंतरपात्रेंघालोनित्वरित ॥ भोजनकरवीतसकळां

सी ॥ २२ ॥ मगतांबूलादिदेऊन ॥ जामदारखान्यातजाऊन ॥ असंख्यमोहराकाढोन ॥ बिदागीतयांचीलावीतसे ॥ २३ ॥ एकाएका
तबकांत ॥ भरोनिमोहरापंचशत ॥ सकळांच्याहीसन्मुखठेवित ॥ हातजोडोनिउभाराहे ॥ २४ ॥ तयांलागींविनंतीकरी ॥ अंगिकारिजे
जीझडकरी ॥ तंवतेझालीनवलपरी ॥ वृत्तिसर्वांचीपालटली ॥ २५ ॥ आह्मीकरावयाआलोंछळ ॥ परीरायाचेंचित्तनिर्मळ ॥ आपुलीजाती
महाचांडाळ ॥ धिःकारअसोतयासी ॥ २६ ॥ तरीआतांजोघेतलावेष ॥ पूर्णघेइजेयाचारस ॥ यापरीभक्तीवाढलीविशेष ॥ मगरायासका
यबोलती ॥ २७ ॥ अहोतुमच्यादर्शनेंकरून ॥ आह्मीसर्वहीजाहलोंपावन ॥ आतांआह्मासीनलगेधन ॥ येतसेदुर्गंधीतयाची ॥ २८ ॥
यापरीरायासीबोलोन ॥ सर्वहीधांवोनिधरितीचरण ॥ आतांआह्मावरकृपाकरोन ॥ वैष्णवपूर्णकरावे ॥ २९ ॥ मगरायाचाउपदेशघेऊन ॥
तेथेंचिराहिलेकरीतसेवन ॥ आतांकैसेनिघतीजाण ॥ मतिरंगांतभीजली ॥ ३० ॥ सत्संगाचेंहेंमहिमान ॥ खळाचेंहीपालटेमन ॥ तरीन
रजन्मासीयेऊन ॥ सत्संगसर्वदाधरावा ॥ ३१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
एकावन्नावाछप्पागोडहा ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ वरदहस्तठेवींमाथा ॥ कृपाकरोनियाअनाथा ॥ भक्तिपं
थासीलावावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ अंतरनिष्ठ नरपाल इक परमधरम नाहिन धुजी ॥ हरिसुमिरन हरिध्यान आनि काहू न
जनावे ॥ अलग न इहि विधि रहै अंगना मरम न पावे ॥ निद्राबस सो भूप वदनतै नाम उचाऱ्यो ॥ रानि पतिपर रीझि बहूत वसु
तापर वाऱ्यो ॥ रिषिराज सोंचि कह्यो नारिसो आज भक्ति मेरी कजी ॥ अंनरनिष्ठ० ॥ ५२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोणीएकराजापरमश्रे
ष्ठ ॥ भक्तिमार्गांतअंतर्निष्ठ ॥ दुसरेधर्मनकरीस्पष्ट ॥ जनांसीविषईभासतसे ॥ २ ॥ जेंकांहींकरणेंनामस्मरण ॥ अथवाहरीचेंपूजाध्यान ॥
हृदयामाजीकरीपूर्ण ॥ प्रगटलोकांसीनदाखवी ॥ ३ ॥ एकदानिद्रेमाजीजाण ॥ नामोच्चारणमुखांतून ॥ नृपाळाच्यानिघतांजाण ॥ रा
णीसआनंदवाटला ॥ ४ ॥ तयाहरिनामावरून ॥ बहूधनवांटीओवाळून ॥ राजर्षिह्मणेकायकारण ॥ आजिउत्साहकरावया ॥ ५ ॥

राणीसाद्यंतसांगेरीती ॥ रावअनुतापोनह्मणेचित्तीं ॥ आजिमाझीगेलीभक्ती ॥ तत्काळमुक्तीपावला ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ तिया
हरिभक्त कहे पति पै न भक्तिपायो रहे मुरझायो मन सोच बढ्यो भारीहे ॥ मरम न जान्यो निसि सोबत पिछान्यो भाव विरहप्र
भाव नाम निकस्यो बिहारीहे ॥ सुनतही रानी प्रेमसागर समानी भोर संपति लुटाई मानो नृपती जियारीहे ॥ देखि उत्साह भूप
पूछो सुनि वाहि कह्यो रह्यो तन ठोर नांम जीवा यो विचारीहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकराजाअंतर्निष्ठ ॥ त्याचीभक्तीनदिसे
स्पष्ट ॥ राणीभजनकरीउद्भट ॥ सदाखटपटतेचतीसी ॥ ७ ॥ कथाकीर्तननामस्मरण ॥ हरीचीपूजासंतसेवन ॥ रात्रंदिवसकरीजाण ॥
एकविपरीतमनींवाटे ॥ ८ ॥ रात्रंदिवसकरीखंत ॥ पतीनजाणेभक्तिपंथ ॥ लज्जावाटेबहुमनांत ॥ दुःखहृदयांतथोरवाटे ॥ ९ ॥ परंतुत
यारायाचेंवर्म ॥ राणीकांहींनजाणेउत्तम ॥ रायाचावरीऐसाधर्म ॥ राजकार्यकरीसर्वदा ॥ १० ॥ एकदांरात्रीकरितांशयन ॥ राणीचु
रीतबैसेचरण ॥ तेव्हांरायाचेंभावचिन्ह ॥ कळण्यांतआलेंतियेच्या ॥ ११ ॥ एकाएकींमुखांतून ॥ विरहप्रभावयुक्तजाण ॥ हेराधाकृष्ण
ह्मणोन ॥ नामस्मरणनिघालें ॥ १२ ॥ ऐसीकोमळऐकतांवाणी ॥ प्रेमसागरींबुडेराणी ॥ प्रातःकाळींमगउठोनी ॥ थोरउत्साहकरीतसे
॥ १३ ॥ गुढयातोरणेंघरोघरीं ॥ तोफासोडिल्यापरोपरी ॥ चौघडेसनयावाजतीभेरी ॥ आनंदेंसाखरीवांटल्या ॥ १४ ॥ साधुसंतबोला
ऊन ॥ आणीकब्राह्मणांपाचारोन ॥ संपत्तीदेतसेलुटवोन ॥ परमानंदेंकरोनियां ॥ १५ ॥ ऐसातिणेंउत्साहकेला ॥ कींरायासीमुलूख
मिळाला ॥ किंवाकोठेंसमरजिंकिला ॥ अथवाझालापुत्रकीं ॥ १६ ॥ ऐसाउत्साहपाहोन ॥ राणीसीविचारीनृपआपण ॥ उत्साहाचें
मूळकोण ॥ करीनिवेदनमजलागीं ॥ १७ ॥ राणीऐकतांऐसेंवचन ॥ आनंदेंसांगेवर्तमान ॥ रात्रीआपुल्यामुखांतून ॥ श्रीकृष्णनाम
निघालें ॥ १८ ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ भूपतीपडेमूर्च्छापन्न ॥ ह्मणेमाझेंजेंनामजीवन ॥ निघालेंतेंबाहेरमुखावाटे ॥ १९ ॥ एकवेळ
ऐसेंबोलोन ॥ रायेंतत्काळसोडिलाप्राण ॥ वैकुंठींपावलामुक्तहोऊन ॥ कितीमहिमानसांगावें ॥ २० ॥ ॥ मू०क ॥ देखि तन
त्यागियति भइ ओर गति याकी ऐसे रतिवान मे न भेद कछू पायोहे ॥ भयो दुःख भारी सुधिबुधि सब टारी तब नेक न

बिचारी भावरासी हिये छायोहे ॥ निसिदिन ध्यान विरह प्रबल तजे प्रान भक्त रसखान रूप कापे जात गायोहे ॥ जाके यह
होइ सोई जाने रस भोइ यामे डांरे मति खोइ सब प्रगट दिखायोहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मुखावाटेनामनिघालें॥ ह्मणोनिरायेंशरीर
सोडिलें ॥ ऐसेंराणीनेंपाहतांवहिलें ॥ गतीविचित्रजाहली ॥ २१ ॥ कंठगहिंवरोनआलासद्गद ॥ मुखावाटेननिघेशब्द ॥ मजनकळला
कांहींभेद ॥ ऐसेरतिवंतनाथमाझे ॥ २२ ॥ ह्मणोनिझालेंदुःखथोर ॥ शुद्धिबुद्धीचापडलाविसर ॥ तेव्हांनसुचेकांहींविचार ॥ हृदयींभा
वराशीव्यापिल्या ॥ २३ ॥ रायाचीभक्तीआठवोन ॥ तेंचिनिशिदिनींलागलेंध्यान ॥ त्याच्याप्रबळविरहेंकरून॥ राणीनेंप्राणसोडिला
॥२४॥ प्रियादासह्मणतीआपण ॥ उभयतांभक्तिरसाचीखाण॥ त्याच्याप्रेमाचेंस्वरूपपूर्ण॥ होईलवर्णनकोणातें॥ २५॥ जयासीऐसाअसेल
भाव ॥ तोचिजाणेहारसप्रभाव ॥ यामाजीमतीटाकितांसर्व ॥ बुडोनिगेलीतेधवां ॥ २६ ॥ कांहींसंतांच्याकृपेजाण ॥ दाखविलेंप्रगट
करोन ॥ याचीमाहितीजेसंपूर्ण ॥ संतांलागींअसेलकीं ॥ २७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभा
षेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ बावन्नावाछप्पागोडहा ॥ २८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपरमश्रेष्ठा ॥ माझीहरावीमतिभ्रष्टा ॥ आपुलेचरणींवसोनिष्ठा ॥ हेचिप्र
तिष्ठामागतसें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ गुरुगदित वचन सिष्य सत्य अति दृढ प्रतीति गाढ्यो गह्यो ॥ अनुचर आज्ञा मागि कह्यो
कारजको जैहो ॥ आचारजइ बात तोहि अयेते कैहो ॥ स्वामी रह्यो समाइ दास दरसनको आयो॥ गुरुकी गिरा विस्वास फेरि सब
घरको लायो ॥ शिष्यपन साचौं करनकौं विभु सब सुनत सोई कह्यो ॥ गुरुगदित० ॥ ५३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सद्गुरुजेशब्दबो
लत ॥ तयांसीजोमानीसत्य ॥ अत्यंतकरीदृढप्रतीत॥ हृदयींबळकटधरीतसे ॥२॥ अनुचरआज्ञामागेजाण ॥ ह्मणेमीजातोंकार्यालागुन॥
आतांजेंसांगणेंतुजकारण ॥ आल्यावरसांगूंगुरूह्मणे ॥ ३ ॥ तोंवरीस्वामीझालेसमाप्त ॥ मगदासआलादर्शनार्थ ॥ गुरूचेवचनींविश्वास
सत्य ॥ परतसर्वांसीघरींआणिले ॥ ४ ॥ शिष्याचासत्यकरावयापण॥ सर्वऐकतांसद्गुरूआपण ॥ तेंचितयासीकेलेंभाषण ॥ पूर्वींजेंवचन

दिलेंहोतें ॥ ५ ॥   ॥ मू०क० ॥ बडो गुरुनिष्ठ कछू घटि साधु इष्ट माने स्वामी संत पूज्ये माने कैसे समुझाइये ॥ नितही वि
चारे पुनि टारे पे उचारे नाही चल्यो जब रामतिकौ कही फिरि आइये ॥ सपत दिवाइ न जराइवेकों दियो तन लायो यो फिराइ
वहे वात जू जताइये ॥ सांचो भाव जानि प्रान आइ सो बखान कियो करो भक्तसेवा करी वर्षलो दिखाइये ॥ १ ॥   ॥ टी०ओ० ॥
कोणीएकगुरुनिष्ठ ॥ गुरूसीचमानीइष्ट ॥ इतरसाधुगणीकनिष्ठ ॥ परीतेंगुरूसीनावडे ॥ ६ ॥ गुरूचेमनींऐसाआव ॥ माझेठायींजैसाअ
पूर्व ॥ याचाजडलाअसेभाव ॥ सज्जनींतैसाचिअसावा ॥ ७ ॥ आपणजरीसांगूंयासी ॥ तरीहाकरीलअवश्यतेसी ॥ परीतीसमजूतप
डेलकैसी ॥ जेणेंसत्सदींभावजडे ॥ ८ ॥ तयासीकरावेंपाचारण ॥ पुन्हाविचारकरोनिजाण ॥ उदईकसांगूंह्मणऊन ॥ द्यावेंटाळूनतयासी
॥ ९ ॥ यापरीनित्यच्यानित्य ॥ सद्गुरूत्यासीपाचारित ॥ पुनरपिटाळोनियांदेत ॥ नाहींसांगतआज्ञेसी ॥ १० ॥ यायोगेंत्याशिष्या
प्रती ॥ त्याआज्ञेवरीजडलीप्रीती ॥ वारंवारपुसेनिगुती ॥ सद्गुरुटाळूनदेतसे ॥ ११ ॥ पुढेंकांहींकार्यामुळें ॥ देशांतरात्यासीधाडिलें ॥
तेव्हांऐसेंसांगीतलें ॥ कथूंआल्यावरीआज्ञेसी ॥ १२ ॥ दोनचारमहिनेलागलेत्यासी ॥ देहांतझालातोंसद्गुरूसी ॥ विमानींघालोनिदे
हासी ॥ घेऊनचालिलेसर्वशिष्य ॥ १३ ॥ तोंहागांवींहूनआला ॥ तोंचमत्कारनेत्रींपाहिला ॥ पुढेंयेऊनिमगतेवेळां ॥ पडेआडवावाटेव
री ॥ १४ ॥ गुरुचरणाचीघालीशपथ ॥ ह्मणेदहनासीगुरुनाथ ॥ तुह्मीनन्यावेंअरण्यांत ॥ चलावेंघेऊनघरासी ॥ १५ ॥ गांवासीजातां
मजलागोन ॥ सद्गुरूनेंदिधलेंवचन ॥ आल्यावरीआज्ञाकरीन ॥ तेंनसांगतांनेतांकैसें ॥ १६ ॥ तेव्हांतयासीह्मणतीसकळ ॥ ऐसेंसं
सारींकार्यपुष्कळ ॥ राहतातीतूंमूर्खकेवळ ॥ भलताहट्टकरितोसी ॥ १७ ॥ परीतोनायकेकांहींकेल्या ॥ सर्वहीह्मणतीएकदाचला ॥ पर
तोनिमठासीतेवेळां ॥ सद्गुरूलागींआणिले ॥ १८ ॥ तेव्हांयाशिष्येंजाण ॥ विमानातूनसोडोन ॥ गुरूचेंप्रेतउचलोन ॥ आसनावरीबै
सविलें ॥ १९ ॥ करोनिसाष्टांगनमस्कार ॥ जोडोनियांदोनीकर ॥ श्रवणाजवळीयेऊनसत्वर ॥ विनवीतसेतेधवां ॥ २० ॥ ह्मणेजीम
जलाकेलेंकबूल ॥ आल्यावरीमीसांगेनबोल ॥ तेनसांगतांमजदयाळ ॥ कैसेंप्रयाणकेलेंकी ॥ २१ ॥ त्याचाजाणोनीसत्यभाव ॥ कृपेनेंव

ळलागुरुराव ॥ तत्काळदेहींप्रवेशेजीव ॥ सावधहोवोनीबैसले ॥२२॥ ह्मणतीमजवरीजैसाभाव ॥ तैसाचिसंतांचाकरींगौरव ॥ ऐसीसेवाकरींअपूर्व ॥ जेणेंतेसंतोषपावती ॥ २३ ॥ तेणेंतेंकेलेंशिरसावंद्य ॥ आणीकसद्गुरूसीकरीछंद ॥ आज्ञेप्रमाणेंमीकरीनविशद ॥ पाहीलकोणजीहेदयाळा ॥ २४ ॥ तरीएकवर्षराहाआपण ॥ ऐसीविनंतीकरितांजाण ॥ तैंशिष्याच्याप्रेमेंकरून ॥ वर्षभरसद्गुरुराहिले ॥ २५ ॥ मगसर्वांसीआनंदझाला ॥ ऐसाविश्वासअसतोभला ॥ निश्चयाजवळीदेवथोरला ॥ येतवेळोवेळाधांवोनी ॥ २६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ त्रेपन्नावाछप्पागोडहा ॥ २७ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुवर्णरहिता ॥ वर्णावर्णनपाहतां ॥ सद्भावयुक्तशुद्धचित्ता ॥ पाहोनितेथेंप्रगटसी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥संदेहग्रंथिखंडननिपुन बानी विमल रैदासकी॥ सदाचार श्रुतिशास्त्र बचन अबिरुद्ध उचान्यो ॥नीर छीर विवरन परमहंसनि उर धान्यो ॥ भगवतकृपा प्रसाद परम गति इहि तन पाई ॥ राजा सिंहासन बैठि ज्ञाति परतीति दिखाई ॥ वरनाश्रमअभिमान तजि पदरज बंदही जासकी॥ संदेह० ॥ ५४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ संदेहगांठीचेंखंडन ॥ करावयासीजेनिपुण ॥ ऐसीविमलवाणीपूर्ण ॥ रोहिदासभक्ताची ॥ २ ॥ सदाचारसंपन्न ॥ जेंश्रुतिशास्त्रांचेंवचन ॥ तयासीअविरुद्धपूर्ण ॥ वाणींतशब्दउच्चारिले ॥ ३ ॥ नीचयोनींतज्याचेंजनन ॥ परीयादेहामाजीजाण॥ भगवत्कृपाप्रसादेंकरून ॥ परमगतीतेंपावला ॥ ४ ॥ राजसिंहासनाप्रती ॥ रोहिदासबैसोनिजगती ॥ ज्ञातीसदाविलीप्रतीती ॥ ऐसामहामतिभक्तराजतो ॥ ५ ॥ वर्णाश्रमाचाअभिमान ॥ सर्वहीसोडोनियांजाण ॥ ज्याचेपदरजाचेंवंदन ॥ सकलजनकरिताती ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ रामानंदजूको शिष्य ब्रह्मचारि रहे एक गहे ब्रह्म चुकटीकी तासो कहे बानिये ॥ करो अंगिकार सीधो कहो दसबी सवार बरखे प्रबल धारा तामे वापे आनिये ॥ भोगको लगावे प्रभु ध्यान नाही आवे अरे कैसेकरि लावे जाइ पूछि नीच मानिये ॥ दियो श्राप भारि बात सुनी न हमारि घटि कुलमे उतारी देह सोइ याको जानिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पूर्वजन्मींरोहिदास ॥ ब्राह्मणब्रह्मचारीविशेष ॥ रामानंदाचाउपदे

श ॥ घेवोनिजवळीराहतसे ॥ ७ ॥ याचीपाहोनिउत्तमस्थिती ॥ सद्गुरुतयासीआज्ञापिती ॥ भिक्षामागोनियांनिगुती ॥ आणावीनै
वेद्यादेवाचिया ॥ ८ ॥ तीनबोटांचीचुंगटी ॥ तितुकीचभरोनिआणितांनिकटी॥ तेचिभिक्षाघेतजाओंटीं ॥ अधीकआणितांघेऊंनये ॥
॥ ९ ॥ यापरीजेमिळेलभीक ॥ तयाचाकरोनीस्वयंपाक ॥ देवासीअर्पोनीसम्यक ॥ मगतोप्रसादआपणघ्यावा ॥ ११ ॥ रामानंदाचें
मानोनिवचन ॥ तैसेंचिकरीभिक्षाटण ॥ चुंगटीभरीघेतसेअन्न ॥ यापरीदिवसलोटलेबहु ॥ ११ ॥ एकावाण्यासीउपजेनिष्ठा ॥ हातजो
डोनिविनवीश्रेष्ठा ॥ शिधाघेइजेदाळआटा ॥ परीब्रह्मचारीनघेचितो ॥ १२ ॥ दहावीसवेळांजोडोनिकर ॥ तेणेंप्रार्थिलाविप्रवर ॥ मा
झाकरावाअंगिकार ॥ घेइजेशिधादयाळा ॥ १३ ॥ एकेदिवसींब्रह्मचारी ॥ भिक्षेसीजोंनिघेनगरीं ॥ तोंपर्जन्यलागलाभारी ॥ जावया
सीमार्गनमिळे ॥ १४ ॥ भिक्षेसीझालाउशीर ॥ वाणीविनवीजोडोनिकर ॥ माझ्याशिध्याचाअंगिकार ॥ करणेंआजिदयाळा ॥ १५॥
येणेंविचारिलेंमानसीं ॥ विलंबहोतसेनैवेद्यासी ॥ तथास्तुह्मणोनिवाणियासी ॥ उभातेथेंचिराहिला ॥ १६ ॥ तेव्हांवाणीदामघेऊन ॥
शिधादिधलातयाआणोन ॥ ब्रह्मचारीआश्रमींयेऊन ॥ स्वयंपाकसिद्धकेला ॥ १७ ॥ रामानंदजीकरीपूजन ॥ ब्रह्मचारीताटवाढोन ॥
सन्मुखठेवीत्वरेंनेऊन ॥ सद्गुरूदेवासीअर्पिती ॥१८॥ ध्यानींनप्रगटेदेवाधिदेव ॥ रामानंदेंतोजाणोनिभाव ॥ शिष्यातेंपाचारीस्वयमेव॥
तंवतोजोडोनिकरउभा ॥ १९ ॥ सद्गुरुह्मणतीअपवित्रअन्न ॥ कोठोनिआणिलेंतेंकरींकथन ॥ सर्वहीकरितीनिवेदन ॥ तेधवांतोब्रह्मचा
री ॥ २० ॥ बहुतदिवसएकवाणी ॥ माझीकरीतसेविनवणी ॥ आजिपर्जन्यबहुजाणोनी ॥ आणिलाशिधातयाचा ॥ २१ ॥ स
द्गुरुबोलतीवचन ॥ वाण्यासीयेंईविचारून ॥ कवणाचेंतेंधनघेऊन ॥ शिधाआणोनिदीधला ॥ २२ ॥ जावोनिब्रह्मचारीविचारी ॥ वा
णीतैंनिवेदीसत्यपरी ॥ आणिलेंहोतेंव्याजचांभारीं ॥ आणिलाशिधातयाचा ॥ २३॥ ब्रह्मचारीतेंवर्तमान॥ स्वामीसीकरीनिवेदन ॥ स
द्गुरुह्मणतीमाझेंवचन ॥ कैसेंतूंमूर्खानायकिलें ॥ २४ ॥ चर्मकधनाचेंआणिलेंअन्न ॥ तरीतेकुळींतुजहोयजनन ॥ थोरशापदेतांचिजाण॥
जाहलाखिन्नब्रह्मचारी ॥ २५ ॥ तोचिब्रह्मचारीदेखा ॥ रोहिदासचांभारनेटका॥ तेणेंसोडिलाश्रीहरीसखा ॥ सद्गुरुसेवनेंजाणावें ॥२६ ॥

॥ ॥ मू० क० ॥ मात दूध प्यावे याको छुयोहु न भावे सुधि आवे सब पाछिली सो सेवाको प्रतापहे ॥ भई नभवानी रामानंद
मन जानी बडो दंड दियो मानि बेग आयो चल्यो आपहे॥ दुखी पितु मात देखी धाइ लपटाइ पाइ कीजिये उपाय किये शिष्य
गयो पापहे ॥ स्तनपान कियो जियो लियो उन्हैं ईस जानि निपट अजान फेरि भूले भयो तापहे ॥ २ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ स
द्गुरुवचनेंकरून ॥ चर्मकाघरींपावलाजनन ॥ परीपूर्वींचेंसर्वस्मरण ॥ सद्गुरुसेवनेंराहिलें ॥ २७ ॥ पूर्वींमीहोतोंब्राह्मण ॥ चर्मकसंस
र्गाचेंअन्न ॥ कोरडेंघरींमीआणिलेंजाण ॥ तेणेंचांभारझालोंकीं ॥ २८॥ माताकरवीस्तनपान ॥ येरूपूर्वीलआठऊन ॥ ह्मणेमीकरितांदु
ग्धप्राशन ॥ कोणत्यागतीसीजाईनमी ॥ २९ ॥ रोहिदासाचाजोपिता ॥ चांभाराचाचवधरीहोता ॥ तेणेंपरिसोनिपुत्रवार्ता ॥ महो
त्साहकरीतसे ॥ ३० ॥ महारवाड्यांतघरोघरीं ॥ गुढ्याउभवितीनरनारी ॥ वाद्येंवाजतीनानापरी ॥ बहुतआनंदजाहला ॥ ३१ ॥
परीपांचसातलोटलेदिवस ॥ बाळासीनावडेस्तनाचास्पर्श ॥ तेणेंसर्वहीझालेउदास ॥ कांहींउपायसुचेना ॥ ३२ ॥ तोंरामानंदआपुले
सदनीं ॥ सुखेंबैसलेहोतेआसनीं ॥ तितुक्यामाजीआकाशवाणी ॥ पडेश्रवणींसद्गुरूच्या ॥ ३३ ॥ हेरामानुजाअपराधावरी ॥ तुह्मीजो
शापिलाब्रह्मचारी ॥ तोजन्मपावलाचर्मकाघरीं ॥ परीतोनकरीदुग्धपान ॥ ३४ ॥ तयासीबोधकरून ॥ जगराहाटीसलावाजाण ॥
थोरदंडदिलात्यालागोन ॥ आपुलेमानसींउमजावें ॥ ३५ ॥ यापरीस्वामीनेंपरिसोन ॥ त्यावचनासीमानदेवोन ॥ सत्वरउठोनिआप
ण ॥ चालोनिआलेचर्मकघरीं ॥ ३६ ॥ दुःखरूपहोतेमातापिता ॥ स्वामीसीपाहोनिअवचिता ॥ धांवोनिचरणींठेवितीमाथा ॥ ह्मणती
अनाथापावनकेलें ॥ ३७ ॥ आह्मीसर्वथाजातिहीन ॥ आमुचेघरींहेआलेचरण ॥ तरीआमुचीविनवण ॥ समर्थेंश्रवणींआणावी ॥३८॥
आह्मासीनहोयसंतान ॥ स्वामीच्याप्रसादेंकरोन ॥ एकजाहलेंपुत्ररत्न ॥ परीतेंस्तनपानकरीना ॥ ३९ ॥ काययासीझालाअपाय ॥
हेंजाणतीस्वामीचेपाय ॥ तरीकांहींकरतीलउपाय ॥ जेणेहापयप्राशनकरी ॥ ४० ॥ स्वामीनेंऐसेंपरिसोन ॥ सर्वजनांसीदूरकरोन ॥
बालकापाशींयेवोन ॥ कायतयासीबोलती ॥ ४१ ॥ अरेतूंब्रह्मचारीपरम ॥ शापेंपावलासियेथेंजन्म ॥ तरीमजआवडेसत्यप्रेम ॥ वर्ण

धर्माश्रमनपाहें ॥ ४३ ॥ नीचयोनीचेंत्यजोनिदुःख ॥ श्रीहरीसंतांचाहोईसेवक ॥ मातृस्तनपानकरींसम्यक ॥ वृथाअभिमानधरूनको
॥ ४४ ॥ ऐसातयासीबोधकेला ॥ नामओपोनिशिष्यकेला ॥ तत्काळनिरभिमानझाला ॥ त्यायोगेंसर्वहीपापगेलें ॥ ४५ ॥ बाळासी
लाधलेंपूर्णपण ॥ मगसद्गुरुमुखातेंअवलोकून ॥ दहशक्तीहीनह्मणोन ॥ मनेंचिवंदनकेलेंतैं ॥ ४६ ॥ सद्गुरूमातेसीपाचारुन ॥ ह्मण
तीकरवावेंस्तनप्राशन ॥ तिणेंबाळकाघेतांचिजाण ॥ मटमटांदुग्धप्राशीतसे ॥४७॥ ऐसापाहतांचमत्कार ॥ मायबापांसीआनंदथोर ॥
आमुचावांचविलाआजिकुमर ॥ तेणेंतेअंतरींउमजले ॥ ४८ ॥ रामानंदसाक्षातईश्वर ॥ तयाचेमानसींहोयनिर्धार ॥ परीहेमायामहादु
र्धर ॥ पुनरपिअज्ञानेंविसरले ॥ ४९ ॥ सद्गुरूगेलेनिजाश्रमा ॥ उभयतांलागलेसंसारकर्मा ॥ नानापरीच्याकरितांश्रमा ॥ त्रिविधता
पापावले ॥ ०५ ॥ ॥मू०क०॥ बडेई रैदास हरिदासनिसो प्रीति बडि पिता न सुहाइ दई ठोर पिछवारही ॥ हुतो धनमान कन
हियोह्नू निहाल तिया पति सुख जाल अहो किये जब न्यारही ॥ गाढे पगहासी काहू यात न प्रकासि लावे खाल करे जूति सा
धुसंतको संभारही ॥ डारि केक छानि कियो सेवाको अस्थान रहै चौडो आप जानि वांटि वावे यहे धारही ॥३॥ ॥टी०ओ० ॥
परीतोरोहिदासमोठासमर्थ॥सद्गुरूनेंजोकथिलाअर्थ ॥ तोहृदराखोनिहृदयांत ॥ दिवसेंकरोनिथोरझाला ॥ ५१ ॥ जेथेंहोतसेपुराण ॥
तेथेंजाऊनबैसेआपण ॥ जेथेंभेटतीसंतसज्जन ॥ साष्टांगदंडवतकरीत्यांसी ॥ ५२ ॥ पुढेंतयाचेंझालेंलग्न ॥ परीसंसारींनसेनिमग्न ॥ घरीं
जेंसांपडेलवस्त्रधन ॥ संतांसीनेऊनदेतसे ॥ ५३ ॥ सर्वदासत्संगआवडे ॥ लक्षनसेसंसाराकडे ॥ तेणेंवडिलांसीनावडे ॥ ह्मणेतूंवेगळारा
हींरे ॥ ५४ ॥ मीकमावितोंकष्टेंकरोन ॥ तूंसंतांसीदेतोसनेऊन ॥ तरीतूंबायकोसवेंघेऊन ॥ संसारवेगळाकरावा ॥ ५५ ॥ मगआपुल्या
घराचेमागां ॥ कांहींहोतीओसाडजागा ॥ रोहिदासासीह्मणेबागा ॥ येथेंचितुवांराहावें ॥ ५६ ॥ जेंकांहींजवळीहोतेंधन ॥ वस्त्रादिमाल
धान्यकण ॥ कलहनकरावाह्मणोन ॥ प्रसन्नहोवोनीदीधलें ॥ ५७ ॥ उभयतांलागींजेवेळे ॥ वडिलांनींठेविलेवेगळे ॥ नवराबायकोसी
तेवेळे ॥ अत्यंतसुखजाहलें ॥ ५८ ॥ आपुलाजोभक्तिप्रकार ॥ प्रगटनकरीवैष्णववीर ॥ कोणीव्यवहारीचांभारथोर ॥ यापरीलोकांतप्रका

शिले ॥५९॥ आणोनियांकातडें ॥ तयाचेकरावेजोडे ॥ साधुसंतांसीनिवाडे ॥ जाऊनिपायांतघालावे ॥६०॥ तेथेंएकझोंपडीघालोन ॥ सेवेसीकेलेंदेवस्थान ॥ अंगणातराहेआपण ॥ चित्तींविचारहाचित्याच्या ॥ ६१ ॥ जेंकांहींउत्तमवस्त्रअन्न ॥ अलंकारादिसुंदरस्थान ॥ संतांहरीसीकरावेंअर्पण ॥ अलिप्तआपणराहावें ॥ ६२ ॥ याचिधारणेंकरोन ॥ भक्तीचीवाटपावेपूर्ण ॥ जेंकांहींहोतेंमालधन ॥ याहेतूसर्वस्ववेचिलें ॥ ६३ ॥ ॥ मू०क० ॥ सहे अति कष्ट अंग हिये सुख शील रंग आये हरिप्यारे लियो भक्तिभेख धारिकें ॥ कियो बहु मान खान पान सो प्रसन्न व्हैके दीनौ कह्यों पारसहे राखियो संभारिकें ॥ मेरे धन राम कछु पाथर न सरे कांम दाम मैन चाहो डारो तन बारिकें ॥ रापी एक सोनो कियो दियो करि कृपा राखो राख्यो वह छां निमांझ लेहुगोंनिकारिकें ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जेव्हांसर्वहीगेलेंधन ॥ अन्नावीणपडतीलंघन ॥ तेणेंजाहलेंशरीरक्षीण ॥ अत्यंतकष्टसहनकरितां ॥ ६४ ॥ परीअंतरींशांतिरंग ॥ प्रेमसुखभरलेंअभंग ॥ तैंकळवळोनिश्रीरंग ॥ भक्तप्रियकरधांवला ॥ ६५ ॥ भक्तांचाधरोनिवेष ॥ तेथेंप्रगटलेजगदीश ॥ हेंपाहोनिरोहिदास ॥ धांवोनिपायांसलागला ॥ ६६ ॥ बहुप्रकारेंकरून ॥ तयाचाकेलामानपान ॥ वरीजोंघालावेंभोजन ॥ तोंजवळीधनअसेना ॥ ६७ ॥ तंवकांताविनवीपतीसी ॥ माझेबंधूनेंमजपाशीं ॥ रुपयादिधलातोयेवेळेसी ॥ साधूचेसेवेसीलावावा ॥ ६८ ॥ रोहिदासहर्षोनितेवेळां ॥ जाऊनिवेळींशिधाआणिला ॥ घातलेंभोजनसंतांला ॥ तेणेंतोजाहलाप्रसन्न ॥ ६९ ॥ रोहिदासासीकरीविनंती ॥ जाणेंआहेमजयात्रेप्रती ॥ तरीएकवस्तुअसेनिगुती ॥ आपणापाशींठेवावी ॥ ७० ॥ मार्गीचोरांचाउपद्रव ॥ जवळीजेंजेंअसेवैभव ॥ तेंतेंलुटूनघेतीसर्व ॥ हातोंमुख्यपरीसअसे ॥ ७१ ॥ यासीठेवावेंसांभाळून ॥ लोखंडलाऊनिकरासुवर्ण ॥ आपुलासंसारचालवापूर्ण ॥ येतांनाघेऊनजाईनमी ॥ ७२ ॥ रोहिदासह्मणेहेंनलगेमज ॥ आह्मापाषाणाचेंकायकाज ॥ आमुचेंधनतोश्रीरघुराज ॥ इच्छादामाचीमजनसे ॥ ७३ ॥ हरीच्यागुणरूपावरून ॥ वाटेदेहटाकावाओंवाळून ॥ साधूह्मणेप्रतीतीवीण ॥ यासीलोभतोनसुटेची ॥७४ ॥ तयाचेरांपीसीमगघेऊन ॥ परिसासीलाऊनकेलेंसुवर्ण ॥ रोहिदासासीह्मणेकृपाकरोन ॥ हेवस्तुजवळीराखींआपुल्या ॥७५॥ साधूचाअत्यंतआग्रहपाहोन ॥ रोहिदा

सह्मणेस्वकरेंकरून ॥ छपरींतठेवावाखोंऊन ॥ ऐकोनिसाधुआनंदला ॥ ७६ ॥ मगअपुल्याहस्तेंजाण ॥ छपरींतठेवीखोंऊन ॥ येतांनाकाढोनीघेईन ॥ ऐसेंसांगोनिनिघोनिगेला ॥ ७७ ॥ परीरोहिदासनिःस्पृहपूर्ण ॥ तिकडेनपाहेअवलोकून ॥ सर्वदाश्रीहरीचेंध्यान ॥ त्यामाजोनिमग्नराहतसे ॥ ७८ ॥

॥ मू०क० ॥ आये फिरि शाम मास तेरह बितीत भये प्रीति करि बोले कहो पारसकी रीतिकों ॥ वाहि ठोर लीजे येरो मन न पतीजे अब चाहो सोई कीजे मेतो पावतहो भीतिकों ॥ लैके उठि गये नये कौतुकसो सुनो पावे सेवत मुहर पाच नितही प्रतीतिको ॥ सेवाहु करत डर लाग्यों निसि कह्यो हरी छांडो अर आपनी वो राखो मेरि जीतको ॥५॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेरामहिनेगेल्यापाठीं ॥ परतोनिआलेजगजेठी ॥ कैसीपरिसाचीकेलीराहाटी ॥ प्रीतीनेंह्मणेसांगामज ॥ ७९ ॥ रोहिदासह्मणेमीनपाहिला ॥ तुह्मीजेथेंअसेलठेविला ॥ तेथोनआपणघ्यावाजीवहिला ॥ आणीकमजलाठाऊकअसे ॥ ८० ॥ परिसावरीमाझेंमन ॥ नविश्वासेकिंचितपूर्ण ॥ आपुल्याइच्छेसवाटेलजाण ॥ तैसेंचिआपणकरावें ॥ ८१ ॥ हरीनेंहेंवचनऐकोन ॥ लटिकाचित्यावरीरागकरून ॥ गेलेपरिसासीघेऊन ॥ परंतुअंतरींतगमगलागली ॥ ८२ ॥ आणीकएककौतुकनवीन ॥ परिसाचानाशकरोनिश्रवण ॥ रोहिदासतेथेंबैसेआपण ॥ करावयासेवनश्रीहरीचें ॥ ८३ ॥ पांचमोहराआणून ॥ तेथेंठेवीजगज्जीवन ॥ रोहिदासत्रासपावोन ॥ दुसरेजागींबैसतसे ॥ ८४ ॥ जेथेंजेथेंरोहिदासबैसती ॥ तेथेंतेथेंमोहरानिघती ॥ याप्रकारेंहोयनित्यप्रती ॥ तेणेंतोचित्तींत्रासला ॥ ८५ ॥ रोहिदासह्मणेहरिसेवन ॥ आजिपासोनिसोडावेंजाण ॥ येथेंउपजतेंमहाविघ्न ॥ भीतीमजलावाटते ॥ ८६ ॥ मगरात्रींदेवभेटोन ॥ रोहिदासाचीहनवटीधरून ॥ वारंवारकरीविनवण ॥ तूंआपुलाहट्टसोडोनिदेई ॥ ८७ ॥ तुझ्यानिरपेक्षतेपुढें ॥ बापामीहरलोंनिवाडें ॥ ईश्वरजाणोनिवाडेंकोडें ॥ कांहींतरीजयराखींमाझा ॥ ८८ ॥

॥ मू०क० ॥ मानि लई बात नई ठोर ले बनाइ चाइ संतनि बसाई हरिमंदिर चिनायोहे ॥ विविध बितांन तांन गनो जो प्रमान होई भोइ भक्तिमई पुरी जग जस छायोहे ॥ दरसन आवे लोग नानाविधि राग भोग रोग भयो विप्र निके तन सब छायोहे ॥ बडे खिलारि वे रहे हे छानि डारि करि घरपे अटारि फेरि द्विजनि सिखा

योहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ देवाचीइच्छाजाणोन ॥ रोहिदासकरीमान्य ॥ तोंसांप्रदाईजेहोतेजन ॥ तेकरितीविनवणरोहिदासा
॥ ८९ ॥ याद्रव्याचाविनिमयकराया ॥ आज्ञाद्यावीजीगुरुराया ॥ रोहिदासह्मणेलवलाह्या ॥ विस्तीर्णधर्मशाळाबांधावी ॥ ९० ॥ त्या
माजीअसावेंसर्वसाहित्य ॥ जेणेंआनंदोनउत्साहयुक्त ॥ तेथेंराहतीलसाधुसंत ॥ कामहीपोक्तकरावें ॥ ९१ ॥ दुसरेंकरावेंहरिमंदिर ॥ ऐ
सीआज्ञाहोतांचिसुंदर ॥ शिष्यकरितीतदनुसार ॥ भक्तमचिरेबंदीकामझालें ॥ ९२ ॥ छपरामाजीनिरंतर ॥ मोहरानिघतीवारंवार ॥
खर्चहीकरितांअपार ॥ परीत्यातेथेंतैशाची ॥ ९३ ॥ मगत्यामंदिरामाजीजाण ॥ नानापरीचेंबांधिलेंवितान ॥ पडदेतसबिराहंड्यावि
जणे ॥ आणीकहीसामाननगणवेची ॥ ९४ ॥ कायतयाचेंसांगूंप्रमाण ॥ भक्तिमयतेंझालेंभुवन ॥ भजनपूजनहरिकीर्तन ॥ रात्रंदिव
सहोतसे ॥ ९५ ॥ जगामाजीयशव्यापिलें ॥ दर्शनायेतीलोकभले ॥ नानाप्रकारचेतेवेळे ॥ सप्रेमउपचारहोताती ॥ ९६ ॥ यापरीहो
तांरागभोग ॥ विप्राचेअंतरींवाढलारोग ॥ तेणेंव्यापिलेंसर्वहीअंग ॥ बोलतीअनेकप्रकारें ॥ ९७ ॥ रात्रंदिवससंतभोजन ॥ होतसेवि
प्रांसीनमिळेअन्न ॥ तेणेंतयांसीकोपयेवोन ॥ नानाप्रकारेंचेष्टाकरिती ॥ ९८ ॥ पहाकैसाखेळतोखेळा ॥ छपरीटाकोनिराहेनिराळा ॥
वाड्यांतमोठ्याबांधिल्याशाळा ॥ चुनेगच्चीचेंकामकेलें ॥ ९९ ॥ आपणदाऊनिढोंग ॥ भोंदोनिभावार्थीलोक ॥ धनमिळवीतसेअनेक ॥
ह्याकपट्याचामागकोणानलागे ॥ १०० ॥ यापरीअनेकचेष्टाकरिती ॥ आणीकहीब्राह्मणांहेंचिशिकविती ॥ रोहिदासाचीघटेमहंती ॥
ऐसीअपकीर्तीयाचीकरा ॥ १ ॥ ॥ मू०क० ॥ प्रीति रसरासि सौ रैदास हरि सेवतहै घरमे दुराइ लोकरंजनादि टारिहे ॥ प्रेरि
दिये हृदै जाई द्विजनी पुकार करी भरी सभा नृप आगे कह्यो मुख गारीहे ॥ जनको बुलाई समुझाइ न्याई प्रभू सोपि कीनौ
जग जस साधुलीला मनुहारिहे ॥ जिते प्रतिकूल मैतो माने अनुकूल याते संतन प्रभाव मनि कोठरींकी तारीहे ॥ ७ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ परीतोप्रेमरसाचीराशी ॥ रोहिदासकरीहरिसेवेसी ॥ जेणेंनकळेचिकोणासी ॥ यापरीगुप्तराहतसे ॥ २ ॥ कोणीसु
खेंकरोतनिंदा ॥ कोणीभावार्थेंयेवोनिवंदा ॥ परीलोकरंजनाचाधंदा ॥ रोहिदासेंदूरटाळिलासे ॥ ३ ॥ परीभक्तांचावाढावामहिमा ॥

हेंतोंआवडेमेघश्यामा ॥ विप्राचेहृदयींछलनकामा ॥ तेणेंचिप्रेरणाकेलीसे ॥ ४ ॥ सर्वहीब्राह्मणमिळोन ॥ आणीकहीजेदुष्टजन ॥ रा
जवाड्यांतजावोन ॥ दीर्घआरोळ्यामारिती ॥ ५ ॥ भरसभेमाजीकेवळ ॥ रायाच्यासमक्षतेवेळ ॥ ब्राह्मणकरितीशिव्यागाळ ॥ नाना
प्रकारेंबोलती ॥ ६ ॥ ऐकोनिबोलेनृपनाथ ॥ तुह्मीब्राह्मणआणितेसंत ॥ आह्मासीपूज्यदोघेमहंत ॥ न्यायमीयाचाकैसाकरूं ॥ ७ ॥
जरीतुमचाअसेआग्रह ॥ तरीन्यायकरीललीलाविग्रह ॥ मगबोलाविलेसज्जनासह ॥ रोहिदासासीतेवेळां ॥ ८ ॥ सवेंतोघेऊनसमुदाय ॥
गंगातीरींपातलाराय ॥ नावाडीबोलाऊनलवलाहें ॥ आणविलीनावएकतेव्हां ॥ ९ ॥ त्यामाजीठेऊनसिंहासन ॥ वरीबैसविलेजगज्जी
वन ॥ गंगेच्यापारनेऊन ॥ नावरेतींतठेविली ॥ ११० ॥ रावबोलेब्राह्मणांसी ॥ तुह्मीपाचारावेंदेवासी ॥ मगबोलावितीलसंतत्यासी ॥
पाहीनकोणाकडेदेवयेतो ॥ ११ ॥ ज्याच्यापाचारणेंकरून ॥ जवळीयेतीलजगज्जीवन ॥ त्याचाचिन्यायसत्यजाण ॥ आह्मासीमान्य
होईलकीं ॥ १२ ॥ ऐसेंबोलोनियांराव ॥ धरूनबैसलामौनभाव ॥ तोंहरीसीपाचारितीभूदेव ॥ वेदमंत्रपढोनियां ॥ १३ ॥ कोणीशा
स्त्रव्युत्पत्तीपढती ॥ नानापरीचींपुराणेंवाचिती ॥ एकप्रहरझालानिश्चिती ॥ परीकांहींश्रीपतीयेईना ॥ १४ ॥ मगउठलेसंतजन ॥ आ
धींकरोनिसाष्टांगनमन ॥ देवासीविनवितीकरजोडोन ॥ पतीतपावनाधांववेगीं ॥ १५ ॥ ऐसाभक्ताचाऐकोनिशब्द ॥ हृदयींकळव
ळलागोविंद ॥ ऐलतीरासीनावविशद ॥ सज्जनाजवळीआलीसे ॥ १६ ॥ एकचिझालाजयजयकार ॥ सज्जनासीसाह्यश्रीधर ॥ अधो
मुखहोवोनविप्रवर ॥ मौनेंचिगेलेउठोनी ॥ १७ ॥ जगामाजीझालेंयश ॥ चित्तींरायाचेवाढलाहर्ष ॥ साष्टांगघालोनिसंतांस ॥ करजो
डोनिस्तुतीकरी ॥ १८ ॥ साधूचीलीलामनोहर ॥ जयासीवश्यसारंगधर ॥ वृथानिंदितीविप्रवर ॥ तुमचापारनलागेची ॥ १९ ॥ रोहि
दासह्मणेजीराया ॥ प्रतिकूलनह्मणावेंविप्रवर्या ॥ तयाचीतोअनुकूलचर्या ॥ मीआपुलेचित्तींजाणतसें ॥२२०॥ संतप्रभावमहामणी ॥
खोलींतअसतोगुप्तपणीं ॥ तयातेंदावितीप्रगटकरोनी ॥ विप्रहेकुंचीचजाणावे ॥ २१ ॥ ॥ मू०क० ॥ वसत चितोरमांझ रांनी एक
झाली नाम नाम बिन कान खाली सिष्य आनि भईहै ॥ संग हुते विप्र सुनि छिप्र तन आगि लागि मागी मति नृपआगे भीर

सब गईहे ॥ बैसेही सिंघासनपै आइके बिराजे प्रभू पढे बेदबानी पै न आये यह नईहे ॥ पतितपावननाम कीजिये प्रगट आज
गायो पद गोद आई बैठे भक्ति लइहे ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आणीकऐकाचरित्र ॥ चितोडीचानृपवर ॥ तयाचीकांतासुंदर ॥
नामतेंझ्यालीअसेतिचें ॥ २२ ॥ चितोडीमाजीअसेवास ॥ निघालीयात्राकरावयास ॥ तंवतेआलीवाराणशीस ॥ नित्ययात्राकरीत
से ॥ २३ ॥ परीहरीच्यानामाविण ॥ रिकामेहोतेतिचेकर्ण ॥ गुरूपदेशघ्यावापूर्ण ॥ इच्छाबहुततीसहोती ॥ २४ ॥ तोंरोहिदासाचा
महिमाऐकिला ॥ तियेचेहृदयींभावजडला ॥ शरणयेवोनितेवेळां ॥ उपदेशघेऊनिशिष्यझाली ॥ २५ ॥ राणीसंगेंब्राह्मणबहुत ॥ होते
शास्त्रीवैदिकपंडित ॥ तयांसीकळतांहावृत्तांत ॥ शरीरांतआगलागली ॥ २६ ॥ सकळांचीमतीझालीभ्रष्ट ॥ आणीककाशीचेविप्रवरि
ष्ठ ॥ सर्वहीहोवोनिएकवट ॥ काशिरायाजवळीपातले ॥ २७ ॥ ह्मणतीचितोडीचानृपती ॥ त्याचीतुमचीएकजाती ॥ तयाच्याराणी
नेंचांभाराप्रती ॥ जाऊनउपदेशघेतला ॥ २८ ॥ हातोंजाहलाभ्रष्टाकार ॥ कैसातूंआहेसिनृपवर ॥ करिसीधर्माचाअव्हेर ॥ अधर्मव्य
वहारपहातअसतां ॥ २९ ॥ रायेंपरिसोनिविप्रउक्ती ॥ पूर्ववत्पुनरपिकरीयुक्ती ॥ रोहिदासासीआणोनिनियुती ॥ सिंहासनींमूर्तीठेवि
ली ॥ १३० ॥ संतांसीआणीब्राह्मणां ॥ भूपतीकरीविज्ञापना ॥ उभयतांकरावीपाचारणा ॥ जगज्जीवनालागोनी ॥ ३१ ॥ जयाचा
असेलन्यायसत्य ॥ त्याकडेचियेतीलभगवंत ॥ ऐसेंबोलोनियांनिवांत ॥ भूपतीपहातबैसला ॥ ३२ ॥ मगतेब्राह्मणघडघडाट ॥ वेद
शास्त्रांचाकरितीपाठ ॥ पाचारितांहीवैकुंठपीठ ॥ नयेचिजवळीतयांच्या ॥ ३३ ॥ देवतोप्रेमाचाभुकेला ॥ स्वभक्तांसीवश्यझाला ॥ न
वीनचितेथेंदाविलीलीला ॥ चित्तदेऊनपरिसावी ॥ ३४ ॥ सकळहीप्रार्थितीसंतजन ॥ तुझेंतोंनामपतितपावन ॥ आजिप्रगटदावींक
रोन ॥ रोहिदासपदगातसे ॥ ३५ ॥ रोहिदासेंकरितांगायन ॥ कळवळोनिधांवलाजगज्जीवन ॥ भक्ताचेओंटींतबैसलाआपण ॥ भक्ती
चीटेंकराखिली ॥ ३६ ॥ एकचिझालाजयजयकार ॥ मौनेंचिगेलेविप्रवर ॥ भूवरीतेअभाग्यनर ॥ भक्तीचेघरनजाणती ॥ ३७ ॥ रोहि
दासविप्रांसीकरीनमन ॥ आजितुमच्यायोगेंकरून ॥ आह्मासीवोळलाजगज्जीवन ॥ भजनींविश्वासदृढजडला ॥ ३८ ॥ ॥ मू०

क० ॥ गई घर झाली पुनि बोलिके पठाये अहो जैसे प्रतिपाली अब तैसें प्रतिपालिये ॥ आपहु पधारे उन बहु धन पट वारे विप्र सुनि पाव धारे सीधौ दै निवारिये ॥ करिके रसोइ द्विज भोजन करन बैठे द्वैद्वै मधि एक यो रैदासको निहारिये ॥ देखि भई आखै दीन भाखे शिष्य भये लावे स्वर्नको जनेऊ काढ्यो तुचा कीनी न्यारिये ॥ ९ ॥ ॥टी०ओ० ॥ चितोडीसचालतीझाली राणी ॥ सर्वेजेहोतेब्राह्मणकोणी ॥ रायातेंसांगतीपुढेंजाऊनी ॥ भ्रष्टाकारकेलास्त्रियेनें ॥ ३९ ॥ आह्मीजातीचेशुद्धब्राह्मण ॥ आमुचातोअपमानकरोन ॥ चर्मकाचाउपदेशपूर्ण ॥ घेतलाकाशींतराणीनें ॥ १४० ॥ तंवतेमागूनराणीआली ॥ नृपतीपुसतसेतयेवेळीं ॥ राणीनेंवर्तमानसमूळीं ॥ रायालागींनिवेदिलें ॥ ४१ ॥ रायासीजाहलाआनंदपूर्ण ॥ मगतोकरीगंगापूजन ॥ विप्रांसीदेतांआमंत्रण ॥ परीतेअंगिकारनकरिती ॥ ४२ ॥ रायासीटाकिलेंवाळीत ॥ रावराणीसीसर्वसांगत ॥ येरूह्मोवोनिभयभीत ॥ सद्गुरूतेंपत्रधाडी ॥ ४३ ॥ आपणपूर्वींप्रतिपाळिलें ॥ तैसेंचिआतांपाहिजेरक्षिलें ॥ आह्माअनाथांसीयेवेळे ॥ आपणावांचोनिनसेचित्राता ॥ ४४ ॥ ऐसेंपत्रींलिहून ॥ आणीककांहींधनदेऊन ॥ आणायाधाडिलेसभ्यजन ॥ तंवतेकाशींतपोहोंचले ॥ ४५ ॥ रोहिदासासीवंदोन ॥ सन्मुखेंसीपत्रठेवोन ॥ सर्वहीकथिलेंवर्तमान ॥ परिसतांदयाघनकळवळे ॥ ४६ ॥ तत्काळतेथोनिनिघाले ॥ चितोडीनगराप्रतिआले ॥ रावराणीसीकळतांवहिलें ॥ सामोरेआलेधांवोनी ॥ ४७ ॥ अतिशयेंकेलासन्मान ॥ बहुतआणोनिवस्त्रधन ॥ टाकीतसेओंवाळून ॥ सद्गुरूवरुनितेधवां ॥ ४८ ॥ विप्रांसीकळतांवर्तमान ॥ सर्वहीआलेभेटीकारण ॥ ऐसाउत्तमसमयजाणोन ॥ सद्गुरूसीविनवीतसे ॥ ४९ ॥ अहोकरणेंजीगंगापूजना ॥ तैंसद्गुरुपुसतीब्राह्मणा ॥ तेह्मणतीशिधाआह्मासीजाणा ॥ देऊनिगंगापूजनकरावें ॥१५०॥ ऐकोनिरोहिदासह्मणेराया ॥ विप्रांचासंतोषठेवोनियां ॥ आपुल्यासाधोनिघेइजेकार्या ॥ रावतैसेंचिसत्वरकरी ॥ ५१ ॥ सहस्रपात्राचातेवेळां ॥ ब्राह्मणांसीशिधादीधला ॥ तेहींस्वयंपाकसिद्धकेला ॥ संकल्पाआलारावतेथें ॥ ५२ ॥ रोहिदासहीतेथेंआले ॥ दूरबाजूसीउभेराहिले ॥ तंवतेपात्रेंवाढूनवहिले ॥ ब्राह्मणजेवायाजोंबैसती ॥ ५३ ॥ तंवदोनदोनब्राह्मणांमाजी ॥ मध्येंबैसलेरोहिदासजी ॥ ऐसेंपाहतांविप्रसमा

जीं ॥ मगसर्वांचीदृष्टीउघडली ॥ ५४ ॥ करितीउठोनिसाष्टांगनमन ॥ ह्मणतीतुह्मीतोंअवतारपूर्ण ॥ आह्मीतोंसर्वहीशिष्यजाण ॥ क्ष
माकरणेंजीदयाळा ॥ ५५ ॥ आपणचिराखिजेस्वधर्मकर्म ॥ रोहिदासह्मणेतुह्मानकळेवर्म ॥ मीतोआहेंब्राह्मणउत्तम ॥ खूणआतांचिदा
वितों ॥ ५६ ॥ सत्वरआणवोनिकटार ॥ दावीफाडोनिआपुलेंउदर ॥ सोन्याचेंयज्ञोपवीतसुंदर ॥ अंतरींसर्वांनींपाहिलें ॥ ५७ ॥ सर्व
हीकरितीजयजयकार ॥ ऐसासाधूचानकळेपार ॥ नाभाज़ीचेवचनानुसार॥ किंचितहेकीर्तिगाइली ॥ ५८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥
भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ चौपन्नावाछप्पागोडहा ॥ १५९॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुजगन्नाथा ॥ तुवांमोडोनिसकळमता ॥ कलियुगामाजीभक्तिपंथा ॥
करुणाकरास्थापिलेंसी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ ॥ कबीर कानि राखी नही वर्णाश्रमषडदर्शनी ॥ भक्तिविमुख जो धर्म सो अधर्म करि
गायो ॥ जोग जज्ञ व्रत दान भजन बिन तुछ दिखायो ॥ हिंदु तुरक प्रमान रमैनी सबदी साखी ॥ पछपात नहि बचन सबहिके
हितकी भाखी ॥ आरूढ दशा व्हे जगतपर मुख देखि नाहिन भनी॥ ५५ ॥ ॥टी०ओ० ॥ वर्णाश्रमषड्दर्शन॥ श्रेष्ठतायाचीनरा
खिलीजाण ॥ ऐसाकबीरभक्तपूर्ण॥ तयाचेंमाहात्म्यपरिसावें॥२॥ भक्तीसीजोविन्मुखधर्म॥ तेणेंतोगाइलाकरूनिअधर्म ॥ तैसेंचियज्ञयोग
व्रतदान ॥ भजनाविणतुच्छदाविलें॥३॥ हिंदुआणिमुसलमान॥ उभयतांलागींजोप्रमाण॥ ज्याचियाशब्दादेतीमान॥ ऐसारमणीयग्रंथके
ला ॥ ४ ॥ पक्षपातनकरितांजाण ॥ सर्वांच्याहितावेंबोलिलावचन ॥ जेणेंजगांतवागोनिजाण ॥ खुशामतीभाषणनकेलें ॥ ५ ॥
॥ मू०क० ॥ अतिही गभीर मति सरस कबीर हियो लियो भक्तिभाव जाति पाति सब टारिये ॥ भई नभ बानि देह तिलक र
वानी करो करो गुरू रामानंद गरै माल धारिये ॥ देखे नही मुख मेरौ जानिके मलेंछ मोको जात न्हान गंगा क
ही मग तन डारिये ॥ रजनीके सेसमे आवेससो चलत आप परै पग राम कहे मंत्र सो विचारिये ॥ १ ॥ ॥टी०ओ० ॥ जो
काअत्यंतगंभीर॥ जयाचीमतीसरसफार॥ ऐसामहाभक्तकबीर॥ तयाचेंचरित्रपरिसावें॥ ६ ॥ रामानंदाचीकन्यका ॥ बाळपणींचगतभर्तृ

का ॥ परीसेवाकरीसम्यका ॥ रात्रंदिवससद्गुरूची ॥ ७ ॥ रामानंदाचाउपदेश ॥ सेवाकरीतसेविशेष ॥ यापरीलोटलेबारावर्षं ॥ तोंसद्गुरुप्रसन्नजाहले ॥ ८ ॥ पूजाकरीतविशद ॥ बैसलेहोतेरामानंद ॥ तोंपुष्पेंउचलोनिप्रसाद ॥ तिचेओंटींतघातला ॥ ९ ॥ ध्यानांतआणिलेंदेवाधिदेवा ॥ बाहेरीविसरलेदेहभावा ॥ नाठवेचिकन्याबाळविधवा ॥ ह्मणतीतूतेंपुत्रहोईल ॥ १० ॥ तेव्हांतेमनांतलाजली ॥ तैसींचओंटींतपुष्पेंघेतलीं ॥ गंगेंतटाकावयागेली ॥ पदरउघडोनिपाहातसे ॥ ११ ॥ साधूचेंखोटेंनहोयवचन ॥ ओंटींतनिघालेंपुत्ररत्न ॥ तिचेंशंकितझालेंमन ॥ मजलोककायह्मणतील ॥ १२ ॥ मीतोंआहेंपतिहीन ॥ तोंडावरीथुंकतीलजन ॥ स्वामीसीकलंकलावितीलजाण ॥ ह्मणोनिउद्विग्नमनझालें ॥ १३ ॥ मगतेंबत्तीसलक्षणीबाळ ॥ गंगेंतसोडिलेंतत्काळ ॥ परीतेंनभिजतांअळुमाळ ॥ वाहतवाहतजातसे ॥ १४ ॥ तंवतेथेंहोतामोमिण ॥ परीतोअसेपुत्रहीन ॥ तयाचीकांतासगुण ॥ स्नातधूतबैसलीसे ॥ १५ ॥ तोमोमिणेंबाळदेखिला ॥ तत्काळउचलोनिघेतला ॥ कांतेचेओंटींतघातला ॥ तोंफुटलापान्हातियेतें ॥ १६ ॥ दोघांसीपरमानंदझाला ॥ मगतोबाळघरींआणिला ॥ पुत्रोत्साहबहुकेला ॥ कबीरनांवठेविलें ॥ १७ ॥ दिवसेंदिवसझालामोठा ॥ पित्यानेंसोडिलेंदेहघांटा ॥ तेवेळींप्रपंचाचावांटा ॥ आलाकबिराच्याहिःशासी ॥ १८ ॥ परीतोलहानपणापासोन ॥ भक्तिभावेंहृदयींनिमग्न ॥ जातीपातीचाअभिमान ॥ जेणेंटाळूनदीधला ॥ १९ ॥ परीअंतरींचिंतातुर ॥ संसारसमुद्रमहादुस्तर ॥ केवींयाचामीपावेनपार ॥ कैसेनिसद्गुरूभेटती ॥ २० ॥ यापरीतयाचीचिंता ॥ कळोंसरलीजगन्नाथा ॥ तेव्हांआकाशवाणीतत्त्वता ॥ कबीराकारणेंजाहली ॥ २१ ॥ देहावरीतिलकमाळा ॥ तुवांल्यावीरेप्रेमळा ॥ स्वामीरामानंददयाळा ॥ शरणजाऊनिगुरुकरीं ॥ २२ ॥ कबीरकरीतसेविनवण ॥ मजलाजाणोनिम्लेंछहीन ॥ नपाहतीचमाझेंवदन ॥ केवींउपदेशतेदेतील ॥ २३ ॥ स्वामीजीचाथोरआचार ॥ तैसाचिअसेदूरवरविचार ॥ सोंवळेंओंवळेंसाचार ॥ त्यासमनसेचिकोणाचें ॥ २४ ॥ पुनरपिकायवदेवाणी ॥ प्रातःकाळींस्नानालागुनी ॥ स्वामीजातअसतांतेक्षणीं ॥ मार्गांतदेहटाकावा ॥ २५ ॥ मागिलेरात्रींअंधारांत ॥ स्वामीजातीआवेशयुक्त ॥ नकळतांतूतेंपायलागत ॥ तैंरामरामऐसेंह्मणतील ॥ २६ ॥ तोचिजाणावामहामंत्र ॥ सर्वहीसोडोनिद्यावेंतं

त्र ॥ जपकरावादिवसरात्र ॥ मगतूंस्वतंत्रहोशील ॥ २७ ॥ ऐसीऐकोनिआकाशवाणी ॥ आनंदेंकबीरतेचिदिनीं ॥ स्वामीच्यामार्गी
तजावोनी ॥ रात्रीचेठाईनीजला ॥ २८ ॥ ॥ मू०क० ॥ कीनी वही बात माला तिलक बनाइ गात मानी उतपात मात सोर
कियो भारिये ॥ पहुंचि पुकार रामानंदजुके पास आइ कही कोऊ पुछे तुम नाम ले उचारिये ॥ लावो जु पकरि वाको कब हम
कियो शिष्य लाये करी परदामे पूछि कही डारिये ॥ रामनाम मंत्र यही लिख्यो सब तंत्रनिमे खोलि पट मिले सांचो मत्त उर धा
रिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आवेशेंजोंस्वामीयेती ॥ पायलागलाकबीराप्रती ॥ रामराममुखानेंह्मणती ॥ येणेंतोउपदेशमानिला ॥
॥ २९ ॥ देहावरीलाविलेतिलक ॥ कंठींतुलसीमाळासम्यक ॥ मुखामाजीरघुतिलक ॥ अखंडस्मरणकरीतसे ॥ ३० ॥ पाहोनितयाचें
लक्षण ॥ माताउत्पातमानीपूर्ण ॥ ह्मणेरेआपणजातीचेयवन ॥ हाकायअनर्थकरितोसी ॥ ३१ ॥ हेतोंराहटीसोडोनिद्यावी ॥ पांचवे
ळानिमाजपढावी ॥ कबीरकानासीबोटेंलावी ॥ नायकेचिवाणीमातेची ॥ ३२ ॥ येतांजातांपुसतीलोक ॥ कोणेंदीधलेतुजमालातिल
क ॥ कोणतुझागुरुसम्यक ॥ उपदेशयवनासीकेलातेणें ॥ ३३ ॥ रामानंदस्वामीसमर्थ ॥ तेहींकेलेंमजकृतार्थ ॥ सर्वहीयेतीगंगास्नाना
र्थ ॥ तेकायनीचानकोह्मणे ॥ ३४ ॥ गांवांतजाहलाबोभाट ॥ ह्मणतीकैसेस्वामीश्रेष्ठ ॥ नीचासीदिधलामंत्रसुभट ॥ सर्वहीथट्टालावि
ती ॥ ३५ ॥ कोणीएकानेंजाऊनतत्त्वता ॥ निवेदिलीस्वामीसीवार्ता ॥ उपदेशिलेंकींकबीरासमर्था ॥ तोतरीतुमचेंनांवसांगे ॥ ३६ ॥
जातीचातोमुसलमान ॥ कैसाउपदेशदिधलाजाण ॥ स्वामीह्मणतीमजलागोन ॥ कबीरकोणतोठाऊकनसे ॥ ३७ ॥ दाहापांचशिष्य
बोलाऊन ॥ ह्मणतीकबिराआणाधरून ॥ आह्मीत्यायवनासीउपदेशपूर्ण ॥ कोणतेसमयासीदीधला ॥ ३८ ॥ तंवत्याशिष्यांनींजाऊन ॥
कबिरासीआणिलेंधरून ॥ यवनाचेंनपाहावेंवदन ॥ ह्मणोनिपडदाआडटाकिला ॥ ३९ ॥ आंतूनविचारितीस्वामी ॥ कधींरेउपदेशदि
धलाआह्मी ॥ मंत्रकोणताकथिलातुजमी ॥ बळेंचिह्मणसीगुरुमज ॥ ४० ॥ कोणेंहेदिधलीदीक्षा ॥ सत्यनिवेदींनतद्रक्षा ॥ नातरीतुज
लावीनशिक्षा ॥ यापरीस्वामीबोलिले ॥ ४१ ॥ कबीरघालोनिदंडवत ॥ साद्यंतवर्तमाननिवेदित ॥ प्रभातेस्नानासीजातांसमर्थ ॥ तेथें

मीमार्गीतनिजलोंहोतों ॥ ४२ ॥ आपुलामजसीलागतांचरण ॥ स्वामीनेंकेलेंनामस्मरण ॥ तोचिउपदेशझालापूर्ण ॥ तेणेंमीकृतार्थजाह
लों ॥ ४३ ॥ रामनामाहूनअधिक ॥ दुसरामंत्रनसेचितारक ॥ सर्वतंत्रांमाजीदेख ॥ लिहिलेंअसेकींस्वामियां ॥ ४४ ॥ यापरीतयाचेंपरि
सोनिवचन ॥ स्वामीसीआलेंगहिवरोन ॥ लगबगेंपडदादूरकरोन ॥ कबिरासीहृदयींधरियेलें ॥ ४५ ॥ ह्मणतीरामनामाचामहिमा ॥
त्याचातुजचिकळलागरिमा ॥ स्वामीसीहृदयींभरोनिप्रेमा ॥ मस्तकींहस्तठेविला ॥ ४६ ॥ कबीरजाहलाकृतकृत्य ॥ तेव्हांस्वामीसीप्रेमयुक्त ॥
घालोनिसाष्टांगदंडवत ॥ निजसदनासीपातला ॥ ४७ ॥ ॥ मू० क० ॥ बुने तानों बानो हिय राम मडरानौ कही कैसेके बखानौ वही रीती
कुछ न्यारिये ॥ उतनोहि करे तामे तन निरवाह होइ भोइ गई औरे बात भक्ति लागि प्यारिये ॥ ठाढें मंडिमांझ पट बेचन लै जन कोऊ आयो
मोको देहु देह मेरी हे उघारिये ॥ लग्यो दैन आधौ फारि आधेसो न काम होय दियो सब लेवो जोपे यही उर धारिये ॥ ३ ॥ ॥ टी० ओ० ॥
नित्यच्यानित्यताणाविणून ॥ एकवस्त्रतयारकरोन ॥ तयासीहाटामाजीनेऊन ॥ विकोनिसंसारचालवावा ॥ ४८ ॥ हस्तेंकरोनीविणीताणा ॥
हृदयींस्थापोनिराघवराणा ॥ ध्यानलावोनिझांकीनयनां ॥ कायत्याप्रेमावर्णावें ॥ ४९ ॥ प्रियादासह्मणतीआपण ॥ कायत्याचेंमीक
रूवर्णन ॥ वेगळीचकांहींरीतीजाण ॥ तेभक्तिविजयांतगाइली ॥ ५० ॥ ताणाविणितांप्रेमेंकरून ॥ कबीरहोयजैंध्यानींमग्न ॥ तैंप्रग
टोनिरघुनंदन ॥ वस्त्रतयारकरीतसे ॥ ५१ ॥ नित्यकृत्यापुरतेंजाण ॥ करीतसेवस्त्रसंपादन ॥ एकेदिवशींचमत्कारिकपूर्ण ॥ गोष्टतेघ
डोनआलीसे ॥ ५२ ॥ ताणाआरंभितांचिजाण ॥ कबीरझालाध्यानींमग्न ॥ तैंप्रगटोनिजानकीजीवन ॥ शेलाउत्तमवीणिला ॥ ५३ ॥
प्रभूसीभक्तीलागेगोड ॥ ह्मणोनिभक्तांचेंचालवीकोड ॥ मगतोशेलाघेऊननिवाड ॥ कबीरहाटासीपातला ॥ ५४ ॥ शेलाजोंकादिला
विकावया ॥ तयासीगिऱ्हाइकपाहोनियां ॥ अमोलजाणोनिनघेतीतया ॥ तंवसायंकाळजाहलीसे ॥ ५५ ॥ कबीरबैसलाउद्विग्न ॥ तं
वसत्वपहावयालागुन ॥ देवआलेबैरागीहोऊन ॥ कबिरासीवचनबोलती ॥ ५६ ॥ शरीरींथंडीबहुलागते ॥ कांहीतरीवस्त्रदेईमातें ॥ ते
णेंमीझांकीनअंगातें ॥ यापरीकबिरातेंविनवी ॥ ५७ ॥ मगकबिरेंविचारकेला ॥ यासीदेऊनअर्धाशेला ॥ अर्धाआपणविकोनिवहि

ला ॥ दामघेऊनिघरींजाऊं ॥ ५८ ॥ ह्मणोनिफाडावयासीलागे ॥ तंवतोबैरागीसर्वमागे ॥ इतुक्यानेंनझांकतीमाझींअंगें ॥ यापरीवि
नवीकबीरा ॥ ५९ ॥ कबीरह्मणेइच्छाऐसी ॥ तरीघेवोनिजावेंशेल्यासी ॥ यापरीबोलोनिदिधलात्यासी ॥ स्वस्थभजनासीकरीतबैसे
॥ ६० ॥ ॥ मू०क० ॥ तिया सुत मात मग देखे भूखे आवे कब दबि रहे हाटनिमे लावे कहा धांमको ॥ साचो भक्ति भाव जा
नि निपट सुजान वेतो कृपाके निधान ग्रह सोच पऱ्यो शामको ॥ बालद ले धाये दिन तीनि यो बताये जब आये घर डारि दई
लह्यो है परामको ॥ माता करे सोर कौऊ हाकिम मरोरि बांधे डारो बिन जाने सुत लेत नही दांमको ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
घरींमातापुत्रकलत्र ॥ उपाशींबैसलेवाटपाहत ॥ कबीरविचारीचित्तांत ॥ द्रव्याविणघरींकायजाऊं ॥ ६१ ॥ मातारागेंभरेलजाण ॥ ए
कपाहोनओसाडभुवन ॥ त्यामाजीकबीरबैसेलपोन ॥ धरोनिध्यानराघवाचें ॥ ६२ ॥ एकभक्तीभावावांचोन ॥ दुसरेंसाचविलेंनसेचि
धन ॥ त्याचेअंतरींचेंप्रेमचिन्ह ॥ जगज्जीवनजाणतसे ॥ ६३ ॥ तोअंतर्यामीसर्वज्ञ ॥ कृपानिधानजानकीरमण ॥ तयाचीसंसारचिं
ताजाण ॥ त्यामेघश्यामासपडलीसे ॥ ६४ ॥ कबीराच्याकलत्रासीजाण ॥ तीनदिवसपडलेंउपोषण ॥ मगवंजारेहोऊनआपण ॥ बैला
वरीधान्यभरोनिआणिलें ॥ ६५ ॥ शेंपन्नासबैलभरून ॥ कबीराचेसदनींयेऊन ॥ अंगणांतगोण्याओतून ॥ ह्मणेहेंसांठऊनठेवावें ॥६६॥
यापरीयेऊनजगदीश ॥ भक्तांचाकरीपरामर्ष ॥ कबीरमातापाहोनित्यास ॥ ह्मणेहेंकायकरिताहो ॥ ६७ ॥ गांवींचाजोअधिकारी ॥
तयासीहेंकळेलजरी ॥ तोह्मणेलइहींकेलीचोरी ॥ इतुकामालकोठोनिआला ॥ ६८ ॥ माझेंएकचिसंतान ॥ तयालागींकरतीलबंधन ॥
आणीकदुसरेंऐकावचन ॥ माझ्यापुत्राचानेमअसे ॥ ६९ ॥ आपुल्याव्यवहारावांचून ॥ कोणाचेंहीकांहींनघेजाण ॥ तंवबोलतीजग
ज्जीवन ॥ कांहींएकचिंताकरूंनको ॥ ७० ॥ यापरीतियेसीबोलोन ॥ गुप्तजाहलेजगज्जीवन ॥ तोगलबलाऐकोन ॥ शेजारचेलोकमि
ळाले ॥ ७१ ॥ ॥ मू०क० ॥ गये जन दोई चारि ढूंढिके लिवाइ लाये आये घर सुनि बात जानी प्रभु पीरको ॥ रहे सुख पाइ
कृपा करी रघुराइ दई छिनमे लुटाई सब बोलि भक्तभीरको ॥ दियो छोडितानो बानो सुख सरसानो हिये किये रोस धाये सुनि

विप्र तजी धीरको ॥ क्यौंरे ते जुलाह धन पायो न बुलाये हमे शुद्रनिको दियो जावो कहै यो कबीरको ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
यांहींतोपाहोनिचमत्कार ॥ कबिरासीधुंडावयासत्वर ॥ लोकधांवलेदोनचार ॥ तयासीशोधोनिआणिलें ॥ ७२ ॥ कबीरजोंसदनासी
आला ॥ मातेनेंवर्तमानार्थसर्वकथिला ॥ एक्यावाण्यानेंसरंजामआणिला ॥ टाकोनिगेलाबळेंची ॥ ७३ ॥ तोसरंजामपाहोनितेथ ॥
कबीरसमजलानिजमनांत ॥ ह्मणेआपुलीपाहोनिविपत्त ॥ जानकीनाथकळवळला ॥ ७४ ॥ मनामाजीपावलासुख ॥ कृपाकरितोरघु
नायक ॥ आतांसेवावेसंतसम्यक ॥ ह्मणोनिविचारकायकेला ॥ ७५ ॥ संतांचीभीडजमावोनी ॥ सरंजामदिधलालुटऊनी ॥ ताणावि
णणेंदिलेंसोडोनी ॥ ह्मणेरामसंसारपहातसे ॥ ७६ ॥ अंतरींबहूसुखवाटलें ॥ ह्मणेराघवेंबरेंकेलें ॥ यापरीबोलोनितेवेळे ॥ भजनकरीतबैस
ला ॥ ७७ ॥ तंवतोवर्तमानार्थप्रगटला ॥ काशीस्थविप्रांकळोंसरला ॥ मिळोनिशेंपन्नासतेंवेळा ॥ कोपूनिविचारकायकरिती ॥ ७८ ॥
आपणयेथीलदानाधिकारी ॥ कबीरआपुलाअव्हेरकरी ॥ बैरागीमेळवूनभिकारी ॥ तयांसीसर्वलुटविलें ॥ ७९ ॥ यापरीधीरसोडो
न ॥ कबीरसदनाआलेब्राह्मण ॥ ह्मणतीरेकोळ्यानतद्रक्षपूर्ण ॥ आह्मांसीदानकांहींनदेसी ॥ ८० ॥ इतुकेंतुजद्रव्यमिळालें ॥ आह्मासी
बोलाऊनकांनदीधलें ॥ शूद्रबैरागीमेळवोनिभले ॥ तयांसीलुटविलेंसर्वमूर्खा ॥ ८१ ॥ आह्मासीकांहींदेईधन ॥ नातरीनीघगांवांतून ॥
आतांतुजपासोनघेतल्याविण ॥ राहोंनदेऊंकाशींत ॥ ८२ ॥ ॥ मू०क० ॥ क्योजू उठि जाउ कछू चोरि धन लाऊं नित हरिगुन
गाऊं कोऊ राह मे न मारीहे ॥ उनको ले मान कियो याहिमे अमान भयो दयो जोपे जाइ हमे तोहि तो जियारिहै॥ घरमे तो
नाहि मडी जाउ तुम रहो बैठे नीठिके छुडायो पैंडो छिये व्याधि टारिहै ॥ आये प्रभु आप द्रव्य लाये समाधान कियो लियो सु
ख होय भक्तिकीरती उजारीहै ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ०॥ कबीरतयांसीबोलेवचन ॥ कांह्मणोनिमीजाऊंउठोन ॥ कोणाचीमीचोरीकरू
न ॥ धनलुट्टनआणिलेंहोतें ॥ ८३ ॥ कायकोणाचारस्तामारिला ॥ ह्मणोनिनिघूनजाऊंयेवेळा ॥ कोणाच्याघेण्यांतनसोनिहरीला ॥
गुणगाऊनरिझवीतसें ॥ ८४ ॥ घेण्यांतनाहींकेवींबोलत ॥ तुवांपूजिलेसाधुसंत ॥ तेणेंआमुचाअपमानबहुत ॥ जाहलासेकींनतद्रष्टा

॥ ८५ ॥ कांहींआह्मासीदिल्याविण ॥ नाहींउठणेंद्वारांतून ॥ नातरीतुझाघेऊंप्राण ॥ सत्यतूंजाणकबीरा ॥ ८६ ॥ मगकबीरेंकेलीयुक्ती ॥ हळूचविनवीविप्रांप्रती ॥ घरींकांहींचनसेसंपत्ती ॥ उधारहाटांतूनीआणितों ॥ ८७ ॥ तुह्मीनिश्चयेंरहावेंबैसले ॥ आतांचिकांहीं आणितोंवहिलें ॥ ऐसेंबोलोनितयेवेळे ॥ कबीरतेथोनिनिघाला ॥ ८८ ॥ ह्मणेरघुपतीदीनदयाळा ॥ गळ्यांतीलपाशसोडविला ॥ व्याधीटाळोनितयेवेळां ॥ कबीरनिराळाजाहला ॥ ८९ ॥ एकामोडक्याघरांतजावोन ॥ कबीरबैसलातेथेंलपोन ॥ तेंपाहोनिजगज्जीवन ॥ साहित्यघेऊनआपणआले ॥ ९० ॥ कबीराच्यावेषेंजाण ॥ करीविप्रांचेंसमाधान ॥ अडीचअडीचशेरमापून ॥ साखरतूपमैंदादेतसे ॥ ९१ ॥ तंवतेंप्रगटलेंवर्तमान ॥ आणीकहीयेतीकाशीचेब्राह्मण ॥ सकळांसीदेतसेजगज्जीवन ॥ आनंदेंकरोनितेधवां ॥ ९२ ॥ भक्तांचेकीर्तीचाप्रकाश ॥ जोंजोंजगींहोयविशेष ॥ तोंतोंहृदयींजगन्निवास ॥ बहूतसंतोषमानीतसे ॥ ९३ ॥ ॥ मू०क० ॥ ब्राह्मणको रूपधरि आये छिपि बैठे जहां काहेको मरत भूखो जावो जू कबीरके ॥ कोउ जाइ द्वार ताहि देत हे अढाइ सेर बेर जिनि लावो चले जावो यो बहीरके ॥ आये घरमांझ देखि निपट मगन भये नये नये कौतुकसो कैसे रहे धीरके ॥ बारमुखी लई संग मानो वाहि रंगरंगे जानो यह बात करी अतिभीरके ॥७॥ ॥टी०ओ०॥ मगविप्राचेंरूपधरोन ॥ जेथेंकबीरबैसलालपोन॥ तेथेंयेऊनिजगज्जीवन ॥ कायतयासीबोलती ॥९४॥ येथेंकांबैसलासीकंगाला ॥ उपाशींमरसीयेवेळा ॥ कबिराचेसदनींजायवहिला ॥ सर्वांसीअन्नतोवांटीतसे ॥९५॥ जोकोणीद्वारींजातसेनर ॥ तयासीअडीचअडीचशेर ॥ देतसेमैंदातूपसाखर ॥ पहाहेंमजलामिळालेंसे ॥९६॥ आतांतूंनकरींउशीर ॥ यामागेंजाईंझडकर ॥ आश्चर्येमानूनिकबीर ॥ निजसदनासीयेतसे ॥ ९७ ॥ तोंसर्वहीमिळोनिजन ॥ कबिराचेंकरितीस्तवन ॥ येणेंपाहिलेंसर्वचिन्ह ॥ अत्यंतप्रेमांतनिमग्नझाला ॥ ९८ ॥ ह्मणेनवेंनवेंहेंकौतुक ॥ करीतसेकींअयोध्यानायक ॥ येणेंमाझावाढलौकिक ॥ नसेहेंठीकपरमार्था ॥ ९९ ॥ कबिराचीकीर्तीवाढलीफार ॥ नृपाचियागेलीकानावर ॥ भक्तिभावेंभरलेंअंतर ॥ उपदेशयेऊनिघेतला ॥ १०० ॥ रायेंघेतांचिउपदेश ॥ तेणेंमहिमावाढलाविशेष ॥ कबिरासीतेंवाटलेंविष ॥ ह्मणेहेप्रतिष्ठाबरीनव्हे ॥ १ ॥ तयासीकैंचाधरवेधीर ॥ तेव्हांकायकरीकबीर ॥ दोनवेश्याआ

णोनिसत्वर ॥ आणीकचमत्कारमांडिला ॥२॥ गंगेनेंभरोनिकुप्यादोन॥ वेश्यांचेकरींदिधल्याजाण ॥ तयांचेगळ्यांतहातघालोन ॥ बा
जारोबाजारींफिरतसे ॥ ३ ॥ जेवींकांअत्यंतविषयाक्रांत ॥ मद्येंकरोनिझालाभ्रांत ॥ ऐसाभावदावीजनांत ॥ तेंपहावयाअत्यंतभीडझा
ली ॥ ४ ॥ ॥ मू०क० ॥ संत देषि दुरे सुख भयोई असंतनिकें तवतो विचारी मनमांझ ओर आयोहे ॥ बैठी नृपसभा तहां गये
पै न मान कियो कियो एक चोज उठि जल ढरकायोहे ॥ राजा जिय सोच पऱ्यो कह्यो कहा कह्यो तब जगन्नाथपंडा पाव जरत
बचायोहे ॥ सुनि अचरज भरि नृपने पठाये नर लाये सुधि कही आजु सांचही सुनायोहे ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोचमत्कार
पाहोन ॥ सज्जनअंतरींझालेखिन्न ॥ घरांतबैसतीलपोन ॥ आनंदेंदुर्जनपाहती ॥ ५ ॥ ह्मणतीहाकैसासाधु ॥ केवळअसेकींविषयांधु ॥
ऐसातोजनांचासंवादु ॥ रायाचेकर्णींपोहोंचला ॥ ६ ॥ कोणीएकजावोनिदुर्जन ॥ रायासीसांगेवर्तमान ॥ तेणेंतोजाहलाउद्विग्न ॥
अंतरींविकल्पवाढला ॥ ७ ॥ हेंजाणोनिकबीर ॥ ह्मणेरायाचेंविटाळलेंअंतर ॥ नरकासीहाजाईलसत्वर॥ तरीउद्धारकरावायाचा ॥ ८ ॥
जयासद्गुरूचेठाईंविकल्प ॥ तोनरकींपावेआकल्प ॥ हाविचारूनिमर्नींसंकल्प ॥ राजवाड्यासीचालिला ॥ ९ ॥ जेथेंबैसलीनृपसभा ॥
तेथेंयेऊनराहेउभा ॥ पूर्ववतरावनकरीशोभा॥ कांहींचमाननकरी ॥ ११० ॥ मगकबीरकरीचमत्कार॥ कुपींतहोतेंगंगानीर ॥ तेंलवं
डिलेंजाजमावर ॥ आणिकहातानेंचोळिलें ॥ ११ ॥ तेंपाहोनिनृपवर ॥ मानसींपडलाविचार ॥ कबिरासीजोडोनिकर ॥ ह्मणेहेंस्वा
मीकायकेलें ॥ १२ ॥ कबीरसांगेतयासी ॥ जगन्नाथाच्यापंड्यासी ॥ प्रभूचाभोगकरितांत्यासी ॥ अग्नीपायांसीलागला ॥ १३ ॥ त
यावरीजलटाकोन ॥ अग्नीविजविलानलगतांक्षण ॥ ऐकोनिरायाचेंतटस्थमन ॥ पाठविलेजनशोधआणावया ॥१४॥ तंवतेआलेशोधघे
वोन ॥ सांगतीरायासीवर्तमान ॥ जगन्नाथींपंड्यासीपुसतांजाण ॥ तिहींऐसेंचिकथिलेंजी ॥ १५ ॥ एकापंड्यासीपाककरितां ॥ पा
यांसीअग्नीलागेअवचिता ॥ तेथेंकबीरभक्तहोता ॥ तेणेंसत्वरविझविलें ॥ १६ ॥ ॥ मू०क० ॥ कही राजा रानीसौं जु बात वह
साच भई आंच लागी हियें अब कहो कहा कीजिये ॥ चलेंही बनति चले सीस तृन बोझ भारी गरेसों कुल्हारी बांधी तिया संग

भीजिये ॥ निकसे बजार व्हैके डारि दई लोकलाज कियो मे अकाज छिनछिन तन छीजिये ॥ दूरि जें कबीर देखि व्है गयो अ
धीर महा आयो उठि आगें कह्यों डारि मति रीझिये ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंऐकतांचिनृपनाथा ॥ अत्यंतअनुतापझालाचि
त्ता ॥ राणीपाशींयेऊनतत्त्वता ॥ साकल्यवर्तमानसांगतसे ॥ १७ ॥ माझेतोंहृदयींलागलीआंच ॥ सद्गुरुद्वेषघडलासाच ॥ कैसेनिमि
टेलहेकचकच ॥ बोलगेआतांकायकरूं ॥ १८ ॥ तंवतीह्मणेहाराज्यमद ॥ येणेंतुह्मासीघडलाप्रमाद ॥ तरीसोडोनिराज्यसंबंध ॥ वना
सीविशदनिघावें ॥१९॥ रावह्मणेहेंसत्यवचन ॥ तत्काळसोडोनिराज्यधन ॥ तृणभारासीशिरींघेऊन ॥ गळ्यासीकुऱ्हाडबांधिली ॥१२०॥
वाड्याच्याबाहेरचालिला ॥ सर्वेंनिघालीस्त्रीवेल्हाळा ॥ उभयतांच्याअश्रुवाहतीडोळां ॥ अनुतापरंगांतभीजले ॥ २१ ॥ यापरीचालि
लेबाजारांत ॥ लोकलज्जेतेंसोडोनिदेत ॥ कायहाआह्मीकेलाअनर्थ ॥ वारंवारकांपेदेहत्याचा ॥ २२ ॥ यापरीजातसेनृपवर ॥ तया
सीपाहोनिकबीर ॥ नधरवेचिअंतरींधीर ॥ उठोनिरायाचेसमोरआला ॥ २३ ॥ दयेनेंहृदयकळवळलें ॥ रायालागींआलिंगिलें ॥ ह्मणे
रेवत्सापापगेलें ॥ पश्चात्तापहोतांची ॥ २४ ॥ तुझाअनुतापपाहोन ॥ माझीमतीरिझलीपूर्ण ॥ आतांतृणभारहाटाकोन ॥ सुखरूपराज्य
करावें ॥ २५ ॥ सद्गुरूनेंकरितांअंगिकार ॥ परमानंदपावलानृपवर ॥ मगसदनासीयेऊनसत्वर ॥ आज्ञानुसारराज्यकरी ॥ २६ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ देखिके प्रभाव फेरि उपज्यो अभाव द्विज आयो पातसाहिजू सिकंदर सो नामहै ॥ विमुखसमूह
संग माताहु मिलाई लई जाइके पुकारेजू दुखायो सब गांवहे ॥ लावोरे पकरि वाकौ देखोरे मकर कैसो अकर मिटाऊं गाढे जक
रत नावहे ॥ आनि ठाढे किये काजी कहत सलाम करौ जाने न सलाम जाने राम गाढे पावहे ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ ॥
कबिराचाप्रभाव ॥ पाहोनियांभूदेव ॥ हृदयींवाढलाअभाव ॥ ह्मणतीविपरीतजाहलें ॥ २७ ॥ अहोहाकींमुसलमान ॥ हिंदूंमाजीझा
लामान्य ॥ अधर्मवाढलापूर्ण ॥ यासीकायकरावें ॥ २८ ॥ फिर्यादसांगावीरायासी ॥ तंवतोशरणअसेयासी ॥ कांहींनसुचेउपायासी ॥
अपायकबिरासीकरावया ॥ २९ ॥ तोंलखनोरचाबादशाहश्रेष्ठ ॥ सिकंदरनामेंअसेप्रगट ॥ जयाचादर्पअसेउद्भट ॥ तोकाशींतआला

से ॥ १३० ॥ हेंऐकतांचिविन्मुख ॥ तयालागींझालेंसुख ॥ मगविचारकरोनिदेख ॥ कबीरमातेसीगाठिली ॥ ३१ ॥ तूंतोंजातीचीमु
सलमान ॥ परंतुतुझापुत्रनिधान ॥ हिंदूंच्यादेवाचेंकरीभजन ॥ करीधारणतिलकमाला ॥ ३२ ॥ तुझेजातीचेलोक ॥ मिळोनियांएक
एक ॥ बादशाहासीकळवोनिदेख ॥ तुह्माजातिबाहेरटाकणार ॥ ३३ ॥ तरीतूंआधींजाऊन ॥ सांगपुत्राचेंगाऱ्हाण ॥ येणेंआपुलाधर्म
सोडोन ॥ हिंदूंचेंकर्मकरीतसे ॥ ३४ ॥ माताह्मणेमीकरीनफिर्याद ॥ परीकोणतेथेंलावीलदाद ॥ तोंखळह्मणतीआह्मीविशद ॥ भेटवि
तोंह्मणोनिघेवोनिगेले ॥ ३५ ॥ बादशाहापाशींजाऊनसत्वर ॥ सर्वहीमिळूनकरितीपुकार ॥ धर्माधर्मनपाहेकबीर ॥ सर्वहीगांवभ्रष्टवि
ला ॥ ३६ ॥ आणिहीतयाचीमाता ॥ शरणतुह्मासीआलीतत्त्वता ॥ शिक्षाकबिरासीकरोनिआतां ॥ धर्मस्थापनाकरावी ॥ ३७ ॥ ऐ
सेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ बादशाहझालाक्रोधापन्न ॥ दूतांसीसांगेबोलाऊन ॥ कबिरासीधरोनआणावें ॥ ३८ ॥ खरेपणाकींखोटेपणा ॥
आजिसर्वमीपाहीननयना ॥ तयाचीशेखीउतरीनजाणा ॥ आणारेतयासीबांधोनी ॥ ३९ ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ दूतधांवलेक्रोधेंकरू
न ॥ कबीरासीवेगेंधरून ॥ जोरानेंहातबांधिती ॥ १४० ॥ ऐशाजोरानेंबांधिला ॥ कबीरतेणेंलवोनिगेला ॥ परीअंतरींसुखपावला ॥
भलेंह्मादेहालाबांधिलें ॥ ४१ ॥ सर्वहीकरीतहोतेमान ॥ तेणेंवाढलाहोताअभिमान ॥ बराचिझालाहाअपमान ॥ ह्मणोनिआनंदेंभज
नकरी ॥ ४२ ॥ यापरीतयासीधरोनिनेलें ॥ बादशाहासमक्षउभेंकेलें ॥ काजीजनह्मणतीतयेवेळे ॥ सलामकरींरेहकिमासी ॥ ४३ ॥
कबीरह्मणेमीजाणेंराम ॥ मजलाठाऊकनसेसलाम ॥ माझेहृदयींविश्रामधाम ॥ सर्वदारघुनाथवसतसे ॥ ४४ ॥ ॥ मू०क० ॥ बांधि
के जंजीर गंगातीरमांझ बोरि दियो जियो तीर ठाडो कहे यंत्र मंत्र आंवही ॥ लकरीनमांझ डारि अगिनी प्रजारि दई नई मानो
भई देह कंचन लजावही ॥ बिफल उपाइ भये तऊ नही आइ नये तब मत वारो हाथी आनिके झंकावही ॥ आवत न ढिंग ओ
चिंघारि हारि भाजि जाइ आंगे आप सिंघरूप बैठे सो भगावही ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ त्यारामाचेचिधरिलेचरण ॥ नजाणे
चिमीकांहींआन ॥ ऐसेंकबिराचेंऐकतांवचन ॥ बादशाहअत्यंतकोपला ॥ ४५ ॥ अरेआणारेसांखळदंड ॥ यासीबांधारेबळेंउदंड ॥ कै

साऐकतनाहींबंड ॥ सत्वरगंगेंतलोटोनिद्या ॥ ४६ ॥ दूतेंऐकतांचिवचन ॥ तैसेंचिकबिराबांधोन ॥ गंगेंतदिधलेंलोटोन ॥ सर्वहीजन
तमाशापाहती ॥ ४७ ॥ तोंजंजीरगेलेसुटोन ॥ गंगेमाजीनबुडतांजाण ॥ पैलतीरासीजाऊन ॥ सत्वरकबीरउभाराहे ॥ ४८ ॥ तेव्हां
बादशाहक्कायह्मणत ॥ अरेहाजाणतोयंत्रमंत्र ॥ धरोनिआणारेत्वरित ॥ दुसरीशिक्षाकरितोंपहा ॥ ४९ ॥ मगतयासीआणिलेंधरून ॥
सत्वरकाष्ठांचीचितारचून ॥ त्यामाजीकबिराबैसवोन ॥ अग्निलाऊनदीधला ॥ १५० ॥ तंवतोअग्निभडाडिला ॥ कबीरउठोनितेवेळां ॥
आनंदेंकरोनबैसला ॥ भजनकरीतराघवाचें ॥ ५१ ॥ सर्वहीजोंपाहतीजन ॥ कबीरकांतीसुवर्णासमान ॥ जाणोंजाहलादेहनवीन ॥
कनकाहूनतेजअधिकदिसे ॥ ५२ ॥ सर्वहीनिर्फळझालेउपाय ॥ परीकबिराचेनधरतीचपाय ॥ पुनरपिकोपोनतोबाछाय ॥ मत्तहस्ती
तेंआणवी ॥ ५३ ॥ महातासीसांगोनितेवेळां ॥ कबीरावरीहस्तीलोटला ॥ भक्तासीपाहोनिगजपळाला ॥ आक्रोशेंचीत्कारकरोनी ॥
॥ ५४ ॥ महाततयासीलोटीबळें ॥ परीतोथरथरांकांपोनिपळे ॥ त्यांतीलतात्पर्यकोणानकळे ॥ भक्तांसंरक्षीजगज्जीवन ॥ ५५ ॥ तयेका
ळींजानकीरमण ॥ नारसिंहरूपधारणकरून ॥ कबिराच्याजवळीबैसोन ॥ गजासीगुरकाऊनपळवीतसे ॥ ५६ ॥ ॥ मू०क० ॥ दे
ख्यो पातसाही भाव कूदि परे गहे पाव देखी करामांती मात भये सब लोकहै ॥ प्रभूपै बचाइ लीजै हमै न गजब कीजे लीजे
सोइ भावे गांव देश नानाभोगहे ॥ चाहे एक राम जाकौं जपे आठो जाम ओर दांमसो न काम जांमें भरे कोटि रोगहे ॥ आये
घर जीति साधु मिले करी प्रीति जिन्हे हरिकी प्रतीति वेई गायवेको जोगहे ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसातोपाहोनिप्रभाव ॥
बादशाहासीउपजलाभाव ॥ ऐश्वर्याचासोडोनिआव ॥ घोड्यावरोनिखालींउडीटाकी ॥ ५७ ॥ लगबगेंसत्वरधांवोन ॥ कबिराचेधरीच
रण ॥ नयनांतूनवाहेजीवन ॥ मुखानेंस्तवनकरीतसे ॥ ५८ ॥ तुमचीपाहिलीमीकरामत ॥ सर्वलोकांवरीकेलीमात ॥ आपुल्याऐसा
परमभक्त ॥ मजलाकोणीदिसेना ॥ ५९ ॥ बहुतमीअपराधकेला ॥ क्षमाकरोनिपरमदयाळा ॥ प्रभूपासोनियेवेळां ॥ मजलागोनिवां
चवावें ॥ १६० ॥ आतांकांहींमजवरी ॥ अनर्थनकरोश्रीहरी ॥ वारंवारबादशाहयापरी ॥ कबिरालागींविनवीतसे ॥ ६१ ॥ जेंकांहीं

आवडेलदेशगांव ॥ आणीकनानाभोगवैभव ॥ तेचितेचिमीदेईनसर्व ॥ कृपेनेंअंगिकारकरावा ॥ ६२ ॥ तेव्हांबोलेकबीरहासोन ॥
अरेएकश्रीराघवावीण॥ आणीकनावडेकांहींजाण ॥ निशिदिनजपकरींत्याचा ॥ ६३॥ आणीककांहींग्रामदाम ॥ येणेंमाझेंनसरेचिका
म ॥ ज्यामाजीभरलेअसतीपरम ॥ कोव्यावधीरोगनृपाळा ॥ ६४ ॥ यापरीतयाधिक्कारून ॥ सदनासीकबीरयेजिंकोन ॥ तेव्हांयेवो
निसाधुजन॥ प्रीतिकरूनिभेटले ॥६५॥ यापरीकबिराच्यासमान ॥ ज्यासीहरीचीप्रतीतीपूर्ण ॥ तेचिगावयायोग्यजाण ॥ प्रियादास
ह्मणतसे ॥ ६६ ॥ ॥ मू०क० ॥ होइके खिसाने द्विज निज चारि विप्रनिके मुंडनि मुडाइ भेख सुंदर बनायेहे ॥ दूरि दूरि गांव
निमे नामनिको पूछि पूछि नाम जो कबीरजूको झूटै न्योति आयेहे ॥ आये सब साधु सुनि ये तो दूरि गये कहु चहूंदिस संत
निके फिरे हरि धायेहे ॥ इनहीको रूप धरी न्यारी ठोर बैठे एऊ मिलि गये नीके पोखिके रिझायेहे ॥ १३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ स
र्वहीब्राह्मणझालेखिन्न ॥ ह्मणतीकबिराचेंकरितांछळण ॥ अधिकचिमहिमावाढेजाण ॥ यासीविचारकायकरावा ॥ ६७ ॥ परीतेब्राह्मण
विन्मुखपूर्ण ॥ पुनरपिविचारयोजिलाजाण ॥ ज्यायोगेंकाशीनगरसोडोन ॥ जावेंपळूनकबिरानें ॥ ६८ ॥ काशीमाजीप्रख्यातगुंड ॥
जेकांविप्रांतसंडमुसंड ॥ तैशाचौघांचेंमुंडोनिमुंड ॥ वैष्णवीत्रिपुंड्रलाविले ॥ ६९ ॥ ज्यापरीकबिराचेशिष्य ॥ तैसाचिसुंदरदिधलावे
ष ॥ कंठींतुलसीमाळाविशेष ॥ यापरीब्राह्मणतयारकेले ॥ १७० ॥ तयांसीसांगतीविचार ॥ चारीदिशेसीजावेंसत्वर ॥ जेथेंअसतीमहं
तथोर ॥ आणिजेसामान्यभेटती ॥ ७१ ॥ तयांसकळांसीकरावीविनंती ॥ कबीरेंधाडिलेंआह्माप्रती ॥ आपणकृपाकरोनिप्रीती ॥ चै
त्रशुद्धपंचमीसतेथेंयावें ॥ ७२ ॥ कबीरेंबहूतकथिलीविनवण ॥ सर्वहीशिष्यांसमवेतआपण ॥ यावेंमजवरीकृपाकरोन ॥ उत्साहपूर्णक
रावया ॥ ७३ ॥ ऐसेंचौघांसीशिकऊन ॥ चारीदिशांसीधाडिलेजाण ॥ मगपरस्परांतबोलतीब्राह्मण ॥ कबीरकरीलकायआतां ॥७४॥
येतीललक्षावधीसाधूजन ॥ कैसेंतयांचेंकरीलपूजन ॥ नकळतांकबीरजाईलपळोन ॥ ह्मणोनिआनंदमानिती ॥ ७५ ॥ असोतेचवघेब्रा
ह्मण ॥ ग्रामांतरासीदूरिजावोन ॥ संतमहंतांसीशोधशोधोन ॥ तयांसीभेटोनविनविती ॥ ७६ ॥ कबीरेंआह्मासीधाडिलें ॥ चैत्रशुद्धपं

चमीसभले ॥ शपथपुरस्करपाहिजेआलें ॥ यापरीआग्रहेंविनविती ॥ ७७ ॥ सर्वहीपृथ्वीवरीलसज्जन ॥ तयांसीपोहोंचलेंआमंत्रण ॥
कबिराचियाअगत्येंकरून ॥ सर्वहीयेऊनपोहोंचले ॥ ७८ ॥ चैत्रशुद्धपंचमीस ॥ येवोनिपोहोंचलेकाशीस ॥ वार्ताकळवितीकबीरास॥
काशीचेब्राह्मणधांवोनी ॥ ७९ ॥ कबीरपाहेजोंविलोकून ॥ तोंवीसकोसांच्यागिर्दीतजाण ॥ लक्षावधीउतरलेसज्जन ॥ कबीरकबीरस
र्वकरिती ॥१८०॥ कोठेंतोआहेभाग्यवान ॥ ज्यासाठींकोठ्यावधीआलेसज्जन ॥ तयांचेंआह्मासीघडावेंदर्शन ॥ ह्मणोनिसर्वहीवाटपाह
ती ॥ ८१ ॥ कबीरविचारतेंकरीमनीं ॥ इतुक्यांसीनभेटवेमाझेनीं ॥ मगआपुलेंघरसोडोनी ॥ दूरजाऊनलपूनबैसे ॥ ८२ ॥ दुर्जनसर्व
हीपाहतीतमाशा ॥ ह्मणतीआतांहोईलदुर्दशा ॥ परीतयाचीचिंताजगदीशा ॥ आपणयेथेंप्रगटले ॥८३॥ एकेकापाशींएकेककबीर ॥ याप
रीप्रगटलाश्रीरघुवीर ॥ संतांचाघेतसेसमाचार ॥ लागेतोउपचारदेऊनी ॥ ८४ ॥ काशीचेमिळोनिदुर्जन ॥ मेळ्यांतपाहतीविलोकून ॥
तोंअवघेठाईंकबीरजाण ॥ करीतसेवनसंतांचें ॥ ८५ ॥ कोठेंकरीनामचर्चा ॥ कोठेंकरीतसेअर्चा ॥ कोठेंविनवीतसेवाचा ॥ स्वामीभो
जनकराजी ॥ ८६ ॥ कोणाचेखाजवीघोडे ॥ कोणाचेंचुकवीतसेभाडें ॥ कोणाआणोनिदेतसेभाडें ॥ कोणाचेनिवाडेपायदाबी ॥८७॥
जयाचेजैसीइच्छामनीं ॥ तैसेंतयासीदेतअणोनी ॥ यापरीदुर्जनपाहुनी ॥ लज्जितमनींझालेआपुल्या ॥ ८८ ॥ यावरीरामनवमीदिव
शीं ॥ करोनिमोठ्याउत्साहासी ॥ सर्वांसीदेतसेफराळासी ॥ आणिपंजरीवांटीतसे ॥ ८९ ॥ यापरीलोटलेसप्तदिवस ॥ सर्वसंतमागती
निरोपास ॥ तैंमहावस्त्रेंआणोनिबहुवस ॥ सकळहीसंतांसीदेतसे ॥ १९० ॥ खर्चजोपडलायेतांजातां ॥ तोसर्वहीचुकवोनितत्त्वतां ॥
बहुतधनदेऊनबोळऊनसंतां ॥ मगरघुनाथगुप्तझाले ॥९१॥ सर्वहीजातातिसाधुसज्जन ॥ ऐसेंकबिरासीकळतांजाण ॥ चोरोनिआलासेघ्या
वयादर्शन ॥ मार्गांतजाऊनउभाराहे ॥ ९२ ॥ तंवजेनिघतीसाधुजन ॥ तेतेकबीरासीपाहोन ॥ सर्वहीदेतीआशीर्वचन ॥ जयजय
कारअसोतुझा ॥ ९३ ॥ यापरीतूंसमारंभकेला ॥ ऐसाजन्मांतनाहींपाहिला ॥ सर्वहीह्मणतीभलारेभला ॥ कबीरअंतरींआश्चर्यकरी
॥ ९४ ॥ लीलानाटकीहारघुवीर ॥ कायकायदावितोचमत्कार ॥ मगकरूनसर्वांनमस्कार ॥ निजसदनासीपातला ॥ ९५ ॥

॥ ॥ मू०क० ॥ आई आपसरा छरिवेके लियें वैस किये हिये देखि गाढो फिरिगई नहीं लागीहै ॥ चत्रभुज रूप प्रभु आनिके
प्रगट कियो लिये फल नैननिको बडो बडभागीहे ॥ सीस धरे हाथ तन साथ मेरे धांम जावों गावो गुन रहो जोंलो तेरी मती पागी
हे ॥ मगहैमे जाइ भक्तिभावको दिखाइ बहु फूलनि मंगाइ पौढि मिल्यो हरि रागीहे ॥ १४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसाकबिराचाप्र
तापउद्भट ॥ पाहतांइंद्रासीपडलेंसंकट ॥ ह्मणेहाइंद्रपदघेईलस्पष्ट ॥ ह्मणोनिछळनमांडिलें ॥ ९६ ॥ रूपेंकरोनिअतिसुंदरा ॥ दोनपाचोरा
निअप्सरा ॥ आज्ञापीभूवरीजाऊनसत्वरा ॥ मोहूनकबीराभ्रष्टकीजे ॥ ९७ ॥ मगत्याअप्सराऐकोनिवचन ॥ काशीसीआल्यानलग
तांक्षण ॥ एकांतींकबीरासीगांठोन ॥ सुस्वरगायनआरंभिलें ॥ ९८ ॥ हावभावकटाक्षेंकरोन ॥ कबीरावरीटाकितीमोहन ॥ परीतयाचा
निश्चयपूर्ण ॥ अणुमात्रहृदयींढळेना ॥ ९९ ॥ मगत्याअप्सराझाल्याखिन्न ॥ तयांसीपाहोनिकबीरआपण ॥ कायबोलतसेंतैंहांसोन ॥
पदगावोनतयासी ॥ २०० ॥ एकतोंमाझीअसेमाता ॥ दुसरीमाझीमावशीतत्त्वता ॥ ऐसेंबोलोनिकबिरेंमाथा ॥ दोघींचेचरणींठेविला
॥ १ ॥ दोघींसीअनुतापहोवोन ॥ कबिरासकरितीसाष्टांगनमन ॥ ह्मणतीक्षमाकरावीपूर्ण ॥ यापरीविनवोनिनिघाल्या ॥ २ ॥ इंद्रस
भेसीयेऊन ॥ इंद्रासीसांगतीवर्तमान ॥ कबीरविष्णुअवतारपूर्ण ॥ इंद्रपदतृणासमानमानी ॥ ३ ॥ ऐसाकबिराचानिश्चयपूर्ण ॥ तेंपा
होनिजगज्जीवन ॥ चतुर्भुजरूपप्रगटकरोन ॥ येऊनिकबीरासभेटले ॥ ४ ॥ प्रभूसीपहातांतत्काळ ॥ साष्टांगनमनकरीप्रेमळ ॥ नेत्रांचेंघे
तसेपूर्णफळ ॥ श्रीमुखकमळन्याहाळोनी ॥ ५ ॥ मोठाचितोभाग्यवंत ॥ कलियुगींभेटलेवैकुंठनाथ ॥ कबीरमस्तकींठेवोनिहात ॥ का
यतयांसीबोलती ॥ ६ ॥ जोंवरीतुझीइच्छापूर्ण ॥ तोंवरीमाझेगुणगावोन ॥ उद्धारोनिदीनजन ॥ सदेहयेईममधामा ॥ ७ ॥ ऐसेंतया
सीबोलोन ॥ सप्रेमदेऊनिआलिंगन ॥ गुप्तझालेजगज्जीवन ॥ कबीरचित्तींसंतोषला ॥ ८ ॥ मगसर्वांसीसांगेआपण ॥ आह्मीनिजधा
माकरितोंगमन ॥ ऐकोनितेव्हांबोलतीब्राह्मण ॥ यासाठींचकाशींतराहिला ॥ ९ ॥ जरीकांसत्यनाममहिमा ॥ तरीपंचक्रोशीचीसोडो
निसीमा ॥ बाहेरोनिजावेंवैकुंठधामा ॥ तरीचकबीराखरेंमानूं ॥ २१० ॥ कबीरेंमनींठेऊनिवचन ॥ अंतकाळींकाशीसोडून ॥ दावाया

नाममहिमापूर्ण ॥ मगधदेशांतपातला ॥ ११ ॥ जेथेंप्राणीमरतांजाण ॥ गर्दभयोनीपावेपूर्ण ॥ तयास्थानींकबीरजाऊन ॥ हिंदुमुस
लमानपाचारिले ॥ १२ ॥ सहस्रावधीमिळालेजन ॥ सर्वांसीकबीरेंकरोनिनमन ॥ ह्मणेआमुचीकराबोळवण ॥ निजधामाआतांजातसों
॥ १३ ॥ भक्तीचाप्रभावदावीपूर्ण ॥ तुळसीसुमनेंआणवून ॥ त्यामाजीआपणकरीशयन ॥ वरोनिवस्त्रपांघरिलें ॥ १४ ॥ सर्वहीलोक
पाहतीजाण ॥ तयांचेंराहिलेंचलनवलन ॥ मगहिंदुआणिमुसलमान ॥ परस्परांतभांडती ॥ १५ ॥ गाडावेंह्मणतीमुसलमान ॥ हिंदुह्म
णतीकरावेंदहन ॥ चारघटिकाभांडोनिपूर्ण ॥ वस्त्रखोलूनमगपाहती ॥ १६ ॥ तोंसदेहकबीरवैकुंठागेले ॥ तेथेंतोंराहिलींतुळसीफुलें ॥
परस्परप्रसादवांटितीभले ॥ हिंदूसतुळसीफुलेंयवना ॥ १७ ॥ प्रसादघेऊनिसत्वर ॥ सर्वहीकरितीजयजयकार ॥ ह्मणतीधन्यहाभक्तरा
जकबीर ॥ जायदेहासहवैकुंठीं ॥ १८ ॥ जोदेहनामेंरंगलापूर्ण ॥ तयासीकैसेंहोईलपतन ॥ आपणयेवोनिजगज्जीवन ॥ हृदयींधरो
निनेतसे ॥ १९ ॥ ऐसाअद्भुतभक्तमहिमा ॥ पूर्णनकळेचिआगमानिगमा ॥ आठऊनिसद्गुरुपादपद्मा ॥ मूळावरोनिकिंचितवर्णितसे ॥
॥ २२० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ पंचावन्नावाछप्पागोडहा ॥ २२१ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुमनात्मकान्हा ॥ पार्जीमजलाप्रेमपान्हा ॥ पुन्हांविषयांच्यानलागो
ततहाना ॥ करुणासमुद्रादातारा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ पीपा प्रताप जग वासना नाहरको उपदेश दियो ॥ प्रथम भवानीभक्त
मुक्ति मांगनको धायो ॥ सत्य कह्यो तिहि शक्ति सुदृढ हरिसरन बतायो ॥ श्रीरामानंदपद पाइ भये अति भक्तिकी सींवां ॥ गुन
असंख निर्मोल संत धरि राखत ग्रीवा ॥ परस प्रनाली सरस भई सकल विश्व मंगल कियो ॥ पीपा प्रताप जग० ॥ ५६ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ पिपाजीचाप्रतापभला ॥ सर्वजगांतअसेव्यापिला ॥ जेणेंव्याघ्रासउपदेशदिधला ॥ तमोगुणीतोअसूनिही ॥ २ ॥ प्रथम
देवीचीकरीभक्ती ॥ तीपाशींमागायाधांवलामुक्ती ॥ तैंतीबोलेसत्यवचनोक्ती ॥ सुदृढहरीसीशरणजावें ॥ ३ ॥ रामानंदाचेपावोनिचर
ण ॥ भक्तीचीसीमाचझालेपूर्ण ॥ ज्याचेनिर्मोलअसंख्यगुण ॥ धरोनिठेवितीसंतग्रीवे ॥ ४ ॥ त्यापासोनिसंप्रदायमाळा ॥ बहूतसरस

झालीनिर्मळा ॥ सकलविश्वासीकरीमंगला ॥ तयाचीलीलाकायवानूं ॥ ५ ॥ ॥ मू०क० ॥ गांगरोल गढ बढ पीपा नाम राजा भयो लयो पन देवी सेवा रंग चढयो भारीये ॥ आये पुर साधु सीधो दियौ जोई सोई लियो कियो मनमाझ प्रभु बुद्धि फेरि डारिये ॥ सोयो निसि रोयो देखि सुपनो बिहाल अति प्रेम बिकराल देहि धारिके पछारिये ॥ अब न सुहाइ कछु बहु पाइ परि गई नई रीति भई याहि भक्ति लागि प्यारिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ राजापिपाजीनामेंकरून ॥ गांगरोलगडतयाचेंस्थान ॥ सर्वराज्यांतश्रेष्ठजाण ॥ बहूतराज्यअसेत्याचें ॥ ६ ॥ एकदेवीचीचकरीभक्ती ॥ इतरदेवांचीनसेप्रीती ॥ तोचितयाचापणनिश्चिती ॥ निशिदिनींसेवाकरीतसे ॥ ७ ॥ परंतुहरीच्यावांचोनिभजना ॥ परमप्राप्तीनसेचिजनां ॥ वृथासाधनेंकरितीनाना ॥ श्रीहरीचरणांविसरोनी ॥ ॥ ८ ॥ परीदेवीचाप्रेमरंग ॥ बहूतरायासीचढलासांग ॥ भुतेगोंधळीभोपेसवेग ॥ प्रीतीकरोनीपूजीतसे ॥ ९ ॥ परीनिश्चयाचेंजेथेंबळ ॥ तेथेंअगत्ययेतसेफळ ॥ एकदाऐसाझालासुकाळ ॥ संतत्यागांवासीपातले ॥ १० ॥ पिपाजीचाऐसापंथ ॥ कैसेकायअसतीसंत ॥ हेंकांहींत्यासीनसेमाहित ॥ परीशिधासाहित्यदेतसे ॥ ११ ॥ सामान्यपक्षेंदेसाहित्य ॥ साधूसमबुद्धीतेचिघेत ॥ परीमनासीवाटेखंत ॥ याचाउद्धारव्हावाकैसा ॥ १२ ॥ संतसेवनावांचून ॥ भवपारकैसापावेजन ॥ तेव्हांहृदयींकृपाउपजोन ॥ जगज्जीवनाआळविती ॥ १३ ॥ हेपतितपावनाजगज्जीवना ॥ पिपाजीच्यापालटींमना ॥ जेणेंउपजेसद्भावना ॥ तैसेंनारायणाकरींवेगीं ॥ १४ ॥ पहाहोकैसेसंतदयाळ ॥ पिपाजीचीआलीकळवळ ॥ ह्मणोनिप्रार्थिलाभक्तवत्सल ॥ तोंचमत्कारकायझाला ॥ १५ ॥ रात्रींपिपाजीसुखेंकरूनी ॥ निद्राकरीतअसतांशयनीं ॥ तोंभयंकरदेखिलेंस्वप्नीं ॥ व्याकुळहोवोनीरडतसे ॥ १६ ॥ विक्राळदेहधरूनी ॥ पिशाचआलेंधांवोनी ॥ पिपाजीसीमंचकावरोनी ॥ पृथ्वीवरीआपटिलें ॥ १७ ॥ रावरडतचिजागाझाला ॥ पिशाचआठवेवेळोवेळां ॥ चैननकाहींपडेतयाला ॥ अनुतापतेवेळांहोयत्यातें ॥ १८ ॥ देहाच्यामागेंअनेकभीती ॥ त्यापासोनिकैसीहोयमुक्ती ॥ नवीनचितेव्हांझालीरीती ॥ भक्तीवरीप्रीतीलागली ॥ १९ ॥ ॥ मू०क० ॥ पुछो हरिपाइवेको मग जब देवि कही सही रामानंदगुरु करि प्रभु पाइये ॥

लोग जाने बोरो भयो गयो यह कासीपुरी फुरी मति अति आये जहां हरिगाइये ॥ द्वारपे न जान देत अज्ञा ईश लेत कही राजसो न हेत सुनि सबही लुटाइये ॥ कहि कुवा गिरो चले गिरन प्रसन्न हिये जिये सुख पायो लाये दरस दिखाइये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कैसाहादूरहोयअपाय ॥ तरीदेवीसींविचारूंउपाय ॥ मगजाऊनतिचेधरीपाय ॥ ह्मणेगेमायकृपाकरीं ॥ २० ॥ ह्याभवभीतीपासोनिआज ॥ मुक्तकरावेंमातेमज ॥ ऐसीविनवितांतेव्हांसहज ॥ जगदंबाबोलेतयासी ॥ २१ ॥ हरीसीशरणगेल्याविण ॥ मुक्तीनपावेतुजलागोन ॥ पिपाजीह्मणेवृथाचिसेवन ॥ आजपर्यंतकेलेंतुझें ॥ २२ ॥ तेव्हांह्मणेआदिमाया ॥ तरीमीसांगतेंतुजउपाया ॥ रामानंदाचेधरींपायां ॥ तेव्हांदेवरायमिळेल ॥ २३ ॥ ऐसेंरायेंऐकतांवचन ॥ मनींतोलागलावेधपूर्ण ॥ कांहींरुचेनाखानपान ॥ उदासहोऊनफिरतसे ॥ २४ ॥ परंतुप्रधानहोतेचतुर ॥ चालवितीतेराज्यभार ॥ विक्षिप्तझालानृपवर ॥ सर्वहीलोकमानिती ॥ २५ ॥ नृपएकदांमेंन्यांतबैसोन ॥ नीटनिघालाकाशीलागुन ॥ सवेंसहस्त्रावधीजन ॥ प्रधानेंकरोनदीधले ॥ २६ ॥ काशीसीपावलानरपती ॥ तेव्हांप्रफुल्लितझालीमती ॥ येतसेत्याच्याआश्रमाप्रती ॥ भगवद्भजनांतरंगलेजे ॥ २७ ॥ द्वारापाशींयेतांभले ॥ द्वारपाळेंअवरोधिलें ॥ तेव्हाराजातयासीबोले ॥ स्वामीसीविनंतीसांगावी ॥ २८ ॥ गांगरोडगडचाराजा ॥ आलासेतुमच्यादर्शनकाजा ॥ तेव्हांद्वारपाळह्मणतीवोजा ॥ ऐसेराजेकितीकयेती ॥ २९ ॥ तेव्हांराजाधरीमौन ॥ ह्मणेमीकेवळभाग्यहीन ॥ स्वामीच्याहीजवळयेऊन ॥ होईनादर्शनमजलागीं ॥ ३० ॥ तेव्हांकोणीएकजाऊन ॥ स्वामीसीकेलेंनिवेदन ॥ तेहींरायाचाभावसमजोन ॥ कायतेंआज्ञाकरिताती ॥३१॥ रायासीनिरोपसांगाउत्तम ॥ येथेंनृपाचेंनसेकाम ॥ गरीबअनाथजोनिष्काम ॥ तयाचीभेटघेतसों ॥ ३२ ॥ नृपाजवळीदूतयेवोनिसहज ॥ ह्मणतीरायाचेंनसेचिकाज ॥ आवडेगरिबाचीभेटीमज ॥ ऐसेंस्वामीनींनिरोपिलें ॥ ३३ ॥ ऐसेंऐकतांचिराव ॥ तत्काळतयासीभरलाआव ॥ सवेंजीसेनाहोतीसर्व ॥ तयांसीनिरोपदेतसे ॥ ३४ ॥ तेव्हांतेकांहींनायकती ॥ जीवमीदेईनह्मणेभूपती ॥ तत्काळसर्वहीनिघोनजाती ॥ पाहतीदुरोनतमाशा ॥ ३५ ॥ कांहींदागिनेवस्त्रधन ॥ होतेंतेंभूपतीदेलुटोन ॥ निजदेहासीराखलाऊन ॥ उभाये

वोनिद्वारापाशीं ॥ ३६ ॥ तेव्हांकोणीजाऊन ॥ स्वामीसीकथिलेंवर्तमान ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ रामानंदकायबोले ॥ ३७ ॥ आमुच्याद्वारासमोर ॥ वटवृक्षजोआहेथोर ॥ तयावरीचढोनिसत्वर ॥ उडीकुव्यांतटाकावी ॥ ३८ ॥ तेव्हांमाझेंहोईलदर्शन ॥ ऐसेंतयासीसांगावचन ॥ तंवत्यादूतेंत्वरेंयेवोन ॥ रायालागोनीनिरोपिलें ॥ ३९ ॥ तेव्हांभूपतीझालाप्रसन्न ॥ जेणेंस्वामीचेंहोयदर्शन ॥ तेंचिमजलागींअवश्यकरण ॥ लगबगेंचढलाझाडावरी ॥ ४० ॥ भूपतीकुव्यांतजोंटाकीउडी॥ तितुक्यामाजीलवडसवडी ॥ रामानंदस्वामीआलेतांतडी ॥ ह्मणतीरेवत्सापुरेपुरे ॥ ४१ ॥ रायानेंस्वामीसीपाहतां॥ सप्रेमधांवोनिआलातत्त्वता ॥ चरणावरीठेवोनिमाथा ॥ स्फुंदस्फुंदोनिरडतसे ॥ ४२ ॥ जैसीवत्साभेटेगाय ॥ किंवाबाळासीभेटेमाय ॥ तैसेंपाहोनिसद्गुरुमाय ॥ प्रेमनसमायअंतरीं ॥ ४३ ॥ ऐसातयाचापाहोनिभाव ॥ परमसुखपावेसद्गुरुराव ॥ आलिंगोनियांकरीगौरव ॥ मठामाजीआणिलेंतया ॥ ४४ ॥ ॥ मू०क० ॥ किये शिष्य कृपा करी धरी हरी भक्ति हिये कही अब जावो गेह सेवा साधु कीजिये ॥ बितये बरस जब सरस टहल जानि संत सुख मानि आवै घरमध्य लीजिये ॥ आये आज्ञा पाइ धांम कीनी अभिराम रीती प्रीतिको न पारावार चीठी लिखि दीजिये ॥ हूंजिये कृपाल वही बात प्रतिपाल करो चले जग बीस जन संग मति रीझिये॥३॥ ॥टी०ओ०॥ स्वामीनेंतेव्हांकृपाकरोन ॥ रायालागींउपदेशून ॥ तयाचेहृदयामाजीजाण ॥ सुदृढभक्तिस्थापिली ॥ ४५ ॥ आपुलेंनगरसोडोन ॥ रायासीइकडेयेतांजाण ॥ सर्वराज्यांतकळलेंपूर्ण ॥ कींविक्षिप्तहोऊनिनृपगेला ॥ ४६ ॥ तेव्हांसर्वहीजमीदार ॥ गांवदाबोनिघेतीसत्वर ॥ देशामाजीउठलेचोर ॥ धाडायेऊनघालिती ॥ ४७ ॥ प्रधानरायासीधाडितीपत्र ॥ तिकडूनकांहींनयेचिउत्तर ॥ तेव्हांसचिवनिघोनिसत्वर ॥ स्वामीचेजवळीपातला॥४८॥ रायासीसांगतांवर्तमान ॥ परीतोकांहींनवदेवचन ॥ मगस्वामीसीनिवेदीआपण ॥ अहोजीबुडतसेराज्यआतां ॥ ४९ ॥ रायासीभक्तीचाछंदलागला ॥ राज्यतोंसर्वहीजातसेतळा ॥ स्वामीनेंपरिसोनितयेवेळां ॥ पिपाजीनृपाळापाचारिलें॥ ५० ॥ ह्मणतीरेरायातनुमनधन ॥ सर्वस्वींमजलाकेलेंअर्पण ॥ तरीकोणाचेंराज्यहेंपूर्ण ॥ सांगतूंसत्वरमजलागीं ॥ ५१ ॥ पिपाजीह्मणेजीतुमचेंचिदेवा ॥ तरीतूं

आमुचीकरावीसेवा ॥ राज्यरक्षावेंजावोनियेव्हां ॥ मत्सदींभावठेवोनियां ॥ ५२ ॥ पिपाजीह्मणेआज्ञाप्रमाण ॥ परीअंतरतेंआपुलेंदर्श
न ॥ परिसोनिस्वामीह्मणतीआपण ॥ तेथेंतुजयेऊनभेटेनमी ॥ ५३ ॥ एकवर्षपर्यंत ॥ तुवांपूजावेसाधुसंत ॥ सरसभावेंप्रेमअत्यंत ॥
ज्यायोगेंप्रसन्नतेहोती ॥ ५४ ॥ तुझ्यासरससेवेंकरोन ॥ सुखमानतीलसंतजन ॥ तेव्हांमाझेंहोयआगमन ॥ तुझियासदनामाझारी ॥
॥ ५५ ॥ तेव्हांतुझेमनींप्रेम ॥ तैसेंचिसाधूनघेंईकाम ॥ ऐसीऐकतांचिआज्ञाउत्तम ॥ करोनिप्रणामतैंनिघे ॥ ५६ ॥ सद्गुरूच्याआज्ञेस
त्वरा ॥ तैशीचकौपीनएकतारा ॥ घेवोनिपातलाआपुल्याघरा ॥ प्रधानसामोराधांवले ॥ ५७ ॥ मगदेवोनिदिव्यवस्त्र ॥ मुगुटकुंडला
दिअलंकार ॥ समारंभकरोनिफार ॥ सभेसीनृपवरआणिला ॥ ५८ ॥ तेव्हांपिपाजीसभेसयेऊन ॥ गुरूचीगादीसमजोन ॥ सिंव्हासना
सीनमनकरोन ॥ जवळीआपणबैसतसे ॥ ५९ ॥ मगज्यांहींज्यांहींराज्यदाबिलें ॥ त्यावरीअपारसैन्यधाडिलें ॥ शिक्षालावोनिदंडघेतले ॥
पूर्ववतचालविलेंसर्वराज्य ॥ ६० ॥ जेकोणीयेतीसाधुसंत ॥ तयांचीसेवाकरीअनंत ॥ उत्तमरीतीप्रीतियुक्त ॥ जयाचापारनपावेचि ॥
॥ ६१ ॥ यापरीकेलेंवर्षपर्यंत ॥ गुरूच्याशब्दाचाआठवहोत ॥ गहिवरोनिआलेंहृदयांत ॥ ह्मणेकांदयाळनयेती ॥ ६२ ॥ जैसेंकथिलेंसं
तसेवन ॥ तैसेंनघडलेंमजकडोन ॥ रामानंदस्वामीनयेतीह्मणोन ॥ पिपाजीउद्विग्नहोतसे ॥ ६३ ॥ रायासीकांहींनपडेचैन ॥ तेव्हांधाडी
पत्रलिहोन ॥ हेकृपाळाद्यावेंजीवन ॥ करावेंप्रतिपालनवचनाचें ॥ ६४ ॥ स्वामीनेंतेंपत्रपाहोन ॥ प्रेमतयाचेंआठवोन ॥ चाळीसमहं
तसवेंघेऊन ॥ कृपेनेंवळोननिघाले ॥ ६५ ॥ ॥ मू०क० ॥ कबीर रैदास आदि दास सब संग लिये आये पुरपास पीपा पालखी
ले आयोहे ॥ करी साष्टांग न्यारि न्यारि बिनै साधुनिको धनकों लुटाइ सीस माज पधरायोहे ॥ ऐसी करी सेवा वहु मेवा नाना
रागभोग वानीके न योग भाग कापे जात गायोहे ॥ जानि भक्तिरीति घर रहो कै अतीत होहु करीके प्रतीति गुरु पग लगि धा
योहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कबीररैदासासारिखेमहंत ॥ ज्यांसवेंशतावधीनिघालेसंत ॥ ऐसामेळाघेऊनसांगात ॥ निघालेत्वरि
तकाशींतूनी ॥६६॥ काशीपासोनिगांगरोडगड ॥ तोंपर्यंतजोमार्गअवघड ॥ बेलदारझाडोनिझडाड ॥ उंचनीचबरोबरकरीराजा॥६७॥

सहासहाकोसावर ॥ डेरेराहोटीलावीसुंदर ॥ शिधासामग्रीठेवीअपार ॥ सेवेसीचतुरसेवकजन ॥ ६८ ॥ गांगरोडगडापासोन ॥ सहा
कोसांवरीजाण ॥ सद्गुरुनाथआलेऐकोन ॥ सामोराआपणनिघेराजा ॥ ६९ ॥ सर्वेसेनाघेतलीअपार ॥ पायदळहस्तीघोडेरहंवर ॥ अने
कवाद्यांचाहोतसेगजर ॥ प्रधानसरदारसर्वचालिले ॥ ७० ॥ स्वामीसीबैसावयालागोन ॥ देवाचीपालखीतयारकरोन ॥ आपणतिजला
स्कंददेवोन ॥ सहाकोसपाईयेतसे ॥ ७१ ॥ दूरोनिपाहतांसद्गुरुनाथ ॥ करीतयेतसेदंडवत ॥ वेगळेवेगळेकरोनिसंत ॥ साष्टांगसर्वांसी
घालीतसे ॥ ७२ ॥ एकएकाचेंकरोनिस्तवन ॥ तैसेंचिअपारआणोनिधन ॥ टाकीतसेतोओंवाळून ॥ सद्गुरूवरूनतेधवां ॥ ७३ ॥ स
कळांबैसावयादेवाहन ॥ स्वामीसपालखीमाजीबैसवोन ॥ आपणहातींपादुकाघेऊन ॥ खांदादेऊनपालखीसनिघे ॥ ७४ ॥ नगरामाझारीघरो
घर ॥ गुढ्यारंगमाळातोरणेंविचित्र ॥ सुगंधद्रव्यघालोनिअपार ॥ सडाटाकिलाहाटोहाटीं ॥ ७५ ॥ पायघड्याटाकिल्यासुंदर ॥ दीपमाळिका
घरोघर ॥ ठेवोनिसंतांसीशिरावर ॥ उत्साहअपारकरीतसे ॥ ७६ ॥ यापरीआणिलेवाड्यांत ॥ तेथेंचिराहोनिघेतलेसंत ॥ ऐसीसेवाक
रीअनंत ॥ पदार्थअनेकसिद्धठेवी ॥ ७७ ॥ नानाप्रकारचेरागभोग ॥ संतांलागोनिकरीसवेग ॥ कोणासीवर्णवेरायाचेंभाग्य ॥ वाणी
च्यायोग्यनसेची ॥ ७८ ॥ तेव्हांरामानंदस्वामी ॥ बहुदिनराहिलेत्याचेधामीं ॥ मगशिष्यांशींसहद्वारकाधामीं ॥ जावयाआपणसिद्धझा
ले ॥ ७९ ॥ रायाचीभक्तीरीतीपाहून ॥ कायतयासीबोलतीआपण ॥ जैसीइच्छाअसेलजाण ॥ तैसीचपूर्णकरीराया ॥ ८० ॥ तुजला
राहणेंआहेघरीं ॥ किंवाचालणेंबरोबरी ॥ तरीबैरागीहोझडकरी ॥ नातरीसुखेंसीराज्यकरीं ॥ ८१ ॥ ऐसेंगुरूचेंऐकतांवचन ॥ तत्काळप्र
तीतीदावीकरोन ॥ अलंकारवस्त्रेंसर्वटाकोन ॥ कटीसीकौपीनघातलें ॥ ८२ ॥ सद्गुरूसीकरोनिनमन ॥ तत्काळसर्वेचीनिघेआपण ॥
नगरामाजीतोवर्तमान ॥ आलाघरोघरींतेधवां ॥ ८३ ॥ ॥ मू०क० ॥ लागी संग रानी दशदोय कही मानि नही कष्टको ब
तावे डर पावे मन लावही ॥ कामरी न फारि मधि मेखला पेहरि लेवो देवो डारि आभरन जोपे नही भावही ॥ कोहुपै न होहि
दियो रोइ भोइ भक्ति आइ छोटि नाम सीता गरे डारी न लजावही ॥ यहू दूरि डारो करो तनको उघरा कियो दयो रामानंद

हियो पीपा न सुहावही ॥ ५ ॥ ॥ टी॰ओ॰ ॥ तोंरायासीस्त्रियाहोत्यावीस ॥ वर्तमानकळलेंहेंतयांस ॥ रावघेवोनीवैराग्यवेष ॥
सद्गुरूच्यासवेंजातसे ॥ ८४ ॥ तेव्हांपालख्यांतबैसोन ॥ तेथेंआल्याकरीतरुदन ॥ स्वामीसघालोनिसाष्टांगनमन ॥ ह्मणतीहाअ
नर्थकायकरितां ॥ ८५ ॥ जरीरायासीनेतांआपण ॥ आह्मीहीसमागमेंयेतोंजाण ॥ तेव्हांसद्गुरुतयांलागोन ॥ नानाप्रकारेंस
मजाविती ॥ ८६ ॥ वैराग्यधरिलेंपिपाजीनीं ॥ तुह्मीकांनिघतांसुखसोडोनी ॥ नानाप्रकारेंभोगभोगुनी ॥ भजनकरोनीघरीं
रहावें ॥ ८७ ॥ तंवत्याह्मणतीमहाराजा ॥ कायकरावेंभोगसमाजा ॥ पतीवांचोनिपलंगशेजा ॥ इंगळ्यासमानभासती ॥ ८८ ॥
रामानंदजीतयाप्रती ॥ नानाप्रकारेंसमजाविती ॥ परीत्याकांहींनायकती ॥ मगएकचित्तींविचारकेला ॥ ८९ ॥ कांहींकठी
णदाखऊंयांसी ॥ जेणेंपावेलभयमानसीं ॥ तेव्हांचिआमुच्यावचनासी ॥ चित्तामाजीआणितील ॥ ९० ॥ तेव्हांशिष्यहातींनलग
तां ॥ वीसकामळेआणवीतत्त्वता ॥ सकलराणीसीसांगेआतां ॥ अलंकारवस्त्रेंटाकावीं ॥ ९१ ॥ मगतेंकांबळेंफाडोन ॥ तया
च्यामेखलाकेल्याजाण ॥ जरीपतीचीआशापूर्ण ॥ तरीह्यानेसोनघ्यावेगीं ॥ ९२ ॥ ऐसेंस्वामीचेंऐकतांवचन ॥ सकळजाहल्या
चिंतामग्न ॥ परस्परांतकरोनिरुदन ॥ ह्मणतीकोणहेंसहनकरी ॥ ९३ ॥ आमुच्यावडिलेंसुखभोगाया ॥ दिधलेंपहोनिउत्तमराया ॥
तरीतेंसर्वसोडोनियां ॥ यासवेंवायांकांशिणावें ॥ ९४ ॥ जाईलतेथेंजावोभूप ॥ परंतुराहोसुखरूप ॥ आमुचेंसौभाग्यवाढोअमूप ॥
ह्मणोनिमौन्येंचघरींजाती ॥ ९५ ॥ तंवतेसर्वांमाजीधाकुटी ॥ पूर्णभक्तीजिचेपोटीं ॥ सीतानामेंसुंदरगोरटी ॥ आलीउठाउठीतेधवां ॥
॥ ९६ ॥ अलंकारवस्त्रेंटाकोन ॥ मेखलागळ्यांतघेघालोन ॥ सर्वहीलज्जादेसोडोन ॥ करजोडोनिउभीराहे ॥ ९७ ॥ तिचीपहा
वीपूर्णपरीक्षा ॥ ह्मणोनिस्वामीकरितीशिक्षा ॥ जरीतुजपतीचीअसेअपेक्षा ॥ तरीहेमेखलादूरकरीं ॥ ९८ ॥ पतीचेचरणींहोणेंल
ग्न ॥ तरीतूंदेहासीकरींनग्न ॥ ऐसेंऐकतांचिप्रेमनिमग्न ॥ होऊनमेखलादूरटाकी ॥ ९९ ॥ स्वामीतेव्हांनेत्रझांकिती ॥ वस्त्रनेसावेंतीतेंह्म
णती ॥ ऐकतांचिवस्त्रझालीनेसती ॥ तैंआनंदचित्तींसद्गुरूच्या ॥ १०० ॥ मगसीतेचाहातधरून ॥ पिपाजीसीकरितीअर्पण ॥ ह्मण

तीमाझीआज्ञाप्रमाण ॥ चलावेंघेऊनसवेंइसी ॥ १ ॥ पिपाजीचेहृदयकमळीं ॥ गोडनवाटेतयेवेळीं ॥ विनंतीकरीसद्गुरूजवळी ॥ मज
सींलचांडहेंनको ॥ २ ॥ ॥ मू०क० ॥ जोपे यापे कृपा करी दीजे कांहु संग करी मेरे नही रंग यामे कही वारवारहें ॥ सोह की
दिवाई दई तब कर धरी चले दरि विप्र एक छोंड न विचारहे॥ खायो बिख ज्यायो पुनि फेरिके पठायो सब आयो यो समाज द्वारा
वती सुखसारहे ॥ रहे कोऊ दिन आज्ञा मांगी इन रहिवेकी कूदे सिंधुमांझ चाह उपजी अपारहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जरीइ
जवरीकृपाफार ॥ तरीपाहोनिदुसरानर ॥ करोनिद्यावीत्याबरोबर ॥ मजहारंगनावडे ॥ ३ ॥ यापरीविनवीवारंवार ॥ स्वामीनायकती
अणुमात्र ॥ पूर्णकळलेंतिचेंअंतर ॥ कैसेंअन्योन्यकरितीलते ॥ ४ ॥ मगशपथतयासीघालोन ॥ सीतादिधलीसवेंकरून ॥ तेव्हांतिचा
करधरून ॥ पिपाजीरावचालिला ॥ ५ ॥ इतरसर्वहीराजकांता ॥ नगरामाजीगेल्यातत्त्वता ॥ बोलाऊनिविप्रांसमस्तां ॥ कायतयां
सीसांगती ॥ ६ ॥ आजपासोनिधर्मादाय ॥ बंदहोतसेलवलाहें ॥ बैरागीहोवोनिजातोराय ॥ नचलेउपायकांहींतेथें ॥ ७ ॥ ऐसेंऐक
तांचिब्राह्मण ॥ रायासीगांठितीजाऊन ॥ ह्मणतीकोठेंराज्यसोडोन ॥ पिपाजीरायाजातोसी ॥ ८ ॥ आमुचाकरोनिअपमान ॥ नवि
चारितांजाशीआपण ॥ तरीआतांतुजलागोन ॥ जाऊंनदेऊंसर्वथा ॥ ९ ॥ जरीबळेंचिकरिसीगमन ॥ आह्मीसर्वहीदेऊंप्राण ॥ रावतें
कांहींनायकोन ॥ तैसाचिपुढाराजातसे ॥११०॥ परीएकविप्रऐसाधीट ॥ रायासीआडवाआलानीट ॥ ह्मणेतूंघरींनचलसीस्पष्ट ॥ तरी
मीप्रगटप्राणदेतों ॥ ११ ॥ ऐसेंरायासीबोलोनियां ॥ तत्काळविषातेंखावोनियां ॥ निर्जीवपडलीत्याचीकाया ॥ एकचिहाहाकारजाह
ला ॥ १२ ॥ मगसर्वहीब्राह्मणमिळोन ॥ रायासीबैसतीअडवोन ॥ ह्मणतीब्रह्महत्याकरोन ॥ कैसानिघोनजाशीतूं ॥ १३ ॥ ऐसेंपाहो
निलवडसवडी ॥ स्वामीधांवोनिआलेतांतडी ॥ हस्तामाजीहोतीछडी ॥ तीपांचदांताडिलीप्रेतासी ॥ १४ ॥ तत्काळसजीवहोऊनिब्रा
ह्मण ॥ नगरामाजीगेलापळोन ॥ इतरहीविप्रलज्जेंकरून ॥ गेलेनिघोनसदनासी ॥ १५ ॥ यावरीतोसंतसमाज ॥ द्वारावतीसीआला
सहज ॥ जेथेंसुखसागरअधोक्षज ॥ सर्वकाळतिष्ठतसे ॥ १६ ॥ कितीएकदिवसतेथेंराहून ॥ रामानंदस्वामीनिघालेआपण ॥ पिपाजी

छप्पा ५६

राजातैंकरीविनवण ॥ रहावयाआज्ञामजद्यावी ॥ १७ ॥ ऐसात्याचापाहोनिहेतु ॥ सद्गुरुबोलिलेतथास्तु ॥ यावरीराहतांद्वारकेआंतु ॥
तोंएकवृत्तांतुकायझाला ॥ १८ ॥ एकदाबिन्हाडींसीतासती ॥ पिपाजीगेलेस्नानाप्रती ॥ ऐसीइच्छाउपजलीचित्तीं ॥ कींपहावीसो
न्याचोद्वारका ॥ १९ ॥ तेथेंजेकोणीलोकअसती ॥ पिपाजीतयांसीविचारिती ॥ अहोसुवर्णाचीद्वारकानिश्चिती ॥ कोणचेठिकाणींअसे
ते ॥ १२० ॥ तंवतेह्मणतीयेचिस्थळीं ॥ ऐसेंऐकतांतेचिवेळीं ॥ पिपाजीनेंउडीटाकिली ॥ समुद्रामाजीतेधवां ॥२१॥ ॥ मू०क० ॥
आये आगे लेन आपु दियेहे पठाइ जन देखी द्वारावती कृष्ण मिले वहु भाइके ॥ महलमहलमांझ चहल पहल लखी रहे दिन सा
त सुख सकै कोन गाइके ॥ आज्ञा दई जाइवेकी जाइवो न चाहे हिये पिये वहू रूप देखो मोहिकोंज्ञु जाइके ॥ भक्त बूडि गये यह
बडोइ कलंक भयो मेटो तम अंक संक गही अकुलाइके ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्रभुजीचेंझालेंदर्शन ॥ चित्तीं आशाजडलीपूर्ण ॥
विचारनकरिताजाण ॥ समुद्रींतैसाचिरिघाला ॥ २२ ॥ जैसीबाळकांझेलीमाता ॥ तैसेंहरीनेंकेलेंतत्त्वता ॥ पिपाजीसीसमुद्रींचालतां ॥
गुडघ्याउपरीपाणीनये ॥ २३ ॥ हरीसीकळलेंवर्तमान ॥ पिपाजीकरावयायेतोदर्शन ॥ तत्काळसिंहासनावरून ॥ आलेउठोनबाहेरी ॥
॥ २४ ॥ पिपाजीसीसन्मुखचालिले ॥ उद्धवअक्रूरांपुढेंधाडिले ॥ समारंभानेंघेऊनआले ॥ द्वारकेमाझारीतेधवां ॥ २५ ॥ द्वारकेसीने
त्रींपाहतां ॥ पिपाजीसीआनंदचित्ता ॥ प्रभूचेचरणींठेवीमाथा ॥ येरूसप्रेमताभेटले ॥ २६ ॥ स्वभक्तापूजीसारंगधर ॥ जैसीआपुल्या
बाळावर ॥ मातालेववीअलंकार ॥ तैसेउपचारअर्पिले ॥ २७ ॥ तोंपातलीरुक्मिणीमाता ॥ आणीकआठहीआल्यातत्त्वता ॥ सोळास
हस्रहीकृष्णकांता ॥ पिपाजीजवळीठाकल्या ॥ २८ ॥ आपुल्याआपुल्यामहालात ॥ आदरेंपिपाजीसीनेत ॥ नानाप्रकारेंउत्साहकरि
त ॥ सप्तदिनपर्यंततेधवां ॥ २९ ॥ तयासुखाचापारावार ॥ कोणतोगाऊंसकेलनर ॥ यावरीबोलेसारंगधर ॥ पिपाजीसीतेधवां ॥
॥ १३० ॥ वत्साआतांकरींरेगमन ॥ अनेकप्रकारेंतारीजन ॥ ऐसेंहरीचेंऐकतांवचन ॥ पिपाजीउद्विग्नजाहले ॥ ३१ ॥ येथोनिजावें
परत ॥ पिपाजीचेनयेमनांत ॥ तेव्हांबोलेश्रीकृष्णनाथ ॥ धरीवाक्यार्थहाहृदयीं ॥ ३२ ॥ भगवद्भावसर्वभूतीं ॥ ठेवोनिपाहेंमाझीमूर्ती ॥

आणीकपरिसेंविनंती ॥ जेणेंसंतोषहोयमजला ॥ ३३ ॥ समुद्रींबुडालाभगवद्भक्त ॥ तेणेंकलंकझालाबहुत ॥ काळाडागलागलाजना
त ॥ जाऊनिप्रेमळादूरकरीं ॥ ३४ ॥ कुरवाळोनितयाप्रती ॥ देवयेतसेकाकुलती ॥ पिपाजीव्याकुळहोवोनिचित्तीं ॥ प्रभूचीआज्ञामा
नीतसे ॥ ३५ ॥ बहुतांसुकृतांच्याराशी ॥ तेणेंतूंभेटलासहृषीकेशी ॥ आतांमजलाजावेंह्मणसी ॥ बरेंमीआतांजातसें ॥ ३६ ॥ ॥
मू॰क॰ ॥ चले पहुचाइवेको प्रीतिके अधीन महा बिन जल मीन जैसे ऐसे फेरि आयेहे ॥ देखि नई बात गात सुके पट भीजे
हिये लिये पहिचांलि आनि पग लपटायेहे ॥ दई लेके छाप पाप जगतके दूरि करो ढरो काहु ओर कही सीता समुझायेहे ॥ छटे
ई मिलान बनमे पठान भेट भई लई छीन तिय कियो चैन प्रभु धायेहे ॥ ८ ॥ ॥ टी॰ओ॰ ॥ पिपाजीसीनिघतांजाण ॥ परिवा
रांसहवर्तमान ॥ पोहोंचवावयासीआलेआपण ॥ देतसेआलिंगनवेळवेळां ॥ ३७ ॥ जाहलेप्रीतीचेस्वाधीन ॥ वेगळेंव्हावयानोहेमन ॥
जैसेपाण्यावांचूनमीन ॥ तैसीव्यवस्थाजाहली ॥ ३८ ॥ मोठेंकठिणकरोनिमन ॥ द्वारकेमाजीपरतेकृष्ण ॥ तैसीचव्यवस्थात्याचीपूर्ण ॥
समुद्रतीरासीपातला ॥ ३९ ॥ इकडेऐसेंवर्तमान ॥ पिपाजीसमुद्रींबुडालापूर्ण ॥ ऐसेंबोलतीसर्वजन ॥ सीताबाईसीतेंकळलें ॥ १४० ॥
विकळहोवोनिअंतरीं ॥ धांवतआलीसमुद्रतीरीं ॥ उपवासीसप्तदिवसवरी ॥ स्तब्धहोऊनिउभीराहे ॥ ४१ ॥ तोंऐसाजाहलाचमत्कार ॥
सातवेदिवसींनारीनर ॥ समुद्रामाजीपाहतीसमोर ॥ तोंपिपाजीअधरयेतसे ॥ ४२ ॥ ह्मणतीदिव्यपुरुषदेखा ॥ कोणहाअधरयेतोनेट
का ॥ जवळीयेवोनपाहतीसम्यका ॥ तोंपिपाजीसंतओळखिला ॥ ४३ ॥ तोनवीनचिपाहिलीगोष्ट ॥ सर्वहीशरीरआणिपट ॥ कोठेंही
नभिजलींस्पष्ट ॥ हृदयींमात्रपूर्णभिजले ॥ ४४ ॥ अहोहाईश्वरीअवतार ॥ ह्मणोनिकरितीजयजयकार ॥ सर्वहीपायांपडतीसत्वर ॥ म
हिमाथोरवर्णिताती ॥ ४५ ॥ हरीनेंआपुलीओळखण ॥ मुद्रादिधलीहोतीजाण ॥ पिपाजीनेंतीकाढोनिपूर्ण ॥ केलीअर्पणजनांसी
॥ ४६ ॥ ह्मणतीहेलावोनिछाप ॥ जगामधीलसर्वपाप ॥ दूरकरावेंसुखरूप ॥ जन्ममरणनव्हेपुन्हा ॥ ४७ ॥ तेचिमुद्राअद्यापवरी ॥ ठेवि
लीअसेद्वारकापुरीं ॥ जेकोणीछापघेतीशरीरीं ॥ जन्ममरणवारीचुकेत्यांची ॥ ४८ ॥ असोपाहोनिपिपाजीसी ॥ सीताबाईचेसुखमान

सीं ॥ पांईंठेवोनिमस्तकासी ॥ बिराडासीआणिले ॥ ४९ ॥ द्वारकेंतीलवृत्तांत ॥ पिपाजीतीतेंसर्वसांगत ॥ येरूहोवोनिप्रेमभरित ॥
दीनदयाळास्तवीतसे ॥ १५० ॥ तेथेंमहिमावाढलाफार ॥ दर्शनायेतीलोकअपार ॥ सांप्रदायाचाहोयविस्तार ॥ घेतलाउपदेशबहुतां
नीं ॥ ५१ ॥ हेंपाहोनिसीताबाई ॥ पतीसीतेव्हांकायसमजावी ॥ येथेंमहंतीवाढलीपाहीं ॥ वैराग्यासीहेंठीकनसे ॥ ५२ ॥ तरीआतां
येथोन ॥ कोठेंतरीकरागमन ॥ ऐसेंउभयतांविचारकरोन ॥ द्वारकेहूननिघाले ॥५३ ॥ तेथोनिसहावेमुक्कामासी ॥ पुढेंचालतांपिपाजी
सी ॥ आश्चर्यझालेंतेदिवशीं ॥ सीताबाईमागेंचालतसे ॥ ५४ ॥ कोणीएकपठाण ॥ अश्वावरीवळंघोन ॥ येतसेत्यामागेंजाण ॥ तेणें
सीतेसीपाहिली ॥ ५५ ॥ इचेंपाहतांरूपसुंदर ॥ कामेंव्यापिलेंत्याचेंअंतर ॥ तरीतोउन्मत्तअसेफार ॥ तिचेजवळीपातला ॥ ५६ ॥ त
त्काळतीतेंउचलोन ॥ आपुल्यापुढेंबैसवोन ॥ घोडाहांकीनलगतांक्षण ॥ पिपाजीदुरूनपहातसे ॥ ५७ ॥ ह्मणेहेंदेवाबरेंकेलें ॥ माझ्या
गळ्यातीलपाशकाढिले ॥ इकडेसीताबाईतळमळे ॥ अहोहेंघननीळेंकेलेंकाय ॥ ५८ ॥ कोणताघडलाअपराध ॥ ह्मणोनिनेतसेमजअ
विंध ॥ अंतरींहोउनीसद्गद ॥ श्रीरघुनाथासीआठवी ॥ ५९ ॥ ऐसीकरितांआठवण ॥ तत्काळधांवलेजगज्जीवन ॥ पठाणाचेप्राणह
रोन ॥ सीतेलागींसोडविलें ॥ १६० ॥ तिणेंदेवासीकरोनिनमन ॥ पतीचेयेवोनगांठिलेचरण ॥ तेव्हांपिपाजीस्त्रियेसीजाण ॥ कायआ
पणबोलतसे ॥ ६१ ॥ ॥ मू०क० ॥ अबूलगी जावो घर कैसे कैसे आवे डर बोलि हरी जानिये न भाव पैन आयोहे ॥
लेतहो परिछा मैतौ जानो तेरी सिछा ऐपे सुनि दृढ बात कान अति सुख पायोहे ॥ चले मग दोसरैस तामे एक सिंघ रहै
आयो वास लेत कियो शिष्य समुझायोहे ॥ आये ओरा गांव सेषसाही प्रभू नाव रहे करे बांस हरे टरे चीधर सुहायोहे ॥ ९ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ अह्मोनितरीकांहींसमज ॥ आपुलेसदनींजाईआज ॥ कैसींकैसींसंकटेंसहज ॥ मत्समागमेंयेताती ॥ ६२ ॥ तेव्हां
सीताबाईबोले ॥ तुह्मासीकायसंकटघातलें ॥ सर्वराघवेंयेऊनसाधिलें ॥ ह्मणोनिगहिवरेअंतरीं ॥ ६३ ॥ अहोमजआणितुह्मासी ॥ रक्षी
वारंवारहृषीकेशी ॥ ऐशाहीपाहोनिअनुभवासी ॥ कायहीशिकवणदेतसां ॥ ६४ ॥ पिपाजीहांसोनबोलेवचन ॥ परीक्षामीपाहतोंजा

ण ॥ परीतुझेंअधिकारलक्षण ॥ अंतरींपूर्णजाणतसें ॥ ६५ ॥ ऐसेंतुझेंऐकोनिभाषण ॥ सुखपावलोंअत्यंतजाण ॥ यापरीउभयतांप्रेमेंनि
मग्न ॥ पुढारांगमनकरितेझाले ॥ ६६ ॥ तेव्हांतोमार्गसोडोन ॥ दुसऱ्यामार्गेंकरितीगमन ॥ तयामार्गामाजीजाण ॥ व्याघ्रउन्मत्तराह
तसे ॥ ६७ ॥ अहोतयामार्गेंकरोनी ॥ नवागतीमनुष्यकोणी ॥ पिपाजीशिरतांतयेवनीं ॥ सर्वहीलोकांनींहटकिलें ॥ ६८ ॥ भगव
द्भजनामाजीनिमग्न ॥ कोणआइकेत्यांचेंवचन ॥ तोंत्याव्याघ्रासीसुगंधजाण ॥ जातांचिधांवोनयेतसे ॥ ६९ ॥ सन्मुखयेवोनियांजा
णा ॥ पुच्छआपटोनिकरीगर्जना ॥ तेव्हांपिपाजीबोलेवचना ॥ अरेहेंबापाकायकरिसी॥१७०॥पूर्वीकांहींकेलेंपाप ॥ ह्मणोनिपावलेंऐसेंरूप॥
तेंचिआतांकरिसीअमूप ॥ येणेंतूंनरकापावसी ॥ ७१ ॥ ऐसेंव्याघ्रेंऐकतांवचन ॥ अनुतापतयासीझालापूर्ण ॥ पिपाजीचेजवळयेऊन॥
चरणींमस्तकठेविलें ॥ ७२ ॥ तेव्हांकृपेनेंतेवेळां ॥ त्याचेमस्तकींहस्तठेविला ॥ तुळसीमाळाघालोनिगळां ॥ उपदेशदिधलातयासी ॥
॥ ७३ ॥ सर्वभूतांवरीदया ॥ करोनिभजावेंदेवराया ॥ ऐसेंत्यासीसांगोनियां ॥ तेथोनिपिपाजीनिघाले ॥ ७४ ॥ सत्संगाचीमहिमा
कैसी ॥ शांतीफावलीहिंसकासी ॥ अद्यापवरीतयादेशीं ॥ व्याघ्रहिंसेसीनकरिती ॥ ७५ ॥ आणीकएक्यागांवास ॥ आलेउभयतांस्त्री
पुरुष ॥ तेथेंसंस्थानएकविशेष ॥ देवाचेंनांवशेषशायी ॥ ७६ ॥ पिपाजीफिरतांबाजारास ॥ कोणीविकावयाआलाबास ॥ पिपाजीका
ठीमागतीत्यास ॥ तंवतोउत्तरदेतसे ॥ ७७ ॥ वनांतबहूतबासलागले ॥ तेथोनिकाठीआणवहिलें ॥ आह्मीसायासेंनीटकेले ॥ आयतेचि
मूर्खामागतोसी ॥ ७८ ॥ पिपाजीविचारितीत्यास ॥ कोणत्यावृक्षासीयेतीबास ॥ तोह्मणेनाहींपाहिलेंस ॥ याचिबासासबासयेती॥७९॥
पिपाजीह्मणेजैसीवाणी ॥ तैसीचदेवकरीलकरणी ॥ तेव्हांचघेईनमीकापोनी ॥ आपणासाठींकाठीएक ॥ १८० ॥ तोंपाहिलेंआश्च
र्यास ॥ जितुकेत्याचेहोतेबास ॥ शाखाफुटल्यातितुक्यांस ॥ सर्वजनतटस्थजाहले ॥ ८१ ॥ त्यांतोनिपिपाजीएककाठी ॥ तोडोनिघेई
आपणासाठीं ॥ तेंपाहोनिउठाउठी ॥ व्यापारीचरणींलागला ॥ ८२ ॥ ह्मणेअपराधकरावेक्षमा ॥ दयाळातारींमजअधमा ॥ ऐसेंपाहो
निहस्तपद्मा ॥ पिपाजीमस्तकींठेवीतसे ॥ ८३ ॥ देवोनितयासीउपदेश ॥ लाविलेंभक्तिमार्गास ॥ नम्रहोवोनिसज्जनांस ॥ सेवावेंऐसें

सांगीतलें ॥ ८४ ॥ तोंचीधरनामेंएकभक्त ॥ त्याचालौकिकऐकोनिबहुत ॥ पिपाजीहोऊनप्रसन्नचित्त ॥ तयाचेसदनींपातले॥ ८५॥
॥ ॥ मू०क० ॥ दोऊ तिया पती देखे आये भागवत ऐपे घरकी कुगती कर सांची ले दिखाईहे ॥ लेहंगा उतारि बेचि दियो ता
को सीधो लीयो करो आजु पाक वधू कोठिमे दुराईहे ॥ करिके रसोई सोई भोग लगी बेठे कह्यो आवो मिलि दोउ लेहु पाछे सी
त भाइहे ॥ वाहुको बुलावो लावो आनिकै जिमावो तब सीता गई वाहिठोर नगन लखाईहे ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोची
धरआणित्याचीकांता ॥ तेहींऐशीऐकिलीवार्ता ॥ कींआपुल्यानगरामाजीतत्त्वता ॥ पिपाजीभक्तआलासे ॥८६॥ कांताह्मणेतोचिपिपा॥
समुद्रींकरोनिमार्गसोपा ॥ प्रभूपासोनिआणिलीछापा ॥ जगाच्यातापाहरावया ॥ ८७ ॥ उंचकाठीशरीरावयव ॥ तीसवर्षांचेंअसेवय ॥
तयाचीकांताअपूर्व ॥ तिचाहीभावकायसांगूं ॥ ८८ ॥ पंध्रावर्षांचेंअसोनिवय ॥ वश्यकेलायादवराय ॥ पठाणेंकरितांचिअपाय ॥
मारोनित्यातेंसोडविलें ॥ ८९ ॥ उभयतांऐसेंकरितीवर्णन ॥ पिपाजीतितुक्यांतआलेजाण ॥ सीताबाईससवेंघेऊन ॥ चीधरभवनापात
ले ॥ १९० ॥ पिपाजीसीसन्मुखपाहतां ॥ धांवोनिआलेपुढेंउभयतां ॥ चरणावरीठेवितीमाथा ॥ आदरेंघरांतआणिले ॥ ९१ ॥ वैष्णव
आणिलेघरासी ॥ परमानंदउभयतांसी ॥ सेवाकरितीआवेशीं ॥ तोंमाध्यान्हकालजाहला ॥ ९२ ॥ घरामाजीघणघणाट ॥ मुष्टीभरी
हीनाहींपीठ ॥ घालावेंभोजनकैसेंनीट ॥ ह्मणोनिउद्भटचिंतावले ॥९३॥ तोंचीधरासीबोलेकांता ॥ एकउपायदिसेआता ॥ मीजोलेंहगानेस
लेंतत्त्वता ॥ तोविकोनिसाहित्यआणावें ॥ ९४ ॥ लागोनिभगवद्भक्तीस ॥ घराचाकेलासत्यानास ॥ ऐसेंबोलतीबहुवस ॥ यांहींतेंदा
विलेंसत्यकरोनी ॥ ९५ ॥ तत्काळखोलींतजाऊन ॥ लेंहगादिधलासोडोन ॥ चीधरहोवोनिसुप्रसन्न ॥ बाजारांतघेऊनगेला ॥ ९६ ॥
लेंहग्याचेंदामकरोन ॥ त्याचाशिधाआणिलाजाण ॥ सीताबाईच्याकरीस्वाधीन ॥ह्मणेस्वयंपाककराजी॥ ९७॥ आपुलीकांतानग्नह्मणो
न ॥ खोलीमाजीठेविलीलपोन ॥ सीताबाईसीविनवोन ॥ स्वयंपाकासीलाविलें॥९८॥ स्वयंपाकसिद्धकरोन ॥ सीताबाईह्मणेआपण ॥
उभयतांतुह्मीकराभोजन ॥ प्रसादमाघूनघेऊंदोघी ॥ ९९ ॥ पिपाजीह्मणेऐसेंनाहीं ॥ चौघेहीभोजनकरूंपाहीं ॥तेंऐकोनिसीताबाई ॥

पत्रावळीचारवादिल्या ॥ २०० ॥ मगचीधराच्याकांतेसी ॥ सीतापाचारीभोजनासी ॥ तंवतीह्मणेप्रसादासी ॥ करीनग्रहणमागोनियां ॥ १ ॥ पिपाजीह्मणेकांतेला ॥ बोलाऊनपहिलेंआणतिजला ॥ सर्वेंचिबैसवींभोजनाला ॥ तेणेंआह्मासीपंक्तिलाभ ॥ २ ॥ ऐसें ऐकतांचिवचन ॥ सीताबाईगेलीउठोन ॥ तेस्थळींजोंपाहेजाण ॥ तंवतीनग्नबैसली ॥ ३ ॥ ॥ मू०क० ॥ पूछें कहो बात ये घारे क्यों हे गात कही ऐसेहि बिहात साधुसेवा मन भाइहै ॥ आवे जब संत सुख होतहे अनंत तन ढक्यो कै उघार्‍यो कहा चरचा चलाइहै ॥ जानिगई रीति प्रीति देखी एक इनहीमे हमहू कहावे ऐपे छटाहू न पाईहे ॥ दियो पट आधो फारि गहिके निकारि लई भई सुखसेल पाछे पीपासो मुनाईहै ॥११॥ ॥टी०ओ०॥ सीताबाईसीआश्चर्य ॥ पाहोनिह्मणेगेहेंकाय ॥ उघडेंकैसेंतुझेंकाय ॥ सांगलवलाहें मजलागीं ॥ ४ ॥ तंवतीह्मणेसांगूंकाय ॥ ऐसाचिआह्माआवडेकाय ॥ मुख्यहेयेतांसज्जनपाय ॥ कांहींअपायनवाटे ॥ ५ ॥ हेंचिवाटे गोडमनासी ॥ जेव्हांयेतीसंतघरासी ॥ अनंतसुखाच्याहोतीराशी ॥ मगदेहासीकोणपुसे ॥ ६ ॥ झांकलेंआहेकींउघडें ॥ कोणहेचर्चाकरीनिवाडें ॥ मुख्यसंतांचीसेवाआवडे ॥ याविणनावडेकांहींचआह्मा ॥ ७ ॥ सीताबाईहेंऐकोन ॥ मानसींगेलीसमजोन ॥ पूर्णप्रीतीचेंजें लक्षण ॥ येथेंतयासीपाहिलें ॥ ८ ॥ तेव्हांदृष्टीगेलीखुलोन ॥ अंतरींविचारीअनुतापोन ॥ यारीतीचालक्षांशपूर्ण ॥ कांहींनआह्मासीपावला ॥ ९ ॥ आपुलेंअर्धेंवस्त्रफाडोन ॥ तियेसबळेंचिनेसवोन ॥ बाहेरीकाढिलेंओढोन ॥ बैसवीभोजनकरावया ॥२१०॥ प्रेमानंदेंकरोन ॥ चौघेजणींकेलेंभोजन ॥ मगरात्रींएकांतपाहून ॥ कळवीवर्तमानपिपाजीसी ॥ ११ ॥ ॥ मू०क०॥ करे वेश्याकर्म अब धर्महे हमारो यही कही जाइ बैठे जहां नाजनिकी ढेरिहे ॥ घिरी आये लोक जिन्हे नैननिको रोग लखी दूरि भयो सोक नेकु नीकेहू न हेरिहे ॥ कहे तुम कोन बासुरखी नही भौन संग भरुवासु गहे मौन सुनि परी वेरिहे ॥ करी अन्नरासि आगे मोहोरे रुपैया पागे पठे दई चीधरके तहीनि वैरिहे ॥ १२ ॥ ॥ ॥टी०ओ०॥ पिपाजीसीआश्चर्यवाटलें ॥ ह्मणेहेंकेवढेंधैर्यभलें ॥ तरीपाहिजेकांहींदिल्हें ॥ यासीविपत्तिअसेबहु ॥१२॥ तेव्हांसीताबाई ह्मणे ॥ आतांऐसाविचारकरणें ॥ भाड्याचीसारंगीतुह्मीआणणें ॥ वेश्येचेंकर्मकरीनमी ॥१३॥ विपरीतबैसोनिघरामाजी ॥ तिणेंसाधिली

संतमर्जी ॥ आमुचाधर्महाचिआजी ॥ बाजारींविचित्रबैसावें ॥१४॥ वेणीफणीकरोनिमग ॥ जेथेंधान्याचेहोतेढीग ॥ तेथेंयेऊनबैसेसवेग ॥
आणिगायनआरंभिलें ॥ १५ ॥ सीताबाईचेंरूपसुंदर ॥ पाहोनिधांवलेविषयीनर ॥ ज्यांसीनयनांचाबहुविकार ॥ चक्राकारउभेराहती
॥ १६ ॥ तोंऐसाजाहलाचमत्कार ॥ सीताबाईसीपाहतांसत्वर ॥ दूरझालाकामविकार ॥ सर्वांचेंअंतरशुद्धझालें ॥ १७ ॥ ह्मणतीकोणी
हेअसेदेवी ॥ हेंतेजकांहींनसेमानवी ॥ परीतीनपाहेलवलाहीं ॥ यत्किंचितहीजनांकडे ॥ १८ ॥ तंवविचारितीसर्वजन ॥ आपणको
ठीलआहांकवण ॥ कोठेंआपुलेंआहेस्थान ॥ सर्वहीवृत्तसांगावें ॥ १९ ॥ सीताबाईकरीभाषण ॥ वारांगनामीअसेंपूर्ण ॥ रहावयाचेंनसे
स्थान ॥ करितोंगमनस्वइच्छा ॥ २२० ॥ एकहाभडवाबरोबर ॥ दुसरेंखटलेंनसेफार ॥ यापरीबोलतांसीतासुंदर ॥ सत्यनवाटेकोणासी
॥ २१ ॥ सीताबाईचेंऐकतांभाषण ॥ सर्वहीधरोनिराहिलेमौन ॥ अंतःकरणामाजीरिझोन ॥ आणोनिअन्नपुढेंठेविती ॥ २२ ॥ अन्ना
च्याराशीठेवितीसमोर ॥ मोहरारुपयेधनअपार ॥ शालजोड्याबनातीवस्त्रसुंदर ॥ भावपूर्वकसमर्पिती ॥ २३ ॥ येरूतेंसर्वहीघेऊन ॥
चीधरबरादेपाठवोन ॥ तेणेंतत्काळतेंघेऊन ॥ दिलेंलुटवोनब्राह्मणांसी ॥ २४ ॥ संतांचेंद्रव्यसत्सेवन ॥ इतरकांहींनावडेधन ॥ ऐसेंवैरा
ग्यपाहोन ॥ पिपाजीमनींसंतोषले ॥ २५ ॥ ॥ मू०क० ॥ आज्ञा मागि टोंडे आये कभू भूके कभू धाये ओचकही दाम पाये
गयो नदी स्नानको ॥ मुहरनि भांड्यो भूमि गड्यो देखि छोडि आयो कही निसि तिया बोली जावो सर आनको ॥ चोर चाहे
चोरी करे ढरे सुनि वाहि ओर देखे जो उघारि साप डारे हते प्रानको ॥ ऐसे आई परी गनी सातसत बीस भई तोरे पांच बाट
करे एकके प्रमानको ॥ १३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगचीधरासीविचारोन ॥ सीतेसहितनिघेआपण ॥ श्रीहरीचेंकरीतभजन ॥ देशो
देशींफिरतसे ॥ २६ ॥ कधींखावयामिळेअन्न ॥ कधींउपवासपडतीगहन ॥ ऐसेंकरीतमार्गक्रमण ॥ टोंडेगांवासीपातले ॥ २७ ॥ ते
थेंगावाच्याबाहेर ॥ एकमोडकेंहोतेंछपर ॥ तेथेंउभयतांराहिलेसत्वर ॥ तोंकायविचारजाहला ॥ २८ ॥ स्नानालागोनिसत्वर ॥ पिपा
जीगेलेनदीवर ॥ तेथेंमोहराहंडाभर ॥ दृष्टीसीतेणेंपाहिल्या ॥ २९ ॥ कोणीगाडिलेंहोतेंधन ॥ तोंपडोनिमहापर्जन्य ॥ दरडीगेली

ह्मणेहोबाईकायपाहिजे ॥ मजतेंआतासांगोनिदेइजे ॥ आज्ञेप्रमाणेंघेऊनजाइजे ॥ सत्वरघेइजेतोलोनी ॥ ९४ ॥ सीताह्मणेजीऐका
काम ॥ दोनशेंपानांचासरंजाम ॥ मजलागोनिद्यावाउत्तम ॥ घरींसज्जनवाटपाहती ॥ ९५ ॥ दोनशेंचकायतीनशांचा ॥ सरंजामजी
घ्यावासाचा ॥ परीएकमजलाद्यावीवाचा ॥ हातावरहातठेकोनी ॥ ९६ ॥ सीताह्मणेबोलासत्वर ॥ तंवतोविनवीएकरात्र ॥ तृप्तकरा
वेंमाझेंअंतर ॥ विषयसुखासीदेऊनी ॥ ९७ ॥ सीताविचारीआपुल्याचित्तीं ॥ मुख्यसंतांसीहोयतृप्ती ॥ तेणेंआनंदआह्मांनिगुती ॥ पु
ढेंविपरीतकांहींहोवो ॥ ९८ ॥ कांहींनलागतांधन ॥ सुखपावतीसंतजन ॥ थोरयाचाउपकारपूर्ण॥ राखावेंमनकांनयाचें॥ ९९ ॥ मग
वाण्यासीह्मणेआपण ॥ तुझेमनोरथकरीनपूर्ण ॥ ऐसेंतेणेंऐकतांवचन ॥ आनंदबहुतजाहला ॥ ३०० ॥ तूपसाकरआदिकरोन ॥ उत्त
मसरंजामदेआणोन ॥ हमालल्लावोनिआपण ॥ घरींपोहोंचऊनदेतसे ॥ १ ॥ तेव्हांकरोनिपंचपक्वान्न ॥ संतांलागींघालीभोजन ॥ तों
तेसमईंपिपाजीआपण ॥ येवोनियांपोहोंचले ॥ २ ॥ पाहतीतोंसंतसमाज ॥ भोजनकरीतबैसलासहज ॥ ह्मणेहेंस्त्रियेनेंउत्तमकाज ॥
सारिलेंह्मणोनिनाचतसे ॥ ३ ॥ भोजनसारोनिसंतगेले ॥ तेव्हांस्त्रियेसीविचारिलें ॥ कैसेंहेंतुवांकार्यसाधिलें ॥ सांगगेवहिलेंमजलागीं
॥ ४ ॥ तैंसीतेनेंवर्तमान ॥ साद्यंतकेलेंनिवेदन ॥ पिपाजीह्मणेतुजवरून ॥ टाकूंओंवाळूनदेहप्राणां ॥ ५ ॥ आपणजवळबैसोनी ॥ सी
तेसीकरीवेणीफणी ॥ अनेकप्रकारेंशृंगारूनी ॥ आज्ञादेतसेजावया ॥ ६ ॥ सीताजोंनिघेबाहेर ॥ तोंमेघानेंव्यापिलेंअंबर ॥ पाऊसपड
तसेभुरभुर ॥ तेणेंचिखलजाहला ॥ ७ ॥ चिखलानेंइचेभरतीलपाय ॥ घसरोनएखादीपडेलकाय ॥ पिपाजीसीआलासंशय ॥ मगही
नरुचेवाण्यासी ॥ ८ ॥ तेणेंउपकारकेलाथोर ॥ तयाचेंसुखीकरावेंअंतर ॥ ह्मणोनिसीतेसीखांद्यावर ॥ पिपाजीघेऊनचालिले ॥ ९ ॥
मार्गींसीतेसीह्मणेआपण ॥ आपुलेंदाऊनचतुरपण ॥ वाण्याचेंकरींप्रसन्नमन ॥ कांहींअनमानकरूंनको ॥ ३१० ॥ ॥ मू०क० ॥
हाटपे उतारि दई द्वार आप बेठि रहे चहे स्त्रके पग माता कैसे करी आईहो ॥ स्वामिज्ञु लिवाइ लाये कहाहे निहारो जाई आइ
पाइ पऱ्यो ढऱ्यो राखो सुखदाईहो ॥ मानो जिनि संक काज कीजिये निसंक धन दियो बिन अक जोपे लरे मरे भाईहे ॥ म

न्यो लाजभार चाहे धन्यो भूमि फारि दृग बहे नीर धार देखि दई दीछा पाईहे ॥ १८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीबोलतबोलत ॥
वाण्याच्याद्वारापाशींयेत ॥ मगसोतेसीखालींठेवित ॥ आपणबैसततेथेंचि ॥ ११ ॥ मेवामिठाईपुष्पहार ॥ तांबूलादिसेजसुंदर ॥ करो
निबैसलाअसेजार ॥ वाटपहातसीतेची ॥ १२ ॥ तंवतोपाहेअकस्मात ॥ सीताबाईआलीघरांत ॥ चित्तींआनंदझालाबहुत ॥ ह्मणे
कार्यार्थसिद्धझाला ॥ १३ ॥ चिखलांतभरलेअसतीलपाय ॥ ह्मणोनिवाणीचरणपाहे ॥ तोंमनींचेजावोनिअपाय ॥ हृदयींसद्भावउपज
ला ॥ १४ ॥ मगसीतेसीह्मणेमाता ॥ चरणकोरडेकैसेतत्त्वता ॥ तीह्मणेजीस्कंधींआतां ॥ घेऊनआलेस्वामीमज ॥ १५ ॥ तोह्म
णेतेकोठेंबैसले ॥ येरूह्मणेतेद्वारींवहिले ॥ बाहेरयेवोनजोंपाहिले ॥ पिपाजीबैसलेआहेती ॥ १६ ॥ मनींअनुतापहोवोन ॥ तत्काळधां
वोनधरीचरण ॥ ह्मणेमीअत्यंतपापीगहन ॥ पतीतपावनामजतारीं ॥ १७ ॥ पिपाजीह्मणेमाझीशंका ॥ कांहींचित्तींधरूंनका ॥ आ
पुलेंकार्यकरींदेखा ॥ निःशंकमनेंकरूनी ॥ १८ ॥ नलिहितांरेखापाती ॥ इतुकीआह्मांदिलीसंपत्ती ॥ एकाकवडीसाठींनिश्चिती ॥
लढोनिमरतीभाऊबंद ॥ १९ ॥ येवढेतुमचेउपकार ॥ कैसेनिआह्मांपडतीपार ॥ कार्यसाधावेंतुह्मीझडकर ॥ चिंताअणुमात्रकरूंनये ॥
॥ ३२० ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ वाणीलज्जाभरेंकरून ॥ आपुलासोडूंपाहेप्राण ॥ ह्मणेहेदेवाकायकरूं ॥ २१ ॥ जरीपृथ्वीफाटोनि
आतां ॥ मजलाठावदेईलतत्त्वता ॥ तरीमीजाईनअधःपाता ॥ ऐसियासंतांछळिलेंकीं ॥ २२ ॥ नयनींचालिल्याजळधारा ॥ शरीरकां
पतसेथरथरा ॥ मुखींह्मणेहेकरुणाकरा ॥ मजपामरातारावें ॥ २३ ॥ ऐसाअनुतापपाहोन ॥ पिपाजीहृदयींकळवळोन ॥ तयाचेमस्त
कींहस्तठेवोन ॥ दीक्षादेऊनउपदेशिले ॥ २४ ॥ भगवद्भक्तांचीकृपाकैसी ॥ तत्काळभक्तीफावलीत्यासी ॥ घरदारदेऊनब्राह्मणासी ॥
आपणअतिथीजाहला ॥ २५ ॥ ॥ मू०क०॥ चलत चलत बात नृपती श्रवन परी भरी सभा विप्र कहे बडी विपरीतिहे ॥ भूपमन
आई यह निपट घटाइ होती भक्ति सरसाई नही जाने घटी प्रीतिहे ॥ चलै पीपा बोध दैन द्वारहीतें सुधी दई लई सुनि कही आवो
करौ सेवा रीतिहे ॥ बडो मूढ राजा मोजा गाठे बैठ्यो मोचीघर सुनि दौरि आयो रहे ठाडे कोन नीतिहे ॥ १९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥

व्यघेऊन ॥ बैलखरेदीकरायाजाण ॥ तयागांवासीपातला ॥ ६२ ॥ तोंरायाचेभाऊबंद ॥ तिहींत्याचाकेलाविनोद ॥ ह्मणतीआमुच्या
गांवींविशद ॥ थोरव्यापारीराहतसे ॥ ६३ ॥ नामेंविख्यातपिपाजी ॥ त्याचेजवळीजावेंआजी ॥ तुह्मासीबैलमिळतीसहजीं ॥ अनंत
असतीत्यापाशीं ॥ ६४ ॥ दिसतसेतोकंगाल ॥ परीव्यापारचालतीपुष्कळ ॥ तुह्मासीकरीलतोटाळाटाळ ॥ परंतुकांहींनायकावें ॥६५॥
जरीतुह्मासीकार्यसाधणें ॥ तरीत्याजवळीबैसाधरणें ॥ पिपाजीचेंपडावेंउणें ॥ ह्मणोनिऐसेंशिकविती ॥ ६६ ॥ ॥ मू०क ॥ बोल्यो
बणजारो दाम खोलि थैला दीजियेज्ञु लीजियेज्ञु आइ गाम चरन पठायेहे ॥ गये उठि पाछे बोलि संतनि महोछो कियो आयो वा
ही समै कही लेहु मन भायेहे ॥ दरसन करि हिये भक्तिभाव भऱ्यो आनि आनिके बसन सब साधू पहरायेहे ॥ ओरदिन न्हान
गये घोरा चढि छोडि दियो लियो बांध्यो दुष्टनिनें आयो मानो लायेहे ॥ १६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वणजाराऐसेंऐकोन ॥ पिपा
जीजवळीगेलाजाण ॥ तयाच्यातेजापाहोन ॥ करोनिनमनविनवीतसे ॥ ६७ ॥ द्रव्याचातोडाखोलोन ॥ दीगदिधलापुढेंकरून ॥ ह्म
णेजीयासीअंगिकारोन ॥ तरुणबैलमजद्यावें ॥ ६८ ॥ पिपाजीऐसेंऐकोन ॥ मनांतगेलेसमजोन ॥ अहोमिळोनिकुटिलजन ॥ भलतेंचि
भासोनदिल्हेंयासी ॥ ६९ ॥ असोतयासीबोलेआपण ॥ चरावयाधाडिलेबैलपूर्ण ॥ तेथोनिआलियावरीजाण ॥ तुह्मीघेऊनजावेंजी ॥
॥ २७० ॥ मगतोगेलाउठोन ॥ मार्गेपिपाजीआपण ॥ बोलाऊनिसंतजन ॥ महोत्साहआरंभिला ॥ ७१ ॥ नानापरीचेंपक्वान्न ॥ त
याद्रव्याचेंकेलेंजाण ॥ संतांलागींघालीभोजन ॥ तंवतोवणजारापातला ॥ ७२ ॥ पिपाजीसीविनंतीकरी ॥ स्वामीबैलद्याझडकरी ॥
येरूह्मणेपहानेत्रीं ॥ अनेकबैलजेविताती ॥ ७३ ॥ पहाकैसेआहेततरुण ॥ तुमच्याधर्माचीखेपघेऊन ॥ वैकुंठींदेतीलपोहोंचवोन ॥ त्रि
सत्यअंतरींजाणावें ॥ ७४ ॥ जेजेआवडतीलमनासी ॥ तेतेघेऊनजावेंगेंसी ॥ येरूजोंपाहेआवेशीं ॥ तोंसंतसमाजभरलाअसे ॥ ७५ ॥
वणजाऱ्यासीहोतांदर्शन ॥ तयाच्याहृदयामाजीजाण ॥ भक्तिभावभरलापूर्ण ॥ साष्टांगदंडवतघालीतसे ॥ ७६ ॥ तत्काळआपणउठो
न ॥ बाजारामाजीजाऊन ॥ शालजोड्याबनातीआणोन ॥ पांघरवीआपणसर्वसंतां ॥ ७७ ॥ ऐसासत्संगाचामहिमा ॥ कुटिलेंधाडि

लेंकोण्याकर्मा ॥ परीतोजडलाभगवद्धर्मा ॥ व्यवहारकामासोडोनी ॥ ७८ ॥ आणीकएकेदिवशींजाण ॥ पिपाजीघोड्यावरबैसोन ॥
नदीसीगेलेस्नानालागुन ॥ तोंकायचरित्रजाहलें ॥ ७९ ॥ तटींघोड्यासीसोडोन ॥ आपणकरूंजोंगेलेस्नान ॥ तंवकोणीचोरयेवोन ॥
गेलेघेऊनघोड्यासी ॥ २८० ॥ आपुल्याघरींनेऊन ॥ अंतरींठेविलाबांधोन ॥ दारासीकुलुपेंघालोन ॥ चमत्कारपहायाआलेतेथें ॥
॥ ८१ ॥ स्नानसारूनितेवेळा ॥ पिपाजीजोंपाहतीडोळां ॥ तोंअश्वयेऊनिउभाराहिला ॥ जाणोआणिलासिद्धकरूनी ॥ ८२ ॥ पिपा
जीत्यावरीबैसोन ॥ आश्रमासीआलेजाण ॥ चोरआश्चर्यमनींपावोन ॥ अनुतापोनशरणआले ॥ ८३ ॥ ॥ मू०क ॥ गयेहे
बुलाये आप पाछे घर संत आये अन्न कछु नांहीं कहूं जाइ करि लाइये ॥ बिखई बनिक एक देखिके बुलाइ लई दई
सब सोंज कही सही निसि आइये ॥ भोजन करतमांझ पीपाजू पधारे पूछी बारे तन प्रान जब कहिके जनाइये ॥ करि
कें सिंगार सीता चली झुकि मेह आयो कांधेंपे चढाइ वपु बनियां रिझाइये ॥ १७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदांकोणीसांप्रदाई ॥
पिपाजीकारणेंलवलाहीं ॥ आग्रहकरोनियांपाहीं ॥ भोजनासीनिमंत्रिले ॥ ८४ ॥ तयाच्याप्रेमेंकरोन ॥ तेथेंपिपाजीगेलेआपण ॥
मागेंदोनशेंसंतजाण ॥ आश्रमींआलेतयाच्या ॥ ८५ ॥ घरींहोतीसीताबाई ॥ तिणेंसज्जनांदेखोनिपाहीं ॥ धांवोनिमस्तकठेवीपांई ॥
आदरेंलवलाहींबैसविलें ॥ ८६ ॥ तयांसीघालावेंभोजन ॥ ह्मणोनिघरांतपाहेअन्न ॥ तोंएकहीकांहींनदिसेकण ॥ बाजारांतमगनिघा
ली ॥ ८७ ॥ कोठेंतरीजाऊन ॥ उधारशिधाआणूंपूर्ण ॥ ऐसाविचारकरोन ॥ धान्यवळींतपातली ॥ ८८ ॥ वाण्यापाशींउधारमाग
तां ॥ तंवतेह्मणतीबाईआतां ॥ तुह्मासीउधारदेऊनितत्त्वता ॥ दामकोणासीमागावें ॥ ८९ ॥ तंवतीह्मणेआल्याभेट ॥ कांहींनकरितां
खटपट ॥ तुह्मालागींदेऊंनीट ॥ येथेंचिदुकानींआणोनियां ॥ २९० ॥ वाणीह्मणतीऐकाबाई ॥ हजारोंभेटमिळाल्यापाहीं ॥ तुह्मीसंतां
सीलवलाहीं ॥ आणोनिभोजनघालितां ॥ ९१ ॥ ऐसाबुडतव्यवहार ॥ आह्मीबाईनकरूंसत्वर ॥ सीताझालीचिंतातुर ॥ करावाविचारकायआ
तां ॥ ९२ ॥ तोंएककोणीविषईवाणी ॥ तेणेंसीतेसीपाहतांनयनीं ॥ कामेंव्यापिलाअंतःकरणीं ॥ तिजलागोनिपाचारिलें ॥ ९३ ॥

ढांसळोन ॥ तेणेंतेंउघडजाहलें ॥ २३० ॥ पिपाजीनेंतेंपाहिलें ॥ परंतुकांहींमनींनाणिलें ॥ सारोनिस्नानआपुलें ॥ बिन्हाडींगेलेतेध
वां ॥ ३१ ॥ रात्रीचेठाईंतोंवर्तमान ॥ सीताबाईसीसांगेआपण ॥ तंवतीह्मणेहेंद्वाडमन ॥ भलतीचकल्पनाआणीतसे ॥ ३२ ॥ मृत्ति
कासोनेंसमसमान ॥ तुह्मासीकल्पनाआलीजाण ॥ तरीतेंआतांस्थानसोडोन ॥ दुसरेठिकाणींजातजावें ॥ ३३ ॥ ऐसेंजोंउभयतांकरि
तीभाषण ॥ तोंछपराखालींचोरयेवोन ॥ चोरीचाविचारकरीतजाण ॥ बैसलेहोतेतेधवां ॥ ३४ ॥ तेहींऐकतांचिभाषण ॥ ह्मणतीचोरीक
रणारआपण ॥ येथेंचिसांपडल्याजरीधन ॥ कासयाकष्टकरावे ॥ ३५ ॥ ऐसाविचारकरून ॥ तेथेंजोंपाहतीजाऊन ॥ तोंहांड्यामाजी
सर्पजाण ॥ भाग्यमंदासीदृष्टीपडले ॥ ३६ ॥ ह्मणतीकायतोदुष्टजन ॥ कैसेंविपरीतकेलेंभाषण ॥ चोरीहीहातींचीगेलीजाण ॥ येथेंप्राणा
सींगांठपडली ॥ ३७ ॥ तरीहांड्याचेंतोंडबांधोन ॥ त्याचिछपरांतद्याओतोन ॥ तयासीसर्पदंशहोवोन ॥ गतप्राणहोईलतो ॥ ३८ ॥
मगतोहांडाघेऊन ॥ छपरांतओतिलायेवोन ॥ हांडाघेऊनगेलेआपण ॥ इकडेजोंपिपाजीउठतसे ॥ ३९ ॥ तोंमोहरांचापाहोनिढीग ॥
सीतेसीउठवितीसवेग ॥ ह्मणतीपहागेदैवयोग ॥ बळेंचिलक्ष्मीघराआली ॥ २४० ॥ उभयतांपाहतीमोजून ॥ तोंसातशेंवीसभरल्याजा
ण ॥ मोहरेचेंवजनपाहतांप्रमाण ॥ पांचपांचतोळ्यांचीएकेकअसे ॥४१॥ ॥मू०क०॥ जोइ आवे द्वार ताहि देतहे अहार ओरु बोलि
के अनंत संत भोजन करायोहे ॥ बीते दिन तीनि धन धाइ प्याइ छीन कियो लियो सुनि नाम नृप देखिवेको आयोहे ॥ देखिके प्रसन्न
भयो नयो देवो दीछा मोहि दीछा हे अतीति करे आपसो सुहायोहे ॥ चाहो सोई करो व्है कृपाल मोको ढरो आजू धरो आनि संपति ओ रा
नी जाई लायो हे ॥१४॥ ॥टी०ओ०॥ पिपाजीह्मणेकायकरावें ॥ सीताबोलेऐकावैभवें ॥ सर्वभूतांच्यामुखींअर्पावें ॥संतांसीघालावेंभोज
न ॥४२॥ मगपिपाजीगांवांतजाऊन ॥ आचारीआणिलेबोलाऊन ॥ मोहरांचेंदामकरोन ॥ शिधाबहुतआणीतसे ॥४३॥ स्वयंपाकासीआ
रंभकेला ॥ मगजेकोणीयेतीलतयेवेळां ॥ तयांसीबैसवीभोजनाला ॥ संतांसीआमंत्रणेंधाडिलीं ॥ ४४ ॥ गांवोगावींगेलेंआमंत्रण ॥
अनंतसंतयेतीजाण ॥ तयांसीकरोनिपंचपक्वान्न ॥ सप्रेमभोजनघालीतसे ॥ ४५ ॥ ऐसेंदिवसतीनपर्यंत ॥ खानपानादिकरोनिबहुत ॥

छप्पा ५६

तितुकेंहीद्रव्यसारित ॥ तेणेंलौकिकबहूझाला ॥ ४६ ॥ तयादेशींचाजोभूपती ॥ त्यालागींहेकळलीकीर्ती ॥ लक्षावधीचाभंडारानिश्चिती ॥ पिपाजीसंतकरीतसे ॥ ४७ ॥ नावऐकोनिउपजेभाव ॥ दर्शनालागींआलाराव ॥ पिपाजीचाजोंपाहेआव ॥ तोंदिसेप्रभावहरिकृपेचा ॥ ४८ ॥ पाहोनिरावझालाप्रसन्न ॥ सद्भावउपजलाअंतरींपूर्ण ॥ पिपाजीचेधरोनिचरण ॥ ह्मणेमजपावनकरावें ॥ ४९ ॥ विष्णुदीक्षाद्यावीमज ॥ पिपाजीह्मणेहेंनोहेचिसहज ॥ स्त्रियापुत्रादिसर्वराज्य ॥ सोडोनिअतीतकरीनमी ॥ २५० ॥ राजाविनवीकरजोडोन ॥ जैसीइच्छाअसेलआपण ॥ तैसेंकरावेंमजलागोन ॥ ज्यापरीगोडवाटेलतुह्मा ॥ ५१ ॥ आजिकृपाळामजवरी ॥ दयाकरावीसर्वांपरी ॥ ऐसेंह्मणोनिझडकरी ॥ निजसदनासितोगेला ॥ ५२ ॥ सर्वसंपत्तीमगआणोन ॥ सद्गुरूपुढेंठेवीजाण ॥ आणीकराणीसीआणिलेंजाऊन ॥ केलेंअर्पणगुरूपुढें ॥ ५३ ॥

॥ मू०क० ॥ करिके परिछा दई दिछा संग रानि दई भईहै हमारी करै परदा न संतसो ॥ दियो धन घोरा कछु राख्यो दे निहोरा भूप मानत न छोरा बडो मान्यो जीव जंतसो ॥ सुनि जरिबरि गये भाई सेनसुरजके ऊरज प्रताप कहा कहे सीताकंतसो ॥ आयो बनजारो मोल लियो चाहे बैलनिको दियो बहकाइ कहो पीपाजू अनंतसो॥१५॥ ॥

॥ टी०ओ० ॥ पिपाजीनेंबोलोनिशिक्षा ॥ त्याचीकेलीपूर्णपरीक्षा ॥ मगदिधलीविष्णुदीक्षा ॥ हस्तमस्तकींठेवोनी ॥ ५४ ॥ मगराज्यादिसर्ववैभव ॥ रायासीसमर्पीगुरुराव ॥ आमुचेंह्मणोनिराखींभाव ॥ पूर्ववतसर्वचालवीं ॥ ५५ ॥ सवेंकरोनिदिधलीराणी ॥ ह्मणेहेआमुचीऐसीमानीं ॥ पडदानठेवींसंतजनीं ॥ तेंरायानेंमान्यकेलें ॥ ५६ ॥ परंतुकांहींथोडेंधन ॥ एकउत्तमघोडापूर्ण ॥ ठेवोनिघेइजेस्वामीआपण ॥ कृपाकरोनमजवरी ॥ ५७ ॥ पिपाजीह्मणेआपण ॥ आह्मासीयाचेंकायकरण ॥ परीतोकांहींनमानीपूर्ण ॥ हाहाखाऊनचरणधरी ॥ ५८ ॥ ऐसाआग्रहकरोनिबहुत ॥ तैसाचिघोडासोडोनिजात ॥ थोरजीवासीमानीजंत ॥ पिपाजीसंततेधवां ॥ ५९ ॥ रायाचेभाऊबंदजाण ॥ तिहींहेंऐकोनिवर्तमान ॥ अंतःकरणींगेलेजळोन ॥ ह्मणतीहेंविपरीतकायकेलें ॥ २६० ॥ अहोहासेनसुरजभूप॥ ज्याचाप्रख्यातअसेप्रताप ॥ कोठीलकंगालपिपाजीकुरूप ॥ तयांसीसद्गुरूकेलेयाणें ॥ ६१ ॥ कोणीएकवणजाराजाण ॥ सहस्रावधीद्र

यावरीसर्वलोकात ॥ वार्ताजाहलीविपरीत ॥ कींरात्रीऐसेंकर्मंकरीत ॥ दिवसामहंतहोऊनफिरती ॥ २६ ॥ ऐसीवार्ताहोतहोत ॥ रा
याच्याश्रवणामाजीपडत ॥ सभाभरलीअसतांतेथ ॥ ब्राह्मणरायासीबोलती ॥ २७ ॥ पहाहेकैसेसंतजन ॥ आपुल्यास्त्रीसीकेलीजारि
ण ॥ आपणहोवोनितिचेकुट्टिण ॥ द्रव्यअपारमेळविती ॥ २८ ॥ तेचिदिवसाघेऊनधन ॥ तयांचेंकरितीसंतर्पण ॥ मगमिरवितीमहंत
पण ॥ भाविकजनभोंदावया ॥ २९ ॥ हेतोंमोठीचविपरीतकरणी ॥ ऐकोनिरायाचेआलेंमनीं ॥ ह्मणेरेअत्यंतपापकरणी ॥ पिपाजीह
स्तेंहोतसे ॥ ३३० ॥ परंतुहेसरसभक्ती ॥ कांहींनजाणेतोभूपती ॥ गुरूवरोनिघटलीप्रीती ॥ दुर्जनसंगेंकरोनियां ॥ ३१ ॥ पिपाजी
सीकळलेंमनीं ॥ विकल्पेंगांठिलेंरायालागुनी ॥ बोधकरावयाद्वारींयेउनी ॥ उभेराहिलेतेधवां ॥३२॥ द्वारपाहातींतेथोन ॥ रायासीधा
डिलेंसांगोन ॥ तुझियाभेटीलागोन ॥ पिपाजीयेऊनउभेद्वारीं ॥ ३३ ॥ भूपतीपूजाकरीतहोता ॥ द्वारपाळयेऊनतत्त्वता ॥ पिपाजी
चानिरोपसर्वथा ॥ रायाचेकर्णीघातला ॥ ३४ ॥ रायेंऐकोनिवर्तमान ॥ ह्मणेमीयेतोंथांबाक्षण ॥ कैसायेऊंपूजासोडून ॥ सेवेचीरीतीतु
ह्मीजाणतां ॥ ३५ ॥ तैसेचियेऊनआज्ञेसी ॥ दूतसांगतीपिपाजीसी ॥ येरूबोलेआवेशेंसी ॥ मोठाचिमूर्खरावअसे ॥ ३६ ॥ जोडागां
ठवीतआपण ॥ चांभाराच्याघरींजाण ॥ बैसलाअसेतोजाऊन ॥ मुखानेंह्मणेमीपूजाकरितों ॥ ३७ ॥ पिपाजीचेंतेंभाषण ॥ दूतसागती
रायाकारण ॥ तैंरायाचेंअंतःकरण ॥ तेथेंचिगेलेंहोतेंपैं ॥ ३८ ॥ ऐसीसांगतांअंतरखूण ॥ भूपतीचेंदचकेमन ॥ धांवतआलालगब
गोन ॥ जेथेंपिपाजीउभेहोते ॥ ३९ ॥ चरणावरीठेवीमस्तक ॥ तयापिपाजीदावीधाक ॥ मूर्खाहेरीतीकोणसम्यक ॥ जेमीद्वारींउ
भाअसें ॥ ३४० ॥ ॥ मू०क० ॥ हूती घरमांझ वांझ रानी एक रूपवती मांगी वही लावो बेगि चल्यो सोच भारीहे ॥ डगमग पाव धरे
पीपा सिंघरूप करे ठाडो देखि डरै इत आवे आप खारीहे ॥ जाई तो बिलाइ गयो तियादिंग सुत नयो नयो भूमिपर
कला जानी न तिहारिहे ॥ प्रगव्यो सरूप निज खीजिके प्रसंग कह्यो कहा वह रंग सिष्य भयो लाज टारीहे ॥ २० ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगरायाचेघरींदेख ॥ वांझबायकोहोतीएक ॥ रूपेंसुंदरअसेसम्यक ॥ पिपाजीमागेतियेसी ॥ ४१ ॥ ह्मणेतीराणी

देआणोन ॥ ऐसेंरायेंऐकतांवचन ॥ लगबगेंतेव्हांनिघेआपण ॥ अंतरींसंकटथोरवाटे ॥ ४२ ॥ पायांतपायलटपटती ॥ ह्मणोनिमागें
पाहेनृपती ॥ तोंपिपाजीसिंहमूर्ती ॥ होऊनिघुरघुरतउभेतेथें ॥ ४३ ॥ पाहोनिरायाउपजेभीती ॥ ह्मणेहेझालीविपरीतगती ॥ स्त्रियेसी
देतांनयेगती ॥ इकडेहीखराबीहोयजातां ॥ ४४ ॥ तैसेंचिकरोनिकठिणमन ॥ स्त्रियेपाशींगेलाआपण ॥ तेथेंहीचमत्कारपाहोन ॥ हृदया
माजीविराला ॥ ४५ ॥ स्त्रियेसीसांगतांवर्तमाना ॥ निर्भयचित्तेंआलीजाणा ॥ तोंतियेसीफुटलापान्हा ॥ अद्भुतचरित्रजाहलें ॥ ४६ ॥
तोंपिपाजीआपण ॥ नूतनबालकहोऊन ॥ तिचेजवळीखेळेपूर्ण ॥ आश्चर्यपाहोनरावकरी ॥ ४७ ॥ अंतरींगेलासमजोन ॥ सद्गुरूची
हेलीलापूर्ण ॥ तेव्हांभूवरीपडेआपण ॥ साष्टांगनमनघालोनी ॥ ४८ ॥ ह्मणेसद्गुरुदीनदयाळा ॥ तुझीनजाणिलीकांहींलीला ॥ महद
पराधआजिकेला ॥ तोदयाळाक्षमाकीजे ॥ ४९ ॥ आपुलेंस्वरूपप्रगटकरोन ॥ पिपाजीक्रोधेंबोलेआपण ॥ कायहेंरायामूर्खपण ॥
कोठेंतीवेळगेलीतुझी ॥ ३५० ॥ तयाप्रसंगींरंगकोण ॥ स्त्रीराज्यादिधनसंपूर्ण ॥ मजलागींतूंकरोनिअर्पण ॥ अतीतहोउनीशिष्यझाला
सी ॥ ५१ ॥ आतांतेलाजकोठेंटाकिली ॥ विपरीतबुद्धीकैसीकेली ॥ रायेंहेंऐकोनितेवेळीं ॥ मर्नींतळमळेबहुतेव्हां ॥ ५२ ॥ पिपाजी
चेधरिलेचरण ॥ ह्मणेमीआतांअनन्यशरण ॥ अपराधीतोअसेपूर्ण ॥ आपणावांचोनकोणतारी ॥५३॥ ॥मू०क०॥ कियो उपदेश नृपहृ
दैमे प्रवेश कियो लियो वही पन आप आए निजधामहैं ॥ बोल्यो एक नाम साधु एक निसि देहु तिया लेहु कही भागो संग
भागी सीतावांमहे ॥ प्रात भये चले नाही रैनिहीकी आज्ञा प्रभू चल्यो हारि आंगे घरघर देखी ग्रामहें ॥ आयो वाहि ठेर चलो
माता पहुंचाइ आंऊ आये गहे पाव भाव भयो गयो कामहें ॥ २१ ॥ टी०ओ० ॥ मगदयेनेंद्रवलेंअंतर ॥ पुन्हामस्तकींठेवीकर ॥
उपदेशोनिदृढतर ॥ प्रवेशकेलानृपहृदयीं ॥ ५४ ॥ सद्गुरूप्रगटतांहृदयसंपुष्टीं ॥ रायाचीझालीदिव्यदृष्टी ॥ एकरूपदिसेसर्वसृष्टी ॥
तोचिपणहृदयींदृढधरिला ॥ ५५ ॥ मगपिपाजीआपण ॥ आपुल्याधामींयेपरतोन ॥ तोंएकनांवाचासाधुजाण ॥ तेणेंअंतरींविचारके
ला ॥ ५६ ॥ पिपाजीसीजेंमागावें ॥ तेंचिसंतांसीदेतभावें ॥ तरीस्त्रीतयाचीसीतानावें ॥ बहुतसुंदरअसेकीं ॥ ५७ ॥ एकरात्रीसा

ठींजाण ॥ घेऊंतयासीमागोन ॥ मगतियेतेंपळवोन ॥ जाऊंघेऊनअन्यदेशा ॥ ५८ ॥ ऐसातेव्हांविचारकरून ॥ पिपाजीसीबोलेयेऊन
॥ एकरात्रीसीमजलागोन ॥ तुझीकांतासमर्पावी ॥ ५९ ॥ पिपाजीह्मणेअवश्यतेव्हा ॥ कांतेसीह्मणेजाईएव्हां ॥ आज्ञेचेठाईंधरोनि
भावा ॥ साधूच्यासवेंनिघाली ॥ ३६० ॥ तोह्मणेमाझ्याबरोबर ॥ पळावेंसीतेतुवांसत्वर ॥ अतिवेगेंतोधांवेनर ॥ त्यासवेंसीताधांवली
॥ ६१ ॥ होतांचिप्रातःकाळपाहे ॥ सीतातेथेंचिउभीराहे ॥ आतांनचलेंमीलवलाहें ॥ रात्रीचीआज्ञामजहोती ॥६२॥ सर्वरात्रचालतां
जाण ॥ आतांगेलेंमीअसेंथकोन ॥ तोह्मणेमीआणितोंवाहन ॥ ह्मणोनिगांवांतगेलाजों ॥ ६३ ॥ तोंगांवींच्यापहातांस्त्रिया ॥ सर्वही
सीतादिसतीतया ॥ मगतैसाचिपरतोनियां ॥ त्याठायासीयेतसे ॥ ६४ ॥ सीतेलागींह्मणेमाता ॥ पोहोंचवोनदेतोंचालआतां ॥ पि
पाजीजवळयेऊनतत्त्वता ॥ चरणावरीमाथाठेविला ॥ ६५ ॥ तयासीपूर्णभावझाला ॥ अंतरींचाकामनिवाला ॥ पिपाजीकृपेनेंतेवेळां ॥
कृतार्थकरितीतयासी ॥६६॥ ॥मू०क०॥ बिखई कुटिल चारि साधु भेष लियो धारी कीनी मनुहारि कही तिया निज दीजिये ॥ क
रिके सिंगार सीता कोठेमांझ बेठि जाई चाहे मग आतुरव्है आज्ञु जाहु लीजिये ॥ गये जब द्वार उठी नाहरी सु फारिवेको फारे
नही बानो जांनि आइ अति खीजिये ॥ अपनो विचारो हियो कियो भोगभावनाकौ मानि सांच भयो सिष्य प्रभुमति धीजिये ॥ २२ ॥
॥ ॥ टि०ओ० ॥ कोणीचववघेविषईकुटिल ॥ साधूचावेषघेतीनिर्मळ ॥ तिलकमुद्रातुलसीमाळ ॥ सुंदरमनोहरसर्वकेले ॥ ६७ ॥ पिपा
जीजवळीयेऊन ॥ कायत्यासीबोलतीवचन ॥ तुझीकांताआह्मांलागुन ॥ विषयभोगार्थआजिद्यावी ॥ ६८ ॥ बरेंह्मणोनिपिपाजी ॥
स्त्रियेसीह्मणेसाधींमर्जी ॥ उत्तमश्रृंगारकरोनिआजी ॥ देहसंतकार्जीलावींगे ॥ ६९ ॥ ऐसेंसीतेनेंऐकोनिवचन ॥ तैंश्रृंगारउत्तमकरो
न ॥ एक्याखोलींतबैसेजाऊन ॥ वाटपाहततयाची ॥ ३७० ॥ तेव्हांतेचववघेदुष्टजन ॥ हृदयीं अत्यंतआतुरहोऊन ॥ सर्वांचेआधींमीजा
ईन ॥ परस्परांतभांडती ॥ ७१ ॥ विषयसुखघ्यावेंह्मणून ॥ एकगेलातयांतून ॥ आंतजोंपाहेडोंकावून ॥ तोंवाघीणउठलीफाडावया ॥७२॥
तैसाचिमागेंयेपरतोन ॥ ह्मणेतुह्मीजातिघेजण ॥ सर्वांच्यामागोनमीजाईन ॥ मगनिघालेएककएक ॥ ७३ ॥ पाहतीखोलींतजाऊनि

यां ॥ वाघीणउठेफाडावया ॥ एखाद्यासीधरोनिया ॥ भक्षिलेंनाहींकातिणें ॥ ७४ ॥ संतांचाबाणापाहोन ॥ घेतलेंनाहींत्यांचेप्राण ॥
मगतेचवघेघाबरून ॥ ह्मणतीहेंकैसेंकपटकेलें ॥ ७५ ॥ पिपाजीसीक्रोधेंकरून ॥ ह्मणतीआमुचाघ्यावयाप्राण ॥ खोलींतबैसविलीवा
घीण ॥ भलेंहेंसाधुत्वअसेतुझें ॥७६॥ तेव्हांपिपाजीत्यासिबोले ॥ तुमचेंसाधुत्वअसेकींभलें ॥ जैसाभावतैसींचफळें ॥ अंतरींविचाराआपु
ल्या ॥ ७७ ॥ ऐसेंऐकोनित्याच्यावचना ॥ उमजपडिलेचौघांजणा ॥ ह्मणतीधरिलीभोगभवना ॥ अनुतापेंसत्यमानिती ॥७८॥ मग
अंतरींभावधरोन ॥ सीतेचेंजोंघेतीदर्शन ॥ तोंपूर्ववतदिसेजाण ॥ हास्यवदनबैसलीसे ॥ ७९ ॥ धांवोनिसीतेचेधरितीचरण ॥ तैसेंचि
पिपाजीसीकरितीवंदन ॥ ह्मणतीदयाळाकरावेंपावन ॥ पतितजाणोनिआह्मांलागीं ॥३८०॥ पिपाजीनेंकृपाकरोन ॥ तयाचेमस्तकीं
हस्तठेवोन ॥ कृतार्थकेलेंउपदेशोन ॥ चवघांजणांसीतेवेळां ॥ ८१ ॥ सत्संगाचाकैसामहिमा ॥ करूंपातलेपापकर्मा ॥ तोंअवलंबोनि
भक्तिधर्मा ॥ प्रभूसींमतीरंगली ॥ ८२ ॥ ॥ मू०क० ॥ गूजरीको धन दियो पीयो दही संतनिने ब्राह्मनको भक्त कियो देवी दी
निकारिके ॥ तेलीको जिवायो भैंसि चोरनिये फेरि ल्यायो गाडी भरि गेंहुं तन पाचठोर जारिके ॥ कागद ले कोरे करे बनिया
को सोक हऱ्यो भऱ्यो घर त्यागि डारि हत्याहु उतारिके ॥ राजाको ओ सेर भई संतकौ ज्यु विभो दई लई चिठि मानि गये श्री
रंगउदारके ॥ २३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ असोयापरीलीलाअपार ॥ पिपाजीच्याअसतीफार ॥ सर्ववर्णितांग्रंथविस्तार ॥ होतसेह्मणो
निथोड्यागाइल्या ॥ ८३ ॥ आणीकसारांशेंकरून ॥ कांहींलीलाकरितोंवर्णन ॥ गुजरीसीधनदेऊन ॥ संतांनींदहींप्राशिलें ॥ ८४ ॥
ब्राह्मणासीभक्तकेले ॥ देवीसीकाढोनिदीधलें ॥ तेलीलागींजीवविलें ॥ चोरांनींह्मशीचोरिल्या ॥ ८५ ॥ त्याआणिल्यापरतवोन ॥ ग
हूंगाडाभरआणोन ॥ चोरांसीदिल्हेसोंपून ॥ देहासीजाळिलेंपांचजागीं ॥ ८६ ॥ कागदकोरेकरून ॥ वाण्याचाशोककेलाहरण ॥ घ
रभरलेलेंसोडोन ॥ हत्याउतरोनटाकिली ॥ ८७ ॥ रायासीकळलेंवर्तमान ॥ संतांसीदिधलेंवैभवजाण ॥ श्रीरंगाचेंपत्रमानोन ॥ गे
लेआपणउदाराकडे ॥ ८८ ॥ ॥ मू०क० ॥ श्रीरंगके चेत धऱ्यो तिय हिय भाव भऱ्यो ब्राह्मनको सोक हऱ्यो राजापे पुजाइ

के ॥ चंदवा बुजाइ लियो तेलीको ले बेल दियो दियो पुनि घरमाझ भयो सुख आइके॥ बडोइ अकाल पऱ्यो जीव दुख दूरि कऱ्यो
पऱ्यो भूमि गर्भ धन पायो दे लुटाइके ॥ अति विस्तार लिये कियोहे विचार यह सुने एकबार फिरि भूले नहि गाइके ॥ २४ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीरंगासीबोधकेला ॥ स्त्रियांचेहृदयींभावभरला ॥ ब्राह्मणांचाशोकहरिला ॥ नृपाच्याहस्तेंपूजोनी ॥ ८९ ॥ मंडपा
सीविझविलें ॥ तेलीचेंबैलघेऊनदिल्हे ॥ पुन्हासदनींतैसेआले ॥ येतांचिझालेंसुखत्यासी ॥ ३९० ॥ थोरपडलाअकाळ ॥ जिवांचेंह
रिलेंदुःखसकळ ॥ भूवरीपडलेलेंधनपुष्कळ ॥ मिळतांसर्वांसीलुटवोनिदे ॥ ९१ ॥ अत्यंतहोतसेविस्तार ॥ ह्मणोनिऐसाकेलाविचार ॥
हेंऐकतांएकदांमात्र ॥ गावेंसर्वदानविसरतां ॥ ९२ ॥ एथेंजोकथिलासारांश ॥ त्यातेंवेंचोनिकृष्णदास ॥ वर्णनकरितांहोयविशेष ॥
तोचिइतिहासपरिसावा ॥ ९३ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ पीपाग्रह संत आये दधी चाहे पान कीजे आई एक गूजरि सु बैचत तबै दही ॥ यामे
ले दिखाई यह बात सरसाइ आई जोई मन भक्त सोई पूरि होतहे सही ॥ पूछि भक्तराज कहो दहीको हे मोल कहा आना
तीन कहे उनी बोले दामहे नही ॥ जोइ भेट आवे आजु सोइ देवो सुख साज सुनि यह बात साच हीये गाठिके गही ॥ २५ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ येकदापिपाजीचेघरीं ॥ संतमंडळीआलीबरी ॥ परीतयांसीइच्छाभारी ॥ दह्रींपिण्याचीझालीसे ॥ ९४ ॥ तोंतेस
मईएकगुजरी ॥ दहींविकायायेझडकरी ॥ यावरोनीऐशापरी ॥ दिसोनिमजलायेतसे ॥ ९५ ॥ कोणतीहीगोष्टसरस ॥ भक्तांच्याजीये
चित्तास ॥ पूर्णहोतसेतीअवश्य ॥ श्रीहरीच्याकृपेकरूनी ॥ ९६ ॥ तेव्हांपिपाजीबोलाऊन ॥ गौळणीसीविचारीआपण ॥ कितक्या
चेंहेंदहींजाण ॥ मोलसंपूर्णसांगावें ॥ ९७ ॥ मगतीह्मणेआणेतीन ॥ मोलयाचेंआहेपूर्ण ॥ पिपाजीपाहतीघरांतजाऊन ॥ तोंएकही
पैसानसेची ॥ ९८ ॥ तियेसीह्मणतीदेउधार ॥ आजिभेटजेयेईलसमोर ॥ तेचितुजलादेऊंसत्वर ॥ निश्चयअंतरींअसोंदे ॥ ९९ ॥ ऐ
शीसंतोषयुक्तवाणी ॥ तेगुजरीनेंपरिसोनी ॥ हृदयींगोष्टसत्यमानी ॥ गांठबांधोनिठेवीतसे ॥ ४०० ॥ ॥ क्षे०क० ॥ पीवतहे भक्त
ताहि समै एक सिख आयो भेट लयो मोती माल धनहू अनंतहे ॥ सब ले उठाई दिये ताको ताही समे पीपा यामे ले दिखायो

ऐसा साच प्रभू संतहे ॥ लेवे नही माने डर सुने राजा लेवे छीन बोले लेहु जावो जोइ भक्त रसवंतहे ॥ आइ घर ल्याई सब संप
ती लुटाइ तब भक्ति भै सिख जब जस फैल संतहे ॥ २६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सर्वहीदहींदेठेवोन ॥ पिपाजीसंतांसीकरीअर्पण ॥
तंवतेंप्रेमेंकरितीप्राशन ॥ देवासअर्पणकरोनी ॥ १ ॥ तोंतेचिसमईशिष्यएक ॥ सावकारमोठाआलादेख ॥ भेटपुढेंठेवीसम्यक ॥ मोतीं
धनमालअनंत ॥ २ ॥ पिपाकैसेसत्यवचनी ॥ गवळणजवळीबोलाऊनी ॥ तितुकेंहीधनतिजलागोनी ॥ देतसेलवलाहींतेधवां ॥ ३ ॥
यामाजीऐसादावीभाव ॥ यापरीअसतीसंतदेव ॥ सत्यत्वराखितीस्वयमेव ॥ सर्वस्वदेवोनिआपुलें ॥ ४ ॥ परीतीनघेकांहींतेव्हां ॥ इ
तुकेंकशासीपाहिजेयेव्हां ॥ तीनआण्यांचाहिशोबद्यावा ॥ जास्तीमजलाकांहींनको ॥ ५ ॥ आपणदेताहेसत्यनीती ॥ परीमजला
गींवाटेभीती ॥ लोकऐसेंह्मणतीलचित्तीं ॥ चोरीकोठेंतरीकेलीइणें ॥ ६ ॥ रायासीकळतांवर्तमान ॥ तत्काळसर्वहीकरीलहरण ॥ ते
व्हांपिपाजीह्मणेआपण ॥ द्यावेंसांगूननाममाझें ॥ ७ ॥ माझेंनामसांगतांनिश्चिती ॥ कोणीनसंशयधरितीचित्तीं ॥ ऐसेरसवंतभक्तनि
गुती ॥ बळेंचिबांधिलीपदरींतिच्या ॥ ८ ॥ गौळणघरासीआलीघेऊन ॥ चित्तींअनुतापझालापूर्ण ॥ ऐसेदयाळूसंतसोडून ॥ कायध
नासीकरणेंया ॥ ९ ॥ मगत्याद्रव्यासमवेत ॥ आपुलासंसारहोताबहुत ॥ लुटवोनियांसर्वदेत ॥ भक्तीचित्तांतप्रगटली ॥ ४१० ॥ पि
पाजीचेधरीचरण ॥ शिष्यझालीउपदेशघेऊन ॥ यापरीतयाचेंयशपूर्ण ॥ संतत्वेंजाणविस्तारिलें ॥ ११ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ हूंतो द्विज
एक भक्त देवीको प्रवीन महा लियो सब न्योति गांम पीपाजू न आयेहे ॥ सुनतहि विप्र छिप्र चल्यो तिनपास आयो नायो सी
स बिनै करि बचन सुनाएहे ॥ बोले भक्तराज काज कहा हे हमारो ऊंहा रामसनबंध बिना कहु नही पायेहे ॥ किनो ऊन हाट फेरि
बाकी दिनताको हेर सुख दियो चाहे ढेर बोले मनभायेहे ॥ २७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोणीएकहोताब्राह्मण ॥ देवीचाभक्तअसेपू
र्ण ॥ सेवेमाजीमहाप्रवीण ॥ सदाअनुष्ठानकरीतसे ॥ १२ ॥ एकदांजपाचीकरितांसांगता ॥ ब्राह्मणभोजनमांडिलेंतत्त्वता ॥ आमंत्रण
दिधलेंसर्वनगरस्थां ॥ पुष्कळजाहलासमाज ॥१३॥ विप्रविचारीतयेवेळां ॥ गांवींकोणीतोंनाहींराहिला ॥ तेसमईएकजनबोलिला ॥ पि

पाजीसंतआलानसे ॥ १४ ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ तत्काळनिघेतोब्राह्मण ॥ पिपाजीजवळयेऊन ॥ करीतनमनतेधवा ॥ १५ ॥ ह्मा
तजोडोनिकरीविनवण ॥ ह्मणेजीदयाळाकृपाकरोन ॥ माझेंसदनकरावेंपावन ॥ चलावेंभोजनकरावया ॥ १६ ॥ तेव्हांबोलेभक्तराज ॥
तेथेंआम्हुचेंकायकाज ॥ रामसंबंधावीणमज ॥ प्रसादकोठेंहीनघेणें ॥ १७ ॥ ब्राह्मणहट्टकरीबहुत ॥ कैसेंहीकरोनियावेंतेथ ॥ मजवरी
होवोनिदयावंत ॥ करावेंपुनीतयेधवां ॥ १८ ॥ ऐसीत्याचीपाहोनिदीनता ॥ दयाउपजलीतेव्हांचित्ता ॥ सुखाच्याराशीद्याव्यातत्त्व
ता ॥ यापरीमनांतआलेंपैं ॥ १९ ॥ विप्रासीगोडलागेभाषण ॥ ऐसेंतयासीबोलेआपण ॥ अहोमीयेतोंअवश्यजाण ॥ परीएकनेमअसे
माझा ॥ ४२० ॥ ॥ क्षे०क० ॥ भये जिते पाक पकबान साक तिनमेंते थोर थोर पहि लेयी अति मोहि दीजिये ॥ प्रभूको ल
गाऊ भोग मेहु तब पाउ पाछे ऊनहुन कही आछे चले मन रीझिये ॥ कीनी वही रीती प्रीती पगी प्रभु भोग लायो पायो पाछे
आयो फेर बाहु हाक लीजिये ॥ ऐसेहे दयाल भक्त जीवप्रतीपाल करै तीनहीकी बातेसदा सुनिसुनि जीजिये ॥ २८ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ जितुकेपदार्थवाडेकोडे ॥ केलेत्यांतूनथोडेथोडे ॥ आधींमजलावाढींनिवाडे ॥ प्रभूसीनैवेद्यकरीनमी ॥ २१ ॥ मगसकळांच्या
समागमीं ॥ हरीचाप्रसादपावेनमी ॥ उणेंनपाडिसीमाझ्यानेमीं ॥ तरीमीसत्वरचालतसें ॥ २२ ॥ विप्रमानसींआनंदोन ॥ ह्मणेजीजै
शीइच्छाजाण ॥ तैशीचसेवाकरीनपूर्ण ॥ चलावेंआतांदयाळा ॥ २३ ॥ तेव्हांहोवोनिसुप्रसन्न ॥ विप्रासवेंनिघेआपण ॥ तयाचेंसुखी
केलेंमन ॥ ऐसेदयाळूसंतदेखा ॥ २४ ॥ इकडेस्वयंपाकसिद्धकेला ॥ ब्राह्मणेंतैशीचकेलीकळा ॥ सर्वहीपदार्थतयेवेळां ॥ आधींपिपा
जीसवाढिले ॥ २५ ॥ ब्राह्मणासीप्रीतीजडली ॥ आधींपत्रावळतीवाढिली ॥ पिपाजीनेंतयेवेळीं ॥ प्रभूसीनैवेद्यअर्पिला ॥ २६ ॥ म
गसकळांच्याबरोबर ॥ मागूनभोजनाबैसेसत्वर ॥ आणीपाचारोनितोविप्रवर ॥ थोडासाप्रसाददेत्यासी ॥ २७ ॥ पहाहेऐसेभक्तदयाळ ॥ जि
वाचाकरितीप्रतिपाळ ॥ सर्वदात्याच्याचिगोष्टीनिर्मळ ॥ परिसोनिनिर्वाहकरीताती ॥ २८ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ सोयो जब राति बात
कही देवि सुपनेमे तेने इत्तो कियो आज एपे भूखि हूं मरी ॥ पीपाजू लगायो भोग पारषद आये तब दौरे काढ दीनी तऊ कापे

अति हों डरी ॥ खुली जब आखे अभिलाषे कब कहो जाय भयो जब प्रात तब आये बिनती करी॥ सुनि तब भक्त सब अपनी व्यवस्था कही मैहु याने ठग्यो हुंतो कृपा कीनिहे हरी ॥ २९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ त्यावरीझालाचमत्कार ॥ रात्रीनिजलाअसतांविप्र ॥ स्वप्नींदेवीप्रगटेसमोर ॥ ह्मणेरेब्राह्मणाकायकेलें ॥ २९ ॥ येवढातूंकेलासिसमाज ॥ परीमीकांहींनपावलेंआज ॥ क्षुधेनेंव्याकुळकेलें मज ॥ कायतेंदुःखसांगूंतुला ॥ ४३० ॥ तंवतोब्राह्मणह्मणेमाते ॥ कायतोअपराधघडलामातें ॥ क्षमाकरोनियांजीनिगुतें ॥ द्यावेंसांगूनमजलागीं ॥ ३१ देवीह्मणेरेपिपाजीनें ॥ नैवेद्यअर्पिलाहरीकारणें ॥ तेव्हांपार्षदेंकेलेंधांवणें ॥ काढोनिदीधलेंमजलागीं ॥ ३२ ॥ तिहींदंडिलेंमजप्रती ॥ अझूनिकांपेदेहनिश्चिती ॥ अंतरींजेबैसलीभीती ॥ नजायतीकांहींकेल्या ॥ ३३ ॥ ऐसेंदेवीजोंकरीभाषण ॥ तोंवरीजागाजाहलाब्राह्मण ॥ तयाचीदृष्टीगेलीखुलोन ॥ ह्मणेमीईसीव्यर्थसेविलें ॥ ३४ ॥ आजपर्यंतकेलेंसाधन ॥ जपतपादिअनुष्ठाण ॥ व्यर्थदवडिलेंआयुष्यजाण ॥ देवीचीदरकांहींनसे ॥ ३५ ॥ तरीसंतांसीजाऊनिशरण ॥ श्रीहरीचेसेवीनचरण ॥ भवसिंधूचा पारपावेन ॥ करीनसार्थकदेहाचें ॥ ३६ ॥ यापरीलागलीतळमळ ॥ ह्मणेकैंहोईलप्रातःकाळ ॥ केव्हांपिपाजीचेजवळ ॥ जावोनिसर्वकथीनमी ॥ ३७ ॥ तोंजाहलाप्रातःकाळ ॥ पिपाजीचेआलाजवळ ॥ चरणींठेवोनिशिरकमळ ॥ सर्वनिवेदनकरीतसे ॥ ३८ ॥ ऐसी त्याचीऐकोनिवार्ता ॥ पिपाजीसांगेआपुलीव्यवस्था ॥ ऐसेंचिरांडेनेंमजसर्वथा ॥ पूर्वींठकविलेंहोतेंकीं ॥ ३९ ॥ परीश्रीहरीनेंकृपाकेली ॥ ह्मणोनिसंतांचीगांठपडली ॥ तेणेंऐसीगतीझाली ॥ जेकांदुर्लभसुरवरां ॥४४०॥ ॥क्षे०क०॥ सुनि भक्तबानि रससानि इन जानी तब बिना राम भक्ति वृथा आयुस बहै गई॥ करी बिनै सीख भयो छयो हीये भाव नयो गयो मिटे शोक द्रग नीर झरीहै नई ॥ जितो परवार अरू देस सब भक्त कियो जियो पीयो भक्तिरस हिये प्रीतीहे भई ॥ संतनके संग रंग होतहे अभंग कोउ कह्यो कैसे जाइ मानो रंगनिधि है तई॥३०॥ ॥टी०ओ०॥ रसभरितऐसीवाणी॥ भक्ताचीविप्रेंऐकतांश्रवणीं॥ पूर्णजाणिलेंतेव्हांमनीं ॥ भक्तिविणहरीच्याव्यर्थसर्व ॥४१॥ आजवरीआयुष्यव्यर्थगेलें ॥ आतांसार्थककरीनवहिलें ॥ विप्रेंधांवोनिचरणधरिले ॥ पिपाजीसंतांचेतेधवां ॥ ४२ ॥ अनाथमजला

जाणोन ॥ दयाळाआतांकरींपावन ॥ नानापरीतेंविनवोन॥ शिष्यजाहलातयाचा ॥ ४३ ॥ उपदेशिताचिगुरुराव ॥ हृदयींव्यापिला नवीनभाव ॥ त्रिविधतापांचेंदुःखसर्व ॥ गेलेंहरपोनितेधवां ॥ ४४ ॥ नेत्रींजळाचीवाहेझरी ॥ हृदयींदाटलीप्रेमलहरी ॥ घरासीजावोनिझडकरी ॥ परिवारसर्वआणिला ॥ ४५ ॥ सकळांसीहीकेलेदास ॥ ऐसीसंतांचीकळाविशेष ॥ सर्वहीभक्तकेलादेश ॥ यापरीकृतार्थजाहला ॥ ४६ ॥ यथेच्छप्राशिलाभक्तिरस ॥ हृदयींझालीप्रीतीसुरस ॥ संतांचाघडतांसहवास ॥ अभंगरंगहोतसे ॥ ४७ ॥ कैसें कोणासीहोयवर्णन ॥ जाणोंरंगांचासमुद्रपूर्ण ॥ सत्संगाच्यायोगेंजाण ॥ नित्यनवीनहोतसे ॥ ४८ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ लेतन बजा रमध्य लखीएक रूप पगी लगी नीकी तासो कही पीपा यह बातहे ॥ जोपे भजो रघुराई तोहि तो सफलताई नरतन पाइ महा वृथा यह जातहे ॥ सुनी वह रोस भरी पुछि तब भक्त कहो लियो नही भली करी काहे क्रोध गातहे ॥ बोलि यो रिसाइ जाको पति मरिजाइ सोई कहे दुख पाये जाये ओर न सुहातहे ॥ ३१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदांपिपाजीफिरतफिरत ॥ तेलीणपाहिली बाजारांत ॥ तंवतीरूपेंसुंदरबहुत ॥ मनासीगोडवाटली ॥ ४९ ॥ तेव्हांतिचेजवळयेऊन ॥ कायपिपाजीकरितीभाषण ॥ अहोतुमचेंरूपसगुण ॥ तरीएकऐकागोष्टमाझी ॥ ४५० ॥ जरीरामाचेंकरालभजन ॥ ह्यारूपाचीसफलतापूर्ण ॥ ऐसीनरतनूथोरपावोन ॥ याविण व्यर्थजातसे ॥ ५१ ॥ ऐसेंतिनेंऐकतांवचन ॥ पिपाजीसीबोलेक्रोधेंकरून ॥ कायरेमेल्याकरितोसिभाषण ॥ द्वाडवाणीमजलागीं॥ ५२॥ पिपाजीसीआश्चर्यझालें ॥ ह्मणेआजहेंनवीनऐकिलें ॥ भजनकरावेंह्मणतांभलें ॥ अशुभवाटलेंइजलागीं ॥ ५३ ॥ तेव्हांतिसीविचारी आपण ॥ तुह्मीनघेतलेंनामस्मरण ॥ भलेंकेलेंपरंतुपूर्ण ॥ देहींसंतापकांभरला ॥ ५४ ॥ बोलेपुनरपितीकोपोन ॥ जियेचागेलापति मरोन ॥ तीरांडकरीलनामस्मरण ॥ दुःखेंजीसीकांहींनावडे॥ ५५॥ ॥क्षे०क०॥ बोले भक्त आप भले तबैही तो तुम कहो देखे घर जाये पति मऱ्यो सोक भईहे ॥ तबतो पुकार सुर आरत कहन लागी रामराम हयेहये कियो कहा दईहे ॥ जोपे पीपा देखे आये कहे बारबार राम बोले आव काहे लेत करो रीति नईहे ॥ बोली पति माऱ्यो तुम भली कीनि कहो अब कीन्हो कहा चाहतहो मेरी सुधि गईहे ॥ ३२ ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ पिपाजीह्मणेऐसेंकाय ॥ तैसेंचिकरीलदेवराय ॥ तेव्हांआठऊनरामपाय ॥ नामस्मरणकरावें ॥ ५६ ॥ ऐसेंतिये
सीबोलोन ॥ दुसऱ्यावाटेजायनिघोन ॥ मगतीतेलीणतेलविकोन ॥ आपुल्यासदनींपावली ॥ ५७ ॥ घरासीजोंयेऊनपाहे ॥ तोंकांत
मरोनिपडलाआहे ॥ मगतीकरीहायहाय ॥ ह्मणेहेंकायजाहलें ॥ ५८ ॥ दीर्घस्वरातेंकाढोनी ॥ अत्यंतआर्तहोऊनी ॥ रामरामबोलेव
दनीं ॥ वक्षस्थळबडवीतसे ॥ ५९ ॥ तोंपिपाजीनिघालेतिकडून ॥ तिचाआर्तस्वरऐकोन ॥ पाहतीतिच्याजवळयेऊन ॥ तोंवारंवाररा
मह्मणतसे ॥ ४६० ॥ तेव्हांपिपाजीतियेसिह्मणती ॥ कायहेकरिसीनवीनरीती ॥ तिणेंयासीपहातांनिगुती ॥ ह्मणेजीपतितुह्मीमारिला
॥ ६१ ॥ जेंकेलेंतेंभलेंकेलें ॥ आणीकइच्छिताकायवहिलें ॥ माझेंतोंआतांसर्वस्वगेलें ॥ नसेचिशुद्धीमजआतां ॥ ६२ ॥ ॥ क्षे०
क० ॥ बोले तब भक्त अनुरक्त हैके सदा कहो यहै गहो टेक जोपे जीवे पति तेरोहे ॥ कऱ्यो अंगिकार तब सीस पद धारि लियो
नीच ते उवारि उठी आनि भयो चेरोहे ॥ दया करि नाम दियो कियो सब कुटुंब भक्त भयो सो विरक्त जान्यो दासरूप मेरोहे ॥ होइ
जो प्रतीति रीति प्रीति जोपे जानो कोउ होइ हीये भाव और ताही हरि नेरोहे ॥ ३३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेव्हांपिपाजीबोलेआपण॥
अनुरक्तकरोनिअंतःकरण ॥ सर्वदाकरिशीलनामस्मरण ॥ अंतरींदृढताधरोनी ॥६३॥ तेव्हांतुझापतीउठेल ॥ ऐसेंऐकतांतीतत्काळ ॥ लग
बगेंधरीचरणकमळ ॥ ह्मणेजीऐसेंचिकरीनमी ॥ ६४ ॥ ऐसेंपिपाजीऐकतांवचन ॥ प्रेताच्याजवळीआलेआपण ॥ ह्मणतीहरिभजनके
ल्याविण ॥ दुर्लभनरदेहकांसोडिशी ॥ ६५ ॥ ऐसेंस्वामीचेंऐकतांवचन ॥ तेव्हांचिबैसलातोउठोन ॥ स्वामीचेधांवोनिधरीचरण ॥ शि
ष्यजाहलातेधवां ॥ ६६ ॥ पिपाजीनेंदयाकरोनी ॥ नामओपिलेंत्याचेश्रवणीं ॥ ऐसाचमत्कारपाहोनी ॥ सकलकुटुंबभक्तझाले॥६७॥
स्वमुखेंबोलेशारंगधर ॥ ऐसाजोहोयविरक्तनर ॥ तोदासजाणामाझेंशरीर ॥ नानाचमत्कारकरीतसे ॥ ६८ ॥ तयालागींअसेप्रतीती
॥ जोकोणीजाणेप्रीतीरीती ॥ होयअंतरींभावभक्ति ॥ त्यासीचजवळीहरीअसे ॥ ६९ ॥ ॥क्षे०क०॥ पीपाजीकी भेसी राति चोरन
चुराई लई पढिया ले दोरे पीछे येतो महा प्रीतीसो ॥ बोले महाराज यहै आवे कोन काज दुध दहीवेको साज छोडे जात कोन

रीतीसो ॥ उन पहिचाने हिये जाने कोउ भक्त बडे मनमे खिसाने पग गहे महाभीतिसो ॥ नाम पुछे रीझे सिष्य होये रस भीजे तब त्यागो हे कुकर्म भेसीफेरि लाये नीतिसो ॥ ३४ ॥ टी०ओ० ॥ एकदाकोणीएकदास ॥ पिपाजीसीअर्पीह्मैस ॥ तोंचोरयेवोनि नेतीतीस ॥ चोरीकरोनितेधवां ॥ ४७० ॥ पिपाजीपाहतीदुरोन ॥ परीनबोलतीत्यालागोन ॥ घेऊनगेल्यावरीआपण ॥ पाहतीतों वासरीराहिली ॥ ७१ ॥ मगआपणवासरीघेऊन ॥ चोराच्यामागेंधांवतीजाण ॥ अत्यंतप्रीतीकरून ॥ हाकमारितीचोरासी ॥ ७२ ॥ तयासीह्मणेहोमहाराज ॥ आह्मासीइचेंकायकाज ॥ दुग्धकाढण्याचासाज ॥ सोडोनिजाताहेकोणरीती ॥ ७३ ॥ आश्चर्यवाटलेंचोरास ॥ अंतरींउमजलेचित्तास ॥ ह्मणतीहाकोणीमहापुरुष ॥ भगवद्भक्तदिसतसे ॥ ७४ ॥ बुद्धीपालटोनआपेआप ॥ होयचोरासीपश्चात्ताप ॥ आपणासलागेमहापाप ॥ करितांचोरीऐशाची ॥ ७५ ॥ भीतीअत्यंतवाटोन ॥ धांवतयेवोनिधरितीचरण ॥ ह्मणतीआपुलेंनामाभिधान ॥ सांगासंपूर्णआह्मासी ॥ ७६ ॥ तोंसांगतीयादेहाप्रती ॥ पिपाजीऐसेंलोकह्मणती ॥ ऐसेंचोरानेंऐकतांनिश्चिती ॥ ह्मणतीहालाभजाहला ॥ ७७ ॥ तैंविनवितीकरजोडोन ॥ ह्मणतीआह्मींपरमहीन ॥ आतांदयाळाकरींपावन ॥ कृपाकरोनआह्मासी ॥ ७८ ॥ यापरीपाहोनिआतुर ॥ पिपाजीमस्तकींठेवितीकर ॥ उपदेशोनियांसत्वर ॥ केलाउद्धारतयाचा ॥ ७९ ॥ यापरीतेभक्तझाले ॥ भक्तिरसामाजीभिजले ॥ आपुलेंकुकर्मसर्वसोडिलें ॥ परतोनिआणिलीह्मैशीसी ॥ ४८० ॥ ॥ क्षे०क० ॥ देखि भीरभार तब सीतासो विवाद कियो कहुं न्यारे बेठि रामसुमरन कीजिये ॥ गई उठी दूरि तहां संतन पिछान लिये हटके लिवाये लाये मिली रस पीजिये ॥ सब सनमान कियो अन्न वस्तु रोकि दियो लयो भरी गाडी हकी चली आप रीझिये ॥ चोर मग मिले गाडि तिने आप सोप दई कही अब चैन भयो लेहु सुख भीजिये ॥ ३५ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ तेथेंलोकिकझालाथोर ॥ दर्शनायेतीलोकफार ॥ ऐसेंपाहोनिभक्तचतुर ॥ सीतेसीआपणबोलती ॥ ८१ ॥ येथेंवाढलीथोरमहंती ॥ सर्वहीलोकपायांपडती ॥ येणेंअभिमानवाढेचित्तीं ॥ भक्तिमार्गांतनीटनसे ॥ ८२ ॥ आतांनिघावेंयेथोन ॥ दूरवररहावेंजाऊन ॥ जेथेंनओळ

खेकोणीजन ॥ करितीअपमानपदोपदीं ॥ ८३ ॥ मगहोवोनिनिरभिमान ॥ सुखेंकरावेंराघवभजन ॥ यापरीउभयतांविचारकरोन ॥
गेलेउठोनदूरदेशा ॥ ८४ ॥ संततेथेंहोतेकोणी ॥ त्यांसीघेतलेंओळखोनी ॥ बहुतआग्रहेंकरूनी ॥ नेलेसदनींआपुल्या ॥ ८५ ॥ आद
रकरोनिघातलेंभोजन ॥ नामामृताचेंकेलेंप्राशन ॥ सर्वहीकेलासन्मान ॥ वस्त्रधनअन्नदीधलें ॥ ८६ ॥ पिपाह्मणेमजपाहिजेकशासी ॥
परीतेबळेंचिदेतीत्यासी ॥ एकगाडीभरोनिसरसी ॥ उभयतांसीत्यावरीबैसविले ॥ ८७ ॥ यापरीकेलीबोळवण ॥ पिपाजीहांकितीगाडी
आपण ॥ अंतरींगेलेतैंरिझोन ॥ ह्मणतीहाआग्रहकायहो ॥ ८८ ॥ यापरीमार्गक्रमितीसत्वर ॥ तोंएकलागलेंअरण्यघोर ॥ तेथेंयेऊनगां
ठितीचोर ॥ पिपाजीसआनंदजाहला ॥ ८९ ॥ ह्मणतीहेदेवाबरेंझालें ॥ आमुचेंलचांडदूरकेलें ॥ मगचोरासीतयेवेळे ॥ गाडीसोंपोनदी
धली ॥ ४९० ॥ ह्मणतीआतांझालीचैन ॥ सुखेंकरूनिकरूंभजन ॥ आनंदामाजीझालेनिमग्न ॥ उभयतांहीतेधवां ॥ ९१ ॥ ॥ क्षे०
क० ॥ चले लेके चोर रहे मुहुर रूपया रहे कटिमे बिचारि पीपा पीछे दौरे आयेहे ॥ येउ करो अंगिकारयो पुकारे बारबार
देखे जो निहारि धन लिये आवे धायेहे ॥ देखिके बिचारे येतो बडे कोइ सिद्ध तब पूछ्यो नाम कह्यो सुनि सिख्य
भये भायेहे ॥ चोरि छोडि दई लई रीति नई प्रीति भई करी बहु भेट औसे गाडी भरि ल्यायेहे॥ ३६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
मगतीगाडीघेऊन ॥ चोरपळालेतेथोन ॥ तोंपिपाजीसीझालेंस्मरण ॥ कटीसीतोडाएकहोता ॥ ९२ ॥ मोहरारुपयेहोतेत्यांत ॥
लगबगेंतैंसोडोनिघेत ॥ चोरालागींहाकमारित ॥ पिपाजीधांवतपोहोंचले ॥ ९३ ॥ मुख्यनगदीधनपुष्कळ ॥ तेंतोंराहिलेंमाझ्या
जवळ ॥ हाकामारीतवेळोवेळ ॥ कराअंगिकारयाचाही ॥ ९४ ॥ चोरानेंशब्दऐकोन ॥ मागेंजोंपाहतीविलोकून ॥ तोंधांवतये
तसेधनघेवोन ॥ पाहोनिआश्चर्यकरितीते ॥ ९५ ॥ करितीअंतरींविचार ॥ कोणीतरीहासिद्धथोर ॥ नातरीऐसाकोणनर ॥ बळें
चिद्रव्यदेतआह्मां ॥ ९६ ॥ येवोनिजवळीतेचोर ॥ तयासीकरितीनमस्कार ॥ ह्मणतीआपुलेंनामसत्वर ॥ आह्मालागोनिसांगावें ॥
॥ ९७ ॥ येरूह्मणेयादेहाप्रती ॥ पिपाऐसेंलोकह्मणती ॥ चोरेंऐसेंऐकतांनिश्चिती ॥ शरणरिघालेतेधवां ॥ ९८ ॥ येरूमस्तकींठेवीह

स्त ॥ शिष्यजाहलेचोरसमस्त ॥ सद्गुरुचरणींविनटत ॥ कर्मचोरीचेंसोडोनी ॥ ९९ ॥ नवीनत्याचीझालीरीती ॥ संतांचेठाईंजडलीप्री
ती ॥ आणीकदिधलीधनसंपत्ती ॥ पिपाजीलागींतेधवां ॥ ५०० ॥ तैसीचगाडीभरोन ॥ सवेंकरीतआलेरक्षण ॥ पिपाजीच्याआश्र
मींजाण ॥ पोहोंचवोनिगेलेतेधवां ॥ १ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ पांच संत न्योति गये आये स्वामी पीपाजूके पांचो ठोर गये चाहे संत
अति प्यारेहे ॥ चिंता बडी भई कोन ठोर जैये दई एक ठोर जाऊ ऐसे निज मनमे बिचारिहे ॥ ताहिसमे साध आये सेवा बिरमा
ये पांच तन धारि धीर पांचठोरन पधारीहे ॥ हुति बाई दोये शिष्य तीन्हें तांहा देखे स्वामी देखतमे तिनहीके त्यागी तन डारे
हे ॥ ३७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदांकांहींहोतासण ॥ ह्मणोनिपांचसंतजाण ॥ आपुल्याआपुल्याघरांतून ॥ द्यावयाआमंत्रणनिघा
ले ॥ २ ॥ पिपाजीबैसलेअसतांजाण ॥ एकदांचआलेपांचहीजण ॥ पिपाजीसीआग्रहकरून ॥ देतीआमंत्रणतेधवां ॥ ३ ॥ पिपा
जीचेऐसेंमनीं ॥ प्रसादघ्यावापांचठिकाणीं ॥ अत्यंतप्रीतीसंतचरणीं॥ ह्मणोनिचिंताकरीतसे ॥४॥ चौघांजणांतेंउपेक्षून ॥ कोणाचेघरींजाऊं
पूर्ण ॥ तरीपांचहीठिकाणींजाण ॥ एकदांचिगमनकरूंआतां ॥ ५ ॥ एकीकडेमगजाऊन ॥ एकएकासीबोलाऊन ॥ ह्मणेतुमच्याचघरीं
येईन ॥ भोजनासीसत्यपां ॥ ६ ॥ ऐसेंऐकोनियांवचना ॥ पांचहीउठोनिगेलेसदना ॥ पिपाजीकरोनिविचारणा ॥ आपणभोजना
निघाले ॥ ७ ॥ तोंतेसमईंसंतमेळा ॥ अकस्मातयेऊनपोहोंचला ॥ पिपाजीसीआनंदझाला ॥ तयाच्यासेवनालागले ॥ ८ ॥ इकडे
धरोनिपांचदेह ॥ पांचहीठिकाणींआपणजाय ॥ पांचांसीआनंदनसमाय ॥ आदरेंभोजनघालिती ॥ ९ ॥ पिपाजीच्यागांवाहून ॥
पांचपांचकोसांच्याअंतरान ॥ वेगळ्यावेगळ्यागांवींजाण ॥ राहणेंहोतेंपाचांचें ॥ ५१० ॥ एकाचेघरींभोजनकरोन ॥ पिपाजीबैसले
होतेजाण ॥ तोंगांवांतकळलेंवर्तमान ॥ कींपिपाजीयेथेंआले ॥ ११ ॥ तंवपिपाजीच्यासांप्रदाई ॥ तेथेंदोघीहोत्याबाई ॥ त्यांहींऐक
तांलवलाहीं ॥ दर्शनालागींपातल्या ॥ १२ ॥ पिपाजीचेवंदोनिचरण ॥ उभ्याराहतीकरजोडोन ॥ तयांच्यासमक्षरामह्मणोन ॥ पिपा
जीनेंदेहसोडिला ॥ १३ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ देखी यह बात दुख भयो मन गात चली टोडे गुरूमातपास जायके सुनाइये ॥ आइ

जब ओर गांव देखे नाम धुनी होत पुछी तब कही पीपा वृंदावन पाइये ॥ कहूं लैके चले देखे कहु चितामाझ पेखे ऐसे पांच
ठोर पाई बिस्मै जिये आइये ॥ यामे ले दिखाइ सकि ईश्वर सम रीति ऐसि गुरूमे मनुष्यबुद्धि एसेके धुटाइये ॥ ३८ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ ऐशीगोष्टपहातांनयनीं ॥ दोघीरडतीआक्रंदोनी ॥ दुःखव्यापिलेंदेहींमनीं ॥ व्याकुळबहुतजाहल्या ॥ १४ ॥ ह्मणतीटोड्यास
जाऊन ॥ गुरुमातेसीवर्तमान ॥ सर्वहीकरूंनिवेदन ॥ ह्मणोनिनिघाल्यातेथोनी ॥ १५ ॥ तेथोनिदुसऱ्यागांवांत ॥ दोघीजणीजोंये
तीतेथ ॥ तोंपाहिलेदंडीयेत ॥ नामगर्जनाहोतचि ॥ १६ ॥ दोघीपुसतीवर्तमान ॥ तंवसांगतीसकळजन ॥ पिपाजीपावलेवृंदावन ॥
इतुक्यांतदेहसोडोनी ॥ १७ ॥ दोघींसीआश्चर्यझालेंपूर्ण ॥ इतुक्यांततेथेंपावलेनिधन ॥ येथेंआलेतितेकोठोन ॥ कायहेलोकसांगती
॥१८॥ तेथोनिजोंपुढेंचालिल्या ॥ आणीकपहातीआश्चर्याला ॥ विमानींबांधोनिपिपाजीला ॥ नेतीजाळावयाएक्यागांवीं ॥१९॥ आणी
कदुसऱ्यागांवींपहाती ॥ पिपाजीठेविलेचितेवरती ॥ पांचठिकाणींऐशारीती ॥ पहातांविस्मयहोयजीवा ॥ ५२० ॥ यातऐसेंदाविलेंनिश्चि
ती ॥ ईश्वरासमानयाचीरीती ॥ गुरूचेठाईंजेमनुष्यमती ॥ तेटाकिलीधुवोनयायोगें ॥२१॥ ॥क्षे०क० ॥ टोडे जब आई देखे स्वामीजु विराज
मान संतनसमाजमध्य जैसे उदेचंदहे ॥ करिके प्रणाम कही भ्रम भयो तुह्मारे ये होये बडो चोज ओर जाने कोन मंदहे ॥ सुनिके मगन भई
छई हिये प्रीति नई गुरूको प्रताप देखि परी प्रेमफंदहे ॥ रहिके दिवस मास आज्ञा पाइ स्वामीजूकी रामती करत मन अतिही आनंदहे
॥ ३९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दोघीजणीआश्चर्यकरीत ॥ टोडेगांवींआल्यात्वरित ॥ तेथेंजोंपाहतीनिश्चित ॥ पिपाजीस्वामीबैसलेती ॥२२॥
भोंवतालासंतसमाज ॥ मध्येंविराजमानसहज ॥ नक्षत्रींजैसाद्विजराज ॥ उदयपावोनिशोभतसे ॥ २३ ॥ तेव्हांदोघीनमनकरोन ॥
सर्वहीसांगतीवर्तमान ॥ पिपाजीनेंतेंऐकोन ॥ कायबोलतीतयांप्रती ॥ २४ ॥ तुह्मासीकायभ्रमझाला ॥ बहुतआश्चर्यासीपावला ॥ तंव
त्याह्मणतीहेदयाळा ॥ तुमचीलीलाजाणातुह्मी ॥ २५ ॥ पिपाजीह्मणेऐकासत्वर ॥ संतलीलेचापारावार ॥ कोणमतिमंदआहेथोर ॥
तोसमग्रजाणेल ॥ २६ ॥ ऐसेंऐकतांस्वामीवचन ॥ दोघीजणीझाल्यानिमग्न ॥ हृदयामाजीप्रीतीनवीन ॥ उत्पन्नझालीतेधवां ॥ २७ ॥

गुरूचाप्रतापपाहोन ॥ प्रेमफांसांतपडल्याजाण ॥ दिवसमासतेथेंराहून ॥ सेवेचेंसुखघेतलें ॥ २८ ॥ गुरूचीआज्ञापावोन ॥ दोघीयात्रेसीगे
ल्याजाण ॥ चित्तींपरमानंदपूर्ण ॥ होऊनिफिरतीभूवरी ॥ २९ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ अये ग्रह साधु तिन्हे नीकैकै अराध करे नाना
बिधि पाक अति प्रीतिसे जिवायेहे ॥ चले जब संत कही द्वारकाको जात हमै खरचीन पास धन देहु कछु भायेहे ॥ घरमे
बेदाम तब गये एक साह पास खत लिख दई टका चारीस सत ल्यायेहे ॥ आवे अनायास तब देहो बिना मागे तोही मागो जि
न कभू तू यो बचन सुनायेहे ॥ ४० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदासाधुआलेघरीं ॥ पिपाजीसीआनंदभारी ॥ उत्तमप्रकारेंपूजनकरी ॥
प्रेमअंतरींधरोनियां ॥ ३० ॥ करोनिअनेकपक्कान्न ॥ अत्यंतप्रीतियुक्तपूर्ण ॥ घालोनिसाधूसीभोजन ॥ मगबोळवणकरीतसे ॥ ३१ ॥
जेव्हांजावयानिघालेसंत ॥ तैंपिपाजीसीकायह्मणत ॥ द्वारकेसीआह्मांजाणेंत्वरित ॥ परीखर्चासीनसेजवळी ॥ ३२ ॥ जरीवाटेलजी
गोडमना ॥ तरीथोडेंसेंद्यावेंधना ॥ पिपाजीपरिसोनिऐशावचना ॥ घरांतजाऊनिपाहातसे ॥ ३३ ॥ घरांतकांहींनसेचिदाम ॥ साधू
चेंतोंअडलेंकाम ॥ ऐसेंझालेंसंकटपरम ॥ मगह्मणेकर्जकाढावें ॥ ३४ ॥ तंवकोणीएकसावकार ॥ तयाचेजवळीगेलेसत्वर ॥ ह्मणतीयेवे
ळेकरींउपकार ॥ द्रव्यआह्मासीकांहींदे ॥ ३५ ॥ रोखादिधलालिहून ॥ चारहजारटक्केजाण ॥ घेऊनआलेत्यापासोन ॥ कबूलऐसेंकरोनी
॥ ३६ ॥ अनायासेंकरोन ॥ जेव्हांजवळीयेईलधन ॥ तेव्हांदेईनमीआणोन ॥ नमागतांचितुजपाशीं ॥ ३७ ॥ धरोनिअंतरींसंशय ॥
कदापिद्रव्यमागूंनये ॥ ऐसेंबोलोनिलवलाहें ॥ ऐकविलेंतयांसी ॥ ३८ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ भले मानि लीनि पाछे कीनी उन रीति
ओर बहु दिन बीते तब मांगे बारबारहे ॥ येतो गये नटि तब निपट रिसाइ पंच किये इकठोर करि तिनपै पुकारहे ॥ पंचन
बुलाये तब आये कह्यो खत लिख दीनो तुम काहे धन देत न संभारहे ॥ कहीभक्त ल्यावो खत लेवो सब धन अब जोपे नही
ल्यावे तोपे करो यही प्रमाणहे ॥ ज्यासो हे ज्यो हात तासो कीजिये व्यवहार जोपे जातपाति सौ नीकार दीजे करि मार हे ॥४१॥
॥ ॥ सावकारह्मणेआज्ञाप्रमाण ॥ मगपिपाजीद्रव्यआणोन ॥ सकलसंतासीदेवांटोन ॥ करीबोळवणतयांची ॥ ३९ ॥ इकडेज्याचें

घेतलेंउधार ॥ तयासीद्यावयाझालाउशीर ॥ सावकाराचेंढळलेंअंतर ॥ आपुलीरीतीकरीतसे ॥५४० ॥ पिपाजीसीह्मणेगाठोन ॥ राह्या
वेंकितीदिवसथांबोन ॥ वारंवारघरींजाऊन ॥ तगादाआपणकरीतसे ॥ ४१ ॥ एकेदिवशींबैसेअडोन ॥ आजिमजलाद्यावेंधन ॥ नक
रावेंजीअन्नपान ॥ शपथअसेजीतुह्मालागीं ॥ ४२ ॥ तेव्हांपिपाजीगेलेनट्टन ॥ ह्मणतीरेकेव्हांघेतलेंधन ॥ वृथाकांयेथेंबैससीधरण ॥
पुकारकरीनरायासी ॥ ४३ ॥ सावकारानेंऐसेंऐकतां ॥ क्रोधउपजेत्याच्याचित्ता ॥ ह्मणेरेकैसेंबोलसीसंता ॥ रोखालिहोनदिधलासी ॥
॥ ४४ ॥ आतांतुझीफजितीकरीन ॥ ह्मणोनिरागेंगेलाउठोन ॥रायाच्यासभेंतजाऊन ॥ केलीपुकारतेवेळे ॥ ४५ ॥ रायेंऐकोनिवर्तमा
न ॥ ह्मणेयांतमीनकरींभाषण ॥ तुवांगांवींचेपंचजोडोन ॥ त्यांसीनिवेदनसर्वकरीं ॥ ४६ ॥ तेजोन्यायकरितीलजाण ॥ तोचिमजला
असेमान्य ॥ ऐसेंऐकतांतोजाऊन ॥ गांवींचेपंचगोळाकरी ॥ ४७ ॥ आपुलीसर्वपंचाइत ॥ पंचांलागींनिवेदित ॥ तेंहींऐकोनसाद्यंत॥
पिपाजीसीआणविलें ॥ ४८ ॥ तेव्हांपिपाजीआलेतेथ ॥ पंचह्मणतीहेंकायकरित ॥ यासीलिहोनदिधलेंखत ॥ कैसेनटोनजातसा॥४९॥
आपुलेंसत्यसांभाळोन॥ कांनदेतसांयासीधन ॥ पिपाजीह्मणेहेंकायभाषण ॥ अनर्थकारकबोलतां ॥५५०॥ कोणतेंलिहोनमीदिधलेंखत ॥
कांनआणोनिदाखविशीयेथ ॥ तुमच्यासमक्षपाहतपाहत ॥देईनचुकवोनसर्वआतां ॥५१॥ जरीहानरोखाआणोनिदावी ॥ प्रमाणीकशिक्षा
यासीकरावी ॥ याशिक्षेचाअर्थवैभवीं ॥ निवळकरोनिसांगतों ॥ ५२ ॥ जयाचेहातींजोव्यवहार ॥ तोचितेणेंकरावासत्वर ॥ तरी
पंचांनींजातीबाहेर ॥ पिटोनिवाटेलावावा ॥ ५३ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ जोपे घर जाये देखे खत सब कोरे परे भई कहा दई जीय सो
चे बारबारहे ॥ कैसे जब आउ उहा कहांधो सुनाउ उन्हे रंहु घर बेठी यह मन्यो लाजभारहे ॥ ल्याये गही लोग पंच कहे कियाहे
प्रपंच ताते देहु याहि जातिदेसते निकारहे ॥ बोले तब आप साह साचो निरधार हम गये नटि धन ताको यहधो विचारहे ॥४२॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ सावकारतेव्हांरोषेंकरून ॥ लगबगेंसदनींगेलाजाण ॥ रोखापाहतसेजोंशोधोन ॥ तोंसर्वहीकोऱ्यावह्यादेखिल्या ॥
॥ ५४ ॥ ऐसाअनर्थहोतांजाण ॥ सावकारपडेमूर्च्छीपन्न ॥ ह्मणेहेंकायझालेंपूर्ण ॥ वारंवारजीवींदुःखकरी ॥ ५५ ॥ आतांकैसामीतेथें

जाऊं ॥ शब्दपंचांसीकायऐकऊं ॥ जरीमीयेथेंचिघरींराहूं ॥ तरीमजलज्जाथोरअसे ॥ ५६ ॥ सर्वस्वबुडालेंहेंएक ॥ दुसरेंपंचांतकाळेंमु
ख ॥ आतांकायमीखाऊंविख ॥ यापरीदुःखकरीतसे ॥ ५७ ॥ इकडेपंचकरितीविचार ॥ कैसेनित्यासीझालाउशीर ॥ कांहींदिसतें
यांतअंतर ॥ धरोनिसत्वरआणात्यासी ॥ ५८ ॥ दोघांचौघांनींमगजाऊन ॥ बळेंचिआणिलातोओढून ॥ पुसतांरोख्याचेंवर्तमान ॥
काहींचभाषणनकरीपैं ॥ ५९ ॥ तेव्हांकोपोनिह्मणतीपंच ॥ येणेंसंतांशीकेलाप्रपंच ॥ ऐसाफरेलबीदंड्यसाच ॥ नसावागांवांतआ
पुल्या ॥ ५६० ॥ जातींतूनआणिगांवांतून ॥ सत्वरयासीद्याकाढोन ॥ हेंऐकतांत्याचेंम्लानवदन ॥ दुःखेंरुदनकरीतसे ॥ ६१ ॥
तेव्हांपिपाजीकळवळे ॥ पंचांलागोनिकायबोले ॥ नकाढावेंयासीवहिलें ॥ न्यायनिर्धारेंसत्ययाचा ॥ ६२ ॥ आह्मीचयासीगेलोंनटोन ॥
यांतीलविचारअसेआन ॥ तुह्मांसीकरितोंनिवेदन ॥ लक्षदेवोनऐकावें ॥ ६३ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ बडो यह आज्ञ धन मान्यो
इन आपनो सो जित्ती जग विभौ सोतो प्रभूकी कै दासकी ॥ ताको तेज न जानि तिने दान आभिमान करी
ताकी जडताइ बलिरानिने प्रकासकी ॥ ताते हम गये नटी सुनि आभिमान गयो भयो दास जानी रीती फिरिमति
तासकी ॥ देखे घर जाये खत जैसे हूते तैसे भये गये दुख हरि आये भेट धनरासकी ॥ ४३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
मोठेंचयाचेंमूर्खपण ॥ येणेंआपुलेंमानिलेंधन ॥ परीयाजगांतजितुकेपूर्ण ॥ धनधान्यभांडारअसती ॥ ६४ ॥ तयाचास्वामी
जगन्निवास ॥ किंवाआह्मीहरीचेदास ॥ याचेंनजाणोनितेजविशेष ॥ दांडगेपणकेलेंयाणें ॥ ६५ ॥ ऐशाचपरीपूर्वींजाण ॥ बलीनें
केलादानाभिमान ॥ त्याच्याजडतेचेंकेलेंवर्णन ॥ विंध्यावलीनेंउघडकरोनी ॥ ६६ ॥ तैसेंचसर्वहीआमुचेंधन ॥ मूर्खहामागेआपुलेंह्म
णोन ॥ यास्तवआह्मीगेलोंनटोन ॥ ऐकतांअभिमानगळेत्याचा ॥ ६७ ॥ चित्तींअनुतापहोवोन ॥ पिपाजीसीशरणरिघोन ॥ शिष्य
जाहलामंत्रघेऊन ॥ भक्तीचीरीतीजाणिली ॥ ६८ ॥ त्याचीफिरोनिगेलीमती ॥ घरींजावोनिपाहेनिश्चिती ॥ सर्वहीरोखेपूर्ववतहोती ॥
सकळहीहरोनिगेलेंदुःख ॥ ६९ ॥ मगघेवोनिधनराशी ॥ नेऊनभेटवीपिपाजीसी ॥ रोखेठेवीचरणापाशीं ॥ ह्मणेहेंसर्वस्वतुमचें ॥ ५७० ॥

॥ ॥ क्षे०क० ॥ देखे जब पीपा घर संपत्ती अपार भई देखि भीरभार बोले सीतासो बिचारहै ॥ आदर बढानो मेड रानो अंतरा
या आव लीजिये निरादरको सुखहु अपारहे ॥ ऐसे घर त्यागि दोउ गये कोस असि एक देखो तहां ग्राम ताको बडोइ बजारहे ॥
बैठे जाइ हाट सोइ धःका दसबीस देई बेठन न देई कोउ देही सब गारहे ॥ ४४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पिपाजीआपुलेंजोंपाहेघर ॥
संपत्तीभरल्याअसतीअपार ॥ दर्शनाजमतीलोकफार ॥ सीतेसीविचारमगसांगे ॥ ७१ ॥ येथेंआदरवाढलानिश्चिती ॥ तेणेंमजलावाटे
भीती ॥ अंतरायभजनामाजीयेती ॥ तरीहीटाळावीजागाआतां ॥ ७२ ॥ आदरेंवाढेदुःखफार ॥ अपमानाचेंसुखअपार ॥ तरीतेंघेऊं
पोटभर ॥ ह्मणोनिसत्वरनिघाले ॥ ७३ ॥ तुळसीठेवोनिघरावरी ॥ उभयतांगेलेग्रामांतरीं ॥ जावोनिऐंशीकोसांवरी ॥ तेथेंपाहिलागां
वएक ॥ ७४ ॥ त्यामाजीबाजारअसेथोर ॥ तेथेंउभयतांरिघोनिसत्वर ॥ बैसतीजोंकांदुकानासमोर ॥ तोंधांवलेजनतेधवां ॥ ७५ ॥ द
हावीसधक्केदेऊन ॥ तेथोनदेतीउठवोन ॥ जेथेंबैसूंजातीजाण ॥ शिव्यादेऊनउठविती ॥ ७६ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ बोले तब सीतासो
जही हे बडो चेन पाइ वढे रोग आदरसो यही उपचारहे ॥ लोगनी बताइ जावो आगे सदावर्ति रहै चले संत भाये जाये देखे
तो उजारहे ॥ जानी परहास कियो लियो बड घर देखी दियो तंहा चौका नीके करिके विचारहे ॥ आनंदमे भीजे लगे नामगा
न करिवेको चहुं दिस छाई धुनि आनंद अपारहे ॥ ४५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेव्हांसीतेसीह्मणेआपण ॥ येणेंचिवाटेमोठीचैन ॥
थोरआदरांतरोगजाण ॥ ऐसेउपचारकायतेथें ॥ ७७ ॥ लोकह्मणतीरेबैराग्या ॥ सदावर्तीचीपुढेंजागा ॥ उभयतांतेथेंसत्वरजागा ॥
सत्यमानोनिहेचालिले ॥ ७८ ॥ पुढेंपाहतीजोंजाऊन ॥ तोंपाहिलेंउजाडस्थान ॥ अंतरींगेलेतैंजाणोन ॥ कींहेजनांनींथट्टाकेली ॥
॥ ७९ ॥ घेतलेंमोठेंघरपाहोन ॥ तेथेंउत्तमविचारेंकरोन ॥ उभयतांदेतीसारवोन ॥ घालोनिआसनमगबैसती ॥ ५८० ॥ आनंदामा
जीनिमग्न ॥ करूंलागलेनामगायन ॥ चहूंदिशेसीव्यापिलीधुन ॥ आनंदअपारहोतसे ॥ ८१ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ सुनिके महंत एक
आयो हिये छायो रंग संग सतशिष्यन सो कीनो सनमानहे ॥ देखिके मगन भयो बैठे इनिपास आनि मिले अति होन लाग्यो

हरिगुनगानहे ॥ ताही बन रहे बिप्र छिप्र सुनि आयो नायो सिस कही मेरे भई हत्या अनजानहे ॥ तीरथ ओ दान बहु कीने
नही लीने मेतो तेई मेरे छिय करे सबही गीलानहे ॥ ४६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंश्रवणींनादऐकोन ॥ महंतएकआलाजाण ॥ हृ
दयींव्यापिलारंगपूर्ण ॥ शतावधिशिष्यतयासवें ॥८२॥ तेव्हांपिपाजीआपण ॥ करीतयाचासन्मान ॥ येरूपाहोनिझालामग्न ॥ बैसेयेऊ
नतयाजवळी ॥ ८३ ॥ उभयतांचाहीमेळझाला ॥ अत्यंतआनंदहोऊंलागला ॥ हरीच्यागुणगायनाला ॥ करूंलागलेतेवेळीं ॥ ८४ ॥
तोंशेजारींतयावनांत ॥ एकब्राह्मणहोतारहात ॥ हेंऐकोनिआलात्वरित ॥ अनुतापयुक्तबोलतसे ॥ ८५ ॥ ह्मणेजीसंतहोनकळतां ॥ मा
झेमस्तकींझालीहत्या ॥ बहुतकेलेंदानतीर्था ॥ परीमजपंक्तितनघेती ॥ ८६ ॥ स्पर्शनकरितीकोणीजन ॥ तेणेंअत्यंतमीझालोंदीन ॥
आपणदयाळूकरितीलपावन ॥ तरीहोईनधन्यमी ॥ ८७ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ भऱ्यो हे भंडार धन जोपे अंगिकार करो ल्याबु सब
सोज्ञु पाक करो प्रभु प्रीतिसो ॥ पतीतनको पावन हरि संत दोउ सुने मेतो हूजिये दयाल राखो मोही इहि भीतिसो ॥ सुने दीन
बेन तब रीझे दया भीजे हिये ल्यावो प्रभु भोग पावे बोले ऐसे रीतीसो ॥ ल्यायो मन भायो पाक कीनो प्रभु भोग लगायो बैठे
सब संत नामगान कियो नीतिसो ॥ ४७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मजपाशींधनअपार ॥ भरलेआहेतभांडार ॥ जरीतेंकरालअंगिकार ॥
तरीमीसत्वरआणितों ॥ ८८ ॥ सर्वधनघेऊनिसम्यक ॥ तयाचाकरावास्वयंपाक ॥ भोजनप्रीतिनेंकरोनिदेख ॥ करावेंपावनमजलागीं
॥ ८९ ॥ पतितासकरितीपावन ॥ हरीकिंवाहरिजन ॥ दोघेचऐकिलेअसतीजाण ॥ ह्मणोनिशरणआलोंजी ॥ ५९० ॥ आतांह्याभी
तीपासोन ॥ रक्षावेंदयाळामजलागोन ॥ तरीचयेलोकींमाझेंपूर्ण ॥ धन्यजीवनहोईल ॥ ९१ ॥ ऐसेंऐकतांदीनवचन ॥ दयेनेंद्रवलेसं
तजन ॥ भिजोनिगेलेंअंतःकरण ॥ कायबोलतीब्राह्मणासी ॥ ९२ ॥ तुझ्याऐसेरीतीकरून ॥ प्रसादघेईलजगज्जीवन ॥ सत्वरआतां
आणींधन ॥ विलंबकांहींकरूंनको ॥ ९३ ॥ ऐकतांचिऐसेंवचन ॥ सकलधनांतेंआणीब्राह्मण ॥ स्वयंपाकदीधलाचढवोन ॥ अनेक
पक्वान्नेंकेलींतें ॥ ९४ ॥ प्रभूसीनैवेद्यअर्पणकरून ॥ सहस्रावधीपात्रेंमांडोन ॥ संतबैसतीकरावयाभोजन ॥ संकल्पसोडितीविप्रहस्तें

छप्पा
५६

॥ ९५ ॥ जैसीनीतीआहेनिर्मळ ॥ तैसेचिभोजनींबैसतीसकळ ॥ पुंडलीकवरदहरिविठ्ठल ॥ नामगायनकरितीऐसें ॥ ९६ ॥
॥ ॥ क्षे०क० ॥ कियो गान नामधुनी छाई अभिराम सुनी आयो सब ग्राम कहै कहांधो विचारहै ॥ देखे जब आई पाक
किये नाना भाये प्रभुभोगको लगाइ संत जेवत अपारहे ॥ ताहि पातिबीच विप्र देख्यो इने पूछि लैके बैठे तुम याहि ना
हि जाति अधिकारहे ॥ कही वह देह गई भई नई ओर दई साखी भागवत डारि हत्या यो उतारहे ॥४८॥ ॥टी०ओ॥भोजनक
रितांगातीनाम ॥ श्लोकआर्याह्मणतीउत्तम ॥ सीताकांतस्मरणजयजयराम ॥ वारंवारगर्जती ॥ ९७॥ यापरीनामाचामंगलध्वनी॥गे
लासभोंवतींव्यापोनी ॥ सर्वगांवाच्यापडतांश्रवणीं ॥ आलेधांवोनितेधवां ॥ ९८ ॥ ह्मणतीअसेहाकायविचार ॥ ह्मणोनिपाहतीयेवो
निसत्वर ॥ तोंस्वयंपाकझालासेसुंदर ॥ अनेकपक्वान्नेंदिसती ॥ ९९ ॥ प्रभूसीनैवेद्यअर्पून ॥ भोजनींबैसलेसंतजन ॥ अपारमेळाअसे
जाण ॥ आनंदपूर्णहोतसे ॥ ६०० ॥ तोंत्यापंक्तीमाजीजाण ॥ ब्रह्महत्यारीपाहिलाब्राह्मण ॥ तेव्हांबोलतीसकलजन ॥ हाकायअन
र्थकेलाहो ॥ १ ॥ ह्मणतीकोणासीविचारून ॥ पंक्तीमाजीघेतलाब्राह्मण ॥ अधिकारयासीनसेजाण ॥ असेहापूर्णहत्यारी ॥ २ ॥
तेव्हांबोलतीसंतजन ॥ तोदेह्ययाचागेलापूर्ण ॥ उत्पन्नझालीकायानवीन ॥ भागवतसाक्षीअसेया ॥ ३ ॥ यापरीसंतेंकरितांपावन॥
सकळांसीतोझालामान्य ॥ विप्राचीहत्याउतरोन ॥ दूरटाकिलीतेधवां ॥ ४ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ गए उठी पीपा तब राजाको ओ
सेर भई लेनको पठाये ल्याए हुते वाही ग्रामहे ॥ कियो सनमान धन दियो भेट साधु एक आयो ताहिसमे बानी बोल्यो
अभिरामहे ॥ मैतो हु संयोगि एक सुता व्याहजोग मेरे काहुको न असरो ओर घरमे न दामहे ॥ दीनिहे उठाइ धन वाकौ पूरो
काम कियो येतो निहकाम इने धनसो न कामहे॥४९॥ ॥टी०ओ०॥ ऐसाआनंदकरोन ॥ पिपाजीनिघालेतेथोन॥ तोंतेगांवींचा
भूपजाण ॥ कळेवर्तमानतयासी ॥ ५ ॥ कींसहस्त्रावधीमिळालेसंत॥ त्यांमाजीपिपाजीमुख्यमहंत ॥ त्यांहींब्राह्मणकरोनिपुनीत ॥ गेले
निघोनआतांची ॥ ६ ॥रायानेंलगबगकरोन॥ पिपाजीसीघ्यावयाजाण ॥ सेनेसहितप्रधानजन ॥ धाडोनिसन्मानेंआणिले॥ ७ ॥

बहुतआदरकरोन ॥ भेटीसपुढें ठेविलेंधन ॥ तोंतेसमईएकसंतपूर्ण ॥ पुढेंयेऊनउभाराहे ॥ ८ ॥ कायबोलिलावाणीसुंदर ॥ गृहस्थाश्रमीमीआहें थोर ॥ बहुतआहेमजपरिवार ॥ कितीसंसारसांगूआतां ॥ ९ ॥ परंतुएकविवाहायोग्य ॥ कन्याझालीअसेसांग ॥ द्रव्याचाकांहींबैसेनलाग ॥ आश्रयकोणाचानसेचि ॥६१०॥ घरांतकांहींनसेदाम ॥ माझेंतोंअडकलेंअसेकाम ॥ पिपाजीह्मणेबहुतउत्तम ॥ घेईहेंद्रव्यआतांचि ॥ ११ ॥ पुढेंजीभेटआलीहोती ॥ उचलोनदिधलीतीत्याहातीं ॥ यापरीपिपाजीनिष्कामचित्तीं ॥ धनाचीइच्छाकांहींनसे ॥१२॥ ॥ क्षे०क० ॥ घोसा गामबीच एक बनिया सरावगी हो भयो दास पीछे कहि आवे जाकि रीतीहे॥ इनको भक्तीजा शिष्य लागे ताके हिये रहे इनहीके देखिवेकी रेन दिन प्रीतिहे ॥ चिठ्ठि दसबीस लिखि मेतो दिनचित्त आप कृपा करि दर्श दीजे यहै साधुनीतिहे ॥ लई चिठ्ठि मानि गई श्रीरंगको धाम सुनो रीतीअभिराम करि हियमे प्रतीतिहे ॥५०॥ ॥ टी०ओ० ॥ घोसागांवामाजीकोणी ॥ एकसरावगीराहेवाणी ॥ पूर्वपद्धतीसर्वसोडोनी ॥ जालामागोनिभगवद्भक्त ॥१३॥ पुढेंत्याचीकैसीरीती ॥ सांगण्यांतयेतआहेनिश्चिती ॥ परिसालक्षलावोनिचित्तीं ॥ मनोभावेंकरोनिया ॥ १४ ॥ पिपाजीचागुरुबंधु ॥ तयाचाहाशिष्यविशद्ध ॥ तेणेंतोपुतण्यालागेसाधु ॥ श्रीरंगनामतयाचें ॥१५॥ त्याचेहृदयींइच्छाबहुत॥ पिपाजीसीपाहावेंत्वरित ॥ अंतःकरणींजडलीप्रीत ॥ रात्रंदिवसवाटपाहे ॥१६॥ जेथेंपिपाचालागेपत्ता ॥ तेथेंचिपत्रधाडीतत्त्वता ॥ हेदयाळाअनाथनाथा ॥ पावनमजलाकरावें ॥ १७ ॥ मोठाआहेंमीदीनचित्त ॥ आपणहोवोनिकृपावंत ॥ मजलादर्शनद्यावेंत्वरित ॥ साधूचीनीतीहेचिअसे ॥ १८ ॥ ऐसीचविनंतीलिहोन ॥ वारंवारपत्रधाडीआपण ॥ पिपाजीनेंतेंमानोन ॥ गेलेसदनींतयाच्या ॥ १९ ॥ तेचिसुंदरऐकारीती ॥ अकल्पितयेवोनिनिश्चिती ॥ त्याचेहृदयींकेलीप्रतीती ॥ कितीतेकीर्तिसांगावी ॥ ६२० ॥ ॥ क्षे०क० ॥ गये वाके घर आप द्वारमध्य बेठि रहे लग्योहूतो मानसीमे श्रीरंग विचारसो ॥ करिके सिंगार फूलमाल पहिरायो चाहे आरसी मुगुट मन चलो हो सिंगारसो ॥ बोले तब आप गुनी तोरि पहिराय करी दीजे गाठि राखो मन नीकैके संभारसो ॥ खुली तब आखे अभिलाखे देख्यो बोल्यो कोन अचिरज भयो बोले पीपाज्ञु उदारसो ॥ ५१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीरंगसदनींजाऊन ॥ द्वारामाजीबैसेआ

पण ॥ तंवतोअंतरींविचारोन ॥ मानसपूजाकरीतहोता ॥ २१॥ ध्यानापासोनस्नानापर्यंत ॥ पूजनकेलेंविधियुक्त ॥ पुढेंशृंगारकरोनिबहुत ॥ पुष्पमाळाघालीतसे ॥ २२ ॥ तंवतेमाळाझालीलहान ॥ अडकेजावयामुगुटांतोन ॥ तेव्हांशृंगारकरितांजाण ॥ मनचंचलजहालें ॥ २३ ॥ तेव्हांपिपाजीआपण ॥ कायबोलतीबाहेरून ॥ माळेचादोरातोडून ॥ घालूनद्यावीलवलाहीं ॥ २४ ॥ बहुतहुशारीकरोन॥ मनासींराखीसांभाळोन॥ ऐकतांडोळेगेलेखुलोन॥ चित्तींअभिलाषाजाहली॥२५॥ जीवामाजीआश्चर्यझालें॥ पाहूंहेह्मणेकोणबोलिले ॥ पिपाजीजवळयेऊनभले ॥ कायतैंबोलेश्रीरंग ॥ २६ ॥

॥ क्षे०क० ॥ कहो तुम कोन मौन गहे भौन बेठे आप दीजिये बतायेआप कहा तुम नाम हे॥ ताहिमध्य सिछा कीनी कहो तुम कोन ऐसे संतनसो पूछि नही रीती अभिरामहे॥ सुनि गयो लाज भरिकियो हे विचार येतो सिद्धनिरधार कोउ अये मेरे धामहे॥ बहु हट्ट कीनो तब दीने हे बताये नाम गयो लोटि पायनमे पूज्यो हियो कामहे ॥ ५२॥ ॥

॥ टी०ओ० ॥ विचारीतेव्हांकरजोडून ॥ सांगावेंजीस्वामीआपण ॥ पिपाजीनकरीकांहींभाषण ॥ मौनधरोनिबैसलेती ॥ २७॥ पुन्हाह्मणेजीसांगाआपण ॥ कायआपुलेंनामाभिधान ॥ तेव्हांतयासीशिक्षाकरून ॥ पिपाजीआपणबोलती ॥ २८ ॥ संतांसीपाहोनिदृष्टीसी ॥ तुह्मीकोणऐसेंविचारिसी॥ उत्तमरीतीनाहींऐसी ॥ कांहींमानसींविचारीं ॥ २९ ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ गेलालज्जेनेंभरोन॥ अंतरींविचारकेलापूर्ण ॥ कोणीतरीहासिद्धआहे ॥ ६३० ॥ अनाथमजलाजाणोनी ॥ आलेकृपेनेंमाझेसदनीं ॥ ऐसानिर्धारकरोनिमनीं॥ बळकटचरणींलागला ॥३१॥ तेव्हांकरीहट्टपरम॥ ह्मणेदयाळासांगानाम॥ ऐसेंतयाचेंपाहोनिप्रेम ॥ कथिलेंनामतेधवां ॥३२॥ पिपाजीऐसेंऐकतांत्वरित ॥ गडबडांपायांवरीलोळत ॥ माझ्याहृदयींचेमनोरथ ॥ पूर्णकेलेजीदयाळा॥ ३३ ॥

॥ क्षे०क० ॥ बोल्यो तब दीनतासो मेरो यो मनोरथ हो आबे जब आप तब ल्यांउ आंगे जायके ॥ किते आव सोई सुनी बात मन भोइ हुतो बाग कोश एक तहां बेठे जाये भायके ॥ चल्यो यह गावत बजावतही मोद भऱ्यो ढऱ्यो नैन नीर गिऱ्यो पाइनमे आइके ॥ ल्यायो घर छयो रंग रह्यो मास एक भऱ्यो भये सब देस दास सकै कौन गायके ॥५३॥

॥ टी०ओ० ॥ तेव्हांपिपाजीसीआपण ॥ बोलेअत्यंतहोऊनि

दीन ॥ आणीकमनोरथहोतेजाण ॥ माझेअंतरींदयाळा ॥ ३४ ॥ जेव्हांयेणेंहोईलआपुलें ॥ तेव्हांसन्मुखजावोनिभलें ॥ गातनाचत
प्रेममेळें ॥ आणावेंऐसेंहोतेंमनीं ॥ ३५ ॥ आतांकैसेनितेंहोईल ॥ ऐसेंऐकतांसंतदयाळ ॥ तीगोष्टबैसलीमनींसकळ ॥ ह्मणेमीकरीनऐसें
चि ॥ ३६ ॥ गांवापासोनिकोसभर ॥ बागएकहोतासुंदर ॥ तेथेंपिपाजीजाऊनसत्वर ॥ प्रसन्नहोवोनिबैसले ॥ ३७ ॥ इकडेश्रीरंगआ
पण ॥ गांवींचेमेळवीसंतजन ॥ समारंभतोमोठाकरून ॥ गातनाचतनिघाला ॥ ३८ ॥ हृदयामाजीआनंदभर ॥ नेत्रांतोनिवाहेनीर॥
पिपाजीसीपाहतांसमोर ॥ जावोनिपडेचरणावरी ॥ ३९ ॥ हत्तीघोडेनिशाणभेरी ॥ समारंभतोकरोनिभारी ॥ पिपाजीसीआणिलेघ
रीं ॥ अत्यादरेंकरोनियां ॥ ६४० ॥ हृदईंव्यापिलापूर्णरंग ॥ पूजाकरीयथासांग ॥ एकमासपर्यंतसांग ॥ पिपाजीतेथेंराहिले ॥ ४१ ॥
एकमासपर्यंत ॥ नित्यनवाआनंदहोत ॥ सर्वहीगांवउपदेशघेत ॥ कोणतेंसुखगाऊंसके ॥ ४२ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ वाहिठोर कुंड एक
तहा येउ बैठे हुते ताहा दोय नारि छाना बीनत सु आइहे ॥ देखि रूपभरि करी कृपा बडी पीपाजुने अतिही हुलास तब निकट
बुलाइहे ॥ बोले निजस्वारथसो बोले ताकु उचीत न परमारथसो बोले ताके इह भाईहे ॥ श्रीरंगके मन आई अनुचित्त बात यह च
ले उठि देखो कैसे नारि ये पराईहे॥५४॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेथेंचिगांवाबाहेर ॥ एकहोतेंसरोवर ॥ एकदापिपाजीसंतवर ॥ बैसले
होतेतेस्थळीं ॥ ४३ ॥ तेथेंकोणीदोनस्त्रिया ॥ आल्यागौऱ्यावेंचावया ॥ रूपेंसुंदरपाहोनियां ॥ आलीदयापिपाजीसी ॥ ४४ ॥ तयां
सीआनंदेंकरून ॥ आपुल्याजवळीबोलाऊन ॥ कायआपणकरितीभाषण ॥ आत्मसार्थकजाणोनी ॥ ४५ ॥ भक्तिपरमार्थाचापंथ ॥ त
यांसीकांहींनसेउचित ॥ परीपिपाजीबोलतांसत्य ॥ दोघींच्यामनासीवाटलें॥ ४६ ॥ श्रीरंगाचेआलेंमनीं ॥ हीतोंगोष्टअनुचितकरणी ॥
स्त्रियांसीजवळबोलाऊनी ॥ पिपाजीबोलतीकायआतां ॥ ४७ ॥ अहोह्यालोकांच्याबायका ॥ यांसींकायबोलतीदेखा ॥ मनांतऐसीवा
टोनिशंका ॥ उठोनिपहावयायेतसे ॥ ४८ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ आइ जब पास तब बोले ऐसे रूप पाई भजो रघुराइ तोहि लागे य
ह नीकोहे ॥ चिंतामणि छांडि काहे कोडि धरो हात खेद करो घरो हिये राम काम पूजे सब हीकोहे ॥ एसो उपदेस करो तिये हि

छप्पा
५६

ये भाव भन्यो ढन्यो मन राम ओर जीवन जा जीकोहे ॥ लियो उपदेस कियो भायो मन ताही समे भई वै विरक्त जग लाग्यो अति फीकोहे ॥ ५५ ॥

॥ टी०ओ० ॥ जवळीपाहेजोंयेवोन ॥ स्त्रियांसींकरितीकैसेंभाषण ॥ तोंपिपाजीभक्तआपण ॥ उपदेशकरितीदोघींतें ॥ ४९ ॥ ऐसेंसुंदररूपपावोन ॥ जरीभजालश्रीरघुनंदन ॥ तेणेंदेहाचेंसार्थकपूर्ण ॥ मृत्युलोकांतहोईलकीं ॥ ६५० ॥ तरीचयादेहाचीलागेगोडी ॥ नातरीजातसेलवडसवडी ॥ चिंतामणीतेंसांडोनिकवडी ॥ बळेंचिहातींकांधरिता ॥ ५१ ॥ याचाकांहींखेदकरून ॥ हृदयींधरावारघुनंदन ॥ सर्वांचेमनोरथकरीपूर्ण ॥ तुमचेनपुरवीकायतो ॥५२॥ ऐसाउपदेशकरितांत्यासी ॥ हृदयींभावभरेस्त्रियांसी ॥ रामओळलातेव्हांमानसीं ॥ ह्मणतीजीवनहेंचिजीवा ॥ ५३ ॥ उपदेशघेऊनितेक्षणीं ॥ कायकरितीदोघीकामिनी ॥ विरक्तझाल्यासर्वसोडुनी ॥ तुच्छवाटलेंजगतेव्हां ॥ ५४ ॥

॥ क्षे०क० ॥ श्रीरंगसो बिदा होय चले तब टोंडे किये मारगमे देख्यो विप्र रोवत पुकारहे ॥ ताको इने पुछि उनी कही मेरे सुताव्याह हुतो जजमाननसो लियो धन भारहे ॥ लेके जब चल्यो मिले पंथ बीच चोर तिन्हे लियो सब लूटी करो कोनपे पुकारहे ॥ हूतो कछु पास सुनि ताकौं ताहिसमे दियो ल्याये घर साथ करो और उपकारहे ॥ ५६ ॥

॥ टी०ओ० ॥ श्रीरंगाचीबिदाघेऊन ॥ पिपाजीतेव्हांनिघेआपण ॥ मार्गींचालतांएकब्राह्मण ॥ पाहिलारडतदीर्घस्वरें ॥ ५५ ॥ तयासीपिपाजीपुसेयेऊन ॥ तंवतोसांगेवर्तमान ॥ माझेकन्येचेंआहेलग्न ॥ यजमानाकडेह्मणोनिगेलों ॥ ५६ ॥ तेथोनिआणिलेंपुष्कळधन ॥ जातहोतोंघरींघेऊन ॥ चोरानेंमार्गांतगांठोन ॥ सर्वलुटोनघेतलें ॥ ५७ ॥ कोणापाशींकरूंपुकार ॥ ह्मणोनिरडतोंमीसत्वर ॥ पिपाजीचेंतेव्हांअंतर ॥ कृपेकरोनिकळवळलें ॥ ५८ ॥ ऐसेंऐकतांवर्तमान ॥ जवळकांहींजेंहोतेंधन ॥ तत्काळत्यासीकरोनिअर्पण ॥ केलेंशांतवनतयाचें ॥ ५९ ॥ आणीकउपकारकरावया ॥ हातींविप्रासीधरोनियां ॥ घरासीआणीलवलाह्या ॥ पिपाजीसंततेधवां ॥ ६६० ॥

॥ क्षे०क० ॥ लेके तब आये धाम एकांत कीनो वाको बाम अति अभिराम भेख भायके बनायोहे ॥ धारि कंठमाल भाल तिलक बनाये दियो कियो आंग छापनसो अतिही सुहायोहे ॥ गादि ओर तकिया बिछायके बेठायो ताही आंगे बैठे

आप राजा दरसन आयोहे ॥ कही येतो गुरुतुल्य हे हमारे तेरे लिये ल्याये हे इन्है बिनै करि पद सीस नायोहे ॥ ५७ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ यावरीविप्रासीघेऊनी ॥ पिपाजीतेव्हांपातलेसदनीं ॥ सीतेलागींपाचारूनी ॥ एकांतकरितीतयाचा ॥ ६१ ॥ विप्राचेघ
रींआहेलग्न ॥ तरीयासीपाहिजेधन ॥ नमागतांकोणालागुन ॥ कार्यसाधूनद्यावेंयाचें ॥ ६२ ॥ सीताह्मणेएकविचार ॥ यासीकरावेंवै
ष्णवथोर ॥ आमुचेआलेगुरुवर ॥ सर्वलोकांसीहेंसांगा ॥ ६३ ॥ ह्मणजेपुढतीयेईलभेट ॥ याचेंकार्यहोईलनीट ॥ ऐसाविचारकरोनिस्प
ष्ट ॥ तैसेंचिपिपाजीकरीतसे ॥ ६४ ॥ विप्रासीकरोनिविनंती ॥ अत्यंतसुंदरवेषदेती ॥ ज्यापरीगोडवाटेचित्तीं ॥ तैसेंनटवितीतयातें
॥ ६५ ॥ मिशांसहमुंडोनितेवेळां ॥ कंठींघातल्यातुळसीमाळा ॥ अंगावरीमुद्राछापिल्या ॥ तिलकलाविलाकपाळासी ॥ ६६ ॥ आ
धींचतेजस्वीब्राह्मण ॥ वरीवैष्णववेषजाण ॥ अत्यंतदिसेशोभायमान ॥ तुष्टलेंमनपिपाजीचें ॥ ६७ ॥ गादीआणीकतक्या ॥ बाहेरचौ
कांतमांडोनियां ॥ त्यावरीविप्रबैसवोनियां ॥ आपणकरजोडोनिपुढेंबैसे ॥ ६८ ॥ भेटावयासजेयेतीजन ॥ तयांसीसांगेहेगुरूसमान ॥
आधींयांचेंघ्यावेंदर्शन ॥ आजितुमचेंमहद्भाग्य ॥ ६९ ॥ तोंरायासीकळलावृत्तांत ॥ गुरूचेसदनींआलेमहंत ॥ तेव्हांतोआलादर्शना
र्थ ॥ त्यासीपिपाजीकायबोले ॥ ६७० ॥ अरेहेआमुच्यासद्गुरूसमान ॥ तुजसीयांचेंव्हावेंदर्शन ॥ ह्मणोनिआणिलेआग्रहेंकरून ॥ न
म्रत्वेंचरणधरींशिरीं ॥ ७१ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ राजा सुनि बिनै करी धरी बड भेट आंगे करि अनुराग बिदा आछिभाति कियोहे ॥
कियो तब ईन बीदा हाथ जोरी कहि छमा कीजो डाढी मुछ मुंड तुमै दुःख दियोहे ॥ लीज्यो रखवाई फिरि ऐसी बानि चोज सु
नि भेषको प्रताप देखि अति रंग भीज्योहे ॥ कियो नही भेख दूरि राख्यो छबि खुबी वैसि सीस डारि धूरि रामभक्तिरस पीयोहे
॥ ५८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रायेंऐसेंऐकतांवचन ॥ महद्भाग्यातेंमानोन ॥ अंतरींअनुरागकरोन ॥ भेटीसीधनठेवीबहु ॥ ७२ ॥ शाल
जोड्यादिवस्त्रेंबहुत ॥ उत्तमप्रकारेंबिदाकरीत ॥ साष्टांगघालोनिदंडवत ॥ रावउठोनिगेलासदनीं ॥ ७३ ॥ तैसेचिदर्शनालोकयेत ॥
त्यांहीं ठेविलीभेटबहुत ॥ तैंपिपाजीजोडोनिहात ॥ बिदाकरीतब्राह्मणाची ॥ ७४ ॥ आणीकविनवीकायआपण ॥ मजअपराधघडला

जाण ॥ दाढीमिशाचेंकेलेंमुंडण ॥ क्षमाकरावीहेदयाळा ॥ ७५ ॥ दुःखदिधलेंआपणासी ॥ यापरीऐकतांवचनासी ॥ गहिंवरोनिआ
लेंविप्रासी ॥ ह्मणेहाअसेधन्यपुरुष ॥ ७६ ॥ सर्वस्वेंघेतलेंसांभाळून ॥ त्यावरीऐसेंबोलतीवचन ॥ ऐकोनिआश्चर्यझालेंपूर्ण ॥ अंतरीं
अनुतापवाढला ॥ ७७ ॥ तैसाचिवेषाचाप्रतापपाहिला ॥ अत्यंतरंगामाजीभिजला ॥ पिपाजीसीविनवीतयेवेळां ॥ आतांदूरहावेषन
करीं ॥ ७८ ॥ ज्यापरीआहेमाझावेष ॥ तैसामूर्तीचाहृदयींनिवास ॥ करोनिद्यावाजीआतांविशेष ॥ ह्मणोनिचरणासलागला ॥७९॥
वैराग्यजाहलेंपुष्कळ ॥ मस्तकावरीघालीधूळ ॥ रामभक्तीचारसनिर्मळ ॥ प्राशनकरिताजाहला ॥ ६८० ॥ ॥ क्षे०क० ॥ टोडेबीच
जागरन हुंतो हरिवासरको तहां संत मान करे भरे भक्तिभायके ॥ कीनो तहां कौतिक ले सभामध्य ठाडे व्हैके मीडे निज हाथ
दोऊ ऊचेंको उठायके ॥ नृपको असंक भई कियो कहा इने यह पूछि इते बात तब कही समुझाइके ॥ द्वारिकामें कीरतन होत हो
मसाल लगी चंदवा जरन लाग्यो लियोहे बुझाइके ॥ ५९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सर्वदाटोडेगांवांत ॥ एकादशीचेंजागरणहोत ॥ बहू
तमिळतीसंतमहंत ॥ परमानंदहोतसे ॥ ८१ ॥ सकळांचाहोतसेआदर ॥ भक्तिभावाचादाटेभर एकदांपिपाजीनेंसुंदर ॥ तेथेंकौतुकके
लेंकीं ॥ ८२ ॥ संतांचीसभाबैसलीपूर्ण ॥ आनंदेंहोतसेहरिकीर्तन ॥ तितुक्यांतआपणदचकोन ॥ उठोनिउभेराहिले ॥ ८३ ॥ दोनी
हातवरतेकरोन ॥ लगबगीनेंचोळिलेपूर्ण ॥ नृपासीआशंकाझालीजाण ॥ ह्मणेहेंयांनींकायकेलें ॥ ८४ ॥ पिपाजीसीहातजोडोन ॥
नृपतीपुसतसेवर्तमान ॥ कायहेंआपणकेलेंलक्षण ॥ याचेंअनुमाननकळेचि ॥ ८५ ॥ पिपाजीकथीसमजावोन ॥ द्वारकेमाजीहोत
सेकीर्तन ॥ मंडपासीमशाललागोन ॥ जळूंलागलायेधवां ॥ ८६ ॥ हातवरतीकरून ॥ त्यासीदीधलेंविझवोन ॥ ऐसेंझालेंवर्तमान ॥
तुह्मासीयेथेंकायकळे ॥ ८७ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ भयो अचरज भर रात जो पठाये नर देखे जाई उहां ताके थेगरी सु
लगीहे ॥ पुछी जब लोग कही जरत मसालसोजू लीनोहे बुझाये आये पीपा बडभागीहे ॥ आवे सब जागरनमें समो एकादशीको ज्यु
देसे रनछोरजूको ऐसी मति पागीहे ॥ सुनि सब आई कही राजाने प्रतीती गही जानि येतो सिद्ध बडे हिये रति जागीहे ॥ ६० ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ रायालागींआश्चर्यझालें ॥ रातोराततेचिवेळे ॥ शोधआणायामनुष्यधाडिले ॥ जाऊनपोहोंचलेतेधवां ॥ ८८ ॥
तेथेंजोंपाहतीउतावेळ ॥ तोंमंडपासीलागलेंथिगळ ॥ पुसतांसांगतीलोकसकळ ॥ लागोनिमशालजळालेंहें ॥ ८९ ॥ नव्हतेंकोणाच्या
लक्षांत ॥ परीपिपाजीयेऊनत्वरित ॥ आपुल्याहस्तेंविझवोनिदेत ॥ असेभाग्यवंतमोठातो ॥ ६९० ॥ नित्यनेमेंएकादशीस ॥ पिपाजी
येतीजागरणास ॥ रणछोडजीसीपाहेसुरस ॥ ऐसीरंगलीमतीत्याची ॥ ९१ ॥ ऐसेंदूतांनींऐकतांवचन ॥ सत्वरटोड्यासीमगयेवोन ॥
साद्यंतकथितांवर्तमान ॥ रायासीप्रतीतिसत्यवाटे ॥ ९२ ॥ अंतरींगेलाजाणोन ॥ पिपाजीमोठेसिद्धजाण ॥ हृदयामाजीरतीपूर्ण ॥
जागलीतेव्हांरायाच्या ॥ ९३ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ करतहे स्नान तहां पीपा द्विज एक आयो बचन सुनायो कछु मोहि अब दीजि
ये ॥ अबतो न दीसे पास बोले फेरि देहु उन कीनी अति दैन सुनि सोचे कहां कीजिये ॥ तहां तेलिबालक सु ल्यायो बेल पथा
यवेको लयो छीन आप वासो बोल्यो यह लीजिये ॥ लेके द्विज गयो भयो याके दुःख हियो बडो कही जाय पितासो जो सुनि दुःख भी
जिये ॥ ६१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदाऐसेंझालेंपूर्ण ॥ पिपाजीकरीतहोतेस्नान ॥ तोंएकतेथेंआलाब्राह्मण ॥ कायतेंवचनऐकवी ॥ ९४ ॥ कांहीं
तरीयाचिसमईं ॥ मजलागोनिद्यालवलाहीं ॥ पिपाजीह्मणेजवळपाहीं ॥ कांहींचयेवेळींनसेहो ॥ ९५ ॥ पुन्हांमजसीभेटाआपण ॥ वाटेलतेंच
मीदेईन ॥ परीतोकांहींनायकेब्राह्मण ॥ दैन्यबहूतभाकीतसे ॥ ९६ ॥ पिपाजीसीपडलाविचार ॥ कायमीयासीदेऊंसत्वर ॥ हातोंनायकेवि
प्रवर ॥ कायमीविचारकरूंयासी ॥ ९७ ॥ भोंवतालेजोंपाहतीसम्यक ॥ तोंतेलीचाएकबालक ॥ पाणीपाजावयासीदेख ॥ आणिलेंबैलत
यानें ॥ ९८ ॥ पिपाजीतेथेंजाऊन ॥ बैलघेतलेहिसकोन ॥ विप्रासह्मणेजाघेऊन ॥ तेव्हांतोघेऊनगेलाकीं ॥ ९९ ॥ मुलाचेहृदयींपरम
दुःख ॥ जाहलेंतेव्हांरडेसम्यक ॥ तैसाचरडतरडतदेख ॥ कथिलेंयेऊनपित्यासी ॥ ७०० ॥ तेणेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ दुःखामाजीझालामग्न
॥ आह्मीसंसारींपरमदीन ॥ बैलकोठोनआणूंआतां ॥ १ ॥ ॥ क्षे०क ॥ गयो वह राजापास जायके सुनाई सब बोल्यो नृप कहो दुःख
उनहीसो जाइके ॥ आयो इनपास बोल्यो भऱ्यो दुखरास मेरो कहा अपराध बैल दियो लै छिनाइके ॥ बोले घर जाई देख कहा हम दो

स देत चल्यो निजधाम बैल बंध्यो देख्यो आइके ॥ देखि चैन पायो फेरि तहां दोऱ्यो आयो दास भयो मन भायो रह्यो रंगहीमें
छाइके ॥ ६२ ॥ ॥टी०ओ० ॥ तेव्हांतेलीतोआरडत ॥ राजापाशींगेलाधांवत ॥ श्रवणींसर्वहीघालीवृत्त ॥ ह्मणेजीघातकेलामा
झा ॥ २ ॥ तेव्हांतोबोलेनरनायक ॥ पिपाजीपाशींजाऊनदेख ॥ आपुलेंनिवेदींसर्वदुःख ॥ तेणेंतूंसुखपावसी॥ ३ ॥पिपाजीपाशींत्व
रित ॥ तेव्हांतोआलाधांवत ॥ ह्मणेजीदुःखेंभरलोंबहुत ॥ कायअपराधकेलातुमचा ॥ ४ ॥ ह्मणोनिमाझाबैलआपण ॥ बळेंकरूनिघेत
लाहरोन ॥ तेव्हांपिपाजीबोलेवचन ॥ कायरेलबाडीकरितोसी ॥ ५ ॥ घरींचबांधलेअसतीबैल ॥ जावोनिपाहेंतूंएकवेळ ॥ आमुच्याव
रीबळेंचिआळ ॥ कायह्मणोनिघेतोसी ॥ ६ ॥ मगतेलीजोंघरींजाये ॥ तोंतेथेंचिबैलबांधलेपाहे ॥ सुखपावोनिलवलाहें ॥ करीआश्चर्यते
धवां ॥ ७ ॥ मगअंतरींअनुतापोन ॥ पिपाजीजवळीआलाधांवोन ॥ मस्तकचरणावरीठेऊन ॥ शिष्यजाहलातयाचा ॥ ८ ॥ सन्मा
र्गींजडलेंमन ॥ प्रेमरंगांतझालेंनिमग्न ॥ ऐसासंतांचामहिमापूर्ण ॥ दयावंतदीनासी ॥ ९ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ पऱ्योहे अकाल कैसे
जीवप्रतिपाल कीजे दीजे घर त्यागि सोचे हिये अकुलाइके ॥ घरमे मोहरनको पायो एक टोकना सु मनमे मगन व्हैके दियोहे लु
टाइके ॥ आवत जे संत तीने देतहे आनंद सुख आवत जे भूखे तिने भेजत अघाइके ॥ सुन्यो संतमुखनकी मतिअनुसार कह्यो
चरित अपार साधु सकै कोन गाइके ॥ ६३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदातेथेंपडलाकाळ ॥ सर्वहीलोककरितीतळमळ ॥ पिपाजीसी
वाटेहळहळ ॥ आतांमीयासीकायकरूं ॥ ७१० ॥ पिपाजीचाऐकोनिलौकिक ॥ अन्नमागावयायेतीलोक ॥ तेणेंयासीपडलाधाक॥ कै
सेनिपाळूंसर्वजीवां ॥ ११ ॥ अत्यंतहृदयींव्याकुळहोऊन ॥ ह्मणेहेंद्यावेंघरसोडोन॥ यापरीहोतांचिंतामग्न ॥ जगज्जीवनकायकरी॥१२॥
मोहरांनींभरोनिटोपली ॥ पिपाच्याघरांतनेऊनठेविली ॥ येणेंसदनींजातांचपाहिली ॥ मनासीआनंदजाहला ॥ १३ ॥ बाहेरआणोनि
तेवेळां ॥ वांटोनिदेतसेसज्जनांला ॥ आणिजोयेतसेसंतमेळा ॥ तयासीअनंतसुखदेतसे ॥ १४ ॥ जोकोणीयेतसेक्षुधित ॥ तयासीतृप्त
करोनिदेत ॥ ऐसेंतयाचेंअनेकविधचरित ॥ कितीमीवर्णनकरूंशकें ॥ १५ ॥ संतमुखांनींजेंऐकिलें ॥ बुध्यनुसारवर्णनकेलें ॥ चरित्र

साधूचेंअपारवहिलें ॥ गाऊंसकेलकोणयासी ॥ १६ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ कीनि भक्तमाल नाभास्वामीज्ञु दयाल फेरि कीनि टीका हिये आई प्रियादास दासहे ॥ बडे भक्तराज नृप जैसिंघसवाइजूके आंगे तिन्हे कियो ताकी कथाको बिकासहे ॥ तामे पीपा टीकाके अर्थको कबित बीच सूचरूप सुनिके निदेश दीनो तिन्है सुखरासहे ॥ तिनको विस्तार बैनि पूछा हिये आये किये होय जैसे अज्ञानको प्रकासहे ॥ ६४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नाभाजीस्वामीदयाळ ॥ तेहींकेलीभक्तिमाल ॥ पुनरपिहोवोनिकृपाळ ॥ प्रियादासहृदयींप्रगटले ॥ १७ ॥ तयावरीकेलीटीका ॥ ज्यामाजीअर्थअसेनेटका ॥ नृपजयसिंगसवाईदेखा ॥ थोरजाहलाभक्तराज ॥१८॥ तयाचेसमक्षप्रियादास ॥ भक्तिमालेचीटीकासुरस ॥ सर्वकथेचाकरूनिप्रकाश ॥ प्रेमेंकरूनगाइला ॥ १९ ॥ तयाटीकेमाजीजाणा ॥ पिपाजीचीबहुवर्णना ॥ कांहींगोष्टीच्याकेल्यासूचना ॥ ग्रंथवाढेलह्मणवोनी ॥ ७२० ॥ रायानेंकरूनिश्रवण ॥ त्यागोष्टीचाकेलाप्रश्न ॥ ह्मणेजीदयाळाकृपाकरोन ॥ तेंहीचरित्रपरिसवावें ॥ २१ ॥ ऐकतांज्याचरित्रासी ॥ हृदयींवाढतेसुखराशी ॥ प्रियादासजीतयाआश्वासी ॥ पुढेंमीतुजसीसांगेन ॥ २२ ॥ पुढेंहेवेणीकृष्णदास ॥ यांचेहृदयींकरोनिवास ॥ कथेचाविस्तारकेलासुरस ॥ ह्मणोनिसंतांसमानला ॥ ॥ २३ ॥ नातरीऐशाअर्थाचाप्रकाश ॥ कैसेनिमजहोयअज्ञानास ॥ जेथेंसंतांचीकृपाविशेष ॥ तयासीदुर्लभकायअसे ॥ २४ ॥ पहातैसाचिमीमार्तंड ॥ कपटीदुराचारीनास्तिकवितंड ॥ परीसद्गुरूच्याकृपेउदंड ॥ भक्तिप्रेमामृतकरीतसें ॥ २५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ छप्पन्नावाछप्पागोडह्या ॥७२६ ॥ ॥श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदीनदयाळा ॥ माझेनिमुखेंजीभक्तमाळा ॥ तिचीटीकाकरिसीकृपाळा ॥ जेणेंसकळांअर्थउमजे ॥ १ ॥ कायतुझेंदयाळुपण ॥ कोठवरीमीकरूंवर्णन ॥ मतिमंदमीअसतांहीन ॥ अघटितवर्णनकरविसी ॥ २ ॥ ॥ ॥ मू०छ० ॥ धन्य धनके भजनकी बिनहि बीज अंकुर भयो घर आये हरदास तिनहि गोधूम खवाये ॥ तातमातडुर थोथ खेत लंगूर बवाये ॥ आसपास ऋषिकार खेतकी करत बढाई ॥ भक्तभजेकी रीति प्रगट परतीतिज्ञु पाई ॥ अचरज मानत जगतमे

कंहु निपज्यो कंहु वे बयो ॥ धन्य धनाके भजनको० ॥ ५७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ धनाभक्ताचेंधन्यभजन ॥ अंकुरआलेबीजावी
ण ॥ घरासीआलेसाधुजन ॥ खाऊंघातलेगहूंत्यांसी ॥ ३ ॥ मायबापांशींयेईलराग ॥ तयांचीभीतीवाटोनिसांग ॥ रेतीचपेरूनदिलीस
वेग ॥ परीश्रीरंगकृपाकरी ॥ ४ ॥ आसपासहोतेजेकृषीकार ॥ याच्याशेतासीतेवर्णितीफार ॥ भक्तसेवनाचीकीर्तीअपार ॥ प्रगटप्रती
तीपावली ॥ ५ ॥ सर्वजगासीआश्चर्यझाली ॥ कायपेरिलेंकायहेंआलें ॥ बीजावांचूनअंकुरनिपजले ॥ धन्यधनाच्याभजनासी ॥ ६ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ खेतकीतो बात कही प्रगट कबितमांझ ओर एक सुनो भई प्रथमज्ञु रीतिहे ॥ आयो साधु विप्र धाम से
वा अभिराम करे टरो ढिग आइ कही मोहि दीजे प्रीतिहे ॥ पाथर ले दियो अति सावधान कियो इह छाती लाइ जियो
सेवै जैसी नेह नीतिहे ॥ रोटि धरी आंगे आखि मूंदि लियो परदाके छियो नही टूक देखि भई बडी भीतिहे ॥ १ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ धनजाटभक्तथोर ॥ वृत्तीजयाचीजमीदार ॥ चर्मण्वतीच्यातीरासमोर ॥ राहणेंअसेजयाचें ॥ ७ ॥ दोनचारशेंबि
घेजमीन ॥ तेथेंपेरीतसेधान्य ॥ तेंचितयासीअसेउत्पन्न ॥ तेणेंसंसारचालवीतसे ॥ ८ ॥ सावकारापासोनिएकदा ॥ पेरणीलागींगहूंआणि
तां ॥ तोंसंतमेळाआलातत्त्वता ॥ ह्मणतीक्षुधितआह्मीअसों ॥ ९ ॥ तेव्हांधनानेंलवलाहीं ॥ घरांतपाहतांकांहींनाहीं ॥ पेरणीचेचितेगं
हूंपाहीं ॥ संतांसीदिधलेतेधवां ॥ १० ॥ पिष्टतयांचेंकरोन ॥ संतांसीघातलेंभोजन ॥ तेणेंसुखावलेसाधूजन ॥ धनासिआनंदजाह
ला ॥ ११ ॥ धुळींतपेरणीकरितांजाण ॥ तयाचेंविशेषफलतेंकोण ॥ संतांचेठाईंपेरितांपूर्ण ॥ फलअनंतप्राप्तहोय ॥ १२ ॥ मायबापांसी
येईलराग ॥ तेणेंमनासीफारउद्वेग ॥ नागरफिरवोनिमगसवेग ॥ रेतीतयांतपेरिली ॥ १३ ॥ भवतालींचेकृषिकार ॥ पाहोनिथट्टाकरि
तीफार ॥ ह्मणतीकायहाअसेव्यवहार ॥ प्रपंचसर्वबुडविला ॥ १४ ॥ प्रपंचआणिपरमार्थसाधणें ॥ चतुरसाधूत्यासीचह्मणणें ॥ येणेंतोंकर
विलेंविटंबणें ॥ प्रारब्धींशेवटींधूळयाच्या ॥ १५ ॥ यापरीहांसतीसर्वपिशुन ॥ मायबापांसीसांगतीयेऊन ॥ कपटस्तुतीकरितीजाण ॥
कायहोपिकलेंशेततुमचें ॥ १६ ॥ भक्ताचेंनपडावेकांहींउणें ॥ ह्मणोनियेउनीजगज्जीवनें ॥ धनाचेसेतांतपेरिलींधान्यें ॥ अद्भुतनवलतों

जाहले ॥ १७ ॥ सर्वांच्यापेक्षांहीविशेष ॥ धान्यनिपजलेंतेथेंबहुवस ॥ संतसेवेचेंफलहेंसुरस ॥ ऐसेंलोकांसदाविलें ॥ १८ ॥ सर्वही
लोकआश्चर्यकरिती ॥ श्रीहरीतुष्टलायासीह्मणती ॥ कायपेरिलेंअसतांनिश्चिती ॥ कोणफलप्राप्तीझालीदेखा ॥ १९ ॥ कोणीसंतानें
याचरित्रीं ॥ ऐसीयापरीवर्णिलीकीर्ती ॥ जेवेळींधनानेंसंतांप्रती ॥ धान्यलुटवोनदीधलें ॥ २० ॥ तेवेळींसाधूनेंदिल्हाप्रसाद ॥ दोन
चारभोंपळेदिधलेविशद ॥ धनासीतेणेंहोयआनंद ॥ तेंबीजपेरिलेंसेतयामाजी ॥ २१ ॥ तोंलक्षावधीभोंपळेउपजले॥ पाहोनिसर्वहीलो
कहांसले ॥ परीश्रीहरीनेंविपरीतकेलें ॥ भोंपळ्यांतनिघालेंबहुधान्य ॥ २२ ॥ पेरिलेंकायआलेंकाय ॥ सर्वजगासीआश्चर्यहोय ॥
ह्मणतीसंतांचेफळलेपाय ॥ जयजयकारसर्वकरिती ॥ २३ ॥ यापरीहेशेताचीगोष्ट ॥ छप्प्यामाजीकथिलीस्पष्ट ॥ आणीकएककथाउद्भट
॥ परिसाचित्तदेवोनियां ॥ २४ ॥ प्रथमारंभींबाळपणीं ॥ धनाजाटाचीऐसीकरणी ॥ साधूब्राह्मणआलाकोणी ॥ तयाचेसदनींएकदा
॥ २५ ॥ नित्यविप्रकरोनिस्नान ॥ हरीचेंसुंदरकरीपूजन ॥ धनाजाटबैसेजवळयेऊन ॥ मौजपहाततेवेळीं ॥ २६ ॥ नित्यहरीचीपूजा
पहातां ॥ मनासीप्रीतीउपजेतत्त्वता ॥ मगविप्रासीहोयविनविता ॥ अहोजीमजलादेवदीजे ॥ २७ ॥ असेपूजेचीबहुआवडी ॥ ह्मणो
निदयाळालवडसवडी ॥ करोनीकृपेचीपरवडी ॥ मजलातांतडीदेवदीजे ॥ २८ ॥ विप्रेंतयाचेंपाहोनिअंतर ॥ शालिग्रामासारिखापत्थ
र ॥ तयासीआणोनिदिधलासत्वर ॥ ह्मणेतूंसुंदरयासीपूजीं ॥ २९ ॥ यापरीदेवाचीहोतांप्राप्ती ॥ धनाजाटाच्याआनंदचित्तीं ॥ साव
धानेंकरोनिअत्यंतप्रीती ॥ हृदयींलावोनिकृतार्थमानी ॥ ३० ॥ जैसीप्रेमाचीसत्यनीती ॥ तैसीचत्यावरीठेविलीप्रीती॥ गळ्यांतबांधो
निघेतसेनिश्चिती ॥ गाईघेऊनवनींजातसे॥ ३१ ॥ दोनप्रहरहोतांनिश्चिती ॥ गाईचरोनिपाणीपिती ॥ मगछायेसीजाऊनबैसती ॥
धनातेवेळींकायकरी ॥ ३२ ॥ जैसेंब्राह्मणकरीविधान ॥ तैसेंचिकरीतसेआपण ॥ नदीमाजीस्नानकरोन ॥ मगदेवासीकाढिलें
॥ ३३ ॥ तयासीहीघालीस्नान ॥ मगएकपत्थरउगाळोन ॥ तेंचिदेवासीलावीचंदन ॥ वनफुलेंआणोनवाहातसे ॥ ३४॥ मगजेआ
णिलीहोतीशिदोरी ॥ देवापुढेंत्याठेवीभाकरी ॥ आपणडोळेलाऊनसत्वरी ॥ घुंघुटवरोनिघेतले ॥ ३५ ॥ घटकाभरीपाहेवाट ॥ हळूच

छप्पा
५७

खोलोनिदेखेघुंघुट ॥ भोजननकरीचदेवनीट ॥ एकहीग्रासनघेतला ॥ ३६ ॥ ऐसेंपाहतांचिनिश्चिती ॥ धनासीथोरझालीभीती ॥ ह्मणे
हादेवबावळेचित्तीं ॥ विप्राचीसंगतीसूटली ॥ ३७ ॥ जैसीकळपांतोनिसुटेगाय ॥ दोनदिवसतीभ्रमिष्टहोय ॥ तैसेंचिदेवासीझालेंका
य ॥ ऐसेंचिमजलावाटतसे ॥ ३८ ॥ जरीदेवहानकरीभोजन ॥ मजहीजेवणेंयावांचुन ॥ ठीकनदिसेऐसेंह्मणोन ॥ फेंकिलेंअन्ननदी
माजी ॥ ३९ ॥ ॥ मू०क० ॥ बारबार पांव परे अरे भूख प्यास तजी धरैं हिये सांचो भाव पाई प्रभु प्यारिये ॥ छा
क नित आवे नीके भोगकों लगावै जोई छोडो सोई पावे प्रीती रीति कछु न्यारिये ॥ जाको कोऊ खाई ताकी टहल बनाइ
करे लावत चराइ गाई हरि उर धारिये ॥ आयो फिरि विप्र नेह खोजहू न पायो किंहु सरसायो बाते लै दिखायो शाम जारिये ॥२॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीगेलेदोनदिवस ॥ धनानेंकेलेदोनउपवास ॥ तिसरेदिवशींधरीहट्टास ॥ ह्मणेहेदेवाकायकरितोसी ॥ ४० ॥
कंठआलातैंगहिवरोन ॥ आपणवारंवारकरीनमन ॥ ह्मणेहेंदेवाकरिसीकठिण ॥ तान्हेलाभुकेलाराहतोसी ॥ ४१ ॥ येणेंतुझाजाईलप्रा
ण ॥ माझेंहोईलकाळेंवदन ॥ जेव्हांविचारीलतोब्राह्मण ॥ तेव्हांमीवचनकायबोलूं ॥ ४२ ॥ जरीतोयेथेंअसताब्राह्मण ॥ त्याजवळीदे
तोंपोहोंचवोन ॥ परीतोयात्रेसगेलानिघोन ॥ येथेंतूंअन्नसोडिलेंसी ॥ ४३ ॥ जरीमीतुझ्याआधींप्राण ॥ सोडितांतुझीगतीकोण ॥ ए
कटारानांतपडसीलजाण ॥ ह्मणोनिरुदनकरीतसे ॥ ४४ ॥ ऐसाहृदयींसत्यभाव ॥ पाहोनिकळवळेदेवाधिदेव ॥ मगप्रगटोनिस्वयमेव ॥
करीतभोजनसावकाशें ॥ ४५ ॥ तेव्हांधनासीहोयआनंद ॥ लगबगेंभोजनकरीगोविंद ॥ धनाजाटह्मणेसर्वहीविशद ॥ एकटाचिअन्न
खाऊंनको ॥ ४६ ॥ जैसेझालेतुजउपवास ॥ तैसेचिमजलातीनदिवस ॥ तेव्हांदेवासीआलेंहास्य ॥ दिधलाप्रसादतयासी ॥ ४७ ॥ या
परीतोनित्यच्यानित्य ॥ खावयासीजेंआणित ॥ तेंचिआपणभक्षणकरवीत ॥ कोणताहीपदार्थअसो ॥ ४८ ॥ हेतोंकांहींवेगळीचरीती ॥
मुख्यदेवासीआवडेप्रीती ॥ पुनरपिएकशंकाचित्तीं ॥ धनाजाटाच्याआलीसे ॥ ४९ ॥ अहोमीवाढतोंजैसानित्य ॥ तैसानवाढेहाजग
न्नाथ ॥ आल्यादिवसापासोनियेथ ॥ तेवढाचदिसतोमजलागीं ॥ ५० ॥ अर्धेंअन्नमीकरितोंभक्षण ॥ ह्मणोनिवाढेनाजगज्जीवन ॥ या

सीचसगळेंद्यावेंअन्न ॥ आपणथोडेंसेंखातजावें ॥ ५१ ॥ यापरीसंकटतेंजाणोन ॥ वाढूंलागलेदेवआपण ॥ एकवर्षभरतांजाण ॥ तीनचारशेरांचेजाहले ॥ ५२ ॥ मगविचारकरीजगज्जीवन ॥ आपणज्याचेंखातोंअन्न ॥ त्याचेंकांहींकरावेंसेवन ॥ ह्मणोनिधनासीकायबोले ॥५३॥ सखयातुह्मीआह्मीमिळोन ॥ गाईसीचारीतजाऊंआपण ॥ यापरीबोलोनिजगज्जीवन ॥ गाईचारीतनित्यत्याच्या ॥ ५४ ॥ यापरीकांहींदिवसलोटतां ॥ यात्रेहूनिविप्रआलामागुता ॥ हेंऐकोनिधनाजीतत्त्वतां ॥ जाऊनभेटलातयासी ॥ ५५ ॥ करोनिसाष्टांगनमन ॥ ह्मणेजीआपणदयाकरून ॥ जोदेवदिधलाहोताजाण ॥ तोस्वस्तिक्षेमआहेजी ॥ ५६ ॥ दोनतीनदिवसपर्यंत ॥ मजपाशींनरमलेंचित्त ॥ तैसाचिभुकेलाराहेनिश्चित ॥ मगमीआकांतबहूकेला ॥ ५७ ॥ तेव्हांश्रीहरीजेऊंलागला ॥ दिवसेंदिवसदेहवाढला ॥ आतांअत्यंतमेळझाला ॥ नित्यमजसवेंखेळतसे ॥ ५८ ॥ तैसेंचिगाईचारोनिआणित ॥ शरीरेंपुष्टझालाबहुत ॥ ह्मणोनिदेवासीउघडोनिदावित ॥ ब्राह्मणालागूनितेधवां ॥ ५९ ॥ तेव्हांविप्रासीआश्चर्यझालें ॥ ह्मणेहेंहरीनेंकायकेलें ॥ ह्मणोनिनेत्रींअश्रुआले ॥ हृदयगहिवरेतेधवां ॥ ६० ॥ मगधनासीबोलेकाय ॥ ह्मणेतोकोठेंयादवराय ॥ कैसागाईचारितोपाहें ॥ मजलवलाहेंतूंदावीं ॥ ६१ ॥ सोडोनिगेलोंमीतुजजवळी ॥ मजवरीरुसलातोवनमाळी ॥ मध्यस्थीहोवोनितूंयेवेळीं ॥ मैत्रीत्यासींकरोनिदे ॥ ६२ ॥ धनाजीह्मणेआज्ञाप्रमाण ॥ आजिमीत्याचीफजीतीकरीन ॥ उदईकदेईनभेटवोन ॥ तुह्मालागोनलवलाहें ॥ ६३ ॥ ऐसेंबोलोनिगेलावनासी ॥ तेव्हांप्रगटतांश्रीहरीसी ॥ धनाबोलेहेहृषीकेशी ॥ कांनबोलसीतूंब्राह्मणासी ॥ ६४ ॥ पहिलेंत्याचेंखावोनिअन्न ॥ आतांहोतोसिकांबेमान ॥ ऐसेंऐकोनिकौतुकभाषण ॥ देवहांसोनकायबोले ॥ ६५ ॥ अरेमीत्याशींनकरींभाषण ॥ तेणेंनऐसेंकेलेंलालन ॥ तुझियामर्जीस्तवजाण ॥ देईनदर्शनगाईचारितां ॥ ६६ ॥ धनाह्मणेअगत्यद्यावेंदर्शन ॥ नातरीतुजसीनकरींभाषण ॥ ऐसेंदेवासीकबूलकरोन ॥ विप्रासीयेऊनसुचविलें ॥ ६७ ॥ उदईकतुह्मासीहोईलदर्शन ॥ परीनकरीलतोकांहींभाषण ॥ विप्रह्मणेमीइतुकेन ॥ कृतकृत्यहोईनसर्वथा ॥ ६८ ॥ दुसरेदिवशींप्रातःकाळीं ॥ गाईसीचारितांश्रीवनमाळी ॥ धनाजीयेवोनिविप्राजवळी ॥ गेलाघेउनीतेस्थाना ॥ ६९ ॥ स्नेहरीतीचालक्षांश ॥

कांहींनपावलात्याविप्रास ॥ परीयाभाविकेंनेऊनत्यास ॥ जगदीशासदाविलें ॥ ७० ॥ एक्यासुंदरवृक्षातळीं ॥ उभाराहिलाश्रीवनमा
ळी ॥ मुखींधरोनिवाजवीमुरली ॥ गाईसीहांकामारीतसे ॥ ७१ ॥ ॥ मू०क० ॥ द्विज लखि गाइनिमे चाइनी समात नाही भाइ
निकी चोट द्रग लागी नीर झरीहे ॥ जाइके भवन सीतारवन प्रसन्न करे बडे भाग मांनि प्रीति देखि जैसी करीहे ॥ धनाको दयाल व्हैके
आज्ञा प्रभु दई ढरो करो गुरू रामानंद भक्ति मती हरीहे ॥ भये शिष्य जाइ आप छातिसो लगाइ लिये किये ग्रहकाज सबै सुनि
जैसी धरीहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ द्विजानेंपाहिलेंदुरोन ॥ भोंवत्यागाईशोभतीजाण ॥ मध्येंविराजेजगज्जीवन ॥ नटनागरव्रजवा
सी ॥ ७२ ॥ शरीरींगोरजपडलेबहुत ॥ कंठींवनमाळाशोभादेत ॥ मुखानेंमुरलीवाजवीत ॥ देहुडेंठाणमांडोनी ॥ ७३ ॥ ऐसेंपाहतां
रूपसुंदर ॥ देहींनसमावेआनंदभर ॥ नयनींढळढळांवाहेनीर ॥ प्रेमाचीउत्तमचोजलागली ॥ ७४ ॥ मगधनासीहृदयींधरोन ॥ ह्मणेरे
बापातूंचिधन्य ॥ तुझ्यायोगेंआजिदर्शन ॥ मजअनाथासीजाहलें ॥ ७५ ॥ मगसदनासीजायब्राह्मण ॥ आपुलेंभाग्यथोरमानोन ॥
जैसीआलासेप्रीतीपाहोन ॥ तैसीचआपणकरीतसे ॥ ७६ ॥ सीतारमणाचेंसेवनकरोन ॥ भक्तिभावेंकेलेंप्रसन्न ॥ कृतकृत्यहोवोनितो
ब्राह्मण ॥ भगवत्पदासीपावला ॥ ७७ ॥ इकडेकथाकैसीजाण ॥ धनाचेंपाहोनिअज्ञानपण ॥ दयेनेंवळलादयाघन ॥ ह्मणेरेवचनऐक
माझें ॥ ७८ ॥ तुझीमाझीसदासंगती ॥ परंतुमाझीस्वरूपस्थिती ॥ कांहींनकळलीतुजप्रति ॥ तरीएकचित्तींधरींआतां ॥ ७९ ॥ का
शीक्षेत्रामाजीजाऊन ॥ रामानंदासीरीघशरण ॥ तेणेंमाझेंस्वरूपज्ञान ॥ होईलसंपूर्णतुजलागीं ॥ ८० ॥ जीतेंह्मणतीपराभक्ती ॥ तेथेंतु
झीहरेलमती ॥ ऐसेंधनानेंऐकतांनिश्चती ॥ निघेकाशीसीतेधवां ॥ ८१ ॥ काशीमाजीपावतांजाण ॥ रामानंदासीरिघेशरण ॥ स्वामी
नेंपाहतांतेचिक्षण ॥ लाविलाबळकटहृदयासी ॥ ८२ ॥ धनाजाटाचेंसकळवृत्त ॥ स्वामीसीकळलेंनिजचित्तांत ॥ तेणेंहोवोनिआनंदभ
रित ॥ त्यासीउपदेशदीधला ॥ ८३ ॥ यापरीधनाशिष्यहोऊन ॥ गुरूचेसदनींराहोनिजाण ॥ सर्वहीघरधंदासारीआपण ॥ भक्तीचेंस्व
रूपपूर्णकळलें ॥ ८४ ॥ प्रियादासजीबोलेआपण ॥ जैसेंसंतांच्यामुखेंकरोन ॥ परिसिलेंमीअसेजाण ॥ तैसेंचिलिहूनठेविलेंमी ॥ ८५ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदीनोद्धारा ॥ मजरक्षावेंअनाथपामरा ॥ तुजवांचोनिनसेचिथारा ॥
करुणाकरादयासिंधू ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ विदित बात जग जानिये हरि भये साहायक सेनके ॥ प्रभू दासके काज रूप ना
पितको कीनो ॥ छिप्र छुरहडी गही पान दरपन तहां लीनो ॥ तादृश व्है तिंहिकाल भूपके तेल लगायो ॥ उलटि राव भयो शि
ष्य प्रगट परचो जन पायो ॥ शाम रहत सनमुख सदा जो बछाहित धेनुके ॥ बिदित बात० ॥ ५८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हेतोंगोष्टी
असेमाहित ॥ सर्वहीयासीजगजाणत ॥ कींसाह्यझालेश्रीभगवंत ॥ सेनानापिकाकारणें ॥ २ ॥ प्रभूनेंदासाच्याकार्यालागुन ॥ नापि
काचेंरूपधरिलेंपूर्ण ॥ सत्वरसुन्यांचीपेटीघेऊन ॥ पान्दानदर्पणघेतलें ॥३॥ तत्काळतैसेंचिरूपनटले ॥ रायालागुनीतेललाविलें ॥ रूपासी
प्रचितीपावतांभले ॥ उलटातोशिष्यजाहला ॥ ४ ॥ दासासीकांहींपडतांअटक ॥ श्रीहरीसर्वदाराहेसन्मुख ॥ वत्सहितासीजैसीदेख ॥
गायहुंबरोनिधांवतसे ॥ ५ ॥ ॥मू०क० ॥ बांधोगड वास हरिसाधु सेवा आस लगी पगी मति अति प्रभु परचो दिखायोहे ॥ करि
नितनेंम चल्यो भूपके लगाउ तेल भयो मग मेल संत फिरी घर आयोहे ॥ टहल बनाइ करी नृपकी न संक धरी धरी उर शाम जाई
भूपती रिझायोहे ॥ पाछे सेन गयो पंथ पूछे हिये रंग छयो भयो अचरज राजा वचन सुनायोहे॥ १ ॥ ॥टी०ओ० ॥ सेनान्हा
व्याचीकथासुरस ॥ बांधवगडींजयाचावास ॥ साधुसेवेचीलागलीआस ॥ तेथेंचिअत्यंतमतीजडली ॥ ६ ॥ संतसेवेचीफलप्राप्ती ॥ प्र
भूनेंत्यासीदाविलीप्रचीती ॥ बांधवगडचाराजानिश्चिती ॥ तयाचेघरींहाचाकरअसे ॥ ७ ॥ नित्यजावोनिरायापाशीं ॥ तेललावीशरी
रासी ॥ तैसाचिनिघालाएकेंदिवशीं ॥ तेलरायासीलावावया ॥ ८ ॥ तोंमार्गीभेटलासंतमेळा ॥ सेनासीपाहोनिआनंदभला ॥ तया
सीघेऊनघरींगेला ॥ सेवेसीलागलातेधवां ॥ ९ ॥ नानाप्रकारेंकरीसेवन ॥ पक्वान्नेंकरोनिघालीभोजन ॥ रायाचीशंकाकांहींनधरून ॥
सत्सेवनींमनरंगलें ॥ १० ॥ तंवतीशंकाश्रीहरी ॥ आपुल्याअंतःकरणींधरी ॥ रूपसेनाचेंघेऊनसत्वरी ॥ बगलेंतपेटीमारिली ॥ ११ ॥

पान्दानदर्पणघेऊन ॥ सभेसीपोहोंचलेयेऊन ॥ सरसावलेमाजबाधोन ॥ तेलरायासीलावीतसे ॥ १२ ॥ ज्यापासोनिसर्वचतुरता ॥ त्याचीवर्णावीकायकुशलता ॥ रायाच्यासंतोषदिधलाचित्ता ॥ ह्मणेरेसेनाधन्यतूझी ॥ १३ ॥ भगवंताचालागतांकर ॥ रायाचेंपालटोनगेलेंअंतर ॥ भगवद्भक्तीचाहृदयींअंकुर ॥ उभाराहिलातेवेळीं ॥ १४ ॥ नंतरभूपतीकरीस्नान ॥ निघोनिगेलेजगज्जीवन ॥ परंतुरायासीआठवण ॥ वारंवारहोयत्याची ॥ १५ ॥ सेनान्हाव्याचेंहोतांस्मरण ॥ रायासीयेतसेगहिवरून ॥ इकडेसंतांसीबोळऊन ॥ सेनाघराहून निघाला ॥ १६ ॥ राजसेवेचेंझालेंस्मरण ॥ तेणेंचिंतावेत्याचेंमन ॥ तैसाचिलगबगेंकरीतगमन ॥ मार्गीलोकांसीपुसतसे ॥१७॥ राजकीयलोकजेभेटती ॥ तयांसीपुसेकींकोपलेनृपती ॥ समईनपावलोंआजिमीनिश्चिती ॥ अपराधघडलामजकडोनियां ॥ १८ ॥ ऐसाविचारकरीतकरीत ॥ रायाचेसमक्षपातलातेथ ॥ सेनासीपाहतांतैंनृपनाथ ॥ हृदयींप्रेमरंगव्यापिला ॥ १९ ॥ पान्दानपेटीदर्पणघेऊन ॥ सेनाउभाअसेकरजोडोन ॥ रायासीआश्चर्यजाहलेंपूर्ण ॥ तयासीवचनकायऐकवी ॥ २० ॥ ॥ मू०क० ॥ फेरि कैसे आये सुनि अतिही लजाये कही सदन पधारे संत भई यो अबारहे ॥ आवन न पायो वाहि सेवा अरुझायो राजा दौरि सिर नायो देखि महिमा अपारहे ॥ भीजि गयो हियो दासभाव दृढ लियो पीयो भक्तिरस शिष्य व्हैके जान्यो सोइ सारहे ॥ अबलोंहुं प्रीति सुत नाति भई रीति चले होइ जो प्रतीति प्रभु पावे निरधारहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पुनरपिकैसेंआगमन ॥ ऐसेंरायाचेंऐकतांवचन ॥ सेनाजाहलालज्जायमान ॥ ह्मणेमजअपराधघडलाकीं ॥ २१ ॥ सदनींआलेसंतजन ॥ तयांचासत्कारकरितांजाण ॥ त्यायोगेंउशीरझालापूर्ण ॥ नयेऊंपावलोंआपुल्याकडे ॥ २२ ॥ अडकलोंमीसेवेमाजी ॥ ह्मणोनिउशीरझालाआजी ॥ ऐसेंरायानेंऐकतांसहजी ॥ तयाचेअंतरींकळोंआलें ॥ २३ ॥ सेनालागलासंतसेवनीं ॥ ह्मणोनिधांवलेचक्रपाणी ॥ मजलागेलेतेललाउनीं ॥ कायहोआजिभाग्यमाझें ॥ २४ ॥ नित्यहीसेनालावीतेल ॥ परीआजिचेहस्तकोमळ ॥ अंतर्बाह्यचेसर्वमळ ॥ दूरझालेहोमाझेकीं ॥ २५ ॥ सेनासीपावलेशारंगधर ॥ पाहोनिऐसामहिमाअपार ॥ रायाचेंद्रवोनिगेलेंअंतर ॥ धांवोनिसत्वरचरणधरी ॥ २६ ॥ प्रेमानेंहृदयगेलेंभि

जोन ॥ दासभावअंतरींधरोनिपूर्ण ॥ सेनासीसर्वस्वेंहोवोनिशरण ॥ घेतलाउपदेशतयाचा ॥ २७ ॥ सर्वांतभक्तिसारपूर्ण ॥ ऐसेंघेतलेंनृपेंजाणोन ॥ प्रेमरंगांतरंगलेंमन ॥ सेनाचेंसेवनकरीतसे ॥ २८ ॥ ऐसीरायाचीजडलीप्रीती ॥ अद्यापवरीतैसीचरीती ॥ पुत्रपौत्रादिचालविती ॥ सद्गुरुमानितीनापिकातें ॥ २९ ॥ यापरीज्यासीहोयप्रतीती ॥ त्यासीनिर्धारेंपावेश्रीपती ॥ संतसद्गुरूचरणींप्रीती ॥ सर्वदाअसावीयाचिहेतु ॥ ३० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ अठ्ठावन्नावाछ्प्पागोडहा ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदीनोद्धारा ॥ भवसिंधूच्यालावींपारा ॥ मजनसांपडेकोठेंथारा ॥ दाविजेआतासत्वर ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भक्तिदान भयहरन भुज सुखानंद पारस परस ॥ सुखसागरकी छाप राग गौरी रुचि न्यारी ॥ पदरचना गुरुमंत्र मनो आगम उनहारी ॥ निसिदिन प्रेमप्रवाह द्रवत भूधर त्यों निर्झर ॥ हरिगुनकथा अगाध भाल राजत लीलाभर ॥ संतकंजपोषन बिमल अति पीयूष सरसी सरस ॥ भक्तिदान० ॥ ५९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सुखानंदसाधुपूर्ण ॥ ऐसातयाचाहस्तजाण ॥ सर्वदाभक्तीचेंदेईदान ॥ भयाचेंहरणकरीतसे ॥ २ ॥ परिसाचास्पर्शहोतां ॥ लोखंडपावेसुवर्णता ॥ तैसाचिमस्तकींहस्तठेवितां ॥ शिष्याचारंगपालटे ॥३॥ जितुकेंयाहींकेलेंकवन ॥ त्यामाजीआपुलेंनामाभिधान ॥ सुखसागरहीछापपूर्ण ॥ त्यावरीजडोनदेतसे ॥ ४ ॥ गौरीरागाचीरुचीबहुत ॥ पदरचनातेऐसीकरीत ॥ जाणोंगुरूचाउपदेशहोत ॥ वेदाचेंसारबोलतसे ॥ ५ ॥ रात्रंदिवसप्रेमभरित ॥ नेत्रावाटेजलवाहत ॥ जैसापर्वतींझराझरत ॥ आनंदयुक्तसर्वदा ॥ ६ ॥ सर्वदाकरीहरिगुणकथा ॥ आणीकदुसऱ्यानकरीवार्ता ॥ कायतयाचीअगाधभाग्यता ॥ लीलाभरअंगींशोभतसे ॥ ७ ॥ केवळअमृताचेंसरोवर ॥ सरसअत्यंतविमलसुंदर ॥ संतकमलासीपुष्टिकर ॥ सुखानंदसंतजाणावे ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकुणसाठवाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपरमानंदा ॥ निवटोनिमाझासंसारधंदा ॥ लावोनिदेईपरमार्थवादा ॥
जेणेंश्रीगोविंदादयाउपजे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ महिमा महाप्रसादकी सुरसुरानंद साची करी ॥ एकसमे अध्वा चलत वरा वाक
छल पाये ॥ देखादेखी सिष्य तिनहू पीछेते खाये ॥ तिनपर स्वामी खीजे वबन करि बिनविस्वासी ॥ तिन तैंसे प्रत्यक्ष भूमपर
कीनी रासी ॥ सुरसुरी सुवर पुनि उगले पुहप रेनु तुलसी हरी ॥ महिमा महाप्रसादकी० ॥ ६० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सुरसुरानंदभ
क्तसाचा ॥ जोशिष्यरामानंदाचा ॥ जेणेंमहिमाप्रसादाचा ॥ सत्यकरोनिदाविला ॥ २ ॥ कोणेएकेसमई ॥ मार्गीचालतांलवलाहीं ॥
सहस्रावधीशिष्यपाहीं ॥ सवेंअसतीजयाच्या ॥ ३ ॥ प्रसादावरीनिष्ठामोठी ॥ ऐसेंजाणोनिएककपटी ॥ कायकरीतैंउठाउठी ॥ स्वा
मीचीकसोटीपहातसे ॥ ४ ॥ जातीचाहीनअसोन ॥ खरकटेवडेयेघेऊन ॥ सुरसुरापुढेंउभाराहोन ॥ महाप्रसादघ्याह्मणे ॥ ५ ॥ यापरी
वाणीनेंकेलाछळ ॥ परीहेहोवोनिउतावेळ ॥ भक्षणकेलातत्काळ ॥ निष्ठापूर्वकतेधवां ॥ ६ ॥ सर्वशिष्यांसीआलीशंका ॥ ह्मणतीहातों
नीचदेखा ॥ कैंचाप्रसादअसेनेटका ॥ परीतोस्वामीनेंभक्षिला ॥ ७ ॥ आतांजैसेंसद्गुरुकरिती ॥ तैशीचआपणकरावीरीती ॥ यापरी
शंकितहोवोनिचित्तीं ॥ प्रसादभक्षितीतेधवां ॥ ८ ॥ यापरीपहातांसाशंकित ॥ सुरसुरात्यांसीरागेंभरत ॥ रेतुह्मीसर्वहीकल्पनाभरित ॥
प्रसादींभावनानसेची ॥ ९ ॥ तेव्हांसर्वहीविनंतीकरिती ॥ महाराजयेणेंकपटरीती ॥ प्रसादनसतांतुह्माप्रती ॥ अन्ननीचानेंदीधलें ॥
॥ १० ॥ सुरसुराह्मणेआमुचीभावना ॥ तरीतोसत्यप्रसादजाणा ॥ तुमचेअंतरींअसेकल्पना ॥ प्रसादींनसेचिविश्वास ॥ ११ ॥तुह्मीअ
विश्वासीअसापूर्ण ॥ वमनकराजेंभक्षिलेंअन्न ॥ ऐसेंऐकतांसर्वहीजाण ॥ तैसेंचिकरितीतेधवां ॥ १२ ॥ प्रत्यक्षभूवरीतेचिकाळीं ॥ वम
नाचीराशीकेलीसकळीं ॥ सर्वपडलेंअन्नभूतळीं ॥ मागोनिसुरसुराकरीकाय ॥ १३ ॥ आपणहीतेव्हांकरीवमन ॥ तोंगंगामृत्तिकातुळ
सीपान ॥ सर्वशिष्यांनींपहातांजाण ॥ ह्मणतीआपणपूर्णविकल्पी ॥ १४ ॥ यापरीप्रसादमहिमापूर्ण ॥ सत्यसुरसुरानेंकेलाजाण ॥ प्र
त्यक्षसर्वहीलोकांलागुन ॥ अनुभवआणोनदाविला ॥ १५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभ

क्तिप्रेमामृत ॥ साठावाछप्पागोडहा ॥ १६ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुराया ॥ आतांसत्वरदाखवींपाया ॥ सर्वहीमाझ्यानाशींअपाया ॥ अक्षयठायामजनेंई ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ महासती सत उपमा त्यों सत्त सुरसुरीको रह्यो ॥ अति उदारदंपत्य त्यागि ग्रह बनको गयने ॥ अचिरज भयो तहां एक संत सुनि जिनहो बिमने ॥ बैठे हुते एकांत आइ असुरनि दुख दियो ॥ सुमरे सारंगपानि रूप नरहरिको कीयो ॥ सुरसुरानंदकी घरनिको सत राख्यो नरसिंघ जयो ॥ महासती० ॥ ६१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महासतीचेंसतीपण ॥ जिच्याउपमेसीअसेपूर्ण ॥ यापरीराहिलेंसत्वजाण ॥ सुरसुरीबाईचेंपहाकीं ॥ २ ॥ उभयतांदोघेंस्त्रीपुरुष ॥ अत्यंतउदारभक्तसुरस ॥ घरसोडोनिवृंदावनास ॥ जावोनितेथेंराहिले ॥ ३ ॥ तेथेंआश्चर्यझालेंएक ॥ संतहोश्रवणकरावेंसम्यक ॥ मनासींनकराकांहींविन्मुख ॥ पहातेंकौतुककायझालें ॥ ४ ॥ एकदांउभयतांएकांतांत ॥ ध्यानींलावोनिबैसलेचित्त ॥ तोंएकसरदारअविंधनाथ ॥ येऊनितेथेंराहिला ॥ ५ ॥ सुरसुरीचेंरूपसुंदर ॥ पाहोनिझालाकामातुर ॥ सेवकजनांसीसांगेसत्वर ॥ तुह्मीत्यास्त्रियेसीघेऊनिया ॥ ६ ॥ तंवतेसर्वहीलोक धांवले ॥ सुरसुरीबाईतेंओढितीबळें ॥ तिणेंतैंराघवाआठविलें ॥ व्याकुळहोवोनितेधवां ॥ ७ ॥ तेव्हांधांवलेचापपाणी ॥ नरसिंहाचेंरूप धरोनी ॥ यवनातेंटाकिलेंमारोनी ॥ राखिलेंसत्वसुरसुरीचें ॥ ८ ॥ सुरसुरानंदाचीकांता ॥ सुरसुरीऐसीपतिव्रता ॥ हरीनेंनरसिंहहोवोनितत्त्वता ॥ रक्षणकेलेंतियेचें ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकसष्टावाछप्पागोडहा ॥ १० ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपरमानंदा ॥ निवटोनिमाझ्याविकल्पकंदा ॥ भक्तिपंथाच्यालावींछंदा ॥ सोडवींधंदासर्वआतां ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ निपट नरहरियानंदको करदाता दुर्गा भई ॥ झर घर लकरी नाही शक्तिको सदन उदारे ॥ शक्ति भक्तसो बोलि दिनहि प्रति वरही लै डारे ॥ लगी परोसनि होंस भवानी भैसो मारे ॥ बदलेको बेगार मूंड

वाकेशिर डारे ॥ भरत प्रसंग ज्यो कालिका लड्ड देखि तनमे तई ॥ निपट नरहरियानंद ॥ ६२ ॥ ॥टी०ओ० ॥ नरहरियानंद
महाभक्त ॥ त्याचापाहोनिभावअत्यंत ॥ दुर्गादेतीझालीजकात ॥ कितीमाहात्म्यवर्णूंत्याचें ॥ २ ॥ अनेकउपचारकरोनिदेवा ॥ रात्रं
दिवसकरीतसेवा ॥ तैसाचसज्जनींठेवीभावा ॥ निमग्नअंतरत्यामाजी ॥ ३ ॥ प्रभूसीनैवेद्यकरावया ॥ ठेवीसाहित्यकाढोनियां ॥ सर्पण
पाहेजोंलवलाह्या ॥ तोंघरांतकांहींनसेची ॥ ४ ॥ आणावेंजोंबाहेरून ॥ तोंलागलामहापर्जन्य ॥ नदेउधारकोणीसर्पण ॥ बहुतअडचण
जाहली ॥ ५ ॥ तोंएकदेवीचेंहोतेंमंदिर ॥ नरहरियानंदेंकेलाविचार ॥ देवींदेवतासर्वहीसादर ॥ हरीच्यासेवनाराहताती ॥ ६ ॥ तरीदे
वीचेंतोडोनिमंदिर ॥ सत्वरआणावाकाष्ठभार ॥ ऐसातेणेंकरोनिविचार ॥ शस्त्रघेवोनपावेतेथें ॥ ७ ॥ तत्काळआपणमंदिरविदारी ॥
तयाचानिश्चयजाणोनिसत्वरी ॥ प्रसन्नहोवोनिदेवीझडकरी ॥ कायआपणबोलतसे ॥ ८ ॥ अरेकांमाझेंतोडिसीमंदिर ॥ तोह्मणेकायक
रूंमीसत्वर ॥ नैवेद्यालागोनिहोतसेउशीर ॥ सर्पणघरांतनसेकीं ॥ ९ ॥ तंवतीह्मणेएकसत्वर ॥ नित्यच्यानित्यकाष्ठभार ॥ देतमीजाईन
निरंतर ॥ आणोनितुझ्यासदनासी ॥१०॥ ऐसेंदेवीचेंऐकोनिवचन ॥ घरींयेवोनजोंपाहेआपण ॥ तोंकाष्ठभारठेविलासेजाण ॥ नैवेद्यकरोन
देवासअर्पी ॥ ११ ॥ यापरीतैंनित्यच्यानित्य ॥ देवीकाष्ठेंआणोनिदेत ॥ तोंएकशेजारीणहोतीतेथ ॥ चमत्कारतिणेंहापाहिला ॥१२॥
नरहरिनंदाच्याघरांतून ॥ साद्यंतकळलेंवर्तमान ॥ मगतीआपुल्यापतीलागुन ॥ कायआपणबोलतसे ॥ १३ ॥ नरहरिनंदपहाकैसा ॥
देवीमंदिरींजाऊनिसहसा ॥ चित्तींकाष्ठांचीधरोनिआशा ॥ मंदिरउघडूंलागला ॥ १४ ॥ त्यासीप्रसन्नहोवोनिदेवी ॥ नित्यआणोनि
काष्ठेंपोहोंचवी ॥ ऐसीतुह्मीहीयुक्तीबरवी ॥ करितांसंसारींबरेंपडे ॥ १५ ॥ अनर्थकारीस्त्रीचेंभाषण ॥ तेणेंत्याचाविचारनकरोन ॥ देवी
च्यामंदिरींजाऊनिआपण ॥ लागलाछपरतोडावया ॥ १६ ॥ देवीनेंत्यासीखालींलोटिलें ॥ वरीतयाचेपायअडकले ॥ अधोमुखहोवो
नितळमळे ॥ देवीसीह्मणेमजसोडवीं ॥ १७ ॥ देवीह्मणेमीप्राणघेईन ॥ यापरीतीदावीभयदारुण ॥ करुणाभाकीव्याकुळहोऊन ॥ ह्म
णेहेअंबेक्षमाकरीं ॥ १८ ॥ देवीह्मणेमाझेंएक ॥ कार्यकरावेंअवश्यक ॥ तरीचसोडीनसम्यक ॥ नातरीप्राणघेईनतुझा ॥ १९ ॥ तोह्मणे

मायगेजैसेंसांगसी ॥ तैसेंचसाधीनमीकार्यांसी ॥ तरीतूंजाऊनिनित्यवनासी ॥ काष्ठभारासीआणीतजावें ॥ २० ॥ नरहरियानंदाच्या सदनीं ॥ नित्यद्यावेंपोहोंचवोनी ॥ अंगिकारीतैंअवश्यह्मणोनी ॥ मगदेवीनेंसोडिलेंत्या ॥ २१ ॥ आपुल्याबदलीबेगार ॥ तयाचेमाथांमारीसत्वर ॥ यापरीभक्ताचेंकार्यसुंदर ॥ देवीनेंआपणसाधिलें ॥ २२ ॥ जडभरताच्याप्रसंगांत ॥ जैसेंदेवीनेंसाधिलेंहित ॥ कलियुगींलाडुभक्तासीनिश्चित ॥ पाहतांआविर्भावआलातीतें ॥ २३ ॥ दुष्टासीमारोनिहितकेलें ॥ तैसेंचियाचेंकार्यसाधिलें॥ मुख्यहरीच्या भक्तिबळें ॥ सर्वहीदेवसाह्यहोती ॥ २४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ बासष्टावाछप्पागोडहा ॥ २५॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरू ॥ तूंचिमजलाहोसीतारू ॥ भवसिंधूचातुझेनिपारू ॥ साधनावीणपावेन ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ कबीरकृपाते परमतत्व पद्मनाभ परचो लह्यो ॥ नाम महानिधि मंत्र नामही सेवा पूजा जप तप तीरथ नाम नाम बिन ओर न दूजा ॥ नाम प्रीति नाम बैर नाम कहि नामी बोले ॥ नाम अजामिल साखि नाम बंधनते खोले॥ नाम अधिक रघुनाथते रामनिकट हनुमत कह्यो ॥ कबीरकृपाते० ॥ ६३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पद्मनाभनामेंब्राह्मण ॥ कबीरभक्ताच्याकृपेकरोन ॥ परमतत्त्वाचीप्रतीतीपूर्ण ॥ नामबलानेंपावला ॥ २ ॥ नामजयाचेंमहानिधि ॥ नामजयाचीमंत्रसिद्धी ॥ नामजयाचासेवाविधी ॥ नामचिपूजनजयाचें ॥ ३ ॥ जपतपादिसर्वनेम ॥ तीर्थव्रतादिदानधर्म ॥ सर्वजयाचेंएकनाम ॥ त्यावीणदुसरेंनजाणे ॥ ॥ ४ ॥ यापरीज्याचीनामींप्रीती ॥ अथवानामींजेवैरकरिती ॥ कोणत्याहीमिसेंजेनामह्मणती ॥ नामींबोलिजेतीतेचिलोक ॥ ५ ॥ नामाचेंकैसेंआहेफळ ॥ यासीसाक्षीअजामिळ ॥ पुत्रमिसेंह्मणतांनिर्मळ ॥ नामेंबंधनसोडिलें ॥ ६ ॥ समुद्रींसेतुबांधितांवानर ॥ पाहोनिराघवाआश्चर्यथोर ॥ आपणहीपाषाणघेऊनसत्वर॥ तारूंपाहतीसमुद्रावरी ॥७॥ हळूचठेवितांजळावर ॥ क्षणनलगतांतोबुडालासत्वर ॥ तेव्हांमारुतीजोडोनिकर ॥ रघुनाथासीकायबोले ॥ ८ ॥ समुद्रींतरतीपाषाण ॥ हावानरांचानसेचिगुण ॥ तुमचाहीमहिमानसेजाण ॥

हातोंप्रतापनामाचा ॥ ९ ॥ हेराघवातुह्माहून ॥ नामाचामहिमाअधिकपूर्ण ॥ ऐसेंरामाच्यासन्मुखजाण ॥ हनुमंतस्पष्टबोलिला ॥१०॥ ॥ ॥ क्षे० क० ॥ दूधते सरस जैसो माखनसवाद होत मोतीसे जैसो स्वातीको बरखहे ॥ सुन्नेसो सरस जैसो कुंदननगीना दिव्यगंगाते सरस जैसो साधको दरसहे ॥ अबलासो शृंगार सब नखलो बनी ठनी तामे एक काचको सो मनी सो सरसहे ॥ पावन पवित्र नामकपिनाथ कहे वारवार रामजी तुह्मारो नाम तुमतेंहू सरसहे ॥ १ ॥ ॥ मू०क० ॥ काशिवासीसाह भयो कोडी सो निवाह कैसे परिगये कृमी चल्यो बूडिवेको भीरहे ॥ निकसे पदम आइ पूछी ढिग जाइ कही गही देह खोलो गुन न्हाइ गंगानीरहे ॥ रामनाम करे बेर तीनिमे नवीन होत भयोई नवीन कियो भक्तमति धीरहे ॥ गये गुरुपास तुम महिमा न जानि अहो नामाभास काम करे कहि यों कबीरहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एककाशींतसावकार ॥ लक्षाधीशअसेथोर ॥ तयाचेसर्वशरीरावर ॥ गलितकुष्ठजाहलें ॥ ११ ॥ त्यासीबहुतकेलाउपाय ॥ परीनहरपेतोअपाय ॥ निशिदिवसकरीहायहाय ॥ तोंकिडेतयांतपडलेकीं ॥ १२ ॥ तयासीकांहींनपडेचैन ॥ ह्मणेसोडावाआतांप्राण ॥ सर्वआप्तांसीबोलाऊन ॥ गंगेंतपडावयानिघाला ॥ १३ ॥ सर्वलोकांसीकळलीवार्ता ॥ भीडपहावयाझालीतत्त्वता ॥ तोंपद्मनाभब्राह्मणअवचिता ॥ त्याचिनिघालामार्गानें ॥ १४ ॥ बहुतमिळालेनारीनर ॥ विचारीकायहाचमत्कार ॥ तंवतेसांगतीसविस्तर ॥ गंगेंतसावकारबुडतसे ॥ १५ ॥ तेव्हांयेऊनिजवळआपण ॥ पुसेतयासीवर्तमान ॥ कायकारणेंसोडिसीप्राण ॥ नरदेहदुर्लभअसेहा ॥ १६ ॥ तोह्मणेझालेंगलितकुष्ठ ॥ ह्मणोनिदेहाटाकितोंस्पष्ट ॥ पद्मनाभह्मणेअहाकटकट ॥ काययासाठींदेहसोडितां ॥ १७॥ सर्वहीदेहादेखोलोन ॥ पहाआतांचियेतोगुण ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ बहुतआनंदजाहला ॥ १८ ॥ यावरीत्याचादेहखोलोन ॥ तयासीघातलेंगंगास्नान ॥ मगह्मणेहोत्रिवारपूर्ण ॥ नामस्मरणकराकीं ॥ १९ ॥ सर्वांनींमिळोनिरामराम ॥ रामह्मणतांझालेंकाम ॥ सकळांचेहीगेलेश्रम ॥ विश्रामसर्वपावले ॥ २० ॥ सावकाराचादेहजाण ॥ नवीनजैसाहोयउत्पन्न ॥ तत्काळधांवोनिधरीचरण ॥ पद्मनाभाचेतेधवां ॥ २१ ॥ ह्मणेजीआतां

हाचिउपदेश ॥ ह्मणोनित्याचाजाहलाशिष्य ॥ नामींजडलापूर्णविश्वास ॥ कितीकभजनासलागले ॥ २२ ॥ दिव्यवेश्याचेंकेलेंशरीर ॥ ऐसीभक्ताचीमतीगंभीर ॥ लोकांतमहिमावाढलाफार ॥ पद्मनाभाचातेधवां ॥ २३ ॥ वर्तमानकळलेंकबिरासी ॥ खेदवाटलाबहुचित्तासी ॥ तोंपद्मनाभगेलादर्शनासी ॥ कबीरतयासीनबोलेचि ॥ २४ ॥ येरूधांवोनिधरीजोंचरण ॥ तेव्हांक्रोधानेंबोलतीआपण ॥ अरेतूंनामाचामहिमापूर्ण ॥ मूर्खानजाणसीअज्ञोनी ॥ २५ ॥ नामाभासेंजेंहोइजेकाम ॥ यांसीतूंत्रिवारखर्चिलेंसनाम ॥ इतुकाहृदयीं विकल्पभ्रम ॥ सुखनदाखवींतरीमजला ॥ २६ ॥ ॥ मू०क० ॥ कोऊ एक जवन जठरसंग जात कंहु सुकरके सावकने माऱ्यो ताहि धाइके ॥ जोरसो पुकाऱ्यो मोहि मारोहे हराम जाति ऐसे कहि बेगि प्रान गये अकुलायके ॥ गोपदसमान भवसागर सो पार गयो नामके प्रताप ऐसो पद कह्यो गाइके ॥ प्रेमसो कहेंगो कोऊ नाम कृपाराम कोन अचिरज राम धाम देतहेसु चाइके ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पद्मनाभतेव्हांहोयशरण ॥ ह्मणेजीअपराधक्षमाकरोन ॥ मजदीनाचेंकरावेंपालन ॥ नाममहिमापूर्णनकळे ॥ २७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ त्रेसष्टावाछप्पागोडहा ॥ २८ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुकृपामूर्ती ॥ हरावीमाझीसकलआर्ती ॥ तुझियेनामींद्यावीप्रीती ॥ अनाथमजलाजाणोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ ॥ तत्वा जीवा दक्षिनदेश वंशोधर राजत विदित ॥ भक्तिसुधाजलसमुद्र भये वेलावलि गाढी ॥ पूरबज्या ज्यो रीति प्रीति उत्तरोत्तर बाढी ॥ रघुकुलसदृश सुभाव सृष्टि गुन सदा धर्मरति ॥ सूर धीर उदार दयापर दछ अनन्यव्रत ॥ पदमखंड पदमापधित प्रफुल्लितकर सविता उदित ॥ तत्वा जीवा० ॥ ६४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तत्वाजीवादोघेब्राह्मण ॥ दक्षिणदेशांतझालेजाण ॥ वंशोद्धारकविराजमान ॥ विदितसर्वांसीअसेकीं ॥ २ ॥ भक्तिरूपीअमृतजळ ॥ त्याचाजोसमुद्रनिर्मळ ॥ वेलावलीहेगाढीपुष्कळ ॥ उभयतांझालेतयाचे ॥ ३ ॥ पूर्वींपासोनिजैसीरीती ॥ उभयतांसीलागलीभक्ती ॥ उत्तरोत्तरतैशीप्रीती ॥ वाढलीपरंतुनव्हेन्यून ॥ ४ ॥ राघवासारिखाज्याचास्वभाव ॥ व्यापिलेसृष्टींतगुणअपूर्व ॥ धर्माचेठिकाणींसर्वदाभाव ॥ निष्ठेंतमोठे

शूरधीर ॥ ५ ॥ दीनावरीतेदयापर ॥ दानद्यावयापरमउदार ॥ भजनामाजीदक्षतत्पर ॥ राघवींअनन्यव्रतज्याचें ॥ ६ ॥ रमापद्धतींत वैष्णववीर ॥ जैसेशोभतीकमलपत्र ॥ तयासीहेप्रफुल्लितकर ॥ उभयतांकेवळसूर्यजाणा ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ तत्वा जीवा भाइ उभै विप्र साधुसेवापन मन धरी बात ताते शिष्य नही भयेहे ॥ मांड्यो एक ठूठ द्वार होइ अहो हरि डार संतचरनांमृतको लैके डारि नयेहे ॥ जबही हरित देखे ताको गुरु करि लेखे आये श्रीकबीर पूजि आस पाव लयेहे ॥ नीठि नीठि नाम दियो दियो परवाइ धाम काम कोइ होइ जोपे आवो कही गयेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तत्वाजीवादोघेबंधु ॥ उभयतांब्राह्मणउत्तमसाधु ॥ संतसेवनीं ज्यांचाबोधु ॥ तोचिपणअसेजयांचा ॥ ८ ॥ उभयतांनींमनींदेख ॥ ऐसीधरिलीगोष्टएक ॥ त्यायोगानेंशिष्यसम्यक ॥ जाहलेनाहीं कवणाचे ॥ ९ ॥ आपणआह्मोंपरमजड ॥ भक्तिमार्गतोअसेअवघड ॥ जयाच्यायोगेंहोयसुघड ॥ तोचिसद्गुरुकरावा ॥ १० ॥ तरी एकशुष्ककाष्ठ ॥ दारापाशींठेऊंस्पष्ट ॥ कोणीसंतयेतीलसुभट ॥ तयाचेचरणप्रक्षाळावे ॥ ११ ॥ तेंतीर्थयावरीकरावेंसिंचन ॥ त्यामाजीपरीक्षाहेचिपूर्ण ॥ जयाचेंतीर्थकरितांप्रोक्षण ॥ नवीनपल्लवफुटतीतया ॥ १२ ॥ तयांचाचघेऊंउपदेश ॥ करोनिऐशानिश्चयास ॥ काष्ठघेऊनीएकनिरस ॥ द्वारापाशींठेविलें ॥ १३ ॥ जेकोणीयेतीसंतमहंत ॥ तयांचाआदरकरोनिबहुत ॥ पादप्रक्षालनकरोनिघेत ॥ तेंतीर्थ टाकितकाष्ठावरी ॥ १४ ॥ तोंतीर्थयात्राकरीतकरीत ॥ तेथेंपातलेकबीरभक्त ॥ तयांचाआदरकरोनिबहुत ॥ पादप्रक्षालनकेलेंतैं ॥ १५ ॥ मगतेंतीर्थघेऊन ॥ काष्ठावरीकरितांसिंचन ॥ तत्काळत्यासीपल्लवनवीन ॥ एकाएकींचनिघाले ॥ १६ ॥ ऐसेंदृष्टीसीपाहतां जाण ॥ आशाउभयतांचीझालीपूर्ण ॥ तेव्हांकबिराचेधरितीचरण ॥ ह्मणतीअनन्यशरणआह्मी ॥ १७ ॥ शिष्यकरोनिकरापावन ॥ येरू ह्मणेमीमुसलमान ॥ तुह्मीतोंजातीचेब्राह्मण ॥ विपरीतकैसेंहेंबोलतां ॥ १८ ॥ तंवतेह्मणतीजातपात ॥ याचीनाहींगरजठेवित ॥ आपणआह्मासीकरावेंपुनीत ॥ विनवितीआर्तहोऊनियां ॥ १९ ॥ कबिरेंदेखोनिभावपरम ॥ उत्तमप्रकारेंदिधलेंनाम ॥ मस्तकींठेवोनिहस्तपद्म ॥ कृतार्थकेलेउभयतांसी ॥ २० ॥ आपुलेंकथिलेंनामाभिधान ॥ आणीकनिरोपिलेंकाशीस्थान ॥ तेथेंआमुचेंआहेसदन ॥

ध्यानातठेवावेंउभयतांनीं ॥ २१ ॥ कांहींकार्यपडल्याजाण ॥ मजलासांगावेंतेथेंयेऊन ॥ ऐसेंतयासीनिरोपून ॥ कबीरगेलेतेधवां ॥२२॥
॥ ॥मू०क० ॥ कानाकानी भई द्विज जानी जाती गई पांती न्यारी करी दई कोउ बेटि नहीलेतहे ॥ चल्यो एक कासी जहां
बसत कबीर धीर जाइ कही पीर जब पूछ्यो कोनहेतहे ॥ दोउ तुम भाइ करो आपुमे सगाइ होइ भक्ती सरसाइ न घटाई चितचेत
हे ॥ आई वहे करी परी जाती खरिभरि कहे कहां उर धरी कछु मतीहु अचेतहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ इकडेवार्ताकानोकानीं ॥
प्रगटजाहलीसकळजनीं ॥ द्वेषतैंधरिलाब्राह्मणीं ॥ ह्मणतीहेकरणीकायकेली ॥ २३ ॥ अरेहेअसोनिब्राह्मण ॥ सद्गुरुकेलामुसलमान ॥
भ्रष्टजाहलेजातींतून ॥ बाहेरकरावेपंक्तीच्या ॥ २४ ॥ यापरीटाकिलेवाळीत ॥ परीउभयतांचिंतारहित ॥ भगवद्भजनींजडलेंचित्त ॥
आनंदभरितसर्वदा ॥ २५ ॥ यापरीलोटलेबहुतदिवस ॥ मगएकचिंताउपजलीत्यास ॥ संततीझालीउभयतांस ॥ कन्याएकासपुत्रएका
॥ २६ ॥ उभयतांचेंहोणेंलग्न ॥ तथापिकन्येचेंअगत्यकरणें ॥ कोणीनघेतीकन्यादान ॥ सर्वहीब्राह्मणएकझाले ॥ २७ ॥ यापरीपड
लेंसंकटबहुत ॥ उभयतांझालेचिंताग्रस्त ॥ मगसद्गुरूचाआठवकरीत ॥ निवेदूंवृत्तांतसर्वत्यासी ॥ २८ ॥ मगएकनिघालाकाशीस ॥
जेथेंकबिराचाअसेवास ॥ आपणजाऊनिभेटलात्यास ॥ ठेवीमस्तकचरणावरी ॥ २९ ॥ तेव्हांतयासीबोलेकबीर ॥ कैसेनिआलासीयेथ
वर ॥ कोणतेंसंकटपडलेंथोर ॥ करींनिवेदनसर्वही ॥ ३० ॥ तेव्हांतोनिवेदीसाद्यंत ॥ ऐकोनिबोलेकबीरभक्त ॥ तुह्मीउभयतांआपसां
त ॥ विवाहउत्तमलावावा ॥ ३१ ॥ एकासीतोंआहेपुत्र ॥ तयासीचकन्याकरींकलत्र ॥ विचारनकरावापात्रापात्र ॥ आज्ञास्वतंत्रअ
सेमाझी ॥ ३२ ॥ माझेवचनींनिश्चयधरितां ॥ भक्तींतहोईलसरसता ॥ चित्तींनधरावीकांहींन्यूनता ॥ पूर्णउल्हासताअसोंद्या ॥ ३३ ॥
ऐसीआज्ञाशिरींवंदोन ॥ कबिरासीनमनकरोन ॥ आपुल्यागांवींआलानिघोन ॥ कथीतवर्तमानबंधूसी ॥ ३४ ॥ उभयतांचाअत्यंत
भाव ॥ विवाहाचामांडिलाआव ॥ साहित्यलावितीतेव्हांसर्व ॥ द्वारींमंडपउभारिती ॥ ३५ ॥ सकलयेवोनिपुसतीजन ॥ तयांसीसांग
तीआहेलग्न ॥ कोठेंनिश्चयकेलाजाण ॥ ह्मणतीआपसांतलावितों ॥ ३६ ॥ ऐसेंऐकतांवर्तमान ॥ ब्राह्मणगेलेघाबरून ॥ ह्मणतीअनर्थ

छप्पा ६५

होतोपूर्ण ॥ कायहोआतांकरावें ॥ ३७ ॥ तरीआतांउभतासी ॥ जातींतघ्यावेवेगेंसी ॥ आपुलीकन्याद्यावीत्यासी ॥ तयाचीकन्याघेइजे ॥ ३८ ॥ करोनिऐसाविचार ॥ तयाचेघरींआलेसत्वर ॥ उभयतांसीजोडोनिकर ॥ सर्वहीब्राह्मणविनविती ॥ ३९ ॥ अहोहेंहृदयींधरिलेंकाई ॥ बुद्धिभ्रंशतोझालानाहीं ॥ यामाजीअनर्थहोतोपाहीं ॥ ऐसेंहेंकांहींनकरावें ॥ ४० ॥ जातींतघेतलेआह्मीतुह्मासी ॥ आतांसंबंधकरावाआह्मासी ॥ ऐशियाविपरीतकार्यासी ॥ सहसाआपणनकरावें ॥ ४१ ॥ ॥ मू०क० ॥ करे यही बात हमे ओर न सुहात आये सबै हाहाखात यह छांडि हट दीजिये ॥ पूछिवेको फेरि गये करो ब्याह जोपे नये दंड करी नानाभाति भक्ति दृढ कीजिये ॥ तब दई सुता लई यातन प्रसन्न व्हैके पाति हरिभक्तनसो सदा मती भीजिये ॥ विमुखसमूह देखि सन्मुख बढाइ करे धरे हियमांझ कहे पनपर रीझिये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जीवातत्वाह्मणतीआतां ॥ हेचिगोष्टीकरूंतत्त्वता ॥ तुमचीनकांहींपरिसूंवार्ता ॥ ऐसेंचिआह्मांगोडवाटे ॥ ४२ ॥ ऐसात्यांचापहातांनिश्चय ॥ सकळहीकरितीहायहाय ॥ धांवोनिदोघांचेधरितीपाय ॥ ह्मणतीहाहट्टसोडोनिद्यावा ॥ ४३ ॥ तंवतेह्मणतीयातीपाती ॥ याचीतोंगरजनसेनिश्चिती ॥ एकगोविंदींअसावीभक्ती ॥ सज्जनींप्रीतीजडावी ॥ ४४ ॥ यावीणकांहींनावडेआणिक ॥ वर्णाश्रमयातीलज्जालौकिक ॥ दिधलेंयावरीतिलोदक ॥ सद्गुरुसेवकझालोंजी ॥ ४५ ॥ आतांतुमचाआग्रहजरी ॥ तरीजाऊनिकाशीपुरीं ॥ गुरूसीपुसोनियेतोंसत्वरी ॥ सांगतीतैसेंकरूंकीं ॥ ४६ ॥ विचारावयाकबिरासी ॥ एकतैंबंधुगेलाकाशीसी ॥ भेटोनिसद्गुरुरायासी ॥ वृत्तांतासीनिवेदिलें ॥ ४७ ॥ कबीरह्मणेजरीनम्रझाले ॥ तरीसंबंधकरावावहिलें ॥ नानाप्रकारेंदंडोनिबळें ॥ भक्तीसीदृढकरावीकीं ॥ ४८ ॥ यापरीआज्ञाघेऊन ॥ सद्गुरूतेंनमनकरोन ॥ आपुल्यागांवींयेपरतोन ॥ करीनिवेदनआज्ञेतें ॥ ४९ ॥ मगतयानेंआपुलीकन्या ॥ दिधलीएक्यासुंदरब्राह्मणा ॥ दुसऱ्याविप्रांनींयाच्यानंदना ॥ आपुलीकन्यादीधली ॥ ५० ॥ यापरीयातीचेहोऊनिप्रसन्न ॥ आपणांतमिळवोनकेलेंलग्न ॥ हरिभक्तांचेठाईंपूर्ण ॥ सर्वदामतीरंगली ॥ ५१ ॥ विन्मुखाचासर्वमेळा ॥ यासीसन्मुखपाहतांडोळां ॥ स्तवनकरितीवेळोवेळां ॥ अघटितलीलापाहोनी ॥ ५२ ॥ सकळहीगेलेरिझोन ॥ ह्मणती

कायहेंदृढपण ॥ तयाचेठाईंभावपूर्ण ॥ हृदयींधरितीसर्वही ॥ ५३ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ चौसष्टावाछप्पागोडहा ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुजगन्निवास ॥ संसाराचावाटतोत्रास ॥ परंतुनतुटेमनाचीआस ॥ तेतूंदयाळादूरकरीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ बिनैव्यास मनो प्रगट व्है जगको हित माधो कियो ॥ पहिले बेदविभाग कथित पुराण अष्टादश ॥ भारत आदि भागोत मथित उद्धारो हरिजस ॥ अब सोधे सब ग्रंथ अर्थ भासा विस्तार्‍यो ॥ लीला जैजैजैती गाइ भवपार उतार्‍यो ॥ श्रीजगन्नाथइष्ट वैरागसीव करुणारस भीज्यो हियो ॥ बिनै व्यास मनो प्रगट व्है० ॥ ६५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महाभक्तहेमाधवदास ॥ जाणोंप्रगटलेविनयव्यास ॥ सर्वजगाच्याकेलेंहितास ॥ श्रीहरीयशगाऊनी ॥ २ ॥ पहिलेकेलेवेदविभाग ॥ अष्टादशपुराणेंकथिलींसांग ॥ मंथोनिभारतभागवतअभंग ॥ काढिलेंहरियशउद्धरोनी ॥ ३ ॥ तैसेचिआतांसर्वग्रंथ ॥ शोधोनित्याचाकाढिलाअर्थ ॥ भाषेनेंविस्तारकेलाबहुत ॥ प्रगटजगांततोअसे ॥ ४ ॥ जयजयतिसर्वोत्कर्षेंकरून ॥ हरीचीलीलाकरोनिगायन ॥ दीनअनाथपातकीजन ॥ भवपारउतरोनदीधले ॥ ५ ॥ श्रीजगन्नाथज्याचेइष्ट ॥ वैराग्याचीसीमावरिष्ठ ॥ करुणारसानेंहृदयस्पष्ट ॥ आर्द्रजयाचेंसर्वदा ॥ ६ ॥ ॥ मू०क ॥ माधोदास द्विज निज तिया तन त्याग कियो लियो इन जान जग ऐसोई व्योहारहै ॥ सुतकी बढन जोग लिये नित चाहतहो भई यह ओर ले दिखाइ करतारहे ॥ ताते तजि दियो गेह वेइ अब पाले देह करे अभिमान सोइ जानिये गंव्हारहे ॥ आये नीलगिरिधाम रहे गिरि सिंधुतीर अति मति धीर भूख प्यास न बिचारहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भगवद्भक्तमाधवदास ॥ नदियाशांतीपुरींवास ॥ सहाशास्त्रांचाअसेअभ्यास ॥ महापंडितराजमान्य ॥ ७ ॥ तयाचीकांतासुंदरचांग ॥ तिणेंकेलाशरीरत्याग ॥ पूर्वींचअंतरींहोतेंवैराग्य ॥ तेंत्यासमईंप्रगटझालें ॥ ८ ॥ निजकांतेचेंपाहोनिमरण ॥ माधवदासह्मणेअनुतापोन ॥ जगींव्यवहारऐसाचिपूर्ण ॥ आलेंसमजोनयावरोनी ॥ ९ ॥ ऐसेंकेलेंहोतेंचिंतन ॥ आपुलाबाळकआहेलहान ॥ हाथोरजाहल्याव

रतीजाण ॥ सर्वसंसारसांभाळील ॥ १० ॥ आईआजीचेंकरीलपालन ॥ मगमीवैराग्यधरीनपूर्ण ॥ यापरीनित्यइच्छितांजाण ॥ तोंहें
विपरीतजाहलें ॥ ११ ॥ यात्रिभुवनाचाजोकर्ता ॥ तेणेंआपुलीदाविलीसत्ता ॥ तेव्हांआतांधरावीआस्ता ॥ कायह्मणोनियाघराची
॥ १२ ॥ ऐसाअंतरींविचारकरोन ॥ तेव्हांनिघालाघरसोडोन ॥ ह्मणेजोजगाचेंकरितोरक्षण ॥ तोचिपालनकरीयाचें ॥ १३ ॥ पुत्रबा
लकवृद्धमाता ॥ मजवीणपाळीलकोणआतां ॥ ऐसीजोमानसींवाहेअहंता ॥ जाणावामूर्खतोचिएक ॥ १४ ॥ ऐसाअंतरींविचारक
रोन ॥ जगन्नाथाचेंध्यानधरोन ॥ नीलाचलासीआलेजाण ॥ घेतलेंदर्शनजगदीशाचें ॥ १५ ॥ तेथेंचिजडलेंअंतःकरण ॥ कांहींनसे
चिदेहभान ॥ समुद्रतीरासीमगयेऊन ॥ तेथेंपडूनराहिले ॥ १६ ॥ जगन्नाथाचेंलागलेंध्यान ॥ क्षुधेतृषेचेंनसेचिभान ॥ ऐसाअतिधीर
मतीपूर्ण ॥ वेधलेंमनतयाचें ॥ १७ ॥ तेथेंएकाचेंहोतेंशेत ॥ यासीछायातोकरोनिदेत ॥ देहावरीहानसेचिकिंचित ॥ लागलेंध्यानजग
न्नाथीं ॥ १८ ॥ ॥ मू०क० ॥ भये दिन तीन येतो भूखके अधीन नही रहे हरि लीन प्रभु सोच पऱ्यो भारिये ॥ दियो सेन भो
ग आप लक्ष्मीजु ले पधारी हाटककी थारि झनझन पाव धारिये ॥ बैठेहे कुटीमे पीठि दिये हिये रूप रंगे विज्जुरिसी कोंधि गई नी
के न निहारिये ॥ देखि सो प्रसाद बडो मन अहलाद भयो लयो भाग मानि पात्र धन्योइ विचारिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
यापरीलोटलेदिवसतीन ॥ क्षुधेतृषेचेनव्हेअधीन ॥ हरीचेठाईंराहिलेलीन ॥ देवासीआठवणझालीतैं ॥ १९ ॥ हृदयींपडलेंदुःखभारी ॥
माधवदासमाझानिराहारी ॥ मीतोंजेवितोंयथेच्छभारी ॥ स्मरणकांहींनसेची ॥ २० ॥ मगलक्ष्मीसीबोलाऊन ॥ कायबोलेजगज्जीवन ॥
माझाभक्तउपवासीपूर्ण ॥ तरीतूंभोजनघालींत्यासी ॥ २१ ॥ शेजारतीचानैवेद्यआतां ॥ झडकरीनेऊनदेईंतत्त्वता ॥ लक्ष्मीनेंऐसेंवचनऐक
तां ॥ नैवेद्यघेऊननिघाली ॥ २२ ॥ सुवर्णाचेंताटसुंदर ॥ पक्वान्नेंतयांतमनोहर ॥ समुद्रतीराआलीसत्वर ॥ माधवदासजेथेंअसे ॥ २३ ॥ पाय
जिब्याचाझणत्कार ॥ वारणगतीचालेसुंदर ॥ माधवदासवैष्णववीर ॥ पर्णकुटींतबैसलासे ॥ २४ ॥ इकडेतयाचीहोतीपाठ ॥ हृदयींध
रोनिवैकुंठपीठ ॥ तयाचेरूपांतरंगलास्पष्ट ॥ तोंलक्ष्मीप्रगटझालीतेथें ॥ २५ ॥ नैवेद्यासीठेवोनितेथ ॥ विद्युल्लताजैसीचमकत ॥ तैसी

निघोनिगेलीत्वरित ॥ कोणासीहीनकळतां ॥ २६ ॥ माधवदासेंतेजनिरखिलें ॥ परीसाद्यंतनाहींपाहिलें ॥ तोंएकाएकींपुढेंदेखिलें ॥
जगदीशाच्याप्रसादासी ॥ २७ ॥ मनींजाहलापरमानंद ॥ भाग्यमानोनिघेप्रसाद ॥ पुन्हाआठवोनिश्रीगोविंद ॥ ध्यानलावोनि
बैसलासे ॥ २८ ॥ जैसेंपडतांउष्टेंपान ॥ तिकडेनघालीकोणीमन ॥ तैसेंसुवर्णाचेंताटजाण ॥ पडलेंराहिलेंतेथेंची ॥ २९ ॥ ॥
॥ मू०क० ॥ खोले जो किवार थार देखिये न सोच पऱ्यो कऱ्यो ले जतन ढूंढि वाहिठोर पायोहे ॥ लाये बांधि मारिवे न
धारि जगन्नाथदेव भेव जब जान्यो पीठि चिन्ह दरसायोहे ॥ कही तब आप मेही दियो जब लियो पाने माने अपराध
पाव गहीको छिमायोहे ॥ भइ यो प्रसिद्धि बात कीरती न मात कहु सुनिके लजात साधुसील यह गायोहे ॥ ३ ॥ ॥
॥ टी०ओ० ॥ इकडेमंदिरींप्रातःकाळीं ॥ कांकडारतीचीवेळझाली ॥ पुजारीयेवोनितयेवेळीं ॥ कवाडेंखोलोनिपाहतीजों ॥ ३० ॥
तोंसुवर्णाचेंताटनाहीं ॥ सर्वांसीविचारपडलापाहीं ॥ रायाकारणेंलवलाहीं ॥ सांगूनधाडिलेंतेधवां ॥ ३१ ॥ रायासीकळतांवर्तमान ॥
तेणेंशोधार्थधाडिलेजन ॥ दंवडीदिधलीपिटवोन ॥ घरोघरींशोधहोतसे ॥ ३२ ॥ तोंकोणीजनपहातपहात ॥ समुद्राच्यातीरींयेत ॥ तों
माधवदासाच्याकुटींत ॥ ताटदेवाचेंपाहिलें ॥ ३३ ॥ रायासीकळवितीसमाचार ॥ अहोजीसांपडलाअसेचोर ॥ भूपतीह्मणेबांधोनिसत्व
र ॥ तयासियेथेंआणावें ॥ ३४ ॥ कांहींविचारनकरितांजाण ॥ माधवदासासीकेलेंबंधन ॥ सभेमाजीआणितीधरोन ॥ रायाच्यासम
क्षतेधवां ॥ ३५ ॥ रायेंत्यासीपहातांजाण ॥ दूतांसीसांगेवेत्रेंकरोन ॥ यासीआतांकरावेंताडन ॥ तंवतेमारितीमाधवदासा ॥ ३६ ॥
यापरीत्यासीपडतांमार ॥ हांसतसेतैंवैष्णववीर ॥ ह्मणेहीबरीचनिघालीकसर ॥ रात्रीपक्वान्नेंबहुभक्षिलीं ॥ ३७ ॥ इकडेकायझालावृत्तां
त ॥ थरथरांकांपेजगन्नाथ ॥ पंडेपाहोनिप्रश्नकरीत ॥ अहोजीदेवाकायझालें ॥ ३८ ॥ घाबरोनितेव्हांवैकुंठपीठ ॥ पुजारियासीदावी
पाठ ॥ तंवतेसुजलीअसेस्पष्ट ॥ पुजारीकटकटकरितीतें ॥ ३९ ॥ दुःखकरोनियांतयेवेळे ॥ ह्मणतीहेंदेवाकैसेंझालें ॥ तेव्हाश्रीहरीकाय
बोले ॥ मजलाराजामारीतसे ॥ ४० ॥ माझाभक्तमाधवदास ॥ त्यासीघडलेतीनउपवास ॥ ह्मणोनिभोजनकरायात्यास ॥ रात्रीनैवेद्यमी

धाडिला ॥ ४१ ॥ तेव्हांत्याणेंकेलेंभोजन ॥ ताटतेथेंचिपडलेंजाण ॥ रायेंतयासीनेलेंबांधोन ॥ वेत्राचामारदेतसे ॥ ४२ ॥ त्यासीन लागेतैंतिळभर ॥ मजवरीचतोपडेमार ॥ तेणेंकांपतसेथरथर ॥ सांगूंमीदुःखककवणासी ॥ ४३ ॥ पुजारीऐसेंऐकतांवचन ॥ रायापासींगेलेधांऊन ॥ सर्वहीकथोनिवर्तमान ॥ ह्मणतीहाअनर्थकायकरिसी ॥ ४४ ॥ रायानेंऐसेंऐकतांजाण ॥ माधवदासासीदेसोडोन ॥ अनन्यभावानेंधरीचरण ॥ ह्मणेजीअपराधक्षमाकरा ॥ ४५ ॥ सज्जनांचादयाळुस्वभाव ॥ तत्काळहृदयींधरिलाराव ॥ माधवदासाचाऐसाप्रभाव ॥ लोकांमाजीप्रसिद्धझाला ॥ ४६ ॥ ऐसीकीर्तीझालीअद्भुत ॥ ब्रह्मांडामाजीनाहींमात ॥ सर्वहीलोकस्तवनकरित ॥ माधवदासाचेंतेधवां ॥ ४७ ॥ अहोज्यासीमारितांवेत ॥ जगदीशआपुल्याअंगींघेत ॥ ऐसेंजैंमाधवदासऐकत ॥ तेधवांलज्जितहोतसे ॥४८ ॥ माझेनीनिमित्यहरीसीमार ॥ दुर्लौकीकहाझालाफार ॥ यापरीलज्जेचामस्तकींभार ॥ सर्वदाआपणवाहतसे ॥४९॥ स्तुतीनिंदेचायेतालोट ॥ जयाच्यामनासीनयेचिवीट ॥ ऐसेंसाधूचेंशीलनीट ॥ वर्णनकरोनिगाइलें ॥ ५० ॥ ॥ मू०क ॥ देखत सरूप सुधि तनकी बिसरी जाती रहीजात मंदिरमें जाने नहि कोइहे ॥ लग्यो सीत गात सुनो बात प्रभु कापि उठे दई सकलात आनि प्रीति हिये भोइहे ॥ लागे जब बेग बेगी जाइ परे सिंधुतीर चाहे जब नीर लिये ठाढे देह धोइहे ॥ करिके विचार यो निहारि कही जाने मे तो देतहो अपार दुख ईसता ले खोइहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यावरीमंदिरींमाधवदास ॥ पाहतीदेवाच्यास्वरूपास ॥ विसरोनिजातीदेहभावास ॥ शुद्धीकांहींचनराहे ॥ ५१ ॥ रात्रींदेवाचेपटलागती ॥ माधवदासतेथेंचराहती ॥ केव्हांयेतीकेव्हांजाती ॥ नकळेनिश्चितीकोणासी ॥ ५२ ॥ एकदाराहिलेमंदिरांत ॥ रात्रीत्यांसीथंडीवाजत ॥ दडोनिबैसलेनिर्माल्यांत ॥ तोंएकगोष्टजाहली ॥ ५३ ॥ प्रातःकाळींजोंपंडेयेती ॥ जगन्नाथासीसर्वपाहती ॥ तोंकांपतसेथरथरमूर्ती ॥ ह्मणतीदेवासीसीतलागलें ॥५४॥ नानाप्रकारेंमहावस्त्र ॥ जगन्नाथासीपांघरोनिदेत ॥ शेगड्याकरोनिधगधगीत ॥ पुढेंआणोनठेविती ॥५५॥ परीनकांहींथंडीराहात ॥ पंडेरायासीसांगोनिधाडित ॥ तंवतोलगबगेंआलाधांवत ॥ पाहेतोंदेवकांपतसे ॥ ५६ ॥ शीतराहण्याचेजेउपाय ॥ तेतोंसर्वहीकेलेपाहें ॥ रावह्मणे

एकविचारआहे ॥ करातोलवलहेंयेधवां ॥ ५७ ॥ हालींप्रभूचाअवतार ॥ माधवदासआहेसुंदर ॥ तयाचाशोधकरावासत्वर ॥ को
ठेंतोबैसलाअसेकीं ॥५८॥ पुजारीपहातीशोधकरून ॥ तोंनिर्माल्यांतपाहिलेंजाण ॥ सर्वहीशरीरउघडेंपूर्ण ॥ थंडीनेंदडोनबैसले ॥५९॥ रा
यालागींकेलेंश्रुत ॥ तेव्हांभूपतीआलाधांवत ॥ देवाचीसकलादआणोनित्वरित ॥ पांघरोनिदेततयासी ॥ ६० ॥ तेव्हांदेवाचेंराहिलेंशी
त ॥ ऐसीभक्तांचीप्रीतीबहुत ॥ हृदयामाजीजडलीराहात ॥ तेव्हांअंतरद्रवतसे ॥ ६१ ॥ माधवदासासीयावर ॥ रोगजाहलाअतिसा
र ॥ शौचालागींवारंवार ॥ तेव्हांआपणजातसे ॥ ६२ ॥ पुढेंलागतांबहुतवेग ॥ समुद्रतीरींजायसवेग ॥ तेथेंचिपडोनिराहिलेमग ॥
सर्वहीशरीरथकोनगेलें ॥ ६३ ॥ मगतेथेंचिशौचहोत ॥ दुर्व्यवस्थाझालीबहुत ॥ तेव्हांपातलेजगन्नाथ ॥ सेवाकरितीभक्ताची ॥ ६४ ॥
जेव्हांस्वभक्तइच्छीपाणी ॥ तेव्हांचिउभाजवळघेऊनी ॥ सर्वशरीरटाकीधुवोनि ॥ लंगोट्यापिळोनिवाळूंघाली ॥ ६५ ॥ कोरडीद्यावीने
सवोन ॥ खराबझाल्याटाकीधुवोन ॥ यापरीसेवानित्यजाण ॥ जगदीशआपणकरीतसे ॥ ६६ ॥ माधवदासकरीविचार ॥ कोणहासे
वाकरितोफार ॥ जंवपाहेतोंसारंगधर ॥ सेवेसीसादरउभाअसे ॥ ६७ ॥ ह्मणेहेंदेवासमजलेंमज ॥ बहुतमीदुःखदेतसेंतुज ॥ तुझीईश
तासर्वहीआज ॥ दूरीकरोनिटाकिलीमी ॥ ६८ ॥ ॥ मू०क० ॥ कहा करो अहो मोपे रह्यो नही जात नेकु मेटो बिथा गात मो
कों बिथा बहु भारीहे ॥ रहे भोग सेष और तनमें प्रवेस करे ताते नही करो दूरि ईसता लै टारिहे ॥ बहु बात सांच पाकी गास
एक ओर सुनो साधुको न हसे कोऊ यह मे विचारीहे ॥ देखतही देगतमें पीडा सो विलाइ गई नई नई कथा कही भक्ती विस्तारीहे ॥५॥
टी०ओ०॥ ॥ कायकरूंमीबोलेनाथ ॥ मजलाभक्तांचीदेखतांविपत्त ॥ क्षणमात्रनाहींराहवत ॥ येतोंधांवततयाजवळी ॥ ६९ ॥ तंवतोह्मणेवै
कुंठनीडा ॥ जरीनपाहवेभक्तपीडा ॥ तरीतयाचाऐसानिवाडा ॥ दूरकरोनिटाकावी ॥७०॥ देवह्मणेतूंह्मणसीजैसें ॥ तरीमीआतांचिकरीन
तैसें ॥ परीत्यामाजीएकविशेषें ॥ दुःखथोरअसेमजलागीं ॥ ७१ ॥ जरीआतांचिकरूंनिरोग ॥ तरीतोराहीलकर्मभोग ॥ तयासाठींदुसरा
साग ॥ जन्मघ्यावयालागेल ॥ ७२ ॥ भक्तानघडावेंपुनर्जनन ॥ व्यथेचानाशनकरींह्मणोन ॥ दूरठेवोनिईश्वरपण ॥ करितोंसेवनतुझेंमी ॥

॥ ७३ ॥ माधवदासह्मणेकेशवा ॥ तुझियादर्शनेंदेवाधिदेवा ॥ सर्वपापाचानाशव्हावा ॥ श्रुतिपुराणेंगर्जताती ॥ ७४ ॥ तरीमाझेंपापअ
धिक ॥ जिंकिलाजेणेंवैकुंठनायक ॥ दर्शनहीझाल्यावरीदेख ॥ कांहींअवशेषराहिलें ॥ ७५ ॥ श्रीहरीह्मणेऐकवहिलें ॥ तुजतोंनाहींपापरा
हिलें ॥ अभिमानाच्यामागेंबळें ॥ अनेकदोषशिरताती ॥ ७६ ॥ तुझानिःशेषगेलाअभिमान ॥ तुजनबाधतीपापपुण्य ॥ हेंसर्वभोगणेंदे
हालागून ॥ तुजतोंकांहींव्यथानसे ॥ ७७ ॥ माधवह्मणेतरीदेवा ॥ मजदुःखाचानसेहेवा ॥ तरीकांकरिसीमाझीसेवा ॥ ईश्वरत्वभावासो
डोनी ॥ ७८ ॥ यावरीबोलेजगन्नायक ॥ तूंगोष्टह्मणसीतेसत्यदेख ॥ परीअंतरगतअसेएक ॥ श्रवणकरींरेंप्रियभक्ता ॥ ७९ ॥ लोकतेन
जाणतीआत्म्यासी ॥ साधुह्मणतीजडदेहासी ॥ दुर्व्यवस्थाहोतांयासी ॥ मगउपहासकरिताती ॥ ८० ॥ ह्मणोनितुझाउपहास ॥ कोणी
नकरावाआसपास ॥ ऐशाकरोनिविचारास ॥ सेवावयासमीआलों ॥ ८१ ॥ ऐसेंत्यासीजोंकरितीभाषण ॥ तोंपाहतांपाहतांआश्चर्यजा
ण ॥ सर्वहीपीडागेलीशमोन ॥ दिव्यदेहत्याचाजाहला ॥ ८२ ॥ यापरीकथानवीननवीन ॥ प्रियादासानेंकेल्यावर्णन ॥ तेणेंभक्तीचा
विस्तारपूर्ण ॥ जगतामाजीकेलासे ॥ ८३ ॥ ॥ मू०क० ॥ कीरती अभंग देखि भिछाको अरंभ कियो दियो काहू बाइ पोता खीजत
चलाइके ॥ देवो गुन लियो निके जलसो प्रछालि करी करी दिव्य बाती दई दियेमें बराइके मंदिर उजारो भयो हियेको अंध्यारो गयो
गयो फेरि देखिवेको परि पाइ आइके ॥ ऐसे हे दयाल दूख देतमै निहाल करै करै ले जैसे बाता को सके कोन गाइके ॥ ६ ॥ ॥
॥ टी०ओ० ॥ माधवदासाचीकीर्तीअभंग ॥ लोकांमाजीपसरलीचांग ॥ तेणेंमनासीवाटेविराग ॥ ह्मणेहेंकांहींठीकनसे ॥ ८४ ॥ लो
कसर्वहीकरितीस्तवन ॥ तेणेंअंतरींयेअभिमान ॥ जेणेंयेईलनिंद्यपण ॥ तेंचिआतांकरणेंकीं ॥ ८५ ॥ तेव्हांभिक्षेसिआरंभकेला ॥ जेथें
ओळखतीआपुल्याला ॥ तेथेंचिआपणजायभिक्षेला ॥ अपमानभलाजेणेंहोय ॥ ८६ ॥ जेथेंकोणीओळखतीजन ॥ जातांचिकरिती
बहुमान ॥ तयाचेंसदनदेतसोडोन ॥ कृपणाचेघरींअगत्यजातसे ॥ ८७ ॥ तोंएकबाईमहाकृपण ॥ तेथेंकरितसेनित्यगमन ॥ परीतेशि
व्यागाळीकरून ॥ धिक्कारूनदेतत्यासी ॥ ८८ ॥ एकेदिवशींबाईघरांत ॥ बैसलीहोतीसारवीत ॥ तंवहेजाऊनआंगणांत ॥ भिक्षामागत

उभेठेले ॥ ८९ ॥ पाहोनिबाईसीरागआला ॥ ह्मणेहानित्ययेतसेमेला ॥ हातींचेंपोतेरेंतयेवेळा ॥ फेंकोनिमारिलेंतयासी ॥ ९० ॥ माधव
दासघ्याजीह्मणोन ॥ वरिचेवरीचघेझेलोन ॥ आणिबाईचेंकरीस्तवन ॥ ह्मणेजीभिक्षाबरीदिली ॥ ९१ ॥ कोणीदेतीचिमुटपीठ ॥ तु
ह्मीदीधलेंवस्त्रनीट ॥ तेव्हांतेबाईकरीकटकट ॥ मेल्यापोतेरेंघेऊनजाशी ॥ ९२ ॥ ऐसेंह्मणोनिशिव्यादेत ॥ त्याच्यामागेंआलीधांवत ॥
माधवदासपळोनिजात ॥ नलगतांक्षणतेधवां ॥९३॥ मगसमुद्रतीराजाऊन ॥ पोतेरेंजळांतप्रक्षाळोन ॥ स्वच्छतयातेंकाढीधुवोन ॥ देवा
सीवातीकरीत्याच्या ॥ ९४ ॥ घृतामाजीमगतिंबोन ॥ देवापाशींदेलावोन ॥ त्याचाप्रकाशभव्यजाण ॥ मंदिरामाजीजाहला ॥ ९५ ॥
इकडेऐसाप्रकाशहोतां ॥ तिकडेबाईच्याहृदयींसर्वथा ॥ तमोरूपअंधारजाऊनतत्त्वता ॥ प्रकाशसत्वाचाजाहला ॥९६॥ तिच्याअंतरींअ
नुतापझाला ॥ ह्मणेमीबोलिलेंकितीसाधूला ॥ पोतेरेंफेंकोनिमारिलेंत्याला ॥ परीतोशांतीलानसोडी ॥ ९७ ॥ माधवदासह्मणेचित्तीं ॥
जिच्याआह्मीलाविल्यावाती ॥ आतांतिचीकैसीवृत्ती ॥ हरीनेंकेलीपाहूंपां ॥ ९८ ॥ दीपलाविताीहरिमंदिरांत ॥ तेनपडतीअंधतमांत॥
त्याचेंप्रकाशितहोतसेचित्त ॥ पुराणींमाहात्म्यऐसेंअसे ॥ ९९ ॥ ऐसेंह्मणोनितिचेघरीं ॥ भिक्षेसीयेऊनउभेद्वारीं ॥ तिणेंपाहतांचिझडक
री ॥ चरणासीयेऊनलागली ॥ १०० ॥ ह्मणेमीदयाळाअनन्यशरण ॥ माझेअपराधक्षमाकरोन ॥ आतांमजलाकरावेंपावन ॥ कृपाक
रोनदीनबंधू ॥ १ ॥ तिचेमस्तकींठेवोनिहस्त ॥ माधवदासेंकेलेंकृतार्थ ॥ यापरीसाधुदयावंत ॥ छलकासीप्रसन्नहोताती ॥ २ ॥ यावरी
कोणीभावयुक्त ॥ साधुसंतांचीसेवाकरित ॥ तयाचेंमाहात्म्यकितीबहुत ॥ कोणवर्णनकरूंसके ॥३॥ ॥मू०क०॥ पंडित प्रबल दिगविजै क
रि आयो आप बचन सुनायोज्जु बिचार मोसो कीजिये ॥ दइ लिखि हार कासि जाइके निहार पत्र भयो अति छार लिखी जीत बाकी खीजि
ये ॥ फेरि मिलि माधोज्जुको बैसेहि हरायो एक खरको बुलायो कही चढो जीवु धीजिये ॥ बोल्यो जूति बांधो कान गयो सुनि न्हान आन ज
गन्नाथ जीते ले चढायो नाको रीझिये ॥६॥ ॥टी०ओ०॥ कोणीएकमहापंडित ॥ त्यापुढेंदिवसामशालीजळत ॥ देशोदेशींजयपत्रेंघेत ॥
काशीपुरींतपातला ॥४॥ तेथेंसभाझाल्याबहुत ॥ परीतयासीजिंतेसमर्थ ॥ ऐसाकोणीचनसेपंडित ॥ चिंताग्रस्तसर्वझाले ॥५॥ काशीमाजी

आजपर्यंत ॥ कोणीनपावलाजयपत्र ॥ मगएकयोजूनचित्तांत ॥ त्यापंडितासीकायह्मणती॥६॥ जगन्नाथक्षेत्रींजाण ॥ माधवदासनामेंकरू
न ॥ आमुचाशिष्यआहेपूर्ण ॥ तयासीजिंतोनियावेंतुह्मी ॥ ७ ॥ तयाचेंआणितांजयपत्र ॥ आह्मीकाशीचेपंडितमात्र ॥ तुह्मासीकरोनिनम
स्कार ॥ आपुलीहारलिहोनदेऊं ॥८॥ यापरीऐकतांवचनाला ॥ पंडिततेथोनिनिघाला ॥ जगन्नाथक्षेत्रींआला ॥ मगभेटलामाधवदासा
॥ ९ ॥ क्षेत्रामाजीसभाकरून ॥ माधवदासासीबोलाऊन ॥ पूर्वपक्षकरोनिआपण ॥ ह्मणेजीयाचेंउत्तरद्या ॥ ११० ॥ नातरीद्यावेंजयप
त्र ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांउत्तर ॥ माधवदासबोलेमधुर ॥ आपणासगोडकायवाटे ॥ ११ ॥ तेव्हांपंडितबोलेवचन ॥ माझाहेतुहाचिपूर्ण ॥
कींतुह्मालागोनिजिंतोन ॥ जयपत्रजाणघ्यावेंकीं ॥ १२ ॥ यावरीबोलेमाधवदास ॥ जयपत्रपाहिजेजरीतुह्मास ॥ तरीमीहरलोंबहुव
स ॥ देतोंमीसत्वरलिहोनी ॥ १३ ॥ पंडितानेंमजजिंतिलें ॥ ऐसेंतत्काळलिहोनदीधलें ॥ तेंपत्रघेऊनहर्षमेळें ॥ पंडितकाशीसीपातला
॥ १४ ॥ तेथेंसभामेळऊन ॥ पत्रसर्वांसीदाविलेंजाण ॥ सकळपाहतीजोंवाचून ॥ तोंविपरीततेथेंजाहलें ॥ १५ ॥ पंडितानेंमजजिंति
लें ॥ ऐसेंतेथेंजेंहोतेंलिहिलें ॥ तेथेंश्रीहरीनेंऐसेंकेलें ॥ मीजिंतिलेंपंडितासी ॥ १६ ॥ ऐसेंसकळांनींपाहोन ॥ ह्मणतीदिधलेंठीकलिहो
न ॥ तुह्मासीत्याणेंजिंतिलेंपूर्ण ॥ तैसाचिपंडिततोअसे ॥ १७ ॥ पंडितह्मणेकायवाचतां ॥ चांगलेदृष्टीनेंपहातत्त्वता ॥ तंवतेह्मणती
आह्मांअंधता ॥ आपणचिनेत्रींपहावें ॥ १८ ॥ तेव्हांपंडितपाहेआपण ॥ माधवदासेंजिंतिलेंजाण ॥ ऐसींचअक्षरेंपाहिलींपूर्ण ॥ मग
तोअंतरींसंतापला ॥ १९ ॥ ह्मणेतोदिसतोउत्तमसाधू ॥ परंतुकेवळतोअसेभोंदू ॥ तरीत्यासीघालोनिवादू ॥ जगींकरावीविटंबना ॥
॥ १२० ॥ ऐसेंअंतरींविचारून ॥ नीलाचलासीयेपरतोन ॥ माधवदासाचीभेटघेऊन ॥ कायआपणबोलतसे ॥ २१ ॥ अरेतूंमजसींके
लीलबाडी ॥ तरीबैसोनियेचघडी ॥ मजसींवादघालींतांतडी ॥ नाहींतरीएककरावें ॥ २२ ॥ गाढवावरीतुवांबैसोन ॥ काळेंवदनासी
घेमाखोन ॥ वरीचुन्याचेथेंबलाऊन ॥ सर्वगांवांतफिरावें ॥ २३ ॥ आणीककानांतबांधींजोडे ॥ तेव्हांचिमाझ्याचित्तींनिवाडे ॥ उत्तम
वाटेलवाडेंकोडें ॥ ह्मणोनिगाढवआणवी ॥ २४ ॥ आणिसर्वहीसाहित्यजोडिलें ॥ माधवदासह्मणेजीभलें ॥ हेंचिमजलाकबूलवहिलें ॥

आतांस्नानकरोनियेतोंमी ॥ २५ ॥ यापरीत्यासीबोलोनिवचना ॥ माधवदासजीगेलेस्नाना ॥ परीनिजभक्ताचीविटंबना ॥ जगज्जीव
नाकैसीसाहवे ॥ २६ ॥ माधवदासाचेंरूपधरोन ॥ पंडितासीभेटेयेऊन ॥ पूर्वपक्षदुर्घटकरोन ॥ तयाजिंतोनघेतलें ॥ २७ ॥ मगह्मण
तीआतांआपण ॥ गादवावरीबैसापूर्ण ॥ काळेंकरूनघ्यावेंवदन ॥ जोडेकानांसीबांधावे ॥ २८ ॥ तेव्हांपंडितखिन्नहोऊन ॥ तैसेंचिआ
पणघेकरून ॥ गादवावरीनिघेबैसोन ॥ हाटोहाटींफिरतसे ॥ २९ ॥ गांवांतीलमिळोनिपोर ॥ करितीतयासीशेणमार ॥ ऐसेंपाहोनि
सारंगधर ॥ हृदयामाजीरीझले ॥१३०॥ तोंमाधवदासस्नानकरून ॥ लगबगेंजोंयेतीजाण ॥ तोंगादवावरीबैसोन ॥ पंडितहाटींफिरत
से ॥ ३१ ॥ ऐसेंविपरीततेंपाहोन ॥ आपणतेथेंगेलेधांऊन ॥ पंडितालागींबोलेवचन ॥ हेंकायआपणकेलेंकीं ॥ ३२ ॥ मजलास्नाना
सीझालाउशीर ॥ तोंवरीनाहींधरिलाधीर ॥ आपणचिबैसोनिगादवावर ॥ निघालांबाजारपहावया ॥ ३३ ॥ आतांतरीतुह्मीउतरावें ॥
मजलायावरीबैसोंद्यावें ॥ यापरीविनंतीकरितांभावें ॥ पंडितअंतरींसमजला ॥ ३४ ॥ अहोहाअसेपूर्णभक्त ॥ यासीछळितांचिजगन्ना
थ ॥ येऊनमजलाविटंबित ॥ भक्तवत्सलतोअसे ॥ ३५ ॥ ऐसाअनुतापकरोन ॥ माधवदासासीजायशरण ॥ यावरीपुढेंचरित्रजाण ॥
माधवदासानेंकायकेलें ॥ ३६ ॥ ॥ मू०क० ॥ ब्रजहीकी लीला सब गांवे नीलाचलमांझ मन भइ चाह जाई नैननी निहारिये ॥
चले वृंदावन मग लगे एक गांव जहां बाई भक्ति भोजनको लाइ चाव भारिये ॥ बैठे ये प्रसाद लेत लेत दृग भरि अहो कहो
कहा बात दुख हियेको उघारिये ॥ सांवरो कुवर यह कोनको भुराइ लाये माइ कैसे जीवे सुनि मती ले बिसारिये ॥ ८ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ जगन्नाथक्षेत्रींसर्वजन ॥ ब्रजलीलेचेंकरितीगायन ॥ माधवदासेंतेंऐकोन ॥ मनांतइच्छाजाहली ॥ ३७॥ ब्रजभूमीचेंघ्या
वेंदर्शन ॥ ह्मणोनिजगदीशाभेटोनिआपण ॥ जावयाचीआज्ञाघेऊन ॥ निघेसत्वरतेधवां ॥ ३८ ॥ मार्गीमाजीएकत्यानगरीं ॥ एक
विप्रस्त्रीअसेह्मातारी ॥ भोळाभावतिचेअंतरीं ॥ नित्यभागवतऐकतसे ॥ ३९ ॥ तेथेंहोतसेदशमस्कंध ॥ बाललीलाऐकोनिविशद ॥
बाईच्याअंतरींलागलाछंद ॥ नयनींतोगोविंदपहावा ॥ १४० ॥ करोनिपंचपक्वान्न॥ तयासीघालावेंभोजन ॥ परीतोश्रीमंतअसेपूर्ण ॥

आपुल्यासदनींयेईलकीं ॥ ४१ ॥ यापरीअंतरींकरीतळमळ ॥ पक्वान्नांचालावीमेळ ॥ वर्षभरामाजीसकळ ॥ साहित्यासीसिद्धकेलें ॥
॥ ४२ ॥ जोकोणीभेटेलत्यासी ॥ बाईविचारीभावार्थेंसी ॥ श्रीकृष्णमाझेसदनासी ॥ भोजनासीयेईलकीं ॥ ४३ ॥ ऐकोनसर्वहीलोक
हांसती ॥ ह्मणतीहेवेडीझालीनिश्चिती ॥ तोंएकभेटलाविप्रभावार्थी ॥ तयासीतैसेंचिविचारिलें ॥ ४४ ॥ त्याणेंतिचाभावपाहोन ॥ ह्म
णेयेतीलजगज्जीवन ॥ परीतयासीअसेकारण ॥ कोणीतरीसज्जनपाहिजे ॥ ४५ ॥ संतांसीघालितांभोजन ॥ तुझेमनोरथहोतीलपूर्ण ॥
तरीएकयुक्तीतुजलागोन ॥ सांगतोंजाणलक्षठेवीं ॥ ४६ ॥ जगन्नाथक्षेत्रींमाधवदास ॥ श्रीकृष्णाचेभक्तसुरस ॥ हाल्लींतेजातीवृंदावना
स ॥ याचिमार्गेंकरोनियां ॥४७॥ ऐसीतिणेंऐकतांवार्ता ॥ बहुतआनंदझालाचित्ता ॥ तोचिवेधमगलागेतत्त्वता ॥ झोंपहीतिसीनयेची
॥ ४८ ॥ रात्रंदिवसमार्गींजाऊन ॥ वाटपहातबैसेआपण ॥ तोंएकऐकिलेंवर्तमान ॥ चारकोसांवरउतरलेती ॥ ४९ ॥ मगबाईनेंतोब्रा
ह्मण ॥ गांठोनित्यासीबोलेवचन ॥ माधवदाससाधूजाण ॥ चारकोसांवरराहिलेती ॥ १५० ॥ माझेंआहेह्मातारपण ॥ तरीतेथवरजावें
आपण ॥ त्यांसीसांगोनयावेंआमंत्रण ॥ जेणेंतेभोजनायेतील ॥ ५१ ॥ तेव्हांतोतेथेंगेलाब्राह्मण ॥ माधवदासासीनमनकरोन ॥ बाई
चेंसाद्यंतवर्तमान ॥ केलेंनिवेदनतेधवां ॥ ५२ ॥ जरीआपणयालभोजना ॥ तरीचतिचीपुरेलकामना ॥ नातरीतीत्यजीलप्राणा ॥
यापरीभावनाअसेकीं ॥ ५३ ॥ माधवदासह्मणेपूर्ण ॥ अवश्ययेऊनभोजनकरीन ॥ तेव्हांतोब्राह्मणयेऊन ॥ बाईसीसर्वनिवेदिलें ॥
॥ ५४ ॥ चारघटकादिवसासी ॥ उदईकयेतीलभोजनासी ॥ ऐकतांचबाईच्यामानसीं ॥ परमानंदजाहला ॥ ५५ ॥ मगदोनप्रहररात्रीं
उठोन ॥ स्वयंपाकासीलागलीजाण ॥ सर्वहीपाकसिद्धकरोन ॥ वाटपहातबैसली ॥ ५६ ॥ तोंचारघटकादिवसास ॥ येऊनपातलेमा
धवदास ॥ बाईसीआनंदबहुवस ॥ पाटरांगोळीकरीतसे ॥ ५७ ॥ माधवदासतीतेंह्मणती ॥ दोनपात्रेंघालींनिश्चिती ॥ तेव्हांतीसमज
लीआपुल्याचित्तीं ॥ दुसरासोबतीअसेलकोणी ॥ ५८ ॥ तेव्हांवाढिलींपात्रेंदोन ॥ माधवदासबैसेयेऊन ॥ प्रभूसीनैवेद्यसमर्पून ॥ प्रसाद
आपणभक्षीतसे ॥ ५९ ॥ तंवतोदुसऱ्यापात्रावर ॥ येऊनबैसलेमुरलीधर ॥ सकुमारअत्यंतसुंदर ॥ सांवळेंशरीरशोभतसे ॥ १६० ॥ कंठींवन

माळावैजयंती ॥ मुगुटकुंडलेंकर्णींझळकती ॥ चरणींनेपुरेंरुणझुणती ॥ मनोहरमूर्तींशोभतसे ॥ ६१ ॥ यापरीमूर्तींपाहोन ॥ बाईचेभरो
निआलेनयन ॥ वाढणेंसर्वसांडोन ॥ रुदनकरीतबैसली ॥ ६२ ॥ माधवदासेंहेंपाहोन ॥ ह्मणतीकांहोकरितांरुदन ॥ कोणत्यागोष्टीचें
दुःखजाण ॥ हृदयींचेंखोलूनसांगावें ॥ ६३ ॥ बाईह्मणेहासांवळाकुमर ॥ कोणाचाचुकवोनआणिलासुंदर ॥ याविणयाच्यामातेनेंसत्व
र ॥ सोडिलाप्राणअसेलकीं ॥६४॥ ऐसेंपाहोनिबाळसगुण ॥ तुमचेंदेखोनकठोरपण ॥ मजलाअत्यंतआलेंरुदन ॥ नपडेचैनमनासी ॥६५॥
माधवदासेंहेंऐकोन ॥ गेलेशुद्धीविसरोन ॥ ह्मणतीबाईचेंभाग्यगहन ॥ हरीचेंदर्शनजाहलें ॥६६॥ मगबाईसीकायबोलत ॥ तुझेहोतेजेमनोर
थ ॥ तेचियेऊनजगन्नाथें ॥ सर्वहीपूर्णकेलेकीं ॥ ६७ ॥ आतांहीमूर्तीलक्षलावोनी ॥ सर्वदाठेवींआपुलेध्यानीं ॥ यापरीबाईकृतार्थ
करोनी ॥ पुढेंआपणनिघाले ॥ ६८ ॥ ॥ मू०क० ॥ चले ओर गांव जहा महाजन भक्त रहे गहे मनमांझ आगे
बिनतिहु करीहे ॥ गए वाके घर वह गयो काहु ओर घर भावभरी तिया आप पायनिमे परीहे ॥ ऊपर महंत कही अब एक संत आयो
यहातो समाइ नही आई अर बरीहे ॥ कीजिये रसोइ जोइ सिद्ध सोइ लावो दुध नीकेके पिवावो नाम माधो आस भरीहे ॥ ९ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ दुसऱ्यागांवासीकरितीगमन ॥ तेथेंएकसावकारमहाजन ॥ राहतसेतोभक्तजाण ॥ त्याकडेमनलावोनी ॥ ६९ ॥
पूर्वींएकदांजगन्नाथीं ॥ तयाचीभेटझालीहोती ॥ तेव्हांतेणेंकेलीविनंती ॥ माझियेसदनींयावेंएकदा ॥ १७० ॥ तेंचिधरोनिमानसीं ॥
गेलेत्याचियाघरासी ॥ तंवतोकोठेंकार्यासी ॥ गेलाहोताघरींनसे ॥ ७१ ॥ तेणेंस्त्रियेसीहोतेंकथिलें ॥ माधवदासेंवचनदीधलें ॥ घ
रींयेण्याचेंकबूलकेलें ॥ तरीतेअगत्ययेतील ॥ ७२ ॥ कधींमजसीलागल्याधंदा ॥ तरीतूंसावधराहेंसर्वदा ॥ जेवेळींयेतीलतेआपुल्याछं
दा ॥ आदरकरोनिघरींठेवीं ॥ ७३ ॥ तोंमाधवदासअकस्मात ॥ पातलेत्याच्यासदनांत ॥ उभेराहूनिद्वारांत ॥ ह्मणतीक्षुधितअसोंकीं
॥ ७४ ॥ तंवतीहोवोनिभावयुक्त ॥ माधवदासाचेपाईपडत ॥ अंतरींजाहलीचिंताक्रांत ॥ आतांमीकैसेंकरूंहो ॥ ७५ ॥ माझेंतोंजाह
लेंभोजन ॥ आतांस्वयंपाककरीलकोण ॥ तोंअंतरींजाहलीआठवण ॥ तेचिआपणकरीतसे ॥ ७६ ॥ कोणीवरच्यामजल्यावर ॥ म

हंतराहातहोताथोर ॥ तयाचेघरींअन्नसत्वर ॥ सिद्धजाहलेंहोतेंकीं ॥ ७७ ॥ तेथेंसत्वरजाऊनआपण ॥ तयालागींकरीविनवण ॥ खा
लींआलासेसाधुजन ॥ तयासीभोजनघालावें ॥ ७८ ॥ महंतेंतिचेंऐकोनिवचन ॥ कायबोलिलाकोपेंकरून ॥ आतांकोणाचासमाव
जाण ॥ आमुच्यायेथेंनसेकीं ॥ ७९ ॥ तेव्हांतीझालीअत्यंतखिन्न ॥ माधवदासाजवळयेऊन ॥ विनंतीकरीकरजोडोन ॥ अहोजीस्वा
मीपरिसावें ॥ १८० ॥ माझेंतोंभोजनझालेंअसे ॥ स्वयंपाकाचाअधिकारनसे ॥ तरीतुह्मासीसाहित्यदेतसें ॥ स्वयंपाककरूनभोजनक
रा ॥ ८१ ॥ येरूह्मणेकींहोतोउशीर ॥ जोकांहींसिद्धअसेलआहार ॥ तोचिआणोनिदेईंसत्वर ॥ करूंअंगिकारतयाचा ॥ ८२ ॥ तंव
तीशोधोनिपाहेघर ॥ दूधतैंहोतेंदोनशेर ॥ त्यांतमेळवोनिसाखर ॥ आलीसत्वरघेऊनी ॥ ८३ ॥ माधवदासप्रेमयुक्त ॥ दुग्धप्राशनकरी
सत्य ॥ आशीर्वाददेऊनबहुत ॥ आलियामार्गेंपरतले ॥ ८४ ॥ जातांजातांनाबोलिलेतीस ॥ बाईतूंसांगेंआपुल्यापतीस ॥ आलेहोतेकीं
माधवदास ॥ तुमचीभेटनाहींजाहली ॥ ८५ ॥ ऐसेंबोलोनिसत्वर ॥ निघोनिगेलेझडकर ॥ बाईचेंतळमळेअंतर ॥ ह्मणेहेंकायजाहलें ॥
॥ ८६ ॥ पतीनेंमजलाकथिलेंहोतें ॥ माधवदासयेतीलघरातें ॥ आदरकरोनिबहूतयांतें ॥ राहवोनिघ्यावेंसदनासी ॥ ८७ ॥ ॥
॥ मू०क० ॥ गये उठि पाछे भक्त आयो सो सुनायो नाम सुनि अभिराम दौरे संगहीमहंतहे ॥ लिये जाइ पाइ लपटाये सुख पाइ
मिले झिले घरमांझ तिया धन्य तोसो कंपहे ॥ संतपती बोले मे अनंत अपराध किये जिये अब कही सेवो सीत मानि जंतहे ॥
आवत मिलाप होइ यही राखो बात गोइ आये वृंदाबन जहां सदाई वसंतहे ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तंवतेगेलेउठोन ॥ ह्म
णोनिझालीखेदखिन्न ॥ तोंइतुक्यामाजीमहाजन ॥ बाहेरूनघरींआला ॥ ८८ ॥ स्त्रियेनेंकथिलेंसर्वत्यास ॥ आलेहोतेकींमाधवदास ॥
मीनपावलेंपरिचयास ॥ इतुक्यांतनिघूनगेलेते ॥ ८९ ॥ ऐसेंऐकतांवचनास ॥ तयासीजाहलाउल्हास ॥ घरींनघेतांविसाव्यास ॥ तै
साचमागेंपळाला ॥ १९० ॥ तोंमाधवदासाचेंनामऐकोन ॥ वरतीजोहोतामहंतजाण ॥ तोहीत्यासवेंकरीगमन ॥ अनुतापोनमनामा
जी ॥ ९१ ॥ कोणीसंतेंऐसेंवर्णन ॥ याकथेचेंकेलेंजाण ॥ कींत्यामहंताच्याघरींपूर्ण ॥ ब्राह्मणभोजनहोतेंकीं ॥ ९२ ॥ शेंदोनशेंपात्रें

वादिलीं ॥ इतुक्यांतमाधवदासआले ॥ येणेंतयासीविन्मुखधाडिलें ॥ तैंकिडेपडलेअन्नांत ॥ ९३ ॥ ऐसेंपात्रींपाहतांजाण ॥ सर्वहीब्राह्मणगेलेउठोन ॥ महंतबैसलाखिन्नहोऊन ॥ ह्मणेहेंकायजाहलें ॥ ९४ ॥ तोंखालींऐकिलेंवर्तमान ॥ जयासीविन्मुखधाडिलेंजाण ॥ माधवदासतेहोतेपूर्ण ॥ तेव्हांतोमहंतधांवला ॥ ९५ ॥ महाजनआणिमहंत ॥ दोघेहीगेलेधांवत ॥ गांवाच्याबाहेरजोंपाहत ॥ तोंवृक्षाखालींबैसलेतेती ॥ ९६ ॥ दोघेहीधांवोनिधरितीचरण ॥ येरूनेंधरिलेआलिंगोन ॥ आनंदसमुद्रलोटलापूर्ण ॥ तेंसुखकितीकवर्णावें ॥ ९७ ॥ अत्यंतआग्रहमगकरोन ॥ माधवदासासीहातींधरोन ॥ आपुल्यासदनींआणिलेजाण ॥ स्त्रियेसीआनंदजाहला ॥ ९८ ॥ माधवदास ह्मणेमहाजनासी ॥ ह्मणेधन्यरेतुझ्यास्त्रियेसी ॥ आमुच्यानसतांपरिचयासी ॥ बहुतआदरकेलाइणें ॥ ९९ ॥ ऐसेंसज्जनींइचेंमन ॥ तुझ्यासारिखापतिपूर्ण ॥ उभयतांजोडामिळालासमान ॥ कायतुमचेगुणवर्णावे ॥ २०० ॥ मुख्यजयासीपरमार्थसाधणें ॥ तेणेंअगत्यसंतसेवणें ॥ साधूसीविन्मुखजेणेंहोणें ॥ तयानपावेभगवत्पद ॥ १ ॥ माधवदासाचेंऐसेंवचन ॥ ऐकोनिमहंतलज्जायमान ॥ हातजोडोनिबोलेआपण ॥ अहोमीअनंतअपराधी ॥ २ ॥ आतांमजलाकरावेंपावन ॥ ऐसेंकांहींसांगावेंसाधन ॥ जेणेंहोईलशुद्धमन ॥ कृपाकरोनदयाळा ॥ ३ ॥ माधवदासह्मणेऐक ॥ तुजलासांगतोंएक ॥ हरिद्वारींसंतलोक ॥ बहुतदेखजमाहोती ॥ ४ ॥ तरीतूंतेथेंजावोन ॥ सकळांचेंघेईंदर्शन ॥ उच्छिष्टशीतकरींभक्षण ॥ तेणेंपावनहोसील ॥ ५ ॥ संतांसीजेनठेवितीमान ॥ तेतोंकेवळजंतचिजाण ॥ नामहीत्यांसीनफळेपूर्ण ॥ निरभिमानयास्तवहो ॥ ६ ॥ यापरीत्यासीबोधकरोन ॥ तेथेंराहिलेदिवसतीन ॥ महोत्साहझालाजाण ॥ महाजनेंथाटबहूकेला ॥ ७ ॥ मगसकळांसीविचारून ॥ माधवदासनिघेआपण ॥ तेव्हांविनवीमहाजन ॥ आणीकमीएकमागतों ॥ ८ ॥ जेव्हांआपुलेंहोईलपरतणें ॥ तेव्हांयेथेंअगत्ययेणें ॥ येवढीगोष्टध्यानांतठेवणें ॥ कृपाकरणेंमजवरी ॥ ९ ॥ तथास्तुत्यासीबोलोन ॥ वृंदावनासीआलेआपण ॥ जेथेंनित्यवसंतजाण ॥ आनंदपूर्णहोतसे ॥ २१० ॥ ॥ मू० क० ॥ देखि देखि वृंदावन मनमे मगन भये गये श्रीबिहारिजुके द्वार रचना तहां पायेहे ॥ कही रह्यो द्वारपाल नेकमै प्रसादलाल यमुनारसालतट भोगकौ लगायोहे ॥ नानाविधि पाक धरे स्वामी आप

ध्यान करे बोले हरि भावे नाही बेइले खवायेहे ॥ पूछ्यो सो जनायो ढूंढि लायो आगे गायो सब तुमतो उदास हासरस समझायेहे ॥ ११ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ वृंदावनासीपहातांपहातां ॥ त्यामाजीनिमग्नझालेतत्त्वता ॥ यापरीप्रेमघेतांघेतां ॥ मंदिरींबिहारीच्यापातले ॥
॥ ११ ॥ बिहारीजीचेंघेऊनदर्शन ॥ पूजारिकासीह्मणेआपण ॥ कांहींभोजनाद्यावेंअन्न ॥ क्षुधामजफारलागली ॥ १२ ॥ तंवतेह्मण
तीक्षणभर ॥ थोडासाआपणधराधीर ॥ प्रभूसीनैवेद्यहोईलसुंदर ॥ प्रसादमिळेलमगतुह्मा ॥ १३ ॥ हेह्मणतीमजनधरवेधीर ॥ जेंअसेल
तेंचिद्यावेंसत्वर ॥ तेव्हांपूजारीओंजळभर ॥ चणेआणोनदेतसे ॥ १४ ॥ तेचिघेऊनमाधवदास ॥ चित्तींजयाच्याअल्पसंतोष ॥ मगये
वोनियमुनातटास ॥ प्रभूसीअर्पणकरीतसे ॥ १५ ॥ नंतरआपणकरीभक्षण ॥ इकडेमंदिरामाजीजाण ॥ नानापरीचींपंचपक्वान्नें ॥ स
मोरठेविलींबिहारीजीच्या ॥ १६ ॥ स्वामीजीपुढेंबैसोन ॥ बिहारीचेंकरोनिध्यान ॥ नैवेद्यजोंकरितीअर्पण ॥ तोंजगज्जीवनकायबोले ॥
॥ १७॥ अन्नमजलाभावतनाहीं ॥ बहुतपोटफुगलेंपाहीं ॥ प्रियकरभक्तेंमजलवलाहीं ॥ खाऊंघातलेचणेआतां ॥ १८ ॥ स्वामीविनवितीकर
जोडोन ॥ ऐसाप्रियकरआहेकोण ॥ तोआह्मासीद्यासांगोन ॥ त्याचेचरणधरूंआह्मी ॥ १९॥ बिहारीह्मणेऐकावृत्त ॥ जगन्नाथाचापरमभक्त ॥
माधवदासनामेंख्यात ॥ तोआलासेआजियेथें ॥२२०॥ कोणीत्यासीचणेदीधले ॥ मजलात्याणीतेअर्पिले ॥ तेणेंमाझेंपोटफुगलें ॥ क्षु
धानसेचिमजलागीं ॥ २१ ॥ स्वामीनेंऐसेंवचनऐकतां ॥ बाहेरिधांवोनिआलेतत्त्वता ॥ द्वारपाळासीह्मणतीआतां ॥ चणेकोणासीदीध
ले ॥ २२ ॥ सत्वरत्याचाकरोनिशोध ॥ मजलायेऊनसांगाविशद ॥ ऐसास्वामीचाऐकतांशब्द ॥ सर्वहीपहावयाधांवले ॥ २३ ॥ तों
यमुनातीरींमाधवदास ॥ चणेभक्षीतसावकाश ॥ बैसलेऐसेंपाहोनित्यास ॥ येऊनस्वामीसनिवेदिती ॥ २४ ॥ स्वामीनेंऐकोनितेचिक्ष
णीं ॥ धांवोनिआलेतेठिकाणीं ॥ माधवदासाचेलागोनिचरणीं ॥ ह्मणतीजीमंदिरींचलावें ॥ २५ ॥ आपणअंगींवैराग्यधरिलें ॥ घन
नीळासीतैसेंचिकेलें ॥ नैवेद्यासीचणेअर्पिले ॥ तेणेंफुगलेंउदरत्याचें ॥ २८ ॥ माधवदासेंहेंऐकतांवचन ॥ स्वामीसीबोलेहास्यकरोन ॥
लीलानाटकीजगज्जीवन ॥ नवीनचरित्रकरीतसे ॥ २७ ॥ ऐसेंस्वामीसीबोलोन ॥ मंदिरामाजीआलेंजाण ॥ बिहारीपुढेंउभाराहून ॥

कायआपणह्मणतसे ॥ २८ ॥ बारागांवेंअग्नीगिळितां ॥ तेव्हांनपावलीअजीर्णता ॥ माझेथोडेसेचणेखातां ॥ उदासहोऊनबैसलेती ॥
॥ २९ ॥ मजलासमजलेंयावरोन ॥ माधवदासाचेंहास्यकरोन ॥ लोकांमाजीदाविसीपूर्ण ॥ लीलानाटकीमीजाणें ॥ २३० ॥ ऐसेंत्या
चेंऐकोनिवचन ॥ बाकेबिहारीदेहांसोन ॥ मगनैवेद्यकरीग्रहण ॥ यापरीआनंदहोतसे ॥ ३१ ॥ ॥ मू०क० ॥ गये वृजदेखिवेको
भांडिरमे प्रेम रहे निसिको दुराइ पाइ क्रम ले दिखायेहे ॥ लीलासुनिवेको हरियाने गाव रहे जाइ गोबरहु थापि पुनि नीलाचल
धायेहे ॥ घरहुको आये सुत सुखी सुनि माता बानी मारगमे सुपन दैके बनिक मिलायेहे ॥ याही बिधि नानाभाति चरित आपा
र जानो जिते कछु जाने तिते गाइके सुनायेहे ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पुढेंव्रजांतीलसर्वस्थान ॥ पहावयासीगेलेआपण ॥ भां
डीरवनींप्रेमजाण ॥ तेस्थळींजायप्रथमता ॥ ३२ ॥ तेथेंकोणीएकमहंत ॥ खेमगुसांईनामेंख्यात ॥ पुढेंतोजाहलामहाभक्त ॥ नाभाजी
नेंवर्णिलेंत्या ॥ ३३ ॥ परंतुत्याचीप्रथमवृत्ती ॥ तेचिवर्णनकरितोंरीती ॥ साधकशिष्यकरोनिनिश्चिती ॥ कायलोकांसीसांगतसे ॥
॥ ३४ ॥ महंतकांहींनखातीअन्न ॥ अहोरात्रकरितीउपोषण ॥ ऐसेंऐकोनिअनेकजन ॥ दर्शनालागोनयेताती ॥ ३५ ॥ यापरीदिव
सालागेमेळा ॥ रात्रींकोणानराखीजवळा ॥ सिंहव्याघ्रादिहोतीगोळा ॥ ह्मणोनिलोकांसांगतसे ॥ ३६ ॥ सर्वहीलोकगेल्यावरी ॥ आ
पणतेव्हांभोजनकरी ॥ यापरीमांडिलीकपटाचारी ॥ नकळेकोणासीतेधवां ॥ ३७ ॥ तयाचेंमाहात्म्यऐकोन ॥ माधवदासहीआलेजा
ण ॥ महंतांचेंघेतांदर्शन ॥ गेलेसमजोनमनामाजी ॥ ३८ ॥ आपुलेंराखोनिगुप्तपण ॥ तेथेंराहिलेवेडेहोऊन ॥ तोंजाहलीरात्रजाण ॥
महंतेंजनदूरकेले ॥ ३९ ॥ माधवदासासीउठविती ॥ तंवतेत्यांसीवांकुल्यादाविती ॥ राखेमाजीलोळेनिश्चिती ॥ पिशाचपणदावितसे
॥ २४० ॥ महंतह्मणतीहाभ्रमिष्टआहे ॥ यासीतोंसुखेंपडोंद्यावें ॥ आतांसत्वरअन्नकरावें ॥ क्षुधाबहुतलागलीसे ॥ ४१ ॥ साधकेंक
रोनिमोहनभोग ॥ महंतांपुढेंठेविलासांग ॥ माधवदासेंतेंपाहोनिमग ॥ येवोनिभिक्षामागती ॥४२॥ माधवदासासीपहातां ॥ क्रोधआला
त्यामहंता ॥ शिष्याहातींधक्केतत्त्वतां ॥ देउनीयासीदूरकेलें ॥ ४३ ॥ संतांसीकरितांकर्मकुडे ॥ अन्नामाजीपडलेकिडे ॥ महंतेंऐसेंपहा

तांनिवाडे ॥ ह्मणेहासिद्धकोणीअसे ॥ ४४ ॥ महंतचित्तींअनुतापोन ॥ माधवदासाचेधरीचरण ॥ अहोमीअन्याईपातकीपूर्ण ॥ क्षमासंपूर्णकराआतां ॥ ४५ ॥ तेव्हांबोलतीमाधवदास ॥ अरेयाकरिसीअन्यायास ॥ योग्यनसेचिवैष्णवास ॥ येणेंनरकासजासीलतूं ॥ ॥ ४६ ॥ तेव्हांतोहोऊनअनन्यशरण ॥ ह्मणेमजआतांकरावेंपावन ॥ ऐसासुमार्गद्यादावोन ॥ जेणेंक्रमासलागेनमी ॥ ४७ ॥ तेव्हांत्यासीसांगतीयुक्ती ॥ मथुरेसीविश्रांतघांटाप्रती ॥ तुवांजावोनिशीघ्रगती ॥ झाडीतजाईनित्यघांट ॥ ४८ ॥ संतचरणींचेरजःकण ॥ नित्यमस्तकींकरींधारण ॥ पादोदकाचेंकरींप्राशन ॥ सज्जनउच्छिष्टसेवीतजा ॥ ४९ ॥ ऐसेंसांगताआज्ञावचन ॥ तैशाचमार्गीलागलापूर्ण ॥ तेणेंमहाभक्तझालाजाण ॥ असेप्रख्यातखेमगुसांई ॥ २५० ॥ यापरीत्यासीउपदेशून ॥ माधवदासनिघेतेथून ॥ हरियानेगांवींआलेजाण ॥ तेथेंपुराणहोतसे ॥ ५१ ॥ हरीचीलीलाकरावयाश्रवण ॥ माधवदासतेथेंचराहेआपण ॥ गवळ्याचागांवतोहोताजाण ॥ शेणथापोनपोठभरी ॥ ५२ ॥ तोंकोणीसंतेंओळखिलें ॥ सकळधांवोनिपाईलागले ॥ यावरीतेथोनिमगनिघाले ॥ सत्वरचालिलेनीलाचला ॥ ५३ ॥ मार्गींचालतांसुचेबुद्धी ॥ कींसदनाचीघ्यावीशुद्धी ॥ नदियाशातीपुरीत्रिशुद्धी ॥ मगयेवोनिपोहोंचले ॥ ५४ ॥ आपुल्याघरासीपाहेसत्वर ॥ तंवनिरखिलेंमोठेंमंदिर ॥ त्यामाजीमाधवदासाचापुत्र ॥ भागवतपुराणवाचितसे ॥ ५५ ॥ श्रवणकरावयानरनारी ॥ बहुतचिझालीभीडभारी ॥ तेथेंबैसलीसेएकह्मातारी ॥ तिसीआपणविचारीतसे ॥ ५६ ॥ अहोकोणीमाधवदास ॥ येथेंतयाचाहोतावास ॥ एकपुत्रहोतातयास ॥ आणीकवृद्धमायहोती ॥ ५७ ॥ जोसीविचारिलेंतत्त्वतां ॥ तीचहोतीयाचीमाता ॥ तिणेंयाचाशब्दओळखतां ॥ ह्मणेरेमहाद्याआलासी ॥ ५८ ॥ अरेहेंमंदिरतुझेंघर ॥ पुराणवाचीहातुझापुत्र ॥ येणेंलौकिककेलाफार ॥ भगवद्भक्तजाहला ॥ ५९ ॥ अरेमीतुझेंऐसेंऐकिलें ॥ माधवेंवैराग्यथोरधरिलें ॥ परंतुमेल्याव्यर्थझालें ॥ लक्षलाविलेंघराकडे ॥ २६० ॥ माझापुत्रमाझीमाता ॥ विचारीतयेथेंआलासिआतां ॥ वैराग्यासीधिक्कारतत्त्वतां ॥ काळेंहेंवदननकोदाऊं ॥ ६१ ॥ यापरीतिचेंवचनऐकतां ॥ माधवदासाच्याअनुतापचित्ता ॥ ह्मणेहेमाझीसत्यमाता ॥ इचेनीवैराग्यमजजाहलें ॥ ६२ ॥ मगतियेसीकरोनिनमन ॥ तैसाचिपरतो

निनिघेआपण ॥ पुत्रासीकळतांवर्तमान ॥ आडवाधांवोनतोआला ॥ ६३ ॥ आणिगांवींचेमिळोनिजन ॥ माधवदासासीआग्रहकरो
न ॥ निजसदनासीआणिलेजाण ॥ माताहीधांवोनगळांपडे ॥ ६४ ॥ घरींराहोनिकांहींदिवस ॥ पुन्हानिघालेमाधवदास ॥ मार्गींये
तांजगन्नाथास ॥ त्यामहाजनासस्वप्नदिलें ॥ ६५ ॥ माझेंजाहलेंआगमन ॥ आतांसत्वरजाभेटोन ॥ ऐसेंतेणेंपहातांस्वप्न ॥ आलामहा
जनधांवोनी ॥ ६६ ॥ माधवदासासीभेटोन ॥ गेलाघरासीघेऊन ॥ बहुतआदरकरोन ॥ तयासीभोजनघातलें ॥ ६७ ॥ तेथोनिनि
घालेमाधवदास ॥ मगपावलेजगन्नाथास ॥ रात्रंदिवसप्रेमरस ॥ नित्यआपणघेतसे ॥ ६८ ॥ याचिविधीकरून ॥ नानाप्रकारेंचरित्र
जाण ॥ माधवदासेंकेलेंधन्य ॥ पारजयाचानपावेची ॥ ६९ ॥ जितुकेंकांहींजाणण्यांत ॥ तितुकेंचमीगावोनियेथ ॥ श्रवणकरविलें
जीसमस्त ॥ कृपेकरोनितयाच्या ॥ २७० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
पासष्टावाछप्पागोडहा ॥ २७१ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुदेवा ॥ भक्तिभावाचादेईठेवा ॥ जेणेंविषयाचानचलेदावा ॥
जायमीभवाउतरोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीरघुनाथगुसांई गरुड ज्यो सिंहपौरि ठाडे रहे ॥ सीत लगत सकलाद विदित पुरुषो
त्तम दीनो ॥ सौच गये हरि संग कृत्य सेवककी कीनी ॥ जगन्नाथपदप्रीती निरंतर करत खवासी ॥ भगवद्धर्मप्रधान प्रसन्न नीला
चलवासी ॥ उत्कलदेश उडिसानगर वैनतेय सबकोउ कहे ॥ श्रीरघुनाथ० ॥ ६६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रघुनाथगुसांईपरमभक्त ॥
जगन्नाथापुढेंदारांत ॥ गरुडासारिखेउभेराहत ॥ सर्वदापहातप्रभूकडे ॥२॥ थंडीलागतांसकलाद ॥ पुरुषोत्तमेंदिधलीविशद ॥ सर्वलोकांत
असेविदित ॥ आणीकचरित्रऐकावें ॥ ३ ॥ सौचलागतांतयेवेळे ॥ श्रीहरीत्याच्यासवेंगेले ॥ सेवकासारिखेंकृत्यकेलें ॥ तैंघननीळेंत
याचें ॥ ४ ॥ जगन्नाथाचेचरणींप्रीती ॥ निरंतरसेवाकरीनिश्चिती ॥ नीलाचलींवासप्रसन्नरीती ॥ भागवतधर्मीप्रधान ॥ ५ ॥ उत्कल
देशींउडिसागर ॥ पूर्वींतयाचावाससुंदर ॥ जयासीसर्वहीनारीनर ॥ ह्मणतीहागरुडअसेकीं ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ अति अनुराग घर

संपती सो रह्यो पागि ताह करी त्याग नीलाचला कियो वासहे ॥ धनको पठावे पिता ऐपे नहि भावे कछू देखिवो सुहावे महाप्रभुजूको पासहे ॥ मंदिरके द्वार रूप सुंदर निहारो करे लग्यो सीत गात सकलात दई दासहे ॥ सौच संग जाइवेकी रीतीको प्रमान वहे वसे सव जानो माधोदास सुखरासहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रघुनाथगुसांईभक्तथोर ॥ उत्कलदेशींउडिसानगर ॥ तेथेंतयाचीवस्तीघर ॥ संपत्तीअपारअसेज्याची ॥ ७ ॥ परीअत्यंतअनुरागझाला ॥ घरादाराचात्यागकेला ॥ आपणयेऊननीलाचला ॥ तेथेंचिवासकरीतसे ॥ ८ ॥ सदनींहोतींपितामाता ॥ तयांसीपुत्राचीबहुममता ॥ माणसांहातींद्रव्यतत्त्वता ॥ खर्चावयासीधाडिताती ॥ ९ ॥ परीहेंत्यासीकांहींनआवडे ॥ महाप्रभूचेंरूपनिवाडे ॥ तेंचिपाहतसेवाडेंकोडें ॥ जवळीराहातसेसर्वदा ॥ १० ॥ सर्वदामंदिराचेद्वारीं ॥ उभाराहेजोडिल्याकरीं ॥ हरीचेंसुंदररूपनिहारी ॥ शुद्धीतनूचीनसेची ॥ ११ ॥ शीतकाळाचेयेतांदिवस ॥ थंडीलागलीशरीरास ॥ तेव्हांयेऊनजगन्निवास ॥ सकलातत्यावरीघालिती ॥ १२ ॥ एकदांझालाअतिसार ॥ दुर्घटअवस्थाहोयफार ॥ तेव्हांआपणश्यामसुंदर ॥ सर्वप्रकारेंसेवाकरी ॥ १३ ॥ कैसेंत्याचेंकेलेंसेवन ॥ यासीसाक्षआहेप्रमाण ॥ सर्वहीलोकजाणतीपूर्ण ॥ माधवदासाचेंचरित्रकीं ॥ १४ ॥ जैसेंत्याचेंकरोनिसेवन ॥ सुखाच्याराशीदिधल्यापूर्ण ॥ तैसेंचियाचेंकेलेंपालन ॥ भक्तवत्सलेंजगदीशें ॥ ॥ १५ ॥ ॥ मू०क० ॥ महाप्रभुकृष्णचैतन्यजूकी आज्ञा पाई आये वृंदावन राधाकुंड वास कियोहे ॥ रहनी कहनी रूपचहनी कहनी सके थके सुनी तन भाव रूप करि लीयोहे ॥ मानसीमे पायो दुधभात सरसात हिये लिये रस नारी देखी वैद कही दियोहे ॥ कहांलो प्रताप कहो आपही समझ लेहु देहु वही रीझी जासो आगे पाइ जियोहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगतयासीदेईआज्ञा ॥ शरणजावेंतूंकृष्णचैतन्या ॥ तेणेंपावसीभक्तिधन्या ॥ जीतेंसर्वपराह्मणती ॥ १६ ॥ रघुनाथगुसांईतेंऐकोन ॥ कृष्णचैतन्याजायशरण ॥ तेणेंतयासीउपदेशोन ॥ यापरीआज्ञासांगती ॥ १७ ॥ जैसेंहरीचेंघेतलेंदर्शन ॥ तैसेंचित्याचेंक्रीडास्थान ॥ पाहोनियावेंवृंदावन ॥ येरूतेंवचनमान्यकेलें ॥ १८ ॥ सद्गुरुसीनमनकरोन ॥ जगन्नाथासिवंदोन ॥ शीघ्रपावलावृंदावन ॥ क्रीडास्थानपहातसे ॥ १९ ॥

यापरीव्रजासीपहातपहात ॥ राधाकुंडासीझालेप्राप्त ॥ तेथेंतयाचेंरमलेंचित्त ॥ मगरहाततेस्थळीं ॥२०॥ तेथेंराहोनिभक्तिसुख ॥ तयानेंघे
तलेंअलोलिक ॥ वर्णूनशकेसहस्रमुख ॥ कितीमीएकमुखेंगाऊं ॥२१॥ कैसीकैसीत्याचीराहणी ॥ कैसीकैसीत्याचीबोलणी ॥ कैसीरूपाची
प्रीतीमनीं ॥ तेंनवर्णवेमजलागीं ॥ २२ ॥ परिसासारांशकरितोंकथन ॥ रघुनाथगुसांईमुख्यआपण ॥ त्याप्रेमानेंगेलेथकोन ॥ भावरू
पतनुसर्वकेली ॥ २३ ॥ अहोरात्रतयाचेंचित्त ॥ लागलेंमानसीउपचारांत ॥ अन्नोदकहीतेचिसेवित ॥ बाह्यपदार्थनभक्षी ॥ २४ ॥ ए
कदांमानसपूजेंत ॥ प्रभूसीअर्पिलादूधभात ॥ तोचिआपणभक्षणकरीत ॥ तेणेंअजीर्णजाहलें ॥ २५ ॥ कोणीजेहोतेसांप्रदाई ॥ तेहीं
जावोनिलवलाहीं ॥ वैद्यालागींआणिलेंपाहीं ॥ मगतोनाडीपाहातसे ॥ २६ ॥ वैद्यसांगेपरीक्षाकरोन ॥ स्वामीनेंकेलेंदुग्धप्राशन ॥ ते
णेंअजीर्णजाहलेंपूर्ण ॥ दुसरारोगकांहींनसे ॥ २७ ॥ तेव्हांतयासीशिष्यह्मणती ॥ हेतोंकांहींसेवननकरिती ॥ वैद्यबोलेदुग्धनिश्चिती ॥
प्राशनकेलेंस्वामीनें ॥ २८ ॥ रघुनाथजीचीरीतपाहोन ॥ वैद्यगेलामनींसमजोन ॥ तयासीविनवीकरजोडोन ॥ अहोजीधन्यमहारा
जा ॥ २९ ॥ आपुल्याप्रतापाचेंवर्णन ॥ कोठवरीमीकरूंजाण ॥ आतांआपणचिसमजोन ॥ घ्यावेंजीअंतरींदयाळा ॥ ३० ॥ ज्यायो
गेंपूर्वींपासोन ॥ निजदेहाचेंकेलेंपालन ॥ तेंचिआतांदेऊनजाण ॥ आरोग्यकरावेंशरीरा ॥ ३१ ॥ ऐसेंभक्तांचेंचरित्रअद्भुत ॥ त्याचान
लागेकोणाअंत ॥ अंतरींधरोनिभावार्थ ॥ शरणअसावेंतयासी ॥ ३२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महा
राष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सासष्टावाछप्पागोडहा ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदयाघन ॥ तुझेंकिंचितनघडेसेवन ॥ सर्वदाविषयींलोलुपमन ॥ दया
करूनतूंचितारीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीनित्यानंदकृष्णचैतन्यकी भक्ति दशोदिस विस्तरी ॥ गौडदेशपाखंड मेटि कियो भजन
परायन ॥ करुनासिंधु कृतज्ञ भये अगतिन गति दाइन ॥ दशधा रस अक्रांति महतजन चरन उपासे ॥ नाम लेत निहिपाप दुरित तिहि
नरके नासे ॥ अवतार बिदित पूरब मही उभय महंत देही धरी ॥ श्रीनित्यानंद०॥६७॥ ॥ टी०ओ०॥ श्रीनित्यानंदकृष्णचैतन्य ॥ दोघां

चिभक्तिमहामान्य ॥ दशदिशांसीं विस्तारजाण ॥ असेहोपूर्णजियेचा ॥ २ ॥ गौडदेशामाजीउदंड ॥ जनांमाजीवसेपाखांड ॥ तेंकरोनि
यांखंडविखंड ॥ भजनपरायणसर्वकेले ॥ ३ ॥ करुणेचेतेंकेवळसागर ॥ थोडेंचिसेवितांमानितीफार ॥ जयाच्यागतीसिनसेचिथार ॥ तया
गतिदायकझालेहे ॥ ४ ॥ दशधारसांचेंआक्रमण ॥ जेहींसहजेंकेलेंजाण ॥ मोठेमोठेमहंतजन ॥ जयाचेचरणउपासिती ॥ ५ ॥ जो
कोणीयाचेंनामघेत ॥ तत्काळतोनिष्पापहोत ॥ तयानराचेंसर्वदुरित ॥ जळोनिनाशपावती ॥ ६ ॥ देहधारीउभयमहंत ॥ पूर्णावतार
मूर्तिमंत ॥ पूर्वदिशेसीबंगाल्यांत ॥ असतीविदितसर्वत्रां ॥ ७ ॥ ॥ कथानित्यानंदाची ॥ ॥ मू०क ॥ आप बलदेव सदा वारु
निसो मत्त रहे चाहे मन मान्यो प्रेममत्तताइ चाखिये ॥ सोइ नित्यानंदप्रभुमहंतकी देही धरी भरी सब आनि तऊ पुनि अभि
लाखिये ॥ भयो बोझ भारि किहुं जात न संभारि तब ठोरठोर पारषदमांझ धरि राखिये ॥ कहतकहत अरु सुनतसुनत जाके भये
मतवारे बहु ग्रंथ ताकी साखीये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नित्यानंदआणिकृष्णचैतन्य ॥ उभयतांबंधुअवतारपूर्ण ॥ नित्यानंदहेबळि
रामजाण ॥ कृष्णचैतन्यकृष्णची ॥ ८ ॥ सदासर्वदाबळिरामआपण ॥ मत्तराहतीवारुणीपिवोन ॥ तोंमनींआलेंकींयथेच्छपूर्ण ॥ प्रेमम
त्तताचाखावी ॥ ९ ॥ मगतेनदियाशांतिपुरांत ॥ बंगालदेशांतजन्मघेत ॥ नित्यानंदप्रभुमहंत ॥ तेचिनिश्चितझालेकीं ॥ १० ॥ ते
हींआपुल्यादेहांत ॥ प्रेमाचासांठवकेलाबहुत ॥ तथापिआणीकइच्छाकरित ॥ वारंवारभरीतप्रेमासी ॥ ११ ॥ ओझेंभारीझालेंबहुत ॥
सांभाळलेत्यानांहीजात ॥ मगजागोजागींठेवोनिदेत ॥ आपुल्याशिष्यामाझारी ॥ १२ ॥ कितीसांगावेंप्रेमगहन ॥ नित्यानंदाचेग्रं
थजाण ॥ जेहींजेहींकेलेपठण ॥ अथवाश्रवणकेलेंजिहीं ॥ १३ ॥ तेतेझालेप्रेमोन्मत्त ॥ तयाचीसाक्षीअसेबहुत ॥ जेजेकोणीग्रंथवाचि
त ॥ अथवाश्रवणकरितीजे ॥ १४ ॥ अद्यापित्याजनांप्रेमदाटत ॥ ऐसाजयाचामहिमाअद्भुत ॥ नित्यानंदप्रभुमहंत ॥ असेविख्यात
सर्वजनां ॥ १५ ॥ ॥ कथाकृष्णचैतन्याची ॥ ॥ मू०क० ॥ गोपिनके अनुराग आगे आप हारे शाम जान्यौयह लालरंग कै
से आवे तनमे ॥ एतो सब गौरतनी नखसिख बनी ठनी खुल्यो यो सुरंग रंग अंगरगे बनमे ॥ शांमताई मांझ सो ललाईहु समाइ

जाइ ताते मेरे जान फिरि आई यह मनमे ॥ जसुमतिसुत सोइ सचीसुत गौर भये नये नये नेह चोज नाचे निचगनमे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कृष्णचैतन्यहेश्रीकृष्ण ॥ अवतारघ्यावयाकायकारण ॥ गोपींच्याप्रेमासन्मुखजाण ॥ गेलेआपणहरोनियां ॥१६॥ ह्मणतीयाचेंप्रेमगहन ॥ हेंअसावेंआपणापूर्ण ॥ लालरंगप्रेमाचाजाण ॥ केवींमिळेलदेहामाजी ॥ १७ ॥ नखशिखांतपरमसुंदर ॥ सकलगोपींचेंगोरेंशरीर ॥ त्यावरीहाशोभलाफार ॥ लालरंगप्रेमाचा ॥ १८ ॥ रासक्रीडेमाजीसांग ॥ गोपींच्याअंगींशोभलारंग ॥ तोमीपाहोनिझालोंदंग ॥ वृंदावनांतअसतांतैं ॥ १९ ॥ माझेअंगींअसेश्यामता ॥ यामाजीलालरंगमिळवितां ॥ एकहोवोनिजाईलतत्त्वता ॥ शोभाशरीरींनयेची ॥ २० ॥ मजलाऐशीवाटेरीती ॥ तेंचिहरीच्याआलेंचित्तीं ॥ यशोदातनयश्यामनिश्चिती ॥ सचीसुतगौरजाहले ॥ २१ ॥ सचीबाईभक्तउत्तम ॥ तिचेउदरींघेतलाजन्म ॥ गौरशरीरझालेंपरम ॥ प्रेमाचारंगघ्यावया ॥ २२ ॥ नवेनवेचमत्कार ॥ प्रेमाचेंसुखघेतलेंफार ॥ वैष्णवगणांतवारंवार ॥ नृत्यरासाचेंकरीतसे ॥ २३ ॥ ॥ मू०क० ॥ अबे कबू प्रेम हेमपिंडवत तन होई कभू संधीसंधी छूटि अंग बढी जातहे ॥ ओर एक न्यारी रीती आंसु पिचकारी मानो उभै लालप्यारी भावसागर समातहे ॥ ईशता बखानि कहा करो सो प्रमान याको जगन्नाथक्षेत्र नेत्र निरखि साक्षातहे ॥ चत्रभुज षडभुज स्वरूप ले दिखाइ दियोदियो जो अनूप हित बात पातपातहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंयेतसेकधींप्रेम ॥ शरीरव्हावेंकनकासम ॥ संधीसंधीरोमरोम ॥ कधींशरीर वाढतसे ॥ २४ ॥ आणीकएकनवीनरीती ॥ जेव्हांनेत्रींअश्रुवाहती ॥ पिचकाऱ्याचकेवळसुटती ॥ भोंवतेभिजतीलोकसर्व ॥ २५ ॥ कितीसांगूंमीत्याचीप्रेमता ॥ ज्याच्याभावसागरींतत्त्वता ॥ लालप्यारीहेउभयतां ॥ एकरूपताहोताती ॥ २६ ॥ ऐसेंत्याचेंईश्वरपण ॥ कोठवरमीकरूंवर्णन ॥ प्रत्यक्षसांगतोंप्रमाण ॥ मीचअनुभवघेतला ॥ २७ ॥ श्रीजगन्नाथक्षेत्रांत ॥ नेत्रींपाहिलेसाक्षात ॥ जयाचेंचरित्रअद्भुत ॥ प्रियादासह्मणतसे ॥ २८ ॥ कधींचतुर्भुजव्हावेंसहज ॥ कधींकधींव्हावेंषड्भुज ॥ ऐसेंस्वरूपरोजच्यारोज ॥ जनांलागोनिदावितसे ॥ २९ ॥ यापरीदावोनिरूपअद्भुत ॥ जनांचेंकेलेंपरमहित ॥ त्याचेंतात्पर्ययाग्रंथांत ॥ शिष्यबहुतवर्णिलेती ॥ ३० ॥ तैसी

चिमजवरीकृपाकरोन ॥ अनुपमहितदिलेंदाऊन ॥ त्यागोष्टीचाचप्रतापजाण ॥ पहायाग्रंथींपत्रोपत्रीं ॥ ३१ ॥ ॥ मू०क०॥ कृष्णचै
तन्य नाम जगत प्रगट भयो अति अभिराम लै महंतदेहि धारीहे ॥ जितो गोडदेश भक्तिलेसहू न जाने कोऊ सोऊ प्रेमसागर
मे बोऱ्यो कही हरीहै ॥ भये शिरमोर एकएक जग तारिवेको धारिवेको कोन साखि पोथिनिमे धरीहे ॥ कोटिकोटि अजामेल वारि
डारे दुष्टतापे ऐसेहू मगन किये भक्ति भूमि भरीहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कृष्णचैतन्यहेंनामाभिधान ॥ प्रगटझालेंजगांतपूर्ण ॥ अ
त्यंतसुंदरदेहधारण ॥ केलाआपणमहंताचा ॥ ३२ ॥ जितुकातोगौडदेश ॥ तेथेंभक्तीचालवलेश ॥ माहीतनसेचिकोणास ॥ तेहींबुड
विलेंप्रेमसागरीं ॥ ३३ ॥ ऐसीटाकिलीकृपालहरी ॥ सर्वह्मणोंलागलेहरीहरी ॥ शिरमोरभक्तझालेभारी ॥ जगदोद्धारीएकएक ॥ ३४ ॥
याचीसाक्षकोठेंजाण ॥ याचिग्रंथामाजीपूर्ण ॥ ठेवीलीतीवर्णनकरोन ॥ नाभाजीनेंपदोपदीं ॥ ३५ ॥ ऐसेऐसेएकैकजन ॥ जयांचिये
दुष्टतेवरून ॥ कोटिकोटिओवाळून ॥ अजामिळटाकावे ॥ ३६ ॥ केलेतेहीप्रेमांतमग्न ॥ भूमीभरिलीभक्तीकरोन ॥ ऐसेजाहलेकृष्णचैत
न्य ॥ कायमीमाहात्म्यवर्णूशकें ॥ ३७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सद
सष्टावाछप्पागोडहा ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुगंगाधर ॥ तूंचिहोसीमजआधार ॥ सत्वरमाझाधरोनिकर ॥ संसार
पारकरावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ सूरकबित सुनि कोन कवि जो नहि सिरचालन करे ॥ उक्ति चोज अनुप्रास वरन अस्थि
त अति भारी ॥ वचन प्रीति निर्वाह अर्थ अद्भुत तुक धारी ॥ प्रतिबिंबित दिबि दृष्टि हृदै हरिलीला भासी ॥ जनम कर्म गुन रू
प सबै रसना परकासी ॥ बिमल बुद्धि गुन ओरकी जो यह गुन श्रवननि धरै॥ सूरकबित०॥ ६८॥ ॥ टी०ओ०॥ सुरदासजीचें
कवन ॥ जयाच्याश्रवणींपडेजाण ॥ ऐसाकोणताकविजन ॥ सिरनडोलवीतयातें ॥ २॥ जयाचीउक्तीचमत्कारिक ॥ अनुप्रासाचेवर्ण
देख ॥ तयाचीठेवणअसेसम्यक ॥ थोरपणतैसेंचि ॥ ३ ॥ ऐसेंकवित्वींकेलेंभाषण ॥ ज्यांतप्रीतीचानिर्वाहपूर्ण ॥ एकेचरणामाजीजाण ॥

अर्थअद्भुतठेविलासे ॥ ४ ॥ कांहींचनदिसेनेत्रांस ॥ दिव्यदृष्टीअसेत्यास ॥ हरिलीलेचाहृदर्यीं भास ॥ प्रतिबिंबितजयाच्या ॥ ५ ॥ जेंजें हरीचेंआचरण ॥ जन्मकर्मस्वरूपगुण ॥ सर्वप्रकाशिलेंवाणीकरून ॥ कितीमाहात्म्यवर्णूंत्याचें ॥ ६ ॥ सुरदासेंजेवर्णिलेगुण ॥ तेजोश्रवर्णीठेवीपूर्ण ॥ तयाचाहीबुद्धिगुण ॥ निर्मलहोतसेहरिकृपे ॥ ७ ॥ छप्प्यांतीलहेअर्थझाले ॥ आणीकसंतांच्यामुखेंऐकिलें ॥ जेंकांहींसें मनींआलें ॥ तयाचेंवर्णनकरीतसें ॥ ८ ॥ सुरदासाचेंइच्छीमन ॥ सुरसागरग्रंथींजाण ॥ सवालक्षपदेंकरीतपूर्ण ॥ ऐसानिश्चयदृढकेला ॥ ॥ ९ ॥ तोपंचाहत्तरसहस्र ॥ संख्यारचिलींपदेंसुंदर ॥ मगत्यामाजीआलेंअंतर ॥ देहांतसमयपावला ॥ १० ॥ पुढेंयेऊनजगज्जीवन ॥ पन्नाससहस्रपदेंकरोन ॥ सुरसागरकेलापूर्ण ॥ सुरशामछापघातली ॥ ११ ॥ पसरलातोग्रंथबहुत ॥ त्याचानलागेकोणाअंत ॥ अकबरबादशाहमनींइच्छित ॥ सर्वहीग्रंथप्राप्तव्हावा ॥ १२ ॥ एकेकापदासीएकेकमोहर ॥ देईनजोकोणीआणीलसत्वर ॥ ऐसेंसर्वहीपृथ्वीवर ॥ प्रख्यातकेलेंतेधवां ॥ १३ ॥ ऐसेंऐकतांवर्तमान ॥ ज्याज्याजवळीहोतींजाण ॥ तेतेसर्वहीदेतीनेऊन ॥ कोणीनवीनकरोनिनेलें ॥ ॥ १४ ॥ तेणेंवाढलाग्रंथविशेष ॥ संख्याजाहलीदोनलक्ष ॥ बादशाहअसेईश्वरीअंश ॥ तयाचानिवाडाकरीतसे ॥ १५ ॥ बहुतअग्नीचेतवोन ॥ सर्वहीपदेंगोळाकरून ॥ त्यामाजीदिधलींटाकोन ॥ एकचिभडकाउठिला ॥ १६ ॥ यापरीसर्वहीगेलेजळोन ॥ तेव्हांहळुहळूक्रमेंकरून ॥ शांतजाहलाहुताशन ॥ तोंआश्चर्यपाहिलें ॥ १७ ॥ सुरदासाचींपदेंहोतीं ॥ तींमात्रराहिलींनिश्चिती ॥ इतरांचींतींजळोनजाती ॥ यापरीनिवाडाजाहला ॥ १८ ॥ सर्वहीकरितीजयजयकार ॥ सुरदासातेंवर्णितीफार ॥ यापरीत्याचामहिमाअपार ॥ कितीमीपामर वर्णूंशकें ॥ १९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ अडसष्टावाछप्पागोडहा ॥ २० ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुराव ॥ तुझेचरणींदेईठाव ॥ संतभजनींउपजोभाव ॥ ऐसेंदयाळाकरावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ ब्रजवधूरीती कलजुगविखे परमानंद भयो प्रेमकेत ॥ पौगंड बाल किशोर गोपलीला सब गाई ॥ अचिरज कहा इही बात हुतो पहिलो ज्ञु सखाई ॥ नैननि नीरप्रवाह रहत रोमांच रैन दिन ॥ गदगद गिरा उदार शांमसोभा भी

ज्यों तन ॥ सारंग छाप ताकी भई श्रवन सुनत अवेस देत ॥ व्रजवधूरीति० ॥ ६९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ व्रजस्त्रियांचीजैसीरीती ॥ कलियुगामाजीतैसीप्रीती ॥ परमानंदानेंकेलीनिश्चिती ॥ प्रेमाचेकेवलध्वजझाले ॥ २ ॥ बाळवयापासोन ॥ सोळावर्षेंपर्यंतजाण ॥ कृष्णानेंजेकेलेगुण ॥ येणेंसर्वहीतेचिगाइले ॥ ३ ॥ पांचवर्षांपर्यंत ॥ कुमारआणिबाळह्मणत ॥ जोंवरीदहावर्षेंहोत ॥ पौगंडबोलततयासी ॥ ४ ॥ सोळावर्षांचाहोतांनर ॥ शास्त्रीतयासीह्मणतीकिशोर ॥ यावरीपुढेंयौवनभर ॥ त्याचेंकारणनसेआह्मां ॥ ५ ॥ यापरीतीनीवयाआंत ॥ जीजीलीलाकृष्णनाथ ॥ करिताजाहलासाद्यंत ॥ तीतीगाइलीपरमानंदें ॥ ६ ॥ परीयागोष्टीचेंआश्चर्यकोण ॥ पूर्वींचाहोतासुखेंपूर्ण ॥ तेचिलीलामनींआठवोन ॥ प्रेमेंगायनकरीतसे ॥ ७ ॥ रात्रंदिवसतेथेंमन ॥ श्रीहरीचेआठवोनगुण ॥ सर्वदाकरीतसेगायन ॥ सप्रेमयुक्तहोवोनियां ॥ ८ ॥ नेत्रींजलप्रवाहवाहत ॥ निशिदिनराहेरोमांचित ॥ गदगदवाणीगीतगात ॥ उदारवृत्तीजयाची ॥ ९ ॥ प्रभूच्यासेवेंतसर्वकाळ ॥ रंगलाज्याचादेहसकळ ॥ दुसरीकांहींतळमळ ॥ जयाच्याचित्तींनसेची ॥ १० ॥ मीराकेप्रभुगिरधरनागर ॥ मिराबाईचीछापसुंदर ॥ तैसीचकवनांतयाच्याप्रियकर ॥ परमानंदसारंगछापझाली ॥ ११ ॥ ऐसेंतयाचेंवरदीगीत ॥ ज्याच्याज्याच्याश्रवणींपडत ॥ तत्काळत्यासीआवेशदेत ॥ भक्तिप्रेमवैराग्याचा ॥ १२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकुणसत्तरावाछप्पागोडहा ॥ १३ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ तुझेचरणींजडोमाथा ॥ तेणेंमीपावेनसकळअर्था ॥ कृतकृत्यार्थहोईन ॥१॥ ॥मू०छ०॥ श्रीकेशोभट नरमुग्रुटमनी जिनकी प्रभुता विस्तरी ॥ काशमीरकी छाप पापतापन जगमंडन ॥ दृढ हरिभक्तिकुठार आनधर्म बिटप बिहंडन ॥ मथुरामध्य मलेंछ बद्ध करि बर बट जीते ॥ काजी अजित अनेक देखि परचे भयभीते ॥ विदित बात संसार सब संत साखि नाहिन दुरी ॥ श्रीकेशोभट नर० ॥ ७० ॥ ॥ क्षे०क० ॥ करि दिगविजै सब पंडित हराईदिये लिये बडे बडे जीती भीत उपजाईहै ॥ फिरत चौडोलचढे गजवाज लोलसंग प्रतिभाकौ रंग आटा नदिया प्रभाईहै ॥ डरे द्विज भारि

महाप्रभुज्ञु बिचारि तब लीलाबिसतारि गंगातीर सुखदाईहै ॥ वैते ढीग जाइ बोले नम्रता जनाई रह्यो जगजसछाई नेकु सुने मनभा
इहै ॥ १ ॥ लरका निसंग पढौ वाते वडिवडि गढो टोपे रढो कहो सोई सीलतापै रीझियै ॥ गंगाको सरूप कहो चहो दृगआगे सोई न
ये सो श्लोक किये सुनि मति भीजियै ॥ तामें एक कंठकरि पढिके सुनायो अहो बडो अभिलाख याकी व्याख्या करिदीजियै ॥
अचरज भारि भयो केसे तुम सिखलयो दयो लै प्रभाव तुमे वाने दयो जीजियै ॥ २ ॥ दुखन असुखनहु किजियै वखान याके सु
नि दुःख मानि कही दोष कहा पाईयै ॥ कविताप्रबंधमध्य रही खोदि गंध अहो आग्या मोको देहु कह्यो कहिके सुनाईयै ॥ व्या
ख्या करि दई नई ओगुन सगुनभई आटानिजधाम भोर मिले समजाईयै ॥ सरस्वतिध्यानकियौ आई ततकाल बालबालपै
हरायौ सब जगजिते वाइयै ॥ ३ ॥ बोलिसरस्वति मेरे ईश भगवान वेतो मान मेरो कियो सनमुख वत्तराईयै ॥ भ
यो दसन तुह्मे मनपनरस होत सुनि सुखसोज वानि आटा प्रभुपाईयै ॥ विने बहु करि करि कृपा आप बोले अज्ञु भक्ति
फल लीजे काहु भुलि नहराईये ॥ हिये धरिलई भीरभार छोडि दई पुनि नई यह भई सुन दुष्ट मरवाईये ॥ ४ ॥ ॥
टी०ओ०॥ केशवभटधन्यजनीं ॥ नरांमाजीमुगुटमणी ॥ जयाचीप्रभुतात्रिभुवनीं ॥ विस्तारातेंपावली ॥ २ ॥ पूर्वींकाश्मीरचेरहाणार ॥
ह्मणोनिकाश्मीरीद्विजवर ॥ लोकांमाजीछापसुंदर ॥ पडलीअसेजयाची ॥ ३ ॥ पातकांसीकरीदहन ॥ ऐसाज्याचाप्रतापगहन ॥ ज
गाचेंतोकेवळमंडन ॥ ज्याचेनीशोभाजगासी ॥ ४ ॥ हरिभक्तीहेंचकुठार ॥ जेणेंघेऊनदृढतर ॥ इतरधर्मवृक्षजेसाधार ॥ तयांचेंखंडनकेलें
कीं ॥ ५ ॥ मथुरेंतमातलेदुष्टयवन ॥ केशवभटजीनेंत्यांसीजाण ॥ बलात्कारेंबद्धकरून ॥ तयांसीजिंकोनिघेतले ॥ ६ ॥ मोठेमोठेकाजी
अनेक ॥ लोकांमाजीजेअजिंक्य ॥ याचाप्रतापपाहोनिदेख ॥ भयाभीतहोऊनपळाले ॥ ७ ॥ संसारामाजीहीगोष्ट ॥ सकळांसिविदित
असेस्पष्ट ॥ साक्षीसंतसाधुश्रेष्ठ ॥ वार्ताहीगुप्तनसेकीं ॥ ८ ॥ आतांयाचीपूर्वकथा ॥ श्रवणकरावीसर्वथा ॥ अभिमानाचीबहुव्यथा ॥
केशवभटजीसीअसेहो ॥ ९ ॥ काश्मीरदेशामाजीरहात ॥ साहीशास्त्रेंमुखोद्गत ॥ तयासारिखामहापंडित ॥ पहातांकोठेंनसेची ॥ १० ॥

जयासीप्रसन्नसरस्वती ॥ तेणेंत्याचीमहामती ॥ सहस्रावधीशिष्यपढती ॥ अभ्यासकरितीशास्त्राचा ॥ ११ ॥ तेनिघालेदिग्विजयार्थी ॥
सहस्रावधीसवेंविद्यार्थी ॥ चारीदिशेमाजीफिरती ॥ जयपत्रेंघेतीसर्वांचीं ॥ १२ ॥ जेथेंकोठेंऐकिलापंडित ॥ तेथेंआपणअगत्यजात ॥
तयासींवादघालोनित्वरित ॥ जयपत्रघेततेधवां ॥ १३ ॥ उष्ट्रांचेउष्ट्रभरोन ॥ जयाच्यासवेंपुस्तकेंजाण ॥ वाद्यांचेंहोतगडगर्जन ॥ दि
वसामशालीचालती ॥ १४ ॥ ऐशाऐश्वर्येंफिरतफिरत ॥ चारीदिशांचींजयपत्रेंघेत ॥ बंगालदेशामाजीत्वरित ॥ येवोनियांपोहोंचले
॥ १५ ॥ तद्देशींनदियाशांतिपुर ॥ तेथेंपंडितरहातीथोर ॥ बहुशातेथीलनारीनर ॥ संस्कृतभाषणकरिताती ॥ १६ ॥ केशवभटजीनेंहा
लौकिक ॥ ऐकोनितेथेंआलेसम्यक ॥ तंवतेथीलपंडितलोक ॥ तयांसीधाकपडियेला ॥ १७ ॥ केशवभटजीचीकीर्ती ॥ पूर्वींचतयांसी
श्रुतहोती ॥ कींजयासीप्रसन्नसरस्वती ॥ इतरांचीगतीकायतेथें ॥ १८ ॥ केशवभटजेथेंस्तब्धहोती ॥ तेव्हांबोलतसेसरस्वती ॥ तेथेंइत
रांचीकायमती ॥ जेतयासीजिंकील ॥ १९ ॥ ऐसाचित्तींविचारकरोन ॥ सर्वहीपंडितगेलेपळोन ॥ कोणीसदनासीराहेलपोन ॥ केश
वभटजीच्याभयानें ॥ २० ॥ तोंतेगांवींकृष्णचैतन्य ॥ करीतहोतेअध्ययन ॥ जयाचेजवळीहोतेजाण ॥ तेगेलेपळोनतेधवां ॥ २१ ॥
गुरुमाताह्मणेयासी ॥ आजिनकराअध्ययनासी ॥ जरीकांकरालपठणासी ॥ जुल्मआह्मांवरहोईल ॥ २२ ॥ तियेतेंविचारीकृष्णचैत
न्य ॥ ऐसातोजुल्मकायह्मणोन ॥ तेव्हांतीसांगेवर्तमान ॥ केशवभटयेथेंआलेती ॥ २३ ॥ तेआहेतमहापंडित ॥ बळेंचिपंडितांधरोनि
नेत ॥ वादघालोनित्यासीजिंकित ॥ जयपत्रेंघेतलिहोनीं ॥ २४ ॥ तयाच्याआजिभीतीकरून ॥ तुमचेगुरुबैसलेलपोन ॥ तुह्मासीयेथें
पढतांजाण ॥ वर्तमानकळेलतयासी ॥ २५ ॥ मगतेयेथेंशिष्यधाडोन ॥ तुमच्यागुरूचेंकरितीलशोधन ॥ तेणेंआह्मांसीजुल्मजाण ॥
बहुतप्रकारेंहोईल ॥ २६ ॥ ऐसेंऐकतांकृष्णचैतन्य ॥ ह्मणेमीत्याचेंघेतोंदर्शन ॥ लगबगेंतेव्हांआलेआपण ॥ केशवभटजीच्याशिबिरा
सी ॥ २७ ॥ तोंगंगेच्यातीरावरी ॥ मंडपघालोनियांभारी ॥ केशवभटजीसहपरिवारीं ॥ उतरलेतीतेस्थळीं ॥ २८ ॥ केशवभटजीस्नान
करोन ॥ संध्याकरीतबैसलेजाण ॥ तोंकृष्णचैतन्ययेऊन ॥ करितीनमनतयांसी ॥ २९ ॥ दोन्हीहातजोडोन ॥ सन्मुखबैसलाजाऊन ॥

केशवभटजीनेंहेंपाहोन ॥ गोडबहुतवाटलें ॥ ३० ॥ सातवर्षांचेंज्याचेंवय ॥ तेजःपुंजदिसेकाय ॥ जैसाकोणीसभ्यपाहें ॥ तैसाआपण
बैसलासे ॥ ३१ ॥ चांचल्यदिसेस्वभाव ॥ सुंदरज्याचेअवयव ॥ बहुतधरोनिगौरव ॥ भटजीकडेपहातसे ॥ ३२ ॥ आश्चर्यभटजीपावो
न ॥ तयालागींकरितीभाषण ॥ अरेबाळकाकायह्मणोन ॥ येथेंसत्वरआलासी ॥ ३३ ॥ कृष्णचैतन्यतेव्हांबोले ॥ आपुलेंयशमींबहुऐ
किलें ॥ तुमच्यासमानयेवेळे ॥ भूवरीकोणीनसेचि ॥ ३४ ॥ पूर्वींजैसेव्यासवाल्मिक ॥ यासमईआपणतैसेएक ॥ जाणोनियांऐसालौ
किक ॥ दर्शनघ्यावयापातलों ॥ ३५ ॥ केशवभटजीऐसेंऐकतां ॥ बहुतसंतोषवाटलाचित्ता ॥ ह्मणतीबाळकाकांहींतत्त्वता ॥ इच्छा
असेलतीबोलावी ॥ ३६ ॥ तेव्हांबोलेकृष्णचैतन्य ॥ कांहींआपुल्यामुखांतोन ॥ श्रवणींपडावेंभाषण ॥ हेतूधरूनआलोंहा ॥ ३७ ॥ भ
टजींसकांहींरोषवाटोन ॥ ह्मणतीमुलाकायकरितोसभाषण ॥ कांहींअध्ययनतूंकेलेंसपूर्ण ॥ यांतीलज्ञानकायतुजला ॥ ३८ ॥ तंवतोह्म
णेमीरूपावळी ॥ कांहींपढलोंसद्गुरूजवळी ॥ परंतुइच्छाबहुतउपजली ॥ आपुलेंभाषणऐकावें ॥ ३९ ॥ केशवभटजीहांसोन ॥ पाहोनि
बाळाचेंधीटपण ॥ ह्मणतीरेमीझालोंप्रसन्न ॥ कायभाषणकरूंसांग ॥ ४० ॥ तेव्हांबोलेकृष्णचैतन्य ॥ जिचेतीरींबैसलोंजाण ॥ तिचें
कांहींकरावेंस्तवन ॥ तेणेंसंतुष्टमनमाझें ॥ ४१ ॥ तेव्हांभटजीनेंसम्यक ॥ गंगेवरीकेलेंअष्टक ॥ त्याचेअर्थकरोनिअनेक ॥ दाविलेते
व्हांबाळकासी ॥ ४२ ॥ तंवतेंसर्वहीगंगाष्टक ॥ ह्मणोनदाखवीतोबाळक ॥ भटजीपहातीटकमक ॥ ह्मणतीकायहीबुद्धीयाची ॥ ४३ ॥
बाळह्मणेयाअष्टकांत ॥ कोव्यावधीनिघतीअर्थ ॥ गुणदोषपरकांहींयांत ॥ वर्णनकरोनसांगावे ॥ ४४ ॥ तेव्हांकेशवभटजीह्मणती ॥
याअष्टकांतगुणवर्णिलेती ॥ तेथेंकैसेदोषनिघती ॥ सत्वरमजप्रतीसांगावें ॥ ४५ ॥ बाळकह्मणेजीसर्वज्ञा ॥ जरीमजलाहोयआज्ञा ॥ त
रीमीअर्थआपुल्याप्रज्ञा ॥ तुह्मासीकरोनदावितों ॥ ४६ ॥ भटजीह्मणतीबोलसत्वर ॥ तेव्हांबाळकेंगुणदोषपर ॥ त्यांतोनिअर्थकाढिले
फार ॥ भटजीसउत्तरनसुचेची ॥ ४७ ॥ बाळकह्मणेजीआपणसमर्थ ॥ आपुल्याकृपेमीऐसेअर्थ ॥ कोव्यावधीकाढीनयांत ॥ जरीमज
आज्ञाकरालकीं ॥ ४८ ॥ भटजीसवाटलाचमत्कार ॥ तेव्हांकांहींनसुचेउत्तर ॥ बाळासीह्मणतीउदईकसुंदर ॥ तुह्मांसींभाषणकरूंकीं ॥

॥ ४९ ॥ तेव्हांगेलेकृष्णचैतन्य ॥ केशवभटजीउदासहोऊन ॥ सरस्वतीचेंकेलेंध्यान ॥ परमआर्तहोवोनियां ॥ ५० ॥ सरस्वतीतेव्हां
प्रगटझाली ॥ येरूवंदिलीचरणकमळीं ॥ ह्मणेमायगेयेवेळीं ॥ मजवरीकेलीअवकृपा ॥ ५१ ॥ सर्वभूवरीयशदीधलें ॥ शेवटींयेथेंआणो
निवहिलें ॥ बाळकाहातींमजविटंबिलें ॥ कायमींकेलेअपराध ॥ ५२ ॥ सरस्वतीह्मणेएकसम्यक ॥ साक्षातहावैकुंठनायक ॥ मजसारिख्या
दासीअनेक ॥ ज्याच्यासन्मुखतिष्ठती ॥ ५३ ॥ तरीतुझेंभाग्यगहन ॥ तुजलात्याचेंझालेंदर्शन ॥ सत्वरआतांजाईशरण ॥ आपुला
उद्धारकरोनिघेई ॥ ५४ ॥ केशवभटजीहेंऐकोन ॥ तत्काळबाळाचाशोधकरोन ॥ धांवोनितयाचेधरीचरण ॥ ह्मणेमीशरणसर्वस्वें ॥ ५५ ॥
जेणेंउद्धारहोयपूर्ण ॥ ऐसेंकरावेंआज्ञापन ॥ तेव्हांबोलतीकृष्णचैतन्य ॥ अभिमानदूरकरावा ॥ ५६ ॥ नरदेहहाउत्तमोत्तम ॥ देवादि
कांसीइच्छापरम ॥ तोतुजपावलाअविश्रम ॥ कांहींसुकृतेंकरोनियां ॥ ५७ ॥ जेणेंअभिमानवाढेपरम ॥ ऐसेंसर्वहीसोडींकर्म ॥ अवलं
बोनिवैष्णवीधर्म ॥ भूतींभगवंतपहावा ॥ ५८ ॥ ऐसेंप्रभूचेंऐकतांवचन ॥ चित्तींवैराग्यजडलेंपूर्ण ॥ सर्वस्वाचात्यागकरोन ॥ निघेआ
पणतेवेळीं ॥ ५९ ॥ निंबार्काचेधरोनिपाय ॥ त्याचाघेतलासांप्रदाय ॥ अद्यापित्याचेंनामपाहें ॥ त्यापरंपरेंतगातातीं ॥ ६० ॥ बोध
गुरूकृष्णचैतन्य ॥ मंत्रगुरूनिंबार्कपूर्ण ॥ उभयमार्गीतह्मणोनिजाण ॥ तयासीसज्जनवर्णिती ॥ ६१ ॥ ऐसेहोवोनिपूर्णभक्त ॥ पातले
काश्मीरदेशांत ॥ तेथेंलोकांतभक्तिपंथ ॥ तेणेंबहुतविस्तारला ॥ ६२ ॥ ॥ मू०क० ॥ आप काश्मीर सुनि वसत विश्रांततीर तुर
कसमूह द्वार जंत्र इक धारिये ॥ सहजसुभाइ किंउ निकसत आइ ताको पकरत धाइ ताके सुनतही निहारिये ॥ संग ले हजार
शिष्य भरे भक्तिरंग महा अरे वाहिठोर बोले नीचपट टारिये ॥ क्रोध भरि झारे आई सुभापे पुकारे वेतो देखि सबै हारे मारे जल
बोरि डारिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीकाश्मीरींकरितांवास ॥ तेथेंएकऐकिलेंआश्चर्यास ॥ यवनमातलेमधुपुरीस ॥ बहुतअनर्थ
मांडिला ॥ ६३ ॥ तेथेंविश्रांतघांटींएक ॥ यंत्रगाडिलेंचमत्कारिक ॥ सहजस्वभावेंहिंदुलोक ॥ त्यामार्गानेंजेनिघती ॥ ६४ ॥ तेथेंय
वनांचेसमूहबैसती ॥ तत्काळत्यांसीधांवोनिधरिती ॥ त्याचेंधोतरसोडोनिपहाती ॥ सुन्तादावितीतयांतें ॥ ६५ ॥ त्यासीह्मणतीमुसल

मान ॥ आपुलेपंक्तीसघालितीभोजन ॥ तयाचीफिर्यादऐकेकोण ॥ राज्ययवनांचेंअसेकीं ॥ ६६ ॥ यापरीसहस्त्रावधीवेळे ॥ हिंदुलोकांसीयवनकेले ॥ तेव्हांकोणीफिर्यादगेले ॥ कृष्णचैतन्यासमक्ष ॥ ६७ ॥ तेव्हांस्वामीऐसेंबोलिले ॥ काश्मीरदेशांतजावेंवहिलें ॥ केशवभटजीसीसांगाभले ॥ तेकार्यतुमचेंकरतील ॥ ६८ ॥ तेव्हांतेकाश्मिरांतसर्वआले ॥ केशवभटजीसीवृत्तकथिलें ॥ आज्ञामानोनिहे निघाले ॥ सत्वरपातलेमथुरेंत ॥ ६९ ॥ सवेंहजारोंशिष्यभले ॥ महाभक्तिरंगांतभरले ॥ विश्रांतघांटींनीटआले ॥ उभेराहिलेयंत्रावरी ॥ ७० ॥ तैंधांवोनिआलेयवन ॥ ह्मणतीसत्वरफेडावसन ॥ ऐकतांभटजीक्रोधेंकरोन ॥ यंत्रखोदोनटाकिती ॥ ७१ ॥ तयासीफोडून तोडून ॥ दिधलेंयमुनेंतटाकोन ॥ शिष्यांसीसांगोनतेयवन ॥ केलेपिटोनमोकळे ॥ ७२ ॥ तेव्हांतेजाऊनसत्वरगती ॥ सुभ्याच्याजवळींपुकारकरिती ॥ ससैन्यहोवोनिपक्षपाती ॥ तोंयुद्धार्थपातला ॥ ७३ ॥ केशवभटजीचेशिष्यफार ॥ जयांचेअंगींतेजअपार ॥ तयांसी पहातांचिकांपलेंअंतर ॥ जाहलीहारयवनांची ॥ ७४ ॥ तेव्हांयांचेशिष्यधांवोन ॥ कितीकांचेघेतलेप्राण ॥ कितीकदिधलेबुडवोन ॥ यमुनाजळांततेधवां ॥ ७५ ॥ ॥ मू०क० ॥ गये सब दोरि जहां काजिकीज्ञु पौरि अति कियो तिन सोइ आज्ञु किजिये पुकार हे ॥ आज्ञु कोउ ऐसो एक आयो हे ज्ञु मथुरामें संग हे हजार सिष्य तेजको न पारहे ॥ लेके झरकारे धरकारे मती भांति कह्यो क्यारे अधर्मी हिंदुधर्म कियो खारहे ॥ होहु रांड कियो पुरुषारथ भांड जोइ हरिसो विमुख ताको नही पारावारहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ त्यांतूनकांहींजेराहिलेयवन ॥ सर्वहीसुभ्याच्यासहवर्तमान ॥ जेथेंकाजीचीसभाजाण ॥ जेहींहेंउत्पन्नबंडकेलें ॥ ७६ ॥ त्याचियाबळेंकरोनिअधम ॥ ऐसेंअत्यंतकेलेंहेंकर्म ॥ आतांतयासीहेंवर्म ॥ सांगोनपुकारकरावी ॥ ७७ ॥ ऐसाविचारकरोन ॥ तेथेंपातलेसर्वजाण ॥ तयासीसांगतीवर्तमान ॥ ऐसाअनर्थजाहला ॥ ७८ ॥ आजिकोणीऐसादेख ॥ मथुरेमाजीआलाएक ॥ जयाच्यासवें शिष्यसम्यक ॥ सहस्त्रावधीअसती ॥ ७९ ॥ तयाचेअंगींतेजअपार ॥ आह्मासीदिधलादुर्धरमार ॥ ललकारोनीदिधलेसमग्र ॥ तेजहीनकेलेसकळा ॥ ८० ॥ जैसेंत्याच्याबुद्धीसआलें ॥ तैसेंआह्मासीभाषणकेलें ॥ कांरेअधर्मीहोखराबकेले ॥ हिंदूचेधर्मबळेंतुह्मी ॥ ८१ ॥

केवळतुह्मीअह्मातरांड ॥ पुरुषार्थकेलाजैसाभांड ॥ हरीसीजोविन्मुखउदंड ॥ पारावारपापाचानसेत्याच्या ॥८२॥ ॥ मू०क०॥ काजी अति
डऱ्यो हिय पऱ्यो खरभऱ्यो यह कोन आइ अऱ्यो अब करोका उपाइ मे ॥ रचे भूत वेताल मूठि दीठी मायाजाल सुदर्शननी किये ख्याल सह
जसुभाइमे ॥ असुरके तनमे सो अगिनी लगाइ दई दई कहो दई कहा कहा कियो हाइमे ॥ येतो हे बडे प्रतापी मेतो रहो महापापी अहो मति
थापीआबे परो भेद पाइमे ॥४॥ ॥ टी०ओ०॥ऐसेंऐकतांवर्तमान ॥ काजीसीवाटलीभीतीगहन ॥ हृदयींगेलागडबडोन ॥ ह्मणेहायेऊनको
णअडला॥८३॥आतांयासीकोणउपाय ॥ ह्मणोनितेणेंरचिलाअपाय ॥ मंत्रेंकरोनिलवलाहें ॥ मायाजाळप्रेरिलें ॥८४॥ भूतप्रेतपिशाचगण॥
वेताळमुठीदृष्टीजाण ॥ समुदायआलेधांवोन ॥ केशवभटावरीतेधवां ॥८५॥ भटजीनेंतेंपाहतांजाण ॥ श्रीहरीचेंकेलेंस्मरण ॥ तत्काळपावलें
सुदर्शन ॥ चमत्कारकेलातयानें ॥ ८६ ॥ सहजचिस्वभावेंकरून ॥ मायाजाळाचेंकेलेंदहन ॥ आणियवनाचेदेहींजाण ॥ अग्नीलावो
नदीधला ॥ ८७ ॥ देहामाजीआगउठतां ॥ हायहायसर्वहीकरितीतत्त्वता ॥ काजीलागींह्मणतीआतां ॥ कायअनर्थाकेलेंसी ॥ ८८ ॥
तेथेंआपणकाययोजिलें ॥ तेणेंआह्मासीत्रासोनदीधलें ॥ तोंकाजीच्यादेहींभडकेउठले ॥ गडबडांलोळेभूवरी ॥ ८९ ॥ ह्मणेमींकाय
हाअनर्थकेला ॥ माझामजसीतोभोंवला ॥ हायहाययेसमईमजला ॥ कोणआतांवांचवील ॥ ९० ॥ तेतोंआहेतमोठेप्रतापी ॥ मीतोंके
वळमहापापी ॥ दुष्टकर्मतेंबळेंचिस्थापीं ॥ आपुल्याबुद्धिकरोनियां ॥ ९१ ॥ आतांत्यांतीलसर्वभेद ॥ समजण्यामाजीआलाविशद ॥
बहुतशिक्षापावलोंसुबद्ध ॥ तयाचिदोषेंकरूनिमी ॥ ९२ ॥ ॥ मू०क० ॥ आइ पाइ पऱ्यो नीर नैननिते ढऱ्यो वैन कहे मऱ्यो म
ऱ्यो प्रभु मेरी रक्षा कीजिये ॥ तव स्वामी कह्यो तोहि लेहो मे बचाइ पुनि एक हे उपाइ सीख सुनि मेरी लीजिये ॥ फेरि जो अध
र्म एसो करोगे न कर्म अब मेटो सब गर्भ सदा सीतल व्है जीजिये ॥ ओर जिते बादि हरिविमुख प्रसादी तिन्हे लिये सतमारगमे नो
धारस पीजिये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसाअंतरींअनुतापोन ॥ भटजीपार्शीयेधांवोन ॥ बळकटतयाचेधरीचरण ॥ नयनींनीरवाह
तसे ॥ ९३ ॥ मुखानेंह्मणेजीमेलोंमेलों ॥ जैसेंकेलेंमीतैसेंफळलों ॥ आतांयेवोनमीचरणींजडलों ॥ रक्षाकरावीमाझीदेवा ॥ ९४ ॥ संतांचा

स्वभावदयाळुपूर्ण ॥ तेव्हांअंतरींकळवळोन ॥ कायतयासीबोलिलेवचन ॥ तुजवाचवीनअरेमी ॥ ९५ ॥ परीएकउपायत्यासीआहे ॥ मी
जीशिक्षाकरीनपाहें ॥ श्रवणकरोनिलवलाहें ॥ हृदयींसदृढधरावी ॥ ९६ ॥ तंवतोह्मणेआज्ञावचन ॥ सांगालतेंप्रमाणकरीन ॥ भटजीह्म
णतीऐकपूर्ण ॥ लक्षलावोनियेधवां ॥ ९७ ॥ ज्यामाजीनिपजेऐसाअधर्म ॥ पुनरपितैसेंनकरींकर्म ॥ सर्वभूतांसींअसावेंनरम ॥ अभिमा
नसर्वनिवटावा ॥ ९८ ॥ तरीहादाहमिटेलसकळ ॥ जरीतूंअंतरींहोसीशीतळ ॥ बाहेरदेहाचीजावोनितळमळ ॥ शीतळहोवोनिस्वस्थराहा
वें ॥ ९९ ॥ ऐसेंतयासीबोलिलेवचन ॥ आणीकवादीजेहोतेजन ॥ श्रीहरीसीविन्मुखपूर्ण ॥ तयांसीधरूनआणिले ॥ १०० ॥ सकळां
सीशिक्षाकरितांजाण ॥ सर्वहीतेव्हांआलेशरण ॥ भटजीनेंत्यांवरीकृपाकरोन ॥ सन्मर्गासीलाविले ॥ १ ॥ सकळहोवोनिभगवद्भक्त ॥
नवधारसातेंप्राशनकरीत ॥ यापरीतेथेंलाविलीख्यात ॥ महिमाअद्भुतवाढविला ॥ २ ॥ ॥ मू०क० ॥ जिते हिंदु तुरकनी सेकरा
नि मारि हारे भरे दुख भारे वेतो स्वामीजूपे आयेहे ॥ प्रभु कह्यो आवो अब दुख जिनि पावो कैसोराइगुन गावो जमुनाजल अ
न्हायेहे ॥ मिहिन एक बस्तर लाये तिनको ले पहराये हिंदुको चिन्ह पाये जग जस गायेहे ॥ तुरकतिया कान्ह धरी आई सब पाइ
परी करी प्रभु दया नरनारी दरसायेहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यवनानेंकरोनिबलात्कार ॥ भ्रष्टकेलेजेदेऊनमार ॥ सहस्रावधीतेहिं
दुनर ॥ सर्वहीधांवोनआलेती ॥ ३ ॥ दुःखभारानेंभरोन ॥ जेकाअत्यंतझालेदीन ॥ केशवस्वामीसीआलेशरण ॥ ह्मणतीपावनकराआ
ह्मां ॥ ४ ॥ स्वामीह्मणतीयारेसकळ ॥ दुःखेंआतांनकरातळमळ ॥ केशवप्रभूचेगुणनिर्मळ ॥ सप्रेमगायनकरारे ॥ ५ ॥ यमुनाजळांतक
रारेस्नान ॥ ऐसेंभटजीचेंऐकतांवचन ॥ सकळहीस्नानेंकरितीउठोन ॥ मगएकवस्त्रआणविलें ॥ ६ ॥ कातिनीच्याजाळ्यासमान ॥ अ
त्यंतबारीकहोतेंजाण ॥ सकळांसीदिधलेंनेसवोन ॥ तोंहिंदूचेंचिन्हजाहलें ॥ ७ ॥ सर्वकरितीजयजयकार ॥ तेव्हांतयाचेंयशसुंदर ॥
जगामाजीवाढलेंफार ॥ सर्वनारीनरगाताती ॥ ८ ॥ यवनजेहोतेजर्जरीभूत ॥ आणिजेझालेमृत्युप्राप्त ॥ तयांच्याकांताधांवोनियेत ॥
कानधरोनितेधवां ॥ ९ ॥ शरणहोवोनिकरितीनमन ॥ तेव्हांस्वामीनेंदयाकरोन ॥ जयांचेपतीतयांलागोन ॥ पूर्ववतकरोनदीधले ॥

॥ ११० ॥ ऐसीसंतांचीअघटितकरणी ॥ तीकायवर्णवेमाझियेवाणी ॥ किंचितगुरूच्याकृपेकरूनी ॥ दीनहोवोनिगातसें ॥ ११ ॥ मूल
भक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ११२ ॥ ॥ ६ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपरमानंदा ॥ निवटोनिमाझ्यापापकंदा ॥ सद्भजनाच्यालावींछंदा ॥
अनाथनाथाकृपाकरीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीभट सुभट प्रगव्यो अघटरस रसकनि मनि मोद घन ॥ मधुर भाव संमिलित ल
लित लीलासु वलित छबि ॥ निरखत हरखत हृदै प्रेम बरखत सुकलित कवि ॥ भवनिस्तारन हेत देत दृढभक्ति सबनि नित ॥ जा
सु सुजस शशि उदै हरन अति तम भ्रम श्रम चित्त ॥ आनंदकंद श्रीनंदसुत श्रीवृषभानसुता भजन ॥ श्रीभट सुभट ॥ ७१ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीभटऐसेकवीसुभट ॥ भूवरीप्रगटलेमहाश्रेष्ठ ॥ ज्याचियाकवितींरसअघट ॥ कायमीवर्णनकरूंत्याचें ॥ २ ॥ र
सिकजनांच्यामनासी ॥ केवळसुखाचीधनराशी ॥ मधुरभावसंयुक्तेंसी ॥ ललितलीलागातसें ॥ ३ ॥ हरीनेंजेजेकेलीलीला ॥ त्यामा
जीजेआनंदवेळा ॥ उभयदंपत्यसुखसमेळा ॥ सप्रेमहोउनीराहाती ॥ ४ ॥ तेंचिस्वरूपध्यानींपहात ॥ हृदयहोतसेहर्षभरित ॥ तयातेंव
र्णोनगीतगात ॥ प्रेमवर्षततेवेळां ॥ ५ ॥ ऐसाकवीप्रेमाकळित ॥ भवनिस्तारकरावयार्थ ॥ अत्यंतसद्दृढभक्तीदेत ॥ सर्वलोकांसीसर्वदा
॥ ६ ॥ जयाचेंसुयशप्रगटलेंजाण ॥ जैसाचंद्रोदयझालापूर्ण ॥ चित्ताभोंवतेंजेंतमगहन ॥ भ्रमश्रमेसींहरपतसे ॥ ७ ॥ पूर्णजोकांआनं
दकंद ॥ नंदनंदनश्रीमुकुंद ॥ श्रीवृषभानुसुताविशद ॥ दोघांचेंभजनकरीतसे ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीका
ख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकाहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदीनदयाळा ॥ कृपेनेंमाझापाळींलळा ॥ सज्जनांचीगाईनलीला ॥ ऐ
सीकळामजद्यावी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीहरीव्यास तेज हरिभजन बल देवीको दीक्षा दई ॥ खेचरनरकी शिष्य निपट अचि
रज यह आवे ॥ बिदित बात संसार संतमुख कीरति गावे ॥ वैरागिनके वृंद रहत संग शाम सनेही ॥ ज्यो जोगेसुरमध्य मनो सो

भित वैदेही ॥ श्रीभटचरनरज परसिके सकलसृष्टि जाको नई ॥ श्रीहरिव्यास ॥ ७२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीहरिव्यासाचेंतेजगहन ॥ हरिभजनाच्याबळेंपूर्ण ॥ जेणेंदेवीसीदीक्षाजाण ॥ कृपाकरोनदीधली ॥ २ ॥ खेचरनरासीशिष्यकेले ॥ अत्यंतआश्चर्यहेंवाटलें ॥ संसारामाजीहीगोष्टवहिलें ॥ विदितअसेकींसर्वांसी ॥ ३ ॥ संतआपुल्यामुखेंकरोन ॥ तयाचीकीर्तीकरितीगायन ॥ बैराग्यांचेसमूहजाण ॥ जयाच्यासंगेंराहाती ॥ ४ ॥ कवण्यापरीतोसंतसमूह ॥ ज्याचाहरीशींपरमस्नेह ॥ तयांतजैसानृपविदेह ॥ योगेश्वरांतशोभतसे ॥ ५ ॥ श्रीभटजीचेचरणरज ॥ मस्तकावरीहोतांविराज ॥ तयातेंसकळसृष्टीसहज ॥ नम्रजाहलीगुरुकृपें ॥ ६ ॥ ॥ मू०क ॥ चढतावर गांव बाग देखि अनुराग भयो लयो नितनेम करी चाहे पाक कीजिये ॥ देविको अस्थान काहु बकरा ले मान्यो आनि देखत गिलानि इहां पानी नहि पीजिये॥ भूखे निसि भई भक्तितेज मीडिगई नई देह धरी लई आई लखि मति भीजिये॥ करोजू रसोइ कोन करे कछू औरे भोइ सोई मोको दीजे दांन शिष्य करि लीजिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ०॥ श्रीभटजीचेशिष्य ॥ महाभक्तहरिव्यास ॥ सर्वदाफिरतीयात्रेस ॥ चढतावरगांवींपातले ॥ ७ ॥ तेथेंपाहोनिसुंदरबाग ॥ चित्तींजाहलाअनुराग ॥ तेथेंचिउतरोनिसवेग ॥ नित्यनेमसारूंआपला ॥ ८ ॥ ऐसाविचारकरून ॥ समाजासहवर्तमान ॥ तेथेंचिआपणउतरोन ॥ भजनपूजनालागले ॥ ९ ॥ नैवेद्यअर्पायाश्रीनायका ॥ ह्मणतीसत्वरकरापाका ॥ ऐसाजोंविचारकरितीदेखा ॥ तोंआश्चर्यएकजाहलें ॥ १० ॥ तेथेंदेवीचेंहोतेंस्थान ॥ कोणाचानवसझालापूर्ण ॥ तेणेंदेवीसीबलिदान ॥ बकराआणोनमारिला ॥ ११ ॥ मेषाचीतेपाहतांग्लानी ॥ हरिव्यासाच्याखेदमनीं ॥ ह्मणतीऐशादुष्टस्थानीं ॥ जलप्राशननकरावें ॥१२॥ स्वयंपाकाचेंसर्वसाहित्य ॥ तैसेंचिपडोनिराहिलेंतेथ ॥ अंतरींक्षुधाखेदयुक्त ॥ निजोनिराहिलेतेधवां ॥ १३ ॥ ऐसेचिचारप्रहरलोटले ॥ देवीसतेव्हांसंकटपडलें ॥ परमभक्तहायेवेळे ॥ उपाशींराहतसेस्थानींमाझ्या ॥ १४ ॥ येणेंक्षोभेलदेवाधिदेव ॥ जगांतमजलानमिळेठाव ॥ ऐसाभीतीचाउपजोनिभाव ॥ देवीप्रगटलीतेधवां ॥ १५ ॥ नवादेहधारणकरून ॥ यासीजोंपाहिलेंयेवोन ॥ तियेचीमतीरंगलीपूर्ण ॥ हातजोडोनविनवीतसे ॥ १६ ॥ अहोहेंमाझेंआहेस्थान॥ आपण

मजवरीकृपाकरोन ॥ स्वयंपाकशीघ्रसारोन ॥ हरीसीनैवेद्यअर्पावा ॥ १७ ॥ तंवतोह्मणेऐसेस्थानीं ॥ सहसानसेऊंअन्नपाणी ॥ जेथेंभू
तांचीदयामनीं ॥ यत्किंचितहीनसेहो ॥ १८ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ देवीचेंपालटोनगेलेंचिन्ह ॥ आणीकचिकांहींरंगजाण ॥ ति
चेअंतरींजाहला ॥ १९ ॥ सप्रेमयुक्तहोवोन ॥ हरिव्यासाचेधरीचरण ॥ आतांहेंमजलाद्यावेंदान ॥ शिष्यकरोनमजघ्यावें ॥ २० ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ करी देवी शिष्य सुनी नगरको सट कियो पटकी ले खाट जाकी बडो सिरदारहे ॥ चढी सुख बोले होंतो भई ह
रिदासदासी जो न दास होंहु तोपे अभी डारो मारिहे ॥ अये सब भृत्य भये मानो तन नये लये गये दुख पाप ताप किये भवपा
रहे ॥ कोऊदिन रहे नानाभोग सुख लहे एक श्रद्धाके सुपच आयो पायो भक्तिसारहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ देवीसीयेतांशरणा
गत ॥ हरिव्यासमनींविचारकरीत ॥ हेजरीजाहल्याभगवद्भक्त ॥ हिंसापुनरपिनहोय ॥ २१ ॥ मगहोवोनिकृपान्वित ॥ तिचेमस्तकीं
हस्तठेवित ॥ तुळसीमाळागळांघालित ॥ हरिनाममंत्रदीधला ॥ २२ ॥ मगतियेसीआज्ञाकरीत ॥ आजपासोनिहिंसानिश्चित ॥ नकरा
वीतूंजाणसत्य ॥ आणीकएकपरिसावें ॥ २३ ॥ तुवांहेंकेलेंनगरशठ ॥ याचेहृदयींभावउद्भट ॥ शीघ्रकरोनिखटपट ॥ उत्पन्नआतांकरावा
॥ २४ ॥ तंवतीह्मणेजीसर्वज्ञा ॥ जैसीआपुलीअसेआज्ञा ॥ तैसीचआतांकरितेंप्राज्ञा ॥ ह्मणोनिशीघ्रनिघाली ॥ २५ ॥ नगरींचाजोन
रपती ॥ निजलाहोतामंचकाप्रती ॥ त्यातेंधरोनिशीघ्रगती ॥ पलंगाखालींआपटिला ॥ २६ ॥ आणीकत्याच्याउरावरी ॥ बैसोनिभयं
कररूपधरी ॥ रायानेंपहातांसत्वरी ॥ गेलाअंतरींघाबरोन ॥ २७ ॥ ह्मणेहेमातेआज्ञाकाय ॥ सोडींतूंमजलाधरितोंपाय ॥ देवीह्मणेरेल
वलाहें ॥ माझेंहेंवचनसत्यकरीं ॥ २८ ॥ आजिमाझ्यासंस्थानास ॥ उतरलेतीश्रीहरिदास ॥ तयांचाघेऊनउपदेश ॥ दासीमीझालेंस
र्वथा ॥ २९ ॥ तरीतूंप्रजेसहवर्तमान ॥ तयाचाउपदेशघ्यावाजाण ॥ नाहींतरीमीतुजलागोन ॥ आतांचिटाकीनमारोनी ॥ ३० ॥ तो
ह्मणेमीऐसेंचकरीन ॥ आतांमजलादेसोडोन ॥ यापरीतयासीकबूलकरोन ॥ गुप्तजाहलीतेधवां ॥ ३१ ॥ प्रातःकाळींनृपउठोन ॥ गां
वांतदौंडीदेपिटोन ॥ कींसकळांनींजावेंशरण ॥ हरिव्यासासीयेधवां ॥ ३२ ॥ उपदेशघ्यावासकळांनीं ॥ यापरीजोनकरीकरणी ॥ तया

सीशूळावरीदेवोनी ॥ प्राणहरणकरीन ॥ ३३ ॥ ऐसेंऐकतांचितेक्षणीं ॥ आलेतेथेंसर्वधांउनी ॥ हरिव्यासाचामंत्रघेउनी ॥ कृतार्थझा
लेतेधवां ॥ ३४ ॥ जाणोंनवीनदेहझाले ॥ पापतापादिदुःखगेलें ॥ सर्वहीभवाच्यापारकेले ॥ हरिव्यासानेंतेधवां ॥ ३५ ॥ मगकांहीं
एकदिवस ॥ तेथेंराहिलेहरिव्यास ॥ नानाभोगसुखविलास ॥ भक्तिपंथासदाविले ॥ ३६ ॥ यापरीसर्वहीसुखपावले ॥ तोंएकअतिनी
चभावबळें ॥ हरिव्यासाचीकृपाफळे ॥ अंतरींइच्छीसर्वदा ॥ ३७ ॥ ह्मणेमजकैसेंशिवतील ॥ कृपाकैसेनिकरतील ॥ ऐसीमनासीतळम
ळ ॥ सर्वदालागलीतयाच्या ॥ ३८ ॥ नित्यघालीतयेरझार ॥ हरिव्यासयेतांबाहेर ॥ तयांसीकरोनिनमस्कार ॥ जोडोनिकरउभाराहे
॥ ३९ ॥ यापरीलोटलेकांहींवर्ष ॥ तेव्हांपावलाभाग्यदिवस ॥ सहजेंकरीश्रीहरिव्यास ॥ अरण्यामाजीनिघाले ॥ ४० ॥ सवेंआलेदा
हावीसजन ॥ श्वपचेंठेवोनितेंवर्तमान ॥ आपणसत्वरपुढेंयेऊन ॥ वृक्षींबांधोनघेतसे ॥ ४१ ॥ वरतीबांधोनिपायदेख ॥ अधोभागींकेलामस्त
क ॥ तोंत्यामार्गेंआलेसम्यक ॥ श्रीहरिव्यासतेधवां ॥ ४२ ॥ तयाकडेजोंपाहतीजाण ॥ तोंतयाच्यानेत्रांतोन ॥ प्रेमाश्रूचेंवाहेजीवन ॥
लावोनिघेतलेनयनदोन्ही ॥ ४३ ॥ देहावरीप्रेमबिंदु ॥ भक्तिभावाचापूर्णसिंधु ॥ ऐसेंपाहतांचिआनंदु ॥ सद्गुरूलागींजाहला ॥ ४४ ॥
त्याचाआशयकळलाचित्तीं ॥ दयेनेंवळलेकृपामूर्ती ॥ ह्मणतीऐसीजेथेंरीती ॥ तेथेंयातीसीकायपहावें ॥ ४५ ॥ आपुल्याहस्तेंसोडोनिसत्व
र ॥ तयाचेमस्तकींठेविलाकर ॥ तत्काळपावलाभक्तिसार ॥ सद्गुरूकृपेनेंतेधवां ॥ ४६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटी
काख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ बहात्तरावाछप्पागोडहा ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयजगद्गुरुपरमश्रेष्ठा ॥ पुरविसीतूंमाझ्याहट्टा ॥ संसाराच्याअनेकथट्टा ॥ वा
रोनिमजलापाळिसी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ०॥ अज्ञानध्वांत अंतही करन द्वितीय दिवाकर अवतऱ्यो ॥ उपदेशे नृपसिंह रहत नित आ
ज्ञा कारी ॥ पक्ववृक्षजो नाय संत पोषक उपकारी ॥ वानी भोलाराम सुहृद सबहिनि परछाया ॥ भक्तचरनरजजाचि विशद राघो
गुन गाया ॥ करमचंदकश्यपसदन बहुरि आइ मनो वपु धऱ्यो ॥ अज्ञानध्वांत० ॥ ७३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दिवाकरभटाचेगुणअ

पार ॥ अज्ञानतमाचेअंतकर ॥ केवळदुसरेदिवाकर ॥ भूवरीजाणप्रगटले ॥ २ ॥ उग्रजेंसिंहासारिखेनृपती ॥ उपदेशदिधलातयाप्रती ॥
आज्ञानुसारनित्यराहती ॥ यापरीमहंतीजयाची ॥ ३ ॥ पक्कफळांचाजैसावृक्ष ॥ तृप्तिपूर्वकदेसुखास ॥ त्यापरीपोषकजोसंतांस ॥ सर्व
दाजगासउपकारी ॥ ४ ॥ वाणीजयाचीकल्पनारहित ॥ भोळारामजैसापार्वतीनाथ ॥ सकळजनांसीकेवळआप्त ॥ सर्वांवरछायासारि
खी ॥ ५ ॥ भक्तचरणरजाचादेख ॥ केवळजैसादीनयाचक ॥ राघवाचेगुणआलोलिक ॥ जेणेंनिर्मळगाइले ॥ ६ ॥ कश्यपापासोनिपूर्व
संभव ॥ तेणेंवाढलाबहुप्रभाव ॥ ऐसाअंतरींधरोनिभाव ॥ त्याचगोत्रांतजन्मले ॥ ७ ॥ कश्यपगोत्रींकरमचंद ॥ तयाचेसदनींतनुप्रबु
द्ध ॥ धारणकेलीयेवोनिविशद ॥ दिवाकरानेंवाटतें ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभ
क्तिप्रेमामृत ॥ त्र्याहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुराया ॥ निर्विकल्पसत्वरदावींपाया ॥ जेणेंनपावेकधींअपाया ॥
ऐसियाउपायाकरींवेगीं ॥ १ ॥ तूंआहेसिपतीतपावन ॥ ह्मणोनिहट्टेंबोलतोंवचन ॥ आतांसत्वरकृपाकरोन ॥ भवापासोनदूरकरीं ॥
॥ २ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीविठ्ठलनाथ वृजराज ज्यो लालललडाइके सुख लियो ॥ राग भोग नित विविध रहत परिचर्यातत्पर ॥ स
य्या भूखन बसन रुचिर रचना अपने कर ॥ वह गोकुल वह नंदसदन दीक्षितको सोहे ॥ प्रगट विभौ जहां घोष देखि सुरपति
मन मोहे ॥ वल्लभसुत वल्लभजनके कलजुगमे द्वापर कियो ॥ श्रीविठ्ठलनाथ० ॥ ७४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वल्लभाचार्यांचेसुत ॥ श्री
विठ्ठलनाथमहाभक्त ॥ हरीतेंसेवोनिप्रीतियुक्त ॥ सुखअपारघेतलें ॥ ३ ॥ जैसेंव्रजराजनंदेंजाण ॥ श्रीहरीचेलाडपुरवोन ॥ सप्रेमसुखघे
तलेंगहन ॥ तैसेंचियेणेंघेतलें ॥ ४ ॥ नित्यशारागभोगादिविविध ॥ परिचर्येंतराहेसावध ॥ वसनशय्याभूषणसुबद्ध ॥ आपुल्याहस्तेंसुं
दररची ॥ ५ ॥ ऐसेंवाटतेंतेंचिगोकुळ ॥ जाणोनंदाचेंसदनकेवळ ॥ दीक्षिताचेंगृहनिर्मळ ॥ तैशाचपरीशोभतें ॥ ६ ॥ ऐश्वर्यैंकरोनिप्र
गटजेथें ॥ स्पष्टघोषचिवाटेतेथें ॥ इंद्रासीहीपाहोनित्यातें ॥ मनासीमोहनहोतसे ॥ ७ ॥ वल्लभाचार्यांचेसुत ॥ जनांसीकेवळवल्लभहो

त ॥ जेणेंअर्चनेंकलियुगांत ॥ द्वापारयुगदाविलें ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ काइत त्रिपुरदास भक्तिसुखरास भयो कन्यो ऐसो पन सीत दगला पठाइये ॥ निपट अमोल पट हिये हित जडि आवे ताते अति भावे नाथ अंग पहराइये ॥ आयो कोउ काल नरपति ते बिहाल कियो भयो इसख्याल नेकु घरमे न खाइये ॥ वही रितु आई सुधि आइ आंषि पांनी भरि आई एक द्वाति दीठि आई वेचि लाइये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विठ्ठलनाथाचाशिष्य ॥ कायस्थनामेंत्रिपुरदास ॥ भक्तिसुखाचीकेवळरास ॥ जाहलातेंचिऐकावें ॥ ९ ॥ शेरगडींज्याचावास ॥ राजाश्रयअसेबहुवस ॥ गोवर्धननाथाच्यासेवेस ॥ पणकेलासेएकत्यानीं ॥ १० ॥ सीतकालाच्यादिवसांत ॥ एकडगलापाठवोनिदेत ॥ अमोलिकवरीजडावबहुत ॥ प्रेमयुक्तलावीतसे ॥ ११ ॥ मुख्यहृदयींच्याप्रेमेंजडित ॥ येतसेत्यायोगेंबहुचित्तांत ॥ श्रीनाथाअत्यंतगोडलागत ॥ कौतुकेंशरीरींघालीतसे ॥१२॥ यापरीत्याच्यानियमास ॥ लोटोनिगेलेबहुवर्ष ॥ प्राप्तझालेविपरीतदिवस ॥ तोंकाळत्याचापरतला ॥ १३ ॥ कांहींकारणेंकरोन ॥ भूपतयासीघेलुटोन ॥ ईश्वरीतंत्रऐसेंकठिण ॥ खावयाअन्नघरांतनसे ॥ १४ ॥ तोंसीतकालाचेदिवस ॥ येतांचितयाच्यामनास ॥ डगल्याचाआठवबहुवस ॥ वारंवारहोतसे ॥ १५ ॥ नेत्रयेतातिभरोन ॥ कंठदाटेगहिंवरोन ॥ ह्मणेमीकायकरूंजाण ॥ किंचितहीधननसेचि ॥ १६ ॥ घरांतपाहिलेंशोधोन ॥ तोंएकदौतपाहिलीजाण ॥ ह्मणेकींहीचआतांविकोन ॥ कार्यआपुलेंसारावें ॥ १७ ॥ ॥ मू०क० ॥ बेचिके बजार यो रुपैया एक पायो ताको लायो मोठो थान मात्र रंग लाल गाइये ॥ भीज्यो अनुराग पुनि नैन जलधार भीज्यो भीज्यो दीनताइ धरी राख्यो ओरे आइये ॥ कौउ प्रभुजन आइ सहज दिखाइ दई भई मन दियो ले भंडारिपे कराइये ॥ काहु दास दासीके न काम को पै जाउ लैके बिनति हमारिजू गुसाइन सुनाइये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ बाजारांतजाऊनतेवेळां ॥ त्यादौतीचाविक्रयकेला ॥ एकरुपयात्याचाआला ॥ मगकापडघेतसे ॥१८॥ तोंएकखादीचेंमोठेंठाण ॥ सत्वरआणीबाजारांतून ॥ लालरंगतयाचापूर्ण ॥ त्रिपुरपाहोनलाजला ॥१९॥ अनुरागेंकरोनिहृदयदाटे ॥ जलधाराचालिलीनयनांवाटे ॥ दीनतेकरोनिमनआटे ॥ तिहेरीसांठेप्रेमतेव्हां ॥ २० ॥

तयाप्रेमप्रवाहेंकरोन ॥ सर्वहीकापडरंगलेंपूर्ण ॥ घरांतठेविलेंतैलपवोन ॥ संकोचोनितेधवां ॥ २१ ॥ हेंकायदेवाचेउपयोगीं ॥ ऐसेंमनांत
आलेंवेगीं ॥ ह्मणोनिसंकोचेतोअनुरागी ॥ नाहींसवेगींधाडिलें ॥ २२ ॥ एकदामार्गामाजीचालतां ॥ कोणीयात्रस्थभगवद्भक्ता ॥ स
हजेंकरींपाहिलेजातां ॥ तोंमनांतऐसेंवाटलें ॥ २३ ॥ दरसालचाआपुलाहक्क ॥ प्रभूसीधाडावाअवश्यक ॥ सकलसृष्टीचातोचालक ॥
तयासीठाऊकसर्वअसे ॥ २४ ॥ ऐसाअंतरींविचारकरोन ॥ त्यासंतांसीकरीविनवण ॥ माझीयेवढीवस्तुजाण ॥ नाथद्वारासीनेइजे ॥
॥ २५ ॥ भंडाऱ्याजवळीजाऊन ॥ द्यावेंतयासीसोंपून ॥ आणिसांगावेंनामाभिधान ॥ त्रिपुरदासाकडूनहेंआलें ॥ २६ ॥ दासीदा
सांच्याहीअंगीं ॥ दासाच्याहीनसेउपयोगीं ॥ तथापिघेऊनजावेंवेगीं ॥ लाचारयेवेळींअसेहो ॥ २७ ॥ गुसांइजीसीजोडोनिकर ॥
माझीविनंतीऐकवाफार ॥ समयानुरूपसेवासादर ॥ इचाअंगिकारकरावा ॥ २८ ॥ ॥ मू०क० ॥ दियो ले भंडारिकर राखे धरि
पट वापे निपट सनेही नाथ बोले अकुलाइके ॥ भयेहे जडाये कोऊ बेगिही उपाइ करो विविध उठाये अंग बसन सुहाइके ॥ आ
ज्ञा पुनि दईयो आगिठी बारी दई फेरि वही भई सुनी रहे अतिही लजाइके ॥ सेवक बुलाइ कही कोनकी कबाइ आई सबैसो सु
नाइ एक वहली बचाइके ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगतेबैरागीवैष्णवजन ॥ पोहोंचलेनाथद्वारासीयेऊन ॥ त्रिपुरदासाचेंवस्त्रनेऊ
न ॥ भंडारियासीदीधलें ॥ २९ ॥ सर्वतयाचेंवर्तमान ॥ तयासीकेलेंनिवेदन ॥ येरूनेंतेंवस्त्रघेऊन ॥ पोषाखाखालींअंथरिलें ॥ ३० ॥
तोंजाहलाचमत्कार ॥ श्रीनाथजीचेंकांपेशरीर ॥ थंडीलागोनिआलीफार ॥ पाहिलेंविठ्ठलनाथजीनें ॥ ३१ ॥ तेश्रीहरीचेपरमस्नेही ॥
ऐसीव्यवस्थापाहतांचपाहीं ॥ व्याकुळहोवोनितयेसमईं ॥ शिष्यलोकांसीसांगती ॥ ३२ ॥ प्रभूथंडीनेंकांकडोनिगेले ॥ कांहींयासीउ
पायवहिले ॥ सत्वरकरायेचिवेळे ॥ ऐकतांधांवलेसर्वही ॥ ३३ ॥ नानाप्रकारचींसर्वभव्यवस्त्रें ॥ देवासीपांघरूंघालितीसत्वर ॥ परंतु
कांहींकांपतांशरीर ॥ नराहेचिश्रीहरीचें ॥ ३४ ॥ विठ्ठलनाथानेंआज्ञादेऊन ॥ शेगड्याधगधगीतआणिल्याकरोन ॥ तथापिदेवाचेंशी
तजाण ॥ न्यूनकिंचितहोईना ॥ ३५ ॥ गुसांईह्मणतीथंडीनराहे ॥ यासीकांहींकराउपाये ॥ ऐसेंसर्वहीऐकोनिपाहें ॥ लाजोनिउभेरा

हिलेस्तब्ध ॥ ३६ ॥ विठ्ठलनाथगेलेसमजोन ॥ सर्वहीउपायझालेपूर्ण ॥ तरीश्रीहरीभक्ताधीन ॥ तोचिउपायकरावा ॥ ३७ ॥ नाथ
जीलागींपोषाख ॥ कोणाकोणाचेयेतीदेख ॥ तेंतेआणोनिएकएक ॥ श्रीहरीवरीघालावे ॥ ३८ ॥ मगसेवकांसीबोलाऊन ॥ विठ्ठल
नाथजीपुसेआपण ॥ कोणाकोणाचेपोषाखजाण ॥ देवासीयेऊनपोहोंचले ॥ ३९ ॥ सर्वहीद्यावेंएकवोन ॥ तेव्हांतेकरितीनिवेदन ॥
त्रिपुरदासाचेंनांवसोडून ॥ इतरांचेपोषाखसांगीतले ॥ ४० ॥ ह्मणतीहेजेपोषाखआले ॥ नाथजीवरीसर्वहीचढले ॥ यांपैकींकांहींबाकी
नराहिले ॥ सकळहीलाविलेसेवेसी ॥ ४१ ॥ ॥ मू०क० ॥ सुनि न तिपुरदास बोल्यो धननास भयो मोठो एक थान आयो रा
ऱ्यो हे बिछाइके ॥ लावे वेगि याहि छन मनकी प्रवीन जानि लायो दुख मानि ब्योति लई सो सिमाइके ॥ अंग पहराई सुखदा
ई कापे गाई जाती कही जब बात जाडो गयो भरि भाइके ॥ नेहसरसाइ लै दिखाइ उर आई सवे ऐसी रसिकाई हृदे राखि हे
बसाइके ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यावरीविठ्ठलनाथजीबोले ॥ त्रिपुरदासाचेंनांवनघेतलें ॥ तयाचाडगलायेतसेवहिलें ॥ तोकांनयेवेळे
आलाकीं ॥ ४२ ॥ भांडारीविनवीतयेवेळां ॥ तयाचासंपत्तिनाशझाला ॥ एकमोठेंसेंठाणयेवेळां ॥ प्राप्तजाहलेंयेऊनी ॥ ४३ ॥ तेंमीठे
विलेंअंथरोनी ॥ विठ्ठलनाथेंहेंऐकोनी ॥ ह्मणतीतेंसत्वरआणजाऊनी ॥ याचिक्षणींलवलाहें ॥ ४४ ॥ मनोधर्मीजेप्रवीण ॥ गुसांइजीचें
ऐकतांवचन ॥ आणावयासीगेलाजाण ॥ परीअंतरींदुःखमानी ॥ ४५ ॥ ह्मणेहेंखादीचेंकापड ॥ देवासीकायवाटेगोड ॥ परीस्वामी
चीआज्ञाअवघड ॥ तैसेंचिसत्वरआणिलें ॥ ४६ ॥ देवाच्यातनूचेंमापघेऊन ॥ तत्काळत्याचाडगलाशिऊन ॥ दिधलाअंगांतघालोन ॥
श्रीनाथाच्यातयेवेळीं ॥ ४७ ॥ डगलाघालितांतेचिवेळीं ॥ श्रीहरीचीथंडीराहिली ॥ भक्तवत्सलवनमाळी ॥ परमसुखदाईदीनांसी ॥
॥ ४८ ॥ श्रीहरीचेंकनवाळूपण ॥ कोणासीगाइलेंजाईलजाण ॥ थोडीशीगोष्टकेलीवर्णन ॥ याचरित्रावरोनियां ॥ ४९ ॥ डगलाघा
लितांचिजाण ॥ सर्वहीथंडीगेलीपळोन ॥ श्रीहरीसीपोटभरून ॥ गोडबहुतवाटलें ॥ ५० ॥ स्नेहाचीसरसतापूर्ण ॥ जनांलागींदावि
लीजाण ॥ ऐसेंकळलेंयावरून ॥ श्रीहरीचेहृदयींएकआलें ॥ ५१ ॥ भक्तांचीरसिकताऐसीपूर्ण ॥ बळकटहृदयींराखितोजाण ॥ जनांला

गींहाभावगहन ॥ स्पष्टकरोनिदाविला ॥ ५२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ चवऱ्याहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुविश्वव्यापका ॥ सत्वरनिवटोनिविषयकटका ॥ सोडवींमजलादीनाएका ॥ तुवांअनेकांउद्धरिलेंसी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीविठ्ठलेससुत सुहृद श्रीगोवर्धनधर ध्याइये ॥ श्रीगिरिधरज्जु सरस शील गोविंदज्जु साथही ॥ बालकृष्ण जस वीर धीर श्रीगोकुलनाथही ॥ श्रीरघुनाथज्जु महाराज श्रीजदुनाथहि भजि ॥ श्रीघनशामज्जु पगे प्रभु अनुरागी सुधि सजी ॥ ए सात प्रगट विभु भजन जग तारत तस जस गाइये ॥ श्रीविठ्ठलेससुत० ॥ ७५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विठ्ठलेशाचेसप्तपुत्र ॥ जैसेंबाळासीपरमआप्त ॥ तैसेंश्रीनाथाचेंध्यानधरीत ॥ सप्रेमभावेंकरोनी ॥ २ ॥ श्रीगिरिधराचासरसस्वभाव ॥ गोविंदजीचातैसाचिभाव ॥ बालकृष्णाचायशप्रभाव ॥ महावीरधीरासारिखा ॥ ३ ॥ श्रीगोकुलनाथतेजःपुंज ॥ श्रीरघुनाथजीमहाराज ॥ श्रीयदुनाथभजावेसहज ॥ श्रीघनश्यामपूर्णझाले ॥ ४ ॥ प्रभूचेठाईंपरमानुराग ॥ सेवेसीशुद्धीसजलीसांग ॥ ऐसेसप्तहीप्रगटलेचांग ॥ केवळभजनाचेविभूदेखा ॥ ५ ॥ कोणताहीप्राणीजन ॥ ज्यापरीयांचेंकरीलगायन ॥ तैसेचित्यासीफळतीपूर्ण ॥ जगतारकहेझाले ॥६॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रे० ॥ पंचाहत्तरावाछप्पागोडहा ॥७॥ ॥छ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदीनदयाळा ॥ तुजलाजनांचाबहुकळवळा ॥ अनाथअपंगुबाळ्याभोळ्या ॥ सद्बुद्धीसकळासांगसी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ गिरिधरनि रीझि कृष्णदासको नाममांझ साझो दियो ॥ श्रीवल्लभगुरुदत्त भजनसागर गुनआगर ॥ कबित्तनोख निर्दूख नाथसेवामे नागर ॥ वानी वंदित विदुख सुजस गोपाल अलंकृत ॥ व्रजरज अति आराध्य वहै धारी सर्वसु चित्त ॥ सांनिध्य सदा हरिदासवर्य्य गौर शाम दृढ व्रत लियो ॥ गिरिधरनि रीझि० ॥ ७६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कृष्णदासहेमहाभक्त ॥ प्रसन्नहोऊनगिरिधरनाथ ॥ आपुल्यानामामाजीयुक्त ॥ मिळवोनघेतलेतयांतें ॥२॥ वल्लभाचार्यगुरुथोर ॥

तयासीअर्पिलादेहसमग्र ॥ भजनाचेतोंकेवळसागर ॥ गुणाचेआगरजाणावे ॥ ३ ॥ ज्याच्याकवितांचीनोक ॥ निर्दोषवचनएकएक ॥ नाथसेवेमाजीसम्यक ॥ परमसादरसर्वदा ॥ ४ ॥ जयाचीवाणीनमितीपंडित ॥ हरीच्यासुयशेंअलंकृत ॥ व्रजरजअत्यंतआराध्यदैवत ॥ सर्वस्वेंचित्तींतेंचिधरिलें ॥ ५ ॥ हरीचेसांनिध्यसदाराहात ॥ सर्वसेवकांतश्रेष्ठह्मणवित ॥ राधाकृष्णाचेंदृढव्रत ॥ घेतलेंनिश्चितसर्वस्वें ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ प्रेमरसरासि कृष्णदासज्ञु प्रकास कियो लयो नाथ मांनि सो प्रमानि जग गाइये ॥ दिलिके बाजारमे जलेबी सो निहारि नेंन भोग लें लगाई लगी विद्यमान खाइये ॥ राग सुनि भगवतनिको भयो अनुराग वसि ससिमुखलालजूको जाइके सुनाइये ॥ देखि रिझवार रीझि निकट बुलाइ लई लई संग चले जगलाजको बहाईये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्रेमरसाचीकेवळरास ॥ ऐसेजाहलेकृष्णदास ॥ तयांसीआणिलेंप्रकाशास ॥ श्रीहरीनेंआपणची ॥ ७ ॥ देवानेंजयाचाप्रकाशकेला ॥ विठ्ठलनाथेंतोमानिला ॥ पूजेचाअधिकारत्यासीदीधला ॥ सर्वजगप्रमाणगातसे ॥ ८ ॥ तोचिपरिसाकथाभाग ॥ लक्षदेवोनियांसांग ॥ ब्राह्मणाचेकुलींचांग ॥ कृष्णदासहेजाहले ॥ ९ ॥ ॥ गोवर्धनाच्याजवळ ॥ तयाचागांवअसेनिर्मळ ॥ वृत्तीजयाचीकृषीवल ॥ पूर्वापरचालतसे ॥ १० ॥ बाळपणापासोन ॥ गोवर्धनासीजडलेंमन ॥ तैसेंचिदेवाचेंअंतःकरण ॥ कृष्णदासासीलागलें ॥ ११ ॥ कृष्णदासावांचोन ॥ क्षणभरीदेवासीनपडेचैन ॥ रात्रंदिवसत्यासवेंजाण ॥ बालक्रीडाकरीतसे ॥ १२ ॥ गोवर्धनपर्वताच्यातळीं ॥ तयाचेंशेतलागलेंजवळी ॥ तेथेंचयेऊनवनमाळी ॥ त्यासवेंक्रीडाकरीतसे ॥१३॥ बाजरीआलीहोतीबहुत ॥ तयासीराखावयानित्य ॥ कृष्णदासयेऊनबैसत ॥ देवहीजातत्याजवळी ॥ १४ ॥ नित्यशादोनप्रहरीं ॥ माताघेवोनियेतशिदोरी ॥ इकडेझडकरीश्रीहरी ॥ नैवेद्यालागोनिजातसे ॥ १५ ॥ विठ्ठलेंकरितांघंटानाद ॥ सत्वरधांवोनियेगोविंद ॥ इकडेहीकृष्णदासविशद ॥ मातेनेंआणिलेंखातसे ॥ १६ ॥ एकेदिवशींत्याचीमाता ॥ कृष्णदासासीखावयानाणितां ॥ यात्रेसीनिघोनिगेलीतत्त्वता ॥ तेव्हांतोअंतरींतळमळे ॥ १७ ॥ श्रीकृष्णहीगेलेनिघोन ॥ मातेनेंनाहीं आणिलेंअन्न ॥ जरीतोअसतामजलागोन ॥ नेताभोजनकरावया ॥ १८ ॥ बहुतजेव्हांलागलीक्षुधा ॥ तेव्हांआक्रंदोनकरीशब्दा ॥

सखयामाझ्याश्रीगोविंदा ॥ क्षुधेनेंबहुतपीडिलें ॥ १९ ॥ ऐसातयाचाकरुणाशब्द ॥ भोजनकरीतअसतांगोविंद ॥ तयाच्याकर्णीपडला
विशद ॥ मनासीतगमगलागली ॥ २० ॥ दोनलाडूघेऊन ॥ तयासीदीधलेनेवोन ॥ इकडेंनैवेद्यहोतांचिजाण ॥ विठ्ठलनाथपाहाती
॥ २१ ॥ दोनलाडूत्यांतनाहीं ॥ ह्मणतीकोणशिवलापाहीं ॥ आजीहाअनर्थझालाकांहीं ॥ ह्मणोनिदेवासीविनविती ॥ २२ ॥ हेदी
नदयाळामेघश्यामा ॥ आजिचाअपराधकरावाक्षमा ॥ यापरीभाकितांकरुणाधर्मा ॥ श्रीहरीतेव्हांबोलतसे ॥ २३ ॥ दोनलाडूमीच
घेऊन ॥ कृष्णदासासीदिलेजाण ॥ कोणाकडेहीदोषपूर्ण ॥ याचाकांहींनसेची ॥ २४ ॥ विठ्ठलनाथेंहेंऐकोन ॥ मनांतगेलेसमजोन ॥
कृष्णदासावरीपूर्ण ॥ श्रीहरीचीकृपाअसे ॥ २५ ॥ तरीयासीबोलाऊन ॥ पूजेचाअधिकारद्यावाजाण ॥ ऐसियापरीमनांतकल्पोन ॥ त
यासीसत्वरआणिलें ॥ २६ ॥ मस्तकींहस्तठेवोन ॥ अनुग्रहकेलापूर्ण ॥ पूजेचाअधिकारदेवोन ॥ हरीच्यासेवेसीलाविलें ॥ २७ ॥ या
परीदेवेंकृष्णदासासी ॥ जनांतआणिलेंप्रकाशासी ॥ विठ्ठलनाथेंमानोनित्यासी ॥ हरिसेवेसीलाविलें ॥ २८ ॥ ऐसेसेवेंतझालेतत्पर ॥
तयांचीयोग्यतावाढलीफार ॥ श्रीहरीचेंचित्ततयावर ॥ बहुतप्रसन्नअसेकीं ॥ २९ ॥ दिल्लींतकोणीसावकार ॥ विठ्ठलनाथाचाअसेकिं
कर ॥ लक्षाधीशहोताथोर ॥ तोवारंवारयेतसे ॥ ३० ॥ एकदानाथासीकरीविनंती ॥ स्वामीनेंमाझ्यासदनाप्रती ॥ येवोनिपावनक
रावेंनिश्चिती ॥ तोंआमंत्रणदुसरेजागींहोतें ॥ ३१ ॥ एकदोनवेळाऐसाप्रकार ॥ स्वामीसीविनविताझालासत्वर ॥ विठ्ठलनाथाचेंतेणें
अंतर ॥ बहुतसंकोचपावलें ॥ ३२ ॥ मगह्मणतीकृष्णदासा ॥ तुवांघेऊनजावेंसहसा ॥ परंतुतयाचापणऐसा ॥ देवसोडोनकोठेंनजाय
॥ ३३ ॥ तोंत्यासावकारेंयेवोन ॥ कृष्णदासाचेधरिलेचरण ॥ ह्मणेमीआहेंअनन्यशरण ॥ कृपाकरोनसवेंचलावें ॥ ३४ ॥ कृष्णदासा
सीझालेंकठिण ॥ परीत्याचेंपाहोनिदीनपण ॥ ह्मणेमीदेवासीविचारून ॥ घेतोंमगमीचलेनकीं ॥ ३५ ॥ राउळामाजीमगजाऊन ॥
कृष्णजीसीप्रसन्नपाहून ॥ सखयामीआजदिल्लीसजाण ॥ जातसेंएक्याभक्ताकरितां ॥ ३६ ॥ ऐसेंऐकतांजगज्जीवन ॥ ह्मणेरेगड्यामज
लागोन ॥ कांहींअपूर्ववस्तुजाण ॥ अगत्यघेऊनयावीकीं ॥ ३७ ॥ गिरिधारीसीअवश्यह्मणून ॥ कृष्णदासनिघालेआपण ॥ त्यासाव

काराचेसवेंजाण ॥ दिल्लीसयेऊनपोहोंचले ॥ ३८ ॥ तेथेंफिरतांबाजारात ॥ हलवायाच्यादुकानात ॥ कोणीजनांनींविवाहार्थ ॥ जिलेब्याकरविल्याहोत्याकीं ॥ ३९ ॥ चारपांचशेंरुपयांच्या ॥ जिलेब्याझाल्याहोत्यासाच्या ॥ नयनींपडल्याकृष्णदासाच्या ॥ त्यांवरी मानसधांवलें ॥ ४० ॥ ह्मणेह्याश्रीहरीयोग्य ॥ जिलेब्यादिसतातिचांग ॥ तत्काळआपणलाविलाभोग ॥ श्रीकृष्णासीतेधवां ॥ ४१ ॥ ह्मणेहीवस्तुविद्यमान ॥ देवाइचेंकरावेंग्रहण ॥ ऐसेंदीर्घशब्देंकरोन ॥ करीअर्पणतेधवां ॥ ४२ ॥ तोंअपूर्वझालीकरणी ॥ जितुक्या जिलेब्याहोत्यादुकानीं ॥ तितुक्यागेल्यागुप्तहोवोनी ॥ श्रीहरीलागींपावल्या ॥ ४३ ॥ हलवायानेंतेंपाहोन ॥ कृष्णदासासीबोले येऊन ॥ धनद्यावेंजीचुकवोन ॥ सर्वहीजिलेब्यांचेंयेधवां ॥ ४४ ॥ तोंबादशाहासीवर्तमान ॥ कळलेंकींआपुल्यानगरींजाण ॥ कृष्णदासजीसाधुजन ॥ येवोनियांपोहोंचलेती ॥ ४५ ॥ तोंहलवायाचासमाचार ॥ बादशाहासीकळलासत्वर ॥ तेणेंधाडोनियांवजीर ॥ तयाचेंदामचुकविलें ॥ ४६ ॥ यावरीसमारंभेंकरून ॥ कृष्णदासासीआणवीजाण ॥ कचेरीमाजीबैसवोन ॥ नृत्यादिउपचारमांडिले ॥ ॥ ४७ ॥ तोंएकवेश्यारूपेंसुंदर ॥ नृत्यगायनामाजीचतुर ॥ वयहीतिचेंनसेथोर ॥ सोळावर्षांचीअसेकीं ॥ ४८ ॥ तिचेंसुंदरऐकतां गायन ॥ कृष्णदासाचेंलाधलेंमन ॥ अंतरींप्रीतीझालीजाण ॥ कायआपणविचारी ॥ ४९ ॥ ऐसेंइचेंसुंदरगायन ॥ तरीश्रीहरीच्या जवळनेऊन ॥ तयासीद्यावेंऐकवोन ॥ क्षणांतरिझवोनघेईलही ॥ ५० ॥ ऐसेआपणरिझवोन ॥ निकटतियेसीबोलाऊन ॥ ह्मणती तुझेंरूपगुण ॥ याचागिराइकनसेची ॥ ५१ ॥ जैसेंतुझेंरूपगुण ॥ तयासीयोग्यतुजसमान ॥ ऐसामीतुजलादावितोंजाण ॥ घेईरिझवोनतयासी ॥ ५२ ॥ ऐसेंऐकतांसंतवचन ॥ तिचेंतत्काळवळलेंमन ॥ मगतियेसीसवेंघेऊन ॥ कचेरींतूननिघाले ॥ ५३ ॥ सर्वहीलज्जावाहवोन ॥ तिचाआपणहातधरून ॥ गोवर्धनासीआलेघेऊन ॥ वेधलेंमनहरिचरणीं ॥ ५४ ॥ ॥ मू०क० ॥

निके अन्हवाइ पट आभरन पहराई सोंधोहुं लगाइ हरिमंदिरमे लायेहे ॥ देखि भई मतवारी कीनी ले आलाप चारी कह्यो लाल देखि बोली देखे मोहि भायेहे ॥ नृत्य गान तान भाव सुरि मुसकानि दृग रूप लपटानि नाथ निपट रिझायेहे ॥

छप्पा ७६

ऱ्हैंके तदाकार तन छूव्यो अंगिकार करी धरी उर प्रीति मन सबके भिजायेहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगआपुल्याहस्तेंकरून ॥
न्हाऊंघातलेंउटणेंलाऊन ॥ सुंदरवस्त्रातेंनेसऊन ॥ दागिनेतिजलाघालीतसे ॥ ५५ ॥ कुंकुमकाजळसुगंधअत्तर ॥ तिच्यातनूसीलाऊ
निसुंदर ॥ आपणधरूनितिचाकर ॥ मंदिरामाजीआणिली ॥ ५६ ॥ सज्जनांचेंझालेंदर्शन ॥ वरीतयाशींघडलेंभाषण ॥ तैसेंचदेहासी
झालेंस्पर्शन ॥ वेश्येचेंमनपालटलें ॥ ५७ ॥ श्रीनाथजीसीपाहताजाण ॥ वेश्यागेलीतन्मयहोऊन ॥ सप्रेमहोउनीकरीगायन ॥ वेधलें
मनहरीकडे ॥ ५८ ॥ कृष्णदासजीह्मणतीतीतें ॥ पाहिलेंसकींश्रीनाथातें ॥ ज्यापरीमीकथिलेंतूतें ॥ तैसेंचिरूपआहेकीं ॥ ५९ ॥ तंवती
ह्मणेकरुणाघना ॥ तृप्तीझालीमाझियानयनां ॥ पूर्णभाळलेंजगज्जीवना ॥ दुसरेंमनासीनावडे ॥ ६० ॥ कृष्णदासह्मणतीजितुकेगुण ॥
तितुकेहीआतांदाखऊन ॥ हरीसीघ्यावेंरिझवोन ॥ देहाचेंसार्थककरावें ॥ ६१ ॥ मगतीआरंभीनृत्यगायन ॥ आलापघेऊनतानमान ॥
हावभावनृत्यावसान ॥ कटाक्षबाणमारीतसे ॥ ६२ ॥ हास्यवदनातेंकरून ॥ नाथासीपाहेन्याहाळून ॥ नेत्रांमाजीरूपभरोन ॥ अत्यंत
रिझवीनाथासी ॥ ६३ ॥ यापरीसप्रेमकरितांगायन ॥ वृत्तीतदाकारगेलीहोऊन ॥ देहाचेंनकांहींराहिलेंभान ॥ गेलीमिळोनस्वरूपामा
जी ॥ ६४ ॥ भूवरीपडिलेंशरीर ॥ हरीनेंकेलाअंगिकार ॥ हृदयीं ठेविलीनिरंतर ॥ प्रीतीनेंअंतरभरलेंतें ॥ ६५ ॥ ऐसापाहतांचमत्कार
पूर्ण ॥ सकळांचेंहीअंतःकरण ॥ प्रीतीमाजीगेलेंभिजोन ॥ कोणासीभाननसेची ॥ ६६ ॥ सर्वहीकरितीजयजयकार ॥ सत्संगाचाम
हिमाथोर ॥ वेश्याजातीचीअसोनिनार ॥ पदवीथोरपावली ॥ ६७ ॥ ॥ मू०क० ॥ अये सुरसागरसो कही बडे नागर हो कौऊ
पद गावो मेरी छाया न मिलाइये ॥ गाये पाचसात सुनी जात सुसीकात कही भलेजू प्रभात आनि करके सुनाइये ॥ पऱ्यो सो
च भारि गिरधारी उर धारी बात सुंदर बनाई सेज धऱ्योयो लखाइये ॥ आइके सुनायो सुख पायो पछपात ले बतायो हम नायो
रंग छायो अभ्रू गाइये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यावरीएकदांसुरदास ॥ तेथेंपातलेदर्शनास ॥ समाजमिळालाबहुवस ॥ संतसभाबैस
लीसे ॥ ६८ ॥ एकएकाचेंझालेंभजन ॥ कृष्णदासहीकरीगायन ॥ तेव्हांसुरदासकरीस्तवन ॥ बहुतउत्तमअसेकीं ॥ ६९ ॥ परंतुमा

झीएकविनवण ॥ कांहींपदेंनवीनकरोन ॥ सत्समाजींकरावेंगायन ॥ माझीनछायामिळवितां ॥ ७० ॥ कृष्णदासेंतेव्हांआपण ॥ पांचसातपदेंकरून ॥ सत्समाजींकरीगायन ॥ तैंसुरदासहांसतसे ॥ ७१ ॥ आमुच्यापदबंधाप्रमाण ॥ कृष्णदासाचेंपडेभाषण ॥ तेव्हांहेअंतरींलाजोन ॥ ह्मणतीउदईकगाईनमी ॥ ७२ ॥ प्रभातेंदुसरींपदेंकरोन ॥ तुह्मासीदेईनऐकवोन ॥ ऐसेंतयासीबोलोन ॥ थोरचिंतेंतपडिलेकीं ॥ ७३ ॥ मगतैसेचियेऊनआपण ॥ चिंतायुक्तकरितीशयन ॥ परीतीतयाचीगोष्टजाण ॥ हरीच्याअंतरींलागली ॥ ७४ ॥ मगरात्रीसीबैसोनआपण ॥ नवीनएकपदकरोन ॥ कृष्णदासाच्याउंशासींजाण ॥ नेऊनिसत्वरठेविलें ॥ ७५ ॥ हेजोंपाहतीजागेहोऊन ॥ तोंश्रीमुखाचेंपदपाहोन ॥ ह्मणेहरीसीनझालेंसहन ॥ माझाअपमानपाहोनी ॥ ७६ ॥ होऊनिप्रसन्नअंतःकरण ॥ सत्समाजींमगयेऊन ॥ त्यापदाचेंकरोनिगायन ॥ देऐकवोनसुरदासासी ॥ ७७ ॥ सुरदासासीसंतोषझाला ॥ ह्मणतीहातोंपक्षपातकेला ॥ आमुच्याचित्तासीबहुमानला ॥ रंगछावलाअत्यंत ॥ ७८ ॥ भक्तवत्सलजगन्नाथ ॥ भक्ताचेंउणेंपडोंनदेत ॥ अद्यापितेंहरीचेंपद ॥ संतसज्जनगाताती ॥ ७९ ॥

॥ पद ॥ आवत बने कान्ह गोपबालक संग बछकी खुररेनुछुरित अलकावली ॥ भोंह मन्मथचाप वक्रलोचन बांन सीस सोभित मत्तमोरचंद्रावली ॥ ध्रु ॥ उदित उडुराज सुंदर सिरोमनि बदन निरखि फुली नवल जुवती कुमुदावली ॥ अरु नसकुचित अधर बिंबफल उपहसत कछुक प्रगटे होत कुसुददशनावली ॥ १ ॥ श्रवन कुंडल तिलक भाल वेसरी नाक कंठ कौस्तुभमणि सुभग त्रिवलि वली ॥ रत्नहाटकर खचित उरसि पद कनकपाति वीचि राजत सुभ्रु झलक मुक्तावली ॥ २ ॥ वलय किंकिणि बाजुबंद आजानभुज मुद्रिका करतल विराजत नखावली ॥ कुणित कर मुरलिका अखिल मोहित विस्व गोपिका जन मन ग्रथित प्रेमावली ॥ ३ ॥ कटि छुद्र घंटिका कनक हीरामई नाभ अंबुज वलित शृंगार रोमावली ॥ धाइ कबहुक चलत भक्तहित जानी पिय गंडमंडल रचित श्रमजल कनावली ॥ ४ ॥ पीत कौसेय प्रधान सुंदर अंग वजत नूपुर गीत भरत सदावली ॥ हृदे कृष्णदास वलिगिरधरनलालकी चरननखचंद्रका हरत तिमिरावली ॥ ५ ॥

॥ दोहा ॥ यह पद गावत सुनत प्रभु हरखत हिय सुख

पाई ॥ छबि निरखत हरि आपनी मनही मन मुसक्याई ॥ १ ॥ ॥ मू०क०॥कुवामेई खिसिल देह छुटि गई नई भई भयो असं
का कछु ओरे उर आईहे ॥ रसिक निमनि दुख जांनि सो सुजान नाथ दियो दरसाइ तन ग्वाल सुखदाइये ॥ गोवर्धनतीर कही
आंगे बलबीर गये श्रीगुंसाइ धीर सो प्रनाम यो जनाइये ॥ धनहु बतायो जो दिवायो विसवास आयो हिये सुख छायो संक एक
ले बहाइये ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कृष्णदासाचानेमएक ॥ श्रीहरीसीअग्रोदक ॥ विश्रांतघांटावरोनिदेख ॥ नित्यसम्यकआणीतसे
॥ ८० ॥ सातकोसांचीयेरझार ॥ कृष्णदासकरीनिरंतर ॥ तेंपाहोनिशारंगधर ॥ अंतरींतळमळकरीतसे ॥ ८१ ॥ वारंवारत्यातेंमना
करिती ॥ परीतोकांहींनायकेचित्तीं ॥ तयाचेश्रमदेवासहोती ॥ तेणेंतयासीकष्टनसे ॥ ८२ ॥ नित्यमस्तकींआणीघागर ॥ एकेदिव
शींसारंगधर ॥ तयासीदावितीचमत्कार ॥ आपुलामुगुटकाढोनी ॥ ८३ ॥ तुझ्याघागरीचाभार ॥ माझ्यामस्तकींहोतसेफार ॥ कृष्ण
दासजोंपाहेसत्वर ॥ तोंमस्तकसर्वस्वजलेंसे ॥ ८४ ॥ मगत्यादिवसापासोन ॥ कूपाचेंचिआणीजीवन ॥ तोंएकेदिवशींदेहावसान ॥
समययेऊनपोहोंचला ॥ ८५ ॥ कूपाचेतीरींजलकाढितां ॥ पायनिसटलाअवचिता ॥ कूपामाजीपडलेतत्त्वता ॥ देहसुटलातयाचा ॥
॥ ८६ ॥ त्यादेहातेंसोडून ॥ दुसरीतनूकेलीधारण ॥ परीतेंपहातांचिदुर्जन ॥ सर्वहीचेष्टाकरिताती ॥ ८७ ॥ ह्मणतीयेवढासाधुजन ॥
तयाचेंशेवटींऐसेंमरण ॥ ज्यामाजीबोलिलेंअधःपतन ॥ कायहेगतीजाहली ॥ ८८ ॥ साधूचेहृदयींआलीशंका ॥ ह्मणतीहेंविपरीत
जाहलेंलोकां ॥ दुष्टजनांसीआजिदेखा ॥ उत्तमअवसरफावला ॥ ८९ ॥ रसिकाचेंदुखवलेंअंतःकरण ॥ कृष्णदासहेंमनींजाणोन॥ गो
पबाळासीभेटलेआपण ॥ ऐसेसुखदायकसज्जनां ॥ ९० ॥ गोवर्धनपर्वतावर ॥ कोणीगोपाळाचेकुमर ॥ गाईचारीतफिरतीसुंदर ॥ त
यांसीदर्शनजाहलें ॥ ९१ ॥ श्रीकृष्णआणिकृष्णदास ॥ गिल्लीदंडाघेऊनिसुरस ॥ धांवतयेतातिबहुवस ॥ गोपबाळकेंतेपाहिले ॥ ९२॥
तोंकृष्णदासजवळयेऊन ॥ कायतयासीकरितीभाषण ॥ आमुचाडावचुकवोन ॥ बळिरामपळोनगेलेती ॥ ९३ ॥ तयाच्यामागेंजातों
आपण ॥ तुह्मीएककार्यकरावेंजाण ॥ विठ्ठलनाथासीमाझेंनमन ॥ करजोडोनसांगावें ॥ ९४ ॥ आणीकमाझेशयनस्थानीं ॥ चारहंडे

मोहराभरोनी ॥ पृथ्वींतठेविलेपुरोनी ॥ माचव्याखालींखाटेच्या ॥ ९५ ॥ स्वामीसीवृत्तातकळवावा ॥ अर्धाविभागदेवोनिदेवा ॥ संतसेवनामाजीलावावा ॥ भंडाराकरावाअर्ध्याचा ॥ ९६ ॥ खिन्नकरावेंदुर्जनांस ॥ संतोषकरावासज्जनांस ॥ देवोनियापरीविश्वास ॥ कृष्णदासगेलेतेधवां ॥ ९७ ॥ मगतेयेवोनगोपाळबाळ ॥ विठ्ठलनाथासीकथिलेंसकळ ॥ सज्जनासीहर्षकल्लोळ ॥ जाहलाऐसेंऐकतांची ॥ ॥ ९८ ॥ शयनस्थानींजोंपाहतीसत्वर ॥ तोंद्रव्यसांपडलेंतेथेंअपार ॥ सकळांचीशंकागेलीदूर ॥ जयजयकारजाहला ॥ ९९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ शहात्तरावाछप्पागोडहा ॥ १०० ॥ ॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुमहाराजा ॥ सकलभक्तांच्याकरिसीकाजा ॥ हाएकमनोरथपुरवींमाझा ॥ संतसमाजावर्णावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीवर्धमान मंगल गंभीर उभै थंब हरिभक्तके ॥ श्रीभागोत बखानि अमृतमय नदी वहाई ॥ अमल करी सब अवनितापहारक सुखदाई ॥ भक्तिनसो अनुराग दीनसो परम दयाकर ॥ भजन जसोदानंद संत संघटके आगर ॥ भीखमभट अंगज उदार अति कलियुग दाता सुगतिके ॥ श्रीवर्धमान० ॥ ७७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीवर्धमान आणिमंगल ॥ उभयतांगंभीरभक्तनिर्मळ ॥ हरिभक्तीचेस्तंभकेवळ ॥ ह्याजगांतजाहले ॥ २ ॥ श्रीभागवताचेंवर्णन ॥ उभयतांकैसेंकरितीजाण ॥ जैसीअमृताचीनदीपूर्ण ॥ सुखकारकवाहतसे ॥ ३ ॥ सर्वपृथ्वींतअम्मलकरोन ॥ तापहरिलेसुखदेवोन ॥ भक्तांचेठाईंअनुरागपूर्ण ॥ परमदयाकरदीनांवरी ॥ ४ ॥ यशोदानंदाच्यासम ॥ उभयतांचेंभजनपरम ॥ संतसेवनींबहुतप्रेम ॥ केवळआगरजाहले ॥ ५ ॥ भीष्मभटाचेसत्पुत्र ॥ उभयतांहीपरमउदार ॥ कलियुगामाजीसुंदर ॥ सुगतीचेदातेजाहले ॥ ६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सत्त्याहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ७ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपरब्रह्म ॥ निवटोनिमाझेंपापकर्म ॥ भक्तिमार्गाचेउत्तमधर्म ॥ करोनिसुगममजद्यावे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ रामनामपरतापते खेमगुंसाई खेमकर ॥ रघुनंदनको दास प्रगट भूमंडल जान्यो ॥ सर्वसु

सीताराम ओरु कछु उर नहि आनो ॥ धनुखबानसो प्रीतीस्वामिके आयुध प्यारे ॥ निकट निरंतर रहत हौंत कबहूं नही न्यारे ॥
सुर बीर हनुमंतके सदश परम उपासिक प्रेम भर ॥ रामनाम०॥ ७८ ॥ ॥टी०ओ०॥ रामनामाच्याप्रतापेंसुंदर ॥ खेमगुसांईकल्या
णकर ॥ रामाचेदासप्रगटलेथोर ॥ जाणतीसर्वभूमंडळीं ॥ २ ॥ जयाचेंसर्वस्वसीताराम ॥ हृदयींनआणीदुसराधर्म ॥ धनुष्यबाणांचीप्री
तीपरम ॥ स्वामीचेंआयुधबहुआवडे ॥ ३ ॥ निकटराहातसेनिरंतर ॥ कधींहीनराहेआपणदूर ॥ हनुमंतासारिखेशूरधीर ॥ परमउपासक
महाप्रेमी॥ ४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ अठ्याहत्तरावाछप्पागोडहा ॥५॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुरंगमूर्ती ॥ कोठवरतुझीवर्णवेकीर्ती ॥ मीतोंकेवळमंदमती ॥ कैसेनि
मतीपावेल ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ विठ्ठलदास माथुर मुकुट भयो अमानी मानप्रद ॥ तिलकदाससो प्रीतीगुनहि गुन अंतर धा
र्‍यो ॥ भक्तनको उत्कर्ष जन्मभरि रसन उचार्‍यो ॥ सरल हृदे संतोष जहांतहां परउपकारी ॥ उत्सवमे सुतदान कियो कर्म दुसकृत
भारी ॥ हरिगुविंद जैजैगुविंद गिराहु सदा आनंद कृद ॥ विठ्ठलदास० ॥ ७९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विठ्ठलदासमथुरेकर ॥ मुगुट
मणीझालेथोर ॥ निरभिमानीज्यांचेंअंतर ॥ बहुमानदेतसकळांसी ॥ २ ॥ तिलकमाळेचीबहुप्रीती ॥ सर्वदागुणचिधरीचित्तीं ॥ भक्तां
चाउत्कर्षनिश्चिती ॥ जन्मभरवाचेउच्चारिला ॥ ३ ॥ सरलहृदयसंतोषयुक्त ॥ परोपकारीजेथतेथ ॥ पुत्रदानदिलेंउत्साहांत ॥ कर्मदुर्घट
केलेंभारी ॥ ४ ॥ हरिगोविंदजयजयगोविंद ॥ उच्चारवाणीनेंकरीसद्गद ॥ सकळांसीहीकरीआनंद ॥ सर्वदाछंदप्रेमाचा ॥ ५ ॥ ॥
॥ मू०क० ॥ भाइ उभै माथुर सो राणाके पुरोहित हे लरि मरे आपसमे जियो एक जामहे ॥ ताको सुत विठ्ठल सुदास सुखरासी
हिये लिये वैस थोरि भयो वडो सेवे शामहे ॥ बोल्यो नृपसभामध्य आवन न विप्रसुत छिप्र लेके आवो कही कहो पूजे कामहे ॥
फिरिके बुलायो करो जागरन याहि ठोर काहु समझायो गावे नाचे प्रेम धामहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विठ्ठलदासहेचोबेतत्त्व
ता ॥ यांसीहोतेवडीलउभयतां ॥ एकपिताआणिएकचुलता ॥ रायाचेपुरोहितहोतेकीं ॥ ६ ॥ उदेपुरच्याराण्याजवळ ॥ उभयतांराहती

सर्वकाळ ॥ धनहीमिळालेंत्यासीपुष्कळ ॥ आपसातकलहलागला ॥ ७ ॥ जनद्रव्यासीह्मणतीअर्थ ॥ परीतोकेवळपरमअनर्थ ॥ उभय
तांअसतांपरमआप्त ॥ युद्धतदर्थमांडिलें ॥ ८ ॥ बहुशाचोब्याचीकीर्तीख्यात ॥ शरीरबळानेंजेउन्मत्त ॥ मल्लयुद्धासीतेव्हांभिडत ॥ क्रोधेंप्राणां
तकरूंपाहती ॥ ९ ॥ यापरीयुद्धकरितांदारुण ॥ दोघेपडलेव्याकुळहोऊन ॥ एकाचातत्काळगेलाप्राण ॥ प्रहरभरानेंएकमेला ॥ १० ॥
तयाचेपुत्रविठ्ठलदास ॥ तेव्हांबालत्वहोतेंसुरस ॥ मृत्युपावतांनिजपितरास ॥ दुःखतयांसकांहींनसे ॥ ११ ॥ बालकांमाजीखेळेखेळ ॥
परंतुयासीवेळोवेळ ॥ निबाप्याह्मणतीपोरेंसकळ ॥ तेणेंहाअंतरींलाजतसे ॥ १२ ॥ सदनींयेवोनमातेपाशीं ॥ ह्मणेसांगगेमजवेगेंसी ॥
कायजाहलेंतीर्थरूपांसी ॥ कवण्याजागींआहेतते ॥ १३ ॥ तंवतीसांगेवृत्तांत ॥ द्रव्यलोभानेंझालाअनर्थ ॥ तुझाचुलताआणितात ॥
आपसांतभांडोननिमाले ॥ १४ ॥ येणेंऐकतांचितोवृत्तांत ॥ अनुतापयुक्तझालेंचित्त ॥ ह्मणेसंसारहाकेवळअनर्थ ॥ व्यर्थजीवितजात
से ॥ १५ ॥ मगसर्वधंदासोडोन ॥ श्रीहरीचेंकरीभजन ॥ नानाउपचारेंपूजनसेवन ॥ करीआपणरात्रंदिवस ॥ १६ ॥ अल्पवयअसो
नित्यासी ॥ पावलाअंतरींभजनसुखासी ॥ कीर्तनींप्रेमदाटेत्यासी ॥ तेणेंगडबडांलोळतसे ॥ १७ ॥ चित्तचैतन्यासीपडेमिठी ॥ हर्षेंबा
ष्पदाटेकंठीं ॥ विसरोनियांदेहदृष्टी ॥ तीनतीनदिवसपडलाराहे ॥ १८ ॥ यापरीभजतांनिरंतर ॥ वयेंकरोनिझालाथोर ॥ उपाध्येपणा
चाकारभार ॥ नकरोनितत्परसेवेसी ॥ १९ ॥ एकदांसभेसीनृपनाथ ॥ उपाध्यायाचेंस्मरणकरीत ॥ ह्मणेएकत्यांसीआहेसुत ॥ तोकां
नयेथयेतसे ॥ २० ॥ तरीतयासीशीघ्रजाऊन ॥ माझानिरोपसांगापूर्ण ॥ तुमचेंपूर्ववतकरूंपूजन ॥ ऐसेंविनवोनआणायेथें ॥ २१ ॥
ऐसेंऐकतांगेलेदूत ॥ तंवतोभजनामाजीयुक्त ॥ वृत्तरायाचेंसांगतीदूत ॥ तोह्मणेगरजमजनसे ॥ २२ ॥ सेवकयेवोनरायापाशीं ॥
सांगतीत्याच्यावृत्तांतासी ॥ ऐकोनिआश्चर्यहोयरायासी ॥ तोंसमजावितीकोणीजन ॥ २३ ॥ विठ्ठलदासहेपरमभक्त ॥ श्रीहरी
चीसेवाकरीत ॥ रात्रंदिवसगातनाचत ॥ प्रेमयुक्तहोवोनियां ॥ २४ ॥ आपुलेंसदनसोडोन ॥ कोठेंहीतोनकरीगमन ॥ राणाजी
नेंहेंऐकोन ॥ सभ्यप्रधानधाडिले ॥ २५ ॥ माझीविनंतीसांगाबहुत ॥ येवोनिपावनकरावेंत्वरित ॥ आजिजागरणभजनयुक्त ॥ तेथेंचि

आपणकरावें ॥ २६ ॥ मगतेयेऊनप्रधानजन ॥ विठ्ठलदासासीबहुविनवोन ॥ ह्मणतीआपुलेंइच्छितोदर्शन ॥ भूपतीआर्तहोवोनियां ॥
॥ २७ ॥ ॥ मू०क० ॥ गये संग साधु ले विनय रंग रंगे सब राना उठि आदर दे नीके पधरायेहे ॥ किये जों बि
छोना तिनछातिनके उपर ले नाचि गाइ आये प्रेम गिरे नीचे आयेहे ॥ राजासुख भयो सेत दुष्टनको गारि देत संत भरि
अंक लेत घरमधि लायेहे ॥ भूप बहू भेट करी देह वाहि भाति परी पाछे सुधी भई दिना तीशरे जगायेहे ॥ ३ ॥ ॥
॥ टी०ओ० ॥ ऐसीत्याचीऐकतांविनंती ॥ विठ्ठलदासाच्याआलेंचित्तीं ॥ सवेंसाधूंचामेळानिश्चिती ॥ घेऊनतेथेंपोहोंचले ॥ २८ ॥
ऐसायाचापाहोनिआव ॥ विनयरंगानेंरंगलेसर्व ॥ राजाउठोनिस्वयमेव ॥ ध्यावयासामोरेंधांवला ॥ २९ ॥ विठ्ठलदासासीनमस्कार ॥
बहूतकरोनिअत्यादर ॥ आसनींबैसवोनिथोर ॥ भजनाचीतयारीलाविली ॥ ३० ॥ कोणीहोतेदुष्टजन ॥ विठ्ठलदासाचेंकरितीछल
न ॥ राणाजीसीहातजोडोन ॥ ह्मणतीउपरीभजनकरविजे ॥ ३१ ॥ तयाचेअंतरींऐसाभाव ॥ यासीभजनींयेतसेआव ॥ तिसरेमज
लींकरितांठाव ॥ पाहूंमगकैसेंहोईल ॥ ३२ ॥ तेव्हांतिसरेमजल्यावरती ॥ रायानेंकरविलीबिछायती ॥ विठ्ठलदासासीधरोनिहातीं ॥
आदरेंकरोनिवरीनेले ॥ ३३ ॥ तेथेंदेवाचीझाकीकरोन ॥ भजनासीउभेराहिलेजाण ॥ विठ्ठलदासासीप्रेमगहन ॥ देहभानविसरले ॥
॥ ३४ ॥ यापरीभजनानंदपाहोन ॥ सकळहीझालेप्रेमनिमग्न ॥ तोंविठ्ठलदासासीमूर्च्छायेऊन ॥ मजल्यावरूनखालींपडले ॥ ३५ ॥
भूपतीगेलाघाबरोन ॥ मुखगेलेंपांढरेंपडोन ॥ ह्मणेहेमाझेदुष्टजन ॥ यांहींहाअनर्थकेलाकीं ॥ ३६ ॥ ऐसेंयाचेंप्रेमगहन ॥ यासकळांसी
ठाऊकअसोन ॥ वरीबिच्छाइतकरविलीजाण ॥ हत्यारीपूर्णमहापापी ॥ ३७ ॥ यापरीअनेकदिधल्याशिव्या ॥ खालींसत्वरयेवोनिते
व्हां ॥ विठ्ठलदासासीउचलोनियां ॥ निजअंकावरीघेतले ॥ ३८ ॥ मनामाजीकरीतळमळ ॥ तयाच्यानेत्रांसीलावीजळ ॥ वाराघा
लीतसेशीतळ ॥ परीतोअळुमाळसावधनव्हे ॥ ३९ ॥ पालखीमाजीमगघालोन ॥ सदनासीदिधलेपोहोंचवोन ॥ मातातयाचीकरीरु
दन ॥ रायेंसमाधानकेलेंतिचें ॥ ४० ॥ सहस्रावधीभेटदिधली ॥ ऐसीमातेचीसमजूतकेली ॥ परंतुमातातळमळी ॥ पुत्रविरहेंकरोनियां

॥ ४१ ॥ शहाणेजाणतेवैद्यगण ॥ आणीकजेकांसाधुसज्जन ॥ तेसांगतीयाचाप्राण ॥ स्वस्तिक्षेमआहेकीं ॥ ४२ ॥ विठ्ठलदासांचादेहजाण ॥ तैसाचिराहिलादिवसतीन ॥ नंतरशुद्धीवरीयेऊन ॥ सावधहोऊनबैसले ॥ ४३ ॥ ॥ मू० क० ॥ उठे जब मायने जनाय सब बात कही सही नही जाति निसि निकसे विचारिकें ॥ आये यो छटीकरामे गरुडगोविंदसेवा करत मगन हियें रहत निहारिकें ॥ राजाके जे लोग सुतो ढूंढिकर रहे बैठि तिया मातु आइ करे रुदन पुकारके ॥ किये ले उपाइ रही कितो हाहा खाइ येतो रहे मडराय तब वसी मन हारिकें ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सावधहोवोनिबैसतां ॥ हर्षपावलीतेव्हांमाता ॥ हृदयींधरोनिनिजसुता ॥ सर्ववृत्तांतासांगत ॥ ४४ ॥ रायाचाअसेशुद्धभाव ॥ परीमिळोनदुर्जनसर्व ॥ तुझ्याछलनाचेंलाघव ॥ माडीवरभजनकरविलें ॥ ४५ ॥ परीनरपतीथोरतळमळला ॥ बहुततुझाआदरकेला ॥ सहस्रावधीभेटमजला ॥ सदनींआणोनदीधली ॥ ४६ ॥ विठ्ठलदासेंहेंऐकोन ॥ कींदुर्जनांनींकेलेंछलन ॥ धनलोभमातेचापाहून ॥ तयाचेंमनकंटाळलें ॥ ४७ ॥ आधींचवैराग्यहोतेंपूर्ण ॥ त्यावरीचरित्रहेंपाहोन ॥ तयासीनकांहींझालेंसहन ॥ ह्मणेहासंसारसोडावा ॥ ४८ ॥ तरीआतांजावेंनिघोन ॥ जरीकरावेंदिवसागमन ॥ आडवेयेवोनिसकळजन ॥ बळेंचिसदनींनेतील ॥ ४९ ॥ ऐसाविचारमनींकरोन ॥ रात्रीसीनिघोनगेलेपळोन ॥ वृंदावनाच्याजवळीजाण ॥ छटिकरागांवासीराहिले ॥ ५० ॥ गरुडगोविंदाचेंतेथेंमंदिर ॥ सेवेमाजीरंगलेंअंतर ॥ ध्यानप्रभूचेंनिरंतर ॥ लक्षलावोनिपाहतसे ॥ ५१ ॥ इकडे माताआणिकांता ॥ दोघीहीकरितीआकांता ॥ रायासीहीकळलीवार्ता ॥ अंतरींचिंताकरीतसे ॥ ५२ ॥ स्वारशिपाईशिबंदीनर ॥ जासुदहलकारेसांडणीस्वार ॥ शोधावयासीधाडिलेसत्वर ॥ तेहींअपारशोधिले ॥ ५३ ॥ कोठेंतयाचासुकमार ॥ कोणासीनलागलासत्वर ॥ मगपरतोनिआलेसमग्र ॥ रायासीनिराशानिवेदिली ॥ ५४ ॥ कोठेंनपुत्राचालागलापत्ता ॥ हेंऐकोनिकुटुंबमाता ॥ रायाचेद्वारींयेऊनतत्त्वता ॥ आक्रंदेंकरोनिरडताती ॥ ५५ ॥ रायातुझ्यायोगेंकरून ॥ पुत्रमाझागेलाउठोन ॥ आह्मीहीआतांजातोंपळोन ॥ कोठेंतरीप्राणदेऊंआपुला ॥ ५६ ॥ तेव्हांदोघींचेधरोनिचरण ॥ राणाजीविनवीहाहाखाऊन ॥ आणीकपुष्कळधनदेवोन ॥ दोघींसीरा

हवोनघेतलें ॥ ५७ ॥ इकडेछटिकरांतविठ्ठलदास ॥ ह्मणेबराचिसंसारपाश ॥ सुटोनिस्वस्थजाहलेंमानस ॥ राहिलेसंतोषमानोनी॥५८॥
॥ ॥ मू०क० ॥ देख्यो जब कष्ट तन प्रभूजू सुपन दियो जावो मधुपुरी ऐसे तीनबार भाखिये ॥ आये जहां जातिपाति छाये
कछु ओरे रंग देख्यो एक खाती साधुसंग अभिलाखिये ॥ तिया रहे गर्भवती सती मती सोच रती खोदत भूमि पाई प्रतिमा धन
राखिये ॥ खातिको बुलाई कही लही यह लेउ तुम उन पाइ परी कह्यो रूपसुख चाखिये ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आपुलेंसोडोनि
महंतपण ॥ तेथेंहोवोनिराहिलादीन ॥ अनायासेंमिळाल्याअन्न ॥ तयाचेंसेवनकरीतसे ॥ ५९ ॥ याचनानकरितीविठ्ठलदास ॥ तेणेंघ
डतीतयांउपवास ॥ ऐसेंपाहोनिकष्टत्यास ॥ प्रभूनेंस्वप्नदीधलें ॥ ६० ॥ तुजलायेथेंपडतीकष्ट ॥ तरीमथुरेसीजावेंस्पष्ट ॥ माझीसेवाक
रावीसुभट ॥ तेथेंचराहोनसर्वदा ॥ ६१ ॥ विठ्ठलदासविचारीमग ॥ येथेंकोणाचानसेउपसर्ग ॥ मथुरेमाजीजातांलोक॥ उपद्रवबहुतला
विती ॥ ६२ ॥ पुनरपिस्वप्नींसांगेश्रीपती ॥ तुवांजावेंहोमथुरेप्रती ॥ विठ्ठलदासाच्यानयेचित्तीं ॥ त्रिवारआज्ञाजाहली ॥ ६३ ॥ मग
निघालेविठ्ठलदास ॥ सत्वरआलेतैंमथुरेस ॥ जातीच्यापाहिलेंजोंलोकांस ॥ तोंआणिकचिरंगदेखिला ॥ ६४ ॥ मगएकसुतारसाधु
होता ॥ तयाचेसदनींराहिलेतत्त्वता ॥ रात्रंदिवसकृष्णनाथा ॥ आळवोनिभजनकरीतसे ॥ ६५ ॥ तंवएककांहींकामालागीं ॥ सुता
रगांवागेलावेगीं ॥ सदनींतयाचीअसेअर्धांगी ॥ गरोदरहोतीतेधवां ॥ ६६ ॥ तियेचाआलाप्रसूतिकाळ ॥ तंवतोझालासुंदरबाळ ॥
तेव्हांतीअंतरींकरीतळमळ ॥ कोणीचजवळनसेची ॥ ६७ ॥ तेव्हांआपणविठ्ठलदास ॥ करूंलागतीसर्वकार्यास ॥ न्हाणीलागलेखोदा
वयास ॥ तोंआश्चर्यासपाहिलें ॥ ६८ ॥ एकनिघालीहरीचीमूर्ती ॥ आणीकनिघालीबहुसंपत्ती ॥ परंतुविठ्ठलदासाच्याचित्तीं ॥ लो
भनिश्चितीनसेच ॥ ६९ ॥ सुतारआलाजोंगांवाहून ॥ आपणतयासीबोलाऊन ॥ हेंघेतुझियासदनींधन ॥ ह्मणोनितयासीदाविलें ॥
॥ ७० ॥ तोह्मणेतुह्मासीसांपडलें ॥ तुमच्याचभाग्येहेंनिघालें ॥ येरूह्मणतीहेंतुझेंवहिलें ॥ मिळालेंतुझ्यासदनांत ॥ ७१ ॥ तोह्मणेहेंमा
झेंजरी ॥ तरीकानमिळालेंआजवरी ॥ आतांआपणघ्यावेंसत्वरी ॥ याचाअंगिकारकरावा ॥ ७२ ॥ येरूह्मणेमजकरणेंकाय ॥ तेव्हांसु

तारेंरचिलाउपाय ॥ ह्मणेजीएकविचारपाहें ॥ शीघ्रतोआपणकरावा ॥ ७३ ॥ अहोमुख्यजीनिघालीमूर्ती ॥ तियेसीमंदिरबांधावेंनिश्चिती ॥ सेवाकरोनिउत्तमरीती ॥ सुखभक्तीचेंचाखावें ॥ ७४ ॥ ॥ मू० क० ॥ करै सेवा पूजा अरु कांम नही दुजा जब फैलि गई भक्ति भये शिष्य बहु भाइके ॥ बडोई समाज होत मानो सिंधुस्रोत आये विविध बधाये गुनीजन उठे गाइके ॥ आई एक नटी रूपगुनधनजटी वह गावे तान कटी चटपटीसी लगाइके ॥ दिये पट भूषन ले भूख न मिटति कहुं चहुंदिसि हेर पुत्र दियो अकुलाइके ॥ ५ ॥ ॥ टीओ० ॥ विठ्ठलदासासीतोविचार ॥ गोडवाटोनियांसत्वर ॥ श्रीहरीचेंकेलेंमंदिर ॥ द्रव्यअपारलाविलें ॥ ७५ ॥ जेंकांहींनिघालेंहोतेंधन ॥ त्यांतूनकांहींनहोयन्यून ॥ ऐसीहरीचीकृपापूर्ण ॥ मगउत्साहमांडिला ॥ ७६ ॥ बोलाउनीसंतजन ॥ करोनिपंचपक्वान्नें ॥ नानापरींचेंघालीभोजन ॥ परमानंदकरीतसे ॥ ७७ ॥ रात्रंदिवससेवापूजन ॥ कार्यदुसरेंनसेचिजाण ॥ यापरीत्याच्याभजनेंकरून ॥ भक्तीचाविस्तारजाहला ॥ ७८ ॥ अनेकतऱ्हेचेलोकयेऊन ॥ भक्तिभावेंहोतीशरण ॥ सांप्रदायबहूवाढलाजाण ॥ देशोदेशींकीर्तीफांकली ॥ ७९ ॥ उदेपुरांतजीहोतीमाता ॥ तिजलागोनिकळलीवार्ता ॥ बहुतआनंदझालाचित्ता ॥ भेटीसीतत्त्वतानिघाली ॥ ८० ॥ विठ्ठलदासजेव्हांआपण ॥ निघालेहोतेघरांतोन ॥ तेवेळींतयांचीकांताजाण ॥ गरोदरपूर्णहोतीकीं ॥ ८१ ॥ जैसेंबीजतैसाचिवृक्ष ॥ पुत्रजाहलातोसत्पुरुष ॥ रंगराईनामठेविलेंतयास ॥ भजनींतोहीलागला ॥ ८२ ॥ श्रीहरीनेंकृपाकेली ॥ सांप्रदायाची वृद्धीझाली ॥ रायाच्याकन्येनेंतेवेळीं ॥ उपदेशतयाचाघेतला ॥ ८३ ॥ असोनातवासहवर्तमान ॥ स्नुषाहीआपुल्यासवेंघेऊन ॥ विठ्ठलदासाच्याजवळीजाण ॥ मथुरेसयेऊनपोहोंचली ॥ ८४ ॥ तेव्हांविठ्ठलदासआपण ॥ सर्वकुटुंबासहवर्तमान ॥ श्रीहरीचेंकरितीसेवन ॥ तनुमनधनअर्पोनी ॥ ८५ ॥ अपारयेतीनारीनर ॥ जैसाकेवळलोटेसागर ॥ हरिभजनाचाहोतसेगजर ॥ गुणीहीजनबहुतयेती ॥ ८६ ॥ मृदंगबासुरीमोरचंग ॥ ऐसींवाद्येंवाजतीअनेक ॥ तानमानादिआलापराग ॥ कितीकयेऊनगाताती ॥ ८७ ॥ तोंकोणीएकनाटकशाळा ॥ गुणरूपेंकरोनिविशाळा ॥ संपत्तीहीअनुकूळसकळा ॥ तेअवलीळाआलीतेथें ॥ ८८ ॥ लौकिकतिचाऐकोन ॥ सहस्रावधीमि

ळालेजन ॥ विठ्ठलदासाचेमंदिरींजाण ॥ आरंभतैंकेलातिणें ॥८९॥ आलापदारीकरोनितान ॥ घेतांचसर्वांचेंवळलेंमन ॥ गायनींआळविलाआनंदघन ॥ विठ्ठलदासतेणेंतुष्टले ॥९०॥ धनवस्त्रेंतिजलागोन ॥ विठ्ठलदासजीदेआपण ॥ तेव्हांइतरहीथोरजन ॥ देणगीतियेसीदेताती ॥९१॥ जोंजोंदेणगीमिळेजाण ॥ तोंतोंतिसीआवेशपूर्ण ॥ मनाचेंनहोयक्षुधाहरण ॥ आलापेंगायनकरीतसे ॥९२॥ विठ्ठलदासाचेंलोभलेंमन ॥ ह्मणतीआतांइजसीजाण ॥ कायदेणगीद्यावीपूर्ण ॥ जेणेंहीतृप्तीहोईल ॥ ९३ ॥ ऐसेअंतरींव्याकुळहोऊन ॥ आसपासजोंनिरखितीपूर्ण ॥ तोंरंगिराईपुत्रपाहोन ॥ तियेसींउचलोनदीधला ॥९४॥ श्रीहरीवरीओंवाळून ॥ तिच्याओंटींतदेठेवोन ॥ तेव्हांतिणेंहृदयींधरोन ॥ गेलीघेऊनसदनासी ॥ ९५ ॥ ऐसापाहतांचमत्कार ॥ सर्वजनांसीआश्चर्यथोर ॥ ह्मणतीऐसीआजवर ॥ देणगीकोठेंनपाहिली ॥ ९६ ॥

॥ मू०क० ॥ रंगीराइ नाम ताकी शिष्य एक रानासुता भयो दुःख भारी नेकु जलहू न पीजिये॥ कहिके पठाइ वासो चाहो सोई लीजे धन मेरो प्रभु रूप मेरे नैननिको दीजिये॥ द्रव्य तो न चाहो रीझ चाहो तन मन दियो फेरिके समाज कियो विनतीको कीजीये॥ जिते गुनीजन तिन्हे दिये अनगन दान पाछे नृत्य कऱ्यो आप देत सो न लीजिये॥ ६॥

॥ ॥ टी० ओ० ॥ रंगिराईचीशिष्यजाण ॥ राणाजीचेंकन्यारत्न ॥ तियेसीकळतांवर्तमान ॥ दुःखगहनजाहलें ॥ ९७ ॥ रात्रंदिवसनपडेचैन ॥ सोडोनदिधलेंखानपान ॥ राणाजीसीकरीविनवण ॥ सद्गुरुमाझासोडवावा ॥ ९८ ॥ तोह्मणेसाधूच्यापंचाइतींत ॥ सर्वथानमीघालींचित्त ॥ एकवेळतोंझालोंफजीत ॥ वाटेलतैसेंकरींतूं ॥ ९९ ॥ मगतेनिघालीतेथोन ॥ मथुरेसपातलीयेऊन ॥ त्यावेश्येसीधाडीसांगोन ॥ लागेलतितुकेंधनघ्यावें ॥१००॥ परंतुमाझासद्गुरुपूर्ण ॥ मजसीद्यावाकृपाकरोन ॥ ह्यानयनांसीएकदांदर्शन ॥ पोटभरोनघेऊंदे ॥ १ ॥ तेव्हांनिरोपधाडीवेश्या ॥ मजलाधनाचीनसेचआशा ॥ जरीतुजसद्गुरूपाहिजेसहसा ॥ तरीएकयुक्तीअसेकीं ॥ २ ॥ जरीमजघेसीरिझवोन ॥ तरीमीआपुलेंतनमनधन ॥ रंगिराईसहवर्तमान ॥ करीनअर्पणतुजलागीं ॥ ३ ॥ ऐसेंऐकतांवर्तमान ॥ राणाजीचीकन्याआपण ॥ विठ्ठलदासाचेधरोनिचरण ॥ कायविनंतीकरीतसे ॥ ४ ॥ मजवरीआपणकृपाकरोन ॥ तैसाचसमा

जकरावापूर्ण ॥ श्रीहरीचेंमीकरीनभजन ॥ ऐसाहेतुअसेकीं ॥ ५ ॥ विठ्ठलदासेंअवश्यह्मणून ॥ सकळांसीकेलेंपाचारण ॥ तेव्हांसज्जनगुणीजन ॥ येवोनियांपोहोंचले ॥ ६ ॥ तैंहीवेश्याबैसेयेवोन ॥ तेव्हांरायाचीकन्याआपण ॥ सद्गुरूचीप्राप्तीव्हावयाजाण ॥ लज्जासोडूनसर्वदीधली ॥ ७ ॥ सभेमाजीयेऊनआपण ॥ जितुकेसज्जनगुणीजन ॥ तितुक्यांसहीअगणितधन ॥ वांटूनदेतसेतेधवां ॥ ८ ॥ मग अनेकवाद्येंउभींकरोन ॥ नृत्यासीआरंभकरीआपण ॥ आलापयुक्तकरीगायन ॥ हरीसीआळवोनघेतसे ॥ ९ ॥ कंठयेतसेगद्गदोन ॥ नयनांवाटेवाहेजीवन ॥ हृदयींप्रेमदाटलेंपूर्ण ॥ यापरीगायनकरीतसे ॥ ११० ॥ कोणीकांहींदेतांजाण ॥ सहसानतेंघेईआपण ॥ सद्गुरूचीआशापूर्ण ॥ हृदयामाजीजडलीसे ॥ ११ ॥ ऐकोनितिचेंसप्रेमगायन ॥ सकळजाहलेप्रेमनिमग्न ॥ वेश्येचेंगर्वजाहलेंमन ॥ तेव्हां आपणनिघाली ॥ १२ ॥ ॥ मू०क० ॥ ल्याइ एक डोलामे बेठारी रंगिरायजूको सुंदर सिंगार कही वार तेरी आइये ॥ कियो नृत्य भारी जो विभूती सोतो वारी लिये भरी अंक वारी भेट किये द्वार गाइये ॥ मोहननोछावर मे भयो मोहि लेहु मती लियो उन शिष्य तन तज्यो कहा पाइये ॥ कह्योजू चरित्र बडे रसिक विचित्रनिको जोपे लालमित्र कियो चाहो हिय लाइये ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आपुल्यासदनींयेऊन ॥ रंगराईसीशृंगारून ॥ पालखीतयारकरून ॥ तयामाजीबैसविले ॥ १३ ॥ महोत्साहेंकरूनियुक्त ॥ अनेकवाद्येंवाजवित ॥ रंगराईसीघेऊनयेत ॥ तेव्हांतेतीसीविचारिती ॥ १४ ॥ कोठेंजातीसमजघेऊन ॥ तेव्हांतीसांगेवर्तमान ॥ रायाच्याकन्येनेंअपूर्वजाण ॥ अघटितप्रेमओतिलें ॥ १५ ॥ माझेंरिझोनिगेलेंमन ॥ तनुमनधनांसहवर्तमान ॥ आतांतुह्मासीकरितेंअर्पण ॥ वेधलेंमनसर्वमाझें ॥ १६ ॥ ऐसेंतयासीबोलोन ॥ सभेमाजीआणिलेजाण ॥ सद्गुरूसीपहातांपूर्ण ॥ कन्येसीप्रेमदाटलें ॥ १७ ॥ अष्टभावदाटोनिशरीरीं ॥ नृत्यगायनकेलेंभारी ॥ वेश्यासप्रेमहोऊनिअंतरीं ॥ सर्वस्वअर्पणकरीतसे ॥ १८ ॥ सर्वसंपत्ती ओंवाळून ॥ दिधलीतेव्हांलुटवोन ॥ आपणवैराग्यकेलेंधारण ॥ आणीककायकरीतसे ॥ १९ ॥ रंगिराईसीहृदयींधरून ॥ तियेसीदीधलीभेटकरोन ॥ तेणेंतीसीआनंदपूर्ण ॥ गुरूचेचरणधरीतसे ॥ १२० ॥ रंगरायबोलेतिजलागोनी ॥ हरीचीमीजाहलोंओंवाळणी ॥

मजलानआतांध्यावेंकोणी ॥ वेश्येनेंमजघेतलेंसे ॥ २१ ॥ नृपकन्येनेंहेंऐकतांवचन ॥ तत्काळआपणसोडिलाप्राण ॥ ह्मणेकींआतांस
द्गुरुचरण ॥ कैसेनिदृष्टीपडतील ॥ २२ ॥ रंगिराईविचारीआपण ॥ देहाचेंसार्थकझालेंपूर्ण ॥ श्रीकृष्णावरीओंवाळून ॥ पित्यानेंदान
दीधलें ॥ २३ ॥ तैसेंचिजीवाचेंसार्थकजाण ॥ सत्वरकरोनिघ्यावेंआपण ॥ तेव्हांप्रभूवरीओंवाळून ॥ जीवतत्काळसोडिला ॥ २४ ॥
सर्वहीतेव्हांझालेतटस्थ ॥ ह्मणतीहेंतोंप्रेमअद्भुत ॥ प्रियादासजीकायबोलत ॥ देवोनिचित्तपरिसावें ॥ २५ ॥ ऐसेजेथोररसिकविचित्र ॥
तयांचेंवर्णिलेंचरित्र ॥ करूंइच्छितीजेश्रीकृष्णमित्र ॥ त्यांनींहेंहृदयींधरावें ॥ २६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीका
ख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकुणऐंशींवाछप्पागोडहा ॥ १२७ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुदेवा ॥ कृपेचामजलाद्यावाठेवा ॥ तेणेंमीपावेनसकळवैभवा ॥ निव
टीनभवाक्षणामाजी ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ हरिराम हटिले भजनवल रानाको उत्तर दियो ॥ उग्र तेज उदार सुघर सुथराईसीवा ॥
प्रेमपुंज रसरासि सदा गदगद सुर ग्रीवा ॥ भक्तनको अपराध करे ताको फल गायो ॥ हिरण्यकश्यपप्रहलाद प्रगट दृष्टांत दिखा
यो ॥ सस्फुटवक्ता जगतमे राजसभा निधरक हियो ॥ हरिराम हटिले० ॥ ८० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हरिरामहटिलेभक्तनिर्मळ ॥ ज
याचेअंगींभजनबळ ॥ रायासीउत्तरदिधलेंसरळ ॥ जयाचेंतेजउग्रअसे ॥ २ ॥ स्वभावजयाचाअसेउदार ॥ गुणेंकरूनिपरमचतुर ॥ ऐ
सेउपकारकेलेसुंदर ॥ केवळसीमाचजाहली ॥ ३ ॥ मूर्तिमंतजेप्रेमपुंज ॥ रसाचीकेवळराशीसहज ॥ भावेंगातांगरुडध्वज ॥ गद्गदोनि
कंठसुरनिघे ॥ ४ ॥ अपराधकरितीजेभक्तांचा ॥ फळतयाचेंगाइलेंवाचा ॥ हिरण्यकशिपुप्रल्हादाचा ॥ प्रगटदृष्टांतदाविला ॥ ५ ॥ त
यासारिखास्पष्टवक्ता ॥ जगामाजीतोचितत्त्वता ॥ राजसभेंतनिर्भीडता ॥ हृदयींधरूनबोलिला ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ रानासो स
नेह सदा चौपरीको खेल्यो करे ऐसो सो सन्यासि भूमि संतकी छिनाईहे ॥ जाइके पुकाऱ्यो साधु झिरकि विडाऱ्यो पऱ्यो बिमुख
के बस बात साचि ले झुटाइहे ॥ आये हरिरामजूपे सबही जनाइ रीति प्रीति करि बोले चलो आंगे आवो भाइहे ॥ गये बेठे आ

यो जन मनमे न लायो तब नृप समझायो झाऱ्यो फेरि भू दिवाईहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हरिरामहेभक्तथोर ॥ उदेपुरचेराहणार ॥ तेथेंएकझालेंचरित्र ॥ तोचमत्कारपरिसावा ॥ ७ ॥ कोणीएकसंन्यासीपाहीं ॥ राणाजीचाअसेस्नेही ॥ चौपटखेळेलवलाहीं ॥ सवेंबैसोनिसर्वदा ॥ ८ ॥ तयासीरायापासोन ॥ भूमीमिळालीहोतीजाण ॥ त्याभूमीच्याजवळलागोन ॥ एकासंताचीजमीनअसे ॥ ॥ ९ ॥ संन्यासीतोबळेंकरून ॥ संताचीजमीनघेदाबोन ॥ येणेंझगडाकेलाजाण ॥ परीतोकांहींनायकेची ॥ १० ॥ मगसंतानेंजावोनिसत्वर ॥ रायासमक्षकेलीपुकार ॥ परीखुशामतीकामदार ॥ रायासविपरीतभासविती ॥ ११ ॥ संतासीखोटेंपाडोन ॥ सकळहीदेतीललकारून ॥ धक्काबुक्कीकरून ॥ बाहेरकाढोनदीधलें ॥ १२ ॥ कोणीनजाणतीपरमार्थ ॥ हरीसीविन्मुखयथार्थ ॥ खुशामतीसाठींअनर्थ ॥ खऱ्याचेंखोटेंकेलेंकीं ॥ १३ ॥ रायापाशींसर्वकाळ ॥ संन्यासीराहातसेकेवळ ॥ ह्मणोनिहेदुर्जनसकळ ॥ त्यासारिखेचिबोलिले ॥ ॥ १४ ॥ संताचेंकांहींनचलेबळ ॥ तेव्हाअंतरींकरीतळमळ ॥ हरिरामजीच्यायेऊनजवळ ॥ वृत्ततेंसकळनिवेदिलें ॥ १५ ॥ हरिरामेंऐकतांतेवेळीं ॥ हृदयामाजीदयाउपजली ॥ ह्मणेहोआपणयेचिकाळीं ॥ पुढेंसभेसीचलावें ॥ १६ ॥ मागोनिमीयेतोंभाई ॥ रायाचेंदरबारकैसेंकाई ॥ सर्वहीदृष्टीसदेखेनपाहीं ॥ कैसाअनर्थकरिताती ॥ १७ ॥ मगतोपुढेंगेलासंत ॥ मागोनआपणहीतेथेंजात ॥ तयासंताकडेकोणीनपाहत ॥ तेव्हांहरिरामसरसावले ॥ १८ ॥ अरेहेरायासावधहोईं ॥ आजितूंनरकांतपडसीपाहीं ॥ सर्वकामदारहेलवलाहीं ॥ बळेंचिलोटितीतुजदेखा ॥ १९ ॥ हासंन्यासीहीकरीअधर्म ॥ आपुलेंसांडोनिवैराग्यकर्म ॥ करीतसेहागृहस्थाश्रम ॥ येणेंरायासीअधमगती ॥ २० ॥ हेमिळोनियासर्वखळ ॥ सज्जनांचाकरितीछळ ॥ खऱ्याचेंखोटेंकरोनिकेवळ ॥ संताचीजमीनदाबिली ॥ २१ ॥ हिरण्यकशिपुमहाखळ ॥ प्रल्हादाचाकेलाछळ ॥ त्याचेंतत्काळपावलाफळ ॥ तैसेंघडेलतुजराया ॥ २२ ॥ ऐसेंरायानेंऐकतांवचन ॥ हरिरामजीचेधरिलेचरण ॥ ह्मणेअपराधक्षमाकरोन ॥ कृपामजवरीकरावी ॥ २३ ॥ तत्काळरायेंशोधकरून ॥ त्यासंताचीसर्वजमीन ॥ दिधलीआपणमोकळीकरून ॥ तेणेंतोसंतुष्टजाहला ॥ २४ ॥ ऐसेहरिरामहटिले ॥ संताचेंसाह्यत्वबळेंकेलें ॥ नैराश्यतेच्याअवलीळे ॥

काांहींनगणिलेंरायासी ॥ २५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ ऐशींवाछ
प्पागोडहा ॥ २६ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ कृपाकरावीसत्वरआतां ॥ षड्रिपूंनींझडपिलेंतत्त्वता ॥
तुजविणमजलाकोणतारी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कमलाकरभट जगतमे तत्त्ववाद रोपीध्वजा ॥ पंडित कलाप्रवीन अधिक आदर
दे आरज ॥ संप्रदाय शिरछत्र द्वितीय मनो मध्वाचारज ॥ जेतिक हरिअवतार सबै पूरन करि जाने ॥ परिपाठी ध्वजविजै सदृश
भागोत बखाने ॥ श्रुति स्मृतिसंतपुरान तप्तमुद्रा धारी भुजा ॥ कमलाकरभट जगतमे० ॥ ८१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कमलाकरभटभ
क्तबळी ॥ जेणेंआपणजगतीतळीं ॥ तत्त्ववादाचीध्वजारोपिली ॥ अभक्तमंडळीजिंकोनियां ॥ २ ॥ महापंडितकलाप्रवीण ॥ ऐसेंअ
सोनिनिरभिमान ॥ हेंचित्यामाजीअधिकपूर्ण ॥ विनवोनआदरदेतसकळां ॥ ३ ॥ सांप्रदाईजनांस ॥ केवळछत्रझालेंत्यास ॥ जाणों
द्यावयाभक्तिसुखास ॥ मध्वाचार्यदुसरेहे ॥ ४ ॥ जितुकेहरीचेअवतार ॥ पूर्णांशमानिलेसमग्र ॥ भागवतामाजीसदातत्पर ॥ निरंतरगाय
नकरीतसे ॥ ५ ॥ विजयध्वजलाविलानिका ॥ त्याचिपरिपाठेंकरोनिदेखा ॥ वर्णनकरोनिदावीलोकां ॥ ऐसाआवांकाजयाचा ॥६॥
तेचिविजयध्वजीटीका ॥ पृथ्वीमाजीप्रगटलीदेखा ॥ मान्यजाहलीसकळलोकां ॥ ऐसेंमाहात्म्यजयाचें ॥ ७ ॥ ऐसाजयाचाअसेपंथ ॥
श्रुतिस्मृतिपुराणसंमत ॥ बाहूंवरीधरिल्यामुद्रातप्त ॥ ऐसेहेमहंतजाहले ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥
महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एक्याऐशींवाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदीनदयाळा ॥ अपरंपारतुझीलीला ॥ माझेअंगींनकांहींकळा ॥ परी
संतवर्णनकरविसी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ वृजभूमिउपासिक भट्टु सो रचिपचि हरि एकै कियो ॥ गोप्यस्थल मथुरामंडल जिते वा
राह बखाने ॥ ते किये नारायन प्रगट प्रसिद्ध पृथ्वीमे जाने ॥ भक्तिसुधाको सिंधु सदा संतसंगसमाजन ॥ परम रसज्ञ अनन्य कृष्ण

लीलाको भाजन ॥ ज्ञानस्मारतकपक्षको नाहिन कोउ खंडन वियो ॥ वृजभूमिउपासिक० ॥ ८२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीभट्टजी नारायण ॥ हरीनेंमोठ्यायुक्तीकरून ॥ व्रजभूमीचाउपासकपूर्ण ॥ हाचिएकउत्पन्नकेला ॥२॥ आसपासजेंमथुरामंडळ ॥ तेथेंजितुकेंगौप्य स्थळ ॥ तेंतेंकेलेंप्रगटसकळ ॥ वाराहपुराणींवर्णिलेंजें ॥ ३ ॥ नारायणभट्टप्रसिद्धनिश्चिती ॥ पृथ्वीमाजीसर्वजाणती ॥ कायतयाचीवर्णूंभक्ती ॥ केवळअमृताचासिंधुअसे ॥ ४ ॥ सत्संगाचीबहुप्रीती ॥ सर्वदातेसमाजींराहती ॥ परमरसज्ञअनन्यव्रती ॥ कृष्णलीलेचेंकेवळ पात्र ॥ ५ ॥ स्मार्तआणिकर्मठपक्ष ॥ याचाखंडनकर्तासमक्ष ॥ ज्याचियासारिखासत्पुरुष ॥ दुसराकोणीनजन्मला ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ भटश्रीनारायणज्नु भये व्रजपारायन जाय ताई ग्राम तहां व्रत करि धायेहे ॥ बोलीके सुनावे इहां अमको सरूप हेंजु लीला कुंड धाम शाम प्रगट दिखायेहे ॥ ठोरठोर रासके विलास ले प्रकास किये जिये यो रसिकजन कोटिसुख पायेहे ॥ मथुराते कही चलो वैनी पूछे वैनी कहां ऊचेगांव आइ खोद सोत ले दिखायेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीनारायणभट्टपूर्ण ॥ ऐसेजाहलेव्रजपरायण ॥ जयाचियावचनेंकरोन ॥ स्थानेंप्रगटलींव्रजांतलीं ॥ ७ ॥ वृंदावनाच्याआसपास ॥ गांवामाजीकरोनिवास ॥ व्रतादिकरोनिउपवास ॥ हरीचेंध्यानकरीतसे ॥ ८ ॥ तेव्हांअंतरींहरीप्रगटोन ॥ आपुलेंसकळहीदावीस्थान ॥ मगनारायणभट्टनेत्रखोलून ॥ जनांसीआपणसांगती ॥ ९ ॥ येथेंतुह्मीखोदाभूमिका ॥ अमुकमूर्तीनिघेलसुरेखा ॥ तैसेंचिअमुकतीर्थदेखा ॥ तुमच्यादृष्टीपडेल ॥१०॥ जागोजागींलीलाकुंड ॥ तैसेंचिहरीचेंधामउदंड ॥ जनांलागींदाविलेंउघड ॥ चौऱ्यांशींक्षेत्रवनयात्रा ॥११॥ मगआज्ञापीवैकुंठनायक ॥ जैसेंप्रगटिलेंस्थानसकळिक ॥ तैसीचमाझीलीलासम्यक ॥ दावीकौतुकेंलोकांसी ॥१२॥ वल्लभनामेंअसेकत्थक ॥ नृत्यादिकळेंतअतिसम्यक ॥ हलींत्यासीहोऊनविवेक ॥ वृंदावनींयेऊनराहिला ॥१३॥ तुवांतयासीकरोनिमेळ ॥ माझीरासलीलादिसकळ ॥ जनांलागोनिदावीनिर्मळ ॥ सोंगेंबाळकादेवोनी ॥ १४ ॥ यापरीहरीच्याआज्ञेकरून ॥ वल्लभकत्थकासीमेळघालोन ॥ अनेकबाळकांनृत्यशिकऊन ॥ रासलीलाआरंभिली ॥ १५ ॥ जागोजागींतयेवेळां ॥ रासलीलेचाप्रकाशकेला ॥ रसिकजनांसीहर्षसमेळा ॥ कोटिकोटिसुखपावले ॥ १६ ॥

रासलीलेचीउत्पत्ती ॥ भटजीपासोनिझालीनिश्चिती ॥ अद्यापत्याचियेवंशस्थाप्रती ॥ रासधारीमानितीपूज्यत्वें ॥ १७ ॥ एकदाकांहीं
पर्वलक्षोन ॥ सकळजनांसीह्मणतीआपण ॥ त्रिवेणीचेंकरूंस्नान ॥ तेव्हांसर्वहीविचारिती ॥ १८ ॥ कोठेंआहेतेत्रिवेणी ॥ सत्वरदावा
आह्मांलागुनी ॥ भटजीनेंसकळांसवेंघेउनी ॥ बरसान्याजवळीपातले ॥ १९ ॥ तेथेंएकउंचगांव ॥ त्रिवेणीचादाविलाठाव ॥ छडीनें
मारिलेतीनघाव ॥ तोंतीनधारानिघाल्यातेथें ॥ २० ॥ सकळांसीत्यादाविल्यास्पष्ट ॥ अद्यापवरीत्याअसतीप्रगट ॥ तेथेंचभटजीचाअ
सेमठ ॥ वंशस्थजाणराहती ॥ २१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ ब्याऐं
शींवाछप्पागोडहा ॥ २२ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ करुणाहस्तठेवींमाथा ॥ मजपामरादीनअनाथा ॥ पा
यांजवळीठावदेईं ॥ १ ॥ ॥ मू॰छ॰ ॥ श्रीव्रजवल्लभ वल्लभ सुदुर्लभ सुख नैननि दिये ॥ नृत्यगानगुनिनिपुन रासमे रस बरखावत ॥
अवलीला ललितादि वलित दंपतिहि रिझावत ॥ अति उदार निस्तार सुजस व्रजमंडल राजत ॥ महा महोत्सव करत बहुत स
बही सुख साजत ॥ श्रीनारायनभट्ट प्रभु परम प्रीतिरस बस किये ॥ व्रजवल्लभ॰ ॥ ८३ ॥ ॥ टी॰ओ॰ ॥ मागीलकथेंतकेलेंवर्ण
न ॥ वल्लभकत्थकाविवेकहोऊन ॥ बादशाहाचीचाकरीसोडून ॥ वृंदावनींयेऊनराहिला ॥ २ ॥ श्रीहरीच्याआज्ञेवरून ॥ नारायणदा
साच्याकृपेकरून ॥ वल्लभभक्तझालापूर्ण ॥ रासादिलीलाकरीतसे ॥ ३ ॥ श्रीव्रजवल्लभालागोन ॥ वल्लभेंआपुल्यागुणेंकरून ॥ सुखन
यनांसीदिधलेंपूर्ण ॥ जेंकांअत्यंतदुर्लभ ॥ ४ ॥ हावभावनृत्यगायन ॥ सर्वगुणेंकरोनिनिपुण ॥ रासामाजीतल्लीनहोऊन ॥ रसाचीवृष्टी
करीतसे ॥ ५ ॥ ललिताविशाखाचंद्रावलीजाण ॥ इत्यादिसखींचेंरूपनटोन ॥ राधाकृष्णासीआळवोन ॥ अत्यंतरिझवोनघेतसे ॥ ६ ॥
जयाचास्वभावअतिउदार ॥ व्रजमंडळांतशोभेसुंदर ॥ भवापासोनिकरीनिस्तार ॥ ऐसेंसुयशजयाचें ॥ ७ ॥ करीतसेमहामहोत्साह ॥
बहुप्रकारेंकरोनिअपूर्व ॥ देसकळांसीसुखवैभव ॥ ऐसाभावजयाचा ॥ ८ ॥ श्रीनारायणभट्टप्रभुजाण ॥ तयाच्यापरमप्रीतीकरून ॥

श्रीहरीसीरसदाऊन ॥ वश्यकरूनठेविले ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
त्याऐशींवाछप्पागोडहा ॥ १० ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुकृपायतन ॥ ऐसेंवैराग्यदेईगहन ॥ ज्यायोगेंसकळविषयजाण ॥ व
मनासमानवाटावे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ संसारस्वादसुख वांत ज्यो दुहुश्रीरूपसनातन त्यागि दियो ॥ गौडदेशबंगालहूते सबही अ
धिकारी ॥ हयगजभवनभंडारविभौ भूभुजअनुहारी ॥ यह सुख अनित्य विचार वास वृंदावनकीनो ॥ यथालाभसंतोष कुंज करवा
मन दीनो ॥ व्रजभूमिरहस्य राधाकृष्णभक्त तोष उद्धार कियो ॥ संसारस्वाद० ॥ ८४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीरूपसनातनदोघेभा
विक ॥ संसारस्वादाचेंजेंकांसुख ॥ वमनाप्रमाणेंमानोनिदेख ॥ वैराग्ययुक्तत्यागकेला ॥ २ ॥ गौडदेशजोबंगाल ॥ तेथीलज्यासी
अधिकारसकळ ॥ हयगजभवनभांडारपुष्कळ ॥ वैभवअपारजयाचें ॥ ३ ॥ रायाचीहीकृपाअत्यंत ॥ परीमानोनिसुखअनित्य ॥ भगवद्भक्ती
जाणोनिसत्य ॥ वृंदावनांतवासकेला ॥ ४ ॥ यथालाभसंतोषवृत्ती ॥ तोटीचेंसुगडएकहातीं ॥ कुंजामाजीवासनिश्चिती ॥ तेथेंचिमन
दीधलें ॥ ५ ॥ व्रजभूमिज्याचेंरहस्य ॥ राधाकृष्णाचीभक्तीविशेष ॥ भागवतावरीतोषणीसुरस ॥ टीकाकरोनउद्धारकेला ॥ ६ ॥ ॥ मू०
क० ॥ कहत बैराग गये पागि नाभास्वामीजू वेगई योनि वर तुक पांच लागि आंचहे ॥ रही एक मांझ धन्यो कोटिक
कबितअर्थ याहि ठोर ले दिखायो कबिताको साचहे ॥ राधाकृष्णरसकी आचारजता कही यामे सोई जीवनाथभट छपे
बानी नाचहे ॥ बडे अनुरागी येतो कही यो बढाई कहा अहो जिन कृपा हृष्ट प्रेम पोथी वांचिहे ॥ १ ॥ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ रूपसनातनाचेंवैराग्य ॥ याचेंवर्णनकरितांसांग ॥ नाभाजीथकोनिगेलेसवेग ॥ पुढेंकांहींचसुचेना ॥ ७ ॥ छ
प्प्यांतीलप्रथमपांचचरण ॥ तोंपर्यंतकेलेंवर्णन ॥ हृदयींगेलीआंचलागोन ॥ चरित्रतैसेंचिराहिलें ॥ ८ ॥ अहोमगएकाचरणांत ॥ को
टिकवितांचाठेविलाअर्थ ॥ येजागींदाविलाइत्यर्थ ॥ कवित्वाचाखरेपणा ॥ ९ ॥ राधाकृष्णाच्यारसाची ॥ आचार्यतावर्णिलीसाची ॥

उभयतांरूपसनातनाची ॥ तेचिरीतीपरिसावी ॥ १० ॥ ॥ मू०क० ॥ भक्तिरसरूप राधाकृष्णरसरूप पदरचनाके रूप याते रूप नाम भाखिये ॥ त्यागरूप भागरूप सेवासुखसाजरूप रूपहीकी भावना ओ रूप सुख चाखिये ॥ कृपारूप भावरूप रसिक प्रभावरूप गावत जातरूप लखि मन अभिलाखिये ॥ महाप्रभुकृष्णचैतन्यजूके हृदैरूप श्रीगुसाईरूप सदां नैननिमे राखिये ॥ २ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ भागवतावरतोषणीटीका ॥ पंचाणवहजारकेलीदेखा ॥ त्यांतूनसारांशकाढिलानिका ॥ चाळीसहजारजीवनाथें ॥ ११ ॥ इतुक्याग्रंथाचाअर्थ ॥ कोणपहावयाअसेसमर्थ ॥ ह्मणूनत्यांतूनतात्पर्यार्थ ॥ चाळीसहजारकाढिला ॥ १२ ॥ यापरीतेझालेसमर्थ ॥ तयाचेशिष्यतेजीवनाथ ॥ रूपसनातनाचेंवैराग्यअद्भुत ॥ कोठवरश्रेष्ठतावर्णूमी ॥ १३ ॥ अहोजयाचीकृपादृष्टी ॥ आणीककैसीप्रेमपुष्टी ॥ ज्यांहींतयाचेग्रंथसृष्टी ॥ वाचूनपाहिलेतयांसमजले ॥ १४ ॥ ॥ मू०क० ॥ वृंदावन वृजभूमि जानत न कोऊ प्राय दई दरसाइ जैसी शुकमुख गाइहें ॥ रीतिहु उपासनाकी भागवतअनुसार लियो रससार सो रसिक सुखदाईहे ॥ आज्ञा प्रभुपाइ पुनि गोपेश्वर लगे आई किये ग्रंथ भाइ भक्ति भांति सब पाईहे ॥ एकएकबातमे समात मन बुद्धी जब पुलकितगात द्रग झरीसी लगाईहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वृंदावनांतीलव्रजभुवन ॥ बहुशानकोणीजाणतीजन ॥ प्रायशातेंस्पष्टकरोन ॥ रूपसनातनानेंदाविलें ॥ १५ ॥ जैसेंशुकानेंकेलेंवर्णन ॥ त्यापरीचदाविलेबारावन ॥ उपासनेचीरीतीजाण ॥ भागवतानुसारवर्तली ॥ १६ ॥ ऐसेंरससारकेलेंग्रहण ॥ जेणेंसुखपावतीरसिकजन ॥ तयाचेंपूर्वचरित्रजाण ॥ लक्षलावोनऐकावें ॥ १७ ॥ नदियाशांतीपुरांत ॥ एकब्राह्मणहोतापंडित ॥ तयासीहेझालेसुत ॥ रूपसनातनउभयतां ॥ १८ ॥ पुढेंतोब्राह्मणझालाशांत ॥ मातादोघांचेंपालनकरित ॥ तियेचेघरींएकअनाथ ॥ ब्राह्मणगरीबरहातहोता ॥ १९ ॥ तयासीएकअसेकलत्र ॥ तियेचेउदरींएकपुत्र ॥ तंवतोब्राह्मणपावलापरत्र ॥ सहगमनाकांतानिघाली ॥ २० ॥ रूपसनातनाच्यामातेलागुन ॥ आपुल्यापुत्रासीदेनिरवोन ॥ आपणकरीसहगमन ॥ पुत्राचेंपालनकरीहे ॥ २१ ॥ तिघांमुलांचेंप्रतिपालन ॥ येरूकरीसमसमान ॥ विद्याभ्यासालागुन ॥ पंडितांजवळीघातले ॥ २२ ॥ आपुल्याबाळकाहून ॥ तयाचें

अधिककरीपालन ॥ मातृपितृहीनह्मणोन ॥ त्यावरीप्रीतठेवीतसे ॥ २३ ॥ रूपसनातनाहून ॥ तिचाबाळकअसेलहान ॥ हेतोंजाहले
बहुविद्वान ॥ कांहींसेंअध्ययनझालेंत्याचें ॥ २४ ॥ एकदारूपजीराहिलेघरास ॥ सनातनघेऊनत्याबाळास ॥ करावयागेलेविद्याभ्या
स ॥ सुटीहोतांचघरींपरतले ॥ २५ ॥ तोंकांहींपुस्तकावरून ॥ उभयतांचेंझालेंभांडण ॥ सनातनबोलेत्यालागोन ॥ कांरेबराबरीकरि
तोसी ॥ २६ ॥ तूंआहेसीमातृपितृहीन ॥ आमुच्यामातेनेंकेलेंपालन ॥ मजसींचबोलसीतोंडसोडोन ॥ कृतघ्नपणकरितोसी ॥ २७ ॥
सनातनाचेंऐसेंवचन ॥ ऐकतांचतोगेलारुसोन ॥ सनातनानेंघरींयेऊन ॥ मातेलागूननिवेदिलें ॥ २८ ॥ ऐकोनिमाताकरीरुदन ॥
अरेतोबालकमातृपितृहीन ॥ जीवापरीसमीत्याचेंपालन ॥ सर्वस्वेंसीकरीतसें ॥ २९ ॥ कांरेमेल्याकठोरवचन ॥ तयासीतूंबोलिलासि
जाण ॥ तेव्हांरूपजीआपणजाऊन ॥ तयाचेंशोधनकरीतसे ॥ ३० ॥ तोंगांवाबाहेरझाडाखालीं ॥ तोबाळनिजलासेभूतळीं ॥ एकम
हानागयेऊनजवळी ॥ छायात्यावरीकरीतसे ॥ ३१ ॥ आपुल्याफणापसरोन ॥ त्यावरीछायाकेलीपूर्ण ॥ रूपजीनेंतेंपाहोन ॥ आश्चर्यमनासी
वाटलें ॥ ३२ ॥ बाळकाजवळीजातांचिजाण ॥ तंवतोनागगेलापळोन ॥ मगत्याबाळासीसमजावोन ॥ घरासीउचलोनआणिलें ॥
॥ ३३ ॥ त्यासर्पाचेंवर्तमान ॥ मातेलागींकेलेंनिवेदन ॥ ह्मणेहेंआहेशुभचिन्ह ॥ छत्रपतीनृपहोईलहा ॥ ३४ ॥ ज्यापासींहेतिघेज
ण ॥ करीतहोतेअध्ययन ॥ मक्सुदाबादीचाभूपजाण ॥ तयासीमानदेतहोता ॥ ३५ ॥ तोंत्यारायासीवृद्धपण ॥ संततीकांहींनव्हती
जाण ॥ यापंडितासीतेणेंलिहोन ॥ ऐसियापरीधाडिलें ॥ ३६ ॥ तुमच्यासदनींबहुतबालक ॥ विद्याभ्यासकरितीदेख ॥ तरीएकबाल
कसुलक्षणिक ॥ आह्मालागोनपहावा ॥ ३७ ॥ वृद्धपणआलेंआह्मांसी ॥ ओंटींतघेऊंत्याबाळासी ॥ आधारहोईलयाराज्यासी ॥ वंश
आमुचाचालेल ॥ ३८ ॥ पंडितानेंतेंपत्रपाहोन ॥ शिष्यवर्गांतपाहेशोधून ॥ तोंयाबाळकाचेअंगींचिन्ह ॥ सुलक्षणिकदीसलें ॥ ३९ ॥
तोंसर्पफणाचेंवर्तमान ॥ रूपजीनेंकेलेंनिवेदन ॥ मगत्यापंडितेंपत्रलिहोन ॥ मक्सुदाबादेसीधाडिलें ॥ ४० ॥ रायानेंपत्रपाहतांचि
जाण ॥ स्वारशिबंदीसमारंभेंकरोन ॥ नदियाशांतिपुरासीधाडोन ॥ त्याबाळासीआणविलें ॥ ४१ ॥ मातेसहरूपसनातन ॥ तयाच्या

हीकरोनिमान ॥ पालखीमाजीबैसवोन ॥ मक्सुदाबादेसीआणिलें ॥ ४२ ॥ मगत्याबाळासीअंकींघेऊन ॥ सर्वहीराज्यकेलेंअर्पण ॥
उभयतांरूपसनातनालागून ॥ कारभारसर्वसोंपिला ॥ ४३ ॥ मगतेउभयतांरात्रंदिवस ॥ राज्यकृत्यपाहतीबहुवस ॥ तोंपरचक्रआलेंयु
द्धास ॥ रूपसनातनविचारकरिती ॥४४॥ ऐसेंएकाग्रझालेंचित्त ॥ सदनींफराळासीबोलावित ॥ लगबगेंआपणजाऊनतेथ ॥ फराळसत्वर
सारिला ॥ ४५ ॥ पुन्हाबैसतीयेऊन ॥ विचारकरितीदोघेजण ॥ तोंकायचमत्कारझालाजाण ॥ श्रोतेसज्जनींपरिसावें ॥४६॥ तयासीफरा
ळालागोन ॥ खीरकेलीहोतीजाण ॥ सर्वमसालेहोतेपूर्ण ॥ परंतुसाखरविसरले ॥ ४७ ॥ साखरेच्याबद्दलघातलीपिठी ॥ दोघांसीनकळ
लीस्वादकसोटी ॥ उभयतांच्याकांताशेवटीं ॥ फराळकरायाबैसल्या ॥ ४८ ॥ जेव्हांखिरीचाघेतीस्वाद ॥ दोघीजणीहीकरितीविनोद ॥
ह्मणतीहेकैसेशुद्धबुद्ध ॥ कांहींचयांसीनकळलें ॥ ४९ ॥ सासूसीकेलेंनिवेदन ॥ तेव्हांतीपाचारीपुत्रांकारण ॥ तैंतेह्मणतीआलोंजाण ॥
पात्रेंवाढोनठेवावीं ॥ ५० ॥ ऐसेंतयांचेंऐकतांवचन ॥ माताआलीरोषेंकरून ॥ कायतयांसीकरीभाषण ॥ कितीहेंएकाग्रमनकेलें ॥५१॥
फराळाचीनसेशुद्ध ॥ कोणतोपाहीलतेथेंस्वाद ॥ यापरीजरीकरोनिबुद्ध ॥ श्रीहरीसीशरणजातां ॥ ५२ ॥ माझ्याउदराचेंहोतेंसार्थक ॥
उद्धरोनजातेपितरलोक ॥ प्रसन्नहोतांवैकुंठनायक ॥ नरदेहाचेंफळप्राप्तहोतें ॥ ५३ ॥ ऐसेंमातेचेंऐकतांवचन ॥ दोघांसीवैराग्यझालें
पूर्ण ॥ तत्काळमातेसीनमनकरोन ॥ घरदारसोडूननिघाले ॥ ५४ ॥ नदियाशांतीपुरासीयेऊन ॥ नित्यानंदाचाउपदेशघेऊन ॥ सद्गुरू
च्याआज्ञेवरून ॥ वृंदावनासीपातले ॥ ५५ ॥ तेथेंगोपेश्वराजवळ ॥ एक्याझोंपडीमाजीनिर्मळ ॥ उभयतांहीराहतीप्रेमळ ॥ श्रीहरी
चेगुणगावोनी ॥ ५६ ॥ हरीचेलीलेंतजडलेंचित्त ॥ अनेकप्रकारेंकेलेग्रंथ ॥ तोषणीनामेंटीकाख्यात ॥ भागवतावररचियेली ॥ ५७ ॥
अनेकप्रकारेंकरून ॥ भक्तीचेंसुखपावलेपूर्ण ॥ कितीतयांचेंकरूंवर्णन ॥ अगाधमहिमानजयांचें ॥ ५८ ॥ एकाएकागोष्टीआंत ॥
मनबुद्धीजेव्हांशिरत ॥ देहावरीरोमांचउठत ॥ नेत्रींझरीसीचालतसे ॥ ५९ ॥ ॥ मू०क० ॥ रहे नंदगांव रूप अये श्रीसनातनजु महासुख
रूप भोग खीरकी लगाईहे ॥ नेकु मन आई सुखदाई प्रिया लाडली तू मानो कोऊ बालकी सु सोज सब लाइये ॥ करी ले रसोई ले प्रसाद पा

यो भायो आमल सो आयो चदि पूछी सो जनाईये ॥ फेरि जिन ऐसी करो यही दृढ हिये दरो निज चालि कही आखें भरि आइये ॥ ३ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदाचमत्कारझालापूर्ण ॥ उभयतांयमुनेंतकरितीस्नान ॥ रूपजीपहिलेंआटोपून ॥ लंगोटीबंधूचीनेसले ॥६०॥
तोंबोलतीसनातन ॥ लेतोंमाझीअसेकौपीन ॥ रूपजीह्मणतीकायअझून ॥ माझेंतुझेंअसेकीं ॥ ६१ ॥ येवढयाप्रपंचाचेंसांडिलेंओझें ॥
तथापिआहेचकींमाझेंतुझें ॥ तरीऐकावेंआतांमाझें ॥ आजपासूनवेगळेरहा ॥ ६२ ॥ मगनिघालेसनातन ॥ यमुनातीराचेनिकटयेऊ
न ॥ सूर्यकुंडींराहिलेजाण ॥ राधेचीउपासनाकरोनी ॥ ६३ ॥ मथुरेमाजीजाऊन ॥ भिक्षाआणावीमागोन ॥ जेंमिळेलतेणेंचिजाण ॥
उदरपोषणकरावें ॥६४॥ एकेदिवशींभिक्षेसगेले ॥ एक्यासावाचेघरांतशिरले ॥ अंतरींजोंपाहतीवहिलें ॥ तोंएकमूर्तीठेविलीसे ॥६५॥
सावकारासीपायाखोदितां ॥ मदनमोहनाचीमूर्तीतत्त्वता ॥ त्यामाजीमिळालीअवचिता ॥ बाहेरकाढोनठेविली ॥ ६६ ॥ अर्चानक
रितांजाण ॥ तैसीचठेविलीझांकोन ॥ तोंसनातनासीपाहून ॥ मूर्तीनेंमुखउघडिलें ॥ ६७ ॥ डोळेआणिलेभरोन ॥ सनातनासीबोले
आपण ॥ घेऊनजावेंमजयेथून ॥ तुवांपूजनकरावें ॥ ६८ ॥ सनातनह्मणेदेवाधिदेवा ॥ माझेनिनकरवेतुझीसेवा ॥ नानाप्रकारचेभो
गवैभवा ॥ कोठोनियांआणूंमी ॥ ६९ ॥ सर्वसंसारसोडिलाआधीं ॥ तुझेनिआणीकवाढेलउपाधी ॥ श्रीहरीविनवीतयेसंधी ॥ तूंकांहीं
त्रासमानूंनको ॥ ७० ॥ जेंकांहींतुजलामिळेलजाण ॥ त्याचिउपचारेंसुखेंराहीन ॥ ऐसेंहरीनेंदेतांवचन ॥ तेव्हांसनातनकायकरी
॥ ७१ ॥ दीर्घस्वरकाढून ॥ रुदनकरीसनातन ॥ तोंसावआलाघाबरून ॥ कोणदाराशींरडतसे ॥ ७२ ॥ सनातनासीह्मणेआपण ॥
रुदनकरितांकायह्मणोन ॥ तंवतोबोलेमूर्तीपाहोन ॥ मजलादुःखजाहलें ॥ ७३ ॥ हेजरीघरांतठेविसीमूर्ति ॥ लंगोटीघालावीलागेलनि
श्चिती ॥ मजसारिखीहोईलस्थिती ॥ दारोदारींभीकमागणें ॥ ७४ ॥ सावकारेंऐसेंऐकतांजाण ॥ अंतःकरणींभयपावोन ॥ लगबगेंती
मूर्तीउचलोन ॥ सनातनालागींओपिली ॥ ७५ ॥ येरूतेमूर्तीउचलोन ॥ वनामाजीआलेघेऊन ॥ झोकरीवृक्षातळींठेऊन ॥ तिचेंपूज
नकरीतसे ॥ ७६ ॥ रोजआणावेंपीठमागोन ॥ तयाचेदोनपानगेकरून ॥ देवासीनैवेद्यअर्पोन ॥ नंतरआपणभोजनकरी ॥ ७७ ॥

एकेदिवशींमदनमोहन ॥ ह्मणतीकोठूनआणींलवण ॥ तैसेंनभक्षवेमजलागोन ॥ तोंसनातनकायबोले ॥७८॥ पहिलेंचिकेलेंहोतेंकबू
ल ॥ हेंमजकडूनकांहींनघडेल ॥ आतांतूंझालासिउतावेळ ॥ कोठूनमीठआणूंमी ॥ ७९ ॥ तीनकोसांवरजाऊन ॥ याञ्चाकोणासीन
करून ॥ दारापाशींउभेराहून ॥ भिक्षेचासवालटाकितों ॥ ८० ॥ तितुक्यांतजेभिक्षाघालिती ॥ तेणेंचिआनंदमानींचित्तीं ॥ आतांतूं
मीठमागसीनिश्चिती ॥ तरीमीकोठूनआणावें ॥ ८१ ॥ जरीआवडतीतुजविलास ॥ तरीतूंआपलीआपणहौस ॥ पुरवावीकरोनिसाया
स ॥ माझेनिहेंकांहींनघडेचि ॥ ८२ ॥ तथास्तुह्मणेसारंगधर ॥ तोंएककोणीसावकार ॥ द्रव्यभरोनिनावेवर ॥ यमुनेमाजीजातहोता
॥ ८३ ॥ एकाएकींनावबुडूंलागली ॥ तेव्हांसावकारबहुतळमळी ॥ आसपासपाहेतयेवेळीं ॥ तोंएकबाळपाहिला ॥ ८४ ॥ पांचवर्षा
चेंअसेवय ॥ सुंदरजयाचेअवयव ॥ सावकारासीबोलेकाय ॥ अंतरींकांहींघाबरूंनको ॥ ८५ ॥ जितुकानावेंतआहेमाल ॥ त्याचीचव
थाईकरींकबूल ॥ ह्मणजेहीनावपारपावेल ॥ तेव्हांतोकबूलजाहला ॥ ८६ ॥ बाळकेंयेऊनलवडसवडी ॥ हातांतहोतीवेताचीछडी ॥
नावेसीमारिलीतांतडी ॥ तेव्हांतीपावलीपैलपार ॥ ८७ ॥ मगतोबाळकगुप्तझाला ॥ सावकारपावलाआश्चर्याला ॥ हेंकायझालेंयेवे
ळां ॥ नकळेलीलादेवाची ॥ ८८ ॥ रात्रीसावकारकरितांशयन ॥ स्वप्नांतप्रगटलेमदनमोहन ॥ तयालागींदेऊनदर्शन ॥ कायआपण
बोलतसे ॥ ८९ ॥ येथेंसूर्यकुंडाजवळी ॥ झोकरीच्यावृक्षातळीं ॥ माझीमूर्तीआहेकोंवळी ॥ तेथेंतूंमंदिरबांधावें ॥ ९० ॥ पूजाअर्चासर्व
प्रकार ॥ चालवावातुवांचिसुंदर ॥ ऐसेंबोलोनिशार्ङ्गधर ॥ गुप्ततत्काळजाहले ॥ ९१ ॥ मगतोयेवोनिसावकार ॥ मोठेंउंचबांधिलेंमंदि
र ॥ पूजाउपचारभोगअपार ॥ सर्वप्रकारेंचालविला ॥ ९२ ॥ अद्यापतीमूर्तीआहे ॥ कोणाभक्ताच्याहेतुपाहे ॥ करोलीमाजीजावोनि
राहे ॥ सर्वहीदर्शनघेताती ॥ ९३ ॥ असोतेथेंहोतांमंदिर ॥ दर्शनालोकयेतीअपार ॥ नवसासीदेवपावेफार ॥ तेणेंहजारोद्रव्यचढे ॥
॥ ९४ ॥ मगसनातनमनींविचारी ॥ देवकमाईकरितोभारी ॥ येथेंनरहावेंआतांझडकरी ॥ दुसरेजागींपोहोंचावें ॥ ९५ ॥ मगनंद
गांवींजाऊन ॥ तेथेंराहिलेसनातन ॥ तयाच्याभेटीलागोन ॥ रूपजीयेऊनपोहोंचले ॥ ९६ ॥ रूपजीसीनेत्रींपाहतां ॥ सनातनाच्या

आनंदचित्ता ॥ मनांतहेतुआलातत्त्वता ॥ कींआजक्षिप्राकरावी ॥ ९७ ॥ देवासीनैवेद्यअर्पून ॥ रूपजीसघालावेंभोजन ॥ ऐसेंमनातयेतांचिजाण ॥ सुखकरमायधांवली ॥ ९८ ॥ सनातनाचीउपासना ॥ राधाराणीहोतीपूर्णा ॥ कृष्णावताराहेहोतेजाणा ॥ ह्मणोनितिचीभक्तीअसे ॥ ९९ ॥ भक्ताचेमनोरथकरावयापूर्ण ॥ प्रियालाडकीआलीधांऊन ॥ गौळ्याच्यामुलीचावेषघेऊन ॥ खिरीचासरंजामआणिला ॥ १०० ॥ मनासारिखायोगझाला ॥ सनातनासीहर्षवाटला ॥ तीह्मणेआईनेंनवसकेला ॥ ह्मणोनिधाडिलासरंजाम ॥ १ ॥ येणेंतयाचीखीरकरून ॥ देवासीनैवेद्यअर्पून ॥ रूपजीसीवाढिलीजाण ॥ तेव्हांतेप्रसादग्रहणकरिती ॥ २ ॥ जैसातोभक्षितांप्रसाद ॥ अपूर्वतयाचालागलास्वाद ॥ प्रेमरंगाचाचढलामद ॥ रूपासीआश्चर्यवाटलें ॥ ३ ॥ मगविचारीसनातनासी ॥ अपूर्वस्वादप्रसादासी ॥ सांगावेंयाच्याकारणासी ॥ कधींनपावलोंऐसारस ॥ ४ ॥ सनातनसांगेवृत्तात ॥ आजिवाटलेंकींचित्तांत ॥ क्षिप्राकरोनिश्रीभगवंत ॥ तयासीअर्पणकरावी ॥ ५ ॥ तोंकोणीगवळ्याचीकन्या ॥ सरंजामदेऊनगेलीधन्या ॥ तयाचीक्षिप्राकरोनिमान्या ॥ केलीअर्पणआपणासी ॥ ६ ॥ रूपजीह्मणेहेंकायकेलें ॥ भलतेंचकैसेंमनींधरिलें ॥ राधाराणीसीकष्टदीधले ॥ उपासनेसीधिक्कार ॥ ७ ॥ आजपासोनिइतःपर ॥ कधींनकरावाऐसाप्रकार ॥ दृढराखावेंनिजअंतर ॥ आपुलीचालढळवूंनको ॥ ८ ॥ ह्मणोनिआलेनेत्रभरोन ॥ आजिमीधन्यझालोंपूर्ण ॥ प्रियाजीच्याहस्तेंजाण ॥ प्रसादमजलापावला ॥९॥ ॥ मू०क० ॥ रूपगुनगान होत कान सुनि सभा सब अति अकुला न प्रान मूरछासि आईहे ॥ बडे आप धीर रहें ठाढे न शरीरसुधी बुद्धिमे न आवे ऐसी बात ले दिखाईहे ॥ श्रीगुंसाईकर्णपुरी पाछे आई देखे आछे नेकु ढिंग भये स्वास लाग्यो तब पाईहे ॥ मानो अंग आच लागी ऐसो तन चिन्ह भयो नयो यह प्रेमरीती कापे जाति गाईहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदाकांहींउत्साहांत ॥ सर्वमिळालेसंतमहंत ॥ रूपजीतेथेंकीर्तनकरीत ॥ प्रेमेंआळवीतदेवासी ॥ ११० ॥ रूपजीचेंगुणगायन ॥ श्रवणामाजीपडतांजाण ॥ सर्वहीसभातटस्थहोऊन ॥ लक्षलाऊनऐकती ॥ ११ ॥ तोंरूपजीसीकरितांकीर्तन ॥ प्रेमअंतरींदाटोनिगहन ॥ अत्यंतव्याकुळप्राणहोऊन ॥ मूर्च्छाआलीतेधवां ॥ १२ ॥ परीहेमोठेधैर्यवंत ॥ तैसेचिराहिलेउभेतटस्थ ॥ दे

हाचीकांहींनसेचिशुद्ध ॥ कायतोप्रकारसांगावा ॥ १३ ॥ ऐसीतेव्हांदाविलीगोष्ट ॥ कोणाच्याबुद्धीसीनयेचिस्पष्ट ॥ प्रेमसमाधीलाग
लीउद्भट ॥ चलनराहिलेंदेहाचें ॥ १४ ॥ श्रोत्याचेंगडबडोनिगेलेंअंतर ॥ ह्मणतीकायझालाचमत्कार ॥ श्रीरूपजीचेप्राणसत्वर ॥ गेले
ऐसेंचिवाटतें ॥ १५ ॥ तोंकर्णपुरीजीगुसांई ॥ परीक्षापाहतीलवलाहीं ॥ रूपजीच्यामागेंपाहीं ॥ उभेराहिलेयेवोनियां ॥ १६ ॥ तंव
तोकांहींनबोलेचाले ॥ ह्मणोनिकांहींसेजवळआले ॥ तोंतयाचेस्वासलागले ॥ कर्णपुरीच्याशरीरासी ॥ १७ ॥ जैसाअग्निलागेशरी
रीं ॥ तैसेफोडआलेसत्वरी ॥ तेव्हांयासीकळलेंअंतरीं ॥ कींहेंप्रेमगहनअसे ॥ १८ ॥ जाणोंजैसीआगलागोन ॥ शरीरींभडकाउठतोजा
ण ॥ तैसेंयाचेंदेहचिन्ह ॥ जाहलेंऐसेंवाटतें ॥ १९ ॥ कायहीनवीनप्रेमरीती ॥ कोणासीगावयाआहेशक्ती ॥ सर्वहीतेव्हांआश्चर्यकरि
ती ॥ कितीमीकीर्तीतिवाणूं ॥ १२० ॥ ॥ मू०क० ॥ श्रीगोविंदचंद आइ निसीको सुपन हियो दियो कही भेद सब जासो
पहिचाहिये ॥ रहो मे खरिकमांझ जोपे निस भोर मांझ सीचे दुधधार गाई जाइ देखि जानिये ॥ प्रगट ले कियो रूप अतिही अनू
प छबी कबि कैसे कहे थकी रहे लखि मानिये ॥ कहांलो बखानो भरे सागर न नागरमें नागर रसिक हिये निसिदिन आनिये ॥५॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदारूपजीसहजेंकरून ॥ रात्रीनिद्रिस्तअसतांजाण ॥ श्रीगोविंदचंद्रजीआपण ॥ स्वप्नांतयेऊनप्रगटले ॥ २१॥
जेणेंतयासीराहेवळखण ॥ ऐसादिधलाभेददाऊन ॥ खडकामाजीमीराहातसेंआपण ॥ तुवांमजयेऊनकाढावें ॥ २२ ॥ त्याजागींएक
असेखूण ॥ दोनीसांजधेनूयेऊन ॥ दुग्धाचीधारासोडीजाण ॥ तुवांतेंपाहूनओळखावें ॥ २३ ॥ ऐसेंस्वप्नांतसांगोन ॥ देवगेलेगुप्तहोऊ
न ॥ रूपजीजागृतझालेजाण ॥ ह्मणतीतेखूणजाऊनपाहूं ॥ २४ ॥ मोठ्याप्रातःकाळींउठोन ॥ खडकांतबैसलेआपणजाऊन ॥ तोंते
थेंश्रीहरीहोतेजाण ॥ गायएकतेथेंपातली ॥ २५ ॥ त्याजागेवरउभेंराहोन ॥ दुग्धाच्याधारादेसोडोन ॥ मगतेगेलीनिघोन ॥ रूपजी
तेथप्राप्तझाले ॥ २६ ॥ तेथेंहोतामोठाखडक ॥ हातींघेऊनशस्त्रएक ॥ थोडेंउकरोनिपाहिलेंदेख ॥ तोंआंतपोकळनिघालें ॥ २७ ॥ हात
घालोनिउचलूंपाहतां ॥ सर्वखडकनिघालाअवचिता ॥ खालींजोंपाहतीतत्त्वता ॥ तोंमूर्तीसुंदरनिरखिली ॥ २८ ॥ हळूचबाहेरकाढो

न ॥ मूर्तिपाहिलीउभीकरोन ॥ तोंअत्यंतसुंदररूपेंकरून ॥ अनुपमछबिशोभतसे ॥ २९ ॥ ऐसाकविआहेकोण ॥ तिचेंकरूंशकेलवर्णन ॥ ज्यामूर्तीचेंघेतांचिदर्शन ॥ तटस्थहोऊनराहील ॥ १३० ॥ तेंमीवर्णनकरूंकोठवर ॥ मूर्तितोंकेवळशोभासागर ॥ माझीबुद्धीतोंअसेघागर ॥ त्यामाजीसांठवेसर्वकैसें ॥ ३१ ॥ यापरीतेसुंदरसुरस ॥ हृदयींआणावीरात्रंदिवस ॥ नरजन्माचेंफलविशेष ॥ याचियोगेंकरूनियां ॥ ३२ ॥ त्यामूर्तीचेंसौंदर्यपण ॥ भूवरीप्रख्यातझालेंपूर्ण ॥ अमेरचाराजाजयसिंगजाण ॥ दर्शनघ्यावयापातला ॥ ३३ ॥ तेणेंमूर्तीचेंघेतांदर्शन ॥ मोहेंव्यापिलेंअंतःकरण ॥ मगमंदिरदिलेंबांधोन ॥ लक्षावधीधनखर्चोनी ॥ ३४ ॥ पुढेंत्यामूर्तीचेंमाहात्म्य ॥ बाराहपुराणींऐकिलेंउत्तम ॥ रायेंआर्जवकरोनिपरम ॥ जयपुरांतगेलाघेऊनी ॥ ३५ ॥ तेथेंरायेंकरोनिमंदिर ॥ स्थापिलीतेमूर्तिसुंदर ॥ दर्शनव्हावयानिरंतर ॥ वाड्याजवळअसेकीं ॥ ३६ ॥ ॥ मू०क० ॥ रहे श्रीसनातनजु नंदगावपावन पै आवन दिवस तीनि दुध लैके प्यारीये ॥ सांवरो किसोर आप पूछे किहिओर रही कहे चारि भाइ पिता रीतिहु उचारिहे ॥ गये ग्राम बूझि घर हरि पै नपाये कहुं चहुं दिसि हेरिहेरि नैनभरी डारिये ॥ अबके जो आवे फेरि जात नही पावे सीस लालपाग भावे निसिदिन उर धारिये ॥ ६ ॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ असोइकडेसनातन ॥ रूपजीच्याशिक्षेवरून ॥ अंतरींकांहींनपडेचैन ॥ ह्मणेमीराधेसीकष्टविलें ॥ ३७ ॥ नंदगांवाच्यानिकटीं ॥ मानससरोवराच्यातटीं ॥ एकावृक्षाच्यातळवटीं ॥ तैसेचिपडोनिराहिले ॥ ३८ ॥ यापरीराहिलेतीनदिवस ॥ क्षुधेतृषेचीनसेचिआस ॥ तेंपाहोनिजगन्निवास ॥ कृपेनेंअंतरींकळवळले ॥ ३९ ॥ तिसरेदिवशींश्रीकृष्ण ॥ सुकुमारबाळरूपेंकरून ॥ लालपागोटेंशिरींघालोन ॥ छडीहातांतशोभतसे ॥ १४० ॥ हातींघेतलादुग्धकलश ॥ सुंदरतयाचादिसेवेष ॥ सनातनेंपाहतांतयास ॥ गोडचित्तासवाटलें ॥ ४१ ॥ मगविचारीत्याबाळास ॥ आपणकोठेंराहतांसुरस ॥ आणीककोणीआपणांस ॥ वडीलघरांतआहेती ॥ ४२ ॥ तोंदेवह्मणतीतयास ॥ चारआहेतबंधुआह्मास ॥ आईबापखटलेंबहुवस ॥ याचगांवांतराहातसे ॥४३॥ ऐसेंतयासीभाषणकरून ॥ ह्मणेहेंदुग्धकरावेंप्राशन ॥ तंवतयासीपडलेंमोहन ॥ प्रेमेंकरोनप्राशिलें ॥ ४४ ॥ दुग्धप्राशोनिपाहेवरी ॥ तोंगुप्तजाहलेश्रीहरी ॥ सनातनतळमळेअं

तरीं ॥ ह्मणेतोबाळककोठेंगेला ॥ ४५ ॥ बाळाचेंरूपआठवोन ॥ मनासीकांहींनपडेचैन ॥ मगसत्वरीउठोनिआपण ॥ शोधगांवांतक
रीतसे ॥ ४६ ॥ विचारीतसेघरोघर ॥ सांवळेंबाळसुकुमार ॥ शिरींपागोटेंलालसुंदर ॥ कोठेंतोमनोहरराहतसे ॥ ४७ ॥ तयासीआहेत
चारबंधु ॥ मायबापअसतीसुबद्धु ॥ कोठेंतोआहेरूपसिंधु ॥ मजलासत्वरीदावाहो ॥ ४८ ॥ यापरीजावोनिगांवांत ॥ घरोघरींशोधक
रीत ॥ गांवाच्याबाहेरचारीदिशेंत ॥ धांवधांवोनिपाहातसे ॥ ४९ ॥ कोठेंनदिसेतोसुंदर ॥ तैंनयनांतूनवाहेनीर ॥ ह्मणेयेवोनिशारंगधर ॥
दुग्धपाजोनिमजगेला ॥ १५० ॥ केवढामीभाग्यहीन ॥ जवळीयेवोनिजगज्जीवन ॥ तयाचेनमीधरिलेचरण ॥ ह्मणोनितगमगकरीत
से ॥ ५१ ॥ आतांजरीतोयेईलजाण ॥ तरीमीत्यासीनजाऊंदेईन ॥ लालरंगाचेंपागोटेंपूर्ण ॥ मस्तकींजयाच्याशोभतसे ॥ ५२ ॥ ऐ
सेंतेंरूपहृदयींधरोन ॥ तळमळकरीतरात्रंदिन ॥ गोष्टआठवलीयावरोन ॥ रहीमखासारिखेहेजाहले ॥ ५३ ॥ ऐसाचिरहीमझालापूर्ण ॥
तयासीहरीचेंलागलेंध्यान ॥ ह्मणेमजकेव्हांहोईलदर्शन ॥ ह्मणोनिवनांतफिरतसे ॥ ५४ ॥ यापरीफिरतांतयास ॥ कितीएकझालेदिव
स ॥ मगआळवोनिदेवास ॥ ह्मणेऐसेंकायकेलें ॥ ५५ ॥ ॥ दोहा ॥ हरिरहीम ऐसी करी ज्यो कमान सर पूर ॥ खेंचि आपनी ओरको
डारि दियो अतिदूर ॥ १ ॥ जैसाधनुष्यींलावोनिबाण ॥ कर्णापर्यंततयानेऊन ॥ सवेंचिद्यावेंदूरटाकोन ॥ तैसेंचिमजलाकेलें
कीं ॥ ५६ ॥ आधींवोढोनिघेतलेंमन ॥ आतांदयाळानदेसीदर्शन ॥ बाणासारिखेंमजलागोन ॥ दूरटाकोनदीधलें ॥ ५७ ॥ ऐसेंदेवा
सीबोलोनिउत्तर ॥ गोविंदजीच्यामंदिरासमोर ॥ कुंडावरीटाकोनिशरीर ॥ तैसाचिपडलाराहिला ॥ ५८ ॥ तोंप्रभूसीहोतांनैवेद्य ॥ पु
जारीघेऊनआलेप्रसाद ॥ कोणभुकेलापाहतीविशद ॥ तंवतोयासीदेखिलें ॥ ५९ ॥ ह्मणतीकोणपडिलासी ॥ अरेकायआहेसउपवासी ॥
तरीघेउनीप्रसादासी ॥ क्षुधेचेंहरणकरावें ॥ १६० ॥ तेव्हांतोकांहींचनदेउत्तर ॥ पुजारीनिघोनगेलेसत्वर ॥ तैंकळवळोनिसारंगधर ॥
आपणप्रसादघेऊनआले ॥ ६१ ॥ हस्तेंतयासीकुरवाळोन ॥ ह्मणेरेभक्ताघेईदर्शन ॥ महाप्रसादहाकरींभक्षण ॥ ऐसेंबोलोनउभेराहिले ॥
॥ ६२ ॥ ऐसेंरहीमेंऐकोनिवचन ॥ हळूचपाहेउघडोनिनयन ॥ साद्यंतदेवासीअवलोकून ॥ कायआपणबोलतसे ॥ ६३ ॥ कोणहीदे

वातुमचीरीती ॥ पहिलेंजडवोनद्यावीप्रीती ॥ तेणेंधांवतांदर्शनाप्रती ॥ मगतयासीभेटूंनये ॥ ६४ ॥ ॥ दोहा ॥ खेचि चहनि ढीली दरनि कहो कोन यह प्रीती ॥ अजि काली मोहन गही वंसदियाकी रीती ॥ १ ॥ कैसाविरहाचालागतोबाण ॥ ठाऊकनसेचितुह्मांलागोन ॥ जेव्हांकोणासीप्रीतीगहन ॥ लागेलतेव्हांसमजेलकीं ॥ ६५ ॥ ॥ क्षे० क० ॥ जबलो न कोऊ पीर लागतिहे अपने उर तबतो पराइ पीर कैसे पहिचानिहो ॥ आजुलो न जानतहो लग्योंहे नेह काहूसों जब नेह लागिहे तौ हित उनमानिहो ॥ कहे चतुरकवि मेरे कहिवेकी तो एकौन रहेंगी तब समझि जिय आनिहो ॥ जैसे नीके मोहि तुम लागतहो प्यारेलाल तैसौ नीकौ तुमे कोउ लागिहे तो जानिहो ॥१॥ ॥टी०ओ० ॥ ऐसेंदेवासीबोलोन॥ पाठकरोनिबैसेआपण ॥ तेव्हांश्रीहरीप्रसादठेवोन॥ गुप्तआपणजाहले ॥ ६६ ॥ सवेंचिअवलोकीजोंरहीम ॥ तंवतोनसेचिमेघश्याम ॥ प्रसादमात्रठेविलाउत्तम ॥ पाहोनिश्रमवाटला ॥ ६७ ॥ महाप्रसादह्मणोन ॥ जैसातैसाकरीभक्षण ॥ परीतेंहरीचेंरूपआठवोन ॥ अंतरींचैननपडेची ॥ ६८ ॥ त्याचिस्वरूपींजडलेंमन ॥ मगकांहींचनरुचेआन ॥ प्रेमरंगांतहोऊनमग्न ॥ दोहरेपदगाईलें ॥ ६९ ॥ तैसेंचिझालेंसनातनासी ॥ तेंध्यानलागलेंअहर्निशीं ॥ सद्गुरुकृपाहोयज्यासी ॥ लाभतयासीहाजोडे ॥ १७० ॥ ॥ मू०क० ॥ कही व्यालीरूप बैनी निरखि सरूप नैन जानि श्रीसनातनजु काव्यअनुसारिये ॥ राधा सरतीर द्रुमडार गही झूले फूले देखत लफलफानि गतिमति बारिये ॥ आये यो अनुजपास फिरे आसपास देखि भयो अति त्रास गहे पाव उरधारिये ॥ चरित अपार उभै भाई हितसार पगे जगे जगमांहि मति मनमें उचारिये ॥ ७ ॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सनातनाचेबहुतग्रंथ ॥ एकदारूपजीबैसलेपहात ॥ त्यामाजीपाहूनएकअद्भुत ॥ होउनीतटस्थबैसले ॥ ७१ ॥ राधेचियावर्णनांत ॥ वेणीचेंवर्णनकेलेंबहुत ॥ नागिणीचीउपमादेत ॥ तेंपाहूनरोषआला ॥ ७२ ॥ अहोतीराधाअतिसुकुमार ॥ तिचीकायवेणीऐसीक्रूर ॥ ऐसीशंकावाटोनिथोर ॥ स्वस्थअंतरहोईना ॥ ७३ ॥ तोंएकदांफिरतांवनांत ॥ राधेच्यामस्तकांतीलअकस्मात ॥ चूडामणीसांपडलातेथ ॥ उचलोनिपहातीतयासी ॥ ७४ ॥ जैसेंसनातनानेंकेलेंवर्णन ॥ तैसेंचित्याचेंपाहिलेंलक्षण ॥ राधेचाचूडाम

णीओळखून ॥ लागलेंध्यानदर्शनाचें ॥ ७५ ॥ वनींपाहतीआसपास ॥ ऐसेंफिरतांबहुवस ॥ पातलेराधाकुंडतीरास ॥ तोंतेथेंदर्शनजा
हलें ॥ ७६ ॥ सुगंधिकपुष्पांचेंलागलेंवन ॥ वृक्षांचीछायाअत्यंतसघन ॥ त्यामाजीमधुरनादजाण ॥ मुरलीचासुस्वरहोतसे ॥ ७७ ॥
रूपजीच्यापडतांकानीं ॥ चित्तवेधलेंतेचिक्षणीं ॥ सप्रेमहोऊनिअंतःकरणीं ॥ तेथेंयेउनीपाहतसे ॥ ७८ ॥ तोंएकतेथेंझाडावर ॥ झुला
बांधिलासेसुंदर ॥ त्यावरीउभयतांसुकुमार ॥ राधाकृष्णझुलताती ॥ ७९ ॥ आसपासगोपींचाभार ॥ झोंकादेतातिमनोहर ॥ त्यामा
जीहरीचीशोभाअपार ॥ कायमीपामरवर्णूशकें ॥ १८० ॥ मुगुटकुंडलेंलखलखित ॥ कंठींवनमाळाशोभादेत ॥ मुरलीवारंवारवाजवीत ॥
आनंदवर्षततेधवां ॥ ८१ ॥ तैसीचराधाराणीशोभत ॥ रूपजीपाहेप्रेमयुक्त ॥ वेणीजोंदेखिलीअकस्मात ॥ तोंसर्पाकारपाहिली ॥८२॥
तेणेंतयाचेंभ्यालेंअंतर ॥ ह्मणेहेकन्यादिसेसुकुमार ॥ भुजंगचढलामस्तकावर ॥ ह्मणोनिव्याकुळजाहला ॥ ८३ ॥ गतिमतीगेलाविसरो
न ॥ भूवरीपडलामूर्च्छायेऊन ॥ सवेंचिझालीआठवण ॥ सनातनाच्याकाव्याची ॥ ८४ ॥ सर्पनव्हेहीआहेवेणी ॥ सावधहोवोनिपाहे
नयनीं ॥ गतिमतीगेलेविसरोनी ॥ अंतरींप्रेमदाटलें ॥ ८५ ॥ इकडेसनातनासीजाण ॥ श्रीहरीगेलेठकवोन ॥ तयादिवसापासोन ॥
वेधलेंमनतयाचें ॥ ८६ ॥ चवऱ्यायशींकोसांचीप्रदक्षिणा ॥ नित्यकरीतफिरेजाणा ॥ अवचितपातलेतयावना ॥ मनाचीकामनापूर्णझा
ली ॥ ८७ ॥ रूपजीसनातनापाहोन ॥ अनुजापाशींआलेधांवोन ॥ तयाचेक्लेशअतिजाणोन ॥ मनासीखेदजाहला ॥ ८८ ॥ चवऱ्यां
शींकोसांचीप्रदक्षिणा ॥ करितांथकलासीबंधुराणा ॥ तंवतोधांवोनिलागेचरणा ॥ येरूहृदयासीलाविलें ॥ ८९ ॥ उभयतांबंधुमिळोन ॥
राधाकृष्णाचेंघेतलेंदर्शन ॥ कृतकृत्यहोउनीआपण ॥ जनांचाउद्धारबहुकेला ॥ १९० ॥ ऐसेंतयांचेंचरित्रअपार ॥ उभयतांहीपावलेहि
तसार ॥ जयांचामहिमाअतिसुंदर ॥ जगामाजीप्रगटला ॥ ९१ ॥ माझ्याबुद्धिबळेंकरून ॥ जितुकेंमनांतआलेंजाण ॥ तितुकेंचमीके
लेंवर्णन ॥ महिमागहनअसेत्याचा ॥ ९२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
चवऱ्यांयशींवाछप्पागोडहा ॥ १९३ ॥ ॥श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुमाता ॥ तुजविणमजलाबाळाअनाथा ॥ पाजीलप्रेमपान्हात
त्वता ॥ कोणदुसरायेवोनी ॥ १ ॥ तरीआतांकृपाकरोन ॥ सत्वरमातेअंकींघेऊन ॥ मस्तकींहस्तेंकुरवाळोन ॥ प्रेमपान्हापाजावा ॥२॥
॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीहरिबंसगुसांईभजनकी रीति सुकृत कोइ जानिहै ॥ श्रीराधाचरनप्रधान हृदै अति सुदृढ उपासी ॥ कुंजकेलि दं
पति तहांकी करत खवासी ॥ सर्वसु महाप्रसाद प्रसिद्ध ताके अधिकारी ॥ विधि निषेध नहि दास अनन्य उतकट व्रत धारी ॥
व्याससुवनपथ अनुसरे सोई भले पहिचानिहै ॥ श्रीहरिबंसगुंसाइ० ॥ ८५ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ श्रीहरिवंशगुसांई ॥ याच्याभज
नाचीअगाधनवाई ॥ कोणीसुकृतीअसेलपाहीं ॥ तयासीहेरीतीकळेल ॥ ३ ॥ श्रीराधिकेचेचरणइष्ट ॥ प्रधानत्वेंमानीश्रेष्ठ ॥ हृदयामा
जीअत्यंतसुदृढ ॥ तेचिउपासनाअसेज्याची ॥ ४ ॥ राधिकाआणिकृष्णनाथ ॥ कुंजामाजीसदाक्रीडत ॥ गुसांईतेथेंराहतीनित्य ॥ से
वेसीतिष्ठतसादरत्वें ॥ ५ ॥ जयाचेंसर्वस्वमहाप्रसाद ॥ तयाचेअधिकारीजेप्रसिद्ध ॥ दूरकरोनिविधिनिषेध ॥ भजनशुद्धजयाचें ॥ ६ ॥
अनन्यत्वेंदासपण ॥ उद्भटव्रतकेलेंधारण ॥ शुकाच्यापंथेंवागलेपूर्ण ॥ तेचिहरिवंशओळखावे ॥ ७ ॥ व्यासविप्राचेजेबाळ ॥ त्याच्या
मार्गेंजोअनुसरेल ॥ तोचिभलेंओळखील ॥ भजनरीतीजयाची ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ हितजुकी रीती कोइ लाखनमे एक जाने
राधाई प्रधान माने पाछे कृष्ण ध्याइये ॥ निपट विकट भाव होत न सुभाव ऐसो गुनहीकी कृपादृष्ट नेंकु क्योंहु पाइये ॥ विधि वो
निषेध छेदडारे प्रानप्यारे हिये जिये निजदास निसिदिन वहै गाइये ॥ सुखद चरित्ररस रसिक विचित्र नीकें जानत प्रसिद्ध कहा
कहिके सुनाइये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हितहरिवंशाचीरीती ॥ लक्षांतकोणीएकजाणती ॥ राधाराणीचीपरमभक्ती ॥ तियेतेंमानी
प्रधानत्वें ॥ ९ ॥ मागूनध्यावाकृष्णदेव ॥ ऐसाअत्यंतविकटभाव ॥ हातयाचादेहस्वभाव ॥ असेस्वयमेवउपजतांचि ॥ १० ॥ जरीह
रीचीयत्किंचित ॥ ज्यावरीकृपादृष्टीहोत ॥ तयासीऐसेगुणप्राप्त ॥ सहजेंकरूनहोताती ॥ ११ ॥ विधिआणिनिषेध ॥ उभयतांचाकेलाछे
द ॥ प्राणप्रियकरहरिशुद्ध ॥ धरिलासुखरूपउरामाजी ॥ १२ ॥ तोचिश्रीहरिजगन्निवास ॥ जयासीसर्वदारात्रंदिवस ॥ प्रेमेंगाताति

निजदास ॥ तोहृषीकेशहृदयींधरिला ॥ १३ ॥ ऐसेंत्याचेंअपारचरित्र ॥ तयाचारसरसिकविचित्र ॥ उत्तमप्रकारेंकरोनिजाणत ॥ प्र
सिद्धजगांतअसेकीं ॥ १४ ॥ परीकांहींबुद्ध्यनुसार ॥ ऐकवितोंचरित्रसुंदर ॥ जेंऐकतांचिमनोहर ॥ चित्तासीगोडवाटतसे ॥ १५ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ आये घरत्याग राग बढ्यो प्रियाप्रीतमसो विप्र बडभाग हरि आज्ञा दई जानिये ॥ तेरी उभयसुता ब्याही देवो
लेवो नाम मेरो उनको जो वंशसो प्रसंस जग मानिये ॥ ताहीद्वार सेवा विस्तार निजभक्तनिको आगतनकी गतीसो प्रसिद्धि प
हिचानिये ॥ मानि प्रिय बात ग्रह गयो सुख लह्यो तब कह्यो कैसे जात यह मनमन आनिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मुरलीअ
वतारश्रीहरिवंश ॥ यावरूनजाणावासारांश ॥ कींजेमुरलीरात्रंदिवस ॥ श्रीहरीजवळीरहातसे ॥ १६ ॥ हरीसीराधेचानिजध्यास ॥
वदनींमुरलीधरोनिसुरस ॥ राधेच्यागाईचरित्रास ॥ तोचिअभ्यासहरिवंशासी ॥ १७ ॥ देवनंदनइलारण्यांत ॥ साहरनपुरअसेख्यात ॥
व्यासब्राह्मणतेथेंरहात ॥ असेआश्रितबादशहाचा ॥ १८ ॥ तारानामेंत्याचीकांता ॥ परमभाविकपतिव्रता ॥ तियेसीसंततीनसतां ॥
परमचिंताव्यासासी ॥ १९ ॥ तोंव्यासाचाबंधुज्येष्ठ ॥ वेदांतामाजीपरमउद्भट ॥ तेणेंसंन्यासघेऊनश्रेष्ठ ॥ काशीमाजीरहातसे ॥२०॥
नरसिंहाश्रमत्याचेंनाव ॥ एकदाअंतरींउपजोनिभाव ॥ पृथ्वीवरीलयात्रासर्व ॥ करावयासीनिघाले ॥ २१ ॥ यापरीतेफिरतफिरत ॥
येऊनपातलेसाहरनपुरांत ॥ पूर्वाश्रमींबंधूच्याघरांत ॥ जाऊनिआपणराहिले ॥ २२ ॥ तोंभावजयताराबाई ॥ परमसेवाकरीलवलाहीं ॥
स्वामीसीप्रसन्नकरोनिपाहीं ॥ पुत्रसंतानमागतसे ॥ २३ ॥ तेव्हांस्वामीबोलिलेवचन ॥ होईलतुजलागींसंतान ॥ भगवद्भक्तहोईलपूर्ण ॥
परीतोजवळीनराहे ॥ २४ ॥ तेव्हांताराकरीविनंती ॥ पुत्रसुखाचीनसेचिप्राप्ती ॥ पुनरपिस्वामीकायबोलती ॥ चोवीसवर्षेंराहील ॥२५॥
यापरीतियेसीबोलोन ॥ स्वामीयात्रेसीगेलेनिघोन ॥ इकडेस्वामीच्याकृपेकरून ॥ तारेसीगर्भराहिला ॥ २६ ॥ संवतपंधराशेंएकुण
साठ ॥ श्रीहरीवंशजीझालेप्रगट ॥ जन्मल्यापासोनिभक्तिउद्भट ॥ राधाराणीचीलागली ॥ २७ ॥ ऐसीभक्तीपाहोनिउद्भट ॥ स्वप्नांतरा
धिकाहोउनीप्रगट ॥ हरिवंशावरीकृपाश्रेष्ठ ॥ करोनिउपदेशदीधला ॥ २८ ॥ अश्वत्थाच्यापत्रावरी ॥ मंत्रलिहोनदिधलाकरीं ॥ कृपा

करठेवोनिमस्तकावरी ॥ आणीककथिलीएकखूण ॥ २९ ॥ श्रीहरीचीसुंदरमूर्ती ॥ कूपामाजीआहेनिश्चिती ॥ तेतूंकाढोनिपरमप्री
ती ॥ सेवानियुतीकरावी ॥ ३० ॥ ऐसेंतिचेंएकोनिवचन ॥ तेंचिध्यानहृदयींधरून ॥ हरिवंशजागेहोऊन॥ त्याचिमंत्रासीजपतसे ॥
॥ ३१ ॥ कूपामाजीशोधकरून ॥ हरीचीमूर्तिकाढोनिजाण ॥ उत्तमप्रकारेंमंदिरबांधोन ॥ स्थापनाकरोनिकरीसेवा ॥ ३२ ॥ राधाव
ल्लभीसांप्रदायजाण ॥ हरिवंशापासूनिप्रगटलापूर्ण ॥ कोणीचैतन्यह्मणतीजन ॥ तयाचेंकारणपरिसावें ॥ ३३ ॥ मध्वसांप्रदाईकोणीभ
क्त ॥ तयाचीसेवाकेलीबहुत ॥ त्यायोगानेंहोयप्रख्यात ॥ सांप्रदायचैतन्यह्मणोनो ॥ ३४ ॥ परीहासांप्रदायस्वतःसिद्ध ॥ राधावल्लभ
असेशुद्ध ॥ सहारनपुरांतगादीविशद ॥ राधाराणीचीअसेकीं ॥ ३५ ॥ असोवंशजीमंदिरकरोन ॥ प्रीतिपूर्वककरीसेवन ॥ राधेची
गादीसंस्थापोन ॥ नित्यपूजनकरीतसे ॥ ३६ ॥ यावरीतयाचेंझालेंलग्न ॥ कांतारुक्मिणीनामेंकरून ॥ तेहीभाविकअसेपूर्ण ॥ परीसं
ताननसेची ॥ ३७ ॥ यापरीलोटलेवीसवर्ष ॥ मातेसीविचारीश्रीहरिवंश ॥ मजलाजाणेंवृंदावनास ॥ आज्ञासुरसद्यावीकीं ॥ ३८ ॥
माताबोलेप्रीतिपूर्वक ॥ पूर्वींचमजलाअसेठाउक ॥ परीवंशाचेंकरोनिसार्थक ॥ सुखरूपगमनकरावें ॥ ३९ ॥ दोनवर्षेंद्यावींमजला॥
तैसेंचिदोनवर्षेंस्त्रियेला ॥ यापरीदेवोनिआनंदाला ॥ वृंदावनालामगजावें ॥ ४० ॥ त्यावरीराहिलेवर्षचार ॥ संततीहीझालीसुंदर ॥
कन्याएकआणिदोनपुत्र ॥ होतांचिआपणनिघाले ॥ ४१ ॥ घरदाराचाकरोनित्याग ॥ वृंदावनासीजातांसवेग ॥ राधाकृष्णाचेठाईंसु
भग ॥ हृदयींअनुरागवाढला ॥ ४२ ॥ मार्गींचरथावरगांवांत ॥ एकविप्राचेघरींरहात ॥ तंवतोमोठाभाग्यवंत ॥ हरिस्वप्नांतभेटलेत्या
॥ ४३ ॥ स्वप्नामाजीभेटोन ॥ त्यासीकरितीआज्ञापन ॥ तुजलादोघीकन्याजाण ॥ करींत्याअर्पणहरिवंशा ॥ ४४ ॥ माझेंसांगोनि
आज्ञापन ॥ कन्येसींद्यावेंलग्नलावोन ॥ तयाजोहोईलवंशजाण ॥ जगन्मान्यवर्णनीय ॥ ४५ ॥ आणीकतुझ्याघरींनिश्चिती ॥ राधावल्ल
भाचीआहेमूर्ति ॥ तीहीद्यावीतयाप्रती ॥ सेवेचाविस्तारहोईल ॥ ४६ ॥ ऐसातोकरीलसेवासुंदर ॥ जगांतप्रसिद्धीहोईलफार ॥ भक्त
अभक्तनारीनर ॥ होईलउद्धारसर्वांचा ॥ ४७ ॥ हेंजेंमीतुजबोलिलोंवचन ॥ हृदयींठेवावेंओळखून ॥ याचाअनुभवपाहसीपूर्ण ॥ पुढें

दृष्टीनेंआपुल्या ॥ ४८ ॥ इतुक्यांतब्राह्मणजागाझाला ॥ अंतरींपावलाआश्चर्याला ॥ हरिवंशाच्यायेऊनजवळा ॥ सर्वहीनिवेदीवृत्तांत ॥ ४९ ॥ हरिवंशह्मणेहेंनघडेकांहीं ॥ घरदारसर्वसोडुनपाहीं ॥ वृंदावनासीलवलाहीं ॥ जातसोंपाहींरहावया ॥ ५० ॥ आज्ञातुह्मासीआहेजरी ॥ मजलातैसीचव्हावीतरी ॥ मगमीमानीनआपुल्याशिरीं ॥ जांवाईहोईनतुमचा ॥ ५१ ॥ ऐसेंतयासीकरोनिभाषण ॥ तेदिवशींतेथेंचिराहेआपण ॥ तयासीहीतैसेंचिदिधलेंस्वप्न ॥ मगहरिवंशआज्ञामानी ॥ ५२ ॥ विप्रासीदिधलेंआश्वासन ॥ तयाचेघरांतगेलेजाण ॥ तेणेंतत्काळमुहूर्तपाहोन ॥ लग्नलावोनदीधलें ॥ ५३ ॥ मगहरिवंशेंराहोनिदेख ॥ संसाराचेंघेतलेंसुख ॥ कैसेंसांगावेंतेंकौतुक ॥ जेंअनुभवीकसर्वांसी ॥ ५४ ॥ कायकरावेंत्याचेंवर्णन ॥ मनांतआणोनिकराहोमनन ॥ श्रीहरीच्याआज्ञेवरून ॥ केलेंग्रहणहरिवंशें ॥ ५५ ॥

॥ मू०क० ॥ राधिकावल्लभलाल आज्ञा सो रसाल दई सेवासो प्रकास ओ बिलास कुंजधामको ॥ सोई विस्तार सुखसार द्रग रूप पियो हियो रसिकनि जिन लियो पछ बामको ॥ निसिदिन गान रसमाधुरिको पान उर अंतर सिहा न एक काम शामाशामको ॥ गुनसों अनूप कही कैसे कैसे रूप कहे लहे मन मोह जैसे ओर नही नामको ॥ ३ ॥

॥ टी०ओ० ॥ राधावल्लभकृष्णलाल ॥ पुनरपिआज्ञादेरसाळ ॥ जावोनिवृंदावनींनिर्मळ ॥ सेवेचाप्रकाशकरावा ॥ ५६ ॥ आणीकआह्मीबहुवस ॥ कुंजामाजीकेलाविलास ॥ तयाचाहीकरोनिप्रकाश ॥ भक्तिमार्गासजनलावी ॥ ५७ ॥ ऐसेंहोतांचिआज्ञापन ॥ हरिवंशजीनिघोनिआपण ॥ वृंदावनासीयेऊनजाण ॥ मंदिरथोरबांधिलें ॥ ५८ ॥ राधावल्लभाचीअर्चाकरोन ॥ विस्तारपूर्वककरोनिसेवन ॥ नेत्रेंकरोनिकेलेंप्राशन ॥ परमसुखसारस्वरूपाचें ॥ ५९ ॥ राधेचाधरोनिपक्षपात ॥ जेजेरसिकझालेभक्त ॥ तयांचेहृदयींप्रेमामृत ॥ हरिवंशजीनेंसांठविलें ॥ ६० ॥ रात्रंदिवसकरीगायन ॥ रसमाधुरीचेंकरीप्राशन ॥ आनंदामाजीसदानिमग्न ॥ राधेराधेभजनकरी ॥ ६१ ॥ एकश्यामश्यामावांचून ॥ दुसरेंकामनसेचिजाण ॥ सर्वकाळहृदयींतेंचिध्यान ॥ किंचितहीअंतरनपडेची ॥ ६२ ॥ गुणेंकरोनिजेंअनुपम ॥ ऐसेंकैसेंरूपपरम ॥ कवनामाजीगाइलेंउत्तम ॥ ऐकतांमनासीमोहपडे ॥ ६३ ॥ राधाकृष्णावांचोन ॥ दुसरेंनकेलेंनामग्रहण ॥ कोठव

रीमीकरूंवर्णन ॥ केलेंपावनजगतेंहीं ॥ ६४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
पंचायशींवाछप्पागोडहा ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरुतुमचाअगाधमहिमा ॥ नकळेकांहींआगमानिगमां ॥ केवळभावार्थेंघेऊनना
मा ॥ भवभ्रमासीनिवटावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ आसधीर उरद्योतकर रसिक छाप हरिदासकी ॥ जुगलनामसो नेम जपत नि
त कुंजविहारी ॥ अवलोकत रहे केली सखी सुखके अधिकारी ॥ गानकलागंधर्व शामशामाको तोखे ॥ उत्तमभोग लगाइ मोर म
र्कट तिन पोखे ॥ नृपति द्वार ठाडे रहे दरसन आसा जासकी ॥ आसधीर उरद्योतकर० ॥ ८६ ॥ ॥ टी०ओ०॥ आसधीरहेसद्गुरुसु
रस ॥ तेहींहृदयींकेलाप्रकाश ॥ ऐसेजाहलेश्रीहरिदास ॥ अवतारललितासखीचा ॥ २ ॥ वृंदावनापासून ॥ दोनकोसांवरयाचेंस्थान ॥
जमीदाराचेपुत्रजाण ॥ हरिदासपूर्णहोतेकीं ॥ ३ ॥ एकदांबैसोनिघोड्यावर ॥ व्रजभूमीसीआलेसत्वर ॥ मंडलेंकरोनिदेतीफेर ॥ अ
श्वालागोनितेधवां ॥ ४ ॥ तोंआसाधरसाधुसज्जन ॥ निघालेतयामार्गेंकरून ॥ हरिदासासीअवलोकून ॥ मूर्च्छायेऊनपडिलेकीं ॥ ५ ॥ ये
णेंकरितांअवलोकन ॥ चित्तींगेलाघाबरून ॥ घोड्याच्याखालींउतरोन ॥ जवळयेऊनवाराघाली ॥ ६ ॥ तेव्हांतेझालेसावध ॥ उठो
निबैसलेसुबद्ध ॥ तयांहरिदासविचारीविशद ॥ अहोस्वामीसीकायझालें ॥ ७ ॥ आसाधरह्मणेकांहींनाहीं ॥ तुजलासांगोनिफळतेंकाई ॥
तूंआपुल्यामार्गेंजाईं ॥ आह्मांसीकांहींविचारूंनको ॥ ८ ॥ हरिदासयेऊनकाकुलती ॥ ह्मणेजीसांगावेंनिश्चिती ॥ आसाधरह्मणेरेतुजप्र
ती ॥ पाहतांचिमूर्च्छाआलीसे ॥ ९ ॥ येरूह्मणेकायकारण ॥ आसाधरह्मणेऐकवचन ॥ अरेहेव्रजभूमिजाण ॥ पुण्यभुवनअसेकीं ॥
॥ १० ॥ याभूमीचेरजःकण ॥ ब्रह्मादिकांसीदुर्लभजाण ॥ इतरदेवांचापाडकोण ॥ रीघतयाचायेथेंनसे ॥ ११ ॥ सकळगोपींसहवर्त
मान ॥ येथेंयेऊनराधाकृष्ण ॥ रासक्रीडाकरितीजाण ॥ आनंदघनवर्षतसे ॥ १२ ॥ इंद्रादिदेवघोंटितीलाळ ॥ वेडाजाहलाजाश्वनीळ ॥
आपुलापरिवारसोडोनिसकळ ॥ रासांतमृदंगवाजवीतसे ॥ १३ ॥ योगियांसीदुर्लभस्थळ ॥ ऐसेंहेंआहेव्रजमंडळ ॥ तयासीतूंमूर्खकेवळ ॥

घोड्याच्याखुरानेंतुडविसी ॥ १४ ॥ कैसीतुझीहोईलगती ॥ कोणत्याजासीलनरकाप्रती ॥ हेंपाहोनिभ्रमलीमती ॥ तेणेंनिश्चितीमू
र्च्छाआली ॥ १५ ॥ ऐसेंसंतांचेंऐकोनिवचन ॥ तयाचेउघडोनिगेलेनयन ॥ अंतरींअनुतापहोऊनिपूर्ण ॥ धरिलेचरणसद्गुरूचे ॥ १६ ॥
ह्मणेजीआतांकरावेंपावन ॥ अनन्यभावेंमीआहेंशरण ॥ आसाधरासीदयायेऊन ॥ मस्तकींहस्तठेविला ॥ १७ ॥ तयाचेकानींउपदेश
केला ॥ तत्काळअंतरींप्रकाशझाला ॥ घरदारप्रपंचसोडोनिसगळा ॥ तेथेंचिबैसलेहरिदास ॥ १८ ॥ पहिलीचभरलीहोतीतोफ ॥ वरीस
द्गुरूनेंकेलाप्रताप ॥ अग्निलावितांअपेआप ॥ एकदमधडाकाजाहला ॥ १९ ॥ तेथेंचिनिधीकुंजस्थान ॥ सुंदरकुंडअसेजाण ॥ तेथेंचि
हरिदासबैसोन ॥ करितीभजनश्रीहरीचें ॥ २० ॥ नानापरीचेंकरोनिकवन ॥ सरसलीलेचेंकरीवर्णन ॥ हरिदासरसिकछापपूर्ण ॥ ज
गामाजीप्रगटली ॥ २१ ॥ युगलनामाचापरमनेम ॥ सदागहिवरोनदाटेप्रेम ॥ जिव्हेवाटूनश्यामश्याम ॥ निरंतरउच्चारहोतसे ॥ २२ ॥
कुंजविहारीमुरलीधर ॥ तयाचीलीलासकळसुंदर ॥ डोळेझांकोनिनिरंतर ॥ ध्यानामाजीपहातसे ॥ २३ ॥ तयारंगांतनिमग्नचित्त ॥ क
धींउठोनिकरीनृत्य ॥ हावभावकरोनिदावित ॥ होहोवाहवाकरीतसे ॥ २४ ॥ ललितासखीचाअवतार ॥ तेणेंत्यासुखाचाअधिकार ॥
हरिदासवाहेनिरंतर ॥ प्रेमतत्परहोउनीं ॥ २५ ॥ गायनकलेंतपरमनिपुण ॥ ज्यापुढेंगंधर्वतुच्छजाण ॥ जेणेंआपुल्यागायनेंकरून ॥ रा
धाकृष्णासीतोषविलें ॥२६॥ जेव्हांहरिदासकरितीगायन ॥ तेव्हांराधाकृष्णआपण ॥ ऐकावयासीकुंडांतोन ॥ प्रगटोनिबाहेरबैसती ॥२७॥
गायनझालियासमाप्त ॥ उभयतांहीहोतीगुप्त ॥ यापरीयेतीनित्यच्यानित्य ॥ तोंएकेदिवसींकायझालें ॥ २८ ॥ उभयतांगुप्तझाल्यावर ॥
पुनरपिप्रगटझालेसत्वर ॥ ऐसापाहोनिचमत्कार ॥ हरिदासविचारीतयातें ॥ २९ ॥ आजिपुनरपिकैसेंजाण ॥ उभयतांहींकेलेंआगम
न ॥ तेव्हांबोलतीराधाकृष्ण ॥ आमुचीइच्छाऐसीअसे ॥ ३० ॥ तुझ्याचिजवळीराहोन ॥ सर्वदाकरूंगायनश्रवण ॥ तेव्हांहरिदासकरी
विनवण ॥ हेंमात्रदेवानकोकरूं ॥ ३१ ॥ तुझ्याकांतासोळासहस्र ॥ करितीअनेकभोगोपचार ॥ तेणेंहीप्रसन्ननव्हेचिअंतर ॥ तेथेंमीपामर
कैसेंकरूं ॥ ३२ ॥ तैसीचराधाहीमानवती ॥ कैसेनिआवरेमाझ्यामती ॥ मीतोंकंगालआहेंनिश्चिती ॥ कोठोनिउपचारआणूंइतुके ॥

॥ ३३ ॥ यावरीबोलेवैकुंठनायक ॥ अंतरींदोघाचानधरींचधाक ॥ उभयताआह्मीहोवूंएक ॥ तोंअर्धांगींराधाप्रवेशली ॥ ३४ ॥ हरिदासह्मणेहेंसर्वहीसत्य ॥ परीवाढतोप्रपंचनित्य ॥ मजतोंआवडेसदाएकांत ॥ मानसिकसुखहोतसे ॥ ३५॥ देवह्मणेतूंनकरींचिंता ॥ स्वस्थसेवावेंनिजएकांता ॥ मीआपुलीसर्वव्यवस्था ॥ लाऊनघेईनजाणतूं ॥ ३६ ॥ मगहरिदासेंआपण ॥ उपाध्यायासीबोलाऊन ॥ पूजादिधलीसोंपून ॥ तोंचमत्कारकायझाला ॥ ३७ ॥ हरिदासाच्याआसनाखालीं ॥ पांचमोहरानिघाल्यातळीं ॥ हरिदासेंनिरखोनितेवेळीं ॥ दुसऱ्यास्थळासीबैसले ॥ ३८ ॥ तोंतेथेंहीनिघाल्यापांचमोहरा ॥ तेव्हांसमजोनिगेलेअंतरा ॥ हरीचीकरणीहेआहेसुंदरा ॥ लाविलेंमंदिराकामतेव्हां ॥ ३९ ॥ विशाळमंदिरबांधोन॥ हरीचेंकरोनिसंस्थापन ॥ तेथीलसर्वसेवनपूजन ॥ पुरोहितासीसोंपिलें ॥ ४० ॥ बाकेबिहारीनामेंकरून ॥ तेचिमूर्तीविख्यातजाण ॥ छप्पन्नभोगउपचारपूर्ण ॥ अनेकप्रकारचेहोताती ॥ ४१ ॥ हरिदासाचीप्रगटेमहंती ॥ शिष्यसांप्रदायवाढेनिश्चिती ॥ अत्यंतमहिमावाढलाक्षिती ॥ तयाचीरीतीकितीवानूं ॥ ४२ ॥ प्रभूसीलागतीउत्तमभोग ॥ तेचिघेवोनिआपणसवेग ॥ मर्कटमोरासीभोजनसांग ॥ घालोनिपोषणकरीत्याचें ॥ ४३ ॥ यातीलह्माचिसारांश ॥ पूर्वींगोकुळांतहृषीकेश ॥ मोरमर्कटबहुवस ॥ चोरीकरूनपाळिले ॥ ४४ ॥ यापरीहरिदासभक्तपूर्ण ॥ घ्यावयासीज्याचेंदर्शन ॥ द्वारापाशींनृपतीजाण ॥ आशालाऊनउभेराहती ॥४५॥ त्यांतीलएकाचेंकरितोंवर्णन ॥ दिल्लींतरहातसेतानसेन ॥ जातीचेहोतेकनोजीब्राह्मण ॥ गायनकलेंतपूर्णअसे ॥ ४६ ॥ गुरूनेंत्यासीसर्वराग ॥ शिकऊनदिधलेअसतीसांग ॥ परंतुमल्हाररागसुभग ॥ तोमात्रनाहींशिकविला ॥ ४७ ॥ ह्मणेहाआहेदक्षिणेंत ॥ तरीएकतूंकरावेंकृत्य ॥ दीपकरागाचेंगायनसत्य ॥ जन्मभरांतकरूंनको ॥ ४८ ॥ जेदिवशींहागासीलराग ॥ तुजलाहोईलमहद्रोग ॥ सर्वअंगाचीहोईलआग ॥ तयासीशांतीनसेची ॥ ४९ ॥ ऐसेंगुरूचेंआज्ञावचन ॥ ह्मणोनिदीपकनकरीगायन ॥ एकेदिवसींबादशाहआपण ॥ कायतयासीआज्ञापी ॥ ५० ॥ बादशाहापाशींचवदारत्न ॥ त्यामाजीहेप्रख्यातजाण ॥ दीपकरागाचेंकरागायन ॥ ह्मणोनिभूपआग्रहकरी ॥ ५१ ॥ तानसेनकरीबहुविनंती ॥ परंतुकांहींनायकेभूपती ॥ तैलवातघालोनिनिश्चिती ॥ समयाअनेकठेवल्या

॥५२॥ रावह्मणेकरोनिगायन ॥ द्यावेसंपूर्णदिवेलाऊन ॥ तेव्हांबोलेतानसेन ॥ यातमरणअसेमाझें ॥ ५३ ॥ बादशाहह्मणेअसोकांहीं ॥ परं
तुगायनकरावेंपाहीं ॥ तानसेनानेंलवलाहीं ॥ आरंभकेलागायना ॥ ५४ ॥ ऐसियापरीकेलेंगायन ॥ सर्वहीगेलेतटस्थहोऊन ॥ एकाएकीं
आपुल्याआपण ॥ दीपउजळोनउठले॥५५॥तानसेनाच्याहीशरीरांत ॥ एकाएकींआगउठत ॥ तेणेंव्याकुळहोवोनिपडत॥ तळमळकरीततेध
वां ॥५६॥ बादशाहानेंतेंपाहोन ॥ ह्मणेजितुकेंलागेलधन ॥ तितुकाखर्चकरोनिजाण ॥ आरोग्यशरीरकरावें ॥५७॥ तेव्हांविनवीतानसेन ॥
मल्हाररागजोसंपूर्ण ॥ दक्षिणेमाजीआहेजाण ॥ तेथेंमजजाणेंलागेल॥५८॥वर्षभरसुट्टीघेऊन ॥ तेव्हांनिघालेतानसेन ॥ तोंपावलेवृंदावन ॥
शरीरक्षीणबहुझालें ॥५९॥ तेव्हांअंतरींविचारीआपण ॥ दक्षिणेपर्यंतनकरवेगमन ॥ आतांयेथेंचिद्यावाप्राण ॥ उत्तमतीर्थअसेहें॥६०॥ ह्मणो
निपाषाणबांधोनिगळां ॥ बुडावयासीजोंरिघाला ॥ तोंएकतेथेंआलीअबला ॥ जळभरावयातेवेळीं ॥६१॥ तानसेनाचेंपाहोनिचिन्ह ॥ ह्मणे
हेंकायकरितोसिजाण ॥ नरदेहहादुर्लभपूर्ण ॥ वृथाकांप्राणसोडिसी ॥ ६२ ॥ तेव्हांसाद्यंतवर्तमान ॥ तिसीनिवेदीतानसेन ॥ तीह्मणेहेंदुर्घट
कोण ॥ सहजउपायअसेयाचा ॥ ६३ ॥ येथेंहरिदाससंतपूर्ण ॥ सर्वरागत्याचेंकरितीसेवन ॥ झाडणेंसारवणेंदळणकांडण ॥ सर्वहीका
मकरिताती ॥ ६४ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ तानसेनधांवोनधरीचरण ॥ ह्मणेतेमजलाद्यावेदाऊन ॥ जाईनमीशरणतयांसी ॥ ६५ ॥
मगबराबरतिणेंनेऊन ॥ हरिदासाचेंकरवीदर्शन ॥ येरूहोवोनिअनन्यशरण ॥ धांवोनिचरणधरीतसे ॥ ६६ ॥ ऐसेंत्यासीपाहोनिआर्त ॥
दयेनेंहरिदासआश्वासित ॥ तानसेनमगसाद्यंत ॥ वर्तमाननिवेदी ॥ ६७ ॥ हरिदासासीदयायेऊन ॥ मल्हाररागाचेंकरीगायन ॥ ता
नसेनासीनम्रकरोन ॥ उभेकेलेतेधवां ॥ ६८ ॥ जेव्हांसप्रेमकेलेंगायन ॥ एकाएकींमेघयेऊन ॥ अपारवृष्टीझालीपूर्ण ॥ तानसेनशीतळ
होतसे ॥ ६९ ॥ सहामहिनेमगराहोन ॥ हरिदासाचीसेवाकरून ॥ तोरागघेतलाशिकोन ॥ मगदिल्लीसपातले ॥ ७० ॥ तेव्हांविचा
रीबादशाह ॥ शीघ्रआलेतीलवलाहें ॥ कोठेंतुह्मासीमिळालाउपाय ॥ तोमजलागींसांगावा ॥ ७१ ॥ मगसाद्यंतवर्तमान ॥ निवेदन
करीतानसेन ॥ हरिदासाच्याकृपेकरून ॥ हालाभमजलाजाहला ॥ ७२ ॥ बादशाहह्मणेत्याचेंदर्शन ॥ मजलागोनिद्यावेंकरोन ॥ ता

नसेनह्मणेयावेषान ॥ तयाचीभेटनघडेचि ॥ ७३ ॥ मगतानसेनाचेशिष्यहोऊन ॥ बादशाहनिघालाभेटीलागून ॥ वृंदावनामाजीयेऊ
न ॥ हरिदासाचेघरींआले ॥ ७४ ॥ भीतरीजाऊनितानसेन ॥ हरिदासासीकरितीनमन ॥ तंवतेह्मणतीबादशाहजाण ॥ किमर्थयेथें
आलासे ॥ ७५ ॥ बादशाहेंतेंऐकोन ॥ तटस्थझालेंत्याचेंमन ॥ सत्वरसन्मुखयेऊन ॥ साष्टांगनमनघातलें ॥ ७६ ॥ हातजोडोनिकरी
विनवण ॥ ऐकावयासीआपुलेंगायन ॥ मूर्खबुद्धीमीआलोंजाण ॥ क्षमासंपूर्णकरावी ॥ ७७ ॥ हरिदासेंतयासीआपण ॥ राहवोनघेत
लेंदिवसतीन ॥ ऐकवोनदिधलेंत्यासीगायन ॥ बादशाहप्रसन्नजाहला ॥ ७८ ॥ हातजोडोनिकरीविनंती ॥ कांहींसेवासांगावीनिश्चि
ती ॥ हरिदासहांसोनितयाप्रती ॥ कायआपणबोलतसे ॥ ७९ ॥ आह्मासीकायअसेन्यून ॥ कुबेरभांडारीअसेजाण ॥ तेथेंतूंदरिद्रीअ
त्यंतहीन ॥ कितीकतेंधनदेशील ॥ ८० ॥ बादशाहविचारीअंतरीं ॥ साधूबोलतीऐशाचपरी ॥ परंतुतेअसतीदरिद्री ॥ वैराग्यभारीदा
विती ॥ ८१ ॥ आणीकआपणविनंतीकरी ॥ सेवासांगावीकांहींतरी ॥ हरिदासतेंसमजोनिअंतरीं ॥ कायतयासीसांगतसे ॥ ८२ ॥
घाटावरीचिराएक ॥ फुटलासेतोकरींसम्यक ॥ ऐसेंऐकोनिनरनायक ॥ ह्मणेमजसम्यकदावावा ॥ ८३ ॥ हरिदासजीनेंमगआपण ॥
बरोबरीएकशिष्यदेऊन ॥ घांटपहावयाधाडिलेजाण ॥ तोंचमत्कारतेथेंजाहला ॥ ८४ ॥ गोलोकाचीसर्वरचना ॥ बादशाहाच्यादावि
लीनयनां ॥ पहिलाघांटपहातांजाणा ॥ तंवतोहिऱ्यांचासर्वअसे ॥ ८५ ॥ दुसरापाहिलापोंवळ्यांचा ॥ तिसरानिरखिलामाणिकांचा ॥
चवथादेखिलापाचांचा ॥ चिरातयाचाफुटलासे ॥ ८६ ॥ पांचहातांचाहोताचिरा ॥ शिष्यसांगतीहेनृपवरा ॥ येथेंदुसरापाहिजेचिरा ॥
तोतूंआणोनबैसवीं ॥ ८७ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ रायाचागळालाधनाभिमान ॥ अंतरींहोवोनिअत्यंतखिन्न ॥ ह्मणेहेंकठिणकर्म
असे ॥ ८८ ॥ सर्वराज्याचामोलकरितां ॥ ऐसाचिरानमिळेतत्त्वता ॥ शिष्यह्मणतीकेवढीमूर्खता ॥ योग्यतानसतांबोलिलासी ॥ ८९ ॥
बादशाहअत्यंतहोवोनिखिन्न ॥ हरिदासाचेजवळयेऊन ॥ शरणहोवोनिधरीचरण ॥ ह्मणेजीअपराधक्षमाकरा ॥ ९० ॥ माझेंजाणोनि
दरिद्रपण ॥ तैसेंचिकरितीलआज्ञाआपण ॥ तेव्हांहरिदासजीहांसोन ॥ कायतयासीसांगती ॥ ९१ ॥ वांदरांसीद्यावेचणेलाऊन ॥ आ

णीकव्रजांतीलवृक्षजाण ॥ कोणीनयांचेंकरावेंछेदन ॥ ह्याबंदोबस्तकरावा ॥ ९२ ॥ आणिकएकवचनकरींपालन ॥ आमुच्याभेटीस आजपासोन ॥ कधींनतुवांयावेंजाण ॥ बादशाहसर्वमान्यकरी ॥ ९३ ॥ यापरीराजेअनेकजाण ॥ हरिदासाचेंघ्यावयादर्शन ॥ द्वारापाशींतिष्ठतीजाण ॥ आशाधरूनजयाची ॥ ९४ ॥ ॥ मू०क० ॥ स्वामीहरिदासरसरासिको बखान सकै रसिकता छाप जोई जाय मध्य पाइये ॥ लायो कोउ चोवा बाको अति मन भोवा बामे डाऱ्यो ले पुलिन यह खोवा हिये आइये ॥ जानिके सुजान कही ले दिखावो लालप्यारे नेकु सु उघारे पट सुगंध बुडाइये ॥ पारस पखान करी जल डरवाई दियो कियो तब शिष्य ऐसे नानाविध गाइये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेस्वामीश्रीहरिदास ॥ प्रेमरसाचीकेवळरास ॥ ऐसाकोणआहेपुरुष ॥ तयाचेंवर्णनकरूंशके ॥ ॥ ९५ ॥ सज्जनांच्यासमाजांत ॥ रसिकपणाचीछापअद्भुत ॥ जयालागोनिमिळालीसत्य ॥ त्याचेंरसिकत्वकितीवाणूं ॥ ९६ ॥ कोणीएकथोरसावकार ॥ शंभररुपयेतोळ्याचेंअत्तर ॥ घेवोनिआलाशेरभर ॥ बाकेबिहारीसीचढवावया ॥ ९७ ॥ तोंहरिदासजीआपण ॥ बाहेरबैसलेहोतेजाण ॥ तोंसावकारजवळयेऊन ॥ नमनकरोनबैसला ॥ ९८ ॥ कुपीअत्तराचीकाढोन ॥ स्वामीच्यासन्मुखठेवीआपण ॥ तोंतेसमईहरिदासजाण ॥ अंतरलीलेंतनिमग्नहोते ॥ ९९ ॥ वसंताचीहोतसेलीला ॥ एकीकडेगोपींचामेळा ॥ दुसरीकडेघनसांवळा ॥ गोपाळघेउनीखेळतसे ॥१००॥ एकचिधूममाजलीजाण ॥ तोंअवचिताश्रीजगज्जीवन ॥ गोपींच्यामेळ्यांतसांपडलेपूर्ण ॥ कोणीहीजवळनसेचि ॥ १ ॥ राधेनेंदेवासीधरून ॥ मुखासीगुलालकरीमर्दन ॥ तैंघाबरलेजगज्जीवन ॥ जवळीकांहींनसेचि ॥ २ ॥ हरिदासेंतोसमयजाणोन ॥ आसपासपाहतीविलोकून ॥ अत्तराचीकुपीदेखतांजाण ॥ तेचिउचलोनदेहरीसी ॥ ३ ॥ सत्वरतीघेऊनजगज्जीवन ॥ राधेवरीटाकितांजाण ॥ तेव्हांतीगेलीघाबरोन ॥ देवनिष्टोनपळाले ॥ ४ ॥ हरिदासह्मणेभलेभले ॥ बरेंचिदेवाकार्यसाधिलें ॥ बाहेरसावकारासदृष्टीपडलें ॥ अत्तरवोतिलेंरेतीमाजी ॥ ५ ॥ तेणेंतोअंतरींझालाखिन्न ॥ ह्मणेमीआणिलेंप्रीतीकरून ॥ रेतीमाजीटाकिलेंजाण ॥ श्रेष्ठासीकायह्मणावें ॥ ६ ॥ यापरीतयाचेंलक्षण ॥ हरिदासगेलेसमजोन ॥ मगशिष्यांसीबोलाऊन ॥ कायआपणसांगती

॥ ७ ॥ त्यासावकारासीनेऊन ॥ लालप्यान्याचेंकरवादर्शन ॥ पटाचेअंतरींनेऊन ॥ चांगलेपणेंदाखवावें ॥ ८ ॥ तेथेंसांप्रदायआहेऐ
सा ॥ पटलागलेराहतीसहसा ॥ दर्शनसमईपटथोडासा ॥ खोलूनजनांसीदाविती ॥ ९ ॥ याचेंऐसेंआहेकारण ॥ जनांनींसाग्रकरितां
दर्शन ॥ हरीसीदृष्टीहोईलपूर्ण ॥ ह्मणोनिथोडापटखोलिती ॥ ११० ॥ हरिदासाच्याआज्ञेवरून ॥ सावकारासीआंतनेऊन ॥ पटखोलो
निदावितांदर्शन ॥ तोंभप्काआलासुगंधाचा ॥ ११ ॥ बिहारीजीच्याअंगावर ॥ सर्वहीसांडलेंअसेअत्तर ॥ तोपहातांचमत्कार ॥ सा
वकारस्तब्धझाला ॥ १२ ॥ येथेंएकशंकाआलीखरी ॥ अत्तरटाकिलेंराधेवरी ॥ तेंदेवाच्याशरीरावरी ॥ कैसेंयेऊनपातलें ॥ १३ ॥ त
रीतेंउत्तरऐकासवेग ॥ पूर्वींचकथिलाकथाभाग ॥ राधाप्रवेशलीवामांग ॥ तेणेंहायोगजाहला ॥ १४ ॥ बिहारीजीचेंवस्त्रमात्र ॥ सुगं
धांतबुडालेंसर्वत्र ॥ आश्चर्यकरीसावकार ॥ ह्मणेचमत्कारकायझाला ॥ १५ ॥ हरिदासेंओतिलेंरेतींत ॥ तेंदेवासीझालेंप्राप्त ॥ मगहो
वोनिप्रेमयुक्त ॥ हरिदासासीनमनकरी ॥ १६ ॥ यावरीएकब्राह्मण ॥ बहुतकरोनिअनुष्ठान ॥ देवीसीकरोनिप्रसन्न ॥ परिसमागोनघे
तला ॥ १७ ॥ मगत्यासलोखंडलावोन ॥ एककोटीचेंकेलेंसुवर्ण ॥ घरामाजीसांठवोन ॥ नंतरविचारकायकरी ॥ १८ ॥ हाजरीआपु
ल्याघरींठेवितां ॥ रायालागींकळतांवार्ता ॥ घरदारासहिततत्त्वता ॥ हरणकरीलपरिसासी ॥ १९ ॥ तरीहरिदाससाधुपूर्ण ॥ त्याघरीं
होतसेअन्नसंतर्पण ॥ सर्वदायेतीसंतसज्जन ॥ खर्चबहुतअसेत्याचा ॥ १२० ॥ तयासीयाचागुणदाऊन ॥ परिसद्यावात्यालागून ॥ मग
परिसलोखंडघेऊन ॥ हरिदासाच्याजवळआला ॥ २१ ॥ तयासीकरोनिनमस्कार ॥ विनंतीकरीतसेद्विजवर ॥ ह्मणेएकवस्तुआहेसुंदर ॥
इचासंग्रहकरावा ॥ २२ ॥ तुमच्याघरींखर्चबहुत ॥ अडचणनपडावीकिंचित ॥ ह्मणोनिहेवस्तुदेत ॥ जतनकरूनठेवावी ॥ २३ ॥ हा
जातीचाआहेपरिस ॥ यासीलावितांलोखंडास ॥ त्याचेंसुवर्णहोयसुरस ॥ खर्चबहुवसचालेल ॥ २४ ॥ हरिदासह्मणेकैसीकृती ॥ आह्मा
सकरोनदावानिश्चिती ॥ येणेंपरिसघेवोनिहातीं ॥ लोखंडलावोनिदावीतसे ॥ २५ ॥ तंवतेंनकांहींझालेंसुवर्ण ॥ विप्रअंतरींहोयउद्वि
ग्न ॥ अहोहेंकायझालेंचिन्ह ॥ परिसाचागुणकोठेंगेला ॥ २६ ॥ हरिदासह्मणेहापत्थर ॥ यमुनेंतफेंकोनिदेईसत्वर ॥ तेणेंटाकोनदिध

लाझडकर ॥ उद्विग्नमहोवोनिबैसला ॥ २७ ॥ हरिदासेंपाहोनित्याचेंचित्त ॥ तयासीजवळीपाचारित ॥ आपणजाऊनयमुनेंत ॥ ओंज
ळभरीखडेकाढी ॥ २८ ॥ विप्रासीह्मणेयांतून ॥ पाहिजेलतोघेउचलोन ॥ लोखंडासीपहालावोन ॥ ह्मणजेसुवर्णहोईल ॥ २९ ॥ ऐसें
त्याचेंऐकतांवचन ॥ विप्रएकेकखडाउचलोन ॥ लोखंडासीपाहेलाऊन ॥ तंवतेंसुवर्णहोतसे ॥ १३० ॥ अनुतापझालाविप्रास ॥ ह्मणे
जीआपणअहांतपरिस ॥ मजअनाथालोखंडास ॥ पावनकरावेंदयाळा ॥ ३१ ॥ मगघरदारसर्वसोडून ॥ हरिदासासीहोयशरण ॥ ये
रूमस्तकींहस्तठेवोन ॥ उपदेशदेऊनिशिष्यकेला ॥ ३२ ॥ यापरीनानाविधजन ॥ हरिदासानेंकेलेपावन ॥ अगाधतयाचेंमहिमान ॥
करवेलवर्णनकोठवर ॥ ३३ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ शायशींवा
छप्पागोडहा ॥ १३४ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुमंगलमूर्ती ॥ माझीसकळहीनाशींआर्ती ॥ भक्तिमालेचीकरींपूर्ती ॥ च
र्णीभक्तिदेईंतुझ्या ॥१॥ ॥ मू०छ० ॥ उत्कर्ष तिलकअरुदामको भक्तइष्ट अति व्यासके ॥ काहूके आराध्य मछ कछ सूकर नरहरी ॥
बावन फरसाधरन सेतबंधन सैलकर ॥ एक तके यह रीतीनेम नवधासो ल्याये ॥ सुखसमोखनसुवन अच्युतगोत्रीजू लडाये ॥ गुन
तौर नूपुर गुह्यौ महतसभामधि रासकें ॥ उत्कर्ष तिलक० ॥ ८७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महाभक्तझालेव्यास ॥ तिलकमाळेचाबहुउ
त्कर्ष ॥ अतिइष्टमानीभक्तांस ॥ इतरमार्गासनपाहे ॥ २ ॥ कोणासीआराध्यमत्स्यकच्छ ॥ कोणासीवराहआवडेस्वच्छ ॥ कोणासीन
रहरीवांचोनितुच्छ ॥ इतरभजनवाटतसे ॥ ३ ॥ कोणासीवामनप्रियकर ॥ कोणासीआवडेफरशधर ॥ सेतुबंधनींश्रीरघुवीर ॥ कोणा
सीफारआवडे ॥ ४ ॥ गिरिधारीसीकोणीभजती ॥ कोणीपहातीऐसीरीती ॥ नवधाभक्तीआणोनिचित्तीं ॥ त्याचिचालतीमार्गानें ॥
॥ ५ ॥ शुक्लसमोखनमहाविप्र ॥ श्रीव्यासजीतयाचेपुत्र ॥ येणेंप्रीतीलावोनिविचित्र ॥ अच्युतगोत्रीसीसेविलें ॥ ६ ॥ एकदामहंतस
भेआत ॥ रासांतराधेच्यापायांत ॥ आपुलेंतोडोनियज्ञोपवीत ॥ नूपुरसत्वरबांधिलें ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ आये ग्रहत्याग वृंदावन

अनुराग करि गयो हियो पागि होइ न्यारों तासों खीजिये ॥ राजा लेन आयो ऐपे जाइवो न भायो श्रीकिशोर अरुझायो मन सेवा मति भीजिये ॥ चीरा जरकसी सीस चिकनो खिसिल जाइ लेहुजू बंधाई नही आप बांधि लीजिये ॥ गयें उठी कुंजसुधि आई सुखपुंज आये देख्यो बंध्यो मंजु कही कैसे मोपे रीझिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ व्यासजीहेपरमभक्त ॥ वोंडसेवाल्याचेपुरोहित ॥ तोहीराजाभागवत ॥ नामतयाचेंमधुकर्षा ॥ ८ ॥ तयाचीकांतागणेशदेराणी ॥ भक्तिमार्गांतजेशिरोमणी ॥ सर्वदासादरसंतसेवनीं ॥ उभयतांहीस्त्रीपुरुष ॥ ९ ॥ नगरासीकोणीयेतांसंत ॥ तयासीआनंदहोतसेअत्यंत ॥ नपाहतीचजातपात ॥ भक्तिपूर्वकपूजिती ॥१०॥ सामोरेजावोनिदोनकोस ॥ आदरपूर्वकआणितीघरास ॥ सन्मानयुक्तपुजोनित्यास ॥ तैसीचबोळवणकरावी ॥ ११ ॥ एकदावृंदावनांतून ॥ संतसमाजआलाजाण ॥ व्यासजीराजापुढेंजाऊन ॥ आदरपूर्वकआणिती ॥ १२ ॥ चारदिनघेतलेठेवोन ॥ पक्वान्नांचेंघातलेंभोजन ॥ महावस्त्रादिदेवोनिधन ॥ भक्तिपूर्वकबोळविती ॥ १३ ॥ व्यासजीआणिनरपती ॥ दोनकोसआलेनिश्चिती ॥ मगपरतलातोभूपती ॥ व्यासासीह्मणेचलावें ॥ १४ ॥ व्यासजीह्मणेचलावेंआपण ॥ मीहीयेतोंपरतमागोन ॥ ऐसेंरायासीबोळऊन ॥ संतांच्यासंगेंजातसे ॥ १५ ॥ तयामाजीजेहोतेमहंत ॥ तयांच्यारथासीलावोनिहात ॥ वृंदावनाचेंमाहात्म्यपुसत ॥ सवेंधांवतजातसे ॥ १६ ॥ कितीकतीर्थेंआहेतसहसा ॥ तयाचामहिमाआहेकैसा ॥ यापरीप्रश्नकरितांव्यासा ॥ एकदिवसलोटला ॥ १७ ॥ तेव्हांह्मणतीसंतजन ॥ बहुतदूरआलांआपण ॥ सदनासीजावेंपरतोन ॥ तोंव्यासह्मणतीजाऊंउद्यां ॥ १८ ॥ रात्रीमुक्कामकरोन ॥ दुसरेदिवशींसंतजन ॥ वृंदावनासीचालिलेजाण ॥ तोंव्यासहीआपणसवेंनिघे ॥ १९ ॥ महंतांसीविचारीअपूर्व ॥ कोणकोणतेथेंआहेतिदेव ॥ कैसेकैसेआहेतिठाव ॥ तेसमूळसांगावे ॥ २० ॥ यापरीबोलतबोलत ॥ दुसऱ्यामुक्कामापर्यंत ॥ येऊनपोहोंचलेव्यासभक्त ॥ संतह्मणतीआतांजावें ॥ ॥ २१ ॥ तोह्मणेजाऊंउदईक ॥ दुसरेदिवशींजातांदेख ॥ व्यासहीसवेंनिघेसम्यक ॥ गोष्टीकरीतव्रजाच्या ॥ २२ ॥ कोणकोणतेथेंसंतजन ॥ वारंवारविचारीआपण ॥ प्रेमयेतसेगहिवरोन ॥ घरदाराचेंभाननसेचि ॥ २३ ॥ यापरीनित्यच्यानित्य ॥ व्यासजीहोऊनप्रेमयु

क्त ॥ सज्जनांसीप्रश्नकरीत ॥ वृंदावनांतपातले ॥ २४ ॥ तेथेंचरंगोनगेलेंचित्त ॥ रायासीकळलावृत्तांत ॥ तोह्मणेऐसाभगवद्भक्त ॥ स
मागमासीकोणभेटे ॥ २५ ॥ ज्याच्यासमागमेंकरून ॥ आह्मासीघडेसंतसेवन ॥ मगत्यासीआणावयालागोन ॥ प्रधानासीधाडिलें ॥
॥ २६ ॥ प्रधानयेऊनआपण ॥ विनवीतसेव्यासालागुन ॥ तेथेंरायासीआपणाविण ॥ क्षणभरीचैननपडेचि ॥ २७ ॥ तेव्हांव्यासजी
बोलेआपण ॥ आतांवृंदावनासोडून ॥ कोठेंबाहेरनाहींचजाणे ॥ ह्मणोनिपदगाइलें ॥ २८ ॥ ऐसेंव्यासाचेंऐकोनिवचन ॥ कारभारी
गेलानिघोन ॥ वोंडश्यामाझारीयेऊन ॥ सर्वरायासीनिवेदिलें ॥ २९ ॥ मगरायेंविचारकरोन ॥ वृंदावनासीयेआपण ॥ व्यासजीची
भेटघेऊन ॥ बहुप्रकारेंविनवीतसे ॥ ३० ॥ तेव्हांव्यासजीललकारून ॥ रायालागींकरितीभाषण ॥ मूर्खासोडविसीवृंदावन ॥ ह्मणोनि
दोहागाइला ॥ ३१ ॥ ॥ दोहा ॥ वृंदावनको छोडिके ओर तीरथको जात ॥ छांडि विमल चिंतामणि कौडीको ललचात ॥ १ ॥
तेव्हांभूपतीविचारीआपण ॥ अहोहेसंतांचेंऐकतीलवचन ॥ तरीसज्जनांसीविनवोन ॥ जावेंघेऊनव्यासासी ॥ ३२ ॥ मगहरिदासजी
रूपसनातन ॥ कमळाकरभट्टभट्टनारायण ॥ खेमगुसांईकृष्णदासजाण ॥ तयांसीभूपतीभेटतसे ॥ ३३ ॥ तैसेचिश्रीभट्टविठ्ठलनाथ ॥
परमानंदआणिरघुनाथ ॥ सकळांसीविनवीजोडोनिहात ॥ व्यासजीससवेंकरूनद्यावें ॥ ३४ ॥ सर्वहीह्मणतीवृंदावन ॥ सोडोनिजावें
ह्मणेकोण ॥ सर्वस्वेंआमुचागेल्याप्राण ॥ ऐसेंवचननबोलवे ॥ ३५ ॥ रयासीबहुतवाटलेश्रम ॥ ह्मणेमजनघडेसत्समागम ॥ मगदीन
पणधरोनिपरम ॥ हरिवंशासीशरणगेला ॥ ३६ ॥ अनन्यभावेंधरोनिचरण ॥ ह्मणेजीआपणकृपाकरोन ॥ व्यासजीससवेंद्यावेंकरून ॥
तेणेंमीपावनहोईन ॥ ३७ ॥ ज्याच्यासमागमेंकरून ॥ सर्वदाघडेसंतसेवन ॥ सर्वहीदेशहोतसेपावन ॥ येवढेंदानमजद्यावें ॥ ३८ ॥
हरिवंशगुसांईकळवळोन ॥ रायासीदेतीआश्वासन ॥ ह्मणेमीत्यासीसांगोन ॥ सवेंकरोनियांदेईनकीं ॥ ३९ ॥ तंवतेंव्यासासीवर्तमा
न ॥ कळलेंकींआपणालागून ॥ वोंडश्यासीजावयाकारण ॥ हरिवंशजीसांगणार ॥ ४० ॥ तेणेंअंतरींझालाखिन्न ॥ कैसेंटाळावेंसंतव
चन ॥ दुसरेदिवशींमगउठोन ॥ विपरीतचिन्हकरीतसे ॥ ४१ ॥ सर्वहीतोंडकाळेंकरून ॥ त्यावरीचुन्याचेटिपकेलाऊन ॥ काळाकांब

ळघेपांघरून ॥ लंगोटीकाळीघातली ॥ ४२ ॥ जेथेंमिळतीसंतजन ॥ पहिलेचयेऊनतेंथेंआपण ॥ एक्याकोंपऱ्यातजाऊन ॥ बैसेदडो
नव्यासजी ॥ ४३ ॥ तोंसर्वमिळालेसंतजन ॥ राजानिघण्याचीतयारीकरून ॥ व्यासासीघ्यावयालागुन ॥ संतसभेसीपातला ॥४४ ॥
सर्वसंतांसीकरोनिनमन ॥ हरिवंशापुढेंहातजोडोन ॥ उभाराहोनकरीविनवण ॥ ह्मणेजीव्यासासीनिरोपावें ॥ ४५ ॥ हरिवंशजीबोले
आपण ॥ व्यासजीकोठेंआहेतजाण ॥ ऐसेंव्यासानेंऐकतांवचन ॥ हातजोडोनिपुढेंआले ॥ ४६ ॥ व्यासजीचेंपहातांचिन्ह ॥ हरिवंश
जीपुसेआपण ॥ हेंकायकेलेंविपरीतलक्षण ॥ कोणकारणअसेयाचें ॥ ४७ ॥ तेव्हांव्यासजीकरीविनंती ॥ म्याऐकिलेंआजिनिश्चिती ॥
वृंदावनांतूनमजप्रती ॥ काढोनिदेणारआपण ॥ ४८ ॥ आतांएकगाढवआणोन ॥ त्यावरीमीबैसतोंजाण ॥ शेणमारकरोनिआपण ॥
काढोनिद्यावेंमजप्रती ॥ ४९ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ हरिवंशगुसांईलागोन ॥ हृदयींआलेंगहिंवरून ॥ ह्मणेरेबापानकोजाऊं
॥ ५० ॥ सर्वहीतटस्थझालेसंत ॥ भूपतीहोवोनिआशारहित ॥ निजनगरासीगेलात्वरित ॥ व्यासाच्याखटल्यासीधाडिलें ॥ ५१ ॥
परिवारासहवर्तमान ॥ व्यासजीचेंकुटुंबजाण ॥ वृंदावनासीयेऊन ॥ जवळराहिलेंतयाच्या ॥ ५२ ॥ रात्रंदिवसआप्तजन ॥ व्यासा
सीआग्रहकरून ॥ ह्मणतीवोंडस्यासचलावेंतूर्ण ॥ परीतेकांहींनायकती ॥ ५४ ॥ मगसकळांनींनिश्चयकरून ॥ ह्मणतीआह्मीदेतोंप्राण ॥
ऐसादुराग्रहपाहोन ॥ व्यासजीह्मणेअवश्ययेतों ॥ ५५ ॥ तंवनिघण्याचीतयारीकेली ॥ व्यासजीबोलेतयेवेळीं ॥ सकळांसीपुसोन
येकाळीं ॥ येतोंह्मणोनिनिघाले ॥ ५६ ॥ सर्वेंआलावडिलतनय ॥ तोंहेसकळांसीकरितीविनय ॥ वृक्षपाषाणास्वयमेव ॥ करोनिनम
नविचारिती ॥ ५७ ॥ यापरीचालिलेविचारित ॥ तोंएकभंगीणअकस्मात ॥ उच्छिष्टपात्रेंघेऊनजात ॥ व्यासजीविचारितीतियेतें ॥
॥ ५८ ॥ हेंकायघेऊनजातीविशद ॥ तंवतीबोलेमहाप्रसाद ॥ ऐसातिचाऐकतांशब्द ॥ तत्काळव्यासजीधांवले ॥ ५९ ॥ तिच्यापांटींत
हातघालोन ॥ प्रसादघेतलाकाढोन ॥ तत्काळआपणकरितीभक्षण ॥ प्रीतीकरूनतेधवां ॥ ६० ॥ पुत्रह्मणतसेअहोहेंकाय ॥ व्यासबो
लेहेंऐसेंचिआहे ॥ दोहाकरूनलवलाहें ॥ उत्तरदेतीतयासी ॥ ६१ ॥ ॥ दोहा ॥ राधावल्लभकारने सहीजगत उपहास ॥ वृंदावन

के सुपचकी जूठनि खाई व्यास ॥१॥ पुत्रानेंपाहोनतयेवेळे ॥ मातेसीसर्वहीवृत्तकथिलें ॥ ह्मणेगेतातविक्षिप्तझाले ॥ कायकरावेंसांगआ
तां ॥ ६२ ॥ यावरीमाताबोलेवचन ॥ जैसीतुमचीइच्छाजाण ॥ राहापाहिजेकरागमन ॥ मीतोंराहीनपतीजवळी ॥ ६३ ॥ पतीजी
कांहींधरितीलवाट ॥ माझातोचिमार्गनीट ॥ ऐसामातेचापाहोनिहट्ट ॥ सर्वहीतेथेंराहिले ॥ ६४ ॥ जातीपातीचाविकल्पसर्व ॥ जावो
निप्रसादींजडलाभाव ॥ तेणेंव्यासाचावाढेप्रभाव ॥ भक्तीचारंगचढोनिगेला ॥ ६५ ॥ हरिवंशजीसीकळलीवार्ता ॥ बहुतआनंदझा
लाचित्ता ॥ भोजनाबोलाऊनसकळसंतां ॥ व्यासासीपंक्तींतघेतले ॥ ६६ ॥ व्यासासीविचारितीसंतजन ॥ आतांकैसेंझालेंचिन्ह ॥ कै
सेंदिसेहेंवृंदावन ॥ सांगलक्षणआह्मांतें ॥ ६७ ॥ व्यासजीह्मणेमीसांगूंकाय ॥ प्रत्यक्षगोलोकदिसताहे ॥ तोंसंतह्मणतीलवलाहें ॥ अ
नुभवयाचादाखवावा ॥६८॥ व्यासह्मणतीयाकूपांत ॥ शंभरहातांवरीतेथ ॥ किशोरजीचीमूर्तिदिसत ॥ तंवतेह्मणतीघेऊनयावी ॥६९॥
तैंव्यासजीआंतजाऊन ॥ मूर्तीआणितीकाढून ॥ मूर्तीसीपाहतांसंतजन ॥ लाधलेंमनसकळांचें ॥ ७० ॥ दिव्यमंदिरमगबांधोन ॥ त्या
मूर्तीचेंकेलेंस्थापन ॥ व्यासजीसेवाकरितीआपण ॥ रंगलेंमनत्यामाजी ॥७१॥ एकेदिवसींकरितांपूजन ॥ देवासीघालोनिमंगलस्नान ॥
कटीपीतांबरनेसवोन ॥ जरकसीपागोटेंबांधीतसे ॥ ७२ ॥ तोंदेवाचेंचिकणेंमस्तक ॥ दोनचारवेळांबांधितांसम्यक ॥ पागोटेंनिसटून
जातसेदेख ॥ व्यासासीत्रासआलातैं ॥ ७३ ॥ देवासीह्मणेकायहाहट्ट ॥ पागोटेंबांधोनदेशीनीट ॥ तरीतूंआपुल्याकरेंउत्कृष्ट ॥ बांधोनि
घ्यावेंआपणचि ॥ ७४ ॥ यापरीदेवासीभाषणकरून ॥ आपणकुंजामध्येंगेलेउठोन ॥ इकडेश्रीहरीकळवळोन ॥ पागोटेंबांधिलेंनिजह
स्तें ॥ ७५ ॥ तोंव्यासासीआलीआठवण ॥ ह्मणेकींआतापाहावेंजाऊन ॥ मगसुखपुंजतोभक्तपूर्ण ॥ येवोनियांपाहातसे ॥ ७६ ॥ तों
पागोटेंऐसेंउत्कृष्ट ॥ हरीनेंबांधोनिघेतलेंनीट ॥ प्रेमानेंभरोनआलाकंठ ॥ हळूचव्यासजीकायबोले ॥ ७७ ॥ ओवाळूनजावेंतुमच्याह
स्ता ॥ ऐसीसुंदरआहेचतुरता ॥ तेथेंमाझ्याहस्तेंबांधितां ॥ कैसेनिमजवरीरिझाल ॥७८॥ ॥ मू०क० ॥ संतसुखदेन बैठे संगही प्रसाद
लेत परोसत तिया सबभातिनी प्रवीन हे ॥ दूधबरताइ लै मलाइ छिटकाई निज खीजी उठे जानि पति पोषत नवीनहे ॥ सेवासो छुडाय दई

अति अनरसनि भई गई भूष बीते दिन तीनि तन छीनहे ॥ सब समुझावे तब दंडको मनावे अंगआभरन बेचि साधु जैवे यो आधीनहे ॥२॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ व्यासाचेघरींसंतभोजन ॥ सर्वकाळहोतसेजाण ॥ एकदाव्यासासीआग्रहकरून ॥ बरोबरबैसवितीभोजना ॥
॥ ७९ ॥ संतांलागूनसुखद्यावया ॥ सर्वेबैसेप्रसादघ्यावया ॥ कांतावाढीतसेलवलाह्या ॥ सर्वप्रकारेंजीप्रवीण ॥ ८० ॥ भावअंतरींनसे
चिविषम ॥ सर्वांसीपदार्थवाढीसम ॥ तोंदुग्धवाढतांनकळतांधर्म ॥ विपरीतएकजाहलें ॥ ८१ ॥ दुग्धावरीजीजमेसाई ॥ तीतेंह्मणती
जनमलाई ॥ नजाणतांअवचितपाहीं ॥ व्यासाच्यापडलीपात्रावर ॥ ८२ ॥ तोंव्यासउठलेरागेंभरून ॥ जाणोंतूंपतीचेंकरितेसपोष
ण ॥ कोठूनहीचालकाढिलीनवीन ॥ ह्मणोनिपदगाइलें ॥ ८३ ॥ शिव्यागाळीकरून ॥ घेतलीसेवाहिसकोन ॥ स्त्रियेसीदिधलीका
ढोन ॥ सदनांतोनितेचिवेळे ॥ ८४ ॥ तंवतीअत्यंतखिन्नहोऊन ॥ कुंजामाजीपडेजाऊन ॥ विसरोनगेलीभूकतहान ॥ देहाचेंभान
कांहींनसे ॥ ८५ ॥ यापरीलोटलेदिवसतीन ॥ देहहीअत्यंतझालाक्षीण ॥ सज्जनासीदयायेऊन ॥ व्यासालागुनसमजाविती ॥ ८६ ॥
तोह्मणेआपुलीआज्ञाप्रचंड ॥ परीएकइसीव्हावादंड ॥ देहावरइचेनगउदंड ॥ सर्वहीइणेंतेविकावे ॥ ८७ ॥ त्याचाआणोनिसरंजाम ॥
भंडाराकरावाउत्तम ॥ तेणेंमजहोयविश्राम ॥ मगमीघेईनघरांतकीं ॥ ८८ ॥ ऐसेंतिणेंऐकतांवचन ॥ तत्काळचिआपणउठोन ॥ सर्व
दागिनेदेकाढोन॥ सौभाग्यवर्धनठेविलें ॥ ८९ ॥ नथबुगड्यामंगलसूत्र ॥ विरोद्याजोडवेंहेंचिमात्र ॥ सौभाग्यवर्धनजेंपवित्र ॥ ह्मणो
नितिणेंठेविलें ॥ ९० ॥ तेव्हांव्यासबोलेवचन ॥ हेठेविलेसिकायह्मणोन ॥ देहाचेंसौभाग्यहेंनसेजाण ॥ ह्मणोनिपदगाइलें ॥ ९१ ॥
मुख्यसौभाग्यतुळसीमाळ ॥ इतरदागिनेकाढसकळ ॥ कटीनेसावेंशुभ्रपातळ ॥ संतनिर्मळसेवावे ॥ ९२ ॥ तेहीमगनगकाढोन ॥ पुत्रा
चेहस्तेंविकोनिजाण ॥ त्याचेंसाहित्यबहूआणोन ॥ संतांसीभोजनघातलें ॥ ९३ ॥ तेणेंव्यासासीआनंदथोर ॥ केलास्त्रियेचाअंगिका
र ॥ सत्सेवनींपूर्णनिर्धार ॥ नावडेघरदारजयासी ॥ ९४ ॥ ॥ मू०क० ॥ सुताको बिबाह भयो बडो उत्साह कियो नाना पकवा
न सब नीके बनि आयेहे ॥ भेकनि सुधि करी खरी अरबरी मती भावना करत भोग सुखद लगायेहे ॥ आइगये साधु सो बुला

य कही पावो जाइ पोटनि बंधाइ चाइ कुंजनि पठायेंहे ॥ बंसी पहराई द्विज भक्ति ले दृढाई संतसंपुटमे चिरिया दे हितसो बसाये
हे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ व्यासजीसतिघेपुत्र ॥ एककन्याअसेसुंदर ॥ तेजाह्लीसेउपवर ॥ व्यासासीकाळजीकांहींनसे ॥ ९५ ॥
सर्वदाप्रेमरंगांतनिमग्न ॥ पुत्रांसीचिंताउपजेजाण ॥ बहीणउपवरझालीपूर्ण ॥ तातासीचिंताकांहींनसे ॥ ९६ ॥ वडीलपुत्रजोहोताजा
ण ॥ मातेलागींतोविचारीआपण ॥ आतांभगिनीचेंकरावेंलग्न ॥ सांगसीलतोवरपाहूं ॥ ९७ ॥ माताह्मणेयापंचाइतींत ॥ कधींनमी
तोंघालींचित्त ॥ मजलाशिक्षाझालीबहुत ॥ तुमचेंचतुह्मीपहावें ॥ ९८ ॥ उभयतांबंधुकरितीविचार ॥ ह्मणतीकोणतापहावावर ॥ बुं
देलखंडातीलनृपवर ॥ तयाचापुत्रलक्षांतआला ॥ ९९ ॥ वडीलपुत्रघ्यावयागेला ॥ धाकुटासरंजामकरूंलागला ॥ अनेकपक्वान्नेंतयेवे
ळां ॥ सिद्धकरूनठेवीतसे ॥ १०० ॥ घराच्यामागीलचवकांत ॥ कोठेचेकोठेभरोनिठेवित ॥ कड्याकुलुपेंलावोनिदेत ॥ शिपाईठेवि
लेपहाऱ्यासी ॥ १ ॥ तिघांपुत्रांचेंनामसुरस ॥ वडिलाचेंनावरामदास ॥ मधल्याचेंनावविलासदास ॥ किशोरदासतोधाकुटा ॥ २ ॥
किशोरदासाचीऐसीकृती ॥ संतचरणींजडलीवृत्ती ॥ उभयतांवडीलसंसारकरिती ॥ रामदासवरासीघ्यावयागेला ॥ ३ ॥ तिकडूनवरा
सीघेऊनआले ॥ विलासदासपुढेंभेटीसगेले ॥ तोंमागेंइकडेकायझालें ॥ व्यासजीआलेमागिल्याचवकीं ॥ ४ ॥ तोंअन्नाचासुगंधआ
ला ॥ व्यासविचारितीमनुष्यांला ॥ येथेंकशाचासुगंधसुटला ॥ मगतेविनंतीकरिताती ॥ ५ ॥ आपुल्याकन्येचाविवाहआहे ॥ ह्मणो
निपक्वान्नेंकेलींपाहे ॥ वरातयेतांचिलवलाहें ॥ तयासीपुढेंधाडावया ॥ ६ ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ व्यासजीसआठवलेसंतजन ॥
ह्मणेऐसींहींपंचपक्वान्नें ॥ तयांसीअर्पणकरावीं ॥ ७ ॥ ह्मणोनिकळवळेव्यासमती ॥ ऐसीभावनाकरितांनिश्चिती ॥ संतोषानुरूपप्रीती ॥
संतयेऊनजेविले ॥ ८ ॥ तोंदोनसहस्रतयेवेळां ॥ सज्जनांचाआलामेळा ॥ व्यासासीपाहूनहर्षझाला ॥ ह्मणेहेघननीळाबरेंकेलें ॥ ९ ॥
मगमाणसांसीकिल्ल्यामागतां ॥ परीनकोणीदेतीतत्त्वता ॥ मगलोहारआणोनिक्षणनलगतां ॥ कुलुपेंसकळहीतोडिलीं ॥ ११० ॥ स
कळसाधूंसीबोलाऊन ॥ ह्मणेलागेलतितुकेंघ्यावेंअन्न ॥ सर्वांसीतृप्तकेलेजाण ॥ उरल्याचेंआपणकायकरी ॥ ११ ॥ गाठोड्यातयाच्या

बांधोन ॥ कुंजांतराहतीजेसज्जन ॥ तयांसीदिधलेंपाठवोन ॥ यापरीलुटवोनसर्वदीधलें ॥ १२ ॥ तोंतितुक्यातआलीवरात ॥ फराळा
सीपाहिजेतेथ ॥ ह्मणोनिविलासदासआलेधांवत ॥ पाहतीतोंकृत्यविचित्रझालें ॥ १३ ॥ तैसेचिपुन्हायेवोनिपरत ॥ रामदासासीसांगे
वृत्त ॥ येरूहोवोनिक्रोधान्वित ॥ तैसाचिगेलाव्यासापाशीं ॥ १४ ॥ तंवतेसंतसमाजांत ॥ आपणदूरउभाराहत ॥ तेथूनत्यांसीखुणा
वित ॥ नाकावरहातठेवोनी ॥ १५ ॥ यामाजीखुणाऐसीदेख ॥ भलेंचिआम्नुचेंकापिलेंनाक ॥ बुडालासर्वहीलौकिक ॥ भलेंहेंकौतु
ककेलेंतुह्मी ॥ १६ ॥ ऐसेंतयाचेंपाहोनिचिन्ह ॥ व्यासजीत्यासीबोलतीवचन ॥ मजलानविचारितांकांहींजाण ॥ कायहाविचारके
लासतूं ॥ १७ ॥ तेतोंमाझीकन्याआहे ॥ तूंकोणदेणारहोसीपाहें ॥ पक्वान्नेंकरूनिलवलाहें ॥ संतांवीणपिशुनांघालूंपाहसी ॥ १८ ॥
संतांचाकरोनिनिरादर ॥ सोयऱ्यांचाकरितीआदर ॥ तयांसीयमराजजाचीफार ॥ ह्मणोनिपदगाइलें ॥१९॥ ऐसेंव्यासाचेंऐकतांवचन ॥
रामदासझालेअत्यंतखिन्न ॥ कांहींचउपायनचलेजाण ॥ मगसकळसंतांसीप्रार्थिलें ॥ १२० ॥ सांगोनिसाद्यंतवर्तमान ॥ ह्मणेजीकृपा
करोनिआपण ॥ हेंकार्यसिद्धीसन्यावेंजाण ॥ ह्मणोनिविनवीसकळांसी ॥२१॥ त्यावरीसकळसंतमिळोन ॥ समजावितीव्यासालागुन ॥
तंवतोह्मणेसंतांवांचून ॥ कन्यानदेईनदुसऱ्यासी॥२२॥ तुमचीआज्ञाकरीनमान्य ॥ परीसोयऱ्यांसीद्यावेंसांगुन ॥ सर्वांनींहीउपदेशघेऊन ॥
करावीधारणतिलकमाला ॥ २३ ॥ मगमीदेईनकन्यारत्न ॥ तैंरामदासासांगतीसज्जन ॥ ऐसेंसोयऱ्यांनींकरावेंमान्य ॥ ह्मणजेहेंकार्यहोईल
॥ २४ ॥ मगतोअंतरींहोवोनिखिन्न ॥ सोयऱ्यांसीसांगेवर्तमान ॥ तेहींउद्विग्नहोऊन ॥ ह्मणतीविचारकायकरावा ॥ २५ ॥ रामदासेंयेथेंआणू
न ॥ आह्मासीफजीतकेलेंजाण ॥ आतांजावेंजरीपरतोन ॥ तरीजघन्यहोईल ॥ २६ ॥ मगसर्वांनींउपदेशघेऊन ॥ तिलकमालाकेल्याधार
ण ॥ मगव्यासजीप्रसन्नहोऊन ॥ विवाहकेलाकन्येचा ॥ २७ ॥ यावरीकोणीसावकार ॥ तेणेंखर्चोनिद्रव्यअपार ॥ देवासीमुरलीकेली
सुंदर ॥ आणीकहीउपचारसिद्धकेले ॥ २८ ॥ व्यासजीपाशींयेऊन ॥ सर्वहीकळवीवर्तमान ॥ तोंव्यासजीत्यासीह्मणतीआपण ॥ आ
णीकएककार्यकरीं ॥ २९ ॥ इतुकाजैसाखर्चकेला ॥ तैसाचिभंडाराकरोनिवहिला ॥ तृप्तकरावासंतमेळा ॥ तंवतोमान्यकरीसर्व ॥१३०॥

दुसरेदिवशींसरंजाम ॥ आणोनिदिधलाउत्तम ॥ व्यासजीआपणकरोनिश्रम ॥ स्वयंपाकांतफिरतसे ॥ ३१ ॥ शतावधीचुलीचेतवोन॥ अनेकहोतसेपक्कान्न ॥ सावकारतोंइकडेआपण ॥ किशोरजीचीपूजाकरी ॥ ३२ ॥ घालोनियांमंगलस्नान ॥ सर्वहीपोषाखकेलेपूर्ण ॥ मुरलीजोंहातींदेतांजाण ॥ तंवतीहातांतजाईना ॥ ३३ ॥ तेणेंसावकारझालाखिन्न ॥ व्यासासीकळलेंवर्तमान ॥ लगबगेंतेथेंआलेधांऊन ॥ देवासीआपणकायबोलती ॥ ३४ ॥ येवढातेणेंखर्चकरोन ॥ सर्वसज्जनांघालीभोजन ॥ प्रीतीनेंतुमचेंकरीपूजन ॥ तुह्मीतोंमनउद्विग्नकेलें ॥ ३५ ॥ तरीआतांकृपाकरोन ॥ मुरलीचाअंगिकारकरावाआपण ॥ ह्मणोनिआपुल्याहातींघेऊन ॥ देवाचेहस्तींदेतसे ॥ ३६ ॥ व्यासजीचेंऐकोनिवचन ॥ किशोरजीनेंहास्यकरोन ॥ मुरलीहातींघेतलीजाण ॥ जयजयकारसर्वकरिती ॥ ३७ ॥ मुरलीहातींदेतांदेख ॥ देवाच्याबोटासीलागलेंनख ॥ तोंएकतेथेंझालेंकौतुक ॥ त्यांतूनरक्तनिघालें ॥ ३८ ॥ व्यासानेंतेंपहातांजाण ॥ तत्काळचिंधीओलीकरोन ॥ बोटासीदिधलीगुंडाळोन ॥ अद्यापसंप्रदायतोचाले ॥ ३९ ॥ देवासीसर्वपोषाखकरिती ॥ चिंधीअंगुलीसीगुंडाळिती ॥ तेचिअद्यापचालेरीती ॥ सर्वपाहातीदर्शनघेतां ॥ १४० ॥ असोपुढेंसंतभोजन ॥ होऊनआनंदझालापूर्ण ॥ आणीकएकचरित्रऐकोनवीन ॥ कोणीएकविप्रविन्मुखअसे ॥ ४१ ॥ तयाचेघरींबहुसंपत्ती ॥ परंतुत्याचीकृपणवृत्ती ॥ संतसज्जनींनसेप्रीती ॥ नावडेभक्तीदेवाची ॥ ४२ ॥ घरींचालतसेव्यापार ॥ लक्षावधीचीयेरझार ॥ परीत्याचीकांतासुंदर ॥ भगवद्भक्तअसेकीं ॥ ४३ ॥ आपुल्यापतीसीचोरून ॥ देवांसंतांचेंघेईदर्शन ॥ व्यासाचाउपदेशघेतलाजाण ॥ नित्यवंदनायेतसे ॥ ४४ ॥ तोब्राह्मणमहाखष्ट ॥ साधूचीनिंदाकरीस्पष्ट ॥ द्रव्यमदानेंमतिभ्रष्ट ॥ पूर्णझालीसेतयाची ॥ ४५ ॥ कांतेसिबहुवाटेखेद ॥ याचीतोंजाहलीबुद्धिमंद ॥ हरिनामाचानसेछंद ॥ कैसेनिशुद्धहोईलहा ॥ ४६ ॥ एकदानिद्रिस्तअसतांब्राह्मण ॥ तोवेळपाहूनिनिघेआपण ॥ व्यासजीपाशींशीघ्रयेऊन ॥ करीविनवणपतीविषई ॥ ४७ ॥ स्वामीपरिसामाझीविनंती ॥ माझ्यापतीचीदुष्टमती ॥ सर्वदानिंदीसज्जनांप्रती ॥ नकळेगतीकायहोय ॥ ४८ ॥ जरीआपणकृपाकरोन ॥ तयाचीमतीपालटोन ॥ सद्भक्तीसीलावालपूर्ण ॥ तेणेंमजचैनपडेल ॥ ४९ ॥ ऐसीऐकोनितिचीविनंती ॥ व्यास

कायसांगतीतियेप्रती ॥ कांहींसंकटींपडल्यापती ॥ तयासीरीतीएकसांग ॥१५०॥ व्यासासीआणाबोलाऊन ॥ तुमचेंसंकटकरीलहरण ॥
तैंबोलावितांमजलागोन ॥ मीपालटीनमनात्याच्या ॥ ५१ ॥ ऐसेंतीतेंनिरोपून ॥ घरींदिधलेपाठवोन ॥ दुसरेदिवशींतोब्राह्मण ॥ अ
तिशयसंकटपावला ॥ ५२ ॥ कोणीकर्जकादावयासीं ॥ आलातयाविप्रापासीं ॥ तोद्रव्यद्यावयातयासी ॥ जामदारखानाखोलीतसे ॥
॥ ५३ ॥ आंतजोंपाहेउघडोन ॥ तिळमात्रतेथेंनसेचिधन ॥ ऐसेंपहातांहृदयपिटोन ॥ मूर्च्छायेऊनविप्रपडे ॥ ५४ ॥ एकचिझालाहाहा
कार ॥ कांताधांवोनिआलीसत्वर ॥ ह्मणेकायझालेकष्टथोर ॥ ह्मणोनिविव्हळझालांती ॥ ५५ ॥ तंवतोह्मणेसांगूंकाय ॥ सकळहीद्रव्य
गेलेंपाहें ॥ ह्मणोनिकरितसेहायहाय ॥ पुन्हामूर्च्छितपडतसे ॥ ५६ ॥ कांताह्मणेहोधराधीर ॥ एकतुह्मांसीसांगतेंविचार ॥ येथेंव्यास
जीभक्तथोर ॥ तयासीजाऊनआणावे ॥ ५७ ॥ त्यांचेयेथेंलागतांचरण ॥ तुमच्याकष्टांचेंहोईलहरण ॥ ऐसातयांचामहिमापूर्ण ॥ बहुतां
च्यामुखींऐकिला ॥ ५८ ॥ ऐसेंविप्रेंऐकतांवचन ॥ लगबगेंधांवतनिघालाआपण ॥ व्यासजीचेजवळयेऊन ॥ धरिलेचरणतयाचे ॥५९॥
ह्मणेजीस्वामीकृपाकरोन ॥ माझेंकरावेंगृहपावन ॥ यापरीऐकोनदीनवचन ॥ व्यासजीआलेघरींत्याच्या ॥१६०॥ व्यासजीह्मणेविप्राप्र
ती ॥ कांआणिलेंमजनिगुती ॥ तेव्हांतोविप्रकरीविनंती ॥ माझेंधनसकळगुप्तझालें ॥ ६१ ॥ व्यासजीह्मणेसर्वलबाड ॥ चांगल्यादृष्टीनें
पाहेनिवाडे ॥ विप्राचेचित्तींहोयगडबड ॥ ह्मणेहेकायबोलती ॥ ६२ ॥ व्यासजीह्मणेपहासत्वर ॥ येरूजोंपाहेझडकर ॥ जेथींचेंतेथेंधन
समग्र ॥ पूर्ववतठेविलेंसे ॥ ६३ ॥ विप्रासीवाटलाचमत्कार ॥ ह्मणेसंतांचामहिमाथोर ॥ अनुतापयुक्तझालेंअंतर ॥ होयतत्परव्यासचर
णीं ॥ ६४ ॥ सर्वसोडोनिआशापाश ॥ व्यासजीचाहोयशिष्य ॥ संपत्तीहोतीबहुवस ॥ तेसमग्रलुटविली ॥ ६५ ॥ यापरीव्यासेंविप्रा
लागुन ॥ भक्तीदिधलीदृढकरोन ॥ आणीकएकसाधुजन ॥ व्यासाचेसदनींराहातसे ॥ ६६ ॥ भावभक्तीकरोन ॥ नित्यसप्रेमकरीभ
जन ॥ तेणेंव्यासाचेंमनप्रसन्न ॥ त्यावरीपूर्णअसेकीं ॥ ६७ ॥ परीतोसाधुनित्यआपण ॥ यात्रेचीतयारीकरीजाण ॥ व्यासजीघेतसेरा
हवोन ॥ वृंदावनांतूंनजाऊंनदेती ॥ ६८ ॥ एकदानिश्चयेंकरून ॥ यात्रेसीतोनिघेब्राह्मण ॥ तेणेंआपुलादेवजाण ॥ व्यासाचेदेवांतठे

विलासे ॥ ६९ ॥ आपुलादेवघेमागोन ॥ तोंव्यासेंचमत्कारकेलापूर्ण ॥ डबीमाजीचिमणीघालोन ॥ तयाचेहस्तींदीधली ॥ १७० ॥
तेणेंतैसीडबीघेऊन ॥ बटव्यामाजीदेठेवोन ॥ एकमुक्कामविप्रजाऊन ॥ पूजेलागूनबैसला ॥ ७१ ॥ डबीजोंपाहेखोलोन ॥ तोंचिमणी
भरकनगेलीउडोन ॥ तंवतोभोळासाधुजन ॥ ह्मणेवृंदावनासीदेवगेले ॥ ७२ ॥ तैसाचिसाधुआलापरत ॥ व्यासजीचेपायधरीत ॥ ह्मणे
माझेईश्वरयेथ ॥ आलेकींकायपहावें ॥ ७३ ॥ व्यासजीगेलेमनींसमजोन ॥ मगदेवघरांतजायआपण ॥ क्षणभरेंत्यासाधुकारण ॥ बोला
ऊनकायह्मणे ॥७४॥ किशोरजीपासींतुमचादेव ॥ अंतरींधरोनिबैसलाभाव ॥ तुमच्यामनींअसेअभाव ॥ वृंदावनसोडूनजातसां ॥७५॥
ऐसेंव्यासाचेंऐकतांवचन ॥ तयाचाभावजडलापूर्ण ॥ सर्वयात्रेचीआशासोडून ॥ अक्षयवासकरीतेथें ॥७६॥ यापरीव्यासेंयुक्तीकरून ॥
प्रेमेंत्यासीराहविलेंपूर्ण ॥ कोठवरवाणूंदयाळूपण ॥ बळेंचिजनासीउद्धरती ॥७७॥ ॥मू०क०॥ सरदउजियारी रास रसो पियप्यारी तामे
रंग भऱ्यो भारी कैसे कहिके सुनाईये ॥ प्रिया अति गति लई बीज्जुरीसी कोंधि गई चकसोधी भई छबि मंडलमे छाईये ॥ नूपुरसो टूटि छूटि
पऱ्यो अरबऱ्यो मन तोरिके जनेउं कऱ्यो वाही भांती भाईये ॥ सकलसमाजमे यो कह्यो आज काम आयो ढोयो हों जनम ताकी बात जिय
आईये॥४॥ ॥टी०ओ०॥ एकदारात्रीशरद्वृंत ॥ चंद्रअसतांप्रफुल्लित ॥ व्यासानेंसत्समाजांत ॥ रासलीलाआरंभिली ॥७८॥ आपणहो
ऊनिप्रेमभरित ॥ परमानंदेंनृत्यकरीत ॥ तोंसाक्षातराधाकृष्णनाथ ॥ उभयतांतेथप्रगटलीं ॥७९॥ ललितादिहीसख्याजाण ॥ तेथेंप्रगटल्या
येऊन ॥ रासासीरंगवाढलापूर्ण ॥ कितीमीवर्णनकरूंत्याचें ॥१८०॥ कैसावाढलारंगथोर ॥ त्याचेंवर्णनकरूंसुंदर ॥ ऐकवितोंपरिसासादर ॥
कायचमत्कारजाहला ॥ ८१ ॥ अत्यंतगतीकरून ॥ राधेसीनृत्यकरितांजाण ॥ तोंएकाएकींविजेसमान ॥ झगझगाटजाहला ॥८२॥
जितुकेबैसलेहोतेजन ॥ तितुकेठेलेतटस्थहोऊन ॥ सर्वमंडलांतछबीपूर्ण ॥ गेलीव्यापोनतेधवां ॥ ८३ ॥ गडबडीमाजीतेक्षणीं ॥ श्रीरा
धेच्याचरणांतूनी ॥ नूपुरपडलेंतुटोनी ॥ तेंव्यासांनींपाहिलें ॥ ८४ ॥ गडबडोनिगेलेंमन ॥ कांहींउपायनसुचेजाण ॥ मगयज्ञोपवीततो
डोन ॥ बांधीधांवोनपूर्ववत् ॥ ८५ ॥ यापरीआनंदझालाअद्भुत ॥ नंतरसकलसमाजांत ॥ कायबोलिलेव्यासभक्त ॥ प्रेमयुक्तहोवोनि

यां ॥ ८६ ॥ अहोहेंयज्ञोपवीतभलें ॥ जन्मादारभ्यगळांवाहिलें ॥ आजितेंरासांतकामाआलें ॥ नूपुरभंगतांप्रियाजीचें ॥ ८७॥ यज्ञो
पवीताचीसारगोष्ट ॥ आजिकामासआलीस्पष्ट ॥ आमुचीजातऐकाप्रगट ॥ ह्मणोनिपदगाइलें ॥८८॥ ॥ मू०क०॥गायो भक्त इष्ट
अति मुनिके महंत एक लेनको परिछा आयो संत संग भीरहे ॥ भूकको जतावे बानि व्यासको सुनावे सुनि कही भोग आवे
इहां माने हरि धीरहे ॥ तब न प्रमान करी संक धरी ले प्रसाद ग्रास दोइ चारि उठे मानो भई पीरहे ॥ पातरी समेटि लई सीत क
रि मोको दई पावो तुम ओर पाव लिये दृग नीरहे ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेव्यासजीमहाभक्त ॥ संतांचेचरणींलावितीप्रीत ॥
ह्मणेहेसर्वस्वेंमाझेआप्त ॥ ह्मणोनिपदगातसे ॥ ८९ ॥ हरिभक्तहेअत्यंतइष्ट ॥ ऐसेपदांतगाइलेस्पष्ट ॥ लाहोरांतएकमहंतश्रेष्ठ ॥ तेणेंहें
पदऐकिलें ॥१९०॥ तयाचेअंतरींउपजेआव ॥ कैसासज्जनींअसेभाव ॥ नयनींपाहीनतोप्रभाव ॥ ह्मणोनिआपणनिघाला ॥ ९१ ॥
यापरीघ्यावयापरीक्षेस ॥ येऊनपोहोंचेवृंदावनास ॥ सवेंसंतांचीबहुवस ॥ गर्दीअसेकींतयाच्या ॥ ९२ ॥ व्यासाच्यापातलेसदनांत ॥
येरूपाहोनिआनंदभरित ॥ प्रेमानेंजोंआदरकरीत ॥ तंवतेमुखासीहातलाविती ॥ ९३ ॥ क्षुधेनेंव्याकुळअत्यंत ॥ कैंचाआदरकरिसी
बहुत ॥ आधींभोजनघालींत्वरित ॥ ऐसेंबोलतांव्यासासी ॥ ९४ ॥ व्यासह्मणेथांबाक्षणभर ॥ येथेंनैवेद्यतोसुंदर ॥ हरीनेंकरितांअंगिका
र ॥ वाढोनिदेईनतुह्मातें ॥९५॥ तंवतेकांहींनायकती ॥ आह्मासीआधींवाढींनिश्चिती ॥ ऐसीत्याचीपाहोनिरीती ॥ व्यासचित्तींसंतोषले
॥ ९६ ॥ ह्मणेजेवितांभगवद्भक्त ॥ तेणेंश्रीहरीतृप्तहोत ॥ ऐसेंजाणोनितयावाढित ॥ सप्रेमयुक्तहोवोनी ॥ ९७ ॥ संतजोंबैसतीकरूंभोजन ॥
दोनचारचिग्रासघेऊन ॥ एकाएकींसकलउठोन ॥ उभेराहिलेतेधवां ॥ ९८ ॥ जाणोंजैसीउठलीकळ ॥ तैसेचिएकदांउठलेसकळ ॥ हें
पाहोनिहर्षकल्लोळ ॥ व्यासासीजाहलातेधवां ॥ ९९ ॥ प्रेमानंदेंकरोन ॥ पत्रावळीघेसांठवोन ॥ सर्वप्रसादगोळाकरून ॥ घरामाजी
ठेवीतसे ॥ २०० ॥ मगसाष्टांगेंकरून ॥ प्रतिसंतांसीकरीनमन ॥ ह्मणेमजवरीकृपाकरोन ॥ महाप्रसाददीधला ॥ १ ॥ जेजेकोणीसंत
येत ॥ इतुकाप्रसादनाहींदेत ॥ राहिलातरीपात्रनिश्चित ॥ देतीयमुनेंतफेंकोन ॥ २ ॥ जैसीकृपाकेलीमजवर ॥ तैसेचिआणीकथांबाक्ष

णभर ॥ आणिकनैवेद्यहोतोसुंदर ॥ तोआपणग्रहणकरावा ॥ ३ ॥ ऐसेंव्यासाचेंऐकतांवचन ॥ संतजाहलेनिरभिमान ॥ ह्मणतीजैसें
पदांतवर्णन ॥ तैसेंचिचिन्हअसेयाचें ॥ ४ ॥ तेव्हांकोणासीनधरवेधीर ॥ सकळांच्यानयनींवाहेनीर ॥ व्यासाचेचरणधरितीसत्वर ॥
ह्मणंतोअन्यायक्षमाकरीं ॥ ५ ॥ व्यासह्मणेअन्यायकशाचा ॥ आजिमाझ्याउदयभाग्याचा ॥ लाभजाहलाउच्छिष्टाचा ॥ कितीमीवा
चावर्णूंहे ॥ ६ ॥ एथेंआणीलजोविकल्पचित्तीं ॥ तोजाणावामंदमती ॥ आजिमीपावनझालोंनिश्चिती ॥ ह्मणोनिपदगाइलें ॥ ७ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ भये सुत तीनी वाट निपट नवीन किये एकओर सेवा एकओर धन धऱ्योहे ॥ तीसरीज्यु ठोर शामवं
दनी अरु छाप धरी करी ऐसी रीती देखि बडो सोच पऱ्योहे ॥ एकने रूपया लये एकने किशोरजूको श्रीकिशोरदास भाल तिलक
ले कऱ्योहे ॥ छापे दिये स्वामी हरिदास निसि रास कियो वही रासि लाल तादि गायो मन हऱ्योहे ॥ ६ ॥ ॥
॥ टी०ओ० ॥ एकदांव्यासाचेचित्तींजाण ॥ ऐसेंवाटलेंकींपुत्रतीन ॥ यांसीद्यावावांटाकरोन ॥ ह्मणोनियुक्तीकरीतसे ॥ ८ ॥
अत्यंतनवीनकेलाप्रकार ॥ एकभागतोसेवासुंदर ॥ दुसराभागद्रव्यसमग्र ॥ तिलकमालातोभागतिसरा ॥ ९ ॥ व्यासेंयापरीकेलीरी
ती ॥ तेपहातांचिपुत्रांप्रती ॥ मोठाविचारपडलाचित्तीं ॥ ह्मणतीयुक्तीकायकरावी ॥१०॥ तोंरामदासघेईद्रव्यठेवा ॥ विलासदासेंघेत
लीसेवा ॥ किशोरदासेंधरोनिभावा ॥ मस्तकींतिलककरोनिघेई ॥ ११ ॥ यापरीसंतसमाजांत ॥ तिघेहीआपुलाहिस्साघेत ॥ किशोर
दासाचेंपाहोनिकृत्य ॥ हरिदासजीसंतोषले ॥ १२ ॥ मस्तकावरीठेवोनिहस्त ॥ कृपेनेंत्यासीछापेदेत ॥ अल्पवयांतमहाभक्त ॥ किशो
रदासजाहला ॥ १३ ॥ रामदासझालेधनवंत ॥ विलासदासप्रीतियुक्त ॥ किशोरजीचीसेवाकरित ॥ किशोरदासविनटेसत्सेवनीं ॥
॥ १४ ॥ नित्यनेमेंकरोनिव्यास ॥ सप्रेमयुक्तकरितीरास ॥ एकदांरासासीजातांसुरस ॥ होतेसंयुक्ततिघेजन ॥ १५ ॥ व्यासजीआ
णिहरिदास ॥ तिसरेसवेंकिशोरदास ॥ तोंरासआठवोनितयांस ॥ प्रेमेंकरोनिपदकेलें ॥ १६ ॥ किशोरदासविनयेंकरून ॥ उभयतां
सीकरवीश्रवण ॥ तोंचमत्कारझालापूर्ण ॥ तयारात्रीसरासामाजी ॥ १७ ॥ आनंदयुक्तहोतांरास ॥ तोंप्रगटलेजगन्निवास ॥ राधिके

सहितकरितीविलास ॥ ललितादिसख्यासर्वतेथें ॥ १८ ॥ तोंकिशोरदासाचेंपदसंपूर्ण ॥ ललितादिसख्याकरितीगायन ॥ हरिदासें व्यासेंकरितांश्रवण ॥ हरिलेंमनतयांचें ॥ १९ ॥ ह्मणतीहाकिशोरदास ॥ परमभक्तझालासुरस ॥ हरिदासाचीकृपाविशेष ॥ यावरीपूर्णजाहली ॥ २२० ॥ यापरीसंतांचेंअगाधचरित्र ॥ सद्गुरूच्याकृपेमात्र ॥ जिव्हामाझीहोतसेपवित्र ॥ गुणकांहींसेवर्णूनी ॥ २१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सत्यायशींवाछप्पागोडहा ॥ २२२ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुदेवा ॥ करिसीमाझ्यापूर्णभावा ॥ कोठवरपामरेंमीवर्णावा ॥ तुझामहिमासागरअसे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीरूपसनातनभक्तिजल श्रीजीवगुसांई सर गभीर ॥ वेला भजनसुपक्क कषाय न कबहुं लागी ॥ वृंदावनदृढवास जुगलचरननि अनुरागी ॥ पोथी लेखन पान अघट अछर चित्त दीनो ॥ सदग्रंथनिको सार सबै हस्तामल कीनो ॥ संदेहग्रंथछेदनसमर्थ रसरासि उपासिक परम धीर ॥ श्रीरूपसनातन० ॥ ८८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीरूपसनातनभक्त थोर ॥ तयाचीभक्तिहेचिनीर ॥ श्रीजीवगुसांईसरोवर ॥ झालेगंभीरतयासी ॥ २ ॥ हरिभजनाचेंपक्कपण ॥ सरोवराचेघाटपूर्ण ॥ कलियुगसंबंधींकाईजाण ॥ कधींहीज्यासीनलागली ॥ ३ ॥ वृंदावनींसुदृढवास ॥ राधाकृष्णाचेचरणसुरस ॥ त्यावरीअनुरागबहुवस ॥ रात्रंदिवसलक्षतेथें ॥ ४ ॥ हस्तामाजीपत्रघेऊन ॥ सर्वदापोथीलिहीआपण ॥ अघटअक्षरअर्थपूर्ण ॥ चित्तठेविलेंतयेठाईं ॥ ५ ॥ सद्ग्रंथाचेंसारसकळ ॥ गुसांईजीच्याकरतलामळ ॥ संदेहगांठीसीतोडावयाकेवळ ॥ महासमर्थजाहले ॥ ६ ॥ रसाचीतेपूर्णराशी ॥ भक्तांमाजीपरमउपासी ॥ धीरस्वभावेंसहजेंसी ॥ श्रीजीवगुसांईजाणावे ॥ ७ ॥ ॥ मू०क०॥ किये नानाग्रंथ हृदै ग्रंथि दृढ छेद डारे धन जमुनामे डारे आवे चहु ओरते ॥ कंही दास साधुसेवा कीजे कहे पात्र जान करो नीकेकरी बोल्यो कटु कोपजोरते ॥ तब समुझायो संतगौरव बढायो यह सबको सिखायो बोले मिठो निसभोरते ॥ चरित अपार भावभक्तिको न पारावार कियोहुं बैराग सार कहे कोन छोरते ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जीवगुसांईमहाभक्त ॥ मकसुदाबादेसहोतेरहात ॥ रूपसनातनाचेपुतणेलागत॥ थोर

धनवंतअसेकीं ॥ ८ ॥ धर्मबंधुरूपसनातनाचा ॥ तोनृपतीमकसुदाबादेचा ॥ त्यायोगेंजीवगुसांईचा ॥ राज्यांतकारभारबहुचाले ॥
॥९॥ तेणेंघरांतबहुसंपत्ती ॥ रूपसनातनाचीएकदाकीर्ती ॥ जीवगुसांईनेंऐकतांचित्तीं ॥ वैराग्यदृढतरउपजलें ॥१०॥ तेव्हांसकळहीसं
सार ॥ चित्तींमानोनिअसार ॥ सर्वसोडोनिघरदार ॥ वृंदावनासीपातले ॥ ११ ॥ पूर्वीचेंकटीसीधोतर ॥ अंगावरीएकचादर ॥ तेमा
त्ररेशमीसुंदर ॥ जवळीअसेतयाच्या ॥ १२ ॥ रूपसनातनाच्याभेटी ॥ गुसांईपातलेउठाउठी ॥ येरूपहातांचहांसोनिपोटीं ॥ कायतया
सीबोलती ॥ १३ ॥ अहोवैराग्यअसेउद्भट ॥ परीकैसेंहेंवस्त्रसुभट ॥ ऐसीतयाचीऐकतांगोष्ट ॥ वैराग्यबहुतवाढलें ॥ १४ ॥ तेंवस्त्रदिध
लेंटाकोन ॥ लंगोटीघेतलीघालोन ॥ नगराबाहेरजावोन ॥ यमुनातीरासीबैसले ॥ १५ ॥ श्रीकृष्णासीलागलेंध्यान ॥ नाठवेचकांहीं
देहभान ॥ सोडोनियांखानपान ॥ नेत्रलावोनबैसले ॥ १६ ॥ कोणीआणितीखानपान ॥ त्यांसींनकांहींबोलेवचन ॥ ऐसेलोटलेकि
तीकदिन ॥ तोंरूपजीआलेतयावाटे ॥ १७ ॥ तोंतेथीललोकयेऊन ॥ जीवगुसांईचेंवर्तमान ॥ रूपजीसीकरितीनिवेदन ॥ आलेतेह्म
णोनपहावया ॥ १८ ॥ तोंगुसांईतदाकार ॥ श्रीकृष्णासीजडलेंअंतर ॥ रूपजीसीपहातांथोर ॥ आनंदचित्तींवाटला ॥ १९ ॥ लग
बगेंभेटोनिसत्वर ॥ तयाचेमस्तकींठेवीकर ॥ उपदेशदेऊनिसुंदर ॥ तिलकमाळाअर्पिली ॥ २० ॥ गुसांईकरोनिशास्त्राभ्यास ॥ तोष
णीटीकाकथिलीविशेष ॥ त्यांतीलअंतरभावसुरस ॥ सकळहीयासीदाविले ॥ २१ ॥ आणिगोविंदजीचेंसंस्थान ॥ केलेंगुसांईच्यास्वा
धीन ॥ रूपजीच्याकृपेकरून ॥ वाढलेंमहिमानतयाचें ॥ २२ ॥ ऐसेजहालेबुद्धिमंत ॥ अनेकप्रकारेंकेलेग्रंथ ॥ तोषणीटीकेचाइत्यर्थ ॥
चाळीसहजारकाढिला ॥२३॥ मोठ्यामोठ्यापंडितांपोटीं ॥ संशयांच्याहोत्यागांठी ॥ गुसांइजीनेंउठाउठीं ॥ छेदोनिसर्वटाकिल्या ॥२४॥
अकबराबादचाबादशाह ॥ तयासीएकपडलासंशय ॥ त्याचानहोयकांहींनिर्णय ॥ पंडितअपारमेळविले ॥ २५ ॥ तंवतोसंशयअसेको
ण ॥ गंगेयमुनेमाजीजाण ॥ कोणाचेंविशेषमाहात्म्यह्मणोन ॥ प्रश्नकरीसकळांसी ॥ २६ ॥ कोणीभागीरथीगात ॥ कोणीयमुनाश्रेष्ठ
ह्मणत ॥ तयाचाकांहींएकइत्यर्थ ॥ कोणाच्यानेंहीनघडेचि ॥ २७ ॥ तोंजीवगुसांईमहापंडित ॥ बादशाहासीझालेमाहित ॥ तया

सीबोलाऊंपाठवोनिदेत ॥ परीतेकांहींनयेती ॥ २८ ॥ तयाचानिश्चयअसेविचित्र ॥ वृंदावनसोडूनएकरात्र ॥ कोठेंनरहाणेंदिवसमा
त्र ॥ मगबादशाहकायकरी ॥ २९ ॥ तयासीसांगोनधाडीत्वरित ॥ तुह्मासीएकरात्रीआंत ॥ परतपोहोंचऊनदेऊंयेथ ॥ परीआपणकृ
पाकरावी ॥ ३० ॥ गुसांईकरीअंगिकार ॥ तेव्हांडाकबैसवोनिसत्वर ॥ आगऱ्यांतआणिलेकरोनिआदर ॥ मगतोप्रश्नकरीतसे ॥३१॥
गुसांईऐसेंबोलिलेउत्तर ॥ कोणासीनसुचेप्रत्युत्तर ॥ हरीचीअर्धांगीयमुनासुंदर ॥ गंगातीर्थपाईंचें ॥ ३२ ॥ यावरीज्यासीजेथेंभक्ती ॥
तेचितयासीश्रेष्ठनिश्चिती ॥ यापरीबोलोनिवचनोक्ती ॥ कायआपणह्मणतसे ॥ ३३ ॥ थोडक्याशागोष्टीसाठीं ॥ आह्मासीघातलेंसंक
टीं ॥ येवढीकेलीउठाउठी ॥ ऐकोनपंडितलाजले ॥ ३४ ॥ मगबादशाहकरीविनंती ॥ सेवासांगावीमजप्रती ॥ येरूह्मणेआह्मासीनि
श्चिती ॥ उणेंकांहींचनसेचि ॥ ३५ ॥ बादशाहह्मणेकांहींतरी ॥ सेवासांगावीझडकरी ॥ गुसांईह्मणतीएककरीं ॥ ग्रंथसमग्रआणावे ॥
॥ ३६ ॥ जितुकेंभूवरीपुराणशास्त्र ॥ तितुकेंकरोनिसर्वएकत्र ॥ प्रतीउतरोनिसमग्र ॥ वृंदावनासीधाडिले ॥ ३७ ॥ ऐसेंतयासीबोलो
न ॥ परतोनगेलेआपण ॥ बादशाहेंसर्वग्रंथलिहोन ॥ वृंदावनासीधाडिले ॥ ३८ ॥ आपणहीघ्यावयाआलादर्शन ॥ वृंदावनाचीशो
भापाहून ॥ तयाचेंप्रसन्नझालेंमन ॥ गुसांईजवळीपातला ॥ ३९ ॥ विनवीजोडोनिदोन्हीकर ॥ ह्मणेजीराजेसावकार ॥ इहींमंदिरेंबां
धिलींअपार ॥ मजलाआज्ञाव्हावीकांहीं ॥ ४० ॥ गुसांईह्मणेहाचमत्कार ॥ बाहेरीचातूंपाहिलासुंदर ॥ अंतर्दृष्टीनेंपाहसीजर ॥ मगतूं
पामरकायकरिसी ॥ ४१ ॥ गुसांईजीचेंऐकतांवचन ॥ बादशाहपाहेडोळेलाऊन ॥ तोंतयाच्याकृपेकरून ॥ गोलोकरचनादीसली ॥
॥ ४२ ॥ रत्नजडितसुवर्णाचे ॥ कितीकमंदिरपाचांचे ॥ लखलखाटपाहोनित्यांचे ॥ दीपोनिगेलाबादशाहा ॥ ४३ ॥ जेकांकधींनपा
हिलेंऐकिलें ॥ अनुपमप्रकारतेथेंदेखिले ॥ तेव्हांतोशरणहोऊनभले ॥ परतोनिगेलाआगऱ्यासी ॥४४॥ ऐसीगुसांईजीचीनिस्पृहवृत्ती ॥
सर्वदाअंतरींनैराश्यचित्तीं ॥ चहूंकडोनियेतसेसंपत्ती ॥ तेयमुनेंतटाकीतसे ॥ ४५ ॥ सांप्रदाईतेपाहोनिरीती ॥ गुसांईजीसीविनंतीक
रिती ॥ महाराजहीऐसीसंपत्ती ॥ यमुनेमाजीकांटाकितां ॥ ४६ ॥ हेंघेऊनीसकळधन ॥ सज्जनाचेंकरूंसेवन ॥ तेव्हांगुसांईह्मणतीआ

पण ॥ संतसेवनअवघडअसे ॥ ४७ ॥ सांगनघडेह्मणोन ॥ यमुनेमाजीलोटितोंधन ॥ तोंएकविनवीकरजोडून ॥ सांगसेवनकरीन
मी ॥ ४८ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकोनिवचन ॥ गुसांईबोलतीतयाहांसोन ॥ आजिपर्यंतपात्रजाण ॥ कोणीनव्हतासत्सेवना ॥ ४९ ॥ आतां
तूंकरिसीअंगिकार ॥ तरीघेतजावेंधनसमग्र ॥ तेव्हांतोहोयसेवातत्पर ॥ रात्रंदिवसकष्टकरी ॥ ५० ॥ एकदाआलेसंतअपार ॥ त्यांची
करितांसेवाआदर ॥ कष्टजाहलेदिवसभर ॥ रात्रीदुर्धरझोंपआली ॥ ५१ ॥ तोंकोणीआलेसंतजन ॥ तयासीहाकामारितीजाण ॥ ह्म
णतीआह्मासीघालींभोजन ॥ ह्मणोनिआरोळ्याठोकिती ॥ ५२ ॥ तयाचानिद्राभंगझाला ॥ ह्मणोनिअंतरींकोपआला ॥ ह्मणे
भलत्याचवेळां ॥ संतयेऊनउभेराहती ॥ ५३ ॥ संतांसीह्मणेकोपेंकरून ॥ भलत्याचवेळेसकैंचेंभोजन ॥ प्रातःकाळहोतांचिजाण ॥ क्षुधाह
रणकरीनमी ॥ ५४ ॥ जरीलागलीक्षुधागहन ॥ तरीमजलाकरावेंभक्षण ॥ कोपाच्याआवेशेंकरून ॥ कटूभाषणकेलेंऐसें ॥ ५५ ॥
जीवगुसांईहेंऐकोन ॥ त्यासीसमजावितीआपण ॥ पहिलेंचकथिलेंहोतेंजाण ॥ कींसंतसेवनकठिणअसे ॥ ५६ ॥ तुवांकरोनिअहंभा
व ॥ बोलिलासीकायअपूर्व ॥ तोहासंतांचापूर्णगौरव ॥ थोरकरूनदाविलासी ॥ ५७ ॥ सकळांसीकरितीआज्ञापन ॥ जरीआपणान
घडेसेवन ॥ तरीऐसेंवदावेंवचन ॥ समाधानराहेजेणें ॥ ५८ ॥ रात्रंदिवससर्वकाळ ॥ गोडमधुरवदावेबोल ॥ जेणेंकृपेचीवाढेलवेल ॥
होयसफळजन्मआपुला ॥ ५९ ॥ यापरीजीवगुसांईथोर ॥ भक्तिभावाचानपारावार ॥ तयाचेंचरित्रअसेअपार ॥ कितीमीपामरवर्णूशकें
॥ ६० ॥ बहुतवाढलेंमहंतपण ॥ तेणेंउदासझालेंमन ॥ मगएकसच्छिष्यपाहोन ॥ तयासंस्थानसोंपिलें ॥ ६१ ॥ सर्वसंगपरित्याग ॥
करोनिआपणफिरेमग ॥ वैराग्यसारजेंह्मणतीजग ॥ तेंकरूनियांदाविलें ॥ ६२ ॥ त्यावैराग्याचाचतुर्थांश ॥ कोणतोवर्णूशकेपुरुष ॥
स्तब्धहोतसेबुद्धीविशेष ॥ चरित्रपाहतांगुसांइजीचें ॥ ६३ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंत
भक्तिप्रेमामृत ॥ अठ्यायशींवाछप्पागोडहा ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुमूर्ती ॥ तुझीनवर्णवेकोणाकीर्ती ॥ मौन्येंचिजेचरणालागती ॥

तेचिपावतीनिजसुख ॥ १ ॥ मू० छ० ॥ श्रीवृंदावनकी माधुरी इन मिल आस्वादन कियो ॥ सरवसु राधारवन भट्टगोपाल उजागर ॥ रिषीकेश भगवान विपुलविट्ठल रससागर ॥ थानेश्वरी जगन्नाथ लोकनाथ महामुनि मधु श्रीरंग ॥ कृष्णदास पंडित उभैभै अधिकारी हरिअंग ॥ घमंडीजुगलकिशोर भूगर्भ जीव दृढ व्रत लियो ॥ श्रीवृंदावनकी० ॥ ८९ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ वृंदावनाचेंमधुरपण ॥ हेसर्वहीभक्तमिळोन ॥ पूर्णकेलेंआस्वादन ॥ तयाचेंकथनकरीतसें ॥ २ ॥ जयाचेंसर्वस्वराधारमण ॥ गोपालभट्टहेभक्तपूर्ण ॥ जगींप्रख्यातअसेजाण ॥ कीर्तीनेंजनजाणती ॥ ३ ॥ हृषीकेशआणिभगवान ॥ तैसेचिविपुलविठ्ठलजाण ॥ केवळरसाचेसागरपूर्ण ॥ बहुमहिमानअसेत्यांचें ॥ ४ ॥ थानेश्वरसेवीजगन्नाथ ॥ कृष्णचैतन्यासलोकनाथ ॥ मधुश्रीरंगअसेख्यात ॥ मधुकरनामेंकरोनियां ॥ ५ ॥ कृष्णदासजीब्रह्मचारी ॥ दुसरेकृष्णदासपंडितभारी ॥ दोघेहीझालेमहाअधिकारी ॥ केवळहरीचेंअंगजाणा ॥ ६ ॥ घमंडीभजेजुगलकिशोर ॥ भूगर्भाचामहिमाअपार ॥ जीवींदृढव्रतधरिलेंथोर ॥ वृंदावनासीनसोडणें ॥ ७ ॥ ॥ कथागोपालभट्टाची ॥ ॥ ॥ मू० क० ॥ श्रीगोपालभट्टजूके हिये वे रसाल वसे लसे यो प्रगट राधारवनसरूपहे ॥ नाना भोगराग करें अति अनुराग पगे जगे जगमाही हित कौतुक अनूपहे ॥ वृंदावनमाधुरीअगाधको सवाद लियो जियो जिन पायो सीत भये रसरूपहे ॥ गुनहीको लेत जीव ओगुनको त्याग देत करुनानिकेत धर्म सेत भक्तभूप हे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ व्यंकटेशभटजींचेपुत्र ॥ गोपाळभटजी महापवित्र ॥ कृष्णचैतन्याचेकृपापात्र ॥ अनुग्रहअसेतयांचा ॥ ८ ॥ राधारमणाचीमूर्तिअद्भुत ॥ वृंदावनांतजीअसेख्यात ॥ श्रीगोपाळभट्टाच्याहृदयांत ॥ सर्वदारसाळवसतसे ॥ ९ ॥ यापरीश्रीराधाकांत ॥ पूर्वींहृदयांतहोतेशोभत ॥ तयांचीपाहोनिप्रीतिअत्यंत ॥ बाहेरीस्वरूपप्रगटलें ॥ १० ॥ तेंचिचरित्रऐकापूर्ण ॥ गोपाळभटजीप्रीतीकरून ॥ शालिग्रामाचेंकरितीपूजन ॥ भावयुक्तहोवोनियां ॥ ॥ ११ ॥ मुखानेंमूर्तीचेंकरितीवर्णन ॥ तैसेंचअंतरींधरितीध्यान ॥ तोंएकभाविकशिष्ययेऊन ॥ गोपाळभटजीसीप्रार्थीतसे ॥ १२ ॥ ज्यामूर्तींसीवर्णितांआपण ॥ तियेसीपोषाखसुंदरकरीन ॥ तनूचाद्यावानापनापून ॥ ह्मणजेमीलावीनकामत्याचें ॥ १३ ॥ भावार्थयुक्त

त्याचेंवचन ॥ गोपाळभटजीनेंकरितांश्रवण ॥ ह्मणतीउदईकदेऊंजाण ॥ नापकरूनशरीराचा ॥१४॥ यावरीतोगेलाजाण ॥ भटजीचेंहीइ
च्छीमन ॥ जरीश्रीहरीअसतासगुण ॥ करितोंसेवनप्रीतीनें ॥ १५ ॥ यापरीकल्पनाकरून ॥ रात्रीभटजीनेंकेलेंशयन ॥ प्रातःकाळींजों
पहातीउठोन ॥ तोंराधारमणप्रगटझाले ॥ १६ ॥ शालिग्रामाच्याआंतून ॥ मूर्तीनिघालीसुंदरसगुण ॥ जिसीपहातांवेधलेंमन ॥ गोपा
ळभटजीचेंतेधवां ॥ १७ ॥ जैसेंअंतरींहोतेंध्यान ॥ तैसेंचिरूपप्रगटलेंपूर्ण ॥ भटजीसीअत्यंतआनंदजाण ॥ सप्रेमलोचनींनीरवाहे ॥१८॥
तंवतोआलाभाविकजन ॥ तयासीकथोनिवर्तमान ॥ ह्मणतीतुझ्याप्रेमेंकरून ॥ जगज्जीवनप्रगटले ॥ १९ ॥ त्यावरीमंदिरसुंदरबांधोन ॥
राधारमणाचेंकेलेंस्थापन ॥ अद्यापतीमूर्तीआहेजाण ॥ होतसेदर्शनवृंदावनीं ॥ २० ॥ शालग्रामाचेदोनभाग ॥ होऊनिमूर्तीप्रगटेस
वेग ॥ तेंअद्यापिचिन्हसांग ॥ मूर्तीच्याअंगींदिसतसे ॥ २१ ॥ एकभागपायांतळीं ॥ दुसराभागकटीजवळी ॥ मूर्तीअत्यंतअसेसांवळी ॥
बहूकोंवळीशरीरानें ॥ २२ ॥ असोयावरीभटजीआपण ॥ नानाप्रकारेंप्रीतीकरोन ॥ रागभोगकरितीअर्पण ॥ अतिनिमग्नप्रेमामाजी ॥
॥ २३ ॥ जगामाजीयशप्रगटलें ॥ अनेकजनांचेंस्वहितकेलें ॥ ऐसेंअनुपमकौतुकदाविलें ॥ कैसेंवर्णिलेंजाईल ॥ २४ ॥ वृंदावनाचें
गोडपण ॥ परमअगाधअसेजाण ॥ तयाचास्वादघेऊनपूर्ण ॥ आनंदींनिमग्नराहातसे ॥ २५ ॥ तयाचाउच्छिष्टप्रसाद ॥ ज्याजनांसी
पावलाशुद्ध ॥ रसरूपतेझालेविशद ॥ सर्वदानिमग्नप्रेमामाजी ॥ २६ ॥ आणीकभटजीचेंलक्षण ॥ दूरटाकोनिअवगुण ॥ सर्वजीवांचे
घेतीगुण ॥ केवळसदनकरुणेचें ॥ २७ ॥ भक्तांमाजीझालेभूपती ॥ धर्माचेतोंसेतुनिश्चिती ॥ यापरीत्यांचीअगाधकीर्ती ॥ मंदमती
मीकितीवानूं ॥ २८ ॥ ॥ कथाअलीभगवानजीची ॥ ॥ मू०क० ॥ अलीभगवान रामसेवा सावधान मन वृंदावन आइ कछु
ओरे रीती भईहे ॥ देखे रासमंडलमे बिहरत रसरास बाढी छबिप्यास दृग सुधी बुधी गइहे ॥ नाम धारी रास वो बिहारीसे
वा प्यारी लगी जगी हियमांझ गुरू सुनी बात नईहे ॥ विपिन पधारे आप जाइ पग धारे सीस ईस मेरे तुम सुख पायो कहि दईहे ॥२॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ अलिभगवानहेरामभक्त ॥ रामसेवनींपरमआसक्त ॥ सावधानसर्वदाकरोनिचित्त ॥ अहोरात्रसेवीतसे ॥ २९ ॥

एकदायात्राकरीतकरीत ॥ वृंदावनासीझालेप्राप्त ॥ तेथीलप्रेमपाहोनिअद्भुत ॥ आणिकचिकाहींरीतझाली ॥ ३० ॥ जागोजागींरास
मंडळ ॥ त्यामाजीखेळेतमालनीळ ॥ रसाचीराशीहोयकेवळ ॥ पाहतांतळमळलागतसे ॥ ३१ ॥ मोरमुगुटमुरलीधर ॥ पाहोनियांतेछ
बीसुंदर ॥ नेत्रांसीतृषावाढलीफार ॥ रूपमनोहरपहावया ॥३२॥ शुद्धिबुद्धिविसरोन ॥ शरीराचेंउडालेंभान ॥ तद्रूपझालेअलिभगवान ॥ पूर्व
उपासनाविसरले ॥३३॥ अलीह्मणजेसखीजाण ॥ आपुलेंठेविलेंनामाभिधान ॥ ह्मणोनिजगींअलीभगवान ॥ तयालागोनबोलती ॥ ३४ ॥
रासआणिबिहारीसेवा ॥ हेचिआवडेजीवभावा ॥ अत्यंतप्रीतीफळलीतेव्हां ॥ हृदयींप्रकाशजाहला ॥३५॥ यापरीयाचीझालीरीती ॥ कृष्णा
चेठाईंजडलीप्रीती ॥ कळलेंत्याच्यासद्गुरूप्रती ॥ ह्मणेहेंनवीनकायझालें ॥३६॥ पूर्वींमनोभावेंकरून ॥ रघुवीराचेंकरीसेवन ॥ रासलीलादीप
होतांजाण ॥ वेधलेंमनश्रीकृष्णीं ॥ ३७ ॥ उदईकआणीकपाहोनमत्त ॥ तेथेंचियाचेंजडेलचित्त ॥ तेणेंकरोनिहाहोईलभ्रांत ॥ ह्मणोनि
तगमगलागली ॥ ३८ ॥ तेव्हांसद्गुरुनिघोन ॥ वृंदावनासीआलेआपण ॥ अलीभगवानेंहेंऐकोन ॥ दर्शनालागोनपातले ॥३९॥ चरणीं
मस्तकठेवोन ॥ प्रेमेंविनंतीकरीआपण ॥ माझेईश्वरसद्गुरुजाण ॥ सर्वस्वेंसीतुह्मीदेवा ॥ ४० ॥ आपुल्याचिकृपेकरोन ॥ येथेंपावलोंआ
नंदपूर्ण ॥ ह्मणोनिआलेंगह्विरोन ॥ सप्रेमअश्रुवाहती ॥ ४१ ॥ ऐसापाहोनिरंगपूर्ण ॥ सद्गुरुझालेसुप्रसन्न ॥ तोचिमार्गत्यासीदाऊन ॥
केलेंगमननिजाश्रमा ॥४२॥ कथाविपुलविठ्ठलाची ॥ ॥ मू०क० ॥ स्वामीहरिदासजूके दास नाम विठ्ठल हे गुरुके वियोग दाह उप
ज्यो अपारहे ॥ रासके समाजमे विराजे सब भक्तराज बोलिके पठाये आये आज्ञा बडो भारहे ॥ जुगलसरूप अवलोक नाना भेद
नृत्य गान तान कांन सुनि रही न संभारहे ॥ मिलि गये वाहि ठोर पायो भाव तन ओर कहे रससागर सो ताको यो बिचारहे ॥३॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ स्वामीहरिदासजीचेदास ॥ विठ्ठलविपुलहेपरमसुरस ॥ गुरूचेठाईंप्रीतीबहुवस ॥ तोंनिजधामासगुरुगेले ॥ ४३ ॥
गुरूच्यावियोगेंकरून ॥ विठ्ठलासीनपडेचैन ॥ हृदयींउपजलादाहपूर्ण ॥ जयाचापारनसेचि ॥ ४४ ॥ कोठेंनकरितीगमनागमन ॥
कुंजांतराहतीबैसोन ॥ सद्गुरुचरणआठवोन ॥ अश्रुसर्वदावाहती ॥ ४५ ॥ तोंकोठेंजाहलीरासलीला ॥ तेथेंमिळालासंतमेळा ॥ भक्त

राजमोठेतयेस्थळा ॥ विराजमानअसती ॥ ४६ ॥ तोंसकळांसीआठवलें ॥ विठ्ठलविपुलनाहींआले ॥ मगबोलावणेंधाडिलें ॥ तयांला
गोनतेधवां ॥ ४७ ॥ सद्गुरुचरणींजडलेंअंतर ॥ कांहींनत्यासीआवडेइतर ॥ परीसंतआज्ञेचाथोरभार ॥ ह्मणोनिसत्वरपावले ॥ ४८ ॥
राधाकृष्णाचेंरूपपाहोन ॥ नानातऱ्हेचेंनृत्यगायन ॥ आलापयुक्तपरिसतांतान ॥ अद्भुतविंदानजाहलें ॥ ४९ ॥ पूर्वदेहाचेंनराहिलेंभान ॥
नित्यलीलेंतगेलेमिळोन ॥ भावानुसारदेहपावोन ॥ हरिदासाचीभेटझाली ॥ ५० ॥ पूर्वदेहतेथेंचिपडिला ॥ सज्जनींजयजयकारकेला ॥
स्वरूपींमिळतांतयेवेळां ॥ विठ्ठलेंपदगाइलें ॥ ५१ ॥ तेवेळेचीऐसीरीती ॥ राधाहोतीमानवती ॥ प्रभूयेतसेकाकुलती ॥ पाहोनिविठ्ठल
तळमळे ॥ ५२ ॥ पूर्वदेहासीसोडोन ॥ रूपसखीचेंहोवोन ॥ राधेलागींसमजावोन ॥ हरीसीभेटकरविली ॥ ५३ ॥ हरिदासहेललितास
खी ॥ तिचीहीभेटझालीनिकी ॥ जयजयकारसर्वलोकीं ॥ सकळवानितीविठ्ठलविपुला ॥ ५४ ॥ कैसाजाहलारससागर ॥ कायमीवर्णू
शकेंपामर ॥ जयाचेअंतरींतैसाविचार ॥ तेचिहेंसारगाऊंशकती ॥ ५५ ॥ ॥ कथालोकनाथाची ॥ ॥ महाप्रभुश्रीकृष्णचैतन्यजूके
पारषद लोकनाथ नाम अभिराम सब रीतीहे ॥ राधाकृष्णलीलासो रंगीनमे नवीन मन जल मीन जैसे तैसे निसिदिन प्रीतिहे ॥ भागवत
गान रसखान सोतो प्रान तुल्य अति सुख मानि कहे गावे जोई मीतहे ॥ रसिक प्रवीन मग चलत चरन लागि कृपाकै जताइ दई जैसी नेह
नीतीहे ॥४॥ ॥टी०ओ०॥ महाप्रभुकृष्णचैतन्य ॥ यांचेजेकांपार्षदगण ॥ लोकनाथनामेंकरून ॥ परमभक्तजाहले ॥५६॥ कायसांगूंत्यां
चीस्थिती ॥ उत्तमप्रकारेंसर्वरीती ॥ राधाकृष्णाचीलीलानिश्चिती ॥ तेठाईंचित्तरंगलें ॥ ५७ ॥ कायसांगूंतेरीतीनवीन ॥ जैसाजळां
तनिमग्नमीन ॥ तैसीप्रीतीरात्रंदिन ॥ हरिलीलेंतरंगली ॥ ५८ ॥ ॥ दोहा ॥ मीन मारि जल धोइये खाये अधिक पियास ॥ ब
लिहारी वा मीनकी मूये मित्रकीआस ॥ १ ॥ ॥ ओवी ॥ ऐसेंभागवतकरावेंगायन ॥ केवळरसाचीपूर्णखाण ॥ आणिअत्यंतसुख
मानोन ॥ सदाआपणसांगेलोकां ॥ ५९ ॥ जोकोणीहरीचेगाईलगुण ॥ प्राणतुल्यतोमजलाजाण ॥ तोचिमाझामित्रपूर्ण ॥ यापरीर
सिकअसेकीं ॥ ६० ॥ ऐसेलीलेमाजीप्रवीण ॥ मार्गीएकदाचालतांजाण ॥ कोणीहरिलीलेचेंकरीतगायन ॥ भिक्षामागतफिरतसे ॥

॥ ६१ ॥ तंवतत्काळआपणधांवोन ॥ तयाचेदोन्हीधरीचरण ॥ नेत्रांतूनवाहेजीवन ॥ प्रेमेंकरोनऐकतसे ॥ ६२ ॥ त्यामाजीवाटतेकृ
पाकरोन ॥ लोकांसीदिधलेंजतावोन ॥ कींस्नेहाचीनीतीऐसीजाण ॥ सर्वस्वेंकरूनकरावी ॥ ६३ ॥ ॥ कथामधुगुसांइजीची ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ श्रीमधुगुसाई आये वृंदावन चाह बढी देखे इन नैननिसो कैसोधों सरूपहे ॥ ढूंढत फिरत बनबन कुंज लता
द्रुम मिटी भूख प्यास नही जाने छाह धूपहे ॥ जमुना चढति काटि करत करारे जंहा वशीबट तंही दीठि परे वे अनूपहे ॥ अंक
भरि लियो दौरि अजहूंलो सिरमोर चाहे भागभाल साथ गोपीनाथ रूपहे ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मधुगुसाईभक्तपूर्ण ॥ बंगाल्या
माजीवसतिस्थान ॥ घरदारसर्वहीसोडोन ॥ वृंदावनासीपातले ॥ ६४ ॥ वृंदावनकरितांअवलोकन ॥ अंतरींआशावाढलीपूर्ण ॥ कीं
पाहीनआपुल्यानयनेंकरून ॥ कैसेंतेंहरीचेंरूपअसे ॥ ६५ ॥ सज्जनांच्यामुखेंकरून ॥ ऐसेंकेलेंहोतेंश्रवण ॥ कींवृंदावनासीसोडोन ॥
बाहेरिनजायश्रीहरी ॥ ६६ ॥ तेंचिअंतरींधरून ॥ कृष्णरूपासीलोधलेंमन ॥ पहातफिरतसेवनोपवन ॥ लागलेनयनतिकडेचि ॥६७॥
प्रतिकुंजलतांभीतरी ॥ वेगळेवेगळेझाडावरी ॥ शोधूनपहातसेश्रीहरी ॥ कोठेंलपूनबैसलासे ॥ ६८ ॥ नासोनिगेलीभूकतहान ॥ दे
हींनकांहींराहिलेंभान ॥ नजाणेचिछायाउष्ण ॥ लागलीधूनश्रीहरीची ॥ ६९ ॥ जेथेंयमुनावाढेबहूत ॥ मोठाल्यादरड्यापाडोनिदेत ॥
बंशीवटविराजेजेथ ॥ तेस्थळींफिरतपातले ॥ ७० ॥ तोंतेथेंदृष्टीपडलेंउत्तम ॥ श्रीहरीचेंरूपअनुपम ॥ सांवळीतनूसुंदरपरम ॥ देहुडाच
रणठेविलासे ॥ ७१ ॥ मोरमुगुटपीतांबर ॥ श्रवणींकुंडलेंमकराकार ॥ मुरलीवाजवीमनोहर ॥ गोपाळबाळसवेंज्याच्या ॥ ७२ ॥ याप
रीहरीचेंहोतांदर्शन ॥ गुसांईसनाहींराहिलेंभान ॥ तत्काळसप्रेमधांवोन ॥ मिठीचरणांसीघातली ॥ ७३ ॥ सर्वहीमनोरथझालेपूर्ण ॥ प्रेम
रंगांतहोयनिमग्न ॥ ऐसाकृपाळूजगज्जीवन ॥ भक्तमनोरथपुरवीतसे ॥ ७४ ॥ अद्यापपर्यंतसिरमोर ॥ कपाळींपाहिजेभाग्यथोर ॥ गो
पीनाथाचेंरूपसुंदर ॥ भक्तीनेंजवळअसेकीं ॥ ७५ ॥ ॥ कथाथानेश्वरीची ॥ ॥ मू०क० ॥ महाप्रभूपारषद थानेश्वरी जगन्नाथ
नाथको प्रकाश घर दिना तीन देख्योहे ॥ भये शिष्य जान आप नाम कृष्णदास धन्यो कृष्णजू कहत सब आदर विसेख्योहे ॥

सेवा मनमोहनजू कूपमे जनाय दई बाहर निकास करि लाउ उर लेख्योहे ॥ सुत रघुनाथजूको सुपनमे श्लोकदान वयके निदान
पुत्र दियो प्रेम पोख्योहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महाप्रभुकृष्णचैतन्य ॥ थानेश्वरीत्याचेपार्षदगण ॥ जगन्नाथींतयाचेंस्थान ॥ पर
मपावनभक्तझाले ॥ ७६ ॥ उपदेशघ्यावयाचेंकारण ॥ एकदामहाप्रभूकृष्णचैतन्य ॥ तयाचेघरींदिवसतीन ॥ प्रकाशमानजाहले ॥
॥ ७७ ॥ ऐसातोप्रतापपाहोनियां ॥ थानेश्वरींगेलेशरणतया ॥ प्रभूचाउपदेशघेऊनियां ॥ शिष्यजाहलेतयाचे ॥ ७८ ॥ सद्गुरूनींते
व्हांआपण ॥ ठेविलेंकृष्णदासनामाभिधान ॥ कृष्णचिह्नणतीसकळजन ॥ विशेषआदरकरोनी ॥ ७९ ॥ जयासीरात्रंदिवस ॥ श्रीकृ
ष्णाचानिजध्यास ॥ पाहोनित्याचागौरवविशेष ॥ प्रभूस्वप्नांतप्रगटले ॥ ८० ॥ मनमोहनाचीमूर्तीसगुण ॥ कुव्यामाजीआहेजाण ॥
तेवूंवरतीकाढोन ॥ करावेंसेवनआज्ञापी ॥ ८१ ॥ येरूजाग्रतहोऊन ॥ प्रभूचेंवाक्यआठवोन ॥ कूपामाजीपहातांजाण ॥ मूर्तिसगुण
देखिली ॥ ८२ ॥ तत्काळबाहेरकाढोन ॥ मंदिरसुंदरबांधोन ॥ करोनियांसंस्थापन ॥ प्रीतियुक्तपूजाकरी ॥ ८३ ॥ नानाप्रकारेंराग
भोग ॥ मनोभावेंकरीसांग ॥ अंतरींवाढेप्रीतीरंग ॥ दिवसेंदिवसकरोनियां ॥ ८४ ॥ कृपाकरोनिवनमाळी ॥ पुत्रदिधलावृद्धापका
ळीं ॥ रघुनाथनामतयेवेळीं ॥ ठेविलेंतयाबाळकाचें ॥ ८५ ॥ अल्पवयामाजीपूर्ण ॥ रघुनाथजीसीभक्तिलक्षण ॥ तोंथानेश्वरीचेंआलें
निदान ॥ वैकुंठभुवनपावले ॥ ८६ ॥ रघुनाथजीतळमळकरी ॥ त्याचीभक्तीपाहोनिभारी ॥ आपणभेटोनिस्वप्नाभीतरी ॥ श्लोकएक
त्यासीदीधला ॥ ८७ ॥ तोचितयासीउपदेश ॥ यापरीप्रेमेंविशेष ॥ कृतार्थकेलेस्वपुत्रांस ॥ थानेश्वरीमहाराजें ॥ ८८ ॥ ॥ कथाकृ
ष्णदासब्रह्मचारीची ॥ ॥ मू०क० ॥ गुसांई श्रीसनातनजु मदनमोहन रूपमाथे पधराय कही सेवा नीके कीजिये ॥ जानो कृष्ण
दासब्रह्मचारी अधिकारी भये भट्टश्रीनारायणजु शिष्य किये रीझिये ॥ करिके सिंगार चारु आपही निहारु रहे गहे नही चेत भा
वमांझ मती भीजिये ॥ कहालो बखान करो राग भोग रीति भाति अबलो बिराजमान देखिदेखि जीजिये ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
गुसांईश्रीसनातन ॥ तयाचेशिष्यांमाजीजाण ॥ सेवेमाजीपरमनिपुण ॥ झालेकृष्णदासब्रह्मचारी ॥ ८९ ॥ सनातनासीप्रीतीकरून ॥

जेप्राप्तझालेमदनमोहन ॥ तेणेंमंदिरथोरकरून ॥ केलेंस्थापनदेवाचें ॥ ९० ॥ तेथीलसर्वअधिकार ॥ ब्रह्मचाऱ्याच्यामस्तकावर ॥ सोंपू
नदिधलासत्वर ॥ आणीकत्यासीआज्ञापिलें ॥ ९१ ॥ उत्तमप्रकारेंकरोन ॥ सप्रेमयुक्तलावोनिमन ॥ श्रीहरीचेंकरीसेवन ॥ कृष्णदास
मान्यकरी ॥ ९२ ॥ यापरीकृष्णदासब्रह्मचारी ॥ तेथीलजाहलेअधिकारी ॥ ऐसीसेवाकेलीभारी ॥ प्रेमअंतरींनसमाये ॥ ९३ ॥ प्रिया
दासह्मणतीआपण ॥ हल्लींजेभट्टनारायण ॥ ब्रह्मचाऱ्यानेंकृपाकरोन ॥ शिष्यकेलेतयांसी ॥ ९४ ॥ ऐसीसेवाकेलीपूर्ण ॥ रिझोनिगेलें
अंतःकरण ॥ प्रभूसीउत्तमश्रृंगारोन ॥ आपणचिपहातरहावें ॥ ९५ ॥ सप्रेमकरितांअवलोकन ॥ कांहींनरहावेंदेहभान ॥ मतीभावां
तजातसेभिजोन ॥ तटस्थहोऊनरहातसे ॥ ९६ ॥ कोठवरमीकरूंवर्णन ॥ रागभोगादिरीतीपूर्ण ॥ नानाप्रकारेंहोतसेजाण ॥
हल्लींविराजमानतैसेंचिअसे ॥ ९७ ॥ नारायणभटजीआपण ॥ त्याचिपरीकरितीसेवन ॥ वारंवारतोप्रकारपाहून ॥ जीवासीसुख
होतसे ॥ ९८ ॥ ॥ कथाकृष्णदासपंडिताची ॥ ॥ मू०क० ॥ श्रीगोविंदचंदरूपरासि सुखरासि कृष्णदास दास पंडित
ये दोसरे यो जानिले ॥ सेवा अनुराग अंगअंग मति पागि रहि पागि रही मती जोपे तोपे याहि मानिले ॥ प्रीति हरिदास
निसो विविध प्रसाद देत हिये ल्याइ लेत देख पद्धति प्रमान ले ॥ सहजकी रीतिमे प्रतीतिसो विनीत करे ढरे वाहि ओर मन अनु
भव आनिले ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कृष्णदासब्रह्मचारी ॥ जैसेजाहलेअधिकारी ॥ कृष्णदासपंडितभारी ॥ तैसेचिदुसरेहेजाणा ॥
॥ ९९ ॥ रूपसनातनगुसांई ॥ तयाचेहेसांप्रदाई ॥ गोविंदसेवेचाअधिकारपाहीं ॥ गुरूनेंयासीसोंपिला ॥ १०० ॥ येणेंसेवाकेलीऐ
सी ॥ श्रीगोविंदचंदरूपरासी ॥ तयासीदिधल्यासुखराशी ॥ कायत्यासेवेसीसांगावें ॥ १ ॥ ऐसीसेवाकेलीसुभग ॥ अनुरागव्यापेअं
गोअंग ॥ मतीजडोनिगेलीसांग ॥ कितीतोमार्गवर्णावा ॥ २ ॥ ज्याचीऐसियाप्रकारेंकरून ॥ मतीरंगलीअसेलजाण ॥ तोचियासी
देईलमान ॥ हामार्गपूर्णकळेलत्या ॥ ३ ॥ हरीसेविलाजैशारीती ॥ तैसीचसंतचरणींप्रीती ॥ नानापक्कान्नेंकरोनिनिश्चिती ॥ प्रसादसं
तांसीदेतसे ॥ ४ ॥ पद्धतीप्रमाणानुसार ॥ जरीपाहिल्यासाधुसत्वर ॥ सप्रेमकरोनिनमस्कार ॥ हृदयींलावोनघेतसे ॥ ५ ॥ जनांचे

ठाईऐसीप्रीती ॥ जयाचियासहजरीती ॥ कैसाहीकोणीअसोनिश्चिती ॥ तयासीनम्रकरीतसे ॥ ६ ॥ अहोहेंह्मणालकैसेंलक्षण ॥ त्या
सारिखेंजोकरीआचरण ॥ तोचियाचाअनुभवपूर्ण ॥ मनामाजीआणील ॥ ७ ॥ ॥ कथाभूगर्भगुसांईची ॥ ॥ मू०क० ॥ गुसांई
भूगर्भ वृंदावन दृढ वास कियो लियो सुख बैठि कुंज गोविंद अनूपहे ॥ बडेई विरक्त अनुरक्त रूपमाधुरीमे ताहीको सवाद लेत
मिले भक्तभूपहे ॥ मानसी विचारही अहारसो निहाररहे गहे मनवृत्य वेई जुगलसरूपहे ॥ बुद्धिके प्रमान उनमानि मे बखानि कि
यो भन्यो बहुरंग जोहि जाने रसरूपहे ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भूगर्भगुसांईपरमसुरस ॥ वृंदावनींज्याचादृढवास ॥ बैसोनिकुंजामा
जीविशेष ॥ परमसुखासघेतलें ॥ ८ ॥ तेंचिकैसेंपरमसुख ॥ गोविंदप्रभूजोअलोलिक ॥ तयासीहृदयींठेवीसम्यक ॥ कायआणीकअसे
याहुनी ॥ ९ ॥ संसारापासोनिपरमविरक्त ॥ प्रभूच्यारूपाचीगोडीबहूत ॥ त्यामाजीसर्वकाळअनुरक्त ॥ दुसरेंकांहींचनावडे ॥ ११० ॥
ऐसारूपाचाघेतलास्वाद ॥ केवळत्यामाजीमिळालेविशद ॥ भक्तांमाजीभूपतीशुद्ध ॥ कितीथोरपणवर्णावें ॥ ११ ॥ मानसीविचारेंक
रून ॥ गोविंदजीचेंकरीअर्चन ॥ त्याचिवहिवटेंरात्रंदिन ॥ रूपअवलोकनकरीतसे ॥ १२ ॥ मनाच्याअनेकवृत्तींकरून ॥ तेंचिएक
केलेंअवलंबन ॥ जुगलस्वरूपाचेंध्यान ॥ त्याविणआननसुचेचि ॥ १३ ॥ मीआपुल्याबुद्धीप्रमाण ॥ अनुमानोनिकेलेंवर्णन ॥ तेथेंब
हुरंगभरलापूर्ण ॥ कायमीपामरगाऊंशकें ॥ १४ ॥ जोकांस्सरूपअसेल ॥ तोचिहारंगजाणेल ॥ मजतोंकैसावर्णवेल ॥ खोलबहूतअसे
कीं ॥१५॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकुणनव्वदावाछप्पागोडहा ॥ ११६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुप्रेमसागरा ॥ तुझ्याभीतरीबुडवींपामरा ॥ अंतनपाहेंकरुणाकरा ॥
साधनहीनअसेंमी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीरसिकमुरारी उदार अति मत्तजहि उपदेश दियो ॥ तनमनधनपरवारसहित सेवत सं
तनकही ॥ दिव्य भोग आरति अधिक हरिहूते हियमही ॥ श्रीवृंदावनचंदशामशामारंग भीने ॥ मगन सुप्रेमपीयूष पयधपरचे बहु
दीने ॥ श्रीहरिप्रियशामानंदवर भजनभूमि उद्धार कियो ॥ श्रीरसिकमुरारि० ॥ ९० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रसिकमुरारीअतिउदार ॥

जेणेंतारिलेपशुपामर ॥ उपदेशदेवोनिसत्वर ॥ मत्तगजेंद्रउद्धरिला ॥ २ ॥ तनमनधनेंकरून ॥ परिवारासहवर्तमान ॥ सज्जनांचेंकेलें
सेवन ॥ कितीमीवर्णनकरूंत्याचें ॥ ३ ॥ अनेकप्रकारेंदिव्यभोग ॥ आरतीयुक्तकरीसांग ॥ हरीहूनअधिकचांग ॥ हृदयींसंतांसीमा
नीतसे ॥ ४ ॥ श्रीवृंदावनाचेचंद्र ॥ राधिकाआणिउपेंद्र ॥ अंतरींहोवोनिआर्द्र ॥ तयाच्यारंगांतभीजले ॥ ५ ॥ प्रेमामृताचासागर ॥
त्यामाजीनिमग्नअंतर ॥ जनींप्रतीतीदीधल्याफार ॥ कोठवरत्यावर्णाव्या ॥ ६ ॥ श्रीहरिप्रियशामानंद ॥ तयाचाज्यावरीझालाप्रसाद ॥
भूवरीभजनेंकरूनशुद्ध ॥ केलाउद्धारबहुतांचा ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ श्रीरसिकमुरारी साधुसेवा विस्तार कियो पावे कोन पाररी
ति भांति कछु न्यारीये ॥ संतचरनामृतके माठ ग्रह भर रहे ताहिको प्रनाम पूजा करी उर धारिये ॥ आवे हरिदास तिन्हे देत सुख
रासि जीभ एक न प्रकास सकै थके सो विचारिये ॥ करे गुरूउछव ले दिनमान सवै कोई द्वादसदिवस जनघटा लागी प्यारीये ॥
॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रसिकमुरारीसंतचतुर ॥ साधुसेवेचाबहुविस्तार ॥ केलाजयाचानपावेपार ॥ कोणीहीजनयालोकीं ॥ ८ ॥
वेगळीकांहींरीतभात ॥ घेऊनसंतचरणामृत ॥ डेरेचेडेरेभरोनठेवित ॥ नमनकरीततयासी ॥ ९ ॥ प्रीतिपूर्वकपूजाकरीत ॥ तयाचेंहृ
दयींध्यानधरीत ॥ नंतरप्रेमेंप्राशनकरीत ॥ अत्यंतभावेंकरोनी ॥१०॥ कोणीअलियाहरिदास ॥ तयाचाआदरबहुवस ॥ करोनिदेतसेसुखा
चीरास ॥ कितीत्याभावासवर्णावें ॥ ११ ॥ एकाजिव्हेकरून ॥ तयाचाप्रकाशनव्हेजाण ॥ अंतरींपाहतांविचारकरून ॥ बुद्धीथकोन
राहिली ॥ १२ ॥ गुरूच्याआदिपरंपरेंत ॥ कोणीअवतारीहोतेमहंत ॥ तयांच्यासर्वसांप्रदायांत ॥ पुण्यतीथहोतसे ॥ १३ ॥ एकदिव
साचामान ॥ सकळहीलोकठेवितीआपण ॥ रसिकमुरारीनेंप्रीतीकरून ॥ थोरउत्साहकेलासे ॥ १४ ॥ द्वादशदिवसपर्यंत ॥ जैसेमेघ
जमोनियेत ॥ तैसेअनेकयेतीसंत ॥ गोडवाटतसेमुरारीसी ॥ १५ ॥ ॥ मू०क० ॥ संतचरनामृतको लावो जाय नीकीभाति जी
की भाति जानिवेको दास ले पठायोहे ॥ आनिके बखान कियो लियो सबसाधुनिको पान करि बोले सो सवाद नही आयोहे ॥
जिते सभाजन कही चाखो देवो मन कोऊ महिमा न जाने कन जानि छोडि आयोहे ॥ पूछी कह्यो कोडी एक रह्यो आनो लायो

पियो दियो सुखपाय नैननीर ढरकायो हे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अनेकप्रकारेंकरून ॥ सज्जनांचेंकरीसेवन ॥ सर्वांचेंसंतुष्टठेवीमन ॥
मगपूजनआरंभिलें ॥ १६ ॥ तोंसंतमंडळीहोतीफार ॥ आपणपूजितांहोईलउशीर ॥ शिष्यासीआज्ञापूनसत्वर ॥ करवीपूजनसकळांचें
॥ १७ ॥ मगएकासीआज्ञापित ॥ आणावेंसंतचरणामृत ॥ उत्तमप्रकारेंप्रीतियुक्त ॥ चरणसर्वांचेप्रक्षाळुनी ॥ १८ ॥ जाणोजीवींचे
प्रियकर ॥ सर्वांसीजाणवावयासत्वर ॥ दासासीपाठवीपरमधीर ॥ सेवेचेंसारकळावया ॥१९॥ तेणेंजाऊनित्वरित ॥ सकळांचेंआणिलेंचर
णामृत ॥ मुरारिदासाच्यापुढेंठेवित ॥ ह्मणेहेंआणिलेंसकळांचें ॥ २० ॥ तेव्हांमुरारिदासआपण ॥ त्यातीर्थाचेंकरीपूजन ॥ प्रीतियुक्तक
रोनिप्राशन ॥ मगशिष्यांसीकायबोले ॥ २१ ॥ नित्यतीर्थकरितांप्राशन ॥ जोकांहींस्वादयेतसेपूर्ण ॥ तोआजआलानाहींजाण ॥
कायकारणसांगावें ॥ २२ ॥ सभेंतजितुकेहोतेजन ॥ तयांसीविनंतीकरीआपण ॥ सकळहीतुह्मीकराप्राशन ॥ मनदेऊनस्वादपहा ॥
॥ २३ ॥ सकळहीतेकरितीप्राशन ॥ कोणीनजाणेतेंमहिमान ॥ सर्वहीबैसलेतटस्थहोऊन ॥ मुरारिदासतैंबोले ॥ २४ ॥ कोण्याएका
संताचेंजाण ॥ येणेंअंतरींविकल्पधरून ॥ तयाचेकांहींपायधुवोन ॥ नाहींआणिलेंचरणतीर्था ॥ २५ ॥ शिष्यांसीविचारीआपण ॥
ह्मणेरेसत्यसांगेंजाण ॥ तेव्हांतोकरीनिवेदन ॥ अहोएककुष्ठीराहिला ॥ २६ ॥ तयासीकुष्ठझालेंबहुत ॥ सर्वांगींकिडेचुळबुळीत ॥ ह्मणो
निनाहींआणिलेंतीर्थ ॥ क्षमासमर्थेंकरावी ॥ २७ ॥ तैंमुरारिदासआज्ञापित ॥ तरीआतांजावोनित्वरित ॥ चरणधुवोनिविकल्परहित ॥
आणावेंतीर्थतयाचें ॥ २८ ॥ तेणेंतैसेंचिजावोनित्वरित ॥ पायधुवोनिभक्तियुक्त ॥ त्यासाधूचेंआणिलेंतीर्थ ॥ पूर्वतीर्थांतमेळविलें ॥
॥ २९ ॥ तेव्हांआपणप्रेमयुक्त ॥ प्राशनकरीचरणामृत ॥ आसपासबैसलेसमस्त ॥ तयांसीसुखदीधलें ॥ ३० ॥ त्यासुखासीकोणकार
ण ॥ मुरारीतीर्थजैंकरितीप्राशन ॥ जळलोटलेंनयनांतून ॥ कंठगहिवरोनआलासे ॥ ३१ ॥ तयादिवसापासोन ॥ श्रीमुरारिदासासी
जाण ॥ रसिकमुरारीह्मणतीजन ॥ कींरससंपूर्णकळलायासी ॥ ३२ ॥ ॥ मू०क० ॥ नृपती समाजमे विराज भक्तराज कहे गहे
वे विवेक कोऊ कहन प्रभावहे ॥ तहां एकठोर साधु भोजन करत रोर देवो दूजी सोटा संग कैसे आवे भावहे ॥ पातरी उठाइ श्री

गुंसाई डारि दई दई गारि सुनी आप बोले देखो दावहे ॥ सीतसो बिमुख मेंतो आनि मुखमध्य दियो कियो दास दूरि संतसेंवामे
न चावहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मोव्यामोव्यानृपसभेंत ॥ जेकांभक्तराजपूज्यमहंत ॥ तेहीविवेकधरोनिह्मणत ॥ वर्णनीयप्रभाव
असेयाचा ॥ ३३ ॥ असोतेदिवसींकोणीएक ॥ भोजनींसाधुबैसलासम्यक ॥ पत्रावळीमांडणारआलादेख ॥ तयासीपात्रघालीतसे ॥
॥ ३४ ॥ साधूनेंठेऊनजवळसोव्यासी ॥ ह्मणेएकपात्रमांडायासी ॥ ह्मणोनिकज्जाकरीत्यासीं ॥ परीतोकांहींनायके ॥३५॥ संतह्मणेसोटाजे
विल्यावीण ॥ कैसामजसवेंयेईलपूर्ण ॥ परीतोकांहींनायकेवचन ॥ गेलानिघोनतैसाची ॥३६॥ सोव्याचेंनकेलेंगौरव ॥ ह्मणोनिक्रोधाचा
आविर्भाव ॥ तितुक्यांतआलेमुरारिदेव ॥ तेवेळींसंततोकायकरी ॥३७॥ पत्रावळउचलोनिसत्वर ॥ तयाच्यार्फेकीमुखावर ॥ आवेशेंक
रोनियांफार ॥ शिव्यादिधल्यातेवेळीं ॥ ३८ ॥ रसिकमुरारआपण ॥ कायबोलतीमधुरवचन ॥ पहास्वामीनेंडावसाधून ॥ कृपाकेली
मजवरी ॥ ३९ ॥ संतप्रसादाचेंशीत ॥ तयासीमीविन्मुखबहुत ॥ स्वामीनेंहोवोनिकृपान्वित ॥ आयतेंमुखांतघातलें ॥ ४० ॥ मगदो
नपत्रावळीआणोन ॥ संतासीदिधलीएकमांडोन ॥ एकसोव्यासीदेघालोन ॥ पदार्थसर्ववाढिले ॥ ४१ ॥ जेणेंसंताशींवादघातला ॥
तयादासासीतयेवेळां ॥ सेवेपासोनिदूरकेला ॥ ह्मणेअधिकारनसेतुज ॥ ४२ ॥ संतसेवेमाजीपूर्ण ॥ तुजलाउत्साहनसेजाण ॥ यापरी
तयासीबोलोन ॥ सेवेंतूनदूरकेला ॥ ४३ ॥ ॥ मू०क० ॥ बागमे समाज संत आप चले देखिवेको देखत दुरायो जन हूको सोच
पऱ्योहे ॥ बडो अपराध मानि साधु सनमान चाहे घुंमि तन बैठि कही देखो कहूं धऱ्योहे ॥ जाइके सुनाइ दास काहुके तमाखु
पास सुनिके हुलास बढ्यो आगे आनि कयोहे ॥ झूठही उसास भरी साचे प्रेम पाइ लिये किये मन भाये ऐसे संका दुख हऱ्योहे ॥
॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदांएकाबागांत ॥ संतसमाजझालाबहुत ॥ तयाचेंदर्शनघ्यावयातेथ ॥ रसिकमुरारचालिले ॥४४॥ समाजा
माजीफिरतफिरत ॥ एकेकासाधूचेंदर्शनघेत ॥ तोंएकसाधुहुक्कापीत ॥ बैसलाहोतातेधवां ॥४५॥ रसिकमुरारीसीपहातां ॥ तयाच्या
संकोचवाटलाचित्ता ॥ लपवोनियांहुक्कातत्त्वता ॥ खिन्नहोऊनबैसलासे ॥ ४६ ॥ रसिकमुरारतेंपाहोन ॥ तेहीअत्यंतझालेखिन्न ॥ ह्म

णेमजकरितांअवलोकन ॥ साधूसीसंकोचजाहला ॥४७॥ ह्मणेहाअपराधझालाथोर ॥ ह्मणोनिअंतरींकरीविचार ॥ साधूचासन्मानव्हा
वाफार ॥ हेंचिआवडेजीवासी ॥ ४८ ॥ मगएकाएकींभोंवडयेऊन ॥ आपणबैसेघाबरोन ॥ शिष्यालागींबोलेवचन ॥ मजलातलफला
गली ॥ ४९ ॥ कोणापाशींपहासत्वर ॥ हुक्काठेविलाअसेलजर ॥ तेव्हांतोजाऊनकरीपुकार ॥ तमाखुअसेकींकोणापाशीं ॥ ५० ॥ तं
वजोसंकोचपावलाहोता ॥ तेणेंयाचाशब्दऐकतां ॥ बहुतआनंदझालाचित्ता ॥ ह्मणेमीवृथालाजलोंकीं ॥ ५१ ॥ मगहुक्काआणोनित
येवेळा ॥ गुसांइजीच्यापुढेंकेला ॥ येरूलटिकेंचितयेवेळा ॥ गुडगुडहुक्कापीतसे ॥ ५२ ॥ लटकेचिओढीउसास ॥ सत्यतोघेतलाप्रेमरस ॥
सुखदिधलेंसंतमनास ॥ दुःखहरोनीसंकोचाचें ॥ ५३ ॥ ॥ मू०क० ॥ उपजत अन्न गाव आवे साधुसेवा ठाव नयो नृप दुष्ट आय
कावाकाव कियोहे ॥ ग्राससो जेवत करो कन्यो ले विचार आप शामानंदजू सुरारि पत्र लिखि दियोहे ॥ जाहिभांति होहि तांहि
भांति उठ आवो यहां आये हाथ बांधिकरि आवेंहू न लियोहे ॥ पाछे साष्टांग करि करि ले निवेदन सो भोजनमे कही चले आ
ये भीज्यो हियोहे ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आणीकचरित्रऐकाविशद ॥ सद्गुरुहरिप्रियश्यामानंद ॥ पांचहजारांचीजाहगीरशुद्ध ॥
तयालागोनअसेकीं ॥ ५४ ॥ तेथेंकांहींजेंहोयउत्पन्न ॥ तयाचेंखरेदीकरोनिअन्न ॥ सज्जनांसीघालीभोजन ॥ यापरीआनंदकरीतसे ॥
॥ ५५ ॥ तंवतोनवीनदेशाप्रती ॥ कोणीदुष्टआलानृपती ॥ तेणेंकरोनिपंचाइती ॥ गांवतयाचाजप्तकेला ॥५६॥ श्यामानंदासीसमाचार ॥
कळतांचितेणेंकेलाविचार ॥ रसिकसुरारासीसत्वर ॥ पत्रलिहोनधाडिलें ॥ ५७ ॥ त्यामाजीलिहिलामजकूर ॥ पत्रपहातांचिझडकर ॥
जैसेअसालतैसेचिसत्वर ॥ यावेंयेथवरउठोनियां ॥ ५८ ॥ तंवतोरसिकसुरारयेथें ॥ भोजनकरीतबैसलेहोते ॥ पत्रपहातांचिनिगुतें ॥ तै
सेचिआपणनिघाले ॥ ५९ ॥ नआंचवितांसत्वर ॥ बांधोनियांदोनीकर ॥ येवोनियांगुरूसमोर ॥ साष्टांगनमनघातलें ॥ ६० ॥ सद्गुरु
विचारीत्यासी ॥ खरकटेंकैसेंमुखासी ॥ रसिकसुरारनम्रतेसी ॥ करीतसेनिवेदन ॥ ६१ ॥ आपुलेंपत्रआलेंजेव्हां ॥ भोजनकरीतहोतों
तेव्हां ॥ मजकूरकळतांचिलवलाह्या ॥ तैसाचिआलोंचालोनी ॥ ६२ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ गुरूचेंद्रवलेंअंतःकरण ॥ ह्मणेरेवत्सा

धन्यधन्य ॥ आज्ञाधारकखरातूं ॥ ६३ ॥ ॥ मू० क० ॥ आज्ञा पाई अचयो ले दे पठाय वाहिठोर दुष्ट सिरमोर जहां तहां आप
आयेहे ॥ मिले मुत्सदी शिष्य आइके सुनाई बात जावो उठि प्रात यह नीच जैसे गायेहे ॥ हमही पठावे काम करि समझावे सब
मनमे न आवे जानि नेह डरपायेहे ॥ चिंता जिनि करो हिये धरो निहचिंतताइ भूप सुधि आई दिन तीन कहां छायेहे ॥ ६ ॥
॥ ॥ टी० ओ० ॥ मगह्मणतीघेआंचऊन ॥ ऐसीआज्ञाहोतांचिजाण ॥ रसिकमुरारतेचिक्षण ॥ हस्तमुखप्रक्षाळी ॥ ६४ ॥ तैंसद्गुरूनें
वर्तमान ॥ त्यासीसाद्यंतकेलेंकथन ॥ ह्मणतीतेथवरजाऊन ॥ घ्यावेसोडवोनगांवआपुले ॥ ६५ ॥ मगपालखीमाजीबैसवोन ॥ शिष्य
शतावधीसवेंदेऊन ॥ रसिकमुरारासीपाठवोन ॥ दिधलेतयाखळापाशीं ॥ ६६ ॥ ऐसापरिवारघेवोनी ॥ रसिकमुरारतेव्हांनिघोनी ॥
जेथेंराहेतोदुष्टशिरोमणी ॥ तयास्थानींपातले ॥ ६७ ॥ तेथीलजेकांमुत्सद्दीजन ॥ श्यामानंदाचेशिष्यजाण ॥ तयांसीकळतांवर्तमान ॥
तेयेऊनभेटले ॥ ६८ ॥ गुसांइजीसीकरोनिनमन ॥ विनवितातीकरजोडोन ॥ कशासाठींआलांतआपण ॥ करीलअपमानदुष्टहा ॥
॥ ६९ ॥ तरीप्रातःकाळींउठोन ॥ परतघरासीकरावेंगमन ॥ रावणादिदुष्टाचेंजैसेंवर्णन ॥ त्यापरीदुर्जनहाअसे ॥ ७० ॥ आह्मीमागेंख
टपटकरोन ॥ आपुलेंघेऊंकामसाधोन ॥ ऐसेंसमजावितीसकळजन ॥ रसिकमुराराच्यामनींनये ॥ ७१ ॥ ह्मणतीआमुच्याप्रीतीकरून ॥
तुह्मासीभीतीवाटेजाण ॥ कींनव्हावामाझाअपमान ॥ तरीचिंताआपणकरूंनये ॥ ७२ ॥ हृदयींधरावेंनिश्चिंतपण ॥ चमत्कारहोईल
तोपहावाआपण ॥ यावरीलोटलेदिवसतीन ॥ दर्शनाजनबहुतयेती ॥ ७३ ॥ एकभूपतीमात्रसोडोन ॥ मुत्सद्दीआदिप्रजाजन ॥ नि
त्यकरावयायेतीदर्शन ॥ रायाचीकचेरीसुनीपडे ॥ ७४ ॥ रायासीशुद्धीआलीजाण ॥ कींहेसकळहीदिवसतीन ॥ कोठेंमुत्सद्दीजातीमि
ळोन ॥ ह्मणोनिआपणविचारीसकळां ॥ ७५ ॥ ॥ मू० क० ॥ सुनि आये गुरुवर कह्ल आवो मेरे घर देखौ करामाति बात यह
ले सुनाईहे ॥ कह्यो आन प्रभू जावो चलो उनमान देखे चले सुख मानि आयो हाथी धूम छाईहे ॥ छोडिकें कहार भाग गये
न निहारि सके आप रससार बानी बोले जैसी गायेहे ॥ बोलो हरे कृष्ण कृष्ण छांडो जगतम तन सुनि गयो हिये भाव देहसो नवाईहे ॥७॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेव्हांसांगतीसकळजन ॥ आमुचेआलेसद्गुरुपूर्ण ॥ गांवजस्तकेलाह्मणून ॥ आपुल्याभेटीसीपातले ॥ ७६ ॥ गुरु
वरआलेऐकोन ॥ दुष्टासीमत्सरवाढेपूर्ण ॥ तयासीधाडीतसेसांगोन ॥ उदईकयावेंमाझेघरीं ॥ ७७ ॥ आणीकहीऐकवागोष्ट ॥ तुमची
करामतकैसीउद्धट ॥ उदईकमीपाहीनस्पष्ट ॥ यापरीदुष्टनिरोपी ॥ ७८ ॥ तेव्हांतेसभ्यसकळजन ॥ मुरारिदासाजवळयेऊन ॥ ह्मण
तीदुष्टेंविपरीतसांगोन ॥ तुह्मालागोनधाडिलें ॥ ७९ ॥ तरीअज्ञोनिआपण ॥ येथोनिसत्वरकरागमन ॥ आह्मीसाधूनघेऊंजाण ॥ आ
पुलामानराखावा ॥ ८० ॥ मुरारिदासतयासीह्मणे ॥ गुरूचीअवज्ञानाहींकरणें ॥ जेंहोईलतेंअसोहोणें ॥ आह्मासीभेटणेंतयासी ॥८१॥
इकडेदुसरेदिवशींदुष्ट ॥ करिताझालाकायपापिष्ठ ॥ गजआणवीमत्तउद्धट ॥ मार्गामाजीउभाकरवी ॥ ८२ ॥ पैलवानासीसांगेस्पष्ट ॥
रसिकमुरारआलियानीट ॥ त्यावरीआवेशेंगजासीलोट ॥ करीसरसपाटतयाचे ॥ ८३ ॥ यावरीएकासेवकासी ॥ बोलावणेंधाडिलेंमु
रारीसी ॥ कींयेचवेळेसीतुह्मासी ॥ भूपतीत्वरेंसीबोलावी ॥ ८४ ॥ ऐसेंदूताचेंऐकतांवचन ॥ रसिकमुरारबोलतीआपण ॥ चलाहोसर्व
हीसंतजन ॥ पाहूंअनुमानतयाचें ॥ ८५ ॥ यापरीअंतरींसुखमानोन ॥ मोठ्याचिसमारंभेंकरोन ॥ भेटीलागींचालिलेआपण ॥ पाल
खींतबैसोनतेधवां ॥ ८६ ॥ हाटामाजीयेतांचिजाण ॥ मत्तहस्तीआलाधांवोन ॥ नृपतीपहातसेदुरोन ॥ कैसाचमत्कारहोईलतो ॥
॥ ८७ ॥ जैसायेतांचिमत्तहस्ती ॥ मुरारिदासासर्वसांगती ॥ महाराजपळावेंशीघ्रगती ॥ नातरीप्राणांतहोतसे ॥ ८८ ॥ रसिकमुरा
रीह्मणतीआपण ॥ जगज्जीवनाच्याआज्ञेवीण ॥ कोणीनआपुलाघेईप्राण ॥ भजनकरीतचलावें ॥ ८९ ॥ परीकोणासीनधरवेधीर ॥
एकेकपळूंलागलेसत्वर ॥ तयांसीह्मणतीरसिकमुरार ॥ तुह्मासीविश्वासनसेचि ॥ ९० ॥ वैष्णवअसोनियेवेळां ॥ तुह्मीसर्वहीभितांका
ळा ॥ तरीटाकोनितुळसीमाळा ॥ यथेच्छपळासकळही ॥ ९१ ॥ परीतेभ्यालेअत्यंत ॥ तुळसीमाळाकाढोनिदेत ॥ सर्वहीपळोनिगेले
त्वरित ॥ तोंआवेशेंहत्तीधांवला ॥ ९२ ॥ हस्तीचाआवेशपाहूंनशकले ॥ पालखीटाकोनिभोईपळाले ॥ मुरारिदासबाहेरनिघाले ॥ उ
भेराहिलेतेठिकाणीं ॥ ९३ ॥ हत्तीकिरकिराटेंयेधांवोन ॥ रससारवाणीबोलेआपण ॥ जैसीगाइलीतीकराश्रवण ॥ कायमहिमानवाणी

चें ॥ ९४ ॥ गजालागींह्मणतीआपण ॥ सुरवरांसीजीदुर्लभजाण ॥ त्याकर्मभूमीसीपावलाजनन ॥ तरीमत्तपणहेंसोडावें ॥ ९५ ॥ हरेकृष्णहरेकृष्ण ॥ सर्वदाअंतरींकरींपठण ॥ गजदेहाचेंमत्तपण ॥ द्यावेंसोडोनसर्वही ॥ ९६ ॥ गजेंद्रेंस्वामीचेंऐकतांवचन ॥ सद्भावेंहृदयव्यापिलेंपूर्ण ॥ तत्काळआपणखालींलवोन ॥ स्वामीसीनमनकरीतसे ॥ ९७ ॥ ॥ मू०क० ॥ बहे दृग नीर देखि व्है गयो अधीर आप कृपा करि धीर कियो दियो भक्तभावहे ॥ कानमे सुनायो नाम नाम दे गोपालदास माला पहराइ गरे प्रगव्यो प्रभावहे ॥ दुष्ट सिरमोर भूप लखि उही ठोर आयो पाइ लपटाई भायो हिये अति चावहे ॥ निपट अधीन गाम केतिक नवीन दिये लिये कर जोर मेऱ्यो फल्यो भागदावहे ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नयनावाटोनिवाहेनीर ॥ झालाजडपणेंपरमअधीर ॥ तेव्हांकृपेनेंरसिकमुरार ॥ मस्तकींहस्तठेविती ॥ ९८ ॥ भक्तिभावदेवोनिसुंदर ॥ तयालागोनिकेलाधीर ॥ उपदेशदेवोनिसत्वर ॥ गोपालदासनामठेविलें ॥ ९९ ॥ संतांनींज्याटाकिल्यामाळा ॥ त्यासर्वहीकरोनिगोळा ॥ एकांतएकतयेवेळां ॥ गुंफोनिगळांघालीत्याच्या ॥ १०० ॥ यापरी प्रगटहोतांप्रभाव ॥ तेंपाहोनिधांवलेसर्व ॥ गुसांइजीचाकरितिगौरव ॥ जयजयकारेंकरोनी ॥ १ ॥ भूपतीदुष्टशिरोमणी ॥ पहातहोतातोदुरोनी ॥ चमत्कारहोतांतेक्षणीं ॥ आलाधांवोनितेस्थळा ॥ २ ॥ हृदयींअत्यंतआश्चर्यझालें ॥ बळकटस्वामीचेचरणधरिले ॥ परमआधीनतयेवेळे ॥ गुसांइजीच्याजाहला ॥ ३ ॥ ह्मणेमीकेलाबहुअपराध ॥ स्वामीनेंकृपाकरोनिशुद्ध ॥ मजलापावनकरावेंविशद ॥ ह्मणोनिआपणसेवाकरी ॥ ४ ॥ पहिलेगांवहोतेजप्त ॥ मोकळेकरोनिदिलेत्वरित ॥ आणखीनवीनगांवेंदेत ॥ गुसांइजीघेततेधवां ॥ ॥ ५ ॥ करजोडोनिकरीगौरव ॥ माझ्याभाग्याचाआजिडाव ॥ पूर्णफळासीआलासर्व ॥ स्वामीचेंदर्शनजाहलें ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० भयो गजराज भक्तराज साधुसेवा साज संतनी समाज देख करत प्रमानहे ॥ आनि डारे गोंन बनजारीनिकी वारिनिसो आयेई पुकारन वे जंहा गुरूधामहे ॥ आवत महोछे मध्य पावत प्रसाद सीत बोले आप हाथीसो यो निंद बहु कामहे ॥ छोडि दई रीती तब भक्तनिसो प्रीत बढी संगही समूह फिरे फैलि गयो नामहे ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगसुरारिदासआपण ॥ त्यासीआशीर्वाददेऊ

छप्पा ९०

न ॥ गजासीघेतलेंसोडवोन ॥ पातलेयेऊनगुरूपाशीं ॥ ७ ॥ वृत्तातसर्वहीकळवोन ॥ नवीनसनदाकरीअर्पण ॥ सद्गुरूसीप्रसन्नकरोन ॥ आज्ञाघेऊननिघाले ॥ ८ ॥ तेव्हांतोपशुगजराज ॥ थोरजाहलाभक्तराज ॥ साधुसेवेचाकरीसमाज ॥ आपुल्यायोग्यकामकरी ॥ ९ ॥ सज्जनाचेंखटलेंसकळ ॥ पाठीवरीवाहेनिर्मळ ॥ स्वयंपाकासीउतावेळ ॥ सर्पणआणोनदेतसे ॥ ११० ॥ पहातांचिसंतसमाज ॥ नमनतयांसीकरीसहज ॥ सर्वदासंतांचेंकरीकाज ॥ दुसरीकडेलक्षनसे ॥ ११ ॥ तोंकांहींहोतामहोत्साह ॥ सद्गुरुचरणींधरोनिभाव ॥ सरंजामआणितीशिष्यसर्व ॥ तोंगोपालदासकायकरी ॥ १२ ॥ कोणीएकवंजारीजाण ॥ साखरेच्यागोण्याभरून ॥ व्यापारासीनिघालेआपण ॥ त्यावनांतउतरले ॥ १३ ॥ तोंगोपालदासयेऊन ॥ सातआठगोण्याउचलोन ॥ आपुल्यापाठीसीटाकोन ॥ आलाघेऊनगुरुघरीं ॥ १४ ॥ वंजारीतेव्हांतळमळकरिती ॥ कांहींनत्यांचीचालेरीती ॥ ह्मणतीहाकोणाचाआहेहत्ती ॥ शोधनिश्चितीकरावा ॥ ॥ १५ ॥ तयापाशींजावोनिसत्वर ॥ सकळहीयाचीकरूंपुकार ॥ ह्मणोनित्याच्यामागेंचतुर ॥ शोधकरीतपातले ॥ १६ ॥ जेथेंगुरूचें होतेंधाम ॥ तेथवरपातलेकरीतश्रम ॥ मुरारिदासासीकरोनिप्रणाम ॥ वृत्तांतसर्वहीनिवेदिती ॥ १७ ॥ रसिकमुरारेंऐकोनिरीती ॥ चिंतानकरात्यांसीह्मणती ॥ गोण्याघेऊनजाव्यानिश्चिती ॥ परीएकआधींकामकरावें ॥ १८ ॥ आपणपातलांमहोत्साहांत ॥ तरीप्रसादपावोनिस्वस्थ ॥ मगयेथोनिजावेंत्वरित ॥ तेव्हांतेकरितीभोजना ॥ १९ ॥ मगबोलाउनीगोपाळदास ॥ तयासीसांगतीमुरारिदास ॥ कधींनकोणासीद्यावात्रास ॥ निंद्यहेंकामअसेबहु ॥ १२० ॥ ऐसीआज्ञाहोतांनिश्चिती ॥ तेणेंहीसोडिलीसर्वरीती ॥ संतांचेठाईंवाढलीप्रीती ॥ सर्वदाफिरेतयांसवें ॥ २१ ॥ संतसमुदायजायजेथ ॥ त्यासवेंआपणजायतेथ ॥ गोपाळदासाचेंनामख्यात ॥ सर्वजगांतजाहलें ॥ २२॥ ॥ मू०क० ॥ संत सातपांच सात संग जित जात तित लोग उठि धावे लावे सीधे बहू भीरहे ॥ चहुओर परी हई सुबा सुनि चाह भई हातपे न आवत सो आने कोउ धीरहे ॥ साधु येक भयो गहि लयो भेख दासतन मनमे प्रसाद नेम पीवे नही नीरहे ॥ बीति दिन तीनि चारि जल ले पिवावे धारि गंगाजू निहारि मध्य तज्यो यो शरीरहे ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥

सातपांचसंतमिळोन ॥ भिक्षेसीजिकडेजातीजाण ॥ त्यांसवेंगजहीजातसेआपण ॥ लोकांसीआश्चर्यवाटतसे ॥ २३ ॥ तयासीपहावयालागुन ॥ लोकधांवतीशिधाघेऊन ॥ आसपासभीडहोतसेजाण ॥ भिक्षाबहूतमिळतसे ॥ २४ ॥ लौकिकझालाचहूंकडे ॥ सुभ्यासी कोणीसांगतीनिवाडे ॥ तेणेंएकतांचिवाडेकोडें ॥ ह्मणेतोहस्तीधरूनआणा ॥ २५ ॥ धरावयासीआलेजन ॥ कोणासीतोनआकळेजाण ॥ सुभ्यासीसांगतीयेऊन ॥ आह्मुचाकाबुनसेची ॥ २६ ॥ सुभातेव्हांकरीविचार ॥ ऐसाकोणआहेधीर ॥ गजासीधरोनिआणीसत्वर ॥ तयासीइनाममिळेलकीं ॥ २७ ॥ तोंकपटीएकदुर्जन ॥ ह्मणेमीपहाधरूनआणीन ॥ मगसाधूचावेषघेऊन ॥ गजाचेजवळीपातला ॥ २८ ॥ गजानेंतयासीवळखिलेंपूर्ण ॥ परीसाधूचावेषजाणून ॥ आपणतयासीकरीनमन ॥ तंवतोधरूननेतसे ॥ २९ ॥ सुभ्यालागींदावितांजाण ॥ तोह्मणेयासीकराबंधन ॥ गजासीबांधोनिठेवितांजाण ॥ खानपाननकरीचतो ॥ १३० ॥ तयाचानेमऐसाविशद ॥ सज्जनांचाउच्छिष्टप्रसाद ॥ तोचिआहारकरीशुद्ध ॥ त्यावीणआनसेवीना ॥ ३१ ॥ अन्नपाण्यावांचून ॥ गजासीलोटलेदिवसतीन ॥ ह्मणतीहासेवीलगंगाजीवन ॥ ह्मणोनिसोडोनिनेतीत्यातें ॥ ३२ ॥ गंगातीरींआणितांजाण ॥ गजेंकरितांगंगावलोकन ॥ मध्यधारेंतत्वरेंजाऊन ॥ निजदेहासीसोडिलें ॥ ३३ ॥ ऐसीआहेसत्संगती ॥ पशुहीपावलाउत्तमगती ॥ ह्मणोनिसेवाकरावीप्रीतीं ॥ लाभजोडतीसकळिक ॥ १३४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ नव्वदावाछप्पागोडहा ॥ १३५ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपतीतपावना ॥ माझ्यापापाचीनकरिसीगणना ॥ कोठवरवानूंदयाळूपणा ॥ जगज्जीवनादीनबंधू ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ भवप्रवाहनिस्तारहित अवलंबन ये जन भये ॥ सोझा सीवा अधार धीर हरिनाम त्रिलोचन ॥ असाधर द्यौराज नीर सधना दुःखमोचन ॥ काशीश्वर अवधूत कृष्णकिंकर कटहरिया ॥ सोभू उदाराम नाम डुंगर व्रतधरिया ॥ पदम पदारथ रामदास विमलानंद अमृत स्रवे ॥ भवप्रवाह० ॥ ९१ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ भवप्रवाहींजेगुंतले ॥ तयांसी

विस्तारव्हावयाभले ॥ हेजनकेवळआधारझाले ॥ तयांचींनामेंपरिसावीं ॥ २ ॥ सोझासीवाआधारधीर ॥ हरिनामत्रिलोचनअसाधर ॥ सधनाकसाईद्योराजनीर ॥ दुःखमोचकहेझाले ॥ ३ ॥ संतअवधूतकाशीश्वर ॥ कटहरियाआणिकृष्णकिंकर ॥ सोभूउदारामनामेंडुंगर ॥ व्रतधारकहेजाहले ॥ ४ ॥ पद्मपदार्थरामदास ॥ तैसेचिविमलानंदसुरस ॥ केवळवर्षलेअमृतरस ॥ महिमाविशेषकितीवानूं ॥ ५ ॥

॥ ॥ कथासधनाकसाईची ॥ ॥ मू०क० ॥ सधनाकसाई ताकी नीकी कस आई जैसे बारह बानी सोनेकी कसोटी कस आईहे ॥ जीव को नवध करे ऐपे कुलाचार ढरे बेचे मांस लाई प्रीती हरिसो लगाईहे ॥ गंडकीको सुत विन जाने तासो तोल्यो करे भरे द्रग साधु आनि पूजे पे न भाईहे ॥ कहीनिसि सुपनमे वाहिठोर मोको देवो सुनो गुनगान रीझो हियकी सचाइहे ॥ १ ॥

॥ टी०ओ० ॥ बाराप्रकारेंकरून ॥ कशींउतरतेंउत्तमसुवर्ण ॥ सधनाकसाईभक्तपूर्ण ॥ तैसाकसासीउतरला ॥ ६ ॥ कसायाचीजातअसोन ॥ परीजिवाचेंनकरीहनन ॥ कुलाचारअसेह्मणून ॥ विकतमांसआणीतसे ॥७॥ तयाचाकरीक्रयविक्रय ॥ परीश्रीहरीसींलागलालय ॥ प्रीतीनेंहरीचेसद्गुणगाय ॥ विनयपूर्वकसर्वदा ॥ ८ ॥ त्यापाशींशालिग्रामएक ॥ तयाचामापकेलादेख ॥ जेंकांहींतोलूनदेणेंसम्यक ॥ तेंत्यामापानेंदेतसे ॥ ९ ॥ छटाकापासोनिखंडीभर ॥ शालिग्रामेंचितोलीसत्वर ॥ भक्तवत्सलकरुणाकर ॥ तितुकातोलपूर्णकरी ॥ १० ॥ कोणीएकसाधूब्राह्मण ॥ जातहोतादुकानावरून ॥ तोंतयासीअवचिताजाण ॥ शालिग्रामहादृष्टीपडला ॥ ११ ॥ मांसरक्ताच्याकर्दमांत ॥ शालिग्रामअसेलोळत ॥ ब्राह्मणेंपहातांचितेथ ॥ डोळेभरूनआलेत्याचे ॥ १२ ॥ ह्मणेहाप्रभुजगन्नाथ ॥ कसायासीकायमाहित ॥ अनादरकरोनिबहुत ॥ मांसामाजीटाकिलासे ॥ १३ ॥ मगहळूचयेवोनतयाजवळ ॥ दीनताभाकोनिबोलेबोल ॥ अरेहाआमुचादेवदयाळ ॥ कृपाकरोनदेसीलकीं ॥ १४ ॥ तंवतोसधनामहाविरक्त ॥ साधुविप्रांचापरमभक्त ॥ ह्मणेहातुमचाआहेनाथ ॥ तरीसुखेंसीघेइजे ॥१५॥ ह्मणोनित्यासीउचलोनिदेत ॥ विप्रासीआनंदझालाबहुत ॥ मगगंगेसीघेऊनयेत ॥ प्रायःश्चित्तघालीदेवा ॥ १६ ॥ गोमूत्रमृत्तिकाशेणभस्म ॥ याचेंलेपनकरोनिउत्तम ॥ प्रायश्चित्ताचाकेलाक्रम ॥ मगगंगेंतन्हाणिलें ॥ १७ ॥ पवमानरुद्रेंकरोन ॥ देवासीकेलेंअभिषिंच

न ॥ षोडशोपचारेंपुजून ॥ ब्राह्मणभोजनघातलें ॥ १८ ॥ ऐसाउत्साहकेलापूर्ण ॥ परीहरीसीनावडेजाण ॥ रात्रीविप्राच्यास्वप्नींयेऊ
न ॥ कायतयासीआज्ञापी ॥ १९ तुवांइतुकेंकेलेंअर्चन ॥ परंतुमजलानपडेचैन ॥ तेस्थळींद्यावेंपोहोंचवोन ॥ जेथोनिमजलाआणिलें
॥ २० ॥ हृदयींच्यासत्यप्रेमेंकरून ॥ तोमाझेंकरीगुणगायन ॥ रात्रंदिवसकरितांश्रवण ॥ गेलोंरिझोनतयासी ॥ २१ ॥ ॥ मू०
क० ॥ वह पद भाषाके द्वै एक करी गावतहो हम तुमे गावतहे सदा बेदबानीसो ॥ मांसभेरहाथनिसो आई तुह्मे छीवतहो हमे कैं
ऊ मांस बीते तुमरी कहानिसो ॥ लछमीनरायनज्जु बडे रिझवार तुम रीझ निकसतहे तुह्मरी रजधानीसो ॥ ह्म निरमलगंगाजलसो
न्हवावे नित तुम रीझे सधनाके बदनाके पानीसो ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ परीनरुचेब्राह्मणासी ॥ वेडलागलेंह्मणेदेवासी ॥ माझि
यादृष्टीअधर्मासी ॥ नपाहवेचिसर्वथा ॥ २२ ॥ पुनरपितैसेंचिपडेस्वप्न ॥ परीतोकांहींनायकेब्राह्मण ॥ मगतिसरेनदेवकोपोन ॥ स्वप्नीं
विप्रासीकायबोले ॥ २३ ॥ जरीनदेसीपोहोंचवोन ॥ तरीमीतुझानाशकरीन ॥ ऐसेंऐकतांचिब्राह्मण ॥ देवासीविनवोनकायह्मणे ॥२४॥
तोएकदोनभाषांचींपदेंनवीन ॥ करोनितुमचेंकरीगायन ॥ सदामीवेदवाणीकरून ॥ तुमचेंगायनकरीतसें ॥ २५ ॥ मांसभरल्याहस्तेंकरू
न ॥ तुह्मासीस्पर्शेंत्याप्रसन्नआपण ॥ मजसीमहिनेगेलेलोटुन ॥ गोष्टीसीठिकाणनसेतुमच्या ॥ २६ ॥ अहोजीलक्ष्मीनारायण ॥ मोठे
रिझणारअहांआपण ॥ आपुल्याचराजधानींतून ॥ रीझहेवस्तुनिघतसे ॥ २७ ॥ निर्मळगंगाजीवनेंकरून ॥ नित्यतुह्मासीघालितोंस्ना
न ॥ सधनाच्यादेहाचेंउच्छिष्टजीवन ॥ त्यावरीचआपणरिझलांकीं ॥ २८ ॥ ॥ मू०क० ॥ लैके आयो साधु मेतो बडो अपराध
कियो कियो अभिषेक सेवा करी पै न भाईहे ॥ येतो प्रभु रीझे तोपे जोई छाहो सोई करो गरो भरि आयो सुनि मति बिसराईहे ॥
वेई हरी उर धारि डारि दियो कुलाचार चले जगन्नाथदेव चाह उपजाईहे ॥ मिल्यो एक संग संग जात वे सुग्यात सब तब आप
दूरि दूरि रहे जानि पाईहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीदेवासीबोलोन ॥ मनामाजीहोवोनिखिन्न ॥ सधनाजवळीआलाघेऊन ॥
कायतयासीबोलतसे ॥ २९ ॥ थोरमीकेलाअपराध ॥ देवासीअभिषेककेलाशुद्ध ॥ अनेकउपचारेंसेविलेंविशद ॥ परीतेंदेवासीनावडे ॥

॥ ३० ॥ हेतोंरिझलेतुझ्याभावें ॥ जेंवाटतेंआतांकरावें ॥ विप्रेंयावरीबोलतांगौरवें ॥ गहिवरोनिआलेंसधनासी ॥ ३१ ॥ अष्टभावआ
लेदाटोन ॥ जलवाहेनेत्रांतून ॥ देहाचेंकांहींनराहिलेंभान ॥ गेलीगडबडोनमतीतेव्हां ॥ ३२ ॥ केवढादयाळूजगज्जीवन ॥ मजवरी
प्रसन्नदीनजाणोन ॥ मीतोंअपराधकेलेपूर्ण ॥ परंतुश्रीहरीक्षमाकरी ॥ ३३ ॥ अहोहाव्यापारआहेखष्ट ॥ यानिमित्तहरीसीघातलेकष्ट ॥
तरीहेसोडोनिसर्वहीकटकट ॥ हरीसीस्पष्टशरणजावें ॥ ३४ ॥ मगत्याहरीतेंहृदयींधरून ॥ कुलाचारआपुलासर्वसोडून ॥ जगन्नाथासी
चालिलेजाण ॥ इच्छाउपजलीदर्शनाची ॥ ३५ ॥ तोंएकसोबतकाफलामिळाला ॥ त्याचियासंगेंआपणचालिला ॥ परीसकळांच्याराहेवेग
ळा ॥ उत्तमजातीचेतेहोतेसर्व ॥ ३६ ॥ कोणासीनविटाळव्हावा ॥ ऐसेंजाणोनियांतेधवां ॥ दूरदूरघेवोनिठावा ॥ धरोनिभावाजातसे ॥
॥ ३७ ॥ ॥ मू०क० ॥ आयो मग ग्राम भिक्षा लेन इक ठाम गयो नयो रूप देख कोऊ तिया रीझपरीहे ॥ बैठो याहि ठोर क
रो भोजन निहोर कह्यो रह्यो निसि सोई आई मेरी मती हरीहे ॥ लेवो मोको संग गरो काटो तो न होइ रंग बूझी ओर काटी प
तिग्रीव पे न डरीहे ॥ कही अब पागो मोसो नातो कोन तोसो मोसो सोर करी उठी इन मान्यो भीर करीहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ मार्गांतभिक्षामागोन ॥ आपुलेंकरीउदरपोषण ॥ तोंएकगांवांतआलाजाण ॥ भिक्षेसाठींतेधवां ॥ ३८ ॥ तेथेंकोणीसावकार
भला ॥ त्याचेघरींभिक्षेसगेला ॥ तयाचीकांतातयेवेळां ॥ भिक्षाघेऊनपातली ॥ ३९ ॥ तोंसधनाचेंरूपसुंदर ॥ अंगींकृपेचेंतेजफार ॥
तयासीपहातांकामातुर ॥ तेव्हांतीकामिनीजाहली ॥ ४० ॥ मगसधनासीकरीनमन ॥ ह्मणेजीस्वामीकृपाकरोन ॥ आजियेथेंचिकरा
वेंभोजन ॥ यावेंहोघरांतबैसावें ॥ ४१ ॥ तिचाअत्यंतपाहोनिआदर ॥ सधनातेथेंचिबैसेसत्वर ॥ स्वयंपाकतिणेकरोनिसुंदर ॥ भोज
नप्रीतीनेंघातलें ॥ ४३ ॥ मगतयासीआग्रहकरोन ॥ तेथेंचिघेतलेंराहवोन ॥ येरूराहेभावजाणोन ॥ भजनकरोननिजेरात्रीं ॥ ४३ ॥
तंवतीहोऊनकामातुर ॥ सधनापाशींआलीसत्वर ॥ ह्मणेहोमाझीमतीतुजवर ॥ हरोनगेलीसेसर्वथा ॥ ४४ ॥ तरीदेवोनिभोगसुंदर ॥ घे
वोनिजावेंबरोबर ॥ सधनानेंतेंऐकतांसत्वर ॥ कायउत्तरदेतसे ॥ ४५ ॥ जरीटाकिसीगळाकापोन ॥ तरीहेंकार्यनव्हेजाण ॥ तंवतीस

मजलीकांहींआन ॥ पतीचागळाकापावा ॥ ४६ ॥ मगतीलगबगेंआतजावोन ॥ काहींनभीतीधरिताजाण ॥ पतीचाटाकिलागळाकापोन ॥ आलीबाहेरतेवेळां ॥ ४७ ॥ ह्मणेमीपतीचागळाकापिला ॥ आतांअंगिकारकरावाभला ॥ सधनाअंतरींआश्चर्यपावला ॥ ह्मणेहेंस्त्रियेचेंधैर्यकाय ॥ ४८ ॥ ललकारोनिबोलेतियेतें ॥ तुझेंमाझेंकायगेनातें ॥ तंवतीह्मणेऐकाविनवितें ॥ सुध्यारीतीनेंभोगद्यावा ॥ ॥ ४९ ॥ नातरीकरीनमीबोभाट ॥ तुह्मांलागींमीमारवीनस्पष्ट ॥ परीहानायकेकरीकटकट ॥ तेव्हांतीशंखकरीतसे ॥ ५० ॥ अहोधांवोनियाहोसकळ ॥ पतीसीमारोनिकेलेंविकळ ॥ ऐसाकरितांहलकल्लोळ ॥ आलेधांवोनिलोकतेव्हां ॥ ५१ ॥ तयांसीसांगेवर्तमान ॥ साधूह्मणोनिठेविलाजाण ॥ तोंपतीचायेणेंघेतलाप्राण ॥ बलात्कारकरीमजवरी ॥ ५२ ॥ यापरीचाहल्लाकरोन ॥ भीडतेथेंकेलीजाण ॥ सर्वांहातींपाठवीसांगोन ॥ अधिकाऱ्यासीतेधवां ॥ ५३ ॥ ॥ मू०क० ॥ हाकिम पकरि पूछे कहे हसि मार्‍यो हम डार्‍यो सोच भारी कही हाथी काटि डारिये ॥ कव्यो कर चले हरिरंगमांझ झिले मानि जानि कछू कचू मेरी यहै उर धारिये ॥ जगन्नाथदेव आंगे पालकी पठाई लेन सदना सु भक्त कहां चढे न विचारिये ॥ चढे आये प्रभूपास सुपनोसो मिव्यो त्रास बोले दे कसोटीहूपे भक्त विस्तारिये ॥ ५ ॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अधिकाऱ्यानेंधाडोनिदूत ॥ सधनालागींधरोनिनेत ॥ आपणतयासीविचारीत ॥ कैसेंवृत्तजाहलें ॥ ५४ ॥ सधनकसाईमगहांसोन ॥ ह्मणेहोम्याचकेलेंहनन ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ विचारपडलाअधिकाऱ्यासी ॥ ५५ ॥ अहोयाच्याबोलण्यात ॥ न्यायऐसादिसोनियेत ॥ कींयेणेंनाहींकेलाघात ॥ ह्मणोनिस्तब्धराहिला ॥ ५६ ॥ तंवतिणेंमांडिलाआकांत ॥ माझायेणेंमारिलाकांत ॥ कैसीनाहींशिक्षाकरीत ॥ हत्यामीदेईनतुह्मावरी ॥ ५७ ॥ तिचेंकरावयाशांतवन ॥ अधिकारीयुक्तीकरीआपण ॥ दूतांसीकरीआज्ञापन ॥ सधनाचेहाततोडावे ॥ ५८ ॥ तेणेंतत्काळतोडिलेहात ॥ सधनानहोतांखेदभ्रूत ॥ हरीच्याआनंदामाजीसक्त ॥ रंगभरीतजातसे ॥ ५९ ॥ ऐसाचित्तांतमानीदेख ॥ जाणोंमाझीचकांहींचूक ॥ ह्मणोनिऐसेंएकाएक ॥ विटंबनझालेंदेहाचें ॥ ६० ॥ ऐसेंहृदयींविचारून ॥ सुखेंहरीचेंकरीतभजन ॥ जगन्नाथासीकरितांगमन ॥ निकटयेवोनपोहोंचले ॥ ६१ ॥ यापरीसधनासीझालेंदुःख ॥

तेणेंकळवळेजगन्नायक ॥ पंढ्यासीदृष्टांतझालादेख ॥ श्रीहरीस्वप्नांतप्रगटले ॥ ६२ ॥ ह्मणतीमाझापरमभक्त ॥ सधनाकसाईनामेंख्या
त ॥ आजिमाझियादर्शनायेत ॥ तरीसामोरेंतुह्मीजावें ॥ ६३ ॥ माझीपालखीनेऊन ॥ त्यामाजीतयातेंबैसवोन ॥ मोठ्यासमारंभेंकरू
न ॥ आणावेंभेटीसमाझिया ॥ ६४ ॥ यापरीहोतांआज्ञापन ॥ पंडेपालखीआलेघेऊन ॥ सधनाचाशोधकरीतजाण ॥ पोहोंचलेयेऊन
त्यापाशीं ॥ ६५ ॥ तयासीसांगतीवर्तमान ॥ देवाचेंऐसेंआज्ञापन ॥ कींपालखींतआणावेंबैसवोन ॥ समारंभेंकरोनियां ॥ ६६ ॥ पं
ड्यानेंऐसीसांगतांमात ॥ परीतोसधनामहाभक्त ॥ ह्मणेमीदेवाच्यापालखींत ॥ बसावेंकैसेंविचारकरा ॥ ६७ ॥ मगलावोनीपालखीस
हात ॥ जगन्नाथाच्यादर्शनायेत ॥ नमनासीजोंजोडीहात ॥ तोंचमत्कारजाहला ॥ ६८ ॥ जैसेंस्वप्नांतझालेंदुःख ॥ जागेंहोतांचिना
सेसम्यक ॥ तैसेंसधनासीएकाएक ॥ दोनीहातउगवले ॥ ६९ ॥ एकचिजयजयकारझाला ॥ सधनाचेउरींगहिवरदाटला ॥ हळूचवि
नवोनिश्रीहरीला ॥ कायआपणह्मणतसे ॥ ७० ॥ आधींकरवोनिविटंबन ॥ आतांऐसालौकिककरून ॥ यांतीलदेवाकायकारण ॥
मजउघडोनसांगावें ॥ ७१ ॥ श्रीहरीसांगतीपूर्ववृत्त ॥ मागिल्याजन्मींतूंब्राह्मणसत्य ॥ रामानंदाचेंसेवनकरीत ॥ परमभक्तहोतासी ॥
॥ ७२ ॥ एकदासंध्याकरावयासी ॥ गंगेच्यातीरींबैसलासी ॥ तोंएकतेथूनगायआवेशीं ॥ त्यामार्गानेंपळतगेली ॥ ७३ ॥ तोंकरावया
तिचेंहनन ॥ कसाईधांवतआलाजाण ॥ गायपळालीकोणीकडून ॥ तुजलागोनविचारिलें ॥ ७४ ॥ तुवांधरिलेंहोतेंसिमौन ॥ परीक
रावेंसत्यआचरण ॥ ह्मणोनिदाविलेंहस्तेंकरून ॥ गाईलागूनकसायासी ॥ ७५ ॥ तेणेंगाईचाघेतलाप्राण ॥ तुजलाघडलादोषदारुण ॥
त्यायोगेंकसाईजाहलासीजाण ॥ पूर्वींचेंप्राक्तनभोगावया ॥ ७६ ॥ सावकाराचीजीकांता ॥ तीचतीधेनुजाणतत्त्वता ॥ सावकारतोक
साईसर्वथा ॥ ह्मणोनित्यासीमारिलें ॥ ७७ ॥ तुवांआपुलेहस्तेंकरून ॥ गाईसीदाविलेंह्मणून ॥ तुझेटाकिलेहस्ततोडून ॥ हेंचिकारण
विटंबनेसी ॥ ७८ ॥ सधनाह्मणेदेवाधिदेवा ॥ तुझियानामाचापहातांठेवा ॥ इतुक्यापातकाचाकोणहेवा ॥ परीहेंनवलजाहलें ॥ ७९ ॥
तेव्हांश्रीहरीकायबोले ॥ सुवर्णकैसेनिवाढेमोलें ॥ जेव्हाकसोनिपहातांभलें ॥ तेव्हांतेंचढेमोलासी ॥ ८० ॥ तैसेभक्तांसीकसींधरून ॥

तयाचेंविस्तारीभक्तपण ॥ तेणेंतुह्मासीमानितीजन ॥ थोरमहिमानवाढतसे ॥ ८१ ॥ ॥ कथाकाशीश्वरगुसांईची ॥ ॥ मू०क०॥
गुसांइ श्रीकासीश्वर आगे अवधूतवर कर प्रीति नीलाचल रहे लागे नीकोहे ॥ महाप्रभूश्रीकृष्णचैतन्यजूकी आज्ञा पाइ आये वृंदा
वन देखि भयो भायो हीकोहे ॥ सेवा अधिकार पायो रसिक गोविंदचंद चाहत मुखारविंद जीवन जो जीकोहे ॥ नितही लडावे
भावसागर बुडावे कोन पारावार पावे सुनो लागे जग फीकोहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ काशीश्वरगुसांईमहाभक्त ॥ पूर्वपंथयाचा
अवधूत ॥ अंतरींकरोनिप्रीतीबहुत ॥ नीलाचलासीराहिले ॥ ८२ ॥ तेथेंचिगोडलागलेंत्यासी ॥ महाप्रभूकृष्णचैतन्यासी ॥ शरण
जाऊनिसर्वस्वेंसी ॥ उपदेशत्याचाघेतला ॥ ८३ ॥ मगतयाचीआज्ञापाऊन ॥ वृंदावनासीआलेआपण ॥ तेथीलशोभापाहतांजाण ॥
मनोरथपूर्णसर्वझाले ॥ ८४ ॥ गोविंदासींजडलेंअंतर ॥ तेथेंचिप्रीतीवाढलीफार ॥ त्यायोगानेंदेवाचासमग्र ॥ सेवेचाअधिकारपाव
ले ॥ ८५ ॥ रसिकजोकांगोविंदचंद ॥ त्याचेंचिइच्छीमुखारविंद ॥ आपुल्याजीवाचेंजीवनशुद्ध ॥ तेंचिएकमानीतसे ॥ ८६ ॥ देवा
चेलाडपुरवीनिरंतर ॥ ऐसाजोडिलाभावसागर ॥ जयाचानपावेपारावार ॥ ज्यापुढेंफिकेंजगलागे ॥ ८७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥
भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एक्याणववाछप्पागोडहा ॥ ८८ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्व० ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदीनदयाळा ॥ ज्यावरीतुझीप्रेमकळा ॥ तोचिभाग्याचाहोयपुतळा ॥
तयासीवैराग्यआकळे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ करुना छाया भक्ति फल ये कलियुग पादप रचे ॥ जतीराम रावल्य श्याम खोजी
संत सीहा ॥ दलहा पद्म मनोरथ एका द्यौगू जप जीहा ॥ जाडा चाचा गुरू सवाई चांदनपा ॥ पुरुषोत्तमसो साच चतुर चिंताम
नको जिहि मेव्यौ आपा ॥ मति सुंदर धी धागे श्रमसंसारचाल नाहिन नचे ॥ करुनाछाया० ॥ ९२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीहरी
नेंहेप्रेमजलें ॥ कलियुगामाजीवृक्षरचिले ॥ भक्तीहेंफळजयांसीआलें ॥ करुणारूपीछायाज्यांची ॥२॥ तयांचींनामेंऐकाउत्तम ॥ जतीराम
रावल्यतिसरेश्याम ॥ खोजाजीचीभक्तीपरम ॥ संतांतसीमाजाहली ॥३॥ पद्ममनोरथआणिदलहा ॥ राकाद्यौगूजपीजीहा ॥ जाडाचा

सीधरीभावा ॥ चांदनपातैसेगुरूसवाई ॥ ४ ॥ पुरुषोत्तमासारिखामहंत ॥ सत्यआणिचतुरक्कचित ॥ जेणेंमनाचीचिंतासमस्त ॥ हरिलीतोभक्तआपानामें ॥ ५ ॥ हेसकळहीशुद्धमती ॥ सुंदरप्रभूचेठाईबुद्धी ॥ शिवोनिटाकिलीसर्वसंधी ॥ नाहींउपाधिठेविलीआणीक ॥ ६ ॥ श्रमरूपीजोसंसारपाहीं ॥ त्याचालीनेंनाचलेनाहीं ॥ त्याचामहिमावर्णूकाई ॥ ज्याचियाछायेसीबैसावें ॥ ७ ॥ ॥ कथाखोजाजूची ॥ ॥ मू०क० ॥ खोजीजुके गुरु हरिभावना प्रवीन महा देहअंत समे बांधि घंटा सो प्रमानियें ॥ पावे प्रभु जब तब वाजि उठे जानो यहै पाये नही बाज्यो बडी चिंता मन आनिये ॥ तन त्याग वेर नही हुते फेरि पाछें आये वाहि ठोर पौढि देख्यो आंब पक्यो मानिये ॥ तोर ताके टूक किये छोटो एक जंत मध्य गयो सो बिलाइ वाजि उठो जग जानिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ खोजाजीचेगुरूपूर्ण ॥ हरीचेभावनेंतमहाप्रवीण ॥ ब्रह्मरूपपाहतीजगसंपूर्ण ॥ ऐसेंमहिमानजयांचें ॥ ८ ॥ एकदासद्गुरुसहजेंकरून ॥ सर्वशिष्यांसीसांगेआपण ॥ येथेंजीघंटाबांधिलीजाण ॥ तिचेंप्रमाणऐकावें ॥९॥ आम्हुचेंहोईलदेहावसान ॥ जेव्हांपाऊंवैकुंठभुवन ॥ तेव्हांहाघंटवाजेलजाण ॥ हेंओळखोनठेवावें ॥ १० ॥ तोंकांहींकाळेंकरून ॥ गुरूचेंझालेंदेहावसान ॥ सर्वपहातीस्तब्धहोऊन ॥ तोंघंटानादनाहींझाला ॥ ११ ॥ सर्वशिष्यांनींऐसेंपहातां ॥ मनींपावलेथोरचिंता ॥ कोणीविकल्पीह्मणतीतत्त्वतां ॥ सकळहीवृथागोष्टअसे ॥ १२ ॥ इतुकापरिचययेण्यासपाहीं ॥ यासीपाहिजेमहत्पुण्याई ॥ बडबडकरण्यासहोतेंकाई ॥ शेवटीलतयारीकराआतां ॥१३॥ कोणीह्मणतीऐकाखूण ॥ आपुलेंवाढावेंमहत्त्वपण ॥ ह्मणोनिऐसेंबोलिलेजाण ॥ मेल्यावरकोणीपाहिलें ॥ १४ ॥ ऐसाविकल्पकरितीपाहीं ॥ खोजाजीनव्हतेतयेसमई ॥ तोंमागोनिआलेलवलाहीं ॥ सकळहीवृत्तऐकिलें ॥ १५ ॥ परीतयासीविश्वासपूर्ण ॥ ह्मणेहेंऐसेंनघडेजाण ॥ यासीकांहींझालेंकारण ॥ तयाचाशोधकरावा ॥ १६ ॥ तोंइकडेसकळमिळोन ॥ सुंदरबांधोनियांविमान ॥ त्यामाजीसद्गुरुबैसवोन ॥ नेण्याचीतयारीकेलीसे ॥ १७ ॥ खोजाजीह्मणेथांबाक्षण ॥ सद्गुरूनबोलतीअसत्यवचन ॥ मीपहातोंशोधकरून ॥ कायकारणजाहलें ॥ १८ ॥ जेथेंसद्गुरुपावलेनिधन ॥ तयेस्थानींयेवोनिआपण ॥ मगसकळांसीविचारीजाण ॥ अहोएकमजसांगावें ॥ १९ ॥ गुरूचेअंतकाळींपूर्ण ॥

कोणत्यादिशेसीहोतेंवदन ॥ तंवतेसांगतीसर्वलक्षण ॥ मगआपणकायकरी ॥ २० ॥ तयाजागेवरीनिजोन ॥ तिकडेपाहेवदनकरोन
तंवसमोरकोनाड्यांतजाण ॥ आंबापिकलेलापाहिला ॥ २१ ॥ ह्मणेहेंचिआलेंविघ्न ॥ ह्मणोनिसत्वरआपणउठोन ॥ तयाआंब्यासी
मध्येंचिरोन ॥ दोनतुकडेकेलेत्याचे ॥ २२ ॥ तयामाजीजोंपहात ॥ तंवनिघालाएकजंत ॥ तत्काळतोझालागुप्त ॥ इकडेघंटावाजों
लागली ॥ २३ ॥ सकळांसीऐकूंआलानाद ॥ एकदाचकरितीजयजयशब्द ॥ खोजाजीचाभावशुद्ध ॥ सत्यपणगुरूचेंदाविलें ॥ २४ ॥
॥ ॥ मू० ॥ क० ॥ शिष्यकीतो जोगताइ नीके मन आइ आज्ञु गुरूकी प्रबल ऐपे नेकु घटी क्यों भई ॥ सुनो यही बात मन
बात बतकही सही ले दिखाई ओर कथा अति रसमई ॥ वेतो प्रभु पाइ चुके प्रथम प्रसिद्ध पाछे आछो फल देखि हरिजोग उपजी
नई ॥ इच्छासो सफल शाम भक्तवस करी वही रही पूरपछ सब बिथा उरकी गई ॥ २ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ यांतशिष्यांचीउत्तमयो
ग्यता ॥ ऐसेंमनांतयेतेंतत्त्वतां ॥ गुरूचीअसावीप्रबळता ॥ येणेंतोंन्यूनताथोडीझाली ॥ २५ ॥ ऐसेंमनींनआणास्पष्ट ॥ यांतीलतुह्मी
ऐकागोष्ट ॥ अंतःकरणींठेवासुभट ॥ यांतप्रगटकायदाविलें ॥ २६ ॥ तरीआणीकऐकाकथा ॥ अत्यंतरसमयआहेदेखा ॥ सद्गुरूपावलेवै
कुंठलोका ॥ प्रथमतोदेहसोडितांची ॥ २७ ॥ परंतुप्रयाणकरितेवेळे ॥ चांगलेंफळतेंदृष्टीसपडलें ॥ तेव्हांऐसेंमनींउपजलें ॥ कींहेंहरीस
अर्पावें ॥ २८ ॥ तितुक्यामाजीझालेंप्रयाण ॥ यापरीइच्छाराहिलीजाण ॥ जंतुरूपेंजगज्जीवन ॥ प्रगटोनिपूर्णकेलीते ॥ २९ ॥ नंतर
जाहलाघंटानाद ॥ ऐसाभक्तांसीवश्यगोविंद ॥ ज्याज्याभक्ताचाजैसाछंद ॥ तैसाचिआपणनाचतसे ॥ ३० ॥ शंकाघ्यावया
चेंकारण ॥ हेंचिराहिलेंहोतेंजाण ॥ सकळव्यथायाकथेकरून ॥ हृदयांतीलदूरझाली ॥ ३१ ॥ ॥ कथाराकाबंकाची ॥
॥ ॥ मू० ॥ क० ॥ राका पति बाका तिया बसे पुर पंडुरमे उरमें न चाह नेकु रीती कछु न्यारीये ॥ लकरिन बी
न करी जीविकान बीनै करे धरे हरिरूप हिये ताहिसो जियारीहे ॥ बिनती करत नामदेव कृष्णदेवजूसो कीजे दुख दूरि क
ही मेरी मती हरीये ॥ चलो ले दिखाउ तब तेरे मन भाउं रहे बन छिप दौऊ थैली मगमांझ डारीये ॥ ३ ॥ ॥

॥ ॥ टी०ओ०॥ राकाकुंभारभक्तथोर ॥ त्याचीकाताबाकासुंदर ॥ बंकानामेंकन्याचतुर ॥ पंढरपुरांतरहातसे ॥३२॥ तयाचीतेथेंअसेवृत्ती॥ परीतेसोडोनिसकळनीती ॥ वेगळीचकांहींधरिलीरीती ॥ नैराश्यमतीसर्वदा ॥ ३३ ॥ कांहींइच्छानसेहृदयीं ॥ प्रीतीजडलीविठ्ठलपायीं ॥ व्यवहारकरोनिलवलाहीं ॥ संतसेवनकरीतसे ॥३४॥ एकदाकांहींमडकींकरोन ॥ ठेविलींहोतींढीगलावोन ॥ भाजावयाचींहोतींजाण ॥ एकांतमाजरीतोंव्याली ॥३५॥ त्यामाजीलेंकुरेंठेविलींतीन ॥ तोंसकळहीभाजावयालागून ॥ राकानेंमडकींगोळाकरून ॥ आवातयांचा लाविला ॥ ३६ ॥ भोंवतालेंसर्पणरचून ॥ तयासीदिधलीआगलावोन ॥ तोंतितुक्यांतमांजरधांवून ॥ आवापाहोनघाबरली ॥ ३७ ॥ आव्याच्याभोंवतीफिरेरडत ॥ दूरकरितांहीनाहींजात ॥ तोंपतीसीबाकाकायबोलत ॥ अहोजीअनर्थजाहला ॥३८॥ मांजरएक्याडेऱ्यांत॥ जाहलीहोतीप्रसूत ॥ तोहीरचिलागेलायांत ॥ बाळांचाघातजाहला ॥३९॥ ऐकोनिराकाचिंताग्रस्त ॥ आतांउपायनचलेयेथ ॥ बाकाह्मणे पंढरीनाथ ॥ यासीकांहींनवसकरा ॥४०॥ कांहींनलागतांअन्न ॥ जरीबाळांचावांचेलप्राण ॥ तरीसर्वहीसंसारसोडून ॥ करूंभजनश्रीहरीचें ॥४१॥ राकाह्मणेतूंबोलिलीसवचन ॥ तैसाचिमाझाआहेपण ॥ उभयतांऐसानिश्चयकरून ॥ तेथेंचबैसोनराहिले ॥४२॥ जोंवरीआवा होयशीतळ ॥ तोंवरीसोडिलेंअन्नजळ ॥ तेथेंचिबैसलेराहिलेप्रेमळ ॥ मगहळूहळूमडकींकाढिती ॥४३॥ तोंज्यामडक्यांतहोतींबाळें ॥ तेंतैसेंचि कच्चेंराहिलें ॥ बाकानेंराकासशीघ्रदाविलें ॥ उभयतांहर्षलींतेवेळीं ॥४४॥ तत्काळब्राह्मणबोलाऊन ॥ घरदाराचासंकल्पकरून ॥ तुळसीपत्रदिलेंठेवोन ॥ तिघेंआपणनिघालीं ॥ ४५ ॥ राकाआणिबाका ॥ तिसरीतेकन्याबंका ॥ सोडूनसंसाराचीशंका ॥ मोकळेहोऊननिघालीं ॥ ४६ ॥ कलियुगींअन्नमयप्राण ॥ ह्मणोनिअरण्यांतजाऊन ॥ काष्ठेंआणावींनित्यवेंचोन ॥ तींविकोनपोटभरावें ॥ ४७ ॥ ऐसीनवीनकरोनिरीती ॥ हृदयामाजीधरिलाश्रीपती ॥ त्यायोगेंदेहचालेनिश्चिती ॥ वैराग्यतेंकितीसांगावें ॥ ४८ ॥ मार्गींचिंध्यागोळाकरून ॥ त्याच्यालंगोट्याकेल्याजाण ॥ एकदांचिंध्यावेंचितांपूर्ण ॥ शिष्याचेंघरतेथेंहोतें ॥ ४९ ॥ तेचिंध्यांचेमोठेकृपण ॥ राकासीबोलतीकठोरवचन ॥ फुकटचिपाहिल्याह्मणोन ॥ कामाच्याचिंध्याउचलोनिनेसी ॥ ५० ॥ राकाबाकातेंऐकोन ॥ ह्मणतीयेणेंत्रासती

जन ॥ मगकेळीचेंसोपकाढोन ॥ त्याच्याचिलंगोव्यालाविल्या ॥ ५१ ॥ कितीतयाचेंकरूंवर्णन ॥ एकदांकन्याबंकाजाण ॥ स्नानकरावयालागून ॥ चंद्रभागेसीपातली ॥ ५२ ॥ तोंनामदेवाचीकन्यापाहीं ॥ स्नानासीआलीआऊबाई ॥ लुगडेंधूतसेलवलाहीं ॥ चंद्रभागेच्यातीरावर ॥ ५३ ॥ तोंबंकातियेसीकायबोले ॥ अगेमीनिर्मळस्नानकेलें ॥ तुझेशिंतोडेयेतीवहिले ॥ हळूहळूलुगडेंधुवावें ॥ ॥ ५४ ॥ आऊह्मणेगेतूंकुंभार ॥ सोवळेंओवळेंदाविसीफार ॥ आह्मीशिंपीवैष्णववीर ॥ आमुचाविटाळमानिसी ॥ ५५ ॥ माझ्यापित्यानेंवश्यकरून ॥ श्रीहरीसीघातलेंभोजन ॥ ऐसेंतिचेंऐकोनिवचन ॥ बंकाहांसोनबोलतसे ॥ ५६ ॥ पित्याचेंसांगसीमहिमान ॥ मजलाठाऊकअसेजाण ॥ रडोनिआणिशिरफोडून ॥ देवासीभोजनघातलें ॥ ५७ ॥ माझाहीपितावैष्णववीर ॥ वैराग्याचादाऊनिभर ॥ वश्यकेलासेयादववीर ॥ आमुचीतूंबराबरीकायकरिसी ॥ ५८ ॥ ऐकतांचिऐसियाशब्दाला ॥ आऊबाईसीरागआला ॥ घरींजाऊनितयेवेळां ॥ नामयालागींसांगीतलें ॥ ५९ ॥ नामदेवऐकोनिझालेखिन्न ॥ तत्काळराउळामाजीयेऊन ॥ देवासीबोलेविनंतीकरून ॥ बंकामजऐसीबोलिली ॥ ६० ॥ ऐसेंत्याचेंकायवैराग्य ॥ मजलागींतेंदावींसांग ॥ हृदयींदुःखाचालागलाडाग ॥ तोश्रीरंगादूरकरीं ॥ ६१ ॥ बंकाबापाचेंवैराग्यवर्णून ॥ मजलाकठोरबोलेवचन ॥ डोइफोड्याऐसेंह्मणोन ॥ मतीहरोनगेलीमाझी ॥ ६२ ॥ तेव्हांबोलेजगज्जीवन ॥ सत्यबोलिलीबंकावचन ॥ तैसेंचिवैराग्यआहेजाण ॥ चलरेतुजलादावितों ॥ ६३ ॥ जेव्हांदृष्टीनेंपहासील ॥ मनाचीतृप्तीतैंहोईल ॥ मगउभयतांतयेवेळ ॥ वनामाजीपातले ॥ ६४ ॥ तंवतींकाष्ठेंवेंचावयासी ॥ राकाबंकाआलींवनासी ॥ तोंनामदेव आणीहृषीकेशी ॥ सत्वपाहतीतयांचें ॥ ६५ ॥ थैलीमोहरांचीआणोन ॥ तिचेंउघडेंतोंडकरून ॥ मार्गामाजीदिलीटाकून ॥ ज्यावाटेराकायेतसे ॥ ६६ ॥ आणीकउभयतांआपण ॥ चमत्कारपहातीदुरोन ॥ नामदेवआणिजगज्जीवन ॥ गुप्तराहोनतेधवां ॥ ६७ ॥ ॥ मू०क० ॥ आये दोऊ तिया पति पाछे वधू आगे स्वामी ओचकही मग मांझ संपती निहारिये ॥ जानी यो जुवतिजात कभूमन चली जात याते बेगि संभ्रमसो धूरि वापे डारिये ॥ पूछी आजु कहा कियो भूमिमे निहोरि तुम कही वही बात बोलि धनहू

विचारिये ॥ कहे मोको राका ऐपे बांका आज्ञु देखि तुही सुनि प्रभू बोले बात साची है हमारिये ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ इतुक्यामाजीआलेउभयतां ॥ पुढेंचालेराकातत्त्वता ॥ मार्गेंयेतसेपतिव्रता ॥ वनांतकाष्ठेंपहावया ॥ ६८ ॥ तोंराकानेंअवचितातयेवेळीं ॥ मोहरांचीथैलीदृष्टीपाहिली ॥ मनामाजीआशंकाआली ॥ कींस्त्रियेचीजातखोटीअसे ॥ ६९ ॥ आपुल्यास्त्रीस्वभावेंकरून ॥ कदाचित ईचेंजाईलमन ॥ अनर्थासीहोईलकारण ॥ ह्मणोनिआपणकायकरी ॥ ७० ॥ आपुल्यापायानेंउतावेळ ॥ त्यावरीलोटूनदिधलीधूळ ॥ वाचेनेंस्मरोनिघननीळ ॥ दुसऱ्यावाटेनेंजातसे ॥ ७१ ॥ तंवबाकाचेंलक्षपतिचरणीं ॥ तिणेंहेंचरित्रपाहिलेंनयनीं ॥ पतीसीविचारीजवळयेवोनी ॥ भूवरीपाहोनिकायकेलें ॥७२॥ तेव्हाराकाकरीभाषण ॥ तेथेंपडलेंहोतेंसुवर्ण ॥ त्यावरीतुझेंजाईलमन ॥ ह्मणोनिमीमातीघातली ॥ ७३ ॥ तैंबाकाबोलेधिक्कारून ॥ तुमचेंवैराग्यधन्यधन्य ॥ अझोनिमातीआणिसुवर्ण ॥ भिन्नहाभावअसेकीं ॥ ७४ ॥ ऐसें तिचेंऐकतांवचन ॥ राकाह्मणेगेधन्यधन्य ॥ बाकानांवाचेंसत्यलक्षण ॥ बांकेपणआजिपाहिलें ॥ ७५ ॥ पूर्णिमेसीह्मणतीराका ॥ तें नावमाझेंअसेदेखा ॥ परीपूर्णतेचाजोआवांका ॥ तोमाझेअंगींकांहींचनसे ॥ ७६ ॥ ऐसेंउभयतांचेंऐकतांभाषण ॥ नामयासीबोलेजगज्जीवन ॥ म्यांजेंकथिलेंतुजलागोन ॥ तीगोष्टसत्यअसेकीं ॥ ७७ ॥ ॥ मू०क० ॥ नामदेव हारे हरि देव कही ओरे बात जोपे दाह गात चलो लकरो सकेरीये ॥ आये दोऊ बीनिवेको देखी इकठोरी ढेरी द्वैहू मिलि पावे तेउ हाथ नही छेरिये ॥ तबतो प्रगट शाम लायो यो लिवाई घर देखि मुंडफोरा कह्यो ऐसे प्रभु फेरिये ॥ विनती करत कर जोरि अंग पट धारो भारो बोझ पऱ्यो लियो चीर मात्र हेरिये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंदेवाचेंऐकतांवचन ॥ नामदेवगेलेचित्तींहरोन ॥ ह्मणेहेदेवाधन्यधन्य ॥ थोरवैराग्यअसेयाचें ॥ ७८ ॥ तेव्हांबोलेपांडुरंग ॥ जरीदेहांतअसेलआग ॥ तरीआणीकदावितोंरंग ॥ भक्तांचेढंगपहामाझ्या ॥ ७९ ॥ यासीबहुतहोतीकष्ट ॥ आपणवेंचूनदेऊंकाष्ठ ॥ मगनामाआणिवैकुंठपीठ ॥ लांकडेंवेंचितीतेधवां ॥ ८० ॥ दोघांच्यायोग्यकरोनिढीग ॥ राकाच्यावाटेंतठेविलामग ॥ तोंतेउभयतांआलेसवेग ॥ वेंचावयासीकाष्ठेंतेव्हां ॥ ८१ ॥ एकेजागींकाष्ठेंदोन ॥ जरीठेविलींअसतीजा

ण ॥ तयांसीहातनलावितीआपण ॥ यापरीनेमअसेत्यांचा ॥ ८२ ॥ कोणीतरीआपणालागुन ॥ ठेविलींअसतीलकींवेंचून ॥ ह्मणोनि
हातनलावितीजाण ॥ तेयाढिगासकैसेंघेती ॥ ८३ ॥ एकाठिकाणींगोळाकरून ॥ ढीगकेलाहोतातोपहातांचिजाण ॥ ह्मणतीयेथेंको
णीयेऊन ॥ आपणालागुनढीगकेला ॥ ८४ ॥ यावरीराकासीबोलेललना ॥ तुह्मासीकनकाचीआलीकल्पना ॥ त्यायोगेंआजीकष्ट
आपणा ॥ दुसऱ्यावनासीजावेंलागेल ॥ ८५ ॥ ऐसेंतयांचेंऐकतांवचन ॥ देवासीआलेंगहिंवरोन ॥ तत्काळप्रगटहोऊनआपण ॥ त
यांसीदर्शनदीधलें ॥ ८६ ॥ राकाबाकानेंपहातांजाणा ॥ उभयतांधांवोनलागतीचरणां ॥ देवासीदाटलाप्रेमपान्हा ॥ दोघांसीहृदयीं
लाविलें ॥ ८७ ॥ तेव्हांनामदेवकरीविनंती ॥ आजिमाझ्याघरींनिश्चिती ॥ कृपाकरोनियांश्रीपती ॥ दोघांसीआपणघेऊनचला ॥
॥ ८८ ॥ तेथेंसकळहीकरूंभोजन ॥ ऐसेंऐकतांजगज्जीवन ॥ राकाबाकासहवर्तमान ॥ नामयाच्याघरींआले ॥ ८९ ॥ आनंदयुक्तक
रोनिभोजन ॥ नामयाकडेमगपाहोन ॥ देवह्मणेमुंडफोड्यापूर्ण ॥ सत्यआहेसकींसांगपां ॥ ९० ॥ ऐसेंदेवाचेंऐकतांवचन ॥ नामा
झालालज्जायमान ॥ धोतरपातळमगआणोन ॥ राकाबाकासीविनवीतसे ॥ ९१ ॥ दोनींहस्तजोडोन ॥ ह्मणेयेवढेंऐकावचन ॥ हींव
स्त्रेंकरावींपरिधान ॥ कृपाकरोनमजवरी ॥ ९२ ॥ तंवहेबोलतीभक्तसज ॥ आह्मासीवस्त्रांसींकायकाज ॥ नामदेवह्मणेमाझीलाज ॥
राखोनिवस्त्रेंनेसावीं ॥ ९३ ॥ देवहीतेव्हांआग्रहकरी ॥ तेणेंओझेंपडिलेंभारी ॥ मगत्यावस्त्रांतोनझडकरी ॥ लंगोट्याफाडोनघेतल्या
दोन ॥ ९४ ॥ यापरीतयांचेंवैराग्यअद्भुत ॥ तेणेंआकळिलापंढरीनाथ ॥ देवभक्ताचीलीलाअनंत ॥ तयाचापारनलागेचि ॥ ९५ ॥
मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ ब्याण्णववाछप्पागोडहा ॥ ९६ ॥ ॥ ६७ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरू ॥ तूंकृपेचापूर्णसागरू ॥ त्रितापांचाहरोनिज्वरू ॥ संसारपारु
करींमजला ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ परअर्थपरायन भक्त ये काम धेनु कलियुगके ॥ लक्ष्मिन लफरा लड्डू संत जोधपुर त्यागी ॥
सूरज कुंभनदास विमानी खेमबैरागी ॥ भावन विरही भरत नफर हीरे केशठ टेरा ॥ हरिदास अज्जुध्या चक्रपान दियो सरजूतट

डेरा ॥ तिलोक पुषकर दिवी ज्ञुरी उद्धव बनचरवंशके ॥ परअर्थपरायन० ॥ ९३ ॥ टी० ओ० ॥ केवळपरार्थपरायण ॥ कलियुगींचे
हेभक्तपूर्ण ॥ जैसीकांकामधेनूजाण ॥ पुरवीमनोरथसकळांचे ॥ २ ॥ लक्ष्मणआणिनफरा ॥ लड्डुआणिसंतपुरा ॥ जोगपुरत्यागीसाधु
खरा ॥ जेजडपामराउद्धरिती ॥ ३ ॥ सुरजआणिकुंभनदास ॥ विमानींखेमबैरागीसुरस ॥ भावनविरहीहरीकेश ॥ भरतनफराठटेरा ॥
॥ ४ ॥ हरिदासअयोध्याचक्रपाणी ॥ शरयूतीरासीज्यांचीरहाणी ॥ त्रिलोकपुष्करदिवींचीकरणी ॥ कितीकमुखानेंवर्णावी ॥ ५ ॥ जे
कांवनचरवंशींचे ॥ दिवीआणिउद्धवसाचे ॥ वदनींघेतांनामजयाचें ॥ मनोरथसर्वपूर्णहोती ॥६॥ ॥ कथालड्डुभक्ताची ॥ ॥ मू०
क० ॥ लड्डु नाम भक्त जाई निकसे बिमुष देश लेशहू न संत भाव जाने पाप पागेहे ॥ देवीको प्रसन्न करे मानसको मारि धरे ले
गये पकरि जंहा मारिवेको लागेहे ॥ प्रतिमाको फारि विकराल रूप धरी आई लेके तरवार मूंड काठे भीजे बागेहे ॥ आगे नृत्य
करे द्रग भरे द्रग भरे साधु पाव धरे ऐसे रखवारे जानि जन अनुरागेहे ॥ १ ॥ ॥ टि०ओ० ॥ लड्डुनामेंमहाभक्त ॥ फिरतसेकीं
यात्राकरीत ॥ जनांसीदाऊनभक्तिपंथ ॥ उद्धारकरीसकळांचा ॥ ७ ॥ तोंएकदेशांतगेलेजाण ॥ जेथेंसकळहीविन्मुखजन ॥ कैसेआहे
तिसाधुसज्जन ॥ हाभावलेशहीनजाणती ॥ ८ ॥ पापामाजीबुडालेकेवळ ॥ देवीचेंभजनकरितीसकळ ॥ तीतेंप्रसन्नव्हावयाखळ ॥
बलिदानदेतीमनुष्याचें ॥ ९ ॥ गांवींचेसकळदेवीभक्त ॥ कोणीआलियाजरीपांथ ॥ धरोनित्यासीबळेंनेत ॥ बलिदानद्यावयादेवीपा
शीं ॥ १० ॥ देशोदेशींहीफांकलीमात ॥ सहसाकोणीनतिकडेजात ॥ लड्डुभक्तहेअवचित ॥ तयाग्रामासीपोहोंचले ॥ ११ ॥ लड्डूसीपा
हतांसकळजन ॥ ह्मणतीहादिसेपुष्टपूर्ण ॥ उत्तमद्यावयाबलिदान ॥ ह्मणोनिधांवोनधरितात ॥ १२ ॥ धरोनिरायापाशींनेलें ॥ पाहो
निरायाचेंमनहर्षलें ॥ पूजेचेंसर्वसाहित्यलाविलें ॥ लड्डूसीघातलेंमंगलस्नान ॥ १३ ॥ नेसवोनदेतीपीतांबर ॥ अलंकारघालितीअंगाव
र ॥ करीतअनेकवाद्यगजर ॥ मंदिरींघेवोनचालिले ॥ १४ ॥ लड्डूजीचेंप्रसन्नअंतर ॥ ह्मणेहोतसेउत्तमआदर ॥ कोठेंहीआह्मासीआ
जवर ॥ यापरीनाहींपूजिलें ॥ १५ ॥ यापरीमंदिरामाजीजाऊन ॥ देवीसीषोडशोपचारेंकरून ॥ पूजोनिद्यावयाबलिदान ॥ लड्डूसी

सन्मुखउभेंकेलें ॥ १६ ॥ सकळांनींकरोनिमद्यप्राशन ॥ हस्तामाजीखड्गघेऊन ॥ भोंवतालेनृत्यकरून ॥ धांवलेलड्डूसीमारावया ॥१७॥
तंवतेदेवीशंकलीमनांत ॥ ह्मणेहाआहेवैष्णवभक्त ॥ जरीकांयाचाझालियाघात ॥ वैकुंठनाथकोपेल ॥ १८ ॥ ऐसेंअंतरींविचारून ॥
तत्काळप्रतिमाफाडोन ॥ विक्राळरूपप्रगटोन ॥ खड्गघेवोनधांवली ॥ १९ ॥ लड्डूसीमारावयालागुन ॥ जितुकेसज्जलेहोतेजन ॥ सक
ळांचाशिरश्छेदकरून ॥ नृत्यकरीतलड्डूपुढें ॥ २० ॥ कंपसुटलाशरीरासी ॥ अश्रूचालिलेनेत्रांसी ॥ ह्मणेमीअपराधीआहेंदासी ॥ क्षमा
करावीदयाळा ॥ २१ ॥ यापरीविनंतीकरून ॥ धांवोनिलड्डूचेधरीचरण ॥ येरूबोलेशिक्षावचन ॥ इतःपरऐसेंनकरावें ॥ २२ ॥ घ्यावें
नजीवाचेंबळिदान ॥ श्रीहरीचेंकरावेंसेवन ॥ यानगरींचेसकळजन ॥ भक्तिमार्गासीलावावे ॥ २३ ॥ देवीनेंमानोनिआज्ञावचन ॥
सर्वप्रजेसीस्वप्नदेऊन ॥ कथिलेंकींलड्डूसीजावोनिशरण ॥ उपदेशघ्यावातयाचा ॥ २४ ॥ ऐकोनदेवीचेंआज्ञावचन ॥ आणीकलड्डूचा
प्रतापपाहोन ॥ कींदेवीनेंसर्वांमारून ॥ जहालीशरणजयासी ॥ २५ ॥ तरीयाचारक्षणकर्ता ॥ श्रेष्ठदेवआहेतत्त्वतां ॥ ह्मणोनिअनुराग
उपजोनिचित्ता ॥ लड्डूचेसर्वहीशिष्यझाले ॥ २६ ॥ ॥ कथासंतभक्ताची ॥ ॥ मू० क० ॥ सदा साधूसेवा अनुराग रग पागि रह्यो गह्यो
नेम भिक्षाव्रत गांवगांव जाइके ॥ आये घर संत पूछे तियासो यो संत कहा संत चूले माझ कही ऐसे अलसाइके ॥ बानी सुनि जानि चले
मग सुखदानि मिले कहो कितहुते सो बखानि उर आइके ॥ बोली वह साच वोहि आंचहीको ध्यान मेरे आनि ग्रह फिरि किये मगन जिवा
इके ॥ २ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ संतनामेंसाधुपूर्ण ॥ संतसेवेचेंसदाध्यान ॥ तेथेंचिप्रीतीजडलीगहन ॥ त्याचिरंगांतनिमग्नरहाती ॥ २७ ॥ नित्य
नेमेंकरून ॥ गांवोगांवींजावोन ॥ भिक्षाआणावीमागोन ॥ संतांसीभोजनघालावें ॥ २८ ॥ एकदाभिक्षामागावयास ॥ निघोनिगे
लेसंतदास ॥ तेदिवशींसाधुसत्पुरुष ॥ कोणीहीघरासआलेनाहीं ॥ २९ ॥ संतदासाच्यास्त्रियेस ॥ स्वस्थवाटलेंचित्तास ॥ ह्मणेआजी
घावयात्रास ॥ कोणीहीसज्जननाहींआला ॥ ३० ॥ आयतीहेभिक्षाआणितीस्पष्ट ॥ परंतुमजलाहोतसेकष्ट ॥ रात्रंदिवसकर्मकटकट ॥
पोळ्यालाटीतबैसावें ॥ ३१ ॥ ऐसाजोंअंतरींकरीविचार ॥ तितुक्यांतआलेसंतचार ॥ नामाचाकरोनिजयजयकार ॥ संतदासातेंवि

चारिती ॥ ३२ ॥ ऐसासंतांचापहातांघोळ ॥ इचेंतत्काळउठलेंकपाळ ॥ इसीविचारितीतेव्हांसकळ ॥ संतदासकोठेंगेलेकीं ॥ ३३ ॥
तंवतीक्रोधेंकायबोलत ॥ संतदासजीगेलेचुलींत ॥ विपरीतशब्दऐकोनिसंत ॥ तैसेचपरतोननिघाले ॥ ३४ ॥ तोंमार्गीभेटलेसुखदाय
क ॥ ह्मणतीकैसेंझालेंकौतुक ॥ आमुचेंघरसोडोनिदेख ॥ कैसेजीनिघोनचालिले ॥ ३५ ॥ तेव्हांसांगतीसकळसज्जन ॥ तोशब्दहृद
यींआठवोन ॥ ह्मणतीऐसेंबोलिलीवचन ॥ ह्मणोनिआह्मीनिघालों ॥ ३६ ॥ संतह्मणेजीयांतकाय ॥ सत्यसत्यतीबोलिलीपाहें ॥ आमु
चेंइष्टतोंतेंचिआहे ॥ सर्वदालागलेंतिचेंध्यान ॥ ३७ ॥ चुलीचेंपहिलेंकरितोंअर्चन ॥ मगसाधूसीघालितोंभोजन ॥ करूनिऐसेंशांतब
न ॥ आदरेंसाधूंसीपरतवी ॥ ३८ ॥ प्रेमेंसकळांसीघालोनिभोजन ॥ तृप्तकेलेसर्वांलागून ॥ ऐसेपरार्थपरायण ॥ भिक्षामागोनसंतसे
वी ॥ ३९ ॥ ॥ कथात्रिलोकसोनाराची ॥ ॥ मू०क० ॥ पूरबमे ओक सो तिलोकहो सुनार जाति पायो भक्तसार साधुसे
वा उर धारिये ॥ भूपके बिबाह सुता जोरा ऐक जोहरिको गठिवेको दियो कह्यो नीकेके संबारिये ॥ आवत अनंत संत ओसर न
पावे किंहु रहे दिन दोय भूप रोस यो संभारिये ॥ लावोरे पकरि लाये छांडिये मकर कही नेकु रह्यो काम आवे नातो मारि डा
रिये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ त्रिलोकनामेंभक्तथोर ॥ असेजातीचातोसोनार ॥ पूर्वदिशेसीएकनगर ॥ तेथेंतयाचेंस्थानअसे ॥
॥ ४० ॥ आपुल्याव्यापारींबहुचतुर ॥ परीपावलाभक्तिसार ॥ संतसेवानिरंतर ॥ हृदयामाजीधरिलीसे ॥ ४१ ॥ सर्वदायेतीसंतजन ॥
तयांसीसुंदरघालीभोजन ॥ आदरेंकरोनिकरीसेवन ॥ त्यामाजीदिवसजातसे ॥ ४२ ॥ तंवत्यानगरींचाराव ॥ त्याच्याकन्येचाअसे
विवाह ॥ एकजोहरीचाजोडाअपूर्व ॥ अलंकारत्यासीकरणेंअसे ॥ ४३ ॥ कामदारासीपुसेविचार ॥ कोणीसोनारआहेचतुर ॥ जडा
वाचेंहेंकामसुंदर ॥ करणेंआहेआह्मासी ॥ ४४ ॥ तेव्हांसांगतीसकळलोक ॥ येथेंसोनारअसेत्रिलोक ॥ सर्वहीकामांतअसेठीक ॥ त
यासीआपणबोलवावें ॥ ४५ ॥ रायेंधाडोनिपाचारण ॥ त्रिलोकासीआणवोन ॥ जोहरीजोडात्यालागोन ॥ करावयासीदीधला ॥
॥ ४६ ॥ ह्मणेचांगलेंसंभाळून ॥ करावाउत्तमप्रकारेंकरून ॥ जरीसुंदरझालियाजाण ॥ देणगीमिळेलतुजलागीं ॥ ४७ ॥ कांहींदिव

सांचेंअसेअंतर ॥ तोंवरीहाकरावातयार ॥ मगआणवोनिबहुजव्हार ॥ तयालागोनदीधलें ॥ ४८ ॥ त्रिलोकेंगाठोडीबाधोन ॥ घरासीआलाघेऊन ॥ पुन्हातयाचेंनसेस्मरण ॥ गुंतलासेवनींसंतांच्या ॥ ४९ ॥ सहस्रावधीयेतीसंत ॥ त्यांचेसेवनींसदाआसक्त ॥ अवसरनपावेयत्किंचित ॥ कामराहिलेंरायाचें ॥ ५० ॥ तोंकन्येच्याविवाहास ॥ बाकीराहिलेदोनदिवस ॥ स्मरणजाहलेंरायास ॥ अझूनअलंकारनाहींआला ॥ ५१ ॥ तोंबोलतीकामदार ॥ त्याचाऐसाचिव्यवहार ॥ कितीकांचेअलंकार ॥ तयाचेघरींपडिलेती ॥ ५२ ॥ तेव्हांरायासीक्रोधयेऊन ॥ करीदूतांसीआज्ञावचन ॥ ह्मणेरेत्यासीसंभाळोन ॥ सत्वरधरोनिआणावें ॥ ५३ ॥ दूतांनींसत्वरजाऊन ॥ त्रिलोकासीआणिलेंधरोन ॥ तंवतोरायासीकरीविनवण ॥ कायह्मणोनमजआणिलें ॥ ५४ ॥ मजलासोडूनद्यावेंसत्वर ॥ थोडेंसेंकामराहिलेंसुंदर ॥ उदईकमीआणीनझडकर ॥ नआणिल्याप्राणघ्यावामाझा ॥ ५५ ॥ ॥ मू०क० आयो वही दिन कर छूयोहू न इन नृप करे प्रानबिन बनमाझ छिप्यो जाइके ॥ आये नर चार पांच जानी प्रभु आंच गढी लियो सो दिखायो सांच चले भक्त भाइके ॥ भूपके सलाम कियो जोहरीको जोरा दियो लियो कर देखि नैंन छोडे न अघायके ॥ भई रीझ भारी सब चूक मेटि डारि धन पायो ले मुरारी ऐसें बेठे घर आइके ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेरायासीशब्दबोलोन ॥ आपुल्याघरासीआलासुटोन ॥ परंतुतोहीगेलादिन ॥ हस्तनलावीअलंकारा ॥ ५६ ॥ साधूच्यासेवेंतगेलादिवस ॥ रात्रींआठवलेंचित्तास ॥ भूपतीघेईलप्राणास ॥ तरीकायआपणकरावें ॥ ५७ ॥ मगतीनप्रहररात्रींउठोन ॥ हातांतएकतांब्याघेऊन ॥ परसाकडेचेंनावकरून ॥ लपेजाऊनवनामाजी ॥ ५८ ॥ दुसरेदिवशींह्मणेभूपती ॥ त्रिलोकनाहींआलानिश्चिती ॥ तेव्हांसांगेदूतांप्रती ॥ तयासीबांधोनआणावें ॥ ५९ ॥ तेंचारपांचनरनिघाले ॥ त्रिलोकाच्यासदनींआले ॥ हाकामारितीतयेवेळे ॥ कवाडासीधक्केदेउनी ॥ ६० ॥ तोंकांतासांगेवर्तमान ॥ तीनप्रहररात्रींउठोन ॥ परसाकडेचेंनांवकरोन ॥ कोठेंगेलेहेंसमजेना ॥ ६१ ॥ ऐसेंऐकतांवर्तमान ॥ सांगतीरायासीयेऊन ॥ तेव्हांभूपतीक्रोधेंकरून ॥ कायतयांसीआज्ञापी ॥ ६२ ॥ अरेआतांशीघ्रजाऊन ॥ घरदारटाकावेंखोदून ॥ यापरीसंकटजाणोन ॥ हरीचेंहृदयपोळ

लें ॥ ६३ ॥ माझ्याभक्ताचेंकेलेंसेवन ॥ त्यामुळेंऐसेंसंकटपूर्ण ॥ यापरीअंतरींकळवळोन ॥ जगज्जीवनधांवले ॥ ६४ ॥ त्रिलोकाचेंरू
पधरून ॥ जोहरीजोडासिद्धकरून ॥ घराच्यावरच्यामजल्यावरून ॥ राजदूतांसीकायबोले ॥ ६५ ॥ यामाजीआहेचतुरपण ॥ एकां
तींबैसलोंजाऊन ॥ तोंवरीहल्लाकेलाजाण ॥ हेपाहेंनगसिद्धझाले ॥ ६६॥ ऐसेंबोलोनिजगज्जीवन ॥ स्वभक्ताचेंरूपहोऊन ॥ दूतांच्यास
वेंकरीगमन ॥ सभेसीयेऊनपोहोंचले ॥ ६७ ॥ रायासीकरोनिरामराम ॥ ह्मणेजीसिद्धजाहलेंकाम ॥ मगतोजोहरीजोडाउत्तम ॥ रा
याच्यासन्मुखठेविला ॥ ६८ ॥ रायानेंतेंहातींघेऊन ॥ नगासीपाहेअवलोकुन ॥ तृप्तीनपावतीकांहींनयन ॥ एकसारिखापाहतसे ॥
॥ ६९॥ जयासीघडीजगज्जीवन ॥ कायतयाचेंकरावेंवर्णन ॥ भूपतीहोउनीसुप्रसन्न ॥ बहुतदेणगीदेतसे ॥ ७० ॥ नगासीलागलेदिवसबहु
त ॥ तेअपराधनाशोनिसत्य ॥ रायापासोनिधनअमित ॥ श्रीजगन्नाथपावले ॥ ७१ ॥ तेंसकळहीधनघेऊन ॥ घरासीआलेजगज्जी
वन ॥ कांतेसीसांगोनिवर्तमान ॥ स्वस्थहोऊनबैसले ॥ ७२ ॥ ॥ मू०क० ॥ भोरही महोत्सो कियो जोइ मांगे सोइ दियो ना
नापकवान रसखान स्वाद लागेहे ॥ संतको सरूप धरी ले प्रसाद गोद भरी गये जंहा पावोजू त्रिलोकग्रह पागेहे ॥ कोनसो त्रिलोक आज्ञु
त्रैलोकीमे न बैन सुनी चैन भयो आये निसि रागेहे ॥ चहलपहल धन भऱ्यो घर देखि ढऱ्यो प्रभुपदकंज जानि मेरे भाग जागेहे ॥ ५ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगप्रातःकाळापासोन ॥ उत्साहप्रारंभकरीआपण ॥ जोजेंकांहींमागेजाण ॥ तेंचितयासीदेतसे ॥ ७३ ॥ हजा
रोंसंतबोलाऊन ॥ अनेकविधीकरोनिपक्वान्न ॥ तयासीआतृप्तघालीभोजन ॥ परमानंदेंजेविती ॥ ७४ ॥ कितीत्यास्वादाचेंगोडपण ॥
केवळरसाचीउघडलीखाण ॥ जेथेंकर्ताजगज्जीवन ॥ त्याचेंवर्णनकायकरावें ॥ ७५ ॥ यापरीसर्वदिवसभर ॥ जेविलेसाधूसज्जनअपार ॥
मगसर्वउरकोनिकारभार ॥ स्त्रियेसीआपणकायह्मणती ॥ ७६ ॥ कोणीएकअरण्यांत ॥ हरीचाआहेलाडकाभक्त ॥ तोकांहींनाहींआ
लायेथ ॥ तयासीप्रसादवाढोनिदे ॥ ७७ ॥ वनींतयासीघालोनिभोजन ॥ सत्वरचिमीयेतोंजाण ॥ मगबैसोनिस्वस्थआपण ॥ करूं
भोजनयथारुचि ॥ ७८ ॥ मगघेऊनओंटींतप्रसाद ॥ संतवेषानेंजायगोविंद ॥ जेथेंत्रिलोकबैसलाशुद्ध ॥ तयासीआपणकायह्मणती

॥ ७९ ॥ येथेंबैसलासीकांउपवासी ॥ त्रिलोकाच्याजायसदनासी ॥ अन्नाच्यातेथेंआहेतराशी ॥ जाऊनिभोजनकरींतूं ॥ ८० ॥ आजसहस्रावधीसंत ॥ तेथेंभोजनकरितीबहुत ॥ ऐसाआनंदहोतसेतेथ ॥ तूंकांउपवासीमरतोसी ॥ ८१ ॥ तोह्मणेमाझेंनावत्रिलोक ॥ दुसराकोणताआहेआणिक ॥ तेव्हांबोलेवैकुंठनायक ॥ सांगतोंऐकतुजलागीं ॥ ८२ ॥ ज्याविणजगांतनाहींदुसरा ॥ तोचित्रिलोकआहेखरा ॥ ऐसीदेवाचीऐकतांगिरा ॥ येरूअंतरींसमजला ॥ ८३ ॥ ऐसेंबोलोनिगेलागोविंद ॥ त्रिलोकासीहोयआनंद ॥ मगरात्रींआपुल्यासदनींविशद ॥ येऊनियांजोंपहातसे ॥ ८४ ॥ जिकडेतिकडेघरांत ॥ द्रव्याचेदेखिलेपर्वत ॥ प्रीतीउपजलीचित्तांत ॥ परमानंदजाहला ॥ ८५ ॥ जाणोंमाझेंभाग्यफळलें ॥ हरीचेंपदकमलघराआलें ॥ त्याविणऐसेंकार्यभलें ॥ कोणदुसराकरणार ॥ ८६ ॥ असोऐसेपरोपकारी ॥ प्रसंगआल्याहीआपणावरी ॥ सर्वस्वेंसंतांचीसेवाकरी ॥ ह्मणोनिश्रीहरीवश्यझाला ॥ ८७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ ऱ्याणववाछप्पागोडहा ॥ ८८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुजगज्जीवना ॥ आतांमाझीयेऊंदेकरुणा ॥ षड्रिपूंनींग्रासिलेंजाणा ॥ तुजविणकोणसोडवीआतां ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ अभिलाख अधिक पूरन करन ये चिंतामनि चतुर दास ॥ सोम भीम सोमनाथ विको विशाखा लखध्याना ॥ महदा मुकुंद गणेस त्रिविक्रम रघु जग जाना ॥ बालमीक वृद्धव्यास जगन झांज विठ्ठल अचारज रहभू लाला हरीदास वाहबल ॥ राघौ आरज लाखा छीतर उद्धव कपूर घाटम घौरा कियो प्रकाश ॥ अभिलाख ॥ ९४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अभिलाषाजीवाढेअधिक ॥ तियेसीपूर्णकरणारदेख ॥ चिंतामणीहेझालेसम्यक ॥ हरीचेदासचतुरबहू ॥ २ ॥ सोमभीमसोमनाथ ॥ विकोविशाखामहाभक्त ॥ हरीसीआणोनिध्यानांत ॥ लक्षतेथेंचिलाविती ॥ ३ ॥ महदामुकुंदगणेश ॥ त्रिविक्रमरघुभक्तसुरस ॥ जेकांप्रख्यातसर्वजगास ॥ महिमाविशेषकायवानूं ॥ ४ ॥ वाल्मीकजगनवृद्धव्यास ॥ विठ्ठलाचार्यझाञ्जुदास ॥ हरभूलालाहरिदास ॥ आर्जवूनराघवावश्यकरित ॥ ५ ॥ लाकाछीतरउद्धवकपूर ॥ घाटमाचामहिमाथोर ॥ जेणेंघोडाचोरूनसत्वर ॥ केलाप्र

काशआपुला ॥ ६ ॥ मीनाह्मणजेचोरजात ॥ घाटमनामेंमहाभक्त ॥ जयपुरवाल्याच्याराज्यांत ॥ घोडीगावांतराहतसे ॥ ७ ॥ चोरी
मारीकरून ॥ आपुलेंकरीउदरपोषण ॥ एकदांऐकिलेंहरिकीर्तन ॥ मनींअनुतापजाहला ॥ ८ ॥ कोणीपाहोनिसज्जन ॥ तयासीआपण
गेलाशरण ॥ ह्मणेमजकरावेंपावन ॥ पातकीपूर्णअसेंकीं ॥ ९ ॥ सद्गुरूबोलतीशिक्षावचन ॥ चोरीकरणेंदेसोडोन ॥ येरूविनवीकरजो
डोन ॥ माझेंतोंपोषणत्यावरी ॥ १० ॥ पिढीजातव्यवहार ॥ चालतआलानिरंतर ॥ सद्गुरूबोलतीयावर ॥ हेंजरीतुजलानघडेची ॥ ११ ॥
तरीगोष्टीसांगतोंचार ॥ ध्यानांतठेवाव्यानिरंतर ॥ तैसेंआचरणकरसीलजर ॥ तरीचउपदेशदेईन ॥ १२ ॥ घाटमह्मणेसद्गुरुआज्ञा ॥
तैसीचमीकरीनप्राज्ञा ॥ ऐसीतयाचीहोतासंज्ञा ॥ सद्गुरूकायसांगती ॥ १३ ॥ एकबोलावेंसत्यवचन ॥ दुसरेंकरावेंसंतसेवन ॥ तिसरें
जेंकांहींकर्मकरण ॥ हरीसीअर्पणकरावें ॥ १४ ॥ चवथ्यागोष्टीचीऐकरीती ॥ जेथेंप्रभूचीहोतसेआरती ॥ तेथेंजाऊनिशीघ्रगती ॥ हा
तजोडूनउभेंरहावें ॥ १५ ॥ ह्यागोष्टीजरीअंगिकारिसी ॥ तरीउपदेशमीदेतोंतुजसी ॥ घाटमबोलेगुरूआज्ञेसी ॥ सर्वस्वेंसीकरीन ॥
॥ १६ ॥ ऐसापाहोनिविश्वास ॥ सद्गुरूदेतीउपदेश ॥ मंत्रसांगोनितयास ॥ मस्तकींहस्तठेविला ॥ १७ ॥ यावरीघाटमरात्रंदिवस ॥
गुरुआज्ञेचाकरीअभ्यास ॥ एकदासज्जनआलेघरास ॥ अन्नकिंचितनसेचि ॥ १८ ॥ संतांसीबैसवीआदरकरोन ॥ ह्मणेमीआतांचिये
तोंजाण ॥ ऐसेंबोलोनगेलाआपण ॥ चोरीकरावयातेधवां ॥ १९ ॥ एकशेतकऱ्याच्याखळ्यांतून ॥ गहूंआणिलेचोरून ॥ लगबगेंत
यांसीदळून ॥ स्वयंपाककरीत्याचा ॥ २० ॥ मगसंतांसीघालीभोजन ॥ परंतुव्याकुळहोतसेमन ॥ कींमाझ्यापायांचालागधरून ॥
कोणीधरावयासजरीयेती ॥ २१ ॥ तरीमीबुडेनअर्थस्वार्था ॥ माझ्याधरण्याचीनसेचिंता ॥ परीसंतांच्याविक्षेपचित्ता ॥ त्यायोगानेंहो
ईल ॥ २२ ॥ ऐसेंसत्सेवनींजडतांचित्त ॥ तेणेंकळवळेवैकुंठनाथ ॥ आर्धीपाऊसपडोनितेथ ॥ चरणाचामार्गमोडिला ॥ २३ ॥ तेव्हां
घाटमसुखभरित ॥ सज्जनांचीसेवाकरीत ॥ भोजनघालोननिजवित ॥ चरणचुरीतसंतांचे ॥ २४ ॥ सद्गुरूच्याआज्ञेवरून ॥ यापरीकरी
सततसेवन ॥ तेणेंवोळलाजगज्जीवन ॥ तयाचेंविघ्नदूरकेलें ॥ २५ ॥ यावरीकायझालेंचरित्र ॥ परिसावेंकींश्रोतेपवित्र ॥ जेणेंसाधेइह

परत्र ॥ संतांचीलीलाऐसीअसे ॥ २६ ॥ एकदागुरूचेघरींजाण ॥ काहींउत्साहहोतापूर्ण ॥ घाटमासीआलेंपाचारण ॥ एकलाआपण निघाला ॥ २७ ॥ परंतुजवळीकांहींनाहीं ॥ मगएकयुक्तीकरीपाहीं ॥ जयपुरांतजाऊनिलवलाहीं ॥ अश्वशाळेंतरिघेरायाच्या ॥ २८ ॥ द्वारींद्वारपाळहटकती ॥ येरूगुरूच्याआज्ञानुवर्ती ॥ सत्यतयासीबोलेउक्ती ॥ ह्मणेमीचोरअसेंकीं ॥ २९ ॥ परीतयासीपडलेंभुरळ ॥ ह्मणतीसभ्यहादिसेनिर्मळ ॥ आपुलीथट्टाकरितोकेवळ ॥ ह्मणोनिकोणीनबोलती ॥ ३० ॥ घाटमनीटआंतजाऊन ॥ काळ्यारंगाचाअश्वजाण ॥ पाहूनउत्तमसुलक्षण ॥ त्यावरीखोगीरघातलें ॥ ३१ ॥ मगआपणस्वारहोऊन ॥ परतोनियेद्वारांतोन ॥ पुनरपिद्वारपाळेंजाण ॥ तयालागोनहटकिलें ॥ ३२ ॥ घाटमतैसेंचिसत्यबोले ॥ ह्मणेमीचोरआहेंवहिलें ॥ घोडाचोरूननेतोंबळें ॥ तुह्मासीकरणेंतंकराशीघ्र ॥ ३३ ॥ तेव्हांद्वारपाळकरितीविचार ॥ चोरकायनेईलउजागर ॥ हाकोणीहुजूरचाआहेनर ॥ बैसोनघोड्यावरजातसे ॥ ३४ ॥ यावरीघाटमघोडाघेऊन ॥ तेथोनसत्वरनिघेआपण ॥ तोंमार्गीएक्यादेउळांतजाण ॥ देवाचीआरतीहोतसे ॥ ३५ ॥ तोंघाटमाआठवे गुरुवचन ॥ तत्काळउतरेघोड्यावरोन ॥ देउळांतसत्वरजाऊन ॥ हातजोडोनउभाराहे ॥ ३६ ॥ तोंइकडेअश्वशाळेंत ॥ घोडानेलानेलाह्मणत ॥ रायासीकळतांवृत्तांत ॥ कोतवालासीबोलाविलें ॥ ३७ ॥ तयासीबोलेकोपेंकरी ॥ आजिआमुचीझालीचोरी ॥ उदईक प्रजेच्याघरोघरीं ॥ होईलत्याचेंनवलकाय ॥ ३८ ॥ तरीआणावाघोडासत्वर ॥ नातरीतुमचेंमीउडवीनशिर ॥ ऐसेंरायाचेंऐकतांउत्तर ॥ कोतवालझडकरीनिघाला ॥ ३९ ॥ त्याघोड्याच्यापाउलावरून ॥ पत्तालावीतकरीगमन ॥ तोंत्यामंदिराजवळजाण ॥ कोतवालयेऊनपोहोंचला ॥ ४० ॥ घाटमआरतीमाजीनिमग्न ॥ परीकळवळलाजगज्जीवन ॥ माझ्याभक्तांचेंहोतांविटंबन ॥ लागेलदूषणमजलागीं ॥ ४१ ॥ तेव्हांकायकरीश्रीरंग ॥ अश्वाचाहोताकाळारंग ॥ तोशुभ्रकरोनीदिधलाचांग ॥ इकडेआरतीहीआटपली ॥ ४२ ॥ घाटम येवोनिबाहेर ॥ घोड्यावरजोंबैसेसत्वर ॥ तोंपन्नाससाठदूतांबरोबर ॥ कोतवालयेवोनपोहोंचला ॥ ४३ ॥ करीअश्वासीअवलोकन ॥ तंवतोशुभ्रदेखिलाजाण ॥ तेणेंअंतरींझालाखिन्न ॥ हेंकायलक्षणअसेकीं ॥ ४४ ॥ पाउलाचापाहोनिमार्ग ॥ येथेंआह्मीआलोंसवेग ॥

तंवघोडानदिसेसांग ॥ दुसराचिघोडायेथेंअसे ॥ ४५ ॥ आतांकोठेंकरावाशोध ॥ जरीनघोडामिळतांविशद ॥ भूपतीकरीलशिरश्छेद ॥ ह्मणोनिअत्यंतउद्विग्नझाला ॥ ४६ ॥ ऐसेंत्याचेंपाहोनिचिन्ह ॥ घाटमतयासीपुसेआपण ॥ उद्विग्नव्हावयाकायकारण ॥ तेंसंपूर्णसांगावें ॥ ४७ ॥ तेव्हांसाद्यंतवर्तमान ॥ कोतवालकरीनिवेदन ॥ आतांभूपतीकोपोन ॥ आह्मुचाकरीलशिरश्छेदा ॥ ४८ ॥ ऐसेंऐकतांचिलवलाह्या ॥ घाटमासीआलीदया ॥ ह्मणेजीचिंताकरितांकासया ॥ चोरतोमीचआहेंकीं ॥ ४९ ॥ घोड्याचाहोताकाळारंग ॥ माझेंरक्षणव्हावयाचांग ॥ कृपेनेंकळवळोनिश्रीरंग ॥ शुभ्रकेलेंतयासी ॥ ५० ॥ तुह्मीकांहींनकराचिंता ॥ घोडासवेंघेवोनतत्त्वता ॥ रायाजवळीमीयेतोंआतां ॥ ह्मणोनसवेंनिघाला ॥ ५० ॥ कोतवालासहवर्तमान ॥ रायापाशींआलेआपण ॥ तेव्हांकोतवालवर्तमान ॥ साद्यंतरायासीनिवेदी ॥ ५२ ॥ ऐसेंरायेंकरितांश्रवण ॥ घाटमजीचेधरीचरण ॥ विनीतहोवोनिकरीप्रश्न ॥ हेंकायनवलजाहलें ॥ ५३ ॥ सर्वशास्त्रांमाजीजाण ॥ चौर्यकर्महेंनिंद्यपूर्ण ॥ तेंहरीनेंक्षमाकरून ॥ साह्यकैसेनिजाहले ॥ ५४ ॥ ऐसेंरायाचेंऐकतांवचन ॥ घाटमाआलेंगहिवरोन ॥ सप्रेमअंतरींहोवोन ॥ हरीचेंपदगाइलें ॥ ५५ ॥ तंवतेंरायानेंऐकतांपद ॥ बळकटघाटमाचेंधरीपद ॥ हजारोमोहराआणोनिविशद ॥ तयासीभेटकरीतसे ॥ ५६ ॥ घाटमह्मणेहेंनलगेकांहीं ॥ एकहाघोडाआह्मांदेई ॥ सद्गुरुवचनेंलवलाहीं ॥ देवासीअर्पणकेलासे ॥ ५७ ॥ सद्गुरूचीआज्ञाप्रमाण ॥ जोकांहींव्यवहारकरिसीजाण ॥ तोदेवासीकरींअर्पण ॥ तरीहादेवाचाजाहला ॥ ५८ ॥ मगलक्षावधीचेअलंकार ॥ घालोनियांघोड्यावर ॥ रायेंविनीतहोवोनिफार ॥ केलाअर्पणघाटमासी ॥ ५९ ॥ घाटमेंतोघोडाघेवोन ॥ सद्गुरूसीकेलाअर्पण ॥ यापरीहरीनेंघोड्यावरून ॥ प्रकाशकेलातयाचा ॥ ६० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ चवऱ्याण्णववाछप्पागोडहा ॥ ६१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदिनकरा ॥ निवटींमोहाच्याअंधकारा ॥ आत्मप्रकाशकरोनिसत्वरा ॥ भजनधर्मासीलावींमज ॥ १ ॥

॥ मू०छ० ॥ भक्तिपाल दिग्गज भगत ये थानापति सूर धीर ॥ देवा नंद नरहरिया नंद

मुकुंद महिपति संत रामतंबोरी ॥ षेम श्रीरंग नंद विष्णु वीदा वाजूसुस जोरी ॥ छीतम द्वारिकादास माधव मंडनरूपा दामोदर ॥
भल नरहरि भगवान बाल कान्हर केशो सोहे घर ॥ दास प्रयाग लोहंग गुपाल नागुसुतग्रह भक्तभीर ॥ भक्तपाल० ॥ ९ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ भक्तीहेंचिभूमंडळ ॥ ईच्यारक्षणींजेकांकुशळ ॥ हेभक्तझालेदिग्गजकेवळ ॥ कितीमहिमानवर्णूत्याचें ॥ २ ॥ जैसेंआपुलें
स्थाननिश्चिती ॥ आकळोनियांदिग्गजराहती ॥ तैसेहेजाहलेस्थानपती ॥ आपुलानिश्चयनाहींसोडिला ॥ ३ ॥ ऐसेजाहलेशूरधीर ॥ त
यांचींनामेंऐकासत्वर ॥ वाचेसीह्मणतांनिरंतर ॥ भवपारसहजपावाल ॥ ४ ॥ देवानंदनरहरियानंद ॥ महीपतिरामतांबोळीमुकुंद ॥
संतखेमश्रीरंगनंद ॥ विष्णुवीदावाजुसुतजोरी ॥ ५ ॥ छीतममाधवद्वारकादास ॥ मंडनरूपादामोदरसुरस ॥ भलानरहरीभगवानदा
स ॥ बालकान्हरहरीकेशवशोभे ॥ ६ ॥ गोपालदासप्रयाग ॥ नागुसंतआणिलोहंग ॥ सकळांचेघरींसदाअभंग ॥ भक्तांचीभीडराहत
से ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ माहाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रे०॥ पंचाणववाछप्पागो० ॥८॥ ॥ ६९ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुलंबोदरा ॥ तूंआपुलियाफरशधारा ॥ कल्पनेच्याकरींसंहारा ॥ मजदा
तारासोडवीं ॥ १ ॥ ॥मू०छ० ॥ बद्रिनाथ उडीसे द्वारिका सेव हरिभजनपर ॥ केशौ पुनि हरिनाथ भीम खेता गोविंद ब्रह्मचारी ॥
बालकृष्ण भले भरत अच्युत अपैया व्रतधारी ॥ पंडा गोपीनाथ मुकुंदा गजपति महा जसु ॥ गुननिधि जस गोपाल देइ भक्तनि
कौ सर्वसु ॥ श्रीअंग सदा सानिधि रहे कृत्य पुन्यपुंज लभ भाग भर॥ बद्रिनाथ० ॥ ९६॥ ॥ टी०ओ० ॥ द्वारकाआणिबद्रिनाथ ॥
जगन्नाथाचाउडीसाप्रांत ॥ सेवनकरोनिराहिलेतेथ ॥ जेहरिभजनपारजाहले ॥ २ ॥ केशवआणिहरिनाथ ॥ तैसेचिभीमखेताभक्त ॥
गोविंदब्रह्मचारीविख्यात ॥ बाळकृष्णभलेजाहले ॥ ३ ॥ अपैयाव्रतधारीभरत ॥ अच्युतपंडागोपिनाथ ॥ मुकुंदाआणिगजपतिभक्त ॥
जयाचेंयशथोरअसे ॥ ४ ॥ गुणनिधीजसुगोपालजाण ॥ भक्तांसीसर्वस्वकरितीअर्पण ॥ श्रीअंगहेसर्वदापूर्ण ॥ सांनिध्यराहतीहरिभ
क्तां ॥ ५ ॥ जेहींपुण्याचेपुंजकेले ॥ तयांचेंथोरभाग्यभलें ॥ ऐसेहेभक्तजाहले ॥ तीनीधामांतजेराहती ॥ ६ ॥ मू०क० ॥ श्रीप्रतापरुद्र

गजपतिकै बखान कियो लियो भक्तिभाव महाप्रभु पै न देखिही ॥ कियेहु उपाय कोटि ओटि ले संन्यास लियो हियो अकुलायो
अहो किंहू मोको पेखिही ॥ जगन्नाथरथ आंगे नृत्य करे मत्त भये नीलाचलनृप पाइ पऱ्यो भाग लेखिही ॥ छातिसो लगायो प्रेमसागरबुडायो
भयो अति मन भायो दुःख बितये निमेखही ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ गजपतीनामेंकरून ॥ छप्प्यांतज्यांचेंकेलेंगायन
॥ तेश्रीप्रतापरुद्रजाण ॥ तयांचीकथापरिसावी ॥ ७ ॥ महाप्रभुकृष्णचैतन्य ॥ यासीअनन्यशरणजाऊन ॥ भक्तिभावपावलापूर्ण
॥ मगयासीदर्शननजाहलें ॥ ८ ॥ पूर्वीयाचीऐसीव्यवस्था ॥ बहुततगमगलागलीचित्ता ॥ परीनपावलाप्रेमपंथा ॥ दर्शनहीहरीचेंनाहींझालें
॥ ९ ॥ कोट्यावधीहीउपायकेले ॥ वेदांतशास्त्रादिअभ्यासिलें ॥ शेवटींसर्वस्वत्यागोनिभले ॥ संन्यासघेतलादेवासाठीं ॥
॥ १० ॥ परीनहरीचेंहोयदर्शन ॥ हृदयींअत्यंतव्याकुळपूर्ण ॥ अहोजीकोणत्याप्रकारेंकरून ॥ मजलापावेलश्रीहरी ॥ ११ ॥ यापरी
अत्यंतझालाआर्त ॥ तोंमहाप्रभूचेंपाहिलेंकृत्य ॥ केवळप्रेमाचेसागरअद्भुत ॥ मगतयासीशरणगेला ॥ १२ ॥ तयाचाहोतांउपदेश ॥ हृदयीं
प्रेमजडलेंसुरस ॥ तोंरथोत्सवाचेआलेदिवस ॥ मिरवणूकनिघालीदेवाची ॥ १३ ॥ प्रतापरुद्रासीप्रेमभर ॥ जगन्नाथाच्यारथासमोर ॥ आनंदेंकरितनृत्यफार
॥ प्रेमेंउन्मत्तजाहला ॥ १४ ॥ यापरीपाहोनिप्रेमगहन ॥ नीलाचलनाथेंदिलेंदर्शन ॥ येरूसाष्टांगकरीनमन ॥ भाग्यसफळमानीतसे
॥ १५ ॥ तोंजगन्नाथेंआपण ॥ प्रतापरुद्रासीकरदेऊन ॥ आपुल्यारथावरीघेऊन ॥ हृदयासीपूर्णलाविलें ॥ १६ ॥
प्रेमाच्यासागरांतबुडविलें ॥ अतिशयमनाच्यासारिखेंझालें ॥ सकळहीदुःखदूरकेलें ॥ एकाचिक्षणामाझारी ॥ १७ ॥ भक्तिप्रेमावांचून ॥
कोटिउपायकरितांजाण ॥ आकळेनाजगज्जीवन ॥ याकथेवरूनसमजावें ॥ १८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात
॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ शाणववाछप्पागोडहा ॥ १९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरू ॥ तुझाकोणासीनकळेपारू ॥ ज्यावरीलोटसीकृपासागरू ॥ त्यासीतूंसहजेंपावसी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ हरि सुजस प्रचुर करी जगतमें ये कविजन अतिशय उदार ॥ विद्यापति ब्रह्मदास

बहोरन चतुर बिहारी ॥ गोविंद गंगाराम लाल बरसानिया मंगल कारी ॥ पिप दयाल परसराम भक्ति भाई खाटीको ॥ नंद
सुवनकी छाप कबित केशोको नीको॥आसकरन पूरन नृपती भीषम जनदयाल गुन नहिन पार॥हरिप्रचुर०॥ ९७॥ ॥टी०
ओ० ॥ जगामाजीहरिचेंसुयश ॥ जिहींगाइलेंकरोनिविशेष ॥ तेहेजाणाहरिजनसुरस ॥ अतिशयेंउदारजाहले ॥ २॥ ब्रह्मदासविद्या
पतीकुशल ॥ बहोरनबिहारीचतुरनिर्मळ ॥ गोविंदगंगाराममलाल ॥ बरसानियामंगळकारकजे ॥ ३ ॥ पिपादयालपरशराम ॥ खाटी
सीभक्तीआवडेपरम ॥ नंदसुवनाचीछापउत्तम ॥ केशवाचेंकवितचांगलें ॥ ४ ॥ पूरनआसकरनकृपाळ ॥ नृपतीभीष्मजनदयाळ ॥
जयाच्यागुणांचासमूळ ॥ नलागेपारकोणासी ॥ ५ ॥ ॥ मू०क० ॥ गोवर्धननाथ साथ खेले सदा झेले रंग अंग सख्यभाव हिये
गोविंदसु नामहे ॥ स्वामी करी ख्यात ताकी बात सुनि लीजे नीके सुनें सरसात नैनंरीती अभिरामहे॥ खेलतहो लालसंग गयो
उठि दाव लैके मारि खेचि गिल्ली देखि मंदिरमे शामहे ॥ मानि अपराध साधु धक्का दे निकारि दियो मति सो अगाध कैसे जा
ने वह बामहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ॥ कथागोविंदजीची ॥ ॥ गोवर्धननाथाच्याबरोबर ॥ सर्वदाखेळखेळेसुंदर ॥
त्याचिरंगांतरंगलेंअंतर ॥ सख्यभावपूर्णहृदयींज्याच्या ॥ ६ ॥ नामतयाचेंगोविंद ॥ ब्राह्मणाचापुत्रविशद ॥ एकदास्वामीश्रीमुकुंद ॥
आपुल्यामनांतइच्छीतसे ॥ ७ ॥ कैसाअसतोसख्यभाव ॥ जगामाजीकळावासर्व ॥ ह्मणोनिगोविंदजीसीमाधव ॥ प्रख्यातक
रिताजाहला ॥ ८ ॥ तीगोष्टआहेपरमसुरस ॥ श्रवणकरिजेजीसावकाश ॥ लक्षदेऊनजोपरिसेविशेष ॥ नयनींटकमकलागेत्याच्या
॥ ९ ॥ बहुतसुंदरअसेरीती ॥ गोविंदआणीलक्ष्मीपती ॥ तिसराकान्हयाभंगीनिश्चिती ॥ गोवर्धनावरीखेळतीसर्वदा ॥ १० ॥
एकदागिल्लीदंडाखेळतां ॥ हरीवरीडावआलातत्त्वता ॥ देवेंतयाचाडावनदेतां ॥ शीघ्रतेथोनिपळाले ॥ ११ ॥ यापरीश्रीगोवर्धननाथ ॥
धांवतपातलेमंदिरांत ॥ तैसेचिमागोनिगोविंदयेत॥ श्रीहरीतेंधरावया ॥१२॥ तोंनाथजावोनिदेवघरांत ॥ सिंहासनावरीउभेराहत॥ भों
वतेतिष्ठतीअनेकसंत ॥ गोविंदहीमागोनिधांवतआला ॥ १३ ॥ तोंगोवर्धननाथजीमंदिरांत ॥ मोठ्याथाटानेंउभेराहात ॥ ऐसेंपहातां

छप्पा
९७

गोविंदभक्त ॥ दूरआपणउभाराहे ॥ १४ ॥ तेथोनिकायबोलेउत्तर ॥ अरेतूंलबाडचोरजार ॥ डावनदेतांमाझासत्वर ॥ होऊनसरदारबै
सलासी ॥ १५ ॥ यापरीशिव्याफारदेऊन ॥ गोविंदजीनेंक्रोधेंकरून ॥ गिल्लीफेंकोनिमारिलीजाण ॥ गोवर्धननाथाच्याउरावरी ॥१६॥
ऐसेंतेंपहातांविपरीत ॥ तेथेंजेहोतेसाधुसंत ॥ अपराधमानोनित्वरित ॥ क्रोधेंकरूनिधांवले ॥ १७ ॥ धक्काबुक्कीबहूकरोन ॥ गोविंद
जीसीबळेंजाण ॥ काढोनिदीधलेंमंदिरांतून ॥ नकळेमहिमानतयांचें ॥ १८ ॥ गोविंदजीचीमतीअगाध ॥ मैत्रिभावजयाचाशुद्ध ॥ हें
कोणासीनकळेविशद ॥ यामार्गांतविन्मुखते ॥१९॥ ॥ मू०क० ॥ बैठे कुंडतीर जाई निकसेंगो आइ बन दियोहे लगाइ ताको फल
भुगताईये ॥ लाल हिये सोच पर्‍यो कैसे जात भर्‍यो वह अर्‍यो मगमांझ भोग धर्‍यो पै न खाइये ॥ कहि श्रीगुसांइजीसो मोको
खै न भावे कछु चाहो जो खवायो तोपे बाको जा मनाइये ॥ वाको हूतो दाव मोपे सोतो भाव जान्यो नाही कहे मोसो बाते
सोक मारै बेगि लाइये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगगोविंदजीरडतरडत ॥ गोवर्धननाथासीशिव्यादेत ॥ मंदिराच्यासमोरबैसत ॥
सरोवराच्यातीरासी ॥ २० ॥ देवासीह्मणेरेमादरचोदा ॥ मजसींलबाडीकेलीमुकुंदा ॥ जरीमीनांवाचाअसेंगोविंदा ॥ तरीतुजशिक्षा
लावीन ॥ २१ ॥ डावबुडवोनिपळालासी ॥ कोठवरआंतलपोनिबैससी ॥ बाहेरनिघतांगांठमजसी ॥ सर्वकसरेसीकाढीन ॥ २२ ॥ जै
साशिफारशीकरून ॥ मजलामारदेववविलापूर्ण ॥ तयाचेंफळचौपटजाण ॥ भोगावेंलागेलतूजला ॥ २३ ॥ ऐसेंह्मणोनिएकपत्थर ॥
आपुल्यापाशींठेवीसत्वर ॥ ह्मणेवनासयेईलजर ॥ फोडीनडोकेंतयाचें ॥ २४ ॥ ऐसातेणेंकरितांविचार ॥ इकडेगडबडेसारंगधर ॥ हृद
यींसंकटपडलेंफार ॥ कैसेनिआवरेहाआतां ॥ २५ ॥ माझ्यामार्गावरीपूर्ण ॥ बैसलासेकींहाअडून ॥ मजसींझगडाकेल्यावांचून ॥ मारि
ल्यावीणनराहेची ॥ २६ ॥ तोंनैवेद्याचासमयझाला ॥ नानाप्रकारचेतयेवेळा ॥ पक्वान्नांचाढीगलाविला ॥ गुसांईनैवेद्यसमर्पिती
॥ २७ ॥ तेव्हांतयासीह्मणेआपण ॥ आजिमजलानावडेभोजन ॥ थोरअपराधघडलापूर्ण ॥ त्यामुळेंचैनननपडेची ॥ २८ ॥ माझामित्र
परमलाडका ॥ तयासीदेवोनिधक्काबुक्का ॥ मंदिराबाहेरकेलेंदेखा ॥ तयाचाआवांकानसमजोनी ॥ २९ ॥ जरिघालणेंआहेभोजन ॥

तरीतेथेंजाऊनआपण ॥ तयासीआणावेंसमजावोन ॥ मगमीअन्नसेवीनकीं ॥ ३० ॥ उभयतांमिळोनिवनांत ॥ विट्टदांडूहोतोंखेळत ॥
मजवरीडावआलाबहुत ॥ ह्मणोनिआलोंपळोनमी ॥ ३१ ॥ तोंपाठीधांवलाधरावयासी ॥ लपोनिबैसलोंमीमंदिरासी ॥ तेणेंरागेंयेवो
निमजसीं ॥ विटीफेंकोनमारिली ॥ ३२ ॥ ऐसाअंतर्भावतयाचा ॥ कोणीहीजाणिलानाहींसाचा ॥ आरोपदेवोनिअपराधाचा ॥ त
यासीबाहेरकाढिलें ॥ ३३ ॥ तेणेंतयासीझालेंदुःख ॥ त्यायोगेंमजलाआठवोनिदेख ॥ अच्कटविच्कटशिव्याअनेक ॥ मजलागोन
देतसे ॥ ३४ ॥ कोणत्याहीप्रकारेंकरून ॥ तयासीआणासमजावोन ॥ तेव्हांमजलापडेलचैन ॥ त्याविणकांहींनरुचेची ॥ ३५ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ बनबन खेले बिन बनत न मोको नेकु भनत जो गारी अनगनत लगावेगो ॥ सुधि बुधि मेरि गई भई
बडी चिंता मोहि लाइयेजु ढूंडि जब चैन ढिंग अवेगो ॥ भोग जे लगाये मेतो तनक न पायें रिस वाकी तब जाई
जब मोहु कछु भावेगो ॥ चले उठि धाइ नीठि नीठिके मनाइ लाये मंदिरमे खाइ मिली कही गरे लावेगो ॥ ३ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ वनोवनींखेळल्यावीण ॥ मजलाकांहींनपडेचैन ॥ तोतरीबैसलारुसोन ॥ कायमीआतांकरावें ॥ ३६ ॥ जरीमी
जाईनसमजवावयासी ॥ क्रोधेंतोआसुडीलशिव्यांसी ॥ अगणितधप्पेदेऊनमजसीं ॥ मारदेईलयथास्थित ॥ ३७ ॥ हेंआठवोनवेळोवे
ळीं ॥ शुद्धिबुद्धिसर्वगेली ॥ मजलाचिंताथोरझाली ॥ तेणेंतळमळीअंतःकरण ॥ ३८ ॥ तरीतयासीधुंडोन ॥ सर्वप्रकारेंसमजावोन ॥
जवळीमाझ्याआणितांजाण ॥ तेव्हांवाटेलगोडमजला ॥ ३९ ॥ तुह्मीइतुकानैवेद्यअर्पिला ॥ परीयांतूनकांहींमजला ॥ यत्किंचितही
नाहींपावला ॥ त्यांतीलकारणहेंचिअसे ॥ ४० ॥ जेव्हांतयाचारागजाईल ॥ तेव्हांचकांहींगोडवाटेल ॥ ऐसेदेवाचेऐकतांबोल ॥ गु
सांईउठोनचालिले ॥ ४१ ॥ अंतरींबहुतआश्चर्यवाटलें ॥ गोविंदजीशोधूंलागले ॥ तोंसरोवराच्यातीरींपाहिले ॥ शिव्यादेतबैसलेना
थासी ॥ ४२ ॥ गुसांईह्मणतीगोविंदबाळा ॥ तुझीआवडीबहूगोपाळा ॥ तरीचलावेंतुवांयेवेळां ॥ तयाचेजवळीमंदिरांत ॥ ४३ ॥ गुसां
ईजीचेंऐकोनिवचन ॥ तेव्हांगोविंदजीफुंदफुंदोन ॥ मोठालेउस्वासटाकोन ॥ कायतयासीबोलतसे ॥ ४४ ॥ माझाडावचुकावोन ॥

मंदिरांतगेलापळोन ॥ हिमायतीच्याहातेंजाण ॥ मजलामारदेवविला ॥ ४५ ॥ कोठवरलपोनबैसेल ॥ कधींतरीबाहेरनिघेल ॥ हामी
पत्थरठेविलाजवळ ॥ तयाचीखात्रीकरावया ॥ ४६ ॥ तेथेंउभाअसेशिष्टहोऊन ॥ आतांबाहेरनिघूंद्याजाण ॥ ऐसीपूजाकरीनपूर्ण ॥
शेंडीधरूनझोडपीनकीं ॥ ४७ ॥ ऐसेंबोलोनिकरीरुदन ॥ नाकवारंवारपुसेआपण ॥ कपाळतयाचेंआजिफोडीन ॥ तरीचगोविंदनाम
माझें ॥ ४८ ॥ गुसांईबहुतप्रकारेंकरून ॥ तयाचेंवदनकुरवाळोन ॥ समजावितीपरीतोजाण ॥ गोष्टकांहींचनायकेची ॥ ४९ ॥ ह्मणे
मीत्यासीठोकिल्यावीण ॥ आजितोकांहींनायकेंजाण ॥ हिमायतीधाडिलेतुह्मालागोन ॥ तेणेंमीकायऐकतों ॥ ५० ॥ गुसांईह्मणती
कायकरावें ॥ कैसेनियातेंसमजवावें ॥ मगह्मणतीरेसत्यसांगावें ॥ कायतेंमनांतअसेतुझ्या ॥ ५१ ॥ गोविंदह्मणेऐकावचन ॥ हामी
पत्थरजोघेतलाजाण ॥ येणेंतयाचेंशिरफोडीन ॥ तेव्हांसमाधानहोईलकीं ॥ ५२ ॥ डावाचाडावचुकावोन ॥ मंदिरांतबैसलालपोन ॥
आणिआपणकरीभोजन ॥ उपाशींमजलासोडोनी ॥ ५३ ॥ तेव्हांगुसांईबोलतीवचन ॥ आजिऐसेंचतूंकरींजाण ॥ मोठातोलबाडआ
हेपूर्ण ॥ चालतयासीठोकावया ॥ ५४ ॥ तोह्मणेतुमचेंकायप्रमाण ॥ तैसेंचिठोकालमजनेऊन ॥ गुसांईह्मणेशपथजाण ॥ तुजलाको
णीनठोकिती ॥ ५५ ॥ तेव्हांगोविंदपत्थरघेऊन ॥ गुसांईसवेंकरीगमन ॥ यावरीहळूचयुक्तीकरून ॥ स्वामीतयासीबोलतसे ॥ ५६ ॥
गोविंदजीएकऐकारीती ॥ तुह्मासीभूकलागलीनिश्चिती ॥ आधींदेवासीदावोनिप्रीती ॥ भोजनआपणकरोनिघ्यावें ॥ ५७ ॥ मग
यासीयुक्तीकरोन ॥ वनामाजीनेवोनिजाण ॥ नंतरहातांतपत्थरघेऊन ॥ तयाचेडोकेंफोडावें ॥ ५८ ॥ ऐसेतयाचेऐकतांबोल ॥ तेव्हां
गोविंदजीझालेकबूल ॥ पत्थरटाकोनिउतावेळ ॥ मंदिरामाजीप्रवेशले ॥ ५९ ॥ तेव्हांगुसांईपटाआंत ॥ गोविंदजीसीधाडोनिदेत ॥
तयासीपाहोनिगोवर्धननाथ ॥ मिठीगळ्यांतघातलीसे ॥ ६० ॥ ह्मणेरेगोविंदातुजलागोन ॥ जेव्हांकाढिलेंधक्केदेऊन ॥ मजत्यावेळे
पासोन ॥ चैनकांहींनपडेची ॥ ६१ ॥ जेव्हांतुजआणिलेंसमजावोन ॥ तेव्हांमजवाटलेंसमाधान ॥ आतांतूंपहिलेंकरावेंभोजन ॥ म
गमीमागोनजेवीनकीं ॥ ६२ ॥ पहिलातुझाडावदेईन ॥ क्रोधालागींशांतवीन ॥ जेव्हांतूंह्मणसीकरींभोजन ॥ मगमीमागूनजेवीन

कीं ॥ ६३ ॥ वनामाजीतुजवांचोन ॥ मजलाकांहींनपडेचैन ॥ ऐसेंऐकताहरीचेंवचन ॥ आलेंगहिवरोनगोविंदजीसी ॥ ६४ ॥ ह्म
णेरेमाझागेलाराग ॥ वनामाजीयेतांसवेग ॥ तुजगळ्यासीलावोनिसांग ॥ आनंदेंकरोनखेळेनमी ॥ ६५ ॥ आतांबरोबरकरूंभोजन ॥
ऐसेंहरीनेंऐकतांवचन ॥ तेव्हांअंतरींप्रसन्नहोऊन ॥ उभयतांमिळोनजेविले ॥ ६६ ॥ तेदिवसापासोनिदेख ॥ गोविंदजीसीनाहींरो
क ॥ पटहीलागलेअसल्यासम्यक ॥ भीतरींनिःशंकरिघावें ॥ ६७ ॥ यापरीत्याचीकीर्तीफांकली ॥ गोविंदजीच्यामातेसकळली ॥
आपुल्यापुत्रासीतयेवेळीं ॥ समजावोनआपणसांगतसे ॥ ६८ ॥ अरेगोविंदातूंकरिसीकाय ॥ विठ्ठलजीचातोमुलगाहोय ॥ तयाच्या
संगेंलवलाहें ॥ सर्वदापाहेंखेळतोसी ॥ ६९ ॥ परीहेंकांहींनसेनीट ॥ मोठ्याचातोमुलगास्पष्ट ॥ तयाच्यासंगेंहोऊनिधीट ॥ आपणग
रीबेंनखेळावें ॥ ७० ॥ यापरीमाताशिकवीबहुत ॥ कांहींवडिलांचेंचालवींव्रत ॥ शास्त्राभ्यासेंव्हावेंपंडित ॥ वेदपठणकरावें ॥ ७१ ॥
परीतोकांहींनायकेवचना ॥ श्रीहरीसवेंजातसेवना ॥ उभयतांखेळखेळतीनाना ॥ तोंचमत्कारकायजाहला ॥ ७२ ॥ ॥ मू०क० ॥
गये ये बहरभूमि तंहा कृष्ण झुमि आये करी बडी धूंमि आकवोडिनसो मारिके ॥ इनहूं निहारी उठी मारि दई वाही सोजू कौ
तुक अपार सख्यभाव रससारके ॥ माता मग चाहे बडी बेर भई आइ तंहा कहि बारबार ओट पाई उर धारिके ॥ आयो यो बि
चार अनुसार सदाचार कियो लियो प्रेम ढिंग कबू करत संभारिके ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदाआपणगोविंददास ॥ वनासी
गेलेबहिर्दिशेस ॥ तोंतेथेंयेऊनजगन्निवास ॥ कायचरित्रकरिताझाला ॥ ७३ ॥ हळूचमागोनयेवोन ॥ तांब्याघेऊनगेलेपळोन ॥ रुई
च्याझाडाआडलपोन ॥ तयाचीचेष्टाकरीतसे ॥ ७४ ॥ रुईचेदोडेतोडोन ॥ मारीतयासीफेंकोन ॥ ब्रह्मचारीहाअसेब्राह्मण ॥ यासीउठ
तांनयेची ॥ ७५ ॥ चारघटकाचेष्टाकरून ॥ तांब्यादीधलामगआणोन ॥ गोविंदगुदप्रक्षाळोन ॥ लगबगेंधरीदेवासी ॥ ७६ ॥ तोंनि
सटोनीपळेश्रीकृष्ण ॥ गोविंदजीकायकरीआपण ॥ रुईचेदोडेगोळाकरून ॥ देवासीफेंकोनमारीतसे ॥७७॥ बळेंतयासीधरीधांवोन ॥
लाताबुक्यांनींकरीताडण ॥ तैसाचिआपणजगज्जीवन ॥ तयासीक्रीडाकरीतसे॥७८॥ सख्यभावाचेंरससार॥ ऐसेंकौतुककरीअपार ॥

त्याचानलागेपारावार ॥ कितीमीपामरवर्णूशकें ॥ ७९ ॥ यापरीखेळतांलोटलाप्रहर ॥ घराशीजावयाझालाउशीर ॥ वाटपहातसेमाताफार ॥ अझूनगोविंदघरींकांनये ॥ ८० ॥ ह्मणोनिआपणआलीवनांत ॥ उभयतांसीपाहिलेखेळत ॥ छडीघेवोनिएकहातांत ॥ हळूचयेऊनमारीदोघां ॥ ८१ ॥ गोविंददासतेव्हांरडून ॥ मातेसीकायबोलतीवचन ॥ गोवर्धन्याहानायकेजाण ॥ माझीयेऊनचेष्टाकरी ॥ ८२ ॥ तंवतोबोलेकृष्णनाथ ॥ गोविंद्याहालबाडबोलत ॥ हाचिमाझीथट्टाकरीत ॥ बळेंचिआपणयेऊनी ॥ ८३ ॥ मातादेवासीह्मणे आपण ॥ कांहींनराखिसीतूंदेवपण ॥ तैसाचिगोविंदाभक्तपण ॥ राखोनिभजननकरीचकीं ॥ ८४ ॥ ऐसेंदोघांसीललकारोन ॥ गोविंदाचाहस्तधरून ॥ घरासीआलीघेऊन ॥ कायतयासीबोलतसे ॥ ८५ ॥ अरेएकांतस्थानपाहोन ॥ तेथेंबैसोनधरावेंध्यान ॥ हृदयीं हरीतेंधारणकरून ॥ तयाचेंपूजनकरावें ॥ ८६ ॥ ऐसेंकरितीसकलसज्जन ॥ तोतूंसर्वहीमार्गसोडून ॥ देवाचीथट्टाकरिसीजाण ॥ हें योग्यआपणानसेचि ॥ ८७ ॥ ऐसेंमातेचेंऐकतांउत्तर ॥ चित्तामाजीतोआलाविचार ॥ मातोश्रीच्याआज्ञानुसार ॥ सदाचारकरीतेव्हां ॥ ८८ ॥ यापरीकधींसंभाळोन ॥ जवळीप्रेमासांठवोन ॥ श्रीहरीचेंकरीध्यान ॥ घुंघुटघेऊनधोतराचें ॥ ८९ ॥ परीतेंदेवासीनावडेजाण ॥ हळूचतेथेंयेऊनआपण ॥ घुंघुटतयाचेंखोलून ॥ थट्टाकरूनजातसे ॥ ९० ॥ येरूमातेसीहाकमारी ॥ पहागेध्यानहामोडितो हरी ॥ पुन्हाघुंघुटघेवोनिसत्वरी ॥ लक्षलावोनिबैसतसे ॥ ९१ ॥ पुन्हायेवोनिगिरिधरवर ॥ तैसेंचिकरीवारंवार ॥ तेव्हांयासीआवेश फार ॥ येऊनधांवलाधरावया ॥ ९२ ॥ उभयतांहींपळतपळत ॥ वनामाजीआलेधांवत ॥ नित्यच्याप्रमाणेंक्रीडाकरीत ॥ हेंचिआवडेदेवासी ॥ ९३ ॥ ॥ मू०क० ॥ आवतहो भोग महा सुंदरसो मंदिरको रह्यो मग बेठि कही आगे मोहि दीजिये ॥ भयो कोप भारी थार डारिके पुकार करी भरी इन अनीति जाति सेवा यह लीजिये ॥ बोलिके सुनाइ अहो कहा मन आइ तब खोलिके बताइ आजु बात कान कीजिये ॥ पहिले जु खाइ बनमांझ उठि जाइ पाछे पांऊ कंहा धाइ सुनि मति रसभीजिये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महासुंदरपक्वान्न ॥ श्रीनाथासीहोतीअर्पण ॥ एकदापुजारीनैवेद्यघेऊन ॥ मंदिरामाजीआणीतहोते ॥ ९४ ॥ तोंगोविंदजी

येऊनआपण ॥ मार्गामाजीबैसेअडून ॥ आधींमजलाद्यावाढोन ॥ मगनाथासीअर्पावें ॥ ९५ ॥ तेव्हांपुजारीह्मणेआपण ॥ नाथासी
अर्पणकेल्यावीण ॥ तुजलाकैसेंद्यावेंजाण ॥ धीटबहुतझालासी ॥ ९६ ॥ ऐसेंतयाचेंऐकोनिवचन ॥ गोविंददासउठोनआपण ॥ नैवे
द्याचेंताटहिसकोन ॥ बैसलेभोजनकरावया ॥ ९७ ॥ ऐसाकरितांअपमान ॥ पुजाऱ्यासआलाकोपदारुण ॥ विठ्ठलनाथापार्शीजाऊन ॥
तयासीफिर्यादसांगतसे ॥ ९८ ॥ ताटतेथेंचिटाकोन ॥ गुसांईपार्शीयेऊन ॥ सर्वकरितीनिवेदन ॥ अहोहाअनीतभरीतसे ॥ ९९ ॥
याच्यायोगेंत्रासलोंजाण ॥ सेवासांभाळावीआपण ॥ ऐसेंतयाचेंऐकोनिवचन ॥ विठ्ठलनाथजीतेथेंआले ॥ १०० ॥ गोविंदजीसीह्म
णतीआपण ॥ ऐसेंकांकेलेंधीटपण ॥ अहोकायमनांतआलेंजाण ॥ तेंखोलोनसांगावें ॥ १ ॥ गोविंदजीह्मणेऐकाश्रवणीं ॥ आजि
हीगोष्टतुह्मांलागोनी ॥ सांगतसेंमीस्पष्टकरोनी ॥ सारांशयाचासमजावा ॥ २ ॥ नित्यहानाथजीपहिलेजेऊन ॥ वनामाजीजातसेनि
घोन ॥ मागोनिमाझेंउरकेभोजन ॥ तेणेंहोतसेउशीरमजला ॥ ३ ॥ पुढेंवनांतहाजाऊन ॥ अडोसापाहोनबैसेलपोन ॥ मजलायासी
पहातांजाण ॥ कष्टबहुतहोताती ॥ ४ ॥ यापरीनित्यउठोन ॥ कोठवरयाचेंकरूंशोधन ॥ ह्मणोनिआधींकरोनिभोजन ॥ सावधबैसो
नराहीनकीं ॥ ५ ॥ यापरीत्याचेंऐकोनिवचन ॥ गुसांईजीसीप्रेमगहन ॥ मतीरसांतगेलीबुडोन ॥ सकळांलागोनसांगती ॥ ६ ॥ जै
साकांहींधरोनिछंद ॥ जेंजेंकरीलहागोविंद ॥ कोणीनयासीकरावावाद ॥ अनुकूलसर्वदाअसावें ॥ ७ ॥ देवासीजेआवडेगोष्ट ॥ तेचि
आह्मासीबहूतइष्ट ॥ ऐसेंसकळांसीसांगोनिस्पष्ट ॥ प्रेमांतमग्नजाहले ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥
महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ सत्त्याण्णववाछप्पागोडहा ॥ १०९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपरब्रह्मा ॥ सकलभूतांसीतूंभूतात्मा ॥ निवारोनियांद्वैतभ्रमा ॥ नि
जपदींआह्माठेवावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ जे बसे मथुरामंडल ते दयादृष्टी मोपर करो ॥ रघुनाथ गोपीनाथ रामभद्र दासू स्वामी ॥
गुंजामाली चित्तउत्तम वीठ्ठल मरहट निहकामी ॥ यदुनंदन रघुनाथ रामानंदी गोविंद सुरली सोती ॥ हरिदास मिश्र भगवान मुकुंद

कैसो डंडोती ॥ चतुर्भुज चरित्र विष्णुदास बेनीपद मो सिर धरों॥ जे बसे ॥ ९८ ॥ ॥ टी०ओ०॥ मथुरेच्याआसपासमंडलांत ॥
वश्यहोवोनिजेराहात॥ मजवरीदयादृष्टीकरोत ॥ तेहरिभक्तसर्वदा ॥२॥ दाऊस्वामीश्रीरघुनाथ॥ रामभद्रजीगोपिनाथ ॥ गुंजामालीचें
उत्तमचित्त ॥ विठ्ठलमहरटनिष्कामी ॥ ३ ॥ रघुनाथगोविंदयदुनंदन ॥ रामानंदीसुरलीसोतीपूर्ण॥ हरिदासजीमिश्रभगवान॥ मुकुंद
केशवदंडोती ॥ ४ ॥ विष्णुदासवेनीमहाभक्त ॥ जयाच्याचरित्रेंसर्वलोकांत ॥ चतुर्भुजनामझालेंख्यात ॥ त्याचीपवित्रकथाऐसी ॥ ५ ॥
॥ ॥ कथाचतुर्भुजाची ॥ ॥ बिहारीजीच्यामंदिरांत ॥ झांजघेउनीनृत्यकरीत ॥ परमानंदेंगीतगात ॥ बिहारीजीसीआळवोनी
॥ ६ ॥ तोएकाएकींएकेकाळीं ॥ लंगोटीतयाचीफिटोनिगेली ॥ मनामाजीतैंशंकाआली ॥ आतांयेवेळींकरूंकाय ॥ ७ ॥ हातांतील
झांजठेवोन ॥ जरीलंगोटीघेऊंलाऊन ॥ तरीभजनाचारंगपूर्ण ॥ वितळोनिजातोयेसमयीं ॥ ८ ॥ जरीलंगोटीनलावितां ॥ सकळही
करतीलउपहास्यता ॥ तेणेंविरसहोतोसर्वथा ॥ हेभगवंताकायकरूं ॥ ९ ॥ ऐसेंव्याकुळहोतांमनीं ॥ तोंकळवळलाचक्रपाणी ॥ चतुर्भु
जतयासीकरोनी ॥ लंगोटीशीघ्रलाविली ॥ १० ॥ तयासीत्यादिवसापासोन ॥ चतुर्भुजऐसेंह्मणतीजन ॥ सर्वप्रकारेंजगज्जीवन ॥
भक्तांचीलज्जाराखीतसे ॥ ११ ॥ मथुरामंडलांतराहोन ॥ यापरीजेझालेसज्जन ॥ माझेमस्तकींत्यांचेचरण॥ सर्वकाळराहोतकीं ॥ १२ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ कही नाभास्वामि आप गायो मे प्रताप संत बसे व्रज बसे सोतो महिमा अपारहे ॥ भये गुंजामाली गुजहार धा
रु नाम पऱ्यो कऱ्यो वास लाहोरमे आगे सुनौ सारहे ॥ सुतवधु विधवा सो बोलिके सुनायो लेहु धन पतिग्रह श्रीगुपाल भरतारहे॥
देवो प्रभुसेवा मागें नारि वारवार यहै डारै सब वारि यापे गनै जग छारहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ०॥ नाभास्वामीनेंआपण ॥ ज्याज्या
संतांचेंकेलेंवर्णन ॥ तयाचाचीप्रतापजाण ॥ मींहीगायनकेलासे ॥ १३ ॥ परीव्रजांतवश्यहोऊन ॥ जेकांराहातीसंतजन ॥ त्यांचा
महिमाअपारजाण ॥ कोणवर्णनकरूंशके ॥ १४ ॥ मुख्यनाभाजीबोलिलेआपण ॥ संतप्रतापमींकेलागायन ॥ व्रजांतजेराहतीवश्य
होऊन ॥ तयांचामहिमाअपारअसे ॥ १५ ॥ परीएकचरित्रऐकाकिंचित ॥ गुंजामालीजेझालेभक्त ॥ पूर्वींद्वापारयुगांत ॥ गोपालबाल

होतेकीं ॥ १६॥ श्रीकृष्णासीबहूप्रीत ॥ सर्वदात्याच्यासवेंफिरत ॥ गुंजांच्यामाळागोपीनाथ ॥ गळांबहूतघालीतसे ॥ १७ ॥ त्याचिया
योगेंकरून ॥ याजन्मामाजीजाण ॥ गुंजामाळीप्रीतीकरून ॥ गुंजांचेहारधारणकरी ॥ १८ ॥ त्याचेंचिआवडीकरून ॥ गुंजामाळीना
माभिधान ॥ लोकांमाजीझालेंपूर्ण ॥ लाहोरगांवींराहातसे ॥ १९ ॥ कांतास्नुषापुत्रआपण ॥ ऐसियापरीचौघेजण ॥ तोंप्रारब्धाच्या
योगेंकरून ॥ पुत्रपरलोकपावला ॥ २० ॥ गुंजामाळीसीतेणेंकरून ॥ कांहींसंसारींनपडेचैन ॥ ह्मणेसर्वस्वत्यागकरून ॥ वृंदावनांत
राहावें ॥ २१ ॥ ऐसातेणेंकेलाविचार ॥ पुढेंपरिसावेसंतचतुर ॥ यामाजीबहुतआहेसार ॥ करावाआदरसर्वस्वें ॥ २२॥ मगपुत्राचीवधू
विधवा ॥ तीसीपाचारूनितेधवां ॥ ह्मणेगेघरदारसर्वठेवा ॥ याचाकरावाअंगिकार ॥ २३ ॥ सकळहीमाझीसंपत्ति ॥ घरदारहेंघेनिश्चि
ती ॥ अणीकतुजलादेतोंपती ॥ तयासींप्रीतीलावावी ॥ २४ ॥ तंवतीह्मणेजीगेलेकांत ॥ आतांकोणतेदावितांनाथ ॥ तोंगुंजामा
ळीकायबोलत ॥ ऐकगेचित्तदेऊनी ॥ २५ ॥ गोपालजीचीमूर्तिसुंदर ॥ तयासीचतूंकरींभ्रतार ॥ ऐसेंश्वशुराचेंऐकतांउत्तर ॥
गहिवरोनिआलेंतियेसी ॥ २६ ॥ ह्मणेजीआतांकृपाकरोन ॥ हेंचिमजलाद्यावेंपूर्ण ॥ सर्वस्वेंप्रभूचेंसेवनकरीन ॥ प्रीतीकरोनिआपुल्या
॥ २७॥ आणीकमजलानलगेकांहीं ॥ घरदारादीद्रव्यपाहीं ॥ श्रीहरीवरूनलवलाहीं ॥ ओवाळोनिटाकावें ॥ २८ ॥ तुच्छज्यापुढेंत्रिभुव
न ॥ तोमजद्यावाजगज्जीवन ॥ वारंवारविनवण ॥ श्वशुरालागोनिकरीतसे ॥ २९ ॥ ॥मू०क०॥ दई सेवा वाहि ओर घर धन तिया दियो
लियो ब्रजवास वाकी प्रीती सुन लीजिये ॥ ठाकुर बिराजे जहां खेले सुत ओरनके डारे ईट खोवा भऱ्यो प्रभुपर खीजिये ॥ दिये बे बिडारि ध
ऱ्यो भोगपै न खात हरी पूछि कहि वेई आवें तवहीतो जीजिये ॥ कह्यो रिस भरि धूरि नीके भोर डारो भरि षावो हम हाहाकरि पायो लाइ री
झिये ॥२॥ ॥ टी०ओ० ॥ तिचेंपाहोनिप्रेमगहन ॥ गुंजामालीचेंप्रसन्नमन ॥ गोपालजीचेंमगसेवन ॥ सर्वहीसोंपिलेंतियेसी ॥३०॥
घरदारादीसर्वसंपत्ती ॥ निरवोनिदेईकांतेप्रती ॥ आपणनिघोनिशीघ्रगती ॥ वृंदावनासीपातले ॥३१॥ वश्यकरोनिजगदीशास ॥ केलाते
थेंचिअक्षय्यवास ॥ इकडेस्नुषेच्याप्रीतीस ॥ श्रवणकराजीलवलाहें ॥ ३२ ॥ सेवाकरीरात्रंदिवस ॥ पतीहूनिप्रीतीविशेष ॥ जिवलग

मार्नींप्राणापरीस ॥ नघेअवकाशक्षणभरी ॥ ३३ ॥ ऐसीअत्यंतपहातांप्रीती ॥ प्रसन्नझालेलक्ष्मीपती ॥ प्रगटहोवोनिभोजनकरिती ॥
सर्वदाबोलतीतिजसवें ॥ ३४ ॥ एकदांउत्तमझाकीकरून ॥ गोपालजीचेंकेलेंपूजन ॥ नैवेद्यआणावयालागून ॥ गेलीउठोनघरामा
जी ॥ ३५ ॥ तोंलोकांचींलाहानबाळकें ॥ शाळेंतगेलींहोतींनिकें ॥ सुटीहोतांचितेकौतुकें ॥ निघालेइच्याघरावरोनी ॥ ३६ ॥ आंतपा
हतीडोंकाऊन ॥ तोंउत्तमझाकीझालीजाण ॥ सकळांचेंहीवेधलेंमन ॥ शिरलेघरांतदाहावीस ॥३७॥ आपसांमाजीकरितीगोष्ट ॥ झाकी
झालीबहुउत्कृष्ट ॥ उत्साहआपणकरूंस्पष्ट ॥ रामनवमीचाआजियेथें ॥३८॥ ऐसेसकळमिळोन ॥ रामअवतरलाह्मणोन ॥ विटकरदिधली
उधळोन ॥ गोपाळजीच्याअंगावरी ॥ ३९ ॥ तितुक्यांतहीबाईआपण ॥ नैवेद्यआलीघेऊन ॥ तोंतेकांहींउधळण ॥ अन्नामाजीउडाली
॥ ४० ॥ तेव्हांबाईसरागआला ॥ ह्मणेहाकायखराबाकेला ॥ ऐसेंह्मणोनितयेवेळां ॥ रागेंभरलीमुलांसी ॥ ४१ ॥ सकळांसीललकारोन ॥
काढोनदिधलेघरांतोन ॥ पुनरपिपूजाकरोनिआपण ॥ नैवेद्यहीकेलादुसरा ॥ ४२ ॥ मगनैवेद्यवाढोन ॥ हरीच्यापुढेंठेवोन ॥ ह्मणे
देवाकरींभोजन ॥ तोंजगज्जीवनबोलेना ॥ ४३ ॥ तियेसीतैंनकरीभाषण ॥ प्रीतियुक्तनकरीभोजन ॥ तेव्हांतीविनवीकरजोडून ॥ हेम
नमोहनाक्षमाकरीं ॥ ४४ ॥ मुलांनींकेलाअन्याय ॥ तेणेंउशीरझालापाहें ॥ क्षमाकरोनिजेवावें ॥ भूकलागलीअसेलकीं ॥ ४५ ॥ ते
व्हांबोलिलेश्रीरंग ॥ मजलात्याचानाहींराग ॥ परंतुशिव्यादेऊनसवेग ॥ मुलांसीबाहेरकांकाढिले ॥ ४६ ॥ तेणेंमजलारागआला ॥
आतांमीनकरींभोजनाला ॥ तींमुलेंयेतीलजयेवेळा ॥ तेव्हांचिभोजनकरीनमी ॥ ४७ ॥ सकळमुलेंतींयेऊन ॥ मजवरीउत्साहेंकरोन ॥
विटकरदेतीलउधळोन ॥ तेव्हांचिमजलागोडवाटे ॥ ४८ ॥ ऐकतांबाईसीरागआला ॥ ह्मणेहेदेवाश्रीगोपाळा ॥ भलतेंचआवडेचित्ताला ॥
कायतुह्मालाह्मणावें ॥ ४९ ॥ तरीआतांतेसकळपोर ॥ निघोनिगेलेघरोघर ॥ उदईकअणोनिसत्वर ॥ विटकरउधळीनतुह्मावरी ॥ ५० ॥
पुष्कळशाओंजळीभरोन ॥ देईनतुह्मावरीउधळोन ॥ आतांमजवरीकृपाकरून ॥ दयाळाभोजनकरींकीं ॥ ५१ ॥ बहुतविनवीदेवराया ॥
हाहाखावोनिपडेपायां ॥ तेव्हांप्रभूसीआलीदया ॥ केलेंभोजनलवलाहें ॥ ५२ ॥ मगतीबाईदुसरेदिवसीं ॥ येऊनबैसेदारापाशीं ॥ तोंये

तांपाहिलेंसकळमुलांसी ॥ आपणतयांसीविनवीतसे ॥५३॥ तुह्मीसकळहीमिळोन ॥ कालच्यासारिखेंकरावेंजाण ॥ विटकरद्यावीउधळोन ॥ उत्साहकरोनदेवावरी ॥ ५४ ॥ तेव्हांतींमुलेंसकळह्मणती ॥ आतांनआह्मीयेऊंनिश्चिती ॥ तूंआह्मासीरागेंभरती ॥ कायह्मणूनसांगवावें ॥५५॥ तिणेंबहूतविनवोन ॥ पेढेदेण्याचेंकबूलकरोन ॥ सकळमुलांसीआंतआणोन ॥ केलाउत्साहतैसाचि ॥५६॥ रामअवतरलाह्मणून ॥ एकदांचिगर्जनाकरून ॥ विटकरदिधलीउधळोन ॥ गोपालजीच्याअंगावरी ॥ ५७ ॥ तेणेंश्रीहरीझालेप्रसन्न ॥ कायहेंसांगूंरिझणेपण ॥ योगाभ्यासादिकरितांजाण ॥ तयासीवश्यनव्हेचि ॥५८॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ अठ्याण्णववाछप्पागोडहा ॥ ५९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीगुरुनाथा ॥ सत्वरकृपाकरावीआतां ॥ मजलालावींभक्तिपंथा ॥ अनाथसर्वथाजाणोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कलयुग युवतीजन भगतराज महिमा सब जाने जगत ॥ सीता झाली सुमती सोभा प्रभुता उमा भटियानी ॥ गंगा गोरा कुंवरी उवीठा गुपाली गणेशदेरानी ॥ कला लखा कृतगढो मानमति सुचि सतभामा ॥ जमुना कौली रामा मृगा देवा दे भक्तनि विश्रामा ॥ जुग जीवा कीकी कमला देवकी हीरा हरिचेरी पोखे भगत ॥ कलियुग० ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कलियुगांतयुवतीजन ॥ भक्तराजझाल्यापूर्ण ॥ जगामाजीमहिमाजाण ॥ तयांचासर्वजाणती ॥ २ ॥ सीताझालीसुमतीशोभा ॥ भव्यानीगंगाप्रभुताउमा ॥ उवीठाकुंवरीगौराउत्तमा ॥ तैशाचगुपालीगणेशदेराणी ॥ ३ ॥ कलालखाकृतगढोशुचिपरमा ॥ मानमतीयमुनासत्यभामा ॥ मृगादेवाकौलीरामा ॥ देतीविश्रामाभक्तांसी ॥ ४ ॥ दोघीजीवाकीकीकमला ॥ हरिचेरीदेवकीहिरानिर्मला ॥ संतसेवनींअतिप्रेमळा ॥ पोषितीसर्वदाभक्तांतें ॥ ५ ॥ ॥ मू०क० ॥ मधुकरिसाह भूप भयो देश ओंडछेको रांनीसो गनेशदे सुकाम बांको कियोहे ॥ आवे बहु संत सेवा करत अनंत भाति रह्यो एक साधु खानपानसुख लियोहे ॥ निपट अकेली देखि बोल्यो धनथैलि कहां होइ तो बतांऊ सब तुम जानो हियोहे ॥ मारी जांघ छुरि लखि लोहू वेगि भागि ग

यो भयो सोच जाने जिनि राजा बंद दियोहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मधुकरशाहनामेंभला ॥ वोंडशेंदेशींचारावझाला ॥ तया
चीकांताबहुनिर्मळा ॥ गणेशदेराणीनामतीचें ॥ ६ ॥ तियेचेंजेंसुंदरकाम ॥ केलेलेंतेंऐकाउत्तम ॥ संतसेवनींअतिप्रेम ॥ तेणेंबहुतसाधु
येती ॥ ७ ॥ नानाप्रकारेंकरीसेवा ॥ सर्वस्वेंसीअर्पीवैभवा ॥ कितीवर्णावेंतिच्याभावा ॥ केवळसीमाजाहली ॥ ८ ॥ कोणीएकवेषधारी ॥
साधुराहिलातिचेघरीं ॥ खानपानादीसुखभारी ॥ बहूप्रकारींघेतलें ॥ ९ ॥ परंतुतोरात्रंदिवस ॥ पाहेएकांतसमयास ॥ कींद्रव्यघेऊनि
बहुवस ॥ पळोनिजावेंयेथोनियां ॥ १० ॥ तोंराजवाड्याच्याआसपास ॥ चौक्याअसतीबहुवस ॥ तेणेंवाटेभयचित्तास ॥ कैसेनिआ
पुलेंकार्यसाधे ॥ ११ ॥ एकदामध्यरात्रीस ॥ राणीगेलीबहिर्दिशेस ॥ एकांतपाहोनित्यासमयास ॥ कपटीसाधुसरसावला ॥ १२ ॥
एकाएकींचतयेवेळीं ॥ उभाराहिलातिचेजवळी ॥ तयासीपहातांराणीभ्याली ॥ हातजोडोनिउभीराहे ॥ १३ ॥ साधुह्मणेधनाचीथै
ली ॥ तुवांकोठेंआहेठेविली ॥ मजलादावावीयेवेळीं ॥ नातरीतुजलामारीन ॥ १४ ॥ तेव्हांराणीकरीविनंती ॥ सर्वतुह्मासीआहेमाहि
ती ॥ जेंलागेलतेंघ्यावेंनिश्चिती ॥ कोणआपणारोंकितो ॥ १५ ॥ यावरीसाधुक्रोधेंकरून ॥ सुरीतिजवरीमारीफेंकून ॥ राणीच्यामां
डीवरीलागोन ॥ भडभडांरक्तवाहूंलागलें ॥ १६ ॥ राणीह्मणेजीहेदयाळ ॥ इतुकेजाहलांउतावेळ ॥ अपराधक्षमाकराहोसकळ ॥ धन
आणोनदीधलें ॥ १७ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतावचन ॥ साधुझालाकंपायमान ॥ येवढाअन्यायकेलापूर्ण ॥ परीतीहेदयाळमजह्मणे ॥ १८ ॥
तेव्हांराणीसीह्मणेआपण ॥ मजलाकांहींनकोधन ॥ आतांआपुलादेतोंप्राण ॥ थोरअपराधमींकेला ॥ १९ ॥ राणीह्मणेहेंकायह्मणतां ॥
आजिमाझीथोरभाग्यता ॥ आपुलेंदर्शनझालेंतत्त्वतां ॥ कांहींहोतेंपूर्वपुण्य ॥ २० ॥ मजलादीनजाणोन ॥ आपणदयाकेलीपूर्ण ॥ दे
हावरीघावहाणोन ॥ पूर्वलक्षणपालटिलें ॥ २१ ॥ सकळहीमाझेंपापतोडिलें ॥ अत्यंतमजलासुखदीधलें ॥ आतांनिःशंकहोऊनभलें ॥
इच्छानुरूपकार्यकरा ॥ २२ ॥ जैसीगाइलीसंतरीती ॥ तैसाचिआनंदठेवाचित्तीं ॥ तेणेंमजलासुखप्राप्ती ॥ आत्यंतिकहोईल ॥ २३ ॥
आपुलेंपहातांउद्विग्नमन ॥ माझाजाऊंपाहेप्राण ॥ तरीअंगिकारोनिधन ॥ व्हावेंप्रसन्नमजवरी ॥ २४ ॥ तोह्मणेयेथूनगेल्याविण ॥ आ

तांमजलानपडेचैन ॥ येथेंराहतांनृपतीजाण ॥ धरोनिकैदकरीलकीं ॥ २५ ॥ जरीघेऊनजाऊंधन ॥ कोणत्यावाटेनेंकरूंगमन ॥ भोंव
त्याचवक्याअसतीजाण ॥ घेतीलधरूनमजलागीं ॥ २६ ॥ तरीयेथोनजाण्याचीयुक्ती ॥ मजलासांगोनद्यावीनिश्चिती ॥ तीह्मणेआपण
निःशंकचित्तीं ॥ सुखेंगमनकरावें ॥ २७ ॥ कोणाचीआहेमगदूर ॥ आपणासीधरीलसत्वर ॥ नमनपूर्वकमगआदर ॥ करोनि
त्यासीबोळवी ॥ २८ ॥ वेषधारीभीतीकरून ॥ लगबगेंजातसेपळून ॥ राणीमंचकींकरीशयन ॥ सुखानेंआळवीदेवातें ॥ २९ ॥
घनश्यामरामाश्रीहरी ॥ संतासीजाऊंदेनिर्विघ्नकरी ॥ कोणीनधरावेंचौकीदारीं ॥ रायेंबंदींनघालावें ॥ ३० ॥ आपणासीजोलागला
घाव ॥ तयाचाकांहींनसेआठव ॥ त्यासंताकडेलागलाजीव ॥ कोणीत्यासीनधरावें ॥ ३१ ॥ ॥ मू० क० ॥ बांधि निकी भाति पौढि रही
कही काहुसो न आयो ढिंग राजा मति आवो तिया धर्महे ॥ बीती दिन तीनि जानी वेदन नवीन कछु कहिये प्रवीन मोसो खोलि सब मर्म
हे ॥ टारी बार दोइ चारि नृपके बिचार पऱ्यो कह्यो समाधान जिनि आनो जिय भर्महे ॥ फिऱ्यो आसपास भूमि परि तनरास करी भक्तिको
प्रभाव छांडि तिया पतिसमहे ॥२॥ ॥ टी० ओ० ॥ पहाराणीच्यासत्वेंकरून ॥ चौकीवालेजागेअसून ॥ साधूसीकोणीनकेलेंरोधन ॥
गेलानिघोनअनायासें ॥ ३२ ॥ इकडेराणीमनींउद्विग्न ॥ माझ्याअंगींघावपाहोन ॥ रायासीसाधूचाभ्रमयेऊन ॥ तयासीशोधूननआणवो
॥३३॥ मगआपुलीमांडीबांधून ॥ एकीकडेसकरीशयन ॥ कोणासीहीनकेलेंकथन ॥ धरोनिमौनराहिली॥३४॥ तोंइतुक्यांतआलाभूपती ॥
कायतयासीबोलेसती ॥ स्त्रीधर्मझालामजनिश्चिती ॥ तरीचारदिवसशिऊंनका ॥ ३५॥ यापरीगेलेचारदिवस ॥ निजूनराहिलीएकजागेस॥
औषधनलाविलेंव्यथेस ॥ तेणेंदुर्गंधीसूटली ॥ ३६ ॥ तोंपातलानृपनाथ ॥ दासीहातींविचारित ॥ येरूकांहींसांगेनिमित्त ॥ तेव्हांभूपती
कायह्मणे ॥ ३७ ॥ कोणतीमनांतधरिलीगोष्ट ॥ मजलासांगोनद्यावीस्पष्ट ॥ जोकांहींअसेलपणउद्धट ॥ तोमीपूर्णकरीनकीं ॥ ३८ ॥
यापरीदासीहस्तेंजाण ॥ वारंवारधाडीविचारून ॥ कांहींउत्तरनयेतांपूर्ण ॥ भूपतीआपणजवळआला ॥ ३९ ॥ भूपतीयेतांजवळ ॥
उठावयाजायवेल्हाळ ॥ तोंत्याव्यथेनेंझालीव्याकुळ ॥ उठतांकेवळनयेचि ॥ ४० ॥ यापरीतिचेकष्टपाहून ॥ रायासीचित्तींआलेंकळून ॥

कांहींतरीव्यथानवीन ॥ इजलागोनजाहली ॥ ४१ ॥ मगभूपतीविचारीआपण ॥ हेप्रियकांतेसत्वसंपन्न ॥ कोणतीव्यथाझालीदारु
ण ॥ तेमजलागोनसांगावी ॥ ४२ ॥ जेणेंजाहलादेहक्षीण ॥ तरीपहावयागुणीजन ॥ कोणीआणितोंबोलाऊन ॥ तोपरीक्षाकरीलकीं
॥ ४३ ॥ तंवतीह्मणेएकासम्यक ॥ ब्रह्मांडांतगुणीएक ॥ ज्याच्यानांवेंकरोनिदेख ॥ त्रिविधतापदूरहोती ॥ ४४ ॥ यावरीबोलेनृपना
थ ॥ जोतूंसांगसीअयोध्यानाथ ॥ त्याचीचतुजलाअसेशपथ ॥ दुःखाचेंकारणसांगावें ॥ ४५ ॥ त्यावरीतीकरीनिवेदन ॥ एकसज्जनगे
लेनिघोन ॥ तेणेंअत्यंतमतीदीन ॥ माझीहोऊनगेलीसे ॥ ४६ ॥ भूपतीह्मणेकैसेसंत ॥ कवण्याप्रकारेंगेलेत्वरित ॥ जेणेंजाहलेंमलिन
चित्त ॥ तेंसाद्यंतसांगावें ॥ ४७ ॥ राणीह्मणेएकसज्जन ॥ त्याचेप्रक्षाळितांचरण ॥ साधूच्याबगलेंतसुरीजाण ॥ होतीतेगळूनसहजप
डे ॥ ४८ ॥ माझ्याअंकींतयेवेळां ॥ त्यासुरीचाघावलागला ॥ तेणेंसाधूखिन्नझाला ॥ होऊनपळालाउदास ॥ ४९ ॥ यापरीहोऊनसा
वधान ॥ रायासीकेलेंनिवेदन ॥ ह्मणेजीआपुल्याजीवींजाण ॥ दुसराभ्रमआणूंनये ॥ ५० ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ रायासीआलेंग
हिवरोन ॥ ह्मणेमीगेलोंसर्वसमजोन ॥ धन्यभावार्थअसेतुझा ॥ ५१ ॥ यापरीस्तवनकरून ॥ राणीसीप्रदक्षिणाघालोन ॥ साष्टांगनम
नकरीआपण ॥ ह्मणेमीपावनजाहलों ॥ ५२ ॥ रायाचेअंतरीजडलाभाव ॥ ऐसाभक्तीचाकेलाप्रभाव ॥ पतीपणाचेंनातेंसर्व ॥ सोडोनि
ह्मणेतूंसद्गुरू ॥ ५३ ॥ खरापावलीसभक्तिरस ॥ आतांतुझामीहोऊनदास ॥ संतांचीसेवाकरीनसुरस ॥ ह्मणोनिरंगांतरंगला ॥ ५४ ॥
रायाचेंपुढेंयेईलचरित्र ॥ ऐसीसेवाकेलीपवित्र ॥ तिलकमाळापाहिलीमात्र ॥ जातीचाभेदनदेखिला ॥ ५५ ॥ असोराणीचेंपहातांस
त्व ॥ कळवळेंधांवलाश्रीभगवंत ॥ वैद्यहोवोनिआलेत्वरित ॥ एकाक्षणांतबरीकेली ॥५६॥ यापरीसंतांसीपोषक ॥ गाइल्यास्त्रीयात्याज्ञा
त्यासकळिक ॥ त्यांतोनियांगाइलीएक ॥ यापरीसर्वजाणाव्या ॥ ५७ ॥ मुख्यसंतांच्यापहातांदुर्गुणा ॥ ऐसीतेथेंकरावीकल्पना ॥
दृष्टलागेलह्मणोनिजाणा ॥ हरीनेंचिकाळेंलाविलें ॥ ५८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्ति
प्रेमामृत ॥ नव्याणववाछप्पागोडहा ॥ ५९ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरुमाझापूर्णब्रह्म ॥ सर्वहीनिवटोनिकर्माकर्म ॥ अद्वैतप्राप्तीकरीसुगम ॥ भावेंउत्तमशरणजातां
॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ हरिके संमत जे भगत ते दासनिके दास ॥ नरवाहन वाहनवरी सुजापू जैमल वीदावत ॥ जयंत
धारा रूपा अनभई उदारावत ॥ गभीरे अर्ज्जुन जनार्दन गोविंद जीता ॥ दामोदर सापिले गदा ईश्वर हेम विदीता ॥ मयानंद महिमा
अनंत गुढीले तुलसीदास ॥ हरिके संमत्त० ॥ १०० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीहरीसीजेसंमत ॥ ऐसेजाहलेभगवद्भक्त ॥ तयांचेजेदास
निश्चित ॥ तयांचादासमीअसें ॥ २ ॥ वाहनवरीनरवाहनभक्त ॥ सुजापूजैमल्लविदावत ॥ अनभईरूपाधाराजयंत ॥ उदारावतसंतदेखा
॥ ३ ॥ अर्ज्जुनजनार्दनगभीर ॥ गोविंदजीतादामोदर ॥ सापिलेगदाहेमईश्वर ॥ सकळांसीविदितभक्तहे ॥ ४ ॥ मयानंदाचामहिमा
अनंत ॥ गढलेतुलसीदाससंत ॥ श्रीहरीसीमान्यबहुत ॥ तयाचीकीर्तीकितीवानूं ॥ ५ ॥ ॥ मू०क० ॥ रहै भैगांव नाव नरवाहन साधुसेवी
लूटिलई नाव जाकी बंदिखाने दियोहे ॥ लोंडी आवे दैन कछु खाइवेको आइ दया अति अकुलाइ लै उपाइ यह कियोहे ॥
बोली राधावल्लभ ओ लेवो हरिबंसनाम पूछे शिष्य नाम कहो पूछि नाम लियोहे ॥ दई मंगवाइ वस्तु राखि यो दुराइ बात आपु दास
भयो कही रीझि पद दियोहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नरवाहननामेंभक्तथोर ॥ भैगांवींचाराहणार ॥ चोरांचाअसेसरदार ॥ सत्सेवाफार
करीतसे ॥ ६ ॥ चोरीकरोनिआणीधन ॥ तेणेंसंतांचेंकरीसेवन ॥ सद्गुरुचरणींभावपूर्ण ॥ वेधलेंमनतेठाईं ॥ ७ ॥ तोचिऐकाचमत्कार ॥
एकदाकोणीसावकार ॥ नावेंतसंपत्तीअपार ॥ भरोनिजातसेव्यवहारा ॥८॥ तोंनरवाहनेंत्यागांठोन ॥ सर्वहीनावघेईलुटोन ॥ सावकारासी
बळेंधरून ॥ बंदिखान्यांतघातलें ॥ ९ ॥ तेणेंसावकारझालादीन ॥ तयासीपडतीकष्टदारुण ॥ कधींखावयामिळेअन्न ॥ कधींउपवासीराहतसे
॥१०॥ नरवाहनाचीएकदासी ॥ तेजाणोनिदेखावयासी ॥ स्मरणनराहिल्यातिजसी ॥ पडेतेदिवशींउपवास॥११॥लक्षावधीचाअधिकारी॥
तोसावकारहोताभारी ॥ तयासोहळेनानाप्रकारीं ॥ सर्वदाघरींहोतहोते ॥ १२ ॥ येथेंयापरीकष्टहोतां ॥ तेणेंशरीरींआलीकृशता ॥ ऐसी
तयाचीपाहोनिदीनता ॥ त्यादासीसीदयाआली ॥ १३ ॥ हृदयींआलेकळवळोन ॥ तयासीउपायसांगेआपण ॥ मुक्तहोणेंतुजलागोन ॥

तरीएकयुक्तीकरावी ॥ १४ ॥ राधेराधेकरींभजन ॥ तुजविचारितांकोणीजाण ॥ वल्लभसांप्रदायकरींकथन ॥ हरिवंशसद्गुरूसांगावे ॥१५॥ ऐसीतिणेंसांगतांयुक्ती ॥ सावकारतेव्हांअहोराती ॥ राधेराधेभजननिश्चिती ॥ वारंवारकरीतसे ॥ १६ ॥ एकदाउंचस्वरेंकरोनी ॥ राधेराधे ह्मणतांवाणी ॥ नरवाहनाच्यापडलेंकानीं ॥ आलेंगहिवरोनतयासी ॥ १७ ॥ तत्काळआलाउठोन ॥ सावकारासीकरीनमन ॥ ह्मणेहें आपणकरितांभजन ॥ सांप्रदायकोणअसेआपुला ॥१८॥ तेव्हांसावकारकरीनिवेदन ॥ वल्लभीसांप्रदायआहेजाण ॥ हितहरिवंशजीसद्गुरुपूर्ण ॥ तयांचाचरणदासमी ॥ १९ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ नरवाहनाआलेंगहिवरोन ॥ नेत्रावाटोनिवाहेजीवन ॥ ह्मणेअपराध थोरघडला ॥ २० ॥ तयाचेबळकटधरोनिचरण ॥ ह्मणेजीक्षमाकरावीपूर्ण ॥ मगकामदारासीबोलाऊन ॥ तयासीआपणआज्ञाकरी ॥२१॥ जितुकेंयाचेंहोतेंधन ॥ तितुकेंसत्वरआणजाऊन ॥ तोंनरवाहनाएकांतींनेऊन ॥ कामदारआपणविनवीतसे ॥ २२ ॥ तीनलक्षतीसहजार ॥ याचेंद्रव्यअसेफार ॥ कैसेआपणदेतांसत्वर ॥ कांहींविचारकरावा ॥ २३ ॥ यावरीबोलेनरवाहन ॥ इतुकेंचकायसांगसीधन ॥ सद्गुरूच्यानांवावरून ॥ सर्वस्वदेईनओंवाळुनी ॥ २४ ॥ सकळहामाझेंतनमनधन ॥ सद्गुरूसीआहेअर्पण ॥ कंठआलासेगहिवरोन ॥ गातसेपदतेधवां ॥ २५ ॥ मगसावकारासीसोडोन ॥ तयासीघातलेंमंगलस्नान ॥ उत्तमप्रकारेंघालीभोजन ॥ करजोडूनविनवीतसे ॥२६॥ हेंघ्याआपुलेंसर्वधन ॥ आणीकमाझाअपराधपूर्ण ॥ हरिवंशजीसनकराकथन ॥ हृदयींलपवोनठेवावा ॥ २७ ॥ आणीकआपणप्रसन्न होऊन ॥ ज्यांतराधेचीलीलावर्णन ॥ ऐसींपदेंकरोनिदोन ॥ सावकारासीदेतसे ॥ २८ ॥ पदेंकायतींकेवळप्रसाद ॥ सावकारानेंगातां विशद ॥ तयाचीसन्मतीझालीशुद्ध ॥ अंतरींप्रेमवोसंडलें ॥ २९ ॥ तेव्हांसावकारकरीविचार ॥ हरिवंशजीसद्गुरूथोर ॥ तयाचीकृपा होतांसत्वर ॥ चोराचेंअंतररंगलें ॥ ३० ॥ मीहीनामघेतांत्वरित ॥ दुःखापासोनिझालोंमुक्त ॥ मगतोआलावृंदावनांत ॥ हरिवंशासी शरणगेला ॥ ३१ ॥ नरवाहनाचावृत्तांत ॥ हरिवंशजीसीनिवेदित ॥ ऐसारंगऐकतांअद्भुत ॥ सद्गुरूप्रसन्नजाहले ॥ ३२ ॥ मगसावकारें धनाचाकोश ॥ तालठेवोनिघेतलातैंउपदेश ॥ वृंदावनांतकेलावास ॥ सद्गुरुचरणसेवोनी ॥३३॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटी

काख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ शंभरावाछप्पागोडहा ॥ ३४ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरुमाझादिवाकर ॥ निवटोनिसंसारअंधकार ॥ आत्मबोधाचाप्रकाशथोर ॥ पाडोनिभाविकांजागवी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीमुख पूजा संतकी आपुनते आधिकी कही ॥ यह बचनपरि मानदास गावढी जढियाने भाऊ ॥ बूंदी बनिया राम मडोते मोहनवारी दाऊ ॥ मांडोढी जगदीस लछिमन चडथावर भारी ॥ सुनपथमे भगवान सबै सलखान भूपाल उधारी ॥ जोवनेरि गोपालके भक्तइष्टता निर्बही ॥ श्रीमुख पूजा० ॥ १०१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आपुल्यामुखानें जगज्जीवन ॥ भागवतामाजीबोलिलेवचन ॥ माझ्याहूनिअधिकजाण ॥ संतांचेंपूजनअसेकीं ॥ २ ॥ यावचनींजयाचाविश्वास ॥ गांवढीगांवांतमानदास ॥ जढियानेगांवींभाऊसुरस ॥ बुंदींतरामजीबनियाजाहला ॥ ३ ॥ मडौतेगांवींमोहननापिक ॥ भक्तसेवनींज्येष्ठसम्यक ॥ मांडोढीगांवींजगदीशदेख ॥ चढतावरीथोरलक्ष्मणजी ॥ ४ ॥ सोनपतगांवींभगवानदास ॥ जोवनेरीगोपालदास ॥ भूपालनगरीसलखानविशेष ॥ सकलगांवासउद्धरिले ॥ ५ ॥ भगवद्भक्तहेचिइष्ट ॥ ऐसाजयाचापणविशिष्ट ॥ जन्मवरीनिभलाययथेष्ट ॥ ऐसेउद्भटसंतझाले ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ जोवनेरिवास सो गुपाल भक्त इष्टताको कियो निर्वाह बात मोको लागी प्यारीये ॥ भयो हो विरक्त कोऊ कुलमे प्रसंग सुनो आयो यो परिछा लेन द्वारपे बिचारिये ॥ आइ पऱ्यो पाइ धाऱ्यो आवो निज मंदिरमे सुंदरन देख्यो मुख पन कैसे टारिये ॥ चलो जिनि टारो तिय रहैगी किनारो करी चले सब छिपी नेकु देखि याके मारिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तयामाजीकथासुरस ॥ एकाचीऐकासावकाश ॥ जोवनेरींतज्याचावास ॥ गोपालदासनामज्याचें ॥ ७ ॥ भक्ताचेठाईइष्टपण ॥ त्याचानिर्वाहकेलापूर्ण ॥ तयाचेंहीऐकाकारण ॥ एकदाचरित्रकायझालें ॥ ८ ॥ मजलागोडतीलागलीगोष्ट ॥ ह्मणोनितुह्मासीसांगतोंस्पष्ट ॥ कोणीवैष्णवकुलींवरिष्ठ ॥ वैराग्येंउद्भटजाहला ॥ ९ ॥ गोपालदासदेवासमान ॥ सज्जनांचेंकरीपूजन ॥ महालौकिकवाढलापूर्ण ॥ तोत्यावैष्णवेंऐकिला ॥ १० ॥ ह्मणेहेंतोंव्रतकठिण ॥ कैसातोकरीसंतसेवन ॥ तरीमीपरीक्षापहातोंपूर्ण ॥ ह्मणो

निआपणतेथेंआला ॥ ११ ॥ दारापासोनिविचारीआपण ॥ गोपालदासतोआहेकोण ॥ जिवंतकिंवामेलाजाण ॥ आह्मासीवदन
कांनदावी ॥ १२ ॥ ऐसेंसाधूचेंऐकतांवचन ॥ गोपालदासलगबगेंकरून ॥ धांवतयेऊनधरीचरण ॥ हातजोडूनविनवीतसे ॥ १३ ॥
स्वामीमजलाउशीरलागला ॥ क्षमाकरावीतरीदयाळा ॥ घरांतठेवोनिचरणाला ॥ पावनमजलाकरावें ॥ १४ ॥ तेव्हांकोपोनिबोलेसं
त ॥ साधुअसोनिसंसारींसक्त ॥ तूंएकझालासीमहाजंत ॥ तैसेंचिआह्मांकरूंपाहसी ॥ १५ ॥ आह्मीऐसेविरक्तपूर्ण ॥ स्त्रियांचेंनाहींप
हातवदन ॥ हाचिआम्हुचामुख्यपण ॥ आजिकैसेनीटाळावा ॥ १६ गोपालदासकरीविनंती ॥ आपणचलावेंसदनाप्रती ॥ नटाळा
वापणनिश्चिती ॥ स्त्रियालपोनिराहतील ॥ १७ ॥ ऐसेंतयासीकबूलकरोन ॥ सदनामाजीआणिलेजाण ॥ भक्तिभावानेंकरीपूजन ॥
आदरेंभोजनघातलें ॥ १८ ॥ तोंघरामाजीलपवोन ॥ कांतेसीठेविलीहोतीजाण ॥ सज्जनांचेंघ्यावयादर्शन ॥ उद्युक्तमनझालेंतिचें ॥
॥ १९ ॥ आतांहेभोजनकरोन ॥ साधुजातीलनिघोन ॥ मगकैसेनिहोयदर्शन ॥ ह्मणूनिआपणकायकरी ॥ २०॥ हळूचधान्यावाटो
न ॥ सज्जनांचेंघेतलेंदर्शन ॥ तोंत्यासाधूनेंपाहिलेंजाण ॥ मगकोपोनकायकरी ॥२१॥ अरेमाझाहोतापण ॥ नपहावेंस्त्रियांचेंवदन ॥
तुझ्यारांडेनेंमोडिलाजाण ॥ ह्मणोनिमुखांतमारीत्याच्या ॥ २२ ॥ ऐसीथापटमारिलीपूर्ण ॥ तेणेंगालआलासुजोन ॥ परंतुगोपालनम्र
होऊन ॥ करजोडोनविनवीतसे ॥ २३ ॥ ॥ मू०क० ॥ येकपे तमाचो दियो दोसरेने रोस कियो देवो या कपोलपै यों वानी
कही प्यारिये ॥ सुनि आसु भरि आये जाई लपटाये पाई कैसे कहि जाइ यह रीती कछु न्यारिये ॥ भक्तइष्ट सुनो मेरे बडो अचि
रज भयो लइ मे परिछा मोको भइ सिच्छा भारिये ॥ बोल्यो अकुलाइ आजु पैंये कहां भाइ ऐपे साधू सुख पाइ कहै यही मेरी
ज्यारिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ स्वामीनेंकृपाकरोनिनिवाड ॥ एकागालांतमारिलीथापड ॥ दुसऱ्यागालासीवाटलेंअवघड ॥ मज
वरीहस्तकांनठोकिला ॥ २४ ॥ तरीस्वामीनेंकृपाकरोन ॥ याहीगालावरीकरावेंताडण ॥ ऐसेंमधुरकरोनिभाषण ॥ आपुलेंवदनपुढेंकरी
॥ २५ ॥ गोपालदासाचेंऐसेंभाषण ॥ एकतांसाधूचेंद्रवलेंमन ॥ नेत्रावाटोनिवाहेजीवन ॥ धांवोनिचरणबळकटधरी ॥ २६ ॥ गोपा

लदासासीबोलेवचन ॥ कैसेनतुमचेंहोयवर्णन ॥ कांहींहेरीतीचअसेभिन्न ॥ ऐसीमीकोठेंनपाहिली ॥ २७ ॥ गोपालदासासीभक्तइष्ट ॥ ऐसीमींकीर्तीऐकिलीउद्भट ॥ मनासीआश्चर्यझालेंश्रेष्ठ ॥ ह्मणोनिपरीक्षायेऊनघेतली ॥ २८ ॥ परंतुशिक्षाझालीथोर ॥ तुमचाकोणासीलागेलपार ॥ पायांसीलागेवारंवार ॥ ह्मणेजीअपराधक्षमाकरा ॥ २९ ॥ ऐसेंसाधूचेंऐकतांवचन ॥ गोपालदासव्याकुळहोऊन ॥ कायतयासीबोलेआपण ॥ आजिहेंकायजाहलें ॥ ३० ॥ अहिर्निशींकरोनिविवेक ॥ माझेंहेंचिझालेंकृत्यदेख ॥ कींसाधूसीव्हावेंसुख ॥ आजितोंदुःखजाहलें ॥ ३१ ॥ भक्तांचेंइष्टऐसेंदेख ॥ कींसाधूसीद्यावेंसुख ॥ यत्किंचितहीहोतांदुःख ॥ कोटिअनर्थवाटती ॥ ३२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकावाछप्पागोडहा ॥ ३३ ॥ ॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूदयावंत ॥ नपाहेचिजातपात ॥ ज्याचेठाईंप्रेमअद्भुत ॥ तयासीवश्यहोतसे ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ परमहंसबंसनिमे भयो विभागी वानरो ॥ मुरधरखंड निवास भूप सब आज्ञाकारी ॥ रामनामविश्वास भक्तपदरजव्रतधारी ॥ जगन्नाथके द्वार दंडोतनि प्रभुपर धायो ॥ दई दासको दादि हुंडि करि फेरि पठायो ॥ सुरधुनिओघसंसर्ग ते नाम बदलि कुछित नरो ॥ परमहंस०॥ १०२ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ परमहंसाचावंश ॥ ह्मणजेसाधुसत्पुरुष ॥ त्यामाजीविभागीझालासुरस ॥ वानरोह्मणजेडोमअसता ॥ २ ॥ मुरधरखंडींज्याचावास ॥ सर्वहीराजेआज्ञावश ॥ रामनामेंसीबहुविश्वास ॥ भक्तपदरजाचीउपासना ॥ ३ ॥ जगन्नाथासीद्वारापासून ॥ साष्टांगेंसीकरीतनमन ॥ प्रभूच्यादर्शनागेलाआपण ॥ तेणेंप्रसन्नहरिझाले ॥ ४ ॥ बहुविनंतीकरून ॥ निजदासासीहुंडीदेऊन ॥ दिधलेपरतपाठवोन ॥ कायमहिमानवर्णूत्यांचें ॥ ५ ॥ जैसेगांवींचेपन्हाळ ॥ गंगेमाजीमिळतांनिर्मळ ॥ सहजेंहोतसेगंगाजळ ॥ तैसेंचितयासीजाहलें ॥ ६ ॥ कुत्सितनरअसतांसाचे ॥ नामपालटोनगेलेंत्याचें ॥ ऐसेंमाहात्म्यसत्संगाचें ॥ परमहंसासीवंद्यझाला ॥ ७ ॥ ॥ मू० क० ॥ ॥ लाखा नाम भक्त ताको वांनरो बखानि कियो कहे जग डोम जासो मेरो सिरमोरहे ॥ करे साधुसेवा बहु पाक डारि मेवा संत जेवत अनंत सुख पावे कौरकोरहे ॥ ऐसेमे अकाल पऱ्यो

आमें घर माल जाल कैसे प्रतिपाल करे तकी ओर ठोरहे ॥ प्रभूजू सुपन दियो कियो मे जतन येक गाडी भरि गेंहु भैस आवे
करौ गौरहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वानरोऐसेंह्मणोन ॥ छप्प्यामाजीकेलेंवर्णन ॥ तोकोल्हाटीभक्तपूर्ण ॥ नामतयाचेंलाखाअसे ॥
॥ ८ ॥ जगतयासीह्मणतीडोम ॥ परीतोमजलावंद्यपरम ॥ साधूंचीसेवाकरीउत्तम ॥ कितीह्मणोनवर्णावी ॥ ९ ॥ गोडगोडपदार्थ
टाकोन ॥ नानातऱ्हेचेंकरीपक्वान्न ॥ साधुसंतांसीघालीभोजन ॥ अत्यंतप्रीतिकरूनियां ॥ १० ॥ सज्जनासीजेवितांदेख ॥
ग्रासोग्रासींअत्यंतसुख ॥ कितीवर्णावेंतेंकौतुक ॥ यापरीसकळसेवाकरी ॥ ११ ॥ खेळामाजीपरमचतुर ॥ मोठेमोठेभूपतीथोर ॥
प्रसन्नहोवोनिद्रव्यअपार ॥ तयासीअर्पणकरिताती ॥१२॥ तेंचिघेऊनिद्रव्यअपार॥ साधूंचीसेवाकरीफार ॥ मारवाडामाजीराहणेंसुंदर ॥
मुरधरखंडदेशतो ॥ १३ ॥ उभयबंधुहोतेआपण ॥ लाखासीकुटुंबअसेजाण ॥ एकलेंकअसेसंतान ॥ यापरीचौघेंअसती ॥ १४ ॥ एक
दारायाच्यासदनांत ॥ खेळकरितांलाखाभक्त ॥ तयाचाबंधुअकस्मात ॥ बासावरोनिखालींपडे ॥ १५ ॥ तोंतयाचागेलाप्राण ॥ लाखा
लगबगेंधांवोन ॥ तयावरीवस्त्रटाकोन ॥ ठेविलेंझाकोनतेधवां ॥ १६ ॥ बेरंगहोण्याचीआलीवेळा ॥ तेंजाणोनिघनसांवळा ॥ हृदईंउप
जोनिकळवळा ॥ ह्मणेभक्ताचेंउणेंपडतसे ॥ १७ ॥ आपणहोवोनिमगकोल्हाटी ॥ लगबगेंआलेजगजेठी॥ बासावरीउठाउठी ॥ चढूंला
गलेतेधवां ॥ १८ ॥ तेंपाहोनिलाखाभक्त ॥ धांवोनिआलाप्रेमयुक्त ॥ ह्मणेहेदेवाजगन्नाथ ॥ कायहेंआतांकरितोसी ॥ १९ ॥ आतां
चिबंधुपडोनिमेला ॥ खेदनसेचित्याचामजला ॥ वरीतूंचढसीघननीळा ॥ जरीएखादागेलाझोक ॥ २० ॥ सर्वजगाचातूंजीवन ॥ तुज
वरीसंकटपडतांजाण ॥ मगकोणासीबाहूंआपण ॥ भक्तभूषणासांगमजला ॥ २१ ॥ तरीतूंगळ्यांतघालोनिढोल ॥ भलाभलाजीऐसेंबोल
॥ बासावरीमीचढोनखेळ ॥ नानाप्रकारेंदावितों ॥२२॥ तेव्हांवाजवीढोलनाथ ॥ लाखाकोल्हाटीखेळखेळत ॥ तैंओढवलारंगअद्भुत ॥
द्रव्यअपारमिळालें ॥ २३ ॥ असोऐसेचिखेळकरून ॥ द्रव्यआणावेंमिळवोन ॥ तृप्तकरावेसाधुसज्जन ॥ यापरीव्रतचालतसे ॥ २४ ॥ तों
तयाच्यादेशांत ॥ काळपडलाअकस्मात ॥ धान्यनमिळेबाजारांत ॥ द्रव्यहीघरांतनराहिलें ॥ २५ ॥ परंतुकाळाच्यायोगेंकरून ॥ अ

पारयेतीसाधुसज्जन ॥ लाखाभक्तासीचिंतागहन ॥ कैसाप्रतिपाळकरावा ॥ २६ ॥ तेव्हांउभयतांकरितीविचार ॥ आतांकरावेंस्थानांतर ॥ देशहासोडोनिसत्वर ॥ दुसऱ्यास्थळासीठाकावें ॥ २७ ॥ रात्रीसीजावेंपळून ॥ ऐसियापरीविचारकरून ॥ गांठोड्याठेविल्याबांधोन ॥ उभयतांआपणनीजती ॥ २८ ॥ तोंसंकटपडलेंजगन्नाथा ॥ माझ्याभक्तासीपळोनिजातां ॥ मजलागींतेणेंबाधकता ॥ निंदाकरितीलसर्वलोक ॥ २९ ॥ ऐसेंश्रीहरीविचारोन ॥ स्वप्नामाजीप्रगटोनिआपण ॥ लाखासीकरितीआज्ञापन ॥ तुवांपळोननजावें ॥ ३० ॥ लाखाविनवीकायकरावें ॥ कैसेनिसाधुसंतपोसावे ॥ श्रीहरीह्मणेऐकभावें ॥ त्याचामींयत्नकेलासे ॥ ३१ ॥ उदईकगाडीभरून ॥ गहूंयेतीलतेकरींग्रहण ॥ एकह्मैसयेईलजाण ॥ अंगिकारकरींतिचा ॥ ३२ ॥ ॥ मू० क० ॥ गेंहु कोठि डारी मूहूं मूद नीचे देवो खोलि निकसे आतोलि खीसि रोटि ले बनाइये ॥ दूध जितो होइ सो जमाइके विलोइ लीजे दीजे यो चुपरी संग छाछि दे जिमाइये ॥ खुलिगइ आखे भाखे तियासोज्जु आज्ञा दई भयी मनभाई आज्जु हरिगुन गाइये ॥ भोर भये गाडी भैसी आई वहि रीति करी करी साधुसेवा नानाबातन रिझाइये ॥ २ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ तेव्हांलाखाकरीविनंती ॥ इतुकेनकैसीहोयपूर्ती ॥ सदनींअनंतसाधुयेती ॥ कैसेनतृप्तीपावतील ॥ ३३ ॥ यावरीबोलेजगज्जीवन ॥ गहूंठेवावेकोठींतभरून ॥ तिचेंतोंडद्यावेंबुजवोन ॥ खाल्हूनछिद्रपाडावें ॥ ३४ ॥ त्यांतूनगहूंकाढीतजावे ॥ जयांचेंनकांहींमापकरवे ॥ इतुकेनिघतीमगवैभवें ॥ दळोनिकरावेंपीठत्यांचें ॥ ३५ ॥ मगतयांच्यापोळ्याकरून ॥ सज्जनांसीघालीभोजन ॥ तैसेंचितयाह्मैसीलागुन ॥ वारंवारदोहीतजावें ॥ ३६ ॥ जितुकेंकांहींदूधनिघेल ॥ तितुकेंजमाकरोनिसकळ ॥ तयाचेंघुसळोनिलोणीकेवळ ॥ काढोनिपोळ्याचोपडीतजाव्या ॥ ३७ ॥ ताकजेंनिघतजाईल ॥ तेंसंतांसीवाढावेंनिर्मळ ॥ कोरड्यासीपुरेलपुष्कळ ॥ तेंनासेरेलवाढितां ॥ ३८ ॥ यापरीस्वप्नींदेवबोलत ॥ इतुक्यांतलाखाजाहलाजागृत ॥ कांतेलागींहाकमारित ॥ तेव्हांतेउठोनकायबोले ॥ ३९ ॥ अझोनिरात्रआहेबहुत ॥ सर्वहीलोकझाल्यानिद्रित ॥ मगनिघोनिजाऊंत्वरित ॥ क्षणभरीस्वस्थनिजावें ॥ ४० ॥ लाखाबोलेकैचेंजाणें ॥ आतांयेथेंचिस्वस्थराहणें ॥ आज्ञादीधलीजगज्जीवनें ॥ साद्यंतकथिलेंम

गतीसी ॥ ४१ ॥ तेव्हांउभयतांहर्षपावले ॥ ह्मणतीमनासारिखेंझालें ॥ आजिहरिनेंभलेंकेलें ॥ तयाचेवहिलेगावेगुण ॥ ४२ ॥ उभयतांहीप्रेमनिमग्न ॥ यापरीरात्रगेलीनिघोन ॥ प्रातःकाळींविश्वासधरून ॥ वाटपाहतीगाडीची ॥ ४३ ॥ तोंपन्नासमणगहूंभरोन ॥ गाडीघेऊनआलेजीवन ॥ लाखाभक्तासीनमनकरून ॥ अर्पणकरितीतेधवां ॥ ४४ ॥ त्यासवेंएकहोतीह्मैस ॥ तेहीअर्पणकरितीत्यास ॥ लाखापावोनियांसंतोष ॥ आज्ञेनुसारकरीतें ॥ ४५ ॥ जैसीहरीनेंकथिलीरीती ॥ तैसीचआपणकरीप्रीती ॥ कोठीमाजीगहूंनिश्चिती ॥ भरोनिठेविलेतेधवां ॥ ४६ ॥ मगखालतीभोंकपाडोन ॥ गहूंकाढीअसंख्यमण ॥ तैसेंचिह्मैसदोहितांजाण ॥ दूधअपारनिघतसे ॥ ४७ ॥ तेणेंसाधूंचेंकरीसेवन ॥ नानाप्रकारेंरिझवोन ॥ प्रीतियुक्तघालीभोजन ॥ यापरीदुष्काळकंठिला ॥ ४८ ॥ ॥ मू० क० ॥

॥ आइ कोन रीति बाकी प्रीतिहु बखान कीजे लीजे उर धारी सार भक्ति निरधार हे ॥ रहे ढिंग गांव तहां सभा येक ठांव भई डटि गये भाई सोऊ गाहीकौ विचारहे ॥ बोलि उव्यो कौऊ यो व्यौहारकौतौ भार चुक्यौ लीजिये संभारी लाखासंत भवपारहे ॥ लाज दवि तिन दिये गेहु ले पचासमन दई निज भैस संग सब सिरदारहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ०॥

कोणत्यारीतीगाडीह्मैस ॥ येऊनपातलीत्याचेघरास ॥ कैसीभक्ताचीप्रीतीसुरस ॥ कायवर्णनकरावी ॥ ४९ ॥ मुख्यतयांतीलनिर्धार ॥ जेंकायआहेतेंभक्तिसार ॥ तेंचिहृदयींनिरंतर ॥ जतनकरूनठेवावें ॥ ५० ॥ शेजारींएकअसेनगर ॥ तेथेंसावकारहोताथोर ॥ तोपावलायमधर्मपुर ॥ तयासीहोतेपुत्रतिघे ॥ ५१ ॥ द्रव्यासाठींआपसांत ॥ तिघेजणहीकलहकरीत ॥ तैंसोयरेधायरेमिळोनिबहुत ॥ तयांचातंटातोडिती ॥ ५२ ॥ द्रव्याचेकरोनिभागतीन ॥ तिघांजणांसीदेतीसोंपून ॥ त्यामाजीएकह्मैसजाण ॥ उर्वरितराहिली ॥ ५३ ॥ तिघेहीभांडतीबहुवस ॥ ह्मणतीआह्मासीपाहिजेह्मैस ॥ तोंएकजातभाईसुरस ॥ बोलोनिउठलातेवेळे ॥ ५४ ॥ कांरेभांडतापरस्पर ॥ व्यवहाराचातुटलाभार ॥ आतांकांहींआठवोनिईश्वर ॥ परमार्थाचाभागकाढा ॥ ५५ ॥ आपुल्याशेजारच्यागांवांत ॥ लाखानामेंराहतसेभक्त ॥ तयाचेघरींसाधूअनंत ॥ नित्ययेऊनजेविताती ॥ ५६ ॥ हल्लींदुष्काळपडलाजाण ॥ तरीतुह्मीतिघेमिळून ॥

तयासीकांहींद्यावेंधान्य ॥ भवपारतेणेंव्हालकीं ॥ ५७ ॥ आणिहेवडिलांचीह्मैसएक ॥ तिघेहीकैसेघ्यालदेख ॥ तरीहेहीनेऊनद्यावीसम्य
क ॥ लाखाभक्तासीयेधवां ॥ ५८ ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ तिघेजेभांडतहोतेजाण ॥ अंतरींहोऊनलज्जायमान ॥ तैसेंचिकरितेजा
हले ॥ ५९ ॥ पन्नासमणगहूंजाण ॥ आणीकतीह्मैसघेऊन ॥ सर्वेंतिघेहीबंधुआपण ॥ लाखासीयेऊनदेतेझाले ॥६०॥ ॥ मू०क० ॥
मारवारदेसते चल्योइ साष्टांग किये हिये जगन्नाथदेव याही पन जाइये ॥ नेह भरि भारि देहवारि फेरि डारी कैसे करै तन धारि नेकु श्रम
मुरझाइये ॥ पहुंच्यो निकट जाइ पालकी पठाइ दई कहे लाखाभक्त कोन वेग दे बताइये ॥ काहु कहि दियो जाइ कर गहि लि
यो आज्जु चलो प्रभुपास इहि छिनही बुलाइये ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ असोश्रीहरिकृपेंकरून ॥ तेंचिवृद्धीसपावलेंधान्य ॥ तेणेंजे
विलेअनंतसज्जन ॥ यापरीदुष्काळकंठिला ॥ ६१ ॥ एकदांमनींआलाविचार ॥ कींयाशरीरींसामर्थ्यथोर ॥ याचेंकांहींसार्थकसुंदर ॥
प्रभुप्रीत्यर्थकरावें ॥ ६२ ॥ तरीसाष्टांगदंडवत ॥ घालीतपहावाजगन्नाथ ॥ ऐसेंविचारूनचित्तांत ॥ मगयात्रेसीनिघाला ॥ ६३ ॥
सर्वेंकन्याआणिकांता ॥ गाढवएकओझ्याकरितां ॥ इतुकेंघेऊनितत्वता ॥ सप्रेमचित्तनिघतसे ॥ ६४ ॥ मगमारवाडदेशापासून ॥
साष्टांगकरीतनिघेआपण ॥ हृदयींहाचिधरिलापण ॥ कींऐसेंचिपाहीनजाऊनदेवा ॥ ६५ ॥ जगन्नाथासीजडलेंमन ॥ प्रीतीच्याभारें
भरिलापूर्ण ॥ देहाचीवारीफेडिलीजाण ॥ कायमहिमानवर्णूंत्याचें ॥ ६६ ॥ ऐसादेहधारीकवण ॥ लाखाजीचेसमआचरण ॥ कैसेंकरूं
सकेआपण ॥ मोठाकठिणधर्मअसे ॥ ६७ ॥ किंचितकष्टहोतांजाण ॥ श्रमानेंहोतीमूर्च्छापन्न ॥ श्रमरहितलाखाआपण ॥ नमनकरीतजा
तसे ॥ ६८ ॥ जगन्नाथापासूनजवळ ॥ संस्थानसाक्षीगोपाळ ॥ तेथेंपावलालाखाप्रेमळ ॥ तोंघननीळकायकरी ॥ ६९ ॥ पंड्याकार
णेंआज्ञाकरीत ॥ माझाआलासेलाखाभक्त ॥ खासीपालखीघेऊनत्वरित ॥ जावेंतयासीआणावया ॥७०॥ पालखीमाजीबैसवून ॥ शिबं
दीवाद्येंवाजवीतजाण ॥ तयासीमिरवीतआणावेंपूर्ण ॥ भेटीलागोनमाझिया ॥७१॥ ऐसेंहोतांआज्ञावचन ॥ पंडेआलेपालखीघेऊन ॥
विचारितीयात्रस्थांलागून ॥ लाखाभक्तकोणअसेसांगा ॥७२॥ सत्वरत्यासीद्यावेंदाऊन ॥ जगदीशाचातोअसेप्राण ॥ प्रभूनाथाच्याआज्ञेवरू

न ॥ आलोंतयासीघ्यावया ॥७३॥ तोंयात्रस्थलोकांपासून ॥ आपुलीजातीहीनह्मणून ॥ दूरउतरलासेलाखाआपण ॥ यात्रस्थदावितीतया
तें ॥७४॥ ह्मणतीआहेतोलाखाभक्त ॥ ऐसेंऐकतांपंडेधांवत ॥ लाखाभक्ताचाधरोनिहात ॥ नम्रवचनेंविनविती ॥ ७५ ॥ जगदीशाच्याभेटी
लागुन ॥ चलावेंपालखींतबैसोन ॥ तयाच्याचिआज्ञेवरून ॥ आलोंघ्यावयाआपणासी ॥ ७६ ॥ तुमच्याभेटीलागोन ॥ बहुतळमळेजगज्जीव
न ॥ तरीचलावेंयेचिक्षण ॥ बोलावीआपणश्रीहरी ॥ ७७ ॥ ॥ मू०क० ॥ कैसे चलो पालखीमे पन प्रतिपाल कीजे दीजे मोको दान
याही भांति जा निहारिये ॥ बोले प्रभु कही आपु सुमरनी बनाइ लाये अब पहराइ मोहि सुनि उर धारिये ॥ चढेचढि बढ कियो चाहे यह जा
नी मेतो पढिपढि पौथी प्रेमपै विस्तारिये ॥ जाइके निहारे तन मन प्रान बारे जगन्नाथजूके प्यारे नेंकु ढिंगतै न टारिये ॥ ५ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ यावरीलाखाविनवीभावें ॥ पालखींतबैसोनकैसेंयावें ॥ आपणचित्तींविचारूनपहावें ॥ कोणयोग्यताअसेमाझी ॥
॥ ७८ ॥ तोजगाचास्वामीपूर्ण ॥ मीअकिंचनजातिहीन ॥ स्वामीच्यावाहनावरीजाण ॥ कैसेंआरोहणकरूंसांगा ॥ ७९ ॥ यावरीपं
डेकायह्मणती ॥ हेतोसर्वहीसत्यरीती ॥ परीप्रभूचीआज्ञानिश्चिती ॥ तीमान्यकेलीपाहिजे ॥ ८० ॥ तेव्हांलाखाविनवीआपण ॥ आ
ग्रहकांहींनकरावापूर्ण ॥ येवढेंमजलाद्यावेंदान ॥ प्रतिज्ञामाझीप्रतिपाळावी ॥ ८१ ॥ कींआपुल्याघरापासोन ॥ साष्टांगदंडवतकरीत
जाण ॥ जगन्नाथाचेंघ्यावेंदर्शन ॥ येवढेंआपणपूर्णकरा ॥ ८२ ॥ ऐसेंलाखाचेंवचनऐकोन ॥ पंडेपरतलेपालखीघेऊन ॥ जगन्नाथापा
शींजाऊन ॥ सकलवृत्तांतनिवेदिला ॥ ८३ ॥ यावरीप्रभूबोलतीआपण ॥ लाखानेंमाझ्याकरितांजाण ॥ आणिलीनवीनस्मरणीकरू
न ॥ पालखींतघालूनतेचिआणा ॥ ८४ ॥ तेबहुआवडेमजलागोन ॥ गळांघालावीप्रीतीकरून ॥ त्यानेंतोंहृदयींधरिलेंआन ॥ लक्ष
लावूनश्रवणकरा ॥ ८५ ॥ अत्यंतभक्तीकरून ॥ आपुलीकायाझिजऊन ॥ माझ्यावरीआजिपूर्ण ॥ चढोवढीतोकरूंपाहे ॥ ८६ ॥ मी
तोंजाणिलेंत्याचेंचिन्ह ॥ सर्वग्रंथांचेंसारकाढोन ॥ मजवरीसर्वस्वेंप्रेमपूर्ण ॥ लाखानेंजाणविस्तारिलें ॥ ८७ ॥ तोकायपालखींतयेईल
जाण ॥ स्मरणीचतुह्मीयावीघेऊन ॥ ऐसेंहरीचेंऐकतांवचन ॥ पुनरपिपंडेआलेतेथें ॥ ८८ ॥ मगलाखासीविनवोन ॥ स्मरणीघेतलीमा

गोन ॥ पालखीमाजीघालोन ॥ मिरवतआणिलीदेवाजवळी ॥ ८९ ॥ लाखाहीदंडवतकरीत ॥ स्त्रीसहपातलाराउळांत ॥ दृष्टीसीपहा
तांजगन्नाथ ॥ तनमनप्राणओंवाळिले ॥ ९० ॥ देवभक्ताचीभेटीजाण ॥ कोणतोवर्णूंशकेआपण ॥ जोकांअसेलभक्तपूर्ण ॥ तोचिहें
चिन्हजाणेल ॥ ९१ ॥ यापरीभेटोनिजगन्नाथ ॥ लाखाजाणोनिलाडकाभक्त ॥ नपहातांजातपात ॥ आपणाजवळीराहवी ॥ ९२ ॥
क्षणभरीआपुल्यापासोन ॥ त्यासीजाऊंनदेतीजाण ॥ रात्रंदिवसप्रीतीकरून ॥ गोष्टीकरितीतयासी ॥ ९३ ॥ ॥ मू०क० ॥ बेटि ये
क कारि ब्याहि देत न बिचारी मन धन हरिसाधुनको कैसेंके लगाइये ॥ कीजे वाको काज कही जगन्नाथ देवजूने लीजे मोपे द्र
व्य उर नेकहू न आइये ॥ बिदा पै न भये चले द्रगभरि लये गये आगे नृपभक्त मग चौकी अटकाइये ॥ दियोहे सुपन प्रभु
जिन हट करो आज्ञु हुंडि लिखि दई लई बिनैके जताइये ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ लाखासीअसेकन्याएक ॥ परीतेकुमारिकाहोती
देख ॥ विवाहनाहींकेलासम्यक ॥ त्यांतीलकारणपरिसावें ॥ ९४ ॥ तयांमाजीचालविशेष ॥ लग्नहोतांचिजांवयास ॥ दहागाढवेंद्या
वींत्यास ॥ आंदणावरीतेधवां ॥ ९५ ॥ परंतुतयादेशांत ॥ गाढवेंमहागअसतीबहुत ॥ त्यायोगानेंलाखाभक्त ॥ विवाहनकरीकन्येचा
॥ ९६ ॥ अंतःकरणींकरीविचार ॥ यामाजीद्रव्यवेंचूंफार ॥ संतहरीच्यासेवनींसुंदर ॥ मगमीजाणकायलावूं ॥ ९७ ॥ याचिविचारें
करून ॥ मुलीचेंनाहींकेलेंलग्न ॥ बहूतगेलेंवयलोटून ॥ प्रौढअवस्थाजाहली ॥ ९८ ॥ तेंपाहोनिजगज्जीवन ॥ लाखासीकायह्मणती
आपण ॥ अरेयामुलीचेंकरींलग्न ॥ वयलोटूनबहुतगेलें ॥ ९९ ॥ लाखाह्मणेयावांचोन ॥ कायमाझेंअडकडलेंपूर्ण ॥ सोडोनिसंतसेव
न ॥ यामाजीद्रव्यव्यर्थवेंचूं ॥ १०० ॥ तेव्हांह्मणेजगज्जीवन ॥ हेचितुजलाअसेअडचण ॥ तरीदोन्हीहीसाधतीलपूर्ण ॥ घेमजपासोनध
नइतुकें ॥ १ ॥ ऐसेंबोलतांजगन्नाथ ॥ लाखाभक्ततोपरमविरक्त ॥ ह्मणेहादेवलबाडबहुत ॥ गोवूंपहातमजलागीं ॥ २ ॥ मजलाएक
भक्तीवीण ॥ आणीककांहींनलगेधन ॥ यादेवापाशींरहातांजाण ॥ भ्रष्टकरीलमनमाझें ॥ ३ ॥ मगस्त्रियेसीकायबोलत ॥ हाआपुल्या
सीफसवूंपहात ॥ आतांयेथोनिचलात्वरित ॥ ह्मणोनिसत्वरनिघाला ॥ ४ ॥ देवेंनकरितांबोळवण ॥ तैसाचिनिघेनविचारोन ॥ जग

ज्ञीवनेंतेंपाहोन ॥ आलेंगहिंवरोनतेधवां ॥ ५ ॥ लाखासीवदेनेत्रभरोन ॥ कांजातोसीमजटाकोन ॥ परीतोकांहींनायकेवचन ॥ गे
लानिघोनतैसाची ॥ ६ ॥ हरिह्मणेकायकरूंविचार ॥ हाकांहींनायकेतिळभर ॥ कन्येचाविवाहनहोतांसुंदर ॥ उणेपणलावितीललोक
मजला ॥ ७ ॥ कायकरीमगजगन्नाथ ॥ एकभूपतीअसेभक्त ॥ लाखाज्यामार्गेंगमनकरीत ॥ तिकडेचितोरहातसे ॥ ८ ॥ तयासीस्व
प्नींप्रगटोनिसांगत ॥ जाऊंनद्यावालाखाभक्त ॥ माझीआज्ञासांगोनित्यांत ॥ सहस्रद्रव्यद्यावेंकीं ॥ ९ ॥ रायानेंतेंमान्यकरोन ॥ मार्गी
माजीमगजाऊन ॥ लाखाभक्तासीअटकावोन ॥ कायआपणविनवीतसे ॥ ११० ॥ ह्मणेमजदेवेंदिधलेंस्वप्न ॥ लाखासीद्यावेंसहस्रध
न ॥ तरीसर्वहीहट्टसोडून ॥ अंगिकारकरावाजी ॥ ११ ॥ देवापासूनद्रव्यघेणें ॥ तेंअत्यंतनिंद्यपूर्ण ॥ हेंमाझेंआहेधन ॥ घेतांयासी
कोणचिंता ॥ १२ ॥ मगरायानेंहुंडीलिहोन ॥ लाखाचेहस्तींदिलीजाण ॥ देवाचेंमनोगतजाणोनितूर्ण ॥ महाभक्तअंगिकारी ॥१३॥
रावबहूतविनवीआपण ॥ ह्मणेजीहुंडीघ्यापटवोन ॥ मजवरीकृपाकरोनिपूर्ण ॥ कोठेंनद्यावीफेंकोनी ॥ १४ ॥ ॥ मू०क० ॥ हुंडी
सो हजारकी ले ग्रहद्वार आये जब तामेते लगाये सोक बेटीब्याह कियोहे ॥ ओरु सब संतनि बुलाइके खवाइ दिये लिये पग दास सुख
रासि पन लियोहे ॥ ऐसेही बहूत दाम वाहिके निमित्त लैले साधु भुगताये अति हरखत हियोहे ॥ चरित अपार कछु मतिअनुसार
कह्यो लह्यो जिनि स्वाद सोतो पाइ निधि जियोहे ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ज्यामाजीसहस्रसंख्याधन ॥ लाखानेंतीहुंडीघेऊन ॥
आपुल्याघरासीयेऊन ॥ मगआपणकायकरी ॥ १५ ॥ पाहोनिएक्यावरासी ॥ कबूलकरोनिघेतलेंत्यासी ॥ गाढवेंद्यावयानसतीमजपासीं ॥
केवळकन्येसीचघेइजे ॥ १६ ॥ मगतयाहुंडींतून ॥ शंभरएकधनलावून ॥ निजकन्येचेंकेलेंलग्न ॥ राहिल्याधनाचेंकायकरी ॥ १७ ॥
करोनिअनेकपक्वान्न ॥ संतसमाजबोलावून ॥ सप्रेमतयांसीघालीभोजन ॥ प्रीतीनेंसेवनकरीतसे ॥ १८ ॥ पणधरोनियांमानसीं ॥ से
विलेंसज्जनचरणांसी ॥ घेतल्याअनंतसुखराशी ॥ कितीतयासीवानावें ॥ १९ ॥ जयासीवश्यजगज्जीवन ॥ तयासीसाह्यसकळजन ॥
राजेसावकारप्रीतीकरून ॥ द्रव्यअपारदेतीतया ॥ १२० ॥ लाखातेंहीद्रव्यघेऊन ॥ संतसेवनींलावीजाण ॥ सुखपावतासाधूजन ॥ ह

दयींअत्यंतहर्षतसे ॥ २१ ॥ ऐसेंतयाचेंचरित्रअपार ॥ वर्णिलेंकांहींबुद्ध्यनुसार ॥ यांतीलकांहींस्वादसुंदर ॥ जोकांमानवपावला ॥
॥ २२ ॥ तोसर्वहीनिधीपावोन ॥ आनंदयुक्तवर्तलाजाण ॥ जगामाजीभाग्यपूर्ण ॥ त्याचेंचिएकफळलेंकीं ॥ २३ ॥ मूलभक्तिमालि
काग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंदुसराछप्पागोडहा ॥ १२४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुगोपिनाथ ॥ स्वभक्तांचेलळेपाळित ॥ त्याचियाछंदेंकरोनिनाचत ॥
करिसीमनोरथपूर्णत्यांचे ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ ॥ जगत बिदित नरसि भगत जिन गुज्जरधर पावन करी ॥ महास्मारतक लोक
भक्तिलवलेस न जाने ॥ माला मुद्रा देखि तासकी निंदा ठाने ॥ ऐसे कुल उत्पन्न भयो भागोतसिरोमनि ॥ ऊसर ते सर कियो षंड
दोषहि खोयो जिनि ॥ बहुतठोर परचे दिये रसरीति भक्ति हिरदे धरी ॥ जगत बिदित० ॥ १०३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नरसिंहमे
हतानामेंभक्त ॥ जगामाजीतोअसेविदित ॥ जेणेंगुजराथभूमीपुनीत ॥ केलीहरिभजनेंकरोनियां ॥ २ ॥ तेथीललोकमहाकर्मठ ॥ भ
क्तीचालेशनजाणतीनीट ॥ माळामुद्रापहातांस्पष्ट ॥ करितीनिंदातयाची ॥ ३ ॥ ऐसियाकुलामाजीउत्पन्न ॥ नरसिंहमेहतेझालेजाण ॥
जेभागवतशिरोमणिपूर्ण ॥ कायमहिमानवर्णूंत्यांचें ॥ ४ ॥ जैसीकांबंजरजमीन ॥ जेथेंकांहींनुपजेधान्य ॥ तेथेंउपजवोनियांकण ॥
सर्वांतश्रेष्ठकरावी ॥ ५ ॥ तैसेंचितयादेशांतून ॥ सर्वहीदोषदूरकरून ॥ बहुतजागींप्रचीतदेऊन ॥ केलेंस्थापनभक्तीचें ॥ ६ ॥ शृंगार
माधुर्यरसेंकरोन ॥ जेकांभक्तीशोभेजाण ॥ त्यारीतीतेंहृदयींधरून ॥ केलीउपासनाकृष्णाची ॥ ७ ॥ ॥ मू०छं० ॥ ज्तुनागडवास पितामा
ततनु नास भयो रहे येक भाई ओ भोजाइ रिसभरीहे ॥ डोलत फिरत आइ बोलत पिवावो नीर भाभी ये न जाने पीर बोली जरी
बरीहे ॥ आवत कमाये जल प्याये बिन सरे कैसे पियो यो ज्तुबाब दियो देह थरहरीहे ॥ निकसे बिचार कहूं दीजे तन डार मानो
शिवपे पुकार करी रहे चित्त धरीहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ काठेवाडींज्तुनागडांत ॥ नरसिंहमेहतेजन्मलेतेथ ॥ बालपणींचमायतात ॥
निजधामातेंपावलीं ॥ ८ ॥ एकबंधुअसेवडील ॥ क्रोधिष्टभावजयअसेकुटिल ॥ सर्वदायासींचालवीछळ ॥ करीतळमळनरसीमेहता ॥ ९ ॥

एकदांखेळतखेळत ॥ घरामाजीयेऊनत्वरित ॥ भावजइसींपाणीमागत ॥ ह्मणेबहुततृषालागली ॥ १० ॥ यासीतोंतृषालागलीफार ॥
वेदनानजाणेतीमहाक्रूर ॥ कायतयासीबोलेउत्तर ॥ अंतःकरणांतजळोनियां ॥ ११ ॥ मोठेंहेआलेंकमाऊपूत ॥ यासीपाणीनपाजल्यात्व
रित ॥ आम्हुचेंकैसेनिकार्यसरत ॥ होजीसरकारआणितें ॥ १२ ॥ मगह्मणेजरीतृषाफार ॥ तरीजावोनिविहिरीवर ॥ पाणीकाढोनि
घ्यावेंसत्वर ॥ असोसभरप्राशावें ॥ १३ ॥ ऐसेंतिणेंताडितांउत्तरीं ॥ थरकांपसुटलायाचेशरीरीं ॥ तैसाचिआपणनिघोनिबाहेरी ॥ का
यअंतरींविचारकरी ॥ १४ ॥ धिग्धिग्आपुलेंबेश्रमपण ॥ याहूनउत्तमदेणेंप्राण ॥ मुळींचआपणभाग्यहीन ॥ गेलेमरोनमायबाप ॥ १५ ॥
आतांकोणावरीकरावीसत्ता ॥ यापरीसोस्नूनघ्याव्यालाता ॥ ऐसेंजीवित्वमानोनिवृथा ॥ घोरवनांतनिघाला ॥ १६ ॥ तेथेंझाडीलाग
लीबहुत ॥ त्यामाजीशिवालयअसेगुप्त ॥ कोणासीहीनसेमाहित ॥ नरसीप्रवेशेतयामाजी ॥ १७ ॥ तेथेंअंधारअसेबहुत ॥ नरसीजात
सेचांचपीत ॥ तोंशिवलिंगलागलेंहातांत ॥ पोटासींधरूनपडेतेथें ॥ १८ ॥ जाणोहोतांचिदुःखफार ॥ शिवापासींकेलीपुकार ॥ बळक
टआपुलेंधरोनिअंतर ॥ तैसाचिपडोनिराहेतेथें ॥ १९ ॥ ॥ मू०क० ॥ ॥ बीते दिन सात शिवधामते न जात चार परे कांहु
तुछद्वार सोऊ सुधि लेतहे ॥ इतनी बिचारि भूख प्यास दई ढारि लियो प्रगट स्वरूप धारि भयो हित हेतहे ॥ बोले वर मांगि आ
ज्ञु मांगि मे न जानतुहो तुह्मे जोइ प्यारो सोइ देवो चित चेतहे ॥ पऱ्यो सोच भारि मेरी प्राणप्यारी न्यारी तासो कहत डरत बेद
कहे नेतिनेतिहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीलोटलेसातदिवस ॥ क्षुधेतृषेचीसोडिलीआस ॥ अंतरींबहूतझालेंक्लेश ॥ होऊनीउदास
पडिलासे ॥ २० ॥ शिवधामातेंसोडून ॥ बाहेरनाहींकेलेंगमन ॥ ऐसेंपाहूनउमारमण ॥ दयायेऊनकायह्मणे ॥ २१ ॥ सामान्याच्या
द्वारावरी ॥ कोणीहीपडल्यानिराहारी ॥ तयाचीतोशुद्धीसत्वरीं ॥ आपणयेऊनिघेतसे ॥ २२ ॥ देहटाकोनिमजवर ॥ क्षुधेतृषेचीआ
शादूर ॥ करोनिपडिलानिराहार ॥ सप्तदिवसआजिझाले ॥ २३ ॥ ऐसाअंतरींकरोनिविचार ॥ प्रगटस्वरूपकरोनिशंकर ॥ हृदयींत
यातेंधरोनिसत्वर ॥ कुरवाळितअमृतहस्तें ॥ २४ ॥ याबाळाचेंव्हावेंहितू ॥ ऐसाउपजलाहृदयींहेतू ॥ मगतयासीकायबोलतू ॥ जेंआ

वडेलतेंमागमजला ॥ २५ ॥ नरसीजीचेंअज्ञानपण ॥ कायशिवासीबोलेआपण ॥ कायमागावेंतुह्मालागोन ॥ हेंसमजेनामजलागीं
॥ २६ ॥ तरीतुह्मासीजेंप्रियकर ॥ तेंचिमजलाद्यावेंसुंदर ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांउत्तर ॥ तटस्थशंकरराहेतेव्हां ॥ २७ ॥ अंतरींविचारपडि
लाभारी ॥ याच्याबोलण्याचीकेवढीथोरी ॥ माझेंसर्वस्वसहजेंकरीं ॥ मागोनियेणेंघेतलें ॥ २८ ॥ अर्धांगींप्राणप्रियाजाण ॥ गौप्यठे
विलेंतिजलागोन ॥ पुसतांहीमीनकरींकथन ॥ तेंगुह्ययेणेंमागीतलें ॥ २९ ॥ ज्यामाजीमीसदानिमग्न ॥ ज्यासीनेतिनेतिह्मणू
न ॥ चारीवेदथकलेआपण ॥ शास्त्रेंपुराणेंवेडावलीं ॥ ३० ॥ ॥ मू०क० ॥ दियो मे वृकासुरको वर डर भयो जहां बैसे वर कोटि
कोटि यापे वारि डारिये ॥ बालक न होइ यह पालक हे लोकनको मनको बिचार कहां दीजे प्रानप्यारेहे ॥ जोपे नही देत मेरो बो
लिवो अचेत होत दियो निज हेत तन अलिनके धारेहे ॥ लाये वृंदावन रासमंडल जटितमनि प्रिया अनगत बीचि लालजू निहारेहे ॥ ३ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ बाळनव्हेहामहाथोर ॥ मागीतलासेकेवढावर ॥ पहातोमूर्खबकासुर ॥ कायमागणेंमागीतलें ॥ ३१ ॥ जोवरदे
तांचित्याचेठाईं ॥ भीतीउपजलीमजलवलाहीं ॥ ऐसेवरकोट्यावधीपाहीं ॥ टाकावेयावरीओंवाळूनी ॥ ३२ ॥ बाळनव्हेहाजगपाळक ॥
मनींविचारीउमानायक ॥ प्राणप्रियहाअसेदेख ॥ कायदेणगीदेऊंआतां ॥ ३३ ॥ बाळह्मणोनीउपेक्षून ॥ जरीनदेतांवरप्रदान ॥ तरीमा
झेंबोलणेंजाण ॥ आजिअसत्यहोतसे ॥ ३४ ॥ मगप्रसन्नहोऊनीपंचवक्त्र ॥ नरसीमेहत्यासीकेलेंपवित्र ॥ कर्णींओपोनिइष्टमंत्र ॥ आपुलें
सर्वस्वदीधलें ॥ ३५ ॥ स्त्रीवेषदेऊनीआणिक ॥ तयासीह्मणतीनेत्रझांक ॥ तेणेंतैसेंचिकरितांदेख ॥ तंवकौतुककायझालें ॥ ३६ ॥ ए
काएकींवृंदावनात ॥ जेथेंमणिमयरत्नजडित ॥ रासमंडलसुशोभित ॥ तयास्थानांतआणिलें ॥ ३७॥ तेथेंअगणितगोपीवृंद ॥ मध्येंविरा
जेराधामुकुंद ॥ नरसीनेंपहातांविशद ॥ परमानंदजाहला ॥ ३८ ॥ ॥ मू०क० ॥ ॥ हीरनखचित रासमंडल नचत दोउ रचत
अपार नृत्य गान तान न्यारिये ॥ रूपउजियारी चंद चांदनी न सम तारी देत करतारि लाल गति लैत प्यारीये ॥ ग्रीवकी दुरनि
करअंगुरी मुरनि मुखमकरसुरनि सुनि श्रवनता पारिये ॥ बजत मृदंग मुहुचंग संग अंग अंग उठत तरंग रंग छबि जीकी ज्यारिये ॥४॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ हिरेखचितरासमंडल ॥ मध्येंराधिकाश्रीघननीळ ॥ उभयतांनाचतीकलाकुशल ॥ दावितीअनेकहावभावा ॥३९॥
ज्याचानसेचिपारावार ॥ ऐसेंरचितीनृत्यसुंदर ॥ तैसेंचिगायनकरितीमधुर ॥ वेगळीवेगळीतानघेऊनी ॥ ४० ॥ उभयतांचेंरूपसुंदर ॥
त्याचाप्रकाशपडतसेथोर ॥ नक्षत्रींचंद्रमाशोभेपरिकर ॥ तोहीनसमतापावेयाची ॥ ४१ ॥ वारंवारहर्षभरित ॥ हातावरीहातमारित ॥
क्षणेंएकजणतालदेत ॥ एकदावितनृत्यकळा ॥ ४२ ॥ नानातऱ्हेग्रीवेचीलटक ॥ अंगुलीचेदावितीझोंक ॥ सुखेंमधुरसुरघेतीसम्यक ॥
होतीक्षणेकसावधान ॥ ४३ ॥ ललितादिसख्याकरितीगायन ॥ आपणउभयतांकरितीश्रवण ॥ वारंवारहाहाहोहोकरून ॥ तयासीमानदेता
ती ॥४४॥ सवेंमोरचंगमृदंगसहित ॥ नानातऱ्हेचींवाद्येंवाजत ॥ अंगोअंगींतरंगउठत ॥ प्रेमरंगाचेंतेधवां ॥४५॥ यापरीतेछबीपहातां ॥ सुख
दुःखाचीनिरसेवार्ता ॥ नरसीचेजीवींतत्वता ॥ परमानंदजाहला ॥४६॥ ॥ मू०क० ॥ ॥ दई ले मसाल हाथ निरखि निहाल भई लाल
दीठि परी कोउ नई यह आईहे ॥ शिवसहचरी रंग भरी अटकरि बात मृदु मुसुकात नैनकोरमे जताईहे ॥ चाहे याहि टाऱ्यो यह चाहे प्रान वा
ऱ्यो तब शाम ढिंग आइ कही नीके समुझाईहे ॥ जावो यह ध्यान करो करो सुधि आऊ जंहा आये निज ठोर चटपटीसो लगाईहे ॥ ५ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ साग्रदिसावीरंगमूर्ती ॥ ऐसाहेतूधरोनिचित्तीं ॥ शिवजीमशालदेतीहातीं ॥ नरसीजीच्यातेधवां ॥ ४७ ॥ आणी
कतयांतीलकारण ॥ मशालजीच्यायोगेंकरून ॥ प्रभूनेंकरावेंअवलोकन ॥ यापरीहेतूशंकराचा ॥ ४८ ॥ नरसीहातींमशालघेऊन ॥
प्रभूसीपाहेन्यहाळोन ॥ अंतरींप्रेमदाटेपूर्ण ॥ कृतकृतार्थमानीतसे ॥ ४९ ॥ तोंप्रभूचीदृष्टीअकस्मात ॥ नरसीमेहत्यावरीपडत ॥ ह्मणे
हीकोणीनवीनयेथ ॥ सखीरासांतआलीसे ॥ ५० ॥ तंवसमजोनिगेलेअंतरीं ॥ शिवाचीहेदिसेसहचरी ॥ परीभक्तीचारंगभारी ॥ ईचि
याउदरींदिसतसे ॥ ५१ ॥ मगहोवोनिहास्यवदन ॥ पार्वतीरमणाकडेपाहोन ॥ भृकुटीच्यासंकेतेंकरून ॥ कायआपणसुचविती ॥
॥ ५२ ॥ सदाशिवातुह्मावीण ॥ हेंसकळांसीअटकस्थान ॥ वेदशास्त्रांसीपडेमौन ॥ कोणहीनवीनआणिली ॥ ५३ ॥ ऐसेंइच्छीजग
ज्जीवन ॥ इजलागींद्यावेंटाळून ॥ हेंजाणोनित्रिलोचन ॥ कथीयेवोनसर्वकथा ॥ ५४ ॥ याचीइच्छाऐसीजाण ॥ जगज्जीवनातुह्माव

रून ॥ प्राणटाकावेओंवाळून ॥ ऐसीअत्यंतप्रीतीअसे ॥ ५५ ॥ ऐसेंऐकतांशंकरवचन ॥ अंतर्यामीतोसर्वज्ञ ॥ कृपेनेंहृदयकळवळो
न ॥ नरसीजीजवळपातले ॥ ५६ ॥ येरुधांवोनिधरीचरण ॥ कृपेनेंउचलीजगज्जीवन ॥ वरदहस्तेंकुरवाळोन ॥ उत्तमप्रकारेंसमजावि
ती ॥ ५७ ॥ रासमंडळींविराजित ॥ माझेंहेंध्यानसुशोभित ॥ सर्वदाकरावेंनिजहृदयांत ॥ आतांतूंस्वस्थघरींजाईं ॥ ५८ ॥ माझेंकरो
नियांभजन ॥ भक्तिमार्गीलावींजन ॥ कांहींसंकटपडल्याजाण ॥ माझेंस्मरणकरावें ॥ ५९ ॥ ज्यावेळींकरिसीआठवण ॥ तेवेळींमीयेईन
आपण ॥ ऐसेंबोलोनिजगज्जीवन ॥ एकाएकींगुप्तझाले ॥ ६० ॥ नरसीमेहताजोंसावधहोत ॥ पूर्वस्थळासीआलोंपहात ॥ तळमळला
गलीबहुचित्तांत ॥ वारंवारतेआठवी ॥ ६१ ॥ ॥ मू०क० ॥ कीनी ठोर न्यारी विप्रसुता भइ न्यारि एक सुत उभय बारी जग
भक्ती विस्तारीहे ॥ आवे बहु संत सुख देतहे अनंत गुन गावत रिझावत ऐसे सेवा बिधि धारीहे ॥ जिती द्विजजाति दुख भायो
अति गात मानो बडो उतपात दोष करे न बिचारीहे ॥ एतो रूपसागरमें नागर मगन महा सके कंहा करी चंहुओर गिरधारीहे
॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेंचिस्वरूपआठवीत ॥ नरसीजीगांवाकडेयेत ॥ तोंइकडेकायझालेंवृत्त ॥ नरसीवनांतगेल्यावरी ॥ ६२ ॥
बाहेरूनबंधूघरींआला ॥ स्त्रियेसीविचारीतयेवेळां ॥ नरसीमाझाकोठेंवहिला ॥ तीह्मणेगेलाअसेलकोठें ॥ ६३ ॥ तोह्मणेतूंऐसेंचिबोल
सी ॥ माझ्याबंधूचाद्वेषकरिसी ॥ ह्मणोनिनिघालापहावयासी ॥ सर्वगांवांतपहातसे ॥ ६४ ॥ कोठेंनसांपडेगांवांत ॥ सवेंघेऊनिलोक
बहुत ॥ शोधीतफिरेअरण्यांत ॥ कोठेंहीपत्तानलागे ॥ ६५ ॥ अंतरींकरीबहूतळमळ ॥ मातृपितृहीनहोतेंबाळ ॥ माझीकांतामहाचां
डाळ ॥ कायतयासीबोलिली ॥ ६६ ॥ कायतयाचीअसेलगती ॥ ह्मणोनिबहुतकरीखंती ॥ यापरीलोटल्यासप्तराती ॥ तोंअकस्मात
पातला ॥ ६७ ॥ गांवाजवळीयेतांजाण ॥ तयासीजोंपहातीजन ॥ तोंतयाचेअंगींतेजगहन ॥ प्रभुकृपेचेंदिसतसे ॥ ६८ ॥ सर्वहीये
वोनकरितीनमन ॥ बंधूसीकळतांवर्तमान ॥ लगबगेंतोआलाधांवून ॥ धरीउचलोनहृदयाशीं ॥ ६९ ॥ जायसदनासीघेऊन ॥ परं
तुनरसीउदासीन ॥ रात्रंदिवसकरीभजन ॥ संसारींमननसेची ॥ ७० ॥ ऐसेंत्याचेंपहातांलक्षण ॥ मोठेमोठेमहाजन ॥ नरसीचाउपदे

छप्पा १०३

शघेऊन ॥ करितीसेवनतयाचें ॥ ७१ ॥ नरसीजोआलारासपाहून ॥ तेथेंचितयाचेंजडलेंमन ॥ ह्मणेबांधावेंमंदिरजाण ॥ तेथेंकरावी
रासलीला ॥ ७२ ॥ ऐसेंनिघतांमुखांतून ॥ सर्वमिळोनिभाविकजन ॥ मंदिरदिधलेंबांधोन ॥ केलीस्थापनकृष्णमूर्ती ॥ ७३ ॥ नरसी
नेंआपुलेंघरसोडोन ॥ मंदिरांतराहिलेजाऊन ॥ तोंएकसात्विकब्राह्मण ॥ आपुलीकन्यादेतसे ॥ ७४ ॥ नरसीमेहत्याचाविवाहझाला ॥
पुढेंसंततीझालीत्याला ॥ दोघीकन्याआणीकभला ॥ पुत्रजन्मलातयासी ॥ ७५ ॥ कांतासंततीसहवर्तमान ॥ श्रीहरीचेंकरितीसेवन ॥
रासलीलादिकरोनिभजन ॥ भक्तीजगांतविस्तारिली ॥७६॥ यापरीख्यातीहोतांजगांत ॥ चहूंदिशांनींयेतीसंत ॥ तयाचीसेवाकरोनिब
हुत ॥ सुखआनंददेतसे ॥ ७७ ॥ भक्तवत्सलजोगोपिनाथ ॥ तयासीनानारागयुक्त ॥ गुणगावोनिरिझवित ॥ प्रेमरंगांतनिमग्नसदा
॥ ७८ ॥ ऐसियापरीसेवाविधान ॥ नरसीमेहत्यानेंकेलेंधारण ॥ जितुकेजातीचेहोतेब्राह्मण ॥ त्यांसीहेंपाहोनदुःखझालें ॥ ७९ ॥ आ
गउठलीशरीरांत ॥ ह्मणतीकेवढाथोरउत्पात ॥ भ्रष्टमार्गासीचालवीत ॥ नकरीविचारदोषांचा ॥ ८० ॥ नरसीमेहत्याचीनिंदाजाण ॥
हाटोहाटींकरितीब्राह्मण ॥ कोणत्याहीप्रकारेंकरून ॥ तयाचेंछळणकरूंपहाती ॥ ८१ ॥ परीहास्वरूपसागरांत ॥ सर्वदामहानिमग्नराहा
त ॥ ऐसाजोसुंदरपरमभक्त ॥ कोणकायत्याचेंकरूंशके ॥ ८२ ॥ चहूंकडेपाहेजगज्जीवना ॥ तेथेंजोकोणीकरीलछलना ॥ छलनेमाजी
हीभगवद्भावना ॥ तयासीकायविघ्नकरी ॥ ८३ ॥ ॥ मू०क० ॥ ॥ तीरथकरत साधु आये पुर पूछे कोऊ हुंडि लिखि देइ ह
मे द्वारिका सिधारिवे ॥ जे वे रहे दुखी कही जातही भगावे भूख नरसी विदित साह आगे दाम डारिवे ॥ चरन पकरि गिरि जा
वो सु लिखावो अहो कहो बारबार सुनि विनती न टारिवे ॥ दियो ले बताइ घर जाई वही रीती करी भरि अंकवारी मेरे भाग
कहां वारिवे ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंएकचमत्कारकायझाला ॥ तीर्थेंकरीतसंतमेळा ॥ जुनागडासीयेऊनपातला ॥ त्यापाशींहोतें
द्रव्यकांहीं ॥ ८४ ॥ पुढेंद्वारकाधामींजाणें ॥ मार्गींचोरांचेंबहुतठाणें ॥ अंतरींतयाच्याभीतीभेणें ॥ ह्मणतीद्रव्याचीहुंडीकरूं ॥ ८५ ॥
ह्मणोनविचारितीगांवांत ॥ सावकोणीयेथेंसमर्थ ॥ हुंडीलिहोनदेईलसत्य ॥ द्वारकेसीजाणेंअसेआह्मां ॥ ८६ ॥ तेथेंजातांचिआह्मा

सी ॥ हुंडीपटावीसत्वरेसी ॥ ऐसेंविचारीतजनांसी ॥ आलेचांडाळचौकडींत ॥ ८७ ॥ पाहोनिनरसीचेंआचरण ॥ ज्यांचेंराहातसेदुः
खीमन ॥ तेचिजाणावेचांडाळजन ॥ त्यासीहेसज्जनविचारिती ॥ ८८ ॥ हेतोंविचारितीधरोनिभाव ॥ तयांचेअंतरींउपजेकुभाव ॥ ह्मण
तीनरसीसीछळायाडाव ॥ आजिहाउत्तमपावला ॥ ८९ ॥ नरसीसावकारसांगूंयासी ॥ हेत्यादेतीलद्रव्यराशी ॥ हुंडीनपटतांद्वारकेसी ॥
येऊनधरणेंसीबैसतील ॥ ९० ॥ मगमिळोनिचौघेआपण ॥ दंडीनरसीसीठरवोन ॥ काढोनदेऊंगांवांतोन ॥ ऐसाविचारयोजिला ॥ ९१ ॥ तया
साधूसीदेतीउत्तर ॥ येथेंसावकारआहेथोर ॥ तयाचींदुकानेंनगरोनगर ॥ गुमास्तेलोकचालविती ॥ ९२ ॥ त्याकडेजातांचितत्काळ ॥ तुमची
आर्तीदूरकरील ॥ सर्वमनोरथपुरतील ॥ जावेंसत्वरयेधवां ॥ ९३ ॥ नरसीमेहतानामेंकरून ॥ सावकारविख्यातअसेजाण ॥ परीतो
विदेहीआहेपूर्ण ॥ विरागीहोऊनभजनकरी ॥ ९४ ॥ तयाचासर्वव्यवहार ॥ गुमास्तेचालवितीसुंदर ॥ तोत्यापासोनराहेदूर ॥ सर्वदा
तत्परहरिभजनीं ॥ ९५ ॥ तुह्मासीतेथेंजातांसत्वर ॥ पहिल्यानेंतोकरीलनकार ॥ तुह्मीनिर्भीडकरोनिअंतर ॥ द्रव्यटाकावेंतयापुढें
॥ ९६ ॥ यावरीकरितांतोअनुमान ॥ तुह्मीतयाचेधरावेचरण ॥ सोडवितांनसोडावेपूर्ण ॥ हुंडीलिहोनघ्यावीबळें ॥ ९७ ॥ तेदावितील
भिकारपण ॥ तुह्मीनत्याचेंऐकावचन ॥ वेळोवेळकाकुळतीयेऊन ॥ ह्मणावेंविनंतीनटाळिजे ॥ ९८ ॥ ऐसेंजरीतुह्मीकराल ॥ तरीचतुमचें
कार्यसाधेल ॥ नातरीमार्गींउतावेळ ॥ लुटोनिघेतीलचोरतुह्मा ॥ ९९ ॥ ऐसेंऐकतांसाधूजन ॥ ह्मणतीआह्मावरकृपाकरून ॥ त्याचेंदा
ऊनद्यावेंठिकाण ॥ शरणजाऊनकार्यसाधूं ॥ १०० ॥ यावरीतेकुटिलजन ॥ तेसाधूंसीसवेंघेऊन ॥ नरसीमेहत्याचेंघरआपण ॥ देतीदा
वोनदुरोनियां ॥ १ ॥ तेथेंसाधूजावोनभीतरी ॥ नरसीजीसीजोंपहातीनेत्रीं ॥ ईश्वरीकृपेचेंअंगावरी ॥ तेजबहूतदिसेत्याच्या ॥ २ ॥
करितीतेव्हांतेअनुमान ॥ पुष्कळपाहिलेसाधुसज्जन ॥ ऐसेंनदेखिलेंतेजपूर्ण ॥ तरीहाधनवंतअसेपक्का ॥ ३ ॥ ह्मणतीआपुलेंकार्यसा
धिलें ॥ ह्मणोनिउतावेळधांवले ॥ नरसीजीच्याचरणींलागले ॥ कथिल्यासारिखीकेलीरीती ॥ ४ ॥ नरसीपाहोनसंतमेळा ॥ तैसाचिआ
पणचरणींलागला ॥ वेगळेवेगळेकरोनिसकळां ॥ सत्वरभेटलाप्रीतियुक्त ॥ ५ ॥ ह्मणेजीआजिभाग्यथोर ॥ घराआलेसाधुसुंदर ॥

तुम्हचेचरणांवरोनिसत्वर ॥ कायाटाकावीओंवाळुनी ॥६॥ यापरीचेंस्तवनकरोन ॥ बैसवीतसेआदरोन ॥ विनवीतसेत्यांकरजोडोन ॥
अहोजीइच्छाकायसांगा॥७॥ ॥मू०क०॥ ॥सातसो रुपय्या गनि ढेरि करि दइ आगे लागे पग देवो लिखि कहो बारबारहे ॥ जा
नी बहकाये प्रभु दाम दे पठाये लिखि किये मनभाये साह सांवल उदारहे ॥ वाहि हांथ दीजे पै ले किजीये निसंक काज गये
जदुराजधानी पूछो सो बजारहे ॥ ढूंढि फिरि हारे भूखप्यास मींडि डारे पुर तजि भये न्यारे दुःखसागर अपारहे ॥ ८ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेव्हांतेह्मणतीभक्तोत्तमा ॥ द्वारकेसीजाणेंआहेआह्मा ॥ ह्मणोनिआलोंतुमच्याधामा ॥ कार्यआमुचेंअसेएक ॥८॥
लक्षाधीशसावकार ॥ आपुलेंनामऐकिलेंथोर ॥ हुंडीकरोनिद्यावीसुंदर ॥ मार्गीतचोरबहुदेखा ॥ ९ ॥ नरसीह्मणेमीअसेंभिकारी ॥ मा
झीनचालेसावकारी ॥ हरीचेंभजनकरोनिघरीं ॥ काळक्रमणाकरीतसें ॥ ११० ॥ तंवतेह्मणतीतुह्मीउदार ॥ करुणाकरावीआह्मांवर ॥
रुपयेसातशेंकाढोनिसत्वर ॥ ढीगकरोनदिल्हापुढें ॥ ११ ॥ सवेंचिबळकटधरितीचरण ॥ ह्मणतीद्यावीजीहुंडीलिहून ॥ वारंवारकाकुल
तीयेऊन ॥ करितीनमनवेळोवेळां ॥ १२ ॥ तेव्हांनरसीसमजलेमनीं ॥ यांसीभक्तीदिधलीकोणीं ॥ फारकाकुलतीयेतीह्मणोनी ॥ अ
सोश्रीहरीचीअसेइच्छा ॥ १३ ॥ सर्वांतरात्माजगज्जीवन ॥ त्यानेंचिऐसीप्रेरणाकरून ॥ संतविप्रांचेंकरायासेवन ॥ दिधलेंद्रव्यपाठवो
नी ॥ १४ ॥ भगतयांच्याचित्तानुसार ॥ हुंडीलिहोनदिलीसत्वर ॥ ह्मणेसांवळासावउदार ॥ द्वारकेंतपेंठअसेत्याची ॥ १५ ॥ करोनि
त्याचाशोधनिश्चिती ॥ चिठीसमर्पात्याचेहातीं ॥ आपुलेंकार्यनिःशंकरीती ॥ त्यापासोनिसाधावें ॥ १६ ॥ ऐसेंतयांसीभाषणकरून ॥
तत्काळब्राह्मणपाचारोन ॥ द्रव्यदिधलेंलुटवोन ॥ जवळीकांहींनठेविलें ॥ १७ ॥ ऐसाचमत्कारपाहोन ॥ आश्चर्यकरोनिसाधुजन ॥
द्वारकेमाजीगेलेजाण ॥ सारिलेंस्नानगोमतीसी ॥ १८ ॥ द्रव्याकडेजयांचेंचित्त ॥ त्यांसीकधींनवाटेस्वस्थ ॥ जातांचिहाटोहाटींत्वरित ॥
सांवळ्यासावासीशोधिती ॥ १९ ॥ मोठेमोठेमहाजन ॥ आणीकनरनारीसामान्य ॥ तयांसीपुसतीवर्तमान ॥ सांवळ्यासावाचेंदुकान
कोठें ॥ १२० ॥ तंवतेह्मणतीसांवळासाव ॥ आजचित्याचेंऐकिलेंनांव ॥ येथेंतयाचानसेचिठाव ॥ यापरीसर्वबोलती ॥ २१ ॥ ऐसी

द्वारकाशोधिलीसकळ ॥ पुसपुसोनियाझालेविकळ ॥ क्षुधेतृषेनेंतन्नूव्याकुळ ॥ करितीतळमळमनामाजी ॥ २२ ॥ गांवाबाहेरमगजाऊन ॥ वृक्षाखालींबैसलेजाण ॥ दुःखसागरींझालेनिमग्न ॥ जयाचापारनसेची ॥ २३ ॥ ह्मणतीकरावाकैसाविचार ॥ बुडतखातेंहाव्यवहार ॥ घडोनिआलादिसेसत्वर ॥ सर्वहीद्रव्यबुडालें ॥ २४ ॥ येथेंनसेचिसांवळासाव ॥ जरीअंतरींधरोनिहाव ॥ जुनागडासीघ्यावीधांव ॥ तेथेंहीविपरीतजाहलें ॥ २५ ॥ आपुल्यासमक्षविप्रआणोन ॥ द्रव्यदिधलेंलुटवोन ॥ जरीबैसावेंजाऊनधरण ॥ तरीकौपीनधारणकरावी ॥ २६ ॥ ॥ मू०क० ॥ साहको सरूप करी आये कांधे थैली धरि कोनपास हुंडी दाम लीजिये गिनाइके ॥ बोलि उठे ढूंढि हारे भलेजु निहारे आजु कही लाज हमे देत मेहुं पाये आइके ॥ मेरोहे इकोसो वास जाने कोऊ हरिदास लेवो सुखरासी करो चीठी दिजे जाइके ॥ धरेहे रुपय्या ढेर लिख्यो कऱ्यो बेरबेर फेरि आइ पाति दई लई गरे लाइके ॥ ९ ॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीजोंकरितीखेद ॥ तोंपातलाजगदानंद ॥ सावाचेंरूपधरोनिविशद ॥ भक्तवत्सलयेतसे ॥ २७ ॥ द्रव्यानें थैलीभरून ॥ स्कंदींवाहोनिआलेआपण ॥ जेथेंतेहोतेसाधुजन ॥ तयासीयेऊनविचारिती ॥ २८ ॥ कोणतेजुनागडाहून ॥ नरसीची हुंडीआलेघेऊन ॥ आपुलेंघ्यावेंधनमोजून ॥ द्यावीपावतीआह्मासी ॥ २९ ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ जाणोमृतासीअमृतपान ॥ ऐसासकळांआनंदहोऊन ॥ बोलूनउठलेएकदांचि ॥ १३० ॥ आमुच्यापाशींहुंडीआहे ॥ तुमचाशोधकरितांपाहें ॥ बहूतचिकष्टलोंलवलाहें ॥ भलेजीआजीदृष्टीपडलां ॥ ३१ ॥ तेव्हांबोलेजगज्जीवन ॥ लाजलावितांआह्मांकारण ॥ मीचतुमचाशोधकरून ॥ येथेंयेऊनगांठिलें ॥ ३२ ॥ पहिलेंचिचिठीआलीमजला ॥ ह्मणोनितुमचाशोधकेला ॥ कारणयांतीलमाझेघराला ॥ कोणीदुसरानजाणेकीं ॥ ॥ ३३ ॥ एकांतींमाझाअसेवास ॥ जाणतीकोणीजेहरिदास ॥ आतांकराजीस्वस्थमानस ॥ सुखाचीराशीघेइजे ॥ ३४ ॥ ऐसेंबोलोनिघनश्याम ॥ मोजूनदिधलेदामदाम ॥ नरसीलागींचिठीउत्तम ॥ लिहूनदिधलीतयाजवळी ॥ ३५ ॥ आणीकतयातेंनिरोपसांगती ॥ जुनागडासीजावेंनिश्चिती ॥ चिठीदेऊननरसीप्रती ॥ आमुचीविनंतीसांगावी ॥ ३६ ॥ आपुल्याद्रव्याचेबहुतढीग ॥ माझ्या

पार्शींठेविलेसाग ॥ ऐशाचिलिहूनहुंड्यासवेग ॥ वारंवारधाडीतजा ॥ ३७ ॥ ऐसेंबोलोनित्यासीतत्त्वता ॥ निघोनिगेलेक्षणनलाग
तां ॥ साधूंसीआनंदझालाचित्ता ॥ द्वारकायात्रासंपादिली ॥ ३८ ॥ परतोनिआलेजुनागडांत ॥ नरसीमेहत्यालागींभेटत ॥ तयाच्या
हातींपत्रदेत ॥ निरोपसांगतगुमास्त्याचा ॥ ३९ ॥ ऐसीतेणेंऐकतांवार्ता ॥ बहुतआनंदझालाचित्ता ॥ चिठीगळ्यासीलावीतत्त्वता ॥
प्रेमाश्रुआलेभरोनी ॥ १४० ॥ ॥ मू०क० ॥ देखि आये साह दौरि मिले उत्साह अंग वेऊ रंग बोरे सतसंगको प्रभावहे ॥ हुंडि
लिखि दई दाम लिये सो खवाइ दिये किये प्रभु पूरे काम संतनसो भावहे ॥ सुता सुसरारि भयो छूछक बिचार सास देत बहू गा
री जाके निपट आभावहे ॥ पितासो पठाइ कही छाती ले जराई इन जोपे कछु दियो जाइ आवो इहि दावहे ॥ १० ॥ ॥
टी०ओ० ॥ सज्जनांसीविचारीआपण ॥ सावकारआलेहोतेजाण ॥ तुह्मीपाहिलेनेत्रेंकरून ॥ ऐसेंह्मणोनधांवला ॥ ४१ ॥ एकेकासी
वेगळेकरून ॥ देतसेगाढआलिंगन ॥ अंगींउत्साहभरलापूर्ण ॥ हृदयींप्रेमनसांवरे ॥ ४२ ॥ ऐसात्याचापाहोनिआव ॥ साधुजनांसी
उपजेभाव ॥ सत्संगाचाऐसाप्रभाव ॥ प्रेमरंगांतनिमग्नझाले ॥ ४३ ॥ मनामाजीकरितीविचार ॥ ह्मणतीअसेहाभक्तथोर ॥ निर्लोभया
चेंदिसेअंतर ॥ तेणेंश्रीधरवश्ययासी ॥ ४४ ॥ आपणपुढेंठेविलेदाम ॥ परीहाहृदयींपूर्णनिष्काम ॥ आणोनिसाधुब्राह्मणोत्तम ॥ आ
पुल्यासमक्षलुटविले ॥ ४५ ॥ सांवळासावकारसच्चिद्घन ॥ त्यानांवेंदिधलीहुंडीलिहून ॥ तेणेंचिआपणादर्शनदेऊन ॥ केलेंजीपूर्णका
मयाचें ॥ ४६ ॥ सत्संगाचाऐसाप्रभाव ॥ आपणाभेटलादेवाधिदेव ॥ यापरीसज्जनींउपजोनिभाव ॥ रिघालेशरणनरसीलागीं ॥ ४७॥
यापरीचरित्रेंहोतीनाना ॥ नरसीमेहत्यासीउभयतांकन्या ॥ कुंवरसेनाआणिरतनसेना ॥ तयांचींनामेंअसती ॥ ४८ ॥ कुंवरसेनेचाज्ञा
लाविवाह ॥ देशांतरासीतिचाठाव ॥ सासुरवाडीचेलोकसर्व ॥ हरीसीविन्मुखअसती ॥ ४९ ॥ नरसीसर्वदाकरीभजन ॥ प्रेमरंगांतरा
हेनिमग्न ॥ लग्नजाहल्यापासूनजाण ॥ एकहीसणकेलानाहीं ॥ १५० ॥ तेणेंसासरचेकरितीजाच ॥ कुंवरसेनेसीलागेआंच ॥ यावरी
नहाणआलेंसाच ॥ खवळलीबहुतसासूतेव्हां ॥ ५१ ॥ ह्मणतीअहारेकटकटा ॥ व्याहीमिळालाकैसाकरंटा ॥ कायनहाणाचाकरूंबोभा

टा ॥ ह्मणोनिवटवटाबोलत ॥ ५२ ॥ सुनेसीह्मणेतुझाबाप ॥ जिवंतअसोनिप्रेतरूप ॥ सोयरेपणाचेंकांहींस्वरूप ॥ दाविलेंनाहींआजि
वरी ॥ ५३ ॥ जनांतमिरवीसंतपण ॥ परीतेंकेवळजंतपण ॥ एकहीनाहींकेलासण ॥ यापरीखणखणकरीतसे ॥ ५४ ॥ नानापरीगा
लिप्रदान ॥ सासूदेतसेरात्रंदिन ॥ हृदयींअत्यंतअभावपूर्ण ॥ परमदुर्जनअसेती ॥ ५५ ॥ तेणेंव्याकुळकुंवरसेना ॥ खानपानादिकां
हींरुचेना ॥ मगचोरोनिनिरोपजाणा ॥ सांगोनिधाडिलाबापाशीं ॥ ५६ ॥ सासूसीबोलतीसकळजन ॥ मुलीच्याबापासीधाडासांगो
न ॥ तेव्हांलोकांच्याबोलावरून ॥ मोठ्यात्रासानेंसाखरधाडी ॥ ५७ ॥ त्याहस्तेंचिनिरोपजाण ॥ कुवरसेनावडिलांकारण ॥ सांगोन
धाडीकींमजलागून ॥ सासुरवासबहूतयेथें ॥ ५८ ॥ कांहींनदिधलेंलभापासून ॥ त्यायोगेंबोलतीसकळजन ॥ तेणेंजळतसेहृदयजा
ण ॥ नपडेचैनरात्रंदिवस ॥ ५९ ॥ जरीतुह्मासीकांहींदेववे ॥ तरीकृपेनेंयेथेंयावें ॥ सर्वांचेंतोंडकाळेंकरावें ॥ आजियाप्रसंगींअसेडाव ॥
॥ १६० ॥ ॥ मू०क० ॥ चले गाडि टूटीसी लै बूढ उभै बैल जोरि पहुंचे नगर छोर द्विज कही जाइके ॥ सुनतही आइ देखि
मूह पियराइ फिरि दाम नही एक तुम कियो कंहा आइके ॥ चिंता जिनि करो जाइ सासुढिंग ढरो लिखि कागदमे धरो अति
उत्तम अघाइके ॥ कही समुझाइ सुनि निपट रीसाइ उठि कियो परिहासि लिख्यो गांव खुनसाइके ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ या
परीतोनिरोपघेऊन ॥ जुन्नागडासीआलाब्राह्मण ॥ कन्येचेंसांगोनिवर्तमान ॥ साखरदिधलीनरशीसी ॥ ६१ ॥ येरूनिघालेसंतोषो
न ॥ एकमोडकीगाडीघेऊन ॥ लोकांपाशींयाचनाकरून ॥ वृद्धसेबैलमिळविले ॥ ६२ ॥ मगतोब्राह्मणआणिआपण ॥ ऐसियागाडीव
रीबैसोन ॥ कन्येच्यासासुरवाडीसजाण ॥ पोहोंचलेयेऊनतेधवां ॥ ६३ ॥ बरोबरइतुकासरंजाम ॥ चिपळ्याएकताराभोंपळाउत्तम ॥
लंगोटीआणिहरीचेंनाम ॥ याविणधनकांहींनसे ॥ ६४ ॥ नगराच्याशिवेपाशींजातां ॥ पुढेंनिघोनिविप्रेंतत्त्वता ॥ कुवरसेनेसीवृत्तां
ता ॥ आधींजाऊनसांगीतलें ॥ ६५ ॥ तिणेंऐकतांवर्तमान ॥ सासूसासऱ्यांसचोरोन ॥ बापासीभेटलीयेऊन ॥ पाहिलेंचिन्हसर्वते
व्हां ॥ ६६ ॥ तोंडपडलेंपिंवळेंफटिक ॥ तैसीचपरतोनचालिलीदेख ॥ नरसीनेंतेंपाहोनिसम्यक ॥ कन्येसीकायबोलती ॥ ६७ ॥ मज

सींनकांहींकरितांभाषण ॥ कैसीपरतसीम्लानहोऊन ॥ तीह्मणेमाझेंप्रालब्धहीन ॥ ऐसेंबोलोनरडतसे ॥ ६८ ॥ तुह्मासीधाडिलेंसांगो
न ॥ कांहींजवळीअसल्याधन ॥ यासंधीसीयेथेंयेऊन ॥ माझेंगाऱ्हाणेंचुकवावें ॥ ६९ ॥ तेंतोंकांहींनकेलेंकाम ॥ एकहीजवळीनसेचि
दाम ॥ मजलागोनिद्यावयाश्रम ॥ कायकेलेंजीयेवोनियां ॥ १७० ॥ आर्धींचमजलासासुरवास ॥ तुमच्यायेण्यानेंआणीकत्रास ॥
सर्वहीदेतीलआतांबहुवस ॥ ह्मणोनिपरतलेंम्लानवदनें ॥ ७१ ॥ ऐसेंऐकतांनरसीआपण ॥ कन्येसीदेतसेआश्वासन ॥ कांहींचिंतान
करींतूंजाण ॥ सर्वहीसाधीलश्रीहरी ॥ ७२ ॥ तुवांजावोनसासूपाशीं ॥ माझ्यासांगावेंनिरोपासी ॥ जेंजेंकांहींपाहिजेकोणासी ॥ त
याचीयादकरोनिधाडा ॥ ७३ ॥ जैसाज्यासीपाहिजेअहेर ॥ धनवस्त्रादिअलंकार ॥ तेंतेंलिहोनिपोटभर ॥ यादीवरीठेवावें ॥ ७४ ॥
ऐसेंपित्याचेंऐकतांवचन ॥ कुवरसेनेसीविश्वासपूर्ण ॥ तिणेंलहानपणापासोन ॥ बहुतअनुभवपाहिले ॥ ७५ ॥ मगअत्यंतसंतोषेंसी ॥
पातलीआपुल्यानिजसदनासी ॥ आनंदयुक्तपहातांतिजसी ॥ सासूचेमानसींक्रोधउपजे ॥ ७६ ॥ तोंत्याविप्रेंवर्तमान ॥ कथिलेंव्या
हीआलेजाण ॥ ऐसेंतिणेंऐकतांवचन ॥ तेव्हांअत्यंतखवळली ॥ ७७ ॥ ह्मणेसर्वांच्याआग्रहेंकरून ॥ साखरतयासीधाडिलीजाण ॥
आमुचेंकाळेंकरायावदन ॥ मेलातोयेऊनपोहोंचला ॥ ७८ ॥ तयासीआमुचासोयराह्मणतां ॥ लोकांमाजीलाजतत्त्वता ॥ तोंसासूसी
सांगेवार्ता ॥ कुंवरसेनातयेवेळीं ॥ ७९ ॥ ह्मणेजीतातानेंकथिलानिरोप ॥ जेंजेंजयासीपाहिजेअमूप ॥ आपुल्याआपुल्यामानानुरूप ॥
अहेरलिहोनधाडावे ॥ १८० ॥ धनवस्त्रादिअलंकार ॥ जेंजेंज्यासीपाहिजेसुंदर ॥ तयाचीयादकरोनिसत्वर ॥ धाडावीशीघ्रमजपाशीं
॥ ८१ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ अग्नीवरजैसेंघृतसिंचन ॥ त्यापरीसासूखवळेजाण ॥ बोलेदुर्वचननानापरी ॥ ८२ ॥ तेथेंबैसलेहोते
चार ॥ तेसासूसीसांगतीविचार ॥ व्याह्यापासींकवडीमात्र ॥ नसेठाउकीअसेआपणा ॥८३॥ तरीतयाचेंजैसेंसांगणें ॥ तैशाचपरीआ
पुलेंलिहिणें ॥ तुमचेंयांतकायखर्चणें ॥ ह्मणोनिबैसलेलिहावया ॥ ८४ ॥ मगहोवोनिएकवटा ॥ परस्परांतकरोनिथट्टा ॥ जैसेंज्याच्या
आलेंवाटा ॥ विनोदेंकरोनिलिहिती ॥ ८५ ॥ ह्मणतीऐसाव्याहीउदार ॥ तरीलिहावागांवसमग्र ॥ एकूनएकनारीनर ॥ मगयादीवरलि

हिती ॥ ८६ ॥ रोषेंकरोनिभरिलेंअंतर ॥ लक्षावधीचालिहिलाअहेर ॥ तयासीशिव्यादेतीफार ॥ सासूकुरकुरकरीतसे ॥ ८७ ॥ मगसुनेच्याअंगावर ॥ यादफेंकोनदिलीसत्वर ॥ ह्मणेत्यामेल्याच्याउरावर ॥ नेवोनिघालकाळतोंडे ॥८८॥ ॥ मू०क० ॥ कागद ले आइ देखि दोसरे फिराइ पुनि भूलेपै न पाइ जात पाथर लिखायेहे ॥ रहिवेको दई ठोर फूटि दई पौरि जहां बैठे सिरमोर आपु बहु सुख पायेहे ॥ जल दे पठायो भलो भातिके ओटायो भई बरषा सिरायो सो समोइके अन्हायेहे ॥ कोठरी संभारि आंगे परिदा सो दियो डारि ले बजावे ताल वेस अगनित आयेहे ॥१२॥ ॥ टी०ओ० ॥ कुंवरसेनातीयादघेऊन ॥ बापापाशींआलीजाण ॥ नरसीनेंतीयादआपण ॥ पाहिलीवाचोनसर्वही ॥८९॥ पुनरपिकन्येच्यादिलीहातीं ॥ ह्मणेहीघेऊनजाईनिश्चिती ॥ जेजेचुकोनिराहिलेअसती ॥ स्मरणकरोनिलिहावेते ॥ १९० ॥ जेकोणीराहतीलचुकोन ॥ पुन्हातयांसीनमिळेजाण ॥ ऐसेंपित्याचेंऐकतांवचन ॥ यादघेऊनपरतआली ॥ ९१ ॥ सासूलागींकथिलानिरोप ॥ तिणेंपरिसतांआलाकोप ॥ आजवरीउजेडपडलाअमूप ॥ लाजनवाटेतुजबोलतां ॥ ९२॥ तोंलिहीतहोताजोयाद ॥ आणिसांगतहोताजोविशद ॥ उभयतांबोलतीकरोनिविनोद ॥ आमुचेंनांवराहिलें ॥ ९३ ॥ यादघेवोनिमगसत्वर ॥ दोघांच्यानावेंलिहिलेपत्थर ॥ ऐसाउपहासकेलाथोर ॥ संतमहिमाननकळेतयां ॥ ९४ ॥ कुंवरसेनेच्याहस्तेंजाण ॥ याददिधलीपाठवोन ॥ व्याह्यासीराहावयास्थान ॥ पशूचेंगोठणदीधलें ॥ ९५ ॥ पुराणेंतेंअसेछप्पर ॥ मोडोनिगेलेंत्याचेंद्वार ॥ तेथेंचिउतरेभक्तसुंदर ॥ विषमअंतरींनसेत्याच्या ॥ ९६ ॥ बैलगाडीचीलावोनिसोय ॥ स्वस्थजोंबैसेभक्तराय ॥ तोंत्यास्थानांतलवलाहें ॥ मच्छरअपारअसती ॥ ९७॥ तेणेंकांहींनपडेचैन ॥ निद्रानलागेएकहीक्षण ॥ तेव्हांचित्तींनरसीआपण ॥ परमसंतोषपावले ॥ ९८॥ ह्मणेहरीचेंकरितांभजन ॥ आडयेतसेनिद्राआपण ॥ आजियामच्छरेंकरूनजाण ॥ अखंडकीर्तनहोतसे ॥ ९९ ॥ यापरीजागलेरात्रभर ॥ प्रातःकाळहोतांचिसत्वर ॥ स्नानालागूनधाडिलेंनीर ॥ कुंवरसेनेच्यासासूनें ॥ २०० ॥ उत्तमप्रकारेंआटवोन ॥ ज्यासीकडकडीतआलेंआधण ॥ ऐसेंधाडिलेंपाणीउष्ण ॥ करितांस्नानप्राणजावा ॥ १ ॥ विसणघालावयालागुन ॥ दुसरेंनाहींधाडिलेंजीवन ॥ यापरीतीकठोरजाण ॥ परमदुर्जनअसेकीं ॥ २ ॥ नरसीनेंतेंपहा

तांआपण ॥ आठवोनियांजगज्जीवन ॥ आकाशाकडेपाहिलेंजाण ॥ तोंनवलअद्भुतजाहलें ॥ ३॥ एकाएकींमेघनसतां ॥जलाचीवृष्टी
झालीतत्त्वता ॥ मेळवोनितेंपाणीसर्वथा ॥ नरसीआपणस्नानकरी ॥ ४ ॥ इकडेमिळालेसर्वजन ॥ आणिगांवींचेसर्वब्राह्मण ॥ ऋतुशां
तीहोतसेजाण ॥ कुंवरसेनेचीतयेवेळीं ॥ ५ ॥ तोंअहेराचीआलीवेळ ॥ व्याह्यासीबोलावाह्मणतीसकळ ॥ तेव्हांतीविहीणकरीतळमळ ॥
कायहोथट्टाकरीतसां ॥ ६ ॥ नरसीसीआणावयालागून ॥ एकजाऊनपोहोंचलाब्राह्मण ॥ ह्मणेजीआतांचलावेंआपण ॥ वेळआलीसे
अहेराची ॥ ७ ॥ ऐसेंत्याचेंवचनऐकतां ॥ नरसीह्मणेजीचलावेंतत्त्वता ॥ मागूनमीयेतोंआतां ॥ ऐसेंबोलोनकायकरी ॥ ८ ॥ तेथेंए
कहोतीखोली ॥ तेझाडोनिस्वच्छकेली ॥ आसनघालोनितयेस्थळीं ॥ दारासीपडदालाविला ॥९॥ तेथेंचिआपणबैसेजवळ ॥ एकतारे
सीवाजवीटाळ ॥ नेत्रांवाटेवाहेजळ ॥ प्रेमेंहरीचेंभजनकरी ॥ २१० ॥ ह्मणेजीदेवाविश्वंभरा ॥ परमउदाराकरुणाकरा ॥ तुजवांचोनि
मजलाथारा ॥ आणीकदुसरानसेचि ॥ ११ ॥ तुझ्यानांवेंहुंडीधाडितां ॥ पूर्णकेलीतूंभगवंता ॥ प्रसंगतैसाचिआलाआतां ॥ तुझ्याचि
आधारेंयादलिहिविली ॥ १२ ॥ ऐसीनानाप्रकारेंकरुणा ॥ भाकोनिआळवीजगज्जीवना ॥ तोंपाचारणकरावयाजाणा ॥ वारंवारयेती
विप्र ॥ १३ ॥ तेणेंव्याकुळनरसीमेहता ॥ ह्मणेजीदेवाश्रीभगवंता ॥ पतीतपावनअसोनितत्त्वता ॥ आजिकांलागलाउशीर ॥ १४ ॥
गणिकेसारिखीमहापापिण ॥ पक्ष्याच्यामिसेंकरितांस्मरण ॥ तिचाउद्धारकेलाधांवून ॥ आजिकांउशीरलागला ॥ १५ ॥ दैत्यकुळांत
ज्याचाजन्म ॥ ऐसाप्रल्हादभक्तसत्तम ॥ त्यालागींधांवलेपुरुषोत्तम ॥ आजिकांउशीरलागला ॥ १६ ॥ कुब्जेलागींनीटकेली ॥ द्रौपदी
चीलाजराखिली ॥ ऐसेंऐकतांश्रीवनमाळी ॥ आजिकांउशीरलागला ॥ १७ ॥ चरणद्रोहीजराव्याध ॥ त्याचाउद्धारकेलाविशद ॥ ऐ
सेदयाळूश्रीगोविंद ॥ आजिकांउशीरलागला ॥ १८ ॥ गजेंद्रेंठोकितांआरोळी ॥ त्वरेंधांवसीतूंवनमाळी ॥ सुदामाविप्रासीसांभाळी॥
आजिकांउशीरलागला ॥ १९ ॥ ऐसादयाळूसारंगधर ॥ माझेचिवेळेलागलाउशीर ॥ यापरीऐकतांआर्तस्वर ॥ करुणासागरधांवला
॥ २२० ॥ ॥ क्षे०क० ॥ लेकरी ताल बानि बोले सो रसाल सुनियो नंदलाल मै कहावत व्रजराजको ॥ तुम गनकासी तारी प्र

हलाद भीर टारी कुबिजा सुधारी कान्ह द्रौपदीकी लाजको ॥ चरनद्रोही बधिक तार्‍यो गजने पुकार्‍यो अति केवल राम आये
श्रीसुदामाग्रह काजको ॥ नरसीकी वारि हरि क्यों अबार लांगे अब आये ततकाल रूप धरिके बजाजको ॥ १ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ बजाजाचेंरूपधरून ॥ तेथेंप्रगटलेजगज्जीवन ॥ नरसीलागींह्मणतीआपण ॥ सोयर्‍याससत्वरपाचारीं ॥ २१ ॥ तोंबोलाऊंआ
लाब्राह्मण ॥ त्यासीनरसीह्मणेआपण ॥ अहेराचीगरजअसेलजाण ॥ तरीसकळांनींयेथेंयावें ॥ २२ ॥ ऐसेंत्यासीभाषणकरून ॥ नेत्र
लावोनिकरीभजन ॥ तेव्हांब्राह्मणकरीविनवण ॥ व्यवहारऐसानसेजी ॥ २३ ॥ तेथेंयेऊनआपणसत्वर ॥ सकळांसीकरावाअहेर ॥ न
रसीत्यासीनदेईउत्तर ॥ प्रेमांतअंतररंगलें ॥ २४ ॥ ब्राह्मणतयाचाधरीहात ॥ ह्मणेचलाजीआतांत्वरित ॥ नरसीझिडकावोनिदेत ॥
तोंपडद्यासीधक्कालागला ॥ २५ ॥ तेणेंपडदापडलागळून ॥ भीतरीजोंपाहेब्राह्मण ॥ तोंअगणितअहेरजाण ॥ वस्त्रेंभूषणेंपडिलेती ॥
॥ २६ ॥ ऐसेंकरितांअवलोकन ॥ ब्राह्मणतेथेंगेलाधांऊन ॥ सर्वांसीसांगेवर्तमान ॥ ह्मणेजीचलावेंतेथेंआतां ॥ २७ ॥ तुमचाव्याही
दिसेदरिद्री ॥ परीधनवंतआहेभारी ॥ कायवर्णूंमीत्याचीथोरी ॥ लागलेढेरअहेराचे ॥ २८ ॥ विहीणह्मणेकांकरितांथट्टा ॥ पहिलेंचि
माहितहोताकरंटा ॥ तुह्मीसर्वहीपडिलांहट्टा ॥ ह्मणोनित्यासीबोलाविलें ॥ २९ ॥ विप्रह्मणेसत्यसाचार ॥ बोलतोंशपथपुरःसर ॥ आश्चर्य
सकळांवाटलेंथोर ॥ ह्मणतीपाहूंचलाकैसें ॥ २३० ॥ ह्मणोनिधांवलेचौघेचार ॥ तेथेंयेऊनपाहतीसत्वर ॥ तोंअमोल्यशरीरींअलंकार ॥ ऐसा
गुमास्ताबैसलासे ॥ ३१ ॥ अहेराचेलागलेढेर ॥ धनवस्त्रादीअलंकार ॥ गुमास्ताह्मणेकायउशीर ॥ चलासत्वरयाआतां ॥ ३२ ॥ ऐसापहातां
चमत्कार ॥ विहिणीसीकळवितीसमाचार ॥ मगधांवोनिआलेसमग्र ॥ योग्यतेनुसारपुढेंहोती ॥ ३३ ॥ ॥ मू०क० ॥ गांव पहरायो छबि छायो
जस गायो अहो हाटक रजत उभै पाथरहूं आयेहे ॥ रही गई एक भूले लिखन अनेक जहां लैहो ताहिपास जापे सब मिल पायेहे ॥ बिनती
करति बेटि दीजियेज्यु रहे लाज दियो मंगवाई हरि फेरिके बुलायेहे ॥ अंग न समाति सुता तातको निरखी रंग संग चली आई पतिआदि
बिसरायेहे ॥ १३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जांवयापासूनआरंभझाला ॥ प्रथमतयासीअहेरकेला ॥ जोपहातांसर्वजनांला ॥ प्राप्तजहालीतटस्थता

॥३४॥अमौल्यवस्त्रेंअलंकार ॥ कधींनपाहिलेदृष्टीवर ॥ यापरीदेतसेअहेर॥पाहोनिआनंदसर्वत्रां॥ ३५ ॥ यादीप्रमाणेंएकएक ॥ अहेर
लाहोनिपावतीसुख ॥ परीत्यादोघांसीहोतसेदुःख ॥ जिहींपाषाणलिहिलेहोते ॥ ३६ ॥ ह्मणतीआह्मीभाग्यहीन ॥ लिहिलेआपुल्याच
करेंपाषाण ॥ अत्यंतहोवोनिम्लानवदन ॥ दीनहोऊनबैसले ॥ ३७ ॥ सर्वगांवींचेनारीनर ॥ पावोनिवस्त्रेंअलंकार ॥ सुखानेंकरिती
जयजयकार ॥ नरशीचेंयशगाताती ॥ ३८ ॥ त्याअलंकारवस्त्रेंकरून ॥ सर्वदिसतीशोभायमान ॥ परीउभयतांदीनवदन ॥ जिहीं
पाषाणलिहिलेहोते ॥ ३९ ॥ तयाउभयतांलागोन ॥ एकासीसोन्याचादिलापाषाण ॥ चांदीचादिधलाएकाकारण॥ दोघाचेंमनतोष
विलें ॥२४०॥ ऐसाकरोनिचमत्कार ॥ गुप्तजाहलेशार्ङ्गधर ॥ तेंअद्यापियशअपार ॥ संतसज्जनगाताती ॥ ४१॥ विहीणजेनिंदाकरी
तहोती ॥ तेचिनरसीचीकरीस्तुती ॥ माझ्याऽव्याह्यासारिखानिश्चिती ॥ दुसराजगतींकोणीनसे ॥ ४२ ॥ मुख्यजगाचीहेचिरीती ॥
जेकांकोणीघेतीदेती ॥ तेचिसकळांमान्यहोती ॥ येरवींकोणासीकोणीनपुसे ॥४३॥ असोयेवोनिजगज्जीवन॥ अहेरदिधलासकळांला
गून ॥ परंतुवराचीआतेबहिण ॥ नाहींमिळालातिजलागीं ॥४४॥ यादीमाजीगांवलिहितां ॥ तिचेंविसरलेंनांवतत्त्वता ॥ तेयेवोनिक
रीआकांता ॥ कुंवरसेनेच्यासासूजवळी ॥ ४५ ॥ तेह्मणेमीकायकरावें ॥ कुंवरसेनेसीत्वांप्रार्थावें ॥ जिचेनियोगेंसकळांपावे ॥ तिचेचि
भावेंचरणधरीं ॥ ४६ ॥ मगतीबाईघरांतजाऊन ॥ कुंवरसेनेसीकरीविनवण ॥ तेव्हांतेसासूसीह्मणेआपण ॥ पुन्हालचांडकायलावि
लें ॥ ४७ ॥ पहिलेंचितुह्मासीकथिलाभाव ॥ कोणाचेंयादींतनरहावेंनांव ॥ आतांलाविलापुन्हाउपद्रव ॥ कायह्माणावेंतुह्मासी ॥ ४८ ॥
तेव्हांसासूहनूधरून ॥ कुंवरसेनेसीविनवीआपण ॥ ह्मणेमजवरीकृपाकरून ॥ इजलाकांहींदेववावें ॥ ४९ ॥ मगजाऊनीकुंवरसेना ॥
बहुताताचीकरीप्रार्थना ॥ इजलाकांहींदेइजेजाणा ॥ तेणेंराहीललाजमाझी ॥२५०॥ नरसीनेंतिचापहातांआग्रह ॥ प्रार्थिलापुन्हालीला
विग्रह ॥ ज्यापासावसर्वसंग्रह ॥ त्रैलोक्यवैभवअसेकीं ॥ ५१ ॥ ह्मणेजीयावेंदीनदयाळा ॥ आपुल्यालेंकीचापाळावालळा ॥ ऐसेंह्मण
तांघनसांवळा ॥ घेऊनआलाअहेर ॥ ५२ ॥ केलात्यास्त्रियेचासत्कार ॥ ऐसापहातांचमत्कार ॥ कन्येसीदाटलागहिंवर ॥ ताताचाअ

पारमहिमापहातां ॥ ५३ ॥ प्रेमनसांवरेशरीरांत ॥ ह्मणेकींमाझेंधिग्जीवित ॥ ऐसामाझासमर्थतात ॥ जयाश्रीनाथवश्यअसे ॥ ५४ ॥
तयाचामीसोडोनिसंग ॥ संसाराचेंकरितेंसोंग ॥ ऐसेंबोलतचढलारंग ॥ पडलाविसरपतिआदीचा ॥ ५५ ॥ तैसीचबापासवेंजाण ॥
कुंवरसेनानिघेआपण ॥ राधारमणाचेंलागलेंध्यान ॥ देहाचेंभाननसेचि ॥ ५६ ॥ ॥ मू०क० ॥ ॥ सुता हूति दोइ भाइ भक्ति
रहि घरहोंमें एक पतित्यागि एक पतिहू न कियोहे ॥ भूमिमे फिरत उभै गाइनि सो चाइनिसो धनसेन भेट काहु नाम कहि दि
योहे ॥ आइ लागि गाइवेको कही समुझाइ अहो पाइवेको नही कछू पावे दुःख हियोहे ॥ चाहे हरिभक्ति तो मुंडाइके लडाय
लीजे कीजे बार दूरि रही प्रेमरस पियोहे ॥ १४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीतेकुंवरसेना ॥ आणीदुसरीरतनसेना ॥ ह्यानरसीच्या
दोघीकन्या ॥ पूर्णभिजल्याभक्तिरंगीं ॥५७॥ दोघीहीराहिल्याघरींसवेग ॥ एकीनेंकेलापतित्याग ॥ नघडलाएकीसकांतयोग ॥ मुळीं
चलमकेलेंनाहीं ॥ ५८ ॥ श्रोत्यांलागींऐसेंऐकतां ॥ कांहींशंकाउपजेलचित्ता ॥ ऐशाथोराच्याअसोनिसुता ॥ आचरल्याकैशाविपरीत
॥ ५९ ॥ कैसीहीकामिनीअधमजाती ॥ दशदोषयुक्तअसल्यापती ॥ तरीतयाचात्यागनकरिती ॥ विपरीतरीतीकेलीयांणीं ॥२६०॥
तरीतयाचेंऐकावर्म ॥ देवमिळेतरीकरिजेअधर्म ॥ ऐसेंबोलतीसंतउत्तम ॥ तैसेंचीकर्मकेलेंतेहीं ॥ ६१ ॥ पहाप्रल्हादबळीगोपिका ॥
बिभीषणेंकायकेलेंदेखा ॥ एकाजोडिलेंवैकुंठनायका ॥ शास्त्रधर्मासीनपाहिलें ॥६२॥ मुख्यतोचिभाग्यवंत ॥ जेणेंजोडिलालक्ष्मीकांत ॥
इतरजेकांहींधर्मयुक्त ॥ सौभाग्यहीनजेवींस्त्रिया ॥ ६३ ॥ असोआणीकऐकाचरित्र ॥ दोघीजणीवेश्यासुंदर ॥ नृत्यगायनींपरमचतु
र ॥ देशावरासीनिघाल्या ॥ ६४ ॥ ऐसातयांसीलागलामुहूर्त ॥ कोठेंनद्रव्याचीगांठपडत ॥ देशोदेशींफिरतफिरत ॥ जुनागडासी
पातल्या ॥ ६५ ॥ तेथेंहीबहूतउपायकरिती ॥ परीहोईनाधनप्राप्ती ॥ कुटिलदुर्जनउपहासिती ॥ कायसांगतीदोघींतें ॥ ६६ ॥ एथेंए
कअसेमहाजन ॥ नरसीतयाचेंनामाभिधान ॥ तुह्मासीतयाचेंदावितोंसदन ॥ मोठाधनवंतअसेतो ॥ ६७ ॥ तुमच्यागुणांचीजाणेथो
री ॥ परमउदारअसेभारी ॥ उदासराहेलोकाचारी ॥ दावीवरीवरीवैराग्य ॥ ६८ ॥ तुह्मासारिखेगेल्याजाण ॥ आर्धीदेतसेतोटाळोन ॥

ज्यासीहिठाऊकीअंतरखूण ॥ राहतीदृढपणधरोनिते ॥ ६९ ॥ मगतयासीमिळेअपार ॥ ऐसातयाचाअसेविचार ॥ तुह्मीकरोनिदृढअंतर ॥
निःशंकहोऊनगावेंतेथें ॥ २७० ॥ ऐसाविचारसांगोनियां ॥ घरदिधलेंदावोनियां ॥ मगत्यावेश्यादोघीस्त्रिया ॥ करित्याजाहाल्यातैशा
चि ॥ ७१ ॥ सारंगीतबलामेळवून ॥ देहावरीसाजघालोन ॥ नरसीच्याघरांतजाऊन ॥ एकाएकींउभ्याराहिल्या ॥ ७२ ॥ गायना
सीआरंभकरिती ॥ हावभावनृत्यांसीदाविती ॥ नरसीतयातेंसमजाविती ॥ हेंकायआपणकरीतसां ॥ ७३ ॥ येथेंतुह्मासीकरितांगाय
न ॥ एकहीकवडीनमिळेधन ॥ आह्मीदरिद्रीअकिंचन ॥ द्रव्यकोठूनद्यावेंतुह्मा ॥ ७४ ॥ वृथातुह्मासीहोतीलकष्ट ॥ पावालहृदयींदुःख
वरिष्ठ ॥ कायतुह्मासीनदिसेस्पष्ट ॥ कटीकौपीनविराजे ॥ ७५ ॥ त्यादोघींचेंमहत्पुण्य ॥ नरसीजीचेंघेतांदर्शन ॥ वृत्तीगेलीपालटोन ॥
बोलतीवचनकायतेव्हां ॥ ७६ ॥ आह्मीआपुलीसेवाकरून ॥ येथेंचिआतांघालवूंदिन ॥ ऐसेंदोघींचेंऐकतांवचन ॥ नरसीआपणका
यबोलती ॥ ७७ ॥ जरीश्रीहरीचीकरावीभक्ती ॥ ऐसीइच्छाअसेलचित्तीं ॥ तरीअलंकारवस्त्रेंनिश्चिती ॥ सर्वसंपत्तीत्यागावी ॥ ७८ ॥
मस्तकावरीजेंवैभव ॥ त्याचेंमुंडनकरावेंसर्व ॥ हृदयामाजीधरोनिभाव ॥ हरीसीशरणरिघावें ॥७९॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ दोघींसी
उपजेवेराग्यजाण ॥ बरोबरीजेहोतेजन ॥ वैभवदेऊनवाटेलाविले ॥ २८० ॥ नापिकासीबोलावून ॥ मस्तकाचेंकेलेंवपन ॥ नरसीचा
उपदेशघेऊन ॥ करितीप्राशनप्रेमरसा ॥ ८१ ॥ ॥ मू०क० ॥ मिली उभयसुता रंग झिली संग गाइनि वे चाइनिसो नृत्य
करे भाइनि बताइके ॥ सालंग हे नाम मामा मंडलीक मंत्री रहे कहे बिपरीति बडी राजासो सुनाइके ॥ बडेबडे दंडी अरु पंडित स
माज कियो करो वाको भंडी देस दीजिये छुडाइके ॥ आये चार चोबदार चलोजू विचार कीजे भयो दरबार हमे दियोहे पठा
इके ॥ १५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगत्यावेश्यांच्यासवेंजाण ॥ दोघीकन्याकरितीगायन ॥ प्रेमरंगींनिमग्नहोऊन ॥ परमानंदेंनृत्यकरि
ती ॥ ८२ ॥ सन्मुखनिरखोनिदेवाधिदेव ॥ निःशंकदावितीहावभाव ॥ मनींप्रेमाचाभरेआव ॥ नाठवेभानदेहाचें ॥ ८३ ॥ प्रेमतयांचें
ऐसेंपाहून ॥ भजनायेतीभाविकजन ॥ सद्भावअंतरींउपजोन ॥ उपदेशघेतीनरसीचा ॥ ८४ ॥ बहुतमिळतीनारीनर ॥ होतसेभजनानं

दथोर ॥ तेंपाहोनिद्विजवर ॥ मनामाजीद्वेषकरिती ॥८५॥ कलीमाजीबहुधापुरुष ॥ नसाहतीपरोत्कर्ष ॥ सर्वब्राह्मणधरोनिरोष ॥ करिती
विचारपरस्परें॥८६॥ ह्मणतीनरसीनेंभ्रष्टाकार ॥ आपुल्यानगरींकेलाफार ॥ सर्वमोडोनिकर्माचार ॥ नामींतत्परजनकेले॥ ८७॥ कोणी
आपणानपुसेजन ॥ नरसीमेहत्याचेधरितीचरण ॥ तरीतेंकांहींयुक्तीकरोन॥ दूरकरावेंबंडयाचें ॥८८॥ तंवतोसालंगनामेंकरून॥ नरसी
मेहत्याचामामाजाण॥ रायाचाअसेनायबदिवाण॥ मोठाकर्मठतोअसे ॥८९॥ तयापाशींगेलेब्राह्मण॥ सांगतीनरसीचेंवर्तमान ॥ ह्मणती
तुमच्यावंशींजाण ॥ यापरीभ्रष्टनिघाला ॥ २९० ॥ कर्मसोडोनिकरीभजन ॥ त्याचिमार्गासीलावीजन ॥ ऐसेंविप्रांचेंऐकतांवचन ॥
तोहीदुर्जनकोपला ॥ ९१ ॥ सवेंघेऊनिसर्वब्राह्मण ॥ रायापाशींगेलाआपण ॥ तयाचेकर्णींवर्तमान ॥ करीनिवेदनविपरीत ॥ ९२ ॥
ह्मणेजीमाझाभाचासत्य ॥ नरसीनामेंअसेविदित ॥ तेणेंमांडिलेंविपरीतकृत्य ॥ बहुतअनर्थकरीतसे ॥ ९३ ॥ मेळवोनिगांवींच्यासर्व
अंगना ॥ तयांतेंशिकवीनृत्यगायना ॥ नानाप्रकारेंकरीवल्गना ॥ करूंमीवर्णनाकोठवरी ॥ ९४ ॥ ऐसेंरायेंऐकतांजाण ॥ सकळविप्रां
सीपुसेआपण ॥ तेहीतैसेंचिकरितीभाषण ॥ तेव्हांरायासीकोपआला ॥ ९५॥ मोठेमोठेदंडीजाण॥ आणीकपंडितविद्वज्जन ॥ सर्वगांवीं
चेमेळवून॥ सभाकरविलीरायानें ॥९६ ॥ सकळांलागींपुसतांराय ॥ सर्वांचापडेहाचिआशय ॥ नरसीकरितोबहूअन्याय ॥ त्याचीविटंबना
करावी ॥९७॥ करोनियांकाळेंवदन ॥ गाढवावरीबैसवोन॥ काढोनद्यावेंगांवांतोन॥ ऐसाविचारसिद्धजाहला ॥९८॥ तोंएकबोलिलासुज्ञ
ब्राह्मण ॥ त्यासीयेथेंआणवोन॥ नानाप्रकारेंप्रश्नकरोन॥ वादघालोनजिंकावा ॥९९॥ मगतयाचीकराविटंबना॥ सर्वांच्याहीआलेंमना ॥
चोपदारतैंचौघेजाणा ॥ बोलावणेंधाडिलेंतयासी ॥३००॥ भूपतीदूतांआज्ञाकरी॥नरसीलागींआणाझडकरी॥ नयेजरीत्याबलात्कारीं ॥
धरोनियेथेंआणावा ॥ १ ॥ ॥ मू०क० ॥ चारो तुम जावो टरि भयो हमे राजाडर सकै कहा करी आजु चले संगसंगही ॥
नाचत बजावत ये चली ढिंग गावत सुभावत मगन जानि भीजिगई रंगही ॥ आये वाहिभांति सभा प्रबल बहूत भई तऊ
बोले रीती यह युवती प्रसंगही ॥ कही भक्तिगंध दूरि पढे पोथी परी धूरि श्रीशुकसराही तिया माथुरनि भंगही ॥ १६ ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐशारायाच्याआज्ञेवरून ॥ चोपदारआलेरोषेंकरून ॥ नरसीचेद्वारींउभेराहून ॥ दीर्घशब्देंहाकामारिती ॥ २ ॥
अहोमेहतेजीचलासत्वर ॥ रावपाचारीतुह्माझडकर ॥ यावरीबाहेरननिघालजर ॥ तरीओढूननेऊंबळें ॥ ३ ॥ यापरीचेंऐकतांवचन ॥
नरसीबाहेरआलेजाण ॥ दूतांसीत्यांचेंहोतांदर्शन ॥ नम्रहोऊनहातजोडिती ॥४॥ ह्मणतीआपणारावपाचारी ॥ येरूह्मणेजीयेतोंसत्वरी ॥
तुह्मीचलावेंपुढेंझडकरी ॥ यावरीसांगतीदूतआज्ञा ॥ ५ ॥ आमुच्यासवेंचलावेंसत्वर ॥ नातरीरायाचीआज्ञाक्रूर ॥ आणावेंकरोनिबलात्कार ॥
ऐकतांचनरसीसिद्धझाले ॥ ६ ॥ कन्याआणिकळवांतिणी ॥ चौघीजणींतेंबोलेवचनीं ॥ तुह्मीआमुचासंगसोडोनी ॥ जावेंयेथोनिस्वस्थआतां ॥ ७ ॥
आह्मावरीआलाप्रसंग ॥ भूपतीचाअसेराग ॥ तुह्मीकरोनिवृत्तीअभंग ॥ भजाश्रीरंगसर्वदा ॥ ८ ॥ यावरीत्याकायबोलती ॥
जैसीतुमचीहोईलरीती ॥ तैसीआमुचीहोवोगती ॥ परीनसंगतीसोडूंआतां ॥ ९ ॥ कायआपुलेंकरीलराव ॥ साह्यआपणादेवाधिदेव ॥
ऐसाधरोनिसद्दृढभाव ॥ सर्वेंनरसीच्यानिघाल्या ॥ ३१०॥ नूपुरेंबांधोनिचरणांस ॥ हातींघेऊनवाद्यसुरस ॥ आरंभोनिनृत्यगीतास ॥
प्रेमेंवाद्यांसवाजविती ॥ ११ ॥ यापरीभजनकरीतसुभट ॥ राजसभेच्याजातीनिकट ॥ प्रेमांतनिमग्नझालेउद्भट ॥ रंगअचाटओढवला ॥ १२ ॥
ऐसियापरीभजनकरीत ॥ नरसीआलेराजसभेंत ॥ भगवद्भक्तीचेंतेजअद्भुत ॥ सर्वहीस्तब्धबैसले ॥ १३ ॥ बहुतप्रबळझालीसभा ॥
परीसकळांचीगेलीशोभा ॥ मध्येंज्यापरीसूर्यउभा ॥ नरसीत्यापरीदिसतसे ॥ १४ ॥ जैसासूर्यापुढेंउल्लूक ॥ तैसापंडितबोलेएक ॥
अहोजीआपुलामार्गठीक ॥ परीहेंमतकोणतें ॥ १५ ॥ वारांगनेसारिखेंजाण ॥ भोंवतींबायकामेळवून ॥ भजनींकरितांनृत्यगायन ॥
यासीप्रमाणकायअसे ॥१६॥ ब्रह्मचारीवैष्णवपूर्ण ॥ तुमचेंऐसेंविषयाचरण ॥ सर्वगांवींच्यास्त्रियाजाण ॥ भ्रष्टआपणकेल्याकीं ॥१७॥
तेव्हांनरसीबोलेउत्तर ॥ आपणदिसतांपंडितचतुर ॥ बहुतपढल्यापोथ्यासुंदर ॥ परीत्याधुळींतटाकिल्या ॥१८॥ कांहींभक्तीचानसेगंध ॥
विद्याभिमानेंचढलामद ॥ तुमचीदृष्टीझालीअंध ॥ सारतात्पर्यकळेना ॥१९॥ वेदशास्त्रांचेंमुख्यसार ॥ भागवतपुराणांमाजीथोर ॥ तेथेंकोणताअसेप्रकार ॥
ऋषिपत्न्यादिगोपिकांचा ॥३२०॥ तिहींसांडोनिआपुलेभ्रतार ॥ तैसेचिसोडोनिआचारविचार॥ श्रीकृष्णभजनींझाल्या

तत्पर ॥ अष्टाकारसर्वकेला ॥ २१ ॥ शुकाचार्यब्रह्मचारी ॥ जोनिःसंगीसर्वप्रकारीं ॥ परीगोपींचेंप्रेमभारी ॥ वर्णितांअंतरींझुरतसे ॥ २२ ॥
त्यांतीलकायअसेविचार ॥ तुह्मीआह्मासीसांगासत्वर ॥ तेव्हांकोणासीनसुचेउत्तर ॥ म्लानहोऊनबैसले ॥ २३ ॥ ॥ मू०क० ॥ बोलि
उठ्यो विप्र एक छुछुकप्रसंग देखो कह्यो रसरंग भन्यो ढन्यो नृप पाइमे ॥ कहीजू बिराजो गाजो नितसुख साजो जाइ किये हरिराइ
बस भीजे रहो भाइमे ॥ धारो उर ओर सिरमोर प्रभूमंदिरमे सुंदर केदारो राग गावे भरे चाइमे ॥ शामकंठमाल टूट आवत रसाल
हिये देखि दुःख पाये परे विमुखसुभाइमे ॥ १७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सर्वहीझालेतेजहीन ॥ तोंएकबोलोनिउठिलाब्राह्मण ॥ नरसीमे
हताभक्तपूर्ण ॥ याचाअनुभवअसेमजला ॥ २४ ॥ जेव्हांकन्येसीआलेंनहाण ॥ नरसीएकलेगेलेजाण ॥ साह्यजाहलेजगज्जीवन ॥
अहेरकेलासोयऱ्यांसी ॥ २५ ॥ अमोलिकवस्त्रेंभूषणें ॥ सकलगांवासीदिल्हींपूर्ण ॥ मीहीतेथेंहोतोंजाण ॥ देखिलेंनेत्रींआपुल्या ॥
॥ २६ ॥ ऐसेंरायासीकरितांकथन ॥ प्रेमरंगांतभरेब्राह्मण ॥ कंठआलासेगहिवरोन ॥ नेत्रींअश्रुवाहताती ॥ २७ ॥ ऐसेंरायानेंपहातां
लक्षण ॥ त्यासीहीआलेंगहिवरोन ॥ उठोनिसिंहासनावरून ॥ नरसीचेचरणबळकटधरी ॥ २८ ॥ हातजोडोनिकरीविनंती ॥ तैसीच
आपणकरावीरीती ॥ भजनकरावेंपरमप्रीती ॥ प्रेमसुखासीभोगावें ॥ २९ ॥ आतांआपणघरींजाऊन ॥ नृत्यगायनादिवाद्येंकरून ॥
परमानंदासीघ्यावेंपूर्ण ॥ क्षमाअपराधकरामाझे ॥ ३३० ॥ हरीसीवश्यकेलेंआपण ॥ तेथेंआमुचीगतीकोण ॥ कोणतुह्मासीकरी
विघ्न ॥ भावांतभिजोनरहासुखें ॥ ३१ ॥ यापरीतेथेंसभाजिंकोन ॥ नरसीमेहतानिघेआपण ॥ आपुल्यामंदिरींयेऊन ॥ भजनकरीत
अहर्निशीं ॥ ३२ ॥ हृदयामाजीजीवसेमूर्ती ॥ मंदिरींतेचिस्थापिलीहोती ॥ तिचेसन्मुखअतिप्रीती ॥ रागरागिणीगातसे ॥ ३३ ॥
नरसीमेहत्याचेमुखेंसुंदर ॥ प्रभूसीआवडेरागकेदार ॥ जेव्हांगायनाचायेतसेभर ॥ उत्साहदेवासीदाटतसे ॥ ३४ ॥ हरिकंठींचीमाळतु
टोन ॥ नरसीचेगळ्यांतपडेयेऊन ॥ हृदयींरसाळशोभेपूर्ण ॥ कायतोआनंदवर्णावा ॥ ३५ ॥ ऐसेंपहातांभाविकजन ॥ अनेकमिळती
तेथेंयेऊन ॥ प्रेमामाजीहोतीनिमग्न ॥ परमानंदवर्षतसे ॥ ३६ ॥ ऐसेंपहातांपरमसुख ॥ विन्मुखासीतेंवाटेदुःख ॥ तयाचास्वभावऐसा

देख ॥ पूर्वींपासोनपडिलासे ॥ ३७ ॥ ॥ मू०क० ॥ नृपती सिखायो जाइ वृथा जस छायो काचे सूतमे पुहायो हार टूटे ख्या
त करीहे ॥ माता हरिभक्त भूप कहो जिन करो कान तऊ बानि राजसकी माया मती हरीहे ॥ गयो दिंगि मंदिरके सुंदर मंगाइ
पाट ताको बटवाइ करी माला गुही धरीहे ॥ प्रभु पहिराइ कह्यो गाइ अब जानि परे भरे सुर राग और गायो पै न परीहे॥ १८॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ विप्रांलागीं आलाराग ॥ ह्मणतीयाचेंमाजलेंढोंग ॥ आम्हुचीप्रासीबुडालीसांग ॥ सर्वहीपूजितीलोकयातें ॥ ३८ ॥
यासीभजनांतकेदारराग ॥ प्रेमेंगायनकरितांसांग ॥ वश्यहोवोनियांरमारंग ॥ प्रसादमाळादेतसे ॥ ३९ ॥ तेणेंयासीलोकभजती ॥
येथेंकांहींनचलेयुक्ती ॥ यापरीअंतरींफारतळमळती ॥ तोंकायप्रसंगजाहला ॥ ३४० ॥ यात्राकरीतसंतमेळा ॥ नरसीमेहत्याचेघरींआ
ला ॥ तयाचाआदरकरावयाभला ॥ घरांतकांहींनसेचि ॥ ४१ ॥ लोकांपाशींमागेउधार ॥ कोणीनकांहींदेतीतिळभर ॥ ह्मणतीहातों
दिवाळखोर ॥ मगकायघ्यावेंयापासोनी ॥ ४२ ॥ तोंएकसाधुसावकार ॥ नरसीतयातेंविनवीफार ॥ गहाणठेवोनिरागकेदार ॥ द्या
वेंसाहित्यमजलागीं ॥ ४३ ॥ जोंवरीतुमचेंनफिटेउधार ॥ तोंवरीभजनींरागकेदार ॥ सर्वथानमीगाईसुंदर ॥ हासत्यनिश्चयजाणावा
॥ ४४ ॥ सावकारेंहेंघेतलेंलिहोनी ॥ साहित्यदेतसेमगकाढोनी ॥ नरसीमेहत्यानेंतेंघेवोनी ॥ घातलेंसंतांसीभोजन ॥ ४५ ॥ दुर्जनां
सीकळलेंवर्तमान ॥ केदाररागठेविलागहाण ॥ ह्मणतीसुंदरवेळाजाण ॥ आपणालागोनिसांपडली ॥ ४६ ॥ मगमिळोनिसर्वदुर्जन ॥
रायापाशींगेलेजाण ॥ जेणेंकल्पनाउठेपूर्ण ॥ ऐसेंरायातेंशिकविलें ॥ ४७ ॥ ह्मणतीपूर्वींआपणाजवळ ॥ नरसीमेहत्याचेअपराधसक
ळ ॥ निवेदिलेतेमनींकेवळ ॥ कांहींचनाहींआणिले ॥ ४८ ॥ आतांएकतयाचेंकपट ॥ तुह्मालागोनिदावितोंस्पष्ट ॥ लोकांमाजीय
शउद्धट ॥ वृथातोदुष्टमिरवीतसे ॥ ४९ ॥ ओवोनिकच्च्यासुतांतमाळा ॥ श्रीरंगाच्याघालीगळां ॥ भजनींनाचतांवेळवेळां ॥ तुटतसेमा
ळदणक्यानें ॥३५०॥ लोकांमाजीकरीप्रगट ॥ पाहोनिआम्हुचेंप्रेमउद्धट ॥ प्रसन्नहोवोनिवैकुंठपीठ ॥ माळाप्रसाददेतसे ॥ ५१ ॥ ऐसें
दुष्टांचेंऐकतांवचन ॥ कोपलेंरायाचेंअंतःकरण ॥ ह्मणेमीपरीक्षापाहीनपूर्ण ॥ ह्मणोनिजावयासिद्धजाहला ॥ ५२ ॥ तोंरायाचीमाताबृ

द्ध ॥ भगवद्भक्तीअसेशुद्ध ॥ पुत्रालागोनिकरीबोध ॥ हेंकायकरिसीबाळका ॥ ५३ ॥ अरेह्याद्दुर्जनांचेंवचन ॥ सर्वथाहीनकरींश्रवण ॥ सज्जनांसीअसावेंशरण ॥ करितांछलणनाशपावे ॥ ५४ ॥ पूर्वींपासोनिचारीयुगांत ॥ जिहींछळिलेभगवद्भक्त ॥ तयांसीझालाअधःपात ॥ पुराणींप्रख्यातअसेकीं ॥ ५५ ॥ ऐसेंशिकवीनानारीती ॥ परीभूपतीनाणीचित्तीं ॥ रजोगुणाचाबाणानिश्चिती ॥ हरिलीसेमतीमायेनें ॥ ५६ ॥ निजमातेचेंनायकोनिबोल ॥ भूपतीनिघालाउतावेळ ॥ नरसीमेहत्याचेमंदिराजवळ ॥ येऊनिआपणकायकरी ॥ ५७ ॥ किरमेजिरेशीममागवोन ॥ त्याचेंपक्केंसूत्रवळोन ॥ तयामाजीफुलेंओंवोन ॥ हारदेवासीसिद्धकेला ॥ ५८ ॥ मंदिरामाजीयेवोन ॥ श्रीहरीसीनमनकरोन ॥ आपुल्याहस्तेंमाळजाण ॥ कंठींघातलीदेवाच्या ॥ ५९ ॥ नरसीमेहत्यासीकरीभाषण ॥ आतांआपणकरावेंभजन ॥ कैसाप्रसादजगज्जीवन ॥ तुह्मासीदेतोपाहीनमी ॥ ३६० ॥ बहूजनांसीदावितादोंग ॥ प्रसाददेतोकींरमारंग ॥ आतांसमजोनिपडेलसांग ॥ जरीप्रसादनमिळाल्या ॥ ६१ ॥ तेव्हांनरसीमेहताआपण ॥ साजसर्वहीसिद्धकरोन ॥ प्रथमारंभींसुरभरोन ॥ आरंभकेलागायनासी ॥ ६२ ॥ केदाररागासीसोडोन ॥ आणीकरागांचेंकेलेंगायन ॥ परीनमाळापडेतुटोन ॥ जगज्जीवनप्रसन्ननोहे ॥ ६३ ॥

॥ ॥ मू०क० ॥ ॥ विमुख प्रसन्न भये तबतो उन्हाने दैन नयेनये चोज हरीसन्मुखहू भाखिये ॥ जाने ग्वालबाल एक माल गही रहे हिये जीये लग्यो यही रूप कह्यो लाखलाखिये ॥ नारायण बडे महा अहा मेरे भाग लिख्यो करै क्यों न दूरि छबी पूरी अभिलाखिये ॥ मेरो कहां जाइ आप परसे कलंक तुह्मै राखिये निसंक हार भक्त मारि नाखिये ॥ १९ ॥ ॥

॥ टी०ओ० ॥ ऐसापहातांचमत्कार ॥ विन्मुखप्रसन्नझालेफार ॥ ह्मणतीआतांसर्वकसर ॥ नरसीमेहत्याचीनिघेलकीं ॥ ६४ ॥ माजविलेंहोतेंबहूदोंग ॥ आतांतोबाहेरपडलारंग ॥ मोठ्यानेंबोलोनऐसेंसवेग ॥ हातावरहातहाणिती ॥ ६५ ॥ नरसीमेहताहेंपाहोन ॥ मनामाजीझालाखिन्न ॥ देवाचेहृदयींलागेपूर्ण ॥ ऐसेंभाषणआरंभिलें ॥ ६६ ॥ नवेनवेकौतुकयुक्त ॥ हरीचेसन्मुखबोलबोलत ॥ हेंकायदेवातुह्मासीउक्त ॥ उपेक्षाकरणेंआजिमाझी ॥ ६७ ॥ आतांमजलाकळलेंजाण ॥ गुराख्याचेनंदनपूर्ण ॥ ह्मणोनिऐसेंकृपणपण ॥ एक

तीमाळदेववेना ॥६८॥ हृदयींधरोनिराहिलेमाळा ॥ येणेंआश्चर्यवाटेमजला ॥ एकजीवासीखेदवाटला ॥ चमत्कारहापाहोनी ॥ ६९ ॥
हेंचितुमचेंगोपरूप ॥ शुकसनकादीभक्तअमूप ॥ बोलिलेपूर्णब्रह्मस्वरूप ॥ लक्षप्रकारेंकरोनियां ॥३७०॥ तरीकायतेबोलतीखोट ॥ आ
पणनारायणमहाश्रेष्ठ ॥ अनेकभक्तांचेंहरिलेंसंकट ॥ माझेचिभाग्यींलिहिलेंऐसें ॥ ७१ ॥ सिद्धकेलेंजरीआपण ॥ मीचिएकभाग्यहीन॥
तरीआपुलीमूर्तिजाण ॥ हृदयामाजीठसलीसे ॥७२॥ हृदयींअभिलाषजडलापूर्ण ॥ तोकांनदूरकेलाआपण ॥ वृथाचिमातेंभाग्यहीन ॥
लोकांमाजीसिद्धकरितां ॥ ७३ ॥ आपणह्मणालऐसेंकांहीं ॥ तुजलामाझेंध्यानपाहीं ॥ परीमजतुझाआठवनाहीं ॥ तरीएकविनंतीऐ
किजे ॥ ७४ ॥ जैसाकैसातरीतुझा ॥ लोकांतलौकिकझालामाझा ॥ आतांसर्वहीमाझीलज्जा ॥ तुजगोविंदाअसोकीं ॥ ७५ ॥ जरी
कांहींउणेंपडतां ॥ कायजाईलमाझेंआतां ॥ कलंकलागेलतुजअनंता ॥ आपुल्याचित्ताविचारी ॥ ७६ ॥ माझियाकलंकाचीचिंता ॥
तुजकायरेनरसीमेहता ॥ ऐसेंह्मणोनिश्रीअनंता ॥ प्रसादमाळानदेसी ॥७७॥ तरीदेमाळानिःशंकहृदया ॥ धरोनिरहावीजीलवलाह्या ॥
परंतुभक्त्याहमेकयाग्राह्यः ॥ हरताळलाविजेयावचनासी ॥ ७८ ॥ भक्तभक्तीआजपासोन ॥ दूरटाळावीसत्वरपिटोन ॥ स्वस्थरहावेंनिः
शंकहोऊन ॥ कानांतबोटेंघालोनियां ॥ ७९ ॥ ऐसेंनानाप्रकारेंकरून ॥ देवासीबोलेशब्दखोंचून ॥ कळवळोनितैंजगज्जीवन ॥
कायआपणकरिताझाला ॥ ३८० ॥ ॥ मू०क० ॥ रहे तहां साह किये उभै ले बिबाह जाने तिया एक भक्त कहे हरिको
दिखाइये ॥ नरसी कहीही भले सोइ प्रभु बानि लई सांच करी दई गये राग छुटवाइये ॥ बोले पट खोली दिये किये दरसन
ताने ताने पट सोवे वह कही देवो भाईये ॥ लिये दाम काम कियो कागद गहाय दियो दियो कछु खाइवेको पायो ले भिजाइ
ये ॥२०॥ ॥ टी०ओ० ॥ केदाररागाचीबहुप्रीती ॥ गहाणठेविलातोनिश्चिती ॥ सोडवावयातयाप्रती ॥ करीतैंयुक्तीजगन्नाथ ॥ ८१ ॥
तेथेंजोराहेसावकार ॥ जयाचेघरींरागकेदार ॥ गाहाणठेविलाहोतासुंदर ॥ तयानेंलग्नेंदोनकेलीं ॥ ८२ ॥ त्यामाजीजेधाकुटीकांता ॥
भक्तभावार्थीपतिव्रता ॥ नरसीमेहत्यासीशरणतत्त्वता ॥ होउनीउपदेशघेतला ॥ ८३ ॥ सद्गुरूचेचरणधरून ॥ वारंवारविनवीआपण ॥

मजलागोनिद्यावेंदर्शन ॥ जगज्जीवनसांवळ्याचें ॥ ८४ ॥ तिचापाहोनिभावसर्वथा ॥ बरेंबोलिलेनरसीमेहता ॥ तोचिघेऊनिशब्दत
त्वतां ॥ सत्यकेलासेभक्तवत्सलें ॥८५॥ रागसोडवावयालागोन ॥ नरसीमेहत्याचेंरूपधरोन॥ तितुक्यारात्रीमाजीआपण ॥ सावकारा
चेघरींआले ॥ ८६ ॥ दारापासींउभेराहून ॥ हाकामारितीजगज्जीवन ॥ तोंधाकुटीकांताजाण ॥ सावकाराचीजागीझाली ॥ ८७ ॥
सद्गुरूचाशब्दऐकोन ॥ धांवतआलीगडबडोन॥ दारउघडोनिकरीनमन॥ भक्तिभावार्थेंकरोनियां ॥८८॥ ऐसीतिजलादिधलीभेट ॥ ति
नेंहीदर्शनकेलेंस्पष्ट ॥ शरीरावरीओढोनिपट ॥ सावकारनिद्राकरीतसे ॥ ८९ ॥ श्रीहरीतयातेंहाकमारी॥ अहोशेटजीउठाझडकरी ॥
आपुलेंदामघ्यावेंसत्वरी ॥ हिशोबकरोनिसाहित्याचा ॥ ३९० ॥ केदाररागजोअसेगहाण॥ आमुचाआह्मासीद्यापरतोन ॥ ऐसेंदेवाचेंऐ
कतांवचन ॥ सावकारआपणजागाझाला ॥ ९१ ॥ ह्मणेजीइतुक्यारात्रींकष्ट ॥ कायकारणेंकेलेउद्भट ॥ कांहींमाझातगादास्पष्ट॥ तुह्मा
लागोनिहोताकीं॥ ९२॥ अहोजीकेदाररागउत्तम ॥ त्याचीमजलाआवडीपरम ॥ त्यावीणभजनानयेप्रेम॥ ह्मणोनिधांवघेतली ॥९३॥
ऐसेंसावकारेंऐकतांवचन ॥ श्रीहरीतेंनमनकरोन ॥ दामसर्वहीघेमोजून ॥ नरसीमेहत्याचेंकामकरी ॥ ९४ ॥ केदाररागाचेंगहाणखत॥
श्रीहरीचेहातींदेत ॥ उभयतांहीजोडोनिहात ॥ विनंतीकरितीकायतेव्हां ॥ ९५ ॥ अहोजीआपुलेंकार्यझालें॥ एकविनंतीऐकावहिलें॥
आमुचेघरींउच्छिष्टभलें ॥ कृपाकरोनिटाकावें ॥ ९६ ॥ ऐसियापरीविनवून ॥ फराळासीदेतीआणून ॥ देवानेंतेंभक्षणकरून ॥ गुप्तजा
लेतेधवां ॥ ९७ ॥ ऐसापहातांचमत्कार ॥ उभयतांचेंद्रवलेंअंतर ॥ ह्मणतीयेवोनिशारंगधर ॥ कार्यसारिलेंभक्ताचें ॥ ९८ ॥ सावकारा
चीधाकुटीकांता ॥ हर्षझालातिच्याचित्ता ॥ ह्मणेअहोजीसद्गुरूनाथा ॥ सत्यवचनार्थाकेलेंजी ॥ ९९ ॥ ॥ मू०क० ॥ गहने धऱ्यो
हो राग केदारो साहघर धरी रूप नरसीको जाइके छुडायोहे ॥ कागद लै डाऱ्यो गोद मोद भरी गाइ उठे आए झनझन शाम
हार पहिरायोहे ॥ भयो जैजैकार नृप पाइ ले लपटाइ गयो गह्यो हिये भाव सो प्रभाव दरसायो हे ॥ बिमुख खिसाने भये गये उठी
नये नाही बिना हरिकृपा भक्तिपंथ जात पायोहे ॥ २१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीतोकेदारराग ॥ सावकाराचेघरींसांग ॥ गाहाण

ठेविलाहोतासवेग ॥ आणीश्रीरंगतयातें ॥ ४०० ॥ नरसीमेहत्याचेंरूपघेऊन ॥ सावकाराचेघरींजाऊन ॥ रागआणिलासोडवून ॥ न
लगतांक्षणश्रीहरीनें ॥ १ ॥ इकडेनरसीकरितांभजन ॥ कष्टपावलाबहूतजाण॥ थट्टाकरितीसर्वदुर्जन ॥ तेणेंउद्विग्नहोतसे ॥ २ ॥ ओंटी
पसरोनियांजाण ॥ हरीसीभाकितीदीनपण ॥ तोंगहाणखतओटींतपूर्ण ॥ जगज्जीवनटाकीतसे॥ ३ ॥ एकाएकींदचकोन॥ नरसीमेह
हतापाहेआपण ॥ तोंदेखिलारोखाजाण॥ पावतीयुक्ततेधवां ॥४॥ तेव्हांपरमानंदेंकरून॥ केदारयुक्तकरीगायन॥ प्रेमाश्रूनेंभरलेनयन॥
प्रीतीनेंदेवाआळवी ॥ ५ ॥ तंवतोआश्चर्यझालेंनवीन ॥ नित्यजोप्रसादयेतसेजाण ॥ श्रीकंठांतीलमाळतुटोन॥ नरसीच्यागळ्यांतयेतसे
॥ ६ ॥ तयेदिवशींजगज्जीवन ॥ आपुल्याहस्तेंमाळकाढोन ॥ नृत्यकरीतपुढेंयेऊन ॥ नरसीच्यागळ्यांतघातली॥ ७ ॥ ऐसाहोतांचिच
मत्कार ॥ एकचिझालाजयजयकार ॥ हेंपाहोनियांनृपवर ॥ धांवोनिचरणबळकटधरी ॥ ८ ॥ हृदयामाजीधरोनिभाव ॥ ह्मणेजीतुम
चापूर्णप्रभाव ॥ आजिदाविलामजअपूर्व ॥ देवाधिदेववश्यतुह्मां ॥ ९ ॥ ऐसेंपहातांविन्मुखजन॥ मनामाजींखिन्नहोऊन॥ सकलही
खालींमानकरोन ॥ गेलेउठोनतेधवां ॥४१०॥ परंतुऐसासाक्षात्कार ॥ दृष्टीसीपहातांनवळेअंतर ॥ नकरितांनरसीसीनमस्कार ॥ तैसेचि
दुर्जनगेलेकीं ॥ ११ ॥ यांतीलहेंचिमुख्यकारण ॥ विनाहरीच्याकृपेवांचून ॥ मार्गभक्तीचानमिळेजाण॥ सज्जनद्वेषेंनवळेहरी ॥१२॥ अ
सोभक्तांसीजगज्जीवन॥ अनेकप्रकारेंरक्षीआपण॥ आणिकएकअद्भुतजाण॥ चरित्रजाहलेंतेंऐका ॥१३॥ ॥मू०क०॥ करन सगाइ आ
यो पायो वर भायो नांहि घरघर फिरो द्विज नरसी बतायोहे॥ आय सुख पाय पूछ्यो सुतसो दिखाइ दियो कियो लै तिलक मन-देखत चुरायो
हे॥ आज्ञु हम लाइक न तुम सब लाइक हो साइकसो छूव्यो जाइ नाम ले सुनायोहे॥ सुनतही माथो ठोकी कहे तालकूटा वह वाल वोरि आ
वो जावो फेरि दुःख छायो हे॥२२॥ ॥टी०ओ०॥ जुनागडाच्यानिकट॥ शामपुरनामेंनगरउत्कृष्ट ॥ त्रिपुरांतकनामेंराजासुभट ॥ तेथीलरा
ज्यकरीतसे ॥१४॥ तयासीकन्याअसेएक॥ तिचाविवाहकरावाठीक॥ ह्मणोनीजामातपहावयासम्यक॥ पुरोहितासीधाडिलें ॥ १५॥ राज
पुत्रकोणीतरी॥ अथवासावकारतनयभारी॥ वरपाहोनिसुंदरपरी॥ तिलकतयासीदेइजे ॥१६॥ मगतोदेशोदेशींआपण ॥ पहावयासीफिरे

ब्राह्मण॥ परीकोठेंहीसुलक्षण॥ वरतयासीनमिळाला॥१७॥ यापरीतोवरपहात॥ जुनागडासीआलाफिरत॥ घरोघरींशोधकरीत॥ फिरतसे
परीमिळेना ॥ १८ ॥ तोंचांडाळचौकडींत ॥ ब्राह्मणबैसलेहोतेतेथ ॥ तिहींरायाचापुरोहित ॥ पाहोनित्यातेंबोलती ॥ १९ ॥ अहोजी
तुह्मीकायपहातां ॥ जरीपाहिजेवरतत्त्वता ॥ तरीतुह्मासीसुंदरआतां ॥ सावकारयेथेंदावितों ॥ ४२० ॥ थोरतयाचाव्यापार ॥ चाले
सर्वहीपृथ्वीवर ॥ देशोदेशींगुमास्तेसुंदर ॥ कोट्यावधीचेरहाती ॥ २१ ॥ नरसीतयाचेंनामाभिधान ॥ असेसर्वहीगुणसंपन्न ॥ परीत
याचीवृत्तीजाण ॥ वैराग्यशीळअसेकीं ॥ २२ ॥ सर्वहीधंदासोडून ॥ कौपीनघालोनिकरीभजन ॥ परीगुमास्तेपरमसज्ञ ॥ व्यापारत्या
चाचालविती ॥ २३ ॥ नरसीसहकुटुंबआपण ॥ सर्वदाराहेउदासीन ॥ रात्रंदिवसहरिकीर्तन ॥ प्रेमयुक्तकरीतसे ॥ २४ ॥ तरीतुह्मीक
रावेंएक ॥ जाऊनितयाचेघरींसम्यक ॥ नरसीजीच्यातनयातिलक ॥ लावोनिनिश्चयकरावा ॥ २५ ॥ यावरीजैसेंवाटेलमना ॥ तैसेंक
रावेंतुह्मीजाणा ॥ परंतुऐसावरशहाणा ॥ धनवंतकोठेंनमिळेचि ॥ २६ ॥ ऐसेंसर्वांचेंऐकतांवचन ॥ पुरोहिताचेंवळलेंमन ॥ मगसक
ळांसीविनवीआपण ॥ अहोजीमजवरीकृपाकरा ॥ २७ ॥ द्यावेंतयाचेंघरदावोन ॥ ऐसेंऐकतांसर्वब्राह्मण ॥ पुरोहितासीसवेंघेऊन ॥
नरसीचेंसदनदाविती ॥ २८ ॥ मार्गींजातांबाजारांत ॥ सावकारजेराहतीतेथ ॥ पुरोहितासीसर्वबोलत ॥ नरसीमेहत्याचींहींदुकानें
॥ २९ ॥ तेणेंतयासीहोयविश्वास ॥ ह्मणेकींमोठाधनवंतपुरुष ॥ तोंब्राह्मणेंपुरोहितास ॥ नरसीचेंसदनदाविलें ॥ ४३० ॥ मगतोराजपु
रोहित ॥ शिरेनरसीच्याघराआंत ॥ नेत्रींपहातांभगवद्भक्त ॥ तेजअद्भुततयाचें ॥ ३१ ॥ तेणेंपावलापरमानंद ॥ ह्मणेजोडलाबरासंबं
ध ॥ साष्टांगदंडवतघालोनिविशद ॥ नरसीमेहत्यासीकायबोले ॥ ३२ ॥ अहोजीआपुलाकुमार ॥ मजदाविजेतोसकुमार ॥ रायाची
आज्ञाअसेथोर ॥ ह्मणोनियेथेंपातलों ॥ ३३ ॥ नरसीजीनेंहेंऐकोन ॥ तयाचाआवआदरकरोन ॥ चिरंजिवासीपाचारोन ॥ विप्रास
न्मुखबैसविलें ॥ ३४ ॥ भगवत्कृपेचेंतेजगहन ॥ मुलाचेशरीरींपाहोन ॥ पुरोहिताचेंमोहिलेंमन ॥ तिलकलाविलातयासी ॥ ३५ ॥
नरसीमेहत्यासीकरीविनंती ॥ त्रिपुरांतकनामेंजोभूपती ॥ त्याच्याकन्येचाविवाहनिश्चिती ॥ तुमचेमुलासींसिद्धजाहला ॥ ३६ ॥ नर

सीजीनेंहेंऐकोन ॥ ह्मणतीहेंकायकेलेंजाण ॥ आह्मीकायहोतत्समान ॥ दरिद्रीपूर्णअसोंकीं ॥ ३७ ॥ पुरोहितह्मणेआपणासारिखा ॥ दुसराकोणीनदिसेनेटका ॥ कोव्यावधीचाव्यापारदेखा ॥ तुमच्यासदनींचालतसे ॥ ३८ ॥ हेंतुमचेंदरिद्रपण ॥ ज्यासीमाहीतनसेलजाण ॥ तयासीहेंदाखवापूर्ण ॥ वचकेलमनतयाचें ॥ ३९ ॥ सर्वगोष्टीनेंतुह्मीलायक ॥ ऐसेंतयासीबोलोनिदेख ॥ धनुष्याहूनसुटेसायक ॥ यापरीनिघालातेथोनी ॥४४०॥ आपुल्यानगरांतयेऊन ॥ त्रिपुरांतकासीभेटोन ॥ नरसीजीचेंनामकथून ॥ श्रवणींवृत्तघातलें ॥४१॥ ऐसेंरायानेंऐकतांवृत्त ॥ मस्तकावरीहाणीहात ॥ ह्मणेकेलेंहेंकायविपरीत ॥ भाग्यफुटलेंकन्येचें ॥ ४२ ॥ टाळकुव्यातोअसेमाहित ॥ खावयानसेअन्नघरांत ॥ कन्येसीमाझ्यादुःखसागरांत ॥ बुडवोनिआलांकायजी ॥ ४३ ॥ तरीआपणशीघ्रजाऊन ॥ लग्नतयाचेंघोंटाळोन ॥ अंतरींदुःखव्यापिलेंपूर्ण ॥ क्षणभरीचैननपडेची ॥ ४४ ॥ ॥ मू०क० ॥ काटिके अंगूढ डारो तव सो उचारो बात मनमे बिचारो कियो तिलक बनाइके ॥ जाने सुताभाग ऐसे रहे सोच पागि सब आवे जब ब्याहिबेको धन दे अघाइके ॥ लगनहुं लिखि दियो दियो द्विज आनि लियो डारि राख्यो कहूं गावे ताल ये बजाइके ॥ रहे दिनचारि ये बिचारि नही नेंकु मन आये कृष्णरुक्मिणीजू झूमि मिले धाइके ॥ २३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंभूपतीकरीभाषण ॥ परीत्यादेशींचालकठिण ॥ एकदांवरासीतिलकजाण ॥ केलियानपरतेपुनरपी ॥ ४५ ॥ जरीपरतल्याविवाहासी ॥ तरीप्रायश्चित्तघडेत्यासी ॥ करोनिआलाजोतिलकासी ॥ अंगुष्ठतोडावातयाचा ॥ ४६ ॥ ऐसातेथीलअसेविचार ॥ ह्मणोनिउपाध्यादेईउत्तर ॥ आधींमाझाअंगुष्ठसत्वर ॥ तोडोनिटाकानृपवरा॥४७॥ मगहेंमुखानेंबोलाउत्तर ॥ मनींयागोष्टीचाकराविचार ॥ म्यांचिनिश्चयकरोनिसुंदर ॥ केलासेतिलकतयासी ॥ ४८ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ रावअंतरींहोयखिन्न ॥ ह्मणेकन्येचेंभाग्यजाण ॥ ऐसेंचिह्मणोनिखेदकरी ॥ ४९ ॥ मगअंतरींविचारीएक ॥ येथेंव्याह्यासी आलियादेख ॥ तयाचीनिश्चिंतीहोयसम्यक ॥ ऐसेंतयासीधनदेऊं ॥ ४५० ॥ अंतरींऐसेंविचारूनियां ॥ लग्नाचानिश्चयकरोनियां ॥ पत्रधाडिलेंलिहोनियां ॥ नरसीसीतेधवांरायानें ॥ ५१ ॥ विप्रानेंतेंपत्रघेऊन ॥ जुनागडासीआलाजाण ॥ नरसीमेहत्यालागींदेऊ

न ॥ ह्मणेजीतयारीकराहो ॥ ५२ ॥ लग्नतिथीच्याआधींजाण ॥ चारदिवसयावेंआपण ॥ यापरीतयासीबोलून ॥ गेलाब्राह्मणघरासी
॥ ५३ ॥ नरसीनेंतेंपत्रघेऊन ॥ एकीकडेदिलेंठेवोन ॥ सप्रेमहरीचेंकरीगायन ॥ वाजवोनिटाळसर्वथा ॥ ५४ ॥ भजनामाजीसदानि
मग्न ॥ नसेलग्नाचीआठवण ॥ चारदिवसराहिलेजाण ॥ तयारीकांहींनसेची ॥ ५५ ॥ आपुल्यामुलाचेंअसेलग्न ॥ मनींकिंचितहीनसे
स्मरण ॥ परीतोकृपाळूजगज्जीवन ॥ सर्वदासाह्यभक्तांसी ॥ ५६ ॥ द्वारकेमाजीश्रीकृष्ण ॥ रुक्मिणीसीबोलावून ॥ ह्मणेभक्ताचेघरींल
ग्न ॥ सहपरिवारआपणचला ॥ ५७ ॥ नरसीभजनामाजीनिमग्न ॥ आपणकरावेंसर्वलग्न ॥ भक्ताचेंउणेंनपडावेंजाण ॥ करातयारीशीघ्र
आतां ॥ ५८ ॥ मगआठजणीसोळासहस्र ॥ कृष्णकांतानिघाल्यासुंदर ॥ एकलक्षसाठीहजार ॥ पुत्रसपरिवारनिघाले ॥ ५९ ॥ बळि
रामासीह्मणेकृष्ण ॥ भक्तकार्यासीचलाआपण ॥ छप्पन्नकोटीयादवजाण ॥ घेतलेसवेंसर्वही ॥ ४६० ॥ सकळनिघालेसहपरिवा
र ॥ नरसीमेहत्याचेंठाकिलेंद्वार ॥ एकचिझालाजयजयकार ॥ आनंदथोरभक्तासी ॥ ६१ ॥ त्वरेंश्रीहरीरुक्मिणीजाण ॥ लग्नकार्यासी
झोंबलेआपण ॥ परमानंदहोतसेपूर्ण ॥ जुनागडासीतेधवां ॥ ६२ ॥ ॥ सू०क० ॥ ठोरठोर पकवान होत तिय गांन करे घुरत निसां
न कांन सुनिये न बातहे ॥ चित्रमुख कियो ले बिचित्र पट रानि आप घोरि रंग बोरि ये चढायो सुत रातहे ॥ करी सो ज्योनार तामे मानस
अपार आये द्विजनि बिचार पोट बांधीये न मातहे ॥ मनिमयही साज वाजि गज रथ उंट कोर झमके किशोर आज सजीयो बरातहे ॥२४॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ सर्वहीलोकऐसेसमजले ॥ नरसीचेघरींलग्नभलें ॥ ह्मणोनिकोणीपाहुणेआले ॥ थोरधनाढ्यतेआहेती ॥ ६३ ॥
असोश्रीहरीविश्वकर्म्यासी ॥ पाचारोनिआज्ञाकरीत्यासी ॥ साह्यअसावेंतुवांलग्नासी ॥ लागल्यावस्तूसीपुरवावें ॥ ६४ ॥ जेथेंश्रीहरीनें
साह्यहोणें ॥ तेथेंकोणत्यागोष्टीचेंउणें ॥ पाकआरंभिलारुक्मिणीनें ॥ अनेकपक्वान्नेंकरिताती ॥ ६५ ॥ जागोजागींबैसल्याकामिनी ॥
पक्वान्नेंकरावयालागल्याराणी ॥ विवाहाचींगातीगाणीं ॥ आनंदेंकरूनितेधवां ॥ ६६ ॥ वाजंत्रांचाघडघडाट ॥ दुंदुभींचादणदणाट ॥
तोफासुटतीभडभडाट ॥ एकचिआनंदमातला ॥ ६७ ॥ गोष्टीबोलतीपरस्परांत ॥ श्रवणींनउमजेकांहींशब्द ॥ ऐसाव्यापोनिगेलानाद ॥

कायतोआनंदसागावा ॥ ६८ ॥ उत्कृष्टकेलेंमंडपासी ॥ विचित्रपटलागलेत्यासी ॥ विश्वकर्माकरीअंगेसी ॥ कायतेशोभावर्णावी
॥७९॥ रुक्मिणीराणीआपण ॥ तेलहळदीमेळवून ॥ नरसीजीच्यामुलासीजाण ॥ आपुल्याहस्तेंलावितसे ॥ ४७० ॥ यावरीघातलें
मंगलस्नान ॥ घाणाघातलाप्रीतीकरून ॥ सर्वगांवासीआमंत्रण ॥ गडगनेराचेंदीधलें ॥ ७१ ॥ भोजनाचाकेलाथाट ॥ बैसावयासीघा
तलेपाट ॥ सुवर्णाचेंमांडिलेंताट ॥ पक्वान्नेंअनेकवाढिती ॥ ७२ ॥ सोळासहस्रआठनायका ॥ वाढावयासिलागल्यादेखा ॥ अनेकपंक्ती
बैसल्यासुरेखा ॥ जनअपारमिळालेती ॥ ७३ ॥ तेव्हांब्राह्मणविचारकरिती ॥ नरसीचेंउणेंपडावेंनिश्चिती ॥ ह्मणोनिचोरोनीअन्नेंनेती ॥
गांठोड्याबांधोनितेधवां ॥ ७४ ॥ ऐसेंनेलेंअन्नबहुत ॥ सदनामाजीनाहींमात ॥ नरसीचेंउणेंनपडेकिंचित ॥ जेथेंराबतीऋद्धिसिद्धी
॥ ७५ ॥ असोयापरीझालेंभोजन ॥ मगनिघालीवरातजाण ॥ कोणतयाचेंकरीलवर्णन ॥ अद्भुतशोभादिसतसे ॥ ॥ ७६ ॥ चतुरंग
सेनाअपार ॥ यादवांचानिघालाभार ॥ मागेंचालतीकृष्णकुमर ॥ बळिरामआदिकरूनियां ॥७७॥ गजवाजीरथअपार ॥ उष्ट्रपालख्या
म्यानेसुंदर ॥ रत्नजडितसाजमनोहर ॥ शोभतसेसकळांवरी ॥ ७८ ॥ ऐसामातलासेनासिंधू ॥ दहायोजनेंमार्गविशद्ध ॥ पवनालागीं
नमिळेशुद्ध ॥ यापरीवरातसिद्धझाली ॥७९॥ मदनादिकजेकृष्णकुमर ॥ सनरसीच्यामुलाचाकरितिआदर ॥ रत्नजडितपालखीसुंदर ॥
त्यामाजीत्यासीबैसविती ॥ ४८० ॥ तैसेंचिरुक्मिणीआदिमाता ॥ नरसीच्यास्त्रियेलागूनतत्त्वता ॥ अंबारीमाजीअत्यादरता ॥ कन्येसीं
सहितबैसविती ॥ ८१ ॥ चवरीघेऊनियांकरांत ॥ आपणबैसेखवासखान्यांत ॥ आपणापरीसआपुलेभक्त ॥ गौरवीतआदिमाता ॥ ८२॥
॥ ॥ मू०क० ॥ नरसीसो कहे गहे हाथ तुम साथ चलो अंतरीछ मेही चलो इति बात मानिये ॥ कही आज्ञु जानो तुम मेतो
हिये अनो यहे लहे सुख मन मेरो फेट ताल आनिये ॥ आपही बिचार सब भार सो उठाइ लियो दियो डेरा पुरी समधीकी पह
चानिये ॥ मानस पठायो दिन आयो पैन आये अहो देखि छबि छाये नर पूछे जू बखानिये ॥ २५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगश्री
हरीकृष्णनाथ ॥ नरसीमेहत्याचाधरोनिहात ॥ ह्मणतीआतांहेंसर्वकृत्य ॥ सांभाळोनियांचालतूं ॥ ८३ ॥ मीहीचालतोंअंतरिक्ष ॥ केव

ळतुवांराहावेंसाक्ष ॥ नराहतांमीसमक्ष ॥ कार्यसाधीनसर्वही ॥ ८४ ॥ येवढीमाझीमानिजेगोष्ट ॥ कारभारतूंकरावास्पष्ट ॥ ऐसेंबोलतांवैकुंठपीठ ॥ नरसीविनवीतेधवां ॥ ८५ ॥ अहोजीनाथशारंगधर ॥ तुह्मीचसांभाळासर्वभार ॥ आजिमाझेंजाणतांअंतर ॥ इतरकांहींनावडेचि ॥ ८६ ॥ हेंचिआणितोंअंतःकरणीं ॥ येणेंचिसुखपावेमनीं ॥ आपुलीसेवाचक्रपाणी ॥ हेचिआवडेसर्वदा ॥ ८७ ॥ हातामाजीघेवोनिटाळ ॥ कीर्तनाचाकरावागोंधळ ॥ यावीणमजलादीनदयाळ ॥ दुसरेंकार्यनसांगावें ॥ ८८ ॥ हेंचिकरीनरात्रंदिवस ॥ याचीचमजलाअसेहौस ॥ ऐसेंऐकतांजगन्निवास ॥ मनींआश्चर्यकरीतसे ॥ ८९ ॥ आपणचिकरोनियांमगविचार ॥ सांभाळिलासर्वहीभार ॥ परमानंदेंकरोनियांगजर ॥ शामपुरासीपातले ॥ ४९० ॥ नगराबाहेरघालोनिमंडप ॥ तेथेंउतरलेवऱ्हाडीअमूप ॥ कळावेंआलेकींसुखरूप ॥ ह्मणोनिवाद्यांचागजरकेला ॥ ९१ ॥ तोंइकडेभूपतीआपण ॥ मनुष्यधाडीलगबगेंकरून ॥ विवाहाचाआलादिन ॥ अझोनिकांनआलेती ॥ ९२ ॥ मनुष्यजोंगांवाबाहेरआले ॥ तिहींवैभवहेंसर्वपाहिलें ॥ ह्मणतीकोणाचेंसैन्यउतरलें ॥ किंवापातलेंपरचक्र ॥ ९३ ॥ देखतांचिझालेतटस्थ ॥ जवळीयेवोनिभीतभीत ॥ हातजोडोनिपुसतीवृत्त ॥ सैन्यकोणाचेंउतरलें ॥ ९४ ॥ आह्मावरीकृपाकरोन ॥ सर्वहीसांगावर्तमान ॥ तेव्हांइकडीलबोलतीजन ॥ असेहीवरातनरसीची ॥ ९५ ॥

॥ मू० क० ॥ नरसी बरात मती जानों यह नरसीकी नरसी न पावे ऐसी समझ अपारहे ॥ आइके सुनाइ सुधि बुधि बिसराइ अहो करत हसाइ बात भाषो निरधारहे ॥ गयो जो सगाइ करी दरबर आयो द्विज अंगमे न मात कैसे रंग विस्तारहे ॥ कही एक घास धनराससो न पूजे किंहु चंहूदिस पूरि रही देख्यो भक्तिसारहे ॥ २६ ॥

॥ टी० ओ० ॥ इतरनरांच्यावरातीसम ॥ नजाणावीहेवरातउत्तम ॥ जैसानरांतनृसिंहपरम ॥ त्यापरीश्रेष्ठजाणावा ॥ ९६ ॥ ऐसेंऐकतांवर्तमान ॥ दूतांसीआश्चर्यझालेंजाण ॥ नरसीमेहत्यातेंकरायानमन ॥ पुढेंसरसावलेतेधवां ॥ ९७ ॥ तोंएकएकयादववीर ॥ देहींअमौल्यअलंकार ॥ शिबिरामाजीबैसलेसुंदर ॥ सेवकअपारभोंवताले ॥ ९८ ॥ राजदूतपुसतीत्यासी ॥ हेचिकायहोआहेतनरसी ॥ तेव्हांतेत्यांचीकरितीहांसी ॥ नरसीभलत्यासीकायह्मणता ॥ ९९ ॥ ऐसियापरीतेसरदार ॥ तुह्मीसमजाअसतीअपार ॥ रा

जाधिराजनरसीथोर ॥ तुह्माकिंकरांनपावेजी ॥ ५०० ॥ ऐसेंऐकतांखिन्नहोऊन ॥ रायापाशींआलेजाण ॥ सर्वहीसांगतीवर्तमान ॥
अहोजीवरातपातली ॥ १ ॥ कितीसांगावीवरातसिद्धी ॥ जेथेंराबतीरिद्धिसिद्धी ॥ नेत्रींपहातांशुद्धीबुद्धी ॥ विसरोनिगेलीतेधवां ॥ २ ॥
ऐसाऐकतांशब्दचोखटा ॥ रायासीतोवाटेखोटा ॥ दूतांसीह्मणेमाझीथट्टा ॥ कायरेकरितांसभेमाजी ॥ ३ ॥ तंवतेह्मणतीसत्यसाचार ॥
आम्हुचेंनमानावेंअसत्यउत्तर ॥ आपणबाहेरनिघोनिसत्वर ॥ पहावेंदृष्टीभरोनियां ॥ ४ ॥ ऐसेंऐकतांभूपतीआपण ॥ उपरीलमजल्याव
रीजाऊन ॥ वरातनेत्रींपहातांजाण ॥ गेलाविसरोनशुद्धीबुद्धी ॥ ५ ॥ नगराभोंवतींचाळीसकोस ॥ मार्गनसांपडेमनुष्यास ॥ शिबिरें
लागलींबहुवस ॥ सैन्येंअपारउतरलीं ॥ ६ ॥ एकेकपहातांअलंकार ॥ त्याच्यानमोलाचापावेपार ॥ त्रिपुरांतकह्मणेराज्यसमग्र ॥ वेंचि
तांआदरनव्हेयांचा ॥ ७ ॥ तोंसैन्याचाथोरगलबला ॥ नगरामाजीशब्दगेला ॥ पुरोहितेंऐकोनितेवेळां ॥ बाहेरआलापहावयासी ॥ ८ ॥
सगाईकरावयासीजाण ॥ तोचिगेलाहोताब्राह्मण ॥ तेथेंसैन्यासीकरितांप्रश्न ॥ नरसीचीवराततेसांगती ॥ ९ ॥ ऐसीतेणेंऐकतांमात ॥
धांवलासेआनंदभरित ॥ सभेमाजीआलात्वरित ॥ हर्षयुक्तबोलतसे ॥ ५१० ॥ सुखनमावेअंगांत ॥ त्रिपुरांतकासीकायबोलत ॥ पहाकै
सीआलीवरात ॥ हिणवीतहोतासमजलागीं ॥ ११ ॥ आतांकैसाआहेरंग ॥ विस्तारनयनींपाहेंसांग ॥ टाळकुव्यातोह्मणेअभंग ॥
कायबरोबरीकरीलतूझी ॥ १२ ॥ आतांवरातीच्यापहालोकांस ॥ त्यांतीलनुसत्याजनावरांस ॥ तुझ्यासकलधनाचीरास ॥ करितांही
घांसनपुरेची ॥ १३ ॥ प्रियादासह्मणेसैन्यभार ॥ नव्हेतोकेवळभक्तिसार ॥ पहाहोचारीदिशांसीसुंदर ॥ व्यापिलासेभरोनियां
॥ १४ ॥ ॥ मू०क० ॥ चले अचरज मानि देखि अभिमान गयो लयो पाछो ब्राह्मणको हमे राखि लीजिये ॥ जा
इ गही पाइ रह्यो भाइ भरी दया करो गये दृग भरे पाइ परे कृपा कीजिये ॥ मिले भरि अंक ले दिखायो सो मयंक
मुखहू जिये निसंक इन्हे भोर सुता दीजिये ॥ ब्याह करि आये भक्तिभाव लपटाये सब गाए गुन जाने जिते सुनिसुनि जीजिये ॥ २७ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंपहातांचिकौतुक ॥ आश्चर्यमानीनरनायक ॥ सकलअभिमानगेलादेख ॥ निघेभेटीसीतेधवां ॥ १५ ॥ पुरो

हिताचेधरोनिचरण ॥ ह्मणेमीआहेंहीनदीन ॥ लज्जाराखावीमाझीपूर्ण ॥ कृपाकरोनितुह्मीआतां ॥१६॥ मगविप्राच्यामागेंमागें ॥ हात
जोडोनियांलगबगें ॥ भेटावयासीजाईवेगें ॥ नरसीमेहत्यासीतेधवां ॥ १७ ॥ वरातीमाजीशिरलाराव ॥ एकेकाचापाहोनिआव ॥ न
रसीह्मणोनिउपजेभाव ॥ धरीतसेपायतयाचे ॥ १८॥ तंवतेह्मणतीआह्मीकिंकर ॥ पुढेंआहेतिनरसीथोर ॥ ऐसेकरितांनमस्कार ॥ भाग
लानृपवरतेधवां ॥१९॥ तंवतेंकळलेंश्रीकृष्णासी ॥ व्याहीआलेतमुख्यभेटीसी ॥ मगसामोरेंयेवोनित्यासी ॥ भेटलेश्रीहरीतयातें॥५२०॥
तंवतोसमजेहेअधिकारी ॥ ह्मणोनिधांवोनिचरणधरी ॥ तयातेंबोलतीश्रीहरी ॥ नरसीमहाराजमीनसें ॥ २१ ॥ यःकश्चितमीअसेंकिंक
र ॥ नरसीमहाराजआहेतिथोर ॥ भेटवीनमीतुह्मासत्वर ॥ धरोनिकरचालविले ॥ २२ ॥ नरसीपासींमगआणोन ॥ रायासीह्मणेकरान
मन ॥ येरूलगबगेंधांवोन ॥ बळकटचरणधरीतसे ॥ २३ ॥ हृदयामाजीभावभरोन ॥ कंठींआलेंगहिंवरोन ॥ पाणीवाहेनेत्रांतून ॥
वारंवारनमनकरी ॥ २४ ॥ ह्मणेमजवरीदयाकरोन ॥ कृपेनेंघ्यावेंसांभाळोन ॥ ऐसेंनरसीनेंऐकतांवचन ॥ सप्रेमभेटलेतयासी ॥ २५ ॥
ह्मणेजीव्याहीपरिसाआतां ॥ उभयतांलागोनिसांभाळिता ॥ हरीवांचोनिनसेसर्वथा॥ तोचिहाउभाअसेकीं ॥ २६॥ जेणेंतुह्मासीयेथें
आणिलें ॥ धरावेत्याचेचिपायवहिले ॥ ऐसेंह्मणोनिश्रीमुखदाविलें ॥ रणींघातलेंश्रीहरीच्या ॥ २७ ॥ रावअंतरींगहिंवरोन॥ बळक
टहरीचेधरीचरण ॥ येरूदेतसेआश्वासन ॥ निःशंकमनव्हावेंकीं ॥ २८ ॥ उदईकतुह्मीकरावेंलग्न ॥ यासीओपावेंकन्यादान ॥ बळिरा
मासीमगविनवोन ॥ कायश्रीहरीह्मणतसे ॥ २९ ॥ तुह्मीव्हावेंमुलीकडोन ॥ आह्मीइकडेसाह्यपूर्ण ॥ ऐसेंउभयतांविचारून ॥ लग्नला
विलेंसमारंभें ॥५३०॥ कितीतोवर्णावामहोत्साव॥ जेथेंराबतसेदेवाधिदेव ॥ ज्याचेंइच्छितीपदरजसर्व ॥ ब्रह्मेंद्रादीसर्वदा॥ ३१॥ ऐसि
यापरीविवाहकरून ॥ जुनागडासीआलेजाण ॥ ज्यांहींतोपाहिलाउत्साहपूर्ण ॥ तेभक्तिभावांतगर्कझाले ॥३२॥ प्रियादासजीह्मणेआप
ण ॥ जितुकेमीजाणिलेगुण ॥ तितुकेसर्वहीकेलेगायन ॥ पारतयांचाकोणपावे ॥ ३३ ॥ जेजेभाविकसात्विकजन ॥ सर्वदायांतेंकरो
निश्रवण ॥ नरदेहाचेंसार्थकपूर्ण ॥ करोनिराहातीजगामाजी ॥ ३४ ॥ तैसेंचिजयासार्थककरणें ॥ तेणेंयाकथेसीसादरहोणें ॥ मगया

जगांतसुखेंराहाणें ॥ परमानंदेंकरोनियां ॥३५॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
एकशेंतिसराछप्पागोडहा ॥ ५३६ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुकेशव ॥ तुझियाचरणींदेईंठाव ॥ निश्चयपूर्वकजडोभाव ॥ हेंचि
तुजलामागतसें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ दिविदासवंशजसोधरसदन भई भक्ति अनपाइनी ॥ सुतकलत्रसमेत सबै गोविंदपरायन ॥
सेवत हरिहरिदास द्रवतसुख रामरसायन ॥ सीतापतिको सुजस प्रथमही गमन बखान्यो ॥ द्वैसुत दीजे मोहि कबित सबही जग
जान्यो ॥ गिरागदित लीलामधुरसंतनि आनंददायिनी ॥ दिविदास० ॥ १०४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दिविदासजीभक्तथोर ॥ तया
चावंशयशोधर ॥ यशोधराघरींसुंदर ॥ अविनाशभक्तीजाहली ॥ २ ॥ सुतकलत्रादिसमवेत ॥ सकलहीगोविंदपरायणभक्त ॥ श्रीहरी
चीसेवाकरीत ॥ तैसीचभगवद्भक्तांची ॥३॥ यशोधराच्यामुखांतोन ॥ द्रवतसेरामरसायन ॥ त्यामाजीचसदानिमग्न ॥ कायतेंवर्णनक
रवें ॥ ४ ॥ एकदांसीतापतीचेंसुयश ॥ बालकांडामाजीलविशेष ॥ प्रथमचिगेलेजेवनास ॥ तेंचरित्रवर्णिलें ॥ ५ ॥ रायादशरथापा
शींजाण ॥ येऊनविश्वामित्रब्राह्मण ॥ ह्मणेदेइंजेरामलक्ष्मण ॥ यज्ञसंरक्षणकरावयासी ॥ ६ ॥ तेव्हांदशरथाचेंकेलेंस्तवन ॥ तेवेळींजें
गाइलेंकवन ॥ सर्वजगांतमाहितपूर्ण ॥ ह्मणतीतोदोहराघरोघरीं ॥ ७ ॥ ॥ दोहा ॥ रामरामसबकोउकहेदशरथकहैनकोई ॥ एकवार
दशरथकहेकोटियज्ञफलहोई ॥ १ ॥ ॥ ओ० ॥ असोयावरीआनंदकंद ॥ सवेंजावयाझालेसिद्ध ॥ दशरथासीदुःखअगाध ॥ तळमळ
करीततेधवां ॥ ८ ॥ ऐसावर्णितांकथाभाग ॥ यशोधरासीजडेवियोग ॥ तेणेंअंतरींकरीतगमग ॥ रघुनाथासीविनवीतसे ॥ ९ ॥ म
जलागींहीसवेंन्यावें ॥ वारंवारविनवीभावें ॥ पुढेंजेंकांहींचरित्रगावें ॥ तेंविसरलासर्वही ॥ १० ॥ ऐसापहातांभावथोर ॥ प्रगटहोउनी
श्रीरघुवीर ॥ ह्मणेमीपरतयेईनसत्वर ॥ तुवांयेथेंचिरहावें ॥ ११ ॥ ऐसेंतयासीबोलोनिउत्तर ॥ गुप्तजाहलेश्रीरघुवीर ॥ यशोधराचेंजड
लेंअंतर ॥ रामरूपेसीतेधवां ॥ १२ ॥ हृदयींजडलातोवियोग ॥ तेव्हांचिकेलाप्राणत्याग ॥ ऐसातयाचाप्रेमयोग ॥ रामरूपांतमिळा

ला ॥ १३ ॥ ज्याचियाकींमुखांतोन ॥ जेजेलीलाझालीवर्णन ॥ आनंददायकसज्जनांपूर्ण ॥ अत्यंतमधुरसर्वदा ॥ १४ ॥ मूलभक्ति
मालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंचवथाछप्पागोडह्या ॥ १५ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूनारायणा ॥ आतांमाझ्याकरींपालना ॥ षड्रिपूंनींछळिलेंनाना ॥
तुजवीणकरुणाकोणकरी ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ श्रीनंददासआनंदनिधि रसिक सुप्रभुहितरगमगे ॥ लीलापदरसरीतिग्रंथरचनामे
नागर ॥ सरसउक्तिजुतजुक्ती भक्तिरसगानउजागर ॥ प्रचुर पयोधीलो सुजस रामपुरग्रामनिवासी ॥ सकल सुकुलसंवलित भक्तपदरै
नुउपासी ॥ चंद्रहासअग्रज सुहृद परम प्रेमपयमे पगे ॥ श्रीनंददास० ॥ १०५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीनंददासभक्तथोर ॥ आनंदा
चेकेवळसागर ॥ सागराहूनएकसुंदर ॥ रसिकत्वअंगींगुणवसे ॥ २ ॥ जेणेंप्रभूसीहोयसुख ॥ ऐसीसेवाकरीसम्यक ॥ त्यामाजीचरंगले
देख ॥ त्यावीणआणिकनावडे ॥ ३ ॥ श्रीहरीचीलीलाविशद ॥ जेणेंगाइलीपदबंध ॥ छंदशास्त्रानुरूपशुद्ध ॥ रसाचीरीतीज्यामाजी
॥ ४ ॥ ग्रंथरचनेमाजीचतुर ॥ सरसयुक्तिकउक्तीसुंदर ॥ भक्तिरसदिसेउजागर ॥ गायनकरितांपदाचें ॥ ५ ॥ समुद्रपर्यंतआसपास ॥
ज्याचेंव्यापोनिगेलेंसुयश ॥ रामपुरनगरींअसेनिवास ॥ सर्वदाउदाससंसारीं ॥ ६ ॥ जयाचेसुकुलामाजीश्रेष्ठ ॥ भगवद्भक्तझालेवरि
ष्ठ ॥ संतचरणरजाचीउद्धट ॥ असेउपासनासकळांची ॥ ७ ॥ नंददासाचेजेअग्रज ॥ चंद्रहासनामेंभक्तराज ॥ परमसुहृदअधोक्षज ॥
स्वभक्तीनेंकेलाजिहीं ॥ ८ ॥ प्रेमस्वरूपहेंचिदुग्ध ॥ सर्वदाप्राशनकरितीविशद ॥ यापरीउभयतांभक्तशुद्ध॥ तैसेंचिसुकुलसर्वही ॥ ९ ॥
मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंपांचवाछप्पागोडह्या ॥ १० ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुमाधवा ॥ मजलाअनाथजाणोनिदेवा ॥ स्वभक्तीचादेईठावा ॥ परम
कृपाळादीनबंधु ॥ १ ॥ ॥ मू०छं० ॥ संसारसकलव्यापकभई जकडी जनगोपालकी ॥ भक्तितेजअतिभाल संतमंडलको मंडन ॥
बुद्धिप्रवेस भागोत ग्रंथसंशयको खंडन ॥ नरहरिग्रामनिवास देशबांगड निस्ताऱ्यो ॥ नवधा भजन प्रबोधि अनन्य दासन वृत धा

न्यो ॥ भक्तिकृपा वांछी सदा पदरजराधालालकी ॥ संसारसकलव्यापकभई० ॥ १०६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जनगोपालजीचेंकवन ॥
जकडीनांवेंसाखीजाण ॥ सर्वसंसारींव्यापकपूर्ण ॥ जनांमाजीझालीसे ॥ २ ॥ जयाचेमस्तकींसूर्यासमान ॥ तेजभक्तीचेंदिसेपूर्ण ॥
संतमंडळामाजीभूषण ॥ सर्वहीसज्जनमानिती ॥ ३ ॥ तयाचाऐसाबुद्धिप्रवेश ॥ भागवतग्रंथामाजीविशेष ॥ संशयजयासीबहुवस ॥
खंडनतयाचेंकरीतसे ॥ ४ ॥ नरहरीग्रामींज्याचानिवास ॥ बांगडनामेंतोप्रख्यातदेश ॥ तयाचाउद्धारकेलाविशेष ॥ भक्तिपंथासस‍र्वला
विले ॥ ५ ॥ नवधाभक्तीचाप्रकार ॥ प्रबोधोनियांसकलनर ॥ अनन्यदास्यत्वव्रतसुंदर ॥ तेणेंशींसहधारणकेलें ॥ ६ ॥ भक्तीच्याकृपें
करोनिसहज ॥ राधाकृष्णाचेचरणरज ॥ सर्वदावांछीभक्तराज ॥ आणीकइच्छानसेचि ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधि
नीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसाहवाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ९ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूगोविंदा ॥ निवटोनिमाझासर्वधंदा ॥ कृपाकरोनिआनंदकंदा ॥
संतचरित्राबोलवावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ माधो दृढ महिउ परे प्रचुर करी लोढा भगति ॥ प्रसिद्ध प्रेमकी रासि गढागढ परचो
दीयो ॥ ऊंचेते भयो पात शाम साचोपन कीयो ॥ सुत नाती पुनि सदृश चलत ऊही परमपाठी ॥ भक्तनिसो अतिप्रेम नेम नहि किं
हु अंगघाटी ॥ नृत्यकरत नयि तनसंभार सम सरजनकनकी सकति ॥ माधौदृढ० ॥ १०७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पृथ्वीहाचिपाटा
थोर ॥ माधवदासपडोनित्यावर ॥ वरवंव्यासारिखीभक्तीसुंदर ॥ बहुतचिकेलीतयानें ॥ २ ॥ केवळप्रेमाचीराशीख्यात ॥ गढागढनग
रींदाविलीप्रचीत ॥ माडीवरोनियांझालापात ॥ हरीनेंपणसत्यकेला ॥ ३ ॥ पडतांरक्षिलेमाधवदास ॥ पुत्रपौत्रादीपुढेंतत्सदृश ॥ अव
लंबोनिभक्तिपंथास ॥ त्याचिपरिपाटींचालती ॥ ४ ॥ भक्तांचेठाईअतिप्रेम ॥ एकचिसेवेचानसेनेम ॥ कोणत्याहीप्रकारेंपरम ॥ सुखदे
तसेसज्जनांसी ॥ ५ ॥ जैसासरोवरकर्ताचतुर ॥ भोंवतीरचनारचीसुंदर ॥ जेव्हांअंतरींनिघतांनीर ॥ लोटनावरेतयासी ॥ ६ ॥ माधव
दासासीत्याचिसम ॥ भजनींकरितांनृत्यउत्तम ॥ जेव्हांदाटोनियेतसेप्रेम ॥ नसांभाळवेतनुआपुली ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ गढाग

ढपुर नाम माधौ वढी प्रेम भूमि लोटे जब नृत्य करे भूले सुधि अंगकी ॥ भूपती विमुख झूट जानिके परिछा लई आन तीन छाती पर देखी गति रंगकी ॥ नूपुरनि बांधि नाचि सांच सो दिखाइ दियो गिऱ्योहू कराही मध्य जियो मती पंगकी ॥ बडो त्रास भयो नृप दासविसवास बढयो मढयो उर भावरीति न्यारि यो प्रसंगकी ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ गढागढनामेंनगर ॥ तेथेंमाधवदासथोर ॥ राहतसेभक्तसुंदर ॥ प्रेमअद्भुततयाचें ॥८॥ श्रीहरीचेंकरीसेवन ॥ संतसज्जनींप्रीतीगहन ॥ नामकीर्तनींसदानिमग्न ॥ प्रपंचींमननसेची ॥ ९ ॥ नूपुरचरणांतबांधोन ॥ नृत्ययुक्तकरीतभजन ॥ तेव्हांवाढेप्रेमगहन ॥ लोळेभूवरीगडबडां ॥ १० ॥ कितीप्रेमाचीसांगूंअवधी ॥ देहाचीकांहींनराहेशुद्धी ॥ ऐसीतयाचीजन्मसिद्धी ॥ कायतेंभाग्यवर्णावें ॥ ११ ॥ ऐसापहातांप्रेमभर ॥ भजनींमिळतीजनअपार ॥ उपदेशघेतीनारीनर ॥ महिमाअपारवाढला ॥१२॥ गढागढगांवींचाभूपती ॥ त्याजवळसर्वहीलोकबोलती ॥ माधवदासांचीप्रेमस्थिती ॥ ऐसीकोठेंनपाहिली ॥ १३ ॥ भजनींविसरेदेहभान ॥ भूवरीगडबडांलोळेआपण ॥ परीतोभूपतीविन्मुखपूर्ण ॥ त्यासीहेंभाषणनावडे ॥ १४ ॥ ह्मणेकैसेंतेंढोंगमाजविलें ॥ बेशुद्धभूवरीकेवींलोळे ॥ समक्षपाहूंआपुल्याडोळें ॥ ह्मणोनिभूपतीकायकरी ॥ १५ ॥ आपुल्यासदनींकरवूंभजन ॥ परीतेयेतीलकैसेपूर्ण ॥ तरीभंडाराकरावाजाण ॥ अनेकसंतबोलवावे ॥१६॥ मगसंतांच्यासमाजांत ॥ भजनासीउभेकरावेतेथ ॥ विचारूनिऐसेंनिजचित्तांत ॥ आमंत्रणधाडीसंतांसी ॥ १७ ॥ मगमेळवूनसंतमेळा ॥ रायेंउत्साहथोरमांडिला ॥ स्वयंपाकासीआरंभझाला ॥ कढयाचढविल्याचुलीवरी ॥ १८ ॥ सकलहीआलेसंतसुरस ॥ त्यांमाजीआलेमाधवदास ॥ रायेंतिसन्यामजलींविशेष ॥ सभाकरविलीबैसावया ॥ १९ ॥ सकळसंतांसमक्षआपण ॥ माधवदासासीविनवीजाण ॥ जोंवरीस्वयंपाकहोतसेपूर्ण ॥ तोंवरीभजनकरावेंजी ॥ २० ॥ तत्काळमाधवदासउठोन ॥ पायांमाजीचाळबांधोन ॥ भजनासीआरंभकरितांजाण ॥ रंगतात्काळओढवला ॥ २१ ॥ तेव्हांखरेपणरायादाविलें ॥ माधवदासासीप्रेमदाटलें ॥ भूवरीपडोनिगडबडलोळे ॥ कांहींचनसेदेहभान ॥ २२ ॥ माडीसीनसतीवरवंड्या ॥ तयासीलोळतांगडबडा ॥ एकाएकींचधडधडा ॥ तिमजल्यावरोनिखालींपडे ॥ २३ ॥ तोंघृतेंभरलीसद्यस्तप्त ॥

कढईठेविलीहोतीतेथ ॥ माधवदासपडलेत्यांत ॥ एकचिअनर्थजाहला ॥ २४ ॥ रावधांवलागडबडोन ॥ ह्मणेमींअनर्थकेलाजाण ॥ सकळसंतखालींयेऊन ॥ माधवदासासीकाढिती ॥ २५ ॥ सर्वहीजोंपहातीआपण ॥ माधवदासासीरंगपूर्ण ॥ तप्तघृताचाडागजाण ॥ शरीरींकोठेंनसेची ॥ २६ ॥ जेव्हांवरोनिकढईतपडिले ॥ तेवेळींबहुतघृतउडालें ॥ जनजेहोतेभोंवताले ॥ त्यांचेंपोळलेंशरीर ॥ २७ ॥ माधवदासासीत्यासमयांत ॥ मुख्यतोरक्षिताजगन्नाथ ॥ भक्तवत्सलहापणत्वरित ॥ सत्यकरोनिदाविला ॥२८॥ ऐसीपहातांचमत्कृती ॥ स्तब्धरायाचीहोयमती ॥ थोरउपजलात्रासचित्तीं ॥ ह्मणेम्यांनिश्चितीकायकेलें ॥ २९ ॥ अहोसंतांचाअपराधझाला ॥ ह्मणोनिचित्तीं अनुतापला ॥ माधवदासाचेतयेवेळां ॥ चरणींलागलायेवोनी ॥ ३० ॥ विश्वासवाढलासंतचरणीं ॥ भावेंव्यापिलाअंतःकरणीं ॥ याप्रसंगातेंवर्णितांवर्णनीं ॥ वेगळीचरीतीदिसतसे ॥ ३१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसातवाछप्पागोडहा ॥ ३२ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुविष्णुमूर्ती ॥ हेचिमाझीपुरवींआर्ती ॥ भक्तिमालेचीटीकानिश्चिती ॥ पूर्णकरावीदयाळुवा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ अभिलाष भक्तअंगदको पुरुषोत्तम पूरन कियो ॥ नग आमोल इक ताही सबै भूपति मिलि जाचे ॥ सामदामसबहु करे दास नाहिन मत काचे ॥ एकसमे संकट परो लेव पानीमें डारो ॥ प्रभु तिहांरि बस्तु बदनते वचन उचारो ॥ पांचदोईसतकोसते हरिहीरालै उरधर्यो ॥ अभिलाष० ॥ १०८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अंगदनामेंमहाभक्त ॥ एकइच्छात्याचीअद्भुत ॥ संपूर्णकरीजगन्नाथ ॥ भक्तवत्सलदयाळु ॥ २ ॥ अंगदासमिळालानगअमोल ॥ त्याचीयाचनाकरीभूपाळ ॥ सामदामादिविचारसकळ ॥ बहुतप्रकारेंकरिताझाला ॥ ३ ॥ परीअंगदाचेंएकमत ॥ डळमळेनाकिंचितचित्त ॥ तेणेंकोपलापृथ्वीनाथ ॥ तयाचाघातकरूंपाहे ॥४॥ त्यायोगानेंअंगदाउद्भट ॥ एकदांपडलेंमहासंकट ॥ तेव्हांघेवोनिहिरासुभट ॥ पाण्यांतफेंकोनदीधला ॥५॥ प्रभूहेतुमचीवस्तुसुंदर ॥ आपणआपुलीघ्यावीसत्वर ॥ ऐसामुखानेंकरीउच्चार ॥ तोंकायचमत्कारजाहला ॥ ६ ॥ सहस्रकोसांवरून ॥ तो

अंगदाचाहिराजाण ॥ हृदयींधरीजगज्जीवन ॥ कायतोमहिमावर्णावा ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ राइसेन गढवास नृप सो सलाहदीन ताको यह काका रहे अंगद बिमुखहे ॥ ताकी नारी प्यारी प्रभुसाधुसेवाधारी उर आये गुरु घर कहे कृष्णकथा सुखहे ॥ बेठे भौन देखि कौन कैसे मौन रह्यो जात बोल्यो तियाजाति कहांकरो नररूपहे ॥ सुनि उठि गये वधू अन्न जल त्यागि दिये लिये पांव जाइ विषैंवस भयो दुःखहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अंगदभक्तमोठासुरस ॥ रायसेनगढींत्याचावास ॥ तेथीलजोनृपतीविशेष ॥ सलाहदीननामत्याचें ॥ ८ ॥ अंगदतयाचाचुलतादेख ॥ श्रीहरीसीअसेविन्मुख ॥ तयाचीकांतालाडकीएक ॥ प्रीतीअत्यंततिजवरी ॥ ९ ॥ परीतीअसेभगवद्भक्त ॥ साधुसंतांचीसेवाकरीत ॥ गुरूचेठायींनिष्ठाबहुत ॥ हृदयींधरीतसर्वदा ॥ १० ॥ एकदासद्गुरूघराआले ॥ इणेंसद्भावेंआदरिले ॥ गुरुनाथानेंसुखसमेळे ॥ श्रीकृष्णकथाआरंभिली ॥ ११ ॥ तेणेंहोतसेपरमानंद ॥ तितुक्यांतआलापतीअंगद ॥ त्याचेअंतरींहोयविषाद ॥ ह्मणेहाकोणबैसलासे ॥ १२ ॥ आमुचेसदनींराणीवाज्यांत ॥ कैसाहापुरुषबैसलायेथ ॥ मौन्यराहोनि पाहेतटस्थ ॥ मगतेथोनिपरतला ॥ १३ ॥ जातानांखोंचूनबोलेवचन ॥ अहोस्त्रियांचीजातीकठीण ॥ कायकरावेंयेथेंआपण ॥ नकळे चरित्रस्त्रियांचें ॥ १४ ॥ आजिआमुच्याअंतःपुरांत ॥ पुरुषरूपहेंकैसेंयेथ ॥ यापरीअंगदबोलोनितेथ ॥ गेलामहालांतआपुल्या ॥१५॥ गुरूनेंतोऐकतांशब्द ॥ अंतरींबहूतवाटोनिखेद ॥ तत्काळउठोनिगेलेविशद ॥ पुन्हानआलेतयेसदनीं ॥ १६ ॥ तेणेंअंगदाच्याकांतेप्रती ॥ अत्यंतदुःखवाटलेंचित्तीं ॥ अन्नपानादीसोडोनिनिश्चिती ॥ बैसेएकांतींएकली ॥ १७ ॥ कोणाशींहीनकरीभाषण ॥ अंगदास कळलेंवर्तमान ॥ अंतरींबहुतझालाखिन्न ॥ विषयाधीनह्मणोनी ॥ १८ ॥ अनेकप्रकारेंकरून ॥ कांतेचीकरीविनवण ॥ परीतेनकरीकांहींभाषण ॥ अंगदचरणमगधरी ॥ १९ ॥ ॥ मू०क० ॥ मुख न दिखावे याहि देख्योही सुहावे कही भावे सोइ करो नेकु वदन दिखाइये ॥ मेहु जल त्यागि दियो अन्न जात कापे लियो जियो जब नीके तब आप कछु खाइये ॥ बोलि मोसो बोलो जिनि छाडो तन यांही छिन पन सांचो हों तो तौंपे सुनत समाइये ॥ कहो अब कीजे सोइ मेरि मति गई खोई भोई उरदया बात कही

समझाइये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंबळकटधरिलेचरण ॥ कांहींनकेल्यासोडीजाण ॥ तेव्हाकांताकरीभाषण ॥ मुखनदावींरेमज
लागीं ॥ २० अंगदह्मणेतुझेंमुख ॥ पाहिल्याविणनपडेसुख ॥ जेंसांगसीलतेंकरीनदेख ॥ एकदांवदनदाखवीं ॥ २१ ॥ जरीतूंमज
लानदाविसीवदन ॥ मीहीसोडितोंखानपान ॥ कैसेंमजलाभक्षवेअन्न ॥ उपवासींतुजरह्मातां ॥ २२ ॥ जेव्हांउत्तमप्रकारेंकरून ॥ कांहीं
आपणकरालभोजन ॥ तेव्हांचिमजलापडेलचैन ॥ अन्नसेवनकरीनमी ॥ २३ ॥ तेव्हांतीवदेत्रासेंकरून ॥ मजसींनबोलिजेकांहींवचन ॥
मीतोंआपुलेंयेचिक्षण ॥ सोडीनशरीरपह्मकीं ॥ २४ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ अंगदपडलामूर्च्छापन्न ॥ दयाआलीतिजलागोन ॥
करीसावधानपतीसी ॥ २५ ॥ अंगदासीबोलेवचन ॥ जरीमजवरीप्रीतीगहन ॥ ऐसातुमचासत्यपण ॥ तरीएकआपणकरावें ॥२६॥
कांहींएकसांगतेंजाण ॥ तेंतोंहृदयींधरावेंआपण ॥ हेंजरीकबूलतुह्मांलागोन ॥ तरीचभाषणकरीनमी ॥ २७ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांभाष
ण ॥ अंगदउठलाखडबडोन ॥ ह्मणेतूंसांगसीलतेंमीकरीन ॥ सत्यहेभाकअसेमाझी ॥ २८ ॥ माझीगडबडोनिगेलीबुद्धी ॥ मजवरीकृपा
करावीआधीं ॥ जेणेंसर्वहीहरेलव्याधी ॥ येतकाकुलतीवेळवेळां ॥ २९ ॥ ऐसेंकातेनेंपाहोनियां ॥ तिजलागोनिआलीदया ॥ अंग
दासीसमजावोनियां ॥ कथासर्वहीसांगीतली ॥ ३० ॥ ॥ मू०क० ॥ वेइ गुरु करो जाइ पाइनिमे परि गयो चाइनि लिवाइ ला
यो भयो सिष दीनहे ॥ धारी उरमाल भाल तिलक बनाइ कियो लियो सीत प्रीति कोऊ उपजी नवीनहे ॥ चढी फौज संग च
ढ्यो बैरीपुरमारि बढ्यो कढ्यो टोपी लेके हीरा सतयेक पीनहे ॥ डारे सब बेचि पागपेचमध्य राख्यो मुख्य भाष्यो सो अमोल क
न्यो जगन्नाथलीनहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ०॥ नरदेहासीयेऊन ॥ ऐसेंतुमचेंपापीमन ॥ सद्गुरूघरींयेतांजाण ॥ विकल्पतयासींधरियेला
॥ ३१ ॥ जैसीमाझ्याठाईंप्रीती ॥ तेचिगुरूसीकरावीरीती ॥ नातरीशेवटींअधोगती ॥ स्त्रियांचेसंगतीपावाल ॥ ३२ ॥ आताहेंचिमा
झेंवचन ॥ त्यासद्गुरूसीजावेंशरण ॥ अपराधसर्वहीनिवेदून ॥ दीनहोऊनघरींआणा ॥ ३३ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ अधोगतीचेंभयवा
टोन ॥ अंगदाचेंवळलेंमन ॥ गेलाशरणसद्गुरूसी ॥ ३४ ॥ गुरूच्याआश्रमींजाऊन ॥ बळकटतयाचेधरीचरण ॥ ह्मणेमीअपराधीअसेंप्र

र्ण ॥ करावाउद्धारदयाळा ॥३५॥ ऐसेंऐकतांदीनवचन ॥ सद्गुरूझालेसुप्रसन्न ॥ तेव्हांअंगदविनवीआपण ॥ करावेंपावनघरमाझें ॥३६॥
मोठ्यामहोत्साहेंकरून ॥ सद्गुरूतेंघरींआणोन ॥ शिष्यजाहलादीनहोऊन ॥ उपदेशघेतलातयाचा ॥३७॥ हृदयींधरिलीमाळपरिकर ॥
मस्तकींतिलककेलासुंदर ॥ गुरूचेंउच्छिष्टशीतसत्वर॥ भावपुरस्करघेतलें ॥३८॥ ऐसीकांहींप्रीतीगहन ॥ अंगदासीउपजेनवीन॥ तेणेंहृ
दयींप्रकाशपूर्ण ॥ गुरुमंत्राचाजाहला ॥ ३९ ॥ एकदाकोणीशत्रूवर ॥ सलाहदीनानीअंगदासत्वर ॥ सवेंदेऊनिसैन्यभार ॥ युद्धाला
गोनधाडिलें ॥ ४० ॥ अंगदहरीचापूर्णभक्त ॥ यासीविजयझालाप्राप्त ॥ शत्रूचाकरोनिशिरःपात ॥ समस्तनगरलूटिलें ॥ ४१ ॥ तों
अंगदासीटोपीएक ॥ लुटेमाजीमिळालीदेख ॥ त्याटोपीसीअमोलिक ॥ हिरेअनेकलागलेती ॥४२॥ तयामाजीशंभरथोर ॥ तेअंगदेंघेऊ
नसुंदर ॥ विकोनियांदिधलेसत्वर ॥ त्यांतोनिएकराहिला ॥ ४३ ॥ तोजाणोनिअमोलिक ॥ पागोट्यामाजीठेविलादेख ॥ मुखानेंउ
च्चारकरीसम्यक ॥ अर्पणजगदीशातुजअसो ॥ ४४ ॥ ॥ मू०क० ॥ कानाकानी भई नृप बात सुनि लई कही हीरा वह
देय तोपे ओर माफ कियेहे॥ आप समझावे बहु जुगती बतावे याके मनमे न आवे जाइ सबै कहि दियेहे ॥ अंगदबहनि लागे वाकी
भूवा पागे तासो देवो विष मारो फेरि तूही पग छियेहे ॥ करत रसोइ घर गरलमिलाय पाक भोगहूं लगायो अजु जेवो बोलि लियेहे ॥४॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसाअंगदेंकेलाविचार ॥ परीकलियुगींचेकपटीनर ॥ रायापाशींकोणीसत्वर ॥ तेंवृत्तजावोनिसांगीतलें ॥ ४५ ॥
सलाहदीनानेंकरितांश्रवण ॥ विकल्पेंभरलेंअंतःकरण ॥ अंगदचुलताअसेह्मणोन ॥ समक्षकांहींनबोलिला ॥ ४६ ॥ दुसऱ्याच्यामुखें
करोन ॥ अंगदासीबोलेआपण ॥ लुटीमाजीतुह्मासीजाण ॥ हिरेबहूतसांपडले ॥ ४७ ॥ तेतुह्मासीमाफसकळ ॥ परीएकजोआहेजव
ळ ॥ तोमजवरीहोउनीदयाळ ॥ कृपाकरोनिदेइजे ॥ ४८ ॥ ऐसेंरायाचेंजेंभाषण ॥ अंगदासीतेंसकळजन ॥ सांगतातीसमजावोन ॥
अनेकप्रकारेंकरोनियां ॥ ४९ ॥ सामदानदंडभेद ॥ करोनीतयासांगतीविशद ॥ परीतोनायकेस्वच्छंद ॥ एकहीमनांतनआणी
॥ ५० ॥ तेव्हांसकळांसीरागयेऊन ॥ सांगतीरायापाशींजाऊन ॥ अहोजीअंगदमहादुर्जन ॥ आपुलीअवज्ञाकरीतसे ॥ ५१ ॥ राया

सीहेंऐकतांक्रोध ॥ ह्मणेचुलत्यासींकरावेंयुद्ध ॥ परीलोकांतहेंदिसेलविरुद्ध ॥ मगतोयुक्तीकायकरी ॥ ५२ ॥ जैसाअंगदलागेचुलता ॥
त्याचीबहीणतेयाचीआत्या ॥ तिजपाशींजाऊनतत्त्वता ॥ सलाहदीनकायह्मणे ॥ ५३ ॥ कृपाकरोनियांमजवर ॥ एकमाझेंतूंकार्यथो
र ॥ आत्याबाईकरींसत्वर ॥ ह्मणोनिचरणधरीतसे ॥ ५४ ॥ तंवतीह्मणेसांगबापा ॥ रावह्मणेतूंनधरींकोपा ॥बालकावरीकरोनिकृपा ॥
आजिहेंकार्यसाधावें ॥ ५५ ॥ अंगदमजलाअसतीथोर ॥ परीमीबैसलोंगादीवर ॥ माझीतेहींआज्ञासत्वर ॥ करावीमान्यन्यायहाअसे
॥ ५६ ॥ तेतोंकांहींनायकोन ॥ माझीअवज्ञाकरितीपूर्ण ॥ तरीतूंत्यांसीविषपाजोन ॥ सत्वरप्राणघेइजे ॥ ५७ ॥ अंगदासीमारिल्या
वरी ॥ तूंचिराज्याचीहोअधिकारी ॥ सत्यह्मणोनिभूपसत्वरी ॥ करपायांवरीठेवीतसे ॥ ५८ ॥ ऐसेंरायाचेंऐकतांवचन ॥ स्त्रियांचेंकठो
रअंतःकरण ॥ लोभामाजीयेऊनपूर्ण ॥ विषद्यावयासिद्धजाहली ॥ ५९ ॥ अंगदाचानित्यनेम ॥ भगिनीवरतेंऐसेंप्रेम ॥ तिच्याहस्तें
पाकउत्तम ॥ करोनिभोजनकरीतसे ॥६०॥ ऐसीअसतांप्रीतीगहन ॥ स्त्रियांचीजातीमहाबेमान ॥ विषमिळवोनिकेलेंअन्न ॥ ताटवाढिलें
तेधवां ॥ ६१ ॥ अंगदासीपाचारोन ॥ ह्मणेकरावेंआजिभोजन ॥ येरूसत्वरबैसेयेऊन ॥ नैवेद्यसमर्पीदेवासी ॥ ६२ ॥ ॥ मू०क०
बाकी एक सुता संग लैके बैठे जेवनको आइ सो छिपाइ कही जेवो कंही गईहे ॥ जेवत न बोधहारि तब सो बिचारि प्रीती भीत
रोइ मिली गरै रीती कहिदईहे ॥ प्रभू लों जिमाये रांड भांडके निकास द्वार दै करी किवार रस पायो ओप नईहे ॥ बडो दुःख
हिये रह्यो कह्यो कैसे जात काहु बात सुनि नृपहूने जैसी भांति भईहे ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तिचीकन्याधाकुटीएक ॥ तिचेंअं
गदासबहूकौतुक ॥ सवेंतिजलाघेऊनसम्यक ॥ नित्यभोजनकरीतसे ॥ ६३ ॥ देवासीनैवेंद्यसमर्पोनी ॥ भोजनापाचारीतिजलागोनी ॥
इणेंठेविलीतीलपवोनी ॥ कायबंधूसीबोलतसे ॥ ६४ ॥ अरेअंगदाकरींभोजन ॥ कोठेंबाहेरतीगेलीजाण ॥ मागोनजेवीलमगयेवोन ॥ तु
जलाउशीरहोतसे ॥ ६५ ॥ अंगदबोलेतिजवांचोन ॥ मजलाकांहींनावडेभोजन ॥ येरूनानाप्रकारेंकरून ॥ समजावीतसेबंधूसी
॥ ६६ ॥ परीतयाकन्येवीण ॥ अंगदकांहींनकरीभोजन ॥ ऐसीपाहोनिप्रीतीगहन ॥ अनुतापझालाबहिणीसी ॥६७॥ ह्मणेयाचीतोंऐ

सीप्रीती ॥ माझीपहातांदुष्टमती ॥ धिग्धिग्माझ्याजन्माप्रती ॥ ह्मणोनिउठलीतत्काळ ॥ ६८ ॥ बंधूच्यागळांपडोन ॥ तयासीबोलेग
हिवरोन ॥ अहारेसखयानकरींभोजन ॥ विपरीतअन्नअसेहें ॥ ६९ ॥ हिरानदेशीतूंरायालागुन ॥ तेणेंतयासीकोपयेऊन ॥ मजलाबहूत
लोभदाऊन ॥ विषदेवविलेंतुजलागीं ॥ ७० ॥ यापरीसांगोनदिधलीरीती ॥ तेअंगदेंऐकतांनिश्चिती ॥ कोपयेवोनिभगिनीप्रती ॥
कायआपणबोलतसे ॥ ७१ ॥ रांडेपहिलेंचमजलागोन ॥ कांनकथिलेंहेंवर्तमान ॥ श्रीहरीसीघातलेंभोजन ॥ पातकीपूर्णअससीतूं
॥७२॥ धिग्माझेंभक्तपण ॥ हरीसीघातलेंविषभोजन ॥ तरीजेंदेवानेंसेविलेंअन्न॥ तेंचिभक्षणकरीनमी॥७३॥ भगिनीह्मणेतुजमाझीआ
ण ॥ सर्वथाहेंनकरींभोजन ॥ अंगदेंतिचाहातधरून ॥ घराबाहेरकाढिली ॥ ७४ ॥ कडीलावोनिकवाडासी ॥ आपणबैसेभोजनासी ॥
श्रीहरीच्याप्रसादासी ॥ करीभक्षणभावार्थें ॥ ७५ ॥ नवीनचिहाचमत्कार ॥ भक्तीचापाहिलाप्रकार ॥ देहाचीआशासोडोनिसत्वर ॥
हरीच्याप्रीतींतगुंतला ॥ ७६ ॥ मुख्यप्रीतीचेंहेंचिलक्षण ॥ आपुलामित्रजेंकरीलजाण ॥ तेंचिआपणाकरणेंपूर्ण ॥ देहाचेंभाननठेवोनि
॥ ७७ ॥ यापरीअंगदेंकेलेंभोजन ॥ परीतळमळेअंतःकरण ॥ आजिमाझ्याहरीनेंजाण ॥ विषाचेंअन्नभक्षिलें ॥ ७८ ॥ हृदयींराहिलें
दुःखथोर ॥ मुखींनकरवेतोउच्चार ॥ रायानेंऐकिलाचमत्कार ॥ जैसाज्याप्रकारेंजाहला ॥ ७९ ॥ मनींविचारीभूपआपण ॥ कोणत्याही
प्रकारेंकरून ॥ अंगदेंकेलेंविषभक्षण ॥ आतांतोमरणपावेल ॥ ८० ॥ ॥ मू०क० ॥ चले नीलाचल हीरा जाइ पहिराइ आवे आ
इ घेरि लीने नृपनरनि खिसाइके ॥ कही डारि देवो कै लराही सन्मुख लेहु बस न हमारो भूप आज्ञा आये धाइके ॥ बोले नेकु
रहो मे अन्हाइ पकराइ देत हेत मन और जल डार्‍यो ले दिखाइके ॥ वस्तु हें तिहारि प्रभु लीजिये उवारि यह बांणी लागी प्यारी
उरधारी सुख पाइके ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ असोअंगदाचाभावशुद्ध ॥ त्यासीविषाचानहोयबाध ॥ श्रीहरीचातोप्रसाद ॥ अमृ
तरूपजाहला ॥ ८१ ॥ मगअंतरींकरीविचार ॥ हिऱ्यासाठींहासर्वप्रकार ॥ तरीजयाचात्यासीसत्वर ॥ अर्पणकरोनीयावेंकीं ॥ ८२ ॥ ह्म
णोनिनिघेनीलाचलासी ॥ कींजावोनिजगन्नाथासी ॥ हिराअर्पणकरूंत्यासी ॥ तोंरायासींवृत्तकळलें ॥ ८३ ॥ ह्मणेनिघोनिजातो

चोर ॥ ह्मणोनिधाडीसैन्यसंभार ॥ हिराहिरोनिआणासत्वर ॥ तयाचाप्राणघेऊनी ॥ ८४ ॥ जरीअंगदेंहिराजाण ॥ तुह्मासीदिधला प्रीतीकरून ॥ तरीतयाचेरक्षाप्राण ॥ नातरीघातकरावा ॥ ८५ ॥ ऐसीरायाचीआज्ञाथोर ॥ ऐकतांधांवलासैन्यसंभार ॥ मार्गींअंगदासीगांठोनिसत्वर ॥ भोंवतीवेढाघातला ॥ ८६ ॥ अंगदासीक्रोधेंकरून ॥ ह्मणतीटाकावाहिराजाण ॥ नाहींतरीसन्मुखहोऊन ॥ युद्ध घेइजेआह्मासीं ॥ ८७ ॥ सर्वप्रकारेंतुह्मीश्रेष्ठ ॥ परीरायाचीआज्ञाउद्भट ॥ ह्मणोनियुद्धासीझालोंनीट ॥ काबूनसेचिआमुचा ॥ ८८ ॥ यापरीतोपहातांप्रकार ॥ अंगदअंतरींकरीविचार ॥ यासींकरितांयुद्धत्वर ॥ जयनपावेआपणा ॥ ८९ ॥ तरीरजपूतबच्चेआपण ॥ सन्मुखरणांतघडतांमरण ॥ उत्तमपरीएकअनर्थपूर्ण ॥ हिरानअर्पेंजगदीशा ॥ ९० ॥ तरीसर्वगतविश्वंभरा ॥ येथोनिअर्पणकरूंहिरा ॥ ऐशायोजूनमनींविचारा ॥ कायतयासीबोलतसे ॥ ९१ ॥ अहोक्षणभरीरहावेंस्वस्थ ॥ स्नानसंध्यामीसारितोंयेथ ॥ नंतरतुमच्याहातीं अर्थ ॥ साधोनदेईनपहाकीं ॥ ९२ ॥ ऐसेंतयासीकरीभाषण ॥ परीमनींचाहेतूअन्य ॥ तेथेंसरोवरहोतेंजाण ॥ शिरेआपणतयामाजी ॥९३॥ जलामाजीउभाराहून ॥ आपुल्याहातींहिराघेऊन ॥ सर्वलोकांसीदाखवोन ॥ दिलाटांकोनपाण्यामाजी ॥ ९४ ॥ मुखानेंबोलेहेजगन्नाथा ॥ आपुलीवस्तुहेआपणआतां ॥ ग्रहणकरावीप्रभुतत्त्वता ॥ मजवरीकृपाकरोनी ॥ ९५ ॥ यापरीआर्तस्वरेंकरून ॥ जगन्नाथासीकरीभाषण ॥ हरीसीतेवाणीपूर्ण ॥ प्रियकरलागलीतेधवां ॥ ९६ ॥ सहस्रकोसांवरोनियां ॥ हरीनेंहिराघेऊनियां ॥ परमसंतोषपावोनियां ॥ केलाहृदयींधारण ॥ ९७ ॥

॥ मू०क० ॥ एतो घर आये वेतो जलमधि कुदि धाये अति अकुलाये नेकु खोजहू न पायोहे ॥ राजा चलि आयो सब नीर ढरवायो कीच देखि मुरझायो दुःखसागर बुडायोहे ॥ जगन्नाथदेव आज्ञा दई सुधि देवो जाय आयके सुनाइ नर तन बिसरायोहे ॥ गयो जाई देख्यो उरपर जगमग रह्यो लह्यो सुख नैननिको कापे जात गायोहे ॥ ७ ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ इकडेतोंअंगदेंआपण ॥ सरोवरांतहिराटाकून ॥ आपुल्याघरासीयेपरतोन ॥ सैन्यउद्विग्नजाहलें ॥ ९८ ॥ मुख्य हिरापाहिजेआपणा ॥ सरोवरींतोटाकिलाजाणा ॥ तरीतेथेंचिकरोनिप्रयत्ना ॥ शोधूनतयासीकाढावें ॥ ९९ ॥ ऐसाविचारकरोनि

समस्त ॥ उड्याटाकितीसरोवरांत ॥ शोधूनपहातीसाद्यंत ॥ तळमळचित्तांतलागली ॥ १०० ॥ किंचितहीनशोधपावला ॥ मगराया
सीतयेवेळां ॥ सर्वहीवृत्तांतनिवेदिला ॥ तेणेंतोतळमळेअंतरीं ॥ १ ॥ मगनगरांतीलसकलजाण ॥ झारेकरीसवेंघेऊन ॥ सरोवरासी
रावआपण ॥ शोधयेऊनकरीतसे ॥ २ ॥ पाणीसर्वहीउपसोन ॥ चिखलांतपाहिलेंशोधून ॥ कोठेंशोधनलागतांजाण ॥ अत्यंतखि
न्नजाहला ॥ ३ ॥ अहोविपरीतकेलेंआपण ॥ केलावडिलांचाअपमान ॥ हिराहीहातींचागेलाह्मणून ॥ दुःखसमुद्रींबुडाला ॥ ४ ॥ इ
कडेजगन्नाथजीआपण ॥ प्रीतीनेंहृदयींहिराधरून ॥ पंड्यासीतेंवृत्तकळवोन ॥ कायआज्ञाकरीतसे ॥ ५ ॥ मजलाहिरापावलाह्मणू
न ॥ अंगदासपावतीद्यानेऊन ॥ ऐसेंऐकतांआज्ञावचन ॥ पंडेनिघालेतेधवां ॥ ६ ॥ पावतीसहितमहाप्रसाद ॥ आलेघेऊनरायसेन
गडांत ॥ अंगदासीभेटोनितेथ ॥ सर्वहीवृत्तनिवेदिलें ॥ ७ ॥ तेणेंऐकतांवर्तमान ॥ कांहींनराहिलेंदेहभान ॥ प्रेमामाजीझालानिम
ग्न ॥ दयाळुत्ववर्णीहरीचें ॥ ८ ॥ पतीतपावनाजगज्जीवना ॥ सत्यतूंकरिसीभक्तवचना ॥ मजअनाथादेऊनमाना ॥ कृपाळूपणादा
विलें ॥ ९ ॥ महाप्रसादमगसेऊन ॥ श्रीहरीचेपार्षदह्मणोन ॥ सकलपंड्यांचेंकेलेंपूजन ॥ सप्रेमयुक्ततेधवां ॥ ११० ॥ मगपंड्यांच्या
बरोबर ॥ तैसाचिनिघेअंगदवीर ॥ नीलाचलासीयेऊनसत्वर ॥ जगन्नाथासीपाहिलें ॥ ११ ॥ तोंजगदीशाच्याहृदयावर ॥ झळकत
सेतोहिरासुंदर ॥ नेत्रसुखातेंअंगदवीर ॥ पूर्णतेवेळींपावला ॥ १२ ॥ जेंअंगदासुखपावलें ॥ तेंकोणासीजायवर्णिलें ॥ जेकांतैसेंचिअ
सतीभले ॥ त्यांसीचमाहितअसेकीं ॥ १३ ॥ साक्षातहरीचेंरूपसगुण ॥ तयाचेदृष्टीपडलेंपूर्ण ॥ प्रेमेंत्यावरीकवितरचोन ॥ करीतवर्णन
हरीचें ॥ १४ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ तरवाललाई नखचंद्रिका सु छवि छाइ हियमे समाइ वह कैसे कहि जातिहे ॥ नूपुरादि चूरा पग
धोति पग रही लगि क्षुद्रघंटिका अनूप ज्योति जगमगीवहे ॥ झगा बूटेदार वनमाल मोती हीरा कांती कौन कबी उपमा कहन
सकातिहे ॥ तिलक बिसाला माथे चीरा छबिजाल जापे कलगीर साल देखि अंगद सिहातहे ॥ १ ॥ ॥ मू०क० ॥ राजाहिये
ताप भयो दयो अन्न त्यागि करो आवे जोपे भाग मेरे ब्राह्मन पठायेहे ॥ धरनो दे रहे कहे नृपके बचन सब तब व्हैं दयाल निज

पुरढिंग आयेहे ॥ भूप सुनि आगे आइ पाइ लपटाइ गयो लयो उरलाइ द्रग नीर लै भिजायेहे ॥ राजा सर्वसु दियो जियो हरिभ
क्ति कियो हियो सरसायो गुन जाने जिते गायेहे ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ घरदाराचालोभसोडोन ॥ तेथेंचिअंगदराहेआपण ॥
रायासीकळतांवर्तमान ॥ हृदयींअनुतापजाहला ॥ १५ ॥ अहोपहामीकैसामूर्ख ॥ प्रत्यक्षअनुभवपाहोनिदेख ॥ विषाचेंअमृतझालेंस
म्यक ॥ भोजनकरितांअंगदासी ॥ १६ ॥ तैसेंचिसहस्रकोसांवरून ॥ हिराअंगिकारीजगज्जीवन ॥ परंतुमाझेंपापीमन ॥ कांहींचअनु
मानकरीना ॥ १७ ॥ देवासीजेंदुर्लभशरीर ॥ ऐसेंतेंपावलेंमजसुंदर ॥ त्यावरीसत्संगझालाथोर ॥ परीमजउमजपडेना ॥ १८ ॥ तरी
आतांहानिश्चयपूर्ण ॥ जेव्हांअंगदाचेंहोईलदर्शन ॥ तेव्हांचमीकरीनभोजन ॥ ह्मणोनिअन्नसोडिलें ॥ १९ ॥ मगआणावयाअंगदा
सी ॥ धाडीश्रेष्ठत्वेंब्राह्मणासी ॥ माझेंभाग्यजरीउत्तमेंसी ॥ तरीचयेथेंतेयेतील ॥ १२० ॥ ऐसेंरायाचेंपाहोनिमन ॥ कळवळोनितेगेले
ब्राह्मण ॥ नीलाचलासीमगजाऊन ॥ अंगदभक्तासीगांठिलें ॥ २१ ॥ सलाहदीनाचेंवर्तमान ॥ अंगदासीनिवेदून ॥ ह्मणतीआमुच्या
सवेंआपण ॥ करावेंगमनयेधवां ॥ २२ ॥ परीअंगदाचेनयेचित्तीं ॥ जगन्नाथासीजडलीप्रीती ॥ ऐसेंविप्रानेंपहातांनिश्चिती ॥ बैसले
धरणेंतेधवां ॥ २३ ॥ अरेहेअंगदातुजलागोन ॥ रायेंसोडिलेंखानपान ॥ आह्मांसीकाकुलतीयेऊन ॥ बहूविनवणतुजकथिली ॥ २४ ॥
इतुक्यावरीदयायेऊन ॥ जरीनअंगदाकरिसीगमन ॥ तरीआह्मीहीअन्नसोडून ॥ धरणेंबैसलोंसत्यपां ॥ २५ ॥ ऐसेंविप्राचेंऐकतांवच
न ॥ संतदयाळूअसतीपूर्ण ॥ अंगदहृदयींकळवळोन ॥ विप्रांच्यासवेंनिघाला ॥ २६ ॥ रायसेनगडाच्याजवळजाण ॥ अंगदमहा
त्माआलेपूर्ण ॥ रायासीकळतांवर्तमान ॥ लगबगेंधांवलासामोरें ॥ २७ ॥ बळकटअंगदाचेधरिलेचरण ॥ येरूहृदयींभरीउचलोन ॥
रायेंनेत्रोदकेंकरून ॥ घातलेंस्नानअंगदासी ॥ २८ ॥ सर्वस्वतयामगअर्पोन ॥ अंगदाचाउपदेशघेऊन ॥ जोंवरीजगींहोतेंजीवन ॥
तोंवरीकेलीदृढभक्ती ॥ २९ ॥ सरसजाहलेंअंतःकरण ॥ कोठपर्यंतमीकरूंवर्णन ॥ जितुकेंजाणतहोतोंजाण ॥ तितुकेंगायनकेलेंकीं ॥
॥ १३० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंआठवाछप्पागो० ॥ १३१ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूमधुसूदना ॥ आतांमाझीयेऊंदेकरुणा ॥ संतचरित्राकरवींवर्णना ॥ महामूढमजलाजाणोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ चतुर्भुजनृपकी भक्तिको कोन भूप सरवर करे ॥ भक्तआगमन सुनत सन्मुख जो जन इक जाई ॥ सदन आनि सतकार सदृशगोविंद बढाई ॥ पाद प्रछालन सुहृथ राइ रानी मनसांचे ॥ धूप दीप नैवेद्य बहुरि तिन आगे नाचे ॥ यह रीति करोलाधीसकी तन मन धन आंगे धरे ॥ चतुर्भुज० ॥ १०९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ चतुर्भुजनृपाचीजेभक्ती ॥ तिचीसमतापृथ्वीवरुती ॥ कोणतोकरूंशकेलभूपती ॥ याहूनदुसराजाणाहो ॥२॥ भगवद्भक्तांचेंआगमन ॥ चतुर्भुजरायेंकरितांश्रवण ॥ चारकोसांवरीआपण सन्मुखजातसेघ्यावया ॥ ३ ॥ बहुतसत्कारेंकरून ॥ प्रेमेंसदनासीआणोन ॥ देवासमथोरमानोन ॥ तयांचेंपूजन करीतसे ॥ ॥ ४ ॥ स्वहस्तेंपादप्रक्षालन ॥ भूपतीतोकरीआपण ॥ तैसीचराणीघालीजीवन ॥ शुद्धतेंमनउभयतांचें ॥ ५ ॥ धूपदीप नैवेद्यांसी ॥ नित्यअनेकप्रकारेंसी ॥ करोनिसंतपूजनासी ॥ प्रेमेंसन्मुखनाचतसे ॥ ६ ॥ करोलीअधीशाचीऐसीरीती ॥ तनमनधनादी सर्वस्वेंसी ॥ सादरकरोनिसंतसेवेसी ॥ पुढेंआणोनिठेवीतसे ॥७॥ ॥ मू०क० ॥ पुरदिंग चारोओर चौकि राखि योजनपे जो जनही आवे तिन्हे लावत लिवाइके ॥ मालाधारी संत मांनि आवे कौऊ द्वार जोपे करे वही रीति सो सुनाइ छप्पै गाइके ॥ सुनी एक भूप भक्ति निपट अनूप कथा सबको भंडार खोलि देत बोल्यो घाइके ॥ पात्र वो अपात्र यो विचारही जो नाही तोपे कहा ऐसी बात दइ नेकुमे उडाइके ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ करोलीगांवींचाअधिपती ॥ चतुर्भुजनामेंभूपती ॥ संतचरणींबहुप्रीती ॥ कायते रीतीवर्णावी ॥ ८ ॥ नगराभोंवतेंआसपास ॥ चारचारकोसांवरीसुरस ॥ चौक्याठेविल्याबहुवस ॥ एकेकसरदारत्यांवरी ॥ ९ ॥ जेकां येतीसाधुसंत ॥ तयांचाआदरकरितीबहुत ॥ रायासकळवितीवृत्तांत ॥ रावधांवतसामोरें ॥१०॥ अत्यंतआदरेंकरून ॥सदनींआणीत यालागोन ॥ कांहींनपाहेयातीगुण ॥ सद्भावपूर्णसंतचरणीं ॥ ११ ॥ कोणीमालाधारीजन ॥ दारावरीआलियाजाण ॥ तयांचाकरीब हुसन्मान ॥ तैशाचरीतीप्रेमानें ॥ १२ ॥ जैसीनाभाजीनेंआपण ॥ छप्प्यामाजीकरोनिगायन ॥ सर्वांसीतेकरविलीश्रवण ॥ तैसीचसे

वाकरीराजा ॥ १३ ॥ तंवकोणीएकभूपती ॥ तेणेंऐकिलीयाचीकीर्ती ॥ अत्यंतअनुपमअसेस्थिती ॥ कायतेरीतीवर्णावी ॥ १४ ॥
ऐसाकोणीबोलिलाजन ॥ कोणत्याहीयातीचासाधूजाण ॥ तयासीधांऊनजातसेशरण ॥ भांडारखोलूनदेतसे ॥ १५ ॥ नपाहेचिदोष
गुण ॥ ऐसेंरायेंऐकतांजाण ॥ बोलतसेतैंगर्वेंकरून ॥ हेंकोणआचरणचतुर्भुजाचें ॥ १६ ॥ यापरीरायानेंबोलून ॥ चतुर्भुजाचीगोष्ट
आपण ॥ क्षणामाजीदिलीउडवोन ॥ महाअभिमानीअसेकीं ॥ १७ ॥ ॥ मू०क० ॥ भागवत गावे भक्तभूप एक विप्र तहां बोली
के सुनावे ऐसी मन जिनि लाइये ॥ पावे आसै कौन हृदें भवनमे प्रवेश करि भरि अनुराग कहां उरमधि आइये ॥ करी ले परिछा
भाट बिमुख पठाइ दियो दियो माला तिलक द्वार दास यों सुनाइये ॥ गयो गयो भूलि फूल कुलबिस्तार कियो लियो पहिचानि
अब जान कैसे पाइये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंतेथेंरायाच्यासभेंत ॥ एकबैसलाहोतापंडित ॥ तोनित्यश्रीमद्भागवत ॥ सप्रेमयुक्त
गातसे ॥ १८ ॥ भगवद्भक्तांमाजीराव ॥ ऐसाविप्राचाअसेआव ॥ तेणेंहेंऐकतांयेऊनताव ॥ कायरायासीबोलतसे ॥ १९ ॥ ऐसेंराया
तूंमनांत ॥ कैसेंआणिलेंहेंविपरीत ॥ भगवद्भक्तांचाआशयसत्य ॥ कोणपावेलत्रिभुवनीं ॥ २० ॥ हृदयभुवनींप्रवेशकरून ॥ रायातूंवि
चारकरींजाण ॥ अंतरींअनुरागेंभरून ॥ करावेंनमनचतुर्भुजा ॥ २१ ॥ तोंसर्वहीमार्गसोडून ॥ कायहेंहृदयींआणिलेंन्यून ॥ यापरी
त्याचेंऐकोनिवचन ॥ धरोनिमौनरावराहे ॥ २२ ॥ परीविकल्पेंभरलेंमानस ॥ त्यावरीकांहींगेल्यादिवस ॥ विसरपाडोनित्यागोष्टीस ॥
मगतोभूपतीकायकरी ॥ २३ ॥ चतुर्भुजाचीपरीक्षाघ्यावया ॥ भाटविन्मुखबोलाऊनियां ॥ तेथेंपाठवीलवलाह्या ॥ तिलकमालादेऊनी
॥ २४ ॥ तयांसीऐसेंशिकविलें ॥ द्वारापाशींजाऊनवहिलें ॥ आह्मीहरिदासआलोंभले ॥ यापरीशब्दऐकवा ॥ २५ ॥ ऐसेंरायाचेंऐ
कोनिवचन ॥ तेणेंसाधूचावेषघेऊन ॥ चतुर्भुजनगरींयेऊन ॥ द्वारापासींपातला ॥ २६ ॥ तेथेंबैसलेहोतेसरदार ॥ येणेंतयांसीपहातां
सत्वर ॥ रायेंजेंशिकविलेंहोतेंसुंदर ॥ तेंसर्वगेलेंविसरोनी ॥ २७ ॥ अंतःकरणामाजीफुलोन ॥ कुलाचाविस्तारकेलातेण ॥ बरमाहोरा
जाह्मणोन ॥ गर्जगर्जोनसुजराकरी ॥ २८ ॥ वैष्णवीवेषअसोन ॥ कबितबंधकरीस्तवन ॥ ऐसियाचिन्हांवरून ॥ भाटवळखिलासर्वां

नीं ॥ २९ ॥ मगतयासीराजवाड्यांत ॥ कोणप्रवेशहोऊंदेत ॥ तैसाचिफिरतसेनगरांत ॥ भीकमागतघरोघरीं ॥३०॥ ॥ मू०क० ॥
बीते दिन तीन बीस आइ वह सीख सुधी कही हरिदास कोऊ आयो यो सुनाइये ॥ बोले जू निसंक जावो गावो गुन गोविंद
के आये घरमध्य भूप करी जैसी गाइहे ॥ भक्तिके प्रसंगको न रंग कहुं नेकु जान्यो जान्यो उनमान सो परिछा मंगवाइहे ॥ दि
यो ले भंडार खोलि लियो मन मान्यो दई संपुटमे कौडि डारि जरी लपटाइहे ॥ ३ ॥ ॥टी०ओ० ॥ यापरीभीकमागतफिरत ॥
दोनमहिनेझालेतेथ ॥ मगतयासीस्मरणहोत ॥ राजआज्ञेचेंतेधवां ॥ ३१ ॥ पुन्हावैष्णवाचावेषधरूनी ॥ चतुर्भुजाचेआलासदनीं ॥
द्वारापासींउभाराहूनी ॥ द्वारपाळासीबोलतसे ॥ ३२ ॥ द्वारींहरिदासआलाकोणी ॥ निवेदनकरावेंरायालागुनी ॥ द्वारपाळेंहेंऐकतांश्र
वणीं ॥ हातजोडोनिपुढेंआले ॥ ३३ ॥ ह्मणतीनिःशंकहोउनीआपण ॥ अंतर्यामींकरावेंगमन ॥ श्रीहरीचेगावेगुण ॥ तुह्मासीकोणरों
कीलकीं ॥ ३४ ॥ मगअंतरींकरितांप्रवेश ॥ वर्तमानकळलेंरायास ॥ धांवतयेऊनधरीपायांस ॥ आदरेंमहालांतनेलेंकीं ॥ ३५ ॥ सिं
हासनींबैसवोन ॥ भक्तिभावेंचरणक्षालन ॥ करोनियांतीर्थप्राशन ॥ सुमनादिकचंदनचर्ची ॥ ३६ ॥ पक्कान्नेंसीघालीभोजन ॥ त्रयो
दशगुणीतांबूलदेऊन ॥ पंचारतीमगतयांकरोन ॥ हातजोडोनस्तवनकरी ॥ ३७॥ अनेकवाद्येंमेळऊन ॥ त्याचेसन्मुखउभेराहून ॥ परमा
नंदेंरावआपण ॥ नृत्यकरीततेधवां ॥ ३८ ॥ प्रेमयुक्तभजनकरीत ॥ परीहाभाटबैसलास्वस्थ ॥ कोठेंनलागेयाचेंचित्त ॥ तेव्हांचतुर्भुज
समजला ॥ ३९ ॥ जेजेमीकेलेभक्तिप्रसंग ॥ यासीनत्यांचाकिंचितरंग ॥ चित्तींअनुमानकरोनिचांग ॥ ह्मणेहेंढोंगकेलेंकोणी ॥ ४० ॥
अंतरदृष्टीकरोनिपहातां ॥ तोचिभूपतीआलाचित्ता ॥ ह्मणेकींमाझीपरीक्षातत्त्वता ॥ आणावयासीधाडिलाभाट ॥ ४१ ॥ असोआपणा
मालाधारक ॥ तोचिप्रत्यक्षवैकुंठनायक ॥ ह्मणोनिहस्तजोडोनिसम्यक ॥ तयासीविनंतीकरीतसे ॥ ४२ ॥ ह्मणेजीइच्छाअसेलजाण ॥
तितुकेंआपणघ्यावेंधन॥ भांडारखानासर्वखोलून ॥ तयालागोनदाविला ॥४३॥ याच्याजितुकेंवाटलेंमनीं ॥ तितुकेंघेतलेंधनवेंचोनी ॥
पुनरपिचतुर्भुजतयालागोनी ॥ कायविनवोनिह्मणतसे ॥ ४४ ॥ ज्याचियेनगरींराहतांदेख ॥ त्यारायासीवस्तुएक ॥ आमुचीनेऊनद्या

वीसम्यक ॥ कृपाकरोनिदयाळुवा ॥ ४५ ॥ एकफुटकीकवडीघेऊन ॥ रत्नखचितडबींतठेऊन ॥ जरीच्याफडक्यांतगुंडाळोन ॥ तयासी
आणोनदीधली ॥ ४६ ॥ ॥ मू०क० ॥ आयो वही राजापास सभामे प्रकास कियो लियो धन दियो पाछे सोइ ले दिखायोहे ॥
खोलिके लपेटा मध्य संपुट निहारि कौडि समझि बिचारे हारे मनमे न आयोहे ॥ बडो भागवत बिप्र पंडित प्रवीन महा निसि
रसलीन जानि आनिके बतायोहे ॥ कन्यो उनमान भक्तमानको प्रमान जरी मूदिके पठायो ताहि गुन समुझायोहे ॥ ४ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगतोभाटनिघोनियां ॥ आपुल्यानगरींयेवोनियां ॥ सभेंतरायासीभेटोनियां ॥ तयावस्तूसीदेतसे ॥ ४७ ॥ आ
णिमुखानेंकरीतस्तवन ॥ चतुर्भुजरायाचेंबहूतजाण ॥ भूवरीऐसाभक्तपूर्ण ॥ आणीकदुसरानसेची ॥ ४८ ॥ मीतोंकेवळभक्तिहीन ॥
कितीतयाचेंकरूंवर्णन ॥ तेणेंवस्तुहेतुह्मांलागोन ॥ कृपाकरोनदीधली ॥ ४९ ॥ आर्धींजेंमिळालेंहोतेंधन ॥ तेंरायासीसमर्पोन ॥ नंत
रतेवस्तूदावोन ॥ पुढेंठेविलीरायाच्या ॥ ५० ॥ रायेंमहोत्साहेंकरून ॥ तेवस्तूसीघेउचलोन ॥ जरीचागुंढाळाकाढोन ॥ कौतुकेंपहात
लगबगें ॥ ५१ ॥ रत्नखचितडबीदेख ॥ त्यामाजीफुटकीकवडीएक ॥ तेपहातांचिनरनायक ॥ परमआश्चर्यपावला ॥ ५२ ॥ सभास
दांसीकरीप्रश्न ॥ यांतीलकायअसेकारण ॥ सर्वहीहरलेविचारकरून ॥ मनींतोआशयनसमजला ॥ ५३ ॥ मगतैसेंचिगुंडाळोन ॥ ज
वळठेवीभूपतीआपण ॥ रात्रीमाजीचोरोनिजाण ॥ तयाविप्राचेघरींआला ॥ ५४ ॥ भक्तांमाजीथोरभागवत ॥ जोकांमहाप्रवीणपंडि
त ॥ भक्तिरसांतलीनबहुत ॥ जाणोनितेथपातला ॥ ५५ ॥ जवळयेवोनिभूपती ॥ नमनविप्रासीकरोनिप्रीती ॥ वस्तुदेवोनतयाप्रती ॥
त्यांतीलआशयपुसतसे ॥ ५६ ॥ विप्रेंतोप्रकारपाहोन ॥ अंतरींअनुमानकरोनिपूर्ण ॥ ह्मणेचतुर्भुजरायेंआपण ॥ कायचतुरपणकेलेंकीं
॥ ५७ ॥ भक्तीचाअभिमानयारायासी ॥ तेणेंदावोनिप्रमाणासी ॥ प्रगटकरोनिदाविलेंयासी ॥ येणेंहाकांहींउमजेल ॥ ५८ ॥ मगरा
यासीपंडितआपण ॥ समजावोनिसांगेगुण ॥ यांतीलआशयहाचिपूर्ण ॥ तुवांचित्तांतउमजावा ॥ ५९ ॥ जैसेंवरचेंबरेंवेष्टण ॥ अंतरीं
फुटकीकवडीजाण ॥ तैसीतुझीभक्तिपूर्ण ॥ स्पष्टहेंतेणेंसुचविलें ॥ ६० ॥ ॥ मू०क० ॥ राजा रीझ पाव गहे कहे जू बचन नीके

ऐपे नेक आप जाई तत्त्व याको लाइये ॥ आये दौरि पाइ लपटाये भूप भाव भरे परे प्रेमसागरमे चरचा चलाइये ॥ चलीबै न देत सुख देत चले लोलमन खोलिके भंडार दियो लियो न रिझाइये ॥ उभै सुवा सारो कही एक कर धारो मेरे दई आकुलाई लई मानो निधि पाइये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वरिवरीउत्तमदिसेसोंग ॥ परीअंतरींवसेढोंग ॥ दंभेंलुटोनिघेतलेसांग ॥ वृथाअभिमान असेतुझा ॥ ६१ ॥ ऐसेंरायेंऐकतांवचन ॥ तेव्हांहृदयींअनुतापोन ॥ तयाविप्राचेधरीचरण ॥ उत्तमशब्दबोलतसे ॥ ६२ ॥ अहोजी आपणकृपाकरोन ॥ तेथपर्यंतकरावेंगमन ॥ तयारायाचेंतत्त्वजाण ॥ पूर्णवळखोनयावेंकीं ॥ ६३ ॥ ऐसाऐकतांवाक्यार्थ ॥ पंडितासीआनंदबहुत ॥ चतुर्भुजराजामहाभक्त ॥ होईलदर्शनतयाचें ॥ ६४ ॥ मगतेथोनिलगबगें ॥ करोलीसीआलावेगें ॥ चतुर्भुजेंऐकतांअनुरागें ॥ पुढेंयेऊनभेटला ॥ ६५ ॥ बळकटतयाचेधरीचरण ॥ विप्रासीहीआनंदपूर्ण ॥ सत्वररायासींउचलोन ॥ प्रेमेंआलिंगनदीधलें ॥ ६६ ॥ रायेंपरमानंदेंकरोन ॥ अत्यादरेंघरांतनेऊन ॥ षोडशोपचारेंकेलेंपूजन ॥ पक्वान्नभोजनघातलें ॥ ६७ ॥ उभयतांचेंप्रसन्नमन ॥ प्रेमसागरींझालेनिमग्न ॥ परमानंदेंचर्चापूर्ण ॥ श्रीहरीचीकरिताती ॥ ६८ ॥ रायेंघातलेंप्रेमबंधन ॥ जाऊंनदेतसेविप्रालागून ॥ घेतलेकांहींदिवसठेऊन ॥ मगतेजावयासिद्धझाले ॥ ६९ ॥ तेव्हांरायाचेंतळमळेमन ॥ मगभांडारसर्वखोल्लून ॥ पंडितासीह्मणेविनऊन ॥ जेंलागेलतेंघ्यावेंजी ॥ ७० ॥ पंडितह्मणेहेंनलगेमज ॥ जरीरिझविसीमजलाआज ॥ तरीहापक्ष्यांचाजोडासहज ॥ यांतोनएकदेइजे ॥ ७१ ॥ एकराघुएकमैना ॥ रायाच्यामहालांतहोतींजाणा ॥ आत्मचर्चेच्याकरितीभाषणा ॥ नामस्मरणसर्वकाळ ॥ ७२ ॥ पंडितहृदयींविचारकरी ॥ आपुलारावतोअनधिकारी ॥ यारायाचीवर्णितांथोरी ॥ लटकेंअंतरींवाटेलतया ॥ ७३ ॥ तरीऐसीन्यावीखूण ॥ जेणेंतयाचेंवळेलमन ॥ ह्मणोनिचतुर्भुजाकारण ॥ पक्षीआपणमागतसे ॥ ७४ ॥ कृपाकरोनिनरनायक ॥ माझियाहस्तावरीसम्यक ॥ यांतोनमैनादेईएक ॥ तेणेंप्रसन्नहोईनमी ॥ ७५ ॥ ऐकतांरायाचेंव्याकुळमन ॥ परीनलंघवेविप्रवचन ॥ हृदयामाजीतळमळोन ॥ मैनादीधलीब्राह्मणा ॥ ७६ ॥ तेणेंविप्राचीप्रसन्नबुद्धी ॥ जाणोंपावलापरमानिधी ॥ मगत्यारायासीद्यावयाबुद्धी ॥ निघेआपण

लवलाहें ॥ ७७ ॥ ॥ मू०क० ॥ आयो राजसभा वहु बातनी अखारो जंहा बोलि उठो सारो कृष्ण कहो झारे डारेहे ॥ पूछे नृ
प कहो अहो लहो सव याही सो जु पंछी वा समाज रहे हरिप्राणप्यारेहे ॥ कोटिकोटि रसनां बरवानो पै न पाऊं पार सार सुनी
भक्ति आप सीस पाव धारेहे ॥ राखो यह खग तनमनपगि रह्यो शाम अति अभिराम रीती मिले ओ पधारेहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ निजनगरासीआलेनीट ॥ मगरायाचीघेतलीभेट ॥ आशीर्वादकरोनिसुभट ॥ बैसेस्पष्टसभेमाजी ॥ ७८ ॥ रायासीआवडेबहु
विनोद ॥ तैसेचसर्वहीबोलतीशब्द ॥ हाहाहूहूकरोनिविशद ॥ टाळ्याहाणितीपरस्परें ॥ ७९ ॥ त्याचिरंगांतभूपनिमग्न ॥ पंडितार्शी
नकेलेंभाषण ॥ यापरीचमत्कारपाहोन ॥ मैनाबोलोनऊठली ॥ ८० ॥ कायरेतुह्मीकरितांवल्गना ॥ श्रीकृष्णाचेंनामह्मणाना ॥ ऐशा
नरदेहासीयेऊनजाणा ॥ वृथानरकासीकांजातां ॥ ८१ ॥ देवांसीहेंदुर्लभशरीर ॥ ऐसेंतुह्मासीमिळोनिसुंदर ॥ अंगींविषयांचाभरलाभ
र ॥ कांहींचउमजनसेचि ॥ ८२ ॥ घडोघडीपळोपळ ॥ आयुष्यगिळीतसेकाळ ॥ ऐसीनिघोनिगेलियावेळ ॥ करालतळमळदेहांतीं ॥
॥ ८३ ॥ ऐसेंपक्ष्यानेंझिडकारिलें ॥ तेव्हांरायासीउमजलें ॥ अनुतापहोवोनितेवेळे ॥ प्रश्नकरीतपंडितांसी ॥ ८४ ॥ आपणजिकडेगे
लांहोतां ॥ तिकडेकैसेंझालेंतत्त्वता ॥ त्यारायाचेंतत्त्वआतां ॥ मजलागोनिसांगावें ॥ ८५ ॥ कैसात्याचाआहेरंग ॥ मजलागोनिसां
गासांग ॥ कोणताकरीतसेभक्तियोग ॥ जेणेंश्रीरंगवश्यहोय ॥ ८६ ॥ पंडितह्मणेतूंकरिसीप्रश्न ॥ तेंह्यापक्ष्यापासोनिजाण ॥ सर्वहीसमजू
नघ्यावेंपूर्ण ॥ थोरमहिमानअसेयाचें ॥ ८७ ॥ जयातेंश्रीहरीप्राणप्रिय ॥ ऐसेचतुर्भुजासारिखेराय ॥ त्यासमाजींहापक्षीराय ॥ वंदनक
रावेंऐशासी ॥ ८८ ॥ कोटिकोटिरसनेंकरून ॥ यापक्ष्याचेंकरितांवर्णन ॥ परंतुनपारपावेजाण ॥ कितीमीकीर्तीसांगावी ॥ ८९ ॥ ऐसें
विप्राचेंऐकोनिउत्तर ॥ मुख्यतात्पर्यतेंभक्तिसार ॥ ऐसारायानेंकरोनिविचार ॥ निरभिमानजाहला ॥ ९० ॥ पंडितांसीकरोनिनमन ॥
ह्मणेहापक्षीहरिभक्तपूर्ण ॥ याचियावचनेंतनमनजाण ॥ राहीलजडोनिहरिपाईं ॥ ९१ ॥ तरीराखोनघ्यावेंयासी ॥ ऐसेंप्रार्थोनिपंडिता
सी ॥ जवळीठेवोनित्यापक्ष्यासी ॥ भगवच्चर्चाकरीतसे ॥ ९२ ॥ कैसीतेरीतीअत्यंतसुंदर ॥ कायतयाचासांगूंप्रकार ॥ त्यापक्ष्याच्यासं

गेंनृपवर ॥ थोरअधिकारपावला ॥ ९३ ॥ त्यासीभेटोनिजगन्निवास ॥ आणीकहृदयींकेलावास ॥ ऐसासत्संगमहिमाविशेष ॥
पक्षियासंगेंरावतरला ॥ ९४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशें
नववाछ्ण्पागोडहा ॥ ९३ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुत्रिविक्रम ॥ मजजाणोनिपूर्णअधम ॥ ऐसीदयाकरावीपरम ॥ जेणें
मीगाईसंतमहिमा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ लोकलाजकुलश्रृंखला तजि मीरा गिरधर भजी ॥ सदृश गोपीकी प्रेम प्रगट कलिजु
गहि दिखायो ॥ निरअंकुश अति निडर रसिक जस रसना गायो ॥ दुष्टनि दोष विचार मृत्युको उद्यम कीयो ॥ बरन बाको भयो
गरल अमृत ज्यो पीयो ॥ भक्तनिसान बजायके काहूते नाहिन लजी ॥ लोकलाज० ॥ ११० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ लोकलाजआ
णिकुलरीती ॥ दोन्हीश्रृंखलाह्यालोकींनिश्चिती ॥ त्यामिरानेंतोडोनिप्रिती ॥ गिरिधारीचेंभजनकरी ॥ २ ॥ गोपिकांच्यासारिखेंप्रेम ॥
कलियुगींप्रगटदाविलेंउत्तम ॥ ज्यापरीनिरंकुशगजराजपरम ॥ तैसीचरंगांतडुल्लतसे ॥ ३ ॥ अत्यंतनिर्भयहोऊन ॥ महारसिकजोनंद
नंदन ॥ जिव्हेनेंत्याचेंकरीगायन ॥ अहोरात्रमिराबाई ॥ ४ ॥ दुष्टांसीतेंनहोयसहन ॥ पापअंतरींविचारून ॥ मृत्यूचाउपायकेलापूर्ण ॥
मिराबाईसीमारावया ॥५॥ परीतिजलानलागलावार ॥ विषाचेंअमृतझालेंसुंदर ॥ प्राशनकरोनीहर्षनिर्भर ॥ श्रीहरिभजनींरंगली ॥६॥
भक्तीचीदुंदुभीदणदणाट ॥ लोकींवाजवूनीघणघणाट ॥ जिव्हेसीनामाचाघडघडाट ॥ नाहींचलाजलीकोणातें ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥
मेरतो जनमभूमी झूमि हित नैन लगे पगे गिरधारीलाल पिताहीके धाममे ॥ रानाके सगाई भई करी व्याह सामानई गई मति बु
डि वा रंगिले घनशाममे ॥ भावरे परत मन सांवरे सरूपमांझ तांमरेसी आवे चलीवेको पतिग्राममे ॥ पूछे पितु मातु पट आभरन
लीजिये ज्ञु लोचनभरतनीर कहां काम दाममे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मिराबाईभक्तमान्य ॥ मेरत्यागांवींजन्मस्थान ॥ तेथीलराजा
पुण्यपावन ॥ तयाचेउदरींजन्मली ॥ ८ ॥ लहानपणापासोन ॥ गिरिधारीलालनंदनंदन ॥ तयाचेरूपींझोंबलेंमन ॥ परमप्रियकरवाटो

नी ॥ ९ ॥ पूर्वजन्मींचेंहोतेंपुण्य ॥ परीयेजन्मींझालेंकारण ॥ मेरत्यासएकवरातजाण ॥ आलीहोतीमहोत्साहें ॥१०॥ तेंपहावयासी
राजकांता ॥ वरीलमहालांतजाऊनतत्त्वता ॥ परमसंतोषहोऊनचित्ता ॥ वधूवरांतेंनिरखिती ॥ ११ ॥ चारवर्षांचीमिराबाई ॥ मातेजव
ळीहोतीपाहीं ॥ तेह्मणेगेसांगआई ॥ माझानवराअसेकोठें ॥ १२ ॥ तैंमातेनेंविनोदेंकरून ॥ गिरिधारीसीदाविलेंजाण ॥ येरूआ
लापतीजाणोन ॥ सलज्जहोऊनपहातसे ॥ १३ ॥ तैंपासोनिजडलेंमन ॥ त्यावांचोनिनपडेचैन ॥ ऐसीपित्याच्याघरींचजाण ॥
भक्तीउत्पन्नजाहाली ॥ १४ ॥ रात्रंदिवसतेथेंचिबैसे ॥ गिरिधारीचेंलागलेंपिसें ॥ त्याचीचसेवाकरीआवेशें ॥ नावडेखेळदूसरा ॥१५॥
पुढेंतेजाहलीउपवर ॥ रायेंलग्नाचाकेलाविचार ॥ चितोचीचाजोराणासुंदर ॥ केलानिश्चयतयासीं ॥ १६ ॥ घरींलग्नाचासरंजामनवीन ॥
होतसेमहोत्साहेंकरून ॥ मिराबाईचेंलक्षजाण ॥ तिकडेकांहींचनसेची ॥ १७ ॥ जोकांरंगिलामेघश्याम ॥ त्याचेठायींमतीउत्तम ॥ रंगो
निगेलीअसेपरम ॥ नसेचिभानदेहाचें ॥ १८ ॥ वरातीसहितवरआला ॥ पिताकरितसेलग्नसोहळा ॥ सावधानाचीआलीवेळा ॥ नव
रापातलामंडपांत ॥ १९ ॥ लग्नलागोनितेसंधी ॥ भावरेह्मणजेसप्तपदी ॥ तोसर्वहीहोतसेविधी ॥ परीतीचित्तींसावधनसे ॥ २० ॥ सां
वळियास्वरूपींपूर्ण ॥ तिचेंवेधलेंअंतःकरण ॥ देहासीसोहळेजेहोतीजाण ॥ त्यांचीआठवणनसेचि ॥ २१ ॥ ऐसेंसर्वहीझालेंलग्न ॥ परी
तेपरमानंदींनिमग्न ॥ पुढेंओढवलेंमहाविघ्न ॥ तेणेंव्याकुळमिराबाई ॥ २२ ॥ शेवटींहोऊनऐरिणीप्रदान ॥ कन्येसीकरितांबोळवण ॥ मि
राबाईसीसखीजन ॥ वर्तमानसांगताती ॥ २३ ॥ आतांपतीच्यागांवांत ॥ तुजलाजाणेंआहेसत्य ॥ ऐसेंतिणेंऐकतांवृत्त ॥ पडेमूर्च्छायेऊ
नियां ॥ २४ ॥ ऐसापहातांचमत्कार ॥ धांवलींमातापितासत्वर ॥ कन्येसउचलोनिवरचेवर ॥ निजअंकावरघेतली ॥ २५ ॥ पाणी
लावोनियांनेत्रांसी ॥ सावधकरोनियांकन्येसी ॥ कुरवाळोनियांमुखासी ॥ हळूचबोलतीतियेतें ॥ २६ ॥ ह्मणतीकांगेव्याकुळमन ॥
जेंजेंपाहिजेतुजलागोन ॥ धनवस्त्रादीआभरण ॥ तेंतेंमागोनघ्यावेंकीं ॥ २७ ॥ रथगजअश्वदेख ॥ जेंपाहिजेतुजसुरेख ॥ दासदासीमं
त्रीसम्यक ॥ तेतेदेईनतुजलागीं ॥ २८ ॥ ऐसेंवडिलांचेंऐकतांउत्तर ॥ तिचेभरोनिआलेनेत्र ॥ हृदयींव्याकुळहोउनीफार ॥ कायपित्या

सीबोलतसे ॥ २९ ॥ धनवस्त्रादीरत्नाभरण ॥ हेंतोंमजलामृत्तिकेसमान ॥ यांचेंनसेचिकांहींकारण ॥ लागलेंध्यानदुसरेंची ॥ ३० ॥
॥ ॥मू०क० ॥ देवो गिरधारिलाल जो निहाल कियो चाहो ओरु धन माल सब राखिये उठायके ॥ नेटी अति प्यारी प्रीती रंग
चढ्यौ भारी रोइ मिलि महतारी कही लीजिये लडाइके ॥ डोलापधराइ दृग दृगसो लगाइ चली सुख न समाइ चाइ प्रानपति पाइ
के ॥ पंहुची भवन सासु देवीपे गमन कियो तिया आरु बर मठि जोन्यो कन्यो भाइके ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जरीमजवरीप्रीती
गहन ॥ माझाराखणेंआहेप्राण ॥ तरीनिहालहोऊनआपण ॥ गिरिधरलालदेइजे ॥ ३१ ॥ धनमालवस्त्रादीआंदण ॥ जेंजेंकांहींदिलें
आपण ॥ तेंठेवावेंसर्वउचलोन ॥ जरीमजप्रसन्नकरूंइच्छा ॥ ३२ ॥ मिराबाईचेंऐसेंवचन ॥ ऐकतांमाताकरीरुदन ॥ उभयतांचीप्रीती
गहन ॥ तोरंगअंगींचढलासे ॥३३॥ गिरिधरलालहीप्रियकर ॥ तैसीचकन्यालाडकीफार ॥ दुग्धामाजीपडलेंअंतर ॥ कांहींचउत्तरसुचे
ना ॥ ३४ ॥ मगकन्येच्यागळांपडून ॥ ह्मणेमागतीसजेंतूंआपण ॥ तोतरीसर्वस्वेंआमुचाप्राण ॥ कैसादेववेलसांगपां ॥ ३५ ॥ जरी
तूंआपुलीप्रीतीदाऊन ॥ तयासीघेसीलप्रसन्नकरून ॥ गिरिधरलालआपुल्याआपण ॥ जरीकांयेईलतुजसवें ॥ ३६ ॥ मगस्वस्थतूंघेऊन
जावें ॥ यापरीमाताबोलतांवैभवें ॥ मिराबाईअत्यंतभावें ॥ विनवीतसेलालजीसी ॥ ३७ ॥ पतीतपावनाजगज्जीवना ॥ अनाथजाणो
निकरुणाघना ॥ सवेंचलावेंदीनोद्धारणा ॥ यापरीकरुणाभाकीतसे ॥ ३८ ॥ ओंटीपसरोनियांपुढें ॥ काकुलतीयेउनीनिवाडे ॥ ऐसेंप्रा
र्थितांवाडेंकोडें ॥ अंतरींगडबडेगिरिधरलाल ॥ ३९ ॥ मिराबाईच्याओंटींत ॥ लालजीप्रेमेंउडीटाकित ॥ इणेंतैसेंचिउचलोनित्वरित ॥
पालखीमाजीबैसविलें ॥ ४० ॥ मायबापहीपाहोनितटस्थ ॥ निजनगरासीनिघेवरात ॥ मिरानिमग्नआनंदांत ॥ लालजीसमोरबैसली
॥ ४१ ॥ नेत्रासीनेत्रलावून ॥ सासुरवाडीसीनिघेआपण ॥ ऐसाआनंदझालापूर्ण ॥ ब्रह्मांडांतसमावेना ॥ ४२ ॥ पावतांचिप्राण
पती ॥ परमोत्साहवाटलाचित्तीं ॥ मार्गक्रमोनियांऐसीयारीती ॥ आपुल्यासदनींपावली ॥ ४३ ॥ तोंसासूयेऊनसमोर ॥ देशानुसार
करीप्रकार ॥ सवेंस्त्रियांचाबहुभार ॥ मंगलोपचारहोतसे ॥ ४४ ॥ आणीकतयाचाकुलाचार ॥ घरासीयेतांवधूवर ॥ प्रथमदेवीचेंपूज

छप्पा ११०

नसुंदर ॥ करोनिसदनांतशिरावें ॥ ४५ ॥ ह्मणोनिदेवीसीपूजावया ॥ वधूवरांसीघेऊनियां ॥ परमोत्साहेंकरोनियां ॥ मंदिराजवळीपा
तले ॥ ४६ ॥ वधूवरांच्यापदरासी ॥ गांठबांधिलीकौतुकेंसी ॥ परमोत्साहेंप्रकारासी ॥ करित्याझाल्यातेधवां ॥ ४७ ॥ ॥ मू०क० ॥
देविके पुजाइवेको कियो ले उपाइ सासु बरपै पुजाइ पुनि वधुपूजी भाखिये ॥ बोली ज्ञु बिकायो माथो लालगिरिधारीहाथ ओ
रको न नवे एक वही अभिलाखिये ॥ बढत सुहाग याके पूजे ताते पूजा करो मत हट करो सीस पाइनिमे राखिये ॥ कही बार
बार तुम यही निरधार जानो वही सुकुवार जापे बारि फेरि नाखिये ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मिराबाईचीसासूआपण ॥ वधूवरां
सीहातींधरून ॥ मंदिरामाजीनेऊन ॥ उपायकरवीपूजेचा ॥ ४८ ॥ आधींवराच्याहस्तेंजाण ॥ जगदंबेचेंकरवीपूजन ॥ मिराबाईतेंबोले
आपण ॥ करींगेनमनदेवीसी ॥ ४९ ॥ सद्भावेंसीकरींपूजा ॥ तेणेंपावसीसर्वकाजा ॥ तंवतीह्मणेअधोक्षजा ॥ हातींमस्तकविकिलेंसे
॥ ५० ॥ आतांकोठेंहीदुसऱ्याठायीं ॥ मस्तकलवेनाहेंलवलाहीं ॥ गिरिधरलालजीचेपाईं ॥ इच्छासर्वहीजडलीसे ॥ ५१ ॥ सासुह्मणे
जोतुझादेव ॥ त्याचेचिठिकाणींअसोभाव ॥ परीजेकुलाचारअसतीसर्व ॥ संसारप्रसंगेंकरावे ॥५२॥ यादेवीचेंकरितांपूजन ॥ तेणेंसौभा
ग्यवाढेपूर्ण ॥ येवढेंमाझेंऐकवचन ॥ ऊठसत्वरपूजाकरीं ॥ ५३ ॥ ऐसेंसांगतांवारंवार ॥ परीतेकांहींनदेईउत्तर ॥ तेव्हांबायाज्याहोत्या
बरोबर ॥ त्यासर्वहीसमजाविती ॥ ५४ ॥ ह्मणतीऐकावेंवडिलांचें ॥ तेणेंकल्याणहोईलसाचें ॥ ऐशासर्वहीबोलतीवाचे ॥ नानाप्रकारें
करोनियां ॥ ५५ ॥ हट्टसर्वहीहासोडोनी ॥ मस्तकदेवीच्याठेवींचरणीं ॥ ऐसेंबोलतांचहूंकडूनी ॥ मिराउत्तरदेतसे ॥ ५६ ॥ हाचिजा
णावानिर्धार ॥ तुह्मासकथितेंवारंवार ॥ तोचिगिरिधरलालसुंदर ॥ असेसकुमारदेवमाझा ॥ ५७ ॥ त्याचियाश्रीरूपावरून ॥ देहटाकि
लाओंवाळून ॥ त्यासीचअर्पिलेंतनमनधन ॥ आतांमीनमननकरींकोणा ॥ ५८ ॥ ॥ मू०क० ॥ तबतो खिसानी भई अति जर
बर गई गई पतीपास यह वधू नही कामकी ॥ अबही ज्ञुबाब दियो कियो अपमान मेरो आगे क्यो प्रमान करे भरे स्वास चा
मकी ॥ राना सुनि कोप कन्यो धन्यो हियें मारिओई दई ठोर न्यारि देखि रीझ मति वामकी ॥ लालन लडावे गुन गाइके मल्हा

वे साधुसंगही सुहावे जिन्हे लागी चाह शामकी ॥ ५ ॥ ॥टी०ओ०॥ ऐसेंतिचेंऐकतांउत्तर ॥ सासूसीक्रोधआलाफार ॥ तैसीचवउठो
नगेलीसत्वर ॥ राणाजीपाशींपातली ॥ ५९ ॥ हृदयींअत्यंतजळून ॥ निजपतीसीकरीभाषण ॥ कांहींकामाचीनसेसून ॥ महाडाकी
णअसेकीं ॥ ६० ॥ आजीचप्रथमारंभींमजला ॥ सर्वांदेखतांजाबदीधला ॥ बहूतअपमानमाझाकेला ॥ कितीतोतुह्मांलासांगूंमी ॥६१॥
पुढेंइचेंकायप्रमाण ॥ कैंचासंसारकरीलजाण ॥ इचाविश्वासधरीलकोण ॥ मुलाचेंप्रालब्धफुटलें ॥ ६२ ॥ जैसाभाताभरेश्वास ॥ तैसे
टांकीश्वासोच्छ्वास ॥ तेंपाहोनिराणाजीस ॥ परमक्रोधआलासे ॥ ६३ ॥ तेव्हांअंतरींकरीविचार ॥ सुनेसीमारूनटाकूंसत्वर ॥ ह्मणोनि
क्रोधेंउठेनृपवर ॥ खड्गहातांतघेउनी ॥ ६४ ॥ तेव्हांसर्वहीधरितीलोक ॥ येसमयींहेंनसेठीक ॥ बालबुद्धीतेअसेमूर्ख ॥ समजनसेचितिज
लागीं ॥ ६५ ॥ एकाएकींचकरितांघात ॥ अपकीर्तिहोईलजनांत ॥ सात्विकमेरत्याचानृपनाथ ॥ तोकायह्मणेलतुह्मासी ॥ ६६ ॥
ऐसेंनानाप्रकारेंकरून ॥ समजाविलेंरायाकारण ॥ तेव्हांभूपतीह्मणेआपण ॥ मजसमोरतीआणूंनका ॥ ६७ ॥ तेव्हांमिराबाईकारण ॥
पुढेंयेउनीप्रधानजन ॥ गांवाबाहेरउत्तमस्थान ॥ पाहोनितेथेंठेविली ॥६८॥ मिरानेंतेंपहातांस्थान ॥ तेणेंअंतरींहोयप्रसन्न ॥ कोणाचाउप
द्रवनसेचिजाण ॥ निवांतभजनहोईलकीं ॥ ६९ ॥ उत्तमकरोनिदेवस्थान ॥ तेथेंस्थापोनिजगज्जीवन ॥ नानाप्रकारेंप्रीतीकरून ॥ क
रीसेवनसर्वदा ॥ ७० ॥ धूपदीपनैवेद्यपूर्ण ॥ राजोपचारेंकरीपूजन ॥ मगपायांतचाळबांधोन ॥ नृत्यकरोनभजनकरी ॥ ७१ ॥ ऐसेंप्रे
मळकरीगायन॥ जेणेंलालजीहोयप्रसन्न॥ यावरीआवडेसत्संगपूर्ण ॥ जेकारंगलेहरिभजनीं ॥ ७२ ॥ प्रभूचेठायींप्रीतीसुंदर ॥ जयाचीज
डलीअसेफार ॥ त्यासंताचेठायींथोर ॥ मिराबाईचेंप्रेमवसे ॥७३॥ ॥ मू०क०॥ अइके नंनद कहे गहे किन चेत भाभी साधुनिसो हेतमे
कलंक लगे भारिये ॥ राना देसपती लाजे बापुकुलरीती जाती मानि लीजे बात बेगि संग निरवारिये ॥ लागे प्रान साथ संत पावत
अनंत सुख जाको दुख होय ताको नीके करि टारिये॥ सुनिके कटोरा भरी गरल पठाय दियो लियो करि पान रंग चढ्यो यो निहारिये ॥५॥
॥ ॥ टी०ओ ॥ ऐसियासंतांसमोरनिर्भय ॥ श्रीहरीचीकीर्तिगाय ॥ प्रेमाअंतरींनसमाय ॥ परमानंदेंनाचतसे ॥ ७४ ॥ रायासीक

ळलेंवर्तमान ॥ मिराबाईनिर्भयहोऊन ॥ घुंघुरपायांतबांधोन ॥ संतांसमक्षनाचतसे ॥ ७५ ॥ तेणेंराणाजीबहुखिन्न ॥ उदाबाईसीपाचा
रोन ॥ जेकांरायाचीकन्याजाण ॥ तिजलागोनसांगतसे ॥ ७६ ॥ तुवांमिराबाईजवळ ॥ जाऊनिसांगावेंसर्वनिर्मळ ॥ जैसेंआपुलेंउभ
यकुळ ॥ त्यापरीसरळवागावें ॥ ७७ ॥ मगतेमिराबाईचीनणंद ॥ उदाबाईयेवोनिविशद ॥ नानाप्रकारेंकरीबोध ॥ ह्मणेहाछंदसोडावा
॥ ७८ ॥ जरीतुह्मांसीकरणेंभक्ती ॥ तरीराखोनिसत्कुलरीती ॥ श्रीहरीसींकरावीप्रीती ॥ जनांसीपडदाठेवावा ॥ ७९ ॥ मेळवोनियां
संतसमाजा ॥ कायहोतुह्मीकरितांमौजा ॥ कांहींतरीचित्तींउमजा ॥ कलंकथोरलागतसे ॥ ८० ॥ साधुसंतांसीठेवितांहेत ॥ वहिनीतु
ह्मांसीनसेहेंउचित ॥ ऐसीविपरीतहेऐकोनिरीत ॥ राणाजीसीलाजवाटे ॥ ८१ ॥ यादेशाचेतुह्मीभूपती ॥ तुमच्यावडिलांचीकैसीरी
ती ॥ तेसर्वहीवाहोनिजाती ॥ ऐसियापरीवागतां ॥ ८२ ॥ एवढीमाझीऐकागोष्ट ॥ सत्वरसंगह्मासोडादुष्ट ॥ उभयकुलांसीकलंकस्प
ष्ट ॥ सत्संगानेंलागतसे ॥८३॥ ऐसेंनणंदेचेंऐकतांवचन ॥ मिराबाईबोलेआपण ॥ माझेसर्वस्वेंसीप्राण ॥ हरिचरणासींलागले ॥८४॥
साधुसंतांच्यासंगतींत ॥ मजलापावेसुखअनंत ॥ ज्यासीपावेदुःखबहुत ॥ तयाचेंसुखनपाहेंमी ॥ ८५ ॥ जैसेंहोईलतैसेंदेखा ॥ टाळो
निद्यावेंतयालोकां ॥ परमचांडाळतोनेटका ॥ संतसंगतीजयानावडे ॥ ८६ ॥ ऐसेंमिराचेंऐकतांवचन ॥ उदाबाईसीरागयेऊन ॥ व
डिलांपाशींगेलीउठोन ॥ कथीवर्तमानसर्वही ॥ ८७ ॥ मिरानराहिलीकामाची ॥ हानीहोतसेलौकिकाची ॥ कांहींतजवीजकराया
ची ॥ परिणामखोटादिसतसे ॥ ८८ ॥ तेव्हांरायासीकोपयेऊन ॥ त्वरेंदूतासीबोलावून ॥ ह्मणेसर्पाचीगरळजाण ॥ शोधकरोनिआ
णआतां ॥ ८९ ॥ तेणेंआणिलीशोधकरून ॥ रायेंघेतलाप्यालाभरून ॥ उदाबाईसीबोलावून ॥ तिचेहातींदीधला ॥ ९० ॥ ह्मणेवि
षहेंजाघेवोन ॥ मिरासीमाझेंसांगवचन ॥ सत्संगतीहेंदेसोडोन ॥ नातरीपानकरींयाचें ॥ ९१ ॥ उदाबाईविषघेऊन ॥ मिराबाईसीबो
लेयेऊन ॥ राणाजीचीआज्ञापूर्ण ॥ तुह्मांसीऐसीअसेकीं ॥ ९२ ॥ सत्संगह्याद्यासोडोन ॥ अथवाकरावेंहेंविषपान ॥ तुह्मांसीरुचेलजेंयां
तून ॥ तेंमजसमक्षकराआतां ॥ ९३ ॥ मिराबाईनेंहेंऐकतां ॥ विषाचाप्यालापुढेंपहातां ॥ पूर्णसत्वाचारंगतत्त्वता ॥ अंगींचढलातिये

च्या ॥ ९४ ॥ ॥ मू०क० ॥ गरल पठायो सोतो सीसपे चढायो संगत्यागविष भारी ताकि झार न संभारीहे ॥ रानाने लगायो
चर बैठे साधुढिंग ढरी तबही खबरि करि मारो यह धारीहे ॥ राजे गिरधारिलाल तिनहीसो रंगजाल बोलत हासत ख्याल कानप
री प्यारीहे ॥ जाइके सुनाइ भई अतिचपलाइ आयो लिये तरवारी दै किवार खोलि न्यारीहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हळूचआप
णबोलेमंजूळ ॥ रायानेंजेंधाडिलेंगरळ ॥ तेंमजशिरसावंद्यकेवळ ॥ अमृततुल्यअसेकीं ॥ ९५ ॥ परीसत्संगहात्यागकरण ॥ थोरविष
हेंमजलागोन ॥ याचीलहरकिंचितजाण ॥ सांभाळवेनाजीवासी ॥ ९६ ॥ नणंदेसीऐसेंबोलून ॥ हरीसीनैवेद्यसमर्पून ॥ तत्काळकेलें
गरलपान ॥ घटघटासर्वांदेखतां ॥ ९७ ॥ श्रीहरीच्याकृपेकरून ॥ विषवाटलेंअमृतासमान ॥ उदाबाईनेंतेंपाहोन ॥ धांवलीसत्वरराया
पाशीं ॥ ९८ ॥ सर्वहीकथितांवर्तमान ॥ राणाजीसीआनंदपूर्ण ॥ आतांमिराचाजाईलप्राण ॥ ह्मणोनिवाटपहातसे ॥ ९९ ॥ इकडे
मिराबाईसीजाण ॥ विषपानझालेंअमृतासमान ॥ शरीरींप्रगटलेंतेजगहन ॥ विश्वासपूर्णवाढला ॥ १०० ॥ गिरिधरजीचीझाकीकरू
न ॥ संतसमाजमेळऊन ॥ पायांतनूपुरेंबांधोन ॥ निर्भयहोऊननाचतसे ॥ १ ॥ सप्रेमभरितआनंदयुक्त ॥ मिराबाईकीर्तनकरीत ॥ ते
वेळींजेंगाइलेंगीत ॥ तेंपदकेवळसुधारस ॥ २ ॥ तेंरायासीवृत्तकळलें ॥ कींमिरासीविषनबाधलें ॥ तेव्हांअंतरींबहुतळमळे ॥ कांहींचवि
चारसुचेना ॥ ३ ॥ इकडेमिरासीभजनकरितां ॥ प्रेमेंकरोनीहरीसीपहातां ॥ तोंसर्वांगावरीतत्त्वता ॥ हरितवर्णताआलीसे ॥ ४ ॥ मिरा
नेंजेंगरलप्राशिलें ॥ त्याचेंविषश्रीहरीसीचढलें ॥ ऐसेंतिणेंपहातांवहिलें ॥ कायदेवासीबोलतसे ॥ ५ ॥ हेंकायमजलादाविसीढोंग ॥
जेव्हांगोकुळामाजीसांग ॥ बारागांवेंगिळितांआग ॥ कांहींनझालेंतेवेळां ॥ ६ ॥ तैसेंचिकालियाडोहांत ॥ सर्पेंवेढेघालोनिबहुत ॥ दं
शकरितांतुजअत्यंत ॥ कांहींनझालेंतेधवां ॥ ७ ॥ ऐसेंमिराचेंऐकतांवचन ॥ गिरिधारीनेंहास्यकरून ॥ पूर्वप्रमाणेंहोऊनआपण ॥ ठे
विलीखूणएकदेहीं ॥ ८ ॥ भक्तवत्सलतादावावयासी ॥ विषाचीरेषाकंठापाशीं ॥ ठेविलीतेअद्यापतैसी ॥ सर्वलोकांसीदिसतसे ॥ ९ ॥
असोयापरीपहातांमौज ॥ राणाजीसीनपडेउमज ॥ अंतरींतेंचिविचारीकाज ॥ मिराबाईसीमारावें ॥ ११० ॥ मगरायानेंएकसेवक ॥

वेषसंतांचादेऊनसम्यक ॥ मिराजवळीठेविलादेख ॥ चोरोनिशोधआणावया ॥ ११ ॥ कींएकांतींसाधूजवळ ॥ मिराएकटीपहातांकेव
ळ ॥ मजकळवावेंतूंतत्काळ ॥ ऐसेंतयासीशिकविलें ॥ १२ ॥ मनींधरिलाऐसाविचार ॥ जेव्हांमजहाकळेलप्रकार ॥ तेव्हांमिराआ
णितोजार ॥ मारीनउभयतांशस्त्रघायें ॥ १३ ॥ असोयावरीतोराजदूत ॥ मिराजवळीसदाराहत ॥ पापकर्माचीवेळापहात ॥ मूर्खबुद्धी
करोनियां ॥ १४ ॥ मिराचाप्रकारतोसर्वकाळ ॥ घरींजोविराजेगिरिधरलाल ॥ त्यासवेंप्रेमाचाहोतसेगोंधळ ॥ त्यासींचबोलतसर्वदा ॥
॥ १५ ॥ एकदासारीपाटनिश्चिती ॥ पणलावोनिदोघेंखेळती ॥ नानाप्रकारेंविनोदकरिती ॥ कायतेरीतीसांगावी ॥ १६ ॥ उभयतां
विनोदेंशब्दबोलत ॥ कृष्णमिरातेंप्यारीह्मणत ॥ यादूताचेकानींपडत ॥ येरूचित्तांतविकल्पधरी ॥ १७ ॥ तैसाचिजायतोधांऊन ॥ रा
णाजीसीकरीनिवेदन ॥ भूपलगबगेंखड्गघेऊन ॥ मिराचेमंदिरींपातला ॥ १८ ॥ खोलीचेंकवाडलागलेंहोतें ॥ रायेंखोलिलेंहाणोनिला
तें ॥ नागवेंकरोनिखड्गातें ॥ हाणावयातेंधांवला ॥ १९ ॥ ॥ मू०क० ॥ जाके संग रंग भीजि करति प्रसंग नाना कहा वह न
र गयो बेगि दे बताइये ॥ आगेही बिराजे कछु तोसो नही लाजे अभू देखि सुख साजे आंखि खोलि दरसाइये ॥ भयोइ खिसानो
राना लिख्यो चित्रभीति मानो उलटि प्रयानो कियो नेकु मन आइये ॥ देखेंहु प्रभाव ऐपे भावमे न भीद्यो जाइ बिन हरिकृपा क
हो कैसेकरि पाइये ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तंवतेमिरापाहिलीएकटी ॥ भूपतियेसीबोलेवटवटी ॥ कोठेंगेजारतोगेलाकपटी ॥ किंवा
लपवोनिठेविला ॥ १२० ॥ नानाप्रकारेंकरोनिप्रसंग ॥ जयाच्यारंगांतभिजलेंअंग ॥ कपटीतोकोठेंगेलासांग ॥ दाखवींसत्वरत्यानरा
॥ २१ ॥ तेव्हांमिरारोषेंकरून ॥ राणाजीसीबोलेवचन ॥ अरेतूंकेवढाभाग्यहीन ॥ प्रत्यक्षकृष्णदिसेना ॥ २२ ॥ पहाहाबैसलानंदनंद
न ॥ कायमीतुजलालाजेंपूर्ण ॥ अजूनहोईंरेसावधान ॥ दृष्टीउघडोनपाहेंकीं ॥ २३ ॥ यापरीमिरादावीनिवाडें ॥ परीतयाच्यादृष्टीन
पडे ॥ खिन्नहोवोनीमनींधडफुडे ॥ भ्रमिष्ठहोयतेधवां ॥ २४ ॥ भिंतीवरीलिहिलेंचित्र ॥ उभाराहेतैसाविचित्र ॥ अवकृपेचाझालापा
त्र ॥ तयासीदर्शनहोयकैसें ॥ २५ ॥ ईश्वरीप्रभावआहेपूर्ण ॥ ऐसेंकिंचितमनींयेऊन ॥ तैसाचिनृपतीनिघेपरतोन ॥ केलेंप्रयाणनिज

गृहा ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षऐसापहातांप्रभाव ॥ चित्तींनतयाच्याजडलाभाव ॥ कारणत्यावरीदेवादिदेव ॥ सज्जनद्वेषानेंरूसला ॥ २७ ॥
श्रीहरीच्याकृपेविण ॥ कवण्याहीप्रकारेंजनांसीजाण ॥ अंतरींनउपजेसद्भावपूर्ण ॥ ह्मणोनिशरणजावेंदेवा ॥ २८ ॥ ॥
मू०क० ॥ विषई कुटिल एक साधु भेष धरि लियो कह्यो यो प्रसंग मोसो अंगसंग कीजिये ॥ आज्ञा मोको दई आप
लालगिरधारि अहो सीस धरि लेइ कछु भोजनहू कीजिये ॥ संतनि समाजमें बिछाइ सेज बोलिलियो संक अब कोन
की निसंक रस पीजिये ॥ सेत मुख भयो विषैभाव सब गयो नयो पाइनिमे जाइ मोको भक्तिदान दीजिये ॥ ८ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ यावरीकोणीएककुटिल ॥ महादुर्जनविषयशील ॥ मिराबाईचेंरूपनिर्मळ ॥ पाहोनिकामेंव्यापिला ॥ २९ ॥ मना
माजीयोजूनकपट ॥ साधूचावेषघेऊननिपट ॥ मिराबाईच्यायेवोनिनिकट ॥ कायतोदुष्टबोलतसे ॥ १३० ॥ नानाप्रकारेंविषयप्रसंग ॥
मजसींकरावाअंगसंग ॥ ऐसीमजलाआज्ञाअभंग ॥ गिरिधरलालेंदिधलीसे ॥ ३१ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ मिरासाष्टांगकरीनमन ॥
ह्मणेप्रभूचीआज्ञाप्रमाण ॥ शिरसावंद्यअसेमजला ॥ ३२ ॥ तरीआपणकृपाकरोन ॥ येथेंसारावेंस्नानभोजन ॥ मगआपुल्याहातेंअभ्यं
गमर्दन ॥ मंगलस्नानघातलें ॥३३॥ करोनिपंचपक्वान्न ॥ अत्यादरेंघालीभोजन ॥ संतशतावधीमेळवोन ॥ थोरसमाजकेलातैं ॥३४ ॥
यावरीत्यासंतसभेंत ॥ आणवोनिपलंगतेथ ॥ दासीहातींघालवीत ॥ सेजसुंदरतयावरी ॥ ३५ ॥ निकटउभीराहोनिआपण ॥ तयाक
पव्यासीहातजोडोन ॥ ह्मणतसेयाजीकरावेंशयन ॥ मजवरीकृपाकरोनियां ॥३६॥ तंवतोह्मणेलोकांदेखतां ॥ हेंकर्मकैसेंकरावेंतत्त्वता ॥
चिंताकायहोअसेआतां ॥ मिरातयासीह्मणतसे ॥ ३७ ॥ आज्ञागिरिधरलालजीची ॥ आतांशंकाअसेकोणाची ॥ निःशंकखातरीकरा
चित्ताची ॥ विषयरसासीप्राशनकीजे ॥ ३८ ॥ ऐसेंदुर्जनेंऐकतांवचन ॥ पांढरेंपडोनगेलेंवदन ॥ विषयभावनागेलीगळोन ॥ चित्तीं
अनुतापजाहला ॥३९॥ ह्मणेमीमहापापीपूर्ण ॥ ऐशासतीसीछळिलेंजाण ॥ आतांइसींजावेंशरण ॥ येणेंचिउद्धारहोयआपुला ॥१४०॥
लगबगेंधांवोनिआपण ॥ मिराबाईचेधरीचरण ॥ ह्मणेमीआहेंअनन्यशरण ॥ भक्तिहेंदानमजदेई ॥ ४१ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ सं

तदयाळूअसतीपूर्ण ॥ मिराबाईनेंउपदेशून ॥ उद्धारकेलातयाचा ॥४२॥ ॥ मू०क० ॥ रूपकी निकाई भूप अकबर भाइ हियें लिये सं
ग तानसेन देखिवेको आयोहे ॥ निरखि निहाल भयो छबि गिरधारिलाल पद सुखजाल एक तबही चढायोहे ॥ वृंदावन आइ जीव
गुंसाइजीसो मिली झिली तियांमुख देखिवेको पन ले छुडायोहे ॥ देखि कुंजकुंज लालप्यारी सुखपुंज भरी धरी उरमांझ आइ देश वन
गायोहे॥१॥ ॥ टी०ओ० ॥ लोकलज्जादिसोडोनिरीती ॥ मिराकरीतसेमहाभक्ती ॥ ऐसीभूवरीप्रगटेकीर्ती ॥ सज्जनवर्णितीबहूतीतें॥४३॥
बादशाहदिल्लीपती ॥ तयाचेकर्णींगेलीकीर्ती॥तेणेंउपजलाभावचित्तीं ॥ ह्मणेदर्शनघ्यावेंतिचें॥४४॥कुलवंताचीअसेनारी ॥ तैसीचरूपेंबहु
सुंदरी ॥ परंतुनिर्लज्जहोऊनभारी ॥ प्रेमेंकीर्तनींनाचतसे ॥ ४५ ॥ तरीमिराचेंघ्यावेंदर्शन ॥ आपुल्यास्वरूपेंजातांजाण ॥ प्रेमामाजीपडेल
विघ्न ॥ चोरूनगमनकरूंतेथें ॥ ४६ ॥ तानसेनासीपुढेंकरून ॥ आपणतयाचेशिष्यहोऊन ॥ चितोडीसीआलाजाण ॥ अकबरभूपते
धवां ॥ ४७ ॥ तोंसंतसमाजमेळऊन ॥ मिराकरीतसेनृत्यगान ॥ तानसेनाच्यामागेंलपून ॥ बादशाहतेथेंबैसला ॥ ४८ ॥ तंवरचोनिप
दनवीन ॥ गिरिधरलालासीआळऊन ॥ प्रेमेंमिराकरीगायन ॥ आनंदमग्नहोऊनी ॥ ४९ ॥ त्यांतीलभावऐसानेटका ॥ तुह्मीतोंजाणतां
सकळलोकां ॥ येथेंआलासेबादशाहदेखा ॥ त्यावरीकृपाअसोंद्यावी ॥ १५० ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ अकबरासीआलेंगहिवरोन ॥
ह्मणेमिराच्यावचनेंकरून ॥ दादलागलीहरीपासीं ॥ ५१ ॥ लालजीचीछबीपाहोन ॥ सप्रेमभूपतीहोयप्रसन्न ॥ मिराबाईसीकरोनिनम
न ॥ जायपरतोनदिल्लीसी ॥५२॥ मिरानेंजेंपदगाऊन ॥ लालजीसीकेलेंअर्पण ॥ प्रेमसुखाचेंजालपूर्ण ॥ घातलेंतेव्हांसकळांवरी ॥५३॥
असोयावरीमिराबाई ॥ वृंदावनासीआलीपाहीं ॥ प्रेमेंकरोनियांलवलाहीं ॥ सर्वसंतांसीभेटली ॥ ५४ ॥ परंतुजीवगुसांईसंत ॥ स्त्रीमा
त्राचेंमुखनपहात ॥ दर्शनेंचिकामिनीहरीचित्त ॥ ह्मणोनियांव्रतहेंधरिलें ॥५५॥ मिराबाईनेंऐकोनिवृत्त ॥ कायसांगोनिधाडीरीत ॥आ
पणराहोनिवृंदावनांत ॥ हेंकायविपरीतमनींधरिलें ॥ ५६ ॥ ऐसेंमीअंतरींजाणतहोतें ॥ कींश्रीहरीचपुरुषयेथें ॥ वृंदावनींच्यासर्वजनां
तें ॥ पाहातहोतेंसखीरूप ॥५७॥ परंतुआपणसखीविरहित ॥ दुसरेकोणीअहांसंत ॥ ऐसेंसांगोनिधाडितांवृत्त ॥ जीवगुसांईउमजले ॥५८॥

उमजावयाहेंचिकारण ॥ वृंदावनींजेसंतजाण ॥ गोपिकांचेअवतारपूर्ण ॥ जाहलेजगउद्धरावया ॥ ५९ ॥ तेकरिताचिआठवण ॥ जी
वगुसांईउमजोनिपूर्ण ॥ मिराबाईचेंध्यावयादर्शन ॥ तत्काळआपणनिघाले ॥ १६० ॥ तोंइकडूनमिराबाई ॥ श्रीकृष्णभजनकरीतपा
हीं ॥ दर्शनानिघालीलवलाहीं ॥ जीवगुसांईच्यातेधवां ॥ ६१ ॥ मार्गामाजीजाहलीभेट ॥ परमानंदहोयप्रगट ॥ कायतेंवर्णावेंसुखउ
द्भट ॥ तयाचेंसुखसंतजाणती ॥ ६२ ॥ यापरीमिराभेटोनिआपण ॥ तयाचाजोहोतापण ॥ कींस्त्रियांचेंनपहावेंवदन ॥ तोसर्वहीसोडवि
ला ॥ ६३ ॥ मगपाहिलेकुंजकुंज ॥ लालप्यारीचेतेथेंसहज ॥ प्रेमसुखाचेभरलेपुंज ॥ तेहृदयांतसर्वधरिले ॥ ६४ ॥ ऐसीवनयात्राकरू
न ॥ चितोडीसीआलीजाण ॥ वृंदावनाचेंमाहात्म्यपूर्ण ॥ केलेंगायनसर्वही ॥ ६५ ॥ ॥ मू०क० ॥ रानाकी मलीन मती देखी व
सी द्वारावती रति गिरधारिलाल नित्यही लडाइये ॥ लागी चटपटी भूप भक्तिको सरूप जानि अति दुख मानि विप्रश्रेनी ले पठा
इये ॥ बेगि लेके आवो मोको प्रान दे जिवावो अहो गये द्वार धरनो दे विनती सुनाइये ॥ सुनि बिदा होन गई राई रनछोरजूपे
छांडो राखो हीन लीन भई नही पाइये ॥ १० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कितीएकदिवसराहोन ॥ श्रीहरीचेंकेलेंभजन ॥ परीरायाचीमती
मलिन ॥ पाहोनिमनउडालें ॥ ६६ ॥ मगतेथोनिकरीगमन ॥ द्वारावतीसीआलीजाण ॥ श्रीहरिचरणींरतीठेवोन ॥ केलारहिवासतेथें
चि ॥ ६७ ॥ गिरिधरलालजीचीआवड ॥ त्यासीसर्वदाकरीलाड ॥ मुखींनामाचीसदाबडबड ॥ करीसेवनसंतांचें ॥ ६८ ॥ इकडेमिरागे
लियावर ॥ चितोडीसीसंतनयेतीथोर ॥ राज्यांतअनर्थउठलेफार ॥ राणाजीमनांतसमजला ॥ ६९ ॥ अहोजीआपुल्याकुलांत ॥ मिरा
आलीपरमभक्त ॥ मीनजाणिलेंतिचेंचित्त ॥ सर्वदाद्वेषकेलापैं ॥ १७० ॥ प्रत्यक्षतिजलापाजिलेंगरळ ॥ परीतेंअमृतजाहलेंकेवळ ॥ ऐ
साचमत्कारपाहोनिसरळ ॥ कांहींनउमजलोंतेधवां ॥ ७१ ॥ ऐसामीपापीजाणोनिपूर्ण ॥ मिरासोडूनगेलीआपण ॥ तेणेंविन्मुखसंतज
न ॥ कोणीनयेतीइकडे ॥७२॥ सर्वहीबुडालापरमार्थ ॥ राज्यामाजीउठलेअनर्थ ॥ ऐसीचटपटलागलीबहुत ॥ राणाजीसीतेधवां ॥७३॥
मिराचेंभक्तिस्वरूपपूर्ण ॥ ऐसेंभूपतीमनींजाणोन ॥ अत्यंतदुःखमनींहोवोन ॥ कायआपणविचारकरी ॥७४॥ मिरायेथेंआल्याविण ॥

आपुलेंकांहींनहोयकल्याण ॥ विप्रसमुदायबोलाऊन ॥ आणावयासीधाडिले ॥ ७५ ॥ ह्मणेमजलादेवोनिप्राण ॥ जरीवांचविणेंआहे
तूर्ण ॥ तरीद्वारकेमाजीजाऊन ॥ मिरासीसत्वरआणावें ॥७६॥ ऐसेंरायाचेंवचनऐकोन ॥ द्वारकेमाजीआलेब्राह्मण ॥ मिराबाईसीत्वरेंभे
टोन ॥ ॥ सांगतीविनवणरायाची ॥ ७७ ॥ नानाप्रकारेंकरोनिब्राह्मण ॥ मिराबाईसीसांगतीजाण ॥ तुझियाभेटीलागींपूर्ण ॥ सोडिलें
अन्नरायानें ॥ ७८ ॥ परीमिराचेनयेमनीं ॥ सर्वविप्रांनींहेंदेखोनी ॥ तेव्हांपरमावेशेंकरोनी ॥ धरणेंबैसलेदाराशीं ॥ ७९ ॥ ह्मणतीतूं
आमुच्याबरोबर ॥ जोंवरीगमननकरिसीसत्वर ॥ तोंवरीआह्मीनिराहार ॥ बैसतोंद्वारींतूझिया ॥ १८० ॥ ऐसाविप्रांचाआग्रहपाहोन ॥
मिराह्मणेमीकरितेंगमन ॥ द्वारकानाथासीविचारून ॥ येतेंतोंवरीबैसावें ॥ ८१ ॥ ऐसेंसकळांसीबोलोन ॥ राउळामाजीआलीआपण ॥
श्रीहरीपुढेंउभीराहून ॥ करजोडूनविनवीतसे ॥ ८२ ॥ अहोदयाळायादवराया ॥ अंगिकारआधींकरोनियां ॥ आतांउपेक्षालवलाह्या ॥
कायह्मणोनकरितांजी ॥८३॥ हेकृपाळातुजवांचोनी ॥ आप्तदुसरानाहींकोणी ॥ आतांमाझ्मातुझेचरणीं ॥ वियोगनकरींदयाळा॥८४॥
सर्वस्वेंमीआहेंहीन ॥ परीतुझीमीगाजलेंपूर्ण ॥ त्यागींअथवाराखींजाण ॥ योग्यजेंदिसेलतेंकरीं ॥ ८५ ॥ ऐसेंदेवासींकरितांभाषण ॥
हृदयींआलेंप्रेमभरोन ॥ कंठगहिंवरेंदाटोन ॥ गाइलेंपदतेधवां ॥ ८६ ॥ ऐसेंदेवासीविनवोन ॥ बळकटधांवोनिधरितांचरण ॥ तत्का
ळस्वरूपींझालीनिमग्न ॥ तटस्थजनतेपहातां ॥ ८७ ॥ तोंमागोनिआलेब्राह्मण ॥ पाहतीदेउळींशोधकरून ॥ तोंएकतेथेंपाहिलेंलक्षण ॥
देवाचेअंगींतेधवां ॥ ८८ ॥ मिराबाईचेंवस्त्रभूषण ॥ देवाचेअंगींविराजमान ॥ तेंपाहोनिसकळब्राह्मण ॥ परमाश्चर्यपावले ॥ ८९ ॥
तोंसांगतीपूजकजन ॥ मिराहरींतझालीलीन ॥ हेंऐकतांउदासहोऊन ॥ गेलेब्राह्मणतेधवां ॥१९०॥ रायासीसांगतांवर्तमान ॥ तेणेंतो
अंतरींहोयखिन्न ॥ श्रीहरीच्याकृपेवांचून ॥ सत्समागमनपावेची ॥ ९१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महा
राष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंदहावाछप्पागोडहा ॥ १९२ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूवामना ॥ हरोनिमाझ्यासर्वकल्पना ॥ संतचरित्रींलावोनिमना ॥

करवींगाथनादयाळा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ अबेर अछितकुरमकौ द्वारकानाथ दरसन दियो ॥ श्रीकृष्णदास उपदेश परमतत्त्व परचोपायो ॥ निरगुनसगुनसरूप तिमिरअज्ञान नसायो ॥ काछ वाछ निहकलंक मनो गांगेय युधिष्ठिर॥ हरिपूजा प्रहलाद धर्मध्वजधारी जगपर ॥ प्रथीराज परचो प्रगट तन संखचक्रमंडित कियौ ॥ अबेर अछित० ॥ १११ ॥ टी०ओ० ॥ कच्छभुजदेशउत्तम ॥ तेथीलजनांसीह्मणतीकूर्म ॥ तेचिपृथ्वीराजसत्तम ॥ अमेरचेंराज्यकरीतसे ॥ २ ॥ महाभक्तश्रीकृष्णदास ॥ तयाचाहोतांचिउपदेश ॥ परमतत्त्वजेंकांविशेष ॥ तयाचीप्रचीतपावला ॥ ३ ॥ निर्गुणसगुणजेंस्वरूप ॥ हेंचितिमिरद्वैतरूप ॥ अज्ञानमातलेंजगींअमूप ॥ तयाचाजेणेंनाशकेला ॥ ४ ॥ जैसेभीष्माचार्यनैष्ठिक ॥ युधिष्ठिरराजासत्यवाक ॥ तैसाभूपहानिष्कलंक ॥ पृथ्वीराजाजाहला ॥ ५ ॥ जैसेंप्रल्हादेंप्रीतिपूर्वक ॥ श्रीहरीसीपूजिलेंसम्यक ॥ तैसेंयेणेंधरोनिआस्तिक्य ॥ वैकुंठनायकअर्चिला ॥ ६ ॥ ऐसाजाहलापृथ्वीराजा ॥ भूवरीलविलीधर्मध्वजा ॥ प्रगटप्रचीतीदाविलीसहजा ॥ शंखचक्रमंडितदेहकेला ॥ ७ ॥ मू०क० ॥ प्रथीराजराजा चल्यो द्वारिका श्रीस्वामीसंग अतिरसरंग भन्यो आज्ञा प्रभु पाइये ॥ सुनिके दिवान दुःख मानि निसि कान लग्यो कही पग्यो साधुसेवा भक्ति पुर छाइये ॥ देखिके निहारिके बिचारि कीजे इच्छा जोई लीजे नही साथ जावो बात ले दुराइये ॥ आयो भोर भूप हात जोरि करि ठाडयो रह्यो कहो रहो देश सो निदेश न सुहाइये ॥ १ ॥ ॥टी०ओ०॥ पृथ्वीराजाराज्यकरीत ॥ सर्वदासेवीसाधुसंत ॥ कृष्णदासपयहारीमहंत ॥ सद्गुरूअसतीतयाचे ॥८॥ द्वारकायात्राकरावयास ॥ एकदांनिघालेकृष्णदास ॥ मार्गींचालतांमुक्कामास ॥ अमेरगांवींपातले ॥ ९ ॥ रायासीकळतांवर्तमान ॥ सामोरेंआलाधांवोन ॥ अत्यंतसन्मानेंकरोन ॥ मिरवतनेलेगृहासी ॥ १० ॥ सर्वराज्यअर्पणकरोन ॥ सद्गुरूचेंकेलेंपूजन ॥ कांहींदिवसप्रीतीकरून ॥ राहवोनिघेतलेंतयांसी ॥ ११ ॥ मगजोंनिघालेसद्गुरुनाथ ॥ रावतयांसीबहूविनवित ॥ संगेंमजलान्यावेंतेथ ॥ द्वारकानाथाच्यादर्शना ॥ १२ ॥ सद्गुरुह्मणतीअवश्य ॥ तेणेंरायासीबहुसंतोष ॥ प्रेमरसरंगभरलाविशेष ॥ आज्ञाहोतांचिसद्गुरूची ॥ १३ ॥ द्वारकेजावयाझडकरी ॥ सद्गुरूसवेंकेलीतयारी ॥ वार्ताप्रगटलीघरोघरीं ॥ रावयात्रेसीजातसे ॥ १४ ॥ तोंराया

चादिवाण ॥ तयासीकळतांवर्तमान ॥ ह्मणेहेंकायविपरीतजाण ॥ बैराग्यासवेंरावजातो ॥ १५ ॥ मनामाजीदुःखमानोन ॥ अर्धरात्रीं
उठोनिआपण ॥ कृष्णदासजीजवळयेवोन ॥ पितुभक्तीनेंविनवीतसे ॥ १६ ॥ कानासीलागोनिकरीगोष्ट ॥ ह्मणेहेंकायकरितांउद्भट ॥
आमुचाराजाभक्तसुभट ॥ यात्रेसीनेतांतयासी ॥ १७ ॥ भूपतीच्यायोगेंकरून ॥ पुरांतव्यापिलीभक्तीपूर्ण ॥ सदाहोतसेसंतसेवन ॥ हें
सकळहीराहीलकीं ॥ १८ ॥ आपणअंतरींविचारकरून ॥ पुरतेंपाहावेंन्याहाळोन ॥ ऐसीतेणेंकरितांविनवण ॥ कृष्णदासमनींसमजले
॥ १९ ॥ ह्मणतीजैसीइच्छाआहे ॥ उदईकतैसेंचिकरूंपाहें ॥ आमुच्याबरोबरीलवलाहें ॥ तयासीघेउननजाऊंकीं ॥ २० ॥ आतांघरा
जायसत्वरी ॥ परीहेगोष्टप्रगटनकरीं ॥ त्यासीबोलोनिऐसियापरी ॥ कायसद्गुरूकरीत ॥२१॥ प्रातःकाळींआलाभूप ॥ हातजोडोनिउ
भासमीप ॥ ह्मणेमुहूर्तआलासमीप ॥ करावीतयारीदयाळा ॥ २२ ॥ तेव्हांबोलतीकृष्णदास येथेंचिकरावारहिवास ॥ तुवांआपुलास्व
देश ॥ सोडोनिसहसानयावें ॥ २३ ॥ माझेचरणींठेवोनिभावा ॥ येथेंचिकरावीसंतसेवा ॥ ऐसेंबोलतांसद्गुरुदेवा ॥ गोडनवाटेतयासी
॥ २४ ॥ ॥मू०क०॥ द्वारावतीनाथ देख्यो गोमती सनान करो धरो भुज छाप आप मन अभिलाखिये ॥ चिंता जिन की
जे तीनो बात इहां लीजे आज्ञु दीजे जोई आज्ञा सोइ सिर धरि राखिये ॥ आये पहुचाइ दूरि नैन जल पूरि वहैं दहे उर भा
रि कंहां संग रंग चाखिये ॥ बीते दिन दोइ निसि रहे हुते सोइ भोइगई भक्ति गिरा आई बानी मधु भाषिये ॥ २ ॥ ॥टी०
ओ० ॥ उभाराहिलाखिन्नहोऊन ॥ व्याकुळझालेपंचप्राण ॥ सद्गुरूपुढेंनबोलवेवचन ॥ कांहींउपायचालेना ॥ २५ ॥ ऐसेंतयाचेंपाहो
निचिन्ह ॥ सद्गुरूकरितीसमाधान ॥ कायतुझेंइच्छितेंमन ॥ तेंमजसंपूर्णसांगावें ॥ २६ ॥ तेव्हांभूपतीकरीविनवण ॥ ऐसेंइच्छितेंमाझें
मन ॥ द्वारकानाथाचेंव्हावेंदर्शन ॥ आणीस्नानगोमतीचें ॥ २७ ॥ शंखचक्रांकितछापजाण ॥ उभयभुजांवरीकरावेधारण ॥
ऐसेंरायाचेंऐकतांवचन ॥ सद्गुरूदयेनेंबोलती ॥ २८ ॥ चिंतानकरींरायातूंही ॥ तीन्हीह्यागोष्टीयेथेंचिघेई ॥ आजिजेआज्ञादेतसेंपाहीं ॥
मस्तकींधरोनिराहींते ॥ २९ ॥ ऐसेंसद्गुरूचेंआज्ञावचन ॥ पृथ्वीरायेंकेलेंमान्य ॥ पोहोंचवावयासीमगआपण ॥ दूरपर्यंतगेलासे ॥ ३० ॥

सद्गुरूमगदेतीनिरोप ॥ साष्टांगदंडवतकरीभूप ॥ नेत्रांवाटेजलअमूप ॥ वाहातसेतेव्हांरायाच्या ॥ ३१ ॥ वियोगेंकरूनजळतसेहृदय ॥
मुखानेंह्मणतसेहायहाय ॥ ऐसेहेकोठूनमिळतीलपाय ॥ कायमीउपायकरूंआतां ॥ ३२ ॥ ऐसाकैसेनिमिळेलसंग ॥ तत्त्वचर्चादीहोती
अनेक ॥ त्यामाजीजोउठेरसरंग ॥ श्रवणींप्राशितांहोयतृप्ती ॥ ३३ ॥ यापरीविचारकरीतभला ॥ रावपरतोनिघरींआला ॥ परीतोअंतरीं
वेधलागला ॥ तळमळकरीरात्रंदिवस ॥ ३४ ॥ यापरीलोटलेदोनदिवस ॥ तोंएकचमत्कारझालाविशेष ॥ तिसरेदिवसींमध्यरात्रीस ॥
भूपतीनिद्राकरीतहोता ॥ ३५ ॥ रावभक्तीनेंव्यापिलापूर्ण ॥ तेणेंकळवळेजगज्जीवन ॥ राखावयासीगुरूचेंवचन ॥ कायआपणकरीते
व्हां ॥ ३६ ॥ रावनिद्रिस्तवरीमहालांत ॥ आंगणींप्रगटोनिद्वारकानाथ ॥ मधुरवाणीनेंबोलबोलत ॥ सद्गुरूऐसातेधवां ॥ ३७ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ अहो प्रथीराज कही स्वामीहीसी बानी लही आयो उठि दौरि वाही ठोर प्रभु देखेहे ॥ घूंम्यो कह्यो
कांन धरो गोतमी सनान करो सुनिके अन्हायो पुनि बेन कंछू पेखेहे ॥ शंखचक्रआदिछाप तन सब व्यापि गई भइयो
अबार रानि आई अब रेखेहे ॥ बोले रह्यो नीरमे शरीर ले सनाथ कीजे लीजे नाथ हिये निजभागकरि लेखेहे ॥ ३ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ अहोअहोप्रथीराज ॥ मंजुळबोलेगरुडध्वज ॥ रावनिद्रिस्तअसतांसहज ॥ तोशब्दकानींऐकिला ॥ ३८ ॥ सद्गुरू
सारिखीवाणीऐकतां ॥ खडबडोनिजागाहोयतत्वता ॥ धांवतखालींआलाक्षणनलगतां ॥ तोंआश्चर्यपाहिलें ॥३९॥ मुगुटकुंडलेंमनोहर ॥
कासेकसिलापीतांबर ॥ सांवळीमूर्तिउभीसुंदर ॥ हास्यवदनेंकरोनियां ॥ ४० ॥ यापरीपहातांद्वारकानाथ ॥ रायासीपरमानंदहोत ॥
सद्गदनेत्रींअश्रुवहात ॥ तोंपुनरपिनादघूमला ॥ ४१ ॥ अरेहेरायाकरींश्रवण ॥ गोमतीप्रवाहआलाजाण ॥ भक्तिपूर्वककरींस्नान ॥
ऐकोनिभूपतीसावधझाला ॥ ४२ ॥ तोंएकदांचिनभांतोन ॥ गोमतीप्रवाहआलापूर्ण ॥ भूपधांवोनिकरीस्नान ॥ होयनिमग्नप्रेमामा
जी ॥ ४३ ॥ ह्मणेहेएवढीकृपाकेली ॥ जिणेंमजलाहाकमारिली ॥ कोठेंतेमाझीसद्गुरुमाउली ॥ ह्मणोनिभावेंतैंपहातसे ॥ ४४ ॥ तों
कोठेंहीनाहींमिळाले ॥ मगदेवासीचगुरूभाविलें ॥ अर्चनकरोनिप्रेममेळें ॥ हातजोडोनिउभाराहे ॥४५॥ शरीराकडेजोंदृष्टीगेली ॥ तों

छापानेंतनुव्यापिली ॥ शंखचक्रादीमुद्रासमेळीं ॥ रायाचेअंगींशोभतसे ॥ ४६ ॥ तोंराणीवरुतेंवाटपाहे ॥ किमर्थउशीरझालापाहें ॥ ह्मणोनियांधांवतलवलाहें ॥ उतरोनचवकांतपातली ॥ ४७ ॥ तोंद्वारकानाथाचेसन्मुख ॥ हातजोडोनिउभानायक ॥ भिंतीवरीरेखिलें चित्रसम्यक ॥ यापरीतटस्थउभाराहे ॥ ४८ ॥ राणीलागींआश्चर्यहोय ॥ तंवतोभूपतीबोलेकाय ॥ पहागेमाझीसद्गुरुमाय ॥ द्वारकानाथपातला ॥ ४९ ॥ मगसर्वहीकथोनिवृत्त ॥ ह्मणेगेस्नानकरोनित्वरित ॥ आपुलेंशरीरकरींसनाथ ॥ हृदयींश्रीनाथधरींप्रेमें ॥ ५० ॥ मगतिणेंहीकरोनिस्नान ॥ द्वारकानाथाचेंकेलेंअर्चन ॥ आपुलेंभाग्यथोरमानोन ॥ उभयतांनिमग्नप्रेमामाजी ॥ ५१ ॥ ॥ मू०क० ॥ भयो जब भोर पुर बडो भक्त सोर पऱ्यो कऱ्यो आनि दरसन भई भीर भारीहे ॥ आये बहु संत ओ महंत बडे बडे धाये अति सुख पाये देहरचना निहारीहे ॥ नाना भेट आवे हित महिमा सुनावे राजा सुनत लजावे जानी कृपा बनबारीहे ॥ मंदिर करायो प्रभु रूप पधरायो सबजग जस गायो कथा मोको लागी प्यारीहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंजाहलाप्रातःकाळ ॥ नगरींतहोतहलकल्लोळ ॥ आळोआळींवहातसेजळ ॥ ह्मणतीहेंकायजाहलें ॥ ५२ ॥ जलवर्षावनहोतांकोठें ॥ कैसेनपाणीआलेंयेवढें ॥ कोठोनिप्रवाहआलानिवाडें ॥ सर्वहीलोकपहाताती ॥ ५३ ॥ ऐसेचिओघपहातपहात ॥ पातलेरायाचेमंदिरांत ॥ तोंपाहिलेद्वारकानाथ ॥ सन्मुखभूपउभाअसे ॥ ५४ ॥ रायासीपुसतीवृत्तांत ॥ तेणेंकथिलेंसर्वहीवृत्त ॥ ऐकतांसकळांआनंदहोत ॥ जयजयकारकरिताती ॥ ५५ ॥ नगरमाजीप्रगटलीमात ॥ ह्मणतीराजामहाभक्त ॥ जयासाठींद्वारकानाथ ॥ गोमतीसहितप्रगटले ॥ ५६ ॥ शरीरावरीआपोआप ॥ शंखचक्रादीउमटलेछाप ॥ केवळईश्वरआमुचाभूप ॥ दर्शनालोकधांवती ॥ ५७ ॥ नगरामधीलसकळजन ॥ येऊनरायाचेंघेतीदर्शन ॥ गोमतीचेंकरोनिस्नान ॥ द्वारकानाथासीपूजिती ॥ ५८ ॥ मोठेमोठेसाधुमहंत ॥ दर्शनालागींआलेत्वरित ॥ शंखचक्रादिचिन्हमंडित ॥ पाहतीदेहरायाचा ॥ ५९ ॥ ऐसेंभक्तिरूपपाहोनिधाले ॥ मानसींअत्यंतसुखपावले ॥ भावेंरायाचींवंदितीपाउलें ॥ सकळहीलोकतेधवां ॥ ६० ॥ तेव्हांरायाचेसन्मुखतेथ ॥ नानाप्रकारेंभेटयेत ॥ सर्वहीलोकप्रीतियुक्त ॥ महिमावर्णितीरायाचा ॥ ६१ ॥ राया

आह्मीझालोंसनाथ ॥ तुजसारिखाआम्हुचानाथ ॥ जयाच्याप्रेमेंद्वारकानाथ ॥ गोमतीसहितप्रगटझाला ॥ ६२ ॥ नानाप्रकारेंस्तवनक
रोन ॥ ऐकवितीरायालागुन ॥ तेणेंभूपतीलज्जायमान ॥ मनींअभिमाननयेची ॥ ६३ ॥ जेजेकोणीस्तवनकरीत ॥ भूपतयासीलाज
वीत ॥ माझेंवर्णनकरितांकिमर्थ ॥ कृपावनमाळीचीअसेंहे ॥ ६४ ॥ लक्षावधीधनखर्चोन ॥ मंदिरउत्तमप्रकारेंकरून ॥ प्रभूरूपासीके
लेंस्थापन ॥ प्रीतिपूर्वकतेधवां ॥ ६५ ॥ नानाप्रकारेंकरीउपचार ॥ प्रभूचेठाईंजडलेंअंतर ॥ जगांतरायाचीकीर्तिफार ॥ गातीघरोघर
सर्वही ॥ ६६ ॥ हेरायाचीकथासुंदर ॥ गोडलागलीमजलाफार ॥ बहूतजडलेंतेथेंअंतर ॥ प्रियादासजीह्मणतसे ॥ ६७ ॥ ॥ मू०
क० ॥ विप्र दृगहीन सो अनाथ वैजनाथद्वार पऱ्यो चख चाहे मास केतिक बिहानेहे ॥ आज्ञा वार दोइ चार भईहे न फेरि होहि
याको हाट सार देखि शिव पिघलानेहे ॥ प्रथीराजअंगके अंगोंछासो अंग छाइ आइके सुनाइ द्विज गौरव डरानेहे ॥ नयो मंग
वायो तन छाइ दियो छायो नैन खुले चैन भयो जन लखि सरसानेहे ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आणीकएकऐकाचरित्र ॥ कोणी
जन्मांधहोताविप्र ॥ आपणायावेदिव्यनेत्र ॥ ह्मणोनिउपायकायकरी ॥ ६८ ॥ झाडखंडीवैजनाथ ॥ धरणेंबैसलाजाऊनतेथ ॥ ह्मणेहे
दयाळाउमाकांत ॥ मजलादिव्यदृष्टिदेईं ॥ ६९ ॥ यापरीतेथेंकितीकमास ॥ लोटोनिगेलेतयाविप्रास ॥ दोनचारदादृष्टांतनिरस ॥
शंकरेंतयासदीधले ॥ ७० ॥ जन्मांधतूझेअसतीनयन ॥ आतांनदृष्टीयेईलपूर्ण ॥ माझेद्वारींनबैसेंधरण ॥ जाईंयेथूनब्राह्मणा ॥ ७१ ॥
परीतयाचानिश्चयपूर्ण ॥ तेथेंचिबैसेहट्टधरून ॥ ह्मणेहेदेवापार्वतीरमण ॥ तुजहेंवचननसाजे ॥ ७२ ॥ रचिसीअनेकप्रकारेंसृष्टी ॥ क
ठिणकायतेमाझीदृष्टी ॥ ऐसीनिश्चयाचीपाहोनिपुष्टी ॥ द्रवलेशंकरतेधवां ॥ ७३ ॥ मगविप्रासीहोयदृष्टांत ॥ पृथ्वीराजाजोमहाभक्त ॥
राहेगुजराथप्रांतांत ॥ कच्छभुजदेशअसेत्याचा ॥ ७४ ॥ तयाचेअंगावरीलवस्त्र ॥ पांघरावेंतेंतुवांपवित्र ॥ तेणेंतुजलायेतीलनेत्र ॥ नि
श्चयेंकरोनिजाणावें ७५ ॥ ऐसेंऐकतांआज्ञावचन ॥ तेथोनिसत्वरनिघेब्राह्मण ॥ कच्छभुजदेशासयेऊन ॥ पृथ्वीरायासीभेटला ॥ ७६ ॥
शंकराचेंआज्ञावचन ॥ रायासीकरोनिनिवेदन ॥ अत्यंतकाकुलतीयेऊन ॥ ह्मणेअंगवस्त्रदेइंजे ॥ ७७ ॥ ऐसेंविप्राचेंऐकतांवचन ॥

भूपतीहोयलज्जायमान ॥ ह्मणेशिवासीहेंकायकठिण ॥ धाडिलेंह्मणोनमजकडे ॥ ७८ ॥ तरीतयाच्याआज्ञेवरून ॥ कांहींएकनहोईल
जाण ॥ परीएकमजलावाटेगौण ॥ उच्छिष्टवस्त्रघ्यावेंकैसें ॥ ७९ ॥ ऐसीरायासीवाटोनिभीती ॥ स्तब्धराहोनिक्षणभरचित्तीं ॥ मगए
कअंतरींयोजोनिरीती ॥ नवीनवस्त्रमागविलें ॥ ८० ॥ तेंवस्त्रमस्तकींवंदोन ॥ किंचितपाठीसीलावोन ॥ ब्राह्मणासीनमनकरोन ॥
पांघरविलेंतेधवां ॥ ८१ ॥ विप्रेंतेंवस्त्रपांघरितां ॥ दिव्यदृष्टीझालीतत्त्वता ॥ परमसंतोषवाटलाचित्ता ॥ देआशीर्वादरायासी ॥ ८२ ॥
सर्वलोकांनींतेंपहातां ॥ परमाश्चर्यवाटलेंचित्ता ॥ सरसहृदयींहोवोनितत्त्वता ॥ पृथ्वीरायासीवर्णिती ॥ ८३ ॥ सद्गुरुवचनींज्याचाभा
व ॥ तयासीआकळेऐसादेव ॥ यापरीनिश्चयमानितीसर्व ॥ लागलेभक्तीसीतेधवां ॥ ८४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनी
टीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंअकरावाछप्पागोडहा ॥ ८५ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुश्रीधरा ॥ उद्धरोनिमजपामरा ॥ वर्णनकरवींसंतचरित्रा ॥ कृपाकरो
नीमजवरी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भक्तनिको आदर अधिक राजवंसमे इन कियो ॥ लघु मथुरा मेरता भक्त अति जैमल पोषे ॥
टोडे भजननिधान रामचंद्र हरिजन तोषे ॥ अभैराम इकरस नेम नीमाके भारी ॥ करमसील सुरतांन भगवान वीरम भूपति व्रतधा
री ॥ ईश्वर आषैराज राइमल कान्हर मधुकर नृप सरबस दियो ॥ भक्तनिको० ॥ ११२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जिहींजन्मोनिराजकु
लांत ॥ नहोवोनियांश्रीमदोन्मत्त ॥ भक्तांचाआदरकेलाबहुत ॥ तयांचेंयशश्रवणकरा ॥ २ ॥ जयमल्लराजापरमपावन ॥ भक्तांचेंअतिश
यकेलेंपालन ॥ धाकुटीमथुराचकेलीजाण ॥ मेरतागांवआपुलें ॥ ३ ॥ भजनाचेंकेवळनिधान ॥ टोडेगांवींज्याचेंजनन ॥ जेणेंतोषवि
लेहरिजन ॥ तोरामचंद्ररावजाणा ॥४॥ अभयरामनामेंसुरस ॥ नीमागांवींज्याचावास ॥ जयाचीभक्तीएकरस ॥ नेमविशेषहाचाले ॥५॥
कर्मशीलभगवाननृपती ॥ तिसरातैसाविरमभूपती ॥ व्रतधारीहेझालेसुमती ॥ सुरतानदेशामाजीदेखा ॥ ६ ॥ अक्षयराजआणिईश्वर ॥
रायमल्लआणिकान्हर ॥ तैसाचनृपतीमधुकर ॥ जिहींसर्वस्वदिलेंभक्तां ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ मेरते बसत भूप भक्तिको सरूप जाने

जैमल आनूप ताकी कथा कहि आयेहे ॥ करी साधुसेवा रीति प्रीतिकी प्रतीति भई नई एक सुनो हरि कैसेके लडायेहे ॥ नीचे मान मंदिर सो सुंदर बिचारि बात छातपर बंगलाके चित्र ले बनायेहे ॥ बिबिध बिछोना सेज राजत उठोना पानदान धरि सोना जरीपरदा सिमायेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मेरतेमाजीज्याचावास ॥ जयमल्लनामेंभूपसुरस ॥ भक्तीचेंस्वरूपजाणिलेंविशेष ॥ केवळपृथुरावदूसरा ॥ ८ ॥ एकतयाचीकथाअनुपम ॥ पूर्वींसांगण्यांतआलीउत्तम ॥ साधुसेवेचीरीतीपरम ॥ निष्ठापूर्वककरीतसे ॥९॥ तेणेंनिर्मळझालीमती ॥ जिणेंआकळेलक्ष्मीपती ॥ ऐसीजेकांपरमप्रीती ॥ तिचीप्रतीतीआलीराया ॥ १० ॥ नवीनचिरीतीकेलीएक ॥ श्रवणकरातेभावपूर्वक ॥ कैसेकरोनिलाडसम्यक ॥ जगज्जीवनातोषविलें ॥ ११ ॥ एकदाभूपतीग्रीष्मऋतूंत ॥ ऐसाविचारकरीचित्तांत ॥ आपणासीगरमीहोतांबहुत ॥ निजेतोवरच्याखणावरी ॥ १२ ॥ देवाचेंमंदिरठेंगणेंअसे ॥ तेथेंगरमीबहूहोतसे ॥ कायदेवासीनिद्रायेतसे ॥ होतअसेतगमग ॥१३॥ यापरीगोष्टविचारून ॥ रात्रींदेवासीनिद्रेलागुन ॥ वरच्यामजल्यावरीजाण ॥ सुंदरबंगलाबांधिला ॥१४॥ त्यामाजीनानाप्रकारेंचित्र ॥ जडाऊकामरचिलेंविचित्र ॥ अनेकतऱ्हेचेंकळसूत्र ॥ भोंवतेकारंजेशोभती ॥ १५ ॥ चारीबाजूपुष्पवाटिका ॥ मध्येंमहालशोभेनेटका ॥ त्यामाजीछपरीपलंगदेखा ॥ वरीअंथुरणेंअतिमृदु ॥ १६ ॥ भोंवतेंशोभेउपसाहित्य ॥ सोन्याचेवरीरत्नजडित ॥ पानदानादिपात्रयुक्त ॥ नानाप्रकारेंठेविलेंसे ॥ १७ ॥ वरीचांदवाशोभेरंगीत ॥ रत्नजडितझालरीयुक्त ॥ जरीचेपडदेशिंवोनिबहुत ॥ सर्वद्वारांसीलाविले ॥ १८ ॥ ॥ मू०क० ॥ ताकि दारु शिढि कर रचना उतारि धरें भरे दूरि चौकि आप भाव सुछताइये ॥ मानसी बिचारे लै लाल सेज पग धारे पान खात ले उगारे डारे पौढे सुखदाईये ॥ तियाहू न भेद जाने सो नसेनी धरी बाने देखिके किशोर सोयो फिरि भौर आईहे ॥ पतिको सुनाइ भई अति मन भाइ वाको खीजि डरपाइ जांनी भाग अधिकाइये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महालांतजावयालागून ॥ प्रभूच्याअंतर्गृहांतून ॥ एकचिमार्गठेविलाजाण ॥ दुसरारस्तानसेचि ॥ १९ ॥ आपणकाष्ठांचेशिडीवरून ॥ चढूनजातसेबाहेरून ॥ करीसेवास्वहस्तेंकरून ॥ नसेप्रवेशदुसऱ्याचा ॥ २० ॥ सर्वहीबंगलाझाडून ॥ प

लंगबिछानामांडोन ॥ मेवामिठाईपानदान ॥ सिद्धकरूनठेवीतसे ॥ २१ ॥ आपणखालींउतरोन ॥ शिडीघ्यावीकाढोन ॥ कांहींसादूर उभाराहून ॥ चौकीदेतसेरात्रभरी ॥ २२ ॥ जयमल्लाचानिर्मळभाव ॥ मानसींविचारकरीअपूर्व ॥ जीअलेकींदेवाधिदेव ॥ राधिकेसहितशयनस्थळीं ॥ २३ ॥ आतांबैसलेफराळास ॥ परस्परमुखांतघालितीग्रास ॥ स्वस्थकरोनीभोजनास ॥ तस्तांतहातधूतले ॥२४॥ आतांबैसलेपलंगावरी ॥ राधिकाआपुल्याप्रीतीकरी ॥ तांबूलघेऊनिनिजकरीं ॥ कृष्णाचेमुखींदेतसे ॥ २५ ॥ तैसेचिआपणश्रीपती ॥ राधेच्यामुखींविडादेती ॥ उभयतांहीपीकटांकिती ॥ पिकदानीमाजीथुंकोनियां ॥ २६ ॥ विनोदाचेंभाषणकरून ॥ परस्परगळ्यांतहातटाकोन ॥ उभयतांहीकरितीशयन ॥ परमानंदेंकरोनियां ॥ २७ ॥ पूर्वरात्रीसीऐसेंचित्तीं ॥ मगदोनप्रहरराहोनिनिश्चिती ॥ मागीलरात्रींसावधमती ॥ होवोनिकायकल्पीतसे ॥ २८ ॥ आतांउठलीराधाराणी ॥ हळूहळूहरीचेचरणदाबुनी ॥ गुणगावोनिमंजुळवाणी ॥ चक्रपाणीसीउठविले ॥ २९ ॥ जागेहोऊनमदनमोहन ॥ राधाराणीचेंमुखपाहोन ॥ आपणहोवोनिहास्यवदन ॥ राधेच्यागळ्यांतहातटाकिला ॥ ३० ॥ परस्परेंगळ्यांतहातटाकोन ॥ राउळामाजीकरितीगमन ॥ नूपुरेंवाजतीरुणझुण ॥ यापरीमंदिरींपावले ॥३१॥ ऐसियापरीकरोनिकल्पना ॥ मगभूपतीजातसेस्नाना ॥ नित्यनेमकरोनियांजाणा ॥ लागेपूजनाश्रीहरीच्या ॥३२॥ यापरीकरीनित्यनेम ॥ परीभक्तवशमेघश्याम ॥ जैसारायाचाकल्पनाधर्म ॥ तैसाचश्रीहरीवर्ततसे ॥ ३३ ॥ प्रत्यक्षराधाकृष्णआपण ॥ महालांतयेऊनकरितीशयन ॥ मेवामिठाईभक्षणकरून ॥ तस्तांतमुखप्रक्षाळिती ॥३४॥ मगतांबूलभक्षोनिदेख ॥ पिकदानींतटाकितीपीक ॥ जेंजेंकल्पीनरनायक ॥ तैसेंचिआपणकरीतसे ॥ ३५ ॥ नित्यसेजघालावयासी ॥ महालांतयेतांजयमल्लासी ॥ पहातांउच्छिष्टप्रसादासी ॥ प्रेमअंतरींनसमाये ॥ ३६ ॥ भक्षणकरीभक्तिपूर्वक ॥ यापरीहोतसेनित्यकौतुक ॥ दिवसलोटलेकितीएक ॥ नसेठाउककोणासी ॥ ३७ ॥ इकडेस्त्रियेच्यामहालांत ॥ कधींहीनयेचिनृपनाथ ॥ सेवेमाजीजडलेंचित्त ॥ सादररहाततेथेंचि ॥ ३८ ॥ स्त्रियेसीहानकळेभेद ॥ तेणेंतियेसीझालाखेद ॥ ह्मणेमहालहाकरोनिविशद ॥ कायभूपतीकरीतेथें ॥ ३९ ॥ कोणीदुसरीठेविलीसवत ॥ ह्मणोनितेथेंरात्रीरहात ॥

विकल्पधरोनिह्माचित्तांत ॥ रात्रौशोधार्थआलीतेथें ॥ ४० ॥ तोंतेदिवशींनकळतां ॥ शिडीबंगल्यासीराहिलीतत्त्वता ॥ भूपतीस्वस्थ
करोनिचित्ता ॥ श्रीकृष्णनाथानिजवीतसे ॥४१॥ तंवतेसमयींराजकांता ॥ वरीचढोनिजायनलगता ॥ डोंकावोनिजोंअंतरींपहातां ॥
दिव्यलखलखाटपाहिला ॥४२॥ तेणेंदृष्टीगेलीदिपून ॥ मगथोडेंसेंधैर्यधरून ॥ बरवेंपाहेन्याहाळोन ॥ तोंउभयतांकिशोरपाहिले ॥४३॥
राधिकाआणिनंदकुमर ॥ तिणेंपहातांदृष्टीभर ॥ प्रेमेंमूर्च्छायेऊनसत्वर ॥ पडेभूवरतेधवां ॥ ४४ ॥ एकाएकींशिडीवरून ॥ भूवरी
राणीपडतांजाण ॥ तेणेंदणाटाउठिलागहन ॥ तोशब्दरायासीश्रवणझाला ॥४५॥ ह्मणेहेंयेथेंआलेंकवण ॥ धांवतयेवोनिपाहेआपण ॥
तोंराणीपडलीमूर्च्छापन्न ॥ ह्मणेहेंकायजाहलें ॥ ४६ ॥ मगतियेसीसावधकरून ॥ जयमल्लपुसेवर्तमान ॥ राणीसीगहिवरदाटोन ॥ करी
निवेदनसर्वही ॥ ४७ ॥ मनींरायासीगोडवाटलें ॥ परीतीनित्ययेईलभलें ॥ ह्मणोनितिजसीबहुदापिलें ॥ अगेह्माअनर्थकायकेला
॥४८॥ मनमोहननिद्रिस्तअसतां ॥ कैसीतेथेंगेलीसतत्त्वता ॥ यावरीऐसाअपराधकरितां ॥ लावीनशिक्षातुजलागीं ॥४९॥ वरीवरीऐसादा
वीराग ॥ परीअंतरींबहुअनुराग ॥ ह्मणेहोस्त्रीचेंमहद्भाग्य ॥ प्रत्यक्षदर्शनजाहलें ॥ ५० ॥ सत्सेवेचेंमहत्त्वपरम ॥ मानसींकल्पितांनरो
त्तम ॥ प्रत्यक्षहोऊनिमेघश्याम ॥ करीअंगिकारसेवेचा ॥ ५१ ॥ ॥ कथामधुकरशाहराजाची ॥ ॥ मू०क० ॥ मधुकरसाह नामकियो
ले सफल याते भेष गुनसार ग्राह तजत असारहे ॥ ओंडछेको भूप भक्तभूप सुखरूप भयो लयो पन भारी जाके ओर न बिचारहे ॥ कंठीं
धरि आवे कोउ धोई पग पीवे सदा भाइ दुःख खर घर डाऱ्यो भाल भारहे ॥ पाइ परछालि कही आज जू निहाल किये दिये द्रये दुःष्ट पाव ग
हे दृगधारहे ॥३॥ ॥ टी०ओ०॥ वोंडश्याचाराजाउत्तम ॥ मधुकरसाहत्याचेंनाम ॥ नामासारिखेंज्याचेंकर्म ॥ तेंचिवर्मपरिसाकीं ॥५२॥
नामाचीकेलीसफलता ॥ जातीपातीसीनपहातां ॥ संतवेषातेंधारणकर्ता ॥ पूज्यतत्त्वतामानीत्यासी ॥५३॥ कांहींनपाहतांगुणदोष ॥ प्र
भूचावेषमानीसुरस ॥ जैसामधुकरघेसुवास ॥ दोषनपहातांपुष्पाचे ॥ ५४ ॥ प्रपंचांतीलव्यवहार ॥ सर्वजाणोनिअसार ॥ त्यजोनिमा
नीमुख्यसार ॥ श्रीहरीच्यावेषातें ॥ ५५ ॥ केवळवोंडश्याचानसेनृप ॥ भगवद्भक्तामाजीभूप ॥ पूर्णजाहलासुखरूप ॥ नरजन्मासीयेऊ

नी ॥ ५६ ॥ ऐसाभारीकेलापण ॥ तेथेंविचारनपाहेआन ॥ तुळसीमाळाजोकरीधारण ॥ हरितुल्यमानीतयातें ॥ ५७ ॥ मगतोको
णीअसोजाण ॥ तयाचेचरणप्रक्षालोन ॥ भक्तीनेंतीर्थकरीप्राशन ॥ निःशंकमनहोवोनी ॥ ५८ ॥ ऐसेंतयाचेंआचरण ॥ पाहोनिभाऊ
बंदआपण ॥ मनामाजीहोतीखिन्न ॥ ह्मणतीहाभ्रष्टजाहला ॥ ५९ ॥ ऐसाकायहोयाचाभाव ॥ भलत्यासचकींमानीदेव ॥ तरीपरी
क्षापाहूंअपूर्व ॥ ह्मणोनिविचारकायकरितो ॥ ६० ॥ गाढवासीतिलकलावोन ॥ तुळसींचीमाळगळांघालोन ॥ जेथेंभूपतीबैसलाजा
ण ॥ तेथेंसोडोनदीधला ॥ ६१ ॥ रायेंपहातांगाढवासी ॥ वर्णीआपुल्याभाग्यासी ॥ आजिमाझेहोनगरवासी ॥ पशूहीवैष्णवजाहले
॥ ६२ ॥ दोनपायांचेयेतीनित्य ॥ आजिचारपायांचेआलेसंत ॥ परमानंदेंप्रेमयुक्त ॥ प्रक्षाळीचरणतयाचे ॥ ६३ ॥ भावेंतीर्थप्राशन
करून ॥ षोडशोपचारेंकरीपूजन ॥ पंचपक्कान्नेंघालीभोजन ॥ हातजोडोनस्तवनकरी ॥ ६४ ॥ मजवरीकृपाकेलीबहुत ॥ तेणेंआजि
मीझालोंपुनीत ॥ रायाचाकंठभरोनियेत ॥ करितांस्तवनगाढवाचें ॥ ६५ ॥ ऐसाभक्तीचापाहोनिआशय ॥ दुष्टजनांचेंद्रवलेंहृदय ॥
अनुतापहोवोनिलवलाहें ॥ धरितीपायनृपतीचे ॥ ६६ ॥ ह्मणतीआह्मींकेलेंकपट ॥ परीतुमचाभावउद्भट ॥ सर्वांचेभरोनिआलेकंठ ॥
नेत्रींवाहतीअश्रुधारा ॥ ६७ ॥ ह्मणतीआह्मीपापीपूर्ण ॥ आतांदयाळाकरींपावन ॥ तेव्हांरायासीदयायेऊन ॥ केलेवैष्णवसकळांसी ॥
॥ ६८ ॥ ज्यागाढवाचेंकेलेंपूजन ॥ तोहीवैष्णवझालापूर्ण ॥ कीर्तनपुराणकरीश्रवण ॥ उच्छिष्टभक्षीसंतांचें ॥ ६९॥ त्यागाढवाचेंदेहाव
सान ॥ काळेंकरूनिहोतांजाण ॥ रायेंतयासीगाडोन ॥ वरीसमाधीबांधिली ॥ ७० ॥ त्यासमाधीचेंपूजन ॥ अद्यापवरीहोतसेजा
ण ॥ नवसासपावेसकळांलागुन ॥ ऐसेंमहिमानसंतांचें ॥७१॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ माहाराष्ट्रभाषें
तभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंबारावाछप्पागोडहा ॥ ७२ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूहृषीकेशा ॥ माझीपुरवींहेचिआशा ॥ जेणेंसंतोषहोयपरेशा ॥ तेसंत
कीर्तीबोलविजे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ खेमालरतनराठोरके अटल भक्ति आई सदन ॥ रैनापर गुन रामभजन भागोत उजागर ॥

प्रेमी प्रेमकिशोर उदर राजा रतनाकर ॥ हरिदासनिके दास दसा ऊंची धुज धारी ॥ निर्भै अनन्य उदार रसिक जस रसना भारी ॥ दशधा संपति संत बल सदा रहत प्रफुल्लित वदन ॥ खेमालरतन० ॥ ११३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भीकानेरचानृपनाथ ॥ खेमालरतनमहाभक्त ॥ उपनांवराठोरअसेख्यात ॥ जातरजपूततयाची ॥ २ ॥ जयाचेकुळींवंशपरंपरा ॥ अक्षयभक्तीआलीघरा ॥ सुपुत्रजन्मलाज्याच्याउदरा ॥ रामरैनीनामत्याचें ॥ ३ ॥ कायतयाचेवर्णूंगुण ॥ सर्वदाकरीरामभजन ॥ महाभागवतभक्तपूर्ण ॥ असेप्रख्यातभूवरी ॥ ४ ॥ रामरैनीउदरींसुंदर ॥ परमप्रेमीप्रेमकिशोर ॥ जन्मलात्याचेगुणअपार ॥ वेगळेंवर्णनहोईलपुढें ॥ ५ ॥ खेमालरतनराजाचेंउदर ॥ केवळदुसरेंतेंरत्नाकर ॥ ऐसेंभक्तरत्नउपजलेंसुंदर ॥ कीर्तीअपारजयाची ॥ ६ ॥ यापरीखेमालरतनसुरस ॥ हरिदासाचेपरमदास ॥ जेणेंआपुलीऊर्ध्वदिशेस ॥ भक्तीचीध्वजाउभारिली ॥ ७ ॥ सर्वथानिर्भयकरोनिमन ॥ हरीचेठायींअनन्यशरण ॥ स्वभावेंमहाउदारपूर्ण ॥ परमरसिकअसेकीं ॥ ८ ॥ श्रीहरीआणिहरिदास ॥ उभयतांचेंसुंदरयश ॥ रसनेमाजीवसेविशेष ॥ तोचिसुरसग्रहणकरी ॥ ॥ ९ ॥ श्रीहरीचीदशधाभक्ती ॥ तेचिज्याचीमुख्यसंपत्ती ॥ बलजयाचेंसंतसंगती ॥ प्रफुल्लितवदनराहेसदा ॥ १० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंतेरावाछप्पागोडहा ॥ ११ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपद्मनाभा ॥ शांतीचातूंपूर्णगाभा ॥ निवटोनिमाझेकामकोपा ॥ करींसद्बोधामजलागीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कलियुग भक्ती कररी कमांन रामरैनिके रीझु करी ॥ अजर धरम आचऱ्यों लोकहित मनो नीलकंठ ॥ निंदकजन अनिराइ कहा महिमा जाने गो भूसठ ॥ विदित गांधर्वी व्याह कियो दुषकंत प्रमाने ॥ भरतपुत्र भागोत सुमुख सुकदेव बखाने ॥ ओर भूप कोऊ छैसके द्रष्टि जाहि नाहिन धरि ॥ कलियुग० ॥ ११४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तिरूपीधनुष्यजाण ॥ कलियुगींतेंपरमकठिण ॥ रामरैनीरायेंआपण ॥ केलेंनम्रसहजची ॥ २ ॥ लोकांचेंकल्याणव्हावेंभलें ॥ ऐसेरायें धर्मआचरिले ॥ तेतेसर्वहीपारपाडिले ॥ जाणोदुसरानीलकंठ ॥ ३ ॥ जगामाजीजेजेनिंदक ॥ दूरटाकिलेतेसकळिक ॥ कायमहिमाते

जाणतीमूर्ख ॥ह्मणोनित्यांसीअव्हेरिले ॥४॥ रासलीलेंतगर्कझाला ॥ कन्येचागांधर्वविवाहकेला ॥ ऐसातयाचाभावभला ॥ प्रख्यातलोकां
तअसेकीं ॥ ५ ॥ जैसियापरीरावदुष्यंत ॥ त्याप्रमाणेंचिपुत्रभरत ॥ शुकदेवानेंभागवतांत ॥ आपुल्यासुमुखेंवर्णिले ॥ ६ ॥ तैसाचिभ
क्तिबळेंकरून ॥ जैसाजाहलाखेमालरतन ॥ तैसाचिपुत्ररामरैन ॥ सर्वगुणसंपन्नजाहला ॥ ७ ॥ रामरैनीचीबरोबर ॥ कोणीनकरूंसके
नृपवर ॥ ज्याचियातेजासमोर ॥ दृष्टीनधरितीकोणीही ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥पून्योमे प्रकास भयो सरद समाज रास विविध वि
लास नृत्य रागरंग भारीहे ॥ बैठे रसा भीजि दोउ बोल्यो रामराजा रीझि भेट कहां कीजे बिप्र कही जोइ प्यारीहे ॥ प्यारको बि
चारे न निहारे कहूं नेकु छटा सुता रूपघटा आनरूप सेवा ज्यारीहे ॥ रही सभा सोच आप जाइके लिवाइ लाये भेषसो दिवाये
फेर संपतिलै बारीहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदाशारदीपौर्णिमेस ॥ चंद्राचापडलाप्रकाश ॥रायेंसमाजमेळवूनसुरस ॥ रासलीला
आरंभिली ॥ ९ ॥ कोणीनवीनरासधारी ॥ आलेहोतेतयानगरीं ॥ त्यांतेंबोलावूनसत्वरी ॥ आरंभकरवीलीलेतें ॥१०॥नृत्यादिविवि
धविलास ॥ रागरंगहोतीविशेष ॥ रसमातलाबहुवस ॥ सभातटस्थबैसली ॥ ११ ॥ रामरैनीलीलापहात ॥ जवळीबैसलासेपुरोहित ॥
उभयतांसीहीप्रेमदाटत ॥ रसरंगांतभीजले ॥ १२ ॥ रावहोवोनिप्रसन्नचित्त ॥ पुरोहितासीविचारित ॥ ऐसियारासधारीसीयेथ ॥ को
णतीभेटकरावी ॥ १३ ॥ विप्रह्मणेजेंतुह्माप्रियकर ॥ तेंचियासीद्यावेंसत्वर ॥ रावअंतरींकरीविचार ॥ कोठेंआवडीअसेमाझी ॥ १४ ॥
सांसारिकवस्तुसर्वपहातां ॥ कांहींचप्रियकरनदिसेचित्ता ॥ थोडासाप्रीतीचाथेंबतत्त्वता ॥ कन्येवरमनाचाअसेकीं ॥१५॥ कन्येचेंरूपअ
तिसुंदर॥ गुणेंकरूनहीअतिचतुर॥मगदूतांसीसांगेसत्वर॥ आणाझडकरीमुलीसी॥१६॥ ऐसेयाचेऐकतांबोल॥ तटस्थसभाझालीसकळ ॥
ह्मणतीहेंकायविपरीतकेवळ ॥रासधाऱ्यासीकन्यादेतसे ॥१७॥ सकळहीदूतांतेंखुणाविती ॥ तुह्मीनाणावेंकन्येप्रती ॥ तेव्हांतेस्तब्धउभेरा
हाती॥ रायेंमनांतओळखिलें ॥१८॥ आपणचिमगउठोन ॥ लगबगेंभीतरीजाऊन ॥ कन्येसीसभेंतआणोन ॥ रासधारीतेंदिधली ॥१९॥
सर्वहीकरितीआश्चर्य ॥ रासधारीतैंधरितीपाय ॥ ह्मणतीरायाकरिसीकाय ॥ विचारूनपाहेंमानसीं ॥ २० ॥ हेराजेंद्रातुझीकन्या ॥ को

ण्यानृपासीदेइजेधन्या ॥ आह्मीदरिद्रीऐसीमान्या ॥ कायघेऊनकरावी ॥ २१ ॥ भीकमागतगांवोगांवीं ॥ तुझीकन्याघेऊनफिरावी ॥ तेणेंकलंकतुझेवैभवीं ॥ करींविचारदयाळा ॥ २२ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांवचन ॥ रायेंजामदारबोलावोन ॥ कोव्यावधीआणोनधन ॥ रासधारीसीदीधलें ॥ २३ ॥ इतुकेंत्यासीदिधलेंधन ॥ करोनिठेविलाआपुल्यासमान ॥ जाणोंप्रभूच्यालीलेवरून ॥ ओंवाळूनसर्वटाकिलें ॥ २४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंचवदावाछप्पागोडहा ॥ २५ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूदामोदरा ॥ मजवरीआतांकृपाकरा ॥ संतचरित्रमाझेगिरा ॥ दयेकरोनिबोलवीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ हरिगुरुहरिदासनिसो रामघरनि साची रही ॥ आरजको उपदेश सुतो उर नीके धार्‍यो ॥ नवधा दशधा प्रीति आन धर्म सबै बिसार्‍यो ॥ अच्युतकुल अनुराग प्रगट पुरसारथ जान्यो ॥ सारासार विवेक बात तीनौ मन मान्यो ॥ दासतनि अनन्य उदारता संतन मुख राजा कही ॥ हरिगुरु० ॥ ११५॥ ॥ टी०ओ० ॥ रामरैनीचीकांता ॥ किशोरदासाचीमाता ॥ परमभाविकपतिव्रता ॥ तीचियाचरित्रापरिसावें ॥ २ ॥ हरिदासआणिश्रीनायक ॥ तैसेचिसद्गुरुनाथदेख ॥ यांचेठाईंभक्तिपूर्वक ॥ सत्यपणानेंराहिली ॥ ३ ॥ गुरूनेंदेतांउपदेश ॥ त्यामाजीहेंकथिलेंविशेष ॥ सर्वभूतांसींअसावेंसुरस ॥ नम्रत्वेंकरूनिसर्वदा ॥ ४ ॥ सर्वभूतांचेंकरावेंआर्जव ॥ यावाक्याचाकरोनिगौरव ॥ उत्तमप्रकारेंधरोनिभाव ॥ हृदयामाजीठेविला ॥ ५ ॥ नवधादशधा भक्तीकरून ॥ हरीचेठाईंप्रीतीगहन ॥ याहूनजेकांधर्मअन्य ॥ तेसर्वहीविसरली ॥ ६ ॥ अच्युतकुलजेसंतजन ॥ त्यांचेठाईंअनुरागपूर्ण ॥ प्रगटपुरुषार्थहाचिजाण ॥ तिणेंनरदेहींजाणिला ॥ ७ ॥ आणीकसारासारविवेक ॥ ऐशाह्यातीनीगोष्टीदेख ॥ मनामाजीमानिल्यासम्यक ॥ याहूनआणीकनावडे ॥ ८ ॥ दासांचेठाईंअनन्यता ॥ सर्वप्रकारेंउदारता ॥ कितीमीसांगूंथोरता ॥ रामरैनीच्याकांतेची ॥ ९ ॥ राजाबाईचीभक्तीपाहून ॥ संतांनींआपुल्यामुखेंकरून ॥ भक्तांतराजाऐसेंह्मणून ॥ नामाभिधानठेविलें ॥ १० ॥ ॥ मू०क० ॥ आये मधुपुरि राजा राम अभिराम दौउ दाम पै न राख्यो साधु विप्र भुगतायेहे ॥ ऐसे ये उदार राह खरच संभार नाही चलिवो

विचार भयो चूरा दीठ आयेहे ॥ मुद्रा सतपांच मोल खोलि तिया आगे धरे दीजे बेचि गये नाभा कर पहिरायेहे ॥ पतिको बुला
इ कही नीके देखि रीझे भीजे काढिके करज पुरआये दे पठायेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ राजाबाईसहित ॥ रामरैनीप्रेमयुक्त ॥ म
धुपुरीसीएकदायेत ॥ परमानंदेंकरोनियां ॥ ११ ॥ प्रधानेंवाटखर्चास ॥ दानधर्मकरावयास ॥ द्रव्यदिधलेंबहुवस ॥ हिशोबसर्वहीकरो
नी ॥ १२ ॥ परीउभयतांमनोभिराम ॥ संतसेवनींआनंदपरम ॥ जवळीनठेविलेंकांहींदाम ॥ साधूचेकारणींलाविलें ॥ १३ ॥ ब्राह्मण
आणिसंतमहंत ॥ जेकोणहोतेवृंदावनांत ॥ तयांतेंपूजोनिविधियुक्त ॥ भंडारेबहुतकेलेकीं ॥ १४ ॥ उभयतांहीपरमउदार ॥ पुढीलमा
गीलनसेविचार ॥ घरासीजातांमार्गावर ॥ नराखिलेंखर्चावयासी ॥ १५ ॥ जेव्हांजाण्याचीझालीतयारी ॥ द्रव्यकांहींचनसेपदरीं ॥
तेव्हांस्त्रियेतेंरावविचारी ॥ आतांकायविचारकरावा ॥ १६ ॥ ऐसेंरायाचेंऐकतांउत्तर ॥ राजाबाईकरीविचार ॥ तोंकरांतीलचुडासत्व
र ॥ दृष्टीसआलातियेच्या ॥ १७ ॥ त्याकंकणाचेंपहातांमोल ॥ पांचशेंमोहराअसेकेवळ ॥ करांतोनिकाढोनितत्काळ ॥ नृपाचेसमक्षठे
विलें ॥ १८ ॥ ह्मणेजीहेंविकोन ॥ खर्चावयासीआणाधन ॥ रामरायेंतेंघेवोन ॥ आपणचिगेलाविकावया ॥ १९ ॥ जोंनिघालादा
राबाहेर ॥ तोंनाभाजीआलेसमोर ॥ रावह्मणेगिन्हाईकथोर ॥ आपणालागूनभेटला ॥ २० ॥ यालागींहादेतांमाल ॥ याचेंअनंतपा
वेमोल ॥ नाभाजीचेचरणींभाल ॥ ठेवोनितोकायकरी ॥ २१ ॥ कंकणघेवोनियांत्वरित ॥ नाभाजीचेघालीहातांत ॥ दुरोनिराणीहोती
पाहत ॥ प्रसन्नमनांतजाहली ॥२२॥ त्वरेंपतीसीबोलाऊन ॥ ह्मणेहेंउत्तमकेलेंजाण ॥ उभयतांहीमनींरिझोन ॥ प्रेमरंगांतभीजले ॥२३॥
आपुलाकांहींनपहातांविचार ॥ ऐसीजेसेवाकरितीसत्वर ॥ तेचिजाणावेसंतथोर ॥ वश्यश्रीधरहोयतयां ॥ २४ ॥ मगउभयतांकर्जका
ढोन ॥ आपुल्यापुरासीअलेजाण ॥ द्रव्यदिधलेंपाठवोन ॥ जपाचेंत्यासीतेवेळे ॥ २५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटी
काख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंपंधरावाछप्पागोडहा ॥ २६ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूहृषीकेशा ॥ पूर्णकरावीमाझीआशा ॥ संतकीर्तीचीअसेलालसा ॥

कींहेमुखानेंवर्णावी ॥ १ ॥ मू०छ० ॥ अभिलाख उभै खेमालकी ते किशोर पुरा किया ॥ पाइनि नूपुर बांधि नृत्य नगधरिहित्त
नाच्यो ॥ रामकलस मन रली सीस ताते नहि बाच्यो ॥ बानी बिमल उदार भक्तिमहिमा विस्तारी ॥ प्रेमपुंज सुटसील विनै सं
तनि रुचिकारी ॥ सृष्टी सराहे राम सुवन लघुवैस लछन आरज लिया ॥ अभिलाख० ॥ ११६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ खेमालरतनभक्त
सुरस ॥ नातूतयाचेकिशोरदास ॥ आजोबाचीउभयआस ॥ केलीपूर्णतयानें ॥ २ ॥ पायांतनूपुरबांधोन ॥ गिरिधरलालाच्याप्रीतीका
रण ॥ नानाप्रकारेंनृत्यकरून ॥ आनंदयुक्तनाचला ॥३॥ मनोरमसुवर्णकलशदेख ॥ ज्यामाजीप्रभूचेंअग्रोदक ॥ तोनित्यमस्तकींघेतला
सुरेख ॥ त्यामाजीमनरंगलें ॥ ४ ॥ याउभयनेमांवांचून ॥ यावज्जन्मनराहिलेजाण ॥ यापरीकिशोरदासभक्तपूर्ण ॥ आज्याचेंवचनसि
द्धकेलें ॥ ५ ॥ हरिनामानेंवाणीनिर्मळ ॥ उदारत्वेंस्वभावसरळ ॥ भक्तिमहिमाजेणेंपुष्कळ ॥ पृथ्वीवरीविस्तारिला ॥ ६ ॥ उत्तमप्रका
रेंज्याचेंशील ॥ प्रेमाचेतोंपुंजकेवळ ॥ संतांकारणेंरुचिकरनिर्मळ ॥ यापरीविनयजयाचा ॥ ७ ॥ ऐसारामरैनीचातनय ॥ जयाचेंपहा
तांअल्पवय ॥ लक्षणपहातांपरमविनय ॥ करोनिसकळांआर्जविलें ॥ ८ ॥ किशोरदासाचेंकरितांवर्णन ॥ सकळहीहेसृष्टीजाण ॥ अंत
रींआश्चर्यपूर्ण ॥ यापरीभक्तीतयाची ॥ ९ ॥ ॥ मू०क० ॥ खेमालरतन तनत्यागसमे अश्रुपात बात सुत पूछे आज्ञु नीके खोलि
दीजिये ॥ कीजे पुन्य दान बहु संपती अमान भरी धरी हिये दोइ सोइ कही सुनि लीजिये ॥ बिबिधबढाइमे समाइ मती भइपेन
नित्तही बिचार अब मनपर खीजिये ॥ नीरभरीघट सीस धरिके न लायो ओरु नूपुरनि बांधि नृत्य कियो नाहि छीजिये ॥ १ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ खेमालरतनमहाभक्त ॥ त्याचियादेहायेतांअंत ॥ नेत्रींवाहतीअश्रुपात ॥ तगमगचित्तांतलागली ॥ १० ॥
ऐसात्याचापहातांविचार ॥ पुत्रजोडोनिदोनीकर ॥ उभाराहोनिपुसेसमोर ॥ कायतेइच्छाअसेसांगा ॥११॥ आजिनिर्मळचित्तेंकरून ॥
स्पष्टसांगावेंमजलागोन ॥ बहूसंपत्तीअसेजाण ॥ नसेअनुमानजियेचें ॥ १२ ॥ जेंपाहिजेपुण्यदान ॥ इच्छानुरूपकरावेंजाण ॥ रा
ज्यादीसर्वस्वअर्पितांपूर्ण ॥ आह्मीनआडवेयेऊंकीं ॥ १३ ॥ ऐसेंपुत्रांचेंऐकतांवचन ॥ खेमालरतनप्रसन्नहोऊन ॥ ह्मणेरेबाळाधन्यधन्य ॥

छप्पा ११६

वंशींसुरत्नझालासी ॥ १४ ॥ तुझ्याऐसापुत्रजाण ॥ मजलागोनिकायउणें ॥ परंतुदोनगोष्टीकठिण ॥ हृदयींमाझ्याठेविल्याती ॥ १५ ॥
जरीतूंत्याकरिसीपूर्ण ॥ तरीमीसांगतोंकरिजेश्रवण ॥ माझेंआयुष्यसरलेंजाण ॥ परीतेंघडोननआलें ॥ १६ ॥ नानाप्रकारेंमोठेपणांत ॥
जडोनिराहिलीमतीत्यांत ॥ विचारकरितांनित्यच्यानित्य ॥ परीतेंघडोननआलें ॥ १७॥ आतांमनावरीधरितोंराग ॥ परंतुकांहींनचले
लाग ॥ तेणेंअंतरींबहूतगमग ॥ पूर्णमनोरथकरींतूं ॥ १८ ॥ प्रेमेंसेवावयावैकुंठपीठ ॥ अग्रोदकानेंभरोनिघट ॥ मस्तकावरीघेऊननी
ट ॥ नित्यआणावामनींहोतें ॥ १९ ॥ परीतेंकांहींनाहींआणिलें ॥ तैसेंचिमनींच्यामनींराहिलें ॥ आणीकदुसरेंऐकवहिलें ॥ तुजलागो
निसांगतों ॥ २० ॥ सोडोनियांलज्जालौकिक ॥ पाईंनूपुरेंबांधोनिसम्यक ॥ प्रेमेंवैकुंठनायकासन्मुख ॥ नित्यनाचावेंमनींहोतें ॥ २१ ॥
परीतेंघडोनिआलेंनाहीं ॥ आतांअंतरींझुरतोंपाहीं ॥ तूंहेंकरसीललवलाहीं ॥ सुखेंजाईनमीनिजधामा ॥२२॥ ॥ मू०क० ॥ रहे चुपचा
प सबै जानि काम आपहीको बोल्यो यो किशोर नाती आज्ञा मोको दीजिये ॥ यही नित करो नहीटरो जोलो जींवों तन मनमे हुलास
उठी छातिलाइ लीजिये ॥ बहु सुख पायापाये बैसही निवाहे पन गाये गुन लालप्यारी अति मति भीजिये ॥ भक्तिबिस्तार कि
यो बैसलघु भीज्यो हियो दियो सनमान संतसभा सब रीझिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंपित्याचेंऐकतांवचन ॥ पुत्रासादि
सर्वहीजन ॥ स्तब्धराहिलेधरोनिमौन ॥ कोणीहीउत्तरनदेती ॥२३॥ लौकिकलज्जासर्वसोडून ॥ आपणाहेंकरावेंलागेलजाण ॥ ऐसास
कळांनींविचारपाहोन ॥ कोणीनबोलतीतेधवां ॥२४॥ इतुक्यामाजीमहाभक्त ॥ किशोरदासनामेंख्यात ॥ रामरैनीरायाचासुत ॥ ना
तूखेमालरतनाचा ॥ २५ ॥ जोडोनियांदोनीपाणी ॥ प्रपित्यापुढेंउभाराहूनी ॥ कायबोलतसेअमृतवाणी ॥ मजहीआज्ञादेइजे ॥ २६ ॥
जैसेआपुलेमनोरथ ॥ तैसेपरीकरीननृत्य ॥ नढळेंमीहोयानेमांत ॥ यावद्देहांतजीवमाझ्या ॥ २७ ॥ खेमालरतनेंहेंऐकतांवचन ॥ जरी
जरेनेंदेहक्षीण ॥ तथापिआनंदमनींभरोन ॥ उठोनउभेराहिले ॥ २८ ॥ परमोत्साहेंकरून ॥ किशोरदासासीहृदयींधरोन ॥ देवोनिगा
ढआलिंन ॥ ह्मणेरेधन्यासत्पुत्रा ॥ २९ ॥ तुझेंऐकतांवाक्यामृत ॥ सुखपावलेंमजबहुत ॥ ऐसेंबोलोनिसंतोषयुक्त ॥ निजधामासीगमन

केलें ॥ ३० ॥ मागेंकिशोरदासेंआपण ॥ अभिमानलज्जासर्वसोडून ॥ चरणांसीनूपरेंबांधोन ॥ श्रीहरीसन्मुखनृत्यकरी ॥ ३१ ॥ तैसें
चिअग्रोदकआपण ॥ मस्तकावरीआणीभरून ॥ यावज्जन्मपर्यंजाण ॥ निर्वांहकेलानेमाचा ॥ ३२ ॥ लालप्यारीचेगुणगायन ॥
सर्वकाळकरीआपण ॥ प्रेमामाजीपूर्णनिमग्न ॥ मतीभिजोनगेलीसे ॥ ३३ ॥ कायमीत्याचासांगूंप्रकार ॥ केलाभक्तीचाजगींविस्तार ॥
वयपहातांअल्पफार ॥ रंगलेंअंतरपरीत्याचें ॥ ३४ ॥ किशोरदासाच्यागुणांवरून ॥ सकळहीसंतसभारिझोन ॥ प्रेमेंकरोनिदिलासन्मान
॥ यावरीपूर्णभक्ततो ॥ ३५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसोळा
वाछप्पागोडहा ॥ ३६ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपद्मनाभा ॥ चैतन्याचापूर्णगाभा ॥ निवटोनिमायेचीनित्यआभा ॥
आत्मस्वरूपामजदावीं ॥ १ ॥ ॥ मू०क० ॥ खेमालरतनराठोरके सुफल वेलि मीठी फली ॥ हरिदास हरिभक्ति भक्त मंदिरको
कलसो ॥ भजनभावपर पक्क हृदै भागीरथजलसो ॥ त्रिधा भाति अति अनन्य रामकीरती निवाही ॥ हरि गुरू हरिबल भाति ति नहि
सेवा दृढ साई ॥ पूरनइंदु प्रमुदित उदधि त्यौं दास देखि बाढे रली ॥ खेमालरतन० ॥११७॥ ॥ टी०ओ० ॥ राठोरगांवींचेखेमालरतन ॥
यांचीसुवंशवल्लीजाण ॥ उत्तमफलातेंप्रसवलीपूर्ण ॥ एकाहूनिएकगोडदेखा ॥२॥ किशोरदासाचेउदरींदेख ॥ हरिदासनामेंभक्तसम्यक ॥
जेणेंहरिभक्तीकेलीठीक ॥ कायमीवर्णनकरूंत्याचें ॥ ३ ॥ सकळहीभक्तहेंचिमंदिर ॥ हरिदासत्याचेंशिखरसुंदर ॥ हरीचेभजनींअतिशयआदर
॥ परिपक्कभावजयाचा ॥ ४ ॥ पावनआणिनिर्मळ ॥ जैसेंभागीरथीचेंजळ ॥ तैसेंजयाचेंहृदयकेवळ ॥ यापरीप्रेमळहरिदासजी
॥ ५ ॥ ज्यापरीतीनीलोकांत ॥ मायभागीरथीशोभादेत ॥ तैश्याचिपरीयशअद्भुत ॥ हरिदासाचेंशोभतसे ॥ ६ ॥ अतिअनन्यत्वेंकरून
॥ रामकीर्तीचेंकेलेंगायन ॥ जन्मपर्यंतहाचिपण ॥ नाहींगाइलेंइतरदेवा ॥७॥ सद्गुरूआणिअयोध्याधीश ॥ हरिबलह्मणजेहरीचेदास
॥ सद्दढभावेंसेवासुरस ॥ नानाप्रकारेंकेलीत्यांची ॥ ८ ॥ पौर्णिमेचापूर्णचंद्र ॥ पहातांप्रमुदितहोयसमुद्र ॥ तैसेंहरिदासासीप्रे

मथोर ॥ भगवद्भक्तासीपहातां ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशें
सत्रावाछप्पागोडहा ॥ १० ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ त्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूदामोदरा ॥ कृपाकरोनिमजपामरा ॥ चरणांपाशींठेवींसत्वरा ॥ चुकवीं
फेराजन्ममरणाचा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ हरिबंसचरनबल चतुरभुज गौडदेश तीरथ कियो गायो ॥ भक्तिप्रताप सबहि दासत्व दृढायो ॥
श्रीराधावल्लभभजन अनन्यता वरग बढायो ॥ मुरलीधरकी छाप कबीत अतिही निर्दुखन ॥ भक्तिनिकी अंघ्रिरेणु वहै धारी सिर
भूषन ॥ संतसंग महा आनंदमें प्रेमसहित भीज्यो हियो ॥ हरिबंसचरनबल चतुरभुज गौडदेश तीरथ कियो ॥ हरि० ॥ ११८ ॥ ॥
टी०ओ०॥ चतुर्भुजनामेंभक्तपूर्ण ॥ हितहरिवंशाचेशिष्यजाण ॥ सद्गुरूचरणप्रतापेंकरून ॥ गौडदेशतीर्थकेलेंकीं ॥२॥ ऐसागाइलाभक्ति
प्रताप ॥ सर्वहीदेशहोयनिष्पाप ॥ दास्यत्वाचेंदृढस्वरूप ॥ जनाचेअंगींस्थापिलें ॥ ३ ॥ देवीदेवतासर्वसांडून ॥ राधावल्लभाचेंअन
न्यभजन ॥ हाचिप्रकारवाढविलापूर्ण ॥ गौडदेशांततेधवां ॥ ४ ॥ ऐसेंउत्तमकेलेंकवन ॥ किंचितहीज्यांतनसेदूषण ॥ मुरलीधराची
छापपूर्ण ॥ सकळकवनांतघातली ॥ ५ ॥ भक्तचरणाचेरजःकण ॥ तेचिमस्तकींधरीभूषण ॥ सत्संगाचाआनंदपूर्ण ॥ प्रेमसहितहृदय
भीजलें ॥ ६ ॥ ॥ मू० क० ॥ गौडवानदेश भक्ति लेशहू न देख्यों कहु मानसको मारि इष्ट देवको बढायोहे ॥ तंहा जाय देव
ताको मंत्र ले सुनायो कान लियो उन मानि गांव सुपन सुनायोहे ॥ स्वामी चतुर्भुजजूके बेगि तुम दास होहु नातो होहि नास
सब गांव भज्यो आयोहे ॥ ऐसे शिष्य किये माला कंठि पाइ जिये पाव लीये मन दिये ओ अनंत सुख पायोहे ॥ १ ॥ ॥ टि०
ओ० ॥ गौडबंगाल्यादेशांत ॥ लेशभक्तिचानसेकिंचित ॥ सर्वतेथींचेलोकशाक्त ॥ देवीचेंइष्टवाढलें ॥ ७ ॥ परदेशीकोणीतयादेशांत॥
जातांचिधरोनिनेतित्वरित ॥ देवीचेसन्मुखबळीदेत ॥ बलात्कारेंकरोनी ॥ ८ ॥ ऐसीलोकांतप्रगटलीमात ॥ कोणीनजातीत्यादेशांत ॥
एखादाजोचुकोनिजरीजात ॥ होतसेघाततयाचा ॥ ९ ॥ तंवतीवार्तावृंदावनांत ॥ चतुर्भुजाचेकानींपडत ॥ येरूअंतरींविचारकरीत॥

हाकायअनर्थहोतसे ॥ १० ॥ आपणासअसेहरीचीआज्ञा ॥ भक्तिमार्गासीलाविजेजना ॥ तरीत्यादेशांतजाऊनजाणा ॥ करूंसकळाचा उद्धार ॥ ११ ॥ ऐसाअंतरींविचारकरून ॥ सवेंशतावधीशिष्यघेऊन ॥ गौडदेशासीकरितीगमन ॥ तेव्हांमार्गानेंलोकसांगती ॥१२॥ तुह्मांसीतेथेंजातांदेख ॥ देतीलबळिदानदेवीसन्मुख ॥ ऐसेंऐकतांएकएक ॥ शिष्यपळूनचालिले ॥ १३ ॥ शेवटींएकटेचचतुर्भुज ॥ गौडदेशासीगेलेसहज ॥ तोंधांवोनिजनसमाज ॥ धरोनिनेतीतयातें ॥ १४ ॥ बलिदानद्यावयातेवेळे ॥ देवीसन्मुखउभेकेले ॥ तेव्हांचतुर्भुजकायबोले॥ क्रुद्धहोवोनिदेवीसी ॥ १५ ॥ पूर्वींकायगेकेलेंपाप ॥ विसरोनिआपुलेंआत्मस्वरूप ॥ रांडेजहालीसपाषाणरूप ॥ अझोनिउमजनसेचि ॥ १६ ॥ नरबळीघेतलेअसंख्यात ॥ पापऐसेंहेंकेलेंबहुत ॥ पुढेंतुजहोईलअधःपात ॥ आकल्पनरकाभोगिसी ॥१७॥ ऐसेंचतुर्भुजाचेंवचनऐकोन ॥ देवीसीअनुतापझालापूर्ण ॥ प्रत्यक्षआपणप्रगटहोऊन ॥ अनन्यभावेंचरणधरी ॥ १८ ॥ ह्मणेजीदयाळा कृपाकरून ॥ आतांमजलाकरावेंपावन ॥ महापातकीमीअसेंपूर्ण ॥ तुजविणसमर्थाकोणतारी ॥ १९ ॥ ऐसेंऐकतांदीनवचन ॥ कृपेनें द्रवलेंअंतःकरण ॥ वरदहस्तशिरींठेवून ॥ उपदेशदिधलादेवीतें ॥ २० ॥ महामंत्रश्रवणींओपून ॥ वरीकरीतसेआज्ञावचन ॥ तुझियासंगेंहादेशजाण ॥ असदाचरणीजाहला ॥ २१ ॥ तरीसर्वांसीआज्ञापोन ॥ सन्मार्गासीलावींपूर्ण ॥ तेणेंहोईलपापक्षालन ॥ नातरीपतनतुजघडे ॥ २२ ॥ ऐसेंचतुर्भुजाचेंआज्ञापन ॥ जगदंबेनेंशिरींवंदोन ॥ सर्वगांवींच्याजनांसीजाण ॥ स्वप्नींप्रगटोनिसांगतसे ॥२३॥ स्वामीचतुर्भुजभक्तपूर्ण ॥ माझेमंदिरींउतरलेजाण ॥ तेथेंसर्वांनींत्वरेंयेऊन ॥ व्हावेंदासतयांचे ॥ २४ ॥ मीहीतयांचीझालेंदास ॥ तुह्मीहीसेवाकरावीविशेष ॥ नातरीहोईलसत्यानास ॥ ऐसेंबोलोनिगुप्तझाली ॥ २५ ॥ मनींसर्वांचेहीपडेवचका ॥ प्रातःकाळींचउठोनि देखा ॥ पूजासाहित्यघेऊनसम्यका ॥ चतुर्भुजनिकटींपातले ॥ २६ ॥ करजोडोनिसकलजन ॥ ह्मणतीआह्मासीकरापावन ॥ मगसकळांसीउपदेशून ॥ शिष्यकेलेचतुर्भुजें ॥ २७ ॥ कंठींपावतांतुळसीमाळा ॥ जीवींसंतोषहोयसकळां ॥ मनअर्पोनितयेवेळां ॥ सद्गुरुचरणींलोटले ॥ २८ ॥ सद्गुरूकृपाहोतांसम्यक ॥ सर्वहीपावलेअनंतसुख ॥ जीवेंभावेंकरोनिदेख ॥ सेवाकरितीसद्गुरूची ॥ २९ ॥ ॥

मू०क० ॥ भोग ले लगावे नाना संतनि लडावे कथा भागवत गावे भाव भक्ति विस्तारिये ॥ भज्यो धन लैके कोऊ धनी पाछे पऱ्यो सोऊ
आनिके दबायो बेठि रह्यो न निहारिये ॥ निकसी पुरान बात करे नयो गात दिछा सिक्षा सुनि सिष्य भयो गयो यो पुकारिये ॥ कह्यो
याजनममे न लियो कछु दियो फारो हाथ ले उवारो प्रभुरीती लागी प्यारिये ॥२॥ ॥टी०ओ०॥ मगचतुर्भुजजीभक्तश्रेष्ठ ॥ तेथेंचिराहा
वयाकरितीमठ ॥ सुंदरमंदिरबांधोनिउद्भट ॥ मुरलीधरासीस्थापिलें ॥३०॥ नानाप्रकारेंकरीसेवा ॥ नैवद्यासीमिठाईमेवा ॥ पक्कान्नादिकरो
निवैभवा ॥ देवाधिदेवापूजीतसे ॥३१॥ तैसेचिकोणीत्यागांवात ॥ जेकांयेतीसाधुसंत ॥ तयांचीसेवाकरीअनंत ॥ लडिवाळपणेंकरोनियां
॥३२॥नित्यपुराणभागवत ॥ आपणआपल्यामुखेंसांगत ॥ श्रवणासीलोकयेतीबहुत ॥ भीडअपारहोतसे ॥३३॥ भक्तिभावाचाविस्तार॥ त
यादेशांतझालाफार ॥ ऐसेदयाळूवैष्णववीर ॥ बळेंचिपावनकरितीलोकां ॥३४॥ तोंएकझालाचमत्कार ॥ एकाचेघरांतशिरोनिचोर ॥
धनघेवोनिपळालासत्वर ॥ तोंघरधण्यानेंपाहिलें ॥३५॥ धरावयासीधांवलामागें॥ चोरपळतसेबहुलगबगें ॥ चतुर्भुजाच्यामठांतवेगें ॥ येवो
निबैसलापुराणांत॥३६॥ सावधरावयाआलाजवळ ॥ ऐसीतेणेंजाणोनिवेळ ॥ तेथेंपाहोनिभीडपुष्कळ ॥ त्यामाजीलपोनबैसला ॥३७॥ पुरा
णामाजीप्रेमअद्भुत ॥ तयाचोराचेंजडलेंचित्त ॥ तोंएकवार्तानिघालीत्यांत ॥ चतुर्भुजाच्यामुखानें ॥३८॥ वैष्णवीदीक्षाघेतांउत्तम ॥ तयाचा
होतसेपुनर्जन्म ॥ पूर्वजन्मींचेंसकलकर्म ॥ दग्धहोऊनजातसे ॥ ३९ ॥ ऐसीपुराणींनिघतांगोष्ट ॥ चोरासीअनुतापहोयउद्भट ॥ ह्मणेम्यां
केलेंकर्मभ्रष्ट ॥ नरकअचाटभोगीनमी ॥ ४० ॥ तेव्हांउठोनिलगबगेंसी ॥ शरणरिघोनिचतुर्भुजासी ॥ घेवोनिवैष्णवीदीक्षात्वरेंसी ॥
शिष्यजाहलातेधवां ॥४१॥ लेवोनियांतिलकमाळा ॥ बाहेरीनिघेतेवेळां ॥ तोंसावकारेंकरोनिगलबला ॥ धरोनिघेतलेंतयासी ॥४२॥
तंवतोह्मणेमीनसेंचोर ॥ सावेंकरोनिबलात्कार ॥ धरोनिनेलेंरायासमोर ॥ आणिपुकारकरीतसे ॥ ४३ ॥ तेव्हांभूपतीपुसेचोरासी ॥ ये
रूह्मणेमीयाज़न्मासी ॥ कांहींनकेलेंचौर्यकर्मासी ॥ चतुर्भुजाचाशिष्यअसें ॥ ४४ ॥ चतुर्भुजाचाशिष्यऐकोन ॥ नृपतीशिक्षानकरीजा
ण ॥ ह्मणेयासावाचेंशांतहोयमन ॥ ऐसाप्रकारकांहींकरिजे ॥ ४५ ॥ सद्यस्तप्तजोलोहगोळा ॥ घेइजेअग्नींतूनिकरतळा ॥ येरूहोवोनि

उतावळा ॥ सिद्धजाहलाध्यावयासी ॥ ४६ ॥ प्रभूचीरीतीलागलीगोड ॥ सद्गुरुवचनींविश्वासदृढ ॥ चित्तींनवाटलेंकांहींअवघड ॥ दीधलेंदिव्यरायासी ॥ ४७ ॥ अग्नींतूनतप्तगोळा ॥ काढोनिघेतलाकरतळा ॥ रायेंपहातांतयेवेळा ॥ अनुतापहोयचित्तासी ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ मू०क० ॥ राजा झूट मानि कह्यो करो विनप्रान याको साधु ये बिराजमान लै कलंक दियोहे ॥ चले ठोर मारिवेको धारिवेकों सके केसे नैन भरि आये नीर बोल्यो धन लियोहे ॥ कह्यो नृप साचो व्हैके झूटो जिनि हूजे संतमहिमा अनंत कहि स्वामी ऐसो कियोहे ॥ भूप सुनि आयो उपदेश मन भायो शिष्य भयो नयो तन पायो भीज गयो हियोहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अहोयादुष्टाच्यावचनेंकरून ॥ वैष्णवासीमींछळिलेंपूर्ण ॥ मगत्यासावासीअसत्यमानोन ॥ रावदूतांसीआज्ञापी ॥ ४९ ॥ ह्मणेयेणेंमजकडोन ॥ अन्यायासीकरविलेंपूर्ण ॥ तरीयासीतुह्मींनेऊन ॥ प्राणरहितकरावेगीं ॥ ५० ॥ अन्यायकरविलामजकडोन ॥ तैसेचिसाधुहेविराजमान ॥ यांसीकलंकलाविलापूर्ण ॥ महादुष्टजनअसेहा ॥ ५१ ॥ ऐसीरायाचीआज्ञाहोतां ॥ सेवकींतयासीधरोनितत्त्वता ॥ मारावयाचेजागीं नेतां ॥ दीर्घस्वरेंतोरडतसे ॥ ५२ ॥ सावासीदुःखीपहातांफार ॥ साधूचेंबहुतकोमलअंतर ॥ कैसातयासीधरवेधीर ॥ नेत्रींनीरभरोनि आलें ॥ ५३ ॥ तेव्हांरायासीह्मणेहेंकाय ॥ यासीनकरींकांहींअपाय ॥ याचाअसोनिसत्यन्याय ॥ तुह्मीअसत्यनकाहोऊं ॥ ५४ ॥ चोरीमींकेलीअसेसत्य ॥ परीसंतांचामहिमाअनंत ॥ उपदेशादीसर्वसाद्यंत ॥ रायालागींनिवेदिलें ॥ ५५ ॥ ऐसेंरायेंकरितांश्रवण ॥ सावकारासीदिलेंसोडून ॥ संतांचेठाईंनिश्चयपूर्ण ॥ रायाचेअंतरींठसावला ॥ ५६ ॥ आपणउपदेशघ्यावावहिलें ॥ ऐसेंरायाचेमनींआलें ॥ लगबगेंउठोनितयेवेळे ॥ चतुर्भुजासीशरणआला ॥ ५७ ॥ सर्वस्वेंसीतनमनधन ॥ सद्गुरुचरणींअर्पणकरून ॥ वैष्णवीदीक्षामंत्रघेऊन ॥ शिष्यजाहालातेधवां ॥ ५८ ॥ रायाचापालटेदेहभाव ॥ ऐसातयासीहोयअनुभव ॥ भक्तीचाअंतरींफुटलाद्रव ॥ भिजोनिगेलेंहृदयत्याचें ॥ ५९ ॥ गुरूचेसदनींसर्वकाळ ॥ संतांचेअनंतयेतीमेळ ॥ तयांचीसेवाव्हावीनिर्मळ ॥ ह्मणोनिभूपतीकायकरी ॥ ६० ॥ बोलाऊनियांकामदार ॥ जमीनजागाजहागीर ॥ गुरूचेनांवेंपरंपरासत्वर ॥ सनदकरोनदीधली ॥ ६१ ॥ ॥ मू०क० ॥ पकि रह्यो खेत

संत आयकरि तेरि लेत जिते रखवारे मुख सेत सोर कियोहे ॥ कह्यो स्वामीनाम सुन्यो कहो बडो काम भयो यहतो हमारो सोइ आपु
सुनि लियोहे ॥ लैके मिष्टान्न आपु सुमुख बखान कियो लियो आपनाइ आछु भीज्यो मेरो हियोहे ॥ लैगये लिवाइ नानाभोजन क
राइ भक्तिचरचा चलाइ चाइ हित रस पियोहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ चतुर्भुजाचेशिष्यथोर ॥ त्यावरीठेवितीरक्षणार ॥ पेरणी
आदिकरोनिसत्वर ॥ पैसावसूलकरिताती ॥ ६२ ॥ एकदाऐसेंझालेंजाण ॥ शेतीपिकोनिआलीसघन ॥ तोंसहस्रावधीसंतजन ॥ त
यामार्गानेंपातले ॥ ६३ ॥ त्यांसीक्षुधालागलीबहुत ॥ सर्वहीशिरोनत्याशेतांत ॥ आपुल्याहातेंमनःपूत ॥ ओंब्यातोडूनभक्षिती ॥६४॥
तोंशेताचेरक्षणार ॥ तेव्हांधांवलेकरीतपुकार ॥ संतसमुदायपाहोनिथोर ॥ मुखपांढरेंपडिलेंकीं ॥ ६५ ॥ मगबोलोनिदावितीभीती ॥
चतुर्भुजरायाचेगुरुनिश्चिती ॥ त्यांचीखुद्दहेअसेशेती ॥ तोडितांतुह्मासीशिक्षाहोईल ॥ ६६ ॥ चतुर्भुजाचेंनांवऐकतां ॥ संतांसीआनंद
होयचित्ता ॥ उत्तमकामहेंझालेंतत्त्वता ॥ तोतरीआमुचाअसेकीं ॥ ६७ ॥ सेवकांह्मणतीसाधुजन ॥ जरीचतुर्भुजाचेंशेतजाण ॥ तरी
तेंआमुचेंसत्यपूर्ण ॥ कांहींअनुमाननसेकीं ॥ ६८ ॥ तेव्हांसेवककरीतवटवट ॥ चतुर्भुजाच्याआलेनिकट ॥ ह्मणतीयेऊनसंतबहुवट ॥
करितीउजाडसर्वशेता ॥ ६९ ॥ आह्मींतुमचेंनांवसांगतां ॥ तेह्मणतीतोआमुचातत्त्वता ॥ निर्भयकरोनिआपुल्याचित्ता ॥ सर्वपिकातें
भक्षिती ॥ ७० ॥ ऐसेंत्यांचेंऐकतांवचन ॥ चतुर्भुजासीयेगहिंवरोन ॥ ह्मणेकींसकलसंतांनींजाण ॥ आपुलेंह्मणोनिमजवदले ॥७१॥
परमानंदमनींहोवोन ॥ मणोगणतीगूळघेऊन ॥ शेतावरीपातलेआपण ॥ नमनकरीतसंतांसी ॥ ७२ ॥ कंठयेतसेगहिंवरोन ॥ मुखेंसं
तांचेंकरीवर्णन ॥ ह्मणेजीमजअनाथाकारण ॥ आपुलाह्मणोनिअंगिकारिलें ॥ ७३ ॥ आजिमाझेंअंतःकरण ॥ रंगामाजीभिजलेंपूर्ण ॥
आतांकोरडेनखावेकण ॥ ह्मणोनिगूळवांटीतसे ॥ ७४ ॥ मगसकळांचाआदरकरोन ॥ घरासीनेलेसंतसज्जन ॥ करोनियांपंचपक्वान्न ॥
करविलेंभोजनसकळांसी ॥ ७५ ॥ ऐसीसर्वांचीकरोनिअर्चा ॥ मगआरंभोनिभगवच्चर्चा ॥ हितमानोनिनामामृताचा ॥ रसप्राशिलाम
नोत्साहें ॥ ७६ ॥ ऐसासज्जनींउत्साहपरम ॥ नृलोकींतयाचासफलजन्म ॥ तयापुरुषाचीलीलाउत्तम ॥ कितीमीमापरवर्णूंशकें ॥७७॥

मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंअठरावाछप्पागोडहा ॥ ७८ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूहृषीकेशा ॥ आवरींमाझ्याइंद्रियांअशेषां ॥ कृपाकरोनिसर्वाध्यक्षा ॥
आपुल्याभजनींविनटवीं ॥ १ ॥ मू०क० ॥ चलककी चरचरी चंहुदिस उधधीअंतलो अनुसरी ॥ सक्रकोपि शुठ चरित प्रसिद्धि पु
न पंचाध्याई ॥ कृष्णरुक्मिनीकेलि रुचिर भोजनविधि गाई ॥ गिरिधरनकी छाप गिरा जलधर ज्यों गाजे ॥ संतसिखंडी खंड हृदै
आनंदके काजे ॥ जाडा हरन जगि जाडता कृष्णदास देही धरी ॥ चालककी० ॥११९॥ ॥ टी०ओ०॥ कृष्णदासकविप्रसिद्ध ॥
तयाच्यारचनेचेछंदबंद ॥ चारीदिशांसींसमुद्रपर्यंत ॥ प्रख्यातझालीभूवरी ॥२॥ इंद्रासीहीआवडेसुंदर ॥ जगामाजीप्रसिद्धफार ॥ तैसीच
पंचाध्यायीमनोहर ॥ प्रेमेंकरोनवर्णिली ॥३॥ कृष्णरुक्मिणीचीलीलारुचिर ॥ रुक्मिणीमंगलग्रंथथोर ॥ तैसाचिभोजनविधिप्रकार ॥ प्रेमयु
क्तगाइला ॥४॥ ज्यामाजीउपजेप्रेमस्वरूप ॥ ऐसीकविताकेलीअमूप ॥ गिरिराजधराचीसुंदरछाप ॥ सर्वकवनांतघातली ॥ ५ ॥ काय
तयाचेंवर्णूंकवन ॥ मेघासारिखेंगिरागर्जन ॥ सज्जनहेचिमयूरजाण ॥ ऐकतांजयासीगोडवाटे ॥ ६ ॥ हृदयींआनंदव्हावयासंतां ॥ सीतह्मण
जेहेजगाचीजडता ॥ याचेंहरणकरायातत्त्वता ॥ कृष्णदासानेंधरिलादेह ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥
महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकोणिसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपद्मनाभा ॥ पूर्णआपुलीदावींशोभा ॥ निवटींमायेचीसकलआभा ॥
कृपाकरोनिमजवरी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ विमलानंदप्रबोधवंश संतदास सींवा धरम ॥ गोपीनाथपदराग भोग छपन भुंजा
ये ॥ पृथुपद्धित अनुसार देव दंपति दुलराये ॥ भगवत भक्त समानठोर द्वैको बल गायो ॥ कवित्त सूरसो मिलत भेद कछु जात न
पायो ॥ जनमकरमलीलाजुगति रहसिभक्तिभेदी परम ॥ विमलानंद० ॥ १२० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ विमलानंदाचावंशसुंदर ॥ तया
सीकेवळप्रबोधकर ॥ संतदासहेभक्तथोर ॥ धर्माचीशिंवचिजन्मले ॥ २ ॥ गोपीनाथचरणींअनुराग ॥ छप्पन्नप्रकारेंकरोनिभोग ॥ हरी

सीभोजनघातलेंसांग ॥ कायतेरीतीवर्णूंमी ॥ ३ ॥ पृथुरायाचीजैसीपद्धती ॥ त्याचिअनुसारेंयाचीरीती ॥ राधाकृष्णाचेलाडनिश्चिती ॥
अनेकप्रकारेंपुरविले ॥ ४ ॥ भगवंतआणिभक्तसज्जन ॥ दोघांचेठिकाणींभावसमान ॥ उभयतांचेंबलगायन ॥ सप्रेमयुक्तकेलेंकीं ॥ ५ ॥
सुरदासाचेंजैसेंकवित ॥ तयासीचयाचेमेळखात ॥ शोधूनपाहतांकवनांत ॥ भेदनतयांतपावला ॥६॥ जन्मकर्मादिलीलानिर्मल ॥ ऐ
श्याउक्तीनेंवर्णिलीसरळ ॥ एकांतभक्तीचेंमर्मसकळ ॥ तयाचाभेदगाइला ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ वसत निमाइग्राम शांमसो लगाइ
मति ऐसी मन आइ भोग छपन लगायेहे ॥ प्रीतिकी सचाई यह जगमे दिखाइ सेवे जगन्नाथदेव आप रुचिसो जिमायेहे ॥ राजा
को सुपन दियो नाम लै प्रगटकियो संतहीके ग्रह मेतो जेवो यों रिझायेहे ॥ भक्तिके अधीन सब जानत प्रवीनजन ऐसेहे
रंगीन लाल ठौरठौर गायेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ निमाइग्रामींअसेवास ॥ नामजयाचेंसंतदास ॥ हरीचेठायींप्रीतीसरस ॥ सर्व
कालमतीलाविली ॥ ८ ॥ सर्वदाहरीचीकरीसेवा ॥ प्रपंचीधंदातोचिअघवा ॥ कष्टकरोनिअनेकवैभवा ॥ हरीसीअर्पणकरितसे ॥ ९ ॥
एकदांऐसेंआलेंमनांत ॥ कींनीलाचलींजगन्नाथ ॥ तयासीछप्पन्नभोगहोत ॥ तैसेंचिआपणकरूंदेवा ॥ १० ॥ अनेकप्रकारेंकष्टकरून ॥
शिधासाहित्यमेळवोन ॥ छप्पन्नभोगसिद्धकरून ॥ मनींआमंत्रीजगन्नाथा ॥ ११ ॥ ऐसेंतयाचेंप्रेमपाहून ॥ भक्तवत्सलश्रीजगज्जीवन ॥
प्रीतीचेंजगांतसत्यपण ॥ दाविलेंआपणप्रगटहोवोनी ॥ १२ ॥ पोटींनावरेप्रेमपान्हा ॥ प्रत्यक्षबैसलेआपणभोजना ॥ संतदासेंहेंपहातां
जाणा ॥ निमग्नझालाप्रेमांत ॥ १३ ॥ लगबगेंकरूनताटवाढिलें ॥ छप्पन्नप्रकारचेभोगठेविले ॥ रुचीनेंहरीसीजेवूंघातलें ॥ आपुल्याह
स्तेंकरूनियां ॥ १४ ॥ तेव्हांश्रीजगन्नाथआपण ॥ सप्रेमयुक्तजेविलेभोजन ॥ तांबूलत्रयोदशगुणीघेऊन ॥ गुप्तजाहलेतेधवां ॥ १५ ॥
संतदासासीपरमानंद ॥ इकडेकायकरीगोविंद ॥ स्वप्नींरायाच्याप्रगटोनिविशद ॥ सप्रेमयुक्तसांगतसे ॥ १६ ॥ नामतयाचेंप्रगट
केलें ॥ आजिसंतदासाच्याघरींवहिलें ॥ यथेच्छमाझेंभोजनझालें ॥ प्रीतीनेंकेलेंवश्यबहु ॥ १७ ॥ उदईकछप्पन्नभोगजाण ॥
तुह्मीनमजलाकरावेंअर्पण ॥ क्षुधानसेचिमजलागोन ॥ तृप्ततयानेंकेलेंबहू ॥ १८ ॥ ऐसेश्रीहरीभक्ताधीन ॥ जेतच्चरणींप्रवीणज

न ॥ तेचिसर्वहीजाणतीखूण ॥ ऐसारंगीनसेहरी ॥ १९ ॥ यापरीभक्तप्रेमळअनेक ॥ तयांचेंहरीनेंकेलेंकौतुक ॥ जागोजागींपुराणींदेख ॥ सज्जनींसम्यकगाइलेकीं ॥ २० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशें विसावाछप्पागोडहा ॥ २१ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयसद्गुरुदामोदरा ॥ त्वरेंउद्धरींमजपामरा ॥ जन्ममृत्यूच्यापडिलोंघेरा ॥ तुजविणदाताराकोणसोडवी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ०॥ मदनमोहनसूरदासकी नामसृंखला जुरी अटल ॥ गानकाव्यगुनरासि सुहृद सहचरि अवतारी ॥ राधाकृष्णउपासिक रहसिसुखके अधिकारी ॥ नवरसमुख्यसिंगार विविधिभातिनिकरि गायो ॥ वदनउच्चरतबेर सहसपायनव्है धायो ॥ अंगिकारकी अवधि यह ज्यो आख्या भ्राता जमल ॥ मदनमोहन० ॥ १२१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सूरध्वजनामें ब्राह्मण ॥ श्रीकृष्णचरणींपरमलीन ॥ सुरदासमदनमोहन ॥ गाजवीनामआपुलें ॥ २ ॥ उभयनामांचीएकसांखळ ॥ अक्षय्यजुडोनिगेलीसरळ ॥ गायनकाव्यामाजीसकळ ॥ गुणांचीराशीजाहले ॥ ३ ॥ श्रीहरीचेपरमसुहृद ॥ सहचरगोपींचाअवतारविशद ॥ राधाकृष्णाचीउपासनाशुद्ध ॥ आणीकदेवतानजाणती ॥ ४ ॥ राधाकृष्णाचेंएकांतसुख ॥ त्याचेअधिकारीहेअसतीसम्यक ॥ नवरसहीवर्णिलेठीक ॥ परीश्रृंगारबहुगाइला ॥ ५ ॥ विविधप्रकारेंकरून ॥ श्रृंगाराचेंकेलेंवर्णन ॥ सर्वकवनांतमदनमोहन ॥ नामआपुलेंघातलें ॥ ६ ॥ कायकवनाचासांगूंप्रकार ॥ उच्चारहोण्याचाकायतोउशीर ॥ तितुक्यामाजीपृथ्वीवर ॥ सहस्रपायहोऊनधांवतसे ॥ ७ ॥ कितीकवनाचीसांगूंयोग्यता ॥ अंगिकाराचीअवधीतत्त्वता ॥ महापाप्याच्यामुखासीस्पर्शतां ॥ तत्काळउद्धरीतयातें ॥ ८ ॥ उभयतांबंधुयमलार्जुन ॥ जगींतयांचीख्यातीजाण ॥ श्रीकृष्णाचालागतांचरण ॥ तत्काळउद्धारहोयत्याचा ॥ ९ ॥ तैसाचिकवनाचाअसेप्रकार ॥ कैसाहीपातकीअसोनर ॥ मुखासीस्पर्शहोतांसत्वर ॥ होतसेउद्धारतयाचा ॥ १० ॥ ॥ मू०क० ॥ सुरदासनाम नैनकंजअभिराम फूले झूले रंग पीके नीके जीके ओर ज्यायेहे ॥ भये सो अमीन यों संडीलेके नवीन रीति प्रीति गुर देखि दाम वीसगुने लायेहे ॥ कही पुवा पावे

आप मदनगुपाल लाल परे प्रेमख्याल लादि छकरा पठायेहे ॥ आयो निसि भयें शाम कियो आज्ञा जोग लैके अवही लगावो
भोग जागि फिरि पाछेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सुरदासहेंनामचिकेवळ ॥ परंतुसुंदरप्रफुल्लितनिर्मळ ॥ तयाचेंहोतेंनेत्रकमळ ॥ भ
क्तपरमअसेकीं ॥ ११ ॥ भक्तिरंगाचेंकरोनिप्राशन ॥ त्यामाजीसर्वदाझुलेआपण ॥ त्यांतचिउत्तमनिमग्नराहून ॥ तेचिउद्गारनिघतीस
दा ॥ १२ ॥ प्रारब्धवशेंकरून ॥ बादशाहाचीकृपापूर्ण ॥ पूर्वेंससंडिलागांवजाण ॥ सुभेदारकेलेतेथींचे ॥१३॥ परीतयाचेंसर्वदाचित्त॥
फिरतसेश्रीवृंदावनांत ॥ मदनगोपाळश्रीकृष्णनाथ॥ तयासींप्रीतीलागलीसे ॥१४॥ पदार्थींमाजीमालपूवा ॥ हिंदुस्थानांतहोतसेबरवा॥
तोआवडेदेवाधिदेवा ॥ नित्यनैवेद्यतोचिहोय ॥१५॥ एकदासूरदासबाजारांत ॥ संडिल्यामाजीफिरतफिरत ॥ नेत्रींपाहिलागूळतेथ॥
अतिशयउत्तमअसेकीं ॥ १६ ॥ कायतयाचीसांगूंरीती ॥ नवीनचितेंव्हांउपजेप्रीती ॥ ऐसेंतयाच्याआलेंचित्तीं ॥ कींहेंप्रभूच्यायोग्य
होय ॥ १७ ॥ मालपूव्यांतगूळपरिकर ॥ पडतांपदार्थहोईलसुंदर ॥ दूतासीआज्ञाकरीसत्वर ॥ गूळसर्वहीविकतघ्या ॥ १८ ॥ गाडेचे
गाडेभरून ॥ वृंदावनींद्यापाठवोन ॥ तेव्हांविनवितीसेवकजन ॥ महाराजयांतपडेलतोटा ॥ १९ ॥ जितुक्यांतयेथेंगूळमिळेल ॥ वीस
पटत्याच्याभाडेंपडेल ॥ आपुलेंबहुतद्रव्यखर्चेल ॥ चित्तींविचारपहावा ॥ २० ॥ मदनमोहनसूरदास ॥ कायतयांसीबोलतीसुरस ॥ दे
वायोग्यहापदार्थविशेष ॥ कायखर्चाकडेपहातां ॥२१॥ मुख्यगोपालजीहोयसंतुष्ट॥ तेंचिआह्मासीकरणेंस्पष्ट॥ वीसपटकायचाळीसपट॥
द्रव्यआमुचेंखर्चोकीं ॥ २२ ॥ मदनगोपालश्रीदेवाधिदेवा ॥ पावोकींतयासीमालपूवा ॥ हेंचिआवडेआमुच्याजीवा ॥ लक्षद्रव्याक
डेनसेची ॥ २३ ॥ ऐसेंसेवकांसीबोलून ॥ गूळसर्वहीविकतघेऊन ॥ गाडेचेगाडेभरोन ॥ वृंदावनासीपाठवी ॥ २४ ॥
बरोबरदिधलेसेवकजन ॥ दरमजलतेगेलेघेऊन ॥ दोनप्रहररात्रींजाण ॥ वृंदावनासीपोहोंचले ॥ २५ ॥ गोपालजीच्यामं
दिराजवळ ॥ सेवकेंगाड्याआणिल्यासकळ ॥ गुसांइजीसीकळतांतेवेळ ॥ कायसांगूनधाडिलें ॥ २६ ॥ निद्रापन्नमदनगोपाळ ॥
गडबडहोईलभरतांगूळ ॥ जागेहोतीलह्मणोनिसकल ॥ तैशाचिगाड्याराहूंद्या ॥ २७ ॥ प्रातःकाळींघेऊंभरोन॥ ऐसेंसेवकांनिरोपून ॥

गुसांईनिद्राकरितीआपण ॥ तोंकायचमत्कारझाला ॥२८॥ भक्तवत्सलजगज्जीवन ॥ सदाभक्तांचेप्रेमाधीन ॥ स्वप्नींगुसांईच्याप्रगटोन ॥
कायआपणआज्ञापिती॥२९॥भूकलागलीमजलाबहुत ॥ तुह्मीआतांचिउठोनित्वरित ॥ सूरदासेंजोधाडिलायेथ ॥ गूळउत्तममजलागीं ३०
तोआवडेबहूतयेव्हां ॥ आतांउठोनिमालपूवा ॥ करोनिनैवेद्यमजअर्पावा ॥ तेणेंहीक्षुधाराहेल ॥३१ ॥ मागोनिसकाळींजागल्यावर ॥ म
हानैवेद्यतैंकरावाथोर ॥ मालपूवाकरोनिअपार ॥ मजलागोनिअर्पावा ॥३२॥ परंतुहल्लींथोडाकरून ॥ करावेंमाझेंक्षुधाहरण ॥ गुसांईते
व्हांलगबगेंउठोन ॥ मालपूवाकरोनअर्पिती ॥ ३ ॥ विश्वंभरजोजगज्जीवन ॥ तृप्तजाहलातेणेंकरून ॥ मुख्यभक्ताचेंजैसेंमन ॥ तैसा
चिआपणहोयउतावळा ॥३४॥ सुरदासाचीऐसीप्रीती ॥ वश्यजाहलाश्रीजगत्पती ॥ उठोनियांअर्धरात्री ॥ करीभक्षणमालपूवा ॥ ३५॥
॥ ॥ मू०क० ॥ पद ले बनायो भक्तिरूप दरसायो दूरि संतनकी पानहीको रछक कहाउ मे ॥ काहु सीखि लियो साधु लियो
चाहे परचेको आये द्वार मंदिरके खोलि कंही आउ मे ॥ रह्यो बैठि जाइ जू जि हाथमे उठाय लीनी कीनी पूरि आस मेरी निसि
दिन गाउ मे ॥ भीतर बुलावे श्रीगुसांइ बार दोइ चारी सेवा सोपि सारि कह्यो जन पद्ध्याउमे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेसूरदा
सभक्तप्रेमळ ॥ भजनींरंगलेसर्वकाळ ॥ गोपालजीचेगुणनिर्मळ ॥ कवनकरोनिगातसे ॥ ३६ ॥ एकदाऐसेंपदगाइलें ॥ त्यामाजीभक्तिस्व
रूपदाविलें ॥ कैसातरीमीतुझावहिलें ॥ कवण्याअनाथाशरणजाऊं ॥३७॥ तुझ्यासंतांचेंपादचर्म ॥ त्याचारक्षकमीबोलिजेउत्तम ॥ माझी
गतीतूंविश्रामधाम ॥ तुझेनीअनेकसुखपावे ॥३८॥ ऐसियाअर्थाचेंकेलेंपद ॥ भूवरीतेंप्रगटलेंविशद ॥ कोणीएकसाधूस्वच्छंद ॥ तेणेंहेंकव
नऐकिलें ॥३९॥ ह्मणेतोकींमहासरदार ॥ संडिल्याचाअसेसुभेदार ॥ ऐश्वर्याचाअसोनिभर ॥ कायहेंपदांतबोलतसे ॥४०॥ कींसंतांचापान
हधर ॥ मजलाआश्चर्यवाटेथोर ॥ तरीतयाचीप्रसंगानुसार ॥ परीक्षापाहीनएकदा ॥ ४१ ॥ तेंपदठेविलेंशिकोन ॥ तंवसूरदासमदनमो
हन ॥ वृंदावनासीआलेजाण ॥ ध्यावयादर्शनगोपालजीचें ॥ ४२ ॥ पालखीमाजीबैसोन ॥ भोंवतेशतावधीसेवकजन ॥ गर्जतीचो
पदारबंदीजन ॥ यापरीमंदिरापातले ॥ ४३ ॥ तंवतोसाधूआलाजाण ॥ जेणेंघोकिलेंहोतेंकवन ॥ सुरदासासीपहातांतेण ॥ कायआ

पणकरीतसे ॥ ४४ ॥ मंदिराच्याद्वारापाशीं ॥ उभाराहूनवदेआवेशीं ॥ अहोमीजातसेंदर्शनासी ॥ कोणीतरीजोडासांभाळावा ॥४५॥
जोंवरीयेतोंदर्शनकरून ॥ तोंवरीयाचेंकरावेंरक्षण ॥ ऐसेंबोलोनिस्पष्टभाषण ॥ जोडाकाढोनठेवीतसे ॥ ४६ ॥ सूरदासमदनमोहन ॥
तेणेंतयाचेंऐकिलेंभाषण ॥ लगबगेंआपणपालखींतून ॥ उतरोनिधांवतआलातेथें ॥ ४७ ॥ जोडाउचलोनिहातीं घेतला ॥ शिरींवंदो
निजवळठेविला ॥ ह्मणेहेदेवापूर्णकृपाळा ॥ अहोरात्रमीगातहोतों ॥ ४८ ॥ बहुदिवसांचाहेतूहोता ॥ तोआजिपूर्णकेलातत्त्वता ॥ ऐ
साआनंदमानोनिचित्ता ॥ तेथेंचिबैसेदारापाशीं ॥४९॥ ऐसाचमत्कारसंतेंपाहून ॥ ह्मणेमीपुरतीपरीक्षापाहीन ॥ कोठवरीहाजोडाघेऊ
न ॥ येथेंचिबैसलाराहेलकीं ॥५०॥ ऐसाविचारकरून ॥ अंतरींबैसलाजाऊन ॥ बाहेरकांहींनयेचिआपण ॥ बहुतवेळझालीसे ॥ ५१ ॥
मंदिरींचेजेमहंत ॥ तयांसीकळलावृत्तांत ॥ कींसूरदासजीआलेयेथ ॥ बाहेरबैसलेआहेती ॥ ५२ ॥ तिहीं धाडिलेंपाचारण ॥ दोनचार
वेळेसीजाण ॥ सूरदासजीतेव्हांआपण ॥ कायसांगूनधाडिती ॥ ५३ ॥ हरीनेंमाझ्यामनातुल्य ॥ सेवासोंपोनिदिलीनिर्मळ ॥ सज्जना
चेंचरणकमळ ॥ ध्यानकरीतबैसलोंमी ॥ ५४ ॥ ऐसात्याचायेतांनिरोप ॥ त्यासाधूसीहोयअनुताप ॥ गुसांइजीच्यायेऊनसमीप ॥ स
र्वहीवृत्तसांगतसे ॥ ५५ ॥ अहोमीत्याचीपाहिलीपरीक्षा ॥ परीतयाचीपूर्णशिक्षा ॥ सज्जनांचेचरणींलक्षा ॥ पूर्णपणेंठेवीतसे ॥ ५६ ॥
मगतोसाधुआणिगुसांई ॥ बाहेरयेऊनतैंलवलाहीं ॥ सूरदासासीधरोनिबाहीं ॥ पाठीथापटोनिनेतीमंदिरा ॥ ५७ ॥ ॥ मू०क० ॥
पृथ्वीपती संपति ले साधुनि खवाइ दई भई नही संक यो निसंक रंग पागेहे ॥ आये सो खजाने लेन मानो यह बात अहो पाथ
र ले भरे आप अधीनिस भागेहे ॥ रुका लिखि डारे हम गटके ये संतनिने याते हम सटके हे चले जब जागेहे ॥ पहुंचे हजूर
भूप खोलिके संदूक देखे पेखे अंक कागदमे रीझे अनुरागेहें ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ असोयावरीसंडिल्यांत ॥ बादशाहाकडोनि
वहिवाटकरीत ॥ जोकांहींपैसाउत्पन्नहोत ॥ तोसंतसेवनींलावीतसे ॥ ५८ ॥ ऐसेकितीएकदिवसझाले ॥ तेरालक्षरुपयेखर्चकेले ॥सत्सं
गींमनरंगोनिगेलें ॥ निःशंकझालेतयायोगें ॥ ५९ ॥ बादशाहासीहेंकळेल ॥ जेव्हांतयासीरागयेईल ॥ तेव्हांमाझेंतोकायकरील ॥ ऐ

सीनआलीमनींशंका ॥ ६० ॥ जेंकांहींउत्पन्नहोतसेधन ॥ तेणेंसंतांसीघालीभोजन ॥ ऐसेलोटतांबहुतदिन ॥ बादशाहाचेमनींआलें
॥ ६१ ॥ अहोजाहलेबहुतदिन ॥ संडिल्याचेंकायउत्पन्न ॥ अद्यापनाहींआलेंजाण ॥ तरीतगादाधाडावा ॥ ६२ ॥ मगखजिनाध्याव
यासी ॥ बादशाहधाडीबहुसेनेसी ॥ ह्मणेजाऊनसंडिल्यासी ॥ सूरदासासीगांठावे ॥ ६३ ॥ त्यांपासूनयावेंद्रव्यघेऊन ॥ नातरीतगादा
करावाजाण ॥ यापरीआज्ञाहोतांजाण ॥ आलेंसैन्यसंडिल्यासी ॥ ६४ ॥ सूरदासासीगांठितीयेऊन ॥ येरूपाहतांवचकेपूर्ण ॥ कायत
यांसीबोलेवचन ॥ आजिमीखजिनादेतोंकीं ॥६५॥ मार्गींबहुतलूटमार ॥ ह्मणूननधाडिलाआजिवर ॥ आतांहेंसैन्यआलेंफार ॥ तरी
मीहाजरकरितोंकीं ॥ ६६ ॥ ऐसेंतयांसीभाषणकरून ॥ अर्धरात्रीसीउठोनिआपण ॥ सर्वसंदुकींतखडेभरून ॥ आणोनिठेविल्यागाड्यां
वरी ॥ ६७ ॥ सर्वसंदुकींततेधवां ॥ आपुल्याहस्तेंलिहोनिदोहा ॥ बादशाहासीनिरोपअवघा ॥ कळवोनिदीधलात्यामाजी ॥ ६८ ॥
॥ ॥ दोहा ॥ तेरहलाख संडीले उपजे सबसाधनि मिलि गटके ॥ सूरदासमदनमोहन अधिरातिको सटके ॥ १ ॥ ॥ ओवी ॥
संडिल्यामाजीउत्पन्न ॥ तेरालक्षांचेंझालेंजाण ॥ तेंसर्वसंतांनींमिळोन ॥ केलेंभोजनयथेच्छ ॥ ६९ ॥ खजिन्यांतभरोनिपाषाण ॥ सूर
दासमदनमोहन ॥ अर्धरात्रीसीगेलेपळोन ॥ हेंआपणासीकळविलें ॥ ७० ॥ यापरीवर्तमानदोह्यांत ॥ लिहोनिठेविलेंसंदुकींत ॥ वरी
करोनिबंदोबस्त ॥ मोहरछापालाविल्या ॥ ७१ ॥ मगसूरदासरातोरात ॥ पळोनिगेलेवृंदावनांत ॥ गोपालजीच्यामंदिरांत ॥ स्वस्थल
पोनिराहिले ॥ ७२ ॥ इकडेजोंउठोनिसेना ॥ पाहतीतोंभरलाअसेखजिना ॥ मगत्यासर्वहीगाड्याजाणा ॥ घेऊनचालिलेतेधवां ॥ ७३ ॥
बादशाहापार्शीआलेघेऊन ॥ अकबरसंदुकीपाहेखोलून ॥ तोंत्यांतभरलेसर्वपाषाण ॥ वरीएकेकचिठ्याहोत्या ॥ ७४ ॥ चिठींतपाहि
लेंजोंअक्षर ॥ तोंसूरदासाचेंवळखिलेंसत्वर ॥ वाचोनिपाहिलेंजोंसमग्र ॥ दोहरासुंदरलिहिलाअसे ॥ ७५ ॥ अकबरहाईश्वरी
अंश ॥ तेणेंदोहरातोपाहतांसुरस ॥ अंतःकरणींहोयसंतोष ॥ ह्मणेउत्तमव्ययकेला ॥ ७६ ॥ ॥ मू०क० ॥ लेनको
पठाये कही निपट रिझाये हमे मनमे न लाये लिखि बन तन डाऱ्योहे ॥ टोडरदिवान कह्यो धनको बिरांन कियों

लावोरे पकरि मूढ फेरिके संभाऱ्योहे ॥ लै गये हजूर नृप बोल्यो मोसो दूरि राखो ऐसा महाक्रूर सोपि दुष्ट कष्ट धाऱ्योहे ॥ दोहा लिखि दीनो अकबर देखि रीझी लीनो जावो वाही ठोर तोंपे द्रव्य सब वाऱ्योहे ॥ ४ ॥ ॥

॥ टी०ओ० ॥ कोठेंतोआहेसूरदास ॥ शोधोनिआणामजभेटीस ॥ बहुशाअसेलवृंदावनास ॥ धाडीसभ्यांसआणावया ॥ ७७ ॥ माझेंत्यासीसांगावचन ॥ अकबरतुजवरीअसेप्रसन्न ॥ बोलावीतसेप्रीतीकरून ॥ आम्हुच्याबरोबरीचलावें ॥ ७८ ॥ तेव्हांतेसेवकवृंदावनासी ॥ येऊनभेटलेसूरदासासी ॥ ह्मणतीचिठ्ठींतबादशाहासी ॥ कायलिहोनिवश्यकेलें ॥ ७९ ॥ आपुल्यामुखेंसरकारआपण ॥ तुह्माकारणेंबोलिलेवचन ॥ कींमजलागींरिझविलेपूर्ण ॥ एकदाभेटोनजावेंकीं ॥ ८० ॥ कांहींपुर्वीलसंस्कार ॥ ह्मणोनिकेलातोकारभार ॥ कोणाचेनहोतीतेचाकर ॥ एकश्रीहरीवांचोनी ॥ ८१ ॥ बहुसमजावितीसेवकजन ॥ परीतोतिकडेनलावीमन ॥ बादशाहासीपत्रलिहोन ॥ दूतांचेहातींदेतसे ॥ ८२ ॥ कींयावृंदावनांतजाण ॥ देहटांकिलाअसेपूर्ण ॥ आतांयेथोनिनाहींनिघणें ॥ रायेंदेणगीहेचिद्यावी ॥ ८३ ॥ यापरीतेपत्रघेवोन ॥ परतोनिआलेसेवकजन ॥ रायासीकळवितीवर्तमान ॥ येरूतेंमान्यकरीतसे ॥ ८४ ॥ तेवेळींजवळहोताप्रधान ॥ टोडरमल्लनामेंकरून ॥ तोह्मणेहेबहुअन्योन्य ॥ सरकारआपणकरताकीं ॥ ८५ ॥ आजिहेंयासीमाफकरितां ॥ दुसराऐसेंचिकरीलतत्त्वता ॥ हेंनयेकांहींमाझेचित्ता ॥ येणेंजीतोटाहोईल ॥ ८६ ॥ क्रूरबोलाउनीसेवकजन ॥ तयांआज्ञापीदुष्टप्रधान ॥ वृंदावनासीतुह्मीजावोन ॥ आणाधरूनसूरदासा ॥ ८७ ॥ बादशाहाच्याधनाचानाश ॥ करोनिबैसलावृंदावनास ॥ धरोनिआणात्याहरामास ॥ यथेच्छशिक्षालावीनमी ॥ ८८ ॥ यापरीहोतांआज्ञापन ॥ धांवोनिगेलेतेसेवकजन ॥ सूरदासासीपुन्हागांठोन ॥ धरोनिनेतीबळेंचि ॥ ८९ ॥ शतावधीनग्नशस्त्रेंकरून ॥ भोंवतेचालतीसेवकजन ॥ सूरदासासीमध्येंकरून ॥ आलेघेऊनरायापासीं ॥ ९० ॥ अकबरह्मणेमजपुढें ॥ तयासीनाणावेंवाडेंकोडें ॥ तुह्मासीजेंकरणेंनिवाडें ॥ तेंकरावेंपरस्पर ॥ ९१ ॥ तेव्हांतोदुष्टप्रधान ॥ दस्तमखानामेंकरोनियवन ॥ तयासीसत्वरपाचारोन ॥ कायआज्ञापीतेधवां ॥ ९२ ॥ अहोदस्तमखाजमादार ॥ सूरदासासीधरोनिसत्वर ॥ पाहऱ्यांतठेवावेंतेथवर ॥ जों

वरीधनहाकबूलनोहे ॥ ९३ ॥ तोदस्तमखामहादुर्जन ॥ सूरदासासीनेईंधरून ॥ पाहऱ्यामाजीबैसवोन ॥ कायआपणकर्मकरी ॥९४॥ सूरदासासीह्मणेदुर्जन ॥ जेव्हांरायाचेंदेशीलधन ॥ तेव्हांचदेईनअन्नपान ॥ नातरीमारीनउपाशीं ॥ ९५ ॥ यापरीदीधलेमहाकष्ट ॥ लोटोनिगेलेदिवसआठ ॥ सूरदासव्याकुळझालेउद्भट ॥ प्राणकंठासींपातला ॥ ९६ ॥ तोंअकबरासीझालेंस्मरण ॥ सूरदासासीआणिले धरून ॥ आठदिवसगेलेलोटून ॥ कायव्यवस्थाझालीत्याची ॥ ९७ ॥ मगतोआणवीशोधास ॥ तोंसूरदासासीआठदिवस ॥ अन्नपाणीनदिधलेंत्यास ॥ हेंबादशाहासकळोंसरलें ॥ ९८ ॥ तेव्हांतयासीदयायेऊन ॥ आपणपाणक्यापाठवोन ॥ सूरदासासीपाजिलेंजीवन ॥ तेणेंतोहुशारजाहला ॥ ९९ ॥ मगएकदोहालिहोन ॥ पाणक्याच्याहस्तेंजाण ॥ बादशाहापाशींधाडीआपण ॥ जेणेंतोसंतुष्टहोयकीं ॥ १०० ॥ ॥ दोहा ॥ इक तम अंधियारो करे सुन्य दई पुनि ताही ॥ दशतमते रक्षा करो दिनमनि अकबरसाही ॥ १ ॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जगांतव्यापिलेंएकतम ॥ तेणेंअंधारहोतसेपरम ॥ सकलजीवांसीपडेभ्रम ॥व्याकुळबहुतहोताती ॥१॥ एकतमऐसेंदुर्धर ॥ शून्यठेविलेंतयावर ॥ तोंहादशतमजमादार॥ परमभयंकरअसेकीं ॥२॥ तरीजीआपणदिनमणी ॥ आपुलियाकृपाकिरणीं ॥ मजरक्षावेंयापासूनी ॥ हेअकबरबादशाह ॥ ३ ॥ ऐसादोह्याचाअर्थपहातां ॥ बादशाहअंतरींरिझोनितत्त्वता ॥ सूरदासासीआणवीवरता ॥ प्रसन्नहोवोनिबोलतसे ॥ ४ ॥ जितुकेंआमुचेंद्रव्यखर्चिलें ॥ आणीकउत्पन्नजेंहोईलवहिलें ॥ तेंतुजसर्वहीमाफकेलें ॥ संतसेवेसीलावींकां ॥ ५ ॥ संडिल्यासहोवोनिसुभेदार ॥ पुन्हातेथेंचिजावेंसत्वर ॥ तेव्हांसूरदासजोडोनिकर ॥ कायआपणविनवीतसे ॥ ६ ॥ आतांप्रभूचीकरावीसेवा ॥ हेंचिआवडेमाझियेजीवा ॥ अनर्थकारीयानकोवैभवा ॥ कृपाकरोनिहेंचिद्यावें ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ आये वृंदावन मन माधुरीमे भीझि रह्यो कह्यो सोइ पद सुनों रूप रसरासीहे ॥ जादिन प्रगट भयो गयो सतजोजनपे जनपे सुनत भेद बादी जग प्यासहे ॥ सूरद्विज द्विजनिज महल टहल पाय चहल पहल हिये जुगल प्रकाशहे ॥ मदनमोहनजू हे इष्ट द्रष्ट महाप्रभु अचिरज कहा कृपादृष्टी आनायासहे ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अकबरासीऐसेंविनवोन ॥ वृंदावनासीआपणयेऊन ॥ प्रभूचेमाधुरीमा

जीमन ॥ भिजोनिपूर्णराहिला ॥ ८ ॥ तेचिउद्धारबाहेरयेती ॥ कवनकरोनिगाईप्रीती ॥ त्यांसीश्रवणकरावेंनिश्चिती ॥ रूपरसराशीमनीं
उमटे ॥ ९ ॥ ज्यादिवशींप्रगटझालेंकवन ॥ तेव्हांचिगेलेशतयोजन ॥ ज्याजनांसीहोतसेश्रवण ॥ त्यांतीलसारांशलक्षोनी ॥ ११० ॥
तयांसीयाजगाआंत ॥ हरीचेठाईंजडेप्रीत ॥ तृष्णावाढतसेअत्यंत ॥ कवणाचेठाईंसूरदासाच्या ॥ ११ ॥ विप्रांतझालेहेभक्तपूर्ण ॥ यांसीमा
नितीसर्वब्राह्मण ॥ आपुल्याआपुल्याघरींनेऊन ॥ करितीसेवनप्रीतीनें ॥ १२ ॥ ऐसाहीपावोनिआदरपुष्कळ ॥ परंतुहृदयींअहळबहळ ॥
राधाकृष्णाचाप्रकाशनिर्मळ ॥ सर्वकाळराहातसे ॥ १३ ॥ मदनमोहनजयाचेइष्ट ॥ महाप्रभूत्वेचरणींहृष्ट ॥ ऐसेसद्गुरुज्याचेश्रेष्ठ ॥ कायआ
श्चर्यतयाचें ॥ १४ ॥ ज्याचियाकृपादृष्टीकरून ॥ अनायासेंचिजगज्जीवन ॥ कैसाहीअसोपामरजन ॥ तयासीप्राप्तहोतसे ॥ १५ ॥ मू
लभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकविसावाछप्पागोडहा ॥ ११६ ॥
श्रीगणेशानयमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूसंकर्षणा ॥ अनाथावरीकीजेकरुणा ॥ भवांधकूपींपडतोंजाणा ॥ उ
द्धरींआतांमजलागीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कात्यायनिके प्रेमकी बात जात कापे कही ॥ मारग जात अकेल गान रसनाज्ञु उ
चारो ॥ ताल मृदंगी वृक्ष रीझि अंबर तहां डारो ॥ गोपनारि अनुसारि गिरा गदगद आवेसी ॥ जगप्रपंचते दूरि अजा परसे नहि
लेसी ॥ भगवानरीति अनुरागकी संत साखि मेली सही ॥ कात्यायनि० ॥ १२२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कात्यायनीभक्तश्रेष्ठ ॥ ति
च्याप्रेमाचीकायगोष्ट ॥ कोणाचेनीवर्णवेस्पष्ट ॥ केवळसीमाचजाहली ॥ २ ॥ श्रीहरीचेगुणआठवोन ॥ सर्वदाप्रेमामाजीनिमग्न ॥ कां
हींनराहेदेहभान ॥ कितीतेंवर्णनकरावें ॥ ३ ॥ एकदांएकटीवृंदावनांत ॥ मार्गीमाजीफिरतफिरत ॥ रसनेकरोनिप्रेमयुक्त ॥ हरिगुण
गायनउच्चारी ॥ ४ ॥ श्रीहरीचेगुणआठवितां ॥ शुद्धीनराहिलीकांहींचित्ता ॥ तंवसुटलापवनतत्त्वता ॥ कायचमत्कारजाहला ॥ ५ ॥
वनींवृक्षांसीलागतांवारा ॥ तयांतोनिजोनिघेघुंमारा ॥ कात्यायनीच्याअंतरा ॥ ऐसेंतेसमयींवाटलें ॥ ६ ॥ श्रीहरीचेंमीकरितेंगायन ॥
त्यासीहेंअनुकूलहोवोनिजाण ॥ तालमृदंगादिवाद्यपूर्ण ॥ सर्ववृक्षहेवाजविती ॥ ७ ॥ तेव्हांअंतरींप्रसन्नहोऊन ॥ तेथीलवृक्षांवरीरिझोन ॥

अंगावरचेंवस्त्रजाण ॥ देणगीदिधलीतयांसी ॥ ८ ॥ कांहींनसेचिदेहभान ॥ सवस्त्रकींमीआहेंनग्न ॥ ऐसीप्रेमामाजीनिमग्न ॥ कात्याय
नीराहातसे ॥ ९ ॥ जैशापूर्वींहोत्यागोपिका ॥ तदनुसारचीप्रेमदेखा ॥ जेव्हांआवेशयेतसेनेटका ॥ गद्गदवाणीहोतसे ॥ १० ॥ जगां
तीलप्रपंचव्यवहार ॥ तयापासोनिराहेदूर ॥ लेशहीमायेचाअणुमात्र ॥ स्पर्शलानाहींजियेतें ॥ ११ ॥ हरीचेठाईंजोअनुराग ॥ त्याची
रीतीजेअसेसांग ॥ कात्यायनीचेठाईंसवेग ॥ पूर्णघडोनआलीसे ॥ १२ ॥ इचेपरीप्रेमअत्यंत ॥ कोणासीहीनसेसत्य ॥ साक्षीभरतीस
कलसंत ॥ यापरीभक्तकात्यायनी ॥ १३ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ ए
कशेंबाविसावाछप्पागोडहा ॥ १४ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूवासुदेवा ॥ मजलाचरणींठावद्यावा ॥ कृपाकरोनिप्रपंचअघवा ॥ दूर
करावादयासिंधो ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कृष्णविरह कुंती शरीर त्यों मुरारि तन त्यागियो ॥ विदित बिलोदागांव देश मुरधर स
ब जाने ॥ महामहोछोमध्य संत परिषद परवाने ॥ पगनि घुंघुरु बांधि रामको चरित दिखायो ॥ देशीसारंगपानि हंस ता संग पठा
यो ॥ उपमा और न जगतमे पृथाविना नाहिन बियो ॥ कृष्णविरह० ॥ १२३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मुरारिदासमहाभाग ॥ श्री
कृष्णाचाहोतांवियोग ॥ कुंतीनेंतनूचाकेलात्याग ॥ त्यापरीचसोडीदेहातें ॥ २ ॥ मुरधरदेशजाणतीसर्व ॥ तेथेंबिलोदाविख्यातगांव ॥
तेठिकाणींजयाचाठाव ॥ अंतरींभावपूर्णज्याच्या ॥३॥ महामहोत्सवामाजीजाण ॥ संतसभेच्यामध्येंजेणें ॥ चरणासीघुंघुरुबांधोन ॥ की
र्तनकेलेंनिर्लज्ज ॥ ४ ॥ राघवाचेंचरित्रतेथ ॥ प्रत्यक्षकरोनिदाविलेंसत्य ॥ देशिकधनुर्धरजोरघुनाथ ॥ त्यासवेंप्राणधाडिले ॥ ५ ॥
त्यासीउपमायाजगांत ॥ दुसराकोणीनाहींदिसत ॥ एक्याकुंतीवांचोनियेथ ॥ जन्मलानाहींभूवरी ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ श्रीमुरारि
दास रहें राजगुरु भक्त दास आवत जो स्नान किये कान धुनी कीजिये ॥ जातिको चह्मार करे सेवा सो उचारि कहे प्रभुचरनामृ
तको पात्र जोइ लीजिये ॥ गये घरमांझ वाके देखि उर कापि उठ्यो लावो देवो हमे अहो पान करी जीजिये ॥ कही मेतो नून

छप्पा १२३

तुछ बोले हमछूते सुछ जाने कोउ नाहि तुमे मेरी मती भीजिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मुरारिदासहेभक्तथोर ॥ तद्देशींचाजोनृपवर ॥ त्याचेअसतीहेगुरुवर ॥ परीअहंकारनसेची ॥ ७ ॥ कोण्याहीजातीचाअसोसंत ॥ त्याचेंदास्यत्वकरितीबहुत ॥ एकदाऐसाचमत्कारहोत ॥ देवोनिचित्तपरिसावें ॥ ८ ॥ स्नानकरोनियेतयेतां ॥ तोंनादश्रवणींपडेअवचिता ॥ येरूलक्षदेवोनितत्त्वता ॥ सावधपणानेंऐकिलें ॥ ९ ॥ कोणीजातीचाहीनचांभार ॥ हरीचीसेवाकरोनिसुंदर ॥ बाहेरयेवोनिकरीपुकार ॥ सावधहोऊनपरिसावें ॥ १० ॥ प्रभूचेतीर्थाचाअधिकारी ॥ असेलजोतेणेंघ्यावेंझडकरी ॥ ऐसेंबोलोनिजायसत्वरी ॥ मुरारिदासेंतोशब्दऐकिला ॥ ११ ॥ सत्वरशिरलेत्याच्याघरांत ॥ राजगुरूहेंपाहोनिसमर्थ ॥ चांभारतेव्हांहृदयींकांपत ॥ कायहाअनर्थजाहला ॥ १२ ॥ तेव्हांबोलतीमुरारिदास ॥ श्रीविष्णूचाचरणरस ॥ त्वरेंउठोनिद्यावासुरस ॥ मजलागोनियेधवां ॥ १३ ॥ त्यातीर्थाचेंकरोनिप्राशन ॥ निजदेहाचेंकरीनजीवन ॥ तेव्हांचर्मकहातजोडोन ॥ कायविनंतीबोलतसे ॥ १४ ॥ अहोमीचर्मकजातिहीन ॥ कैसेंतुह्मांसीदेऊंजीवन ॥ मुरारिदासतैंबोलतीवचन ॥ हेंकायआपणबोलतां ॥ १५ ॥ अह्मांहूनतुमचीनिर्मलजाती ॥ कोणीहीनजाणेतुह्मांप्रती ॥ माझीभिजोनिगेलीमती ॥ आतांमजवरीकृपाकीजे ॥ १६ ॥ ॥ मू०क० ॥ वहे दृग नीर कहे मेरी बडी पीर भई तुम मति धीर नही मेरे जोगताईहे ॥ लियोइ निपट हट बडे पट साधुतामे स्यांमप्यारी भक्ति जातिपाति लै बहाईहे ॥ फैलगई गांव वाकों नाम ले चवावकरे भरे नृपकान सुनी वाहू न सुहाईहे ॥ आयो प्रभु देखिवेको गयो वह रंग उडी जान्यो सो प्रसंग सुनो वहे बात छाईहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेतयाचेऐकतांशब्द ॥ तेव्हांचर्मकअतिस्तब्ध ॥ मुरारिदासासीहोयविषाद ॥ जलवाहतसेनेत्रांतोनीं ॥ १७ ॥ मगचर्मकासीकायबोलत ॥ तुमचीबुद्धीधीरवंत ॥ ह्मणोनिविचारकेलासत्य ॥ कींमजयोग्यतानसेचि ॥ १८ ॥ महापातकीमीअसेंथोर ॥ कैसामाझाहोयउद्धार ॥ दुखःअंतरींवाटेफार ॥ कांनदेतांजीतीर्थमजला ॥ १९ ॥ यापरीअनेकप्रकारेंकरून ॥ अत्यंतहट्टावरीचढोन ॥ तीर्थघेतलेंतयापासोन ॥ यापरीनिष्ठाजयाची ॥ २० ॥ जयासीप्रियकरराधाकृष्ण ॥ साधुतेमाजीपट्टभूषण ॥ जातीपातीदेतवाहवोन ॥ तयासीपूज्यमानीतसे ॥२१॥

ऐसीतयाचीभक्तीपूर्ण ॥ हेंकोणासीनकळेलक्षण ॥ गावांतवार्ताफांकलीजाण ॥मुरारिदासभ्रष्टझाले ॥२२॥ चर्मकाचेघरींजाऊन॥बळेंचिकेलें
जलप्राशन ॥ ऐसेंघरोघरींबोलतीजन ॥ चावटपणाकरोनियां ॥ २३॥ कोणीजावोनियांदुर्जन ॥ रायाचेहीभरतीकान ॥ ऐसेंविपरीतऐकतां
जाण ॥ गोडनवाटेतयासी ॥२४॥ गुरूचेठायींझालाअभाव ॥ नित्यदर्शनायेतसेराव ॥ सद्गुरूचेंकरोनिगौरव ॥ सप्रेमभावेंचरणधरी ॥२५॥
तेदिवशींजोदर्शनागेला ॥ परीतोजाणारंगउडाला ॥ दुर्जनमुखेंजोप्रसंगऐकिला ॥ तीगोष्टहृदयांतव्यापिली ॥२६॥ ॥ मू०क० ॥ गये
सब त्याग प्रभुसेवाहीसो राग जिन्हे नृप दुख पागि गयो सुनी यह बातहे ॥ होतहो समाज सदां भूपके बरषमांझ दरसन कांहु होत मानो
उतपातहे ॥ चलेइ लिवाइवेको जहां श्रीमुरारिदास करी साष्टांग रासि नेंन अश्रुपातहे ॥ मुखहू न देखे याको विमुखके लेखे अहो पेखे लोग
कहे यहे गुरु शिष्य ख्यातहे ॥३॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेरायाचेपहातांढंग ॥ मुरारिदासासीपरमवैराग्य ॥ अहोऐशाचात्यजावासंग ॥ काय
सुखयेथेंराहोनियां॥२७॥ जेथेंहरीसीसकलविन्मुख ॥ तेथेंराहातांकायहोसुख ॥ श्रीहरीचीसेवासम्यक ॥ एकांतपणेंकरावी ॥२८॥ मगतेथोनि
निघोंनियां ॥ दुसरेदेशांतजावोनियां ॥ एकांतठावपाहोनियां ॥तेथेंमुरारीराहतसे ॥२९॥ हरिसेवेचाबहुअनुराग ॥ मनींआवडेसदासत्संग॥
तोचिधरोनिराहिलेसांग ॥ इकडेकायजाहलें ॥३०॥ मुरारिदासगेलेनिघोन ॥ रायेंहीगोष्टकरितांश्रवण ॥ अंतरींदुःखपावलापूर्ण ॥ ह्मणेहें
कायजाहलें ॥ ३१ ॥ दुर्जनाचीगोष्टऐकतां ॥ अभक्तिउपजेमाझ्याचित्ता ॥ तेणेंसद्गुरुनाथतत्त्वता ॥ टांकोनिगेलेमजलागीं ॥ ३२ ॥
तेव्हांबहुतशोधकेला ॥ परंतुकोठेंनथांगलागला ॥ एकसंवत्सरझालेंत्याला ॥ रावअंतरींतळमळकरी ॥ ३३ ॥ मुरारिदासाच्यायोगेंस
हज ॥ सर्वदाहोतसेसंतसमाज ॥ ज्यांसीप्रियकरअधोक्षज ॥ ऐसेअपारसाधुयेती ॥ ३४ ॥ तयाएकावर्षभरांत ॥ कोणाचेंहीदर्शनन
होत ॥ जाणोंतेणेंहोयउत्पात ॥ राज्यांतअनर्थउठले ॥ ३५ ॥ तेणेंभूपतीहोयखिन्न ॥ आपणचिनिघेशोधालागुन ॥ तोंसंतांच्यामुखें
जाण ॥ मागलागलासद्गुरूचा ॥ ३६ ॥ जेथेंहोतेमुरारिदास ॥ तेथेंपातलातोनरेश ॥ साष्टांगकरोनिप्रणामास ॥ हातजोडोनिउभारा
हे ॥ ३७ ॥ नेत्रावाटेअश्रुवाहात ॥ शरीरसर्वहीथरथरकांपत ॥ मुरारिदासत्याकायबोलत ॥ अरेतूंमजलामुखनदावीं ॥ ३८ ॥ ऐसेंआ

पणबोलोनिदेख ॥ लेखोनित्यासीपूर्णविन्मुख ॥ ह्मणतीयाचेंनपहावेंमुख ॥ कलंकलाविलाआह्मासी ॥ ३९ ॥ आह्माउभयतांसीपाहून ॥ कायतेलोकह्मणतीलजाण ॥ कींहेशिष्यहेसद्गुरूपूर्ण ॥ प्रख्यातकीर्तिअसेयांची ॥ ४० ॥ गुरुयुक्तांवीशिष्यटकांवी ॥ ऐसीलोकांतजेविख्यातपदवी ॥ तीदिसेयादोघांचेठाईं ॥ ऐसेंसर्वजनबोलतीलआह्मा ॥ ४१ ॥ ॥ मू०क० ॥ ठाडो हात जोरि मति दीनतामे बोरि कीजे दंड मोपे कौरि यों बहोरि सुख भाखिये ॥ घटती न मेरी आप कृपाहीकी घटती हे वढतीसी न करी ताते न्यूनताइ राखिये ॥ सुनके प्रसन्न भये कहे ले प्रसंग नये बालमीकआदि दैदै नानाबिधि साखिये ॥ आये निजग्राम नाम सुनि सब साधु आये भयोइ समाज वैसो देखि अभिलाखिये ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसियापरीबोलून ॥ स्तब्धराहिलेगुरूआपण ॥ रावउभाअसेकरजोडोन ॥ अधोवदनहोवोनी ॥ ४२ ॥ दीनतेमाजीमतीबुडाली ॥ हळूचतेव्हांबोलेबोली ॥ हेसद्गुरोमजयेवेळीं ॥ दंडकरावायथानुरूप ॥ ४३ ॥ महापातकीमीअसेंगहन ॥ क्षमाकरावीआतांपूर्ण ॥ ऐसेंमुखानेंबहुतभाषण ॥ वरिवरीकोरेंकेलेंकीं ॥ ४४ ॥ मगखोंचोनिहळूचबोले ॥ सद्गुरोविचारोनिपहावेंवहिलें ॥ माझीघटतीनसेयेवेळे ॥ ऐसेंआचरणझाल्यांत ॥ ४५ ॥ आपुल्याचकृपेचीअसेघटती ॥ ह्मणोनिऐसीझालीरीती ॥ बहुतसीकृपानकेलीनिश्चिती ॥ राखिलीत्यामाजीन्यूनता ॥ ४६ ॥ लोहपरिसासीहोतांघर्षण ॥ जरीनत्याचेंहोयसुवर्ण ॥ तैसेंचिराहेलोहपण ॥ तरीतेन्यूनताकोणाची ॥ ४७ ॥ ऐसेंरायाचेंऐकतांभाषण ॥ मुरारिदासझालेप्रसन्न ॥ मगरायासीसमजावोन ॥ अनेकप्रसंगसांगीतले ॥ ४८ ॥ अरेचर्मकाचीकल्पनाधरिसी ॥ अच्युतगोत्रातेंतूंनपाहासी ॥ वश्यजयातेंहृषीकेशी ॥ तेथेंजातीचाविचारकाय ॥ ४९ ॥ भारतामाजीश्वपचवाल्मिक ॥ राजसूययज्ञामाजीदेख ॥ श्रीकृष्णआपणपूजवीसम्यक ॥ पांडवांहांतींतयांतें ॥ ५० ॥ शबरीभिल्लिणीचेंचरणोदक ॥ विप्राहातोनिघेववीदेख ॥ सरोवरामाजीटाकितांसम्यक ॥ झालेंतेंपावनतीर्थसकळां ॥ ५१ ॥ ऐसेंचिनानाप्रकारेंकरोन ॥ साक्षीरायालागींकथून ॥ निर्मळकरोनिअंतःकरण ॥ निघालेआपणत्यासवें ॥ ५२ ॥ बिलोद्यामाजीयेतांजाण ॥ प्रजांचेंपालटेअंतःकरण ॥ मुरारिदासासीशरणहोऊन ॥ उपदेशघेतीसकळही ॥ ५३ ॥ मुरारिदासकृपाकरून ॥

आपुल्याग्रामींआलेजाण ॥ ऐसेंऐकतांसर्वसज्जन ॥ आलेदुरूनभेटावया ॥५४॥ पूर्विल्यासारिखासमाजहोय ॥ तेंपाहोनिसुखावेराय ॥
आवडेतेव्हांसद्गुरूमाय ॥ चरणींअभिलाषझगटला ॥५५॥ ॥ मू०क० ॥ आये बहू गुनीजन नृत्य गांन छाइ धुनी ऐपे संतसभामन
स्वामी गुन देखिये ॥ जानिके प्रवीन उठे नूपुरन बीन बांधि सप्तसुर तीनग्राम लीन भये पेखिये ॥ गायो रघुनाथजूको बनको गम
नसमै ता संग गये प्रान चित्रसम लेखिये ॥ भयो दुःखरासि कहा पैये श्रीमुरारिदास गये रामपास येतो हिये अब रेखिये ॥५॥ ॥टी०ओ०॥
एकदांकांहींउत्साहथोर ॥ संतपंडितगुणिजनअपार ॥ गायककीर्तनकरणारफार ॥ येवोनितेथेंपोहोंचले ॥ ५६ ॥ नृत्यगायनकीर्तनभ
जन ॥ होतसेतेथेंरात्रंदिन ॥ ध्वनीव्यापोनिगेलीपूर्ण ॥ नादब्रह्मचिमुसावलें ॥ ५७ ॥ संतसभेमध्येंशोभत ॥ एकेकउठोनिकीर्तनकरी
त ॥ तोंसर्वांच्याआलेंमनांत ॥ स्वामींचेगुणपाहावे ॥ ५८ ॥ ऐसासकळांचाहेतुजाणून ॥ मुरारिदासमहाप्रवीण ॥ परमानंदेंआपणउठो
न ॥ पायांतनूपुरेंबांधिलीं ॥ ५९ ॥ गळ्यामाजीबीनबांधोन ॥ गायनासीआरंभकरोन ॥ सप्तस्वरांतेंघेऊन ॥ तीनग्रामांतलीनझा
ले ॥ ६० ॥ अनंतनामेंकरून ॥ आलापदारीघेतांजाण ॥ सन्मुखआलेहातजोडून ॥ सहारागछत्तीसरागिण्या ॥ ६१ ॥ जाणोंमुरा
रिदासआपण ॥ रागरूपचिगेलेहोऊन ॥ श्रीरामाचेंवनाभिगमन ॥ मगआख्यानलाविलें ॥ ६२ ॥ जोकांलाविलाकथाभाग ॥ तद्रूप
होवोनिगेलेसांग ॥ कैशापरीतोझालारंग ॥ सादरहोऊनपरिसावें ॥ ६३ ॥ गुहकासीभेटोन ॥ वनींचालिलेरघुनंदन ॥ सुमंतासीनिरो
पसांगून ॥ अयोध्येलागींधाडिलें ॥ ६४ ॥ जेव्हांअयोध्येसीसुमंतआला ॥ दशरथासीनिरोपकळला ॥ कींराममाझावनागेला ॥ तत्का
ळसोडीप्राणांसी ॥ ६५ ॥ तैसेंचिमुरारिभक्ताझालें ॥ त्यासंगेचिप्राणसोडिले ॥ चित्रासारिखेतटस्थराहिले ॥ शरीरकांहींहालेना ॥ ६६ ॥
सर्वहीझालेविस्मयापन्न ॥ जवळपाहातीजोंयेवोन ॥ मुरारिदासाचेगेलेप्राण ॥ हाहाकारएकझाला ॥ ६७॥ सर्वांसदुःखाचीझालीरास॥
ह्मणतीआतांमुरारिदास ॥ कोठेंमिळेलकींतोआह्मास ॥ ऐसासत्पुरुषनसेदुजा ॥ ६८ ॥ आतांआणावेंहेंचिहृदयांत ॥ मुरारिदासहेनभे
टतीसत्य ॥ निश्चयेंशींतेमहाभक्त ॥ राघवानिकटपावले ॥ ६९ ॥ मुरारिदासांचीऐसीपूर्णता ॥ कीर्तनींपावलेतद्रूपता ॥ कायतयांची

वर्णवेयोग्यता ॥ मजपामराकडोनी ॥ ७० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्ति० ॥ महा० ॥ एकशेंतेविसावाछप्पागोडहा ॥७१ ॥ ६ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूप्रद्युम्ना ॥ आतांमाझीयावीकरुणा ॥ आपुल्याचरणींलावींमना ॥
बहुतश्रमिष्ठजाहलों ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कलि कुटिलजीवनिस्तारहित वालमीक तुलसी भयो ॥ त्रैता काव्यनिबंध करिव
सतकोटि रामायन ॥ इक अक्षर उघरे ब्रह्महत्यादि करी जिन होत परायन ॥ अब भक्तनि सुख देन बहुर वपु धरि लीला विस्तारी ॥
रामचरनरसमत्त रहत अहर्निशि व्रतधारी ॥ संसारअपारके पारको सुगमरूपनवका लयो ॥ कलि कुटिल० ॥ १२४ ॥ ॥टी०ओ०
॥ कलीमाजीलहेजीवकुटिल ॥ यांचानिस्तारव्हावासरळ ॥ वाल्मीकाचाअवतारकेवळ ॥ तुलसीदासहेजाहले ॥ २ ॥ पूर्वकालीं
त्रेतायुगांत ॥ काव्यरचनाकेलीअद्भुत ॥ शतकोटिरामचरित ॥ पावनकारकजगासी ॥ ३ ॥ एकेकअक्षरकरीउद्धार ॥ ब्रह्महत्यादि
पातकेंथोर ॥ जेणेंकेलेअसतीअपार ॥ तोपरायणहोयरामीं ॥ ४ ॥ तैसेंचिआतांकलियुगेंसी ॥ सुखद्यावयाबहुभक्तांसी ॥ धारणकरोनि
विप्रदेहासी ॥ रामलीलेचाकरितीविस्तार ॥५॥ रामचरणांचारसघेऊन ॥ मस्तराहतसेरात्रंदिन ॥ रामावांचूननभजेआन ॥ केलेंधारण
हेंचिव्रत ॥ ६ ॥ संसारसमुद्रहाअपार ॥ सुगमत्वेंपावावयासीपार ॥ नौकारूपीचदेहसुंदर ॥ धारणकेलाजयानें ॥ ७ ॥ ॥ मू०
क० ॥ तियासो सनेह बिन पूछे पिताग्रेह गई भूली सुधी देह भजे वाहिठोर आयेहे ॥ वधू अति लाज भई रिससो निकस गई
प्रीति राम नई तन हाडचाम छायेहे ॥ सुनि जब बात मानो व्हैगयो प्रभात वह पाछे पछिताप तजि कासीपुरी धायेहे ॥ कियो
तहां वास प्रभुसेवा ले प्रकास कीनो लीनो दृढ भाव नैन रूपको तिसायेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तुलसीदासकनोजीब्राह्म
ण ॥ विद्वानअसोनिविषयाधीन ॥ स्त्रियेचेठायींस्नेहपूर्ण ॥ तिजविणचैननपडेची ॥८॥ जेंजेंकांहींकार्यकारण ॥ तेंस्त्रियेसीविचारल्यावि
ण ॥ तुलसीदासनकरीआपण ॥ ऐसाआधीनराहातसे ॥ ९ ॥ विरहनसोसेक्षणभरी ॥ जाऊंनदेकधींमाहेरीं ॥ एकदांकांहींकार्यावरी ॥
गेलेबाहेरीतुलसीदास ॥ १० ॥ तोंमाहेरचेंयेपाचारण ॥ कींमातेचीप्रकृतिखिन्न ॥ तिणेंऐकोनितेंवर्तमान ॥ तैसीचगेलीपितृगृहा ॥११॥

मागोनितुलसीदासयेघरीं ॥ स्त्रियेसीजोंपाहेअंतरीं ॥ तंवतीनदिसेझडकरी ॥ तेणेंतळमळकरीतसे ॥ १२ ॥ तेव्हांमातेलागींविचारी ॥ आमुचीकोठेंगेलीनारी ॥ तंवतीसांगेमाहेरीं ॥ गेलीआईच्यासमाचारा ॥ १३ ॥ तुलसीदासेंहेंऐकतांवचन ॥ कांहींनराहिलेंदेहभान ॥ ह्मणेकांतेच्याविरहेंकरून ॥ जातीलप्राणआजिमाझे ॥ १४ ॥ तैसाचिलगबगेंनिघेतेथुन ॥ स्त्रियेचेमाहेरींयेआपण ॥ एकांतींगांठोनतिजलागोन ॥ कायआपणबोलतसे ॥ १५ ॥ तुझेंमुखपाहिल्याविण ॥ तळमळतातीमाझेनयन ॥ तरुणीतुझेंगोडवचन ॥ ऐकिल्याविण कर्णकष्टती ॥ १६ ॥ प्रेमलागलेंतुजसींबहुत ॥ कांहींनआवडेसंसारांत ॥ चंद्रचकोरासारिखायेथ ॥ न्यायअसेकींप्रियकांते ॥ १७ ॥ ऐसेंपतीचेंऐकोनिभाषण ॥ कांताहोऊनलज्जायमान ॥ ह्मणेहेंकायकेलेंआपण ॥ निर्लज्जपणेंयेथेंआलां ॥ १८ ॥ यादेहावरीस्नेहपरम ॥ अंतरींपाहातांअस्थिचर्म ॥ वरिवरीअवयवपाहातांउत्तम ॥ कायमनयेथेंलाविलें ॥ १९ ॥ ज्यापरीयेथेंलागलेंमन ॥ लौकिकलज्जासर्व सोडून ॥ ऐशाप्रीतीनेंजरीरघुनंदन ॥ सप्रेमयुक्तभजतांकीं ॥ २० ॥ तरीनरदेहाचेंसार्थकहोतें ॥ ऐसेंक्रोधानेंबोलोनत्यातें ॥ लगबगेंउठोनिअंतर्गृहातें ॥ गेलीनिघोनितेधवां ॥ २१ ॥ ऐसेंतिचेंवचनऐकतां ॥ अनुतापतयाचेहोयचित्ता ॥ जाणोंप्रातःकाळतत्त्वता ॥ तुळसीचेहृदयींजाहला ॥ २२ ॥ कांतागेल्यावरीउठोन ॥ तुलसीअंतरींहोयखिन्न ॥ परमअनुतापचित्तींहोऊन ॥ ह्मणेधिग्धिग्जिणेंहेंमाझें ॥ २३ ॥ ऐसानरदेहप्राप्तहोऊन ॥ श्वानाच्यापरीस्त्रियेआधीन ॥ हडिहडिहीह्मणतांजाण ॥ अंतरींलज्जानवाटे ॥ २४ ॥ तरीआतां हेंसर्वसोडून ॥ रामचंद्राचेंकरीनभजन ॥ ऐसाअंतरींविचारकरून ॥ आलेसत्वरकाशीपुरीं ॥२५॥ तेथेंचअक्षय्यकेलानिवास ॥ प्रभुसेवे चाकरोनिप्रकाश ॥ सप्रेमहोवोनिरात्रंदिवस ॥ रामनामाचेंभजनकरी ॥ २६ ॥ पहावयारूपरघुनाथाचें ॥ तृषितजाहलेनेत्रसाचे ॥ हृदयींठाणेंदृढभावाचें ॥ धारणकरोनितपकरी ॥ २७ ॥ ॥ मू०क० ॥ शोचजलशेस पाइ भूंतहु विशेस कोऊ बोल्यो सुख मानि हनूमानजू बतायेहे ॥ रामायनकथासो रसायन हे काननको आवत प्रथम पाछे जात घृणा छायेहे ॥ जाइ पहिचानि संग चले उर आनि आये बनमध्य जानि धाइ पाइ लपटायेहे ॥ करे सीतकार कही सकोगे न टारि मैतो जाने रससार रूप धन्यो जैसे गायेहे॥२॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ यापरीलोटलींबारावर्षें ॥ रामदर्शनाचीलागलीआस ॥ तोंकायचमत्कारझालाविशेष ॥ चित्तदेऊनपरिसावें ॥२८॥
शौचविधीसारावयासी ॥ नित्यजातसेबहिर्दिशेसी ॥ शेषजलजेंराहेत्यासी ॥ एकेजागींटाकीतसे ॥ २९ ॥ तेथेंपिशाचएकराहेथोर ॥ नि
र्मलजलाचात्यानसेअधिकार ॥ तेंजेंपडतसेअपवित्रनीर ॥ तेणेंतोतृप्तहोतसे ॥ ३० ॥ बारावर्षेंतेंमिळतांजीवन ॥ तेणेंकरूनतोझालाप्र
सन्न ॥ प्रत्यक्षआपणप्रगटहोवोन ॥ तुळसीदासासीमागह्मणे ॥ ३१ ॥ तुळसीदासासीहोयआश्चर्य ॥ ह्मणेविपरीतहेंझालेंकाय ॥ मीइच्छी
तसेंराघवपाय ॥ हेंकोणपिशाचप्रसन्नझालें ॥ ३२ ॥ जरीहेंआपणाह्मणतेंमाग ॥ तरीजोआपुलाहेतुसवेग ॥ मागोनिघ्यावाह्मणोनिम
ग ॥ कायतयासीबोलतसे ॥३३॥ हेचिइच्छावसेमानसीं ॥ कींपहावेंरामचंद्रासी ॥ पिशाचह्मणेयानांवासी ॥ तूंमजपाशींघेऊंनको॥३४॥
त्याचियाभेटीसीजोकारण ॥ तोपुरुषतुजदावितोंजाण ॥ मगहनुमंतासीदिल्हेंदाऊन ॥ कवण्याप्रकारेंतेंपरिसा ॥३५॥ येथेंएक्यामंदिरांत ॥
जेंश्रवणाचेंरसायनसत्य ॥ तेरामायणाचीकथाहोत ॥ ऐकावयामारुतीयेतसेतेथें॥३६॥तयाचीमीसांगतोंखुण ॥ सकळांआधींबैसेयेऊन ॥ पु
राणझाल्यावरीजाण ॥ जातसेमागोनसर्वांच्या ॥३७॥ वृद्धब्राह्मणअत्यंतजर्जर ॥ तयासीपहातांत्रासेअंतर ॥ सकळत्यापासोनिबैसतीदूर ॥
व्यापेदुर्गंधतयाचा ॥३८॥ तयासीतूंशरणजाऊन ॥ कार्यआपुलेंघेसाधून ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ आनंदहोयतुळसीदासा ॥३९॥ मग
जाऊनियांपुराणांत ॥ तयावृद्धासीओळखोनघेत ॥ पुराणझाल्यावरीत्वरित ॥ जातसेमागेंतयाच्या ॥४०॥ हृदयींऐसाकेलाविचार ॥ कोठेंए
कांतपाहोनिसुंदर ॥ चरणधरावेबळकटसत्वर ॥ तोंलगबगेंमारुतीजातसे ॥४१॥ पुरसोडोनिआलेवनांत ॥ ऐसापाहोनितेंएकांत ॥ तुळसी
दासेंधांवोनित्वरित ॥ बळकटपायांसीधरियेलें ॥४२॥ हनुमंतकरीतसेधिःकार ॥ अरेहेब्राह्मणाहोईदूर ॥ हीनअमंगलमीअसेंफार ॥ मज
लागींतूंशिवूंनको ॥४३॥ तुळसीदासह्मणेमीपूर्ण ॥ घेतलेंतुह्मासीओळखून ॥ कैसेंटाळूंसकालआपण ॥ बळकटचरणधरिलेमीं ॥४४॥ आ
तांअनाथमजजाणोन ॥ कृपाकरोनीद्यावेंदर्शन ॥ ऐसेंह्मणोनिकरीरुदन ॥ सप्रेमभरेंकरोनियां ॥४५॥ हनुमंतमनींकरीविचार॥ हावाल्मिका
चाअसेअवतार ॥ यासीदर्शनद्यावेंसत्वर ॥ मगआपणप्रगटले ॥४६॥ जैसेंसंतांनींपुराणींगाइलें ॥ तैसेंचिस्वरूपधारणकेलें॥ तुळसीदासासी

तयेवेळे ॥ परमआनंदजाहला ॥४७॥ ॥ मू०क०॥ मांगिलीजे बर कही दीजे रामभूपरूप अतिही अनूप नित नेन अभिलाखिये ॥ कियो
ले संकेत वाहि दिनहीसो लाग्यो हेत आई सोइ समे चेत कवि छबि चाखिये ॥ आये रघुनाथ साथ लक्षमन चढे घोरे पट रंगवोरे हरेकैसे
मन राखिये ॥ पाछे हनूमान आये बोले देखे प्रानप्यारे नेकु न निहारे मैतो भले फेरि भाखिये ॥३॥ ॥टी०ओ०॥ तेव्हांमारुतीप्रसन्नहो
ऊन॥ह्मणतीकांहींमागवरदान॥ येरुह्मणेमजराघवदर्शन ॥ आवडेयाविणनकोकांहीं ॥४८॥ अयोध्येचाराघवभूप॥ अनुपमजयाचेंअसेरूप॥
त्याचीअभिलाषालागलीअमूप ॥ माझ्यानेत्रांसीसर्वदा ॥४९॥ ऐसेंतयासीपाहोनिआर्त ॥ मारुतीतयासींकरीसंकेत ॥ तेदिवसींश्रीजान
कीकांत ॥ दर्शनदेतीलतुजलागीं ॥५०॥ यापरीतयाआश्वासून ॥ गुप्तझालेश्रीहनुमान ॥ तुलसीदासाचेंवेधलेंमन ॥ कधींतोदिवसयेईल
॥५१॥तंवतोदिवसआलाजाण ॥ कपीनेंजेंहोतेंकथिलेंस्थान ॥ तेथेंतुळसीबैसेजाऊन ॥ वाटपहातराघवाची ॥५२॥ तृषिततयाचेझालेनयन
केव्हांस्वरूपतेंकरीनप्राशन ॥ तोंइतुक्यांतरघुनंदन ॥ लक्ष्मणासहितपातले ॥ ५३ ॥ पठाणाच्यारूपेंकरून ॥ उभयतांअश्वावरीबैसोन॥
सज्जकरूनीधनुष्यबाण ॥ मृगयाकरीतपातले ॥ ५४ ॥ शरीरावरीजींहोतींवस्त्रें ॥ हिरव्यारंगाचींतींसर्वत्र ॥ ऐसेपाहोनिवेषविचित्र ॥
कैसेंमनांतयेईलत्याच्या ॥ ५५ ॥ तेणेंनपाहिलेंपोटभर ॥ निघोनिगेलेतोंरघुवीर ॥ मागोनिहनुमंतआलेसत्वर ॥ कायबोलतीतुलसीदा
सा ॥ ५६ ॥ अरेहेंप्रेमळाघेतलेंदर्शन ॥ आतांचिगेलेरघुनंदन ॥ उभयतांआलेहोतेपठाण ॥ रामलक्ष्मणतेचिकीं ॥ ५७ ॥ तुळसीदासें
हेंऐकतांवचन ॥ बहूतअंतरींव्याकुळहोऊन ॥ ह्मणेप्राणप्रियगेलेनिघोन ॥ नपाहिलेमीकिंचितही ॥ ५८ ॥ पुन्हाकपीचेधरोनिचरण ॥
ह्मणेपुराणींजैसेंवर्णन ॥ तैसेंस्वरूपपाहिल्याविण ॥ तृप्तनव्हेचिमनमाझें ॥ ५९ ॥ तयाआश्वासीहनुमंत ॥ तैसेंचिदर्शनहोईलसत्य ॥
मगप्रार्थोनिश्रीरघुनाथ ॥ तुलसीदासासीभेटविले ॥ ६० ॥ मगतेंअंतरींधरोनिध्यान ॥ सर्वकाळकरीरामभजन ॥ चित्रकूटघांटावरीजा
ण ॥ आश्रमकरोनिराहिले ॥ ६१ ॥ निशिदिनयेतीसंतसज्जन ॥ तयांचेंहोतसेअर्चनभोजन ॥ संप्रदायवाढलाबहूतजाण ॥ शिष्यअ
पारजाहले ॥ ६२ ॥ ॥ मू०क० ॥ हत्या करि बिप्र एक तीरथ करत आयो कहे मुख राम भिक्षा डारिये हत्यारेको ॥ सुनि अभि

राम नाम धाममे बुलाइ लियो दियो ले प्रसाद कियो सुद्ध गायो प्यारेको ॥ भई द्विजसभा कही बोलिके पठायो आप कैसे गयो
पाप संग लैके जेये न्यारेको ॥ पोथी तुम बाचो हिये भाव नही साचो आजु ताते मति कांच्यो दूरि करे न अंध्यारेको ॥४॥ ॥
टी०ओ० ॥ एकविप्रानेंहत्याकेली ॥ जातीवालेमिळोनिसकळीं ॥ जातीबाहेरतयेवेळीं ॥ भ्रष्टह्मणोनिदवडिलें ॥ ६३ ॥ प्रायश्चित्तही
केलेंसकळ ॥ यात्राकरीतसर्वकाळ ॥ फिरतसेतोभूमंडळ ॥ परीकोणीनशुद्धकरिती ॥ ६४ ॥ यापरीयात्राकरीतकरीत ॥ काशी
क्षेत्रांतआलाफिरत ॥ घरोघरींभिक्षामागत ॥ रामरामऐसेंह्मणोनियां ॥ ६५ ॥ आधींह्मणोनिरामनाम ॥ मगह्मणेमीपापीपरम ॥ महा
हत्यारीअसेंउत्तम ॥ दीनजाणोनभिक्षाघाला ॥ ६६ ॥ ऐसियापरीभिक्षामागत ॥ तुलसीदासाचेआश्रमींयेत ॥ तयाचेश्रवणींनामपड
त ॥ सुंदरमनोरमराघवाचें ॥ ६७ ॥ लगबगेंतुलसीदासआपण ॥ त्याविप्रासीहातजोडोन ॥ घरांतघेतीबोलाऊन ॥ वचनबोलतीकाय
तया ॥ ६८ ॥ रामचंद्राचेंनामघेऊन ॥ पातकीऐसेंकांह्मणतांजाण ॥ नामेंचितुह्मीझालांपावन ॥ करायाभोजनपंक्तीसी ॥ ६९ ॥
बैसवोनपंक्तीमाजीविशद ॥ तयासीदिधलामहाप्रसाद ॥ यापरीविप्रतोकेलाशुद्ध ॥ मगभजनांतबैसविला ॥७०॥ संतसज्जनमिळोनि
सांग ॥ प्राणप्रियजोराघवसुभग ॥ अंतरींभरोनिप्रेमरंग ॥ केलेंभजनतयाचें ॥ ७१ ॥ नविचारितांकोणाजाण ॥ तुलसीदासेंस्वताआ
पण ॥ हत्यारियासीकेलेंपावन ॥ ऐसेंनगरींतप्रगटलें ॥ ७२ ॥ पंडितांसीकळतांसमाचार ॥ त्यांचेंपोळोनिगेलेंअंतर ॥ ह्मणतीयासीध
र्माधिकार ॥ कोणत्याशिष्टानेंदीधला ॥ ७३ ॥ सर्वविप्रांनींसभाकरून ॥ तयासीधाडिलेंपाचारण ॥ तुलसीदासेंतेंमानोन ॥ आलेआ
पणसभेसी ॥ ७४ ॥ तेव्हांबोलतीसर्वब्राह्मण ॥ तुह्मीचआपणपुढेंहोऊन ॥ जातिभ्रष्टासीकरोनिपावन ॥ पंक्तींतघेऊनजेवविला ॥७५॥
कोणतेंप्रायश्चित्तदीधलें ॥ कैसेंविप्राचेंपापगेलें ॥ तुलसीदासतयेवेळे ॥ कायबोलतसकळांसी ॥ ७६ ॥ करितांनामाचाउच्चार ॥ सर्वही
पापगेलेंदूर ॥ तेव्हांहांसतीसकळविप्र ॥ चांगलाप्रकारकेलाकीं ॥ ७७ ॥ कोरडेंचिह्मणोनिरामनाम ॥ यासीपावनकेलेंउत्तम ॥ धर्म
शास्त्राचेंकायकाम ॥ बराचिमार्गकाढिला ॥ ७८ ॥ तुलसीदासजीबोलेत्यांसी ॥ हेंकायसोडूनधर्मशास्त्रासी ॥ पोथ्यावाचूनहीतुह्मासी ॥

भावनाहृदयींनसेसत्य ॥ ७९ ॥ येणेंचितुमचीमतीहीन ॥ हृदयींअंधारजोव्यापिलापूर्ण ॥ दूरनकरवेतुह्मासीजाण ॥ वृथाअभिमानकरीतसां ॥ ८० ॥ ॥ मू०क० ॥ देखि पोथि बाचि नाममहिमाहूं कही साच ऐपे हत्या करै कैसे तरै कही दीजिये ॥ आवेजो प्रतीति कहो कही याके हाथ जैवे शिवजूके बैल तब पंगतीमे लीजिये ॥ थारमे प्रसाद दियो चले जहां पनकियो बोले आप नामके प्रताप मती भीजिये ॥ जैसी तुम जानो तैसी कैसेके बखानो अहो सुनिके प्रसन्न पायो जैजैधुनि रीझिये ॥ ५ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ कैसानामाचामहिमापूर्ण ॥ धर्मशास्त्रांतपहाशोधून ॥ विप्रींपुस्तकींपहातांजाण ॥ निघालेंवचनतयामाजी ॥ ८१ ॥ श्लोक ॥ नाम्नोस्तियावतीशक्तिःपापनिर्दहनेहरेः ॥ तावत्कर्तुंनशक्नोतिपातकंपातकीजनः ॥ १ ॥ यावरीकायबोलतीब्राह्मण ॥ जैसीयाच्याहस्तेंकरून ॥ प्रत्यक्षहत्याघडलीजाण ॥ आलेंदिसोनपापआह्मा ॥ ८२ ॥ तैसेंचियाचेंगेलेंपाप ॥ प्रत्यक्षत्याचेंदिसावेंस्वरूप ॥ जेणेंआह्मासीआपेआप ॥ प्रतीतीयेईलतेकरा ॥ ८३ ॥ तरीयाच्याहस्तेंकरून ॥ विश्वेश्वराचानंदीजाण ॥ आपणचिउठोनकरीलभोजन ॥ परमप्रीतीकरूनियां ॥८४॥ ऐसाअनुभवआलियावर ॥ यासीपंक्तींतघेऊंसत्वर ॥ तुळसीह्मणतीहेंकायथोर ॥ आतांचिप्रत्यययेईलकीं ॥८५॥ मगताटांतप्रसादवाढोन ॥ तयाविप्राचेकरींदेवोन ॥ जेथेंप्रत्ययाचाकेलापण ॥ तेथेंसकळहीचालिले ॥ ८६ ॥ विश्वेश्वराच्यामंदिरांत ॥ सर्वकाशीच्याविप्रांसहीत ॥ तुळसीदासयेऊनत्वरित ॥ कायआपणकरीतसे ॥ ८७ ॥ तयानंदीसीनमनकरोन ॥ विनवीतसेकरजोडून ॥ नामाचाजोप्रतापपूर्ण ॥ त्यांतरंगलीमतीतुमची ॥ ८८ ॥ जैसेंमाहात्म्यतुह्मीजाणतां ॥ तेंकैसेनिवर्णवेतत्त्वता ॥ प्रसादघ्यावाह्मणोनिआतां ॥ विनंतीकरितांलाजवाटे ॥ ८९ ॥ मगविप्रासीह्मणतीसत्वर ॥ प्रसादठेवींनंदीसमोर ॥ तैंविप्रतोठेवीझडकर ॥ हातजोडूनउभाराहे ॥ ९० ॥ तुळसीदासाचेंवचनऐकोन ॥ नंदिकेश्वरप्रसन्नहोऊन ॥ श्वाससोडीउभाराहून ॥ करीआरंभभोजनासी ॥ ९१ ॥ सर्वहीप्रसादभक्षणकरून ॥ ताटहीसर्वघेचाटोन ॥ तेव्हांबैसेस्वस्थहोऊन ॥ सर्वहीजनपहाताती ॥ ९२ ॥ एकचिझालाजयजयकार ॥ सकळविप्रांचेंरिझोनिअंतर ॥ तुळसीदासासीनमस्कार ॥ सप्रेमयुक्तघालती ॥ ९३ ॥ ह्मणतीनामाचामहिमाअगाध ॥ तैसीचतुमचीभक्तीशु

द्द ॥ आह्मीतुह्मासींकेलाविनोद ॥ क्षमाकरिजेदयाळा ॥९४॥ ॥ मू०क० ॥ आये निसि चोर चोरी करन हान धन देखे शामघन हा
तचापसर लियेहे ॥ जबजब आवे बानसाध डरपावे येतो अति मडरावे ऐपे चली दूरि कियेहे ॥ भोर आय पूछि आज्ञु सावरो कि
शोर कोन सुनि करि मौन रहे आंसु डारि दियेहे ॥ दई सब लुटाइ जांनी चौकी रामराइ दई लई उन्हो दिछा सिछा सुद्ध भये हिये
हे ॥६॥ ॥ टी०ओ० ॥ यावरीमाहात्म्यबहुवाढलें ॥ संप्रदायीजनफारझाले ॥ द्रव्यअपारमिळूंलागलें ॥ तयाचीसंख्याकोणकरी ॥९५॥
घरामाजीजिकडेतिकडे ॥ चांदीसोन्याचींलोळतीभांडें ॥ कोणतयांतेंरक्षीनिवाडे ॥ संतांसीचाडनसेधनाची ॥ ९६ ॥ सर्वदाउघडींराह
तीद्वारें ॥ ऐसातेथीलपाहोनिप्रकार ॥ चोरीकरावयासीआलेचोर ॥ धनाचेंहरणकरूंपाहती ॥ ९७ ॥ तोंधांवलेरामलक्ष्मण ॥ हातींघे
ऊनधनुष्यबाण ॥ आश्रमद्वारींउभेराहून ॥ तयाचोरांतेंदटाविती ॥ ९८ ॥ तेव्हांविचारकरितीचोर ॥ येथेंरक्षकद्वारावर ॥ कधींनपा
हिलेआजवर ॥ हेमार्गस्थअसतीकोणी ॥ ९९ ॥ तरीआतांहासमयटाळून ॥ घटकाभरानेंयेऊंआपण ॥ तेवेळेसीगेलेनिघोन ॥ पुनर
पियेतीचोरावया ॥ १०० ॥ पहिलेंसोडोनियांद्वार ॥ दुसऱ्याद्वारेंयेतीचोर ॥ तोंतेथेंहीधनुर्धर ॥ सज्जोनीशरउभेअसती ॥ १ ॥ ज्या
ज्यामार्गेंकरोनिचोर ॥ जेजेवेळेसयेतीसत्वर ॥ तेव्हांतेव्हांश्रीरघुवीर ॥ तयांलागोनदटाविती ॥ २ ॥ चोरांसभीतीवाटेबहुत ॥ परंतुध
नाचालोभअत्यंत ॥ वारंवारयेतीतेथ ॥ मगरघुनाथकायकरी ॥ ३ ॥ वेगेंचोरांचेमागेंलागले ॥ तेव्हांचोरतेसत्वरपळाले ॥ गांवाबाहेर
काढोनदीधले ॥ यापरीकेलेंदूरचोरां ॥ ४ ॥ चोरभीतीनेंपळोनिगेले ॥ परीत्यारूपींनेत्रलोधले ॥ ह्मणतीदिवसाजाऊनभले ॥ पाहूंउ
भयतांद्वारपाळां ॥ ५ ॥ तोंजाहलाप्रातःकाळ ॥ तेव्हांतेमिळोनिचोरसकळ ॥ पहावयासीद्वारपाळ ॥ तुळसीच्याआश्रमींपातले ॥ ६ ॥
तोंतेस्थानींनसतीरघुवीर ॥ तेणेंतळमळकरितीचोर ॥ दर्शनेंनिर्मळझालेंअंतर ॥ मनींसद्भावजाहलासे ॥ ७ ॥ तुळसीदासाच्यायेवोनिस
मोर ॥ उभेराहिलेजोडोनिकर ॥ ह्मणतीआह्मीआहोंतचोर ॥ आम्रुचाप्रकारपरिसावा ॥ ८ ॥ रात्रींचोरीकरावयासी ॥ आपुल्यापात
लोंआश्रमासी ॥ तोंजीतुमच्याद्वारापाशीं ॥ दोघेधनुर्धरपाहिले ॥९॥ एकाचीतनूघनश्याम ॥ एकतोगोरादिसेउत्तम ॥ आह्मासीदावो

निभीतीपरम ॥ गांवाबाहेरघातले ॥ ११० ॥ परीउभयतांचेंरूपसुंदर ॥ आमुचेंतेथेंजडलेंअंतर ॥ ह्मणोनिपहावयाआलोंझडकर ॥ आ
ह्मांतेंसत्वरदाखवा ॥११॥ ऐसेंचोरांचेंवचनऐकोन ॥ अंतरींगेलेहेसमजोन ॥ स्तब्धराहिलेधरोनिमौन ॥ अश्रुटाकिलेनयनांतोनी ॥१२॥
मगअंतरींकरीविचार ॥ आश्रमींदाटलेंद्रव्यअपार ॥ तेणेंकष्टलेश्रीरघुवीर ॥ धनाचेंरक्षणकरितांकीं ॥ १३ ॥ तैंबोलावूनीसंतब्राह्मण ॥
धनसर्वहीदिल्हेंलुटवोन ॥ चोरांनींतोप्रकारपाहून ॥ गेलेमनांतसमजोनी ॥ १४ ॥ ह्मणतीराघवेंचौकीदीधली ॥ तैंसमईआपणाभूलप
डली ॥ ऐसेंसमजतेंतरीतेवेळीं ॥ श्रीचरणकमळींलीनहोतों ॥ १५ ॥ ऐसासंतांचापाहोनिप्रभाव ॥ चोरांचेअंतरींउपजोनिभाव ॥ आ
पुलाव्यवहारसोडोनिसर्व ॥ गेलेशरणतुळसीदासा ॥ १६ ॥ सद्गुरूपासोनिघेतलीदीक्षा ॥ आणिसंतांचीजैसीशिक्षा ॥ मनींधरोनिश्री
कमलाक्षा ॥ शुद्धअंतरजाहलें ॥१७॥   ॥ मू० क० ॥ कियो तन विप्र त्यागि लागचली संग तिया दूरिहिते देखि किया चरनप्रना
महे ॥ बोलो यो सुहागवती मन्यो पती होंहु सती अबतो निकसि गई जांहू सेवो रामहे ॥ बोलिके कुटुंब कही जोपे भक्ति करो
सही गही तब बात जीव दियो अभिरामहे ॥ भये सब साधु व्याध मेटि ले बिमुखताकी जाकी वास रहे तो न सूझे शांम धामहे ॥ ७ ॥
॥   ॥ टी० ओ० ॥ यावरीकोणीब्राह्मण ॥ तोपावलामृत्युसदन ॥ तयाचीकांतापुण्यपावन ॥ सतीनिघालीजावया ॥१८॥ विमानीं
देहबांधोन ॥ तुळसीदासाच्याआश्रमाहून ॥ तयाविप्राचेंकरावयादहन ॥ मनकर्णिकेवरीनेताती ॥१९॥ सुवासिनीसीवायनदेत ॥ तया
च्यासवेंकांतायेत ॥ तुळसीदासमहाभक्त ॥ आश्रमाबाहेरबैसलेहोते ॥ १२० ॥ तोंसतीनेंदेखिलेंदुरोन ॥ तुळसीदासाच्याजवळयेऊन ॥
मस्तकचरणावरीठेवोन ॥ साष्टांगनमनकेलेंकीं ॥ २१ ॥ तुळसीदासबोलतीआशीर्वचन ॥ सौग्यवतीतूंहोईंपूर्ण ॥ ऐसेभक्तांचेबोलऐ
कोन ॥ करजोडूनसतीविनवी ॥ २२ ॥ निजधामासीगेलेपती ॥ आतांकैसीमीसौभाग्यवती ॥ त्यासवेंमीजातसेंसती ॥ तुळसीदास
तैंकायबोले ॥ २३ ॥ आतांजेंनिघालेंमुखांतोन ॥ तेंसत्यहोईलजाणपूर्ण ॥ तुह्मीसेवावारघुनंदन ॥ ऐसेंसतीसीआज्ञापी ॥ २४ ॥ म
गत्याविप्राचेसकळआप्त ॥ जवळीबोलाउनीत्वरित ॥ कायतयांसीआज्ञापित ॥ तुळसीदासजींतेधवां ॥ २५ ॥ तुह्मीसकळांनींभक्तीकरा

वी ॥ भावठेवावामाझेराघवीं ॥ त्रिवारमजलाटाळीद्यावी ॥ ऐसेंचकरूंह्मणोनियां ॥ २६ ॥ तरीचहाउठेलब्राह्मण ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ तेव्हांसकळहीआप्तमिळोन ॥ ठेवितीहातचरणांवरी ॥ २७ ॥ आह्मीसर्वहीआज्ञानुसार ॥ भजनरामाचेंकरूंनिरंतर ॥ तेव्हांतुळसीदाससत्वर ॥ हस्तठेवितीप्रेतावरी ॥ २८ ॥ रामाचेंभजनकेल्याविण ॥ वृथाकांआपुलासोडिसीप्राण ॥ ऐसेंप्रेतासीबोलतांजाण ॥ तत्काळब्राह्मणऊठला ॥ २९ ॥ ऐसाउत्तमप्रकारेंकरून ॥ जिवंतकरितांतोब्राह्मण ॥सकळींजयजयकारकरून ॥ जाहलेशरणतुळसीदासा ॥१३०॥ तुळसीदासाचाहोतांचिबोधु ॥ सकळहीतेझालेसाधु ॥ विन्मुखतेचीजेहोतीव्याधु ॥ नाशोनिटाकिलीतेधवां ॥ ३१ ॥ ज्याविन्मुखतेच्यायोगेंकरून ॥ हृदयींअसतांजगज्जीवन ॥ कधींनत्याचेंहोयस्मरण ॥ सद्गुरूकृपेंतोआठविला ॥३२॥ ॥ मू०क०॥ दिल्लीपती पातसाहिअहिदी पठाये लेन ताको सो सुनायो सुवे विप्र ज्यायों जानिये ॥ देखिवेको चाहे नीके सुखसो निवाहे आइ कही बहू विनय गही चले मन आनिये ॥ पहुंचे नृपतिपास आदर प्रकाश कियो दियो उच्च आसन ले बोल्यो मृदु बानिये ॥ दीजे करामाति जगख्यात सब मात किये कही झूटि बात एक राम पहिचानिये ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसाहोतांचिसाक्षात्कार ॥ तेणेंलौकिकवाढलाफार ॥ दिल्लीचापतीबादशाहथोर ॥ कळलीहेवार्तातयासी ॥ ३३ ॥ तोह्मणेऐसाकरामती ॥ त्याचेंदर्शनघ्यावेंनिश्चिती ॥ मगआणावयातुळसीप्रती ॥ उत्तमलोकांसीपाठविले ॥ ३४ ॥ त्यांसीआपुल्यामुखेंजाण ॥ तुळसीदासाचेंमाहात्म्यपूर्ण ॥ सांगतसेबादशाहआपण ॥ कींतयासींआणावें ॥३५॥ जेणेंआपुल्याप्रतापेंकरून ॥ मेलेलाउठविलाब्राह्मण ॥ तयासीविनवामाझ्याकडोन ॥ बहुतप्रकारेंकरूनियां ॥ ३६ ॥ आपुल्यादर्शनाचीइच्छाबहुत ॥ बादशाहासीझालीसत्य ॥ तरीकृपाकरोनिनाथ ॥ चलावेंआपणतेथवरी ॥ ३७ ॥ ऐसाबादशाहेंनिरोपसांगतां ॥ तयालोकांसीउपजेआस्ता ॥ ह्मणतीऐश्याचेंदर्शनतत्त्वतां ॥ कैंआपणासीहोईल ॥ ३८ ॥ जैसेंबादशाहेंकेलेंकथन ॥ तैसेंचिउत्तमप्रकारेंकरून ॥ तिहींसंतोषयुक्तहोऊन ॥ निर्वाहकेलावचनाचा ॥ ३९ ॥ सत्वरकाशींतयेऊन ॥ तुळसीदासाप्रतीभेटोन ॥ बहुतआदरेंविनंतीकरून ॥ निरोपसांगतीबादशाहाचा ॥ १४० ॥ कींआपुलेंव्हावेंदर्शन ॥ ऐसेंरायाचेंइच्छीम

न ॥ तरीदयाळाकृपाकरोन ॥ चलावेंआमुच्याबरोबरी ॥ ४१ ॥ तुळसीदासाच्यामनासआलें ॥ मगतयाच्यासवेंनिघाले ॥ दिल्लीमाजीयेऊनपोहोंचले ॥ भेटजाहलीबादशाहाची ॥ ४२ ॥ बहुआदराचाकेलाप्रकाश ॥ उच्चासनदिधलेंबसायास ॥ नमनकरोनिबोलेसुरस ॥ मृदुवाणीनेंतेधवां ॥ ४३ ॥ आपुलीकीर्तिजगविख्यात ॥ जनांच्यामुखानेंऐकिलीबहुत ॥ सर्वसंतांवरीकेलीमात ॥ ब्राह्मणमृतउठविला ॥ ४४ ॥ तरीमजलागींकरामत ॥ कांहींतरीदाखवासत्य ॥ यापरीबोलतांतोनृपनाथ ॥ तुळसीदासकायह्मणे ॥ ४५ ॥ अहोहीरायामिथ्यागोष्ट ॥ मीएकओळखेंराघवास्पष्ट ॥ याहूनआणिककांहींकटकट ॥ नकळेचिमजलासत्यहें ॥ ४६ ॥ ॥ मू०क० ॥ देखो राम कैसो कही कैद किये किये हिये हूंजिये कृपाल हनूमानजू दयालहो ॥ ताहिसमे फौलिगये कोटिकोटि कपि नये लोंचे तन खैंचे चीर भयो यो बिहालहो ॥ फोरे कोट मारे चोट कियेडारे लोटपोट लीजे कोन ओट जाइ मानो प्रलयकालहो ॥ भयी तब आखे दुखसागरको चाखे अब वेइ हमे राखे भाषे वारो धनमालहो ॥ ९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंतुळसीच्याऐकतांवचना ॥ बादशाहासीउठेकल्पना ॥ कींहाआपुलाअंतजाणा ॥ लागूंनदेतसेमजलागीं ॥ ४७ ॥ मगतुळसीसीकायबोलत ॥ कैसातुमचातोरघुनाथ ॥ तयालागींपाहीनसत्य ॥ ऐसेंबोलोनकायकरी ॥ ४८ ॥ सेवकबोलाउनीत्वरित ॥ तयांसीबादशाहआज्ञापित ॥ दाविल्यावांचोनिश्रीरघुनाथ ॥ तुळसीदासासीउठोंनद्यावें ॥ ४९ ॥ ऐसेंसंतांसीकरोनिकैद ॥ बादशाहजाऊननिजलाविशद ॥ तुळसीदासासीहोयविषाद ॥ हेंकायराघवाझालेंकीं ॥ १५० ॥ मगजयाचाहोतावशिला ॥ त्यामारुतीचाआठवकेला ॥ हेभक्तवत्सलादीनदयाळा ॥ होइजेकृपाळयेसमयीं ॥ ५१ ॥ ऐसाआठवकरितांअंतरीं ॥ रामभक्ताचाजोसाहाकारी ॥ तेणेंवानरसेनाभारी ॥ धाडिलीदिल्लींततेधवां ॥ ५२ ॥ तोंतेसमयींवानरगण ॥ कोटीचेकोटीप्रगटलेजाण ॥ गांवामाजीगेलेव्यापुन ॥ एकचिप्रळयमांडिला ॥ ५३ ॥ तन्नूसीघेतीओरबडून ॥ वस्त्रेंफाडितीहिसकोन ॥ ऐसेंदुर्जनासींकेलेंपूर्ण ॥ सर्वहीव्याकुळजाहले ॥ ५४ ॥ कोटदीधलेपाडोन ॥ कितीकांचेघेतलेप्राण ॥ कितीपाडिले घायाळकरून ॥ हुंबतलोळतीजेथेंतेथें ॥ ५५ ॥ कोणकोणांचेंनकरीरक्षण ॥ जाणोंप्रळयकाळझालापूर्ण ॥ बादशाहासिकळेजोंवर्तमान ॥

तोंतेथेंहीवानरपातले ॥ ५६ ॥ राणीवश्यांतशिरोन ॥ जेव्हांअनर्थमांडिलाजाण ॥ रायावरलोटलेकपिगण ॥ तेव्हांतोपळेतेथोनी
॥ ५७ ॥ दुःखसागराचास्वादपूर्ण ॥ बादशाहासीघडलाजाण ॥ तेव्हांडोळेगेलेखुलोन ॥ ह्मणेहेंदुःखत्याचियोगें ॥ ५८ ॥ तुळसीदासा
चेंकेलेंछळण ॥ तेणेंहाप्रळयझालापूर्ण ॥ आतांआपुलेंसंरक्षण ॥ त्यावांचूनकोणकरी ॥ ५९ ॥ माझेंसर्वहीमालधन ॥ टाकीनत्यावरी
ओवाळून ॥ ऐसेंबादशाहकरीतभाषण ॥ येतसेधांवततेधवां ॥ १६० ॥ ॥ मू०क० ॥ आइ पाइ लिये तुम दिये हम प्रान पावे
आप समझावे करामती नेक लीजिये ॥ लाज दबि गयो नृप तब राखिलियो कह्यो भयो घर रामजूको वेगि छोडि दीजीये ॥
सुनि तजि दियो ओर कर्‍यो लैके कोटि नयो आबहू न रहे कोऊ बामे न छीजिये ॥ कासी जाइ वृंदावन आइ मिले नाभा
जूसो सुन्यो हो कबित निज रीझि मति भीजिये ॥ १० ॥ ॥टी०ओ०॥ तुळसीदासाजवळयेऊन ॥ बळकटधांवोनधरीचरण ॥ आतांआ
पणरक्षिल्याविण ॥ कैसेवांचतीप्राणआमुचे ॥ ६१ ॥ तुळसीदासेंतैंऐकतांवचन ॥ रायासीसांगतीसमजावोन ॥ इतुक्यांतकायझालेंजाण ॥
थोडीचसेनाआलीसे ॥ ६२ ॥ पुढेंयेणारअठरापद्म ॥ मागोनियेतीलरघूत्तम ॥ करामततूंपाहेंउत्तम ॥ कायचमत्कारहोतसे ॥ ६३ ॥ बादशाहेंऐं
कतांवचन ॥ लज्जेकरूनगेलादबून ॥ ह्मणेजीआतांराखिजेप्राण ॥ अपराधीपूर्णअसेंमी ॥ ६४ ॥ तुळसीदासतैंबोलेउत्तर ॥ आतांहेंरा
माचेंझालेंघर ॥ यासीसोडोनद्यावेंसत्वर ॥ दुसराठावपहावा ॥ ६५ ॥ बादशाहेतेंकेलेंकबूल ॥ तुळसीदासेंतयेवेळे ॥ जोडोनियांकरकमळ ॥
प्रार्थिलेंसकळवानरां ॥ ६६ ॥ क्षणभरीआपणघेइजेविसावा ॥ बादशाहनिघोनिजातसेयेधवां ॥ मगहाआपणठावघ्यावा ॥ कृपाकरोनियां
मजवरी ॥ ६७ ॥ तुळसीदासाचेऐंकतांवचन ॥ सर्वहीथांबलेवानरगण ॥ बादशाहेंपरिसोनिआज्ञावचन ॥ सोडिलेंस्थानतेधवां ॥ ६८ ॥
मगदुसराकोटकरून ॥ तेथेंवसविलीदिल्लीजाण ॥ अद्यापपूर्वीचेंतेंअसेस्थान ॥ कोणीजननराहतीतेथें ॥ ६९ ॥ अकल्पितकोणीराहिल्याजाण ॥
उपद्रवकरितीवानरगण ॥ असोयापरीचमत्कारदाऊन ॥ तुळसीदासआपणनिघाले ॥ १७० ॥ पुनरपिकाशीमाजीयेऊन ॥ तेथेंकांहींदिवस
राहोन ॥ श्रीकृष्णाचेंपहावेंस्थान ॥ ह्मणोनिआलेवृंदावना ॥ ७१ ॥ सर्वसंतांचेंदर्शनघेतलें ॥ तैंनाभाजीहोतेआले ॥ तयांसीतुळसीदास

भेटले ॥ परमप्रीतीकरूनियां ॥ ७१ ॥ तुळसीदासाचेंहोतांदर्शन ॥ नाभाजीसीहोयआठवण ॥ यासंताचेंमीनकेलेंवर्णन ॥ ह्मणोनिखिन्नजाहले ॥ ७२ ॥ तोंअर्धरात्रीसीरघुनंदन ॥ तुळसीदासाचेंकरोनिवर्णन ॥ आपुल्याहस्तेंछप्पालिहोन ॥ भक्तिमालेंतठेविला ॥ ॥ ७३ ॥ नाभाजीचानेमनित्य ॥ भक्तिमालेचापाठकरीत ॥ प्रातःकाळींजोंपाहेत्यांत ॥ छप्पातुळसीचापाहिला ॥ ७४ ॥ सज्जनांच्याकृपेकरून ॥ तयासीहोतेंअंतरज्ञान ॥ ध्यानींपाहेजोंविलोकून ॥ तोंरघुनंदनेंलिहिलासे ॥ ७५ ॥ तेणेंआनंदझालापूर्ण ॥ लगबगेंतीपोथीघेऊन ॥ सज्जनसभेमाजीयेऊन ॥ केलेंनिवेदनसर्वही ॥ ७६ ॥ तुळसीदासेंतेंऐकतांवृत्त ॥ कींयेवोनिश्रीरघुनाथ ॥ माझेंवर्णनकरोनिकवित ॥ भक्तिमालेंतठेविलें ॥ ७७ ॥ तेव्हांअत्यंतमतीरिझोन ॥ प्रेमरंगांतगेलीभिजोन ॥ भक्तवत्सलदयाळूपण ॥ केलेंवर्णनराघवाचें ॥ ७८ ॥ ॥मू०क०॥ मदनगुपालजूको दरसन करि कही सही राम इष्ट मेरे दृढ भाव पागीहे ॥ बैसोही सरूप कियो दियोले दिखाई रूप मनअनुरूप छबी देखि निकी लागीहे॥काहुं कह्यो कृष्ण अवतारी ज्रु प्रसंस महा राम अंस सुनी बोले मति अनुरागीहे ॥ दशरथसुत जानो सुंदर अनूप मानो ईसता बताइ रती कोटिगुनी जागीहे ॥ ११ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मदनगोपाळाचेंध्यावयादर्शन ॥ एकदाआनंदेंप्रेमेंकरून ॥ तुळसीदासजीआलेआपण ॥ तोंकायचमत्कारजाहला ॥ ७९ ॥ मूर्तीचेंरूपपाहोनिसुंदर ॥ तेथेंजडोनिगेलेंअंतर॥ कायबोलतसेहळूचमधुर॥ प्रीतीकरूनतेधवां ॥१८०॥ ॥ दोहा ॥ कहां कंहो छबि आजुकी भले बिराजे नाथ॥ तुलसीमस्तक जब नमें धनुषबाण लों हात ॥१॥ ॥ ओवी॥ सर्वहीदेवाउत्तमअवयव॥ परीएकत्यामाजीदिसेउणीव॥ मजलाइष्टतोअसेराघव॥ तेथेंदृढभावेंमतीजडली ॥८१॥ जरीमुरलीहेद्यालटाकोन ॥ धरालहस्तकींधनुष्यबाण ॥ तरीयारूपींजडेलमन ॥ करीननमनप्रेमानें॥८२॥ ऐसेंभक्ताचेंऐकतांवचन ॥ मदनगोपालप्रसन्नहोऊन ॥ तैसेंचरूपप्रगटकरोन ॥ दीधलेंदर्शनतुलसीदासा ॥८३॥ ॥ दोहा ॥ किरीटमुगट माथे धन्यो धनुषबाण लियो हात ॥ तुलसीजनके कारने नाथ भये रघुनाथ ॥ १ ॥ ॥ ओवी ॥ किरीटमुगुटशोभेशिरीं ॥ धनुष्यबाणदोनीकरीं ॥ यापरीरूपधरितांहरी ॥ होयआनंदतुळसीदासा ॥ ८४ ॥ मनानुरूपछबीपाहोन ॥ अत्यंतगोडलागलीपू

र्ण ॥ सप्रेमयुक्तसाष्टांगनमन ॥ तुळसीदासघालीतसे ॥ ८५ ॥ तेथेंजेहोतेसाधुसज्जन ॥ त्यांसीतेंरूपदिसलेंपूर्ण ॥ तुळसीदासाचेंवर्णन करोन ॥ जयजयकारसर्वकरिती ॥ ८६ ॥ यावरीकोणीएकसंत ॥ तुळसीदासासीकायबोलत ॥ पूर्णावतारीश्रीकृष्णनाथ ॥ त्याचेंमाहात्म्यथोरअसे ॥ ८७ ॥ रामअवतारतोअसेअंश ॥ ऐसेंऐकतांशब्दसुरस ॥ कायबोलतीतुलसीदास ॥ अनुरागमतीसीहोऊनी ॥ ८८ ॥ जाणतहोतोंआजिपर्यंत ॥ दशरथाचासुतअसेरघुनाथ ॥ स्वरूपतयाचेंसुंदरबहुत ॥ ह्मणोनिआसक्तझालोंकीं ॥ ८९ ॥ आजिऐकिलेईश्वरीअंश ॥ तेणेंवाटलाबहुसंतोष ॥ कोटिगुणेंरतीझालीविशेष ॥ आपुल्यावचनेंकरूनियां ॥१९०॥ ऐसीनिरभिमानऐकतांवाणी ॥ तो संतलागलातयाचेचरणीं ॥ तुळसीदासाचीअद्भुतकरणीं ॥ कोणतोजनींवर्णूसके ॥ ९१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनी टीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंचोविसावाछप्पागोडहा ॥ १९२ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूअनिरुद्धा ॥मायेकरूनिमहाप्रबुद्धा ॥ माझीमतीजाहलीबद्धा ॥ तेदीनदयाळासोडवीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ गोपकेलि रघुनाथकी श्रीमानदास परगट करी ॥ करुनाबीरशृंगारआदि उज्जल रस गायो ॥ परमउपकारक धीर कबित्त कविजनमन भायो ॥ कोसलेसपदकमलअनन्य दासव्रत लीनो ॥ जानकीजीवनसुजस रहत निसिदिन रंग भीनो ॥ रामायननाटक कीरहिसी उक्ति भाषा धरि ॥ गोपकेलि० ॥१२५॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीमानदासमहाभक्त ॥ जयाचेइष्टश्रीरघुनाथ ॥ तयाचीजेलीलागुप्त ॥ प्रगटकेलीकींजयानें ॥ २ ॥ शृंगारवीरकरुणादिरस ॥ जेणेंनिर्मळगाइलेसुरस ॥ परोपकारीमहापुरुष ॥ धीरवंतअसेकीं ॥ ३ ॥ इहींजेंजेंकवनकेलें ॥ कविजनमनासीतेंभावलें ॥ कोसलेशपदकमलींभलें ॥ मानसगुंतलेंजयाचें ॥ ४ ॥ अनन्यत्वेंकरोनिजाण ॥ रामाचेंकरीदास्यपण ॥ हेंचिकेलेंव्रतधारण ॥ यावीणआननभजेची ॥ ५ ॥ जानकीजीवन श्रीरघुनाथ ॥ निशिदिनतयाचेसुयशींरत ॥ त्याचिरंगांतभिजलेंचित्त ॥ दुसरेंकांहींनावडे ॥६॥ रामायणादीहनुमन्नाटक ॥ यापरीग्रंथ केलेअनेक ॥ शुकासारिखीउक्तीसम्यक ॥ भाषेंतधारणकेलीजेणें ॥७॥ मूलभक्ति० ॥ एकशेंपंचविसावाछप्पागोडहा ॥८॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूअधोक्षजा ॥ भवतापदूरकरावामाझा ॥ तुजवांचोनिनसेचिदुजा ॥ मजलाकोणीतारक ॥१॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीवल्लभजूके वंसमे सुरतरु गिरधर भ्राजमान ॥ अर्थधर्मकाममोक्षभक्तअनुपायनि दाता ॥ हस्तामलश्रुति जान सबही शास्त्रके ज्ञाता ॥ परिचर्या व्रजराजकुवरके मनको कर्षे ॥ दरसन परमपुनीत सभातन अमृत वर्षे ॥ विठ्ठलेस नंदनसुभाव जग कोऊ नहि तासमान ॥ श्रीवल्लभ० ॥ १२६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीवल्लभाचार्यांचेवंशींजाण ॥ केवळदुसरेसुरतरू समान ॥ गिरिधरनाथहेविराजमान ॥ थोरमहंतजाहले ॥ २ ॥ धर्मार्थकाममोक्षभक्ती ॥ कोणीहीशरणआलियानिश्चिती ॥ अपायर हिततयासीदेती ॥ यापरीदाताअसेहो ॥ ३ ॥ ज्यापरीहस्तामाजीआंवळा ॥ त्यापरीश्रुतीवागतीसकळा ॥ ऐसीजयाचीबुद्धीनिर्मळा ॥ ज्ञातेसर्वहीशास्त्राचे ॥ ४ ॥ ऐसीपरिचर्याकेलीपूर्ण ॥ नंदकुमाराचेंकर्षिलेंमन ॥ गिरिधरजीचेंहोतांदर्शन ॥ परमपुनीतकरीजनां ॥५॥ सभेमाजीबैसतांजाण ॥ अमृतवर्षावकरीपूर्ण ॥ ऐसेंजयाचेंगोडभाषण ॥ निवतसेमनसकळांचें ॥६॥ विठ्ठलाचार्यांचेहेनंदन ॥ वल्लभाचार्यांचेनातूजाण ॥ जगींयाचियास्वभावासमान ॥ दुसराकोणीनसेची ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसव्विसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपुरुषोत्तमा ॥ माझ्याहरोनिसकळभ्रमा ॥ कृपाकरोनियांमेघश्यामा ॥ भक्तिमार्गासीलाविजे ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ श्रीवल्लभजूके वंशमे गुननिध गोकुल नाथ अति ॥ उदधी सदा अक्षोभ सहज सुंदर मितभाषी ॥ गुरुवत्तन गिरराज भल पन सबजग साखी ॥ विठ्ठलेशकी भक्ति भयो वेला दृढ तार्के ॥ भगवंततेजप्रताप नमित नरवर पद जाके ॥ निर्विलीक असै उदार भजनपूंज गिरिधरन रती ॥ श्रीवल्लभ० ॥ १२७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीवल्लभाचार्यांचेवंशींजाण ॥ गोकुलनाथजीअतिगुणनिधान ॥ जैसाअक्षोभसमुद्रपूर्ण ॥ यापरीसर्वदाराहतसे ॥२॥ रूपजयाचेंसहजसुंदर ॥ अल्पभाषणीबोलेमधुर ॥ वडिलांसारिखेंज्याचेंशरीर ॥ केवळगिरिराजदूसरे ॥ ३ ॥ कितीवर्णावाभलेपणा ॥ सर्वजगसाक्षीअसेजाणा ॥ विठ्ठले

शाचीभक्तीपूर्ण ॥ त्याचीदृढवेलाहेजाहले ॥ ४ ॥ भगवत्कृपेचेंतेजप्रताप ॥ जयाचेअंगींदिसेअमूप ॥ थोरथोरलोकतैसेचिभूप ॥ नमि
तीपदकमलजयाचें ॥ ५ ॥ निष्कपटजयाचेंअंतर ॥ आशयपहातांपरमउदार ॥ भजनाचेंतोकेवळघर ॥ गिरिधरचरणींरतीबहु ॥ ६ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ आयो कोऊ शिष्य होन लायो भेट लाखनिकी भाषनकी चातुरिपे मेरी मती रीझिये ॥ कहुहे सनेह तेरो जा
के मिले बिना देह व्याकुलता होइ जोपे तोपे दीक्षा दीजिये ॥ बोल्यो आज मेरो काहू वस्तुसो न हेतु नेकु नेतिनेति कही ह
म गुरू ढूंडि लीजिये ॥ प्रेमहीकी बात इहा करही पलटि जात गयो दुख गात कहो कैसे रंग भीजिये ॥ १ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ कोणीएकथोरसावकार ॥ तयाचाऐसाअसेप्रकार ॥ कींउपदेशहोतांचिसत्वर ॥ साक्षात्कारमजव्हावा ॥७॥ तयासद्गुरूलागू
न ॥ लक्षावधीमीदेईनधन ॥ धनमदेंऐसेंबोलेवचन ॥ परीअंतरींभावनसे ॥ ८ ॥ गोकुलनाथहेसाधुपूर्ण ॥ ऐसेंतयांनींनांवऐकोन ॥
लक्षावधीभेटघेऊन ॥ दर्शनालागींपातला ॥ ९ ॥ साष्टांगदंडवतघालोन ॥ ह्मणेमजलागींउपदेशून ॥ तत्काळप्रभूचेंद्यावेंदर्शन ॥ द्र
व्यअपारदेईनमी ॥ १० ॥ ऐसेंह्मणोनिभेटठेवी ॥ लक्षावधीचाढीगलावी ॥ शब्दांतअत्यंतगौरवदावी ॥ परीअंतरींप्रेमनसे ॥ ११ ॥
यावरीबोलतीगोकुलनाथ ॥ तुझ्याशब्दाचीचतुरताबहुत ॥त्यावरीमाझेंरिझलेंचित्त॥ परीएकतुजलाविचारितों ॥१२॥ यासंसारींकांहींव
स्तुवर ॥ तुझीप्रीतीअसेकींथोर ॥ जयाच्याविरहेंकरूनिसत्वर ॥ देहींव्याकुळताहोतसे ॥१३॥ हामजलागींसांगप्रकार ॥ मगमीउपदेशदे
ईनसत्वर ॥ तेव्हांतोमनींसावकार ॥ करोनिविचारपहातसे ॥ १४ ॥ तोंकोणावरीहीनसेप्रीत ॥ गोकुलनाथासीविनंतीकरित ॥ आ
जिमाझ्याजीयत्किंचित ॥ कोण्याहीवस्तूसीनसेहेतु ॥ १५ ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ गोकुलनाथजीनैराश्यपूर्ण ॥ ह्मणतीदुसरागु
रुधुंडोन ॥ उपदेशघेइजेतयाचा ॥ १६ ॥ मजपाशींयेऊनयेचिवेळा ॥ प्रेमाच्यागोष्टीबहुतकेल्या ॥ इतक्यांतपलटसीचांडाळा ॥ कींन
सेचिप्रीतीकवणाची ॥ १७ ॥ जरीप्रीतीचेंकैसेंलक्षण ॥ तुजलामाहीतनसेचिपूर्ण ॥ हरीच्याप्रेमरंगांतजाण ॥ भिजसीलकैसासांगरे
॥ १८ ॥ मगतोसावकारखिन्नहोऊन ॥ द्रव्यघेऊनिगेलाउठोन ॥ ऐसेनैराश्यभक्तपूर्ण ॥ गोकुलनाथजीपहाहो ॥ १९ ॥ ॥ मू०

क० ॥ कान्ह हो हलालखोरी घोरदियो मन लैके शामरससागरमे नागर रसालहे ॥ निसिको सुपनमांझ निपुन श्रीनाथजूने आ
ज्ञा दई भीति नई मोको ओट सालहे ॥ गोकुलके नाथजूसो बेगि देजताइ दीजे कीजे याहि दूरि छबि पूरि देख्यो ख्यालहे ॥ भो
र जो बिचारे नही धीरजको धारे वहां जांऊ कोऊ मारे पैंडे पऱ्यो यहु लालहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्रभूसीआवडेप्रेमपूर्ण ॥
जातीपातीचेंनसेकारण ॥ तेथेंचिचमत्कारझालाजाण ॥ लक्षदेऊनपरिसावा ॥ २० ॥ गोकुलनाथाचेघरींचा ॥ कानयाभंगीअसेसा
चा ॥ कायमहिमावर्णूतयाचा ॥ प्रभूचाआवडताअसेकीं ॥ २१ ॥ मथुरेमाजीकृष्णमंदिर ॥ गोकुलनाथेंकेलेंसुंदर ॥ तयाचेंपूर्वेंसहोतें
द्वार ॥ देवाचेंमुखउत्तरेसी ॥ २२ ॥ देवाचेसमक्षहोतेंगवाक्ष ॥ कान्हयायेतसेझाडावयास ॥ मंदिराचेआसपास ॥ स्वच्छकरीतसर्वदा
॥ २३ ॥ नित्यतयागवाक्षांतून ॥ कान्हयाहरीचेंघेतसेदर्शन ॥ अंतरींतेंजडोनगेलेंध्यान ॥ वारंवारयेऊनपहातसे ॥ २४ ॥ शामरूप
रससागरांत ॥ मनघेऊनिघोळिलेंत्यांत ॥ सुंदररसाळअसेकींबहुत ॥ गोडीतयासीलागली ॥२५॥ एकदाकानयाभंगीतेथ ॥ उभाअ
सेकींध्यानकरीत ॥ तोंएकतिकडूनआलापंडित ॥ महाकर्मठअसेतो ॥ २६ ॥ तेणेंपाहतांतोप्रकार ॥ ह्मणेहाहोतसेअनाचार ॥ गोकुल
नाथाजवळीसत्वर ॥ जाऊनीआपणकायसांगे ॥ २७ ॥ अहोजीआपुल्यादेवासमोर ॥ भिंतीसीगवाक्षअसेसुंदर ॥ परीएकहोतसेअना
चार ॥ अतिनीचदेवापाहती ॥ २८ ॥ तरीकरावाबंदोबस्त ॥ तेंपरिसोनिगोकुलनाथ ॥ तत्काळगवाक्षबुजोनिदेत ॥ ह्मणेहेंठीकनसे
कीं ॥ २९ ॥ गवाक्षबुजवोनिदेतांझडकरी ॥ कान्हयाअंतरींतळमळकरी ॥ ह्मणेहेदयाळाश्रीहरी ॥ केलीमजवरीअवकृपा ॥३०॥ तगम
गलागलीबहुचित्तास ॥ निद्रानयेचिरात्रंदिवस ॥ अन्नपानादीनरुचेत्यास ॥ देहाचेंभाननसेकीं ॥३१॥ जयाचेअंतरींजैसाभाव ॥ तै
साचितयासीअसेदेव ॥ इकडेमंदिरींदेवराव ॥ तळमळेकान्हयासीनपाहतां ॥ ३२ ॥ ह्मणेकायतोदुष्टब्राह्मण ॥ कान्हयाचेंअंतरलेंदर्श
न ॥ त्यावीणमजलानपडेचैन ॥ मगदेवआपणकायकरी ॥ ३३ ॥ कान्हयासीअर्धरात्री ॥ स्वप्नींप्रगटोनिश्रीहरी ॥ आज्ञादेतसेझडक
री ॥ उदईकएककरावें ॥ ३४ ॥ गोकुलनाथाजवळजाऊन ॥ माझेंसांगावेंतयासीवचन ॥ सन्मुखगवाक्षाआडजाण ॥ भिंतजेनवीनबां

धिली ॥ ३५ ॥ माझेहृदयींतेंझालेंशल्य ॥ कान्हयाचेंनदिसेमुखकमळ ॥ तेणेंलागलीबहुतळमळ ॥ तरीतेभिंतपाडावी ॥ ३६ ॥ गो
कुलनाथासीतुवांजाऊन ॥ सत्वरद्यावेंहेंजतावोन ॥ आपुलेंहीआर्तकरींनिवेदन ॥ कींहेअडचणमजलाही ॥ ३७॥ प्रभूचीछबीपहावी
पूर्ण ॥ हीचाडमजलालागलीजाण ॥ तरीमजवरीकृपाकरोन ॥ दूरहेभिंतकरावी ॥ ३८ ॥ माझियानिरोपावरून ॥ गवाक्षदेतील
मोकळेंकरून ॥ ऐसेंकान्हयासीबोलोन ॥ श्रीहरीगुप्तजाहले ॥ ३९ ॥ प्रातःकाळींउठोनसत्वर ॥ कान्हयाअंतरींकरीविचार ॥ गोकुलना
थाचेंसोंवळेंफार ॥ कैसाहोईलप्रवेशमाझा ॥ ४० ॥ नीचाचेंतेनऐकतीभाषण ॥ कैसेभेटतीलमजलागोन ॥ जरीमीगेलोंधीटपणकरून ॥
मारितीलकोणीमजलागीं ॥ ४१ ॥ यापरीअंतरींकरीविचार ॥ तेथेंजावयानधरवेधीर ॥ परीतोउतावळायादववीर ॥ लागलामागेंया
चिया ॥ ४२ ॥ ॥ मू०क० ॥ ऐसे दिन तीनी आज्ञा देत वे प्रवीन नाथ हाथ कहा मेरे बिन गयें नही सरेंगो ॥ गये द्वार
द्वारपाल बोले जू विचारि एकदीजे सुधि कान सुन खीजे बात करेंगो ॥ काहुने सुनाइ दई लीजिये बुलाइ अहो कहो ओर दूरि
करोकरे द्वार टरेगो ॥ जाइ वही कही लही आपनी पिछांन मिले सुन्यो मेरो नांम शाम कह्यो नही टरैंगो ॥३॥ ॥ टी०ओ० ॥
जैसेंदिधलेंहोतेंस्वप्न ॥ तैसियाचपरीदिवसतीन ॥ भक्तवत्सलमहाप्रवीण ॥ आज्ञादेतसेतयासी ॥ ४३ ॥ तेव्हांतोविचारकरीचित्तीं ॥
देवाधिदेवाहेजगत्पती ॥ हेंकायअसेमाझेहातीं ॥ तेकांवचनमानितील ॥ ४४ ॥ आतांकैसेंहीहोवोजाण ॥ परीआपणासगेल्याविण ॥
नायकेचिहाजगज्जीवन ॥ ऐसानिश्चयदृढकेला ॥ ४५ ॥ मगकान्हयाभंगीआपण ॥ गोकुलनाथाच्याभेटीलागुन ॥ महाद्वारापाशींये
ऊन ॥ द्वारपाळासीविनवीतसे ॥४६॥ परंतुकोणीनबोलेत्यासी ॥ बहुवेळझालाउभेंराहावयासी ॥ दयायेवोनीतैंएकासी ॥ केलेंतयासीभा
षण ॥ ४७ ॥ कायबोलसीरेकान्हया ॥ ऐसेंविचारितांजेव्हांतया ॥ तोह्मणेभीतरीजाऊनियां ॥ नाथजीलागींविनवावें ॥ ४८ ॥ मा
झीशुद्धीद्यावीनीट ॥ कान्हयाआपुलीइच्छितोभेट ॥ कानावरीहेघालागोष्ट ॥ कृपाकरोनिमजवरी ॥ ४९ ॥ ऐसेंतयाचेंवचनऐकोन ॥
द्वारपाळबोलतीक्रोधेंकरून ॥ गोकुलनाथासींमूर्खांजाण ॥ गोष्टीकरणारकायतूं ॥५०॥ ऊठमूर्खाजायेथून ॥ ऐसेंसकळहीबोलतीजन ॥

तोंकोणासीदयायेऊन ॥ केलेंनिवेदनगोकुलनाथा ॥ ५१ ॥ नाथजीनेंऐकतांवर्तमान ॥ ह्मणतीघ्यातयासीबोलाऊन ॥ नाथासीठाउ
कहोतेंजाण ॥ भगवद्भक्तहापूर्णअसे ॥ ५२ ॥ भीतरीतयासीबोलाऊन ॥ गोकुलनाथजीविचारितीआपण ॥ कायरेतुजसींकरणेंभाषण
॥ करावेंसत्वरतेंआतां ॥ ५३ ॥ तोह्मणेहेंनारीनर ॥ आपणाजवळूनकरावेदूर ॥ मगमीआपणासर्वप्रकार ॥ निवेदनकरीननाथजी ॥५४॥
मगजवळचेसकळजन ॥ गोकुलनाथेंदूरकरोन ॥ तयासीह्मणतीवर्तमान ॥ आतांतरीसांगसीकीं ॥ ५५ ॥ तेव्हांकान्हयाहातजोडोन ॥
नाथजीच्याजवळजाऊन ॥ करीसर्वहीनिवेदन ॥ जेंजेंप्रभूनेंकथिलेंहोतें ॥ ५६ ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांभाषण ॥ नाथजीसआलेंगहिवरो
न ॥ प्रभूनेंमाझेंकेलेंस्मरण ॥ घेतलेंनांवमुखानें ॥ ५७ ॥ जैंकान्हयानेंकेलेंभाषण ॥ तैंहेद्वारांतहोतेजाण ॥ चारपायऱ्यातळींउतरोन ॥
कान्हयालागींविचारिती ॥ ५८ ॥ अरेकान्हयाप्रभूनेंआपण ॥ ऐसेंतुजसीकेलेंभाषण ॥ गोकुलनाथासीमाझेंवचन ॥ सांगतोपूर्णऐके
ल ॥ ५९ ॥ माझेंमुखानेंनामघेतलें ॥ माझेठाईंविश्वासले ॥ तोह्मणेजीऐसेंचिझालें ॥ तेंचिनिवेदिलेंआपणा ॥६०॥ हेंऐकतांपुनरपिआप
ण ॥ चारपायऱ्यातळींउतरोन ॥ नववेपायरीउभेराहून ॥ तयागहिवरोनपूसती ॥ ६१ ॥ ऐसेंश्रीहरीनेंकेलेंभाषण ॥ गोकुलनाथमाझें
मानीलवचन ॥ तोह्मणेजीऐसेंचिजाण ॥ श्रीहरीआपणबोलिले ॥ ६२ ॥ तेव्हांअत्यंतगहिवरदाटला ॥ लगबगेंधांऊनतयेवेळां ॥ का
न्हयाबळकटहृदयींधरिला ॥ नेत्रींचालिल्याजळधारा ॥ ६३ ॥ प्रेमदाटलेंअद्भुत ॥ चारघटिकापर्यंत ॥ देहावरीनसेनाथ ॥ मगसावध
जाहले ॥ ६४ ॥ कान्हयासीआश्वासोन ॥ सत्वरआपणस्नानकरून ॥ गवाक्षदिधलेंउघडोन ॥ भिंतपाडोनतेधवां ॥ ६५ ॥ ऐसेंजया
सीअसेप्रेम ॥ तयासीआकळेमेघश्याम ॥ जातीपातीचानसेचिनेम ॥ यावरीसाधननसेचि ॥६६॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबो
धिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसत्ताविसावाछप्पागोडहा ॥ ६७ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूनारसिंहा ॥ अहंकारकनककशिपूयेव्हां ॥ माझानिवटिजेदेवाधिदे
वा ॥ आपुलामजलाजाणोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ रसिक रंगीलो भजनपुंज सुठ बनवारीशामकौ ॥ बात कबित बड चतुर चो

छप्पा
१२९

ख चौकस अति जाने ॥ सारासारबिवेक प्ररमहंसनि परवाने ॥ सदाचार संतोष भूत सबको हितकारी ॥ आरज गुन तन अमित
भक्ति दशधा व्रतधारी ॥ दरसन पुनीत अशय उदार आलाप रुचिर सुखधामकौ ॥ रसिक रंगीलो० ॥ १२८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
कृष्णरसांतरसिकपूर्ण ॥ श्यामरंगांतरंगलेंमन ॥ भजनाचेतेपुंजजाण ॥ बनवारीसुंदरजाहले ॥ २ ॥ बोलण्यांतआणीकवनांत ॥ गोड
आणिचतुरबहूत ॥ त्यांतीलजाणेशोधअत्यंत ॥ परमसयुक्तशब्दनिघे ॥ ३ ॥ परमहंसाप्रमाणेंठीक ॥ सारासाराचाकरीविवेक ॥ सदाचा
रामाजीसम्यक ॥ संतोषवृत्तीसर्वदा ॥४॥ सर्वभूतांसीहितकारी ॥ देहींगुणतोआर्जवभारी ॥ दशधाभक्तीचेंव्रतधारी ॥ दर्शनेंपुनीतकरीजनां
॥ ५ ॥ आशयपहातांपरमउदार ॥ सुखधामजोमुरलीधर ॥ तयाचेआलापगाईरुचिर ॥ जेणेंकांअंतरआकळे ॥ ६ ॥ मूलभक्तिमालि
काग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंअठ्ठाविसावाछप्पागोडहा ॥७॥ श्रीत्र्यंबके० ॥ ॥
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरूअच्युता ॥ पावनकरोनिअनाथनाथा ॥ पूर्णदयेतेंमजपदच्युता ॥
अक्षय्यपदींठेवावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भागोत भलीविध कथनको धन जननी ऐकै जन्यो ॥ नाम नरायनमिश्र वंश नवलाजु
उजागर ॥ भक्तिनकी अति भीर भक्तिदशधाको आगर ॥ आगम निगम पुरान सारशास्त्रन सब देखे ॥ सुरगुरुशुकसनकादि व्या
सनारदजु विशेषे ॥ सुधाबोध मुखसुरधुनी जसवित्तान जगमे तन्यो ॥ भागोत भली० ॥ १२९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ उत्तमप्रकारेंक
रुनियां ॥ भागवतकथनकरावया ॥ मातृजठरापासोनियां ॥ तोएकधन्यजन्मला ॥ २ ॥ नामनारायणमिश्रसुंदर ॥ नवलावंशांतज
नउजागर ॥ भगवद्भक्ताचीभीडफार ॥ जयाचेनिकटहोतसे ॥ ३ ॥ दशधाभक्तीचातोआगर ॥ आगमनिगमादिपुराणसार ॥ आणि
सकळहीशास्त्रेंसुंदर ॥ जेणेंअवलोकनकेलींकीं ॥४॥ बृहस्पतीआणिशुक ॥ व्यासनारदसनकादिक ॥ याचियापरीजगींविशेख ॥ नारा
यणमिश्रजाहले ॥ ५ ॥ अमृतासारिखाज्याचाबोध ॥ मुखांतोनिजेनिघतीशब्द ॥ गंगेसारिखेपावनविशद ॥ जनांलागोनिकरितीते ॥ ६ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ मिश्रश्रीनरायनजू मधुपुरी वास कियो पुनिह रव्हौरमे नृसिंहारनसो मिले ॥ तिनकी सु आज्ञा पाई बद्रिकाश्रम

हि जाइ मिलि शुकदेवजूसो महासुखमे झिले ॥ आयेफिरि कासी सुखरासी वे संन्यासी पाये तिन जो जनम निजसुख मनमे मिले॥ पंडित प्रवीन जिते तिनकी कथासों तिते चितेमो चिते रहे मानों महाअहि किले ॥१॥ ॥ टी०ओ० ॥ मिश्रश्रीनारायणदास ॥ मथुरेंतज्यांहींकेलावास ॥ त्यावरीएकदाहरहौरास ॥ नृसिंहारण्यासभेटले ॥७॥ नृसिंहारण्यपरमहंस॥ भगवद्भक्तांमाजीविशेष ॥ तयाची सेवाकरीबहुवस ॥ नारयणदासतेधवां ॥ ८ ॥ स्वामीत्यावरीप्रसन्नहोऊन ॥ ह्मणतीकांहींमागवरदान ॥ भागवतावरीप्रीतीजाण ॥ नारायणदासाचीबहुअसे ॥९॥ तेव्हांविनवीकरजोडोन ॥ जैसेंशुकानेंकेलेंवर्णन ॥ तैसेंभागवतमीकरावेंकथन ॥ हेंचिवरदानदेइजे ॥१०॥ नृसिंहारण्यतेंदेतीआज्ञा ॥ बदरिकाश्रमासीजासर्वज्ञा ॥ शुकाचार्यभेटोनिप्राज्ञा ॥ तुजभागवतसांगतील ॥ ११ ॥ यापरीहोतांचिवरदान ॥ सद्गुरूचीआज्ञापाऊन ॥ बदरिकाश्रमासीगेलेजाण ॥ तोंशुकाचार्यभेटले ॥ १२ ॥ शुकाचार्यांचीहोतांभेट ॥ ज्यापरीमनांत होतीगोष्ट ॥ भागवतऐकोनिघेतलेंस्पष्ट ॥ प्रेमरंगांतभीजले ॥ १३ ॥ सद्गुरूच्याकृपेकरून ॥ जैसेंशुकानेंकेलेंकथन ॥ तैसेंचहृदयींराहिलेंपूर्ण ॥ नारायणमिश्राच्यातेधवां ॥ १४ ॥ त्यावरीमगआलेकाशीसी ॥ तोंभेटलीसुखाचीराशी ॥ गुरूनृसिंहारण्यसंन्यासी ॥ तयाचेंदर्शनजाहलें ॥ १५ ॥ घालोनियांसाष्टांगनमन ॥ वृत्तसर्वहीकरीनिवेदन ॥ मगहोवोनिअनन्यशरण ॥ संन्यासघेतलातेधवां ॥१६॥ संन्यासघेतांचिदेख ॥ पुनर्जन्मझालासम्यक ॥ मनासीमिळालेंनिजसुख ॥ परमानंदपावला ॥ १७ ॥ मगनित्यकरीभागवतकथन ॥ श्रवणासीयेतीअपारजन ॥ जेजेपंडितमहाप्रवीण ॥ लुब्धलेंमनतयांचें ॥ १८ ॥ जेवेळींकथाहेसांगतीविशद ॥ तेवेळींसकळहोउनीस्तब्ध ॥ नेत्रासीनेत्रलाऊनिशुद्ध ॥ एकाग्रचित्तबैसती ॥ १९ ॥ जाणोंजैसेमंत्रेंकरून ॥ महासर्पाचेंकेलेंस्तंभन ॥ तैसेसर्वहीबैसतीजन ॥ लुब्धहोऊनतेधवां ॥२०॥ यापरीयाकलियुगांत ॥ दुसरासांगणारभागवत ॥ नाहींझालाभगवद्भक्त ॥ कितीमीवर्णनकरूंत्याचें ॥ २१ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकोणतिसावाछप्पागोडहा ॥ २२ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुजनार्दना ॥ हरोनिमाझ्याविषयवासना ॥ आपुल्याचरणींराखींमना ॥

कृपाकरोनियांमजवरी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कलिकालकठिन जग जीति यो राघोकी पुरीपरी ॥ कामक्रोधमदमोहलोभकी लहर न लागी ॥ सूरज ज्यों जलग्रहे बहुर ताही ज्यो त्यागी ॥ सुंदर सील सुभाव सदा संतनिसेवाव्रत ॥ गुरुधर्मनिःशंक निर्वह्यो विश्वमें विदित बडो भृत ॥ आल्हुराम रावल कृपा आदअंत धुकती धरी ॥ कलिकाल० ॥ १३० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कलिकालहामहाकठिण ॥ जिंकिलाह्मणतीकित्येकजन ॥ परंतुविषयसंगेंकरून ॥ पावतेंमनक्षोभातें ॥ २ ॥ परीयाजगींतयाजिंकोन ॥ राघवाचिपुरापडलाजाण ॥ यापरीभगवद्भक्तपूर्ण ॥ कायमहिमानवर्णूंत्यांचें ॥३॥ कामक्रोधमोहमदमत्सर ॥ लोभादिकहेषड्रिपुथोर ॥ यांचीनलागलीजयासीलहर ॥ भजनींतत्परसर्वदा ॥४॥ जैसियापरीग्रीष्मऋतूंत ॥ सूर्यजलातेंग्रहणकरीत ॥ पुढेंतयासीत्यागोनिदेत ॥ वर्षाऋतूंत सर्वदा ॥ ५ ॥ इतुकेंकरोनिसूर्यअलिप्त ॥ तैसेंचिकरोनिसंसारकृत्य ॥ राघवआपणदूररहात ॥ अलिप्तपणेंकरूनियां ॥ ६ ॥ शीलस्वभावसुंदरबहुत ॥ संतसेवेचेंसर्वदाव्रत ॥ गुरूनेंकथिलेजेधर्मसतत ॥ निःशंकनिर्वाहकरीत्यांचा ॥ ७ ॥ भृत्यपणऐसेंकेलेंथोर ॥ सर्वविश्वामाजीप्रखर ॥ रावळह्मणजेमहंतसुंदर ॥ अल्हुरामसद्गुरूजयाचे ॥ ८ ॥ त्याचियाकृपेंकरोनिसतत ॥ धारणाधरिलीआदिअंत ॥ कधींनखवळलेंज्याचेंचित्त ॥ यापरीराघवजाहले ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंतिसावाछप्पागोडहा ॥ १० ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणपस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूउपेंद्रा ॥ सर्वहरोनिममदरिद्रा ॥ वर्णनकरवींसंतचरित्रा ॥ जेणेंनिजपदापावेन ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ हरिदास भलपन भजन बल बावन ज्यो बढ्यो वांवनो ॥ अच्युतकुलसोदोष सुपनेहू उर नहि आन्यो ॥ तिलकदाम अनुराग सबनि गुरुजन करि मान्यो ॥ सदनमाहि वैराग्य विदेहनकीसी भाती ॥ रामचरनमकरंद रहति मनसा मद माती ॥ जोगानंद उजागर वंशकरी निशिदिन हरिगुन गावनो ॥ हरिदास० ॥ १३१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हरिदासाचेंभलेपण ॥ तैसेंचिहरिभजनबलपूर्ण ॥ जैसेक्षणांतवाढलेवामन ॥ तेवींहेदोन्हीवाढले ॥ २ ॥ दोषअच्युतकुलाचेठाईं ॥ स्वप्नांतहृदयीं

आणिलानाहीं ॥ तिलकमाळापहाताचपाहीं ॥ चित्तींअनुरागहोतसे ॥ ३ ॥ तिलकमाळाजेकरितीधारण ॥ त्यासीमानीसद्गुरूसमान ॥ घरींचराहूनवैराग्यपूर्ण ॥ जनकासमानजयाचें ॥ ४ ॥ रामचरणांचाजोमकरंद ॥ तेथेंचिमनीषाराहेविशद ॥ तयास्वादाचाचढलामद ॥ उन्मत्तहोऊनफिरतसे ॥ ५ ॥ योगानंदाच्यावंशींस्पष्ट ॥ हरिदासहेझालेश्रेष्ठ ॥ श्रीहरीचेगुणवरिष्ठ ॥ रात्रंदिवसगातसे ॥ ६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकतिसावाछप्पागोडहा ॥ ७ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूहरिमूर्ती ॥ हरोनिमाझीसर्वआर्ती ॥ करींमाझियामनाचीपूर्ती ॥ वर्णवींकीर्तीसंतांची ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ जंगलीदेसके लोक सब श्रीपरसराम किये पारषद ॥ ज्यों चंदनकों पवन नीव पुनि चंदन करई ॥ बहुतकालतमनिबिड उदै दीपकज्यो हरई ॥ श्रीभट पुनि हरिव्यास संतमारग अनुसरई ॥ कथाकीरतननेम रसनि हरि गुन उच्चरही ॥ गोविंदभक्ति भवरोगगति तिलकदाम सदवैद हद ॥ जंगलीदेस० ॥ १३२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जांगलदेशांतीलसर्वलोक ॥ उंचनीचादीजातीअनेक ॥ यांचाउद्धारकरोनिसम्यक ॥ केलेपार्षदहरीचे ॥ २ ॥ चंदनवृक्षींचाजैसापवन ॥ निंबादिवृक्षांसीकरीचंदन ॥ तैसेपरशुरामसाधुपूर्ण ॥ केलेपावननीचादिकां ॥ ३ ॥ बहुदिवसांचेंनिबिडतम ॥ जेवींप्रकाशितांदीपउत्तम ॥ क्षणांतत्याचेंनराहेनाम ॥ होतसेहरणतमाचें ॥ ४ ॥ तेवींतारिलेनीचजनांस ॥ श्रीभटआणिहरिव्यास ॥ त्यांच्याअनुसारेंगुरुमार्गास ॥ परशुरामभक्तचालिले ॥ ५ ॥ कथाकीर्तनींनेमज्याचा ॥ हरिगुणउच्चारकरीवाचा ॥ ऐसापरशुरामभक्तसाचा ॥ कितीमीवर्णनकरूंत्याचें ॥ ६ ॥ भवरोगियासीगती ॥ जेकरावीगोविंदभक्ति ॥ सद्वैद्यपणाचीहद्दनिश्चिती ॥ केलीपरशुरामसंतांनीं ॥ ७ ॥ सर्वांसीअर्पोनितिलकमाळ ॥ गोविंदभक्तीसीलाविलेनिर्मळ ॥ यापरीपरशुरामदीनदयाळ ॥ नीचांसहीपावनकेलेकीं ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ राजसी महंत देखि गयो कौउ अंत लेन बोल्योजु अनंत हरि संगे माया टारिये ॥ चले उठि संग बाके पहरी कौपीन अंग बैठि गिरिकंदरामे लागि ठोर प्यारिये ॥ तहां बनजारो आइ संपती चढाइ दई ओर संग पालकीहु महिमा निहारि ये ॥ जाइ लपटायो पाइ भाव में न जा

न्यो कछु आन्यो उरमांझ आवे प्रांन वारि डारिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ परशुरामहेभक्तजाण ॥ विषयभोगादीसर्वभोगून ॥
भगवद्भक्तीमाजीपूर्ण ॥ नकळेमहिमानकवणासी ॥ ९ ॥ कोणीएकहोतासंत ॥ तयासीयाचेंकळलेंवृत्त ॥ कींराहोनिविषयभोगांत ॥
हरीचीभक्तीकरीतसे ॥१०॥ तरीतोकैसाराजसीमहंत ॥ तयाचीपरीक्षापाहीनसत्य ॥ कैसाह्मणवितोभगवद्भक्त ॥ ह्मणोनितेथेंपावला ॥११॥
परशुरामेंतोपाहोनिसंत ॥ लगबगेंतयासीनमनकरीत ॥ हातजोडोनिउभाराहात ॥ ह्मणेजीहेतूकायअसे ॥१२॥ तोह्मणेरेह्मणविसीसाधु॥
प्रकारतुझापहातांभोंदु ॥ परशुरामवदेजोअसेलबाधु ॥ तोमजलागींसांगावा ॥ १३॥ संतह्मणेरेऐकयुक्ती ॥ जोकांकरितोभगवद्भक्ति ॥
जवळीनठेवीधनसंपत्ति ॥ विषयभोगांसीकरीदूर ॥ १४ ॥ जरीतूंअससीभगवद्भक्त ॥ तरीहेमायाटाळोनिसत्य ॥ आतांचिमाझ्यासवें
निश्चित ॥ दुसऱ्याठायासीचलावें ॥ १५ ॥ ऐसेंसंताचेंऐकतांवचन ॥ परशुरामतत्काळउठोनिआपण ॥ अलंकारवस्त्रेंसर्वटाकोन ॥ क
टीसीकौपीनघातली ॥ १६ ॥ निघालेतयाच्याबरोबर ॥ वोलांडीतगिरिकंदर ॥ एकपाहोनिअरण्यघोर ॥ तेथेंतोसंतबैसवी ॥ १७ ॥
भिक्षामागोनिमीयेतोंत्वरित ॥ तोंवरीतूंबैसेंयेथ ॥ परशुरामासीठेवोनितेथ ॥ गेलातोसंततेधवां ॥ १८ ॥ परशुरामासीबैसतांतेथ ॥ आ
नंदवाटलाबहुचित्तांत ॥ ह्मणेहीनिवांतजागायेथ ॥ हरीचेंभजनकरावया ॥ १९ ॥ मगआठवोनिजगन्नाथ ॥ तेथेंबैसलेध्यानकरीत ॥
तोंबंजाऱ्यांचाराजानिश्चित ॥ येवोनितेथपातला ॥ २० ॥ तोपरशुरामाचाअसेशिष्य ॥ तेणेंपहातांचिसद्गुरूस ॥ मनींवाटोनिबहुसं
तोष ॥ करीअर्चनराजोपचारें ॥ २१ ॥ लावोनियांमंडपथोर ॥ मंगलस्नानघालीसुंदर ॥ धनवस्त्रादिरत्नेंअपार ॥ करीअर्पणसद्गुरूसी
॥ २२ ॥ पालखीदिधलीबैसावयासी ॥ सेवेसीदिधलेदासदासी ॥ सर्वहीअर्पोनिवैभवासी ॥ आपणतेथेंचिउतरला ॥ २३ ॥ आस
पासउतरलेसेवकजन ॥ चौकीपहारेलागलेजाण ॥ तंवतोसाधुभिक्षामागुन ॥ तेथेंयेऊनपोहोंचला ॥ २४ ॥ तयासीरोकितीसेवकजन
॥ तोह्मणेमाझाशिष्यजाण ॥ येथेंगेलोंकींबैसऊन ॥ तयासीमीपहातसें ॥२५॥ तोंपरशुरामेंदुरोनिपाहिलें ॥ लगबगेंधांऊनतेथेंआले ॥
हातजोडोनिह्मणेजीवहिलें ॥ चलावेंसत्वरदयाळा ॥ २६ ॥ संतानेंतोमहिमापहातां ॥ तेव्हांअनुतापहोवोनिचित्ता ॥ बळकटचरणांसी

धरोनितत्त्वता ॥ कायआपणबोलतसे ॥२७॥ तुह्मासीपावलापूर्णभाव ॥ मीनजाणोनितुमचाप्रभाव ॥ भलताचहृदयींआणोनिआव ॥
परीक्षापहावयाआलोंकीं ॥ २८ ॥ परीतुमचेंपूर्णवैराग्य ॥ ह्यादेहाचाप्रारब्धयोग ॥ ह्मणोनीवनांतहीबैसतांसांग ॥ राजोपचारप्राप्तहोती
॥ २९ ॥ दयाळातुमच्यागुणांवरून ॥ वाटतेंआपुलेपंचप्राण ॥ त्वरेंटाकावेओंवाळून ॥ कायतोमहिमावर्णावा ॥ ३० ॥ मूलभक्तिमा
लिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंबत्तिसावाछप्पागोडहा ॥ ३१ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्प० ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूश्रीकृष्णा ॥ पुरवींमाझ्यामनाचीतृष्णा ॥ यथेच्छसंतांचेंचरित्रजाणा ॥
वर्णनकरवींममसुखें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ गुननिकर गदाधरभट्ट अतिसंबहिनिको लागे सुखद ॥ सज्जन सुहृद सुशील बचन आ
रजप्रतिपालै ॥ निर्मत्सर निःकाम कृपाकरुणाको आलै ॥ अनन्यभजन दृढ करन धन्यो वपु भक्तनि काजै ॥ परमधरमको सेत
विदित वृंदावन गाजे ॥ भागौतसुधा बरखे वदन काहूको नाहिन दुखद ॥ गुननिकर० ॥ १३३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ गदाधरभट्टगु
णांचेआगर ॥ वाटेसर्वांसीबहुसुखकर ॥ सज्जनांचेंतोंसुहृदफार ॥ अतिप्रियकरलाडके ॥२॥ वृत्तीजयाचीपरमसुशील ॥ आर्जववचनेंक
रोनिनिर्मळ ॥ करितीसर्वांचाप्रतिपाळ ॥ यापरीकोमलहृदयज्यांचें ॥ ३ ॥ निर्मत्सरआणिनिष्काम ॥ करुणेचेंतोकेवळधाम ॥ सज्ज
नांचेंकरावयाकाम ॥ देहचिधारणकेलाकीं ॥ ४ ॥ तैसेंचिअनन्यत्वेंकरोनियां ॥ हरीचेंभजनदृढकरावया ॥ जेणेंधारणकेलीकाया ॥
ऐसेंचिमजलावाटतें ॥ ५ ॥ परमधर्माचेसेतुसत्य ॥ सर्वहीलोकांतअसेविदित ॥ वृंदावनांतकीर्तीअद्भुत ॥ गाजतअसेकींजयाची ॥६॥
जेव्हांभागवतकथनकरीत ॥ मुखानेंअमृतवर्षावहोत ॥ कोणासीहीनझालेंदुःखद ॥ परमसुखदसकळांसी ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ शा
मरंगरंगीपद सुनिके गुंसांइजीव पत्र दे पठायो उभै साधुवेग धायेहे ॥ रैंनीबिन रंग कैसे चढयो अति सोच बढयो कागदमें प्रेम म
ढयो तंहां लैके आयेहे॥ पुरढिंग कूपतहां बैठे रसरूप लगे पूछिवेको तिनहींसों नाम लेबतायेहे ॥ रहो कोन ठोर सिरमोर वृंदावनधाम
नाम सुन मुरछा व्है गिरे प्रान पायेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वृंदावनाहूनसातकोस ॥ राहातसेश्रीगदाधरदास ॥ प्रेमरंगाचापूर्ण

वास ॥ हृदयींवागेतयाच्या ॥ ८ ॥ श्रीकृष्णरंगामाजीनिमग्न ॥ त्याचिलीलेचेंकरीतकवन ॥ जेंऐकतांसंतजन ॥ होतीतल्लीनत्यामाजी
॥ ९ ॥ एकदांऐसेंकेलेंकवन ॥ शामरंगरंगीह्मणोन ॥ तेंएकसंतानेंपाठकरोन ॥ प्रेमेंगायनकरीतफिरे ॥ १० ॥ ऐसेंतेंपदगायनकरीत ॥
तोंसंतआलावृंदावनांत ॥ तेथेंहोतेजीवगुंसांईमहंत ॥ तेहींतेंपदऐकिलें ॥ ११ ॥ जीवगुंसांईचेंजडलेंमन ॥ तयासंतासीबोलावोन ॥ पुस
तीकोणीहेंकेलेंकवन ॥ तेंमजलागींसांगावें ॥ १२ ॥ तोह्मणेगदाधरभटजीदेख ॥ तेहींहेंपदकेलेंसम्यक ॥ तेंऐकोनिवाटलेंकौतुक ॥ जी
वगुसांईसीतेधवां ॥ १३ ॥ अंतःकरणींभरोनिभाव ॥ गदाधरभटजीचापुसोनिठाव ॥ पत्रलिहोनिएकअपूर्व ॥ धाडोनिदेतीतेधवां
॥ १४ ॥ दोघेसाधुसांप्रदाई ॥ तयांसीपत्रदेवोनिपाहीं ॥ पाठवोनिदिधलेंलवलाहीं ॥ गेलेतेसत्वरतेधवां ॥ १५ ॥ पत्रांतीलभावऐका
श्रवणीं ॥ रंगारियाच्याझोळीलागुनी ॥ हिंदुस्थानांतह्मणतीरेनी ॥ तिजवीणकैसारंगचढला ॥ १६ ॥ रंगसिद्धकेल्यावांचून ॥ कैसा
चढलारंगपूर्ण ॥ यांतीलतात्पर्यहेंचिजाण ॥ लक्षलाऊनपरिसावें ॥ १७ ॥ प्रपंचाच्यात्यागावांचून ॥ श्रीवृंदावनपाहिल्याविण ॥ प्रेमरंगकै
साचढलापूर्ण ॥ अत्यंतआश्चर्यमजवाटे ॥ १८ ॥ मानसींविचारवाढलाथोर ॥ परंतुतुमचानलागेपार ॥ ऐसेंप्रेमाचेंभरोनिअक्षर ॥
पत्रसत्वरपाठविलें ॥ १९ ॥ यापरीसद्गुरूचेंपत्रघेऊन ॥ उयभतांहीतेसाधुजाण ॥ गदाधरभटजीचेंजेथेंस्थान ॥ त्यापुरीनिकटपातले
॥ २० ॥ तोंगदाधरभटजीआपण ॥ नगराबाहेरीकूपजाण ॥ तेथेंबैसलेहोतेयेऊन ॥ सहजेंकरूनतेधवां ॥ २१ ॥ गदाधरभटजीभक्तके
वळ ॥ प्रेमरसाचेंस्वरूपनिर्मळ ॥ आठवोनिमनींदीनदयाळ ॥ ध्यानलाऊनबैसलेती ॥ २२ ॥ त्यांसीचउभयतांहेसाधुविचारिती ॥ येथें
गदाधरभट्टकोठेंराहती ॥ येरूवचनऐकतांनिश्चिती ॥ नेत्रउघडोनिपहातसे ॥ २३ ॥ तोंपाहिलेदोघेसज्जन ॥ तयांसीविचारीकरजो
डोन ॥ कोठूनआपुलेंझालेंयेणें ॥ वस्तीचेंस्थानकोणतें ॥ २४ ॥ जेंत्रैलोक्यांतमुकुटमणी ॥ वृंदावनह्मणतीजयालागुनी ॥ तेंधामआमुचें
जाणामनीं ॥ सप्रेमहोउनीसांगीतलें ॥ २५ ॥ भटजींनींऐकतांवृंदावन ॥ प्रेमामाजीझालेनिमग्न ॥ देहाचेंकांहींनराहिलेंभान ॥ तेणेंअ
नर्थजाहला ॥ २६ ॥ कूपाचेकांठींहोतेबैसले ॥ प्रेमाचीमूर्च्छातयेवेळे ॥ येतांचिकूपामाजीपडले ॥ प्राणहीगेलेतेधवां ॥ २७ ॥

॥ ॥ मू०क० ॥ कांहु कही भट्ट श्रीगदाधरजी येइ जानो मानो उही पाती चाह फेरिके जिवायेहे ॥ दियो पत्र हाथ लियो
सीससो लगाइ चाइ वाचतही चले वेगी वृंदावन आयेहे ॥ मिले श्रीगुंसांइजीसो आखे भरि आये नीर सुध न सरीर धीरे
धीर वही गायेहे ॥ पढे सबग्रंथ संग नाना कृष्णकथारंगरसकी उमंग अंगअंग भाव छायेहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ उभयतां
साधुघाबरून ॥ ह्मणतीहायेथेंहोताकवण ॥ येणेंआमुचेंऐकतांवचन ॥ मूर्च्छायेऊनपडलाकूपीं ॥ २८ ॥ तेथेंजेआणीकहोतेबैसले ॥ ते
हींयासीसर्वकथिलें ॥ हेगदाधरभट्टहोतेभले ॥ कायहाअनर्थजाहला ॥ २९ ॥ मगसर्वजनांनींमिळून ॥ गदाधरभटजीलागून ॥ कूपा
चेबाहेरकाढून ॥ पहातीतोंप्राणगेलेती ॥ ३० ॥ तेव्हांतेसाधुखिन्नहोऊन ॥ ह्मणतीआह्मासीपत्रदेऊन ॥ जीवगुसांईनेंधाडिलेंजाण ॥
आतांकोणासीपत्रद्यावें ॥३१॥ ऐसेंतयांचेंऐकतांवचन ॥ गदाधरभटजीचेपरतलेप्राण ॥ जाणोंपत्राच्याप्रीतीनेंपूर्ण ॥ तयाजीवदानदीधलें
॥३२॥ सावधबैसतांखडबडोन ॥ उभयतांसाधुसुखपावोन ॥ गदाधरभटजीच्यात्वरेंकरून ॥ पत्रहातांतदीधलें ॥ ३३ ॥ येरूलगबगेंपत्रघेऊन
मस्तकावरीवंदनकरून ॥ हृदयींअत्यंतउत्साहभरून ॥ सप्रेमहोऊनवाचलें ॥३४॥ पत्राचेंतात्पर्यकळतांजाण ॥ अतिशयप्रेमदाटलेंपूर्ण ॥
तैसेचिआपणत्वरेंउठोन ॥ वृंदावनासीचालिले ॥३५॥ वृंदावनाचेंलागलेंध्यान ॥ देहाचेंकांहींनसेचिभान ॥ सत्वरपोहोंचलेयेऊन ॥ जी
वगुसांईसीभेटले ॥ ३६ ॥ उभयतांचीतैंहोतांभेटी ॥ चित्तचैतन्यापडलीमीठी ॥ हर्षेंबाष्पदाटलेंकंठीं ॥ आनंदसृष्टींतनसमाये ॥ ३७ ॥
नेत्रींभरोनिआलेंजीवन ॥ देहाचेंकांहींनराहिलेंभान ॥ त्याप्रेमाचेंकरितांवर्णन ॥ आलेंगहिवरोनप्रियादासा ॥ ३८ ॥ हळुहळूगहिवर
आवरून ॥ मोठाअंतरींधीरधरून ॥ त्याप्रेमाचेंकेलेंगायन ॥ पुढेंवर्तमानकायझालें ॥ ३९ ॥ भटजीगुसांईसावधहोऊन ॥ आपुल्याभा
ग्याचेंकरितीवर्णन ॥ ऐसासत्संगजाहलाजाण ॥ आनंदपूर्णमानिती ॥ ४० ॥ यावरीजीवगुसांईकृत ॥ कृष्णलीलेचेहोतेग्रंथ ॥ तेसर्व
हीपढोनिघेत ॥ गदाधरभटजीतेधवां ॥ ४१ ॥ उभयतांप्रेमांचाझालासंग ॥ कृष्णकथेचाहोतसेरंग ॥ तयाचाजोउठेउमंग ॥ व्यापिला
भावअंगोअंगीं ॥ ४२ ॥ ॥ मू०क० ॥ नामहो कल्यानसिंह जाती रजपूतपूत बैठ्यो आइ कथा सो अद्भुत रंग लाग्योहे ॥

निपट निकट वास धरेरा प्रकास गाव हास परहास तज्यो तिया दुख पाग्योहे ॥ जानी भट संगसो अनंगवास दूरि भयो करो लैके नई आनि हिये काम जाग्योहे ॥ मांगत फिरत हुती जुवती ओ गर्भवती कही लै रुपैया बीस नेकु कहो राग्योहे॥ ३॥

॥ टी० ओ० ॥ गदाधरभटजीचानेमनित्य ॥ वाचितीश्रीमद्भागवत॥ तयाचाअर्थसाद्यंत॥ भाविकजनांसीसांगतसे ॥ ४३ ॥ पुराणश्रवणालागून ॥ सहस्रावधीमिळतीजन ॥ सर्वांसीप्रेमयेतसेजाण ॥ आनंदपूर्णहोतसे ॥ ४४ ॥ तोंएकचरित्रझालेंजाण ॥ कल्याणसिंहनामेंकरून ॥ रजपूताचापुत्रपूर्ण ॥ कथेंतयेऊनबैसला ॥ ४५ ॥ तयासीअद्भुतलागलारंग ॥ नावडेकांहींविषयसंग ॥ नित्यभागवतऐकोनिसांग ॥ तयाचेंमननकरीतसे ॥ ४६ ॥ बहुजवळचिअसेठाव ॥ धरेरानामेंप्रख्यातगांव ॥ नित्यअंतरींधरोनिभाव ॥ पुराणश्रवणायेतसे ॥ ४७ ॥ कीर्तनश्रवणींवेधलेंचित्त ॥ सर्वकाळराहेउदासभूत ॥ हास्यविनोदादीसोडोनिदेत ॥ प्रपंचांतलक्षनघाली ॥ ४८ ॥ तयाचीकांताअसेसुंदर ॥ तिणेंपहातांहाचमत्कार ॥ दुःखपावलेंतिचेंअंतर ॥ ह्मणेहेंकायजाहलें ॥४९॥ कोणत्यायोगेंझालेभ्रमिष्ठ ॥ कामवासनाझालीभ्रष्ट ॥ तोंआठवलेगदाधरभट ॥ ह्मणेहायोगतयाचा ॥ ५० ॥ गदाधरभटजीचाहोतांसंग ॥ पतीचादूरिझालाअनंग ॥ मजवरीकांहींनसेअनुराग ॥ कायमीआतांकरावें ॥ ५१ ॥ मगतीअंतरींकरीविचार ॥ भटजींसींपतीचेंजडलेंअंतर ॥ त्यामाजीजेणेंपडेलअंतर ॥ ऐसाप्रकारकरावा ॥ ५२ ॥ कामजागलातीचेठांई ॥ ह्मणोनिऐसेंआणिलेंहृदयीं ॥ तोंएकगावांतभिकारीणपाहीं ॥ भिक्षामागतफिरतसे ॥ ५३ ॥ तेस्त्रीहोतीगरोदर ॥ इणेंपाहोनितोप्रकार ॥ तियेसीबोलाऊनसत्वर ॥ कायआपणबोलतसे ॥ ॥ ५४ ॥ तुजमीदेतेंवीसरुपये ॥ परीसांगतेंतोकरींअपाये ॥ हागर्भतयापुरुषाचाआहे ॥ थोडेंसेंबोलावेंसभेमाजी ॥ ५५ ॥

॥ मू०क० ॥ गदाधरभट जूकि कथा मे प्रकास कहो अहो कृपा करो अब मेरी सुध लीजिये ॥ दई लोंडी संग लोभरंग चितभंग किये दिये ले बताइ अब मेरो काम कीजिये॥ बोले आप बेठियेजु जाप नीत करो हिये पाप नही मेरो गई दरसन दीजिये ॥ श्रोता दुख पाइ भाषे झूटि याहि मारि नाखे साची कही राखे सुनी तनमन छीजिये ॥ ४ ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ तंवतीहोऊनलोभपर ॥ ह्मणेकोणतातोआहेनर ॥ मजलागोनिसांगासत्वर ॥ आज्ञानुसारकरीनमी ॥ ५६ ॥ या
परीभिकारीणहोतांकबूल ॥ तेव्हांकायहीबोलेबोल ॥ जेणेंकांपेलब्रह्मांडगोळ ॥ ऐसेअनर्थकशब्दते ॥५७॥ वृंदावनांतगदाधरभट्ट ॥ श्री
मद्भागवतगातीश्रेष्ठ ॥ कथेमाजीतूंजाऊनिप्रगट ॥ यापरीस्पष्टबोलावें ॥ ५८ ॥ मजसींकरोनिकामाचार ॥ उदरींस्थापिलागर्भसुंदर ॥
तोसर्वहीपाडोनिविसर ॥ पुराणवाचितबैसलां ॥५९॥ अहोजीआतांकृपाकरावी ॥ सत्वरमाझीशुद्धीघ्यावी ॥ ऐसीचतुरतातुवांकरावी ॥
निर्लज्जहोउनीसभेंत ॥ ६० ॥ यापरीतिजलाशिकऊन ॥ वीसरुपयेहातींदेऊन ॥ दासीदीधलीसवेंकरून ॥ गदाधरभटजीसीदावावया
॥ ६१ ॥ यापरीलोभाचाअसेरंग ॥ तिचेचित्तासीकेलाभंग ॥ अनर्थबोलावयासीसवेग ॥ उद्युक्तझालीतेधवां ॥ ६२ ॥ दासीनेघेऊन
बरोबर ॥ दुरोनिभटजीसीदावीसत्वर ॥ येरूनिर्भिडकरोनिअंतर ॥ करीतपुकारदीर्घस्वरें ॥ ६३ ॥ अहोअहोगदाधरभटजी ॥ माझीप
रिसोनिघ्यावीअर्जी ॥ आतांकैसीवांकडीमर्जी ॥ हेंकाययोग्यअसेतुह्मा ॥६४॥ मजवरीकृपाकरोनिआपण ॥ उदरांतगर्भठेविलापूर्ण ॥
आतांमाझेंकार्यजाण ॥ कोणदुसराकरीलहो ॥ ६५ ॥ आपणहोऊनबैसलांमहंत ॥ मीतोंफिरतेभीकमागत ॥ यापरीतीबोलतांअनर्थ ॥
श्रोतेस्तब्धसर्वही ॥ ६६ ॥ गदाधरभटजीमहासमर्थ ॥ तिच्याचित्तानुरूपबोलत ॥ क्षणभरीतूंबैसेंस्वस्थ ॥ बरीचभेटलीसयेवेळीं ॥ ६७॥
यांतमाझेंनसेचिपाप ॥ नित्यआठवोनितुझेंरूप ॥ हृदयींकरीतहोतोंजप ॥ कोठेंगेलीहोतीसतूं ॥ ६८ ॥ ऐसेंविपरीतऐकतांभाषण ॥
दुःखपावलेश्रोतेसज्जन ॥ ह्मणतीहीअसत्यबोलतेजाण ॥ बडवोनिरांडेसीवाटेलावा ॥ ६९ ॥ तेव्हांभटजीकायबोलिले ॥ अहोजीइणेंस
त्यकथिलें ॥ सर्वजनांसीआपणवारिले ॥ बैसवोनिघेतलेंतिजलागीं ॥ ७० ॥ ऐसेंऐकतांसाधुसज्जन ॥ तनुमनेंसीझालेक्षीण ॥ सर्वही
होवोनिअधोवदन ॥ चिंतेनेंव्यापूनबैसले ॥ ७१ ॥ ॥ मू०क० ॥ फाटिजाइ भूमि तो समाइ जाइ श्रोता कहे बहे दृग नीर व्हे अ
धीर सुधि आईहे ॥ राधिकावल्लभ दास प्रगट प्रकास भास भयो दुखरासि तब सुनि सो बुलाईहे ॥ साची कही दीजे नाही अभि जीवलीजे डर
सबै कही दई सुख लियो संज्ञा भाइहे ॥ काढी तरवारि तिया मारिवे कल्यान गयो दयो सो प्रबोध हे मे करी दया नईहे ॥५॥ ॥ टी०ओ०॥

गांवांतवार्ताफांकलीजाण॥ तेव्हांउठावलेनिंदकदुर्जन ॥ गदाधरभटजीच्यासमक्षयेऊन ॥ सभेंतवल्गनाकरिताती ॥७२॥ गुप्तऐसेंकरोनिपाप ॥ जनांसीदावितीसाधुस्वरूप ॥ प्रगटहोतसेआपोआप ॥ कोठवरीगुप्तराहेतें ॥ ७३ ॥ ऐसेंदुर्जनांचेंऐकतांवचन ॥ सज्जनहोउनीकंपायमान ॥ ह्मणतीयेसमईपृथ्वीजाण ॥ जरीकांफाटोनिजाईल ॥ ७४ ॥ तरीतिजमाजीकरूंप्रवेश ॥ ऐसाअनर्थनपहावेविशेष ॥ यापरीसर्वहीश्रोतेसुरस ॥ दुःखेंकरूनबोलती ॥ ७५ ॥ नेत्रांवाटोनिवाहेनीर ॥ कोणासहीनधरवेधीर ॥ यापरीअनर्थहोतांथोर ॥ राधिकावल्लभघाबरला ॥ ७६ ॥ नमेभक्तःप्रणश्यति ॥ माझेंवचनअसेनिश्चिती ॥ ऐसाआठवयेऊनचित्तीं ॥ करुणासमुद्रधांवला ॥ ७७ ॥ दासाचाकरावयाप्रगटप्रकाश ॥ कोतवालाचाधरोनिवेष ॥ दाखवीक्रोधाचाआवेश ॥ पुराणामाजीपातले ॥ ७८ ॥ पांचपन्नाससवेंसेवक ॥ कायबोलतीवैकुंठनायक ॥ येथेंकशाचागलबलादेख ॥ पुराणकांहोबंदझालें ॥७९॥ तेव्हांउठोनिभाविकसज्जन ॥ दुःखराशीचेंकरितीनिवेदन ॥ तेंऐकोनिजगज्जीवन ॥ क्रोधेंतियेतेंपाचारिती ॥ ८० ॥ ह्मणोनितीतेंपांचकोरडे ॥ ह्मणतीसत्यगेबोलरांडे ॥ नातरीतुझाजीवनिवाडे ॥ सर्वांसमक्षघेईन ॥८१॥ ऐसाक्रोधाचापाहोनिआवेश ॥ कंपसुटलातिचेतनूस ॥ अत्यंतवाटोनिभयमनास ॥ सत्यसत्यतैंबोलतसे ॥८२॥ कल्याणसिंहाचीकांतादुष्ट ॥ लोभेंमजलाकरोनिभ्रष्ट ॥ गदाधरभटजीवरीश्रेष्ठ ॥ अपवादमजकडोनबोलविला ॥ ८३ ॥ ऐसातिचाऐकतांशब्द ॥ भाविकजनांसीहोयआनंद ॥ जयजयकारकरोनिविशद ॥ परमाल्हादेंनाचती ॥ ८४ ॥ मगत्यास्त्रियेतेंदिलेंकाढोनी ॥ गदाधरभटजीसीनमनकरूनी ॥ राधिकावल्लभगेलेनिघोनी ॥ भक्तवत्सलत्वराखोनियां ॥ ८५ ॥ यापरीझालाचमत्कार ॥ सर्वहीअरिष्टझालेंदूर ॥ मगहोवोनियांसर्वहीस्थिर ॥ केलाआरंभपुराणासी ॥ ८६ ॥ परंतुकल्याणसिंहासीतत्त्वता ॥ विक्षोभवाटलाबहुतचित्ता ॥ ह्मणतसेघरींजाऊनआतां ॥ निवटीनकांतालवलाहें ॥ ८७ ॥ कीर्तनपुराणांतोनियां ॥ जाऊंनयेउठोनियां ॥ ह्मणोनिधीरधरोनियां ॥ तैसाचिराहिलबैसोनी ॥ ८८ ॥ परंतुक्रोधेंवारंवार ॥ तरवारीकडेनेतसेकर ॥ त्याचेअंतरींचासकळविचार ॥ गदाधरभटजीसीकळोंसरला ॥ ८९ ॥ अहोहारजपूतअसेतत्त्वता ॥ निःशंकआपुलीमारीलकांता ॥ तोभागवतसमाप्तहोतां ॥ कल्याणसिंहउठतसे ॥ ९० ॥

लगबगेंकरूनजातसेसत्वर ॥ भटजीह्मणतीहोराहेंस्थिर ॥ कांहींतुह्मासींकरणेंविचार ॥ सर्वजनांसीजाऊंद्या ॥ ९१ ॥ यापरीघेतलेंबैस
वोन ॥ सर्वगेल्यावरीश्रोतेसज्जन ॥ तयासीप्रबोधकरितीआपण ॥ कायतेंवर्णनकरूंमी ॥ ९२ ॥ ज्याप्रबोधामाजीसुंदर ॥ नवीनचि
दयाकेलीअपार ॥ तिचेअपराधअसोनिथोर ॥ केलेंभवपारतिजलागीं ॥ ९३ ॥ अरेतूंइच्छिसीकामिनीहत्या ॥ हेंकायतुजयोग्यवाटे
चित्ता ॥ तिचाअपराधनसेतत्त्वता ॥ अन्यायतुझाअसेकीं ॥ ९४ ॥ तीतोंकेवळप्रत्यक्षमाया ॥ प्रपंचस्वरूपतिचीकाया ॥ तुजकारणें
बळेंकरूनियां ॥ प्रपंचाकडेओढीतसे ॥ ९५ ॥ तूंपरमार्थीअसतांनिवाडे ॥ तिजलानवोढिसीआपणाकडे ॥ वधूंपाहसीवाडेंकोडें ॥ हा
कायपुरुषार्थनेटका ॥ ९६ ॥ ऐसेंभटजीचेंऐकतांवचन ॥ कल्याणसिंहलज्जायमान ॥ ह्मणेजीजैसेंसांगालआपण ॥ तैसाचविचारकरी
नमी ॥ ९७ ॥ भटजीह्मणतीतुवांजाऊन ॥ येथेंआणावेंतिजलागोन ॥ कल्याणसिंहेंतेंमान्यकरून ॥ सत्वरघरासीपातला ॥ ९८ ॥ तों
तयाचीकांतासचिंत ॥ बैसलीहोतीविचारकरित ॥ आतांसत्वरयेवोनिकांत ॥ माझाप्राणांतकरतीलकीं ॥ ९९ ॥ तोंकल्याणसिंहआ
लेघरांत ॥ येरूराहेउभीकांपत ॥ तंवतोह्मणेचालत्वरित ॥ सद्गुरूनाथपाचारिती ॥ १०० ॥ येरूलगबगेंनिघालीपुढें ॥ भटजीचेसमक्ष
आलीनिवाडे ॥ अपराधआठवोनिखळखळांरडे ॥ पायांवरीपडेधांवोनी ॥ १ ॥ गदाधरभटजीचेंद्रवलेंअंतर ॥ तिचेमस्तकींठेवोनिकर ॥
श्रवणींओपोनिनामसत्वर ॥ केलीपावनतिजलागीं ॥२॥ ऐसेदयाळुसंतजन ॥ छळकरितांहीमहादुर्जन ॥ तयासीआपणकरितीपावन ॥
कितीतेंमाहात्म्यवर्णावें ॥ ३ ॥ ॥ मू०क० ॥ रहे काहु देशमे महंत आयो कथामाही आगे ले बैठाये देखि सबै साधु
भीजेहे ॥ मेरे अश्रुपात क्यों न होत सोचसोत परे करे ले उपाइ दै लगाइ मिर्च खीजेहे ॥ संतएक जांनिके जता
इ दई भट्टजूको गये उठी सबै जब मिलि अति रीझेहे ॥ ऐसी चाह होइ मेरे रोइके पुकार करी चली जल धार नैन प्रेम आइ धीजिहे॥६॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोणीएकदेशांतीलराहणार ॥ यात्रेसीमहंतआलाथोर ॥ वृंदावनासीयेतांसुंदर ॥ भटजीचीकीर्तिऐकिली ॥ ४ ॥
कींभागवतसांगतीउत्तम ॥ सर्वलोकांसीयेतसेप्रेम ॥ ऐसेंभटजीचेंऐकोनिनाम ॥ पुराणश्रवणापातला ॥ ५ ॥ गदाधरभटजीनेंमहंतजा

णोन ॥ पुढेंबैसविलेआदरकरोन ॥ मगप्रारंभकेलेंपुराण ॥ श्रीमद्भागवततेधवां ॥ ६ ॥ ऐकतांश्रोत्यासीप्रेमदाटलें ॥ नेत्रावाटोनिअश्रु
चालिले ॥ सर्वांचेंचित्तरंगोनिगेलें ॥ आश्चर्यवाटलेंमहंतासी ॥ ७ ॥ अहोकायहाचत्कार ॥ सर्वांचेंहीद्रवलेंअंतर ॥ मीचदिसतसेंएक
निष्ठुर ॥ कांनअश्रुपातमजहोती ॥ ८ ॥ लोकांमाजीगाजलोंमहंत॥ तैसेंचियावेंकींप्रेमअद्भुत ॥ आतांसर्वहीह्मणतीलजंत॥ यासीका
यविचारकरावा ॥ ९ ॥ ऐसियापरीतोदिवसगेला ॥ दुसरेदिवसींउपाययोजिला ॥ पदरींतिखटाचाबांधोनिगोळा ॥ बैसेयेऊनपुराणासी
॥ ११० ॥ जेव्हांभागवतप्रारंभझालें ॥ सर्वांसीहीप्रेमदाटलें ॥ यामहंतानेंतयेवेळे ॥ तिखटलाविलेंनेत्रांसी ॥ ११ ॥ तेव्हांढळढळांअश्रु
चालिले ॥ मुखकमळसर्वहीलालझालें ॥ तेंएकसंतानेंओळखिलें ॥ जेंकृत्यकेलेंमहंतानें ॥ १२ ॥ विषमभावअंतरींधरून ॥ गदाधरभट
जीसीकेलेंनिवेदन ॥ यासीतोंदाटलेंप्रेमगहन ॥ ह्मणतीहासत्यसाधूअसे ॥१३॥ मगपुराणसमाप्तझाल्यावर॥ गदाधरभटजीउठोनिसत्वर॥
महंतासीकरोनिनमस्कार ॥ गळांपडोनिरडतसे॥ १४॥ अहोजीआपणसाधुथोर॥ माझेंअत्यंतरिझलेंअंतर॥ आपुल्याऐसीइच्छासुंदर॥
कैंहोईलमजलागीं ॥ १५ ॥ नेत्रींनयेतीअश्रुपात ॥ ह्मणोनितिखटघातलेंत्यांत ॥ ऐसीप्रेमाचीअसेअगत्य ॥ तेमजलागींनसेची
॥ १६ ॥ ऐसेंमहंतासीबोलोनिकोडें ॥ दीर्घस्वरातेंकरोनिरडे ॥ सत्यसत्यप्रेमनिवाडे ॥ महंतासीआलेंतेधवां॥ १७ ॥ ह्मणेहासाधूकेवढा
समर्थ ॥ माझेंअसोनियांअन्यथाकृत्य ॥ परीयाचेअंतरींथोरभावार्थ॥ मजलापूज्यत्वदेतसे ॥१८॥ ऐसेंह्मणोनिदाटेगहिवर ॥ नेत्रावाटेवाहे
नीर ॥ प्रेमामाजीनिमग्नअंतर ॥ चरणींलोळतसेभटजीच्या ॥ १९ ॥ सत्संगाचामहिमाथोर ॥ कैसेंहीहृदयअसोकठोर ॥ तयासीसुटती
प्रेमपाझर ॥ कायतोमहिमावर्णावा ॥ १२० ॥ ॥ मू०क०॥आयो एक चोर घर संपती बटोरि गांठि बांधिले मरोरि कयोहू उठे नाही
भारीहे ॥ आइके उठाइ दई देखीइन रीती नई पूछो नाम प्रीती भई भूलो मे बिचारीहे ॥ बोले आप ले पधारो होतही सवारो आ
वे ओर दशगुनी मेरे तेरी यहै ज्यारीहे ॥ प्राननिको आगे धरो आनिके उपाइ करो रहे समुझाइ भयो शिष्य चोरी टारीहे ॥ ७ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसियापरीचालतांरीती ॥ गदाधरभटजीचीवाढलीमहंती ॥ थोरथोरलोकदर्शनायेती ॥ द्रव्यअपारठेवितीपुढें ॥२१॥

तेणेंसंपत्तीवाढलीफार ॥ तेंपाहोनियांकोणीचोर ॥ तेणेंअंतरींकेलाविचार ॥ रात्रीयेथेंचोरीकरूं ॥२२॥ द्रव्यहीअसेअसंख्यात ॥ बंदोबस्तही
नसेबहुत ॥ विचारोनिऐसेंमनांत ॥ मध्यरात्रीसीपातला ॥२३॥ धनवस्त्रादिअलंकार ॥ लगबगेंगोळाकरीफार ॥ लोभेंव्यापोनिगेलेंअंत
र ॥ तृप्ततामनासीहोईना ॥२४॥मगतेंएकाजागींकरून ॥ बळकटगांठोडेंघेबांधोन ॥ बहुतचिओझेंझालेंजाण ॥ तयासीकांहींउचलेना ॥२५॥
परंतुधनाचीऐसीमाया ॥ त्यांतूननठेवीचकाढोनियां ॥ उचलूंपाहेबळेंकरूनियां ॥ परीतेंकांहींउचलेना ॥ २६॥ यापरीतयासीसंकटपडलें ॥
गदाधरभटजीनेंदुरोनिपाहिलें ॥ हळूचआपणयेऊनवहिलें ॥ उचलोनिदिधलेंतयासी ॥२७॥ ऐसीरीतीतेनवीनपाहोन ॥ चोराचेंद्रवलेंअं
तःकरण ॥ हळूचह्मणतसेतुह्मीकोण ॥ नामाभिधानकायतुमचें ॥ २८ ॥ मीसांपडलोंअसतांचोर ॥ नधरोनिसाह्यकरितांसुंदर ॥ ऐसा
तुमचापाहोनिप्रकार ॥ प्रीतीमजलागींउपजली ॥ २९ ॥ भुलोनिगेलेंअंतःकरण ॥ ह्मणोनिविचारींतुह्मालागोन ॥ तेव्हांभटजीबोल
तीआपण ॥ कार्यवूंसाधींआपुलें ॥१३०॥ कायविचारिसीनामाभिधान ॥ सत्वरजाईहेंद्रव्यघेऊन ॥ प्रातःकाळहोतांचिजाण ॥ होती
लसर्वहीलोकजागे ॥ ३१ ॥ जितुकेंहेंतूंनेसीधन ॥ माझेसदनींयाच्याहून ॥ द्रव्ययेतसेदशगुण ॥ तरीतूंनित्ययेतजाई ॥ ३२ ॥ सत्वर
आतांहेंघेऊनजावें ॥ प्राणापलीकडेरक्षणकरावें ॥ नित्ययेऊनपुष्कळन्यावें ॥ ऐसाचिउपायकरोनियां ॥ ३३ ॥ ऐसियापरीसमजावि
ती ॥ तेव्हांचोरतोसमजेचित्तीं ॥ गदाधरभट्टहेआहेतनिश्चिती ॥ यापरीशांतीकोणाची ॥ ३४ ॥ तेव्हांतेंसर्वहीटाकोनिधन ॥ अनन्य
भावेंधरीचरण ॥ ह्मणेमीआतांआहेंशरण ॥ मजलापावनकरावें ॥३५॥ भटजीलागींदयायेऊन ॥ नामदेवोनिकेलेंपावन ॥ यापरीशिष्यतो
झालाजाण ॥ चोरीचाव्यवहारटाळिला ॥ ३६ ॥ ॥ मू०क० ॥ प्रभूकी टहल निज करनि करत आप भक्तिको प्रताप जाने भागव
त गाईहे ॥ देतहूते चौका कोउ शिष्य बहू भेट लायो दूरिहिते दास देखि आयो यो जनाईहे ॥ धोवो हाथ बैठो आइ सुनिके रिसाइ उठे
सेवाहीमे चाइ याको खीजी समुझाईहे ॥ हिये हितरास जगआसको बिनास कियो पियो प्रेमरस ताकी आस ले दिखाईहे ॥ ८ ॥
॥ ॥टी०ओ० ॥ कायभटजीचीसांगूंरीती ॥ येवढीवाढलीअसतांमहंती ॥ आपुल्याहस्तेंकरोनिनिश्चिती ॥ प्रभूचीसेवाकरीतसे ॥३७॥

झाडणेंसारवणेंसडाटाकणें ॥ आणीकसर्वहीसाहित्यलावणें ॥ हेंकामखुद्दआपणचिकरणें ॥ शिष्यअपारअसोनिया ॥ ३८ ॥ यांतीलहें
चिमुख्यकारण ॥ भक्तीचाप्रतापजाणेपूर्ण ॥ नित्यभागवतकरीगायन ॥ शुद्धअंतःकरणझालेंतेणें ॥३९॥ एकदाऐसाझालाचमत्कार ॥
सारवीतबैसलेहोतेमंदिर ॥ तोंकोणीधनवंतशिष्यथोर ॥ भेटबहुतघेऊनिआला ॥ १४० ॥ तयासीपहातांचदुरोन ॥ द्वारींजेहोतेदास
जाण ॥ तेहींलगबगेंआंतयेऊन ॥ भटजीलागोनसुचविलें ॥ ४१ ॥ आपणसत्वरकरधुवोन ॥ आसनावरीबैसायेऊन ॥ आपुल्याभेटी
लागूनजाण ॥ धनबहुततोघेऊनआला ॥४२॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ गदाधरभटजीसीक्रोधयेऊन ॥ कायतयासीबोलतीआपण ॥
शिक्षापूर्वकतेधवां ॥ ४३ ॥ प्रभूच्यासेवेंतजडलीप्रीती ॥ कायहेविपरीतसांगतांरीती ॥ याहूनधनकायथोरनिश्चिती ॥ ऐसीचभक्तीकरी
तसां ॥ ४४ ॥ यापरीभटजीरागेंभरून ॥ सर्वांसीसांगतीसमजावोन ॥ त्यामाजीआपुलेंनिष्ठालक्षण ॥ प्रत्यक्षकरोनदाविलें ॥ ४५ ॥
हृदयींजोडिलीहिताचीरास ॥ जगांतीलआशेचाकेलाविनाश ॥ प्राशिलाहरिसेवेचाप्रेमरस ॥ हाचिसारांशयामाजी ॥ ४६ ॥ ऐसिया
परीनैराश्यहोऊन ॥ श्रीहरीचेंजोकरीलसेवन ॥ तयासीआकळेजगज्जीवन ॥ हेंचिलक्षणभक्तीचें ॥ ४७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भ
क्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंतेतिसावाछप्पागोडहा ॥ १४८ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूमहापुरुषा ॥ माझीसर्वहीनिवटींआशा ॥ आपुलेसेवनींलावींपरेशा ॥
हेजगदीशाजगद्गुरो ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ चरनसरन चारनभगत हरिगायक इता हुवा ॥ चौमुख चौरा चंड जगत ईश्वर गुन जा
ने ॥ करमानंद अरु कोल्हु आल्हु अक्षरपरवांने ॥ माधौ मथुरामध्य साधु जीवा नंदसीवा ॥ दूदा नरायनदास नाम मांडन नत
ग्रीवा ॥ चोरासी रूपक चतुर वांनी वरनत जूजुवा ॥ चरन० ॥ १३४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीहरिचरणींशरणसम्यक ॥ चारणजा
तीचेभक्तलोक ॥ भगवंताचेगुणगायक ॥ इतुकेझालेपरिसावे ॥ २ ॥ चौराआणिचतुर्मुख ॥ चांडनभक्ततिसरादेख ॥ याजगामाजीस
म्यक ॥ जाणतीगुणईश्वराचे ॥ ३ ॥ करमानंदआणिकोल्हु ॥ तैसाचितोभक्तआल्हु ॥ जयाचेमुखांतोनिबोलु ॥ सप्रमाणिकनिघ

ती ॥ ४ ॥ मथुरेंतराहणारमाधवभक्त ॥ साधूंच्याजीवासदेआनंदबहुत ॥ देण्याविषयींयाजगांत ॥ केवळसीमाचजाहली ॥५॥ दूदाआणिनारायणदास ॥ मांडननामेंभक्तसुरस ॥ जयाचीग्रीवानम्रबहुवस ॥ भूतांचेठाईंसर्वदा ॥ ६ ॥ चौऱ्यांशींप्रकारचेंरूपक ॥ चतुरवाणीनेंवर्णिलेंसम्यक ॥ यामाजीचजन्मगेलादेख ॥ इतुक्याभक्तांचाजाणाकीं ॥ ७ ॥ कथाकरमानंदाची ॥ ॥ मू०क० ॥ करमानंद चारनकी बानीकी उचारमे दारुनजो हियो होइ सोऊ पिघिलाइये ॥ दियो ग्रह त्यागि हरिसेवा अनुराग भरे वटुवा सु ग्रीव हाथ छरी पधराइये ॥ काहूं ठोर जाइ गाड वेही पधराये वापे लाये उर प्रभु भूलि आये कहां पाइये ॥ फेरि चाह भइ वई शामको जताइ बात लई मंगवाइ देखि मती ले भिजाइये ॥ १ ॥ ॥ टी०को० ॥ कर्मानंदचारणभक्त ॥ याचेवाणीच्याउच्चारांत ॥ कठोरहृदयजरीअसेलसत्य ॥ द्रवोनिजातसेतेचिवेळीं ॥ ८ ॥ कर्मानंदाचेंथोरवैराग्य ॥ हरिसेवेचाभरेअनुराग ॥ घरदाराचाकरोनित्याग ॥ यात्राकरीतफिरतसे ॥ ९ ॥ पिशवींतघालोनिशालिग्राम ॥ गळ्यासीबांधोनठेवीउत्तम ॥ जेथेंघेणेंअसेविश्राम ॥ तेथेंप्रकारकायकरी ॥१०॥ करामाजीएकअसेछडी ॥ तेआपुल्यासमक्षगाडी ॥ शालिग्रामाचीपिशवीतांतडी ॥ आटकवोनदेतसेतयाते ॥ ११ ॥ देवासिंठेऊंनयेभूवर ॥ ह्मणोनिऐसाकरीप्रकार ॥ एकवेळजाहलाचमत्कार ॥ तोसादरपरिसावा ॥ १२ ॥ एकदांएक्यामुक्कामावर ॥ देवतैसेचिकाठीवर ॥ आपणउठोनिनिघेसत्वर ॥ ध्यानकरीतश्रीहरीचें ॥ १३ ॥ ध्यानामाजीजडलेंचित्त ॥ पिशवीराहिलीविस्मृतींत ॥ मुक्कामींयेतां आठवहोत ॥ ह्मणेहेंकायजाहलें ॥ १४ ॥ आतांजावेंजरीपरतोन ॥ देवकायराहिलेअसतीलजाण ॥ तेथेंतोंहोतेअनेकजन ॥ कैसेनिपिशवीमिळेलती ॥१५॥ कैसेनीआपणापडलीविस्मृती ॥ ह्मणोनिविचारजोंकरीचित्तीं ॥ ध्यामानाजीजडलीवृत्ती ॥ तेणेंचिस्मरणनराहिलें ॥ १६ ॥ तरीहाअपराधअसेकवणाचा ॥ जेणेंआवरिलावेगमनाचा ॥ तयासीचआपणबोलेवाचा ॥ हेंकायदेवाकेलेंकीं ॥१७॥ आपुलेंबळकटलाविलेंध्यान ॥ तेणेंपिशवीआलोंविसरोल ॥ आतांसत्वरद्याआणोन ॥ अपराधतुमचाअसेकीं ॥ १८ ॥ आणीकदुसरेंऐकाकारण ॥ हृषीकेशआपुलेंनामाभिधान ॥ सर्वेंद्रियांचेप्रेरकपूर्ण ॥ स्वामीआपणचिजाणावें ॥ १९ ॥ तरीमनासीपडेविस्मृती ॥

छप्पा १३४

याचेंकारणतुह्मीचनिश्चिती ॥ यापरीहरीतेंप्रेमरीती ॥ जतावोनिगोष्टदेतसे ॥ २० ॥ देवेंभक्ताचेबोलऐकोन ॥ परमाल्हादमनींवाटोन ॥ तेव्हांआपणचिकौतुकेंकरून ॥ देतसेआणोनपिशवीकाठी ॥२१॥ करमानंदजोंपाहेआपण ॥ तोंपुढेंपिशवीकाठीजाण ॥ परमानंदमनीं होवोन ॥ श्रीहरीलागींआळवीतसे ॥ २२ ॥ प्रेमरंगांतभिजलीमती ॥ ह्मणेदेहेवाकायरीती ॥ ऐसेचिभक्ताचेलळेनिश्चिती ॥ युगानयुगींपुरवीतसे ॥ २३ ॥ ॥ कथाआल्हुकोल्हूची ॥ ॥ मू०क० ॥ कोल्हु आल्हु भाइ दोऊ कथा सुखदाइ सुनो पहिलो बिरक्त मदमांस नही खातहे ॥ हरिहीके रूप गुन बानीमे उच्चार करे धरे भक्तिभाव हिये ताकी यह बातहे ॥ दूसरो अनुज जानो खाइ सब अनुमानो नृपहीको गावे प्रभु कभू गाइ जातहे ॥ बडेके अधीन रहे जोइ कहे सोइ करे इसकरी चाहे आप दीनतामे मातहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोल्हुआल्हुबंधुउभयतां ॥ परमसुखदाईयांचीकथा ॥ आल्हादउत्पन्नहोतसेचित्ता ॥ लक्षलाऊनपरिसावें ॥ २४ ॥ कोल्हुनामेंबंधुवडील ॥ हरीचीसेवाकरीनिर्मळ ॥ विरक्तराहेसर्वकाळ ॥ संसारींचित्तनसेची ॥ २५॥ मद्यमांसनकरीभक्षण ॥ हरीचेरूपींजडलेंमन ॥ वाणीनेंउच्चारतोचिजाण ॥ हरिगुणगायनकरीतसे ॥ २६ ॥ भक्तिभावहृदयींधरिलाश्रेष्ठ ॥ यापरीतयाची असेगोष्ट ॥ आल्हुनामेंजोदुसराकनिष्ठ ॥ वागणूकतयाचीपरिसावी ॥ २७ ॥ संसारामाजीसदानिमग्न ॥ मद्यमांससर्वकरीभक्षण ॥ नृपाचेंचिकरीगुणगायन ॥ तिकडेचिमनवेधलें ॥ २८ ॥ कधींकधींएखादेवेळ ॥ हरीचेगुणगाईनिर्मळ ॥ परीतयाचेंएकशील ॥ अनुसरोनिराहेबंधूसी ॥ २९ ॥ सदाजेष्ठाचेअसेआधीन ॥ तोजेंसांगेलतेंकरीआपण ॥ तयासीमानीईश्वरासमान ॥ दीनतेंतश्रेष्ठमानीआपणा ॥ ३० ॥ ॥ मू०क० ॥ बड आप कही चले द्वारका निहारि सही मिथ्या जगभोग यामे आयुही बिहातहे ॥ आज्ञाके अधीन चल्यो आये पुर लीनभये नये चोज मंदिरमे सुनो कान बातहे ॥ कोल्हुने सुनाये सब जेजे नाना छंद गाये पाछे आल्हु दोइ चार कहे सकुचातहे ॥ भन्योही हुंकारो प्रभु कही माला गरे डारो लाये पहरावो कह्यो मेरो बडो भ्रातहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदाश्रेष्ठकोल्हुआपण ॥ कायआल्हूसीकरीभाषण ॥ द्वारकापाहूनयेऊंजाण ॥ घेऊंदर्शनरणछोडजीचें ॥ ३१ ॥ जगांतील

हेमिथ्याभोग ॥ यामाजीआयुष्यजातेंसवेग ॥ काहींआपुलेंहोतेंभाग्य ॥ ह्मणोनिनरदेहसांपडला ॥ ३२॥ तरीआताचलावेंजाण ॥ ये
रुज्येष्ठाचेआज्ञेआधीन ॥ सर्वहीजाण्याचीतयारीकरून ॥ गेलारायासीपुसावया ॥ ३३ ॥ त्यावरीरायाचेंबहुतमन ॥ तोह्मणेआतांचन
करींगमन ॥ पुढेंमीरजादेईनजाण ॥ मगयात्रेसीनिघावें ॥ ३४ ॥ तोह्मणेमाझेबंधुज्येष्ठ ॥ त्यांचीआज्ञामजवरिष्ठ ॥ भूपवदेमीआतां
चिनीट ॥ दरमाहाबंदकरीनतुझा ॥ ३५ ॥ येरूवदेतेंहोवोकांहीं ॥ आज्ञाबंधूचीनपालटेपाहीं ॥ ऐसेंबोलोनिलवलाहीं ॥ निघेआपणबं
धूसवें ॥ ३६ ॥ मगउभयतांबंधुआपण ॥ द्वारकेमाजीआलेजाण ॥ रणछोडजीचेंघेतांदर्शन ॥ झालेतल्लीनतेधवां ॥ ३७॥ रणछोडजी
च्यामंदिरांत ॥ नवीनचिएकझालेंचरित ॥ तेंपरिसावेंदेवोनिचित्त ॥ कोल्हुआल्हूंचेंतेधवां ॥ ३८ ॥ उभयतांबंधुगाणारथोर ॥ कवनक
रोनिगातीसुंदर ॥ रिझवितीहरीसीफार ॥ असेंविख्यातअसेलोकां ॥ ३९ ॥ तेव्हांसर्वहीलोकमिळोन ॥ आणीकथोरथोरसाधुसज्जन ॥
मंदिरामाजीसभाकरून ॥ गायनाबैसवितीउभयतांसी ॥ ४० ॥ आरंभींकोल्हुकरीगायन ॥ छंदबंधादीअनेकजाण ॥ श्रीहरीसीरिझ
वीआपण ॥ आपुलेंकवनगाऊनी ॥ ४१ ॥ जेंजेंहरीवरीकेलेंपद ॥ तेंतेंसर्वांसीऐकवीविशद ॥ तेव्हांसकळांसीहोयआनंद ॥ रंगअद्भु
तवोढवला ॥ ४२ ॥ यापरीगावोनिकेलेंसमाप्त ॥ मगआल्हूसीह्मणतीसंत ॥ आतांआपणगावोनिगीत ॥ द्वारकाधीशासीरिझवा
वें ॥ ४३ ॥ आल्हुहोयसंकोचित ॥ ह्मणेमीहेंनजाणेंकृत्य ॥ सदारायातेंरिझवित ॥ विषयाधीनहोवोनियां ॥४४॥ तेव्हांआग्रहकरिती
सकळ ॥ आल्हूचेमनासीवाटेतळमळ ॥ लज्जायुक्तहोवोनिविकळ ॥ करीआरंभगायनासी ॥ ४५ ॥ मनींह्मणेहेपतीतपावना ॥ माझ्या
अपराधाचीनसेचिगणना ॥ कधींनआळविलेंतुजमनमोहना ॥ विषयांतलंपटराहिलों ॥ ४६ ॥ सर्वदारायाचेंकरींआर्जव ॥ तुझेचरणींठे
विलाभाव ॥ आजिसकळांनींकरोनिगौरव ॥ सन्मुखगायनाबैसविलें ॥ ४७ ॥ ऐसेंआठवोनिपतीतपण ॥ नेत्रावाटेवाहेजीवन ॥
कांहींजेंकेलेंहोतेंकवन ॥ हरीसआळवोनगातसे ॥ ४८ ॥ तोंद्वारकाधीशपतीतपावन॥ याचेंपाहोनिपतीतपण ॥ कळवळोनिप्रसन्नहोऊ
न॥ हुंकारआपणभरीतसे ॥ ४९॥ ज्यासीप्रसन्नहोयश्रीरंग ॥ कायविचारणेंतयाचारंग ॥ सर्वांसहीदाटलाप्रेमरंग ॥ तोंचमत्कारकायजा

हला ॥५०॥ पुजारिकासीदेवआपण ॥ कायकरीतसेआज्ञाजाण ॥ माझ्यागळ्यातीलमाळघेऊन ॥ आल्हूच्याकंठातघालावी ॥ ५१॥ ऐसी आज्ञाहोतांचिजाण ॥ पुजारीआलेमाळाघेऊन ॥ आल्हूच्यागळ्यांतजोंटाकितीजाण ॥ तोंकायआपणबोलतसे ॥ ५२ ॥ माझेबंधुहेआहेतज्येष्ठ ॥ ईश्वरासमानमजवरिष्ठ ॥ प्रसादिकमाळाहेउत्कृष्ट ॥ यांच्यागळ्यांतघालावी ॥ ५३ ॥ ॥ मू०क० ॥ दियोपे न याहि दियो बडो अपमान भयो गयो बूडो सागरमे दुखको न पारहे ॥ बूडतही आगे भूमि पाइ चलो झूमि प्रीतीसो अनीति भूले नाहि मानो तरवारहे ॥ सोइ अये लेन हरीजन मन चैन झिल्यो मिल्यो कृष्ण जाइ पायो अति सुखसारहे ॥ बैठे जब भोजनको दइ उभय पातरि ले दूसरीज्ञु कैसी कही वही भाइ प्यारहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मीतोंपापीविषयाधीन ॥ कोल्हुश्रीहरीचेभक्तपूर्ण ॥ त्यांसीचप्रसादद्यावाजाण ॥ तेव्हांपुजारीकायह्मणती ॥ ५४ ॥ आह्मासहरीचीआज्ञाप्रमाण ॥ तुह्मासीचप्रसाददेऊं जाण ॥ ऐसेंपुजारीत्यासीबोलून ॥ माळागळ्यांतघालिती ॥ ५५ ॥ सर्वहीकरितीजयजयकार ॥ ऐसापहातांचमत्कार ॥ कोल्हुभक्ताचें पोळलेंअंतर ॥ अपमानथोरझालात्याचा ॥ ५६ ॥ उभयतांचेंझालेंगायन ॥ त्यांतआल्हूचाराहिलामान ॥ कोल्हूसीदुःखझालेंगहन ॥ तयाचापारनसेची ॥ ५७ ॥ ह्मणेकायआतांठेऊनजीवन ॥ सागरामाजीबुडावेंपूर्ण ॥ ऐसाअंतरींविचारकरून ॥ टाकिलीउडीतेधवां ॥ ॥५८॥ समुद्राचेंकायसामर्थ्य ॥ जोकांबुडवीलहरीचाभक्त ॥ कोल्हूसीसागरींपृथ्वीलागत ॥ पुढारेचालतलगबगें ॥ ५९ ॥ यापरीचालतांकांहींयोजन ॥ गुडघ्याइतुकेंअसेजीवन ॥ तेव्हांअंतरींप्रीतीजडोन ॥ हरीचेगुणगातसे ॥ ६० ॥ परीतेद्वारकेंतझालीअनीती ॥ तो विसरनपडेयाचेचित्तीं ॥ जैसीकांतरवारलागेनिश्चिती ॥ त्यापरीखंतकरीतसे ॥ ६१ ॥ ह्मणेहेदेवाजगज्जीवना ॥ त्यजूनिसर्वहीप्रपंचवासना ॥ अहर्निशतुझ्याकरितांभजना ॥ अपमानमाझाकेलाकीं ॥ ६२ ॥ आल्हुसर्वदाविषयाधीन ॥ कधींहीतुझेंनकेलेंभजन ॥ त्याचा सज्जनांतठेविलामान ॥ हाकायन्यायअसेतुझा ॥ ६३ ॥ यापरीदेवासीशब्दठेवित ॥ तैसाचिलगबगेंपुढेंधांवत ॥ तोंसुवर्णाचेद्वारकेआंत ॥ श्रीकृष्णनाथकायकरी ॥ ६४ ॥ बोलाउनीउद्धवाक्रूर ॥ तयांसीबोलेशारंगधर ॥ कोल्हुनामेंभक्तसुंदर ॥ माझ्याभेटीसीयेतसे ॥ ६५ ॥

तरीजाउनीतुह्मीसन्मुख ॥ त्याचाआदरकरोनिसम्यक ॥ येथवरीघेऊनयावेंदेख ॥ आवडताभक्तअसेतो ॥ ६६ ॥ ऐसेंऐकतांआज्ञावच
न ॥ सन्मुखआलेतेहरिजन ॥ कोल्हूसतयाचेंहोतांदर्शन ॥ मनासीसंतोषवाटला ॥ ६७ ॥ परमानंदेंकरून ॥ एकमेकांसीभेटलेजाण ॥
परस्परांचेहस्तधरून ॥ कृष्णासीजाऊनभेटले ॥६८॥ तेव्हांअत्यंतसुखाचेंसार ॥ कोल्हुभक्ताचेंपावलेंअंतर ॥ पूर्वदुःखाचापडलाविसर ॥
हरीनेंआदरबहुकेला ॥६९॥ सर्वप्रकारेंकेलेंपूजन ॥ जेव्हांकोल्हूसीघालीभोजन ॥ तैंपत्रावळीमांडीदोन ॥ श्रीहरीकौतुकेंकरोनी ॥७०॥
कोल्हुभक्तविचारीतेव्हां ॥ हेंपात्रकोणासीमांडिलेंदेवा ॥ कृष्णह्मणेरेतुझ्याभावा ॥ प्रियकरमाझाअसेतो ॥ ७१ ॥ ॥ मू०क० ॥ सबै
बिख भयो दुख गयो सोइ हुवो नयो दयो परमोध वाकी बात सुनि लीजिये ॥ तेरो छोटो भाइ मेरो भक्त सुखदाइ ताकी कथा लै
बचाइ जामे आपहीसो धीजिये ॥ प्रथमजनममांझ बडो राजपुत्र भयो गयो ग्रहत्याग सदा मोसो मति भीजिये ॥ आयो बन कोऊ भू
पसंग रागरंग रूपदेखि चाह भई देह दई भोग कीजिये ॥५॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंदेवाचेंऐकतांवचन ॥ आदरजोकेलाहोताजाण ॥
सर्वतोझालाविषासमान ॥ उद्विग्नमनजाहलें ॥७२॥ दुःखजेंविसरोनहोतेंगेलें ॥ पुन्हातेंचनवीनउत्पन्नझालें ॥ तेव्हांअंतरींबहुतळमळे ॥ ह्मणे
हान्यायकायदेवा ॥ ७३ ॥ त्यासीश्रीहरीकरीबोध ॥ तोभक्तमाझाअसेविशुद्ध ॥ त्याचेगोष्टीचापूर्वसंबंध ॥ परिसोनिघेईसर्वआतां ॥७४॥
तुझाजोबंधुअसेधाकुटा ॥ सुखदाईमाझाभक्तमोठा ॥ तयाचीजेकथाउत्कृष्टा ॥ श्रीहरीवर्णूनदावीतसे ॥ ७५ ॥ त्याकथेचेंकरितांवर्णन ॥
कोल्हूचेंआपेआपचिमन ॥ शांतजाहलेंनलगतांक्षण ॥ परमसंतोषपावला ॥ ७६ ॥ हरिह्मणेहापूर्वजन्मांत ॥ थोररायाचाहोतासुत ॥ सर्व
राज्यासीमारोनिलात ॥ गृहाचात्यागकरोनिगेला ॥७७॥ अरण्यामाजीराहेनिश्चिती ॥ सर्वदामजसींरंगलीमती ॥ दुसरेठाईंनसेचिप्रीती॥
यापरीआयुष्यघालविलें ॥ ७८ ॥ जेव्हांदेहासीआलाअंत ॥ कोणीभूपतीतयावनांत ॥ सवेंकामिनीशतानुशत ॥ विहारकरावयापात
ला ॥ ७९ ॥ रागरंगादिरूपअनेक ॥ रायाच्यासवेंहोतसेकौतुक ॥ येरूनेंतेंपहातांसम्यक ॥ प्रीतीमनासीउपजली ॥ ८० ॥ पूर्वींआपण
हीराज्यभोगिलें ॥ परंतुऐसेनपाहिलेसोहळे ॥ ऐसीइच्छाजोंकरीतेवेळे ॥ देहांतजाहलातितुक्यांत ॥ ८१ ॥ तेभक्तांचेलळेपा

ळावया ॥ अनेकप्रकारेंविलासकरावया ॥ पुनरपिहेदिधलीकाया ॥ तोहाआल्हुभक्तअसेकीं ॥ ८२ ॥ ॥ मू०क० ॥
तेरेई वियोग अन्न जल सब त्यागि दियो जियो नही जात वापे वेगि सुधि लीजिये ॥ हाथपे प्रसाद दीनो आइ घर चिनि
लीनो सुपनोसो गयो बीति प्रीति वासो कीजिये ॥ द्वारिकाको संग सुनी आवतही आंग्ये चलो मिल्यो भूमि परी दृग भ
री वहे दीजिये ॥ कही सब बात शाम धाम तज्यो ताहि क्षिन कन्यो बनवास दोउ मति अति भीजिये ॥ ६ ॥ ॥ टी०
ओ० ॥ परंतुत्याचेंपहाआचरण ॥ सर्वदाअसोनिविषयाधीन ॥ माझेंसप्रेमतूंकरिसीभजन ॥ ह्मणोनिशरणतुझेठाईं ॥ ८३ ॥ तूंबुडाला
सिसमुद्रांत ॥ तेणेंत्यासीदुःखबहुत ॥ अन्नजलसर्वसोडोनिदेत ॥ उपवासीतळमळकरीतसे ॥ ८४ ॥ इकडेत्याचीऐसीचव्यवस्था ॥ को
ल्हुबुडालाऐकोनितत्त्वता ॥ चैनकांहींनपडेचित्ता ॥ समुद्रतीरासीफिरतसे ॥ ८५ ॥ बंधूकडेचिलागलेंमन ॥ त्यागोनिदिधलेंखानपान ॥
विरहेंसोडूंपाहेप्राण ॥ देहाचेंभाननसेचि ॥ ८६ ॥ तेंचिकोल्हूसीजगज्जीवन ॥ सांगतसेकींतुजवांचून ॥ आल्हुसोडूंपाहतसेप्राण ॥
सत्वरजाऊनघेईशुद्धी ॥ ८७ ॥ ऐसीकोल्हूसीलगबगकरून ॥ प्रसादहस्तावरदेतसेआपण ॥ क्षणभरीघेनेत्रलाऊन ॥ यावरीत्यासी
बोलिले ॥ ८८ ॥ कोल्हुबैसलानेत्रलाऊन ॥ क्षणमात्रेंजोंपाहेउघडून ॥ तोंपूर्वस्थळावरीआलाजाण ॥ जेथूनिसमुद्रींउडीटाकि
ली ॥ ८९ ॥ ओळखूनघेतलेंपूर्वस्थान ॥ आश्चर्ययुक्तझालेंमन ॥ जैसेंहोऊनगेलेंस्वप्न ॥ ऐसातोचमत्कारजाहला ॥ ९० ॥ बंधूचेठाईं
जडलेंमन ॥ ह्मणेतोभक्तआहेपूर्ण ॥ त्यासींप्रीतीकरावीगहन ॥ ऐसासत्संगकोठेंमिळे ॥ ९१ ॥ कोल्हूसीपाहूनसकलजन ॥ जयजय
कारेंगर्जतीजाण ॥ अहोहाभक्तआहेपूर्ण ॥ द्वारकापाहूनपरतआला ॥ ९२ ॥ द्वारकेचेंघेऊनदर्शन ॥ कोल्हुभक्तआलाजाण ॥ ऐसें
आल्हूनेंकरितांश्रवण ॥ लगबगेंधांऊनपुढेंआला ॥ ९३ ॥ प्रेमयुक्तगळांपडोन ॥ साष्टांगदंडवतघालीनमन ॥ गहिंवरेंनेत्रआलेभरोन ॥
तोंप्रसादओटींतपाहिला ॥ ९४ ॥ ह्मणेकायजीआणिलाप्रसाद ॥ तोमजलागींद्यावाविशद ॥ तेव्हांकोल्हूसीभरेआनंद ॥ सर्ववृत्तांत
सांगतसे ॥ ९५ ॥ श्रीकृष्णाचीभेटीझाली ॥ हरीनेंतुझीवार्ताकेली ॥ ऐसेंउभयतांबोलतांबोली ॥ प्रेमरंगांतनिमग्नझाले ॥ ९६ ॥ तेचि

क्षणींवैराग्यहोऊन ॥ घरदारादीसर्वसोडून ॥ उभयतांहीबंधुजाण ॥ करितीवनवासतेधवा ॥ ९७ ॥ अत्यंतरंगातभिजलीमती ॥ ऐसा
चप्रेमरसआहेनिश्चिती ॥ स्वर्गापवर्गादिसर्वसंपत्ती ॥ ज्यापुढेंतुच्छवाटतसे ॥ ९८ ॥ ॥ कथानारायणदासाची ॥ ॥ मू०
क० ॥ अल्हूहिके बंसमे प्रशंस याहि जानि लेहु बडो ओरु भाइ छोटो नारायनदासहे ॥ दीरघ कमाउ लघु उपज्यो उडाऊ भाभी
दीयो सीरो भोजन ले भयो दुखरासीहे ॥ देवो मोको तातो करी बोली वह क्रोध भरी यहु जाहु करो भरवावे कियो हासहे ॥
गयो ग्रह त्यागि हरि पाग कऱ्यो वैसेही ज्ञु भक्तिवस शांम कह्यो प्रगट प्रकासहे ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आल्हुजीच्यावंशात ॥
जन्मजयाचाअसेख्यात ॥ तैशाचपरीझालाभक्त ॥ जाणोनिघ्यावेंअंतरीं ॥ ९९ ॥ नामजयाचेंनारायणदास ॥ उभयतांबंधुहोतेसुरस ॥
वडीलबंधुप्रपंचीविशेष ॥ द्रव्यबहूतकमावीतसे ॥ १०० ॥ धाकुटेबंधुनारायणदास ॥ द्रव्यखर्चीतसेबहुवस ॥ प्रपंचाकडेनसेचिलक्ष ॥
वयानेंअल्पअसेकीं ॥ १ ॥ बाळपणांतचितत्त्वता ॥ मरणपावलींमातापिता ॥ खेळण्यांतलक्षअसेसर्वथा ॥ जेष्ठबंधुतोलळेपाळी ॥ २ ॥
परंतुजेभावजयवडील ॥ याचात्रासकरीसर्वकाळ ॥ एकदानारायणखेळेखेळ ॥ तोंक्षुधाबहुतलागली ॥ ३ ॥ भावजईपाशींयेऊनआप
ण ॥ ह्मणेमजक्षुधालागलीजाण ॥ तेह्मणेशिळेंठेविलेंअन्न ॥ तेथेंजाऊनभक्षावें ॥ ४ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ दुःखाचीराशीझालीजा
ण ॥ ह्मणेमजद्यावेंसाजुककरून ॥ संतप्तमनहोईलतेणें ॥ ५ ॥ तेव्हांतिसीक्रोधभरून ॥ कायतयासीकरीभाषण ॥ कोणतीआलांकमा
ईकरून ॥ ह्मणोनिआर्जवेंकरूंतुमचीं ॥ ६ ॥ कांहींकरूनआणाकमाई ॥ अथवाप्रपंचसोडूनपाहीं ॥ आल्हुपूर्वजासारिखाकांहीं ॥ जा
ऊनपरमार्थकरावा ॥ ७ ॥ ह्मणजेतुमचेंकरूंसेवन ॥ उष्णोष्णअन्नेंघालूंभोजन ॥ यापरीतीविनोदेंकरून ॥ नारायणदासासीबोलि
ली ॥ ८ ॥ तेणेंयासीयेऊनराग ॥ तत्काळअंगींभरेवैराग्य ॥ घरदाराचाकरोनित्याग ॥ निघालासत्वरवनासी ॥ ९ ॥ अंतःकरणींक
रीविचार ॥ आपुलाकांहींनसोनिसंसार ॥ बळेंचित्यामाजीशिरतोंसत्वर ॥ तरीधिक्कारअसोआपणा ॥ ११० ॥ मरोनिगेलींपितामा
ता ॥ त्रासकरीतसेबंधुकांता ॥ ह्मणोनिरुदनकरीततत्त्वता ॥ एकटावनांतफिरतसे ॥ ११ ॥ यापरीतयासीफिरतांवनांत ॥ चतुर्भुजमू

तींपाहिलीतेथ ॥ स्वरूपजीचेंसुंदरबहुत ॥ वेधलेंचित्ततयाचें ॥ १२ ॥ ह्मणेहाकोणीदेवआहे ॥ ऐसाचआपुल्यागावींपाहें ॥ चतुर्भुजसुंदरअसेलवलाहें ॥ तैसाचहाहीदीसतो ॥ १३ ॥ जरीहाएकटानिर्जलवनांत ॥ भूवरीपडिलाअसेलोळत ॥ तरीआपणासारिखानिश्चित ॥ हाहीरुसोनआलाअसे ॥ १४ ॥ तरीबराचहासोबतीमिळाला ॥ ह्मणोनिअंतरींसुखपावला ॥ मगउचलोनिघनसांवळा ॥ उभाकेलावृक्षाखालीं ॥ १५ ॥ मूर्तीवरीलधूळझाडोन ॥ पाणीआणिलेंशोधकरून ॥ श्रीहरीसीघातलेंस्नान ॥ सप्रेमहोवोनितेधवां ॥ १६ ॥ वनांतीलपुष्पेंतोडून ॥ श्रीहरीसीवाहिलींजाण ॥ तैसींचवनफळेंआणून ॥ देवासीअर्पणकरीतसे ॥ १७ ॥ फळेंदेवाच्यापुढेंठेऊन ॥ ह्मणेहरीतूंकरींभक्षण ॥ मूर्तीकांहींनकरीभाषण ॥ उद्विग्नमनतेणेंत्याचें ॥ १८ ॥ चारघटकावाटपाहून ॥ कायदेवासीवदेआपण ॥ तुजबहुदुःखझालेंजाण ॥ असेतोअनुभवमजलागीं ॥ १९ ॥ आतांमीजैसेंसोडिलेंदुःख ॥ तैसेंचितुवांत्यजावेंसम्यक ॥ जरीउपवासीराहसीदेख ॥ प्राणजाईलतुझाकीं ॥ १२० ॥ ऐसीवारंवारकरीविनवण ॥ कंठयेतसेगहिंवरोन ॥ मूर्तीनकरीफलभक्षण ॥ मगनारायणकायबोले ॥ २१ ॥ जरीतूंकांहींनकरिसीभक्षण ॥ मीहीउपवासीराहीनपूर्ण ॥ यापरीलोटलेदिवसतीन ॥ नित्यसेवनकरीऐसें ॥ २२ ॥ नारायणदासअल्पबालक ॥ वारंवारखावयापाहिजेदेख ॥ तीनउपवासहोतांचिसम्यक ॥ अत्यंतक्षीणजाहला ॥ २३ ॥ तेव्हांअंतरींकरीविचार ॥ त्रिदिनांतमाझाऐसाप्रकार ॥ देवासीदिवसतोंझालेफार ॥ प्राणजातीलयाचेआतां ॥ २४ ॥ मगदेवाच्यापुढेंबैसोन ॥ दीर्घस्वरानेंकरीरुदन ॥ ह्मणेहेदेवासोडींमौन ॥ केवढारागहाधरिसीतूं ॥ २५ ॥ बहुतझालेहोउपवास ॥ जीवहोतअसेलकासावीस ॥ जरीभक्षणनकरिसीफळास ॥ प्राणसत्वरजाईलतुझा ॥ २६ ॥ जरीगेलियातुझाप्राण ॥ तेंदुःखमजलाहोईलगहन ॥ तरीमीतुझ्याआधींचजाण ॥ आपुलाप्राणसोडितों ॥ २७ ॥ ऐसेंभाषणकरीतआपण ॥ श्रीहरीच्यादुःखेंकरून ॥ भूवरीपडेमूर्च्छायेऊन ॥ तेव्हांश्रीहरीहांसले ॥ २८ ॥ मूर्तीचेंपाहोनिहास्यवदन ॥ येरूबैसेसावधहोऊन ॥ तेव्हांबोलेजगज्जीवन ॥ तुझ्याप्रेमास्तवबोलिलों ॥ २९ ॥ कोणीनकरितीभावेंपूजन ॥ ह्मणोनिपडलोंयेथेंयेऊन ॥ तुझेंसत्यप्रेमपाहून ॥ तेणेंप्रसन्नजाहलों ॥ १३० ॥ तेव्हांनारायणदासकरीभाषण ॥ केवढेंतुझेंवेडेपण ॥ ऐसि

याक्रोधेंकरूनजाण ॥ प्राणजाईलकींनिघोनियां ॥ ३१ ॥ तरीतुजआतामाझीशपथ ॥ कधींनकरावाऐसाआकांत ॥ ऐसेंऐकतांलक्ष्मीकांत ॥ हृदयींधरितीतयातें ॥ ३२ ॥ यापरीतयासीदेवपावोन ॥ जैसेत्याचेमनोरथपूर्ण ॥ तैशाचपरीवर्ततीआपण ॥ कायतेंप्रेमवर्णावें ॥ ३३ ॥ भक्तीसीवश्यदेवाधिदेव ॥ सर्वग्रंथांतप्रगटप्रभाव ॥ बोलिलाआहेऐसाअपूर्व ॥ दिसेयाकथेंतस्पष्टकीं ॥ ३४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंचवतिसावाछप्पागोडहा ॥ १३५ ॥ ॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयसद्गुरूकरुणासागर ॥ माझेअसोनिअपराधअपार ॥ त्यासर्वांचाकरोनिअव्हेर ॥ दयामजवरकरिसीवूं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ नरदेव उभैभाषा निपुन प्रथीराज कविराज हुव ॥ सवैया गीत श्लोक वेलि दोहा गुन नवरस ॥ पिंगलकाव्यप्रमान विविधि विधि गायो हरिजस ॥ परि दुख विदुख सलाध्य वचन रचनाज्ञ विचारे ॥ अर्थ चित्र निर्मोल सवै सागर उद्धारे ॥ रुक्मिनी लता वरनन अनूप वागीस वदन कल्यानसुव ॥ नरदेव० ॥१३५॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्राकृतआणिसंस्कृतजाण ॥ दोनहीभाषांमाजीनिपुण ॥ पृथिवीराजनामेंनरदेवपूर्ण ॥ कविराजदेखजाहला ॥ २ ॥ दोहासवैयागीतश्लोक ॥ यांचीवेलीरचिलीसम्यक ॥ नवरसादिगुणअलोलिक ॥ ज्यामाजीस्पष्टदिसती ॥ ३ ॥ ज्योतिषकाव्याचेंप्रमाणघेऊन ॥ नानाप्रकारेंकरोनिजाण ॥ हरीचेंयशकेलेंगायन ॥ कायतोमहिमावर्णावा ॥४॥ ऐशाविचारेंकरोनिजाणा ॥ जेणेंरचिलीशब्दरचना ॥ जियेचीपंडितकरितीवर्णना ॥ जेभवदुःखासीजाणते ॥ ५ ॥ ज्यामाजीअर्थनिघतीफार ॥ तयाच्यामोलाचानसेचिपार ॥ केवळमंथोनियांसागर ॥ सर्वहीरत्नेंकाढिलीं ॥ ६ ॥ रुक्मिणीलतानामेंकरून ॥ अनुपमलीलाकेलीवर्णन ॥ सरस्वतीचकेवळआपण ॥ तयाचेवदनींबैसली ॥ ७ ॥ ऐसेंकवित्वकेलेंजाण ॥ ज्याकवनाचेंकरितांगायन ॥ सर्वलोकांचेंहोयकल्याण ॥ यापरीउत्तमअसेतें ॥ ८ ॥ ॥ मू० क० ॥ मारवार देस भीकानेरको नरेस बडो प्रथीनाम राज भक्तिराज कविराज हे ॥ सेवा अनुराग अरु विषे वैराग्य ऐसो रानी पहिचानि नाहि मानो देखि आजहे ॥ गयोहे विदेश तहां मानसी प्रवेश कियो हियो नहीछुवे कैसे सरे मनकाजहे ॥ बीते दिन तीनी प्रभु मंदिर न दीठीपरे पा

छप्पा १३५

छे हरि देखि भयो सुखको समाजहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मारवाडदेशातभिकानेर ॥ तेथीलजोनृपतीथोर ॥ पृथ्वीराजहेंनामसुंदर ॥
गुणअपारजयाचे ॥ ९ ॥ जैसाबोलिजेलापृथ्वीकांत ॥ तैसाचिभक्तांमाजीनाथ ॥ कविजनांतहीश्रेष्ठह्मणवित ॥ यापरीमान्यत्वअसेज्या
चें ॥ १० ॥ हरिसेवेचाबहुअनुराग ॥ तैसेच्चविषयादिराज्यभोग ॥ तेठिकाणींअतिवैराग्य ॥ नावडेसंगतयाचा ॥११॥ राणीकैसीअसे
देख ॥ जेणेंकधींनपाहिलीसम्यक ॥ कांहींकार्यार्थनरनायक ॥ अंतःपुरांतगेलाएकदां ॥१२॥ तेथेंराणीहोतीबैसली॥ परंतुरायेंनओळखिली॥
यापरीतयाचीवृत्तीमुराली ॥ प्रभूचेध्यानींसर्वदा ॥ १३ ॥ आपुल्याराजगृहांतसुंदर ॥ हरीचेंबांधिलेंअसेमंदिर ॥ त्यामाजीमूर्तीमनोहर ॥
सेवनालागूनठेविलीसे ॥ १४ ॥ नित्यतेंमंदिरआठवोन ॥ मगलक्षोनिसिंहासन ॥ वरीमूर्तीचेंकरीध्यान ॥ एकाग्रमनकरोनियां ॥ १५ ॥
एकदांकांहींकार्यालागुन ॥ देशांतरासीगेलाआपण ॥ तेथेंतेंमंदिरआठवोन ॥ मूर्तीचेंध्यानकरूंबैसे ॥ १६ ॥ तोंतेमूर्तिसिंहासनावर ॥
ध्यानामाजीनयेचिसुंदर ॥ तेणेंगडबडलेंयाचेंअंतर ॥ ह्मणेहाचमत्कारकायझाला ॥१७॥ वारंवारलक्षलाऊन ॥ हृदयींमूर्तीचेंकरीध्यान ॥
परंतुकाहींजगज्जीवन ॥ नप्रगटेचिसिंहासनीं ॥ १८ ॥ तेणेंनृपतीचिंतातुर ॥ ह्मणेकांरुसलालक्ष्मीवर ॥ अंतरींव्याकुळहोऊनफार ॥
खानपानादीसोडिलें ॥१९॥ यापरीलोटलेदिवसतीन ॥ रायासीकांहींनपडेचैन ॥ तैसेंचिपाहातसेध्यानलाऊन ॥ तोंकायचमत्कारजा
हला ॥२०॥ चवथेदिनींसिंहासनावर ॥ प्रगटझालेश्रीलक्ष्मीवर ॥ रायासीआनंदझालाथोर ॥ प्रीतीनेंपूजनकरीतसे ॥२१॥ ॥ मू०
क० ॥ लिखिके पठायो देश सुंदर संदेश यह मंदिर न देखे हरी बीते दिन तीनहे ॥ लिख्यो आयो साचु बाचि अतिही प्रसन्न
भये लगे राज बैठे प्रभु बाहर प्रवीनहे ॥ सुनो ओर एक यो प्रतिज्ञा करी हिये धरी मथुरा शरीरत्याग करे रसलीनहे ॥ प्रथीपति जानिके
मुहीमदई काबिलको बल अधिकाइ नही कालके आधीनहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मानसपूजनझालियावर ॥ रायासीकांहींनधर
वेधीर ॥ ह्मणेकायहाझालाचमत्कार ॥ शोधसत्वरआणवूंयाचा ॥ २२ ॥ बोलाउनीसांडणीस्वार ॥ तयासीपत्रदिधलेंसत्वर ॥ त्यांतहा
सर्वसमाचार ॥ लिहोनदिधलारायानें ॥ २३ ॥ अहोआपुल्यामंदिरांत ॥ ध्यानींनपाहिलेजगन्नाथ ॥ तीनदिवसलोटलेयांत ॥ तरीका

यतेथेंजाहलें ॥ २४ ॥ जेंकाहींझालेंअसेलतेथ ॥ लिहोनिधाडावेंतेंसाद्यंत ॥ तेणेंअंतःकरणहोईलस्वस्थ ॥ गोडवाटेलमनासी ॥ २५ ॥
यापरीतेंपत्रघेऊन ॥ सांडणीस्वारगेलाजाण ॥ भिकानेरासीयेऊन ॥ प्रधानाह्मातींदीधलें ॥ २६ ॥ प्रधानेंतेंपत्रपहातां ॥ आश्चर्यवाट
लेंत्याचेचित्ता ॥ सर्वांसीदाऊनतत्त्वता ॥ वर्णिलेंरायाच्याभक्तीसी ॥ २७ ॥ पत्रांतसत्यसमाचार ॥ लिहोनिआलासविस्तर ॥ तोसर्वां
नींवाचितांसत्वर ॥ अत्यंतप्रसन्नजाहले ॥ २८ ॥ मगपत्राचेंलिहिलेंउत्तर ॥ जैसाझालाहोताप्रकार ॥ तोऐकिजेसविस्तर ॥ जेव्हांआ
पणगेलागांवीं ॥ २९ ॥ मंदिरच्यादारासमोरून ॥ देवाचेंहोतनसेसाद्यंतदर्शन ॥ ह्मणोनियांजीसिंहासन ॥ उंचकरोनदीधलें ॥ ३० ॥
त्यासीलागलेदिवसतीनी ॥ मूर्तिंठेविलीदुसरेस्थानीं ॥ तेणेंनआपुल्याआलेंध्यानीं ॥ अपराधक्षमाकरावा ॥ ३१ ॥ यापरीपत्राचेंलिहो
निउत्तर ॥ रायाकडेधाडिलेंसत्वर ॥ तोचिपरतोनिसाडणीस्वार ॥ आलाघेऊनरायापाशीं ॥ ३२ ॥ पत्रांतसत्यसमाचार ॥ लिहोनिआ
लासविस्तर ॥ तोरायानेंवाचितांसत्वर ॥ स्वस्थअंतरजाहलें ॥ ३३ ॥ यापरीभूपतीध्याननिष्ठ ॥ आणीकत्याचीऐकागोष्ट ॥ एकप्रति
ज्ञाकरोनिवरिष्ठ ॥ हृदयामाजीठेविलीसे ॥ ३४ ॥ अंतकाळींमथुरेंतयेऊन ॥ निजशरीराचात्यागकरीन ॥ ऐसानिश्चयदृढराखोन ॥ राहे
निमग्नप्रेमरसीं ॥ ३५ ॥ तोंतीवार्ताफुटेलोकांत ॥ बादशाहाच्याकर्णीपडत ॥ तोह्मणेकैसेंहेंहोईलसत्य ॥ ह्मणोनिईर्षाधरीतसे ॥ ३६ ॥
दैवज्ञासीबोलाऊन ॥ पृथ्वीरायाचेंविचारीमरण ॥ तेणेंजोकाळकथिलाजाण ॥ तेवेळींआपणकायकरी ॥ ३७ ॥ काबिलखंदारावरीसं
ग्राम ॥ बहुदिवसांचाहोतसेउत्तम ॥ तेवेळींपरचक्रवाढलेंपरम ॥ मुहिमदयुक्तीयोजीतसे ॥ ३८ ॥ पृथ्वीरायासीसांगोनिधाडी ॥
आपणआताचिलवडसवडी ॥ सैन्यघेऊनजावेंतांतडी ॥ काबिलखंदारजिंकावया ॥ ३९ ॥ तयाचीआज्ञाशिरसावंद्य ॥ रायेंघेऊनसैन्य
वृंद ॥ काबिलावरीगेलाविशद ॥ परंतुचित्तमथुरेकडे ॥ ४० ॥ ह्मणेयायुद्धांतपावल्यामरण ॥ दूरराहिलेंमथुरास्थान ॥ कैसेमनोरथहोती
लपूर्ण ॥ ह्मणोनिचिंताकरीतसे ॥ ४१ ॥ परीभक्तवत्सलजगज्जीवन ॥ भक्तांचीतयासीचिंताजाण ॥ त्याचाजोदासह्मणवीपूर्ण ॥ तो
कालाधीननसेची ॥ ४२ ॥ ॥ मू०क० ॥ जीवन अवधि रहे निपट अलप दिन कलप समान बीति पल न बिहातहे ॥ आगम जनाइ

दियो वाहे इन्हे सांचो कियो लियो भक्ति भाव जाके छायो गातगातहे ॥ चल्यो चढी साढिनीपे लई मधुपुरि आनि करिके सनान प्रान तजे सुनी बातहे ॥ जैजै धुनि भई व्यापि गई चंहु ओर अहो भूपती चकोर जस चंद दिनरातिहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ युद्धकरितांवाडेकोडें ॥ देहावसानआलेंनिवाडें ॥ अतिशयदिवसराहिलेथोडे ॥ तेव्हांगडबडेश्रीकृष्ण ॥ ४३ ॥ एकेकदिवसजेहोतीजाण ॥ देवासीजातीकल्पासमान ॥ पळमात्रकांहींनपडेचैन ॥ तेव्हांआपणकायकरी ॥ ४४ ॥ पृथ्वीरायाच्यास्वप्नांत ॥ प्रगटोनियांयादवनाथ ॥ तयासीसर्वसांगोनिदेत ॥ अल्पदिवसांतमृत्युतुझा ॥ ४५ ॥ यापरीतयासीसावधकेलें ॥ आपणाकडेसत्वरवोढिले ॥ आपुल्यादासाचेंसत्यत्वभलें ॥ लोकांसदाविलेंतेधवां ॥ ४६ ॥ यापरीसांगतांदेवाधिदेव ॥ रायाचेगात्रोगात्रींसर्व ॥ व्यापोनिगेलाभक्तिभाव ॥ झालीलगबगतेधवां ॥ ४७ ॥ तत्काळसांडणीआणवोन ॥ त्यावरीबैसोनिनिघेआपण ॥ रात्रंदिवसकरोनिगमन ॥ सत्वरमधुपुरीघेतली ॥ ४८ ॥ लगबगेंखालींउतरोन ॥ यमुनेंतजाऊनकरीस्नान ॥ श्रीकृष्णाचेंनामस्मरोन ॥ तत्काळप्राणसोडिले ॥ ४९ ॥ तीरावरीजेहोते लोक ॥ तेहींपाहोनितेंकवतुक ॥ जयजयकारकरोनिदेख ॥ करितीनिवेदनसकळांसी ॥ ५० ॥ सर्वांनींतीऐकतांगोष्ट ॥ जयजयकार करितीस्पष्ट ॥ ध्वनीव्यापोनिगेलीउद्भट ॥ चहूंदिशांसीतेधवां ॥५१॥ यापरीयशाचाध्वजउभविला ॥ बादशाहासीवर्तमानार्थकळला ॥ तेवेळींकैसान्यायझाला ॥ श्रवणकरावाचमत्कार ॥ ५२ ॥ तोदिवसकेवळचांदणीरात्र ॥ पृथ्वीरायाचेंयशतेंचंद्र ॥ बादशाहतैंहोयचकोर ॥ प्रेमेंतटस्थजाहला ॥ ५३ ॥ ह्मणेम्यांअवरोधहोताकेला ॥ परीतयाचापणसिद्धझाला ॥ ऐसेंवर्णोनितयेवेळां ॥ प्रेमेंबादशाहडोलतसे ॥ ५४ ॥ मुख्यश्रीहरीजगज्जीवन ॥ निजभक्तांचेंराखीवचन ॥ पूर्वीआपणचक्रधरून ॥ राखिलापणभीष्माचा ॥ ५५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंपस्तिसावाछप्पागोडहा ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपतीतपावना ॥ भक्तिमालेवरजीकरितोंरचना ॥ आपणचीकृपाकरोनिजाणा ॥ शेवटासदयाळानेइजे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ द्वारिका देखि पालंटतीअचटि सीवे कीधीअटल ॥ असुर अजीज अनीति

अगिनिमे हरिपुर कींधो ॥ सागनसुतने साद राइरनछोरे दीधो ॥ धराधामधनकाज मरन बीजाहु मांडे ॥ कमधुज कुटके हुवोचौक
चतुर्भुजनी चांडे ॥ वाढेल वाढि कीधीविकट चांदनाम चाडे सबल ॥ द्वारिका ॥ १३६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ काबाह्मणतीचोरजाती
स ॥ सांगननामेंत्यांचाईश ॥ तयाचापुत्रसीवासुरस ॥ कामध्वजह्मणतीतयातें ॥ २ ॥ तयासीवानेंअवचिता ॥ पाहिलीद्वारकाविध्वंस
होतां ॥ आपणयेवोनितत्त्वतां ॥ केलीअचलपूर्ववत ॥ ३ ॥ अजीजखानामेंयवन ॥ तेणेंअनीतीकेलीजाण ॥ श्रीहरीचेंपुरसंपूर्ण ॥ के
लेंअर्पणअग्नीसी ॥ ४ ॥ सांगनपुत्रासीतयेवेळीं ॥ रणछोडरायेंदिलीआरोळी ॥ धराधामधनार्थयेवेळीं ॥ मरणसकळांचेंमांडिलेंयेणें ॥ ५ ॥
कामध्वजासीक्रोधयेऊन ॥ चतुर्भुजाचेचौकांतरणकरून ॥ तरवारबहादरानेंजाण ॥ विकटतरवारकेलीतैं ॥ ६ ॥ अजीजखायवनाची
सेना ॥ चांदनामेंप्रख्यातजाणा ॥ रणामाजीसबलपूर्णा ॥ परीतेसर्वमारिली ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ क्कावापति सीवा सुत सागन
को प्यारो हरि द्वारावति ईस यो पुकारे रछा कीजिये ॥ सदा भगवान आप भक्त प्रतिपाल करे करो प्रतिपाल मेरो सुनी मति
भीजिये ॥ तुरक अजीज नाम धामको लगाई आगि लई बाग घोरेकी आये द्रक कीजिये ॥ दुष्ट सब मारे प्रभु कष्टते उवारें निज
प्रान बारि डारे यह नयो रस पीजिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ काबालोकांचापतीनिश्चित ॥ सांगननामेंअसेख्यात ॥ तयाचा
पुत्रसीवासमर्थ ॥ लाडकाभक्तहरीचा ॥ ८ ॥ द्वारावतीच्याआसपास ॥ काबालोकांचाअसेवास ॥ लुटोनियांनास्तिकादिकास ॥ सं
तविप्रांसीसेविती ॥ ९ ॥ जेसमईंभूवरीमातलेयवन ॥ विध्वंसिलींसर्वदेवस्थानें ॥ तेवेळींद्वारावतीसयेऊन ॥ थोरउत्पातमांडिला ॥ १० ॥
अजीजखानामेंयवन ॥ लक्षावधीसैन्यघेऊन ॥ द्वारकेसीवेढाघालून ॥ कडबागांवांतभरोनिदीधला ॥ ११ ॥ सर्वहीद्यावीपुरीजाळोन ॥
ऐसातेणेंविचारकरून ॥ अग्निजोंलावावाचहूंकडून ॥ तोंश्रीहरीनेंकायकेलें ॥ १२ ॥ दीर्घस्वरेंकरूनजाण ॥ सीवाभक्तासीहाकमारून ॥
ह्मणेरेमाझेंकरींरक्षण ॥ थोरसंकटओढवलें ॥ १३ ॥ प्रियादासतैंआश्चर्यकरिती ॥ हरीचीनिरखोननवीनरीती ॥ सर्वदाधांवोनिआपण
निश्चिती ॥ प्रतिपाळकरितीभक्ताचा ॥ १४ ॥ आजिपडतांसंकटकाळ ॥ भक्तासीह्मणतीश्रीघननीळ ॥ धांवोनिमाझाकरींप्रतिपाळ ॥

थोरहेंनवलवाटतें ॥ १५ ॥ सीवाहोतातैंअसावध ॥ यापरीहरीचाऐकताशब्द ॥ प्रेमरसाचाचढलामद ॥ मतीरंगांतभीजली ॥ १६ ॥ सावधहोवोनितैंऐकेवृत्त ॥ साद्यंतसांगतीद्वारकानाथ ॥ अजीजखानामेंतुरकयेथ ॥ येऊनीप्रळयमांडिला ॥ १७ ॥ द्वारकाधामींलाविलाअग्नी ॥ रक्षणकरावेंतुवांयेवोनीं ॥ ऐसेंसीवानेंऐकतांश्रवणीं ॥ बैसलातेक्षणींघोड्यावर ॥१८॥ जितुकेतयाचेहोतेसेवक ॥ सिद्धझालेतेहीसम्यक ॥ सहस्रावधीधांवलेलोक ॥ घोड्यांचेलगामसांवरोनी ॥ १९ ॥ सर्वांचेपुढेंसीवाधांवला ॥ द्वारकेमाजीयेवोनिपोहोंचला ॥ माघोनसर्वहीमेळआला ॥ तोंसीवालोटलायवनांवरी ॥ २० ॥ सर्वहीकरोनिदृष्टीसमोर ॥ निर्भयचालवीतैंतरवार ॥ मिसळलेदोन्हीसैन्यसंभार ॥ युद्धघोरांदरजाहलें ॥ २१ ॥ सीवानेंअद्भुतयुद्धकेलें ॥ सकळहीतेदुष्टमारिले ॥ संकटांतोनिहरीसीकाढिलें ॥ प्राणत्यागिलेआपुलेही ॥ २२ ॥ जाणोहरीवरीओवाळून ॥ आपुलेप्राणदिलेटाकोन ॥ हाएकभक्तीचारसनवीन ॥ प्रेमेंप्राशनकरावा ॥ २३ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंछत्तिसावाछप्पागोडहा ॥ २४ ॥ ॥ ६७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपरमानंदा ॥ पूर्णकरावेंमाझ्याछंदा ॥ निवटोनिमाझाप्रपंचधंदा ॥ भक्तिपंथासीलावावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ प्रथीराजनृपकुलवधु भक्तभूप रतनावती ॥ कथा कीरतन प्रीती भीर भक्तनकी भावे ॥ महामहोछोमुदित नित्य नंदलाल लडावे ॥ मुकुंदचरनचितवन भक्तमहिमा धुजधारी ॥ पतिपर लोभ न कियो टेक अपनी नही टारी ॥ भलेपन सबै विशेषही आवेरसदन सुनखा जिती ॥ प्रथीराज ॥ १३७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पृथ्वीराजनृपाचेकुलांत ॥ रत्नावतीनामेंवधूख्यात ॥ भक्तांमाजीतेझालीनाथ ॥ महिमातियेचापरिसावा ॥ २ ॥ कथाकीर्तनींबहुप्रीती ॥ भक्तांचीभीडआवडेनिश्चिती ॥ महामहोत्सवअनेकरीती ॥ संतोषेंकरूनीकरीतसे ॥ ३ ॥ नित्यनंदनंदनाचेआपण ॥ लाडपुरवीकौतुकेंकरून ॥ प्रेमयुक्तमुकुंदचरण ॥ न्यहाळूनपहातसे सर्वदा ॥ ४ ॥ ऐसीभक्तीकेलीसहज ॥ भक्तिमहिमेचाझालाध्वज ॥ सोडूनदिधलीसर्वहीलाज ॥ लोभनकेलापतीवरी ॥ ५ ॥ पतीचीअवज्ञाकरून ॥ आपुलीटेंकराखिलीपूर्ण ॥ सर्वप्रकारेंभलेपण ॥ विशेषसाधिलेंभक्तिमार्गीं ॥६॥ जैसाअंधारयुक्तघरांत ॥ चांदणीचाप्रका

शहोत ॥ तीतयासीजिंकोनघेत ॥ त्यापरीइणेंजिंकिलें ॥ ७ ॥ अमेरच्यानृपाच्यासदनांत ॥ रत्नावतीहोयमहाभक्त ॥ मोहांधकारनिवटोनिसत्य ॥ केलेपुनीतसर्वही ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ मानसिंहराजा ताको छोटो भाइ माधोसिंह ताकी जानो तिया ताकी बात ले बखानिये ॥ ढिंग जो खवासिनि सो स्वासनी भरत नाम रटति जडित प्रेम रानी उर आनिये ॥ नवलकिशोर कभूं नंदको किशोर कभूं वृंदावन चंद कही आखे भरि पानिये ॥ सुनत बिकल भई सुनि वेकि चाह भई रीती यह नई कछु प्रीती पहिचानिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अमेरचाजोनृपनाथ ॥ मानसिंहनामेंख्यात ॥ याचाधाकुटाबंधुनिश्चित ॥ माधवसिंहनामत्याचें ॥ ९ ॥ तयाचीतेजाणाकांता ॥ रत्नावतीनामेंख्याता ॥ तिचीवर्णनकरितोंकथा ॥ प्रियादासह्मणतसे ॥ १० ॥ सर्वदाराहेतीअंतःपुरांत ॥ जनांचेदृष्टीकधींनपडत ॥ शतावधीदासीजवळराहत ॥ तिचेंसेवनकरावया ॥ ११ ॥ त्यांमाजीएकअसेन्हाविण ॥ तांबूलादिउपचारकरींघेऊन ॥ सर्वदानिकटराहेजाण ॥ परीतीपूर्णभक्तहोती ॥ १२ ॥ तीणेंश्वासोश्वासींनाम ॥ घेतअसावेंभरोनिप्रेम ॥ ऐसेंकांहींतेंनामउत्तम ॥ राणीचेहृदयींप्रेमआणी ॥ १३ ॥ कधींह्मणावेंनवलकिशोर ॥ कधींह्मणावेंनंदकुमर ॥ कधींवृंदावनचंद्रसुंदर ॥ नामोच्चारकरावा ॥ १४ ॥ जेव्हांकरीतसेनामोच्चार ॥ नेत्रींभरोनियेतसेनीर ॥ यापरीह्मणतसेवारंवार ॥ ऐकतांराणीविकळझाली ॥ १५ ॥ ह्मणेहीकायकरीउच्चार ॥ माझेंभरोनियेतसेंअंतर ॥ जरीहेह्मणेलवारंवार ॥ निवांतश्रवणकरीनमी ॥ १६ ॥ यापरीतीसीउपजेप्रीती ॥ प्रियादासह्मणतीहेनवीनरीती ॥ ऐसीज्याप्रीतीअसेलनिश्चिती ॥ तोचिहेरीतीओळखेल ॥ १७ ॥ ॥ मू०क० ॥ बारबार कहे कहा कहे उर गहे मेरो बहे दृग नीर हो शरीर सुधी गईहे ॥ पूछो मति बात सुख करो दिनराति यह सहे निज गात रागी साधुकृपा भईहे ॥ अति उतकंठा देखि कहे सो विशेष सब रसिक नरेसनुकी बानी कहीदईहे ॥ टहल छुटाइ ओ सीराने ले बैठाई वाही गुरुबुद्धि आइ यह जानो रीति नईहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रत्नावतीसीऐसेंझालें ॥ प्रपंचाकडूनलक्षउडालें ॥ वेड्यासारिखेंहोऊंलागलें ॥ मुखाकडेपाहेसदातिच्या ॥ १८ ॥ ऐसेंजडोनगेलेंअंतर ॥ केव्हांहीकरीलनामोच्चार ॥ वाटपहातसेनिरंतर ॥ येतसेगहिवरभरोनियां ॥ १९ ॥ यापरीयेतसेप्रेमदाटोन ॥ तेव्हांवारंवारजाण ॥ त्यादासीसीपुसेआपण ॥ कायहाउच्चारक

रितीसतूं ॥ २० ॥ तुझ्याप्रेमळअक्षरेंकरून ॥ हरोनघेतलेंअंतःकरण ॥ तरीहेंकायआहेजाण ॥ मजलागूनसांगावें ॥ २१ ॥ ऐसेंजोंती
सीकरीभाषण ॥ तोंनेत्रांतोनिचालिलेंजीवन ॥ देहाचेंकांहींनराहिलेंभान ॥ प्रेमेंमूर्च्छितजाहली ॥ २२ ॥ तेव्हांदासीनेंसावधकरून॥
हळूचतिचेंकरीशांतवन ॥ महाराजगोष्टहीआहेकठिण ॥ मजलाआपणविचारूंनये॥२३॥ तुह्मीतोंरायाचीराणीदेखा॥ अहर्निशभोगिजे
राज्यसुखा ॥ नानाप्रकारचेविषयजेकां ॥ तेणेंसींलालनकरावें ॥२४॥ कांहींमाझेंपूर्वसुकृत॥ तेणेंसत्संगझालाबहुत॥ ऐसेऐसेभेटलेसंत ॥
प्रेमार्द्रचित्तजयांचें ॥ २५ ॥ तयांचीमजवरीकृपाझाली ॥ तेणेंहींअक्षरेंमजमिळालीं ॥ ऐसीतयांचीगोडीलागली ॥ सर्वदाजवळीठेवीत
सें ॥ २६ ॥ ऐसेंऐकतांगूढभाषण ॥ राणीचेंव्याकुळअंतःकरण ॥ कैसींहींअक्षरेंमिळतीलजाण ॥ ह्मणोनिरुदनकरीतसे ॥ २७॥ दासी
चेधांवोनिधरीपाय ॥ मुखानेंकरीतसेहायहाय ॥ सर्वस्वेंमाझीतूंसद्गुरुमाय ॥ देईंतींअक्षरेंमजलागीं ॥ २८ ॥ राणीअसतांदीनहोऊन ॥
विशेषेंसीकरीविनवण ॥ अतिउत्कंठाऐसीपाहून ॥ द्रवलेंमानसदासीचें ॥ २९ ॥ मगराणीसीआश्वासोन ॥ आपुलेजवळीबैसवोन ॥
त्यावाणीसीदिलेंसांगोन ॥ जीकांदुर्लभसुरनरां ॥ ३० ॥ तरीतीवाणीअसेकोणती ॥ रसिकनरांतजेईशह्मणविती ॥ ऐसेजेसत्पुरुषआहे
तनिश्चिती ॥ प्रेमार्द्रचित्तजयांचें ॥ ३१ ॥ तयांच्याहीराहेमुखांत ॥ त्यांचेंलक्षणऐकानिश्चित ॥ जेव्हांतेनामस्मरणकरीत ॥ तेव्हांत्या
कायहोतसे ॥ ३२ ॥ हृदयींदाटेगहिवर ॥ नेत्रावाटोनिवाहेनीर ॥ रोमांचउठतीशरीरावर ॥ यापरीप्रकारहोतसे ॥ ३३ ॥ त्यानामासी
दीधलेंजाण ॥ तेव्हांराणीचेंपालटेचिन्ह ॥ सद्गुरूमाझीदासीपूर्ण ॥ यापरीवागलेंबुद्धीसी ॥ ३४ ॥ सर्वहीसेवासोडवोन ॥ आपणचि
तिचेंकरीसेवन ॥ सर्वदाजवळींबैसवोन ॥ श्रीकृष्णचरित्रऐकतसे ॥ ३५ ॥ प्रियादासह्मणतीजाणापूर्ण ॥ हेकांहींरीतीचअसेनवीन ॥
एकाएकींचप्रेमगहन ॥ जेंकांदुर्लभब्रह्मादिकां ॥ ३६ ॥ ॥ मू०क० ॥ निसिदिन सुन्यो करे देखिवेको अरबरे देखे कैसे जात जल
जात दृग भरेहे ॥ कछुक उपाइ कीजे मोहन दिखाइ दीजे तबहीतो जीजे वेतो आनि उर अरेहे ॥ दरसन दूरि राज छोडे लोटे धूरि पै न
पावे छबि पूरि एक प्रेमबस करेहे ॥ करो हरिसेवा भरि भाव धरि मेवा पकवान रसखान दैवखान मन धरेहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अ

सोयापरीकृष्णचरित्र ॥ श्रवणकरितानिरंतर ॥ भावेंभरोनिगेलेंअंतर ॥ कायप्रकारमगझाला ॥ ३७ ॥ ऐसीउपजलीमनींउत्कंठा ॥ कींपहावेंवैकुंठपीठा ॥ तोचिवेधलागलामोठा ॥ रात्रंदिवसकरीतळमळ ॥ ३८ ॥ मीतोंमहापातकीकेवळ ॥ कैसेंदर्शनमजहोईल ॥ नेत्रींभरोनियेतसेजळ ॥ सर्वकाळवाहतसे ॥ ३९ ॥ तयासखीचीकरीविनवण ॥ कैसातोआहेमनमोहन ॥ दृष्टीपडेलमजलागोन ॥ तोचिउपायकरावा ॥ ४० ॥ आतांतेंस्वरूपपाहिल्याविण ॥ मजलाकांहींनपडेचैन ॥ जेव्हांप्रभूचेंहोईलदर्शन ॥ तेव्हांचिजीवनवाटेल ॥४१॥ आपणजेंप्रभूचेंवर्णिलेंध्यान ॥ तेंचिमाझ्याहृदयींयेऊन ॥ बैसलीअसेकींअडोन ॥ केव्हांतेदृष्टीपडेलआतां ॥ ४२ ॥ तेव्हांतीसखीकायबोले ॥ तेंकायदर्शनफुकटलागलें ॥ मोठेमोठेयोगीभले ॥ कष्टतीपरीनव्हेदर्शन ॥ ४३ ॥ आपुल्यासारिखेराजेराणी ॥ राज्यपदादीसर्वसोडोनी ॥ धुळींतराहतीसदालोळोनी ॥ परंतुनपावलेतेंदर्शन ॥४४॥ जरीतेंध्यानपाहणेंपूर्ण ॥ तरीएकचिआहेसाधन ॥ प्रेमानेंवश्यहोतसेजाण ॥ आपुल्याआपणदृष्टीपडे ॥४५॥ त्याप्रेमाचेंऐसेंलक्षण ॥ हृदयामाजीभावभरोन॥ श्रीहरीचेंकरीसेवन ॥ जैसेंआपुल्यादेहाचें ॥ ४६ ॥ जेजेरसाचीखाणह्मणवित ॥ ऐसेमेवेपक्वान्नेंबहुत ॥ करोनिसर्वदाप्रेमयुक्त ॥ प्रभूसीअर्पणकरावें ॥ ४७ ॥ आजिमाझ्यादैवाचीखाण ॥ उघडलीह्मणूनहेंघडतेंसेवन ॥ ऐसेंमनांतधरोनिपूर्ण ॥ प्रेमांतनिमग्नअसावें ॥ ४८ ॥ ॥ मू०क० ॥ इंद्रनीलमनिरूप प्रगटसरूप कियो लियो वहे भाव यो सुभाव मिलि चलीहे ॥ नानाबिधि रागभोग लाडको प्रयोग यामे जामिनी सुपनयोग भई रंग रलीहे॥ करत सिंगार छबि सागर न पारावार रहत निहारि याहि माधुरीसो पलीहे ॥ कोटिक उपाइ करि योग यज्ञ पार परे ऐपे नही पावे यह दूरि प्रेमगलीहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंसखीचेंऐकतांवचन ॥ रत्नावतीकायकरीआपण ॥ तत्काळचतुरजनबोलावून ॥ प्रभूचीमूर्तिकरवीतसे ॥ ४९ ॥ इंद्रनीलमण्याचेंरूप ॥ तैसेंचिप्रगटकेलेंस्वरूप ॥ जेंपहातांआपेआप ॥ अंतरींप्रेमदाटतसे ॥ ५० ॥ तोचिश्रीकृष्णआहेपूर्ण ॥ ऐसाअंतरींभावधरून ॥ राणीनेंतीमूर्तिघेऊन ॥ आपुल्याबंगल्यांतठेविली ॥ ५१ ॥ जैसासखीनेंकथिलाभाव ॥ त्याचिमार्गासीमिळोनिसर्व ॥ हरीचीसेवाकरीअपूर्व ॥ कायतेंवर्णनकरावें ॥ ५२ ॥ नानाप्रकारचेरागभोग ॥ प्रभूसीअर्पणकरीसांग ॥

त्यामाजीप्रीतीचाकरीप्रयोग ॥ जेणेंश्रीरंगवश्यहोय ॥ ५३ ॥ रात्रंदिवसतोचिप्रकार ॥ त्यामाजीजडोनगेलेंअंतर ॥ ऐसावा
ढतांप्रेमाधिकार ॥ तेव्हांश्रीधरकायकरी ॥ ५४ ॥ नित्यरात्रीसीस्वप्नांत ॥ रत्नावतीसीदर्शनदेत ॥ यापरीयोगघडोनियेत ॥ काय
तोआनंदसांगावा ॥ ५५ ॥ प्रेमरंगांतझालीनिमग्न ॥ अष्टौप्रहरतेंचिध्यान ॥ नित्यआपुल्याहस्तेंकरून ॥ प्रभूसीशृंगारकरीतसे ॥ ५६ ॥
आधींचश्रीहरीरूपसागर ॥ त्रिभुवनींऐसानसेसुंदर ॥ त्यावरीप्रेमानेंकरीशृंगार ॥ नसेपारावारतयाचा ॥ ५७ ॥ एकेककरोनिशृंगा
र ॥ न्याहाळोनिपाहातसेवारंवार ॥ कायतेंप्रेमवर्णूंफार ॥ ऐसाप्रकारजाहला ॥ ५८ ॥ ध्यानाचेंजेंगोडपण ॥ तेंचिसर्वस्वेंझालेंजीवन ॥
तेणेंचितिचेराहतीप्राण ॥ यापरीनिमग्नप्रेमामाजी ॥ ५९ ॥ कोव्यावधीउपायकरून ॥ योगयज्ञादिअनेकसाधन ॥ याचापारपावलेपू
र्ण ॥ ऐसेअधिकारीजाहले ॥६०॥ परंतुप्रेममार्गअसेदूर ॥ याचाकोणासीनलागेपार ॥ ज्यावरीप्रभूचीकृपासुंदर ॥ त्यासीचलाधेअना
यासें ॥ ६१ ॥ ॥ मू०क० ॥ देख्योइ चहत तऊ कहत उपाइ कहा अहा चाह बात कहो कोनको सुनाइये ॥ कहीजू बनावो
ढिंग महलके ठोर एक चौकि ले बैठावो चहुओर समुझाइये ॥ आवे हरिप्यारे तिन्हे आवे बे लिवाइ इहा रहे ते धुवाइ पाइ रुचि
उपजाइये ॥ नानाबिधि पाकसामा आगे आनि धरे आप डारि चिक देख्यो शाम द्रग न लखाइये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तें
श्रीहरीच्याकृपेंकरून ॥ रत्नावतीसीलाधलेंपूर्ण ॥ तथापिअंतरींइच्छागहन ॥ सर्वगतहरीसीपहावें ॥ ६२ ॥ पुन्हात्यासखीचेधरीपाय ॥
ह्मणेहोआणीकसांगिजेउपाय ॥ जेणेंसत्वरयादवराय ॥ दृष्टीसमक्षपडतील ॥६३॥ अहाहामनांतीलइच्छाउद्भट ॥ दृष्टीपडावेवैकुंठपीठ ॥
तुजवांचूनहीऐसीगोष्ट ॥ कोणासीस्पष्टऐकऊं ॥ ६४ ॥ माझेंशांतवनकरीलकवण ॥ कोणभेटवीलजगज्जीवन ॥ ऐसीअत्यंतआर्तहो
ऊन ॥ सखीचीप्रार्थनाकरितसे ॥ ६५ ॥ सखीह्मणेएकअसेविचार ॥ जरीदर्शनपाहिजेसत्वर ॥ आपुल्यामहालाजवळीसुंदर ॥
थोरमंदिरबांधावें ॥ ६६ ॥ आणीकआपुल्यागांवाबाहेर ॥ आसपासदहादहाकोसांवर ॥ चौक्याबैसवोनद्याव्यासत्वर ॥ ठेवोनि
चतुरसेवकांसी ॥ ६७ ॥ त्यांसीसमजूनसांगावाप्रकार ॥ इकडूननिघतीलजेहरीचेप्रियकर ॥ तयांचाबहुतकरोनिआदर ॥ आणा

वेसत्वरमजपाशीं ॥ ६८ ॥ ज्यांचेशरीरींमालातिलक ॥ तेचिजाणावेसाधुसम्यक ॥ त्यांचेचरणींठेवोनमस्तक ॥ घरासीकौतुकेंआणावे ॥ ६९ ॥ मगतेयेतीलसाधुसंत ॥ तयांचाआदरकरोनिबहुत ॥ राहवोनिघ्यावेत्यांमंदिरांत ॥ सेवाउत्तमकरावी ॥ ७० ॥ तयाचेचरणप्रक्षालोन ॥ तेंतीर्थप्राशनकरावेंआपण ॥ तीर्थाचाऐसामहिमापूर्ण ॥ उपजवीनवीनरुचीतें ॥ ७१ ॥ यावरीनानाप्रकारेंकरून ॥ स्वयंपाकासीसरंजामजाण ॥ ठेवोनिद्यावापुढेंनेऊन ॥ इच्छाभोजनघालावें ॥ ७२ ॥ तेथेंचिकाचापडदाटाकून ॥ आपणबैसोनिपहावेंपूर्ण ॥ तेजेकरितीलहरिकीर्तन ॥ प्रेमानेंश्रवणकरावें ॥ ७३ ॥ यापरीसंतांचेंकरितांसेवन ॥ तयासीवश्यजगज्जीवन ॥ संतआपुल्यावरीकृपाकरोन ॥ दृष्टीसीदावितीलश्रीहरी ॥ ७४ ॥ ॥ मू०क० ॥ आवे हरिप्यारे साधुसेवा करि टारे दिन किंहु पाव धारे जिन्हे वृजभूमि प्यारीये ॥ जुगलकिशोर गावे नैननी बहावे नीर व्हैगई अधीर नीर रूप दृगनि निहारिये॥ पूछि वाखवासनिसो रानि कोन अंग जाके इतनी अटक संग भंग सुख भारिये ॥ चली उठी हाथ गह्यो रह्यो नही जात अहो सहो दुखलाज बडी तनक न बिचारीये ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंसखीचेंऐकतांवचन ॥ रत्नावतीसीआनंदपूर्ण ॥ तैसेंचिसर्वप्रकारेंकरून ॥ संतसेवनआरंभिलें ॥ ७५ ॥ विस्तीर्णमंदिरबांधोनिएक ॥ त्यामाजीसाहित्यठेवोनिअनेक ॥ जेजेयेतीसज्जनलोक ॥ तयांसीतेथराहवी ॥ ७६ ॥ प्रेमेंचरणप्रक्षालोन ॥ सद्भावेंकरीतीर्थप्राशन ॥ अनेकप्रकारेंकरोनिपूजन ॥ पक्वान्नभोजनघालावें ॥ ७७ ॥ प्रेमामाजीनिमग्नहोऊन ॥ यापरीनित्यकरीपूजन ॥ कितीएकगेलेदिवसलोटोन ॥ तोंएकवार्ताऐकिली ॥ ७८ ॥ व्रजभूमीज्यासीप्रियकर ॥ ऐसेचकोणीमहंतथोर ॥ रघुनाथगुसांईनामेंसुंदर ॥ यामार्गानेंयेताती ॥ ७९ ॥ रत्नावतीनेंहेंऐकतां ॥ आणावयासीत्यासमर्था ॥ सभ्यलोकांसीधाडीतत्त्वतां ॥ उपचारउत्तमदेवोनी ॥ ८० ॥ मगतेजाऊनसभ्यलोक ॥ त्यांसीभेटोनिआदरपूर्वक ॥ राणीचानमस्कारसांगोनिदेख ॥ नगरासीचलावेंप्रार्थिती ॥ ८१ ॥ यापरीतेहींकरितांविनवण ॥ रत्नावतीच्याभावेंकरून ॥ गुसांइजीचेंवळलेंमन ॥ अमेरगांवासीचालिले ॥ ८२ ॥ राणीनेंऐसाथाटकेला ॥ जेथेंमुक्कामहोतसेभला ॥ सर्वसाहित्यतेचिवेळा ॥ सज्जनांसन्मुखयेतसे ॥ ८३ ॥

जैसेंज्यांसीआवडेभोजन ॥ तेंचितयासीसिद्धपक्कान्न ॥ ऐशाथाटानेंसाधुसज्जन ॥ नगराजवळीपातले ॥ ८४ ॥ राणीसीकळतांवर्तमान ॥ प्रधानसामोरेधाडोन ॥ समारंभथोरकरून ॥ मिरवतआणिलेमंदिरा ॥ ८५ ॥ रत्नावतीत्वरेंकरून ॥ चिकाचेपडदेटाकवोन ॥ आपणतेथेंउभीराहून ॥ घेतसेदर्शनसर्वांचें ॥ ८६ ॥ रघुनाथगुसांईमुख्यमहंत ॥ सवेंसहस्रावधीसंत ॥ मुखानेंनामस्मरणकरीत ॥ कायतेंसुखवर्णावें ॥ ८७ ॥ वारंवारजुगलकिशोर ॥ प्रेमेंगायनकरितीसुंदर ॥ सर्वांचेंभरोनियेतसेअंतर ॥ वाहतसेनीरनेत्रांतोनी ॥ ८८ ॥ राणीनेंतोऐकतांउच्चार ॥ नेत्रावाटोनिवाहेनीर ॥ तीसीकांहींनधरवेधीर ॥ उतावेळझालीतेधवां ॥ ८९ ॥ पडद्याच्याबाहेरजाऊन ॥ साष्टांगदंडवतघालोन ॥ सर्वसंतांचेंघ्यावेंदर्शन ॥ ह्मणोनितळमळकरीतसे ॥ ९० ॥ तंवतेसखीपुढेंयेऊन ॥ सकलसंतांसीनमनकरून ॥ उभीराहिलीकरजोडोन ॥ तोंगुसांइजीकायह्मणती ॥ ९१ ॥ कोणतीराणीतीअसेउत्तम ॥ जिचेअंगींइतुकेंप्रेम ॥ आमुचीसेवाकरोनिपरम ॥ निजनगरासीआणिलें ॥ ९२ ॥ तेव्हांतेसखीकरीविनंती ॥ राणीसीअटकअसेनिश्चिती ॥ पडद्याआडोनिआपणाप्रती ॥ दंडवतप्रीतींघालीतसे ॥ ९३ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांउत्तर ॥ गुसांइजीसीआश्चर्यफार ॥ येवढीअटकअसोनिथोर ॥ कायहाप्रकारभक्तीचा ॥ ९४ ॥ सत्संगाचाहोतसेभंग ॥ ऐसीअटकअसतांसवेग ॥ थोरसुखाचाअनुराग ॥ जिचेअंतरींवसतसे ॥ ९५ ॥ गुसांइजीचेंऐसेंभाषण ॥ अंतरींतेसखीजाऊन ॥ रत्नावतीसीकरितांनिवेदन ॥ तेव्हांतीउतावेळजाहली ॥ ९६ ॥ पडद्याबाहेरचालिलीउठोन ॥ तेव्हांतीसखीकरधरून ॥ ह्मणेहेंकायकरितांआपण ॥ लौकिकलज्जासोडोनियां ॥ ९७ ॥ रत्नावतीदेतसेउत्तर ॥ ह्मणेमजधरवलानजायधीर ॥ आजिवरीदुःखसाहिलेंथोर ॥ लौकिकलज्जेच्यायोगानें ॥ ९८ ॥ सखीह्मणेजैसेंआजिवर ॥ लज्जेचेंदुःखसाहिलेंथोर ॥ तैसेंचिदृढकरोनिअंतर ॥ पुढेंहीसर्वसोसावें ॥ ९९ ॥ मानसिंहराजासारिखादीर ॥ माधवसिंहतुमचापतीसुंदर ॥ सकळहीरायांमाजीथोर ॥ बादशाहमानठेवीज्याचा ॥१००॥ यापरीलज्जाअसतांथोर ॥ कांहींतोअंतरींकेलाविचार ॥ पडद्याबाहेरनिघोनिसत्वर ॥ दर्शनालागींजातसां ॥ १ ॥ ॥

मू०क० ॥ देख्यो मे विचारि हरिरूप रससार ताको कीजिये अहार लाज कांनीं नीके टारिये ॥ रोकत उतरि आई जहां संत सु

खदाई आनि लपटाई पाइ बिनती ले धारिये ॥ संतनी जिमाइ वेकी निजकर अभिलाख लाखलाखभातिनिसो कैसेंके उचारिये ॥
अज्ञा जोइ दीजे सोइ कीजे सुख वाहिमेज्ञ प्रीति अवगाहि करो लागी अति प्यारिये ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ यावरीराणीदेतसे
उत्तर ॥ अहोमीपूर्णपाहिलाविचार ॥ श्रीहरीचेंरूपसुंदर ॥ सर्वसाराचेंसारअसे ॥ ३ ॥ त्याचाचिआतांकरावाआहार ॥ लोकलज्जादिहे
व्यवहार ॥ उत्तमप्रकारेंकरोनिसत्वर ॥ सांडोनिद्यावेएकीकडे ॥ ४ ॥ ऐसेंलगबगेंबोलतबोलत ॥ उतरोनिसत्वरखालींयेत ॥ प्रियसखी
जरीहोतीरोकत ॥ परीतेंकांहींनमानिलें ॥ ५ ॥ सखीराणीचीहोतीगुरू ॥ कैसातेंकेलाअनादरू ॥ त्यांतीलपरिसिजेविचारू ॥ हाप्रका
रूवेगळाची ॥ ६ ॥ सकलसंतांचाहाचिभाव ॥ ज्यायोगेंसांपडेदेवाधिदेव ॥ त्यामाजीकोटीअसल्याअपाव ॥ कालत्रयींनबाधती ॥७॥
बलीनेंगुरूचीअवज्ञाकरून ॥ श्रीवामनासीदिधलेंदान ॥ त्र्यैलोक्यामाजीतोझालामान्य ॥ यापरीविचारअसेहा ॥ ८ ॥ जेथसुखदाईहो
तेसंत ॥ तेथेंरत्नावतीआलीधांवत ॥ अंतरींहोवोनिप्रेमयुक्त ॥ बळकटचरणांसीलागली ॥ ९ ॥ सकलसंतांसीनमनकरोन ॥ प्रार्थीतसे
करजोडोन ॥ माझीविनंतीकरावीधारण ॥ कृपाकरोनमजवरी ॥११०॥ ऐसेंतिचेंप्रेमपाहोन ॥ सकलसंतप्रसन्नहोऊन ॥ ह्मणतीजेइच्छा
असेलजाण ॥ सर्वतीपूर्णकरावी ॥ ११ ॥ येरूह्मणेआपुल्याकरेंकरून ॥ सर्वसंतांसीघालावेंभोजन ॥ ऐसीअभिलाषाअसेपूर्ण ॥ ह्मणो
निरुदनकरीतसे ॥ १२ ॥ लक्षावधीप्रकारेंकरून ॥ सकलसंतांचीकरीविनवण ॥ तेंप्रेमयावाणीकरून ॥ कैसेंवर्णनहोऊंसके ॥ १३ ॥
जेकांहींआपणघालआज्ञा ॥ तेचिमीपदार्थकरीनप्राज्ञा ॥ त्यामाजीचसुखमजसर्वज्ञा ॥ कृपासत्वरकरावी ॥ १४ ॥ संतबोलतीप्रसन्नहोऊन ॥
आह्मीप्रीतीसीकेलेंग्रहण ॥ आतांजेपदार्थकरिसीलजाण ॥ तेचिप्रियकरआह्मांसी ॥१५॥ ऐसेंहोतांआज्ञावचन ॥ राणीअत्यंतप्रीतीकरून ॥
स्वयंपाकासीलागलीजाण ॥ बहुपक्वान्नकरीतसे ॥ १६ ॥ ॥ मू०क० ॥ प्रेममे न नेम हेंमथार ले उमगि चलि चली दृग धार सो परोसींके
जिवायेहे ॥ भीजि गये साधु नेहसागर अगाध देखि नैननी निमेष तजि भये मनभायेहे ॥ चंदन लगाइ आनि बीरीहु खवाइ
शांमचरचा चलाइ चख रूप सरसायेहे ॥ धूम परी गांव झूमि आये सब देखिवेको देखि नृपपास लिखी मानस पठायेहे ॥ ८ ॥

॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंतीसीदाटलेंप्रेम ॥ त्यामाजीकांहीनराहिलेनेम ॥ जेंकधींहीनकेलेंकाम ॥ तेंचिआपणकरीतसे ॥१७॥ स्वयंपा
कसिद्धकरून ॥ हातींसोन्याचेंताटघेऊन ॥ त्यामाजीघालूनपक्वान्न ॥ प्रेमेंचालिलीवाढावया ॥ १८ ॥ नेत्रावाटोनिवाहेनिर ॥ जेजेसं
तांसिरुचिकर ॥ तेतेपदार्थवाढीसत्वर ॥ लगबगेंकरूनतेधवां ॥ १९ ॥ यापरीपक्वान्नघालोनिआपण ॥ सर्वसंतांसीघातलेंभोजन ॥ भि
जोनिगेलेंअंतःकरण ॥ साधूजनांचेंतेधवां ॥ १२० ॥ रत्नावतीचाप्रेमसागर ॥ अगाधत्याचानलागेपार ॥ साधूंनींतोपहातांप्रकार ॥
तटस्थहोऊनीराहिले ॥ २१ ॥ निमिषोन्मेषांचाव्यवहार ॥ नेत्रांचासोडोनिदिधलासत्वर ॥ प्रेमार्द्रहोवोनिअंतर ॥ रत्नावतीसीपहाती
॥ २२ ॥ जैसेंरत्नावतीच्यामनांत ॥ होतेंतैसेंचिघडोनियेत ॥ सकलसंतांचेधुवोनिहात ॥ आसनावरीबैसविले ॥ २३ ॥ आपुल्याह
स्तेंलाविलेंचंदन ॥ तांबूलादिउपचारकरोनिअर्पण ॥ सन्मुखजोडोनिकरआपण ॥ उभीराहिलीतेधवां ॥ २४ ॥ तेव्हांप्रसन्नहोउनी
सज्जन ॥ आरंभकरितीहरिकीर्तन ॥ त्यामाजीआनंदहोतसेपूर्ण ॥ कायतेंसुखवर्णावें ॥ २५ ॥ जेथेंरत्नावतीचेंवेधलेंमन ॥ प्रत्यक्षतेंरूप
झालेंदर्शन ॥ जिकडेपाहेतिकडेजाण ॥ श्रीहरीपूर्णदिसतसे ॥ २६ ॥ इकडेसर्वहीनगरांत ॥ घरोघरींवार्ताहोत ॥ कींरत्नावतीराणीस
मर्थ ॥ पडद्याबाहेरनिघाली ॥ २७ ॥ निर्भिडहोवोनिप्रेमयुक्त ॥ बैसलीसाधुसज्जनांत ॥ तेव्हांधांवलेलोकसमस्त ॥ तोचमत्कारपहावया
॥ २८ ॥ सज्जनांतराणीबैसलीनिर्भिड ॥ पहावयाजनांचीदाटलीभीड ॥ तोंरायाचादिवाणद्वाड ॥ तयासीविषमवाटलें ॥ २९ ॥ तेणें
तेंसर्वलिहोन ॥ माणसांच्याहातींदेऊन ॥ रायापाशींधाडिलेंजाण ॥ तेंवर्तमानपरिसिजे ॥१३०॥ ॥ मू०क० ॥ व्हैकरी निसंक रा
नी बंकगती लई नई दई तजि लाज बैठि मोंडनकी भीरमे ॥ लिख्यो ले दिवान नर आये ले बखान कियो वाचि सुनि आच ला
गि नृपके शरीरमे ॥ प्रेमसिंहसुत ताहि कालसो रसाल आयो भालपे तिलक माल कंठी कटी तीरमे ॥ भूपको सलाम कियो नरनि जताइ
दियो बोल्यो आवो मोंडीकेरे पऱ्यो मन पीरमे ॥ ९ ॥ टी०ओ० ॥ रत्नावतीराणीनेंआपण ॥ नवीनचिवांकडीगतीघेऊन ॥ अंतः
करणींनिःशंकहोऊन ॥ दिलीसोडूनसर्वलज्जा ॥३१॥ मुखमुंडेजनांच्याभिडींत ॥ निर्लज्जबैसोनिभजनकरीत ॥ आपुल्याघरांतीलचालसम

स्त ॥ सोडोनिदिधलीराणीनें ॥ ३२ ॥ यापरीपत्रांतलिहोन ॥ हलकाऱ्याच्याहातींदेऊन ॥ दिल्लीमाजीधाडिलेंजाण ॥ माधवसिंहरायापाशीं ॥ ३३ ॥ तेव्हांसर्वनृपांतश्रेष्ठ ॥ बादशाहाचेंतेजउद्भट ॥ तयाचीसेवाकरावयानीट ॥ दिल्लींतउभयतांराहती ॥ ३४ ॥ तोंहलकारेपत्रघेऊन ॥ माधवसिंहासीभेटतीयेऊन ॥ रायाचेसन्निधपत्रठेऊन ॥ मुजराकरोनउभेराहती ॥ ३५ ॥ रायानेंतेंपत्रघेऊन ॥ वर्तमानपाहिलेंवाचोन ॥ अंतःकरणींविषमवाटोन ॥ हलकाऱ्यांसीपुसतसे ॥३६॥ तेहींतैसेंचिकेलेंनिवेदन ॥ ऐसेंरायानेंकरितांश्रवण ॥ तेव्हांतयाचेशरीरींपूर्ण ॥ आंचलागोनिगेलीसे ॥३७॥ तोंप्रेमसिंहनामेंसुत ॥ रत्नावतीचाअसेख्यात ॥ पित्यासीभेटावयातेथ ॥ तेचिसमयासीपातला ॥ ३८ ॥ जैसीरत्नावतीप्रेमळ ॥ तैशाचपरीतोअसेरसाळ ॥ गळ्यांतकंठीतुळसीमाळ ॥ मस्तकींतिलकशोभतसे ॥ ३९ ॥ कटीसीवेष्टिलेशस्त्रभार ॥ तेणेंतयाचीशोभेकंबर ॥ हळूचडोलतडोलतवीर ॥ सभेमाझारीपातला ॥१४०॥ माधवसिंहासीमुजराकेला ॥ तैंचोपदारेंशब्दठोकिला ॥ जतावोनिदिधलेंरायाला ॥ लक्षदेइजेपुत्राकडे ॥ ४१ ॥ रायेंपुत्राकडेपाहोन ॥ कायतयासीकरीभाषण ॥ यावेंमुंडीचेतनयपूर्ण ॥ ऐसेंबोलोनमौन्यधरी ॥ ४२ ॥ ऐसेंपित्याचेंऐकतांवचन ॥ दुःखामाजीपडलेंमन ॥ आजिहेंकैसेंकेलेंभाषण ॥ ह्मणोनिविचारकरीतसे ॥ ४३ ॥ ॥ मू०क० ॥ कोप भरि राजा गयो भीतरते सोच नव्यो पाछे पूछि लियो कह्यो नरनि बखानिके ॥ तवतो बिचारि अहो मोंडा हे हमारि जाति भयो सुख गात भक्तिभाव उर आनिके ॥ लिख्यो पत्रमाजी कों तु प्रीति हियें साजी जोपे सीसपर बाजि आइ राखो तजि प्रानके ॥ सभामध्य भूप कही मोडिको विरूप भयो रहो अब मोडीकेही भूलो मति जानिके ॥१०॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंतैसाचिक्रोधेंकरोन ॥ भीतरीराजागेलाउठोन ॥ प्रेमसिंहाचेहृदयींजाण ॥ नवीनचिदुःखउभेंराहिलें ॥४४॥ मगमाधवसिंहगेल्यावर ॥ जेदूतआलेहोतेसत्वर ॥ तयांसीविचारीसमाचार ॥ कायपत्रांतमजकूरअसे ॥४५॥ मगदूतसांगतीसाद्यंत ॥ रत्नावतीनेंजेंकेलेंकृत्य ॥ प्रेमसिंहेंतेंऐकतांवृत्त ॥ बहुतसंतोषवाटला ॥४६॥ तेव्हांअंतरींकेलाविचार ॥ मुछमुंडेअसतीवैष्णववीर ॥ तरीतेआमुचीजातीसुंदर ॥ रावउत्तमबोलिला ॥४७॥ यापरीभक्तिभावहृदयींआणितां ॥ देहासीसुखजाहलेंसर्वथा ॥ आपुल्याशिबिरासीयेऊनतत्त्वता ॥

पत्रमातेसीलिहीतसे ॥४८॥ हेरत्नावतीमाझीमाय ॥ तूंआकळिलावैकुंठराय ॥ आमुच्याकुळींधन्यहोय ॥ पावनकेलेंसकळांसी ॥४९॥ जरी
तुझेहृदयींपूर्ण ॥ सत्यप्रीतीविराजमान ॥ तरीमस्तकावरीकठीण ॥ आजितोडावआलासे ॥ १५० ॥ ॥ दोहा ॥ धनदेनीकेराखितन
तनदेराखोलाज ॥ लाजप्रांनतजिदीजियेएकप्रेमकेकाज ॥ १ ॥ ओवी ॥ निजप्राणांचीसोडोनिआस ॥ आपुलाराखावाडावविशेष ॥
त्यांतीलपरिसावासारांश ॥ येथेंवृत्तांतकायझाला ॥५१॥ भरसभेमाजीभूपती ॥ विपरीतबोलिलामजप्रती ॥ याहोमुंडीचेतनयनिश्चिती ॥
कायतेरीतीसांगावी ॥५२॥ लोकांतझालाअपमान ॥ तरीहाचआतांराखिजेपण ॥ जेंकांभूपतीबोलिलावचन ॥ तेंचिआपणसत्यकरावें
॥५३॥ आतांशिरावरीलकरोनिमुंडन ॥ राहावेंहोवोनिवैष्णवपूर्ण ॥ जाणतबुजतकधींविसरोन ॥ यागोष्टींतचुकूंनये ॥५४॥ ॥ मू०क० ॥
लिख्यो दे पठायो वेगि मानस ले आये जहां रानि भक्तिसानि हाथ दई पाती बाचिये ॥ आयो चढि रंग बाचि सुतको प्रसंग
वार भीजे जे फुलेल दूरि किये प्रेम सांचिये ॥ आगें सेवा पाक निसि महल वसत जाइ लाई वाहि ठोर प्रभु
नीके गाइ नाचिये ॥ अन्न नृप त्यागि दियो लिखि पत्र पुत्र दियो भाई मोंडी अज्ञु तुम हित करि जाचिये ॥ ११ ॥ ॥ टी॰
ओ॰ ॥ यापरीतेंपत्रलिहोन ॥ निजसेवकाच्याकरींदेवोन ॥ स्वदेशींदीधलेंपाठवून ॥ आलेतेसत्वरनगरासी ॥ ५५ ॥ भक्ति
रंगांतनिमग्नहोऊनी ॥ जेथेंतीबैसलीहोतीराणी ॥ तेथेंसेवकेंत्वरेंयेवोनी ॥ पत्रहातांतदिल्हेंतीच्या ॥ ५६ ॥ रत्नावतीनेंतेंपत्रवा
चितां ॥ पुत्राचाप्रसंगपाहोनितत्त्वता ॥ रंगचढोनिआलानलगतां ॥ कायआपणकरीतसे ॥ ५७ ॥ अत्तरफुलेंलागोनिविशेष ॥ जे
कांभिजलेहोतेकेश ॥ तेबोलावोनिनापिकास ॥ दूरकरोनिटाकिले ॥ ५८ ॥ यापरीतिचेंसत्यप्रेम ॥ कांहींतीणेंनराखिलानेम ॥ जोपू
र्वींचाअनुक्रम ॥ तोसर्वहीसोडिला ॥ ५९ ॥ दिवसाबाहेरमंदिरांत ॥ राहोनिसेवावेसाधुसंत ॥ रात्रीजावोनिमहालांत ॥ प्रभूचीसेवाक
रावी ॥ १६० ॥ स्वयंपाकादीसारून ॥ प्रभूसीनैवेद्यअर्पून ॥ नंतरआपणजेऊन ॥ रात्रींतेथेंचिरहावें ॥ ६१ ॥ तोप्रकारदिलासोडून ॥
पूजादीखटलेसर्वआणून ॥ मंदिरांतराहिलीयेऊन ॥ राज्याचेंनांवसोडिलें ॥ ६२ ॥ उत्तमप्रकारेंकरून ॥ प्रभूसीतेथेंस्थापून ॥ पायांत

चाळबांधोन ॥ नृत्यगायनकरीतसे ॥ ६३ ॥ त्यागोनिदीधलेंराजान्न ॥ संताचेंउच्छिष्टकरीभक्षण ॥ अलंकारादीसौभाग्यभूषण ॥ एक
हीधारणनकरीच ॥ ६४ ॥ गोपीचंदनउगाळून ॥ तिलकमुद्रादिकरीधारण ॥ तुळसीकाष्ठांचेंभूषण ॥ सर्वांगावरीलेइलें ॥ ६५ ॥ ऐसि
यापरीकरोनिप्रकार ॥ पुत्रासीलिहोनधाडिलेंपत्र ॥ ज्यापरीतुझेंहोतेंअंतर ॥ तैसीमीमुंडीजाहलें ॥ ६६ ॥ आतांतुवाआनंदेंकरून ॥ आ
ळवावाश्रीजगज्जीवन ॥ हरीनेंइच्छाकेलीपूर्ण ॥ झालेंसार्थकदेहाचें ॥ ६७ ॥ ॥ मू०क० ॥ गये नर पत्र दियो सीससो लगाइ लियो
बाचिके मगन हियो रीझि बहू दईहे ॥ नौवती बजाइ द्वार बाटत बधाइ काहु नृपतीसुनाई कही कहा रीति नईहे ॥ पूछे भूप लोग कह्यो
मिटे सब सोक भये मोडिके ज्रु जोग स्वांग कियो बन गईहे ॥ भूपती सुनत बात अति दुख भयो गात लयो बैरभाव चढ्यो त्यारीइत
भईहे ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेंपत्रघेऊनगेलेजन ॥ प्रेमसिंहासीदिलेंनेऊन ॥ तेणेंतेंमस्तकींवंदनकरोन ॥ वाचोनघेतलेंतेधवां ॥ ६८ ॥
अर्थपहातांचिपूर्ण ॥ मग्नझालेंअंतःकरण ॥ त्यासेवकावरीप्रसन्नहोऊन ॥ धनवस्त्रादीदेतसे ॥ ६९ ॥ खोलोनियांभांडार ॥ याचकांदेत
सेअपार ॥ दुंदुभिठेवोनिद्वारावर ॥ वाजवावयासीलाविल्या ॥ १७० ॥ वांटीतसेसाखरमिठाई ॥ घरोघरींगातीबधाई ॥ आनंदहोतसेते
समई ॥ प्रेमसिंहाच्याबेज्यांत ॥ ७१ ॥ यापरीउत्साहकरितांबहुत ॥ सर्वलोकांतप्रगटलीमात ॥ कोणीजाऊनितेंवृत्त ॥ रायाचेकर्णींघा
तलें ॥ ७२ ॥ माधवसिंहआश्चर्यकरी ॥ कोणताआनंदझालाभारी ॥ ह्मणोनिआजीऐसियापरी ॥ पुत्रानेंउत्साहमांडिला ॥ ७३ ॥ ते
व्हांतयासीशहाणेचतुर ॥ विचारावयासीधाडीसत्वर ॥ आजिकायहानवीनप्रकार ॥ एकाएकींचमांडिला ॥ ७४ ॥ कायतुह्मासीझाला
आनंद ॥ ह्मणोनिउत्साहमाडिलाविशद ॥ कायतयांतीलअसेलभेद ॥ तोआह्मासीकळवावा ॥ ७५ ॥ ऐशारायाच्याआज्ञेवरून ॥ पुसा
वयातेंगेलेजन ॥ प्रेमसिंहाच्याजवळयेऊन ॥ सकलवृत्तांतपूसती ॥ ७६ ॥ जेव्हांरायाचेविचारीतीलोक ॥ प्रेमसिंहसांगेसर्वकौतुक ॥
जेंनृपमजसीबोलिलावाक्य ॥ तेंआजिसर्वहीघडोनिआलें ॥ ७७ ॥ सर्वहीनाशोनिगेलेशोक ॥ मुंडीचातनयमीझालोंसम्यक ॥ माते
नेंसोडोनिलज्जालौकिक ॥ वैष्णवाचेंसोंगघेतलें ॥ ७८ ॥ नरदेहहापावोनिश्रेष्ठ ॥ याचेंसार्थकजेंकरणेंवरिष्ठ ॥ तेंसर्वमातेनेंकेलेंनीट ॥ माझी

छप्पा १३७

यांतगोष्टबनोनिगेली ॥ ७९ ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ तैंजावोनियांसेवकजन ॥ माधवसिंहासीकरितीनिवेदन ॥ जेंवर्तमानऐकिलें ॥ १८० ॥ कींरत्नावतीनेंकेशकाढोन ॥ तिलकमाळादिधारणकरून ॥ राज्यपटादीसर्वसोडून ॥ वैष्णवातजाऊनराहिली ॥ ८१ ॥ ऐसीरायानेंऐकतांगोष्ट ॥ शरीरींदुःखझालेंउद्भट ॥ ह्मणेहोहीकायझालीकटकट ॥ स्त्रीपुत्रनव्हेहेवैरीमाझे ॥ ८२ ॥ जेव्हायादोघाचेजातीलप्राण ॥ तेव्हांचिमजलागींपडेलचैन ॥ ऐसावैरभावअंतरींधरून ॥ केलीतैंसिद्धतायुद्धाची ॥ ८३ ॥ प्रथमसुताचाप्राणघेईन ॥ ह्मणोनिधांवलासैन्यघेऊन ॥ प्रेमसिंहासीकळतांवर्तमान ॥ तोहीलढावयासिद्धझाला ॥ ८४ ॥ ॥ मू०क० ॥ नृप समुझाइ राख्यो देसमे चवाव व्हैहें बुधिवंतजन आइ सुतसो जनाइहे॥ बोल्यो विषयलागि कोटिकोटि तन खोये एक भक्तिपर काम आवे यहै मन आइहे ॥ पाइ परि मांगि लई दईजु प्रसन्न तुम राजा निशि चल्यो जाई करो जियभाइहे ॥ आयो निजपुरढिंग ढरी नर सील आनि कह्यो सो बखानि सब चिंता उपजाईहे ॥ १३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेव्हांसुज्ञजेहोतेप्रधान ॥ ह्मणतीहाअनर्थहोतसेपूर्ण ॥ माधवसिंहासीविनंतीकरून ॥ अनेकप्रकारेंसमजाविती ॥ ८५ ॥ अहोहीआपणकरितांगोष्ट ॥ यामाजीअपकीर्तीहोईलस्पष्ट ॥ सर्वहींदेशांतमिळोनिचावट ॥ निंदाअपारकरितील ॥ ८६ ॥ स्त्रियेनेंविपरीतकेलीकरणी ॥ ह्मणोनिरायासीकोपयेऊनी ॥ टाकिलेंपुत्रासीमारूनी ॥ यापरीलोकबोलतील ॥ ८७ ॥ ऐसेंसमजावितीप्रधान ॥ रायाचेंकेलेंसमाधान ॥ शिबिरींबैसलाजाऊन ॥ परीअंतरींतळमळे ॥ ८८ ॥ तैसेचिकोणीबुद्धिवंतजन ॥ प्रेमसिंहाच्यानिकटजाऊन ॥ जैसीरायाचीकेलीविनवण ॥ तैशाचपरीसमजाविती ॥८९॥ परीतोकांहींनायकेगोष्ट ॥ ह्मणेमीयुद्धकरीनउद्भट ॥ जरीमृत्यूहीआल्यानिकट ॥ परीमजभीतीनसेचि ॥ १९० ॥ अहोयाविषयभोगालागुन ॥ कोव्यावधीदिलेजन्मगमाऊन ॥ हाएकदेहभक्तीकारण ॥ गेलियासार्थकहोईल ॥ ९१ ॥ आजितोंहेंचिआलेंमनीं ॥ रणींमरावेंयुद्धकरोनी ॥ वीरश्रीयुक्तहोवोनी ॥ युद्धालागोनिजातसे ॥ ९२ ॥ तेव्हांतेधांउनीसर्वजन ॥ प्रेमसिंहाचेधरितीचरण ॥ तोसोडवीतसेबळेंकरून ॥ परीतेकांहींनसोडिती ॥ ९३ ॥ ऐसेंसर्वांचेंचित्तपाहोन ॥ प्रेमसिंहतेव्हांझालेप्रसन्न ॥ ह्मणेकायइच्छाअसेहोजाण ॥ तेमीपूर्णकरी

न ॥ ९४ ॥ तेह्मणतीयेवढेंचिद्यावेंदान ॥ युद्धाचीवार्तासर्वसोडून ॥ आपणबैसावेंशांतहोऊन ॥ येणेंचिआह्मासुखअसे ॥ ९५ ॥ तो
ह्मणेतुह्मासीदिलेंदान ॥ शिबिरासीगेलाशांतहोऊन ॥ इकडेमाधवसिंहेंआपण ॥ मनींकायविचारयोजिला ॥ ९६ ॥ एकटाचिसांडणी
वरीबैसोन ॥ रातोरातनिघालाआपण ॥ ह्मणेमीआतांघरींजाऊन ॥ आपुल्याकरीनमनासारिखें ॥ ९७ ॥ ऐसाविचारकरीतकरीत ॥
नगराजवळीझालाप्राप्त ॥ जेकोणीमार्गींलोकभेटत ॥ तयांसीवृत्तपुसतसे ॥ ९८ ॥ सर्वतेसांगतीवर्णनकरून ॥ जैसीरत्नावतीकरीआ
चरण ॥ महाभक्तीआहेपूर्ण ॥ केलेंपावननगरासी ॥ ९९ ॥ ऐसीतेहींवर्णितांवार्ता ॥ रायासीउपजेअंतरींचिंता ॥ ह्मणेयास्त्रीनेंकरून
अनर्था ॥ कलंकलाविलावंशासी ॥ २०० ॥ ॥ मू०क० ॥ भवनप्रवेश कियो मंत्रि जो बुलाइ लियो दियो कही कटी नाक
लोहु निरवारिये ॥ मारिवो कलंकहू न आवा यो सुनाइ भूप काहु बुधवंतने विचार ले उचारिये॥ नाहर जू पींजरामे दीजे छोडि
लीजे मारि पाछेते पकरि वह बात दाबिडारिये ॥ सबनि सुहाइ जाइ करी मनभाइ आयौ देख्यो वा खवासि कही सिंहजु निहा
रिये ॥ १४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तैसाचिकोणासीनकळतांजाण ॥ रायेंभवनांतप्रवेशकरून ॥ मंत्र्यासीआणवीबोलावून ॥ कायत
यासीबोलतसे ॥ १ ॥ ऐसेंस्त्रीनेंकेलेंआचरण ॥ माझेंगेलेंनाककाटोन ॥ अपकीर्तिहेंचिरक्तजाण ॥ वाहातसेतेंपुसोनिकाढा ॥ २ ॥ ज
रीटाकावेंस्त्रीसमारोन ॥ तरीतेंदुर्यशहोईलपूर्ण ॥ आह्मीरजपूतबच्चेजाण ॥ स्त्रीवरीशस्त्रधरावेंकैसें ॥ ३ ॥ तरीस्त्रियेचाजावाप्राण ॥ क
लंकनयावाआपणालागून ॥ यापरीभूपतीप्रश्नआपण ॥ प्रधानालागूनकरीतसे ॥ ४ ॥ तेव्हांकोणीबुद्धिवंतनर ॥ कायरायासीबोलि
लाविचार ॥ पिंजऱ्यांतआणोनिमत्तव्याघ्र ॥ ऐसाप्रकारकरावा ॥ ५ ॥ रत्नावतीराणीराहातसेजेथ ॥ सोडोनिद्यावात्यामंदिरांत ॥ ते
णेंराणीचाकरितांघात ॥ मगधरोनिघ्यावेंत्यासी ॥ ६॥ परीहेलपवोनिठेविजेगोष्ट ॥ लोकांमाजीनकरिजेप्रगट॥ ऐसातयाचाविचारनी
ट ॥ रुचलासकळलोकांसी ॥ ७॥ दुसरेदिवशींप्रातःकाळीं ॥ मिळोनियांतेदुर्जनमंडळी ॥ भयंकरव्याघ्रतेवेळीं ॥ पिंजऱ्यांतघालोनिआ
णिला ॥ ८ ॥ राणीराहातसेज्यामंदिरांत ॥ हळूचसोडोनिदिधलात्यांत ॥ गर्जनाकरोनितोगेलाआंत ॥ तोंकायचमत्कार

जाहला ॥ ९ ॥ तोंतेसमयींव्याघ्रालागुन ॥ त्यान्हाविणीनेंपाहिलाजाण ॥ जिच्यासत्संगतीकरून ॥ महाभक्तराणीजाहली
॥ २१० ॥ लगबगेंतीसखीयेऊन ॥ रत्नावतीसीसांगेआपण ॥ नरसिंहजीआलेजाण ॥ त्वरेंन्यहाळोनपहावें ॥ ११ ॥ ॥
॥ मू०क० ॥ करे हरिसेवा भरि रंग अनुराग दृढ सुनी यह बात नेक नैन उत टारेहे ॥ भावहीसो जानें उठी अति स्वनमानै
अहो आजु मेरे भाग श्रीनृसिंहजु पधारेहे ॥ भावना सचाई वही सोभा ले दिखाई फूलमाल पहिराई रचि टीको लागे प्यारहे॥ भौ
नते निकसि धाये मानो खंभफारि आये बिमुखसमूह ततकाल मारिडारेहे ॥ १५ ॥ ॥टी०ओ० ॥ तेव्हांरत्नावतीआपण ॥ प्रे
मरंगांतनिमग्नहोऊन ॥ हरीचेंकरीतहोतीसेवन ॥ दृढअनुरागेंकरोनी ॥ १२ ॥ तोंयासखीचीऐकिलीगोष्ट ॥ नारसिंहजीआलेप्रगट ॥
तोंकांहींसीटाळोनिदृष्ट ॥ तिकडेनेत्रानेंपाहिलें ॥ १३ ॥ निरखिलाव्याघ्रभयंकर ॥ परंतुभावेंदाटलेंअंतर ॥ ह्मणेनृसिंहजीआलेसत्वर ॥
आजिमजवरकृपाकरोनी ॥१४॥ उठोनिअतिशयकरीसन्मान ॥ अहोआजिमाझेंभाग्यगहन॥ श्रीनृसिंहजीखुद्दआपण ॥ द्यावयादर्शन
पातले ॥ १५ ॥ यापरीइचीभावनासत्य ॥ पहातांचिवळलेत्रैलोक्यनाथ ॥ तयाव्याघ्राच्यास्वरूपांत॥ आपुलीशोभादाविली ॥ १६ ॥
मांडीघालोनिव्याघ्रबैसत ॥ प्रेमेंरत्नावतीपूजाकरीत ॥ पुष्पमाळाघातलीगळ्यांत ॥ मस्तकींतिलकलाविला ॥ १७ ॥ तेवेळींऐसेंशोभ
लेंध्यान ॥ मनासीगोडलागलेंपूर्ण ॥ नैवेद्यादिउपचारकरीअर्पण ॥ प्रेमांतनिमग्नहोउनी ॥ १८ ॥ तेव्हांनरहरीप्रसन्नहोऊन ॥ करेंकुर्वा
ळीतिचेंवदन ॥ जिभेनेंचाटीप्रीतीकरून ॥ रत्नावतीच्यादेहासी ॥ १९ ॥ देवभक्ताचेंतयेवेळे ॥ ऐसेंअतिशयप्रेममिळालें ॥ मगनरहरी
बाहेरआले ॥ कायतोप्रकारवर्णावा ॥२२०॥ जैसेस्तंभासीविदारून ॥ बाहेरनृसिंहनिघालेआपण ॥ हिरण्यकशिपूचेंकेलेंहनन ॥ तैशा
चपरीयेथेंझालें ॥ २१ ॥ कैसेंराणीचेंहोईलमरण ॥ पहावयाआलेहोतेजेदुर्जन ॥ तोंएकाएकींगर्जनाकरून ॥ घरांतोनिव्याघ्रनिघाला
॥ २२ ॥ जितकेविन्मुखहोतेआले ॥ तत्काळसर्वहीमारोनिटाकिले ॥ गर्जनाकरोनितयेवेळे ॥ व्याघ्रनिघोनिवनींगेला ॥ २३ ॥ ॥
मू०क० ॥ भूपको खबरि भई रानीजुकी सुधि लई सुनि नीकी भांति आप नम्र व्हैकें अयेहे ॥ भूमि परि साष्टांग करिकेउ हरि मति भई

दया आप आइ बाके बचन सुनायेहे ॥ करत प्रनाम राजा बोलि आज्ञु लालजूको नेक फिरि देखो एकठोर ये लगायेहे ॥ बोल्यो नृप राजधन सबही तिहारो धारो पतिपै न लोभ कही करो सुख भायेहे ॥ १६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकचिझालाहाहाकार ॥ रायासीवार्ताकळलीसत्वर ॥ व्याघ्रानेंप्रळयकरोनिथोर ॥ आपुलेसेवकमारिले ॥ २४ ॥ रायेंदुसरेबोलाउनीजन ॥ ह्मणेतेथेंसत्वरजाऊन ॥ रत्नावतीचीगतीझालीकोण ॥ तेमजयेऊनसांगावी ॥ २५ ॥ सेवकेंयेऊनजोंशोधकेला ॥ तोंरत्नावतीचाप्रतापऐकिला ॥ तैसेंचयेऊनसर्वरायाला ॥ निवेदिलातोवृत्तांत ॥ २६ ॥ रत्नावतीनेंनिर्भयहोऊन ॥ तयाव्याघ्राचेंकेलेंपूजन ॥ मगत्यासिंहेंबाहेरयेऊन ॥ आपुल्यासेवकांसीमारिलें ॥ २७ ॥ ऐसेंरायानेंकरितांश्रवण ॥ अंतःकरणींअनुतापोन ॥ ह्मणतीहरिभक्तआहेपूर्ण ॥ वृथामींछळणकेलेंतिचें ॥ २८ ॥ माझीगतीतेहोईलकोण ॥ तरीराणीसीशरणजाऊन ॥ घ्यावेअपराधक्षमाकरोन ॥ तेणेंमीपावनहोईनकीं ॥ २९ ॥ तेव्हांअत्यंतनम्रहोऊन ॥ उत्तमप्रकारेंआलाआपण ॥ जेथेंरत्नावतीहोतीजाण ॥ त्यामंदिरांतप्रवेशला ॥ २३० ॥ तोंरत्नावतीप्रीतीकरून ॥ हरीचेंकरीतहोतीपूजन ॥ रायेंतिचेंघेतांदर्शन ॥ भक्तिचेंतेजपाहिलें ॥ ३१ ॥ ह्मणेहीकांतानव्हेआपुली ॥ श्रीप्रभूचीअसेकृपावेली ॥ ऐसेंबोलोनिपडेभूतळीं ॥ साष्टांगदंडवतघालीतसे ॥ ३२ ॥ परीतीराणीसेवेंतरंगली ॥ त्यामाजीचमतीहरोनिगेली ॥ माधवसिंहजरीआलाजवळी ॥ तिजलानसेचिमाहित ॥ ३३ ॥ रावतैसाचिराहेपडोनी ॥ तोंत्यासखीनेंपाहिलेंदुरोनी ॥ तिचेअंतरींदयाहोवोनी ॥ आलीधांउनीआपण ॥ ३४ ॥ रत्नावतीसीऐकवीबोल ॥ ह्मणेगेजवळीआलानृपाळ ॥ साष्टांगदंडवतकरीतसेनिर्मळ ॥ होईंकृपाळयावरी ॥ ३५ ॥ तेव्हांरत्नावतीकरीभाषण ॥ मजकांभूपतीकरितोनमन ॥ आजिलालजीसीहोऊनशरण ॥ साष्टांगदंडवतघालावें ॥ ३६ ॥ सखीह्मणेदीनहाझालानृपाळ ॥ सर्वहीआज्ञेप्रमाणेंकरील ॥ परीतूंफिरोनियांएकवेळ ॥ थोडेंसेंनृपासीपहावें ॥ ३७ ॥ तेव्हारत्नावतीकरीभाषण ॥ एकजागींहेलाविलेनयन ॥ आतांदुसरीकडेअवलोकन ॥ कदापिहीनकरींचमी ॥ ३८ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ नृपतीबोलेहातजोडोन ॥ आतांमजवरीकृपाकरोन ॥ अंगिकारसर्वस्वेंकरावा ॥ ३९ ॥ हेराज्यादिसर्वसंपत्ती ॥

आपुलीचजाणोनियांनिश्चिती ॥ जीवाटेलतीकरावीरीती ॥ मजअर्थार्थींपुस्तंनये ॥ २४० ॥ परंतुतिचेंवैराग्यभारी ॥ पतीवरीलोभनसे
अंतरीं ॥ मगराज्यादिसर्वसामुग्री ॥ कायह्मणोनिइच्छील ॥ ४१ ॥ रायासीकायबोलिलीआपण ॥ तुह्मीचराज्यादीसर्वघेऊन ॥ मना
सारिखेंसुखकरावेंजाण ॥ तयाचीइच्छामजनसेची ॥ ४२ ॥ एकआवडेजगन्नायक ॥ तुच्छवाटतसेहेंत्रैलोक्य ॥ ऐसेंरायासीबोलोनि
देख ॥ प्रभूच्यासेवेंतरंगली ॥ ४३ ॥ मगभूपतीनिघालाआपण ॥ सभ्यप्रधानाबोलाऊन ॥ ह्मणेरत्नावतीच्याआज्ञेकरून ॥ तुह्मीसंपूर्ण
वागावें ॥ ४४ ॥ ऐसेंसकळांसीनिरोपून ॥ पुन्हादिल्लीसीजायआपण ॥ प्रेमेंपुत्राचीभेटघेऊन ॥ उभयतांमिळूनराहिले ॥ ४५ ॥ ॥
मू०क० ॥ राजा मानसिंह माधोसिंह उभै भाइ चढे नावपर कंहू तहा बूडिवेको भईहे ॥ बोल्यो बडोभ्राता अब की
जिये जतन कोन भौन तिया भक्त कही छोटे सुधि दईहे ॥ नेकु ध्यान कीधो तबे आनिके किनारो लियो हियो
हुलसायो जेठ चाह नई लईहे ॥ कन्यो आनि दरसन बिनै करी गयो राजा अतिही अनूप कथा हिये व्यापिगईहे ॥ १७ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ माधवसिंहाचाबंधुज्येष्ठ ॥ मानसिंहनामेंराजाश्रेष्ठ ॥ तेणेंहीवार्ताऐकतांस्पष्ट ॥ अंतरींविषमवाटलें ॥ ४६ ॥ माधवसिंह
वीरअसोन ॥ केवळस्त्रीचेहोयस्वाधीन ॥ तिचेंपाहोनिविपरीतलक्षण ॥ कांहींनशिक्षाकेलीयेणें ॥ ४७ ॥ तोंकांहींएककारणेंकरून ॥
उभतांहीबंधुआपण ॥ नावेवरीत्वरेंबैसोन ॥ देशांतरासीचालिले ॥ ४८ ॥ तोंएकाएकींजातजातां ॥ बुडूंलागलीनावतत्त्वता ॥
घाबरोनियांज्येष्ठभ्राता ॥ माधवसिंहासीबोलतसे ॥ ४९ ॥ आतांकायकरावाउपाय ॥ हातोंओढवलाथोरअपाय ॥ तेव्हांमाधव
सिंहपाहें ॥ हातजोडोनिबोलतसे ॥ २५० ॥ आपुल्याघरांतमहाभक्त ॥ माझीकांताआहेसत्य ॥ तिचेंस्मरणकरावेंत्वरित ॥ तेणें
दूरहोईलअनर्थहा ॥ ५१ ॥ यापरीतेणेंदीधलीशुद्धी ॥ मानसिंहाचीवळलीबुद्धी ॥ आर्तहोवोनितयेसंधी ॥ रत्नावतीचेंध्यानकेलें
॥ ५२ ॥ यत्किंचितकरितांध्यान ॥ एकाएकींचनावयेऊन ॥ नदीतीरासीलागलीजाण ॥ आनंदपूर्णजाहला ॥ ५३ ॥ ऐसाचमत्कारपा
होनिदेख ॥ मानसिंहहृदयींव्यापिलेंसुख ॥ नवीनप्रीतीचेअंकुरसम्यक ॥ त्याचेअंतरींउभेराहिले ॥ ५४ ॥ मनासीतगमगलागलीजा

ण ॥ रत्नावतीचेंकैंहोईलदर्शन ॥ महाभक्ततीआहेपूर्ण ॥ कुलपावनकेलेंआमुचें ॥ ५५ ॥ मगउभयतांहीबंधुआपण ॥ तैसेचिआपुल्या नगरींयेऊन ॥ रत्नावतीचेंघेतलेंदर्शन ॥ साष्टांगनमनकरोनी ॥ ५६ ॥ अत्यंतदीनपणेंकरून ॥ रत्नावतीचेंकरोनिस्तवन ॥ मगआपुल्याकार्यालागुन ॥ गेलेनिघोनिउभयतां ॥५७॥ हीकथाअसेअतिअनुपम ॥ हृदयींव्यापोनिगेलीपरम ॥ आठवकरितांदाटेप्रेम ॥ भक्तनिःसीमरत्नावती ॥ ५८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्ति० ॥ महारा०॥ एकशेंसदतिसावाछप्पागोडहा ॥ २५९ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरूतुझामहिमाथोर ॥ तुझियेअंतरींदयाफार ॥ माझेअपराधअसोनिअपार ॥ क्षमाकरोनिकरिसीदया ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ पारिषद प्रसिद्ध कुलकान्हडा जगन्नाथ सीवाधरम ॥ श्रीरामानुजकी रीति प्रीति पन हिरदे धाऱ्यो ॥ संस्कारसम तत्व हंसज्यो बुद्धि विचाऱ्यो ॥ सदाचार मुनिवृत्ति इंदिरापद्धित उजागर ॥ रामदाससुत संत अनन्य दशधाको आगर ॥ पुरुषोत्तमपरसादते उभयअंग पहऱ्यो परम ॥ पारिषद प्रसिद्ध० ॥ १३८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जगन्नाथहेकानडीब्राह्मण ॥ पारिषदनामेंजेप्रख्यातजाण ॥ त्याकुलांतज्यांचेंझालेंजनन ॥ धर्माचीकेवळसीमाचअसे ॥ २ ॥ श्रीरामानुजेंजीघातलीरीती ॥ त्याचिप्रमाणेंचालवीप्रीती ॥ तोचिहृदयामाजीनिश्चिती ॥ पणधारणकेलासे ॥ ३ ॥ जैसाकरोनियांसंस्कार ॥ कांहींवस्तूंचाकरिजेउद्धार ॥ तैसाबुद्धीनेंकरोनिविचार ॥ तत्त्वशोधोनिकाढिलें ॥ ४ ॥ एकवटझाल्यानीरक्षीर ॥ हंसनिवाडाकरीसुंदर ॥ तैसायेणेंकेलाप्रकार ॥ निवडोनिसारघेतलें ॥५॥ ऐसाजयाचासदाचार ॥ मुनींचीवृत्तीधरिलीसुंदर ॥ इंदिरापद्धतींतउजागर॥ भगवद्भक्तहेजाहले ॥६॥ रामदास पित्याचेंनाम ॥ तयाचेपुत्रहेझालेउत्तम ॥ अनन्यत्वेंकरोनिपरम ॥ संतांचेठाईंराहतसे ॥ ७ ॥ दशधाभक्तीचेकेवळआगर ॥ पुरुषोत्तम जयाचेसद्गुरूथोर ॥ तयांच्याप्रसादेंकरूनसुंदर ॥ उभयांगींकवचलेइलें ॥ ८ ॥ अंतरींहरीचेंलागलेंध्यान ॥ बाह्यसंतांचेंकरीसेवन ॥ उभयकवचहेंलेइलापूर्ण ॥ तेणेंविषयाचीबाधानसे ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंअडतिसावाछप्पागोडहा ॥ १० ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुमहापुरुषा ॥ माझीपूर्णकरावीआशा ॥ भक्तिमालेचीटीकासुरसा ॥ नेइजेदयाळासिद्धीसी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कीरतनकरत कर सुपनेंहूं मथुरादास न मंडियो ॥ सदाचार संतोष सुहृद सुटसील सुभासे ॥ हस्तक दीपकउदय मेटि तम वस्तु प्रकासे ॥ हरिको हियविस्वास नंदनंदन बल भारी ॥ कृष्णकलससो नेम जगत जाने सिरधारी ॥ श्रीवर्धमानगुरुवचनरति सो संग्रह नहि छंडियो ॥ कीरतन० ॥ १३९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मथुरादासहेमहाभक्त ॥ जेसर्वदाकीर्तनकरीत ॥ जेणेंस्वभामाजीहीहात ॥ नाहींपसरलाकोणापुढें ॥ २ ॥ सदाचारसंतोषवृत्ती ॥ कायतयाचीसांगूंरीती ॥ ऐसास्वभावअसेनिश्चिती ॥ सकळांसीभासेपरमात्म ॥ ३ ॥ जयाचाहस्तकेवळदीपक ॥ ज्याचेमस्तकींपडेसम्यक ॥ अंतरींउदयहोवोनिदेख ॥ तमाचानाशहोतसे ॥ ४ ॥ ऐसाप्रकाशहोतसेजाण ॥ मुख्यवस्तूचेंहोयदर्शन ॥ हृदयींहरीचाविश्वासपूर्ण ॥ मथुरादासाच्याअसेकीं ॥ ५ ॥ नंदनंदनहृषीकेश ॥ बलतयाचेंअसेविशेष ॥ आणीकतयाचेनेमसुरस ॥ सर्वहीजगजाणतसे ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णपूजेसीलागेजीवन ॥ त्यासीजोआणावाकलश भरोन ॥ यावेंआपुल्यामस्तकींघेऊन ॥ शिष्यअसोनबहुतही ॥ ७ ॥ जयाचेसद्गुरूश्रीवर्धमान ॥ गुरूचेवचनींरतीसंपूर्ण ॥ तोचिसंग्रह केलाजाण ॥ नकरीत्यागशब्दाचा ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ बासके तिजारेमांझ भक्तिरसरासि करी करी एक बात ताकौं प्रगट दिखाइहे ॥ आयो भेखधारी कोउ करे सालिग्रामसेवा डोले सिंहासनपै आनि भीर छाइहे ॥ स्वामीकेजु शिष्य भये तिनहुंके भाव देखि वाहिको प्रभाव कह्यो आप हियें भाईहे ॥ नेकु आप चलो वह रीतिको विलोकियेजु बडे सरवज्ञ कही दुखे नहि जाइहे ॥ १॥ ॥टी०ओ०॥ महाभक्तहेमथुरादास ॥ तिजारेगांवींज्यांचावास ॥ भक्तिरसाचीकेलीरास ॥ मृत्युलोकांतजयांनीं ॥ ९ ॥ आणीकएकतेहींकेलीगोष्ट ॥ तीदावितोंमीकरोनिप्रगट ॥ कोणीवेषधारीसाधुश्रेष्ठ ॥ त्याचिगांवांतआलासे ॥१०॥ शालिग्रामाचेंकरीसेवन ॥ त्यासीकेलेंजेंसिंहासन ॥ तेंकृत्रिमाचेंहोतेंपूर्ण ॥ कायचमत्कारहोतसे ॥११॥ सिंहासनावरीदेवठेवोन ॥ जेव्हांतयानेंकरावेंभजन ॥ मूर्तिडोलेआपुल्याआपण ॥ तेणेंमाहात्म्यवाढलें ॥१२॥ पाहोनिप्रत्यक्षसाक्षात्कार ॥ पहावयायेतीलोकअपार ॥ भीडदाटतसेतेथेंफार ॥ द्रवतसेअंतरसकळांचें ॥१३॥

कितीएकत्याचेझालेशिष्य ॥ सर्वांचीप्रीतीजडलीविशेष ॥ मथुरादासाचेजेकांदास ॥ त्यांचेंहीमानसपालटलें ॥ १४ ॥ त्यासाधूच्चापाहुनीप्रभाव ॥ त्यांचाहीतेथेंजडलाभाव ॥ ह्मणतीहेंकायअसेअपूर्व ॥ हृदयींगोडवाटलें ॥ १५ ॥ मगसकळहीजोडोनिहात ॥ मथुरादासासीविनंतीकरीत ॥ ह्मणतीआपणहीचलोनितेथ ॥ तयारीतीसीपहावें ॥ १६ ॥ परंतुहेसर्वज्ञथोर ॥ अंतरींकपटाचाकळलाप्रकार ॥ अहोमजतेथेंजातांसत्वर ॥ नचालेलबळकपटाचें ॥ १७ ॥ तेव्हांशिष्यांसीदेतीउत्तर ॥ आह्मासीतेथेंजातांसत्वर ॥ त्यासाधूचेंदुखेलअंतर ॥ तरीआह्मासीजाणेंनाहीं ॥ १८ ॥

॥ मू०क० ॥ पाइ परि गयो लैके जाइ ढिंग ठाडे भये चाहत फिरायो पे न फिरे सोच पऱ्योहे ॥ जानिगये आप कछु याहिको प्रताप ऐपे मारो करि जाप यो विचार मन धऱ्योहे ॥ मूठि ले चलाइ भक्तितेजआगे पाइ नांही वाई लपटाइ भयो ऐसों मांनो मऱ्योहे ॥ व्हैकरी दयाल जा जिवायो समझायो प्रीतिपंथ दरसायो हियभायो शिष्य कऱ्योहे ॥३॥

॥ टी०ओ० ॥ तेव्हांसर्वहीगेलेनिघोन ॥ त्यासाधूचेंचिकरितीसेवन ॥ परीएकशिष्यहोतापूर्ण ॥ तोचिराहिलागुरूपाशीं ॥ १९ ॥ कैसातोआहेचमत्कार ॥ पाहावयात्याचेंहीवळेअंतर ॥ मगकरोनिनमस्कार ॥ गुरूचेपाईंपडतसे ॥ २० ॥ ह्मणेएकदाकृपाकरोन ॥ आपणऐकावेंतयाचेंभजन ॥ ऐसाअत्यंतआग्रहकरून ॥ मथुरादासासीघेऊनगेला ॥ २१ ॥ तेथेंभीडहोतीबहुत ॥ मथुरादासशिष्यांसहित ॥ एकीकडेउभेराहात ॥ चमत्कारपहातदुरोनी ॥ २२ ॥ मथुरादासासीयेतांतेथ ॥ कपटप्रकारतोनष्टहोत ॥ वेषधारीभजनकरीबहुत ॥ परीतीमूर्तिहालेना ॥ २३ ॥ मंत्रतंत्रादीबहुतकरून ॥ फिरवूंपाहतसेसिंहासन ॥ परीतेंकांहींनफिरेजाण ॥ संकटांतपडेबहुतेव्हां ॥ २४ ॥ ह्मणेहेंकायझालेंजाण ॥ आजिकोणयेथेंआलानवीन ॥ तेणेंनिजसामर्थ्यैंकरून ॥ केलेंस्तंभनयंत्राचें ॥२५ ॥ ह्मणोनिपाहेजोंआसपास ॥ तोंपाहिलेमथुरादास ॥ कांहींयाचाचिहाप्रतापविशेष ॥ समजोनिगेलाअंतरीं ॥ २६ ॥ तरीयाचामीप्राणघेईन ॥ ऐसाअंतरींविचारकरून ॥ भजनादीसर्वआटोपून ॥ कायआपणकरीतसे ॥ २७ ॥ मंत्रेंसिद्धकरोनिमूठ ॥ गुसांईवरीचालवीनीट ॥ यापरीतोमहादुष्ट ॥ कांहींनअंतरींविचारिलें ॥२८॥ परीमथुरादासमहाभक्त ॥ ज्यांचेंभक्तितेजअद्भुत ॥ सन्मुखयावयाकायसामर्थ्य ॥ मूठतैसीचपरतली ॥२९॥

वेषधारीयासीचतत्काळ ॥ मूठयेऊनभेटलीप्रबळ ॥ तेणेंऐसाझालाव्याकुळ ॥ जाणोंमरोनिचपडलासे ॥ ३० ॥ एकचिझालाहाहाकार ॥
ह्मणतीकायहाझालाप्रकार ॥ एकाएकींचमहंतथोर ॥ तळमळोनियांमेलाकीं ॥ ३१ ॥ मथुरादासासीवृत्ततेंकळलें ॥ एकाएकींचतेमहं
तमेले ॥ तेव्हांहेअंतरींसमजोनिगेले ॥ कपटफळलेंत्याचेंतया ॥ ३२ ॥ मगआपणचिहोउनीदयाळ ॥ येऊनतयामहंताजवळ ॥ तन्नव
रीफिरवोनिहस्तकमळ ॥ केलेजीवंततेधवां ॥ ३३ ॥ मगतोसावधहोवोनिमहंत ॥ मथुरादासाचेचरणधरीत ॥ ह्मणेमीअपराधीआहेंब
हुत ॥ क्षमासंपूर्णकरावी ॥ ३४ ॥ मथुरादासासीबोलतीआपण ॥ ऐसावैष्णवीवेषघेऊन ॥ पोटासाठींकपटकरून ॥ नरकासीकारणकरि
तोसी ॥ ३५ ॥ जन्मापासोनिजगज्जीवन ॥ यादेहाचेंकरीपालन ॥ वृथाअभिमानअंगींधरून ॥ व्हावेंकारणसुखदुःखा ॥ ३६ ॥ जो
कांजगाचेंकरीपालन ॥ निष्कपटत्याचेंकरावेंसेवन ॥ ऐसेप्रीतीचेमार्गसंपूर्ण ॥ तयाचेहृदयींप्रकाशिले ॥ ३७ ॥ मगतोअनन्यशरणहो
ऊन ॥ स्वामींचाशिष्यझालापूर्ण ॥ मथुरादासेंकृपाकरोन ॥ केलेंपावनतयासी ॥ ३८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटी
काख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकुणचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ ३९ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ६ ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपरमदयाळा ॥ कितीमीप्रार्थूंवेळोवेळां ॥ नतुटेचिमाझीपापमाळा ॥
जेहींकल्पनास्तब्धराहे ॥१॥ ॥मू०छ० ॥ नृतकनरायनदासको प्रेमपुंज आगे बढ्यो ॥ पद लीनो प्रसिद्धि प्रीति जामें दृढ नांतो ॥
अक्षरतनमय भयो मदनमोहनरंग रात्यो ॥ नाचत सबकोइ आइ काहिपे वह बनिआवे ॥ चित्रलिखितसो रह्यो त्रिभंगी देशीज्जु दि
खावे ॥ हंडियासराइ देखत डुनीहरिपुरपदवीको चढ्यो ॥ ॥ नृतकनरायन० ॥ १४० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नृत्यकरणारजेकांलो
क ॥ व्रजांततयांसीह्मणतीकत्थक ॥ तयांच्याजातीमाजीदेख ॥ नारायणदासजाहले ॥ २ ॥ ऐसाजयाचाप्रेमपुंज ॥ दिवसेंदिवसपुढें
वाढलासहज ॥ संतसभेंतलाविलाध्वज ॥ कायतोप्रकारवर्णावा ॥ ३ ॥ गायनामाजीपदघेतलें ॥ मिराबाईनेंजेंकांकेलें ॥ लोकांतप्रसि
द्धआहेभलें ॥ प्रथमभावार्थअसेऐसा ॥ ४ ॥ ज्यामाजीप्रीतीचेंनातेंसुदृढ ॥ एकजाणतसेराधासुघड ॥ किंवाजाणेवैकुंठनीड ॥ ऐसेंतेंपदरूप

ष्टअसे ॥ ५ ॥ जेव्हांतेंपदगायनकेलें ॥ अक्षरांततन्मयहोऊनगेले ॥ मनमोहनाच्यारंगांतरंगले ॥ कांहींनराहिलेंदेहभान ॥ ६ ॥ सर्व
कोणातेंनाचतांयेतें ॥ परीहेंघडोनिनयेकोणातें ॥ प्रेमयुक्तनाचतांजयातें ॥ तन्मयहोऊनगेलाकीं ॥ ७ ॥ पदाचाअर्थपहातांउत्तम ॥
राधाकृष्णांचेंआठवलेंप्रेम ॥ एकदांकुंजांतश्यामाश्याम ॥ प्रेमाचेंलक्षणदाविती ॥ ८ ॥ त्रिभंगीठाणमांडोनिदेव ॥ राधेलागींदावितीअ
वयव ॥ कायतोवर्णावाप्रेमभाव ॥ करितीअवलोकनपरस्परें ॥ ९ ॥ किंचितवक्रदृष्टीकरून ॥ प्रेमकटाक्षाचेमारितीबाण ॥ नारायणदा
सासीतेंलागलेंध्यान ॥ चित्रलिखितसास्तब्धराहे ॥१०॥ हंडियासराईनगरांत ॥ सर्वजनांच्यादेखतदेखत ॥ वैकुंठपदवीसीचढलासत्य ॥
कायतेंवर्णनकरावें ॥ ११ ॥ ॥ मू०क० ॥ हरिहीके आगे नृत्य करे हिये धरे यही ढरे ओरदेशनमे जहां भक्तभीरहे ॥ हंडियास
राइमध्य जाइके निवास लियो लियो सुनि नाम सो मलेंछ जानि मीरहे ॥ बोलिके पढाये महाजन हरिजन सबै आयोहे सदन गुनी
लावो चाहपीरहे ॥ आनिकें सुनाइ भई अति कठिनाइ अब कीजे जोइ भावे वह निपट अधीरहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
नारायणदासहेभक्तसुंदर ॥ एकनेमतयांचाअसेथोर ॥ कींश्रीहरीच्याचमूर्तीसमोर ॥ नृत्यआपणकरावें ॥ १२ ॥ ऐसाचिहृदयींधरिलाप
ण ॥ करीतसेभूमिपर्यटण ॥ जेथेंभक्तांचीभीडजाण ॥ तेथेंचिआपणराहातसे ॥ १३ ॥ तोंप्रयागाजवळीसुंदर ॥ हंडियासराईनामेंन
गर ॥ तेथेंसत्पुरुषपाहोनिथोर ॥ जावोनिआपणराहिले ॥ १४ ॥ तेथेंनित्यहोतसेकीर्तन ॥ श्रवणकरावयामिळतीजन ॥ तेहीप्रेमांतहोती
निमग्न ॥ परमानंदवर्षतसे ॥ १५ ॥ तोंतेथींचाअधिकारीजाण ॥ मीरखानामेंहोतायवन ॥ तयासीकळलेंवर्तमान ॥ थोरमाहात्मेआलेयेथें
॥ १६ ॥ जयांचियाकीर्तनांत ॥ प्रेमवृष्टीहोतसेअद्भुत ॥ ऐसेंऐकतांतयाचेंचित्त ॥ आर्तजाहलेंऐकावया ॥ १७ ॥ ह्मणेमीधाडितांबोलावण ॥
नयेतीलतेजाणोनियवन ॥ कैसेंऐकण्यांतयेईलकीर्तन ॥ ह्मणोनिविचारकरीतसे ॥ १८ ॥ मगगांवांतीलमहाजन ॥ आणीकसत्पुरुष
हरिजन ॥ तयांसकळांसीबोलावून ॥ नारायणदासाकडेधाडी ॥ १९ ॥ अहोआपुल्यागांवांत ॥ ऐसागुणिजनआलाभक्त ॥ तळमळ
करितसेमाझेंचित्त ॥ तयाचेंकीर्तनऐकावया ॥२०॥ तरीसर्वहीतुह्मीजाऊन ॥ त्यासीआणावेंबहुविनवोन ॥ ऐसीतयाचीऐकतांविनवण॥

गेलेसज्जनघ्यावया ॥ २१ ॥ नारायणदासाजवळयेऊन ॥ सर्वहीसज्जनहातजोडोन ॥ श्रवणींघालोनिवर्तमान ॥ ह्मणतीआपणचलावें ॥
॥ २२ ॥ नारायणदासेंहेंऐकोन ॥ बैसलेतेव्हांस्तब्धहोऊन ॥ ह्मणेहेंअत्यंतझालेंकठिण ॥ कायहोआतांकरावें ॥ २३ ॥ तेव्हांबोलतीस
कळसज्जन ॥ वाटेलतैसेंकरावेंआपण ॥ परीतोअधीरझालापूर्ण ॥ आपुलेंकीर्तनऐकावया ॥ २४ ॥ ॥ मू०क० ॥ बिनाप्रभु आगे
नृत्य करी पैन नेंम यहे सेवा वाके आगें कहो कैसे बिस्तारिये ॥ कियो यो बिचार ऊंचे सिंहासन माला धारि तुलसी निहारि हरि
गान करो भारिये ॥ एकओर बैठ्यो मीर निरखे न नैनकोर मगन किसोररूप सुधि लै बिसारिये ॥ चाहे कछु बान्यो परे ओच
कही प्रान हाथ रीझि सनमांन कियो मीचलागी प्यारिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्रभुसान्निध्यावांचोन ॥ नकरींचमीनृत्यगायन ॥
ऐसामाझानेमसंपूर्ण ॥ तेथेंतोकैसाकरावा ॥ २५ ॥ त्यायवनाच्यासमोर ॥ हरिसेवेचाविस्तार ॥ कैसाकरावासत्वर ॥ सांगाविचारक
रूनी ॥ २६ ॥ मगसकळांनींमिळून ॥ ऐसाविचारकेलाजाण ॥ यवनांचेंघरनिर्मळकरून ॥ गोमयानेंसारवावें ॥ २७ ॥ सिंहासनउंच
मांडोन ॥ त्यावरतुळसीमाळठेऊन ॥ सन्मुखआपणकरावेंकीर्तन ॥ भगवत्स्वरूपअसेमाळा ॥ २८ ॥ करोनियांऐसानिश्चय ॥ सवेंघेउ
नीसंतसमुदाय ॥ नारायणदासआलेपाहें ॥ तयायवनाच्याघरासी ॥ २९ ॥ तैसाचिसर्वकरोनिप्रकार ॥ माळाठेविलीआसनावर ॥
तुळसीमाळेसीपाहोनिसमोर ॥ कीर्तनाआपणउभेराहिले ॥ ३० ॥ ऐसेंहरिगानकेलेंथोर ॥ प्रेमांतरंगोनिगेलेंअंतर ॥ अधिकारीजोयवन
मीर ॥ बैसलायेऊनएकीकडे ॥३१॥ अधिकारीबैसलाकोणीकडे ॥ किंचितनपाहिलेंयेणेंतिकडे ॥ किशोररूपामाजीनिवाडे ॥ नाराय
णदासनिमग्न ॥ ३२ ॥ मागेंवर्णिलेंमूलछप्प्यांत ॥ तोचिप्रकारझालायेथ ॥ मिराबाईचेंगातांगीत ॥ प्रभूचेस्वरूपींलीनझाले ॥ ३३ ॥
जाणोंप्रभूचेंध्यानपहातां ॥ इच्छाउपजलीऐसीचित्ता ॥ कींऐसियासमर्यींतत्त्वता ॥ओवाळूनकांहींटाकावें ॥३४॥ ह्मणोनिवस्तुजोंपाहे
आपण ॥ अवचितहातींलागलेप्राण ॥ तेचिटाकिलेओवाळून ॥ स्वरूपावरीरिझोनियां ॥ ३५ ॥ यापरीथोरकेलासन्मान ॥ ज्यामाजी
गोडलागलेंमरण ॥ ऐसेएकाहूनएकजाण ॥ भगवद्भक्ततेझाले ॥३६॥ मूलभ० ॥ भक्तिरस० ॥ महा० ॥ एकशेंचाळिसावाछप्पागोडहा ॥३७॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ ऐसासद्गुरूकरुणाकर ॥ माझेअपराधअसोनिथोर ॥ तयांचाकरोनिअव्हेर ॥ हृदयींमजलालावितसे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ गुनगन विशद गोपालके येते जन भये भूरिदा ॥ वोहितराम गुपाल कुंवर गोविंद मांडिल ॥ छीतस्वामि जसवंत गदाधर अनंतानंद भल ॥ हरिनाभमिश्र दीनदास वछपाल कन्हर जसगायन ॥ गोसू रामदास नारद श्याम पुनि हरिनारायन ॥ कृष्णजीवन भगवानजन श्यामदास बिहारी अमृतदा ॥ गुनगन०॥ १४१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ गोपालजीचेगुणगण ॥ भूवरीयालोकांलागून ॥ विशदकरोनियांजाण ॥ येहींपुष्कळदीधले ॥२॥ तेभक्तझालेकोणकोण ॥ तयांचेंपरिसानामाभिधान ॥ वोहितरामगोपालजाण ॥ कुंवरगोविंदमांडिलते ॥३॥ छीतस्वामीआणिजसवंत ॥ भलेगदाधरअनंतानंद ॥ हरिनाभमिश्रझालेसंत ॥ दीनदासभक्ततैसेची ॥ ४ ॥ वत्सपालकानडीजाण ॥ श्रीहरीचेंयशकरीगायन ॥ गोसुरामदासहरिनारायण ॥ आणिनारदश्यामतैसे ॥ ५ ॥ कृष्णजीवनजनभगवान ॥ श्यामदासबिहारीजाण ॥ अमृतासीदेणारपूर्ण ॥ जेणेंपावनजनहोती ॥ ६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ ७ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपरमानंद ॥ मजवरीकृपाकरोनिविशद ॥ भक्तिमालेचाजोलागलाछंद ॥ दयेनेंपूर्णकरावा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ निवर्त भये संसारते ते मेरे जजमान सब ॥ उद्धव रामरैनु परसराम गंगा धूखेतनिवासी ॥ अच्युतकुल कृष्णदास विश्राम सेषशाहीके वासी ॥ किंकर कुंडा कृष्णदास षेंम सोंटा गोपानंद ॥ जयदेव राघौ विदुर दयाल दामोदर मोहन परमानंद ॥ उद्धव रघुनाथी चतुरोनगन कुंजओक जे बसत अब ॥ निवर्त भये० ॥ १४२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ संसारांतोनिजेझालेनिवृत्त ॥ तेसर्वमाझेयजमानसमर्थ ॥ उद्धवपरशरामरामरैनीभक्त ॥ गंगाधूक्षेत्रनिवासी ॥ २ ॥ शेषशायीनगरींवासउत्तम ॥ कृष्णदासनामेंभक्तपरम ॥ अच्युतकुलासीपूर्णविश्राम ॥ ऐसेंआचरणजयाचें ॥ ३ ॥ किंकरकुंडाकृष्णदास ॥ गोपानंदसोटाखेमसुरस ॥ जयदेवराघवविदुरविशेष ॥ भूवरीदयाळजाहले ॥४॥ दामोदरपरमानंदमोहन ॥ उद्धवरघुनाथीचतुरोनगन ॥ नाभाजीतयाचें

छप्पा १४२

करितीवर्णन ॥ हर्लीतेराहणारकुंजभुवनीं ॥५॥ ॥ मू०क० ॥ झीथडेढिंगहीमे जैतारनविदुर भयो भयो हरिभक्त साधुसेवा मती पागीहे ॥ बरखा न भई सब खेती सूकि गई चिंता नई प्रभु आज्ञा दई बडो बडभागीहे ॥ खेतको कटावो ओ गहावो ले उडावो पावो दोहज्जार मन अन्न सुनी प्रीती जागीहे ॥ करी वही रीति लोग देखे न प्रतीति होति गाये हरि अमित रासि लागी अनुरागीहे ॥१॥ ॥ टी०ओ० ॥ झीथड्याजवळीछेटेरागांव ॥ तेथेंराहण्याचाअसेठाव ॥ जयतारणविदुरजयाचेंनांव ॥ भगवद्भक्तजाहला ॥ ६ ॥ शेतीवाडी करून ॥ जेंकांहींहोईलउत्पन्न ॥ तेणेंसंतांचेंकरावेंसेवन ॥ त्यामाजीचमतीरंगली ॥ ७ ॥ यापरीलोटलेदिवसकितीक ॥ एकदाकायझालेंदेख ॥ वर्षाऋतुयेतांसम्यक ॥ केलीपेरणीअग्रधान्याची ॥ ८ ॥ तोंकांहींसापाऊसपडून ॥ हातभरपीकआलेंजाण ॥ तोंपडिलेंकींअवर्षण ॥ गेलेंतेंसुकोनसर्वही ॥ ९ ॥ विदुरासीचिंताउपजेनवीन ॥ ह्मणेपीकहेंगेलेंसुकोन ॥ कैसेंसंतांचेंघडेलसेवन ॥ ह्मणोनितळमळ करीतसे ॥ १० ॥ रात्रंदिवसनपडेचैन ॥ हेंपाहोनिजगज्जीवन ॥ स्वप्नामाजीप्रगटहोऊन ॥ आज्ञातयासीदीधली ॥ ११ ॥ कायतयाचेंकरूंवर्णन ॥ मोठेंचिथोरभाग्यजाण ॥ स्वतःप्रभूयेऊनआपण ॥ कृपेनेंतयासीबोलतसे ॥ १२ ॥ तुझेंहेंशेतवाळूनगेलें ॥ याचीचसवंगणीकरूनभले ॥ उडवोनियांभूसनिराळें ॥ धान्यकाढावेंनिवडोनी ॥ १३ ॥ दोनसहस्रमणधान्य ॥ प्राप्तहोईलतुजलागोन ॥ ऐसेंप्रभूचें ऐकतांवचन ॥ आनंदविदुरासीजाहला ॥ १४ ॥ पहिलेंचिविदुराच्याचित्तीं ॥ सत्सेवनाचीहोतीप्रीती ॥ स्वप्नींभेटतांजगत्पती ॥ अधिकचिप्रीतीवाढली ॥ १५ ॥ प्रातःकाळींउठोनिविदुर ॥ तैसीचरीतीकरीसत्वर ॥ सवंगणीकरूनियांसुंदर ॥ धान्याचेंशोधनकरीतसे ॥ १६ ॥ तोपाहोनिचमत्कार ॥ हांसतीसर्वहीनारीनर ॥ ह्मणतीहाभ्रमिष्ठझालाविदुर ॥ वृथाहीखटपटकरीतसे ॥ १७ ॥ ऐसेजोंहांसतीसकलजन ॥ तोंप्रभूच्याकृपेकरून ॥ कोरड्याभुसांतूननिघालेंधान्य ॥ दोनसहस्रमणतेधवां ॥ १८ ॥ ऐसीजनांतेंहोतांप्रतिती ॥ ह्मणती पूर्णहाभक्तनिश्चिती ॥ भक्तवत्सलश्रीजगत्पती ॥ सत्ययाप्रतीपावला ॥ १९ ॥ देवभक्ताचीकरोनिवर्णना ॥ जयजयकारेंकरितीगर्जना ॥ तेंपाहोनिविदुराच्यामना ॥ अनुरागथोरजाहला ॥ २० ॥ धान्याच्याराशीलागल्याअमित ॥ ह्मणेहेंसर्वहीप्रभूचेंकृत्य ॥ भक्तांसीपुरवितातो

एकसत्य ॥ वृथाकांआपणकष्टावें ॥ २१ ॥ ऐसाविचारकरोनिसवेग ॥ घरदाराचाकेलात्याग ॥ संतसेवेसीकरीसांग ॥ अनुरागयुक्तहो
वोनी ॥ २२ ॥ यापरीकरितांसंतसेवन ॥ साह्यहोतसेजगज्जीवन ॥ जयासीभक्तीपाहिजेपूर्ण ॥ तेहींसंतचरणसेवावे ॥ २३ ॥ मूलभ
क्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंबेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ २४ ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरोआतांकृपाकरोन ॥ माझ्याविकल्पाचेंकरींछेदन ॥ चैननपडेचियेणेंकरून ॥
अंतरींबहूतत्रासलों ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीस्वामीचतुरोनगन मगन रेनिदिन भजनहित ॥ सदायुक्त अनुरक्त भक्तिमंडलको
पोषत ॥ पुरमथुराव्रजभूमिरमत सबहीको तोषत ॥ परमधरमदृढकरन देव श्रीगुरु अराध्यो ॥ मधुर बैन सुनि ठोरठोर हरिजनसु
ख साध्यो ॥ संतमहंतअनंतजन जस विस्तारे जासु नित ॥ श्रीस्वामी० ॥ १४३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीस्वामीचतुरोनग
न ॥ महाभक्तहेझालेपूर्ण ॥ भजनांतनिमग्नरात्रंदिन ॥ हितसंपूर्णतेंचित्याचें ॥ २ ॥ संतचरणींजडलेंचित्त ॥ त्यामाजीचसदांवर्तत ॥
भक्तिमंडळाचेंपोषणकरीत ॥ प्रपंचधंदासोडोनी ॥ ३ ॥ मधुपुरादिव्रजभूमींत ॥ सर्वजीवांसीतोषवित ॥ आनंदयुक्तसदाफिरत ॥ त्या
माजीचित्तरंगलें ॥ ४ ॥ परमधर्माचेंआचरण ॥ त्याचेंकरावयादृढीकरण ॥ श्रीगुरुआणिजगज्जीवन ॥ यांचेंआराधनपूर्णकेलें ॥ ५ ॥
ऐसेंकेलेंमधुरभाषण ॥ श्रवणकरित्यासीआनंदपूर्ण ॥ जागोजागींजेणेंआपण ॥ भक्तांचेंसुखसाधिलें ॥६॥ संतमहंतादिजनअनंत ॥ यश
विस्तारितीज्याचेंनित्य ॥ ऐसेजाहलेमहाभक्त ॥ चतुरोनगनस्वामीदेखा ॥७॥ ॥ मू०क० ॥ आये गुरु गेह यों सनेहसो ले सेवाकरे धरे
हिये साचो भाव अति मति भीजिये ॥ टहल लगाइ दई नई रूपवती तिया दियो वासो कही स्वामी कहे सोइ कीजिये ॥ सेवाके रिझाये या
ते प्रेम उर नित नयो दयो घर घरवधू कृपा करी लीजिये ॥ धाम पधराइ सुख पाइकें प्रनाम करि धरी व्रजभूमि उर बसे रस पीजिये ॥१॥ ॥
॥ टी०ओ० ॥ चतुरोनगनाचाधन्यभावार्थ ॥ गुरूचीसेवाकेलीअद्भुत ॥ ऐसीकोणीचारीयुगांत ॥ नसेलकेलीवाटतें ॥ ८ ॥ पूर्वींहेहोतेगृहस्था
श्रमी ॥ घरांतकांताहोतीनामी ॥ वारंवारतयाचेधामीं ॥ कृपेनेंसद्गुरुयेतहोते ॥ ९ ॥ येणेंपरमस्नेहेंकरून ॥ सद्गुरूचेंकरावेंसेवन ॥ जयाचेहृद

यामाजीपूर्ण ॥ सत्यसत्यभाववसतसे ॥ १० ॥ गुरुसेवेचीपरमप्रीती ॥ अतिशयरंगोनिगेलीमती ॥आणिआपुलीजीकांतानिश्चिती॥
तीतेंहीसेवेसीलाविली ॥ ११ ॥ रूपेंकरोनिसुंदरबहुत ॥ तैसीचहोतीतरुणवयांत ॥ येणेंलावोनिगुरुसेवेंत ॥ यापरीतीतेंआज्ञापिलें
॥१२॥ कधींमीअसल्यानसल्यावरी ॥ सद्गुरूजरीआलियाघरीं ॥ तयाचेंसेवनसर्वोपरी॥ सद्भावयुक्तकरावें ॥१३॥ जैसेंकरितीलआज्ञाजा
ण ॥ तेचितुवांकरावीपूर्ण ॥ जेणेंसद्गुरूहोतीलप्रसन्न ॥ यापरीसेवनकरावें ॥१४॥ ऐसेउभयतांमिळून ॥ सद्गुरूचेंकरितीसेवन ॥ वारंवा
रगुरूयेवोन ॥ तयाचेसदनींराहती ॥१५॥ चतुरोनगनसदानराहेघरीं ॥ परंतुकांतासर्वोपरी ॥ सद्गुरूचीसेवाकरी ॥ परमप्रीतीकरोनियां
॥ १६ ॥ नित्यमांगल्यघालीस्नान ॥ पक्वान्नकरोनिकरवीभोजन ॥ रात्रींशय्येवरीनिजवोन ॥ चरणसंवाहनकरीतबैसे ॥ १७ ॥ ऐसेंति
णेंकरितांसेवन ॥ सद्गुरूचेंचळलेंमन ॥ ऐसात्रैलोकींतआहेकोण ॥ स्त्रीसंगेंविकारनाउठे ॥१८॥ भारतांतव्यासोनारायण ॥ ऐसेंबोलोनि
गेलेवचन ॥ माताभगिनीकन्येसींजाण ॥ एकशैयासनजरीहोय ॥ १९ ॥ कैसाहीविद्वानअसोपुरुष ॥ विटाळतसेत्याचेंमानस ॥ तेथें
यागुरूचेंकायविशेष ॥ विषयांतमनरंगलें ॥ २० ॥ चतुरोनगनगेल्याबाहेरी ॥ नित्यसद्गुरूयेवोनिघरीं ॥ स्त्रियेसीनिजवोनिशेजारीं ॥
विषयसुखासीभोगीतसे ॥ २१ ॥ निजपतीच्याआज्ञेवरून ॥ तीहीअनुकूलहोतसेजाण ॥ कांहींदिवसांनींतेंवर्तमान ॥ चतुरोनगनासी
समजलें ॥ २२ ॥ ह्मणेस्त्रियेनेंकेलेंउत्तम ॥ रिझवोनिघेतलेगुरुसत्तम ॥ ऐसेंआठवोनिहृदयींप्रेम ॥ नित्यनवीनदाटतसे ॥ २३ ॥ ह्मणे
सद्गुरूदयाळथोर ॥ सर्वस्वेंकेलाअंगिकार ॥ ऐसाआनंदमानोनिफार ॥ कायविचारकरीतसे ॥ २४ ॥ सर्वस्वेंसीघरदार ॥ आणीआपु
लीकांतासुंदर ॥ गुरूसीअर्पणकरोनिसत्वर ॥ ह्मणेजीअंगिकारकरावा ॥ २५ ॥ प्रपंचाचामजहोताभार ॥ आपणकृपाकरोनिथोर ॥
तयाचाकेलाअंगिकार ॥ कितीउपकारतोवानूं ॥ २६ ॥ ऐसीविनंतीकरोनियां ॥ कांतेसीहातींधरोनियां ॥ गुरूशेजारींबैसवोनि
यां ॥ साष्टांगनमनघातलें ॥ २७ ॥ यापरीअर्पणकरोनिसम्यक ॥ अंतरींपावोनिबहुतसुख ॥ आठवोनियांवैकुंठनायक ॥ धरिली
हृदयांतव्रजभूमी ॥ २८ ॥ सदाहोवोनिआनंदयुक्त ॥ प्रेमरसातेंप्राशनकरीत ॥ व्रजभूमीमाजीराहत ॥ दर्शनघेतफिरतसे ॥ २९ ॥

॥ ॥ मू०क० ॥ श्रीगोविंदचंद्रजूको भोरही दरस करि केशव सिंगार राजभोग नंदग्राममे ॥ गोवर्धन राधाकुंड व्हैके आवे वृंदावन मनमे हुलास नित करे चारी जाममे ॥ रहे पुनि पावनपे भूखे दिन तीन बीते आये दूध लै प्रवीन येऊ रंगे श्याममे ॥ मांग्यो नेकु पानि लावो फेरि वह प्रानि कहां दुख मति सानि निसि कह्यो कियो कांममे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पंचपंचउषःकाळीं ॥ मंगलारतीचेवेळीं ॥ दर्शनघेईप्रेमसमेळीं ॥ गोविंदचंद्रप्रभूचें ॥ ३० ॥ मगतेथोनिनिघेप्रेमळ ॥ शृंगारतीचीपाहोनिवेळ ॥ केशवजीचेंदर्शननिर्मळ ॥ सप्रेमयुक्तघेतसे ॥ ३१ ॥ तेथोनिराजभोगाचेसमईं ॥ नंदग्रामासीजातसेपाहीं ॥ दर्शनघेवोनियांलवलाहीं ॥ गोवर्धनासीजातसे ॥ ३२ ॥ तैसेंचिराधाकुंडावरोन ॥ वृंदावनासीयावेंजाण ॥ मनांतउत्साहधरोनिपूर्ण ॥ यापरीनित्यकरीतसे ॥ ३३ ॥ दिवसभरांतचारीप्रहर ॥ ऐसानित्यकरावाप्रकार ॥ सायंकाळींयेऊनसत्वर ॥ वृंदावनांतराहावें ॥ ३४ ॥ ऐसियापरीदिवसतीन ॥ व्रजांतकेलेंपर्यटण ॥ नाहींसेविलेंअन्नपान ॥ नसेचिभानदेहाचें ॥ ३५ ॥ चवथेदिवसींआहाराविण ॥ देहअत्यंतझालाक्षीण ॥ नंदगांवाजवळीजाण ॥ मानससरोवरजेथेंहोतें ॥ ३६ ॥ तेथेंपडलेमूर्च्छायेऊन ॥ तैंकळवळलेजगज्जीवन ॥ बारावर्षांचेंरूपधरून ॥ गोपाळहोऊनआलेतेथें ॥ ३७ ॥ भक्तवत्सलमहाप्रवीण ॥ दुग्धपात्रहातींघेऊन ॥ कायतयासीबोलतीवचन ॥ अरेहेंदुग्धप्राशनकरीं ॥ ३८ ॥ चतुरोनगनतेव्हांउठोन ॥ लगबगेंदुग्धकरितीप्राशन ॥ मूर्तिजोंपहातीविलोकुन ॥ तोंरंगलेंमनतयाचें ॥ ३९ ॥ ह्मणेहोतुह्मीआहांतकोण ॥ माझेंमोहूनघेतलेंमन ॥ तरीथोडीसीकृपाकरून ॥ मजलाजीवनपाजावें ॥ ४० ॥ बरेंह्मणोनिजगज्जीवन ॥ तेव्हांसत्वरगेलेनिघोन ॥ पुनरपिनाहींदिधलेंदर्शन ॥ चतुरोनगनतळमळकरी ॥ ४१ ॥ ह्मणेतोकोणहोतापुरुष ॥ हरोनगेलामाझ्यामनास ॥ त्याच्यादर्शनाचीलागलीआस ॥ अझोनिजीवनकांनआणी ॥ ४२ ॥ वारंवाररूपआठवोन ॥ मतीदुःखांतहोतसेनिमग्न ॥ तेव्हांरात्रींस्वप्नांतयेऊन ॥ जगज्जीवनभेटले ॥ ४३ ॥ कायतयासीबोलतीवचन ॥ जेणेंकरविलेंदुग्धप्राशन ॥ तोमीचआलोंहोतोंजाण ॥ दीधलेंदर्शनतुजलागीं ॥ ४४ ॥ ॥ मू०क० ॥ पानिसो न काज व्रजभूमिमें विराज दुध पीवो घरघर आज्ञा प्रभु

जूने दईहे ॥ येतो व्रजवासि सदा छीरके उपासि कैसे मोको लैन दैहे कही दैहे सुनि नईहे ॥ डोले धामधाम शाम कह्यो जोइ
मानि लियो दियो ले परचोहु प्रतीति तब भईहे ॥ जहां जा छिपावे पात्र बेगी ढूंडि आप लावे अति सुख पावे कीनि लीला रसमईहे ॥३॥
आतांतूंसोडावेंउपोषण ॥ नित्यकरावेंदुग्धप्राशन ॥ जलाचेंकार्यनसेचिजाण ॥ प्यावयामिळेलदुग्धबहु ॥४५॥ व्रजामाजीविराजमान ॥
दुग्धघरोघरींअसेपूर्ण ॥ ऐसीतयासीआज्ञाजाण ॥ प्रभूनेंआपणदीधली ॥ ४६ ॥ त्यावरीबोलेचतुरोनगन ॥ हेतोंव्रजवासीमहाकृपण ॥
दुग्धाचेउपासकपूर्ण ॥ तेकायघेऊंदेतीलमजला ॥ ४७ ॥ श्रीहरीबोलेआपेआपण ॥ देतीलतुजलादूधआणोन ॥ ऐसीतयासीआज्ञादेऊन ॥
तेव्हांआपणगुप्तझाले ॥ ४८ ॥ तोंनवीनचिझालाचमत्कार ॥ श्रवणकीजेहोऊनसादर ॥ दुसरेदिवसींघरोघर ॥ चतुरोनगनफिरतसे ॥
४९ ॥ दारापासोनिकरीशब्द ॥ प्रभूचीआज्ञाअसेविशद ॥ तरीआणोनिद्यावेंदुग्ध ॥ मजलाप्राशनकरावया ॥ ५० ॥ जैसेंप्रभूनेंकथिलेंजाण ॥
तैसेंचियेणेंकरोनिमान्य ॥ केलेंघरोघरींपर्यटण ॥ परीनकोणीदुग्धदेती ॥ ५१ ॥ ह्मणतीआह्मीदुग्धावर ॥ चालवितोंआपुलेंउदर ॥
यासीदेऊनतेंसत्वर ॥ कायमगभीकमागावी ॥ ५२ ॥ तेव्हांप्रभूनेंदिधलीप्रचीती ॥ मगसकळांसीझालीप्रीती ॥ कैसातोप्रकारहोयनिश्चिती ॥
सादरश्रवणकरावा ॥ ५३ ॥ घरोघरींजेदुग्धकलश ॥ भरोनिठेविलेहोतेसुरस ॥ त्यांसीचयेऊनआवेश ॥ चतुरोनगनाजवळीयेती ॥५४॥
तेव्हागोवळीकरितीविचार ॥ अहोहाचटकीअसेथोर ॥ जेंपात्रदृष्टीपडेसमोर ॥ तेंचिउडवोननेतसे ॥५५॥
मगदुग्धाचेकलशघेऊन ॥ घरांतठेवितीकुलूपलावोन ॥ तेवेळींश्रीहरीआपण ॥ कायचमत्कारकरीतसे ॥५६॥ जेथेंजेथेंतेगोवळीजन ॥
दुग्धपात्रेंठेवितीलपवोन ॥ तेथोनहीआणावींधुंडोन ॥ सत्वरचतुरोनगनापाशीं ॥ ५७ ॥ तेव्हांगोवळीझालेचकित ॥ ह्मणतीहेंहरीचें
असेकृत्य ॥ मगहोवोनिशरणागत ॥ चतुरोनगनासीप्रार्थिती ॥५८॥ ह्मणतीआह्मीनित्ययेऊन ॥ दूधआपणासीदेऊंपूर्ण ॥ सुखेंआपण
करावेंप्राशन ॥ ऐसाप्रकारनकरावा ॥ ५९ ॥ अतिसुखपावोनिचतुरोनगन ॥ गौळियांसदेऊनआश्वासन ॥ नित्यआपुल्याचघरींजाण ॥
यथेच्छदुग्धप्राशनकरी ॥६०॥ भक्तवत्सलघनसांवळा ॥ तेणेंरसमयींकेलीलीला ॥ ऐसीत्याचीपाहोनिकळा ॥ आश्चर्यसुखहोतसे ॥६१॥

चतुरोनगनाच्यागादीवर ॥ जोकोणीराहेअद्यापवर ॥ तयालागोनिदुग्धअपार ॥ गौळीजनदेतीअणोनियां ॥ ६२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥
भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंत्रेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥६३॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूकरुणाघना ॥ दुष्काळविकल्पकरोनिहरणा ॥ कृपेचीवृष्टीकरोनिपूर्णा ॥
भक्तीच्याअंकुराउभवावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ माधुकरी मांगि सेवे भगत तिनपर हों बलिहार कियो ॥ गोमा परमानंद प्रधान
द्वारिका मथुरा खोरा ॥ कालख सांगानेर भलो भगवानको जोरा ॥ विठ्ठल टोंडे खेंम पंडा गूंनोरे गाजे ॥ स्यामसेनके वंश चीधर
पीपा रबि राजे ॥ जैतारनगोपालके केवल कूवे मोल लियो ॥ माधुकरी० ॥ १४५॥ ॥ टी०ओ० ॥ माधुकरीमागोन ॥ जेहींसंतांचेंकेलेंसेवन ॥ तयांसाधुपुरुषांवरून ॥ केलीवोवाळणीमीआपणा ॥ २ ॥ तेकोणकोणतेभक्तप्रसिद्ध ॥ गोमाआणिपरमानंद ॥ प्रधानत्वेंकरोनिविशद ॥ द्वारकापुरींतजाहले ॥ ३ ॥ मथुरेमाजीखोरासंत ॥ कालखनामेंसांगानेरांत ॥ भगवाननामेंकरूनिभक्त ॥ उभयतांउत्तमजाहले ॥ ४ ॥ टोंडेगांवींविठ्ठलभक्त ॥ खेमपंडानामेंसंत ॥ गुनोरेगांवींहोयविख्यात ॥ कायतेंमाहात्म्यवर्णावें ॥ ५ ॥ शामसेनाच्यावंशांत ॥ सूर्यासारिखेविराजित ॥ चीधरपीपाझालेख्यात ॥ एकापरीसएकदेखा ॥ ६ ॥ जयतारणआणिगोपाळ ॥ तैसाचिकेवलकूबाप्रेमळ ॥ येहींतोंविकतघेतलेंकेवळ ॥ मजलागोनिवाटतें ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ कहत कुंभार जग कुल निस्तार कियो
केवल सु नाम साधुसेवा अभिरामहे ॥ आवे बहु संत प्रीति करी ले अनंत जाको अंत कोन पावे ऐपे सीधो नही धामहे ॥ बडीपे
गरज चले करज निकासिवेको बनियां न देत कुवा खोदो कीजो कामहे ॥ कियो बोलि कही तोलि लियो नीके रोलि करी
हितसो जिमाये जिन्हें प्यारो एक शामहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ इतुक्याभक्तांचींकथिलींनामें ॥ त्यांतूनएकाचेंचरित्रउत्तम ॥
प्रियादासासीयेऊनप्रेम ॥ वर्णनकरूनदाविती ॥ ८ ॥ ज्यासीकुंभारह्मणतीजन ॥ परंतुतोमहापावन ॥ कुलाचाउद्धारकेलाजाण ॥
वैष्णवपूर्णअसेतो ॥ ९ ॥ केवलअसेजयाचेंनाम ॥ साधुसेवेंतबहुअभिराम ॥ नित्यआपुलेंकरोनिकाम ॥ संतसेवनकरीतसे ॥ १० ॥

दाहाबारामडकींकरून ॥ त्याचाविक्रयकरोनिजाण ॥ कुटुंबाचेंकरीपोषण ॥ तैसेंचिसेवनसंतांचें ॥ ११ ॥ याचीपाहूनिबहुप्रीत ॥
नित्यघरासीयेतीसंत ॥ येरूसेवाकरीअनंत ॥ जयाचाअंतकोणपाहे ॥ १२ ॥ एकेदिवशींसरकारांत ॥ मडकेंगेलेंबेगारींत ॥ तोंपातले
घरासीसंत ॥ मागतीभोजनतेधवां ॥ १३ ॥ येरूशोधोनिपाहेघरांत ॥ साहित्यनाहींयत्किंचित ॥ संतसेवनींआस्थाबहुत ॥ चालिलेक
र्जकाढावया ॥ १४ ॥ कोणीनयासीकर्जदेत ॥ येरूतळमळेंबहुचित्तांत ॥ तोंएकवाणीकायबोलत ॥ आम्हुचेंकार्यतूंकरावें ॥ १५ ॥ कू
पखोदोनिद्यावासुंदर ॥ ह्मणजेसाहित्यदेईनसत्वर ॥ केवलानेंतैंकरोनिकरार ॥ वचनतयासीदीधलें ॥ १६ ॥ मगतोलोनिसाहित्यघे
त ॥ आणोनिउत्तमकरीपदार्थ ॥ परमानंदेंप्रीतियुक्त ॥ तयांसीभोजनघातलें ॥ १७ ॥ जयासीहृदयांतोनिप्रियकर ॥ एकमेघश्या
मसुंदर ॥ ऐसियाभक्ताचाकरोनिआदर ॥ यथेच्छभोजनघातलें ॥ १८ ॥ ॥ मू०क० ॥ गये कुवा खोदिवेको स्रवा ज्यो उच्चारे
नाम हुवा कांम वाने जानीं भयो सुख भारिहे ॥ आइ रेत भूमि झूमि माटि दबि रहे वामे केतिक हजारमन होत कैसे न्यारिहे ॥ सो
क करि आये धाम रामनाम धुनि काहुं कान परी बीत्यो मास कही बात प्यारीहे ॥ चले वाहि ठोर सुर सुनि प्रीति भौर परे
रीति कछु ओर सुधि बुधि अति टारिहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दुसरेदिवशींकुदळीघेऊन ॥ स्त्रियेचेहातींपांटीदेऊन ॥ कूपखोदा
वयागेलेआपण ॥ दाविलेंजेंस्थानवाण्यानें ॥ १९ ॥ स्त्रियेसीवरीउभीकरून ॥ खोदावयासीलागलेआपण ॥ मातीपांटीमाजीभरून ॥
द्यावीउचलोनतियेसी ॥ २० ॥ भोंवतीटांकोनिद्यावीतिणें ॥ यापरीआरंभकेलायेणें ॥ नामोच्चारणकरीमुखानें ॥ राधाकृष्णह्मणोनि
यां ॥ २१ ॥ जैसीलावोनिएकटेंक ॥ पिंजऱ्यामाजीबोलेशुक ॥ तैसानामोच्चारसम्यक ॥ एकसारिखाकरितसे ॥ २२ ॥ ऐसियाप्रका
रेंकरितांखनन ॥ कूपामाजीलागलेंजीवन ॥ तैंयासीऐसेंवाटलेंजाण ॥ कींहेंपूर्णकामझालें ॥ २३ ॥ सुखवाटलेंतयासीथोर ॥ तोंकायतेथें
झालाप्रकार ॥ वरिवरीमातीहोतीसुंदर ॥ अंतरींवाळूलागलीसे ॥ २४ ॥ जेव्हांकूपांतनिघालेंपाणी ॥ तेणेंरेतीआलीनिघोनी ॥ भीतरीसर्व
पोकळहोउनी ॥ पडेढसळोनिमृत्तिका ॥ २५ ॥ त्यामाजीकेवळराहिलादबून ॥ वरीमृत्तिकाहजारोमण ॥ कैसीतीदूरहोईलजाण ॥ थोरअ

नर्थजाहला ॥२६॥स्त्रियेनेंकेलेंदुःखबहुत ॥ सावकारहीआलातेथ ॥ थोरचिझालाआकांत ॥ निरुपायसर्वघरीं आले ॥२७॥त्यावरीलोटलाएकमास ॥कोणीपाथस्थसाधुपुरुष ॥ येऊनराहिलेत्यास्थानास ॥ जेथेंकेवलदबलाहोता॥२८॥ तोंऐकिलीमधुरवाणी॥ त्यामाजीरामनामध्वनी॥ चित्तसर्वांचेंहरोनी ॥ प्रेमअंतरींउभेंराहिलें ॥२९॥ ह्मणतीकोणकरितोभजन ॥ आम्हुचेंमोहूनघेतलेंमन ॥ भोंवतेंपाहतीविलोकून ॥ कोणीनदृष्टीपडेतेथें ॥३०॥ पुन्हाऐकतीलक्षलावून ॥ तोंध्वनीउमटेपृथ्वींतून ॥ तैंसर्वांसीभावउपजोन ॥ गांवांतयेऊनविचारिती ॥३१॥ ह्मणतीतेथेंआहेकवण ॥ कोणसत्पुरुषाचेंअसेस्थान ॥ धरेंतूनऐकूंयेतसेभजन ॥ जेणेंअंतरींप्रेमदाटे ॥३२॥ऐसेंतेहींसांगतांवृत्त ॥ सर्वांसीआश्चर्यवाटलेंअद्भुत ॥ ह्मणतीतेथेंकेवळभक्त ॥ दबोनिमातींतगेलाकीं ॥३३॥ लोटोनिगेलामासएक ॥ आतांहेकायसांगतीकौतुक ॥ तेव्हांसर्वहीभावपूर्वक ॥ चालिलेधांऊनतयेस्थानीं ॥ ३४ ॥ तेथेंसर्वहीयेऊन ॥ श्रवणकरितीस्तब्धहोऊन ॥ तंवमंजुलस्वरऐकिलेंभजन ॥ शब्दओळखूनघेतला ॥ ३५॥ आणिकचिकांहींझालीरीती ॥ प्रीतीच्याभोंवऱ्यांतपडिलेनिश्चिती ॥ महद्भावउपजलाचित्तीं॥ शुद्धिबुद्धीविसरले ॥३६॥ ॥ ॥ मू०क० ॥ माटि दूर करी सब पहुंचे निकट तब बोलिके सुनायो हरे बानि लागि प्यारीये ॥ दरसन भयो जाइ पाइ लपटाइ रहे रही महीरावसी व्है कूबहु निहारीये ॥ धन्यो जलपात्र एक देखि बडे पात्र जाने आनि निजगेह पूजा लागि अति भारिये ॥ भई भीर द्वार नर उमडि अपार आये महिमा अपार बहु संपति ले बारीये ॥३॥ ॥टी०ओ०॥ ह्मणतीनसेहाकुंभार ॥ महाभागवतवैष्णववीर ॥ आजिआपुलेंभाग्यथोर ॥ ह्मणोनिहालाभजाहला ॥ ३७ ॥ मगसकळहीनारीनर ॥ हळूचमातीकरितीदूर ॥ जेथेंहोतातोवैष्णववीर ॥ तयाचेजवळीपातले ॥ ३८ ॥ जनांचाऐकोनिगलबला ॥ स्वस्थमीयेथेंआहेंभला ॥ हेहरेऐसेंबोलोनिसकळां ॥ शब्दऐकविलातेवेळे ॥ ३९॥ नामयुक्तऐसीवाणी ॥ गोडलागलीसकळांलागुनी॥ हळूचपहातीविलोकोनी ॥ तोंसर्वांसीदर्शनजाहलें ॥ ४० ॥ प्रेमयुक्तसकलहोऊन ॥ जावोनिधरितीबळकटचरण ॥ स्थानजोंपहातीविलोकून ॥ तोंअद्भुतचमत्कारदेखिला ॥ ४१ ॥ जैसीमहिरापकरावीकोरून ॥ तैसीवरमातीराहिलीजाण ॥ भीतरीकरीतबैसलेभजन ॥ केवलभक्तहरीचें ॥ ४२ ॥ मातींतदबल्याचीयेवढीखूण ॥ पाठीसीकुबडहीपाहिलेंजा

ण ॥ लोकाततयादिवसापासून ॥ केवलकूबानामझालें ॥ ४३ ॥ घालोनियांपद्मासन ॥ बैसलेहोतेकरीतभजन ॥ जवळीएकपात्रजा
ण ॥ जलानेंभरोनठेविलेंसे ॥ ४४ ॥ ऐसातयाचापाहोनिआव ॥ सकळांचेमनीं उपजलाभाव ॥ ह्मणतीहाकोणीअसेदेव ॥ अद्भुतवैभ
वअसेयाचें ॥ ४५ ॥ मगसर्वांनींविनंतीकरून ॥ बाहेरकाढिलेहातींधरून ॥ मोठाचिसमारंभकरून ॥ मिरवतआणिलेघरासी ॥ ४६ ॥
पूजेचाअतिशयलागलाथाट ॥ दारावरकोणासीनमिळेचिवाट ॥ ऐसीगर्दीझालीअचाट ॥ जनअपारधांवोनिआले ॥ ४७ ॥ तयाचामहि
मावाढलाअपार ॥ देशोदेशींचेनारीनर ॥ दर्शनालागोनियेतीसत्वर ॥ द्रव्यहीबहुतओवाळिती ॥ ४८ ॥ यापरीजेव्हांद्रव्यसांचलें ॥
कूबानेंकायआरंभिलें ॥ मंदिरासीकामलाविलें ॥ सदावर्तठेविलेजागोजागीं ॥४९॥ जेकोणीयेतीसाधुसंत ॥ आदरतयांचाकरोनिबहुत ॥
भोजनघालोनिप्रेमयुक्त ॥ जेंमागतीलतेंवरीद्यावें ॥ ५० ॥ ॥ मू०क० ॥ सुंदर सरूप शाम लाये पधराइवेको साधु निज
धाम आइ कूबाजूके बसेहे ॥ रूपको निहारि मनमे बिचार कियो आप करे कृपा मोपे प्रभु अचल व्है बसेहे ॥ करत उपाइ संत टरत न नेकु
कहुं कही ज्रु अनंत हरी रीझे स्वामी ऐसेहे ॥ धन्यो जानराइ नांम जानि लई हिये बात अगमे न मात सदा सेवासुख रसेहें ॥ १ ॥
॥ ॥ टी०ओ०॥ यावरीकोणीसाधूनर ॥ प्रभूचीमूर्तिकरवोनिसुंदर ॥ स्थापनाकरावयासत्वर ॥ आपुल्याघरासीनेतसे ॥५१॥ तोंमार्गा
नेंजातजात ॥ कूबाचेघरींयेऊनराहत ॥ येणेंसेवाकरोनिबहुत ॥ राहवोनिघेतलेतयांसी ॥ ५२ ॥ तोंसाधूजवळतीपाहिलीमूर्ती ॥ सुं
दरस्वरूपअसेनिश्चिती ॥ तियेचेठाईंजडलीप्रीती ॥ अंतरींविचारकरीतसे ॥५३॥ जरीमजवरीकृपाकरून ॥ श्रीहरीयेथेंचिराहतीलआप
ण ॥ वेधलेंमाझेंअंतःकरण ॥ करीनसेवनप्रीतीनें ॥ ५४ ॥ तोंकायझालाचमत्कार ॥ दुसरेदिवसींतोसाधुनर ॥ गुंडाळोनिआपुलेंबिढा
र ॥ निजनगरासीनिघतसे ॥ ५५ ॥ मूर्तीसीगेलाउचलावया ॥ तंवतीनहालेतेथोनियां ॥ तेथेंचिराहिलीबैसोनियां ॥ प्रेमेंकरूनियांकू
बाचे ॥ ५६ ॥ तोसंतकरीबहूउपाय ॥ किंचितनहालेदेवराय ॥ मगह्मणेआपणाहाचिठाय ॥ आवडतसेकायश्रीहरी ॥ ५७ ॥ केवल
कूबासीबोलावून ॥ ह्मणेतुजवरीप्रसन्नहोऊन ॥ येथेंचिराहिलेजगज्जीवन ॥ नचलतीबरोबरआमुच्या ॥ ५८ ॥ तेव्हाकेवलजीजोडोनि

हात ॥ श्रीहरीसीकायबोलत ॥ जैसेंआपुलेंनामअनंत ॥ तैसीचलीलाअसेहो ॥५९॥ ऐसेतयाचेएकतांशब्द ॥ प्रसन्नहोवोनिआनंदकंद ॥
किंचितहास्यकेलेंविशद ॥ तेंपाहिलेंसकळांनीं ॥ ६० ॥ जयजयकारकरितीसकल ॥ ऐसेस्वामीभक्तवत्सल ॥ मगउत्साहकरोनिनिर्म
ळ ॥ केलीस्थापनातेथेंची ॥ ६१ ॥ उरांतीलगोष्टघेतलीजाणून ॥ ह्मणोनिजानराईनामाभिधान ॥ कूबानेंठेविलेंप्रीतीकरून ॥ प्रेमअं
गांतनसमाये ॥ ६२ ॥ सर्वकाळसेवाकरीआपण ॥ प्रेमसुखरसांतहोयनिमग्न ॥ प्रीतीअत्यंतजडलीपूर्ण ॥ उभयतांदेवभक्तांची ॥ ६३ ॥
॥ ॥ मू० क० ॥ चले द्वारामति छाप लावे यह मती भई आज्ञा प्रभुदई फिरि घरहीको आयेहे ॥ करो साधुसेवा धरो भाव हियें
दृढ मांझ टरो जिनि कंहू कीजे जेजे मन भायेहे ॥ ग्रेहहीमे शंखचक्रआदि निजदेह भये नयेनये कौतुक प्रगट जग गायेहे ॥ गो
मतीसो सागरकौ संयम हो रह्यो सुन्यो सुमरनी पठाइके यो दोऊ लै मिलायेहे ॥ ५ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ त्याप्रीतीचीऐकारीती ॥ ए
कदाकूबाचेआलेंचित्तीं ॥ कींजावोनिद्वारावती ॥ धारणकराव्यातप्तमुद्रा ॥ ६४ ॥ ऐसेंअंतरींधरून ॥ निघेसर्वहीतयारीकरून ॥ देवासी
पुसावयालागुन ॥ आलामंदिरांततेधवां ॥ ६५ ॥ करोनियांसाष्टांगनमन ॥ येतोंह्मणोनिविचारीआपण ॥ तेव्हांप्रभूनेंतयासीजाण ॥
यापरीआज्ञादीधली ॥ ६६ ॥ तुवांघरासीजावेंफिरोन ॥ आह्मीतुझियाप्रीतीलागुन ॥ घरींचराहिलोंपहायेऊन ॥ आणितूंकोठेंबाहेरजा
सी ॥ ६७ ॥ हृदयींधरोनियांदृढभाव ॥ साधूंचीसेवाकरींअपूर्व ॥ कोठेंहीजाण्याचानकरींआव ॥ येथेंचिसर्वसुखघ्यावें ॥ ६८ ॥ जें
जेंतुझ्यामनींआवडे ॥ येथेंचिकरोनिघेईंनिवाडे ॥ शंखचक्रादिछापकोडें ॥ प्राप्तहोईलघरींच ॥ ६९ ॥ ऐसेंजोंबोलेजगज्जीवन ॥ तों
देहावरीझालेंचिन्ह ॥ शंखचक्रादिमुद्राजाण ॥ स्पष्टउमटल्यादीसती ॥ ७० ॥ यापरीनवेंनवेंकौतुक ॥ भक्तांसीप्रगटकरोनिदेख ॥
दावीतसेजगन्नायक ॥ अपूर्वसुखहोतसे ॥ ७१ ॥ ऐसाहोतांचमत्कार ॥ सर्वजनकरितीजयजयकार ॥ जगांतकीर्तीवाढलीफार ॥
घरोघरींयशगातातीं ॥ ७२ ॥ तोंआणीकझालाचमत्कार ॥ श्रवणकरिजेहोऊनसादर ॥ द्वारावतीसीविचित्रप्रकार ॥ एकाएकींचजा
हला ॥ ७३ ॥ गोमतीचासमुद्राचा ॥ जेथेंसंगमअसेसाचा ॥ तेथेंप्रहारलाटांचा ॥ वरचेवरीहोतसे ॥ ७४ ॥ एकदालाटयेतांथोर ॥

तेणेंरेतीआलीफार ॥ जेथेंसंगमहोतासुंदर ॥ तोसर्वहीबंदझाला ॥ ७५ ॥ गोमतीचेंपाणीवाढलें ॥ लोकसर्वहीघाबरूनगेले ॥ रेती
सीवोढोनिकाढितीबळें ॥ तोंतीलाटेनेंवाढेअधिक ॥ ७६ ॥ तेव्हांविचारांतपडलेजन ॥ ह्मणतीकैसेंहेंवारेलविघ्न ॥ ऐसासत्पुरुषआ
हेकोण ॥ पूर्ववतसंगमकरीलपुन्हा ॥ ७७ ॥ तोंकूबाचीऐकिलीकीर्ती ॥ तेव्हांसकळहीविचारकरिती ॥ तयासीजाऊनकरावीविनं
ती ॥ ह्मणजेहेंकार्यहोईल ॥ ७८ ॥ मगमिळोनिगोरब्राह्मण ॥ तयाचेनगरामाजीयेऊन ॥ केवलासीविनंतीकरून ॥ सर्वहीप्रकारनिवे
दिती ॥ ७९ ॥ येरूह्मणेमीकरूंकाय ॥ माझेनिकैसेंकार्यहोय ॥ त्यावरीमजलादेवराय ॥ आज्ञानदेईजावया ॥ ८० ॥ तंवबोलती
गोरब्राह्मण ॥ जैशाहरीनेंकृपाकरोन ॥ तप्तमुद्रातुह्मांलागून ॥ घरींचबैसोनदीधल्या ॥ ८१ ॥ तैसेंचतुह्मासीतेथेंनयेतां ॥ आमुचेंकार्यहो
ईलतत्त्वता ॥ सत्वरकृपाकरोनिआतां ॥ उपाययोजावाकांहींतरी ॥ ८२ ॥ कूबानेंऐसेंसंकटपाहून ॥ स्मरणीदीधलीतयांलागुन ॥ ह्मणेहीतु
ह्मीजावीघेऊन ॥ श्रीहरीकार्यसाधील ॥ ८३ ॥ तेव्हांतेब्राह्मणभावपूर्वक ॥ स्मरणीघेऊनआलेदेख ॥ गोमतीसागरासीदावितांसम्यक ॥
तोंकायकौतुकजाहलें ॥ ८४ ॥ एकाएकींचलाटयेऊन ॥ रेतीसर्वहीगेलीवाहून ॥ संगमउभयतांचाझालापूर्ण ॥ जयजयकारसर्वकरिती
॥ ८५ ॥ ॥ मू०क० ॥ भये शिष्यसाखा अभिलाखा साधुसेवाहीकी महिमा अगाध जग प्रगट देखाईहे ॥ आये घर संत ति
या करति रसोइ कोइ आयो वाको भाइ ताको खीरि ले बनाईहे ॥ कूवाजू निहारि जानि याको हित सोदरसो कीजिये बिचार ए
क सुमति पाईहे ॥ कही भरि लावो जल गई डकलपैन लई इत सेमई सब भक्तनि जिमांईहे ॥६॥ ॥ टी०ओ०॥ यापरीतेथेंहोता
प्रकार ॥ कूबाचीकीर्तिवाढलीफार ॥ शिष्यशाखाझालीअपार ॥ परंतुअभिमाननसेची ॥ ८६ ॥ साधूंचीसेवाकरीबहुत ॥ तयाचाअ
गाधमहिमाजगांत ॥ सर्वांसीप्रगटकरोनिदावित ॥ त्याविणकांहींनावडे ॥ ८७ ॥ एकदांघरासीआलेसंत ॥ तयांसीभोजनघालावेंस
त्य ॥ ह्मणोनिस्त्रियेचेहातींत्वरित ॥ स्वयंपाकासीकरवीतसे ॥८८॥ तोंस्त्रियेचाबंधुआला ॥ तिजलापाहूनआनंदझाला ॥ करोनियांआ
दरभला ॥ बैसविलेंतयासी ॥ ८९ ॥ मनामाजीकरीविचार ॥ साधुतोंयेतीनिरंतर ॥ परीआजिआलासहोदर ॥ कांहींतरीपक्वान्नकरा

वें ॥९०॥ मगएकीकडेचूलमांडोन ॥ खीरकेलीबंधूकारण ॥ इतुक्यातकाहींकार्यालागुन ॥ कूबाजीतेथेंपातले ॥ ९१॥ तेहींतेदृष्टीपाहिली खीर ॥ अंतरींजाणोनिगेलेविचार ॥ आजिआलासेइचासहोदर ॥ त्याकारणेंपदार्थकेलाहा ॥९२॥ तरीखीरहेअर्पिंजेसंतां ॥ कायविचारकरावाआतां ॥ तेव्हांसद्बुद्धीकरोनितत्त्वता ॥ एकयोजिलाउपाय ॥ ९३ ॥ स्त्रियेसीह्मणेसंतांलागुन ॥ तृषाबहुतलागलीजाण ॥ घरांतकांहींनसेचजीवन ॥ तरीजळभरोनआणवेगीं ॥ ९४ ॥ आणावयातीगेलीजळ ॥ परंतुमनींकरीतळमळ ॥ खीरजेकरोनिठेविली निर्मळ ॥ तीसंतांसीनवाढोकीं ॥ ९५ ॥ ऐसीमनांतभीतीधरून ॥ आणावयाजोंगेलीजीवन ॥ तोंइकडेकूबानेंत्वराकरून ॥ संतांसीखीरवादिली ॥ ९६ ॥ तीशेवयांचीहोतीखीर ॥ भक्तांसीखाऊंघातलीसुंदर ॥ भांड्यांतनठेविलीतिलमात्र ॥ केलीअर्पणसर्वंही ॥ ९७॥ ॥

॥ मू०क० ॥ बेगि जल लाइ देखि अगिसी बराइ हिये झाके मुख भाइ दुखसागर बुडाईहे ॥ विमुख बिचारि तिया कूबाजू निकारि दई गई पति कियो ओर ऐसी मन आईहे ॥ पऱ्योइ अकाल बेटा बेटी सो न पालि सके तके कोऊ ठोर मति अति अकुलाईहे ॥ लिये संग कन्यो जोई पुत्र पति भूख भोई आइ परी झींथडामे स्वामीको सुनाईहे ॥ ७ ॥

॥ टी०ओ० ॥ तोंलगबगेंजलभरून ॥ कांताहीसत्वरआलीजाण ॥ खीरजोंपाहेविलोकून ॥ तोंकिंचितहीनसेची ॥ ९८ ॥ जैसेंअग्नीनेंकरावेंदहन ॥ तैसीहृदयांतजळालीपूर्ण ॥ पदराखालींमुखझांकोन ॥ दीर्घरुदनकरीतसे ॥ ९९ ॥ बंधूसीह्मणेकायकेलें ॥ मजचांडाळाच्याघरींदिधलें ॥ दुःखसागरामाजी बुडविलें ॥ यत्किंचितहीसुखनसेची ॥ १०० ॥ रात्रंदिवसयेतीसंत ॥ स्वयंपाककरावालागेअनंत ॥ क्षणभरीहीनाहींउसंत ॥ कधींदेहांतहोईलमाझा ॥ १ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ कूबाह्मणेहीविन्मुखपूर्ण ॥ काढोनिदिधलीघरांतोन ॥ अहोहादुःसंगनकोकीं ॥ २ ॥ कांतेसीहीरागयेऊनी ॥ देशांतरासीगेलीनिघोनी ॥ तेथेंदुसरापतीकरूनी ॥ प्रपंचधंदाचालविला ॥ ३ ॥ ऐसेंतिचेआलेंमनांत ॥ येथेंचिभोगूंसुखसमस्त ॥ त्यावरीलेंकरेंबाळेंबहुत ॥ तिजलागोनिजाहलीं ॥ ४ ॥ तोंकायझालेंअकस्मात ॥ अकाळपडलात्यादेशांत ॥ अन्नखावयानमिळेतेथ ॥ बहुतअनर्थजाहला ॥ ५ ॥ ऐसीतिचीहोतांविपत्ती ॥ अत्यंतव्याकुळझालीमती ॥ तेव्हांविचारकरीचि

त्तीं ॥ आपणहीकोठेंजावेंनिघोन ॥ ६ ॥ मगत्याद्दुसऱ्यापतीसहवर्तमान ॥ आणीकजेंकांपुत्रसंतान ॥ तेंसर्वहीसवेंघेऊन ॥
देशांतरासीचालिली ॥ ७ ॥ क्षुधेनेंव्यासझालीफार ॥ मगपूर्वींचेंआठवलेंघर ॥ जेथेंसर्वदाअन्नछत्र ॥ अनेकसंतजेविती ॥ ८ ॥
तैसीचझीथडागांवांत ॥ क्षुधेनेंव्याकुळयेऊनपडत ॥ तीतेंओळखोनिलोकसमस्त ॥ श्रवणींघालितीस्वामीच्या ॥ ९ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ नानाविधि पाक होत आवे संत जैसे स्रोत सुख अधिकाइ रीति कैसे जाति गाईहे ॥ सुनत बचन बाके दीन
दुखलीन महा निपट प्रवीन मनमाझ दया आईहे ॥ देखि पति मेरो ओर तेरो पति देखि याही कैसेंकैं निवाहि सकै परी कठिनाईहे ॥
रहो द्वार झारो करो पहुंचे अहार तुमै महिमा निहारि द्रग धार लै बहाईहे ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तेथेंपरमानंदवर्षत ॥ नानावि
धीचेपाकहोत ॥ जेथेंअनंतयेतीसंत ॥ जैसाकींप्रवाहनदीचा ॥ ११० ॥ जोंजोंसंतयेतीअनंत ॥ तोंतोंकूबासीहर्षअधिक ॥ कैसी
तेरीतीगाइजेलदेख ॥ सेवेचीसीमाजाहली ॥ ११ ॥ ऐसियात्यागडबडीआंत ॥ कुटुंबाचेंऐकिलेंवृत्त ॥ तेथेंयेऊनजोंपहात ॥ व्या
कुळहोऊनपडलीसे ॥१२॥ कूबास्वामीचेंपाहोनिवदन ॥ खावयासीतेमागेअन्न ॥ अहोजीमाझेवांचवाप्राण ॥ तुह्मासीशरणआलेंमी॥१३॥
ऐसेंतिचेंऐकतांवचन ॥ दुःखांतपाहोनिमहालीन ॥ सर्वभूतींपाहणेसच्चिद्धन ॥ अत्यंतप्रवीणयामाजी ॥१४॥ आत्माव्याकुळपाहोनियां ॥
मानसामाजीआलीदया ॥ तीतेंसमजावितीबोलोनियां ॥ कायगेविपरीतकेलेंतूं ॥ १५ ॥ पहागेमाझाकैसापती ॥ यापरीमाझीचालवीस्थि
ती ॥ तूंआपुलाहीपाहेंनिश्चिती ॥ कैसीहेरीतीत्याचीअसे ॥१६॥ संकटाचासमययेतांजाण ॥ तेव्हांतयासीपडलेंकठिण ॥ तुजसमागमेंदी
नहोऊन ॥ हायहायकरीतफिरतसे ॥१७॥ जरीतुजकरणेंहोतापती ॥ तरीकांनवरिलाहाश्रीपती ॥ तेणेंतुझीसर्वनिश्चिती ॥ होतीइहपर
लोकांत ॥ १८ ॥ आतांद्वारापाशींरहावें ॥ सडासंमार्जननित्यकरावें ॥ येथेंचितुह्मांसीअन्नपावे ॥ जोंवरीदुष्काळअसेहा ॥ १९ ॥
ऐसेंस्वामीचेंऐकोनिवचन ॥ आणितोमहिमापाहोनिपूर्ण ॥ नेत्रावाटोनिनिघेजीवन ॥ एकसारिख्याधाराटाकीतसे ॥ १२० ॥ ॥
मू०क० ॥ कियो प्रतिपाल तिया पूरिको अकाल मास भयो जब समै बिदा कीनी उठिगईहे ॥ अति पछितातित वह बात अब पा

वे कहां जहां साधुसंग रंग सभा रसमईहे ॥ करे जाको शिष्य संतसेवाही बतावे करो जो अनंत रूप गुन चाह मन भईहे ॥ नाभाजू बखान कियो मोको इन मोल लियो दियो दरसाइ अति लीला नित नईहे ॥९॥ ॥टी०ओ०॥ असोकूबानेंदयाकरून ॥ स्त्रियेचेंकेलेंप्रतिपालन ॥ दुष्काळमासजैंहोतापूर्ण ॥ तेसमंईबिदाकेलीतिची ॥ २१ ॥ जेव्हांतीगेलीउठोन ॥ अतिपश्चात्तापकरीजाण ॥ आतांतीगोष्टतिजलागोन ॥ कैसियापरीपावेल ॥ २२ ॥ जेथेंऐसेहोतीप्रसंग ॥ साधुसंगाचाउमटेरंग ॥ रसमईतीसभासांग ॥ कूबाचेंभाग्यकायवानूं ॥ २३ ॥ जयासीतेणेंकरावेंवश्य ॥ मार्गदावावाहाचिविशेष ॥ संतांचीसेवाकरिजेसुरस ॥ जरीपरमार्थपाहिजेतुह्मां ॥ २४ ॥ अनंताचेरूपगुण ॥ कैसेआहेततेपहावेपूर्ण ॥ मनींइच्छाजरीझालियाजाण ॥ तरीसत्सेवनकरावें ॥ २५ ॥ ऐसेसत्सेवनींकटाक्षपूर्ण ॥ ह्मणोनिनाभाजीनेंकेलेंवर्णन ॥ इहींमजविकतघेतलेंपूर्ण ॥ यांतीलहाभावदर्शविला ॥ २६ ॥ मजलाहीअतिप्रीतीकरून ॥ मुख्यआवडेसत्सेवन ॥ ज्यामाजीनित्यलीलानवीन ॥ अनुभवीकपूर्णहोताती ॥ २७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंचव्वेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ १२८ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयसद्गुरूपरमानंदा ॥ निवटींमाझियादुःखकंदा ॥ निशिदिनदावींआपुल्यापदा ॥ जेणेंआपदामिटेल ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीअग्रअनुग्रहतें भये शिष्य सबै धर्मकी धुजा ॥ जंगी प्रसिद्धी प्रयाग विनोदी पूरन बनवारी ॥ भल नृसिंह भगवान दिवाकर दृढ व्रतधारी ॥ कोमल हृदै किशोर जगत जगनाथ सूल्ढधो ॥ औरो अनुग उदार खेम खीची धर्मधी लघु ऊधो ॥ त्रिविधताप मोचन सबै सौरभ प्रभु जिनसिर भुजा ॥ श्रीअग्र० ॥१४५॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीअग्रदासहेमहंतथोर ॥ तयांचाअनुग्रहजयावर ॥ तेसर्वहीशिष्यसुंदर ॥ धर्माचीध्वजाजाहले ॥ २॥ जंगीलोकांमाजीप्रसिद्ध ॥ प्रयागदासआणिविनोदीशुद्ध ॥ पूरनबनवारीविशद ॥ महानहेभक्तजाहले ॥३॥ नृसिंहआणिभगवानउत्तम॥ तैसेचिदिवाकरभक्तसत्तम ॥ दृढव्रतधारीझालेपरम ॥ कायतेंवर्णनकरावें ॥ ४ ॥ जयाचेंअतिशयहृदयकोमळ ॥ ऐसेकिशोरदासझालेप्रेमळ ॥ जगांततयाचेंमननिर्मळ ॥ जगन्नाथा

सींलोधलें ॥ ५ ॥ ऐसियाचपरीशिष्यआणिक ॥ परमउदारजाहलेदेख ॥ खेमखीचीलघुउद्धवसम्यक ॥ धर्मपरबुद्धीजयाची ॥ ६ ॥ अ
ग्रदासाचाकृपायुक्त ॥ जयाचेशिरींपडलाहस्त ॥ सर्वहीप्रख्याततेझालेसमर्थ ॥ त्रिविधतापांतोनिमोचनकर्तें ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिका
ग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंपंचेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूकरुणामूर्ती ॥ आतांमाझीहेपुरवींआर्ती ॥ भक्तिमालेचीकरींपूर्ती ॥
महामूढमतीमीअसें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भरतखंडभूधरसुमेर टीलालाहाकी पद्धति प्रगट ॥ अंगद परमानंददास जोगी जग जा
गे ॥ खरतर खेम उदार ध्यांन कैसौ हरिजन अनुरागे ॥ स्फुट त्योला शब्द लोहकरवंस उजागर ॥ हरिदास कपिप्रेम सबै नव
धाके आगर ॥ अच्युतकुल सबैं सदां दासतन दशधा अघट ॥ भरतखंड ॥ १४६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भरतखंडांतभूधरअनेक ॥
त्यांमाजीमुख्यमेरुतिलक ॥ तैसीसर्वहीपद्धतींतदेख ॥ लाहाचीपद्धतीप्रगटअसे ॥ २ ॥ अंगदपरमानंददास ॥ उभयतांयोगीझालेवि
शेष ॥ उघडजगांतजागलेसुरस ॥ कायतयांसीवर्णावें ॥ ३ ॥ खेमगुसांईमहाखरतर ॥ वृत्तीजयाचीपरमउदार ॥ ध्यानकेशवाचेंधरी
निरंतर ॥ सर्वदातत्परसंतसेवनीं ॥ ४ ॥ प्रसन्नहोउनीहरिजन ॥ त्यावरीप्रीतीठेवितीपूर्ण ॥ वृथाबडबडनकरीजाण ॥ स्फुटभाषणकरी
तसे ॥ ५ ॥ तोलोनियांबोलेशब्द ॥ जेणेंसर्वांसीहोयआनंद ॥ लोहाराच्यावंशींविशद ॥ जन्मजयाचाजाहला ॥६॥ तैसेचिहरिदासभ
क्तउत्तम ॥ मारुतीचेठाईंबहुप्रेम ॥ ऐसेएकाहूनएकपरम ॥ आगरचिनवधाभक्तीचे ॥ ७ ॥ सर्वदासेविलेंअच्युतकुळ ॥ जीसर्वांसीअघ
टकेवळ ॥ ऐसीदशधाभक्तीप्रबळ ॥ दासांचेठाईंकेलीजिहीं ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभा
षेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंशेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरू ॥ तूंचिमाझाकल्पतरू ॥ नकरींमाझाअव्हेरू ॥ पूर्णमनोरथूकरींमा
झा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ मधुपुरी महोछो मंगलरूप कान्हरकोसो को करे ॥ चारि बरन अश्रम रंक राजा अन्न पावे ॥ भक्तनिको

बहु मान विमुख कोऊ नहि जावे ॥ बीरी चंदन वसन कृष्णकीरतन बरखे ॥ प्रभूके भूखन देइ महा मन अतिसय हरखे ॥ विठ्ठलसुत विमल्यो फिरे दासचरनरज सिर धरे ॥ मधुपुरी० ॥ १४७ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ परमोत्साहकरितीअमूप ॥ परंतुमथुरेंतमंगलरूप ॥ कान्हरासारिखाउत्साहभूप ॥ कोणदुसराकरूंसके ॥ २ ॥ चारीवर्णचारीआश्रम ॥ रावरंकादिमीचोत्तम ॥ पावेसर्वांसीअन्ननिःसीम ॥ किंचितहीउणेंनपडेची ॥ ३ ॥ करीभक्तांचाबहुमान ॥ कोणीविन्मुखनजातीजन ॥ तांबूलचंदनादिउपचारपूर्ण ॥ सर्वांसीअर्पणकरीतसे ॥ ॥ ४ ॥ महंतसंतआणिअकिंचन ॥ यथायोग्ययांचेंकरोनिपूजन ॥ सर्वांलागोनिदेतसेवसन ॥ संतुष्टमनठेवीतसे ॥ ५ ॥ मेळवोनियां संतजन ॥ श्रीकृष्णाचेंकरीकीर्तन ॥ अमृतवर्षावहोतसेपूर्ण ॥ कायतोआनंदवर्णावा ॥ ६ ॥ जैसेंसंतांचेंकरीसेवन ॥ तैसेंचिप्रभूचेंकरी पूजन ॥ नानाप्रकारेंअर्पीभूषण ॥ ज्यामाजीमहानरत्नमणी ॥ ७ ॥ विठ्ठलदासाचेहेसुत ॥ निर्मलअंतःकरणेंफिरत ॥ संतचरणरजातें धरीत ॥ आपुल्यामस्तकींसर्वदा ॥ ८ ॥ मूलभक्ति० ॥ भक्तिरस० ॥ महाराष्ट्र० ॥ एकशेंसत्तेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूमहापुरुषा ॥ आतांमाझीपुरवींआशा ॥ षड्रिपूंच्याकरोनिनाशा ॥ संतसेवनींलावावें ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ भक्तनिसो कलयुग भले निंवाही नींबाखेतसी ॥ आवहि दास अनेक उठिव आदर करि लीजे ॥ चरन धोइ दंडोत सदनमे डेरा दीजे ॥ ठौरठौर हरिकथा हृदै अति हरिजन भावे ॥ मधुरबचन सुहु लाइ विविधभातिनि जु लडावे ॥ सावधान सेवा करे निर्दुखन रति चेतसी ॥ भक्तिनसो० ॥ १४८ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ ऐसियाकलियुगामाजी जाण ॥ निंबाखेताचेंभलेपण ॥ भक्तांचेठाईंराहिलेंपूर्ण ॥ कायतेंवर्णनकरावें ॥ २ ॥ श्रीहरीदासयेतीअनेक ॥ आपणउठोनिभक्तिपूर्वक ॥ तयांचाआदरकरोनिसम्यक ॥ हातींधरूनआणावे ॥ ३ ॥ चरणप्रक्षालनकरोन ॥ साष्टांगदंडवतकरावेंनमन ॥ आपुल्यासदनामाजीजाण ॥ राहवोनिघ्यावेंतयांसी ॥ ४ ॥ जागोजागींहरिकीर्तन ॥ करवावेंतयांचेंआपण ॥ हृदयामाजीअतिहरिजन ॥ प्रियकरलागतीजयाच्या ॥ ५ ॥ संतांच्यासुखासारिखेंजाण ॥ मधुरवचनबोलेआपण ॥ अनेकप्रकारेंकरून ॥ तयांचेलाडपुरवीतसे ॥ ६ ॥

सर्वदाराहोनिसावधान ॥ सज्जनांचेंकरावेंसेवन ॥ चित्तामाजीरतीपूर्ण ॥ निर्दूषणअसेज्याच्या ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंअठेचाळिसावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूगंगाधरा ॥ सत्वरउद्धरींमजपामरा ॥ चवऱ्यांशींचाफिरतांफेरा ॥ बहुतकष्टमजहोती ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ बसन बढे कुंतीवधु त्यों तुंबर भगवानके ॥ यह अचरज भयो एक खांड घृत मैदा बरखे ॥ रजत रुक्मकी रेल सृष्टि सबही मन हरखे ॥ भोजन रास बिलास कृष्ण कीरतन कीनो ॥ भक्तनिको बहु मान दान सबहीको दीनो ॥ कीरति कीनी भीमसुत सुनि भूपमनोरथ आनिके ॥ बसन बढे कुंती० ॥ १४९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कौंतेयांचीवधूजाण ॥ द्रौपदीतिचेंनामाभिधान ॥ दुर्योधनानेंकरितांछलन ॥ वाढलेंवसनजैसेंतिचें ॥२॥ तैसेंचितुंबरभगवानाचें ॥ एकआश्चर्यहेंझालेंसाचें ॥ तूपसाखरआणिमैंद्याचे ॥ केवळवर्षावजाहले ॥३॥ चांदीसोन्याचीरेलचेल ॥ सृष्टींतकरोनिदिधलीसकळ ॥ तोचमत्कारपहातांनिर्मळ ॥ सकळांचेंमनहर्षलें ॥ ४ ॥ भोजनघातलेंसकळांस ॥ नानाप्रकारचेरासविलास ॥ कृष्णकीर्तनकेलेंसुरस ॥ कितीतोआनंदसांगावा ॥५॥ भक्तांचाबहुतकेलामान ॥ आणीकसकळांसीदिधलेंदान ॥ अतिशयकीर्तीकेलीजाण ॥ भीमसिंहाच्यापुत्रानें ॥ ६ ॥ मथुरेमाजीयेऊन ॥ सार्वभौमरायासारिखेजाण ॥ सकळांचेमनोरथकेलेपूर्ण ॥ तुंबरभगवानऐसेझाले ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ बीतत बरख मास आवे मधुपुरी नेम प्रेमसो महोछौ रासि हेमही लुटाइये ॥ संतनी जिमाइ मांनां पट पहराइ पाछे द्विजनी बुलाइ कछु पूजे पै न भाईये ॥ आयो कोऊ काल धन माल जा विहाल भये चाहे पन पाऱ्यो आये अलप कराइये ॥ रहे विप्र दुःख सुनि भयो सुख भूख बढी आयो यो समाज करो धारी मन आइहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तुंबरभगवानभक्तपवित्र ॥ रजपूतभीमसिंहाचेपुत्र ॥ तयाचेंश्रवणकराहोचरित्र ॥ कायचमत्कारजाहला ॥ ८ ॥ बादशाहापाशींहोताचाकर ॥ सहस्रावधीअसेपगार ॥ घरींद्रव्याचेभरलेभांडार ॥ तयांचाविनिमयऐसाकरी ॥९॥ प्रतिवर्षींभाद्रपदमासीं ॥ नेमानेंयेवोनिमधुपुरीसी ॥ प्रेमेंकरीमहोत्साहासी ॥ सोन्याच्याराशीलुटवी ॥१०॥

करोनियांपंचपक्वान्न ॥ सकळसंतांसीघालीभोजन ॥ नानाप्रकारचेंअमोलवसन ॥ पाघरोनदेतसेतयांसी ॥ ११ ॥ तैसेंचिरासादीकर
वीकीर्तन ॥ त्यांसहीअपारदेतसेधन ॥ मागोनिविप्रांसीबोलावून ॥ त्यांचेंपूजनकरीकांहीं ॥ १२ ॥ परीतेंनरुचेब्राह्मणांसी ॥ ह्मणती
करितोहाअपमानासी ॥ आधींपूजोनिइतरजातीसी ॥ मगआह्मांसीपूजीतसे ॥ १३ ॥ असोयापरीतयाचानेम ॥ बहुतवर्षेंचालिलाउ
त्तम ॥ तोंओढवलेंविघ्नपरम ॥ तयासीविपरीतकाळआला ॥ १४ ॥ जावोनिसर्वहीधनमाल ॥ दरिद्रेंकरोनिझालाव्याकुळ ॥ परीतेअं
तरींकरीतळमळ ॥ वार्षिकपूर्णपणकरावा ॥ १५ ॥ तोंपातलाभाद्रपदमास ॥ उधारमागोनिमगलोकांस ॥ थोडेंसेंमेळवोनिसाहित्यास ॥
येऊनमथुरेसपोहोंचला ॥ १६ ॥ पूर्वींचविप्रहोतेदुःखित ॥ तेहींयाचेंऐकिलेंवृत्त ॥ कींदरिद्रेंकरोनिव्याप्त ॥ तुंबरभगवानआलासे ॥१७॥
तेव्हांसकळांसीझालेंसुख ॥ मनामाजीवाढलीभूक ॥ आतांयाचेंपाहूंकौतुक ॥ कैसाउत्साहकरितोकीं ॥१८॥ सकळहीआपणमिळून ॥
तयासीआग्रहकरूंजाण ॥ पूर्ववतसमाजकरून ॥ उत्साहआरंभकरावा ॥ १९ ॥ वाटपहातहोतोंसकळ ॥ केव्हांतुंबरयेईलप्रेमळ ॥ आ
तांउत्साहाचीआलीवेळ ॥ लगबगेंसाहित्यकरावें ॥ २० ॥ यापरीकरूंबलात्कार ॥ ऐसाधरोनिमनींविचार ॥ सहस्रावधीविप्रआलेसत्व
र ॥ तुंबरभक्तासीभेटावया ॥ २१ ॥ ॥ मू०क० ॥ अति सनमान कियो लाये जोई सोपि दियो लियो गांठि बांधि तब विनती
सुनाईये ॥ संतनि जिमावो भावे रास ले करावो भावे जैवों सुख पावो कीजे बात मन भाईये ॥ सीधो लाइ कोठे धन्यो रोक हो सो थैली
भऱ्यो द्विजनि बुलाइ देत क्यौंहु न घटाइये ॥ जितनो निकासे ताते सौगुनो बढत और येकयेक ठोर वीसगुनौ दै पठाइये ॥२॥ ॥ टी०
ओ० ॥ ऐसेतेसकळयेतांब्राह्मण ॥ तुंबरभगवानउठोनिआपण ॥ अतिशयेंसीमानकरून ॥ हातजोडूनउभाराहे ॥२२॥ तेव्हांतेसर्वहीगडब
डकरिती ॥ तयांतेंह्मणतीशीघ्रगती ॥ साहित्याचीकरींनिश्चिती ॥ उत्साहाचीआलीवेळ ॥२३॥ कोणीउठोनियांब्राह्मण ॥ उत्साहाचेंजेंहोतें
स्थान ॥ तेथेंकरोनियांसंमार्जन ॥ तुंबरासीहाकमारिती ॥२४॥ कोणीह्मणेआणवाभांडें ॥ एकह्मणेमीआणितोंकोडें ॥ तोंएकउठोनिकाय
बडबडे ॥ धाडावेंआमंत्रणसंतांसी ॥२५॥ वाटपहातहोतोंसकळ ॥ केव्हांतोयेईलभक्तप्रेमळ ॥ आजितेसुंदरआलीवेळ ॥ सत्वरआचारीबोलवा

॥२६॥ ऐसेंसकळांचेंऐकतांवचन ॥ तुंबरहोऊनलज्जायमान ॥ अंतरींह्मणेहेजगज्जीवन ॥ कायहीवेळआजिआली ॥२७॥ मगजेंसाहित्यहोतें आणिलें ॥ तेंविप्रांसीसर्वसोंपिलें ॥ येहींपदरींबांधोनिघेतलें ॥ विनोदेंहांसलेपरस्पर ॥२८॥ तुंबरभगवानजोडोनिहात ॥ विनंतीसकळांसी ऐकवित ॥ मजपासींइतुकेंचअसेसाहित्य ॥ पाहिजेलतेंयांतकराआतां ॥२९॥ जरीतुह्मांसीआवडेलजाण ॥ तरीसंतांसीघालाभोजन ॥ अथवारासधारीआणोन ॥ यथेच्छरासकरवावा ॥३०॥ अथवातुह्मीचसकळमिळोन ॥ इच्छानुरूपकराभोजन ॥ जीगोष्टमनासीआवडेजाण ॥ तेचिकरूनिसुखपावा ॥३१॥ तेव्हांविनोदेंबोलतीब्राह्मण ॥ यांतसर्वहीहोईलपूर्ण ॥ तुंबराचीफजितीव्हावीह्मणोन ॥ कायविचारकरितेझाले ॥३२॥ प्रतिवार्षिकजेंहोतेंघर ॥ त्यामाजीजेंअसेकोठार ॥ तेथेंतेंसाहित्यनेऊनसुंदर ॥ रांजणांतघालूनठेविलें ॥३३॥ थोडेंजेंरोकडहोतेंजाण ॥ थैलीमाजीतेंभरोन ॥ जामदारखान्यांतनेऊन ॥ ठेविलेंजतनकरोनी ॥ ३४ ॥ मगसर्वहीव्रजभूमींत ॥ जितुकेब्राह्मणहोतेरहात ॥ आमंत्रणधाडोनित्वरित ॥ तितुकेहीबोलाविले ॥ ३५ ॥ ऐसीफजितीचीयेतांवेळ ॥ तैंकायकरीभक्तवत्सल ॥ ऐसेंसाहित्यपुरविलेंसकळ ॥ केवळवर्षावजाहला ॥ ३६ ॥ मैंदाआणितूपसाखर ॥ सकळांकारणेंदेतीसुंदर ॥ थैलींतहातघालोनिसत्वर ॥ दक्षिणाअपारवांटिती ॥ ३७॥ परंतुनहोयकांहींन्यून ॥ जितुकेंकाढोनघेतीत्यांतून ॥ तयामाजीवाढेशतगुण ॥ पाहोनिआश्चर्यसर्वकरिती ॥ ३८ ॥ ह्मणतीतुंबरभक्त सत्य ॥ जयासीसाह्यजगन्नाथ ॥ आपणउणेंपहातोंसत्य ॥ परीतोहोऊंदेईलकैसें ॥ ३९ ॥ मगसकळांचेंद्रवलेंअंतर ॥ एकदाचिकरोनिजयजयकार ॥ खोलोनियांतोभांडार ॥ वांटितीअपारतेधवां ॥ ४० ॥ सकलव्रजांतीलसंतमहंत ॥ आणिकरावरंकजेकांरहात ॥ एकेकांचे घरींअगणित ॥ देतीसाहित्यपाठवोनी ॥ ४१ ॥ कांहींसंख्याकरितोंकथन ॥ एकेकामनुष्यामागेंजाण ॥ साहित्यपाठविलेंवीसगुण ॥ कितीतेंवर्णनकरावें ॥ ४२ ॥ पूर्वींद्रौपदीचेंसाह्यकेलें ॥ सभेमाजीवस्त्रपुरविलें ॥ तैसेंचतुंबराचेंमहत्वराखिलें ॥ साहित्यवाढविलेंअपार ॥४३॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकुणपन्नासावाछप्पागोडहा ॥ ४४ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपूर्णदयाळा ॥ सर्वपुरविसीमाझालळा ॥ आतांहीसंपूर्णभक्तिमाळा ॥

बोलवींमाझियामुखानें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ०॥ जसवंतभक्ति जैमालकी रुढा राखी राठवड ॥ भक्तनसो अति भाव निरंतर अंतर ना
ही ॥ कर जोरे इक पाइ मुदित मन आज्ञा माही ॥ श्रीवृंदावनदृढवास कुंजक्रीडारुचि भावे ॥ श्रीराधावल्लभलाल नित्यप्रति ताहि
लडावे ॥ परमधरम नवधा प्रधान सदन सांच निधि प्रेम जड ॥ जसवंत० ॥ १५० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जयमाल्लनामेंमहाभक्त ॥
जयाचीभक्तिबहुयशवंत ॥ राठवडनामेंरजपूतकुलांत ॥ जिणेंश्रेष्ठताराखिली ॥ २ ॥ भक्तांचेठाईंनिरंतर ॥ अत्यंतभावअसेनिरंतर ॥ त
यामाजीनसेचिअंतर ॥ सर्वदासादररहातसे ॥ ३ ॥ अंतःकरणींहोऊनिमुदित ॥ संतांच्याआज्ञेचीवाटपहात ॥ जोडोनियांदोनीहात ॥
नम्रहोऊनउभाराहे ॥ ४ ॥ श्रीवृंदावनींवासदृढ ॥ कुंजक्रीडेचीफारआवड ॥ राधावल्लभाचेनित्यलाड ॥ प्रेमेंकरूनिपुरवीतसे ॥ ५ ॥ परम
धर्मामाजीजाण ॥ नवधाभक्तिअसेप्रधान ॥ जडतयाचीप्रेमपूर्ण ॥ तेचिनिधिसंचयघरींज्याच्या ॥ ६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्ति
रसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंपन्नासावाछप्पागोडहा ॥ ७ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ६७ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरू ॥ भवसागरहामहादुस्तरू ॥ तुजविणमजलाकोणतारू ॥ जोभवपा
रूकरील ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ हरिदास भक्तनहित धनि जननी एकै जन्यो ॥ अमित महागुन गोप्य सार चित सोई जाने ॥
देखतको तुलाधार दूरि आसै उनमानै ॥ देई दमान्यो पैज विदित वृंदावन पायो ॥ राधावल्लभभजन प्रगट परताप दिखायो ॥ पर
मधरमसाधन सुदृढ कलिजुग कामधेनुमै गन्यो ॥ हरिदास०॥ १५१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हरिदासजीपूर्णभक्त ॥ सज्जनांचेंकरावयाहि
त ॥ धन्यजननीच्याउदरांत ॥ हेचिएकजन्मले ॥ २ ॥ संतांचेअमितमहागुण ॥ गोप्यसारअसतीपूर्ण ॥ जेणेंआपुल्याचित्तींजाण ॥
तेसर्वजाणूनघेतले ॥३॥ दुरोनिपहातांसंतजन ॥ अंतःकरणींतोलकरून ॥ आशयघेतसेओळखून ॥ त्यापरीसादरराहातसे ॥ ४ ॥ सर्वांसी
विदितअसेजाण ॥ जेणेंडंकावाजवून ॥ सिद्धआपुलाकेलापण ॥ सोडिलादेहवृंदावनीं ॥ ५ ॥ राधावल्लभाचेंभजनबल ॥ त्याचाप्रगट
प्रतापकेवळ ॥ लोकांमाजीदाविलानिर्मळ ॥ यापरीप्रेमळअसेतो ॥ ६ ॥ परमधर्माचेंजेंसाधन ॥ लोकांतसुदृढकेलेंपूर्ण ॥ केवळकामधे

नूसीजाण ॥ कलियुगांतगणिलागेलाकीं ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ हरिदासबनिक सो कासी ढिंग वास जाको ताको यह पन तन त्यागो वृजभूमीही ॥ भयो ज्वर नारी छीन छोडि गये बैद तिनि बोल्यो या प्रवीन वृंदावन रस झूमिही ॥ भेटि चारिसंत निको दई अंगिकार करो धरो डोली मांझ मोको ध्यांन दृढ झूमिही ॥ चले सावधान राधावल्लभको गान करे करे अचिरज लोग परो गांम घूमिही ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हरिदासहेवाणीसुरस ॥ काशीचेनिकटजयाचावास ॥ तयांचाहापणअसेविशेष ॥ देहसोडीनव्रजभूमीसी ॥ ८ ॥ ऐसेंसर्वदाकरीचिंतन ॥ तोंपातलेंदेहावसान ॥ नवज्वरादीरोगयेऊन ॥ नाडीक्षीणजाहली ॥ ९ ॥ वैद्यानेंकरोनिनिदान ॥ हरिदासजीसीसोडून ॥ घरोघरींगेलेउठोन ॥ आप्तादिरुदन करितीतैं ॥ १० ॥ परंतुहरिदासमहाप्रवीण ॥ कायआप्तांसीबोलेवचन ॥ त्वरेंदावामजवृंदावन ॥ त्यारसांतनिमग्नमनमाझें ॥ ११ ॥ तेव्हांआप्तजनधरितीमौन ॥ हीतोंगोष्टबहुतकठिण ॥ जवळीआलेंदेहावसान ॥ भलतेंचभाषणकरितीहे ॥ १२ ॥ ऐसासर्वांचापाहोनविचार ॥ मगबोलावूनिसंतचार ॥ भेटठेवोनियांतयांसमोर॥ ह्मणेअंगिकारकरावा ॥ १३ ॥ डोळींतमजलाघालोन ॥ व्रजभूमीसीन्यावेंआपण ॥ अंतरींदृढतरलागलेंध्यान ॥ तेथेंचिमनघूमतसे ॥ १४॥ ऐसात्याचानिश्चयपाहुन ॥ अंगिकारकरितीसाधुजन॥ हरिदासासीडोळींतघालून ॥ सावधानहोऊनचालिले ॥ १५ ॥ सप्रेमयुक्तसाधुजन ॥ राधावल्लभाचेंकरितीगायन ॥ ऐसाचमत्कारपाहोन ॥ आश्चर्यलोककरिताती ॥ १६ ॥ हरिदासासीपहावयालागुन ॥ सर्वहीगांवआलेधांवून ॥ ह्मणतीहेंकायकरितसेजाण ॥ देहावसानजवळआलें ॥ १७ ॥ ऐसेसकळहीकरितीगलबला ॥ परंतुतयाचानिश्चयभला ॥ तैसाचियेतसेवृंदावनाला ॥ हरिपदींलक्षलावूनी ॥ १८॥ ॥ मू०क० ॥ आवतही मगमांझ छूटि गयो तन पन सांचो कियो शांम बन प्रगट दिखायोहे ॥ आइ दरसन कियो इष्ट गुरू प्रेम भरी पऱ्यो भाव पूरो जाइ चीरघाट न्हायोहे ॥ पाछे आये लोग सोग करत भरत नैन बैन सब कही कही तादिनही आयोहे ॥ भक्तिको प्रभाव यामे भाव ओर आनो जिनि बिन हरिकृपा यह कैसे जात पायोहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंमार्गांतये

तयेत ॥ मध्येंचिझालादेहपात ॥ तैंसाह्यहोवोनिजगन्नाथ ॥ तयाचापणसिद्धकेला ॥ १९ ॥ तेथेंचिप्रगटदाविलेंवन ॥ तैंहरिदासजी
जाऊनआपण ॥ सकळसंतांचेंघेतलेंदर्शन ॥ राधावल्लभासीपाहिलें ॥ २० ॥ सद्गुरुसुरदासगुसांई ॥ तयाच्याहरिदासपडेपायीं ॥ हृदयीं
प्रेमधरूनिपाहीं ॥ आणिलीमूर्तिध्यानांत ॥ २१ ॥ मगतयासीसव्यघालोन ॥ चीरघाटावरीजाऊन ॥ कालिंदीचेंकरोनिस्नान ॥ आपु
लाभावपूर्णकेला ॥ २२ ॥ करोनियांनामस्मरण ॥ देहासीदिधलेंसोडून ॥ जयजयकारकरितीसज्जन ॥ एकचिआनंदजाहला ॥ २३ ॥
ऐसीहरीनेंमायाकरून ॥ भक्ताचासिद्धीसनेलापण ॥ इकडेमार्गांतहरिदासासीजाण ॥ डोळींतघालोनसंतयेती ॥ २४ ॥ तोंजाहलेंदे
हावसान ॥ दुःखांतनिमग्नहोतीसज्जन ॥ ह्मणतीयाचाजोहोतापण ॥ तोनहरीनेंसिद्धकेला ॥ २५ ॥ असोमगसाहित्यमेळवून ॥ हरि
दासाचेंकेलेंदहन ॥ तयाच्याअस्थीसवेंघेऊन ॥ वृंदावनासीपातले ॥२६॥ चौघांचेहीनेत्रआलेभरोन ॥ सकळसंतांसीकरितीनिवेदन ॥
ऐसाहरिदासाचाहोतापण ॥ मध्येंचिअवसानहोयदेहाचें ॥ २७ ॥ ऐसीत्यांचीपाहोनिलगबग ॥ सकळहीह्मणतीकरितांसोंग ॥ तेदि
वशींयेथेंयेऊनसांग ॥ हरिदासआह्मांसीभेटले ॥ २८ ॥ सकलसंतांचेंघेऊनदर्शन ॥ चीरघाटावरीकरोनिस्नान ॥ तेथेंआमुच्यासमक्षजा
ण ॥ देहासीसोडूनदीधलें ॥ २९ ॥ तेव्हांतेचौघेह्मणतीसज्जन ॥ आह्मीप्रत्यक्षकेलेंदहन ॥ आतांहेंकायसांगतांआपण ॥ बहुतआ
श्चर्यवाटतें ॥ ३० ॥ तेव्हांबोलतीमहंतसर्व ॥ हाभक्तीचाअसेप्रभाव ॥ यांतनआणावादुसराभाव ॥ हेंकांहींअपूर्वअसेकीं ॥ ३१ ॥
श्रीहरीच्याकृपेवांचून ॥ कैसेंहेंप्राप्तहोतसेजाण ॥ जोसंतांचेंकरीसेवन ॥ त्यासीहेंसुलभअसेहो ॥ ३२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिर
सबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकावन्नावाछप्पागोडहा ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुदयामूर्ती ॥ सज्जनचरणींदेईभक्ती ॥ तेणेंसकळहीमिटेलआर्ती ॥ संसारभ्रां
तीफिटेल ॥१॥ ॥ मू०छ० ॥ भक्तभार जूडे जुगल धर्मधुरंधर जग बिदित ॥ बांबोली गोपाल गुननि गंभीर गुनारट ॥ दक्षिनदिस वि
ष्णुदास गांव कासीर भजनभट ॥ भक्तनिसो हय भाव भजे गुरु गोविंद जैसे ॥ तिलकदामअधीन सुवर संतनप्रति जैसे ॥ अच्यु

तकुलपन एकरस निवह्यो ज्यों श्रीमुखगदित ॥ भक्तभार० ॥ १५२ ॥

॥ टी०ओ० ॥ जैसेदोघेजणमिळून ॥ भारउचलतीसहजें करून ॥ किंवाउभयतांवृषभजाण ॥ भरलेलीगाडीओढितीजैसे ॥ २ ॥ तैशाचपरीहेदोघेमिळून ॥ भक्तभारउचलिलासहजेंकरून ॥ सर्वजगासीविदितपूर्ण ॥ धर्मधुरंधरउभयतां ॥ ३ ॥ एकगुणेंकरोनिगंभीर ॥ गोपालदासनामेंसुंदर ॥ बांबोलीगांवींजयाचेंघर ॥ हरिगुणसर्वदागातसे ॥ ४ ॥ काशीरगांवींदक्षिणदिशेस ॥ दुसरातेथेंराहेसुरस ॥ नामतयाचेंविष्णुदास ॥ केवळशूरभजनामाजी ॥ ५ ॥ भक्तांचेठाईऐसाभाव ॥ जैसेभजावेसद्गुरुदेव ॥ तिलकमाळादिपहातांवैभव ॥ होतीस्वाधीनतयाच्या ॥ ६ ॥ जेजेभक्तमागतीसुंदर ॥ तोतोश्रीहरीदेतसेवर ॥ तैसेचिहेउभयतांसुवर ॥ देतीयथेच्छसंतांप्रती ॥ ७ ॥ अच्युतकुलासीजेजेपण ॥ श्रीहरीनेंकेलेकथन ॥ तेतेएकरसनिष्ठकरून ॥ पारपाडिलेउभयतांनीं ॥ ८ ॥

॥ मू०क० ॥ रहे गुरुभाई दोऊ भाई साधुसेवा हिये ऐसे सुखदाई नई रीति ले चलाईहे ॥ जाइ जा महोछोमे बुलाये हुलसाये अंगसंग गाडिसामा सोभंडारि दे मिलाइहे ॥ याको तातपर्य संतघटती न सहीजाति बात बे न जाने सुख माने मनभाइहे ॥ बडे गुरू सिद्ध जग महिमा प्रसिद्धि बोले बिनैके उचारि सोइ कहिके सुनाईहे ॥ १ ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ गोपालदासआणिविष्णुदास ॥ उभयतांहेगुरुबंधुसुरस ॥ हृदयींसाधुसेवाविशेष ॥ उभयतांच्याहीआवडतसे ॥ ९ ॥ ऐसेसुखकरझालेबहुत ॥ नवीनचिचाल्ूकेलीरीत ॥ जेथेंउत्साहबोलावणेंयेत ॥ तेथेंआपणकायकरिती ॥ १० ॥ हृदयींआनंदहोऊनपरम ॥ गाडेचेगाडेसरंजाम ॥ भरोनिनेतीबहुतउत्तम ॥ देतीमिळवोनभंडाऱ्यामाजी ॥ ११ ॥ आणीकदेहानेंकरावेकष्ट ॥ यांतीलतात्पर्यहेंचिस्पष्ट ॥ संतांचेंउणेंकांहींप्रगट ॥ नपडावेंदृष्टीलोकांच्या ॥ १२ ॥ संतांचेंकांहींउणेपण ॥ उभयतांसीहीनहोयसहन ॥ सेवेमाजीपडतीझट्कन ॥ दुसरीगोष्टनजाणती ॥ १३ ॥ जेणेंसंतांचीहोयपूर्ती ॥ तेणेंचिउभयतांसुखमानिती ॥ तेचिगोडवाटतसेचित्तीं ॥ यापरीवृत्तीरंगलीसे ॥ १४ ॥ ऐसेंसर्वदाकरितीसेवन ॥ परंतुतृप्तीनपावेमन ॥ ह्मणतीएकदामहोत्सवजाण ॥ आपुल्यासदनींकरावा ॥ १५ ॥ भूवरीजितुकेअसतीसंत ॥ त्यांचीसेवाकरावीअनंत ॥ ऐसेंदोघांच्याबहुमनांत ॥ वारंवारयेतसे ॥ १६ ॥ तयांचेसद्गुरूमोठेसिद्ध ॥ जगांत

महिमाअसेप्रसिद्ध ॥ त्याजवळीहेजावोनिशुद्ध ॥ विनयपूर्वकप्रार्थिती ॥१७॥ महासमर्थतेसद्गुरुराय ॥ यांचाजाणोनिघेतलाआशय ॥ ह्म
णतीकायहोइच्छाआहे॥ बोलोनिऐकवामजलागीं ॥१८॥ ॥मू०क०॥ चाहत महोत्सो कियो हुलसत हियो नित लियो सुनि बोले करो
वेगिदे तियारिये॥ चंहूदिस डाऱ्यो नीर कऱ्यो न्योतो ऐसे धीर आवे बहु भीर संत ठोरनि संवारिये॥ आये हरिप्यारे चारो खूंटते निहारे
नैन जाई पग धारे सीस बिनै ले उचारिये ॥ भोजन कराइ दिनपांचलगी छांइ रह्यो पट पहराइ सुख दियो अति भारिये॥ २ ॥ ॥
टी०ओ० ॥ तेव्हांउभयतांजोडोनिहात ॥ ह्मणतीआह्मासीइच्छाबहुत ॥ भूवरीलआणोनिसर्वसंत ॥ महदुत्साहकरावा ॥ १९ ॥ नि
त्यहृदयींआनंदयुक्त ॥ शतवारऐसेंयेतेंमनांत ॥ सद्गुरूवांचोनिकोणसमर्थ ॥ आमुचेमनोरथपूर्णकरी ॥ २० ॥ ऐसेंउभयतांचेंऐकोनिव
चन ॥ सद्गुरूदेतीआश्वासन ॥ ह्मणतीआतांचिसत्वरजाण ॥ तयारीकरावीउत्साहाची ॥ २१ ॥ आजिदिवसापासोनिसत्य ॥ आठवे
दिवशींयेतीलसंत ॥ तुह्मीमिळवोनिसाहित्यबहुत ॥ सेवाअनंतकरावी ॥ २२ ॥ ऐसेंत्यांशींभाषणकरून ॥ हस्तामाजीजलघेऊन ॥
चारीदिशांसीदिल्हेंटाकून ॥ केलींआमंत्रणेंसर्वसंतां ॥ २३ ॥ ऐसेकांहींसद्गुरूधीर ॥ जितुकेसज्जनहोतेभूवर ॥ आठवेदिवशींसहपरिवा
र॥ तेथेंयेऊनपोहोंचले ॥ २४ ॥ आसपासभीडझालीबहुत ॥ रहावयाजागानमिळेतेथ ॥ चारीखुंटांतीलआलेसंत ॥ जेकांश्रीहरीचे
लाडके ॥२५॥ ऐसादृष्टीनेंमेळापहातां ॥ उभयतांच्याहीआनंदचित्ता ॥ लगबगेंधांऊनितत्त्वता ॥ करितीसकळांसाष्टांगनमन ॥ २६ ॥
आदरपूर्वकविनंतीकरून ॥ सकळांसीरहावयादिधलेंस्थान ॥ चंदीचारादिसाहित्यजाण ॥ लागेलतेंआपणपुरविती ॥ २७ ॥ अनेक
तऱ्हेचींकरोनिपक्वान्नें ॥ त्रिकाळसंतांसीघालितीभोजन ॥ पांचदिवसपर्यंतजाण ॥ ऐसाचमहोत्सवहोतसे ॥ २८ ॥ दुपट्टेपागोटींपीतां
बर॥ महावस्त्रादिवस्त्रेंसुंदर ॥ संतांकारणेंदेऊनिअपार ॥ अतिथोरसुखदीधलें ॥ २९ ॥ ॥ मू०क० ॥ आज्ञा गुरु दई भार आवो फिरि आ
सपास महासुखराशि नामदेवजू निहारिये ॥उज्जलबसनतन एकले प्रसन्नमन चलेजात बेगि सीस पाइनिमे धारिये ॥ बेइ दे बताइ श्रीकबीर
अतिधीर साधु चले दोऊ भाई परदछिना बिचारिये॥ प्रथम निरखि नामा हरखि लपटि पग लगि रहे छोडत न बोले सुनो धारीये ॥ ३ ॥

॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंतयांचेंप्रेमपाहोन ॥ सद्गुरूतयांसीदावितीखूण ॥ कायकरितीआज्ञाआपण ॥ उभयतांलागुनतेधवां ॥३०॥ प्रा
तःकाळींआसपास ॥ प्रदक्षिणाकरूनयावीसुरस ॥ महासुखाचीमिळेलरास ॥ होईलदर्शननामदेवाचें ॥ ३१ ॥ जयाचेतन्नूवरीशुभ्रवस
न ॥ एकलेंचहोऊनप्रसन्नमन ॥ प्रदक्षणाकरीतफिरतीजाण ॥ लगबगेंधांउनीचरणधरा ॥ ३२ ॥ भावेंमस्तकठेवाचरणीं ॥ तेतुह्मावरी
कृपाकरोनी ॥ देतीलकबिरासीदाऊनी ॥ जोकांअवतारशुकाचा ॥ ३३ ॥ ऐसाभक्तअसेकबीर ॥ साधूंमाजीअत्यंतधीर ॥ प्रेमेंतयाचे
पाईंसत्वर ॥ आपुलामस्तकठेवावा ॥ ३४ ॥ ऐसीसद्गुरूनेंआज्ञाकरितां ॥ उभयतांच्याहीआनंदचित्ता ॥ प्रदक्षणेचाविचारकरोनितत्त्व
ता ॥ दुसरेदिवशींनिघाले ॥ ३५ ॥ तोंप्रथमतानामदेवभक्त ॥ पहिलेयेतीआनंदयुक्त ॥ उभयतांहोऊनप्रेमासक्त ॥ चरणींबळकटलाग
ले ॥ ३६ ॥ नामदेवपायदूरकरिती ॥ परंतुतेकांहींनसोडिती ॥ तेव्हांप्रसन्नहोऊनबोलती ॥ अरेप्रेमळहोश्रवणकरा ॥ ३७ ॥ मीजेंतु
ह्मांसीकरितोंकथन ॥ सावधहोऊनकरिजेश्रवण ॥ हृदयींठेविजेजतनकरून ॥ आमुचीखूणहेचिअसे ॥ ३८ ॥ ॥ मू०क० ॥ साधु
अपराध जहां होत तहां आवत न होइ सनमान सब संत तही आइये ॥ देखि सो प्रतीति हम निपट प्रसन्न भये लये उर लाइ
जावो श्रीकबीर पाइये ॥ अंगे जो निहारे भक्तराज दृग धारे चली बोले हसि आप कोई मिल्यो सुखदाइये ॥ कह्यो हांजू मानि
दई भई कृपा पूरन यो सेवाको प्रताप कहो कहालगी गाइये ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जेथेंसाधूचाअपराधघडतसे ॥ तेथेंनआमुचें
येणेंहोतसे ॥ जेथेंसन्मानहोयबहुवसे ॥ सर्वसंततेथेंयेतोंआह्मी ॥ ३९ ॥ त्यासन्मानाचीसर्वरीती ॥ अतिशययेथेंपाहिलीप्रतीती ॥ ऐसें
बोलोनितयांप्रती ॥ नामदेवप्रसन्नजाहले ॥ ४० ॥ उभयतांसीहृदयींलावून ॥ कायबोलतीकृपेकरून ॥ पुढारेतुह्मींकरावेंगमन ॥ कबी
रभक्तभेटतील ॥ ४१ ॥ तैंनामदेवासीसव्यघालून ॥ उभयतांहीकरितीगमन ॥ पुढेंजोंपहातीअवलोकून ॥ तोंकबीरभक्तराजपाहिले
॥ ४२ ॥ उभयतांसीदाटेगहिवर ॥ नेत्रावाटोनिवाहेनीर ॥ तेव्हांहांसोनिबोलेकबीर ॥ कोणीसुखकरभेटलातुह्मां ॥ ४३ ॥ तेव्हांतेह्म
णतीऐसेंचिसत्य ॥ आपणासारिखेचमिळालेसमर्थ ॥ ह्मणोनिऐसेआह्मासीप्राप्त ॥ आपुलेचरणजाहले ॥ ४४ ॥ ऐसेंकबिरासीबोलून ॥

उभयतांहीधरितीचरण ॥ तेव्हांभक्तराजप्रसन्नहोऊन ॥ दिधलामानदोघांसी ॥ ४५ ॥ ऐसियापरीउभयतांसजाण ॥ कबीरनामयाचें झालेंदर्शन ॥ संतांचीकृपाझालीपूर्ण ॥ ऐसाप्रतापसेवेचा ॥ ४६ ॥ प्रियादासह्मणतीआपण ॥ संतसेवेचाप्रतापगहन ॥ कोठवरीतोकरावागायन ॥ नपावेअंतजयाचा ॥ ४७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिर० ॥ महारा० ॥ एकशेंबावन्नावाछप्पागोडहा ॥ ४८ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूदीनदयाळा ॥ माझीचुकवींजन्ममाळा ॥ हाएकमाझापुरवींलळा ॥ कृपेचीलीलादाउनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कील्हकृपाकीरति विशद परमपारषद शिष्य प्रगट ॥ आसकरन रिषिराज रूप भगवान भक्त गुरु ॥ चतुरदास जग अभै छाप छीतरछु चतुरवर ॥ लाखा अद्भुत राइमल खेम मनसा क्रम बाचा ॥ रसिक राइमल गोंदु देवा दामोदर हरिरंग राचा ॥ सबै सुमंगल दास दृढ धर्मधुरंधर भजनभट ॥ कील्ह० ॥ १५३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कील्हदासाच्याकृपेंउत्तम ॥ विशदकीर्तीजयाचीपरम ॥ पार्षदाप्रमाणेंभक्तसत्तम ॥ शिष्यविख्यातजाहले ॥ २ ॥ आसकरननामेंभक्त ॥ केवळऋषिराज झालेसमर्थ ॥ तैसेचिरूपभगवानसंत ॥ भक्तांतसद्गुरूजाहले ॥ ३ ॥ चतुरदासजीयाजगास ॥ अभयदेणारझालेविशेष ॥ यागोष्टीचीछापसुरस ॥ प्रख्यातअसेजयाची ॥ ४ ॥ छीतरजूहेचतुरवर ॥ लाखाअद्भुतकीर्तिथोर ॥ कायावाचामनेंसुंदर ॥ खेमरायमल्लभजनकर्ते ॥ ५ ॥ दुसरेरायमल्लभक्तजाण ॥ देवानामेंगौडब्राह्मण ॥ हरिरंगांतरंगलेपूर्ण ॥ दामोदरनामजयाचें ॥ ६ ॥ सर्वहीसुमंगलझालेसज्जन ॥ जयांचेंसुदृढकींदासपण ॥ धर्मधुरंधरझालेपूर्ण ॥ भजनांतकेवळमहाशूर ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंत्रेपन्नावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुवरदायका ॥ माझ्यानिवटोनिसर्वशंका ॥ आपुल्याचरणींठेविजेदेखा ॥ अनाथमजलाजाणोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ रसरासि उपासिक भक्तराज नाथभद्र निर्मल बैन ॥ आगम निगम पुरान सार शास्त्रज्ञ विचाऱ्यो ॥ ज्यो पारो दे पुटहि सबहिको सार उधाऱ्यो ॥ श्रीरूपसनातनजीवभट्टनारायनभाष्यो ॥ सो सर्वसु उर सांच जतन करि

नीके राख्यो ॥ फनीबंस गोपालसुव रागअनुरागको ऐन ॥ रसरासि० ॥ १५४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रसभरितजोहरीचादास ॥ त्या
चेउपासकहेझालेसुरस ॥ नाथभट्टभक्तभक्तराजविशेष ॥ कितीमाहात्म्यवर्णूंत्याचें ॥२ ॥ वाणीजयाचीबहुनिर्मळ ॥ आगमनिगमादिपु
राणसकळ ॥ यांचेंसारजीभक्तिकेवळ ॥ त्याशास्त्रार्थांचाविचारकेला ॥३५॥ नानाप्रकारचींपुटेंदेवोन ॥ जैसेंपाऱ्याचेंकरावेंशोधन ॥ तैसेंस
कळांचेंसारपूर्ण ॥ उद्धारकरूनकाढिलें ॥ ४ ॥ श्रीरूपसनातनजीवगुसांई ॥ तैसेचिनारायणभट्टपाहीं ॥ याहींजेंशोधनकरोनिकांहीं ॥
सारनिवडोनिबोलिले ॥ ५ ॥ तेंसर्वहीनिजहृदयांत ॥ यत्नेंकरोनिसांचवीत ॥ उत्तमप्रकारेंराखणकरीत ॥ यापरीसमर्थजाहले ॥६॥ शे
षावतारनित्यानंद ॥ तयाचेशिष्यसनातनविशद ॥ जीवगुसांईतयाचेशुद्ध ॥ नारायणभट्टतयाचे ॥ ७ ॥ नारायणभट्टाचेगोपाळभट्ट ॥
ऐसाफणिवंशअसेप्रगट ॥ तयाचेशिष्यहेनाथभट्ट ॥ भक्तहेसुभटजाहले ॥ ८ ॥ ऐसेगोपाळभट्टाचेपुत्र ॥ अनुरागाचेंकेवळघर ॥ रासाचे
ठाईंप्रीतिथोर ॥ त्याचेचिउपासकजाहले ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥
एकशेंचौपन्नावाछप्पागोडहा ॥ १० ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरोमजलादेईअभय ॥ प्रपंचाचेंहेंनिवटींभय ॥ सर्वहीदूरकरोनिअपाय ॥ आ
पुलेपायदाखवीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कठिनकालकलयुगमे करमेती निहिकलंक रही ॥ नस्वर पतिरति त्यागि कृष्णपदसो रति
जोरि ॥ सबै जगतकी फांस तरकि तिनुका ज्यो तोरी ॥ निर्मलकुलकाथडा धन्य परसा जिहि जाई ॥ विदितवृंदावनवास संतमुख
करत बढाई ॥ संसारस्वादसुखवांत करि फेरि नही तिनतन चही ॥ कठिनकाल० ॥ १५५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कठिणकाळीं
कलियुगांत ॥ असोनियांस्त्रियांचीजात ॥ ऐसीकर्मेंतीझालीभक्त ॥ निष्कलंकराहिली ॥ २ ॥ नश्वरपतीचीत्यागोनिरती ॥ कृष्ण
पदासींजोडिलीप्रीती ॥ सर्वजगाचीफांसनिश्चिती ॥ तोडोनिटाकिलीतृणासमान ॥ ३ ॥ काथड्यानामेंकुलनिर्मळ ॥ त्यामाजीपरश
रामकेवळ ॥ त्याचेउदरींझालीप्रेमळ ॥ जिचेनिधन्यत्वसकळांसी ॥ ४ ॥ वृंदावनजीचेंवसतिस्थान ॥ विदितअसेहेंसर्वांलागुन ॥ संतआ

पुल्यामुखेंकरून ॥ वर्णितीथोरत्वजियेचें ॥ ५ ॥ संसारस्वादाचेंसुखजाण ॥ वांतीप्रमाणेंदिलेंटाकोन ॥ पुनरपिमनींइच्छाधरून ॥ तिकडेकिंचितनपाहिलें ॥ ६ ॥

॥ मू०क० ॥ सेखावतनृपके पुरोहितकी बेटी जानो बासहो खंडेला करमेती सो बखानिये॥बस्यो उर शाम अभिराम कोटिकामहुते भूले धाम काम सेवा मानसी पिछानिये ॥ बीति जाति जाम तन बाम अनुकूल भयो फूलि अंग गति मानो मति छबि सानिये ॥ आयो पति गोनो लेन भायो पितमातहिये लिये चित चाव पट आभरन आनिये ॥ १ ॥

॥ टी०ओ० ॥ सेखावतरायाचापुरोहित ॥ परशुरामनामेंपुण्यवंत ॥ तयाचीकन्यामहाभक्त ॥ कर्मेतीबाईजाणावें ॥७॥ खंडेलानामेंकरूनिगांव ॥ तेथेंराहण्याचाअसेठाव ॥ तीचेंचरित्रअसेअपूर्व ॥ प्रियादासवर्णनकरितसे ॥ ८ ॥ कोटिकामाहूनिमनोहर ॥ ऐसाश्रीकृष्णश्यामसुंदर ॥ कर्मेतीच्याहृदयींदृढतर ॥ अल्पवयांतचिबैसला ॥ ९ ॥ तेणेंविसरलीदेहभान ॥ कामधामाचेंनसेचिस्मरण ॥ अंतरींहरीसीओळखोन ॥ मानसिकसेवनकरीतसे ॥ १० ॥ सर्वदाप्रेमामाजीनिमग्न ॥ त्यामाजीदिवसजातीनिघून॥ वयानुसारझालेंलग्न ॥ नसेचिमाहिततिजलागीं ॥ ११ ॥ पुढेंतारुण्यआलेंजाण ॥ जेणेंस्त्रियेसीसुंदरपण ॥ देहअनुकूलझालापूर्ण ॥ अवयवअंगींउभारले ॥१२ ॥ तोंजाहलीऋतुमती ॥ परंतुतीतेंनसेस्मृती ॥ श्रीकृष्णरूपींरंगलीमती ॥ कोणविचारीदेहातें ॥ १३ ॥ तिचेंजाणोनितरुणपण ॥ पतीन्यावयाआलाआपण ॥ तयाउत्साहासीजाण ॥ ह्मणतीगोनाव्रजवासी ॥ १४ ॥ मातापित्यांच्याहृदयांत ॥ तेव्हांआनंदझालाबहुत ॥ उत्साहभरोनिनिजचित्तांत ॥ समारंभकरितीतेधवां ॥१५॥ डागडागिनेवस्त्रपात्र ॥ ठेवितीकन्येच्यापुढेंसर्वत्र ॥ ह्मणतीजेंतुजआवडेस्वतंत्र ॥ घेऊनजावेंहेंसासुरवाडी ॥१६॥ सारख्यासारख्यासखियामिळून॥ विषयाचीतिजलासांगतीखूण॥ तेव्हांकंटाळलेंतिचेंमन ॥ह्मणेयाविपरीतकायबोलती ॥ १७ ॥

॥ मू०क० ॥ पऱ्यो सोच भारि कहा कीजिये बिचारि हाडचामसो सवारी देह रतिके न कामकी ॥ ताते देवो त्यागि मन सोवे जिनि जागि अरे मिटे उरदाग एक सांची प्रीती शामकी ॥ लाजको न काज जोपे चाहे व्रजराजसुत बडोई अकाज जोपे करे सुधी धामकी ॥ जानी भोर गोनो होत सानि अनुरागरंग संग एक वही चली भीजी म

ति वामकी ॥२॥ ॥ टी०ओ० ॥ तिजलादुःखजाहलेंफार ॥ ह्मणेकायआताकरावाविचार ॥ अस्थिचर्माचादेहनश्वर ॥होईलसंवा
रमजवरी ॥ १८ ॥ जयादेहाच्याअंतरीं ॥ अनश्वरबसलाश्रीहरी ॥ तोकायलाविजेकामाचारीं ॥ विषयरतीसीनसेयोग्य ॥ १९॥ त्या
पेक्षांत्याचाकरावात्याग ॥ ऐसेंतियेसीभरेवैराग्य ॥ मनासीह्मणेरेजागजाग ॥ नकरींनिद्रायेसमयीं ॥ २० ॥ एकसत्यत्वेंकरोनिसवे
ग ॥ प्रभूसीप्रीतीलावितांसांग ॥ तरीहृदयांतीलसर्वडाग ॥ निवटोनिजातीलयेधवां ॥ २१ तेव्हांमनानेंकथिलाउपाय ॥ जरीतूंइ
च्छिसीश्रीकृष्णपाय ॥ तरीलज्जेचेंकोणकार्य ॥ घरदारसर्वसोडआतां ॥ २२ ॥ जरीघराचीकरिसीलशुद्धी ॥ लौकिकलज्जेंतलाविसी
लबुद्धी ॥ तरीसर्वत्रअकार्याचीसिद्धी ॥ मस्तकींतुझ्यावाजेल ॥ २३ ॥ ऐसीकरूनमनींविचारणा ॥ जेदिवसींसकाळींहोणारगो
ना ॥ तयाचेपूर्वदिवशींजाणा ॥ अर्धरात्रीसीकरीकाय ॥ २४ ॥ सर्वनिरखोनिनिद्रापन्न ॥ हळूचघरांतूननिघेआपण ॥ मनींआठवोनि
वृंदावन ॥ लगबगेंचालिलीतेधवां ॥ २५ ॥ हरीचेठाईंपूर्णअनुराग ॥ तोचिव्यापोनिगेलारंग ॥ त्याविणदुसरानसेसंग ॥ मतीभिजोन
गेलीतीची ॥ २६ ॥ ॥ मू०क० ॥ आधीनिसि निकसी यो बसी हिये मूरति सो पूरत सनेह तन सुधि बिसराईहे ॥ भोर भये
सोर पऱ्यो माता पिता सोच कऱ्यो करिके जतन ठोर ढूंढि फिरि आईहे ॥ चारोओर दौरे नर आये ढिंग टरी जानि ऊंठके करं
कमध्य देह जा दुराईहे ॥ जगदुरगंध कोऊ ऐसी बुरी लागी जामे बहु दुरगंध सो सुगंधलो सराहीहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
यापरीनिघालीअर्धरात्रीं ॥ उरींजेबैसलीकृष्णमूर्ति ॥ तयाच्यास्नेहांतगडलीमती ॥ देहशुद्धीगेलीविसरोनियां ॥ २७ ॥ कांहींतिजलान
वाटेभय ॥ जातसेअरण्यामाजीनिर्भय ॥ इकडेहोतांसूर्योदय ॥ घरांतीलजनजागेझाले ॥ २८ ॥ माताउठोनिशीघ्रगती ॥ अंथुरणाव
रीजोंपहाती ॥ तेथेंकर्मेंतीनसोननिश्चिती ॥ सर्वघरांतपहातसे ॥ २९ ॥ नमिळेतेथेंघरांतपहातां ॥ सेजाऱ्याच्याघरींशोधितां ॥ कोठेंति
चानलागलापत्ता ॥ मगमायबापघाबरले ॥ ३० ॥ गांवांतगलबलाझालाबहुत ॥ उभयतांहीदुःखेंव्याप्त ॥ प्रयत्नेंकरोनिशोककरित ॥
प्रत्येकघरींपाहोनिआले ॥ ३१ ॥ कोठेंनतिचालागेपत्ता ॥ मगरायासीकळवितीतत्वता ॥ तेणेंएकतांचिसेवकनलगतां ॥ चारीदिशां

सीधाडिले ॥ ३२ ॥ स्वारशिपाईसांडणीस्वार ॥ चारीदिशांसीधांवलेसत्वर ॥ कर्मेतीनेंतेंपाहिलेदूर ॥ कींहेध्यावयामजयेती ॥ ३३ ॥
ऐसाअंतरींजोंकरीविचार ॥ तोंतेजवळीपातलेनर ॥ तेव्हांकर्मेतीघाबरोनिसत्वर ॥ लपावयास्थानपहातसे ॥ ३४ ॥ तोंएकउंटाचेंप्रेत
पडिलें ॥ जनावरांनींतेंहोतेंकोरिलें ॥ त्यामाजीशिरोनितयेवेळे ॥ कर्मेतीलपोनबैसली ॥३५॥ जगाचीदुर्गंधीऐसीकांहीं ॥ तिजलावा
ईटलागलीपाहीं ॥ उंटाचादुर्गंधतोलवलाहीं ॥ सुगंधबहुतवाटला ॥ ३६ ॥ त्यासुगंधाचेंकरीवर्णन ॥ ह्मणेआजीयेणेंमजलागुन ॥ ज
गाच्यादुर्गंधीपासोन ॥ घेतलेंवांचवूनयेसमई ॥ ३७ ॥ ॥मू०क०॥ बीते दिन तीनि वा करंकहीमे संक नही बंक प्रीति रीति य
ह कैसेकरि गाइये ॥ आयो कोउ संग ताहि संग गंगातीर आई तहांसो अन्हाइ दैके भूषन बन आइये ॥ ढूंडत फरसराम पिता
मधुपुरी आये पते ले बताये जाये माथुर मिलाइये ॥ सघन बिपिन ब्रह्मकुंडपर बर येक चढिकरि देखि भूमि आसुवा भिजाइये ॥४॥
॥ ॥ टी०ओ०॥ यापरीत्याप्रेतांतजाण ॥ बैसलीसेनिःशंकहोऊन ॥ लोटोनिगेलेदिवसतीन ॥ अंतरींध्यानहरीचें॥ ३८॥ हेप्रीतीचीरीतीअ
द्भुत ॥ प्रियादासजीकायह्मणत ॥ कैसीगाइलीजायसाद्यंत ॥ जियेचाअंतनपावे॥ ३९॥ यावरीसर्वशोधकरून ॥ गेलेरायाचेपरतोनिजन॥ ते
व्हांकर्मेतीबाईआपण ॥ प्रेताच्याबाहेरनिघाली॥ ४०॥ तोंयात्रेकरीकोणीलोक ॥ तिजलासंगतीमिळालीसम्यक ॥ तयाच्यासंगेंकरूनिदेख॥
गंगेच्यातीरापातली ॥४१॥ गंगेमाजीकरोनिस्नान ॥ अंगावरीजेंहोतेंभूषण ॥ विप्रासीतेंदानकरून ॥ मगआपणकायकरी॥ ४२॥ गंगातटीं
चीमातीघेऊन॥ सर्वांगासीकरीचर्चन ॥ तेंचितिणेंमानोनिभूषण ॥ वृंदावनासपातली॥ ४३॥ व्रजभूमीसर्वफिरोन ॥ देवासंतांचेंघेऊनदर्शन॥
पाहोनियांएकांतस्थान ॥ ब्रह्मकुंडावरराहिली ॥४४॥ इकडेमायबापखंतीकरिती ॥ जांवईगेलासदनाप्रती ॥ लोकमुखावरीसर्वनिंदिती॥
नवीतरणीसुलगीगेलीनिघोन ॥ ४५ ॥ परशुरामभटासीपरमदुःख ॥ ह्मणेहामजलालागलाकलंक ॥ तरीआपणचिजाऊनसम्यक ॥ क
न्येचाशोधकरोनिआणूं ॥ ४६ ॥ मगअंतरींकरीविचार ॥ कन्येसीध्याननिरंतर ॥ श्रीकृष्णाचेंहोतेंसुंदर ॥ तरीतेवृंदावनींअसेलगेली
॥ ४७ ॥ तेव्हांएकटेंचिशोधकरीत ॥ परशुरामआलेमधुपुरींत ॥ सर्वांसीहीविचारितांमात ॥ तोंएकचोब्यानेंदाविलें ॥ ४८ ॥ तोह्मणे

जैसेंसांगतांचिन्ह ॥ तैसीएकपाहिलीकन्यातरुण ॥ परशरामभटजीसीसवेंघेऊन ॥ दीधलीदाऊनकर्मैतीसी ॥ ४९ ॥ तेठिकाणींअरण्य
सघन ॥ त्यामाजीवृक्षअतिसंलग्न ॥ तेस्थळींब्रह्मकुंडावरीजाण ॥ वटवृक्षएकथोरअसे ॥ ५० ॥ तयावृक्षावरीचढोन ॥ कर्मैतीसीपाहिली
जाण ॥ तंवतीश्रीहरीध्यानींनिमग्न ॥ नसेचिभानदेहाचें ॥ ५१ ॥ वनांतएकटीपाहोनिबाळा ॥ पित्याचेअंतरींमोहदाटला ॥ नेत्रांतून
अश्रुवाहतीढळढळां ॥ तेणेंपृथ्वीभिजोनिगेली ॥ ५२ ॥ ॥ मू०क० ॥ उतरिके आइ रोई पाई लपटाइ गयो कटी मेरी नाक जग मु
ख न दिखाइये ॥ चलो ग्रह बेगि सब लोक उपहास मिटे सासुघरजावो मती सेवा चित्त लाइये ॥ कोउ सिंहव्याघ्र आज्ञु वपुको बि
नास करे त्रास मेरे होइ फिरि मृतक जिवाइये ॥ बोली कही सांच विनभक्त तन ऐसो जानो जोपे जियो चाहो करो प्रीति जस
गाइये ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ वृक्षाच्याखालींउतरोन ॥ दीर्घस्वरेंकरीरुदन ॥ बळकटधांवोनिधरीचरण ॥ ह्मणेहेकन्येकायकेलें॥५३॥
तूंइकडेआलीसनिघोन ॥ सर्वहीनिंदाकरितीजन ॥ नवीतरणीकन्यागेलीपळून ॥ ऐसादुर्लौकिकजाहला ॥ ५४ ॥ माझेंगेलेंनाकतुटोन॥
कैसेंदावावेंजगासीवदन ॥ तरीतूंआतांकृपाकरोन ॥ सत्वरचलावेंसदनासी ॥ ५५ ॥ सर्वलोकांतजोउपहास ॥ यायोगानेंहोईलनाश॥
जरीनआवडेतुझ्यामनास ॥ तरीनजावेंसासुरवाडी ॥ ५६ ॥ घरामाजीचबैसोनिस्वस्थ ॥ प्रभूच्यासेवेंतलावींचित्त ॥ येथेंभयंकरअरण्य
बहुत ॥ थोरअनर्थहोईलकीं ॥ ५७ ॥ कोणीसिंहव्याघ्रयेऊन ॥ तुझ्यादेहासीकरितीलभक्षण ॥ तेणेंमजलात्रासगहन ॥ कायतेंदुःखसां
गावें ॥ ५८ ॥ मागेंतुझ्याविरहेंकरून ॥ मृतकप्रायमाझेंजीवन ॥ ऐसेंपित्याचेंऐकतांवचन ॥ कर्मैतीकायबोलतसे ॥ ५९ ॥ ताताजें
आपणबोलतांवचन ॥ तेंचिआहेसत्यत्वेंकरून ॥ जगींहरीच्याभक्तीवांचून ॥ मृतकप्रायजीवनजाणा ॥ ६० ॥ जरीजगांतइच्छितांजीव
न ॥ तरीश्रीहरीचेचरणींपूर्ण ॥ प्रीतीकरावीमनेंकरून ॥ जेणेंयशगातीलसर्वही ॥ ६१ ॥ ॥ मू०क० ॥ कही तुम नाक कटी कटे
जोपे होइ कहूं नाक एक भक्ति नाक लोकमे न पाइये ॥ बरख पचास लगी विषैहीमे बास कियो तऊ न उदास भये चबेको चबा
इये ॥ देखे सबभोग मै न देखे एक शाम ताते काम तजि धाम तन सेवामे लगाइये ॥ रातिते ज्यो प्रात होत ऐसे तम जात भयो

दयो लै सरूप प्रभू गयो हिये आइये ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ह्मणतांकींतुह्मीनाकतुटलें ॥ कधींतुह्मासीहोतेंकींपहिलें ॥ नरदेहाचें
नाकभलें ॥ हरीचीभक्तीअसेकीं ॥ ६२ ॥ नरदेहांतजेघडेभक्ती ॥ तेनसांपडेस्वर्गाप्रती ॥ तिचीनतुमचेठाईवस्ती ॥ मगकोठेनिनाकतु
ह्मां ॥ ६३ ॥ पन्नासवर्षैंपर्यंतजाण ॥ विषयांतवासकेलापूर्ण ॥ तथापिउदासनझालेंमन ॥ वारंवारपशुवतचाविलेंचावितां ॥ ६४ ॥ वि
षयभोगांतमीपाहिलेंपूर्ण ॥ कोठेंनदेखिलानंदनंदन ॥ तेणेंकामधामादिसर्वसोडून ॥ तनूसेवेंतलाविलीसे ॥ ६५ ॥ ऐसेतिचेऐकतांबो
ल ॥ जैसीरात्रीजाऊनसकळ ॥ होतसेमहाप्रातःकाळ ॥ सर्वअंधारनाशपावे ॥ ६६ ॥ तैसेंपित्याचेंतयेवेळे ॥ तमसर्वहीदूरझालें ॥ अनु
तापानेंचित्तरंगलें ॥ पायधरिलेकर्मेंतीचे ॥ ६७ ॥ आतांमाझाकरींउद्धार ॥ तूंचिमाझासद्गुरूथोर ॥ कर्मेंतीहोऊनदयापर ॥ वरदहस्त
शिरींठेवी ॥ ६८ ॥ श्रीहरीचेंरूपसुंदर ॥ पित्याकारणेंदिल्हेंसत्वर ॥ ऐसीकांहींकृपाकेलीथोर ॥ प्रभुहृदयांतप्रगटले ॥ ६९ ॥ मगपि
त्यासीबोलेआपण ॥ माझेंकांहींभाग्यगहन ॥ ह्मणोनिपावलेंवृंदावन ॥ नयेचियेथूनमीआतां ॥ ७० ॥ आतांतुह्मीघरींजाऊन ॥ का
यावाचामनेंकरून ॥ श्रीहरीचेंकरासेवन ॥ तेणेंसार्थकहोईल ॥ ७१ ॥ यापरीतिणेंजेंजेंकथिलें ॥ तेंतेंतयाच्याहृदयींजडलें ॥ निःशं
कहोऊनतयेवेळे ॥ निजसदनासीचालिला ॥ ७२ ॥ ॥ मू०क० ॥ आये निसि घर हरिसेवा पधराय अति मनकों लगाय वही ट
हल सुहाईहे ॥ कहुं जात आवत न भावत मिलाप कहुं आप नृप पूछे द्विज कहा सुधि आईहे ॥ बोल्यो कोऊ तन धाम शामसंग
पागे सुनि अति अनुरागे वेगि खबर मंगाईहे ॥ कहो तुम जाय ईस ईहाई असीस करो कही भूप आयो हिय चाहि उपजाईहे॥७॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ चालतांमुक्कामोमुक्कामासी ॥ रात्रींयेऊनपोहोंचलाघरासी ॥ जैसेंकर्मेंतीनेंकथिलेंत्यासी ॥ तैसाचिप्रकारकरीतसे ॥
॥ ७३ ॥ श्रीहरीचीमूर्तीस्थापून ॥ सेवेचेंसाहित्यमेळवून ॥ तेथेंअत्यंतमनलावून ॥ रात्रंदिनसेवनकरीतसे ॥ ७४ ॥ प्रभूचीसेवाकरा
वीगोड ॥ हेचिमानसींबसलीआवड ॥ संसाराचीकांहींखडखड ॥ तयासीद्वाडलागतसे ॥ ७५ ॥ रायाचाअसोनिपुरोहित ॥ कधींतया
चेघरींनजात ॥ सर्वदासेवेमाजीरहात ॥ जातयेतनसेकोठेंही ॥ ७६ ॥ कोणाचीहीभेटनआवडे ॥ एकदारायाच्याचित्तींनिवाडे ॥ स्मर

णहोवोनिवाडेंकोडें ॥ विचारीजवळच्यालोकांसी ॥ ७७ ॥ तितुक्यांतकोणीबोलिलाजन ॥ परशरामभटासीवैराग्यहोऊन ॥ घर
दारादीदेहजाण ॥ प्रभूच्यासेवेंतलाविलें ॥ ७८ ॥ प्रभूसींसंगझालापूर्ण ॥ त्यामाजीगेलेनिमग्नहोऊन ॥ ऐसेंरायानेंकरितांश्रवण ॥ अ
तिअनुरागउपजला ॥ ७९ ॥ बोलावूनसत्वरप्रधान ॥ तयासीह्मणेतुह्मीजाऊन ॥ समाचारयावाघेऊन ॥ येतीलतरीबरोबरआणात्यां
सी ॥ ८० ॥ तयांचेंमजलाव्हावेंदर्शन ॥ ऐसीअंतरींइच्छागहन ॥ यापरीआज्ञाहोतांप्रधान ॥ परशरामजीचेघरींआला ॥८१॥ तंवते
रंगलेहरिसेवेंत ॥ प्रधानाकडेकांहींनपहात ॥ येरूघालोनिदंडवत ॥ विनंतीबहुतकरीतसे ॥८२॥ रायाचेअंतरींइच्छागहन ॥ कींआपुलें
व्हावेंदर्शन ॥ तरीनृपावरीकृपाकरून ॥ चलावेंआपणतेथवरी ॥८३॥ यापरीबहुतकरितांविनंती ॥ तेव्हांविप्राचेआलेंचित्तीं ॥ कायबोल
तसेप्रधानाप्रती ॥ रायासीआशीर्वादसांगामाझा ॥ ८४ ॥ रायापाशींतुह्मीजाऊन ॥ ऐसेंमाझेंसांगावचन ॥ घरींचबैसोनिशुभचिंतन
॥ करीतअसतोंमीतुमचें ॥ ८५॥ एकारायाचीकरितोंखुशामत ॥ वेळसर्वहीजातोत्यांत ॥ भेटावयासीयत्किंचित ॥ मजलाफुरसतनसे
ची ॥ ८६ ॥ ऐसेंविप्राचेंतेंभाषण ॥ येऊनरायाजवळीप्रधान ॥ करीसर्वहीनिवेदन ॥ ऐकतांचनिष्ठावाढली ॥ ८७ ॥ ह्मणेऐसाभक्तब्रा
ह्मण ॥ तेथेंचजाऊनघ्यावेंदर्शन ॥ ऐसीहृदयांतइच्छागहन ॥ तेव्हांरायाच्याउपजली ॥ ८८ ॥ मगमेळवूनीशिष्टसज्जन ॥ मोठ्याभक्ति
भावेंकरून ॥ विप्राचेंघ्यावयाआलादर्शन ॥ अंतरींप्रेमभरोनियां ॥८९॥ ॥ मू०क०॥ देखि नृप प्रीति रीति पूछी सब बात कही नै
न अश्रुपात वह रंगी शामरंगमे ॥ बरजत आयो भूप जायके लिवाय ल्याऊं पाऊं जोपे भाग मेरे यही चाह अंगमे ॥ कालिंदीके
तीर ठाडी भीर दृग भूप लखी रूप कछु औरे कहा कहे वे उमंग मे ॥ कियो मनै लाखबेर ऐपे अभिलाख राजा कीनी कुटी आ
येदेस भीजे सो प्रसंगमें ॥ ८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सत्वरयेऊननृपनाथ ॥ पुरोहितासीनमनकरीत ॥ तंवतोलागलाहरिसेवेंत ॥ कां
हींचइकडेनपाहे ॥ ९० ॥ ऐसीपाहोनतीप्रीतीरीती ॥ रायासीप्रेमदाटलेंचित्तीं ॥ विप्रासीआपणकरोनिविनंती ॥ सर्वहीवृत्तविचा
रीतसे ॥ ९१ ॥ कैसाहातुह्मासीझालाप्रकार ॥ तेव्हांविप्रासीदाटोनिगहिवर ॥ नेत्रावाटेवाहेनिर ॥ सर्वहीवृत्तसांगतसे ॥ ९२ ॥ मा

झीकर्मेतीकन्याधन्य ॥ प्रभूच्यारंगांतरंगलीपूर्ण ॥ तिणेंमजवरीकृपाकरून ॥ हालाभजोडूनदीधला ॥ ९३ ॥ हालींतीआहेवृंदावनांत
॥ घरदाराकडेनसेचित्त ॥ रंगोनिगेलीश्यामरंगांत ॥ नसेचिभानदेहाचें ॥ ९४ ॥ ऐसेंतिचेंऐकतांवृत्त ॥ रायाचेंतेथेंजडलेंचित्त ॥ ह्म
णेतीऐसीमहासमर्थ ॥ घेईनदर्शनतिचेंमी ॥ ९५ ॥ अनेकप्रकारेंविनंतीकरून ॥ निजनगरासीआणीनपूर्ण ॥ तेव्हांरायासीबोलेब्राह्म
ण ॥ हेंतूंसहसाकरूंनको ॥ ९६ ॥ रंगोनिगेलीजेवृंदावनांत ॥ तीकायआतांयेईलपरत ॥ ऐसेंपरशुरामतयासीवर्जित ॥ परीतोप्रेमानें
निघाला ॥ ९७ ॥ अंतरींतेचिलागलीतळमळ ॥ ह्मणेभाग्यमाझेंकांहींअसेल ॥ तरीचतिचीभेटीहोईल ॥ यापरीदेहांतप्रेमदाटे ॥ ९८ ॥
अत्यंतआर्तहोऊनमानसीं ॥ भूपतीपातलावृंदावनासी ॥ तोंकर्मेतीब्रह्मकुंडासी ॥ यमुनातीरावरउभीअसे ॥ ९९ ॥ शतावधीजनघेती
दर्शन ॥ दृष्टीचीभीडझालीगहन ॥ भूपजोंपाहेविलोकून ॥ कांहींतेंरूपवेगळेंचि ॥ १०० ॥ कायतयाचेंकरावेंवर्णन ॥ ईश्वरीकृपेचेंतेज
गहन ॥ हरिरंगाचारंगपूर्ण ॥ देहावरउमटोनआलासे ॥ १ ॥ तेव्हांनृपतीभीतभीत ॥ हळूचयेऊनीनमनकरीत ॥ हस्तजोडोनियांविन
वित ॥ ह्मणेमजपावनकरावें ॥ २ ॥ नगरासीआपुल्याचलून ॥ सर्वहीदेशकरावापावन ॥ तेव्हांकर्मेतीबोलेहंसून ॥ हेंकायआतांबोल
तोसी ॥ ३ ॥ जरीमाझागेलियाप्राण ॥ तरीनसोडींमीवृंदावन ॥ कांहींभाग्यहोतेंपूर्ण ॥ ह्मणोनिहालाभजाहला ॥ ४ ॥ ऐसातिचापा
होनिनिश्चय ॥ तैंकायविनंतीकरीराय ॥ तरीमजदुसरासांगाउपाय ॥ ज्यामाजीसेवाघडेआपुली ॥ ५ ॥ तीह्मणेमजनसेइच्छाकांहीं ॥
तूंकायसेवाकरिसीलपाहीं ॥ तेव्हांरायानेंचित्तांतकांहीं ॥ दुसराचिविचारयोजिला ॥ ६ ॥ येथेंकेवळअसेअरण्य ॥ थंडीआणिउष्णपर्ज
न्य ॥ कर्मेतीसीलागेलजाण ॥ तरीएककुटीबांधावी ॥ ७ ॥ कर्मेतीनकरीअंगिकार ॥ वर्जितअसतांलक्षवार ॥ परंतुसेवेचीइच्छफार ॥
रायानेंकुटीबांधिली ॥ ८ ॥ अद्यापिब्रह्मकुंडावर ॥ कर्मेतीचीकुटीसुंदर ॥ सर्वपहातीनारीनर ॥ विराजमानअसेकीं ॥९॥ यापरीभूपती
सेवाकरून ॥ निजनगरासीआलाआपण ॥ तेथेंजोप्रसंगझालापूर्ण ॥ त्यामाजीअंतररंगलें ॥११०॥ तोहीलागलाभक्तिमार्गास ॥ यापरीए
काहूनएकविशेष ॥ संतांचींचरित्रेंअसतीसुरस ॥ जयाचापारनलागेचि ॥११॥ मू०॥ भ०॥ म०॥ एकशेंपंचावन्नावाछप्पागोडहा ॥११२॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूमहामंगला ॥ माझीनिवटोनिसर्वअवकळा ॥ पूर्णकरावीभक्तिमाला ॥ हेंचिवरदानमागतसें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ०॥ श्रीगोविंदचंद्रगुनग्रंथनको खडसेनबानी विशद ॥ गोपीग्वालपितुमातनामनिरनय कीयो भारी॥ दानकेलि दीपकप्रचुर अति बुद्धी विचारी॥ सखा सखी गोपाल काल लीलामे बितयो ॥ कायथकुल उद्धार भक्त दृढ अनत न चितयो ॥ गौतमीतंत्र उर ध्यान धरत न त्यागो मंडल सरद ॥ श्रीगोविंद० ॥ १५६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ गोविंदचंद्राचेगुणअपार ॥ याचागोफविणेंसुंदर ॥ त्यामाजीनिर्मलवाणीचतुर ॥ खड्गसेनाचीअसेहो ॥ २ ॥ सर्वव्रजांतीलगोपीगोप ॥ आणितयांचेआईबाप ॥ ग्रंथाचानिर्णयकरोनिअमूप ॥ सकळांचींनामेंकाढिलीं ॥३॥ प्रभूनेंकेलीजेदानलीला ॥ आणिकव्रजांतीलदीपमाळा ॥ अत्यंतबुद्धीकरोनिनिर्मळा ॥ यांचेंवर्णनबहुकेलें ॥ ४ ॥ प्रभूचेसखासखीगोपाळ ॥ त्यांचेलीलेंतकंठिलाकाळ ॥ कायस्थांचेंउद्धरिलेंकुळ॥ त्यामाजीजन्मघेऊनी ॥ ५ ॥ ऐसीदृढभक्तीकेलीपूर्ण ॥ देवभक्ताच्यागुणांवांचोन ॥ दुसरीकडेनपाहिलेंजाण ॥ त्यामाजीनिमग्नसर्वदा ॥ ६ ॥ गौतमीतंत्रांतजेंरासवर्णन ॥ तेंचिअंतरींध्यानधरून ॥ शारदीपौर्णिमेसीरासांतजाण ॥ आपुलादेहसोडिला ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ ग्वालियर वास सदा रासको समाज करे सरदउज्यारी अति रंग बढ्यो भारीहे ॥ भावकी बढनि दृग रूपकी चढन तत्ताथैकी रटनि जोरि सुंदर निहारीहे ॥ खेलतमे जाय मिले त्यागि तन भावना सो झेलत अपार सुख रीझि देहि बारीहे ॥ प्रेमकी सचाइ ताकी रीति ले दिखाइ भई भावकनि सरसाई बात लागी प्यारीहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कायस्थनामेंखड्गसेन ॥ रासलीलेचाभक्तपूर्ण ॥ ग्वाल्हेरींततयाचेंस्थान ॥ सर्वदातेथेंरहातसे ॥ ८ ॥ वरचेवरसमाजमेळवून ॥ रासलीलाकरावीजाण ॥ जेकाळींजेकेलीकथन ॥ तेचिआपणकरावी ॥ ९ ॥ कितीएकवर्षेंऐसेंचालिलें ॥ एकदाकायआश्चर्यझालें ॥ शारदीपौर्णिमेच्यारात्रीसभले ॥ आरंभकेलारासासी ॥ १० ॥ ऐसातेवेळींआनंदझाला ॥ भारीअतिशयरंगवाढला ॥ हावभावादिनृत्यकळा ॥ परस्परांतेंदाविती ॥ ११ ॥ श्रीकृष्णपाहेगोपींकडे ॥ कृष्णासीगोपिकापाहतीनिवाडे ॥ हावभावादीवाडेंकोडें ॥ बहुतचिकरूनिदाविती ॥ १२ ॥ कटाक्षपातकरून ॥ परस्परपहातीन्याहाळून ॥ तथ्थैतथ्थै

शब्दजाण ॥ एकसारिखाहोतसे ॥ १३ ॥ एकगोपीएककृष्ण ॥ सुंदरजोड्यादिसतीपूर्ण ॥ खङ्गसेनपाहेन्याहाळोन ॥ पद्मुखानेंगातसे ॥ १४ ॥ यापरीपदगातगात ॥ सप्रेमरासलीलापहात ॥ देहसोडोनिअकस्मात ॥ जाऊनरासांतमिळाला ॥१५॥ जाणोंसप्रेमभावयुक्त॥ अपारसुखासीघेतघेत ॥ रिझोनिहरीवरिअकस्मात ॥ देहओंवाळूनिटाकिला ॥ १६ ॥ जेकांहींप्रेमाचीसत्यप्रतीती॥ तिचीदाखवोनिदिधलीरीती ॥ सर्वहीलोकआश्चर्यकरिती ॥ जयजयकारथोरजाहला ॥ १७ ॥ ऐसेंपाहोनितयेवेळीं ॥ भाविकाअंगींसरसताझाली ॥ रासलीलेवरीनिष्ठाजडली ॥ प्रेमाचासुकाळजाहला ॥ १८ ॥ प्रियादासजीकायबोलत ॥ यापरीहेगोष्टअद्भुत ॥ मजलागोडलागलीबहुत ॥ प्रेमचित्तांतनसमाये ॥ १९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरस० ॥ महाराष्ट्र० ॥ एकशेंछप्पन्नावाछप्पागोडहा ॥ २० ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपरब्रह्मा ॥ तुजविणदुसराकोणआह्मा ॥ सत्वरनिवटोनिद्वैतकर्मा ॥ आपुल्यास्वरूपींमेळवीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ सखा शाममनभावतो गंगग्वाल गंभीरमती ॥ शामाजूकी सखी नाम आगमविंध पायो ॥ ग्वाल गाय वृजगांव प्रथक नीकेंकरि गायो ॥ कृष्णकेली सुख झिली अघट उर अंतर धरई ॥ तारसमे नित मगन असद आलाप न करई ॥ वृजवास आस वृजनाथ गुरुभक्त चरनरज अनन्य गति ॥ सखा शाम० ॥ १५७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ गंगाग्वालभक्तउत्तम ॥ श्रीहरीचासखासत्तम ॥ मनापासोनिआवडेपरम ॥ मतिगंभीरजयाची ॥ २ ॥ पूर्वींद्वापारयुगाचेठाईं॥ हरीचीसखीहोतीपाहीं ॥ नामतियेचेंगंगाबाई ॥ तोचिअवतारअसेहा ॥ ३ ॥ तैसेचिआगमविधीकरून ॥ गंगाग्वालनामाभिधान ॥ प्राप्तझालेंतयालागोन ॥ आणीकएकखूणऐका ॥ ४ ॥ व्रजांतीलगाईगोपीगोपाळ ॥ आणिआसपासचेगांवहीसकळ ॥ पृथकपृथककरूननिर्मळ ॥ नामघेऊनगाइलें ॥ ५ ॥ पूर्वींश्रीकृष्णाच्यासवेंदेख ॥ अघटितलीलेचेंपाहिलेंसुख ॥ तेंचिहृदयांतधरोनिसम्यक ॥ त्यारसांतनिमग्नरहातसे ॥ ६ ॥ असदाआपकधींनकरित ॥ सर्वदाश्रीहरीचेंगीतगात ॥ व्रजवासाचीआसबहुत ॥ त्याविणप्राणसोडूंपाहे ॥ ७ ॥ सद्गुरुव्रजनाथसंतमहंत ॥ तयाचेचरणरजींआसक्त ॥ गंगाग्वालसदारहात ॥ अनन्यभावेंकरोनियां ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ पृथ्वीप

ति आयो वृंदावन मन चाह भई सारंग सुनावे कोऊ जोरावरी ल्यायेहे ॥ वल्लभहु संग स्वर भरतही छायो रंग अतिहि रिझायो
दृग अंसुव बहायेहे ॥ ठाडो कर जोरि बिनै करी पै न धरी हिये जिये व्रजभूमिहिसो बचन सुनायेहे ॥ कैद करी साथ लिये दि
ल्लीते छुटाय दिये हरिदासतूंबरने आये प्रान पायेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ गंगाग्वालनामेंभक्त ॥ गोवर्धननाथाच्यागाईराखत ॥
हरीसींतयाचीजडलीप्रीत ॥ नित्यपरस्परखेळतीवनीं ॥ ९ ॥ ऐसीतयांचीपाहोनिरीत ॥ वल्लभाचार्यअनुग्रहकरीत ॥ शिष्यकरोनिहरि
सेवेंत ॥ तयांलागोनिठेविलें ॥ १० ॥ गायनकलेंततोझालानिपुण ॥ त्यामाजीसारंगरागपूर्ण ॥ ऐसासुंदरकरीगायन ॥ तेणेंजगज्जीव
नवश्यहोय ॥ ११ ॥ परंतुश्रीहरीवांचून ॥ दुसऱ्यापुढेंनकरीगायन ॥ एकदादिल्लीमाजीजाण ॥ तानसेनबैसलेगावया ॥ १२ ॥ तोंबा
दशाहसांगेआपण ॥ सारंगरागकरिजेगायन ॥ तेव्हांतानसेनकरीवर्णन ॥ व्रजवासीगंगाग्वालाचें ॥ १३ ॥ तेणेंचिसारंगकरावागाय
न ॥ ऐसाभूवरीनसेचिआन ॥ ऐसेंतानसेनानेंकरितांवर्णन ॥ रायासीइच्छाउपजली ॥ १४ ॥ कींतयासीयेथेंआणून ॥ सारंगरागक
रूंश्रवण ॥ त्यावरीबोलेतानसेन ॥ बोलावण्यानींनयेतीते ॥ १५ ॥ आपणचितेथेंकरोनिगमन ॥ श्रवणतयाचेंकरावेंगायन ॥ तेव्हांबा
दशाहनिघेआपण ॥ सवेंघेवोनितानसेना ॥१६॥ श्रवणाचीइच्छाधरोनिमनांत ॥ बादशाहआलावृंदावनांत ॥ वल्लभाचार्यांच्याघरींयेत ॥
विनंतीबहुतकरीतसे ॥ १७ ॥ गंगाग्वालाच्यामुखेंकरून ॥ सारंगरागकरावाश्रवण ॥ ऐसीइच्छाआलेंधरोन ॥ तेआपणपूर्णकरावी
॥१८॥ तैंवल्लभाचार्यकायबोलती ॥ तोतरीस्वच्छंदआहेनिश्चिती ॥ ऐसीएकतयाचीअसेरीती ॥ हरिविणनगाईकोणापुढें ॥ १९ ॥ बाद
शाहह्मणेकैसेंहीकरून ॥ तयाचेंगायनकरविजेश्रवण ॥ तोंगंगाग्वालासीकळलेंजाण ॥ ऐकण्यासगायनबादशाहआला ॥२० ॥ तेव्हां
विषमवाटलेंपूर्ण ॥ ह्मणेत्रिभुवनींच्यानाथावांचुन ॥ यामशकापुढेंकरावेंगायन ॥ हेंतोंअश्लाघ्यवाटतें ॥ २१ ॥ तेव्हांवल्लभाचार्यआप
ण ॥ तयासीधाडोनिबोलावण ॥ मोठ्याबलात्कारेंआणून ॥ निकटआपुल्याबैसविलें ॥ २२ ॥ ह्मणेमीगायनकरितोंसुंदर ॥ तुवांबरोबर
द्यावासुस्वर ॥ ऐसातयासीदेवोनिधीर ॥ आरंभकेलागायनासी ॥२३॥ उभयतांमिळोनकरितांगायन ॥ गंगाग्वालासीआलेंस्फुरण ॥ श्री

वल्लभाचार्यधरितीमौन ॥ तेव्हांतोएकटाचिगातसे ॥ २४ ॥ जेव्हांआरंभकरीसारंग ॥ त्याचेसुस्वरभरतासाग ॥ तेणेंव्यापोनिगेला
रंग ॥ सर्वहीलोकतटस्थ ॥ २५ बादशाहअतिशयगेलारिझोन ॥ अश्रुवाहतीनेत्रांतोन ॥ तत्काळआपणउभाराहून ॥ आर्तहोऊनवि
नवीतसे ॥ २६ ॥ अहोजीआचार्यकृपाकरून ॥ गंगाग्वालासीआज्ञापोन ॥ मजसवेंदिल्लीसधाडिजेआपण ॥ मनःपूर्वकधनदेईनमी
॥ २७ ॥ आचार्यह्मणतीहेंविचारींत्यास ॥ मजलाद्रव्याचीनसेचिआस ॥ तेव्हांबादशाहविनवीबहुवस ॥ गंगाग्वालासकरजोडोनी
॥ २८ ॥ परीतोकांहींनधरीहृदयांत ॥ बादशाहासीकायबोलत ॥ व्रजभूमिहीआमुचेंजीवित ॥ याविणप्राणनराहती ॥ २९ ॥ ऐ
सेंरायासीऐकवीवचन ॥ तेणेंतोहृदयांतहोयखिन्न ॥ मगअंतरींईर्षाधरून ॥ कायआपणकृत्यकरी ॥ ३० ॥ पाहूंकैसेंहोवृंदावन ॥ सोडितां
चियाचेजातीप्राण ॥ मगतेथोनदिल्लीपर्यंतजाण ॥ भोयांचीडांकबैसविली ॥ ३१ ॥ निजसेवकांसीआज्ञापून ॥ गंगाग्वालासीबळक
टधरून ॥ त्वरेनेंम्यान्यांतघालोन ॥ कुलुपेंबाहेरूनलाविलीं ॥ ३२॥ तैसेंचिडांकमार्गेंकरून ॥ सत्वरदिल्लींतआणिलेंजाण ॥ म्यान्यांतपा
हतीजोंखोलून ॥ तोंत्यांतप्रेतपडिलेंसे ॥ ३३॥ तेव्हांतोबादशाहबहुघाबरला ॥ ह्मणेकायहाअनर्थझाला ॥ गांवांतसंतजेहोतेत्यांजला ॥
बोलावूनआपणविचारीतसे ॥ ३४ ॥ तेथेंहरिदासहोतेतुंबर ॥ तेहींकथिलासर्वप्रकार ॥ अरेहेव्रजांतीलकेवळजलचर ॥ त्यावीणप्राणजा
तीयांचे ॥ ३५ ॥ तरीआतांचित्वरेंकरून ॥ तेथेंचियासीयावेंसोडून ॥ तेणेंपरततीलयाचेप्राण ॥ निश्चयेंकरूनजाणपां ॥ ३६ ॥ तैं
बादशाहेंतैसेंचिधाडिले ॥ तुंबरेंयापरीसोडविले ॥ जेव्हांहेव्रजांतयेऊनपोहोंचले ॥ तत्काळआलेप्राणत्यासी ॥ ३७ ॥ ऐसातयाचानि
श्चयपूर्ण ॥ व्रजभूमिहेकेवळजीवन ॥ गंगाग्वालपावोनजीवन ॥ लागलासेवेंतहरीच्या ॥ ३८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबो
धिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसत्तावन्नावाछप्पागोडहा ॥ ३९ ॥ ॥श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरूनाथा ॥ सत्वरकृपाकरोनिआतां ॥ मजलाविजेभक्तिपंथा ॥ तु
जविणअनाथाकोणतारी ॥१॥ ॥ मू०छ० ॥ सोतीश्लाघ संतनिसभा द्वुतिय दिवाकर जानियो॥ परम भक्तिप्रताप धर्मधुज नेजा धा

री ॥ सीतापतिको सुजस वदनशोभित अति भारी ॥ जानकीजीवनचरन मरन थाती थिर पाई ॥ नरहरगुरुप्रसाद पूत पूते चल आई ॥
रामउपासिक छाप दृढ ओर न कछु उर आनियो ॥ सोतीश्लाघ० ॥१५८॥ ॥ टी०ओ० ॥ सोतीनामेंभक्तराय ॥ संतसभेंतवरवर्ण
नीय ॥ केवळजाणिजेप्रतिसूर्य ॥ कितीमाहात्म्यवर्णावें ॥ २ ॥ जयाचाभक्तिप्रतापपरम ॥ ऐसाआचरलाकांहींधर्म ॥ सकलसंतांमाजी
उत्तम ॥ केवळध्वजधारीजाहले ॥३॥ सीतापतीचेंसुयश ॥ उच्चारीतसेसर्वदासुरस ॥ तेणेंचिज्याचेंमुखविशेष ॥ अत्यंतशोभितदिसतसे
॥ ४ ॥ अयोध्यानाथजानकीजीवन ॥ तयाचेचरणींअनन्यशरण ॥ जेणेंनरदेहींयेऊनजाण ॥ तोचिएकलाभजोडिला ॥ ५ ॥ नरहरी
नामेंसद्गुरूथोर ॥ तयाच्याप्रतापेंकरूनसुंदर ॥ पुत्रपौत्रादिवंशपरंपर ॥ रघुनाथभक्तीचालतआली ॥६॥ श्रीरामाचेपरमउपासक ॥ ऐसी
हीछापचिपडलीसम्यक ॥ जेणेंदुसरीउपासनादेख ॥ कधींहीहृदयांतनआणिली ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटी
काख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंअठ्ठावन्नावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूदीनदयाळा ॥ पूर्णकरावीभक्तमाळा ॥ तुजविणमाझाकळवळा ॥ कोण
दुसराकरील ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ जीवत जस पुनि परमपद लालदास दोनो लही ॥ हृदै हरिगुनखानि सदा संतसंग अनुरागी ॥
पद्मपत्र जो लह्यो लोभकी लहर न लागी ॥ विष्णुरातसम रीति वधेरेसो तन त्याज्यो ॥ भक्तबरातीवृंदमध्य दूलह जो राज्यो ॥
खरी भक्ति हरिखापुरे गुरुप्रताप गाढी गही ॥ जीवत जस० ॥ १५९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेलालदासझालेभक्त ॥ जयांसीदोनी
झालेप्राप्त ॥ यशमिळविलेंजोंवरीजीवंत ॥ परमपदप्राप्तमेल्यावरी ॥ २ ॥ हृदयींहरिगुणांचीकेवळखाण ॥ यापरीहरियशकेलेंवर्ण
न ॥ सत्संगाचीप्रीतीगहन ॥ अतिशयप्रेमवसेतेथें ॥ ३ ॥ जैसेंजलांतराहोनिसतत ॥ त्याहूनकमलदलअसेअलिप्त ॥ तैसीचलोभाची
लहरकिंचित ॥ प्रपंचांतअसतांनलागली ॥ ४ ॥ अंतींपरीक्षितीसमानरीती ॥ करोनिसोडिलेंदेहाप्रती ॥ बघेरेगांवींहेझालेनिश्चिती ॥
कैसेतीकीर्तीपरिसावी ॥ ५ ॥ जैसेआसपासवऱ्हाडीबैसती ॥ त्यांमाजीशोभेवरज्यारीती ॥ तैसेसंतसमाजींनिश्चिती ॥ लालदासजीमिर

विले ॥ ६ ॥ श्रीमद्भागवतकरितांश्रवण ॥ शेवटींसमाप्तहोतांजाण ॥ सकळसंतांसीनमनकरून ॥ विचारूनदेहसोडिला ॥ ७ ॥ सद्गुरूच्याप्रतापेंकरून ॥ सत्यभक्तीजीह्मणतीजाण ॥ तीहर्षयुक्तपरिपूर्ण ॥ दृढधारणकेलीजेणें ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकुणसाठावाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥छ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरू ॥ ममांगींभरलात्रिविधज्वरू॥ कृपाऔषधीकरूनसत्वरू ॥ करिजेदूरदयाळा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भक्तनिहित भगवान रचि देही माधोग्वालकी ॥ निसिदिन यहै विचार दास जिंहिविधि सुख पावैं ॥ तिलकदामसो प्रीति हृदैं अति हरिजन भावैं ॥ परमार्थसों काज हिये स्वारथ नहि जानैं ॥ दशधा मत्त मराल सदा लीलागुन गानैं ॥ आरत हरिगुनसील सम प्रीती रीति प्रतिपालकी ॥ भक्तनिहित० ॥ १६० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ केवळभक्तांचेंकरावयाहित ॥ देवेंचतुरताकरोनिबहुत ॥ माधवग्वालाचादेहसत्य ॥ निर्माणकेलावाटतें ॥२॥ निशिदिनहाचिकरीविचार ॥ ज्याज्याप्रकारेंकरोनिसुंदर ॥ संतांसीसुखपावेअपार ॥ तेणेंचिसंतोषवाटतसे ॥ ३ ॥ जयासीहृदयापासोनिनिश्चिती ॥ तिलकमाळेचीबहुप्रीती ॥ हरीचेदासअतिआवडती ॥ त्यांमाजीवृत्तीरंगली ॥४॥ अंतःकरणापासोनिसत्य ॥ सर्वदाह्मिजेपरकार्यार्थ ॥ नजाणेचिआपुलास्वार्थ ॥ लक्षहीतिकडेनसेची ॥ ५ ॥ क्षीरनीराचानिवाडानिःशेष ॥ ज्यापरीकरीराजहंस ॥ तैसीचदशधाभक्तीविशेष ॥ वेगळीकरूनदाविलीजेणें ॥ ॥ ६ ॥ श्रीहरीचेलीलागुण ॥ सर्वकाळकरीगायन ॥ अंतरींपरमआर्तहोऊन ॥ हरिगुणींप्रेमवसतसे ॥ ७ ॥ शीलसर्वदाजयाचेंसम ॥ कधींनअंतरींहोयविषम ॥ जगींजेप्रीतीरीतीउत्तम ॥ तेचिप्रतिपालनकेलीजेणें ॥८॥ मूलभक्ति० ॥ एकशेंसाठावाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूदयामूर्ती ॥ तुजविणपुरवीलकोणआर्ती ॥ भक्तिमालेचीकरावीपूर्ती॥ हेंचिदयाळामागतसें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ अगरसुगुरुपरतापते पूरीपरी प्रयागकी ॥ मानस वाचक काय रामचरननि चित्त दीनो॥ भक्तनिसो अति प्रेम भावना करि सिर लीनो ॥ रासमध्य निर्यान देह दुतिदसा दिखाई ॥ आडोवलियोअंक महोछै पूरी पाई ॥ क्या

रे कलस ओली ध्वजा विदुष श्लाघा भागकी ॥ अगर० ॥ १६१ ॥ ॥टी०ओ० ॥ स्वामीअग्रदासजीगुरुवर ॥ तयांच्याप्रतापेंक
रूनसुंदर ॥ प्रयागदासाचीनिष्ठाथोर ॥ घोरकलियुगांतपारपडली ॥ २ ॥ कायावाचामनेंकरून ॥ रामचरणींचित्तकेलेंअर्पण ॥ भक्तांचे
ठाईंप्रेमपूर्ण ॥ कायतेंवर्णनकरावें ॥ ३ ॥ जैसादेवतैसेचिसज्जन ॥ ऐसीभावनाकरोनिपूर्ण ॥ मस्तकावरीकरीधारण ॥ विकल्पअंतरींनसे
ची ॥४॥ जेणेंदेहांतसमयाच्यावेळे ॥ जनांसीदुसरेंरूपदाविलें ॥ देहींअसतांतैसेंचिकेलें ॥ संतसमजाविलेदोंरूपें ॥५॥ देहांतसमईचाप्रका
र ॥ कैसाझालातोऐकासादर ॥ एकदारासलीलेंतसुंदर ॥ अद्भुतरंगवोढवला ॥ ६ ॥ सज्जनासमक्षहरीवरून ॥ पूर्वदेहटाकिलाओंवाळून ॥
दिव्यदेहदुसरादाखवून ॥ प्रभूच्यास्वरूपींमिळाले ॥७॥ देहांतींदाविलाऐसाप्रकार ॥ दुसरेपूर्वीअसतांभूवर ॥ कायदाखविलाचमत्कार ॥
तोहीसादरपरिसावा ॥ ८ ॥ मौजेअडोवलीगांवींसुंदर ॥ ध्वजारोपणाचाउत्साहथोर ॥ तैसाचिमौजेक्यारीवर ॥ कलशस्थापनाचाउत्साह
असे ॥९॥ एकेचदिवशींदोनीठिकाणीं ॥ महदुत्साहहोताह्मणोनी ॥ प्रयागदासासीप्रीतीकरूनी ॥ आलेदोहींकडूनबोलवावया ॥१०॥
उभयतांचेपुरवावेमनोरथ ॥ ह्मणोनिअद्भुतकेलेंकृत्य ॥ दोनरूपेंधरोनित्वरित ॥ दोहींगांवांसीपातले ॥ ११ ॥ क्यारीसकेलेंकुंभस्थापन ॥
ओलीसकेलेंध्वजारोपण ॥ जाणतेसज्जनगेलेउमजून ॥ भाग्याचेंवर्णनकरितीत्याच्या ॥ १२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधि
नीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकसष्ठावाछप्पागोडहा ॥ १३ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूवषट्कारा ॥ मायेचामजवरीफटकारा ॥ सत्वरतिजलागींललकारा ॥
भोगितोंकाराबहूतमी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ प्रगट अमित गुण प्रेमनिधि धन्य विप्र जिन नाम धन्यो ॥ सुंदर सील सुभाव मधु
र वानी मंगल करू ॥ भक्तनको सुखदैन फल्यो बहुधा दशधा तरु ॥ सदन बसत निर्वेद सारभुक् जगत असंगी ॥ सदाचार उदार नेम
हरिदासप्रसंगी ॥ दयादृष्ट बस आगरे कथा लोकपावन कन्यो ॥ प्रगट अमित० ॥ १६२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जैसेप्रेमनिधीना
माभिधान ॥ तैसेचिअमितप्रगटगुण ॥ धन्यतेज्योतिषीब्राह्मण ॥ जेहींनामकरणकेलेंयाचें ॥ २ ॥ जयाचेसुंदरशीलस्वभाव ॥ तैसीचम

धुरवाणीअपूर्व ॥ जीमाजीबहुतभरलेंगौरव ॥ मंगलकारकसकळांसी ॥ ३ ॥ भक्तासुखद्यावयालागुन ॥ केवळकल्पतरूचजाण ॥ दशधा
प्रकारेंफळलापूर्ण ॥ पावतीसज्जनआनंदा ॥ ४ ॥ जगातवसोनिअसंगराहे ॥ घरींराहोनिनिर्वेदपाहे ॥ त्रैलोकींजेंसारआहे ॥ तेंचिसे
वनकरीतसे ॥ ५ ॥ उत्तमजयाचासदाचार ॥ वृत्तीपहातांपरमउदार ॥ हरिदासासीप्रसंगफार ॥ सेवेसीसादररहातसे ॥ ६ ॥ दयादृ
ष्टीसकळांवर ॥ अगऱ्यामाजीराहणेंसुंदर ॥ सर्वलोकांसीपावनकर ॥ हरिकीर्तनकरीतसे ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ प्रेमनिधि नाम करे
सेवा अभिराम शाम आगरो सहर निसि सेस जल ल्याइये ॥ बरषा सु रितु जित तित अति कीच भई भइ चित्त चिंता कैसे आप
रस आइये ॥ जोपे अंधकारहीमे चल्यो तो बिगार होत चले यो बिचारि नीच छुवे न सुहाइये ॥ निकसत द्वार जब देख्यो सकु
वार एक हाथमे मसाल याके पाछे चलेजाइये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ प्रेमनिधिनामेंभक्तथोर ॥ प्रभूचीसेवाकरीसुंदर ॥ आगरे
गांवींजयाजेंघर ॥ त्यांतीलतात्पर्यपरिसावें ॥ ८ ॥ वृंदावनादिव्रजाहून ॥ सर्वघांटाचेंनिर्मळजीवन ॥ आगऱ्यामाजीयेतसेवाहून ॥ ह्म
णोनिआगरह्मणतीत्यातें ॥ ९ ॥ ऐसेंस्थानपाहोनिउत्तम ॥ तेथेंरहातसेभक्तसत्तम ॥ प्रभुसेवेचानित्यनेम ॥ निशिदिनतत्परत्यामाजी
॥ १० ॥ नित्यमागिल्यारात्रींउठोन ॥ श्रीहरीच्यासेवेलागुन ॥ कालिंदीचेंआणावेंजीवन ॥ मस्तकींकलशघेऊनियां ॥ ११ ॥ एकदा
वर्षाऋतूसीजाण ॥ अतिशयेंसीपडेपर्जन्य ॥ जिकडेतिकडेमार्गींतून ॥ चिखलअत्यंतजाहला ॥ १२ ॥ प्रेमनिधीसीतेंपाहून ॥ चित्तीं
चिंताउपजलीगहन ॥ आतांकैसेंयेईलजीवन ॥ अंधकारहीबहुतपडला ॥ १३ ॥ जरीयेवेळेजावेंआपण ॥ तरीचिखलांतजाऊंभरून ॥
अथवाकुठेंपडूंघसरून ॥ तेणेंखराबीहोईलकीं ॥ १४ ॥ तरीझालियाप्रातःकाळ ॥ बहुतप्रकाशहोईलनिर्मळ ॥ परीकोणाचाहोऊनविटा
ळ ॥ व्यर्थतेंजाईलजीवन ॥ १५ ॥ असोआतांकैसेंतरी ॥ आतांचिजावेंयमुनातीरीं ॥ ऐसाविचारकरोनिअंतरीं ॥ दाराबाहेरीनिघत
से ॥ १६ ॥ ऐसेंसंकटपाहोनिसत्वर ॥ न्हाव्याचेंरूपधरोनिसुंदर ॥ तेथेंप्रगटलेकरुणाकर ॥ द्यावयासुखभक्तासी ॥ १७॥ प्रेमनिधीजोंपाहे
देख॥ तोंसुकुमारएकबालक॥ हातींमशालघेऊनसम्यक ॥ यमुनातीरासीजातसे ॥१८॥ प्रेमनिधीकरीविचार॥ याच्यामागेंचलावेंसत्वर॥

अनायासेंनिप्रकाशथोर ॥ ह्मणोनिलगबगेंजातसे ॥१९॥ ॥ मू०क० ॥ जानी यहै बात पहुंचाये कंहूं जात यह अबही बिलात भलै
चैन कौऊ घरीहे ॥ जमुनालो आयो अचिरजसो लगायो मन तन अन्हवायो मती वाही रूप हरीहै ॥ घट भरि धऱ्यो सीस पट वह आ
प गयो आयगयो घर नहीदेखि कहा करीहे ॥ लागी चटपटी अटपटी न समुझिपरे भटभटी भई नई नेन नीर झरीहे ॥२॥ ॥ टी०ओ० ॥
ऐसीगोष्टआणिलीमनांत ॥ कोणासीहापोहोंचवोनियेत ॥ आपुल्याघरासीअसेजात ॥ माझेंहीकार्यबरेंझालें ॥२०॥ ऐसेंमानोनिसुखचित्तां
त ॥ ह्मणेहाआतांचिजाईलत्वरित ॥ ह्मणोनिलगबगेंगमनकरीत ॥ वरचेवरपाहतसेतयाकडे ॥२१॥ परीत्यामुलाचेंरूपसुंदर ॥ प्रेमनिधीचें
जडलेंअंतर ॥ ह्मणेशुभघटिकाहीअसेथोर ॥ ऐसाहाबालकदृष्टीपडला ॥ २२ ॥ ॥ क्षे०क० ॥ लालचहुं चही पाग बांधी अनुराग
हीसो तापे झुकि रह्यो तुरा अतिही विसालहे ॥ झगा घेरदार फेटा बांध्यो अतिचातुरीसो गरे गुंजमाल सोभा देत प्रेमजालहे ॥ बाहु
ऊंचिके चढाय चूडा चमकाय अतिओचकही आयो लिये हाथमे मसालहे ॥ आगे आगे चल्यो जाय मनको लगाय लियो सु
धिबिसराय चितै करत निहालहे ॥१॥ ॥टी०ओ०॥ ऐसेंत्याकडेपाहतपाहत ॥ आलेयमुनातीरपर्यंत ॥ आश्चर्यलागलेंबहुचित्तांत ॥
अहोहाबालककोणअसे ॥२३॥ वरिवरीदेहासीस्नानघालिती ॥ परीत्यारूपेंहरिलीमती ॥ घटभरोनितैसाचिनिश्चिती ॥ निघेमस्तकावरीघे
वोनियां ॥२४॥ जोंवरीकरीतहोतेहेस्नान ॥ तोंपर्यंततोबालकजाण ॥ उभाराहिलामशालघेऊन ॥ यासवेंपुनरपिपरतला ॥२५॥ जेव्हांप्रेम
निधीचेंसदन ॥ जवळीआलेंऐसेंपाहून ॥ बालकझटपटगेलाआपण ॥ गुप्तहोऊनतेधवां ॥ २६ ॥ एकाएकींदृष्टीपुढून ॥ बालकगेलागु
प्तहोऊन ॥ चहूंकडेप्रेमनिधीपाहेआपण ॥ कोठेंहीदृष्टीनपडेची ॥ २७ ॥ अंतरींगेलेमगसमजोन ॥ ह्मणेतेहोतेजगज्जीवन ॥ माझेंसंकट
पाहोनिपूर्ण ॥ मशालघेऊनधांवले ॥ २८ ॥ आतांकायकरावाविचार ॥ धिक्कारमाझ्याभक्तीवर ॥ कष्टविलेमीकरुणाकर ॥ महापामर
असेंमी ॥ २९ ॥ अंतरींलागोनगेलीचटपट ॥ ह्मणेहेदेवाचीनसमजेअटपट ॥ कायहेआजीझालीभटभट ॥ बहुतचिकष्टदिलेमी ॥३०॥
थोरपश्चात्तापझालाअंतरीं ॥ नेत्रांतोनिजलाचीवाहेझरी ॥ ह्मणेकायभक्तीपाहोनिश्रीहरी ॥ माझियासेवेसीपातले ॥ ३१ ॥ ऐसेबहुप्र

कारेंकरून ॥ जगज्जीवनासीआळवोन ॥ नित्यअंतरींप्रेमनवीन ॥ धरोनिसेवनकरीतसे ॥ ३२ ॥ ॥ मू०क ॥ कथा ऐसी कहे
जामे गहे मन भाव भरे करे कृपादृष्टी दुष्टजन दुःख पायोहे ॥ जायके सिखायो पातसाह उर दाह भयो कही तिया भलीको समूह
घर छायोहे ॥ आये चोपदार कहे चलो यही वारवार झारी धऱ्यो प्रभू आंगे चाहे सोर लायोहे ॥ चले तब संग गये पूछे नृप रंग
कहा तियनि प्रसंग करो कहिके सुनायोहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसेंअहर्निशकरीसेवन ॥ कांहींवेळजोउरेत्यांतोन ॥ तेसमईंक
रावेंपुराणकथन ॥ त्यांतहीअद्भुतरंगवसे ॥ ३३ ॥ श्रवणकरावयाथोरलहान ॥ अपारयेवोनबैसतीजन ॥ सर्वांवरकृपादृष्टीकरून ॥ अ
र्थनिवेदनकरावा ॥ ३४ ॥ सर्वांचेअंतरींभावधरून ॥ हरणकरोनिघेतसेमन ॥ थोरसमारंभहोतसेजाण ॥ गर्दीअपारजमतसे ॥ ३५ ॥
ऐसासमारंभपाहोनिदेख ॥ दुष्टजनांसीपावलेंदुःख ॥ ह्मणतीहेंकायमांडिलेंकौतुक ॥ हासर्वगांवासीलुटतसे ॥ ३६ ॥ तरीरचोनिकांहींपा
खंड ॥ याचेंनिवटावेंसर्वहीबंड ॥ तेव्हांमिळोनिदुष्टउदंड ॥ बादशाहापाशींआलेरात्रीं ॥ ३७॥ ह्मणतीमातलाकलीगांवांत ॥ कांहींनरा
यातूंन्यायपहात ॥ घरोघरींहोतसेआकांत ॥ स्त्रियासर्वांच्याभ्रष्टझाल्या ॥ ३८ ॥ ऐसावृत्तांतसांगतांत्याला ॥ रायाचेअंतरींदाहझाला ॥
ह्मणेहाअनर्थकोणीकेला ॥ तोदुष्टमजलासांगिजे ॥ ३९ ॥ तेव्हांतेनिवेदनकरितीदुर्जन ॥ एकप्रेमनिधीनामेंजाण ॥ मोहनीमंत्रादिसिद्ध
करून ॥ भरबाजारींबैसतसे ॥ ४० ॥ तिकडूनज्याज्यानिघतीस्त्रिया ॥ तोघेतसेवश्यकरूनियां ॥ सर्वत्याजाऊनलागतीपायां ॥ आपु
ल्याकरोनितोठेवीतसे ॥ ४१ ॥ थोरथोरांच्याभल्याकामिनी ॥ नित्यबैसतीतेथेंजाउनी ॥ घरतयाचेंजायव्यापुनी ॥ ऐसासमूहहोतसे ॥
॥ ४२ ॥ आपुल्यागांवींचेसभ्यजन ॥ लज्जेनेंगेलेव्यासहोऊन ॥ घरांतीलउणेंतुह्मांलागुन ॥ कैसेंनिवेदनकरतीलहो ॥ ४३ ॥ ऐसेंदुष्टाचें
ऐकतांवचन ॥ रायासीअत्यंतकोपयेऊन ॥ चौघेचोपदारबोलाऊन ॥ तयांसीआज्ञाकरीतसे ॥ ४४ ॥ येचिवेळेसीतुह्मीजाऊन ॥ प्रेम
निधीसीआणाधरून ॥ यापरीआज्ञाहोतांजाण ॥ आलेतेधांऊनलगबगें ॥ ४५ ॥ तोंप्रेमनिधीइकडेआपण ॥ प्रभूसीशयनींनिजऊन ॥
गंगाजळीठेवावीभरून ॥ ह्मणोनिआलेबाहेरी ॥ ४६ ॥ तोंतेयेवोनिचोपदार ॥ ह्मणतीरायाजवळीसत्वर ॥ चलावेंनकरितांकांहींउशी

र ॥ नातरीबलात्काररकरूंतुह्मां ॥४७॥ येरूह्मणेश्रीहरीच्यासमोर ॥ गंगाजळीठेऊनयेतोंसत्वर ॥ रात्रीतृषालागल्याफार ॥ कोणमगपाणीपा
जीलकीं ॥४८॥ तेह्मणतीआतांपुरेसोंग ॥ सर्वहीबाहेरनिघेलढोंग ॥ तेव्हांहातींधरोनिसवेग ॥ आलेघेऊनरायापाशीं ॥ ४९ ॥ मगत
याच्याबरोबर ॥ प्रेमनिधीगेलेनृपासमोर ॥ भूपतीहोवोनिक्रोधपर ॥ कायपुसतसेतयासी ॥ ५० ॥ अहोकायहातुमचारंग ॥ कैसास्त्रि
यांचाकरितांप्रसंग ॥ सर्वलोकांच्याघरासीडाग ॥ लाविलाढोंगमाजऊनी ॥ ५१ ॥ येणेंतुह्मांसीशिक्षाहोईल ॥ ऐसेरायाचेऐकतांबोल ॥
तेव्हांतयासीवृत्तसकळ ॥ प्रेमनिधीनेंऐकविलें ॥ ५२ ॥ ॥ मू०क० ॥ कान्हभगवानहीकी बात सो बखान कहो आनि बैठे नारी
नर लागी कथा प्यारी हे ॥ कांहुको बिडार झिझकारे नेकु जो बिषै दृष्टिके निहारे ताको लागे दोष भारीहे ॥ कही तुम भली तेरी
गलीहीके लोग मोको आयके जताइ वह बात कछु न्यारीहे ॥ बोल्यो याको राख्यो सब करो निरधार नीके चले चोबदार लैके रोके प्र
भु धारीहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आमुचाश्रीकृष्णभगवानश्रेष्ठ ॥ त्याचीवर्णोनमीसांगतोंगोष्ट ॥ तेथेंनरनारीयेऊनस्पष्ट ॥ श्रवण
करावयाबैसती ॥ ५३ ॥ हरिकथागोडलागेबहुत ॥ ह्मणोनियेवोनिबैसतीसमस्त ॥ कायरागेंभरावेंतयांसीसत्य ॥ किंवाहांकावेंधक्कादे
ऊनी ॥ ५४ ॥ जरीविषयदृष्टीकरून ॥ करीतअसेनमीअवलोकन ॥ तरीतयाचादोषगहन ॥ मजकारणेंलागेलकीं ॥ ५५ ॥ बादशा
हह्मणेतुह्मीसांगतांऐसें ॥ शेजारचेलोकयेऊनतैसें ॥ मजलागोनिसांगतीकैसें ॥ खरेंमानावेंयांतकोणां ॥ ५६ ॥ भलतीचकांहींतेवेगळी
गोष्ट ॥ मजलायेऊनसांगतीस्पष्ट ॥ त्यामाजीकांहींपापउद्भट ॥ तुमचेंदिसोनयेतसे ॥ ५७ ॥ मगचोपदारासीसांगेआपण ॥ यासीठेवावें
जतनकरून ॥ उदईकनिर्धारसर्वकरीन ॥ उत्तमन्यायकरोनियां ॥ ५८ ॥ प्रेमनिधीसीतेव्हांधरून ॥ चोपदारचालिलेघेऊन ॥ बंदिशा
ळेंतआणून ॥ कैदकरूनठेविले ॥ ५९ ॥ तैंप्रेमनिधीसीहोयतळमळ ॥ कैदबैसल्याचीनसेहळहळ ॥ मुख्यदेवासीप्यावयानिर्मळ ॥ जळ
भरूनठेविलेंनाहीं ॥ ६० ॥ तेचिअंतरींलागलीआशा ॥ जरीआजिरात्रींश्रीजगदीशा ॥ बहूतलागलीअसतांतृषा ॥ कैसाप्रकारहोईलतें
॥ ६१ ॥ हेचितगमगकरीबहुत ॥ तेंजाणोनिकृष्णनाथ ॥ निजभक्ताचीपुरवीनआर्त ॥ ऐसेंमनांतधारणकेलें ॥ ६२ ॥ ॥ मू०क० ॥

सोयो पातसाह निसि आयके सुपन दियो कियो वाको इष्ट भेख कही प्यास लागीहे ॥ पीवो जल कहां अंबखाने लैबखाने तब अतिही रि
सानेको पिवावे कोऊ रागीहे ॥ फिरि मारि लात अरे सुनी नही बात मेरी आप फुरमावो जोई प्यावे बडभागीहे ॥ सो तोते लै कैद कऱ्यो
सुनि अरबऱ्यो डऱ्यो भऱ्यो हिये भाव मति सोवतते जागीहे ॥५॥ ॥ टी०ओ० ॥ तैंरात्रीसीबादशाहआपण ॥ जेव्हांजाहलानिद्रापन्न ॥
तैंयेवोनिजगज्जीवन ॥ तयासीस्वप्नदीधलें ॥ ६३ ॥ त्याच्याइष्टाचाकरोनिवेष ॥ पीरपैगंबरहोऊनसुरस ॥ स्वप्नींप्रगटोनिबादशाहास ॥
कायआपणबोलती ॥६४॥ अरेमजतृषालागलीबहुत ॥ तरीपाजावेंपाणीत्वरित ॥ बादशाहह्मणेआंबखान्यांत ॥ जलनिर्मळठेविलेंसे ॥६५॥
ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ अतिशयेंसीकोपयेऊन ॥ ह्मणेमजदुरोनदावितोजीवन ॥ परमदुर्जनअसेहा ॥ ६६ ॥ तेथेंकोणीकींआहेप्रेमळ ॥
तोमजलागोनिपाजीलजळ ॥ भक्तांच्यादिल्यावांचोनिनिर्मळ ॥ पयप्राशननकरींमी ॥ ६७ ॥ मगतयासीमारोनिलात ॥ ह्मणतीकायरे
नाहींऐकत ॥ तेव्हांबादशाहथरथरकांपत ॥ ह्मणेजीकायआज्ञाअसे ॥६८॥ मीआपुल्याहस्तेंकरून ॥ तुह्मांसीआणोनिपाजितोंजीवन ॥
तेव्हांबोलतीजगज्जीवन ॥ मीकायऐसेंजलप्राशीं ॥६९॥ जयाचेंभाग्यअसेथोर ॥ तोचिमजलापाजीलनीर ॥ तुवांअन्यायकरोनिफार ॥
तयासीठेविलेंकैदकरोनी ॥७०॥ ऐसेंदेवाचेंऐकतांवचन ॥ बादशाहगेलामनींसमजोन ॥ ह्मणेप्रेमनिधीभक्तपूर्ण ॥ तयांसीकैदठेविलेंमीं ॥
॥७१॥ तेणेंकोपलेजगज्जीवन ॥ ह्मणोनिगेलाघाबरोन ॥ देहकांपतसेभीतीकरून ॥ अहोमीअन्याईथोरअसें ॥७२॥ सद्भावभरलाहृदयां
त ॥ तत्काळतोहोयजाग्रत ॥ केवळतोचिनजागाहोत ॥ मतीहीजाग्रतझालीत्याची ॥७३॥ ॥ वोरे नर ताहिसमे वेगि दे लिवाय ल्या
ये देख लपटाये पाय नृप दृग भीजेहे ॥ साहिब तिसाये जाय अबही पिवावो नीर ओरपे न पीवे एक तुमहीपे रीझेहे ॥ लेवो देस गांव स
दा पावहीसो लाग्यो रहों गहों नही नेकु धन पाय बहु छीजेहे ॥ संग दे मसाल ताहि कालमे पठाये यो कपाटजाल खुले लाल प्यायो जल
धीजेहे ॥६॥ ॥ टी०ओ०॥ तत्काळबोलाउनीचोपदार ॥ ह्मणेप्रेमनिधीसीआणासत्वर ॥ ऐसेऐकतांशब्दमधुर ॥ आणितीतेआदरक
रोनियां ॥७४॥ प्रेमनिधीसीपहातांसमोर ॥ बादशाहासीदाटोनिगहिवर ॥ बळकटचरणींलागलासत्वर ॥ नेत्रींनीरवाहातसे ७५ ह्मणेजीअ

पराधक्षमाकरून ॥ सत्वरघरासीजावेंआपण ॥ तृषाक्रांतजगज्जीवन ॥ पाजावेंजीवनतुह्मींजावोनी ॥ ७६ ॥ दुसऱ्याच्याकरेंनपितीजीवन ॥ तुह्मांवरीचएकरिझलेपूर्ण ॥ तरीआतांतुह्मीजाऊन ॥ पाणीसत्वरपाजावें ॥ ७७ ॥ आणिमजवरीकृपाकरून ॥ सेवेसीदेशगांवध्यावेवेतन ॥ जेणेंपायांसीलागूनराहीन ॥ होईलस्मरणआपणासी ॥ ७८ ॥ त्यावरीप्रेमनिधीकायबोलती ॥ आम्हुचास्वामीत्रैलोक्यपती ॥ आह्मासीउणेंकायनिश्चिती ॥ कांहींचचित्तींनसेआशा ॥ ७९ ॥ वारंवारपायधरून ॥ बादशाहकरीतसेविनवण ॥ कांहींतरीजीघ्यावेंधन ॥ कृपाकरूनमजवरी ॥ ८० ॥ परीप्रेमनिधीनिराशपूर्ण ॥ कांहींचअंगिकारनकरीआपण ॥ देवासीतृषालागलीह्मणून ॥ तैसेचिलगबगनिघाले ॥८१॥ मगबादशाहेंतेचिक्षणीं ॥ मशालजीसीसवेंदेउनी ॥ घरासीदिधलेपोहोंचवोनी ॥प्रेमनिधीसीप्रेमानें ॥८२॥ तोंतृषेनेंजगज्जीवन ॥ अंतरींव्याकुळबहूहोऊन ॥ कपाटजाळउघडेंकरून ॥ वाटपहातबैसलेती ॥ ८३ ॥ तोंप्रेमनिधीनेंपहातांप्रकार ॥ गहिवरेंकरोनिदाटलेंअंतर ॥ सत्वरआपणघेऊननीर ॥ श्रीहरीलाग्रुनपाजिलें ॥ ८४ ॥ जेव्हांभक्तांच्याहस्तेंसुंदर ॥ श्रीहरीनेंप्राशिलेंनीर ॥ तेव्हांसंतोषपावलेंअंतर ॥ प्रेमरंगांतभीजलें ॥ ८५ ॥ ऐसीदेवभक्तांचीलीलासुंदर ॥ याचाकोणासीनलागेपार ॥ सेवाकरोनिजोराहेनिरंतर ॥ तयासीहेंसुखप्राप्तहोतसे ॥ ८६ ॥ मूलभक्ति० ॥ भक्तिरस० ॥ महाराष्ट्र० ॥ एकशेंबासष्ठावाछप्पागोडहा ॥८७॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयजगन्मंगला ॥ सर्वहीतुझ्याहस्तींकळा ॥ पूर्णकरावीभक्तमाळा ॥ मजअमंगळाकडोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ दूबरो जाहि दुनिया कहे सो भक्त भजन मोटो महंत ॥ सदाचार गुरु शिष्या त्यागि विधि प्रगट दिखाई ॥ बाहरि भीतर विशद लगी नही कलयुग काई ॥ राघो रुचिर सुभाव असद आलाप न भावे ॥ कथाकीरतननेम मिले संतनि गुन गावे ॥ ताप तोलि पूरो निकषि ज्यो घन अहर नहीरो सहंत ॥ दूबरो जाहि० ॥ १६३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ राघवदास महाभक्त ॥ दूबरोजयासीलोकह्मणत ॥ त्यांतीलकारणपरिसासत्य ॥ जेव्हांहेहरिगुणवर्णिती ॥२॥ प्रत्येकआपुल्याकवनांत ॥ दीनत्वेंदुबरोनामघालित ॥ तेणेंचिदूबरोलोकबोलत ॥ परीतोअशक्तनसेचि ॥ ३ ॥ सकळहीभक्तमंडळींत ॥ तैसेचिहरीचेभजनांत ॥ राघवदासमोठेम

हंत ॥ परमविख्यातजाहले ॥ ४ ॥ गुरुशिष्याचासदाचार ॥ तैसाचिवैराग्याचाप्रकार ॥ प्रगटकरोनिदाविलासुंदर ॥ अज्ञानजनांसीक
ळावया ॥५॥ अंतर्बाह्यराहेनिर्मळ ॥ कलियुगांतीलकांहींमळ ॥ जयाचेशरीरालागींकेवळ ॥ तिळमात्रहीनलागला ॥ ६ ॥ राघवदासा
चास्वभावगोड ॥ ज्यासीनभावेवृथाबडबड ॥ हरिकीर्तनाचीपरमआवड ॥ नित्यनेमतोचिजयाचा ॥ ७ ॥ पूर्णतयाचेंसंतपण ॥ त्रिवि
धतापादीसहनकरून ॥ तोलामाजीनिघालेपूर्ण ॥ तयासीदृष्टांतपरिसावा ॥ ८ ॥ तळींऐरणीवरीबैसोन ॥ घनप्रहारवरीसहनकरून ॥
जेवींआपुलेंखरेपण ॥ जनांसीहीहिरादावीतसे ॥ ९ ॥ ऐसेरघुनाथदासझालेसमर्थ ॥ प्रपंचरूपीसाहोनिअनर्थ ॥ जेणेंआपलासाधिला
स्वार्थ ॥ नढळलेंचित्तजयाचें ॥ १० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ ए
कशेंत्रेसष्ठावाछप्पागोडहा ॥ ११ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूपरमउदार ॥ कधींनमजसीदेईअंतर ॥ माझेअपराधअसोनिथोर ॥ सर्व
हीआपणक्षमाकरी ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ दासनिके दासंतको चौकस चौकी ये मंडि ॥ हरि नारायण नृपतिपदम बेरछे बिराजे ॥ गांव
हुसंगाबाद अटल उधो भल छाजे ॥ भले तुलसीदास भट ख्यात देवकल्याने ॥ वोहिथबिग रामदास सुहेले परम सुजानो ॥ ओली
परमानंदके धुजा सबल धर्मको गडी ॥ दासनिके० ॥ १६४ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ दासाचेंदास्यत्वकरावयासुरस ॥ इतुकेभक्तहेझा
लेचौकस ॥ केवळचौक्याचमांडोनिविशेष ॥ एकेकागांवासीराहिले ॥ २ ॥ हरिदासआणिनारायणदास ॥ तिसरानृपतीपद्मदास ॥ बेरं
छ्यामाजीकरितीवास ॥ संतभक्तांसीसेवोनी ॥ ३ ॥ हुसंगाबादगांवींकेवळ ॥ उद्धवभक्तराहेअचल ॥ संतसेवाकरोनिनिर्मल ॥ भलेप
णआपुलेंनिवडिलें ॥ ४ ॥ तुळसीदासहेभलेभक्त ॥ जेकांसज्जनमंडळींत ॥ शूरपणेंझालेख्यात ॥ देवकल्याणीराहातसे ॥ ५ ॥ वोहिथ
बिगगांवींसुरस ॥ भक्तराहातसेरामदास ॥ सुहेलेगांवींजयाचावास ॥ परमदासतोजाणावा ॥ ६ ॥ ओलीगांवांतपरमानंद ॥ ज्याची
धर्मध्वजासुबद्ध ॥ भूवरीगडलीअसेशुद्ध ॥ असेप्रख्यातसकळांसी ॥७॥ मूल० ॥ भ० ॥ म० ॥ एकशेंचौसष्ठावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूपरमदयाळ ॥ अन्यायक्षमाकरोनिसकळ ॥ मजलाबुद्धीदेवोनिनिर्मळ॥
भक्तिप्रेमामृतचालवी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ अवला सरीर साधन सवला ए बाइ हरिभजनबल ॥ दमा प्रगट सबदुनी रामबाई बीरा
हीरामनि ॥ लाली नारा लक्ष जुगल पारवति जगत धनि ॥ खीचनी केसी धना गोमती भक्तउपासिनि ॥ बादररानी विदित गं
गा जमुना रैदासनि ॥ जेंवा हरषा जोपसिनी कुंवररायकी रति अमल॥ अबला शरीर ॥ १६५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अबलांचेंशरीर
असोन ॥ सबलजयांचेंअसेसाधन ॥ ऐशाबायाह्याझाल्यापूर्ण ॥ हरिभजनबलतयांचें ॥ २ ॥ दमाबाईअसेविख्यात ॥ तैसीचसबदुनी
महाभक्त ॥ रामबाईबीरादोघीसंत ॥ हिरामणीचहिराजाहली ॥ ३ ॥ लालीनारालच्छासुमती ॥ तैशाचदोघीझाल्यापार्वती ॥ जगामा
जीधन्यह्मणविती ॥ ऐशाह्याकामिनीजाहल्या ॥४॥ खीचनीकेसीतैसीधना॥ गोमतीसभक्तांचीउपासना॥ बादरराणीतैशाचविदितजा
णा ॥ गंगायमुनारैदासनी ॥ ५ ॥ जेंवाआणिहर्षाउपासिनी ॥ कुंवराबाईमहाभक्तिनी ॥ ऐसियास्त्रियांनींकेलीकरणी ॥ कींजयांची
कीर्तिनिर्मल ॥ ६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्र० ॥ एकशेंपांसष्ठावाछप्पागोडहा ॥ ७ ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरूमजवरीकृपाकरी ॥ ह्मणोनिबुद्धीउपजेबरी ॥ नातरीमाझीकायवैखरी ॥ ऐसि
यापरीबोलेल॥१॥ ॥मू०छ०॥ कन्हरदास संतनि कृपा हरि हृदै लावो लह्यो ॥ श्रीगुरु सरने आय भक्तिमारग सत जान्यो ॥ संसारी ध
र्महीं छांडि झूटि आरु साच पिछान्यो ॥ जो साखाद्रुम चंद जगतते इंहिबिधि न्यारो ॥ सर्वभूतसमदृष्टी गुन गंभीर अति भारो ॥ भक्त
भलाइ वदन नित कुवचन कबहू नहि कह्यो ॥ कन्हरदास० ॥ १६६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सज्जनांच्याकृपेकरून ॥ कन्हरदासेंहृद
यींआपण ॥ सांठविलाकींजगज्जीवन ॥ हालाभपरमजोडिला ॥ २ ॥ श्रीगुरूसीशरणयेऊन ॥ भक्तिमार्गासीसत्यजाणून ॥ संसारीधर्म
दिलेसोडून ॥ सत्यआणिमिथ्याओळखिलें ॥ ३ ॥ जैसेवृक्षाच्याफांदीवर ॥ दाखवावयासीसांगतीचंद्र ॥ परीतोतेथोनिअसेदूर ॥ लक्षा
वधीयोजनेंआडदेखा ॥ ४ ॥ तैशाचपरीकन्हरदास॥ प्रपंचामाजीदिसतीविशेष ॥ परीतेजगाहूनदूरबहुवस ॥ सर्वथाअलिप्तराहती ॥

॥५॥ सर्वभूतांवरसमानदृष्टी ॥ भगवत्स्वरूपमानीसृष्टी ॥ जयाच्यागुणांचीपहातांपुष्टी ॥ अतिशयत्वेंगंभीर ॥ ६ ॥ भगवद्भक्तांचेंभलेपण ॥
नित्यमुखानेंकरीवर्णन ॥ कधींस्वप्नांतहीदुष्टवचन ॥ उच्चारिलेंनाहींजयानें ॥७॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥
महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसाहासष्ठावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरूमाझापरमदयाळ ॥ माझीसर्वहीपुरवीआळ ॥ ह्मणोनिऐसीभक्तिमाळ ॥ मा
जियामुखानेंहोतसे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ लव्यो लटेरा आनबिधी परम धरम अति पीन तन ॥ कहनी रहनी एक एक प्रभुपद
अनुरागी ॥ जसवितान जग तन्यो संत समत बड भागी ॥ तैसोई पूत सपूत नूत फल जैसो परसा ॥ हरि हरिदासनि टहल
कवितरचना पुनि सरसा ॥ सुरसुरानंदसंप्रदाय दृढ केशव अधिक उदार मन ॥ लव्यो लटेरा० ॥ १६७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ केश
वदासमहाभक्त ॥ लटेरानामेंझालेख्यात ॥ लटेराह्मणजेबहुअशक्त ॥ व्रजभाषेंतबोलती ॥ २ ॥ परंतुतोइतरधर्मांत ॥ सर्वप्रकारेंअसेअश
क्त ॥ परमधर्मामाजीअत्यंत ॥ शरीरपुष्टअसेज्याचें ॥ ३ ॥ बोलणेंआणिककरणेंआणिक ॥ यापरीलोकांतअसतीकितीक ॥ बोलणीआ
णीरहणीएक ॥ ऐसेकेशवजीजाहले ॥४॥ प्रभूचेचरणींप्रीतीसम्यक ॥ ऐसेकेशवजीझालेएक ॥ ज्यांच्यायशाचामंडपदेख ॥ ताणोनिगेला
सेजगामाजी ॥ ५ ॥ ऐसेथोरतेभाग्यवंत ॥ जयांचेंवर्णनकरितांबहुत ॥ सकळहीसंतदेतीसंमत ॥ कायतेंमाहात्म्यवर्णावें ॥ ६ ॥ ज्याप
रीतेझालेसंत ॥ तैशाचपरीपुत्रसपूत ॥ मुख्यज्यापरीबीजहोत ॥ तैसेंचियेतफळत्यातें ॥ ७ ॥ श्रीहरीआणिहरीचेदास ॥ यां
चीसेवाकरणेंविशेष ॥ तैसीचकवितरचनासुरस ॥ आल्हादकरसकळांसी ॥ ८ ॥ सुरसुरानंदाचासांप्रदाय ॥ त्यामाजीसदृढकेश
वराय ॥ ज्याच्यामनांतीलपाहतांआशय ॥ अधिकउदारत्ववसेतेथें ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥
महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसदसष्ठावाछप्पागोडहा ॥ १० ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरुपतीतपावन ॥ माझेअपराधअनेकअसोन ॥ सकळहीतेक्षमाकरून ॥

मजवरीकृपाकरीतसे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ केवलराम कलजुगके पतितजीव पावन किया ॥ भगत भागवत विमुख जगत गुरूनाम
नजाने ॥ ऐसे लोग अनेक ऐंचि सनमारग आने ॥ निरमल रति निहकाम अजाते सदा उदासी ॥ तत्वदरसी तमहरनसील करुना
की रासी ॥ तिलक दाम नवधा रतन कृष्णकृपा करि दृढ दिया ॥ केवलराम० ॥ १६८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ केवलराममहासमर्थ ॥
कलियुगातीलजीवपतीत ॥ जेहींपावनकेलेबहुत ॥ सन्मार्गींबळेंचिलाउनी ॥ २ ॥ श्रीहरीचेभक्तभागवत ॥ यांसीसदाजेविन्मुखराहत ॥
जेहींजन्मोनियाजगांत ॥ गुरूचेंनामनजाणिलें ॥ ३ ॥ ऐसियापरीअनेकजन ॥ तयांसीबलात्कारेंकरून ॥ सन्मार्गासीआणिलेजाण ॥
ऐसेकरुणानिधानकेवलजी ॥ ४ ॥ जयांचीरतीपाहतांनिर्मळ ॥ निष्कामअंतःकरणसढळ ॥ अजाह्मणजेमायाकेवळ ॥ तिणेंशींसर्वदा
उदासी ॥ ५ ॥ स्पष्टतत्त्वदेतीदाऊन ॥ जेणेंतमाचेंहोतसेहरण ॥ जयाचेंशीलपहातांपूर्ण ॥ केवळराशीचकरुणेची ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णाच्या
कृपेकरून ॥ नवधासदृढभक्तिरत्न ॥ मेळऊनतिलकमाळाजाण ॥ कितीएकलोकांसीदीधली ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ घरघर जाय क
हे यहे दान दीजे मोको कृष्णसेवा कीजे नाम लीजे चित्त लायके ॥ देखे भेषधारि दसवीस कहु अनाचारी दिये प्रभुसेवनके रीति
दि सिखायके ॥ करुनानिधान कोऊ सुनें नही कान कहूं बैलके लगायो साटो लोटे दया आयके ॥ उपऱ्यो प्रगट तन मनकी स
चाई अहो भये तदाकार कहो कैसें समुझायके ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ लोकांच्याघरोघरजाऊन ॥ दारापाशींधरणेंबैसून ॥ ह्मणेम
जएवढेंद्यावेंदान ॥ श्रीकृष्णसेवनकरावें ॥ ८ ॥ सद्भावयुक्तचित्तलाऊन ॥ तैसेंचिकरावेंनामस्मरण ॥ ऐसेंअंतरींदयायेऊन ॥ लोकांसी
सांगतफिरतसे ॥ ९ ॥ तेणेंकितीएकझालेपावन ॥ साक्षात्कारपूर्णपावोन ॥ केवलजीसह्मणतीकरुणानिधान ॥ तेंचिप्रख्यातनामझालें
॥ १० ॥ गेलेएकऐशादेशांत ॥ जेथेंदुर्जनराहतीबहुत ॥ हेजोंफिरतीबोधकरीत ॥ परंतुकोणीचनायकती ॥ ११ ॥ ह्मणतीतुमच्यासारिखे
सज्जन ॥ तिलकमालाधारणकरून ॥ आमुच्यागांवापासूनजाण ॥ दहाकोसांवरराहती ॥ १२ ॥ तुमच्यासारिखाचिअसेवेष ॥ परंतु
लुटितीयात्रस्थांस ॥ पहिलेंतयासीबोधाविशेष ॥ मगभजनासीलागूंआह्मी ॥ १३ ॥ वरिवरीदावितांभक्तिधर्म ॥ त्यासारिखेंतुमचेंअसे

लकर्म ॥ जरीतुमचाबोधउत्तम ॥ तरीतेसकळबोळवावे ॥ १४ ॥ ऐसेंतयाचेंऐकतांवचन ॥ केवळदासजीनिघालेआपण ॥ जेथेंवेषधा
रीहोतेजाण ॥ तेथेंयेऊनपोहोंचले ॥ १५ ॥ सर्वत्यालोकांसीबोलावून ॥ ह्मणतीतुह्मीहावेषघेऊन ॥ कशासाठींहेंकुकर्मजाण ॥ करितां
नरकांतपडावया ॥ १६ ॥ तेह्मणतीआह्मीपोटासाठीं ॥ ऐसीकरोनियांआटाआटी ॥ यात्रस्थांसीघालोनिसंकटीं ॥ आपुलानिर्वाहचा
लवितों ॥ १७ ॥ त्यावरीबोलतीकेवलदास ॥ जरीतुह्मातेंधनाचीआस ॥ तरीमीसांगतोंउपायास ॥ निश्चयधरूनकरालकीं ॥ १८ ॥
तेव्हांतेह्मणतीसकळजन ॥ जेणेंआह्मांसीमिळेलधन ॥ तोआह्मीउपायकरूंपूर्ण ॥ मगहाव्यवहारसर्वसोडूं ॥ १९ ॥ केवलजीह्मणतीस
प्तदिवस ॥ मजसवेंकरातुह्मीउपवास ॥ हृदयींआठवोनिजगन्निवास ॥ अहर्निशिनामह्मणावें ॥ २० ॥ ऐसेंतयासीकबूलकरोन ॥ स
र्वांसीआपुल्यासवेंघेऊन ॥ बैसलेकरीतनामस्मरण ॥ सप्तदिनपर्यंततेधवां ॥ २१ ॥ यापरीलोटतांसप्तदिवस ॥ मगकायकरीकेवलदास॥
आळवोनियांश्रीकृष्णास ॥ ह्मणेमनोरथपुरवायांचे ॥ २२ ॥ ऐसाभक्तांचाजाणोनिआशय ॥ कायकरीतसेमाधवराय ॥ एकाएकींहाल
वलाहें ॥ वर्षावहोयसुवर्णाचा ॥ २३ ॥ एकाएकींचतेंपहातांधन॥ चोरासीवैराग्यझालेंपूर्ण॥ ह्मणतीइतुकेंचकरितांस्मरण ॥ एवढाचला
भजाहला ॥ २४ ॥ तरीसर्वकाळकरितांस्मरण ॥ कायलाभहोईलनकळेपूर्ण ॥ ऐसाअंतरींविवेकहोऊन ॥ धनलुटवूनदीधलेंतैं ॥ २५ ॥
केवलदासाचेचरणधरून ॥ ह्मणतीआह्मासीकरावेंपावन ॥ मगसर्वांसीउपदेशून ॥ सन्मार्गासीलाविले ॥ २६ ॥ ऐसियापरीतेवेषधारी ॥
पाहोनिदहावीसअनाचारी ॥ प्रभुसेवेचीरीतीभारी ॥ शिकवोनिदीधलीसकळांतें ॥२७॥ मगत्यायेवोनिगांवांत ॥ तेथीलहीसकळकेलेभ
क्त ॥ पुढेंएकठिकाणींफिरतफिरत ॥ जाउनियांजोंपोहोंचले ॥ २८ ॥ तोंतेजागींचेकुटिलजन ॥ यांसीपुसतीनामाभिधान ॥ येरूसांगतीभावें
करून ॥ केवळदासह्मणतीसर्वही ॥२९॥ कोणीकोणीभाविकजन ॥ मातेंह्मणतीकरुणानिधान ॥ ऐसेंतयांचेंऐकतांवचन ॥ सर्वहीदुर्जनहांस
ती॥३०॥ ह्मणतीकेवढेंनामसुंदर ॥ कोणीनेतीनाइकल्यावर ॥ कोणीह्मणतीकरुणाकर ॥ कैसेंआहेतेंपाहूंकीं ॥३१॥ चाबूकहातींघेऊनसत्वर
॥एकवृषभासीकेलाप्रहार ॥ तेंपाहोनिकांपलेंअंतर ॥ केवलदासाचेंतेधवां ॥३२॥ अंतःकरणींदयायेऊन ॥ तत्काळपडलेमूर्च्छापन्न ॥ तेव्हां

तेधांवलेसकलजन ॥ केवळदासासीजोंपहाती ॥३३॥ चाबूकमारिल्याचावळ ॥ तयाच्यादेहींदिसेनिर्मळ ॥ तेव्हांसर्वहीकरितीहळहळ ॥ ह्म
णतीकरुणानिधानसत्यहे ॥३४॥ नामासारिखीमनाचीसत्यता ॥ केवळतदाकारझालेतत्त्वता ॥ भूतमात्रांचेठाईऐक्यता ॥ ऐसीकोणाची
नपाहिली ॥३५ ॥ प्रियादासजीह्मणतीआपण ॥ कैसेंसांगावेंतेंसमजावोन ॥ मजलाकांहींनकळलेंपूर्ण ॥ अगाधचरित्रसंतांचें ॥३६॥
मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंअडसष्ठावाछप्पागोडहा ॥ ३७ ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपरमानंदा ॥ माझीनिवटोनिसर्वआपदा ॥ सत्वरआपुल्यादाखवींप
दा ॥ भक्तीचाधंदालावोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीमोहनमिश्रितपदकमल आसकरनजस विस्तऱ्यो ॥ धर्मसील गुनसींव म
हाभागोत राजरिषि ॥ पृथ्वीराजकुलदीप भीमसुत विदित कील्हसिखि ॥ सदाचार अति चतुर विमल बानी रचनापद ॥ सूर धी
र उदार बिनै भलपन भक्तनि हद ॥ सीतापतिपद राधासुवरभजन नेंम कूरम धऱ्यो ॥ श्रीमोहन० ॥ १६९ ॥ ॥टी०ओ० ॥
आसकरनराजामहाभक्त ॥ श्रीमोहनजीच्याचरणकमलांत ॥ भक्तिभावेंझालामिश्रित ॥ हेंयशजयाचेंविस्तारिलें ॥२॥ वृत्तीजयाचीधर्मशी
ल ॥ गुणांचीतोसीमाचकेवळ ॥ महाभागवतअसेनिर्मळ ॥ रायांतराजऋषीजाहला ॥ ३ ॥ पृथ्वीरायाच्याकुलांत ॥ कुलदीपकहेझालेस
त्य ॥ भीमसिंहरायाचेसुत ॥ सर्वांसीविदितअसेकीं ॥४॥ कील्हदासाचेशिष्यसुंदर ॥ निर्मलजयाचासदाचार ॥ पदरचनेंतअतिशयच
तुर ॥ निर्मळवाणीजयाची ॥ ५ ॥ क्षत्रियांमाजीशूरधीर ॥ दातृत्वपणेंअतिउदार ॥ भलेपणामाजीथोर ॥ विनयबहुतअंगींवसे ॥ ६ ॥
सीताकांतआणिराधावर ॥ यांमाजीकांहींनधरीअंतर ॥ उभयतांच्याहीचरणींतत्पर ॥ भजनाचानेमधरिलासे ॥७॥ हिंदुस्थानींक्षत्रियकु
लांत ॥ कछुवानामेंअसेजात ॥ आसकरणराजामहासमर्थ ॥ तयाच्यायातींतजन्मला ॥ ८ ॥ भूवरीभक्तमंडळींत ॥ जयाचीभक्तींतझा
लीहद्द ॥ प्रेमहरीचेचरणींशुद्ध ॥ कितीतेंवर्णनकरावें ॥ ९ ॥ ॥ मू०क० ॥ नरवरपुर ताको राजा नरवर जानो मोहनजू धरी हिये
सेवा निकी करीहे ॥ घरी दस मंदिरमे रहे रहे चौकि द्वार पावत न जान कोऊ ऐसी मती हरीहे ॥ पऱ्यो कोऊ काम आये अबही

लिवाय ल्यावो कहे पृथ्वीपती लोग कानमे न धरीहे ॥ आई फौज भारी सुधी दीजिये हमारि सुनि वहु बात डरी अति परी खरबरीहे ॥१॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ सर्वरायांतनरवर ॥ नगरजयाचेंनरवर ॥ ऐसाजोकांनृपतीथोर ॥ नामआसकरणजयाचें ॥ १० ॥ राधिकारमणमन
मोहन ॥ तयातेंहृदयींधरोनिपूर्ण ॥ उत्तमप्रकारेंकरीसेवन ॥ सप्रेमयुक्तहोउनी ॥ ११ ॥ आपुल्यानजरबागांत ॥ सुंदरमंदिरबांधोनि
तेथ ॥ मोहनजीचीस्थापनाकरीत ॥ सप्रेमयुक्तपूजीतसे ॥ १२ ॥ दाहाघटिकादिवसपर्यंत ॥ मोहनजीचीसेवाकरीत ॥ तोंपर्यंत
मंदिरांत ॥ येऊंनदेतकोणासी ॥ १३ ॥ चौकीबैसविलीदारावर ॥ तयासीआज्ञाकरीभयंकर ॥ भीतरीकोणीआलियानर ॥
शिरश्छेदकरीनतुमचा ॥ १४ ॥ परमसंकटहीआलियाजाण ॥ मजलानकरावेंनिवेदन ॥ भंगकरीलजोमाझेंमन ॥ घेईनप्राणत
याचा ॥ १५ ॥ ऐसेंहरीचेंकरीसेवन ॥ सर्वस्वेंहरोनिगेलेंमन ॥ दुसराकोणीनआवडेजन ॥ सर्वहीआपणसेवाकरी ॥ १६ ॥
मंगलार्तीपासोन ॥ राजभोगापर्यंतजाण ॥ आपुल्याहस्तेंकरीसेवन ॥ एकाग्रमनकरोनी ॥ १७ ॥ ऐसियापरीकरितांसेवन ॥
एकदाऐसीआलीअडचण ॥ कांहींकार्यपडलेंह्मणून ॥ बादशाहआलानरवरा ॥ १८ ॥ सेवकांसीआज्ञाकरीत ॥ आतांचितुह्मीजावोनि
त्वरित ॥ आसकरणासीआणायेथ ॥ कांहींआमुचेंकार्यअसे ॥ १९ ॥ बादशाहाच्याआज्ञेवरून ॥ बोलवावयासीआलेजन ॥ तोंतया
सीसांगतीप्रधान ॥ येवेळींभूपतीनभेटेची ॥ २० ॥ ऐसेंऐकतांतेदूतकोपले ॥ ह्मणतीबादशाहेंआह्मांसधाडिलें ॥ रायासीभेटोनियेंचिवे
ळे ॥ नेऊंसत्वरतयासी ॥ २१ ॥ प्रधानह्मणतीबादशाहकोण ॥ साक्षातइंद्रहीआल्याजाण ॥ आमुचाभूपतीआसकरण ॥ नभेटेचितया
सी ॥ २२ ॥ बादशाहासीसांगाविनवण ॥ दाहाघटकाआलियादिन ॥ आपोआपभूपतीआपण ॥ प्राप्तहोईलआपणापाशीं ॥ २३ ॥
तेव्हांत्यादूतांसीक्रोधयेऊन ॥ बादशाहापाशींत्वरेंजाऊन ॥ सर्वहीकरितीनिवेदन ॥ तेणेंतयासीकोपचढला ॥ २४ ॥ ह्मणेकरारेसैन्यसि
द्ध ॥ आसकरणाशींकरूंयुद्ध ॥ यापरीअंतरींभरोनिक्रोध ॥ ससैन्यआलानरवरावरी ॥ २५ ॥ सेवकांसीआज्ञाकरीत ॥ शुद्धीजावोनि
घावीत्वरित ॥ कींसैन्यआलेंसेअसंख्यात ॥ युद्धकरावयातुह्मासीं ॥२६॥ सत्वरधाडाआसकरणासी ॥ नातरीव्हावेंसिद्धयुद्धासी ॥ दूतीं

ऐकतांत्यावचनासी ॥ आलेनरवरासीधांऊन ॥ २७ ॥ तेथेंजेहोतेप्रधानजन ॥ तयांसीसर्वहीकरितीनिवेदन ॥ तेहींतीगोष्टकरितां
श्रवण ॥ भीतीउत्पन्नजाहली ॥ २८ ॥ सकळहीअंतरींखडबडोन ॥ ह्मणतीकायकरावेंजाण ॥ जरीरायासीकरावेंनिवेदन ॥ तरीतोप्रा
णघेईलकीं ॥ २९ ॥ तरीआतांअसोकांहीं ॥ मरावेंरणांगणाचेठाईं ॥ रायाचीअवज्ञाकरोनिपाहीं ॥ वृथाअपमृत्युकांकरावा ॥ ३० ॥
ऐसासकळांनींविचारकरून ॥ आपुलेंसज्जकरोनिसैन्य ॥ जागोजागींतोफालाऊन ॥ युद्धासीसिद्धजाहले ॥ ३१ ॥ ॥ मू०क० ॥
कहिके पठाई कहो कीजिये लराइ सुनि रुचि उपजाई चली पृथ्वीपती आयोहे ॥ पऱ्यो सोच भारी तब बात यो बिचारी कही आ
प एक जावो गयो अचिरज पायोहे ॥ सेवा करि सिद्धि साष्टांग व्हैके भूमि परे देखि बडि बेरि पाव खडग लगायोहे ॥ कटि गई
एंडी ऐपे टेढिहु न भौंह करी करि नितनेम रीति धीरज दिखायोहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ बादशाहासीसांगोनिधाडिती ॥
आपणआमुचेमुख्यभूपती ॥ आपुल्यावरीशस्त्रनिश्चिती ॥ आह्मींकैसेंउगारावें ॥ ३२ ॥ पहिलेंआपणशस्त्रकाढावें ॥ आह्मांसीचारघा
यह्माणावे ॥ मगआपणासीआहेठावे ॥ क्षत्रियधर्माचाप्रकार ॥ ३३ ॥ जोकोणीयुद्धासीआलियासमीप ॥ स्वामीअथवाअसोकींबाप ॥ आपु
ल्यावीरपणाचाप्रताप ॥ कौतुकेंकरूनदाखवावा ॥ ३४ ॥ जयझालियायशसंपूर्ण ॥ मृत्युपावलियास्वर्गभुवन ॥ मिळेलआपुल्याकृपेक
रून ॥ आज्ञानुसारसिद्धआह्मी ॥ ३५ ॥ यापरीतयाचेंवर्तमान ॥ बादशाहासीहोतांश्रवण ॥ हृदयींउपजलीप्रीतीपूर्ण ॥ मगआ
पणचिनिघाला ॥ ३६ ॥ कोठेंआहेतोआसकरण ॥ तयाचीभेटमीचघेईन ॥ जेथेंनजरबागहोताजाण ॥ तेथेंयेऊनपोहोंचला ॥ ३७ ॥
तैंद्वारपाळासीसंकटपडलें ॥ आतांकैसेंकरावेंवहिलें ॥ मुख्यबादशाहचियेथेंआले ॥ यांसीरोधावेंकवण्यापरी ॥ ३८ ॥ ऐसामगत
यांनींविचारकेला ॥ एकटेचअंतरींबादशाहाला ॥ जाऊंद्यावेंइतरसकळां ॥ रोधोनिबाहेरठेवावें ॥ ३९ ॥ ऐसाअंतरींविचारकरू
न ॥ बादशाहासीहातजोडोन ॥ ह्मणतीएकटेचिजावेंआपण ॥ दुसरानन्यावाबरोबरी ॥ ४० ॥ बादशाहेंतेंमान्यकरून ॥ एक
टेचिभीतरीगेलेआपण ॥ पाहतीतोंरावआसकरन ॥ प्रभूचेंपूजनकरीतसे ॥ ४१ ॥ तिकडेचित्याचेंलागलेंध्यान ॥ बादशाहासी

नपाहिलेंजाण ॥ येरूअंतरींआश्चर्यपाऊन ॥ उभाराहूनपाहतसे ॥ ४२ ॥ तेव्हांसर्वहीझालेंपूजन ॥ पंचारत्यादीस्तवनकरून ॥
प्रभूसीकरीसाष्टांगनमन ॥ देहभानप्रेमेंनसेची ॥ ४३ ॥ दोनघटिकापर्यंत ॥ पडलाराहेदंडवत ॥ तेंपाहोनिबादशाहतेथ ॥ कायआ
पणकरीतसे ॥४४॥ आपुलेंखड्गनम्रकरून ॥ रायाच्यापायांसीठेवीलाऊन ॥ ह्मणेकैसेंलागलेंध्यान ॥ आतांचिसमजूनयेईलकीं ॥ ४५ ॥
तोंनमस्कारआटोपून ॥ उभाराहेजोंआसकरन ॥ खड्गपायांसीलागून ॥ टांचाकापूनगेल्याकीं ॥४६॥ परंतुतयासीनसेचिस्मरण ॥
भृकुटीहीवांकडीनकेलीजाण ॥ तैसाचिप्रेमेंकरीपूजन ॥ नित्यनेमाच्याप्रमाणें ॥ ४७ ॥ आपुल्याधीरत्वाचीरीती ॥ स्पष्टदाविली
बादशाहाप्रती ॥ हरीचेठाईंअगाधप्रीती ॥ कितीतेकीर्तीवर्णावी ॥ ४८ ॥ ॥ मू०क० ॥ उठि चीक डारि तब पाछेसो
निहार कियो मुजरा बिचारि पातसाह अति रीझेहे ॥ हितकी सचाई यहै नेकु न कचाई होत चरचा चलाई भाव सु
निसुनि भीजिहे ॥ बीते दिन कोउ नृप भक्त सो समायो पृथ्वीपति दुख पायो सुनि भोग हरि छीजेहे ॥ करे विप्र सेवा
तिन्हे गांव लिखि न्यारे दिये बाके प्रानप्यारे लाड करो कही धीजेहे ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मगसर्वहीपूजाआटो
पून ॥ सेजेवरीप्रभूसीनिजऊन ॥ चिकाचापडदाआडटाकोन ॥ नंतरपाहिलेंपाठिमागें ॥ ४९ ॥ तंवतेदेखिलेबादशाह ॥ मुजराकरोनि
लवलाहें ॥ हातजोडोनिउभाराहे ॥ ह्मणेअपराधक्षमाकीजे ॥ ५० ॥ त्याच्याभक्तीचाविचारपाहोन ॥ बादशाहहीझालेसुप्रसन्न ॥ आ
सकरनासीहृदयींलाऊन ॥ करितीवर्णनतयाचें ॥५१॥ मोहनजीचेठाईंप्रीत ॥ तुमचेहृदयींआहेसत्य ॥ न्यूननसेचियत्किंचित ॥ ऐसाभ
क्तमीदेखिलानाहीं ॥ ५२ ॥ मगउभयतांहातधरून ॥ प्रभूचीचर्चाकरितीपूर्ण ॥ परस्परेंभाषणश्रवणकरून ॥ प्रेमानेंअंतरींभीजले ॥५३॥
मगबादशाहबोलेवचन ॥ निशिदिनऐसेंचिप्रेमेंकरून ॥ मोहनजीचेंकरावेंसेवन ॥ दिलीसआपणनयावें ॥ ५४ ॥ ऐसेंरायासीआश्वासो
नी ॥ बादशाहआलाआपुलेस्थानीं ॥ इकडेआसकरनप्रीतीकरूनी ॥ नित्यतैसीचकरीपूजा ॥ ५५ ॥ यापरीसेवनकरितांसुरस ॥ कि
तीएकलोटोनिगेलेदिवस ॥ कालेंकरूननिजधामास ॥ आसकरनभक्तपावला ॥५६॥ बादशाहासीहोतांश्रवण ॥ दुःखपावलेंअंतःकर

ण ॥ मोहनप्रभूसीआठवोन ॥ ह्मणेहोतुमचाभक्तगेला ॥ ५७ ॥ कोणएसेंकरीलसेवन ॥ नानाप्रकारचेभोगकरून ॥ कोणतुह्मासीकरीलअर्पण ॥ ह्मणोनिअंतरींखेदकरी ॥ ५८ ॥ आसकरनगेल्यावर ॥ मोहनजीच्यासेवेवर ॥ विप्रजोठेविलाहोतासुंदर ॥ तयासीझडकरआणविलें ॥ ५९ ॥ तयासीबादशाहकरीविनवण ॥ मोहनजीच्यासेवेलागुन ॥ खर्चाचीतजवीजसर्वजाण ॥ लाविलीचअसेलरायानें ॥ ६० ॥ परंतुगांवहेमाझ्याकडून ॥ आणीकघ्यावेसेवेलागुन ॥ ह्मणूनदेतसेसनदकरून ॥ वरीविनवणकरीतसे ॥ ६१ ॥ आसकरनाचेप्राणप्रिय ॥ बहुतचिहोतेदेवराय ॥ सर्वस्वेंप्रीतीकरोनिपाहें ॥ तयांचेंसेवनकरीतहोता ॥ ६२॥ तैसेचतुह्मीहीप्रीतीकरून ॥ मोहनजीचेंकरावेंसेवन ॥ ऐसेंसांगतसांगतजाण ॥ गेलाप्रेमांतरंगोनी ॥ ६३ ॥ ऐसासंतांचासमागम ॥ बादशाहासीफावलेंप्रेम ॥ मोहनजीच्यासेवेचानेम ॥ सर्वहीआपणचालवी ॥ ६४ ॥ मूलभक्ति० ॥ भक्तिरस० ॥ महाराष्ट्र० ॥ एकशेंएकुणसत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ६५ ॥छ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपरब्रह्मा ॥ नकळेकवणासीतुझामहिमा ॥ ज्यावरीकृपाकरिसीपरमा ॥ तोचिगुणकांहींगातसें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ निहकंचन भक्तनि भजे हरिप्रतीति हरिबंसके ॥ कथा कीरतन प्रीती संतसेवा अनुरागि ॥ खरिया खुरिया रीति ताहि ज्यो सर्वसु त्यागी ॥ संतोषी सुठि सील असद आलाप न भावे ॥ काल वृथा नहि जाय निरंतर गोविंद गावे ॥ शिष्य सपूत श्रीरंगको उदितपारिषद अंसके ॥ निहकंचन० ॥ १७० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जोकोणीभक्तअकिंचन ॥ त्याचेंश्रीहरीचकरीभजन ॥ ऐसेंव्यासाचेंवाक्यपूर्ण ॥ भगवद्गीतेंतअसेकीं ॥ २ ॥ हरिवंशेंतेंधरोनिचित्तीं ॥ त्यावरीठेविलीसत्यप्रतीती ॥ कथाकीर्तनींपरमप्रीती ॥ संतसेवनींबहुप्रेम ॥ ३ ॥ जैसेपूर्वींव्यासोनारायण ॥ भारतामाजीकरितीवर्णन ॥ तृणविकणारएकजाण ॥ सर्वस्वतेणेंदानदीधलें ॥ ४ ॥ कोणीनृपतीएकयात्रेस ॥ ससैन्यगेलाकुरुक्षेत्रास ॥ तेथेंदानाचामहिमाविशेष ॥ सूर्यग्रहणपर्वकाळीं ॥ ५ ॥ तेणेंसर्वस्वेंकेलेंदान ॥ इतरकितीकानेंकेलेंपुण्य ॥ तयारायाच्यासैन्यांतजाण ॥ घासविकणारएकहोता ॥ ६ ॥ तोहीविचारकरीआपण ॥ कांहींसर्वस्वकरावेंदान ॥ परंतुजवळीनसेचिधन ॥ कायतेंपुण्यकरावें ॥ ७ ॥ मगह्मणेसर्वस्वहेंचिआपुलें ॥ खुरियाघासभर

ण्याचेंजाळें ॥ खुरियाह्मणजेखुरपावहिलें ॥ ह्मणोनितेंचिदानकरी ॥ ८ ॥ मुळींचहोताअकिंचन ॥ त्यावरीऐसेंकेलेंदान ॥ तेणेंश्रीहरी
झालेप्रसन्न ॥ तत्काळअनुभवदाविला ॥ ९ ॥ रावजोंपरतलानगरास ॥ उष्णकाळाचेहोतेदिवस ॥ सूर्यतपतसेबहुवस ॥ तेणेंसकळां
सतापहोतसे ॥ १० ॥ तयामाजीतोतृणविकणार ॥ जातसेजयामेळ्याबरोबर ॥ त्यावरीछायाकरुणाकर ॥ मेघाचीसततठेवीतसे ॥११॥
मुख्यतातपर्यंतोघासविक्या ॥ जैसेत्यागीखरियाखुरिया ॥ तैशाचिप्रकारेंकरोनियां ॥ हरिवंशेंसर्वस्वत्यागिलें ॥ १२ ॥ सुंदरजयाचा
स्वभावजाण ॥ संतोषवृत्तीनेंराहेपूर्ण ॥ कधींनआवडेअसद्भाषण ॥ भजनींनिमग्नसर्वदा ॥ १३ ॥ कधींनवृथाघालवीकाळ ॥ गोविंदा
चीकीर्तीनिर्मळ ॥ सर्वदागायनकरीकेवळ ॥ त्यामाजीनिमग्नराहतसे ॥ १४ ॥ श्रीरंगाचेशिष्यसपूत ॥ सर्वकाळसेवेमाजीउदित ॥ अंश
रूपेंकरोनिविशद ॥ विष्णुपार्षदजाणावे ॥ १५ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत॥
एकशेंसत्तरावाछप्पागोडहा ॥ १६ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूदीनदयाळा ॥ तुजविणकोणकरीलकळकळा ॥ शेवटासनेइजेभक्ति
माळा ॥ अनाथमजलाजाणोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ हरिभक्तिभलाइ गुनगंभीर वांटै परी कल्यानके ॥ नवलकिशोर दृढव्रत
अनन्य मारग दृढ धारा ॥ मधुरबचन मनहरन सुखद जानत संसारा ॥ परउपकार बिचारि सदा करुनाकी रासी ॥ मनबचसर्वसु रू
प भक्तपदरैन उपासी ॥ धर्मदाससुत सील सुटि मन मान्यो कृष्ण सुजानके ॥ हरिभक्त० ॥ १७१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जैशातैशा
प्रकारेंकरून ॥ हरिभक्तांचेंभलेंकारण ॥ गंभीरपणेंहाचिगुण ॥ कल्याणजीच्यावांव्यासआला ॥ २ ॥ नदीचीधारावाहेसतत ॥ तैसें
याचेंदृढव्रत ॥ अनन्यमार्गेंकरोनिसत्य ॥ नवलकिशोरचरणींरतसदा ॥ ३ ॥ सुखदआणिमनोहर ॥ ऐसेंउच्चारीवचनमधुर ॥ सर्वजाण
तसेसंसार ॥ सारअसारकायआहे ॥ ४ ॥ सदाअंतरींतोचिविचार ॥ जेणेंघडेकींपरोपकार ॥ हृदयामाजीदयाफार ॥ केवळकरुणेची
राशीचकीं ॥ ५ ॥ रूपजीज्ञयाचेसद्गुरूपूर्ण ॥ कायावाचामनेंकरून ॥ सर्वस्वेंतयाचेंकरीसेवन ॥ ऐसागुरुभक्तअसेकीं ॥ ६ ॥ भक्तचर

णरजाचासम्यक ॥ कल्याणदासपरमउपासक ॥ धर्मदासाचेचिरंजीवदेख ॥ शीलसुंदरजयाचें ॥ ७ ॥ श्रीकृष्णप्रभुजगज्जीवन ॥ घेतलापुरतेपणींजाणोन ॥ तेव्हांतयाचेंधालेंमन ॥ त्यामाजीनिमग्नराहिले ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकाहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूपरमदयाळ ॥ माझेठाईंपरमकळवळ ॥ पुरवीतसेसर्वहीआळ ॥ अपराधक्षमाकरोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ विठ्ठलदास हरिभक्तिको दुहूहाथ लाडू लिया ॥ आदिअंत निरवाह भक्तपदरजव्रतधारी ॥ रह्यो जगतसो ऐंडि तुछ जाने संसारी ॥ प्रभु सीतापतिकी पधित प्रगट कुलदीप प्रकासी ॥ महत्तसभामे मान जगत जाने रैदासी ॥ पद पढत भई परलोकगति गुरु गोविंद जुगल फल दिया ॥ विठ्ठलदास० ॥ १७२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जैसेदोनीकरांतसुंदर ॥ प्रेमानेंलाडूघ्यावेसत्वर ॥ तैसेहरिभक्तआणिश्रीवर ॥ विठ्ठलदासेंप्रीतीनेंसेविले ॥ २ ॥ जन्मादारभ्यआदिअंत ॥ हेंचिनिर्वाहाकेलेंवृत्त ॥ संतचरणरजातेंसत्य ॥ प्रेमेंधारणकरावें ॥ ३ ॥ संसारीजनांतेंतुच्छमानोन ॥ सर्वजगासीराहेदुरोन ॥ सीतापतीचेंकरीसेवन ॥ तेचिपद्धतीप्रगटज्याची ॥ ४ ॥ कुलामाजीदीपप्रकाशी ॥ ज्याचीमान्यतामहतसभेसी ॥ सर्वजगजाणेरोहिदासासी ॥ तैसेंचिथोरत्वअसेयाचें ॥ ५ ॥ श्रीहरीचेंपदगातगात ॥ परलोकगतीझालीप्राप्त ॥ सद्गुरुचरणींनिष्ठाबहुत ॥ तैसेचिसेविलेगोविंदासी ॥ ६ ॥ याउभयतांनींकृपाकरून ॥ दोन्हीफलेंदीधलींपूर्ण ॥ इहलोकींमान्यताझालीजाण ॥ अंतींपरलोकप्राप्तझाला ॥७॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंबाहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूभक्तवत्सल ॥ जेंजेंभक्ताचेंकार्यसकळ ॥ तेंतेंपूर्णकरीतसेसफळ ॥ ऐसाअभिमानदासाचा ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भगवंत रचे भारी भगत भक्तनके सनमानकौ ॥ क्वाहव श्रीरंग सुमनि सदानंद सर्वसुत्यागी ॥ शामदास लघुलंब अनन्य लाखा अनुरागी ॥ मारू मुदित कल्यान परसवंशीनारायन ॥ चेताग्वाल गुपाल संकर लीला

पारायन ॥ संतसेय कारज किया तोषत शामसुजानको ॥ भगवंत० ॥ १७३ ॥ ॥ भक्ताचाकरावयासन्मान ॥ देवेंथोरहेरचिले सज्जन ॥ तयांचेंपरिसानामाभिधान ॥ एकेकवेगळेकरूनियां ॥ २ ॥ क्वावहआणिश्रीरंगसुमन ॥ तैसेचिसदानंदभक्तजाण ॥ जेहींसर्वस्वत्यागकरून ॥ सेविलेचरणसंतांचे ॥ ३ ॥ शामदासआणिलघुलंबजाण ॥ जेभक्तांचेठाईअनन्य ॥ लाखाभक्तासीअनुरागपूर्ण ॥ संतांचेचरणींसर्वदा ॥ ४॥ मारूभक्तपरमसंतोषी ॥ कल्याणसादरसदासेवेसी ॥ नारायणदासपरसाबंसी ॥ संतचरणांसीसदानम्र ॥ ५ ॥ चेताग्वालगोपालसंकर ॥ हरीचीलीलापरमसुंदर ॥ त्यामाजीहेपरायणफार ॥ जन्मादारभ्यकार्यहेंचिकेलें ॥ ६ ॥ श्यामसुंदरमहासर्वज्ञ ॥ तयासीसंतसेवनेंकरून ॥ परमसंतोषदिधलाजाण ॥ यापरीभक्तहेजाहले ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंत्र्याहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजी सद्गुरुराया ॥ सत्वरमजलादाखवींपाया ॥ प्राप्तझालीहेदुर्लभकाया ॥ जातसेवायांकायकरूं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ तिलकदामपर कामकों हरिदास हरि निर्मियो ॥ सरनागतिको सीबर दान दधीच टेक बलि ॥ परमधरम प्रल्हाद सीस जगदेव देन कलि ॥ बीकावत बानेत भक्तिपन धर्मधुरंधर ॥ तूंबरकुलदीपक संतसेवा नित अनुसर ॥ पारथ पीठ अचिरज कोन सकलजगमे जस लियो ॥ तिलकदाम० ॥ १७४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तिलकमाळाजेधारणकरिती ॥ तयांचीसेवाकरावयानिश्चिती ॥ प्रभूनेंविचारकरोनिचित्तीं ॥ हरिदासभक्तनिर्मिला ॥ २ ॥ शरणागताचेंकरीपालन ॥ ज्यापरीशिबिनृपतीजाण ॥ दधीचीसारिखेंदेतसेदान ॥ निश्चयबलिसमजयाचा ॥ ३ ॥ प्रल्हादासारिखापरमधर्म ॥ कलींतदेणगीदेण्यांतपरम ॥ जगदेवनामेंझालाउत्तम ॥ हरिदासत्यासमजाहले ॥ ४॥ बीकावतनगरचेनृपनाथ ॥ बाणेबंदरजपूतजात ॥ धर्मधुरंधरभगवद्भक्त ॥ भक्तीविषईंपणपूर्णज्याचा ॥ ५ ॥ तुंबरभक्ताच्याकुळींदेख ॥ केवलझालेकुलदीपक ॥ संतसेवाकरीसम्यक ॥ नित्यअनुसरेत्यामाजी ॥ ६ ॥ पार्थाच्यामागेंकलियुगांत ॥ हरिदासभक्तझालासमर्थ ॥ कोणआश्चर्यअसेयांत ॥ विपरीतकोणीमानूंनये ॥ ७ ॥ पार्थेंमि

छप्पा १७४

ळविलेंयशअद्भुत ॥ तैसेंचियेणेंसर्वजगांत ॥ यशमिळवोनिघेतलेंबहुत ॥ यापरीविख्यातजाहले ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ प्रल्हादआ
दि भक्त गाये गुन भागवत सर्व इकठोरे आय देखे आजु हरिदासमे ॥ रीझ जगदेवसो यो कहिके बखान कियो जानत न कोऊ
सुनो कन्यो ले प्रकास मे ॥ रहें एक नटी शक्तिरूप गुन जटी गावे लागे चटपटी मोह पावे मृदु हासमे ॥ राजा रिझवार करे दे
वेकौं बिचारि पै न पावे सार काढ्यो सीस राख्यो तेरे पासमे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हरिदासाच्याउपमेलागुन ॥ शिबीदधीची
बलीसज्जन ॥ प्रल्हादादिघेतलेपूर्ण ॥ सर्वतेमाहितआहेतकीं ॥ ९ ॥ यासर्वांचेएकंदर ॥ भागवतांतगुणवर्णिलेसुंदर ॥ परंतुदेणगीदेण्यां
तथोर ॥ जगदेवकैसाजाहला ॥ १० ॥ तयाचेगुणवर्णनकरून ॥ सर्वांसीमीकरितोंकथन ॥ कोणासीमाहीतनसेचिजाण ॥ करितोंप्र
काशश्रवणकरा ॥ ११ ॥ जगदेवनामेंनृपसमर्थ ॥ बीकावतचाभूपतीख्यात ॥ राज्यकरोनिभक्तिपंथांत ॥ सावधानराहेसर्वदा ॥१२॥
एकदाजेंनिघालेंमुखांतून ॥ त्याचेंसत्यत्वेंकरीपालन ॥ देणगीदेण्यांतपरमनिपुण ॥ त्यासमदुसरानसेचि ॥ १३ ॥ एकवारांगनाहोतीथो
र ॥ देवीसारिखेंरूपसुंदर ॥ अंगींभरलेगुणअपार ॥ कायतेंवर्णनकरावें ॥ १४ ॥ जेव्हांतिणेंकरावेंगायन ॥ चटपटलागुनजातसेपूर्ण ॥
त्यांसीनराहेदेहभान ॥ जेश्रवणासीबैसती ॥ १५ ॥ जीचियामृदुहास्येंकरून ॥ कैसाहीविरक्तअसोजन ॥ अंतःकरणींमोहपावून ॥
तिजआधीनहोतसे ॥ १६ ॥ एकदांरायाच्यासभेआंत ॥ त्यावारांगनेसीकरितांनृत्य ॥ रंगओढवलापरमअद्भुत ॥ जगदेव
प्रसन्नजाहले ॥ १७ ॥ कायदेणगीद्यावीह्मणून ॥ अंतरींपाहेविचारकरून ॥ परंतुतिचेंजैसेंगायन ॥ त्यासमसारनमिळेची ॥ १८ ॥ म
गअंतरींकेलाविचार ॥ त्रिभुवनींदुर्लभनरशरीर ॥ त्यामाजीसारमस्तकसुंदर ॥ तेंचिअर्पणकरावेंईसी ॥ १९ ॥ तिजलाजवळीबोलाऊ
न ॥ ह्मणेतुजवरीमीझालोंप्रसन्न ॥ आपुलेंदेतोंशिरकापोन ॥ येसमईंदेणगीतुजलागीं ॥ २० ॥ ह्मणेअहोजीमजपावलें ॥ ठे
वाआपुल्यापाशींयेवेळे ॥ जेव्हांमजलागेलतेव्हांचिभले ॥ मागोनघेईनआपणासी ॥ २१ ॥ ॥ मू०क० ॥ दियो कर दाहिनो मे यासो
नही जाचो कहू सुनि एक राजा भेद भावसो बुलाइहे ॥ नृत्य करि गाइ रीझ लेवो कही आप देऊ ओज्यो बायो हात रिसभरिके सुनाइ

हे॥ एतो अपमान पानि दक्षिन लै दियो ऐहो नृपगजदेवजूको ऐसी कहा पाइहे॥तासो दसगुनि लीजे मोको सो दिखाइ दिजे दई नही जा
य काहू मोहिको सुहाइहे॥ २॥ ॥टी०ओ०॥आजिमजआपणदीधलेंमस्तक॥याहूनदेणगीचानराहिलाहक्क॥तरीमीआपुलासव्यकरस
म्यक॥ऐशियादेण्यासअर्पिला ॥२१॥ सव्यहस्तेंआजिपासोन ॥ कोणासीनमीयाचनाकरीन॥ जैसाआपुलानिश्चयपूर्ण॥ तैसाचिमाझा
जाणावा ॥२२॥ ऐसेंउभयतांचेंऐकोनिभाषण ॥ सर्वहीआश्चर्यकरितीजन ॥ देशोदेशींतेंवर्तमान ॥ व्यापोनिगेलेंभूवरी ॥ २३ ॥ एका
रायानेंकरितांश्रवण ॥ तोह्मणेहीगोष्टहोणेंकठीण ॥ कैसाउभयतांचानिश्चयपूर्ण ॥ आजिमीपाहीनपरीक्षा ॥ २४ ॥ मगतीवारांगनाबो
लाऊन ॥ आपुल्यासभेंतकरवीगायन ॥ तिचेअंगींतोतैसाचिगुण ॥ घेतलेरिझवोनसकळांसी ॥ २५ ॥ तेव्हांतोभूपतीप्रसन्नहोऊन ॥
तिजलादेणगीदेतसेआपण॥वारांगनातीजवळयेऊन ॥ डावाहस्तपुढेंकरी॥२६॥ तेणेंरायासीक्रोधभरून ॥ कायतिजलाऐकवीभाषण ॥
आजिकरिसीतूंमाझाअपमान ॥ डावाहस्तपुढेंकरूनी ॥ २७॥ तीह्मणेमाझादक्षिणकर ॥ जगदेवासीअर्पिलासुंदर ॥ रावह्मणेऐसीदेणगी
फार ॥ कायत्यापासूनमिळाली ॥ २८ ॥ तीमजलागींदावींआणोन ॥ त्याहूनआजिमीदेईनदशगुण ॥ तीह्मणेतैसीतुह्मालागोन ॥ दी
धलीनजायदेणगी ॥ २९ ॥ जेंकांहींतेणेंदीधलेंजाण ॥ तेंआवडलेंमजलागोन ॥ कायतेंतुह्मासीदाखवूंपूर्ण ॥ त्यासमदेणारनसेदुसरा ॥
॥ ३० ॥ ॥ मू०क० ॥ कितो समुझाये ल्यावो कहे यहे जक लागी गई बडभागीपास वस्तु मेरी दीजिये ॥ काटि दियो सीस
तन रहै ईसशक्ति लखो ल्याई बकसीस थार ढापि देखि लीजिये ॥ खोलिके दिखायो नृप मूरछा गिरायो तन धनकी न बात अब
याको कहा कीजिये ॥ मेज्रु दीनो हात जानि आनि ग्रीव जोरि दई लई वही रीझ पद तान सुनि लीजिये ॥ ३ ॥ टी०ओ० ॥
ऐसेंकितीकप्रकारेंसी॥ समजावीतसेत्यारायासी॥ परीतोकांहींनसमजेमानसीं॥ ह्मणेतीदाखवींदेणगीमजला॥३१॥ ऐसारायाचाहट्टपाहू
न ॥ मगतीवारांगनागेलीआपण ॥ जगदेवाच्याजवळजाऊन ॥ ह्मणेमजमाझीदेईवस्तु ॥ ३२ ॥ तेणेंतत्काळखड्गघेऊन ॥ घरींठेविलें
शिरकापोन ॥ श्रीहरीच्यासत्तेंकरून ॥ देहतैसाचिराहिला ॥ ३३ ॥ मगतेबक्षीसीताटांतठेऊन ॥ तिणेंत्यावरीवस्त्रझांकोन ॥ तयाराया

च्यासभेंतयेऊन ॥ ह्मणेहेंपाहोनघेइजे ॥ ३४ ॥ मगत्यावरीलवस्त्रकाढोन ॥ रायासीदीधलेंदाखवोन ॥ येरूतेंकरितांअवलोकन ॥ मूर्च्छायेऊनपडेधरणीं ॥ ३५ ॥ ह्मणेजगदेवाचीधन्यधन्य ॥ यापरीदेणारआहेकोण ॥ हीगोष्टधनाचीनसेचिजाण ॥ येथेंआपणकायकरावें ॥ ३६ ॥ तियेसीह्मणेमीहरलोंपूर्ण ॥ हेंजगदेवाचेंकृत्यपाहोन ॥ परंतुतुझाकैसापण ॥ यासारिखास्पष्टदाखवीं ॥ ३७ ॥ त्यावरीवारांगनाकायबोलत ॥ जगदेवाचीजैसीदेणगीसत्य ॥ तैशाचपरीमीदीधलाहस्त ॥ तुह्मासीकौतुकदावितें ॥ ३८ ॥ जरीकरदीधलाअसेलसत्य ॥ तरीजगदेवजीहोईलजिवंत ॥ मगसवेंघेऊनतोनृपनाथ ॥ आलीतेंप्रेतजेथेंहोतें ॥ ३९ ॥ त्याधडावरीठेवोनिशिर ॥ नृत्यासीआरंभकरीसुंदर ॥ जेंपदऐकोनरिझलानृपवर ॥ यापरीदेणगीदीधली ॥ ४० ॥ त्याचिपदासीकरीगायन ॥ रागयुक्तघेतसेतान ॥ जगदेवेंतेंकरितांश्रवण ॥ बैसेउठोनएकाएकीं ॥ ४१ ॥ जैसेनिद्रेंतूनउठोनबैसती ॥ तैसीजगदेवाचीझालीरीती ॥ जयजयकारसर्वकरिती ॥ वर्णितीकीर्तीरायाची ॥ ४२ ॥

॥ मू०क० ॥ सुनि जगदेवरीती प्रीति नृपराजसुता पितासो बखानि कही वाहिको ले दीजिये ॥ तबतो बुलाये समुझाये बहुभांति खोलि बचन सुनाये आछु बेटी मेरी लीजिये ॥ नव्यो सतवार जब कही डारो मारि वे ले मारिवेको बोली वह मारो मति भीजिये ॥ दृष्टिसो न देखे कही ल्यावो काटि मूंड ल्याये चाहे सीस आखिनिको गयो फिरि रीझिये ॥ ४ ॥

॥ टी०ओ० ॥ सर्वभूवरीप्रगटलीकीर्ती ॥ मुख्यबादशाहजोहोतानिश्चिती ॥ त्याच्याकन्येनेंहेंऐकतांरीती ॥ लागलीप्रीतीजगदेवासी ॥ ४३ ॥ ऐसेंजयाचेंसत्यपण ॥ तोचिमीभ्रतारकरीनपूर्ण ॥ आपुल्यापित्यासीकरीविनवण ॥ करावेंअर्पणमजत्यासी ॥४४॥ बादशाहेंऐकोनितोविचार ॥ जगदेवासीआणवीसत्वर ॥ सर्वहीत्यासीकथूनिप्रकार ॥ ह्मणेहीआज्ञापाळावी ॥ ४५ ॥ तेव्हांतोविचारकरीआपण ॥ हीतोंजातीचीआहेयवन ॥ मीतोंरजपूतबच्चापूर्ण ॥ विपरीतघडेलकैसेंहें ॥ ४६ ॥ केवळहोऊनविषयाधीन ॥ बादशाहाच्यालोभांतयेऊन ॥ यवनीसवेंलावावेंलग्न ॥ अधःपतनहोयजेणें ॥ ४७ ॥ जरीहेप्राणजातीलस्पष्ट ॥ तरीहीमजलानकरणेंगोष्ट ॥ ऐसाआपुलाविचारप्रगट ॥ बोलूनदाविलाबादशाहासी ॥ ४८ ॥ तेव्हांबहुतप्रकारेंकरून ॥ बादशाहसांगेसमजावोन ॥ आजिहेमाझीक

न्याजाण ॥ देतसेंग्रहणकरींतूं ॥ ४९ ॥ अर्धराज्यमीदेईनतुजला ॥ आणीकजेंजेंमागसीलमजला ॥ तेंतेंदेईनयेचिवेळां ॥ करींतूंकन्ये
चाअंगिकार ॥ ५० ॥ यापरीशतवारबोधकेला ॥ परंतुजगदेवनटोनिगेला ॥ ह्मणेमीकांतानकरींइजला ॥ तैंकोपआलाबादशाहासी
॥ ५१ ॥ सेवकालागींबोलाऊन ॥ ह्मणेघ्यासत्वरयाचेप्राण ॥ बादशाहाच्याआज्ञेवरून ॥ चालिलेघेऊनरायासी ॥ ५२ ॥ कन्येसीकळ
तांवर्तमान ॥ ह्मणेजगदेवाचेनघ्यावेप्राण ॥ त्याचेठिकाणींमतीपूर्ण ॥ रंगोनिमाझीगेलीसे ॥ ५३ ॥ एकदांनपाहिलेडोळेभरून ॥ म
जलात्याचेंघ्यावेंदर्शन ॥ बादशाहह्मणेतोदुष्टपूर्ण ॥ नकरींअवलोकनतयाचें ॥ ५४ ॥ जरीतुझाहेतुपूर्ण ॥ तरीआणारेशिरकापोन ॥ क
न्यापाहीलन्यह्याळोन ॥ मगफेंकूनघ्यावेंत्यासी ॥ ५५ ॥ सेवकेंतयाच्याआज्ञेवरून ॥ त्वरेंआणिलेंशिरकापोन ॥ कन्याजोंपाहेउत्सुकहो
ऊन ॥ तोंकायचमत्कारजाहला ॥ ५६ ॥ जगदेवाचानिश्चयथोर ॥ गतप्राणहीअसतांशिर ॥ त्यायवनीच्यानहोतसेसमोर ॥ गेलेफि
रोनपाठीमागें ॥ ५७ ॥ जिकडूनजिकडूनतीपाहेसम्यक ॥ तिकडूनतिकडूनतेंहोतसेविन्मुख ॥ ऐसेंबादशाहेंपहातांकौतुक ॥ रीझले
तयाच्यानिश्चयावरी ॥ ५८ ॥ मगतेंहातींशिरघेऊन ॥ तयाधडासीदिलेंलाऊन ॥ तयाचानिश्चयपहावयापूर्ण ॥ कायआपणबोलतसे
॥५९॥ माझेकन्येचेठाईसत्य ॥ तुझेंकिंचितहीनसेलचित्त ॥ तरीतूंसत्वरहोऊनजिवंत ॥ देशीलआलिंगनमजलागीं ॥ ६० ॥ ऐसेंतयाचेंऐक
तांभाषण ॥ जगदेवतत्काळबैसेउठोन ॥ बादशाहेंहृदयींलाविलापूर्ण ॥ यापरीनिश्चयजयाचा ॥६१॥ ॥ मू०क० ॥ निष्ठारिझवाररीति कीनी
बिस्वारि यह सुनो साधुसेवा हरिदासजूने करीहे ॥ परदान संत सोहे देतहे अनंत सुख रह्यो सुख जानि भक्तसुता चित्त धरीहे ॥ दोऊ मिलि
सोवे रितुग्रीषमकी छातपर गातपरगात सोये सुधी नही परीहे ॥ दांतो नके करवेको चढे निसिसेस आप चादर उठाय नीचे आये ध्यान हरी
हे ॥ ५ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ जगदेवाच्यागोष्टीवरून ॥ हरिदासाचेंबक्षीसदेणें ॥ आणिनिश्चयाचीरीतीपूर्ण ॥ केलीवर्णनविस्तारें ॥६२॥ आ
तांहरिदासेंप्रीतीकरून ॥ कैसेंसाधूचेंकेलेंसेवन ॥ तेंहीपरिसासावधान ॥ कोणतेरीतीसेवेची ॥ ६३ ॥ हरिदासजीनृपतीअसोन ॥ के
व्हांहीघरांतयेवोंसज्जन ॥ परंतुपडदानसेचिजाण ॥ अंतर्गृहांतफिरतांही ॥ ६४ ॥ केवळआपुलेंघरजाणोन ॥ संततेथेंराहतीयेऊन ॥ हरि

दासजीसेवाकरून ॥ सुखअनंतदेतसेतया ॥ ६५ ॥ ऐसेंतेथेंसुखजाणोन ॥ कोणीएकराहिलासज्जन ॥ नित्यभक्षितांउत्तमान्न ॥ इंद्रियें
सर्वहीचेतलीं ॥ ६६॥ त्यावरीराहेअंतःपुरांत ॥ कामानेंखवळोनिगेलेंचित्त ॥ हरिदासाचीकन्यानिश्चित ॥ रूपेंबहुतसुंदरअसे ॥ ६७॥
तियेचेठिकाणींवेधलेंमन ॥ तीहीयासीरतलीपूर्ण ॥ दोघांचेंचित्तएकहोऊन ॥ झालेनिमग्नविषयामाजी ॥ ६८ ॥ एकदांग्रीष्मऋतूआं
त ॥ गरमीशरीरींहोतसेबहुत ॥ ह्मणोनिमाडीवरजाऊनिनित्य ॥ उभयतांहीविषयकरिती ॥ ६९ ॥ एकदांउभयतांगळांपडून ॥ निज
लेअसतांप्रीतीकरून ॥ तोंघोरनिद्रागेलीलागून ॥ शुद्धीनराहिलीदोघांतें ॥७०॥ उभयतांचेंहीउघडेंशरीर ॥ तोंमागिल्यारात्रींसत्वर ॥
हरिदासआलेमाडीवर ॥ मुखमार्जनकरावया ॥ ७१ ॥ तोंविपरीतह्मापाहिलाप्रकार ॥ दोघांचेंहीउघडेंशरीर ॥ आपुल्याअंगावरचीचाद
र ॥ घातलीसत्वरउभयतांवरी ॥ ७२ ॥ तैसेंचिआपणखालींयेऊन ॥ बैसलेकरीतहरिचेंध्यान ॥ ऐसेंविपरीतनेत्रींपाहून ॥ चित्तींविक्षोभ
नसेची ॥ ७३ ॥ ॥ मू०क० ॥ जागिपरे दोऊ अरबरे देखि चादरको पेखि पहिचांन सुता पिताहीकी जानिहे॥ संत दृग नये चले
बेठे मग पग लये गये एकांतमे यो बिनती बखानिहे ॥ नेकु सावधान व्हैके कीजिये निसंक काज दुष्टराज छिद्र पाय कहे कटूबा
नीहे ॥ तुमकोज्ञु नाव धरे जरे सुन हियो मेरो डरे निंदा आपनी न होत सुखदानिहे ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंइकडेजागेहोऊ
न॥ उभयतांजोंपहातीआपण॥ तंवअंगावरीचादरजाण॥ हरिदासाचीदेखिली॥७४॥ कन्येनेंपित्याचीचादरह्मणून॥ घेतलीपुरतपणेंजा
णोन॥ दोघेंहीलज्जायमानहोऊन॥ तैसींचिउतरोनखालींआलीं॥७५॥ आधोभागींदृष्टीकरोनियां॥ संतजोंजातसेउतरोनियां ॥ पहिलेचि
हरिदासयेवोनियां ॥बैसलेहोतेमार्गावरी॥ ७६॥ जैसेखालींउतरतांसज्जन ॥ लागेचरणांसीजाऊनआपण॥ हळूचतयातेंहातींधरून ॥
गेलेघेऊनएकांतीं ॥ ७७ ॥ विनंतीकरूनकायबोलत ॥ जेंकांहींआपणकरितांकृत्य ॥ तेणेंसंतोषमजचित्तांत ॥ परंतुएककरावें ॥७८॥
कांहींसावधराहोनिउत्तम ॥ करणेंतेंनिःशंककरावेंकाम ॥ लोकांसीहेंकळतांपरम ॥ निंदाकरितीलतूमची ॥ ७९ ॥ भाऊबंदआमुचेराजे
दुष्ट॥ छिद्राचीहेपाहोनिगोष्ट॥ आमुच्यातोंडावरीस्पष्ट॥ कटुभाषणकरितीलकीं॥८०॥तुह्मासीकोणीठेवितांनांव॥ माझेश्रवणींपडतांभाव॥

हृदयजळूनजाईलसर्व ॥ ऐसेंआपणनकरावें ॥ ८१ ॥ आपणमाझेसुखाचेदानी ॥ आपुलीनिंदानव्हावीजनीं ॥ यालागींमीभीतसेंम
नीं ॥ आणीककांहींचिंतानसे ॥ ८२ ॥ ॥मू०क०॥ इतनी जतावनीमे भक्तिको कलंक लगे ऐपे संक वही साधुघटतीन भईये ॥
भई लाज भारी बिषैवास धोय डारी नीके जीके दुःखरासी चाहे कहू उठि जाइये ॥ निपट मगन किये नानांबिधि सुख दिये दिये
पै न जानि मिल लालनि लडाइये ॥ गोविंद अनुज जाके बासुरीको साचो पन मनमे न ल्यायो नृप इहिबिधि गाइये ॥ ७ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ यांतएकशंकाआलीजाण ॥ हरिदासेंसंतासीघरांतनेऊन ॥ इतुकेंदीधलेंकींजतावोन ॥ येणेंभक्तीसकलंकलागे ॥
॥ ८३ ॥ तरीऐसीशंकानघ्यावी ॥ हरिदासचित्तींऐसेंभावी ॥ कींसंतांचीघटतीनव्हावी ॥ ह्मणोनितयांसीजताविलें ॥ ८४ ॥ यापरी
बोधितांभक्तराज ॥ संतांसीबहुतवाटोनिलाज ॥ हृदयींविषयाचाजोहोतासमाज ॥ उत्तमप्रकारेंधुवोनिटाकिला ॥८५॥ मगतेंजीवींक
र्मआठवोन ॥ दुःखाचीराशीहोतसेगहन ॥ अहोकोठेंतरीजावेंउठोन ॥ ऐसेंहृदयांतबहूइच्छी ॥ ८६ ॥ तैंहरिदासेंप्रीतीकरून ॥ नानाप्र
कारेंसुखदेऊन ॥ अतिशयप्रेमांतकेलेंनिमग्न ॥ जाऊंनदीधलेंसंतांसी ॥ ८७ ॥ संतआणिआपणमिळोन ॥ श्रीहरीचेलाडपुरवोन ॥ अ
त्यंतभक्तिप्रेमेंकरून ॥ निशिदिनसेवाकरितेझाले ॥८८॥ हरिदासाचाधाकटाबंधु ॥ गोविंदनामेंअसेसाधु ॥ त्याचेहीअंतरींपरमबोधु ॥
प्रेमरंगांतरंगला ॥ ८९ ॥ तयाचेअंगींसद्गुणथोर ॥ ऐसीमुरलीवाजवीसुंदर ॥ जेणेंसकळांचेंमोहेअंतर ॥ परीएकपणसत्यत्याचा ॥ ९० ॥
एकश्रीहरीवांचूनदेख ॥ मुरलीनवाजवीकोणासन्मुख ॥ परीतयाचागुणअलोलिक ॥ तळमळतीकितीएकऐकावया ॥ ९१ ॥ मुख्यपृ
थ्वीपतीबादशाह ॥ ऐकावयासीकरीउपाय ॥ महाभक्ततेगोविंदराय ॥ कांहींनमानसींआणिलेंतें ॥ ९२ ॥ ऐसियाप्रकारेंनिष्ठेकरून ॥
हरीपुढेंबासुरीकेलीगायन ॥ कांहींअंतरींआशाधरून ॥ नाहींवाजविलेंकवणापुढें ॥ ९३ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटी
काख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंचवऱ्याहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ९४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुदेवा ॥ तूंचिदयेचापूर्णठेवा ॥ माझाउद्धारकरिसीकेव्हां ॥ भवता

पेंबहुततापलों ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ नंदकुवर कृष्णदासको निजपदते नूपुर दियो ॥ तान मान सुर ताल सुलय सुटि सो
हे ॥ सुधा अंगभ्रूभंग गान उपमाको को हे ॥ रत्नाकर संगीत रागमाला रंगरासी ॥ रीझिये राधालाल भक्तपदरैनउपासी ॥ स्व
र्णकार खड्गसुवन भक्तभजनपन दृढ लियो ॥ नंदकुंवर ॥ १७५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कृष्णदासाचामहिमाथोर ॥ सा
क्षातश्रीहरीनंदकुंवर ॥ आपुल्यापायांतीलनूपुर ॥ प्रसन्नहोऊनदेतेझाले ॥ २ ॥ गायनकलेंतनिपुणफार ॥ तानमानसप्तस्वर ॥ लय
तालघेतसेसुंदर ॥ शोभाउत्तमयेतसे ॥ ३ ॥ प्रेमेंहरीपुढेंनृत्यकरीत ॥ अंगमुरडिवनेत्रकटाक्षपात ॥ केवळअमृतवर्षावहोत ॥ उपमाको
णतीअसेदुसरी ॥ ४ ॥ रत्नाकरादीसंगीतशास्त्रांत ॥ रागमालाजैशावर्णिल्यात ॥ तदनुसारसर्वकरीकृत्य ॥ रंगाचीराशीजमतसे ॥
॥ ५ ॥ आपुल्यानृत्यादिकलेवर ॥ प्रसन्नकेलेश्रीराधावर ॥ भक्तचरणांचेरजसुंदर ॥ तेचिउपासनाअसेज्याची ॥ ६ ॥ जातजयाची
असेसोनार ॥ खड्गसेनपित्याचाकुमर ॥ संतभजनाचापणसुंदर ॥ सदृढहृदयींधारणकेला ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ कृष्णदास ये
सुनार राधाकृष्णसुखसार लियो सेवा करी पाछे नृत्य गान बिस्तारिये ॥ व्हैकरी मगन काहूं दिन तनसुधि भुलि एक
पग नूपुरसो गिऱ्यो न संभारिये ॥ लाल अतिरंग भरे जानियत भंग भई पाय निज खोलि आप बांध्यो सुखभारिये ॥ फेरसु
धि आई देखि धारा ले वहाई नैन किरति यो छाई जग भक्ति लागी प्यारिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कृष्णदासहेभक्तसुंदर ॥
जातजयाचीअसेसोनार ॥ राधाकृष्णाचेंजेंसुखसार ॥ तेंसर्वसादरघेतलें ॥८॥ एकाग्रलक्षेंकरून ॥ श्रीहरीचेंकरावेंपूजन ॥ पूजाझाल्या
वरीजाण ॥ नृत्यगायनविस्तारावें ॥ ९ ॥ यापरीनित्यकरावेंआपण ॥ ऐकावयाबैसतीयेऊनसज्जन ॥ नित्यसमाजहोतसेनवीन ॥
मिळतीअपारजनतेथें ॥ १० ॥ एकेदिवशींनृत्यगायन ॥ करितांप्रेमांतझालेनिमग्न ॥ देहाचीशुद्धीनराहिलीजाण ॥ हरीच्या
रंगांतरंगले ॥ ११ ॥ तंवएक्याचरणींचेंनूपुर ॥ गळोनिखालींपडलेंसत्वर ॥ विरसहोण्याचाआलाप्रकार ॥ तेंश्रीहरीनेंपाहिलें ॥ १२ ॥
नृत्याच्याअत्यंतप्रेमरंगांत ॥ हरीचेंभरलेंहोतेंचित्त ॥ भंगझालाहेंपाहोनित्वरित ॥ देवआपणकायकरी ॥ १३ ॥ आपुल्यापायांतीलनू

पुर ॥ श्रीहरीनेंसोडोनिसत्वर ॥ निजकरकमलेंकरूनसुंदर ॥ बांधिलेंपाईंकृष्णदासाच्या ॥ १४ ॥ तेणेंनरंगांतझालाभंग ॥ तेव्हांहरीसी
सुखअभंग ॥ तेवेळींअतिशयेंदाटलारंग ॥ सकळहीप्रेमांतमग्नझाले ॥ १५ ॥ पुढेंआटोपतांनृत्यगायन ॥ कृष्णदासजोंपाहेआपण ॥ तों
पायांतीलनूपुरतुटोन ॥ सभेमाजीपडलेंसे ॥ १६ ॥ मगजोंपायांकडेपाहे ॥ तोंप्रभूचेंनूपुरबांधिलेंआहे ॥ अहोहेंकायकेलेंदेवें ॥ ह्मणो
निगहिवरेतेधवां ॥ १७ ॥ नेत्रींहूनचालिल्याजळधारा ॥ प्रेमेंशरीरकांपेथरथरां ॥ ह्मणेहेदयाळाकरुणाकरा ॥ हेंकायकेलेंआपण ॥१८॥
यापरीपहाततोचमत्कार ॥ सर्वहीकरितीजयजयकार ॥ कृष्णदासाचीकीर्तिअपार ॥ व्यापोनिगेलीजगामाजी ॥ १९ ॥ जेहींजेहींतेऐ
किलीकीर्ती ॥ गोडतयांसीलागलीभक्ती ॥ तेहीलागलेत्याचिपंथीं ॥ प्रेमेंसेवितीहरीतें ॥ २० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबो
धिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंपंचाहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ २१ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूआनंदकंदा ॥ भवरूपीमजबाधेआपदा ॥ सत्वरदावोनिआत्मपदा ॥
प्रपंचधंदानिवटिजे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ परमधरमप्रतिपोषको संन्यासी ये मुगटमनि ॥ चित्तसुख टीकाकार भक्ति सर्वोपर राषी
॥ दामोदरतीरथ रामअर्चनविधि भाषी ॥ चंद्रोदय हरिभक्त नरसींव्हारन कीनी ॥ माधौमधुसूदनसरस्वती परमहंसकी रति ली
नी ॥ प्रबोधानंद रामभद्र जगदानंद कलियुग धनी ॥ परमधरम० ॥ १७६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ परमधर्मह्मणजेभक्तिधर्म ॥ याचेंपो
षणकरणारपरम ॥ संन्यासीहेझालेउत्तम ॥ मुगुटमणीचजगामाजी ॥ २ ॥ थोरथोरघेऊनग्रंथाधार ॥ ऐशाकेल्याटीकासुंदर ॥ ज्यांमा
जीभक्तीसर्वोपर ॥ चित्तासुखकरठेविली ॥ ३ ॥ दामोदरतीर्थस्वामीदेखा ॥ जेहींरामार्चनचंद्रिका ॥ उत्तमप्रकारेंकेलीसम्यका ॥
जगासीमान्यजाहली ॥ ४ ॥ नरसिंहारण्यश्रीहरिभक्त ॥ जेहींचंद्रोदयकेलाग्रंथ ॥ माधवमधुसूदनसरस्वतीसत्य ॥ परमहंसवतवागले
॥ ५ ॥ रामभद्रआणिप्रबोधानंद ॥ तैसेचितिसरेजगदानंद ॥ कलियुगांतहेभक्तप्रसिद्ध ॥ धन्यधन्यकीर्तिजयांची ॥ ६ ॥ ॥ मू०
क० ॥ श्रीप्रबोधानंद. बडे रसिक आनंदकंद श्रीचैतन्यचंदजूके पारषद प्यारेहे ॥ राधाकृष्णकुंजकेली निपट नव वेली कही झेल

रसरूप दोऊ किये द्दग तारेहे ॥ वृंदावनवासका हुलास लै प्रकास कियो दियो सुखसिंधु कर्म धर्म सब टारेहे ॥ ताहि सुनिसुनि
कोटिकोटि जन रंग पायो विपिन सुहायो बसे तन मन वारेहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मोठेरसिकप्रबोधानंद ॥ भूवरीकेवळआनं
दकंद ॥ कृष्णचैतन्याचेप्रियकरपार्षद ॥ भक्तहेप्रसिद्धजाहले ॥ ७॥ राधाकृष्णानेंआनंदयुक्त ॥ क्रीडाजेकेलीनिकुंजांत ॥ तिचेंवर्णनके
लेंबहुत ॥ जैसीनवीनवल्लीशोभे ॥ ८ ॥ ऐसेंरूपरसकेलेंग्रहण ॥ उभयतांराधाआणिकृष्ण ॥ नेत्रामाजीकेलेनिमग्न ॥ निर्घोंनदीधलेबा
हेरी ॥ ९ ॥ वृंदावनवासाचाथोरउल्हास ॥ तोचिवर्णनकेलाप्रकाश ॥ केवळसुखसिंधूचदिलासर्वांस ॥ कर्मधर्मइतरटाळिले ॥ १० ॥
तोचिउल्हासऐकऐकोन ॥ कोटिकोटिरंगपावलेजन ॥ गोडवाटोनियांवृंदावन ॥ राहिलेतनमनओवाळूनी ॥ ११ ॥ मूळभक्तिमालिका
ग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंशाहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ मजवरीसद्गुरूकरीलाड ॥ माझेंसर्वहीपुरवीकोड ॥ भक्तिमालेचीटीकाअवघड ॥ अ
सोनिसुघडकरवीतसे ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ अष्टांगयोग तन त्यागियो द्वारिकादास जाने दुनि ॥ सरिता कूकसगांव सलिलमे
ध्यान धऱ्यो मन ॥ रामचरनअनुराग सुद्दढ जाके साचो पन ॥ सुत कलत्र धन धाम ताहिसो सदा उदासी ॥ कठिन मोहको
फंद तरकि तोरी कुलफांसी ॥ कील्हकृपा वलिभजनकै ज्ञानखडग माया हनी ॥ अष्टांगयोग० ॥ १७७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ द्वार
कादासभक्तपूर्ण ॥ जेहींअष्टांगयोगसाधून ॥ निजतनूसीदिल्हेंसोडून ॥ सर्वहीजनजाणती ॥ २ ॥ कूकसगांवजयाचेंस्थान ॥ तेथेंन
दीएकअसेपूर्ण ॥ तिच्याउदकांतनित्यबैसोन ॥ धरावेंमनध्यानामाजी ॥ ३ ॥ जयाचासुद्दढसत्यपण ॥ रामचरणींचअनुरागपूर्ण ॥ सु
तकलत्रादिधामधन ॥ त्याहूनउदासराहेसदा ॥ ४ ॥ जातीकुलादिकांसीपूर्ण ॥ याच्यामोहाचीगांठकठिण ॥ द्वारकादासेंसहजेंकरू
न ॥ तटकनतोडूनटाकिली ॥ ५ ॥ कील्हदासाच्याकृपेंकेवळ ॥ अंगींभजनाचेंहोऊनबळ ॥ ज्ञानखड्गघेऊनसकळ ॥ मायामारूनटा
किली ॥६॥ मूळभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्ति० ॥ एकशेंसत्याहत्तरावाछप्पागोडहा ॥७॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूपरमश्रेष्ठ ॥ माझेसर्वहीहरोनिकष्ट ॥ भक्तिमार्गासीदावीस्पष्ट ॥ कृपाउद्धटकरोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०क० ॥ पूरन प्रगट महिमा अनंत करिहै कोन बखान ॥ उदैअस्तपरवतगह्वरमध्य सरिता भारी ॥ जो गज्जुगतविस्वास तहां दृढ आसन धारी ॥ व्याघ्रसिंहगुंजेखरा कछु संक न माने ॥ अर्ध न जातैं पवन उलट ऊर धकों आनें ॥ साखी शब्द निर्मल कहा कथिया पद निर्वान ॥ पूरन प्रगट० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ पूर्णदासजीप्रगटजगांत ॥ जयाचामहिमाअसे अनंत ॥ कोणासीवर्णवेलतोसाद्यंत ॥ परिसाचरित्रकांहींसें ॥ २ ॥ उदयअस्ताचलींमध्यगुहरांत ॥ थोरगंगेचाओघवाहत ॥ पूर्णदासजीबैसोनितेथ ॥ योगाभ्यासनित्यकरिती ॥ ३ ॥ योगाभ्यासींविश्वासपूर्ण ॥ दृढघालोनिबैसतीआसन ॥ सिंहव्याघ्रथोरकरितीगर्जन ॥ कांहींनशंकामानीतसे ॥ ४ ॥ अधोभागींजोवाहेपवन ॥ उलटेंतयासीऊर्ध्वआणोन ॥ प्राणायामविधीकरून ॥ जिंकोनिघेतलेप्राणांसी ॥ ५ ॥ ऐसाजरीयोगाभ्यास ॥ तथापिआवडेभक्तिविशेष ॥ त्यावरीपदेंनवीनसुरस ॥ ऐसीउत्तमकथनकेली ॥ ६ ॥ मोठ्यामोठ्यांचेशब्दनिर्मळ ॥ त्यामाजीसाक्षीघालूनकेवळ ॥ भक्तीचेंस्थापनकरोनिसरळ ॥ निर्वाणपदेंगाइलीं ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंअठ्याहत्तरावाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ ६७ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूभक्तवत्सल ॥ दीनजनांचीबहुकळकळ ॥ मायाजनितअपराधसकळ ॥ मानोनिजनातेंउद्धरी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीरामानुजपद्धितप्रताप भटलछमन अनुसऱ्यो ॥ सदाचारमुनिवृत्ति भजनभागोत उजागर ॥ भक्तनसो अति प्रीतिभक्तिदशधाको आगर ॥ संतोषीसुटि सील हृदै स्वारथ नहि लेसी ॥ परमधर्मप्रतिपाल संतमारग उपदेशी ॥ श्रीभागोतबखानिके नीर क्षीर विवरन कऱ्यो ॥ श्रीरामानुज० ॥ १७९ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीरामानुजपद्धतीचा ॥ जोकांप्रतापअसेसाचा ॥ त्यासीअनुसरलेकायावाचा ॥ मनेंकरूनीलक्ष्मणभट्ट ॥ २ ॥ जयाचापाहतांसदाचार ॥ मुनीसारिखीवृत्तीथोर ॥ श्रीमद्भागवतानुसार ॥ भजनउजागरजयाचें ॥ ३ ॥ भक्तांचेठाईंअतिप्रीती ॥ दशधाभक्तीचीखाणनिश्चिती ॥ सुंदरशीलसंतो

पीवृत्ती ॥ परोपकारीसर्वदा ॥ ४ ॥ परमधर्माचाकरीप्रतिपाळ ॥ सन्मार्गाचाउपदेशनिर्मळ ॥ करीलोकांसीसर्वकाळ ॥ स्वार्थाचालेश
नसेहृदयीं ॥ ५ ॥ श्रीमद्भागवतकथनकरोन ॥ कादिलेंसारासारनिवडोन ॥ क्षीरनीरांचान्यायपूर्ण ॥ जैसापरमहंसकरीतसे ॥ ६ ॥
मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकुणऐशींवाछप्पागोडहा ॥७॥ ॥छ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरूशंकरा ॥ मजलादेऊनउत्तमवरा ॥ भक्तिमालहाग्रंथपुरा ॥ कृपा
करोनियांकरिजेकीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ दधीचपाछे दूसरी करी कृष्णदास कलि जीति ॥ कृष्णदास कलि जीति न्योति नाहर
पल दीयो ॥ आतिथ्य धरम प्रतिपाल प्रगट जस जगमे लीयो ॥ उदासीनताकी अवधि कनक कामिन नही रात्यो ॥ रामचरनमकरंद
रहत निसिदिन मद मात्यो ॥ गलिते गलित अमितगुन सदाचार सुटि नीति ॥ दधीचपाछे० ॥ १८० ॥ ॥ टी०ओ० ॥ द
धीचऋषीच्यामागेंजाण ॥ दुसरेनिजयकेलापूर्ण ॥ ऐसाकलिकालअसतांकठिण ॥ कृष्णदासदानींजाहले ॥ २ ॥ कलिकालासीजिंको
न ॥ व्याघ्रासदेऊनआमंत्रण ॥ निजमांसाचेंघालोनिभोजन ॥ आतिथ्यधर्मप्रतिपाळिला ॥ ३ ॥ प्रगटजगांतघेतलेंयश ॥ नरतेचिकन
ककामिनींस ॥ उदासीनताऐसीविशेष ॥ केवळअवधीचजाहली ॥ ४ ॥ श्रीरामचंद्रचरणमकरंद ॥ तेथीलकेवळभ्रमरविशद ॥ निशि
दिनत्याचाघेऊनस्वाद ॥ त्यामदेंमातलारहातसे ॥ ५ ॥ जयपुराजवळीगलथाजाण ॥ तेथेंतयाचेंवसतिस्थान ॥ जयाचेपहातांअमित
गुण ॥ सदाचारनित्यसुंदरज्याचा ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० बेंठे हेगुफामे देखे सिंघ द्वार आयगयो लयो यो विचार हो अतिथ आजु
आयोहे ॥ दई जांघ काटि डारि कीजिये अहार आजु महिमा अपार धर्म कठिन बतायोहे ॥ दियो दरसन आय सांचमे रह्यो न
जाय निपट सचाई दुख जान्यो न बिलायोहे ॥ अन्न जल देवेहीको खीजत जगत नर करि कोन सके जनमन भरमायोहे ॥ १ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ एकदाबैसलेसहजगुहेंत ॥ घोरअरण्यहोतेंतेथ ॥ तोंएकव्याघ्रक्षुधाक्रांत ॥ बैसलायेऊनद्वाराजवळी ॥ ७ ॥ कृष्ण
दासासीकरावेंभक्षण ॥ परंतुतयाचेंतेजपाहून ॥ तैसाचिबैसलास्तब्धहोऊन ॥ तळमळकरीतअंतरीं ॥ ८ ॥ कृष्णदासेंतेंपाहूनिचिन्ह ॥

अंतरींघेतलेंओळखून ॥ अहोहाअथितीआलाजाण ॥ क्षुधाबहुतअसेयासी ॥ ९ ॥ परीहाअसेमांसआहारी॥ दुसरेंकांहींनआवडेभारी॥
मगकापोनिमांडीसत्वरी॥ व्याघ्राच्यासमोरटाकिली॥१०॥ व्याघ्रासीबोलेजोडोनिकर ॥ आजिहाआहारकरावासुंदर ॥ कायतोमहिमा
वर्णिजेअपार ॥ कठिणधर्मकींदाखविला ॥११॥ ऐसेंतयाचेंसत्त्वपहातां ॥ राहवलेंनजायजानकीकांता॥ तत्काळप्रगटहोवोनितत्त्वता॥
दर्शनतयासीदीधलें ॥ १२ ॥ कृष्णदासासीहृदयींधरून ॥ पाठीथापटितीप्रीतीकरून ॥ ह्मणतीरेभक्ताधन्यधन्य ॥तुजतुल्यआननसेची
॥ १३ ॥ अतिशयतुझेंसत्वपूर्ण ॥ हिंसकपशूचेंदुःखजाणोन ॥ आपुलीमांडीदिलीकापून ॥ कांहींनअंतरींशंकलासी ॥ १४ ॥ हाळींज
गांतीलमनुष्यसकळ ॥ थोडेंसेंचद्यावयाअन्नजळ ॥ हृदयामाजीकरितीतळमळ ॥ ऐसेंहेंकठिणकोणकरूंसके ॥ १५ ॥ ऐसेंहेंतुझेंपहातां
दान ॥ तटस्थहोतीसकळजन ॥ माझेंहीभ्रमिष्ठझालेंमन॥ मगरघुनंदनकायकरी ॥१६॥ कृष्णदासाच्यादेहावरून ॥ कृपेनेंहस्तफिरविती
आपण ॥ तोंपूर्ववतझालेंजाण ॥ सर्वहीशरीरतयाचें ॥ १७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंत
भक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंऐशींवाछप्पागोडहा ॥ १८ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुउमाकांता ॥ मजवरीकृपाकरोनिआतां ॥ पूर्णकरिजेसर्वयाग्रंथा ॥
बुद्धिहीनमजलाजाणोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भलिभांति निबही भगति सदा गदाधरिदासकी ॥ लालबिहारीजपत रहत निसवा
सर फूल्यौ ॥ सेवा सहजसनेह सदा आनंदरस झूल्यौ ॥ भक्तनिसों अति प्रीत रीति सबही मन भाई ॥ असै अधिक उदार संत हरि
कीरति गाई ॥ हरिविश्वास हिय आनिके सुपनेहूं आन न आसकी ॥ भलीभांति० ॥ १८१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कठिनकळीचीअ
सतांस्थिती ॥ गदाधरदासाचीभगवद्भक्ती ॥ उत्तमप्रकारेंकरूननिश्चिती ॥ भूवरीनिभलीसर्वकाळ ॥ २ ॥ लालबिहारीमेघश्याम ॥ हें
चिनिशिदिनजपेनाम ॥ तेचिठिकाणींठेवोनिप्रेम ॥ प्रफुल्लितराहेसर्वदा ॥ ३ ॥ लालबिहारीचेंनित्यआपण ॥ सहजस्नेहेंकरीसेवन ॥ त्या
चिआनंदरसांतजाण ॥ सर्वदानिमग्नराहातसे ॥ ४ ॥ भक्तांचेठाईंअतिप्रीती ॥ तेचिआवडलीमनासीरीती ॥ जयाचाआशयपहातांनि

श्वती ॥ उदारत्वअधिकअंगींवसे ॥ ५ ॥ श्रीहरीआणिभगवज्जन ॥ यांचीचकीर्तीकेलीगायन ॥ हरीचेठाईंविश्वासपूर्ण ॥ कायतोप्रका
रसांगावा ॥ ६ ॥ हरीहूनदुसरानसेसमर्थ ॥ हाचिहृदयींआणोनअर्थ॥ दुसऱ्यादेवाचीकधींस्वप्नांतं ॥ आशाकिंचितकेलीनाहीं ॥ ७ ॥
॥ ॥ मू०क० ॥ बुदानपुरढिंग वाग तामे बैठे आयकरी उर अनुराग ग्रह त्याग पागे शांमसो ॥ गांवमे न जात लोग किते हा
हा खात सुख मान लियो गात नहीं काम अरु कांमसो ॥ पऱ्यो अतिमेह देह बसन भिजाय डारे तब हरिप्यारे बोले स्वर अभिरा
मसो ॥ रहे एक साह भक्त कही जाय ल्यावो उन्हे मंदिर करावो तेरो भऱ्यो घर दामसो ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महाभक्तगदा
धरीदास ॥ संसारावरीहोऊनउदास ॥ सोडोनियांनिजघरदारास ॥ दूरदेशासनिघोनिगेले ॥ ८ ॥ बऱ्हाणपुरनगराजवळ ॥ एकबगीचा
असेनिर्मळ ॥ तेथेंयेऊनबैसलेप्रेमळ ॥ रंगलेंमानसप्रभूसीं ॥ ९ ॥ हरीचेठाईंअनुरागपूर्ण ॥ बहुतकोणासीनकरितीभाषण ॥ ऐसाअधि
कारपाहूनजन ॥ मिळतीअपारदर्शनासी ॥ १० ॥ जेथेंबैसलेगदाधरदास ॥ छायातेथेंनसेचिविशेष ॥ शीतोष्णादिपडेपाऊस ॥ स
र्वहीसहनकरीतसे ॥ ११ ॥ तयासीविनवितीसकळजन ॥ गांवामाजीचलावेंआपण ॥ येरूत्याचेंनऐकेवचन ॥ मगतेयेतीकाकुलती
॥१२॥ परीनायकेचिगदाधरदास ॥ तेथेंचिमानोनिघेसुखमनासं ॥ देहाचीकांहींनठेवीआस ॥ इतरहीविषयांसतुच्छमानी ॥ १३ ॥ एकदा
पर्जन्यपडोनिफार ॥ सवस्त्रभिजोनिटाकिलेंशरीर ॥ पवनेंसीतलागोनिफार ॥ अंगथरथरांकांपतसे ॥१४॥ ऐसीभक्तांचीपाहोनिविपत्ती॥
भक्तवत्सलश्रीराधिकापती ॥ कळवळोनियांबहुतचित्तीं ॥ हरिदासाप्रतीबोलिले ॥ १५ ॥ एकाएकींचआकांत ॥ अत्यंतमनोहरनि
घेशब्द ॥ गदाधरदासप्रेमेंऐकत ॥ तोंकायबोलिलेश्रीहरी ॥ १६ ॥ तुझियादेहाचीविपत्तिहोत ॥ तेणेंकळवळेमाझेंचित्त ॥ तरीरहावेंतु
वांगांवांत ॥ माझीहेआज्ञापाळावी ॥ १७ ॥ ऐसेंतयासीबोलोनिमधुर ॥ इकडेगांवामाजीसुंदर ॥ एकसावकारराहेथोर ॥ हरीचाभक्त
असेतो ॥ १८ ॥ तयासीभेटोनियांस्वप्नांत ॥ कायश्रीहरीआज्ञाकरीत ॥ तुवांजावोनियांबागांत ॥ आणावेघरींगदाधरदासा ॥ १९ ॥
घरांतसंपत्तीभरलीअपार ॥ बांधोनिद्यावेंमंदिरसुंदर ॥ माझीआज्ञासांगोनिसत्वर ॥ घेऊनयावेंतयासी ॥ २० ॥ ॥ मू०क० ॥ नी

ठिनीठि ल्याये हरि बचन सुनाये जवतब करवायो उंचो मंदिर संवारिके ॥ प्रभु पधराये नाम लालहो बिहारि शाम अति अभिराम रूप रहत निहारिके ॥ करे साधुसेवा जामे निपट प्रसन्न होत वासो न रहत अन्न सोवे पात्र झारिके ॥ करत रसोइ सोइ राखिही छिपायी सामा आये घर संत कही आप ज्यांवो प्यारिके ॥२॥ ॥टी०ओ०॥ मगश्रीहरीच्याआज्ञेवरून ॥ सावकारप्रातःकाळींचउठोन ॥ गदाधरदासाजवळयेऊन ॥ प्रार्थनाबहुतकरीतसे ॥ २१ ॥ स्वप्नामाजीजेआज्ञाझाली ॥ तेसर्वहीनिवेदनकेली ॥ बहुतआग्रहेंतयेवेळीं ॥ सदनींतयासीआणिलें ॥ २२ ॥ श्रीहरीचीइच्छाजाणुन ॥ गदाधरदासआलेआपण ॥ मगसावकारेंमुहूर्तपाहोन ॥ लाविलेंकाममंदिरासी ॥ २३ ॥ उंचआणिबहुविस्तीर्ण ॥ भक्कमकामकरविलेंजाण ॥ मोठ्यामहोत्साहेंकरून ॥ केलेंस्थापनप्रभूचें ॥ २४ ॥ लालबिहारीठेविलें नाम ॥ वर्णजयाचामेघश्याम ॥ रूपेंपहातांअतिअभिराम ॥ चित्तहरोनियांघेतसे ॥२५॥ गदाधरदासाचेंगडलेंचित्त ॥ अक्षयन्याहाळूनरूप पहात ॥ सर्वकाळसेवेंतसादररहात ॥ अतिशयप्रेमेंकरूनी ॥ २६ ॥ गदाधरदासाचीपूर्णभक्ति ॥ तैसीचहरीचीसुंदरमूर्ति ॥ ऐसीजगांतप्रगटलीकीर्ती ॥ दर्शनायेतीअपारजन ॥ २७ ॥ सहस्रावधीयेतसेभेट ॥ व्ययतयाचाकरीनीट ॥ जेकोणीयेतीसाधुश्रेष्ठ ॥ आदरपूर्वकसेवीतसे ॥२८॥ ऐसियापरीकरावेंसेवन ॥ जेणेंतेअत्यंतहोतीप्रसन्न ॥ जेदिवसींजितुकेंयेतसेधन ॥ तितुकेंहीखर्चूनटाकीतसे ॥ २९ ॥ दुसरेदिवसासाठींसाहित्य ॥ शिळेंनठेवीयत्किंचित ॥ अन्नाचाकणनराहेघरांत ॥ पात्रेंधुवोनसर्वठेवावीं ॥३०॥ मगआपणकरावेंशयन ॥ यापरीनित्यहोतसेजाण ॥ बहुतेकशिष्यजाहलेजन ॥ सेवेसीअनुकूलराहाती ॥ ३१॥ दुसरेदिवशींजेव्हांकोणी ॥ शिधासाहित्यदेईलआणोनी ॥ नंतरतयाचापाकहोवोनी ॥ देवासींनैवेद्यहोतसे ॥ ३२ ॥ कधींनैवेद्यप्रथमप्रहरीं ॥ कधींहोतसेद्वितीयप्रहरीं ॥ कधींकधींतेतृतीयप्रहरीं ॥ देवासीनैवेद्यहोतसे ॥ ३३ ॥ ऐसाहोतसेनित्यप्रकार ॥ त्यायोगेंजेहोतेसेवेवर ॥ त्यांचेंत्रासोनिजातसेअंतर ॥ खावयासत्वरनमिळेम्हणोनी ॥ ३४ ॥ तेंजाणोनिजगज्जीवन ॥ भक्तांचेंकांहींनपडावेंउणें ॥ एकासावकारासीबुद्धीदेऊन ॥ लाविलेंनित्यसेवेसी ॥३५॥ कैशापरीतोझालाप्रकार ॥ श्रवणकरावातोहीसादर ॥ एकेवेळेसीपाककरणार ॥ कायकृत्रिमकरीतसे ॥ ३६ ॥ नित्यप्रभूच्यानैवेद्यास ॥ विलंब

छप्पा १८१

होतसेबहुवस ॥ सेवकजनांसीहोतसेत्रास ॥ ह्मणोनिआपणकायकरी ॥३७॥ आलाहोताजोसरंजाम ॥ त्यांतोनकांहींकाढोनिउत्तम ॥
द्वितीयदिवशींचेंसारावेंकाम ॥ ह्मणोनिठेवीलपवोनी ॥ ३८ ॥ कळोंसरलेंतेंपुरुषोत्तमा ॥ ह्मणेमद्भक्ताच्याआजिनेमा ॥ खंडितकरीतसे
हापुण्यात्मा ॥ आपणचिशाह्मणाहोवोनी ॥ ३९ ॥ तोंकायझालाचमत्कार ॥ अर्धरात्रीचेठाईसुंदर ॥ सज्जनमेळाक्षुधातुर ॥ येऊनपोहोंच
लाद्वारापाशीं ॥ ४० ॥ ह्मणतीकोठेंतोगदाधरदास ॥ आह्मांसीक्षुधालागलीबहुवस ॥ सत्वरकरवोनिस्वयंपाकास ॥ प्रीतीनेंभोजनघा
लावें ॥ ४१ ॥ ऐसासंतांचाऐकतांशब्द ॥ गदाधरदासजाहलेस्तब्ध ॥ ह्मणेकांहोतसेआजिह्माविनोद ॥ कायसेवेंतअंतरपडलें ॥ ४२ ॥
निरनिराळेंसेवकांस ॥ विचारीतसेगदाधरदास ॥ आजिकांहींनवीनकृत्यास ॥ केलेंअसेलतेंसांगावें ॥४३॥ ॥ मू०क०॥ बोल्यो प्रभु
भूखे रहे ताके लिये राख्यो कछु भाख्यो तब आप काढो भोर ओर आवेगो ॥ करिके प्रसाद दियो लियो सुख पायो तब सेवा
रीती देखि कही जग जन गावेंगो ॥ प्रात भये भूखे हरी गये तीन जाम टरी रहे क्रोध भरी कहे कबधो छुटावेंगो ॥ आयो कोउ
ताहिसमे द्वैसत रूपया धरे बोले गुरु सीस लैके मारो किते पावेगो ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ त्यावरीबोलेपाककरणार ॥ नित्यपाका
सीहोतसेउशीर ॥ जेव्हांयेतसेकोठूनभंडार ॥ तेव्हांनैवेद्यलागतसे ॥ ४४ ॥ लालजीराहतीक्षुधातुर ॥ ह्मणोनिऐसामीकेलाप्रकार ॥ आ
जिसाहित्यांतूनकाहींसुंदर ॥ ठेविलेंदुसऱ्यादिवसासाठीं ॥ ४५ ॥ प्रातःकाळींउठोनिसत्वर ॥ देवासीनैवेद्यकरूंसुंदर ॥ ऐसामाझाअसे
विचार ॥ यावरीजैसीआपुलीआज्ञा ॥ ४६ ॥ तयाच्याऐकोनियांवाक्यास ॥ अंतरींसमजलेगदाधरदास ॥ ह्मणेहेंनआवडलेंजगदी
शास ॥ ह्मणोनिहाप्रकारजाहला ॥ ४७ ॥ मगतयासीह्मणतीआपण ॥ सत्वरसरंजामतोकाढींपूर्ण ॥ स्वयंपाकासीसिद्धकरून ॥ घा
लावेंभोजनसंतांसी ॥ ४८ ॥ मगआपणपुढेंजाऊन ॥ संतांचाआवआदरकरून ॥ तेचिवेळींपाकसिद्धकरून ॥ घातलेंभोजनसंतांसी
॥ ४९ ॥ तेव्हांअंतरींवाटलेंसुख ॥ तृप्तजाहलेसज्जनलोक ॥ सेवेचीरीतीपाहोनिसम्यक ॥ देतीआशिर्वादप्रीतीनें ॥ ५० ॥
सर्वजगामाजीतुझेंयश ॥ प्रीतीनेंजनगातीलविशेष ॥ ऐसाआशिर्वाददेऊनसुरस ॥ संतोषयुक्तसज्जनगेले ॥ ५१ ॥ दुसरेदि

वर्शींऐसेंझालें ॥ कोठूनहीसाहित्यनाहींचआलें ॥ सर्वहीउपाशींबैसले ॥ लोटोनिगेलेतीनप्रहर ॥ ५२ ॥ तेव्हांसकळहीशिष्यजाण ॥ व्याकुळझालेक्षुधेकरून ॥ सर्वांच्याहृदयींक्रोधभरून ॥ परस्परांतकायबोलती ॥ ५३ ॥ अहोहेतोंसमर्थथोर ॥ यांसीक्षुधेचानसेविकार ॥ परंतुभुकेनेंआमुचेंअंतर ॥ घाबरूनगेलेंबहूतकीं ॥ ५४ ॥ पाककर्तातेंकरीकुरकुर ॥ चोरूनठेविलेंहोतेंसुंदर ॥ तेंहीसाहित्यकाढवोनिसत्वर ॥ रात्रींसंतांजेऊंघातलें ॥ ५५ ॥ आतांश्रीहरीयाजपासोन ॥ सोडवीलकधींआपणालागून ॥ ऐसेंजोंपरस्परांतकरितीभाषण ॥ तोंएकसावकारआलादर्शना ॥ ५६ ॥ लालबिहारीपुढेंउत्कृष्ट ॥ दोनशेंरुपयेठेविलीभेट ॥ त्यावरीसद्गुरूचीजातांचिदृष्ट ॥ कायआपणबोलती ॥ ५७ ॥ अहोहेरुपयेघेऊनसत्वर ॥ हाणातयांचेमस्तकावर ॥ घाबरूनगेलेंहोतेंअंतर ॥ ध्याकितीकतेंपाहिजेलआतां ॥ ५८ ॥ ॥ मू०क०॥ डऱ्यो वह साह मति मोपे कछु कोप कियो कियो समाधान सब बात समुझाइहे ॥ तवतो प्रसन्न भयो अन्न लगै जितो देय सेवा सुख लेत साह रुचि उपजाईहे ॥ रहे कोऊ दिन पुनि प्रभुपुरी वास लियो पियो व्रजरस लीला अति सुखदाईहे ॥ लाल लै लडाये संत नीकें भुगताये गुण जोने जिते गाये मति सुंदर लगाईहे ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ०॥ गदाधरदासाचेंतेंऐकतांभाषण ॥ सर्वशिष्यजाहलेलज्जायमान ॥ सावकाराचीहीमतीगेलीघाबरून ॥ कींआपणावरीकांहींकोपकेला ॥ ५९ ॥ ऐसेंतयाचेंपहातांलक्षण ॥ गदाधरदासानेंकेलेंसमाधान ॥ आपुल्याशिष्याचेंवर्तमान ॥ सर्वहीसमजूनसांगीतलें ॥ ६० ॥ अहोआमुचाप्रभूजगज्जीवन ॥ त्याचेघरींकांहींनसेचिन्यून ॥ परंतुयांसीविश्वासपूर्ण ॥ कांहींचअंतरींनसेची ॥ ६१ ॥ कांहींआपुल्याप्रारब्धानुसार ॥ आजिधनयावयालागलाउशीर ॥ तोंघाबरलेसर्वहीफार ॥ निष्ठेसीअंतरआणिलें ॥ ६२ ॥ ऐसेंस्वामीचेंऐकतांभाषण ॥ सावकारतोझालाप्रसन्न ॥ ह्मणेयांचीतोंवृत्तीजाण ॥ अयाचितपूर्णअसेकीं ॥ ६३ ॥ मगअंतरींभावजडोन ॥ नित्यजितुकेंलागेलअन्न ॥ तितुकेंद्यावयालागलाआपण ॥ सेवेचेंसुखघेतसे ॥ ६४ ॥ जैसेंजैसेंकरीसेवन ॥ तोंतोंउपजे रुचीनवीन ॥ असोयापरीजगज्जीवन ॥ भक्ताचेंउणेंनपडोंदेची ॥ ६५ ॥ त्यावरीगदाधरदासआपण ॥ कांहींदिवसतेथेंराहुन ॥ मगसेविलेंवृंदावन ॥ तेथेंचिजाऊनराहिले ॥ ६६ ॥ जेंकांअतिशयसुखदायक ॥ व्रजलीलेचेंरसकौतुक ॥ तेंचिप्राशनकेलेंसम्यक ॥ त्यामाजी

निमग्नराहूनी ॥ ६७ ॥ तेथेंजेंकाहींधनमिळालें ॥ तेणेंप्रभूचेलाडपुरविले ॥ आणिसंतांच्यासेवनींभले ॥ भुगतोनिदीधलेंसर्वही ॥ ६८॥
प्रियादासह्मणतीआपण ॥ जितुकेकांहींमींजाणिलेगुण ॥ तितुकेसुंदरमतीलाऊन ॥ गाइलेप्रीतीनेंआपुल्या ॥ ६९ ॥ मूलभक्तिमालिका
ग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएक्यांशींवाछप्पागोडहा ॥ ७० ॥ - ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूदीनदयाळ ॥ दीनजनांचीमोठीकळवळ ॥ पूर्णकरवीतसेभक्तिमाळ ॥
अतिशयछंदजाणोनिमाझा ॥ १ ॥ ॥ मू०क० ॥ हरिभजनसीव स्वामी सरस श्रीनारायनदास अति ॥ भक्तिजोगयुत सुद्दढ दे
हि निज बल करि राखि ॥ हिये स्वरूपानंद लालजस रसना भाखि ॥ परचे प्रचुर प्रताप जान मन रहसि सहायक ॥ श्रीनारायन
प्रगट मनो लोगनि सुखदायक ॥ नित सेवत संतनि सहित दाता उत्तरदेस गति ॥ हरिभजन० ॥ १८२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
हरिभजनाचीसीमाविशेष ॥ भक्तांमाजीअत्यंतसुरस ॥ ऐसेस्वामीनारायणदास ॥ महाभागवतजाहले ॥२॥ भक्तियोगयुक्तसर्वकाल ॥
आपुल्यादेहासीतेंचिबल ॥ सुद्दढकरोनिराखिलेंकेवळ ॥ तेणेंचिउन्मत्तराहातसे ॥ ३ ॥ हृदयींभरिलास्वरूपानंद ॥ नंदनंदनाचेंसुयशसु
खद ॥ सर्वदावाणीनेंगाइलेंविशद ॥ त्यामाजीनिमग्नराहातसे ॥ ४ ॥ हरीचीएकांतलीलाकौतुक ॥ त्यामाजीजयाचेंमनसहायक ॥ ज
याचाप्रचुरप्रतापसम्यक ॥ परिचयअनेकजाणती ॥ ५ ॥ श्रीनारायणदासश्रेष्ठ ॥ जाणोलोकांसीसुखउत्कृष्ट ॥ द्यावयासीहेझालेप्रग
ट ॥ कायतेंवर्णनकरावें ॥ ६ ॥ नित्यसंतांचेंकरितीसेवन ॥ तेणेंसींसहितराहेआपण ॥ अंगींबहुतउदारपण ॥ राहतीउत्तरेसबद्रिकाश्र
मीं ॥ ७ ॥ ॥ मू०क० ॥ आये बद्रिनाथज्तुते मथुरा निहारि नैन चैन भयो रहे जहां केशोजूको द्वारहे ॥ आवे दरसन लोग जूतिन
को सोग हिये रूपको न भोग होत कियो यो विचारहे॥ करे रखवारि सुख पावतहे भारी कौउ जाने न प्रभाव उर भाव सो अपारहे॥
आयो एक दुष्ट पोट पुष्ट सोतो सीस दई लई चले मग ऐसो धीरज हो सारहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ राहोनिबद्रिनाथाजवळ॥
सत्सेवाकरावीसर्वकाळ ॥ एकदामनांतआलेंनिर्मळ ॥ व्रजभूमीसुंदरपहावी ॥ ८ ॥ मगतेयात्राकरीतकरीत ॥ व्रजभूमीसीआलेत्वरि

त ॥ मधुपुरीजोंनेत्रींपहात ॥ आनंदचित्तांतजाहला ॥ ९ ॥ आपुलेंसंतपणठेवोनिगुप्त ॥ दर्शनयात्राकरीतफिरत ॥ केशवजीचेंमंदिर
जेथ ॥ येऊनतेथराहिले ॥ १० ॥ ह्मणेकांहींतरीकरावेंसेवन ॥ परंतुओळखीनसेचिजाण ॥ द्वारासीरहातहोतेआपण ॥ मगकायअंतरीं
विचारकेला ॥ ११ ॥ जेकोणीदर्शनायेतीजन ॥ द्वारासीठेवितीउपाहन ॥ अंतरींजातीपरंतुमन ॥ तेथेंचिगुंतोनराहातसे ॥ १२ ॥
कोणीचोरूननेईलसत्वर ॥ ऐसाअंतरींराहेविचार ॥ तेणेंकेशवाचेंध्यानसुंदर ॥ चांगलेंपोटभरनपाहती ॥ १३ ॥ तरीसर्वांचेंपादत्राण ॥
त्याचेंआपणकरावेंरक्षण ॥ तेणेंतेध्यानकरितीलपूर्ण ॥ ऐसाअंतरींविचारकेला ॥१४ ॥ मगदारासींबैसोननित्य ॥ पादत्राणाचेंरक्षणक
रीत ॥ चांगलींनिर्मळकरोनिठेवित ॥ बाहेरजेयेतीलतयांपुढें ॥ १५ ॥ ऐसेंकरितांनित्यच्यानित्य ॥ थोरसुखहृदयामाजीपावत ॥ कोण
हीनजनजाणेतेथ ॥ प्रभावनारायणदासजीचा ॥ १६ ॥ जयांचेहृदयामाजीसुंदर ॥ भक्तिभावभरलासेअपार ॥ जनह्मणतीकोणीअसे
किंकर ॥ पडिलाआहेद्वारापाशीं ॥ १७ ॥ तंवएकदुष्टराजदूत ॥ घोड्यावरबैसोनिआलातेथ॥ कांहींओझ्याचीगांठोडीबहुत ॥ तयाच्या
जवळहोतीकीं ॥१८॥ बेगाऱ्यांसीहोतापहात ॥ तोंनारायणदासपाहिलेतेथ ॥ बळेंचिओढूनत्यांसीनेत ॥ शिरावरीदेतगांठोडी ॥१९॥ ध
केधुकेदेऊनबहुत ॥ घोड्यासवेंनेईधांवत ॥ नारायणदासआनंदभरित ॥ लगबगेंचालततयासवें ॥२०॥ ह्मणेव्रजवासीकोणीजन ॥ तयां
चेंकांहींघडावेंसेवन ॥ ऐसीबहुइच्छाहोतीजाण ॥ देवेंतीपूर्णआजिकेली ॥२१ ॥ प्रियादासह्मणेधैर्यसार ॥ आजिहेंपहाण्यांतआलेंथोर ॥
नारायणदासाचामहिमाअपार ॥ कायमीपामरवर्णूशकें ॥२२॥ ॥ मू०क० ॥ कोऊ बडो नर देखि मग पहिचानि लिये किये परनाम
भूमि परी भूरि नेहको ॥ जानिके प्रभाव लिये पाव महादुष्टहूने कष्ट अति पायो छूब्यो अभिदान देहिको ॥ बोले आप चिंता जिन करो ते
री काम होत नैन नीरसोत सुख देखो नही ग्रेहको ॥ भयो उपदेश भक्तिदेस उन जान्यो साध शक्तको विशेष यही जान्यो भाव मेहको ॥२॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ ऐसीतयाचीघेऊनबेगार ॥ नारायणदासजोंचालतीसत्वर ॥ तोंकोणीएकभाग्यवंतनर ॥ वाहनावरबैसोनआला
पुढें ॥ २३ ॥ सवेंजयाच्याशतावधीसेवक ॥ तेणेंनारायणदासासीदेख ॥ पहातांचिओळखूनघेतलेंसम्यक ॥ ह्मणेहेएथकधींआले॥ २४॥

त्याचीपूर्वींचीओळखहोती ॥ वाहनावरोनिसत्वरगती ॥ खालींउतरोनिचरणाप्रती ॥ सद्भावेंदंडवतघातलें ॥ २५ ॥ उभाराहेहातजोडू
न॥ कंठयेतसेगहिवरोन ॥ अष्टहीभावउदरींदाटोन ॥ प्रेमानेंस्तवनकरीतसे ॥ २६ ॥ नारायणदासेंतयापाहोन ॥ ह्मणतीहासेवेंतआ
लाविघ्न ॥ तयासीकायबोलतीआपण॥ येवेळींअवसरनसेभेटीचा ॥२७॥ व्रजवासीचेंकरितोंसेवन॥ तुह्मासीयेऊनमीभेटेनआपण ॥ स्वा
रानेंसर्वहीतेंकेलेंअवलोकन ॥ आणिहेंभाषणऐकिलेंयाचें ॥ २८ ॥ नारायणदासाचापूर्णप्रभाव ॥ त्यास्वारानेंपाहतांचिसर्व ॥ अंतरीं
भरोनिआलाभाव ॥ सत्वरउतरलाघोड्याखालीं ॥ २९ ॥ चरणांसीधांवोनिलागलास्पष्ट ॥ मुखानेंह्मणेमीबहुपापिष्ट ॥ तैंतोअंतरींमहा
दुष्ट ॥ अतिशयकष्टपावला ॥ ३० ॥ देहींचाअभिमानसुटोनिगेला ॥ चरणावरीलोळेतयेवेळां ॥ ह्मणेमींअनर्थथोरकेला ॥ अपराधदया
ळाक्षमाकीजे ॥ ३१ ॥ नारायणदासबोलतीआपण ॥ कांहींनचिंतातूंकरींजाण ॥ तुझेंकार्यहोतसेपूर्ण ॥ घरींपोहोंचवोनदेतोंमी ॥३२॥
ऐसेंस्वामीचेंऐकतांभाषण ॥ आलेंत्यादुष्टासीगहिवरून ॥ नेत्रींहूनऐसेंवाहेजीवन ॥ केवळनदीचीधाराचालिली ॥३३॥ मुखानेंह्मणेमींसो
डिलेंसदन ॥ आतांतिकडेनकरींअवलोकन ॥ दयाकरोनिकरावेंपावन ॥ अनन्यशरणअसेदास ॥ ३४ ॥ यापरीआर्तपाहुनित्यास ॥
कृपाकरोनिनारायणदास ॥ ठेऊनमस्तकींकरउपदेश ॥ केलेंपावनतयासी ॥३५॥ संतशक्तीचेंमाहात्म्यबहुवस ॥ हेंचिअंतरींजाणाविशे
ष ॥ उपदेशठसलातयादुष्टास ॥ भक्तीचाप्रदेशजाणिलातेणें ॥ ३६ ॥ जैसेंउदधीचेंक्षारजीवन ॥ मेघजेव्हांतेंकरीप्राशन ॥ तेंचिहोतसे
अमृतासमान ॥ बीजेंनवीनउत्पन्नहोती ॥ ३६ ॥ यापरीहामेघाचाभाव ॥ संतांचेठाईंअसेअपूर्व ॥ दुष्टांचासर्वनाशोनिआव ॥ सत्संगें
पावनहोतसे ॥३८॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटी० ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभ० ॥ एकशेंब्याऐशींवाछप्पागोडहा ॥ ३९॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपरमानंदा ॥ माझीसर्वहीहरोनिआपदा ॥ सत्वरआपुल्यादाखवींप
दा ॥ संसारकंदानिवटोनी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भगवानदास श्रीसहित नित सुहृद सील सज्जन सरस ॥ भजनभाव आरूढ गूढ
गुन ललित वलित जस ॥ श्रोता श्रीभागोत रहसिग्याता अक्षररस ॥ मथुरापुरी निवास आस पद संतनि इक चित्त ॥ श्रीयुत खो

॥३७८॥

जीशांम धाम सुख करि अनुचरि हित ॥ अतिगंभीर सुधीर मति हुलसत मन जाके दरस ॥ भगवानदास० ॥ १८३ ॥ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ महाभक्तभगवानदास ॥ ऐसेसज्जनझालेसुरस ॥ ऐश्वर्यहीअसतांविशेष ॥ सर्वांसीसुहृदशीलज्याचें ॥ २ ॥ भजनभावीं सदाआरूढ ॥ श्रीहरीचेजेगुणगूढ ॥ हृदयामाजीव्यापिलेसुदृढ ॥ अतिललितयशगाइलें ॥ ३ ॥ नित्यभागवतकरीश्रवण ॥ सर्वहीरहस्यजाणेआपण ॥ प्रतिअक्षराचारससंपूर्ण ॥ एकाग्रग्रहणकरीतसे ॥ ४ ॥ मथुरापुरींसदानिवास ॥ एकाग्रचित्तेंकरोनिविशेष ॥ संतचरणाचीपरमआस ॥ त्यामाजीनिमग्नराहातसे ॥ ५ ॥ जैसेहेभगवानऐश्वर्यवंत ॥ तैसेचिखोजीसद्गुरूसमर्थ ॥ शामप्रभूचेंमंदिरतेथ ॥ संस्थानांतअसेत्याच्या ॥ ६ ॥ तयासंस्थानांतअतिसुखकर ॥ हेचिहिताचेझालेअनुचर ॥ अतिगंभीरमतिसुधीर ॥ सद्गुरुभक्तसंतसेवी ॥ ॥ ७ ॥ कायमहिमावर्णूंविशेष ॥ जयाचेंदर्शनहोतांजनांस ॥ मनींहोतसेपरमोल्हास ॥ यापरीसुखकरसर्वांसी ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ जानिवेको पन पृथ्वीपती मन आई यों दुहाइ ले दिवाई माला तिलक न धारिये ॥ मानि आनि प्रानलोभ केतिकनि त्यागि दिये छिये नही जात जानि बेगि मारि डारिये ॥ भगवानदासउर भक्तिसुखरासि भऱ्यो कऱ्यो लै संपदेस बैसरीति लागी प्यारिये ॥ रीझ्यो नृप देखि रीझि मथुरानिवासु पायो मंदिर करायो हरिदेव सो निहारिये ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भगवानदासहेमहाभक्त ॥ पूर्वींजेथेंहोतेरहात ॥ तेथेंसर्वपृथ्वीचानाथ ॥ नृपसमर्थराहातहोता ॥ ९ ॥ तयासीएकछंदलागला ॥ धारणकरीलजोतिलकमाळा ॥ तोचिसाधुमानोनिभला ॥ तयाचीसेवाकरीतसे ॥ १० ॥ तोमागेलतेंत्यासीदेतसे ॥ सेवेसीसादरसदाराहातसे ॥ सर्वलोकांनींहेंपाहोनिऐसें ॥ करितीधारणतिलकमाला ॥ ११ ॥ राज्यामाजीलसर्वहीजन ॥ तितुकेवैष्णवझालेजाण ॥ रायासीऐसेंझालेंकठिण ॥ सेवेसीसेवकमिळेना ॥ १२ ॥ तिलकमालाधारणकरून ॥ सर्वहीदाबूनबैसलेजमीन ॥ रायासीउत्पन्नहोईनाधन ॥ ऐसाविपरीतकाळआला॥१३॥ तेव्हांएकचतुरहोताप्रधान ॥ तेणेंरायासीकेलीविनवण ॥ आपणाससाधुपाहिजेतपूर्ण ॥ तरीमीदाऊनदेतोंतुह्मां ॥ १४ ॥ हेतोंसर्वपोटार्थीजाण ॥ तिलकमालाकरितीधारण ॥ यासर्वांचेंतुह्मीकरितांसेवन ॥ येणेंतोंराज्यबुडतआलें ॥ १५ ॥ रावह्मणेतेकोणतेसज्जन ॥ तरी

मजलागींदेदाखवोन ॥ तेव्हांतोकायकरीप्रधान ॥ धांडोरागावातपिटवीतसे ॥ १६ ॥ जोकोणीतिलकधारणकरील ॥ तुळसींचीमाळा
गळांघालील ॥ तयाचीप्राणहानीहोईल ॥ ऐसीरायाचीआज्ञाअसे ॥ १७ ॥ तरीआजपासूनमालातिलक ॥ कोणीनधारणकरावेसम्य
क ॥ ऐसीरायाचीआज्ञाअवश्यक ॥ पालनकरावीसर्वांनीं ॥१८॥ ऐसेंऐकतांचिसकळजन ॥ रायाचीआज्ञाकरितीमान्य ॥ प्राणाचालो
भसर्वांलागुन ॥ गेलेघाबरूनतेधवां ॥ १९ ॥ तिलकमालादिल्याफेंकून ॥ चौकीवरदिधल्याहजरकरून ॥ कोणीनतिकडेकरितीअवलो
कन ॥ हातनलावितीमाळेसी ॥ २० ॥ परस्परआपसांतसांगतफिरती ॥ माळाफेंकारेसत्वरगती ॥ जरीरायासीकळतांनिश्चिती ॥ मारो
निटाकीलसत्वर ॥ २१ ॥ भगवानदासासीहेकळतांवार्ता ॥ बहुतचिआनंदझालाचित्ता ॥ भक्तिसुखाचीराशीतत्त्वता ॥ भरोनिगेलीहृ
दयांत ॥ २२ ॥ ह्मणेदेहासीकेव्हांनिधन ॥ येईलत्याचेंनकळेलक्षण ॥ वातादिदोषेंहोईलक्षीण ॥ नामस्मरणतैंघडेनघडे ॥२३॥ आजिहेंउ
त्तमआलेंमरण ॥ हरीचेंघडेलनामस्मरण ॥ तरीरायासीकळेलजाण ॥ ऐसाप्रकारकरावा ॥२४॥ मगकायकरितीभगवानदास ॥ तिलकलाउ
नीसर्वांगास ॥ तुलसीकाष्ठांचेंभूषणबहुवस ॥ लेइलेंसकळदेहावरी ॥२५॥ सकलशिष्यांसीबोलावून ॥ ह्मणतीचलारेघालोनिभूषण ॥ आजि
वैकुंठींवाजऊंनिशाण ॥ ऐसेंहेंमरणपुन्हानये ॥ २६ ॥ तेव्हांजेनिश्चईहोतेपूर्ण ॥ सिद्धजाहलेतेचिआपण ॥ इतरींप्राणांचालोभधरून ॥
गेलेपळोनघरोघरीं ॥ २७ ॥ मगत्याशिष्यांसीसवेंघेऊन ॥ उच्चस्वरानेंकरीतभजन ॥ भगवानदासजीसत्वरआपण ॥ आलेरायाच्यास
दनासी ॥२८॥ भीतरींरायातेंसांगोनधाडिती ॥ तिलकमालालेवोनिनिश्चिती ॥ आलोंतुझियाद्वाराप्रती ॥ सत्वरआह्मांतेंमारावें ॥२९॥
रायासीकळेतोंवर्तमान ॥ प्रधानह्मणेहेसाधुपूर्ण ॥ रीतीतेतयासीगोडलागून ॥ लगबगेंनृपतीधांवला ॥ ३० ॥ सद्भावभरोनिअंतःकर
णीं ॥ भगवानदासाचेलागेचरणीं ॥ येरूह्मणेमजमारींयेक्षणीं ॥ कायतोउशीरकरिसीआतां ॥ ३१ ॥ ऐसेंत्याचेंऐकतांभाषण ॥ रायाचें
रिझलेंअंतःकरण ॥ ह्मणेजीस्वामीक्षमाकरून ॥ करावेंपावनमजलागीं ॥ ३२ ॥ आतांमजवरीकृपाकरून ॥ कांहींसेवेसीमजकडून ॥
देशगांवभूमीघेइजेवेतन ॥ तेणेंमीपावनहोईनकीं ॥३३॥ भगवानदासह्मणतीआपण ॥ येवेळींमजआवडेमरण ॥ सावधघडेलनामस्मरण॥

याहूनआनकायआतां ॥ ३४ ॥ जरीतूंआणीककांहींदेसी ॥ तरीदेइजेवासमथुरेसी ॥ ज्यायोगानेंअनायासीं ॥ होईलमाजीगतीउत्त
म ॥ ३५ ॥ तेव्हांरायानेंमधुपुरांतिल ॥ तहसीलदारीदिलीनिर्मळ ॥ यावज्जन्मकरावीसरळ ॥ ह्मणोनिदिधलेंपत्रलिहोनी ॥ ३६ ॥ गम
निघालेभगवानदास ॥ येऊनपातलेमथुरानिवास ॥ तेथेंसंतांचीसेवासुरस ॥ करोनिजन्मकाढिला ॥ ३७ ॥ गोवर्धनाच्यातेथेंसुंदर ॥
हरदेवजीचेंबांधिलेंमंदिर ॥ मानसींगंगेचेंकुंडमनोहर ॥ भगवानदासेंकरविलें ॥ ३८ ॥ अद्यापिलोकयात्रेलागुन ॥ जेजेकोणीजाती
जन ॥ कुंडआणिदेवस्थान ॥ सर्वहीडोळ्यांनींपहाती ॥ ३९ ॥ असोजेवेळींभगवानदास ॥ निजदेहाचीनठेवीआस ॥ गेलेभेटावया
पृथ्वीपतीस ॥ तेवेळींबरोबरकोणहोते ॥ ४० ॥ कांहींहिंदुहोतेसज्जन ॥ परंतुदोघेमुसलमान ॥ मीरमाधवआणिरसाखान ॥ परमभक्तश्री
हरीचे ॥ ४१ ॥ भगवानजीचेहेउभयशिष्य ॥ त्यामाजीमीरमाधवदास ॥ जयदेवाच्याचरित्रींसुरस ॥ कथाजयाचीवर्णिलीसे ॥ ४२ ॥
आणिएकतयाचाअसेनेम ॥ वेळोवेळउच्चारीहरीचेंनाम ॥ भोंवतेजनजेऐकतीउत्तम ॥ तयांच्याप्रेमदाटेअंतरीं ॥ ४३ ॥ ऐसेंतेंनामकराव
याश्रवण ॥ शतावधीसवेंचालतीजन ॥ बादशाहेंतोचमत्कारपाहून ॥ मीरमाधवासीविचारिलें ॥ ४४ ॥ कितीएककरितीनामस्मरण ॥
ऐकावयापरीनमिळतीजन ॥ तुह्मासीकरितांहरीचेंभजन ॥ श्रवणासीअपारलोकमिळती ॥ ४५ ॥ मीरमाधवतेव्हांनिश्चिती ॥ निरभि
मानकायबोलती ॥ ऐसेंआश्चर्यवाटोनिचित्तीं ॥ लोकहेमिळतीपरिसावें ॥ ४६ ॥ राघूबोलेमधुरस्वर ॥ आश्चर्यकोणानवाटेथोर ॥ जरी
कावळाबोलेसुस्वर ॥ पहावयाअपारलोकमिळती ॥ ४७ ॥ यापरीवृत्तीनिरभिमान ॥ मीरमाधवहोतेसज्जन ॥ तैसेचिदुसरेरसाखान ॥ वृ
त्तीनेंपूर्णजाहले ॥ ४८ ॥ पूर्वींआपुल्याजातीचेथोर ॥ एकसद्गुरूहोतेपीर ॥ रसाखानतयाच्याबरोबर ॥ कोठेंदेशांतरींजातहोते ॥ ४९ ॥
मार्गांतलागलेंवृंदावन ॥ रसाखानपाहूनझालेनिमग्न ॥ कांहींपूर्वींचेंमहत्पुण्य ॥ उदयासआलेंतेधवां ॥ ५० ॥ वृंदावनाच्याकुंजगल्लींत ॥
गोपाळबालकांसवेंखेळत ॥ मनमोहनश्रीकृष्णनाथ ॥ दृष्टीसीपडलेतयाच्या ॥५१॥ हरीचीमूर्तिपडतांदृष्टी ॥ चित्तचैतन्यापडलीमिठी ॥
हर्षेंबाष्पदाटलेंकंठीं ॥ पडलासृष्टींमूर्च्छित ॥ ५२ ॥ तयासीसावधकरीपीर ॥ परीत्याकांहींनधरवेधीर ॥ हृदयींजडलायादववीर ॥ तो

कांहींबाहेरनिघेना ॥५३॥ कांहींवेळानेंधरीधीर ॥ तोंतयासीह्मणतसेपीर ॥ ऊठचालरेमजबरोबर ॥ हीकायव्यवस्थाजाहलीतुझी ॥ ५४ ॥ तोह्मणेमीवृंदावन ॥ सोडोनिकोठेंनकरींगमन ॥ पीरबळेंचिनेईधरोन ॥ येरूपळोनलपेविपिनीं ॥ ५५ ॥ मगतेथेंचिकरीवास ॥ सद्गुरूकेलेभगवानदास ॥ तुळसींच्यामाळाघालीगळ्यास ॥ अतिशयेंकरूनिसर्वदा ॥ ५६ ॥ एकदाजाहगीरबादशाहजाण ॥ रसाखानासीविचारीआपण ॥ इतुक्यामाळाकरितांधारण ॥ यांतीलकारणकायअसे ॥ ५७ ॥ तेव्हांरसाखाननिरभिमान ॥ कायतयासीबोलेआपण ॥ यांतीलतुह्मांसीसांगतोंकारण ॥ लक्षलाऊनपरिसावें ॥ ५८ ॥ जैसापाषाणअसल्यालहान ॥ थोड्याचिकाष्ठांवरीठेऊन ॥ नदीमाजीदेतीलोटून ॥ पैलपारपावेनबुडतां ॥ ५९ ॥ जरीअसल्याथोरपाषाण ॥ काष्ठेंबहुतलागतीजाण ॥ तैसाचिमाझादेहजाण ॥ अत्यंतजडअसेकीं ॥ ६० ॥ भवनदीहेमहाकठिण ॥ हादेहतरावयात्यावरून ॥ बहुतकाष्ठेंकरींधारण ॥ यांतीलकारणहेंचिअसे ॥ ६१ ॥ ऐसेमीरमाधवरसाखान ॥ यवनांतभक्तहेझालेपूर्ण ॥ वृत्तीजयांचीनिरभिमान ॥ सर्वदासेवितीसंतांतें ॥ ६२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंत्र्यायशींवाछप्पागोडहा ॥ ६३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूमहादेवा ॥ दयेचातुजपाशींअसेठेवा ॥ त्यावरीमाझाअसेहेवा ॥ उद्धारकरोनिघेईनमी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भक्तपक्ष उदारता यह निबही कल्यानकी ॥ जगन्नाथको दास निपुन अति प्रभुमन भायो ॥ परमपारषद समझि जानि प्रिय निकट बुलायो ॥ प्रानप्रयानो करत नेह रघुपतिसो जोन्यो ॥ सुत दारा धन धाम मोह तिनका ज्यो तोन्यो ॥ कौधनी ध्यान उरमे वस्यो रामनाम मुख जानकी ॥ भक्तपक्ष० ॥ १८४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कल्याणसिंहहेभक्तथोर ॥ भक्ताचापक्षकरणेंसुंदर ॥ ऐसीउदारताजन्मभर ॥ निभोनिगेलीजयाची ॥ २ ॥ कल्याणसिंहेंप्रथमआपण ॥ जगदीशाचेंदास्यकेलेंपूर्ण ॥ त्यामाजीअत्यंतझालेनिपुण ॥ प्रभूच्यामनासीआवडले ॥ ३ ॥ जैसेवैकुंठींनंदसुनंद ॥ तैसेचियांसीमानिलेपार्षद ॥ आपुलालाडकाजाणोनिविशद ॥ बोलावुनीजवळठेविले ॥ ४ ॥ पुढेंकल्याणसिंहासीपाहीं ॥ प्राणप्रयाणकरितेसमईं ॥ स्नेहजोडिलाराघव

पाईं ॥ कितीनवाईवर्णूंते ॥ ५ ॥ पुत्रदारादिघरसंपत्ती ॥ जनाचियेठिकाणींअत्यंतप्रीती ॥ तोमोहकल्याणसिंहेंनिश्चिती ॥ टाकिलातोडूनतृणाप्रमाणें ॥ ६ ॥ याचियेसारिखाकोणधन्य ॥ मुखानेंजानकीरामस्मरण ॥ हृदयींतेंचिधरिलेंध्यान ॥ मगदेहासीसोडिलें ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंचवऱ्यांयशींवाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरूपरमभोळा ॥ नजाणेजनांचीकपटकळा ॥ समदृष्टीनेंपाहेसकळां ॥ दीनांचालळापुरवीतसे ॥ १ ॥ ॥ मू० छ० ॥ सोदर सोभूरामके सुनो संत तिनकी कथा ॥ संतदास सद्वृत्ति जगत छोई करि डाऱ्यो ॥ महिमा महाप्रवीन भक्तहित धर्म बिचाऱ्यो ॥ बहुरो माधोदास भजनबल परचो दीनो ॥ करि जोगिनिसो बाद बसन पावक प्रति लीनो ॥ परमधरम विस्तारि हित प्रगट भये नाहीनतथा ॥ सोदर सोभू० ॥ १८५ ॥ ॥ टी० ओ० ॥ सोभूरामहेपरमभक्त ॥ तैसेचित्यांचेबंधुसमर्थ ॥ संतहोकरोनिएकचित्त ॥ कथातयांचीपरिसावी ॥ २ ॥ दास्यत्वेंसेवीसंतांप्रती ॥ हेचिजयाचीउत्तमवृत्ती ॥ अस्पर्शाप्रमाणेंजगाचीरीती ॥ दूरटाकोनदिलीजेणें ॥ ३ ॥ ऐसामहिमाविख्यातजाण ॥ भक्तांचेंहितकरावेंपूर्ण ॥ त्यामाजीहेमोठेप्रवीण ॥ सर्वदाविचारत्याचिधर्माचा ॥ ४ ॥ माधवदासेंबहुतवेळां ॥ भजनबळाचापरिचयदाविला ॥ एकयोगियासींवादझाला ॥ परस्परसाधनावरून ॥ ५ ॥ योगीह्मणेआमुचेंसाधनउद्भट ॥ माधवदासह्मणेभजनश्रेष्ठ ॥ यापरीहोतांबहुकटकट ॥ दिव्यघेण्यावरीपातले ॥ ६ ॥ योगीह्मणेमीकाष्ठआणोनी ॥ कडकडीतसिद्धकरितोंअग्नी ॥ त्यामाजीदिव्यार्थउभयतांनीं ॥ आपुल्याबाण्यासीटाकावें ॥ ७ ॥ जयाचाबाणाजाईलजळून ॥ तयाचेंसाधनजाणावेंहीन ॥ नजळतांजयाचाराहीलपूर्ण ॥ तयाचेंसाधनश्रेष्ठमानूं ॥ ८ ॥ मीआपुलीसिंगीसहेली ॥ अग्नींतटाकितोंयेचिवेळीं ॥ तुह्मीहीआपुल्यामाळासकळी ॥ अर्पणकराव्याअग्नींत ॥ ९ ॥ माधवदासह्मणेगेलियाप्राण ॥ मीआपुल्याशरीरावरून ॥ नकाढींचतुळसीकाष्ठभूषण ॥ दिव्यार्थओपीनदुसरेंकांहीं ॥ १० ॥ ऐसेंउभयताचेंभाषणहोऊन ॥ तत्काळअग्निसिद्धकरून ॥ योग्यानेंआपुलेंटाकिलेंभूषण ॥ येरूकौपीनवस्त्रफेंकी ॥ ११ ॥ तोंकायचमत्कारझालाजाण ॥ योग्याचेंजळोनगेलेंभूषण ॥ याचेंनजळ

तांवस्त्रकौपीन ॥ तैसेंचिराहिलेंअग्नीमाजी ॥ १२ ॥ ऐसापरिचयबहूतवेळा ॥ माधवदासानेंजगींदाविला ॥ परमधर्माचाविस्तारकेला ॥
जनींस्थापिलाभजनमार्ग ॥१३॥ कलिकालहामहादुर्घट ॥ जनांचेंहितकरावेंश्रेष्ठ ॥ यासाठींचकेवळझालेप्रगट ॥ यामाजीअन्यथानसेचि
॥१४॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंपंचायशींवाछप्पागोडहा ॥ १५ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूद्धारकानाथा ॥ सर्वांच्यापूर्णकरिसीअर्था ॥ मजवरीकृपाकरोनिसम
र्था ॥ लाविजेपंथाभक्तीच्या ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ बूडिये बिदित कन्हर कृपाल आत्माराम आगमदर्शी ॥ कृष्णभक्तिको थंभ
ब्रह्मकुल परम उजागर ॥ क्षमासील गंभीर सर्वलक्षनको आगर ॥ सर्वसु हरिजन जानि हृदै अनुराग प्रकासै ॥ असन बसन सनमा
न करत अतिउज्जल असै ॥ सोभूरामप्रसादतै कृपादृष्टी सबपर बसी ॥ बूडिये बिदित० ॥ १८६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ बुडियेगांवा
माजीरहात ॥ कानडीब्राह्मणअसतीविदित ॥ आत्मारामहेकृपाळूबहुत ॥ दावितेआगममार्गासी ॥ २ ॥ कृष्णभक्तीचेस्तंभकेवळ ॥ जाती
जयांचीब्रह्मकुळ ॥ परउजागरभक्तनिर्मळ ॥ मृत्युलोकांतजाहले ॥ ३ ॥ क्षमाशीलआणिमहागंभीर ॥ यासर्वलक्षणांचेकेवळआगर ॥ श्री
हरीचेजेभक्तसुंदर ॥ तेंचिसर्वस्वजयाचें ॥ ४ ॥ सर्वस्वजाणोनिहरिजन ॥ हृदयांतीलअनुरागजाण ॥ तेठिकाणींप्रकाशीपूर्ण ॥ कितीतें
वर्णनकरावें ॥५॥ कोणीहीआल्यासंतजन ॥ तयाचाकरीबहुसन्मान ॥ अन्नवस्त्रादिकरीअर्पण ॥ अत्यंतनिर्मळचित्तानें ॥६॥ सद्गुरूजया
चेसोभूराम ॥ तयाच्याप्रसादेंकरोनिउत्तम ॥ सर्वहीजीवावरीसम ॥ राहिलीज्यांचीकृपादृष्टी ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरस
बोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंशायशींवाछप्पागोडहा ॥ ८ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ ६ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुपांडुरंगा ॥ मजवरीषड्रिपुकरितीदंगा ॥ त्यांच्यासर्वहीकरोनिभंगा ॥
भक्तीच्यापंथालावावें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भक्तरत्नमाला सुधन गोविंद कंठ विकास किय ॥ रुचिर सील घननील लील रुचि सुमति
सरितपति ॥ विविधभक्तअनुरक्त व्यक्त बहु चरित चतुर अति ॥ लघु दीरघ सुर सुद्ध वचन अविरुद्ध उचारन ॥ विस्वावास विस्वा

स दास परचै विस्तारन ॥ जान जगतहित सबगुननि सुसम नारायनदास दिय ॥ भक्तरत्न० ॥ १८७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तिरत्नमालाहेचिधन ॥ गोविंददासेंप्रीतीकरून ॥ आपुल्याकंठामाजीजाण ॥ प्रकाशमानकेलीसे ॥२॥ शीलजयाचेंपरमसुंदर ॥ सागरासारिखीमतीगंभीर ॥ घननीलाचीलीलारुचिर ॥ सर्वकाळगातसे ॥ ३ ॥ नानाप्रकारेंभक्तिकरून ॥ हरीचेठायींअनुरक्तपूर्ण ॥ एकांतलीलास्पष्टकरून ॥ बहुतचरित्रगाइलें ॥ ४ ॥ ऐसियापरीअत्यंतचतुर ॥ नालघुनादीर्घफार ॥ ऐसेकंठींकाढीसुस्वर ॥ सर्वांचेंअंतरमोहपावे ॥ ५ ॥ ऐसेंउच्चारीशुद्धवचन ॥ अवरुद्धनसेकोणालागुन ॥ विश्वींआत्मरूपकरीअवलोकन ॥ विश्वासबहुतसंतपायीं ॥६॥ संतसेवेचेअनुभवपूर्ण ॥ जगींदाविलेविस्तारकरून ॥ ऐसेपरोपकारीजाण ॥ गोविंददासजाहले ॥ ७ ॥ नाभाजीहेचिनारायणदास ॥ याचेहेशिष्यगोविंददास ॥ सारिखेसर्वहीगुणांतसरस ॥ निष्ठाबहुतसंतसेवनीं ॥ ८ ॥ नाभाजीनेंऐसेंपाहून ॥ सर्वजगाचेंहितजाणोन ॥ भक्तमालदिधलीतयालागोन ॥ प्रीतीनेंसाद्यंतशिकविली ॥ ९ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसत्त्यांयशींवाछप्पागोडहा ॥ १० ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरुकल्याणराय ॥ कृपामजवरीकरोनिपाहें ॥ सत्वरआपुलेदाखवींपाय ॥ जेणेंअपायदूरहोती ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भक्तेस भक्त भवतोस करी संत नृपती वासोकुंवर ॥ श्रीयुत नृपमनि जगतसिंघ दृढ भक्तिपरायन ॥ परम प्रीति किये सुवससील लक्ष्मीनारायन ॥ जासु सुजस सहजहि कुटिल कलि कलपज्जु धायक ॥ आज्ञा अटल सुप्रगट सुभट कटकनि सुखदायक ॥ अतिही प्रचंड मारतंडसम तमखंडन दोरदंडवर ॥ भक्तेस भक्त० ॥ १८८ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तआणिभक्तांचाईश ॥ तैसेचिप्रपंचींलोकजेत्यांस ॥ सकळांसीहीकरीसंतोष ॥ ऐसेजगतसिंहभक्तदेखा ॥ २ ॥ जैसाभूवरीअसेभूपती ॥ तैसाचिसंतांमाजीनृपती ॥ दोन्हीमार्गांतमिळविलीकीर्ती ॥ बासोकुंवरह्मणतीतया ॥ ३ ॥ आनंदसिंहरायाचेपुत्र ॥ जगतसिंहहेभक्तपवित्र ॥ राजैश्वर्यअसतांस्वतंत्र ॥ दृढपरायणभक्तिमार्गीं ॥ ४ ॥ ऐसेंजयाचेंशीलजाण ॥ जेणेंपरमप्रीतीकरून ॥ वळविलेलक्ष्मीनारा

यण ॥ वश्यकरूनठेविले ॥ ५॥ कलीमाजीकुटिलजन ॥ जयांचेंसर्वदाविकल्पीमन ॥ शयाचेंसुयशकरितांश्रवण ॥ सहजधाकातेंपावती
॥६॥ जयाचीआज्ञामान्यसकळां ॥ उत्तमवीरप्रख्यातभला ॥ सुखदायकजोनिजकटकाला ॥ परसैन्यालाभयंकर ॥७॥ तमखंडनींजेवींमार्तं
ड ॥ तैसाचिहाअत्यंतप्रचंड ॥ परमप्रतापीदोर्दंड ॥ शत्रुउदंडनिवटिले ॥ ८ ॥ ॥ मू०क० ॥ जग ताको पन मन सेवा श्रीनारा
यनजू भयो ऐसो पारायन रहे डोलासंगही ॥ लखेकों चले आगे आगें सदा पाछे रहे ल्यावे जल सीस ईस भऱ्यो हिये रंगही ॥
सुनि जसवंत जयसिंघकें हुलास भयो देखे दिल्लीमांझ नीर ल्यावत अभंगही ॥ भूमपर विनै करी धरी देह तुमहीने जातें पायो ने
ह भीजगये यौ प्रसंगही ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जगतसिंहजैसेंनाम ॥ तैसाचिजगांतपणउत्तम ॥ मनःपूर्वकसेवानिःसीम ॥ ना
रायणाचीकेलीजेणें ॥ ९ ॥ नारायणाच्यासेवेंतपूर्ण ॥ ऐसाजाहलापरायण ॥ जेथेंजेथेंजातसेआपण ॥ देवासीबरोबरनेतसे ॥ १० ॥
पालखीमाजीबैसवून ॥ आपुल्यापुढेंमिरवीजाण ॥ जितुकेंराजऐश्वर्यपूर्ण ॥ सर्वहीचालवीदेवापुढें ॥ ११ ॥ आपणमागेंसेवकासमान ॥
हळूहळूकरीतसेगमन ॥ जेव्हांयुद्धाचेंपडेकारण ॥ तेव्हांसन्मुखहोतसे ॥ १२ ॥ शतावधीअसतांसेवकजन ॥ जितुकेंदेवाचेंपडेसेवन ॥
तितुकेंसर्वहीकरीआपण ॥ दुसऱ्यासीहस्तलावूंनदेई ॥ १३ ॥ दिल्लीमाजीसर्वकाळ ॥ बादशाहाच्याराहेजवळ ॥ तेथेंहीसेवाकरीनिर्मळ ॥
परमप्रीतीनेंहरीची ॥ १४ ॥ देवपूजेसीयमुनाजळ ॥ आपुल्यामस्तकींआणीनिर्मळ ॥ प्रेमाचारंगअहळबहळ ॥ पूर्णभरलासेउरामाजी
॥ १५ ॥ जयपुरींचाजयसिंहराव ॥ त्याणेंहेंयशऐकिलेंसर्व ॥ तयाचेअंतरींहोयउत्साह ॥ अहोकींदर्शनघ्यावेंत्याचें ॥ १६ ॥ दिल्लींतबा
दशाहाजवळराहून ॥ कोणाचीअंतरींलज्जानधरून ॥ आपुल्यामस्तकावरोनिआणीजीवन ॥ नित्यहरीच्यासेवेलागीं ॥१७॥ एकदापंच
पंचउषःकाळीं ॥ जयसिंहआलातयेवेळीं ॥ तोंहेजीवनघेऊनभाळीं ॥ यमुनेवरोनिपरतले ॥ १८ ॥ भोंवतेशतावधीसेवकजन ॥ मध्यें
जगतसिंहचालतीआपण ॥ मुखानेंहरीचेंकरीतभजन ॥ प्रेमरंगांतडुल्लतसे ॥ १९ ॥ जयसिंहानेंतेंपाहून ॥ अंतरींतयाच्याप्रेमभरून ॥
भूवरीसाष्टांगनमनकरून ॥ हातजोडोनिविनवीतसे ॥ २० ॥ ह्मणावाजैसानरदेह ॥ तुह्मीचधारणकेलाकाय ॥ हरीचेठाईंपावलास्नेह ॥

जोकांदुर्लभसुरनरां ॥२१॥ भक्तीचाहाप्रसंगसुंदर ॥ पाहोनिमाझेंभिजलेंअंतर ॥ कृपाअसावीजीमजवर ॥ तेणेंउद्धारहोईलमाझा ॥२२॥ ॥ ॥ मू०क० ॥ नृपतीजैसिंघजूसो बोल्यौ कहा नेह मेरे तेरी जु बहीन ताकी गंध को न पाऊं मै ॥ नाम दीपकुवरी सो बडी भक्तिमान जात वह रसखानि ऐपे कछुक लडाऊं मै ॥ सुनि सुख भयो भारी हुती रीस वासौ टारी लिये गांव कादि फेरि दिये हरिध्याऊं मे ॥ लिखिके पठाई वाई करे सोई करन दीजे लीजे साधुसेवा करी निसिदिन गाऊं मे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ जगतसिंहानेंहेंऐकतांवचन ॥ जयसिंहासीकायबोलेआपण ॥ कितीस्नेहतोमाझाजाण ॥ कायवर्णनकरितांतुह्मी ॥ २३ ॥ श्रीहरीचेठाईंजाण ॥ तुमच्याबहिणीचेंप्रेमपूर्ण ॥ लक्षांशतिच्याप्रेमासमान ॥ नपावलेंचिमजलागीं ॥ २४ ॥ नामतियेचेंदीपकुंवरी ॥ तैसाचितिचाप्रकाशभारी ॥ थोरभक्तिमानअसेअंतरीं ॥ कोणबराबरीतिचीकरील ॥ २५ ॥ केवळजातीरसाचीखाण ॥ वश्यकेलासेजगज्जीवन ॥ मीतोंकिंचितप्रेमेंकरून ॥ प्रभूचेलाडपुरवीतसें ॥ २६ ॥ जयसिंहानेंऐकतांवचन ॥ सुखअंतरींझालेंगहन ॥ कांहींरुसावाहोताजाण ॥ दीपकुंवरीबहीणीवरी ॥ २७ ॥ ह्मणोनितिचेगांवजाण ॥ ठेविलेहोतेजप्तकरून ॥ तत्काळतेपत्रधाडून ॥ दिलेसोडूनरायानें ॥ २८ ॥ अंतरींअनुतापझालागहन ॥ ह्मणेमीहरीचेंध्यानकरीन ॥ राज्यादिसर्वकारभारजाण ॥ दीपकुंवरीचपाहीलआतां ॥ २९ ॥ मगदुसरेंपत्रलिहोन ॥ प्रधानासीदिलेंपाठवून ॥ दीपकुंवरीचेंतेंसर्वराज्यपूर्ण ॥ करीलजैसेंतीकरूंद्यावें ॥३०॥ तिचेआज्ञेमाजीराहून ॥ करोनिघ्यावेंसंतसेवन ॥ इकडेमीहीरात्रंदिन ॥ करितोंगायनहरीचें ॥ ३१ ॥ सत्संगाचामहिमागहन ॥ जगतसिंहाच्याभेटीकरून ॥ जयसिंहाचेंपालटलेंमन ॥ भक्तिमार्गासीलागला ॥ ३२ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंआठ्यायशींवाछप्पागोडहा ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुनाथा ॥ करींधरोनिमजअनाथा ॥ बळेंलाविसीभक्तिपंथा ॥ कायउपकारावानूंमी ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ गिरधरनि ग्वाल गोपालको सखा साचलो संगको ॥ प्रेमी भक्त प्रसिद्ध गान अति गद

गद वानी ॥ अंतर प्रभुसो प्रीति प्रगट रहे नाहिन छानी ॥ नृत्य करत अमोद विपिन तन बसन विसारे ॥ हाटक पट हित दा
न रीझि ततकाल उतारे ॥ मालपुरे मंगल करन रास रच्यो रसरंगको ॥ गिरधरन ग्वाल गोपालको सखा साचलो संगको ॥ १८९ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तगिरिधरनामेंग्वाल ॥ श्रीकृष्णाचासखापूर्वील ॥ त्यासवेंखेळेसर्वकाळ ॥ सत्यसत्यहेंजाणाकीं ॥ २ ॥ प्रेमळभ
क्तअसेप्रसिद्ध ॥ हरिगुणगायनकरीशुद्ध ॥ वाणीभरोनियेतसेगद्गद ॥ प्रेमेंअत्यंततयाची ॥ ३ ॥ प्रभूसींअंतरंगअसेप्रीती ॥ येरूलप
वीबहुतांरीती ॥ परीतेप्रगटहोतसेनिश्चिती ॥ प्रेमअंगांतभरेजेव्हां ॥ ४ ॥ एकदावृंदावनांतविशद ॥ नृत्यकरितांभरेआनंद ॥ देहाची
नकांहींराहिलीशुद्ध ॥ कटीचींवस्त्रेंगळोनिपडलीं ॥ ५ ॥ परंतुतैसेंचिकरीनृत्य ॥ यापरीप्रेमळअसेभक्त ॥ रासलीलेवरीबहुप्रीत ॥
एकदाकायजाहलें ॥ ६ ॥ मालपुरेगांवींएकवेळा ॥ मंगलकारकरासरचिला ॥ अद्भुतरसाचारंगआला ॥ गिरिधरग्वालापडेमोह ॥
॥ ७ ॥ आपुल्याघरांतीलवस्त्रसुवर्ण ॥ तत्काळसर्वहीबाहेरकाढुन ॥ रासलीलेवरीप्रसन्नहोऊन ॥ दिधलेंदानरासधार्‍यां ॥ ८ ॥ ॥
॥ मू०क० ॥ गिरधरनग्वाल साधुसेवाहीसो ख्याल जाकेदेखि यो निहाल होत प्रीति सांचि पाईहे ॥ संततन छूटहुते
लेत चरनामृत जो ओर अब रीति कहो कापे जाति गाईहे ॥ भये द्विज पंच इकठोरे सो प्रपंच मानो आन्यो सभामांझ
कहे छांडो न सुहाईहे ॥ जाके हो अभाव मति लेवो मे प्रभाव जान्यो मृतक यों बुद्धि ताको बारो सुनि भाईहे ॥ १ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ संतसेवेवरीसदालक्ष ॥ त्यामाजीगिरिधरग्वालदक्ष ॥ साधूआलेहेंपहातांसमक्ष ॥ बहुतचिप्रसन्नहोतसे
॥ ९ ॥ लोकांतह्मणतीजेसत्यप्रीती ॥ तेतोंयासींचपावलीनिश्चिती ॥ अद्भुतयाचीअसेरीती ॥ कायमीवर्णनकरूंते ॥ १० ॥
सजीवसंतांचेंकोणीजन ॥ भक्तिभावेंकरीलपूजन ॥ येरूमेल्यावरीहीकरीसेवन ॥ घेईचरणामृतप्रीतीनें ॥११॥ याहूनआतांदुसरीरीती ॥
वरिष्ठअसेकींसांगाकोणती ॥ कोणासीवर्णिलीजाईलनिश्चिती ॥ प्रीतीचीहद्दजाहली ॥१२॥ एकदाकायझालेंअपूर्व ॥ ऐसातयाचापाहो
निभाव ॥ विप्राचेअंगींजडलाआव ॥ मिळालेपंचएकजागीं ॥ १३ ॥ ग्वालाच्याभक्तीचीरीतीसाच ॥ परीतेसर्वहीमानितीप्रपंच ॥ आ

पसांमाजीबोलतीपंच ॥ अहोहाअनर्थहोतसे ॥ १४ ॥ गावींचेथोरथोरपंडितमिळून ॥ सर्वपंचानींसभाकरून ॥ गिरिधरग्वालासीबळें जाण ॥ आणिलेधरूनतेठिकाणीं ॥१५॥ सर्वहीबोलतीधिक्कारून ॥ हेरीतीतुह्मींद्यावीसोडून ॥ आह्मासीनगोडवाटेपूर्ण ॥ करूंयातींतूनभ्रष्टतुह्मा ॥ १६ ॥ ऐसेंतयांचेंवचनऐकोन ॥ गिरिधरग्वालबोलेआपण ॥ जयांसीअभावअंसेपूर्ण ॥ त्यांनींहेंप्रकरणकरूंनये ॥ १७॥ मीतोंपुरतेपणेंकरून ॥ घेतलेंसेकींमनींजाणोन ॥ संतांसीनसेचिजननमरण ॥ चैतन्यस्वरूपआहेतते ॥ १८॥ भाईसकळहीकराश्रवण ॥ ज्यांसीसंतांचेठाईंजाण ॥ बुद्धीअसेकींमेलाह्मणून ॥ तयांसींसजीवजाळावें ॥१९ ॥ वाटेलतैसेंतुह्मीकराआज ॥ मजलाजातीचीनसेचिगरज ॥ ऐसेंधिक्कारिलेसर्वांसीसहज ॥ यापरीनिश्चयजयाचा ॥ २० ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंएकुणनव्वदावाछप्पागोडहा ॥ २१ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरूनाथा ॥ तुजलाचिमाझीकळवळसमर्था ॥ ह्मणोनिऐसियादुर्घटग्रंथा ॥ पूर्णकरविसीमजसुखें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ गोपाली जनपोषको जगत जसोदा औतरी ॥ प्रगट अंगमे प्रेम नेमसो मोहनसेवा ॥ कलयुगकलुष न लग्यो दासतै कबहु न छेवा ॥ बानीसीतल सुखदसहज गोविंदधुनि लागी ॥ लक्षन कला गंभीर धीर संतनअनुरागी ॥ अंतर शुद्ध सदा रहे रसिक भक्ति निज उरधरी ॥ गोपाली० ॥१९०॥ ॥ टी०ओ० ॥ गिरिधरग्वालाचीजननीजाण ॥ गोपालीबाईभक्तपूर्ण ॥ संतजनांचेंकरावयापोषण ॥ जगींहेयशोदाअवतरली ॥ २ ॥ प्रगटशरीरींवसेप्रेम ॥ मोहनसेवेचालवीनेम ॥ कलियुगींपातकअसेनिःसीम ॥ परीतिजलाकांहींस्पर्शलेंनाहीं ॥ ३ ॥ दासांचीसेवाकरीनिरंतर ॥ त्यामाजीकधींनठेविलेंअंतर ॥ वाणीऐसीबोलेमधुर ॥ सीतळआणिसुखदसकळां ॥ ४ ॥ गोविंदनामाचीलागलीधून ॥ अंगींभक्तीचेंपूर्णलक्षण ॥ सकळहीकलेमाजीनिपुण ॥ धीरगंभीरवृत्तीजीची ॥५॥ संतचरणींपरमअनुराग ॥ सदाशुद्धराहेअंतरंग ॥ रसिकभक्तीहरीचीसांग ॥ निजहृदयांत धरिलीजीणें ॥६॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभ० ॥ एकशेंनव्वदावाछप्पागोडहा ॥७॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरूमाझापतीतपावन ॥ ह्मणोनिमाझ्याहस्तेंकरून ॥ भक्तिमालटीकाकरवीपूर्ण ॥ अधिकारनसतांमाझेअंगीं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ श्रीरामदासरसरीति सो भलीभात सेवत भगत ॥ सीतल परम सुसील वचन कोमल मुख निकसे ॥ भक्त उदित रवि देखी उदौ वारिज जिम विगसे ॥ अति अनंद मन उमगि संतपरिचर्य्या करई ॥ चरन धोय दंडोत विविध भोजन विस्तरई ॥ बछवन निवास विस्वास हरियुगलचरन उर जगमगत ॥ श्रीरामदास० ॥ १९१ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रामदाससरसरीतीकरून ॥ उत्तमप्रकारेंकरीसंतसेवन ॥ परमसुशीलसीतलवचन ॥ मुखींहूनकोमलनिघेज्याच्या ॥ २ ॥ जेवींउदयाचलींदेखतांआदित्य ॥ तत्कालकमलहोयविकसित ॥ तैसेसन्मुखपहातांसंत ॥ परमआल्हादरामदासा ॥ ३ ॥ अतिआनंदमनींयेतसेभरून ॥ संतांचीपरिचर्याकरीआपण ॥ पायधुवोनकरीतीर्थप्राशन ॥ साष्टांगदंडवतघालितसे ॥ ४ ॥ नानाप्रकारचेंकरोनिपकान्न ॥ प्रीतीनेंसंतांसीघालीभोजन ॥ यापरीसाधूंचेंकरोनिसेवन ॥ वत्सवनांतराहातसे ॥ ५ ॥ हरीचेठाईंविश्वाससढळ ॥ राधाकृष्णाचेंचरणकमळ ॥ जयाचेहृदयामाजीनिर्मळ ॥ सर्वकाळविलसतसे ॥ ६ ॥ ॥ मू०क० ॥ सुनि एक साधु आयो भक्तिभाव देखिवेकों बैठे रामदास पूछे रामदास कोनहे ॥ उठे आप धोये पाव आवे रामदास आव रामदास कहा मेरे चाहि औरगौनहे ॥ चलोजु प्रसाद लीजे दीजे रामदास आनि यही रामदास पग धारो निज मौनहे ॥ लपटानो पायनिसो चायनी समात नाही भायनिसो भऱ्यो हियो छाइ जस जोन्हहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीरामदासभक्तपूर्ण ॥ संतांचेंउत्तमकरीसेवन ॥ एकसाधूनेंहेंकरोनिश्रवण ॥ आलाभक्तिभावपहावया ॥ ७ ॥ तोंहेबाहेरबैसलेहोते ॥ साधूयेवोनिविचारीत्यांतें ॥ रामदासकोणतोआहेमातें ॥ भेटवोनिद्यावेंयेसमईं ॥ ८ ॥ येरूतत्काळउठोनआपण ॥ प्रेमानेंकरीपादप्रक्षालन ॥ ह्मणेजीरामदासआतांचियेऊन ॥ भेटेलआपुल्याचरणांसी ॥ ९ ॥ संत ह्मणतीरेमाझ्यापोटीं ॥ इच्छाअसेकींव्हावीभेटी ॥ कांहींतयासींकरणेंगोष्टी ॥ मजउठाउठीदाखवीजे ॥ १० ॥ येरूह्मणेजीसिद्धनैवेद्य ॥ घरामाजीचलोनिविशद ॥ आधींआपणघेइजेप्रसाद ॥ रामदासयेईलतोंवरी ॥ ११ ॥ त्यावरीसाधुबोलेआपण ॥ मगमीस्वस्थकरीन

भोजन ॥ आधींरामदासदावीआणुन ॥ यापरीहट्टकेलाजें ॥ १२ ॥ तेव्हांआपणबोलेवचन ॥ याचिदेहासीसकलजन ॥ ह्मणतीह्मणोनिमौनधरून ॥ धरीबळकटचरणासी ॥ १३ ॥ नामनसांगतांधरिलेंमौन ॥ यांतीलहेंचिमुख्यकारण ॥ रामाचेंदास्यत्वनघडेचिपूर्ण॥ वृथारामदासमीकायसांगूं ॥ १४ ॥ ऐसातयाचापहातांअधिकार ॥ भावेंसाधूचेंभरलेंअंतर ॥ बळकटचरणांसीलागेसत्वर ॥ शरीरींउत्साहनमावेचि ॥ १५ ॥ जैसेंयशऐकिलेंहोतेंजाण ॥ तैसेंचहृदयींव्यापिलेंपूर्ण ॥ मुखानेंह्मणतसेधन्यधन्य ॥ खरेंसत्सेवनकरिसीतूं॥ १६ ॥ ॥ ॥ मू०क० ॥ बेठिको बिबाह घर बडो उतसाह भयो किये पकवान सब कोठेमांझ धरेहे ॥ करे रखवारि सुत नाति दीये तारौ रहे ओरही लगाइ तारि खोल्यो नही डरेहे ॥ आये ग्रह संत तिन्हे पोटनि बंधाइ दई पायो यो अनंत सुख ऐसे भाव भरेहे ॥ सेवा श्री बिहारिलाल गाइ पाकसुछताई मेरे मन भाई सब साधु उर हरेहे ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ दुसरेंसत्सेवेचेंऐकावैभव ॥ घरींकन्येचाअसेविवाह ॥ त्यासाठींजाहलाथोरउत्साह ॥ साहित्यतेंभरूनठेविलेंहोतें ॥ १७ ॥ करोनिअनेकपक्कान्न ॥ कोठ्यांमाजीठेविलेंभरोन ॥ कुलुपेंघालोनिबाहेरून ॥ घरांतीलजनरक्षणकरिती ॥ १८ ॥ घरांतीलसर्वपुत्रनातू ॥ सर्वांसीस्वभावअसेमाहितू ॥ कींरामदासासीकळतांमातू ॥ करितीलसंतांसीअर्पण ॥ १९ ॥ ह्मणोनिकुलुपेंघालोन ॥ पक्कान्नांचेंकरितीरक्षण ॥ परंतुदैवयोगेंकरून ॥ रामदासासीसर्वकळलें ॥ २० ॥ तोंकायझालेंतेवेळां ॥ घरींसंतांचाआलामेळा ॥ पहातांचिआनंदहोतसेप्रेमळा ॥ प्रीतीनेंसकळांपूजीतसे ॥ २१ ॥ मगदुसऱ्याकिल्ल्याआणून ॥ कोणाचेंनअंतरींभयमानून ॥ कोठ्यांचींकुलुपेंदिलींखोलून ॥ पक्कान्नेंबाहेरकाढिलीं ॥ २२ ॥ घरींजेआलेहोतेसंत ॥ तयांसीगांठोड्याबांधोनिदेत ॥ तेणेंपावेसुखअनंत ॥ ह्मणेहेंउत्तमजाहलें॥ २३ ॥ आतांलम्नांतहोईलफजिती ॥ हीकाहींमनींनाणिलीरीती ॥ यापरीभावभरलाचित्तीं ॥ नसेचिस्मृतीसंसाराची ॥ २४ ॥ जैसेंसंतांसीसेवीप्रेमळ ॥ तैशाचपरीश्रीबिहारीलाल॥ याचीहीसेवाकरीनिर्मळ ॥ अतिशयेंप्रीतीकरूनियां ॥ २५ ॥ करावेंकैसियापरीपक्कान्न ॥ कैसेंहरीसीघालावेंभोजन ॥ याचीस्वच्छताकेलीगायन ॥ सर्वहीसंतजाणती ॥ २६ ॥ प्रियादासजीह्मणतीआपण ॥ माझेहीमनींआवडलीपूर्ण ॥ सर्वसाधूचेंअंतःकरण ॥ हरोनिघेत

सेश्रवणींपडतां ॥ २७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबो० ॥ महाराष्ट्रभा० ॥ एकशेंएक्याणणवावाछप्पागोडहा ॥ २८ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयाजीसद्गुरुदेवा ॥ पूर्णतूंकरिसीमाझाहेवा ॥ भक्तिमालेच्यागूढभावा ॥ कळ
वोनिटीकाकरविसीपूर्ण ॥ १ ॥ ॥ मू०छ ॥ विप्रसारसुतघर जनम रामराय हरिरति करी ॥ भक्ति ज्ञान वैराग योग अंतरगति पा
ग्यो ॥ काम क्रोध मद मोह लोभ मत्सर सब त्याग्यो ॥ कथाकीरतनमगन सदा आनंदरस झूल्यो ॥ संत निरखि मन मुदित उदित रवि
पंकज फूल्यौ ॥ वैरभाव जिन द्रोह किय तासु पागि खिस भै परी ॥ विप्रसारसुत० ॥ १९२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ रामरायहेभक्तउ
त्तम ॥ सारस्वतविप्राघरींजन्म ॥ हरीचेठाईंरतीपरम ॥ मनापासूनकेलीजेणें ॥ २ ॥ भक्तिज्ञानआणिवैराग्य ॥ तैसियाचपरीयोगमार्ग ॥ यां
तीलअंतरगतीसांग ॥ रामरायजीसपावली ॥ ३ ॥ कामक्रोधमदमत्सर ॥ मोहलोभहेषड्रिपुक्रूर ॥ सर्वहीत्यागूनदिधलेदूर ॥ नपाहिलेंकिं
चिततयांकडे ॥ ४ ॥ नित्यहोतसेकथाकीर्तन ॥ त्यामाजीसदाराहेनिमग्न ॥ आनंदरसघेतसेपूर्ण ॥ त्याचिरंगांतडुल्लतसे ॥ ५ ॥ सन्मु
खसंतांसीआलेपहातां ॥ बहुतआनंदहोतसेचित्ता ॥ जेवींसूर्याचाउदयहोतां ॥ कमलेंहोतींप्रफुल्लित ॥ ६ ॥ लोकसर्वहीकरितीस्तवन ॥ ए
कादुष्टासीनझालेंसहन ॥ वैरभावअंतरींतेणेंधरून ॥ रामरायजीचाद्रोहकरी ॥ ७ ॥ एकदासाधूचेसमाजांत ॥ रामरायजीचीनिंदाकरि
त ॥ तोंकायझालेंअकस्मात ॥ पागोटेंपडलेंभूवरी ॥ ८ ॥ जैसीकांशिरींमारावीथापड ॥ त्यापरीपागोटेंपडलेंउघड ॥ मनासीसंकोचवाटो
निअवघड ॥ मुखझांकोनिपळाला ॥ ९ ॥ यापरीसंतांचीकरितांनिंदा ॥ दुष्टजनांचीहोतसेआपदा ॥ याकारणेंचुकोनहीकदां ॥ संतांची
निंदाकरूंनये ॥ १० ॥ मूलभक्तिमा० ॥ भक्तिरसबोधिनीटी० ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंब्याणणवावाछप्पागोडहा ॥ ११ ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ जयजयसद्गुरूपरमानंदा ॥ माझ्याबुद्धीचीहरोनिआपदा ॥ भक्तिमालेचाजोकेलाधं
दा ॥ कृपेनेंपूर्णकरिसीतूं ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ भगवंत मुदित उदार यश रस रसना अस्वाद किय ॥ कुंजबिहारीकेलि सदा अ
भ्यंतर भासे ॥ दंपति सहज सनेंह प्रीति परमित परकासे ॥ अनन्य भजन रसरीति पुष्टमारगकर देखि ॥ विधिनिषेधबल त्यागि पा

गि रति हृदै विशेषी ॥ माधवसुत संमत रसिक तिलकदामधर सेव लिय ॥ भगवंत० ॥ १९३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ उदारआणिस
र्वदामुदित ॥ यापरीराहेभगवंतभक्त ॥ हरियशाचाररसस्वाद ॥ रसनेनेंग्रहणकरीतसे ॥ २ ॥ हरीनेंकुंजांतजोकेलाविहार ॥ सदाअभ्यं
तरींविलसेसुंदर ॥ दंपतीराधादामोदर ॥ यांसींसहजस्नेहज्याचा ॥ ३॥ हरीचेठाईंप्रीतीबहुत ॥ परंतुप्रकाशकरीपरिमित ॥ बादशाहाचा
कारभारकरित ॥ प्रपंचीदिसतसकळांसी ॥ ४ ॥ अनन्यभजनाचीरसरीती ॥ जेठिकाणींपाहेनिश्चिती ॥ पुष्टकरीत्यामार्गाप्रती ॥ दुसरा
धर्मचिनावडे ॥ ५ ॥ विधिनिषेधयाजगींप्रबळ ॥ येणेंतोत्यागूनदिधलासकळ ॥ श्रीहरीसींरतीनिर्मळ ॥ हृदयींविशेषपावली ॥ ६ ॥
माधवदासभक्ताचेसुत ॥ रसिकजनज्यासीदेतीसंमत ॥ तिलकमाळधरितेकेवळसंत ॥ निर्विकल्पसेवोनिघेतलेजेणें ॥ ७ ॥ ॥ मू०
क० ॥ सुजाके दिवान भगवंत रसवंत भये वृंदावनवासिनिकी सेवा ऐसी करीहे ॥ विप्र के गुंसांइ साधु कोउ व्रजवासि जाहु
देत बहू धन एक प्रीति मति हरीहे ॥ सुनि गुरुदेव अधिकारी श्रीगोविंददेव नाम हरिदास जाय देखे चित्त धरीहे ॥ ज्योग्यताइ सी
वा प्रभू दूधभात मांगि लियो कियो उतसाह तऊ पेखे अरबरीहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ लखनोरचाबादशाह ॥ सुजादौलात्या
चेंनाव ॥ तयाचेवजीरभगवंतराव ॥ भक्तरसवंतजाहले ॥ ८ ॥ वृंदावनींजेकरितीवास ॥ तयांचीऐसीसेवासुरस ॥ करीतसेजेंअल्पविशे
ष ॥ नपाहेचितयामाजी ॥ ९ ॥ व्रजांतीलकोणीअसोब्राह्मण ॥ किंवाकोणीसाधुसज्जन ॥ अथवामहंतगुसांईपूर्ण ॥ सर्वांसीसमानपूजी
तसे ॥ १० ॥ कोणीव्रजवासीजावोजाण ॥ त्याचाअत्यंतआदरकरून ॥ परमोत्साहआरंभोन ॥ प्रीतीनेंसेवनकरीतसे ॥ ११ ॥ राहो
निघेतसेकांहींदिवस ॥ पक्वान्नभोजनघालीत्यास ॥ धनवस्त्रअलंकारबहुवस ॥ इच्छानुरूपदेतसेतया ॥ १२॥ एवढ्याप्रीतीचेंकारणए
क ॥ व्रजावरीमतीमोहिलीसम्यक ॥ ह्मणोनितेथीलजेयेतीलोक ॥ सर्वस्वेंसेवनकरीत्यांचें ॥ १३ ॥ तेणेंलौकिकझालाबहुत ॥ सद्गुरूनें
तीऐकिलीमात ॥ रहातहोतेतेवृंदावनांत ॥ अधिकारीगोविंदमंदिराचे ॥ १४ ॥ हरिदासजीत्याचेंनांव ॥ ऐसाशिष्याचाऐकोनिभाव ॥
चित्तामाजीधरिलाआव ॥ भेटावेंभगवंतभक्तासी ॥ १५ ॥ सद्गुरूहीमोठेहोतेप्रेमळ ॥ योग्यताईचीसीमाचकेवळ ॥ प्रभूनेंएकदांतयाज

वळ ॥ दूधभातमागीतला ॥ १६ ॥ कांहींउत्साहघरींकेला ॥ भोजनायेतसेसंतमेळा ॥ रात्रंदिवसहोतसेहल्ला ॥ हजारोपानजेवीतसे
॥ १७ ॥ एकदांसांप्रदाईजन ॥ दिवसभरकष्टकरितांजाण ॥ गडबडींतचांगलेंनझालेंभोजन ॥ ह्मणोनिरात्रीकायकरिती ॥ १८ ॥
शेजारतीझालियावर ॥ आणवोनियांदुग्धसुंदर ॥ भातकरवोनियांतयार ॥ सिद्धजाहलेभोजनासी ॥ १९ ॥ गोविंदेंतोप्रकारपाहून ॥
ह्मणेमजअर्पणकेल्यावांचून ॥ कैसेहेकरूंबैसतीभोजन ॥ ह्मणोनिआपणकायकरी ॥ २० ॥ हरिदासजीचेस्वप्नांत ॥ प्रगटोनिह्मणतीमी
क्षुधाक्रांत ॥ भोजनघालावेंदूधभात ॥ येवेळींसत्वरउठोनी ॥ २१ ॥ येरूखडबडोनिजागेझाले ॥ शिष्यांसीसत्वरपाचारिलें ॥ ह्मणती
गोविंदजीक्षुधितराहिले ॥ कायजाहलेंकारणयासी ॥ २२ ॥ भोजनामागतीदूधभात ॥ यांतीलतात्पर्यसांगात्वरित ॥ मगतेसर्वहीजो
डोनिहात ॥ झालेंतेंकृत्यनिवेदिती ॥ २३ ॥ हरिदासह्मणतीहेंकायकेलें ॥ गोविंदजीसीनकैसेंअर्पिलें ॥ तुह्मीतोवैष्णवह्मणवितांभले ॥
तैसेंचिभक्षितांदूधभात ॥२४॥ तरीगोविंदजीचेपटखोलून ॥ दूधभातहाकराअर्पण ॥ नंतरप्रसादसेवाआपण ॥ ऐसेंकधींहीनकरिजेआ
तां ॥२५॥ मगप्रभूचेपटखोलून ॥ तोदूधभातकेलाअर्पण ॥ ऐसेहरिदासजीभक्तपूर्ण ॥ निघालेभगवंतभेटीसी ॥ २६ ॥ ॥ मू०क०॥
सुनि गुरु आवत अमावत न किहु अंग रंग भरी तिया सो यो कही कही कीजिये ॥ बोली घर वार पट संपती भंडार सब भेट करि
दीजे एक धोति धारि लीजिये ॥ रीझे सुनि बानि साचि भक्ति तेही जानि मेरे अति मन मानी कही आखे जल भीजिये ॥ य
ही बात परी कान श्रीगुंसाइ लई जानि आये फिरि वृंदावन पन मति धीजिये ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सवेंशतावधीशिष्यजाण ॥
मजलोमजलींजातीआपण ॥ तोंभगवंतरावासीझालेंश्रवण ॥ सद्गुरूभेटीसीयेताती ॥ २७ ॥ अंतरींअत्यंतहोयउत्साह ॥ ज्याचानअं
गींहोयसमाव ॥ प्रेमरंगाचाभरोनिआव ॥ स्त्रियेसीआपणपुसतसे ॥२८॥ तिकडूनकोणीआलियासंत ॥ तयाचीसेवाकेलीअनंत ॥ आ
तांयेतातिसद्गुरुनाथ ॥ सेवाविशेषकायकरावी ॥ २९ ॥ तेव्हांकांताकरीविनवण ॥ आपुलेंघरदारसंपत्तीधन ॥ वस्त्रअलंकारभंडारजा
ण ॥ करावेंअर्पणसद्गुरूसी ॥ ३० ॥ नेसावयासीदोघांसमात्र ॥ एकेकत्यांतूनघेइजेवस्त्र ॥ दुसरेंकांहींनघेइजेपात्र ॥ यापरीविचारकथि

लातिणें ॥ ३१ ॥ भगवंतरावानेंकरितांश्रवण ॥ स्वामीवरीबहुतझालेप्रसन्न ॥ ह्मणतीसत्यजेभक्तिजाण ॥ तूंचिसंपूर्णजाणिली ॥ ३२ ॥
हीजेतुवांगोष्टकथिली ॥ माझेअत्यंतमनींमानिली ॥ ऐसेंबोलतांतयेवेळीं ॥ डोळेभरूनआलेत्याचे ॥ ३३ ॥ दोघांसीअंतरींप्रेमदाटलें ॥
सर्वद्यावयासिद्धझाले ॥ तोंसद्गुरूच्याकानींगेलें ॥ तयाचाविचारअसेऐसा ॥ ३४ ॥ तेव्हांगुसांइजीनेंआपण ॥ अंतरींघेतलेंपूर्णजाणो
न ॥ कींहासर्वस्वदेईलदान ॥ ऐसीचभक्तीअसेयाची ॥ ३५ ॥ द्रव्याचीआपणासनसेचिगरज ॥ संतसेवनतोकरीतसेआज ॥ त्यासी
हीअवरोधयेईलसहज ॥ सर्वस्वदानघेतल्यावरी ॥ ३६ ॥ तयाच्यासत्यपणावरून ॥ गुरूचीमतीरंगलीपूर्ण ॥ मगतैसेचिपरतलेआपण॥
आलेसत्वरवृंदावनासी ॥ ३७ ॥ ॥ मू०क० ॥ रह्यो उत्साह उर दाहको न पारावार कियो ले बिचार आज्ञा मांगि वन आयेहे॥
रहे सुख लहे नापनाद रचि कहे एकरस निरवहे व्रजवासी जा छुटायेहे॥ कीनी घर चोरी तऊ नेकु नासा मोरी नाही बोरी मती रंग
लालप्यारी दृग छायेहे ॥ बडेबडे भागी अनुरागी रति जागी जग माधव रसिक बात सुनो पिता पायेहे॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
भगवंतरावासीकळेवर्तमान ॥ सद्गुरूतैसेचिगेलेफिरोन ॥ मनींउत्साहजोहोतापूर्ण ॥ गेलाराहूनतैसाचि ॥ ३८ ॥ जेव्हांतेंकळेवर्तमान॥
अंतरींदाहजाहलागहन ॥ कोणतेंदुःखकरीलवर्णन ॥ नसेपारावारतयाचा ॥ ३९ ॥ गुरूचावियोगझालागहन ॥ सोडूंपहातीसंसारजा
ण ॥ परंतुबादशाहतयासीआपण ॥ जाऊंनदेईचसर्वथा ॥ ४० ॥ मगदोघांनींविचारकरून ॥ कांहींदिवसांचीआज्ञामागून ॥ वृंदाव
नासीआलेआपण ॥ घेतलेंदर्शनसद्गुरूचें ॥ ४१ ॥ लक्षावधीधनअर्पणकरून ॥ तेथेंचिउभयतांराहिलेआपण ॥ व्रजांतीलसुखघेतलेंपू
र्ण ॥ कितीतेंवर्णनकरावें ॥ ४२ ॥ नानाप्रकारचींपदेंरचून ॥ गोविंदजीसीकरीनिवेदन ॥ जयाचीएकरसभक्तीपूर्ण ॥ सर्वहीकाळनि
भलीसे ॥ ४३ ॥ इकडेबादशाहकरीतळमळ ॥ कींवृंदावनींराहिलाप्रेमळ ॥ ऐसादुसरावजीरनिर्मळ ॥ नमिळेचिसज्जनआह्मासी ॥४४॥
रायेंकितीदांधाडिलेंपत्र ॥ परंतुकांहींचनयेउत्तर ॥ मगकायआपणकरीविचार ॥ जेणेंधांवतयावेंतेणें ॥ ४५ ॥ कोणीव्रजवासीयेतांजा
ण ॥ तयांसीठेवीबंधनकरून ॥ ऐसेसहस्रावधीठेविलेजन ॥ कळेतेंवर्तमानहरिदासासी ॥ ४६ ॥ तेह्मणतीरेभगवंतराया ॥ बादशाहअ

नर्थकरीलववलाह्या ॥ व्रजजनठेविलेबंधकरोनियां ॥ तूंतरीजावोनिसोडवावे ॥४७॥ सद्गुरूच्याआज्ञेवरून ॥ भगवंतरावजीतेथेंजाऊन ॥
बादशाहाचीभेटघेऊन ॥ दिलेसोडऊनतयांसी ॥ ४८ ॥ मगकारभाराचीसर्वपावती ॥ देऊनपुरतेपणेंनिश्चिती ॥ परतोनवृंदावनाप्रती ॥
निश्चितयेऊनराहिले ॥ ४९ ॥ एकदारात्रीचेचोरयेऊन ॥ घरांतीलनेलेंसर्वचोरून ॥ भगवंतरावासीकळतांजाण ॥ किंचितहीनाकनमुर
डिलें ॥ ५० ॥ ह्मणेवृंदावनांतचोरवनमाळी ॥ येणेंमजवरीकृपाकेली ॥ ह्मणोनिअंतरींतयेवेळीं ॥ परमसंतोषमानिला ॥ ५१ ॥ लाल
प्यारीच्याप्रेमरंगांत ॥ रंगोनिगेलीसेमतीबहुत ॥ त्याचीउभयतांमूर्तीसत्य ॥ व्यापोनिदृष्टींतगेलीसे ॥ ५२ ॥ मोठाचिमोठाभाग्यवंत ॥
प्रभूचेठांईअनुरागबहुत ॥ त्याचेचिठाईरतिजगांत ॥ जागलीऐसेंवाटतें ॥ ५३ ॥ भगवानदासाचेंझालेंचरित्र ॥ आतांतयाचेपितापवि
त्र ॥ माधवजीजे़व्हांगेलेपरत्र ॥ तेवेळींगोष्टकायजाहली ॥ ५४ ॥ बादशाहाच्याचाकरींत ॥ आगऱ्यामाजीहोतेरहात ॥ हरीचेठाईर
तीबहुत ॥ सर्वदाचित्तवृंदावनीं ॥ ५५ ॥ ॥ मू०क० ॥ आयो अंतकाळ जानि वेसुधि पिछानि सब आगरेंतै लैकै चले वृंदावन
जाईये ॥ आये अधीदूरी सुधी आई बोले चूरि व्हैके कहां लिये जात कूर कही जोई ध्याइये ॥ कह्यो फेरो तन बन जायवेको पात्र नहीं
जरै वास आवे प्रियापियको न भाइयै ॥ जानहारो होई सोई जांयगो जुगलपास ऐसे भावरासि चली ताहि ठोर आइयै ॥ ४ ॥
॥ ॥ टी०ओ० ॥ तोंपातलाअंतकाळ ॥ वैद्यसोडोनिगेलेसकळ ॥ बेशुद्धहोऊनपडलेविकळ ॥ आलेंनिदानजवळत्याचें ॥ ५६ ॥
जाणोनिगेलेघरांतीलजन ॥ आतांयांचेंआलेंनिदान ॥ वृंदावनींबहूहोतेंमन ॥ तेथेंचिघेऊनजावेंयासी ॥ ५७ ॥ पालखीमाजीतयाघा
लून ॥ त्वरेनेंबहुतकरितीगमन ॥ अर्धीदूरजोंआलेजाण ॥ तोंमाधवरावसावधझाले ॥५८॥ पाहतीतोंपालखींतघालूनआपणा ॥ लग
बगेंनेतातीवृंदावना ॥ तैंक्रोधवाढूनअंतःकरणा ॥ परिवारासीकायबोलती ॥ ५९ ॥ कोठेंदुष्टहोजातांघेऊन ॥ तेव्हांतेबोलतीहातजो
डोन ॥ नित्यजयाचेंकरितांध्यान ॥ तेथेंचिआपणानेतोंजी ॥ ६० ॥ येरूह्मणेतुह्मीमूर्खकेवळ ॥ पंचभौतिकह्यादेहकश्मल ॥ व्रजभूमीहे
परमनिर्मळ ॥ तेथेंहायोग्यनसेन्यावया ॥ ६१ ॥ राधाकृष्णाचेंविहारस्थान ॥ तेथेंयादेहाचेंकरितांदहन ॥ अत्यंतदुर्गंधीउठेलजाण ॥ हो

ईलत्रासउभयतांसी ॥ ६२ ॥ जाणारआहेतोजाईलसत्वर ॥ उभयतांजवळीहोईलसादर ॥ ऐसेंसकळांसीबोलोनिउत्तर ॥ आलेफिरोनपूर्वस्थानीं ॥ ६३ ॥ अपूर्वचिहेंत्याचेमानसीं ॥ भक्तिभावाचीभरलीरासी ॥ शेवटींपावलेत्याचिगतीसी॥ झालेसेवेसीसादर ॥ ६४ ॥ भगवद्भक्तांचामहिमाअपार ॥ त्याचाकोणासीनलागेपार॥ तेथेंकायवर्णूसकेंमीपामर॥ गुरुकृपेंकिंचितगाइलें ॥६५॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंत्र्याणववाछप्पागोडहा ॥६६॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरूमोठाकरुणाकर ॥ कांहींचनसतांमजअधिकार ॥ भक्तिमालेवरीटीकासुंदर ॥ माझेनिहस्तेंकरविली ॥ १ ॥ ॥ मू०छ ॥ दुर्लभमानुषदेहको लालमती लाहो लियो ॥ गौरशामसों प्रीति प्रीति जमुनाकुंजनिसो ॥ वंसीवटसौं प्रीत प्रीति व्रजरजपुंजनिसो ॥ गोकुल गुरजन प्रीति प्रीति घनबारहबनसो ॥ पुरमथुरासो प्रीति प्रीति गिरगोवर्धनसो ॥ वास अटल वृंदाविपिन दृढकरि सोमगिरि कियो ॥ दुर्लभमानुष० ॥ १९४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ मुळींचमनुष्यदेहदुर्लभ॥ त्यामाजीजोडुर्घटलाभ ॥ लालमतीनेंतोचिस्वयंभ ॥ करोनिघेतलाआपणासी ॥ २ ॥ राधाकृष्णासींप्रीतिभारी ॥ तैसीचयमुनाकुंजावरी ॥ वंशीवटबहुआवडेअंतरीं ॥ आवडतीपुंजव्रजरजाचे ॥ ३ ॥ गोकुलनाथादिगुरुजन ॥ तैसेचव्रजांतीलबारावन ॥ यांवरीज्याचीप्रीतीसघन॥ कितीतेवर्णनकरावी ॥ ४ ॥ मथुराआणिगोवर्धन ॥ यांचेठिकाणींप्रीतीगहन ॥ बहुतचिआवडेवृंदावन ॥ तेथेंअक्षयवासकरी ॥ ५ ॥ लालमतीहेभक्तउत्तम ॥ सोमगिरीजीत्याचेंचिनाम ॥ जेणेंदृढतरकेलानेम ॥ नजाणेंबाहेरव्रजांतूनी ॥ ६ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंचवऱ्याणववाछप्पागोडहा ॥ ७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरूतुझाथोरउपकार ॥ भक्तिमालअसतांकठिणफार॥ त्यावरीटीकाकरविलीसुंदर ॥ आजिमजपामराचेनिहातें ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ कविजन करत बिचार बडो कोऊ ताही मनिजे ॥ कोऊ कहे अवनी बडी जगत आधारफनीजे ॥ सो धारी सिर शेष शेष शिव भूषन कीनो ॥ शिव आसन कैलास भुजनि भरि रावन लीनो ॥ रावन

जीत्यो वालि वालि राघौ इक साइक गडे ॥ अगर कहे त्रैलोकमे हरि उर धारे ते बडे ॥ १९५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सर्वकवि
जनकरितीविचार ॥ कोणत्रैलोक्यींआहेथोर ॥ जयासीश्रेष्ठमानोनिफार ॥ भजावेंशरणरिघोनी ॥ २ ॥ एकह्मणेहीपृथ्वीथोर ॥ दु
जात्यावरीदेईउत्तर ॥ शेषानेंआपुल्यामस्तकावर ॥ पुष्पप्रायधारणकेली ॥ ३ ॥ जरीतोह्मणावाथोरशेष ॥ तरीत्याभूषणकरीविश्वेश ॥
शिवाचेंआसनगिरिकैलास ॥ तयासीश्रेष्ठमानावें ॥ ४ ॥ तरीरावणेंभुजेंकरून ॥ शंकरासहिततोपर्वतजाण ॥ सहजघेइजेतोदशान ॥
वाळीनेंकुक्षींतदाबिला ॥ ५ ॥ त्यावाळीचाघेतलाप्राण ॥ रामेंमारोनिएकबाण ॥ भक्तांनींआपुल्याहृदयींजाण ॥ तोरघुनंदनआक
ळिला ॥ ६ ॥ तेव्हांकवीचाझालाविचार ॥ त्रैलोक्यामाजीभक्तथोर ॥ यांसीचशरणजावेंसत्वर ॥ तेणेंचिसकळकार्यसाधे ॥ ७ ॥
नाभाजीचेसद्गुरूसुरस ॥ परमभक्तहेअग्रदास ॥ हेचिआज्ञायांचीविशेष ॥ सेवावेसज्जनप्रीतीनें ॥ ८ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भ
क्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंपंचाणववाछप्पागोडहा ॥ ९ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ माझासद्गुरुपरमदयाळ ॥ आजिमाझीपुरविलीआळ ॥ भक्तिमाळेवरीटीकानिर्मळ ॥
पामराचेनिहस्तेंकरविली ॥ १ ॥ ॥ मू०छ० ॥ हरिसुजस प्रीति हरिदासके त्यों भावे हरिदासजस ॥ नेह परस्पर अघट निवहि
चारो जुग आयो ॥ अनुचरको उतकर्ष शाम अपने मुख गायो ॥ ओतप्रोत अनुराग प्रीति सबही जग जाने ॥ पुर प्रवेश रघुवीर
भृत्यकीरतिजु बखाने ॥ अगर अनुगगुनबरनते सीतापति तिन होय बस ॥ हरिसुजस० ॥ १९६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ श्रीहरीच्याय
शावर ॥ हरिदासाचीप्रीतीफार ॥ तैसीचदासांचीकीर्तीसुंदर ॥ हरीसीबहुतआवडे ॥ २ परस्परांचास्नेहअघटित ॥ चालतआलाचारी
युगांत ॥ दासाचाउत्कर्षभागवतांत ॥ हरीनेंगाइलानिजमुखें ॥ ३ ॥ देवभक्तांचेपरस्परांत ॥ अनुरागभरलाओतप्रोत ॥ सर्वहीजगजा
णेंप्रीत ॥ रामायणांतपहाकैसें ॥ ४ ॥ निवटोनियांलंकानाथ ॥ जैंप्रवेशलेअयोध्येंत ॥ तैंनिजमुखेंश्रीरघुनाथ ॥ करितीवर्णनभक्तकी
र्ती ॥ ५ ॥ भरतशत्रुघ्नतीन्हीमाता ॥ वसिष्ठादिगुरूपाशींतत्त्वतां ॥ एकेकवानराचीकीर्तीसर्वथा ॥ राघवेंप्रीतीनेंवर्णिली ॥ ६ ॥ ह्मणो

निसांगतीअग्रदास ॥ भक्तांचेगुणजेवर्णितीविशेष ॥ जानकीकांतहोतसेवश्य ॥ त्यावरीविशेषप्रीतीकरी ॥ ७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंशाण्णवावाछप्पागोडहा ॥८॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥छ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरायनमः ॥ सद्गुरूचाअगाधमहिमा ॥ दुसरीतयासीनसेचिउपमा ॥ मजसारिख्यापरमअधमा ॥ आंवळोनिहृदयींधरीतसे ॥ १ ॥ गुरूसारिखाब्राह्मणावादेव ॥ परीएकत्याचेंअभिनव ॥ जैसाजयाचाअसेलभाव ॥ तैसाचित्यावरकृपाकरी ॥ २ ॥ ऐसामाझानसेसद्गुरू ॥ समानसर्वांचाकरीआदरू ॥ मजसारिखाकोणपामरू ॥ परीअभिमानठेविलाजेणें ॥ ३ ॥ भक्तिमालेचाअर्थकठिण ॥ परंतुसद्गुरुकृपेंकरून ॥ समजलातितुकाकेलावर्णन ॥ हेंमहिमानसद्गुरूचें ॥ ४ ॥ ॥ मू०छ० ॥ उत्कर्ष सुनत संत नको अचिरज कोऊ जिन करो ॥ दुर्वासाप्रति शांम दासवशता हरि भाषे ॥ ध्रुव गज पुनि प्रल्हाद राम सबरीफल साषी ॥ राजसूय जदुनाथ चरन धोय झूठ उठाई ॥ बहु पांडवविपत निवार दियो विष विषया पाई ॥ कलि विशेष परचो प्रगट अस्तिक व्हैके चित धरो ॥ उत्कर्ष० ॥ १९७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ अग्रदासजीनेंकेलेंवर्णन ॥ त्रैलोक्यामाजीथोरसज्जन ॥ तयांचेंसुयशकरितांगायन ॥ जगज्जीवनवश्यहोतसे ॥ ५ ॥ यापरीसंतांचाबहूउत्कर्ष ॥ अग्रदासेंवर्णिलाविशेष ॥ ह्याऐकोनिआश्चर्यास ॥ निजचित्तांतमानूंनये ॥ ६ ॥ दुर्वासासीश्रीविष्णूनें ॥ दासवशताकथिलीमुखानें ॥ शबरीचींफलेंअतिप्रीतीनें ॥ राघवेंकैसींभक्षिलींपहा ॥ ७ ॥ ध्रुवगजआणिभक्तप्रल्हाद ॥ यांचेसाक्षीआहेतविशद ॥ जेहींभाकितांकरुणाशब्द ॥ धांवलेगोविंदलगबगें ॥८॥ पहाराजसूययज्ञांत ॥ आपुल्याकरेंश्रीयदुनाथ ॥ चरणभक्तांचेप्रक्षालित ॥ उच्छिष्टकाढितलगबगें ॥ ९ ॥ पांडवांचीविपत्तीजाण ॥ हरीनेंकितीदाकेलीनिवारण ॥ विषाचेंविषयाअक्षरकरून ॥ चंद्रहासासीरक्षिलें ॥१०॥ ऐसेंकलियुगांतहल्लींप्रगट ॥ विशेषपरिचयदाविलेस्पष्ट ॥ आस्तिकहोवोनिपरिसानीट ॥ हीरीतीबळकटहृदयींधरा ॥११॥ ॥मू०दो० ॥ पादपपेडहि सीचतें पावै अंगअंग पोष ॥ पूरब जा जो बरन ते सब मानियो संतोष ॥१॥ ॥ ॥टी०ओ० ॥ वृक्षमुळासीकरितांसिंचन ॥ अंगअंगासीपावेपोषण ॥ फलपत्रशाखांसीआणीजीवन ॥ प्रफुल्लितसर्वहोताती ॥

॥ १२ ॥ पूर्वजह्मणजेमुख्यमहंत ॥ यांसीवर्णिलेयाग्रंथांत ॥ तेणेंसंतोषअंतरींबहुत ॥ सकलसंतांनींमानावा ॥ १३ ॥ ॥ मू०
दो० ॥ भक्त जिते भूलोकमे कथे कोनपे जाय ॥ समुद्रपान श्रद्धा करे चिरिया पेट समाय ॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
॥ जरीवर्णावेसकलसंत ॥ तरीभूवरीकितीकभक्त ॥ याचाकांहींनलागेअंत ॥ कोणासीकथिलेजातीलते ॥ १४ ॥ चिमणीनेंम
नींइच्छाधरून ॥ बैसलीकरावयासमुद्रपान ॥ परंतुतिच्याउदरींपूर्ण ॥ इतुकासमावहोईलकीं ॥ १५ ॥ ॥ मू०दो० ॥ श्रीमूरति
सम वैष्णव लघु दीरघ गुनन अगाध ॥ आगे पाछे बरनते जिन मानो अपराध ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ लहानमोठेवैष्णवजन ॥
सर्वहीश्रीमूर्तीसमान ॥ एकेकाचेअगाधगुण ॥ परीएकविनवणअसेमाझी ॥ १६ ॥ मागेंपुढेंमीकेलेंवर्णन ॥ याचाकांहींअपराधजा
ण ॥ नमानावामनांतून ॥ कृपाअसावीमजवरी ॥१७॥ ॥ मू०दो० ॥ फलकी सोभा लाभ तरु तरु सोभा फल होय ॥ गुरू शिष्यकी
कीरतिमे अचिरज नाही कोय ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ फलाचीशोभावृक्षजाण ॥ वृक्षाचीशोभाफलेंकरून ॥ कोणाएकाचेंकरितांव
र्णन ॥ दुसऱ्याचेंसहजहोतसे ॥ १८ ॥ तैसेंचगुरूशिष्यांतजाण ॥ कोणाएकाचेंकरितांवर्णन ॥ तेणेंउभयतांचेंहोतसेस्तवन ॥ आश्चर्य
यांतनसेकांहीं ॥ १९ ॥ ॥ मू०दो० ॥ चारिजुगनमे जे भगत तिनके पगकी धूरी ॥ सर्वसु सिर धर राखिहो मेरी जीवनीमू
री ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ चारीयुगांतीलजेजेसंत ॥ तयांचीचरणधूळीसत्य ॥ सर्वस्वजाणोनिनिजचित्तांत ॥ राखोनठेवीनमस्त
कीं ॥ २० ॥ माझियाजीवनाचीमुळी ॥ संतचरणरजाचीधूळी ॥ हेचिमागेंमीदेवाजवळी ॥ दुसरीआवडीनसेचिमज ॥ २१ ॥ ॥
मू०दो० ॥ जग कीरती मंगल उदै तीनो ताप नसाय ॥ हरिजनको गुन बरनते हरि उर अटल बसाय ॥ ६ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
जगींप्रगटतांसंतकीर्ती ॥ सकळमंगलाचाउदयनिश्चिती ॥ त्रितापांचीहोतसेशांती ॥ अणीकएकलाभजोडे ॥ २२ ॥ हरिजनांचेवर्णि
तांगुण ॥ हृदयामाजीजगज्जीवन ॥ बैसतसेहोअढळयेऊन ॥ नटळेचिमगटाळितांही ॥ २३ ॥ ॥ मू०दो० ॥ हरिजनको गुन बरन
ते जो जन करे असूय ॥ इहां उदर बाढे बिथा अरु परलोक नसाय ॥ ७ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ हरिदासाचेवर्णितांगुण ॥ हृदयींजोकोणीअ

सूयाकरीलजन ॥ उदरव्यथायेथहोईलपूर्ण ॥ अंतींपरलोकनसांपडे ॥ २४ ॥ ॥ मू०दो० ॥ जो हरिप्राप्तिकी आस हे तो हरिजनको।
जस गाय ॥ नातर सुकृत भुंजे बीज ज्यो जनम जनम पछिताय ॥८॥ ॥ टी०ओ० ॥ हरिप्राप्तीचीज्यासीआस ॥ तेणेंहरिजनांचें
गावेंसुयश ॥ याहूनदुसरेंसाधनविशेष ॥ त्रैलोक्यामाजीनसेचि ॥ २५ ॥ सत्सेवनावीणइतरसाधन ॥ केवळभर्जितबीजासमान ॥
अंकुरनुगवेचित्यापासून ॥ पस्तावाकरावाजन्मोजन्मीं ॥ २६ ॥ ॥ मू०दो० ॥ भक्तदाम संग्रह करे कथन श्रवन अनुमोद ॥
सो प्रभूको प्यारो पुत्र जो बैठे हरिके गोद ॥९॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्तिमालजोकरीलपठण ॥ अथवाकोणीकरीलश्रवण ॥ आणिजो
देईलअनुमोदन ॥ किंवासंग्रहकरीकोणी ॥२७॥ तोचिहरीचाबहुप्रियकर ॥ बैसेलहरीच्याअंकावर ॥ जैसाआपुलालाडकाकुमर ॥ कौ
तुकेंबैसेमांडीवरी ॥ २८॥ ॥ मू०दो० ॥ अच्युतकुलजस एकबेरहू जाकी मति अनुरागी ॥ उनकीभक्त भजन सुकृतको निश्चय होय विभा
गी ॥१०॥ ॥ टी०ओ० ॥ अच्युतकुलाच्यायशावरती ॥ एकवेळहीज्याचीमती ॥ अनुरागिलीअसतांनिश्चिती ॥ अलभ्यलाभजोडेतया
॥२९॥ भजनकरितीजेभगवद्भक्त ॥ तेणेंजेंकांहींहोतसेसुकृत ॥ त्याचातोविभागीहोयनिश्चित ॥ कांहींचप्रयासनकरितां ॥ ३० ॥ ॥ मू०
दो० ॥ भक्तदाम जिन जिन कथि तिनकी जूठन पाय ॥ सो मतिसारु अक्षर द्वै कीनो सिलौ वनाय ॥११॥ ॥ टी०ओ० ॥ भक्ति
मालाप्रीतीकरून ॥ जेहींजेहींकेलीकथन ॥ नाभाजीह्मणतीमजलागून ॥ त्यांचेंचिउच्छिष्टपावलें ॥३१ ॥ मगमीआपुल्यामतीकरून ॥ तें
चिशिळेंकरोनिनवीन ॥ उत्तमअक्षरेंरचिलेदोन ॥ भक्तमालनवीननसेही ॥ ३२ ॥ ॥ मू०दो० ॥ काहूके बल जोग जग्य कुलकरनीकी
आस ॥ भक्तनाममाला अगर उर बसो नरायनदास ॥ १२ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ कोणासीबळयोगसाधन ॥ कोणासीतपयज्ञदान ॥
कुलाच्याकरणीचीआसपूर्ण ॥ असेकींअंतरींकवणाच्या ॥ ३३ ॥ परीविनवोनिअग्रदासास ॥ मागतसेनारायणदास ॥ भक्तनाम
मालाहेचिसुरस ॥ सर्वदाहृदयींवसोमाझ्या ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीनारायणदासजीकृत श्रीभक्तमालमूल समाप्त ॥ ॥ मू०क ॥
॥ रसिकाई कबिताई जाहि दीनि तिन पाइ भई सरसाई हिये नवनव चाईहे ॥ उरसंगभवनमे राधिकारवन बसे लसे ज्यो

छप्पा १९७

मुकरमध्य प्रतिबिंब भाईहे ॥ रसिकसमाजमे विराज रसराजा कहे चहे मुख सबै फूले सुखसमुदाईहे ॥ जनमन हरि लाल मनोहर
नाम पायो उनहूंको मन हरिलीनो याते राईहे ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ सुंदरपणेंसीजीकविताई ॥ ज्यांतअत्यंतअसेरसिकाई ॥ सं
तगुरुदेवेंज्यासीपाहीं ॥ दीधलीत्यासीचपावलीसे ॥ ३५ ॥ त्याचेचिहेहृदयाआंत ॥ सरसपणेंझालीविस्तृत ॥ नवेनवेउत्साहहोत ॥ आ
नंदउठतपदोपदीं ॥ ३६ ॥ ऐसेंहोतसेअंतःकरण ॥ प्रेमरंगाचेंकेवळभवन ॥ त्यामाजीप्रेमेंराधिकारमण ॥ अक्षययेऊनराहती ॥ ३७ ॥
जैसेंनिर्मळदर्पणाआंत ॥ प्रतिबिंबहेंचांगलेंशोभत ॥ तैसेंचित्याच्यानिजहृदयांत ॥ राधिकारमणविलसतसे ॥ ३८ ॥ जेथेंरसिकाचाहो
तसेसमाज ॥ त्यामाजीदिसेतोतेजःपुंज ॥ सर्वहीह्मणतीहारसराज ॥ करितीवर्णनबहुप्रकारें ॥ ३९ ॥ सर्वप्रफुल्लअंतरींहोऊन ॥ त्या
चेंपहावयाइच्छितीवदन ॥ जिकडेकरीतसेतोअवलोकन ॥ सुखसमुदायहोयतेथें ॥ ४० ॥ आणीककायमीकरूंवर्णन ॥ जोसर्वजनांचें
हरीमन ॥ यायोगेंनामेंमनमोहन ॥ सर्वजगांतहाकमारिती ॥ ४१ ॥ त्याहीहरीचेंअंतःकरण ॥ जेणेंकरोनिघेतलेंहरण ॥ त्यायोगेंमोहि
नीस्वरूपजाण ॥ सर्वजगांतहोतसेतो ॥ ४२ ॥ हरिगुरुसंतकृपेकरून ॥ ऐसीरसिकताहोतसेपूर्ण ॥ सकलहीत्यासीकरितीमान्य ॥
होतसेधन्यजगत्रयीं ॥ ४३ ॥ ॥मू०क०॥इनहीके दास दास दास प्रियादास जानो तिन ले बखानो मानो टीका सुखदाईहे॥ गोव
र्धननाथजूके हाथ मन पऱ्यो जाको कऱ्यो बास वृंदावन लीला मिल गाईहे ॥ मतिअनुसार कह्यो लह्यो सुख संतनके अंतको न पा
वे जोइ गावे हिय आइके ॥ घटबढी जानि अपराध मेरो छमा कीजे साधु गुनग्राही यह मानके सुनाइहे॥ २ ॥ ॥ टी०ओ० ॥
तेचिसज्जनसद्गुरूईश ॥ त्यांच्यादासाच्यादासाचादास ॥ मीएकपामरप्रियादास ॥ जाणावेंअंतरींसकळांनीं ॥ ४४ ॥ तेहींचआपल्या
कृपेंकरून ॥ बोलविलेंजाणामजकडून ॥ ह्मणोनिऐसीटीकाजाण ॥ सुखदायकझालीसकळां ॥ ४५ ॥ मीआपुल्यानसेंस्वाधीन ॥ गो
वर्धननाथाच्याहातींजाण ॥ पडोनिगेलेंसेमाझेंमन ॥ तोजेंकरीलतेंहोतसे ॥४६॥ तेणेंचिवृंदावनींकरविलावास ॥ अंतःकरणींहीकरोनिप्रवे
श ॥ ऐसीहीसंतांचीलीलासुरस ॥ माझियामुखानेंगाइली ॥ ४७ ॥ तेणेंचिआपुल्यामतिअनुसार ॥ संतांचीलीलावर्णिलीसुंदर ॥ सुखही

मानोनिघेतलेथोर ॥ नातरीसामर्थ्यमाझेंकिती ॥४८॥ संतजनांचापावेअंत ॥ ऐसाकोणआहेसमर्थ ॥ तेंचिप्रवेशोनियाहृदयांत ॥ आ
पुलेंआपणयशगाती ॥ ४९ ॥ हाभावआणोनिनिजचित्तांत ॥ कांहींजास्तीकमीकवनांत ॥ दृष्टीपडोनयेईलकिंचित ॥ तोअपराधक्षमा
करावा ॥ ५० ॥ साधूतेगुणग्राहीपूर्ण ॥ हेंचिअंतरींमीजाणोन ॥ भक्तिमालेवरटीकाकरून ॥ करविलीश्रवणसज्जनांसी ॥ ५१ ॥ ॥
मू०क० ॥ कीनी भक्तमाल सुरसाल नाभास्वामीजुने तरे जीवजाल जग जन मनमोहनी ॥ भक्तरसबोधिनी सु टीका तमसोधनी हे
वाचत कहत अर्थ लागे अतिसोहनी ॥ जोपे प्रेमलछनाकी चाह आवगाही याहि मिटे उरदाह नेकु नैननहू जोहनी ॥ टीका अरु मूल
नाम भूल जाय सुने जब रसिक अनन्यमुख होत विश्वमोहनी ॥ ३ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नाभास्वामीनेंपरमरसाळ ॥ निर्माणकेली
हेभक्तिमाळ ॥ तेणेंतरतीजगींजीवजाळ ॥ जनमनमोहिनीझालीसे ॥ ५२ ॥ त्यावरीसंतकृपेकरूनी ॥ नामेभक्तिरसबोधिनी ॥ टीकाझा
लीतमशोधिनी ॥ तेणेंजनांसीस्वल्पझालें ॥ ५३ ॥ याटीकेसीप्रेमेंवाचितां ॥ सर्वजनांसीअर्थसांगतां ॥ अत्यंतगोडवाटेतत्त्वता ॥ श्रो
त्यांवक्त्यांउभयतांसी ॥ ५४ ॥ प्रेमलक्षणाचीइच्छाज्यास ॥ तेणेंपहावेंयाटीकेस ॥ उरांतीलदाहपावतीलनाश ॥ नेत्रींहेंकिंचितप
हातांटीका ॥ ५५ ॥ आणीकएकअद्भुतजाण ॥ कोणीसंसारींग्रस्तहोऊन ॥ टीकेचेंमूळाचेंनामाभिधान ॥ अगदींचविसरूनगेलाजरी
॥५६॥ एखादेदिवसींअकस्मात ॥ मूळअथवाटीकाप्राकृत ॥ जरीकांश्रवणामाजीपडत ॥ तोंकायचमत्कारहोतसे ॥५७॥ जरीतोजनअस
ल्यारसिक ॥ सर्वस्वेंहोतसेअनन्यमुख ॥ कांहींचनावडेमगअणीक ॥ यापरीविश्वमोहिनीहे ॥ ५८ ॥ ॥ मू०क० ॥ नाभाजूको अभि
लाष पूरन लै कियो मेतो ताकी साखी प्रथम सुनाई नीकें गाइके ॥ भक्तिविस्वास जाके ताहिको प्रकास कीजे भीजे रंग हियो ली
जे संतन लडाइके ॥ संवत प्रसिद्ध दससातसतउनहत्तर फालगुनमास वदी सप्तमी बिताइके ॥ नारायनदास सुखरासि भक्तमाल लैके
प्रियादासदासउर बसो रहो छाइके ॥ ४ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ नाभाजीचीइच्छाह्मणून ॥ मीहेटीकाकेलीपूर्ण ॥ नातरीमाझेंसामर्थ्य
कोण ॥ यापरीकवनकरण्याचें ॥ ५९ ॥ याचीसाक्षीपहिलेंचिजाण ॥ उत्तमप्रकारेंगायनकरून ॥ सर्वांसीमीकरविलीश्रवण ॥ आणि

एकविनवणऐकाआतां ॥ ६० ॥ ज्यांसीभक्तीचापूर्णविश्वास ॥ त्यांसीचभक्तिमालकरिजेप्रकाश ॥ जेणेंतयाचेंहृदयसुरस ॥ प्रेमरंगात
भिजेलकीं ॥ ६१ ॥ मोठ्याअतिशयप्रीतीकरून ॥ सज्जनांचेलाडपुरवून ॥ जोकांकरूनघेईलसेवन ॥ तोचिअधिकारीश्रवणाचा॥६२॥
संवतसत्राशेंएकुणहत्तर ॥ प्रसिद्धफाल्गुनमाससुंदर ॥ कृष्णपक्षांतीलसप्तमीथोर ॥ तेदिवसींप्रकारहाझाला ॥ ६३ ॥ केवळपरमसुखा
चीरास ॥ भक्तिमालहीघेऊनसुरस ॥ कृपाळूपणेंनारायणदास ॥ कायआपणकरितेझाले ॥ ६४ ॥ गहिंवरोनिबोलतीप्रियादास ॥ मज
वरीकृपाकरोनिबहुवस ॥ हृदयींयेऊनकरितीवास ॥ आपुलेंवैभवव्यापुनी ॥ ६५ ॥ त्याचियासामर्थ्येंकरूनदेखा ॥ भक्तिरसबोधिनी
झालीटीका ॥ त्यामाजीमाझानसेचिआवांका ॥ सर्वहेंकर्तृत्वतयाचें ॥ ६६ ॥ ॥ मू०क० ॥ अगन जरावो लैके जलमें बुडावो भा
वे सूलिपे चढावो घोरि गरल पीवायवी ॥ बीछु कटवावो कोटि साप लपटावो हाथि आगे डरवावो इति भीति उपजायवी ॥ सिंघ
पे खवावो चाहो भूमि गडवावो तीखी आनी विंधवावो मोहि दुःख नही पायवी ॥ व्रजजनप्रान कान्ह बात यह कान भक्तसो बि
मुख ताको मुख न दिखायवी ॥ ५ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ आतांएकमाझेंमागणें ॥ मजलाअग्नीमाजीजाळणें ॥ अथवापाण्यामाजीबु
डविणें ॥ वाटेलतरीशूळींचढवा ॥ ६७ ॥ अन्नांतघोळूनपाजागरल ॥ विंचूआणोनिडसवापुष्कळ ॥ अथवामाझ्याअंगींसढळ ॥ को
टिसर्पांसीवेष्टवा ॥ ६८ ॥ किंवामत्तगजेंद्रापुढती ॥ लोटोनिद्यावेंमजलानिश्चिती ॥ ऐशाभयंकरदावोनिरीती ॥ अत्यंतभीतीउपजवीजे
॥ ६९ ॥ वाटेलतरीसिंहाकडून ॥ यथेच्छमजलाकरवाभक्षण ॥ अथवाभूमीमाजीपुरोन ॥ बाणतीक्ष्णवरोनिविंधा ॥७० ॥ इतुकेंकेल्या
हीजरीछळण ॥ मजलानपावेचिदुःखजाण ॥ परीएकमाझीअसेविनवण ॥ दीनपणेंमीमागतसें ॥७१ ॥ व्रजजनांचेप्राणजीवन॥ हेक
न्हैयानंदनंदन ॥ येवढीमाझीगोष्टआपण ॥ लक्षलाऊनपरिसावी ॥ ७२ ॥ भक्तजनांसीजोकांविन्मुख ॥ कदापिनत्याचेंदाविजेमुख॥
हेंचिमागणेंमाझेंसम्यक ॥ कृपापूर्वकदेइजे ॥ ७३ ॥ ॥ इतिश्रीभक्तमालटीकाभक्तिरसबोधिनीसमाप्ता ॥ ॥ प्रार्थना ॥ जैसी
हरिगुरुसंतकृपेन ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाजाण ॥ प्रियादासजीनेंकेलीपूर्ण ॥ तैसेंचिकवनमाझेंही ॥ ७४ ॥ नावमात्रमाझेंअसेमार्तंड॥

परीमीकुतर्कीमोठावितंड ॥ केवळसद्गुरूचीकृपाप्रचंड ॥ ह्मणोनिसद्बुद्धीचालिलीहे ॥ ७५ ॥ हेसद्गुरूचेथोरउपकार ॥ मीआठवणकरूंकोठवर ॥ महापातकीमीअसोनिथोर ॥ भक्तिप्रेमामृतकरविलें ॥ ७६ ॥ संवतएकोणीसशेंअडतीस ॥ नंदननामसंवत्सरास ॥ फाल्गुनशुद्धअष्टमीस ॥ मंगळवारींहाग्रंथझाला ॥ ७७ ॥ ग्वाल्हेरीजवळीलष्करांत ॥ ग्रंथप्रारंभझालातेथ ॥ पुढेंद्वारकेसीसद्गुरूनाथ ॥ यात्राकरावयानिघाले ॥ ७८ ॥ मार्गींहाग्रंथहोतहोत ॥ द्वारकायात्राकरोनियेत ॥ बडोदेंगांवींग्रंथपूर्णहोत ॥ श्रीसद्गुरूच्याप्रतापें ॥ ७९ ॥ साग्राहीसाधुसज्जन ॥ माझेंनपाहतांमूर्खपण ॥ यांतोलनिवडूनघेतीलगुण ॥ सर्वहीदोषटाळुनी ॥ ८० ॥ याविरहितजेलोकनास्तिक ॥ त्यांपुढेंमाझेंकवनकितीक ॥ वेदासीहीतेमानितीलटिक ॥ याहूनआणिककायअसे ॥ ८१ ॥ असोहाजैसातैसाग्रंथ ॥ श्रीरामचरणींअर्पणसत्य ॥ आतांसर्वहीझालापुनीत ॥ जैसीकांसमर्थगंगामाता ॥ ८२ ॥ भागीरथीचाबिंदुएक ॥ दूरकरितसेअखिलपातक ॥ तैसेंचियाग्रंथाचेंसम्यक ॥ एकाक्षरसर्वदोषनाशी ॥ ८३ ॥ जरीपारायणकरितांसर्व ॥ दोषांचाकांहींचनुरेठाव ॥ वश्यहोतसेवैकुंठराव ॥ याहूनकायराहिलेंआतां ॥ ८४ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशेंसत्याण्णवावाछप्पागोडहा ॥ ८५ ॥

॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसद्गुरुचरणारविंदाभ्यांनमः ॥ ॥ मू०छं० ॥ परमपवित्र दामोदर स्वामीचरणकंजमो भाल ॥ दृढ वैराग्यजोसों नही सरवस्व तजी नित बनबसें ॥ परचो लीन बट्टकभैरो जिन तेजसों पिछुखसें ॥ अध्यात्मरामायण निज इष्ट वायुसुत सत्तुपवाये ॥ आबु फिरत ऋषिवर वचननाममहिम मिलाये ॥ चैलखंड दै खंडु भक्तिसरूप बतायो परमदयाल ॥ परमपवित्र० ॥ १ ॥ ॥ टी०ओ० ॥ ॐनमोसद्गुरुचरणा ॥ तूंपुरविशीसकळकामना ॥ तुझेठाईंसदाभावना ॥ ऐसेंमनाउपदेशीं ॥१॥ श्रीतापीतीरपरमपवित्र ॥ जेथेंअसेप्रकाशक्षेत्र ॥ तेथेंझालादामोदरविप्र ॥ त्याचेंचरित्रपरिसावें ॥ २ ॥ बाळपणींचवैराग्यशीळ ॥ कंठींबांधीतुळसीमाळ ॥ अध्यात्मरामायणकेवळ ॥ संग्रहजवळअसेज्याच्या ॥ ३ ॥ एकांतपाहूनियांवन ॥ नित्यतेथेंचिजाऊन ॥ एकाग्रकरूनि

होनिमहीधर्त्ती ॥ भयंकरचित्तावाटतसे ॥ ४३ ॥ परीहातोंअतिधीट ॥ मनींनआणीकांहींवीट ॥ जेथेंतेथेंहोवोनिउद्धट ॥ रामायणपट
सोडितसे ॥ ४४ ॥ एवंचालिलाघोरवनीं ॥ रात्रझालियावृक्षींबैसोनी ॥ पत्रफळादिभक्षोनी ॥ काळक्रमणींमत्तअसे ॥ ४५ ॥ तोंदो
नचारमासगेलेनिघोन ॥ परीनसोडीअध्यात्मरामायण ॥ हिंडतसेवनोवन ॥ जेथेंजनदिसेना ॥ ४६ ॥ तोंएकेदिवसींनवलवर्तलें ॥
जोंपुढीलअरण्यांतशिरले ॥ तेथेंएकऋषिपाहिले ॥ पहातांचललकारिलेंयेरूसी ॥ ४७ ॥ कोणबेतूंकहांचला ॥ ऐसेंऐकोनिवचनाला
॥ हातोंदचकोनिह्मणाला ॥ किमियाघेण्यालाजातोंमी ॥ ४८ ॥ येरूह्मणेजारेजालवकरी ॥ किमियातोहरिनामकलियुगामाझारी ॥
सत्यसांगतोंयापरी ॥ किमियाडुसरीकांहींनसे ॥ ४९ ॥ येरूनेंपाहतांनवलरूप ॥ पाहतांचिझालातेथेंचूप ॥ विसरोनियांसर्वतप ॥ त
द्वचनेंनिर्विकल्पहोऊनिफिरे ॥ ५० ॥ रामनामपरमजप ॥ रामनामपरमतप ॥ नामेनिरसीपुण्यपाप ॥ नामनिर्विकल्पसमाधी ॥ ५१ ॥
नामहेंचिसर्वसार ॥ वृथाशिणलोंसाचार ॥ परब्रह्मनामचिनिर्धार ॥ नामावरकोटीनसेदुजी ॥ ५२ ॥ रामनामजपेंरेमना ॥ सर्वसो
डींयाविषयवासना ॥ नामपुरवीतसेसकळकामना ॥ नकोउपासनाकरूंदुजी ॥ ५३ ॥ ऐसानामींजडलाभाव ॥ तेथोनिपरतलातोभूदे
व ॥ नाममयपाहतांचिविश्व ॥ नामनावसंसारसमुद्रीं ॥५४॥ नामकिमियामिळविलासत्य ॥ येरसारेंअसेअसत्य ॥ नामावांचोनिदुसरेंअ
गत्य ॥ कलियुगींपथ्यनाहींनाहीं ॥ ५५ ॥ मगतोआलाद्विजवर ॥ जेथेंपवित्रतापीतीर ॥ सुरतनामेंदिव्यनगर ॥ तेथेंगुरुवरमि
ळालेत्या ॥ ५६ ॥ तोतंवत्यागीत्याहून ॥ वैराग्यत्याचेंअतिदारुण ॥ दामोदरपाहोनिआपण ॥ संन्यासग्रहणकरिताझाला ॥
॥ ५७ ॥ दामोदरस्वामीनांवपाऊन ॥ सद्गुरुचरणांतेंवंदोन ॥ दंडकमंडलुकरींधरून ॥ करीगमननर्मदातीरीं ॥ ५८ ॥ कां
हींदिवसवासकरोनी ॥ नामींदृढभावधरूनी ॥ दंडकमंडलुतेत्यागोनी ॥ परमहंसाग्रणीजाहला ॥ ५९ ॥ जेवावयालोकनेती ॥
तेथेंभोजनजाऊनिघेती ॥ जडोन्मत्तपिशाचस्थिती ॥ नामगर्जतीवेळोवेळा ॥ ६० ॥ तोंकांहींकाळलोटलिया ॥ तेथेंएकभक्तयेवो
॥ नित्यस्वामियाविनवितसे ॥ ६१ ॥ स्वामीस्वच्छंदेंगेलेतेथ ॥ भक्ततोआश्रमकरोनिदेत ॥ भो

[illegible]बंदोब[illegible] स्वामीससमस्तअनुकूळआला ॥ ६२ ॥ मगतेथेंचिराहतीआपण ॥ लोकयेतीकरितीवंदन ॥ त्यालागीं
सदुपदेशजाण ॥ नित्यआपणदेतसे ॥ ६३ ॥ तंवएकेदिवसींकायजाहलें ॥ स्वामीघरांतहोतेबैसले ॥ तोंएकनवलवर्तलें ॥ मनवळलेंपर
स्त्रीकडे ॥ ६४ ॥ स्वामीमनप्रमादापाहून ॥ जवळिकाबोलेसुयादेआणोन ॥ येरूकरोनिआज्ञाप्रमाण ॥ सुयादोनदेताजाहला ॥ ६५ ॥
तोंस्वामीसुयाघेऊन ॥ नेत्रांतदेतसेखोपून ॥ नेत्रअन्यायमनींआणोन ॥ मनींस्वस्थपणधरीतसे ॥ ६६ ॥ अजरामरआत्माजाण ॥ सर्वत
श्चक्षुवेदवचन ॥ तेथप्रमाथिनेत्रांचेंकायकारण ॥ ऐसेंबोलोनस्वस्थराहाती ॥६७॥ ब्रह्मरूपचिस्वामीजाण ॥ सदाब्रह्मानुभवघेऊन ॥ एक्या
चोपाळ्यावरीबैसोन ॥ भाषाकवणकरीतसे ॥ ६८ ॥ कदाहांसेअट्टाट्टेंकरून ॥ कदारडेस्फुंदस्फुंदोन ॥ शरीरत्याचेंतेजस्वीजाण ॥ एककौ
पीनमात्रअसे ॥ ६९ ॥ एवंब्रह्मानुभवघेऊन ॥ दामोदरस्वामीसदाआपण ॥ चोपाळ्यावरतीबैसोन ॥ कथाश्रवणकरीतसे ॥ ७० ॥
इतरजनतेसेवाकरिती ॥ स्वामीचीपाहोनिऐसीस्थिती ॥ संतजवळयेवोनिबैसती ॥ कथावादकरितीनिरंतर ॥ ७१ ॥ स्वामीविसरे
देहभान ॥ निशिदिनकरितीनामस्मरण ॥ केव्हांमुखोद्गतरामायण ॥ डोलोनपाठकरीतसे ॥ ७२ ॥ कौपीनसुटल्याचेंनसेभान ॥
पिशापस्थळींजाऊन ॥ उपदेशकरितीशिष्यांलागुन ॥ कोणवर्णनकरीत्याचें ॥ ७३ ॥ शिष्यह्मणतीजीपिशापजाहला ॥ एकतासआ
पणालोटला ॥ एरूह्मणेऐसेचला ॥ कांनबोलिलांमजलागीं ॥ ७४ ॥ ऐसीजीवन्मुक्तस्थिती ॥ स्वामीचीजाहलीअसेनिगुती ॥ त्यातेंव
र्णूमीतोंकिती ॥ परीएकनवलकीर्तीपरिसावी ॥ ७५ ॥ असेनागरविप्रजात ॥ जींतजन्मलेनरसीमहंत ॥ त्याजातींतखंडोबासंत ॥ अ
त्यद्भुतजाहला ॥ ७६ ॥ त्याचीवर्णावयाख्याती ॥ मीतोंकेवळअल्पमती ॥ परीमनांतसीतापती ॥ जाणोप्रेरितीअंतर्यामी ॥ ७७ ॥
तापीतीरींअमलाडखेडें ॥ तेथेंजन्मलेवाडेकोडें ॥ लहानपणींचकृष्णपवाडे ॥ होवोनिवेडागातसे ॥ ७८ ॥ कांहींसाकरवोनिअभ्यास ॥
वडिलेंलाविलेंरस्त्यास ॥ तोकुळकर्णीझालाखेडेगांवास ॥ होवोनिभक्तिवशराहातसे ॥ ७९ ॥ नित्यएकनाथीभागवतपठण ॥ आणिक
रीतसेशिवपूजन ॥ मानसींसंसारत्यागपूर्ण ॥ कुळकर्णीपणनावडे ॥ ८० ॥ ह्मणोनियांएकेदिवसीं ॥ निश्चयकरोनिमनासी ॥ कागद

पत्रेंघेवोनिखासीं ॥ मामलेदारापासींतोगेला ॥८१॥ राजीनामेलिहोंनिदिले ॥ दफ्तरकागदांचेंपुढेंठेविलें ॥ त्यांनमस्कारकरोनिनिघा
ले ॥ चालिलेप्रकाशक्षेत्रासी ॥ ८२ ॥ मार्गींबंधुजनआडवेआले ॥ परीयेरूनेंनाहींऐकिलें ॥ सर्वांसीतैंनमस्कारिले ॥ तेथूनपोहोंचलेप्र
काशक्षेत्रीं ॥ ८३ ॥ सर्वस्वब्राह्मणांदेउनी ॥ निर्वाहकरीमाधुकरीमागुनी ॥ पायांतचाळबांधोनी ॥ अष्टपदीगावोनिनाचतसे ॥ ८४ ॥
तोंत्याक्षेत्रींएकविप्र ॥ राहातहोतापरमपवित्र ॥ महाराष्ट्रदेशस्थज्याचेंगात्र ॥ मंत्रशास्त्रज्याअवघेंसिद्ध ॥ ८५ ॥ जोशीबावाह्मणतीस
कळ ॥ सिद्धअसेतोविमळ ॥ निष्कामअनुष्ठानेंअळुमाळ ॥ अनेककाळकेलींतेणें ॥ ८६ ॥ देवीबोलतसेप्रत्यक्षवरून ॥ वरंब्रूहीउच्चारून ॥
पाठकाळातेंसाधुन ॥ परीकामनेवांचुनयेरूनबोले ॥ ८७ ॥ पश्चातदेवीकृपेकरून ॥ अद्वैतवस्तुत्यालागुन ॥ अवधूतगीतापाहोन ॥ घ
डोनआलीअनुभवा ॥ ८८ ॥ मगतेहीसर्वथा ॥ वाचीतहोतेनाथभागवता ॥ ज्ञानेश्वरीपाहतसेगीता ॥ खंडोबानिगुतातेथेंगेले ॥ ८९ ॥
उभयतांपडतांगांठी ॥ आनंदनसमायेपोटीं ॥ जेवींधेनुवत्साभेटी ॥ तेवींउठाउठीभेटले ॥ ९० ॥ मगखंडोबातेथेंचिवसे ॥ नाथभागवता
दिवाचितसे ॥ जोशिबावाऐकतसे ॥ कोणपुसेत्याआनंदा ॥ ९१ ॥ खंडोबासेवारात्रंदिन ॥ जोशीबावाचीकरून ॥ वश्यकेलेंतयाचेंम
न ॥ आपणउपदेशूनघेतसे ॥ ९२ ॥ सद्गुरूनिजशिष्यांगुह्यसांगती ॥ ऐसेंवर्णिलेंभागवतीं ॥ तेंघडलेंखंडोबाप्रती ॥ सद्गुरुप्रीतीअपूर्व
जाह्ली ॥ ९३ ॥ सद्गुरुपाहातसेत्याचेंमन ॥ तुजमिळेलसार्वभौमासन ॥ मीतुजहस्तेंअनुष्ठान ॥ आतांआपणकरवितों ॥ ९४ ॥ चा
ळीसदिवसबैसोन ॥ एकाग्रकरूनियांमन ॥ माझातोसिद्धमंत्रजाण ॥ तुजलागोनदेतोंकीं ॥ ९५ ॥ ऐसेंऐकोनिसद्गुरुवचन ॥ त्याचें
तोंनढळेमन ॥ ह्मणेईश्वरावांचोन ॥ नदावींआनगुरुनाथा ॥ ९६ ॥ एवंलोटलियाअनेकदिवस ॥ सद्गुरुपाहोनितुर्यदिवस ॥ पाचारो
निशिष्यवर्गास ॥ तापीतीरासजातेजाह्ले ॥ ९७ ॥ मगखंडोबातेंबोलाऊन ॥ एकशालग्रामदुजीस्मरणीदेऊन ॥ तिसऱ्यात्याचिपळ्या
जाण ॥ कृपाघनदेताझाला ॥ ९८ ॥ मगसर्वांपाचारीस्नानालागुन ॥ खोलपाण्यांतजाऊन ॥ तोंसद्गुरुखंडूसीघेऊन ॥ पाण्यांतबुडोनरा
[illegible] ॥ ९९ ॥ तोंएककल्पकालोटलिया ॥ शिष्येखंडोबाह्मणोनियां ॥ हाकामारितीआक्रोशूनियां ॥ तंवजळांतूनियांकायझालें ॥

॥ १००॥ खंडूसहसद्गुरुवरतोआले ॥ खंडोबासीतटींटाकिले ॥ इतरांशिष्यांसिध्याखंडोबाबोलिले ॥ आपणलोपलेतापीमाजी ॥ १ ॥
एकचिजाहलाजयजयकार ॥ शिष्यकरितीपुकार ॥ परीसिद्धाचानलगेपार ॥ खंडोबागुरुवरमहिमाजाणे ॥ २ ॥ निजधामागे
लियागुरुनाथ ॥ खंडोबातोविरहसंतप्त ॥ झडकरीतेथोनियांनिघत ॥ अनुभवरहितफिरतसे ॥ ३ ॥ मगविचारीमनांत ॥ आ
तांपाहावेविश्वनाथ ॥ ह्मणोनिनिघेतोत्वरित ॥ गुरुस्थानत्यागेंसंतप्तमनीं ॥ ४ ॥ परीदृढकरोनियांमन ॥ आपणकरीतसेगमन ॥
मार्गांतअनेकतीर्थेंकरोन ॥ आनंदवनपाहताझाला ॥ ५ ॥ तेथेंराहोनिकांहींदिवस ॥ भेटोनिसंतमहंतांस ॥ अनेकरीतीनेंभ
क्तिसर ॥ धरोनिहौसप्राशितसे ॥ ६ ॥ पुढेंसद्गुरुकृपेचियाभरें ॥ खंडोबासीबुद्धिअतिस्फुरे ॥ कोणाससांगतांनलगेबरें ॥ परीतेंखरें
गुरुकृपेनें ॥ ७ ॥ याविषींपरिसाचमत्कार ॥ काशींतहोतसेकीर्तनफार ॥ तोंएकेदिवसींपंचगंगेवर ॥ हरिदासाचेंकीर्तनसुंदरहोतहो
तें ॥ ८ ॥ खंडोबाहीतेथेंगेले ॥ आद्यंततेथेंजेंकीर्तनझालें ॥ तेंसाद्यंतयांहींश्रवणकेलें ॥ मनासबहुतगमलेंयांना ॥ ९ ॥ पुढेंयेऊनिबि
ढारीं ॥ कीर्तनाचाविचारकरी ॥ तोंसर्वहीस्फुरेझडकरी ॥ अभंगादिसारीपाठझाली ॥ ११० ॥ परीनस्फुरेएकआर्या ॥ ह्मणोनिलागले
विचारकराया ॥ आतांकायकरूंउपाया ॥ हरिदासापुसायाजावेंकीं ॥११॥ तैंतैसेचिसकाळींउठोनी ॥ निघालेहरिदासालागोनी ॥ मु
क्कामाचापत्तालावोनी ॥ भेटोनिविनवणीकरितेझाले ॥ १२ ॥ महाराजसांगिजेतेवढीआर्या ॥ माझ्यावरीकृपाकरोनियां ॥ नस्फुरेम
नामाझिया ॥ ह्मणोनियांआलोंकीं ॥ १३ ॥ तंवतोबोलेहरिदास ॥ येवढीचआर्याकशास ॥ कीर्तनांतऐकिलेंतेंतुह्मांस ॥ कंठवशसर्व
झालेंकीं ॥ १४ ॥ येरूह्मणेविचारावें ॥ चुकेलतरीतेंसांगावें ॥ तंवतोबोलेत्यासवें ॥ पदवानावेंअमुक ॥ १५ ॥ एवंविचारिलीसर्वक
था ॥ येरूनेंसांगितलीतत्वता ॥ अभंगादिकांहींनचुकतां ॥ आश्चर्यचित्ताहरिदासाच्या ॥ १६ ॥ हरिदासानेंसाष्टांगनमन ॥ केलेंतैं
खंडोबालागुन ॥ धन्यबुद्धिह्मणोन ॥ आर्याहर्षोनिनिवेदिली ॥१७॥ यांतआश्चर्यनोहेकांहीं ॥ सद्गुरुकृपामोठीपाहीं ॥ आणिकअष्टपदी
अभ्यासही ॥ एकपाठीएरव्हींकोणऐसे ॥१८॥ एवंहिंडतांअनेकदेश ॥ बहुतभेटलेसंतविशेष ॥ जेंऐकिलेंतेंकरोनिस्ववश ॥सागरग्रामा

सपातले ॥ १९ ॥ तेथेंराहिलेकाहींदिवस ॥ अष्टपदीचानित्यअभ्यास ॥ प्रेमेंकरितीकीर्तनास ॥ राधारमणासआळविती ॥ १२० ॥ या
रीतीनेंकालक्रमण ॥ करीतकेलेंदेशाटन ॥ आतांपाहावेंतापीलागुन ॥ ह्मणोननिघालेसत्वर ॥ २१ ॥ परीस्थिरनोहेत्याचेंमन ॥ इतु
क्यांतआठवलेंसद्गुरुवचन ॥ कांहींसंदेहझाल्यासजाण ॥ दामोदरकृपाघनत्वांपाहावा ॥ २२ ॥ तंवपातलेनांदोदासी ॥ दामोदरस्वा
मीचरणांसी ॥ साष्टांगकरोनिनमनासी ॥ विश्रामासीपावले ॥ २३ ॥ तेथेंस्वामिसेवाकरून ॥ नाथभागवतादिवाचून ॥ स्वामीसीऐे
कवितीखंडोबाआपण ॥ रात्रींकीर्तनकरीतसे ॥ २४ ॥ दामोदरस्वामीकीर्तनापाहोन ॥ खंडोबातेंवश्यहोवोन ॥ करवीब्रह्मानंदास्वाद
न ॥ गदगदहोवूनजातसे ॥ २५ ॥ वारंवारप्रसन्नहोऊन ॥ खंडोबासीपाचारोन ॥ नाथभागवतकरूनिश्रवण ॥ हेंकायवचनबोलत
से ॥ २६ ॥ एवंआठमासखंडोबाजाण ॥ राहिलेस्वामीचरणसेवून ॥ तापीतीरींजावेंह्मणोन ॥ स्वामीसीविनवणकरितेझाले ॥ २७ ॥
मगस्वामीतेंकृपाघन ॥ खंडोबामस्तकींहस्तफिरवोन ॥ ह्मणेसोडूंनकोवत्साकीर्तन ॥ नाममहिमानसांगतेझाले ॥ २८ ॥ आणिकखंडोबाभा
ग्याचीनवाई ॥ श्रोतेपरिसाएकबाई ॥ राहातसेस्वामीचेठायीं ॥ स्वामीनेंलवलाहींबोलविली ॥२९॥ तंवतीआलीस्वामीलागुन ॥ उभी
राहेहातजोडून ॥ स्वामीबोलेपेटारींतून ॥ रुमालआणोनदेईमातें ॥ १३० ॥ येरीह्मणेरुमालकासया ॥ स्वामीबोलतीखंड्यासद्यावया ॥
माझाखंडुजातोह्मणोनियां ॥ सर्वस्वबांधायारुमालदेगे ॥ ३१ ॥ तंवतिनेंडोळेचढवोन ॥ ऐसाचिरुमालआणोन ॥ स्वामीहस्तांतदेवो
न ॥ तेथोनवेगळीजातसे ॥ ३१ ॥ रुमालपाहातांस्वामीबोलती ॥ कांगेनाणिसीनवानिगुती ॥ येरीबोलेयानिंमकहाराम्याप्रती ॥
कैंचीप्रीतीकरितांतुह्मी ॥ ३३ ॥ तंवदयार्द्रहृदयतेबोलती ॥ कुपुत्रोजायेतक्कचिदपिकुमातानभवति ॥ रांडेआणींगेपरमप्रीती ॥
रुमालयाप्रतीदेइजे ॥ ३४ ॥ आणवोनिरुमालदयाघन ॥ निजमानसींप्रसन्नहोऊन ॥ कळवळोनिखंडोबालागोन ॥ सर्वस्वअर्प
णकरितेझाले ॥ ३५ ॥ बाळामरणपर्यंतहेंत्वांवस्त्र ॥ मस्तकींबांधावेंपरमपवित्र ॥ कीर्तनींवर्णावेंभगवच्चरित्र ॥ बुद्धिक्षिप्रस्फुरणेत्वां
॥ ३६ ॥ अंतींब्रह्मचारियाद्विजपुत्रा ॥ पाहोनिद्यावेंयावस्त्रा ॥ तोंहीयावज्जीवधरूनिपवित्रा ॥ कीर्तनसूत्राचालवील ॥ ३७ ॥

आणिकरहस्यएेकेंरेएक ॥ चित्तांतठेवींअलोलिक ॥ जेणेंमिळेलतुजसकळिक ॥ नामधारकत्वांव्हावें ॥ ३८ ॥ नामनिशाणमो
ठेंअसे ॥ कळिकाळाकांपवीतसे ॥ नामाजवळीदेवोवसे ॥ अष्टसिद्धिहोतसेदासीनामें ॥ ३९ ॥ नामहेंचिसर्वरहस्य ॥ नामेंहो
तसेविश्ववश्य ॥ नामेंचिसांपडेहरीचेंदास्य ॥ नामेंअवश्यदेवभेटे ॥ १४० ॥ बापनामहेंचिवशीकरण ॥ नामेंचुकेजन्ममरण ॥ ज
पोनिराममनामहेदोनवर्ण ॥ अधमवर्णवाल्मिकीतरला ॥ ४१ ॥ नाममाहात्म्यएेसेंथोर ॥ गातांशिणलेवेदचार ॥ निशिदिनभजे
उमावर ॥ मीतोंपामरकायवाणूं ॥ ४२ ॥ ह्मणोनिचित्तींनामधरिजे ॥ नामींमनदृढरंगिजे ॥ मगजेंलागेलतेंघेइजे ॥ नामउपदेशिजेज
नांलागीं ॥४३॥ वेदादौप्रथमहरिह्मणती ॥ मागोनिप्रणवाउच्चारिती ॥ अनंतरआरंभवेदाकरिती ॥ नामवेदांतींतैसेंची ॥४४॥ एेसेंउपदेशो
निनामतत्त्व ॥ खंडोबामस्तकींकरठेवित ॥ येरूस्वामीचेचरणधरित ॥ झालोंकृतार्थबोलतसे ॥४५॥ ह्मणेसद्गुरुवर्यादीनानाथा ॥ कृतार्थकेलें
जीमजअनाथा ॥ आतांठेवोनिचरणींमाथा ॥ विनवितोंतापीतटाजावया ॥ ४६ ॥ आणिकअसेएकमागणें ॥ आपणजेंउपदेशिलेंम
जकारणें ॥ त्यावरीदृढविश्वासराहाणें ॥ हेंतोंकरणेंसद्गुरुहातीं ॥ ४७ ॥ एेसेंएेकोनिशिष्यवचन ॥ मगतोबोलिलाकृपाघन ॥ अन्यथा
नव्हावेंतुझेंमन ॥ हेंचिआशिर्वचनअसेमाझें ॥ ४८ ॥ सुखेंकरींरेकीर्तन ॥ देवाआळवींनाचोन ॥ संतमहंतांसेवोन ॥ काळक्रमणअसो
तुझें ॥ ४९ ॥ इत्यादिअनेकशिक्षावचन ॥ शिक्षानोहेआशिर्वचन ॥ सद्गुरुबोलिलेआपण ॥ खंडोबालागोनफळलेंतें ॥ १५० ॥ जैसें
अपुत्रियापुत्रदर्शन ॥ अथवातृषार्ताजीवन ॥ कींक्षुधार्तालागींअन्न ॥ अंधालागोनियष्टिजेवीं ॥ ५१ ॥ अथवासमुद्रींबुडतांजाण ॥
हातींलागलेंजहाजयेऊन ॥ किंवादीर्घरोगियावैद्यदर्शन ॥ खंडोबालागोनसद्गुरुतैसे ॥ ५२ ॥ मेलियाजैसेप्राण ॥ कींदरिद्रियाजोडेसा
र्वभौमासन ॥ अथवामूर्खासरस्वतीप्रसन्न ॥ खंडोबालागोनतेवींजाहलें ॥ ५३ ॥ असोत्यावेळींचेंजेंसुख ॥ तेंतोखंडोबाजाणेएक ॥ तें
मीवर्णूंकायमूर्ख ॥ जेथेंसहस्रमुखसमर्थनोहे ॥ ५४ ॥ पुढेंसद्गुरुआज्ञेकरोनी ॥ त्यांचियाचरणांतेंवंदोनी ॥ खंडोबानिघालेधैर्यधरोनी ॥
तापीलागोनिचालिले ॥ ५५ ॥ जेवींकृष्णासोडितांउद्धवालागोनी ॥ बद्रिकाश्रमाजातांमनीं ॥ विरहआठवेरानोरानीं ॥ खंडोबालागोनि

तेवींजाहलें ॥ ५६ ॥ तोंकांहींदिवसाततापीतीरीं ॥ येवोनराहिलेफळाहारी ॥ अंगींवैराग्यअसेभारी ॥ कीर्तनकरीरात्रंदिन ॥ ५७ ॥
हेंवृत्तकळलेंलोकांसी ॥ दर्शनायेतीदिवसोंदिवसीं ॥ बंधुआदिसोइऱ्यांसी ॥ कळतांत्यापासींआलेते ॥ ५८ ॥ परीईश्वरीतेजपाहोनी ॥
नबोलवेत्यांलागोनी ॥ त्यांच्यास्वच्छंदेंकरोनी ॥ अपेक्षितआणोनिदेताती ॥ ५९ ॥ मगतापीतीरानजीक ॥ तळोदेनामेंनगरएक ॥
तेथलेश्रद्धाळुकांहींलोक ॥ खंडोबानजीकयेतहोते ॥ १६० ॥ तंवलोटल्याकांहींकाळ ॥ तळोदेवासियांचीजाहलीहळहळ ॥ महाराजअ
सावेआपुल्याजवळ ॥ ह्मणोनितळमळकरिताती ॥ ६१ ॥ मगत्याचियाप्रेमनदीच्याओघें ॥ तळोद्यासयावयाखंडोबानिघे ॥ हेंपाहो
नियांजनअवघे ॥ आपुलींभाग्येंवाखाणिती ॥ ६२ ॥ असोतळोद्यासआलियामहाराज ॥ एकत्रजाहलालोकसमाज ॥ मंदिरबांधावेंए
कसहज ॥ परमार्थकाजहेंमोठें ॥ ६३ ॥ नक्कीकरोनिविचार ॥ रुपयेझालेपांचहजार ॥ दिव्यबांधिलेंमंदिर ॥ त्यांतरुक्मिणीवरबैसविले
॥ ६४ ॥ खंडोबाझालेअतिप्रसन्न ॥ त्याचिमंदिरींआपण ॥ शिष्याग्रहास्तवराहोन ॥ नित्यकीर्तनकरितीप्रेमें ॥ ६५ ॥ आणिकतया
चेजेजेनियम ॥ तेतेपरिसावेअत्युत्तम ॥ ऐसेंनघडेकवणाकर्म ॥ कायमूर्खतममीवाणूं ॥ ६६ ॥ तळोद्याहूनकोसदोन ॥ तापीअसेपरम
पावन ॥ तेथेंआश्रमअसेएकजाण ॥ कोटेश्वरह्मणूनपुराणप्रसिद्ध ॥६७॥ अतीवत्याचीरमणीयता ॥ भवंतालीदोनकोसांचीविशदता ॥
आणीकतेथीलजीसिकता ॥ पाहतांकोठेंमिळेना ॥ ६८ ॥ दोंहीतटांवृक्षअनेक ॥ मध्यतापींतपर्वतएक ॥ तयाचेंस्वच्छअसेखडक ॥ व
नस्पतीअनेकज्यामाजी ॥ ६९ ॥ तापीतीयेतवहातआली ॥ विशदप्रवाहेंगर्जली ॥ घोघोशब्देंनादिली ॥ पर्वतावहिलीजातसे ॥१७०॥
अमृतासमानउदकगोड ॥ पाहतांचिपुरतसेकोड ॥ आणिकनउरेकांहींचाड ॥ अवघेंब्रह्मांडपाहतांही ॥७१ ॥ तापीतीनप्रवाहेंकरून ॥
वाहतसेत्याखडकांतून ॥ मधल्याधारेचेंमाहात्म्यवर्णन ॥ श्रोतेसज्जनपरिसावें ॥ ७२ ॥ तीधाराश्वेतवर्ण ॥ पाहातांआनंदलहरीजाण ॥
खळखळशब्देंगर्जोन ॥ वेगेंकरूनधांवतसे ॥ ७३ ॥ जाणोंत्याआश्रमापाहोन ॥ पाहातांचिदेहभानविसरोन ॥ सूर्यकन्याअतिवेगेंकरून ॥
पाहातांचिदुरूनधांवतेकीं ॥७४॥ पूर्वेंतूनतापीचेंआगमन ॥ पश्चिमेलागींहोतसेगमन ॥ दक्षिणोत्तरतटांचेजन ॥ करीतपावनवाहतसे ॥

॥७५॥ तंवत्याआश्रमींशिवलिंगेंदोन ॥ स्वयंभूअसतीपरमपावन ॥ कोटेश्वरआणिधारेश्वरजाण ॥ ऋषिवरपूजनज्यांचेंकरिती ॥७६॥
मध्यतापींतत्यांचेंस्थान ॥ उत्तरेंतकोटेश्वरविराजमान ॥ लाहन्याबेटांतराहतीजाण ॥ धारेश्वरत्याहूनवायव्यांत ॥७७॥ एवंत्याआश्रमाची
स्थिती ॥ तेथेंपातलीसेतसी ॥ प्रथमधारेनीकोटेश्वराप्रती ॥ दक्षिणेसनिग्रुतीकेलेंअसे ॥ ७८ ॥ आणिमध्यमधाराजीवर्णिली ॥ तीको
टेश्वरावरूनिगेली ॥ तेणेंकैलासाचीशोभाठाकली ॥ आह्मावर्णिलीजातनाहीं ॥ ७९ ॥ धारेश्वराच्यादक्षिणेंत ॥ कांहींस्थळासोडोनिए
कांत ॥ तृतीयधाराअतिशांत ॥ असेवाहतगंभीरस्वरें ॥ १८० ॥ कोटेश्वराचेंमाहात्म्यथोर ॥ पद्मपुराणींव्यासेश्वर ॥ बोलिलाअसेअति
सुंदर ॥ सर्वविस्तारतेथेंपाहावा ॥८१॥ ऐसातोअसेआश्रमथोर ॥ प्रख्यातनामेंकोटेश्वर ॥ ज्यातेंदुष्टजंतुजलचर ॥ राहातसेदूरसोडोनियां
॥८२॥ ऐसेंतेंअसेएकांतस्थळ ॥ जेथोनिदिसतोविंध्याचळ ॥ निवासझालियाएकहीपळ ॥ बुद्धिनिर्मळहोतसे ॥८३॥ असोखंडोबातेथेंनित्य॥
येवोनिसारीतसेब्रह्मकृत्य ॥ आणीकपरिसाएकसत्य ॥ करोनिनृत्यआळवीदेवा ॥ ८४ ॥ सायंकाळींतळोद्यास ॥ येवोनिकरीभोजनास ॥
मगउभेराहूनिकीर्तनास ॥ भक्तीचाउपदेशकरितीजनां ॥ ८५ ॥ एवंहोतांबहुतदिवस ॥ मगकांहींलोकजाऊनिकोटेश्वरास ॥ उष्णादि
पीडानव्हावीत्यांस ॥ ह्मणोनिमंडपासकरितेझाले ॥ ८६ ॥ येरूऐसियातापीतीरीं ॥ बैसोनियांकोटेश्वरीं ॥ उभेराहूनिमंडपाभीतरी ॥
वरिचेवरीआळवीदेवा ॥ ८७ ॥ यांहींपुढेंमनींआणिलें ॥ एकनाथानेंअसेकेलें ॥ तेंभावार्थरामायणमिळविलें ॥ वाचावेंवहिलेंयेथेंचि
॥ ८८ ॥ तोंपाहोनिशुभमुहूर्त ॥ रामायणआरंभिलेंतूर्त ॥ परीनियमविकटधरीत्यांत ॥ कष्टांतयाहूनिनसेदुजा ॥ ८९ ॥ एकापायाव
रउभेंराहणें ॥ वल्कलवस्त्रातेंनेसणें ॥ पुस्तकासीगळांबांधणें ॥ रामायणवाचणेंतापीतीरीं ॥ १९० ॥ दृढकरोनियांविचार ॥ मस्तकीं
ठेविलाजटाभार ॥ आणीकऐकिजेस्वल्पआहार ॥ खातीभाकरजोंधळ्यांची ॥ ९१ ॥ एवंतीनवर्षेंधरोनिहट्ट ॥ एकांतसेवोनितापीत
ट ॥ भावार्थरामायणवाचिलेंस्पष्ट ॥ कायहेकष्टवानावे ॥ ९२ ॥ समाप्तझालियारामायण ॥ मगतेखंडोबाआपण ॥ लोकांचीपाहोनि
यांविनवण ॥ विशेषेंकरूनतळोद्यांतराहती ॥ ९३ ॥ पुढेंवादलेंप्रस्थान ॥ त्याचेंऐकावेंवर्णन ॥ अष्टहीप्रहरांतकीर्तनावीण ॥ एकहीक्ष

णवृथानोहे ॥ ९४॥ शिष्यवाढलेअनेक ॥ तेहीनिशिदिननामधारक ॥ कीर्तनायेतातीसर्वलोक ॥ महिमाअलोलिकतेणेंझाला ॥९५॥
कीर्तिफांकलीदेशांतरीं ॥ लोकयेतीवरिच्यावरी ॥ तोंएकपातलाब्रह्मचारी ॥ नंदुरबारींराहणेंत्याचें ॥ ९६ ॥ उत्तमरामतयाचेंनाम ॥
भावेंतैसाचितोउत्तम ॥ कर्णापरीकरीधर्म ॥ हृदयींवर्मनसेज्याच्या ॥९७॥ तोयेवोनिमंदिरांत ॥ राहिलादिवसपांचसात ॥ खंडोबाजव
ळीमंत्रघेत ॥ नित्यकीर्तनांतनाचतसे ॥ ९८ ॥ ऐसेझालियाकांहींदिवस ॥ तेणेंतेथेंचिकेलानिवास ॥ सद्गुरुसेवारात्रंदिवस ॥ होवोनि
भक्तिवशकरीतसे ॥ ९९ ॥ स्वयंपाकआणिदेवपूजन ॥ सद्गुरुवस्त्रांचेंप्रक्षालन ॥ इत्यादिसर्वहीतोआपण ॥ असेकरूनसर्वदा ॥२००॥
द्रव्ययेतसेबहुत ॥ आणियेतीसाधुसंत ॥ उत्तमरामसर्वांअन्नदेत ॥ तेणेंमहंतप्रसन्नहोती ॥ १ ॥ प्रातःकाळींकांकडाआरती ॥ सद्गुरु
आज्ञेनेंतोनिगुती ॥ नित्यरिझवोनिविठ्ठलमूर्ति ॥ धरोनिप्रीतिकरीतसे ॥ २ ॥ नित्यमाध्यान्हींकीर्तन ॥ खंडोबाकरितीआपण ॥ सायं
काळींकथाश्रवण ॥ देवालागुनऐकविती ॥ ३ ॥ रात्रींबांधोनियांचाळ ॥ अष्टपदीगावोनिप्रेमळ ॥ नृत्यकरोनियांनिर्मळ ॥ कीर्तनक
ल्लोळहोयप्रेमें ॥ ४ ॥ ऐसाचालिलानित्यक्रम ॥ कीर्तनकरितीधरोनिप्रेम ॥ खंडोबाआणिउत्तमराम ॥ विश्रामठामझालेलोकां ॥ ५ ॥
पुढेंपरिसावेजेजेनियम ॥ त्यांहींबांधिलेअत्युत्तम ॥ ज्यांच्यांतहोतसेपरमधर्म ॥ वश्यपुरुषोत्तमहोयजेणें ॥ ६ ॥ एकादशीसउपोषण ॥
सर्वदिवसनामस्मरण ॥ रात्रीसहोतसेकीर्तन ॥ पुराणश्रवणमागोनी ॥ ७ ॥ द्वादशीच्यारात्रीसपंचारती ॥ झालियाहोतसेखिरापती ॥
जिच्याप्रसादासाठींयज्ञपती ॥ एकनाथबोलतीलाळघोंटी ॥ ८ ॥ कार्तिकमासींप्रातःस्नान ॥ असंख्यातहोतसेब्राह्मणभोजन ॥ देवदिपवा
ळीमहोत्सवपूर्ण ॥ मुख्यकीर्तनसर्वांत ॥ ९ ॥ माघांतयेतसेमहाशिवरात्र ॥ त्यादिवशींकीर्तनअहोरात्र ॥ शंभुमहिमागावोनिपवित्र ॥
अभेदमात्रदाखविती ॥ २१० ॥ फाल्गुनवद्यषष्ठी ॥ जीसबोलतीएकनाथषष्ठी ॥ त्यादिवसींएकनाथवैकुंठीं ॥ सोडोनिसृष्टिगेलेअसती
॥ ११ ॥ त्यादिवसींअवघागांव ॥ प्रसादायेतसेधरोनिभाव ॥ अनेकसंतांचामेळाव ॥ कीर्तनगौरवरात्रंदिन ॥ १२ ॥ प्राणिमात्रांस
अन्नदान ॥ हीप्रतिज्ञाअत्यंतगहन ॥ परीस्वदासांचापण ॥ मनमोहनपुरवीतसे ॥ १३ ॥ षष्ठीमहोत्सवझालिया ॥ संतमहंतांआलिया ॥

दगींभावेंदेऊनियां ॥ जावयागाड्यादेतीत्यांतें ॥ १४ ॥ चैत्रमासींनवदिवस ॥ भावार्थरामायणपारायणास ॥ समाप्तकरोनिरामन
वमीस ॥ मध्यान्हासकीर्तनहोतसे ॥ १५ ॥ ज्येष्ठशुद्धपौर्णिमाझालिया ॥ सर्वेघेऊनिशिष्यसमुदाया ॥ पंढरीचीवारीकराया ॥ जातीपा
यांप्रतिवर्षी ॥ १६ ॥ तोंकांहींवर्षेंझालिया ॥ येरूनेंविचारिलेंमनाआपुलिया ॥ विठोबाचेंमुखपाहोनियां ॥ कीर्तनआपुलियाकैसेंघडे
॥ १७ ॥ पूर्वींचेसर्वहीसाधुसंत ॥ देवापुढेंनाचतनाचत ॥ नित्यदांहोतेआळवीत ॥ अनेकग्रंथऐसेंबोलती ॥ १८ ॥ तैंआपणकायतें
पापकेलें ॥ देवापाहोनिनआळविलें ॥ कींदेवानगमेभजनआपुलें ॥ ह्मणोनिसोडिलेंअन्नपान ॥१९॥ ऐसेंझालियाकांहींदिवस ॥ देव
तोअसेभक्तवश्य ॥ स्वप्नींसांगेपूजाऱ्यास ॥ खंडोबाहेतूसमानद्यावा ॥२२०॥ त्यादिवसापासोनियाचेंकीर्तन ॥ रंगशिलेवरीहोतसेजाण॥
तोंसर्वजननृत्यपाहोन ॥ आश्चर्यापावोनतटस्थहोती ॥२१॥ सर्वत्रवाढलामहिमाथोर ॥ कीर्तनायेतीभक्तवर ॥ कीर्तनहोतसेरंगशिळेवर ॥
देवासमोरप्रेमानें ॥२२॥ मासएकतेथेंराहोनी ॥ मगनिघतसेदेवावंदोनी ॥ मार्गींज्ञानेश्वरादिस्थानपाहोनी ॥ एकरात्रभजनकरोनिजातसे
॥२३॥ मार्गींजातांत्यात्यागांवीं ॥ साधुनेतसेआपुल्याठावीं ॥ येरूत्यांचीआशापुरवी ॥ सर्वांदावीभक्तिमार्ग ॥२४॥ एवंपंढरीचीयात्राक
रून ॥ येतसेस्वस्थळालागोन ॥ संतसमाजमेळवून ॥ करितीपूजनतयांचें ॥२५॥ ऐसेंआषाढआणिश्रावण ॥ तैसेचिभाद्रपदआश्विन ॥
पंढरीयात्रानिमित्तजाण ॥ आनंदेंकरूनमार्गींक्रमिती ॥ २६ ॥ प्रतिवर्षीऐसानियम ॥ धरोनिभक्ततेसप्रेम ॥ मार्गींजातांथोरधर्म ॥
उत्तमरामकरितसे ॥ २७ ॥ बरोबरदाहाटाळकरी ॥ आणीकएकतोपुजारी ॥ दुसराअसेसारंगीधारी ॥ मृदंगवाद्यकरीतिसरातैसा ॥२८॥
ऐसेहेतेराजण ॥ चौदावाउत्तमरामजाण ॥ पंधरावेमहाराजआपण ॥ करितीकीर्तनस्वानंदें ॥ २९ ॥ कीर्तनाचीशोभाथोर ॥ श्रोतेप
रिसाहोऊनिस्थिर ॥ कीर्तनाउभेसद्गुरुवर ॥ देवासमोरतेंऐका ॥२३०॥ आदीत्यांच्यादेवाचेंचरित्र ॥ ऐकावेंअसेंपरमपवित्र ॥ सद्गुरुचें
चालल्याकीर्तनसूत्र ॥ पंढरीसविचित्रमनींआलें ॥३१॥ नित्यअसावेंदेवदर्शन ॥ तेंहीपाहिजेगरुडासन ॥ त्यासमोरकरावेंकीर्तन ॥ त्रि
मूर्तिह्मणोनकरविल्या ॥३२॥ उत्तमकृष्णवर्णीपाषाण ॥ त्याच्याराईरखुमाईपांडुरंगजाण ॥ त्रिमूर्तिकरवोनिनिर्माण ॥ त्यांकरितांगरुडासन

निर्मियेलें ॥३३॥ पितळीचागरुडेश्वरू ॥ सिंहासनींबैसलाथोरू ॥ दोन्हीजोडोनियांकरू ॥ मीकायकरूंवर्णनत्याचें॥३४॥ तेजस्वीजैसाहुता
शन ॥ पायांखालींपवनाशन ॥ भोंवताल्यापाखासुरूपजाण ॥ प्रसन्नवदनखगेश्वरु ॥३५॥ त्याचेस्कंधींप्रभावळी ॥ शोभेजैसीचंद्रावळी ॥
त्यावरीउभेवनमाळी ॥ कटीवरठेविलेकरजेंणें ॥ ३६ ॥ भंवताल्याउभ्यादेवीदोनी ॥ छत्रधरोनिसहस्रफणी ॥ पताकाझळकतीत्यावरो
नी ॥ जैसीवैकुंठींहुनीआलीस्वारी ॥ ३७ ॥ ऐशाद्रव्यव्ययेंजाण ॥ मूर्तिमेळविल्याआपण ॥ अत्यंतअभिरामत्याघेऊन ॥ निघालेपंढ
रीहूनखंडोबा ॥ ३८॥ मार्गीमाजीनवलवर्तलें ॥ एक्यामुक्कामींकायझालें ॥ चोरत्यामूर्तीघेवोनिगेले ॥ कवणानकळेगेलेकोठें ॥ ३९ ॥
मगत्यागांवींकांहींदिवस ॥ राहोनिकेलाबहुतपास ॥ परंतुनलागतांपत्तातयांस ॥ ह्मणोनिनिजगांवासगेलेते ॥ २४० ॥ परीमनामा
जीधगधग ॥ देवेंकेलाआधुलात्याग ॥ तेंनसाहतांपांडुरंग ॥ स्वप्नींचांगआलेत्यांच्या ॥ ४१ ॥ ह्मणेरेपुण्यपत्तनाहून ॥ दूरअसेंमीदाहा
योजन ॥ त्वांकोणातरीपाठऊन ॥ मजलागोनआणिजे ॥ ४२ ॥ मगत्यांहींतैशाचिरीती ॥ आणण्यालागींविठ्ठलमूर्ति ॥ द्रव्यदेवो
नियांनिगुती ॥ चारमनुष्यांप्रतीपाठविले ॥ ४३ ॥ त्यांहींचारमहिन्यांत ॥ मूर्तिआणिल्यायथास्थित ॥ खंडोबाहोवोनिआनंदयुक्त ॥
विधियुक्तप्रतिष्ठाकरवितेझाले ॥ ४४ ॥ ऐसेतेगरुडासनपंढरीनाथ ॥ खंडोबात्यांपुढेंकीर्तनकरीत ॥ त्यावेळींचेंस्वरूपअत्यद्भुत ॥ श्रोते
परिसोतसद्गुरूंचे ॥ ४५ ॥ जानुपर्यंतचाळपायांत ॥ लंबायमानजामाशरीरात ॥ कंठींतुळसीमाळविराजित ॥ भाळींशोभतऊर्ध्वपुंड्र ॥ ४६ ॥
मस्तकींपंढरीचारुमाल ॥ त्यावरीसर्पाकारसद्गुरुरुमाल ॥ हस्तांतचिपळ्याआळुमाळ ॥ दामोदरदयाळदेतांज्यांच्या ॥ ४७ ॥ एकीकडे
मृदंगगजर ॥ वाजवीसारंगीबाजूसइतर ॥ पाठीसींदहाटाळवाजविणार ॥ उभेसद्गुरुवरकीर्तनासी ॥ ४८॥ नित्यपांचकलाककीर्तन ॥
रात्रीसहोतसेनियमेंकरून ॥ त्याचाप्रकाररसिकजाण ॥ त्यांच्याकीर्तनावळींतूनतोपाहावा ॥ ४९ ॥ येथेंकेलियावर्णन ॥ ग्रंथसंख्या
वाढेलपूर्ण ॥ ह्मणोनिसविस्तरजाण ॥ कीर्तनावळींतूनतोघ्यावा ॥ २५० ॥ प्रातःकाळापासोनिसर्व ॥ कांकडाआरत्यादिकीर्तनवैभ
॥ रात्रीकीर्तनादिअवघाभाव ॥ ह्मणोनिनांवकीर्तनावळी ॥ ५१ ॥ असोज्यांचियाकृपेकरून ॥ देशअसेतोअतिगहन ॥ परीसर्व

जोहिलापावन ॥ परिसाकथनतेंचिपैं ॥ ५२ ॥ लोकदुराचारीसर्वदी ॥ नजाणतीएकादश्यादिव्रतेंकोण्ही ॥ देवब्राह्मणादिधर्मही ॥
अवघाहीजेथेंलोपलासे ॥ ५३ ॥ परीयाभक्तांच्याकृपाबळें ॥ भक्तीकडेसर्ववळले ॥ गांवोगांवींमंदिरेंदेवझाले ॥ लागलेअवघेभक्तिमार्गीं
॥ ५४ ॥ त्यादेशांतीलभिल्लजन ॥ तेहीकरितीएकादशीउपोषण ॥ आणिनित्यनियमेंनामस्मरण ॥ कायतेइतरजनवानावे ॥ ५५ ॥
आणिजयांचेएकएकशिष्य ॥ नामधारकझालेभव्य ॥ तयांचींनांवेंअह्मांवंद्य ॥ ह्मणोनिअवश्यपरिसिजे ॥५६॥ प्रकाशक्षेत्रींजीवेश्वर ॥
जोब्रह्मरूपचिसाचार ॥ वैकुंठनाथाअतिप्रियकर ॥ ह्मणोनिसत्वरस्वेच्छेंगेला ॥५७॥ तैसाचिनंदुरबारींपुरुषोत्तम ॥ योगिराजतोपरम ॥
ज्याहूनत्यागीनदृढतम ॥ अखंडनामवाचेज्याच्या ॥ ५८ ॥ तोसाक्षातशिवाचागण ॥ ब्रह्मगिरीवरीउमारमण ॥ देताझालादरशन ॥
स्वर्गींजाणज्यालागीं ॥ ५९ ॥ जेणेंत्र्यंबकेश्वराचेंमंदिरदेख ॥ नंदुरबारींबांधिलेंसुरेख ॥ ज्याचीकीर्तिअलोलिक ॥ तत्रत्यलोकगातातीं
॥ २६० ॥ यापरीचठाकुरदास ॥ नामेंभक्ततोकुकुरमुंज्यास ॥ अंजलीदेऊनिसंसारास ॥ नामधारकासपूज्यतमु ॥ ६१ ॥ सार्धत्रयको
टिहेरेराममंत्र ॥ जेणेंजपिलाअहोरात्र ॥ शांतप्रकृतिमहापवित्र ॥ ब्रह्मचिगात्रअसेज्याचें ॥ ६२ ॥ तैसाचिभक्तपवित्रहरिचौधरी ॥ सद्गु
रुचरणांतेंकदांनांतरी ॥ तळोदेगांवींस्थितीखरी ॥ परीनअंतरीसद्गुरुदर्शना ॥ ६३ ॥ नंदुरबारींदुर्लभदास ॥ निरंतरध्यातसेश्रीकृष्णा
स ॥ अत्यंतप्रियकरसद्गुरूस ॥ नामींविश्वासदृढज्यांचा ॥ ६४ ॥ तैसेचिबिल्वमंगळविष्णुस्वामी ॥ आणितृतीयकेशवस्वामी ॥
॥ नामगर्जोनिवैकुंठधामीं ॥ टांकोनिंभूमीतेगेले ॥ ६५ ॥ ऐसेभक्तएकाहूनिएक ॥ झालेदुसरेअनेक ॥ तेसर्वहीनामधारक ॥
महिमाअलोलिकसद्गुरूंचा ॥ ६६ ॥ असोजयाचेंपुण्यथोर ॥ कायवानूंमीपामर ॥ परंतुज्यांहींपरोपकार ॥ अगणितसाचारके
लाअसे ॥ ६७ ॥ कोट्यावधीब्रह्मभोज ॥ आणिअनेकपुण्यकाज ॥ साधुसंतांचामेळवोनिसमाज ॥ द्रव्यपुंजलुटवियेले ॥ ६८ ॥
तद्देशींअमळनेर ॥ आणिकसंस्थानमुलहेर ॥ जेथीलभक्तवर्यथोरथोर ॥ वाखाणितीसाचारकीर्तिज्यांची ॥ ६९ ॥ असोसद्गुरुरुमालबां
धोन ॥ पन्नासवरषेंकीर्तन ॥ अखंडितकेलेंत्यांहींजाण ॥ संस्थानव्यवस्थापनपरिसावें ॥ २७० ॥ उत्तमरामाचाकनिष्ठबंधु ॥ काशीरा

मनामेंविशद ॥ तयासीकरोनियांउद्बोधु ॥ कीर्तनानंदुदेताझाला ॥ ७१ ॥ पुढेंकीर्तनसत्रात्वांचालवावें ॥ सद्गुरुमालामस्तकींबांधावें ॥
अभिमानादित्यागावे ॥ सर्वांवंदावेजीवेंभावें ॥ ७२ ॥ उत्तमरामाचारपुत्र ॥ पुढेंतेचालवितीलकीर्तनसत्र ॥ एकाहूनएकविचित्र ॥ इ
त्यादिपवित्रबोलिलेते ॥ ७३ ॥ जगभक्तमालेंतबिल्वमंगल ॥ नामेंगायिलाभक्तनिर्मळ ॥ तत्कृतकृष्णकर्णामृतरसाळ॥ ओव्याविमळके
ल्यात्यावरी ॥७४॥ तैश्याचिमुद्गलाचार्यकृतरामआर्या ॥ त्यावरीकेल्यारसाळओव्या ॥ त्याप्रसिद्धअसतीसर्वाठाया ॥ रसिकपाहोनियां
आल्हादती ॥ ७५ ॥ जयांचेंपाहोनियांनृत्य ॥ आळंदींतयतिअतिस्तुत्य ॥ नृसिंहसरस्वतीनामेंनित्य ॥ राधाअपत्यह्मणेज्यातें ॥७६॥
जयांचीनृत्यकळाऐसी ॥ लज्जायेतसेवेश्येसी ॥ प्रेमकळाहीतैसी ॥ श्रोतेनिजमानसींस्तब्धजेणें ॥ ७७ ॥ जयांचेंऐकतांनिरूपण ॥ श्रो
त्यांसीयेतसेचित्रस्थमूर्तिपण ॥ आबाळवृद्धज्यांचेंभाषण ॥ अमृताहूनगोमटेंह्मणताती ॥ ७८ ॥ गेलियाजयांच्याआश्रमा ॥ विस्मृति
होतसेसंसारकामा ॥ कींआलोंवैकुंठधामा ॥ वैकुंठाधीशविश्रामापावेजेथें ॥ ७९ ॥ ऐकूनिजयांच्यागोष्टी ॥ आनंदनसमावेपोटीं ॥ पडे
कळिकाळाशिरींमुष्टी ॥ ऐसाहासृष्टिंईश्वरूस्वयं ॥ २८० ॥ जयाचीपाहातांबुद्धिमत्ता ॥ विद्वानासयेतसेलाजचित्ता ॥ पाहातांतैसीद
याळुता ॥ लाजेजनितानिजमानसीं ॥ ८१ ॥ ऐसाहासद्गुरुदयाळ ॥ मजदेताझालाभक्तमाळ ॥ ह्मणेत्वांशोधोनिअळुमाळ ॥ मुद्रवो
निप्रकटलोकींकीजे ॥ ८२ ॥ तीम्याशोधिलीयथामती ॥ तेणेंसंतोषोदामोदरमूर्ति ॥ आपल्याआज्ञेचीपाहोनिपूर्ति ॥ खंडोबानिगुती
प्रसन्नहोवो ॥ ८३ ॥ ऐसींहींचरित्रेंतीन ॥ दामोदरस्वामीच्याकृपेकरून ॥ एकाछप्प्यांतझालेंवर्णन ॥ अभिप्रायत्यांतूनपरिसावे ॥८४॥
उपासनात्यासर्वखऱ्या ॥ प्रथमपात्रतामिळविलिया ॥ आंगींपाहोनिवैराग्या ॥ अधिकारियाईश्वरभेटे ॥ ८५॥ ज्यांसीभक्तिमार्गाचीअ
तिगोडी ॥ तोत्याभक्तमाळाजोडी ॥ परीहाछप्पाप्रथमशिडी ॥ ह्मणोनिआवडीपरिसावा ॥ ८६ ॥ ईश्वरभजननोहेवृथा ॥ ऐसेंबोलतीग्रं
थतत्वता ॥ त्यांतसाक्ष्यनुरूपहीगाथा ॥ म्यागइलीकथारूपें ॥ ८७ ॥ तऱ्हीकळिकाळअतिगहन ॥ यांतनहोयसांगसाधन ॥ ह्मणोनि
[illegible]समुद्रतरणाऱ्यालागून ॥ नावचिजाणभक्तिमार्गू ॥ ८८ ॥ ऐसियाभक्तिमार्गबळें ॥ ज्यांज्यांदेवभेटले ॥ तेसर्वयाग्रंथींवर्णिले ॥ ह्म

आधळहा [illegible] ॥ ८९ ॥ हेंप्रत्यक्षप्रमाणचिजाणा ॥ भक्तीनेंभेटतसेदेवराणा ॥ सांगाभक्तमालेंतकवणा ॥ भावउणाहोताहो ॥ ॥२९०॥ मुख्यदेवभेटीचेंकारण ॥ भावोचिअसेसत्यजाण ॥ यांतसाक्षअठरापुराण ॥ आणीककथननाभाजीचें ॥९१॥ आतांशेवटलीविनवणी ॥ हेचिकरितोंहातजोडोनी ॥ सद्गुरुचरणांलागोनी ॥ संतचरणींभावअसो ॥९२॥ ऐसियादामोदरस्वामीचरणीं ॥ ममगस्तकअसो निशिदिनीं ॥ परमदयाळनसेज्यांहोनी ॥ भक्तिस्वरूपखंडोबालागोनिदिल्हेंज्यांहीं ॥ ९३ ॥ पतितपावनाअनाथनाथा ॥ कृपासागराद्वारकानाथा ॥ बुद्धिप्रदाहेविश्वनाथा ॥ मजअनाथाअंगिकारा ॥९४॥ मत्तःस्मृतिर्गीतावचन ॥ आणीकनामपतितपावन ॥ रामायणींजेंअभयदान ॥ यातेंउणीवआणोनमजपतितानांगिकारा ॥ ९५ ॥ ऐसेंऐकोनिद्वारकानाथें ॥ आपुलींवचनेंकरोनिसनाथें ॥ मजअंगिकारिलेंअनाथनाथें ॥ ह्मणोनिसद्गुरुनाथेंप्रसन्नव्हावें ॥ ९६ ॥ एकाजनार्दनाशरण ॥ इतुकेंकरितांनामस्मरण ॥ पाठिमोरेंहोयजन्ममरण ॥ महासिद्धिआंगणओलंघिती ॥ ९७ ॥ मूलभक्तिमालिकाग्रंथ ॥ भक्तिरसबोधिनीटीकाख्यात ॥ महाराष्ट्रभाषेंतभक्तिप्रेमामृत ॥ एकशें अठ्याणववोवाछप्पागोडहा ॥ २९८ ॥ ॥ इतिश्रीमद्भक्तमालग्रंथसंपूर्ण ॥ ॥ श्रीत्र्यंबकेश्वरार्पणमस्तु ॥ छ ॥ ॥ छ॥

गुर्जरदेशडाकोरग्राम ॥ श्रीरणछोडजीचेंअसेठाम ॥ तेथेंहाग्रंथअभिराम ॥ घेउनीपरिश्रमशोधियेला ॥ १ ॥ ईश्वराच्याकृपेकरून॥ छापण्याचेंकामसंपूर्ण ॥ बापुशास्त्र्यांनींकेलेंजाण ॥ ईश्वरार्पणतेंअसो ॥ २ ॥ ॥ छ ॥ ॥छ ॥ ॥ छ ॥

हा ग्रंथ मुंबई येथें "निर्णयसागर" छापखान्यांत बापुशास्त्री नंदुरबारकर यांनीं
छापून प्रसिद्ध केला. शके १८११ संवत् १९४५.

॥ [illegible] समाप्तं समाप्तम् ॥

```
[OrderDescription]
,CREATED=17.06.20 15:01
,TRANSFERRED=2020/06/17 at 16:53:36
,PAGES=825
,TYPE=STD
,NAME=S0003167
,Book Name=M-2882-BHAKTIMALAMRIT
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
```

```
FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
```

```
FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
```

```
FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
```

```
FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
```

```
FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
```

```
FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF
,FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF
,FILE145=00000145.TIF
```

```
FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF
,FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF
,FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF
```

```
FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF
,FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF
,FILE176=00000176.TIF
,FILE177=00000177.TIF
,FILE178=00000178.TIF
,FILE179=00000179.TIF
,FILE180=00000180.TIF
,FILE181=00000181.TIF
,FILE182=00000182.TIF
,FILE183=00000183.TIF
,FILE184=00000184.TIF
,FILE185=00000185.TIF
,FILE186=00000186.TIF
,FILE187=00000187.TIF
,FILE188=00000188.TIF
,FILE189=00000189.TIF
```

```
FILE190=00000190.TIF
,FILE191=00000191.TIF
,FILE192=00000192.TIF
,FILE193=00000193.TIF
,FILE194=00000194.TIF
,FILE195=00000195.TIF
,FILE196=00000196.TIF
,FILE197=00000197.TIF
,FILE198=00000198.TIF
,FILE199=00000199.TIF
,FILE200=00000200.TIF
,FILE201=00000201.TIF
,FILE202=00000202.TIF
,FILE203=00000203.TIF
,FILE204=00000204.TIF
,FILE205=00000205.TIF
,FILE206=00000206.TIF
,FILE207=00000207.TIF
,FILE208=00000208.TIF
,FILE209=00000209.TIF
,FILE210=00000210.TIF
,FILE211=00000211.TIF
```

```
FILE212=00000212.TIF
,FILE213=00000213.TIF
,FILE214=00000214.TIF
,FILE215=00000215.TIF
,FILE216=00000216.TIF
,FILE217=00000217.TIF
,FILE218=00000218.TIF
,FILE219=00000219.TIF
,FILE220=00000220.TIF
,FILE221=00000221.TIF
,FILE222=00000222.TIF
,FILE223=00000223.TIF
,FILE224=00000224.TIF
,FILE225=00000225.TIF
,FILE226=00000226.TIF
,FILE227=00000227.TIF
,FILE228=00000228.TIF
,FILE229=00000229.TIF
,FILE230=00000230.TIF
,FILE231=00000231.TIF
,FILE232=00000232.TIF
,FILE233=00000233.TIF
```

```
FILE234=00000234.TIF
,FILE235=00000235.TIF
,FILE236=00000236.TIF
,FILE237=00000237.TIF
,FILE238=00000238.TIF
,FILE239=00000239.TIF
,FILE240=00000240.TIF
,FILE241=00000241.TIF
,FILE242=00000242.TIF
,FILE243=00000243.TIF
,FILE244=00000244.TIF
,FILE245=00000245.TIF
,FILE246=00000246.TIF
,FILE247=00000247.TIF
,FILE248=00000248.TIF
,FILE249=00000249.TIF
,FILE250=00000250.TIF
,FILE251=00000251.TIF
,FILE252=00000252.TIF
,FILE253=00000253.TIF
,FILE254=00000254.TIF
,FILE255=00000255.TIF
```

```
FILE256=00000256.TIF
,FILE257=00000257.TIF
,FILE258=00000258.TIF
,FILE259=00000259.TIF
,FILE260=00000260.TIF
,FILE261=00000261.TIF
,FILE262=00000262.TIF
,FILE263=00000263.TIF
,FILE264=00000264.TIF
,FILE265=00000265.TIF
,FILE266=00000266.TIF
,FILE267=00000267.TIF
,FILE268=00000268.TIF
,FILE269=00000269.TIF
,FILE270=00000270.TIF
,FILE271=00000271.TIF
,FILE272=00000272.TIF
,FILE273=00000273.TIF
,FILE274=00000274.TIF
,FILE275=00000275.TIF
,FILE276=00000276.TIF
,FILE277=00000277.TIF
```

```
FILE278=00000278.TIF
,FILE279=00000279.TIF
,FILE280=00000280.TIF
,FILE281=00000281.TIF
,FILE282=00000282.TIF
,FILE283=00000283.TIF
,FILE284=00000284.TIF
,FILE285=00000285.TIF
,FILE286=00000286.TIF
,FILE287=00000287.TIF
,FILE288=00000288.TIF
,FILE289=00000289.TIF
,FILE290=00000290.TIF
,FILE291=00000291.TIF
,FILE292=00000292.TIF
,FILE293=00000293.TIF
,FILE294=00000294.TIF
,FILE295=00000295.TIF
,FILE296=00000296.TIF
,FILE297=00000297.TIF
,FILE298=00000298.TIF
,FILE299=00000299.TIF
```

```
FILE300=00000300.TIF
,FILE301=00000301.TIF
,FILE302=00000302.TIF
,FILE303=00000303.TIF
,FILE304=00000304.TIF
,FILE305=00000305.TIF
,FILE306=00000306.TIF
,FILE307=00000307.TIF
,FILE308=00000308.TIF
,FILE309=00000309.TIF
,FILE310=00000310.TIF
,FILE311=00000311.TIF
,FILE312=00000312.TIF
,FILE313=00000313.TIF
,FILE314=00000314.TIF
,FILE315=00000315.TIF
,FILE316=00000316.TIF
,FILE317=00000317.TIF
,FILE318=00000318.TIF
,FILE319=00000319.TIF
,FILE320=00000320.TIF
,FILE321=00000321.TIF
```

```
FILE322=00000322.TIF
,FILE323=00000323.TIF
,FILE324=00000324.TIF
,FILE325=00000325.TIF
,FILE326=00000326.TIF
,FILE327=00000327.TIF
,FILE328=00000328.TIF
,FILE329=00000329.TIF
,FILE330=00000330.TIF
,FILE331=00000331.TIF
,FILE332=00000332.TIF
,FILE333=00000333.TIF
,FILE334=00000334.TIF
,FILE335=00000335.TIF
,FILE336=00000336.TIF
,FILE337=00000337.TIF
,FILE338=00000338.TIF
,FILE339=00000339.TIF
,FILE340=00000340.TIF
,FILE341=00000341.TIF
,FILE342=00000342.TIF
,FILE343=00000343.TIF
```

```
FILE344=00000344.TIF
,FILE345=00000345.TIF
,FILE346=00000346.TIF
,FILE347=00000347.TIF
,FILE348=00000348.TIF
,FILE349=00000349.TIF
,FILE350=00000350.TIF
,FILE351=00000351.TIF
,FILE352=00000352.TIF
,FILE353=00000353.TIF
,FILE354=00000354.TIF
,FILE355=00000355.TIF
,FILE356=00000356.TIF
,FILE357=00000357.TIF
,FILE358=00000358.TIF
,FILE359=00000359.TIF
,FILE360=00000360.TIF
,FILE361=00000361.TIF
,FILE362=00000362.TIF
,FILE363=00000363.TIF
,FILE364=00000364.TIF
,FILE365=00000365.TIF
```

```
FILE366=00000366.TIF
,FILE367=00000367.TIF
,FILE368=00000368.TIF
,FILE369=00000369.TIF
,FILE370=00000370.TIF
,FILE371=00000371.TIF
,FILE372=00000372.TIF
,FILE373=00000373.TIF
,FILE374=00000374.TIF
,FILE375=00000375.TIF
,FILE376=00000376.TIF
,FILE377=00000377.TIF
,FILE378=00000378.TIF
,FILE379=00000379.TIF
,FILE380=00000380.TIF
,FILE381=00000381.TIF
,FILE382=00000382.TIF
,FILE383=00000383.TIF
,FILE384=00000384.TIF
,FILE385=00000385.TIF
,FILE386=00000386.TIF
,FILE387=00000387.TIF
```

```
FILE388=00000388.TIF
,FILE389=00000389.TIF
,FILE390=00000390.TIF
,FILE391=00000391.TIF
,FILE392=00000392.TIF
,FILE393=00000393.TIF
,FILE394=00000394.TIF
,FILE395=00000395.TIF
,FILE396=00000396.TIF
,FILE397=00000397.TIF
,FILE398=00000398.TIF
,FILE399=00000399.TIF
,FILE400=00000400.TIF
,FILE401=00000401.TIF
,FILE402=00000402.TIF
,FILE403=00000403.TIF
,FILE404=00000404.TIF
,FILE405=00000405.TIF
,FILE406=00000406.TIF
,FILE407=00000407.TIF
,FILE408=00000408.TIF
,FILE409=00000409.TIF
```

```
FILE410=00000410.TIF
,FILE411=00000411.TIF
,FILE412=00000412.TIF
,FILE413=00000413.TIF
,FILE414=00000414.TIF
,FILE415=00000415.TIF
,FILE416=00000416.TIF
,FILE417=00000417.TIF
,FILE418=00000418.TIF
,FILE419=00000419.TIF
,FILE420=00000420.TIF
,FILE421=00000421.TIF
,FILE422=00000422.TIF
,FILE423=00000423.TIF
,FILE424=00000424.TIF
,FILE425=00000425.TIF
,FILE426=00000426.TIF
,FILE427=00000427.TIF
,FILE428=00000428.TIF
,FILE429=00000429.TIF
,FILE430=00000430.TIF
,FILE431=00000431.TIF
```

```
FILE432=00000432.TIF
,FILE433=00000433.TIF
,FILE434=00000434.TIF
,FILE435=00000435.TIF
,FILE436=00000436.TIF
,FILE437=00000437.TIF
,FILE438=00000438.TIF
,FILE439=00000439.TIF
,FILE440=00000440.TIF
,FILE441=00000441.TIF
,FILE442=00000442.TIF
,FILE443=00000443.TIF
,FILE444=00000444.TIF
,FILE445=00000445.TIF
,FILE446=00000446.TIF
,FILE447=00000447.TIF
,FILE448=00000448.TIF
,FILE449=00000449.TIF
,FILE450=00000450.TIF
,FILE451=00000451.TIF
,FILE452=00000452.TIF
,FILE453=00000453.TIF
```

```
FILE454=00000454.TIF
,FILE455=00000455.TIF
,FILE456=00000456.TIF
,FILE457=00000457.TIF
,FILE458=00000458.TIF
,FILE459=00000459.TIF
,FILE460=00000460.TIF
,FILE461=00000461.TIF
,FILE462=00000462.TIF
,FILE463=00000463.TIF
,FILE464=00000464.TIF
,FILE465=00000465.TIF
,FILE466=00000466.TIF
,FILE467=00000467.TIF
,FILE468=00000468.TIF
,FILE469=00000469.TIF
,FILE470=00000470.TIF
,FILE471=00000471.TIF
,FILE472=00000472.TIF
,FILE473=00000473.TIF
,FILE474=00000474.TIF
,FILE475=00000475.TIF
```

```
FILE476=00000476.TIF
,FILE477=00000477.TIF
,FILE478=00000478.TIF
,FILE479=00000479.TIF
,FILE480=00000480.TIF
,FILE481=00000481.TIF
,FILE482=00000482.TIF
,FILE483=00000483.TIF
,FILE484=00000484.TIF
,FILE485=00000485.TIF
,FILE486=00000486.TIF
,FILE487=00000487.TIF
,FILE488=00000488.TIF
,FILE489=00000489.TIF
,FILE490=00000490.TIF
,FILE491=00000491.TIF
,FILE492=00000492.TIF
,FILE493=00000493.TIF
,FILE494=00000494.TIF
,FILE495=00000495.TIF
,FILE496=00000496.TIF
,FILE497=00000497.TIF
```

```
FILE498=00000498.TIF
,FILE499=00000499.TIF
,FILE500=00000500.TIF
,FILE501=00000501.TIF
,FILE502=00000502.TIF
,FILE503=00000503.TIF
,FILE504=00000504.TIF
,FILE505=00000505.TIF
,FILE506=00000506.TIF
,FILE507=00000507.TIF
,FILE508=00000508.TIF
,FILE509=00000509.TIF
,FILE510=00000510.TIF
,FILE511=00000511.TIF
,FILE512=00000512.TIF
,FILE513=00000513.TIF
,FILE514=00000514.TIF
,FILE515=00000515.TIF
,FILE516=00000516.TIF
,FILE517=00000517.TIF
,FILE518=00000518.TIF
,FILE519=00000519.TIF
```

```
FILE520=00000520.TIF
,FILE521=00000521.TIF
,FILE522=00000522.TIF
,FILE523=00000523.TIF
,FILE524=00000524.TIF
,FILE525=00000525.TIF
,FILE526=00000526.TIF
,FILE527=00000527.TIF
,FILE528=00000528.TIF
,FILE529=00000529.TIF
,FILE530=00000530.TIF
,FILE531=00000531.TIF
,FILE532=00000532.TIF
,FILE533=00000533.TIF
,FILE534=00000534.TIF
,FILE535=00000535.TIF
,FILE536=00000536.TIF
,FILE537=00000537.TIF
,FILE538=00000538.TIF
,FILE539=00000539.TIF
,FILE540=00000540.TIF
,FILE541=00000541.TIF
```

```
FILE542=00000542.TIF
,FILE543=00000543.TIF
,FILE544=00000544.TIF
,FILE545=00000545.TIF
,FILE546=00000546.TIF
,FILE547=00000547.TIF
,FILE548=00000548.TIF
,FILE549=00000549.TIF
,FILE550=00000550.TIF
,FILE551=00000551.TIF
,FILE552=00000552.TIF
,FILE553=00000553.TIF
,FILE554=00000554.TIF
,FILE555=00000555.TIF
,FILE556=00000556.TIF
,FILE557=00000557.TIF
,FILE558=00000558.TIF
,FILE559=00000559.TIF
,FILE560=00000560.TIF
,FILE561=00000561.TIF
,FILE562=00000562.TIF
,FILE563=00000563.TIF
```

```
FILE564=00000564.TIF
,FILE565=00000565.TIF
,FILE566=00000566.TIF
,FILE567=00000567.TIF
,FILE568=00000568.TIF
,FILE569=00000569.TIF
,FILE570=00000570.TIF
,FILE571=00000571.TIF
,FILE572=00000572.TIF
,FILE573=00000573.TIF
,FILE574=00000574.TIF
,FILE575=00000575.TIF
,FILE576=00000576.TIF
,FILE577=00000577.TIF
,FILE578=00000578.TIF
,FILE579=00000579.TIF
,FILE580=00000580.TIF
,FILE581=00000581.TIF
,FILE582=00000582.TIF
,FILE583=00000583.TIF
,FILE584=00000584.TIF
,FILE585=00000585.TIF
```

```
FILE586=00000586.TIF
,FILE587=00000587.TIF
,FILE588=00000588.TIF
,FILE589=00000589.TIF
,FILE590=00000590.TIF
,FILE591=00000591.TIF
,FILE592=00000592.TIF
,FILE593=00000593.TIF
,FILE594=00000594.TIF
,FILE595=00000595.TIF
,FILE596=00000596.TIF
,FILE597=00000597.TIF
,FILE598=00000598.TIF
,FILE599=00000599.TIF
,FILE600=00000600.TIF
,FILE601=00000601.TIF
,FILE602=00000602.TIF
,FILE603=00000603.TIF
,FILE604=00000604.TIF
,FILE605=00000605.TIF
,FILE606=00000606.TIF
,FILE607=00000607.TIF
```

```
FILE608=00000608.TIF
,FILE609=00000609.TIF
,FILE610=00000610.TIF
,FILE611=00000611.TIF
,FILE612=00000612.TIF
,FILE613=00000613.TIF
,FILE614=00000614.TIF
,FILE615=00000615.TIF
,FILE616=00000616.TIF
,FILE617=00000617.TIF
,FILE618=00000618.TIF
,FILE619=00000619.TIF
,FILE620=00000620.TIF
,FILE621=00000621.TIF
,FILE622=00000622.TIF
,FILE623=00000623.TIF
,FILE624=00000624.TIF
,FILE625=00000625.TIF
,FILE626=00000626.TIF
,FILE627=00000627.TIF
,FILE628=00000628.TIF
,FILE629=00000629.TIF
```

```
FILE630=00000630.TIF
,FILE631=00000631.TIF
,FILE632=00000632.TIF
,FILE633=00000633.TIF
,FILE634=00000634.TIF
,FILE635=00000635.TIF
,FILE636=00000636.TIF
,FILE637=00000637.TIF
,FILE638=00000638.TIF
,FILE639=00000639.TIF
,FILE640=00000640.TIF
,FILE641=00000641.TIF
,FILE642=00000642.TIF
,FILE643=00000643.TIF
,FILE644=00000644.TIF
,FILE645=00000645.TIF
,FILE646=00000646.TIF
,FILE647=00000647.TIF
,FILE648=00000648.TIF
,FILE649=00000649.TIF
,FILE650=00000650.TIF
,FILE651=00000651.TIF
```

```
FILE652=00000652.TIF
,FILE653=00000653.TIF
,FILE654=00000654.TIF
,FILE655=00000655.TIF
,FILE656=00000656.TIF
,FILE657=00000657.TIF
,FILE658=00000658.TIF
,FILE659=00000659.TIF
,FILE660=00000660.TIF
,FILE661=00000661.TIF
,FILE662=00000662.TIF
,FILE663=00000663.TIF
,FILE664=00000664.TIF
,FILE665=00000665.TIF
,FILE666=00000666.TIF
,FILE667=00000667.TIF
,FILE668=00000668.TIF
,FILE669=00000669.TIF
,FILE670=00000670.TIF
,FILE671=00000671.TIF
,FILE672=00000672.TIF
,FILE673=00000673.TIF
```

```
FILE674=00000674.TIF
,FILE675=00000675.TIF
,FILE676=00000676.TIF
,FILE677=00000677.TIF
,FILE678=00000678.TIF
,FILE679=00000679.TIF
,FILE680=00000680.TIF
,FILE681=00000681.TIF
,FILE682=00000682.TIF
,FILE683=00000683.TIF
,FILE684=00000684.TIF
,FILE685=00000685.TIF
,FILE686=00000686.TIF
,FILE687=00000687.TIF
,FILE688=00000688.TIF
,FILE689=00000689.TIF
,FILE690=00000690.TIF
,FILE691=00000691.TIF
,FILE692=00000692.TIF
,FILE693=00000693.TIF
,FILE694=00000694.TIF
,FILE695=00000695.TIF
```

```
FILE696=00000696.TIF
,FILE697=00000697.TIF
,FILE698=00000698.TIF
,FILE699=00000699.TIF
,FILE700=00000700.TIF
,FILE701=00000701.TIF
,FILE702=00000702.TIF
,FILE703=00000703.TIF
,FILE704=00000704.TIF
,FILE705=00000705.TIF
,FILE706=00000706.TIF
,FILE707=00000707.TIF
,FILE708=00000708.TIF
,FILE709=00000709.TIF
,FILE710=00000710.TIF
,FILE711=00000711.TIF
,FILE712=00000712.TIF
,FILE713=00000713.TIF
,FILE714=00000714.TIF
,FILE715=00000715.TIF
,FILE716=00000716.TIF
,FILE717=00000717.TIF
```

```
FILE718=00000718.TIF
,FILE719=00000719.TIF
,FILE720=00000720.TIF
,FILE721=00000721.TIF
,FILE722=00000722.TIF
,FILE723=00000723.TIF
,FILE724=00000724.TIF
,FILE725=00000725.TIF
,FILE726=00000726.TIF
,FILE727=00000727.TIF
,FILE728=00000728.TIF
,FILE729=00000729.TIF
,FILE730=00000730.TIF
,FILE731=00000731.TIF
,FILE732=00000732.TIF
,FILE733=00000733.TIF
,FILE734=00000734.TIF
,FILE735=00000735.TIF
,FILE736=00000736.TIF
,FILE737=00000737.TIF
,FILE738=00000738.TIF
,FILE739=00000739.TIF
```

```
FILE740=00000740.TIF
,FILE741=00000741.TIF
,FILE742=00000742.TIF
,FILE743=00000743.TIF
,FILE744=00000744.TIF
,FILE745=00000745.TIF
,FILE746=00000746.TIF
,FILE747=00000747.TIF
,FILE748=00000748.TIF
,FILE749=00000749.TIF
,FILE750=00000750.TIF
,FILE751=00000751.TIF
,FILE752=00000752.TIF
,FILE753=00000753.TIF
,FILE754=00000754.TIF
,FILE755=00000755.TIF
,FILE756=00000756.TIF
,FILE757=00000757.TIF
,FILE758=00000758.TIF
,FILE759=00000759.TIF
,FILE760=00000760.TIF
,FILE761=00000761.TIF
```

```
FILE762=00000762.TIF
,FILE763=00000763.TIF
,FILE764=00000764.TIF
,FILE765=00000765.TIF
,FILE766=00000766.TIF
,FILE767=00000767.TIF
,FILE768=00000768.TIF
,FILE769=00000769.TIF
,FILE770=00000770.TIF
,FILE771=00000771.TIF
,FILE772=00000772.TIF
,FILE773=00000773.TIF
,FILE774=00000774.TIF
,FILE775=00000775.TIF
,FILE776=00000776.TIF
,FILE777=00000777.TIF
,FILE778=00000778.TIF
,FILE779=00000779.TIF
,FILE780=00000780.TIF
,FILE781=00000781.TIF
,FILE782=00000782.TIF
,FILE783=00000783.TIF
```

```
FILE784=00000784.TIF
,FILE785=00000785.TIF
,FILE786=00000786.TIF
,FILE787=00000787.TIF
,FILE788=00000788.TIF
,FILE789=00000789.TIF
,FILE790=00000790.TIF
,FILE791=00000791.TIF
,FILE792=00000792.TIF
,FILE793=00000793.TIF
,FILE794=00000794.TIF
,FILE795=00000795.TIF
,FILE796=00000796.TIF
,FILE797=00000797.TIF
,FILE798=00000798.TIF
,FILE799=00000799.TIF
,FILE800=00000800.TIF
,FILE801=00000801.TIF
,FILE802=00000802.TIF
,FILE803=00000803.TIF
,FILE804=00000804.TIF
,FILE805=00000805.TIF
```

```
FILE806=00000806.TIF
,FILE807=00000807.TIF
,FILE808=00000808.TIF
,FILE809=00000809.TIF
,FILE810=00000810.TIF
,FILE811=00000811.TIF
,FILE812=00000812.TIF
,FILE813=00000813.TIF
,FILE814=00000814.TIF
,FILE815=00000815.TIF
,FILE816=00000816.TIF
,FILE817=00000817.TIF
,FILE818=00000818.TIF
,FILE819=00000819.TIF
,FILE820=00000820.TIF
,FILE821=00000821.TIF
,FILE822=00000822.TIF
,FILE823=00000823.TIF
,FILE824=00000824.TIF
,FILE825=00000825.TIF
,
```